

ΟΥΡΑΝΤΙΑ

ΤΟΜΟΣ 1ος

ΕΓΓΡΑΦΟ 39 ΟΙ ΣΤΡΑΤΙΕΣ ΤΩΝ ΣΕΡΑΦΕΙΜ

^{39:0.1} Απ' όσο γνωρίζουμε, το Άπειρο Πνεύμα, όπως εξατομικεύεται στο αρχηγείο του τοπικού σύμπαντος, φιλοδοξεί να δημιουργήσει ομοιόμορφα τέλεια σεραφείμ, αλλά για κάποιο άγνωστο λόγο οι σεραφικοί αυτοί γόννοι διαφέρουν πολύ μεταξύ τους. Η διαφορετικότητα αυτή μπορεί να είναι αποτέλεσμα της άγνωστης παρέμβασης της εξελισσόμενης εμπειρικής Θεότητας. Αν τούτο συμβαίνει, δεν μπορούμε να το αποδείξουμε. Σίγουρα όμως παρατηρούμε ότι όταν τα σεραφείμ υποβληθούν σε εξετάσεις, όσον αφορά στην εκπαίδευση και στην πειθαρχία της εξάσκησης, μπορούν αλάθητα και με ευκρίνεια να ταξινομηθούν στις εξής επτά ομάδες:

^{39:0.21}. Τα Ανώτατα Σεραφείμ.

^{39:0.32}. Τα Ανώτερα Σεραφείμ.

^{39:0.43}. Τα Εποπτεύοντα Σεραφείμ.

^{39:0.54}. Τα Διοικούντα Σεραφείμ.

^{39:0.65}. Τους Πλανητικούς Αρωγούς.

^{39:0.76}. Τους Λειτουργούς Μετάβασης.

^{39:0.87}. Τα Σεραφείμ του Μέλλοντος.

^{39:0.9} Το να πούμε ότι οποιοδήποτε από τα σεραφείμ είναι κατώτερο από έναν άγγελο, οποιασδήποτε ομάδας, δεν θα ήταν αλήθεια. Παρ' όλα ταύτα, κάθε άγγελος, στην πρώτη του αποστολή περιορίζεται στην ομάδα στην οποία εγγενώς και αρχικώς ταξινομείται. Ο σεραφικός βοηθός μου στην προετοιμασία της έκθεσης αυτής, η Μενότια, είναι ένα ανώτατο σεραφείμ και κάποτε λειτουργούσε μόνον ως ανώτατο σεραφείμ. Με τις καλές της επιδόσεις, όμως, και την αφοσιωμένη υπηρεσία της, επέτυχε και στα επτά είδη σεραφικής υπηρεσίας, δραστηριοποιούμενη σε όλους σχεδόν τους δρόμους δραστηριοτήτων που ανοίγονται σ' ένα σεραφείμ και τώρα εκτελεί καθήκοντα βοηθού διευθυντού των σεραφείμ στην Ουράντια.

^{39:0.10} Τα ανθρώπινα πλάσματα δυσκολεύονται ορισμένες φορές να κατανοήσουν το γεγονός ότι η υπάρχουσα ικανότητα για ανώτερου επιπέδου λειτουργία δεν σημαίνει κατ' ανάγκην ικανότητα λειτουργίας σε σχετικά κατώτερα επίπεδα υπηρεσίας. Ο άνθρωπος αρχίζει τη ζωή του ως βρέφος αβοήθητο. Γι' αυτό, κάθε κατάκτηση των θνητών πρέπει να περιλαμβάνει όλες τις προηγούμενες εμπειρίες τους. Τα σεραφείμ δεν έχουν τέτοια προ-ενήλικη ζωή – ούτε παιδική ηλικία. Είναι, πάντως, πλάσματα που μαθαίνουν, τα οποία δια της εμπειρίας και της επιπλέον εκπαίδευσης μπορούν να αυξήσουν τις θείες και συμφυείς τους ικανότητες, αποκτώντας εμπειρικά λειτουργική δεινότητα σε μία ή περισσότερες σεραφικές υπηρεσίες.

39:0.11 Αφού λάβουν τη σχετική εξουσιοδότηση, τα σεραφείμ εντάσσονται στις εφεδρείες της ομάδας στην οποία εγγενώς ανήκουν. Εκείνα που ανήκουν στην πλανητική, ή διοικητική τάξη, συχνά υπηρετούν για μεγάλες περιόδους σύμφωνα με την αρχική τους ταξινόμηση, ωστόσο, όσο υψηλότερο είναι το εγγενές επίπεδο λειτουργίας τους, τόσο περισσότερο επίμονα επιζητούν οι αγγελικοί λειτουργοί κάποια αποστολή σε κατώτερο επίπεδο συμπαντικής υπηρεσίας. Ειδικότερα, επιθυμούν να αναλάβουν καθήκοντα στις εφεδρείες των πλανητικών αρωγών και αν επιτύχουν εντάσσονται στα ουράνια σχολεία που βρίσκονται στο αρχηγείο του Πλανητικού Πρίγκιπα ενός εξελικτικού κόσμου. Εδώ αρχίζουν τη μελέτη των γλωσσών, της ιστορίας και των τοπικών εθίμων των ανθρώπινων φυλών. Δεν βρίσκονται και πολύ μακριά σας, όσον αφορά σε ορισμένες ιδιότητές τους ως προσωπικότητες. Και όλοι διακαώς επιθυμούν να αρχίσουν από το κατώτερο, κατά το δυνατόν, επίπεδο υπηρεσίας. Με τον τρόπο αυτό, μπορούν να ελπίσουν ότι θα κατακτήσουν το ανώτερο δυνατόν επίπεδο εμπειρικού προορισμού.

1. ΤΑ ΑΝΩΤΑΤΑ ΣΕΡΑΦΕΙΜ

39:1.1 Τα σεραφείμ αυτά είναι τα ανώτατα των επτά γνωστών τάξεων των αγγέλων του τοπικού σύμπαντος. Λειτουργούν σε επτά ομάδες, κάθε μία από τις οποίες συνδέεται στενά με τους αγγελικούς λειτουργούς του Σεραφικού Σώματος της Ολοκλήρωσης.

39:1.21. *Λειτουργοί του Υιού-Πνεύματος.* Η πρώτη ομάδα των ανώτατων σεραφείμ εντάσσεται στην υπηρεσία των ανώτερων Υιών και των Πνευματικής προέλευσης υπάρξεων οι οποίες κατοικούν και λειτουργούν στο τοπικό σύμπαν. Η ομάδα αυτή των αγγελικών λειτουργών υπηρετεί επίσης τον Συμπαντικό Υιό και το Συμπαντικό Πνεύμα, ενώ έχει στενή σχέση με το σώμα πληροφοριών του Λαμπερού και Πρωινού Αστέρα, του συμπαντικού διευθύνοντος εκτελεστού της ενοποιημένης βούλησης του Δημιουργού Υιού και του Δημιουργικού Πνεύματος.

39:1.3 Όντας στην υπηρεσία των ανώτερων Υιών και Πνευμάτων, τα σεραφείμ αυτά φυσιολογικά συνδέονται με τις εκτεταμένες υπηρεσίες των εν Παραδείσω Άβοναλ, των θείων γόνων του Αιώνιου Υιού και του Απείρου Πνεύματος. Οι Παραδείσιοι Άβοναλ συνοδεύονται πάντοτε, σε όλες τις δικαστικές και επιφοιτιστικές αποστολές από την ανώτατη και έμπειρη αυτή τάξη των σεραφείμ, τα οποία σε παρόμοιες περιπτώσεις αφοσιώνονται στην οργάνωση και τη διεύθυνση του ειδικού έργου, που συνδέεται με την ολοκλήρωση της εφαρμογής της θείας κρίσης σ' έναν πλανήτη και την εγκαίνιαση μιας νέας εποχής. Δεν ασχολούνται όμως με το έργο της επιδίκασης των αποφάσεων, οι οποίες μπορεί να ληφθούν σε μία τέτοια μεταβολή της θείας κρίσης.

39:1.4 *Οι Συνοδοί της Επιφοίτησης.* Οι Άβοναλ, αλλά όχι οι Δημιουργοί Υιοί, όταν βρίσκονται σε μία αποστολή επιφοίτησης πάντα συνοδεύονται από ένα σώμα 144 συνοδών επιφοίτησης. Οι 144 αυτοί άγγελοι είναι οι προϊστάμενοι όλων των άλλων λειτουργών του Υιού-Πνεύματος, οι οποίοι είναι δυνατόν να έχουν σχέση με μία αποστολή επιφοίτησης. Λεγεώνες τέτοιων αγγέλων μπορεί να βρίσκονται υπό την διοίκηση ενός ενσαρκωθέντος Υιού του Θεού σε μια πλανητική επιφοίτηση, όλα όμως τα σεραφείμ αυτά οργανώνονται και διευθύνονται από τους 144 συνοδούς επιφοίτησης. Ανώτερες τάξεις αγγέλων, υπερναφείμ και σεκοναφείμ, μπορούν επίσης να αποτελέσουν μέρος της συνοδευτικής στρατιάς και, παρά το γεγονός ότι τα καθήκοντά τους είναι διαφορετικά από εκείνα των σεραφείμ, όλες οι δραστηριότητες αυτές συντονίζονται από τους συνοδούς επιφοίτησης.

39:1.5 Οι συνοδοί αυτοί της επιφοίτησης είναι ολοκληρωμένα σεραφείμ. Όλα τους έχουν διασχίσει τα κυκλώματα του Σεράφινγκτον και έχουν ενταχθεί στο Σεραφικό Σώμα της Ολοκλήρωσης. Και έχουν επιπλέον εκπαιδευθεί ειδικά για να αντιμετωπίζουν τις δυσκολίες και να χειρίζονται επιτυχώς τις έκτακτες ανάγκες που σχετίζονται με τις επιφοιτήσεις των Υιών του θεού, σκοπός των οποίων είναι η πρόοδος των παιδιών του χρόνου. Τα σεραφείμ αυτά έχουν όλα κατακτήσει τον Παράδεισο και την προσωπική περίπτυξη της Δεύτερης γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου, του Αιώνιου Υιού.

39:1.6 Τα σεραφείμ το ίδιο θερμά επιθυμούν να ενταχθούν στις αποστολές των ενσαρκωθέντων Υιών, αλλά και να διοριστούν φρουροί του πεπρωμένου των θνητών των κόσμων. Το τελευταίο αποτελεί το πλέον σίγουρο σεραφικό διαβατήριο για τον Παράδεισο, ενώ οι συνοδοί επιφοίτησης έχουν επιτύχει την ανώτερη υπηρεσία στο τοπικό σύμπαν για την ολοκλήρωσή τους ως σεραφείμ που φθάνουν στον Παράδεισο.

39:1.72. *Οι Δικαστικοί Σύμβουλοι.* Αυτοί είναι οι σεραφικοί σύμβουλοι και αρωγοί οι οποίοι υπηρετούν σε όλες τις βαθμίδες εφαρμογής της θείας δικαιοσύνης, από τις ειρηνευτικές επιτροπές, μέχρι τα ανώτατα δικαστήρια των κόσμων. Δεν αποτελεί στόχο των δικαστηρίων αυτών να τιμωρήσουν, αλλά μάλλον να διευθετήσουν τις ειλικρινείς διαφορές απόψεων και να αποφασίσουν την αιώνια σωτηρία των ανερχομένων θνητών. Και αυτό είναι το καθήκον των δικαστικών συμβούλων: Να βεβαιώσουν ότι όλες οι κατηγορίες εναντίον των θνητών πλασμάτων διατυπώνονται δίκαια και εκδικάζονται ευσπλαχνικά. Στο έργο αυτό συνεργάζονται στενά με τους Ανώτερους Επιτρόπους, τους με το Πνεύμα συγχωνευμένους ανελθόντες θνητούς, που υπηρετούν στο τοπικό σύμπαν.

39:1.8 Οι σεραφικοί δικαστικοί σύμβουλοι υπηρετούν σε μεγάλο βαθμό ως συνήγοροι των θνητών. Όχι ότι μπορεί ποτέ μία απόφαση να είναι άδικη για τα κατώτερα πλάσματα των κόσμων, αλλά ενώ η δικαιοσύνη απαιτεί την επιδίκαση κάθε σφάλματος που έγινε κατά την ανέλιξη προς τη θεία τελειότητα, το έλεος απαιτεί κάθε παρόμοιο ολίσθημα να κρίνεται με επιείκεια σύμφωνα με τη φύση του πλάσματος που το έκανε και το θείο στόχο. Οι άγγελοι αυτοί είναι οι υποστηρικτές και παράδειγμα του στοιχείου του ελέους που ενυπάρχει στη θεία δικαιοσύνη – της αμεροληψίας που βασίζεται στη γνώση των υποκειμένων προσωπικών κινήτρων και των φυλετικών τάσεων.

39:1.9 Η τάξη αυτή των αγγέλων υπηρετεί από τα συμβούλια των Πλανητικών Πριγκίπων μέχρι τα ανώτατα δικαστήρια του τοπικού σύμπαντος, ενώ οι συνεργάτες τους του Σεραφικού Σώματος της Ολοκλήρωσης δραστηριοποιούνται στα ανώτατα επίπεδα του Όρβοντον, ακόμη και στα δικαστήρια των Αρχαίων των Ημερών στην Ουβέρσα.

39:1.103. *Οι Συμπαντικοί Προσανατολιστές.* Αυτοί είναι οι αληθινοί φίλοι και σύμβουλοι όλων εκείνων ανερχομένων πλασμάτων που έχουν ήδη αποφοιτήσει και που σταματούν για τελευταία φορά στον Σάλβινγκτον, στο σύμπαν απ' όπου προέρχονται, καθώς βρίσκονται στα πρόθυρα του συμπαντικού εγχειρήματος που απλώνεται μπροστά τους, στο αχανές υπερσύμπαν του Όρβοντον. Και σε τέτοιες στιγμές, πολλοί ανερχόμενοι έχουν μια αίσθηση την οποία οι θνητοί θα αντιλαμβάνονταν μόνο συγκρίνοντάς την με το ανθρώπινο συναίσθημα της νοσταλγίας. Πίσω τους βρίσκονται οι χώροι των επιτευγμάτων τους, χώροι που τους έγιναν οικείοι μέσα από τη μακρόχρονη υπηρεσία και την κατάκτηση του μοροντιανού επιπέδου. Εμπρός τους βρίσκεται το προκλητικό μυστήριο ενός μεγαλοπρεπέστερου και περισσότερο αχανούς σύμπαντος.

39:1.11 Είναι έργο των συμπαντικών προσανατολιστών το να διευκολύνουν το πέραςμα των ανερχόμενων οδοιπόρων από το επιτευχθέν στο μη επιτευχθέν επίπεδο συμπαντικής υπηρεσίας, να βοηθήσουν τους οδοιπόρους αυτούς στο να πραγματοποιήσουν καινούργιες καλειδοσκοπικές προσαρμογές στην κατανόηση των εννοιών και των αξιών οι οποίες εγγενώς υπάρχουν στην συνειδητοποίηση του γεγονότος ότι μία πρώτης βαθμίδας πνευματική ύπαρξη βρίσκεται όχι στο τέλος της κλίμακας της μοροντιανής ανόδου στο τοπικό σύμπαν, αλλά ακριβώς στη βάση της μακράς κλίμακας της πνευματικής ανέλιξης προς τον Πατέρα του Σύμπαντος στον Παράδεισο.

39:1.12 Πολλοί από τους απόφοιτους του Σεράφινγκτον, μέλη του Σεραφικού Σώματος της Ολοκλήρωσης, οι οποίοι συνεργάζονται με τα σεραφείμ αυτά, αναλαμβάνουν τη διδασκαλία σε ορισμένα σχολεία του Σάλβινγκτον, τα οποία αφορούν στην προετοιμασία των πλασμάτων του Νέβαδον για τις σχέσεις τους κατά την επόμενη συμπαντική εποχή.

39:1.134. *Οι Διδάσκοντες Σύμβουλοι.* Οι άγγελοι αυτοί είναι οι ανεκτίμητοι βοηθοί του σώματος πνευματικής διδασκαλίας του τοπικού σύμπαντος. Οι διδάσκοντες σύμβουλοι είναι οι γραμματείς των δασκάλων όλων των άλλων τάξεων, από τους Μελχισεδέκ και τους Διδασκάλους Υιούς της Τριάδας, ως κάτω, τους μοροντιανούς θνητούς οι οποίοι ορίζονται βοηθοί των ατόμων εκείνων του είδους των, που βρίσκονται ακριβώς πίσω τους στην κλίμακα της ανεπισσώμενης ζωής. Για πρώτη φορά θα δείτε τους βοηθούς αυτούς δασκάλους-σεραφείμ σε κάποιον από τους επτά κόσμους-δώματα που περιβάλλουν την Τζερουζέμ.

39:1.14 Τα σεραφείμ αυτά γίνονται βοηθοί των προϊσταμένων των τομέων των πολυάριθμων ιδρυμάτων εκπαίδευσης και εξάσκησης των τοπικών συμπτάντων και εντάσσονται, σε μεγάλους αριθμούς, στο προσωπικό των επτά κόσμων εξάσκησης των τοπικών συστημάτων, καθώς επίσης και των εβδομήντα εκπαιδευτικών πλανητών των αστερισμών. Οι δραστηριότητές τους αυτές εκτείνονται ως κάτω, στους μεμονωμένους κόσμους. Ακόμη και οι πραγματικοί και καθοσιωμένοι δάσκαλοι του χρόνου βοηθούνται και συχνά συνοδεύονται από τους συμβούλους αυτούς των ανώτατων σεραφείμ.

39:1.15 Η επιφοίτηση του Δημιουργού Υιού επί του τέταρτου πλάσματος έγινε με τη μορφή ενός διδάσκοντος συμβούλου των ανώτατων σεραφείμ του Νέβαδον.

39:1.165. *Οι Διευθυντές Αποστολών.* Ένα σώμα 144 ανώτατων σεραφείμ εκλέγεται κατά διαστήματα από τους αγγέλους που υπηρετούν στις εξελικτικές και αρχιτεκτονικές, κατοικημένες από πλάσματα, σφαίρες. Το σώμα αυτό αποτελεί το ανώτατο αγγελικό συμβούλιο μιας σφαίρας και συντονίζει τις αυτοδιευθυνόμενες φάσεις της σεραφικής υπηρεσίας και αποστολής. Οι άγγελοι αυτοί προΐστανται όλων των αγγελικών συναθροίσεων που αφορούν στη γραμμή καθηκόντων, ή τα προσκλητήρια λατρείας.

39:1.176. *Οι Καταγραφείς.* Πρόκειται για τους επίσημους καταγραφείς των ανώτατων σεραφείμ. Πολλοί από τους αγγέλους αυτούς γεννήθηκαν με τις ιδιότητές τους πλήρως ανεπτυγμένες. Άλλοι κρίθηκαν κατάλληλοι για τις έμπιστες και υπεύθυνες θέσεις τους μέσα από τη φιλόπονη αφοσίωση στη μελέτη και την πιστή εκτέλεση παρόμοιων καθηκόντων, ενώ βρίσκονταν αποσπασμένοι σε κατώτερες, ή λιγότερο υπεύθυνες ομάδες.

39:1.187. *Οι Μη Επιφορτισμένοι με Καθήκοντα Λειτουργοί.* Μεγάλοι αριθμοί μη αποσπασμένων σεραφείμ της ανώτατης τάξης είναι αυτοδιοικούμενοι υπηρέτες στις αρχιτεκτονικές σφαίρες και τους κατοικημένους πλανήτες. Παρόμοιοι λειτουργοί

εθελοντικά ανταποκρίνονται στις ποικιλόμορφες απαιτήσεις της υπηρεσίας των ανώτατων σεραφείμ, συνιστώντας έτσι τη γενική εφεδρεία της τάξης αυτής.

2. ΤΑ ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΕΡΑΦΕΙΜ

39:2.1 Τα ανώτερα σεραφείμ παίρνουν το όνομά τους όχι επειδή είναι καθ' οιανδήποτε έννοια ποιοτικά ανώτερα από τις άλλες τάξεις των αγγέλων, αλλά επειδή τους ανατίθενται οι ανώτερες δραστηριότητες ενός τοπικού σύμπαντος. Πάρα πολλά σεραφείμ από τις δύο πρώτες ομάδες του σώματος αυτού ανήκουν στην κατηγορία των σεραφείμ που ανελίχθηκαν δια των επιτευγμάτων τους, άγγελοι που υπηρέτησαν σε όλες τις φάσεις της εξάσκησης και επέστρεψαν με μία μεγαλειώδη αποστολή ως διευθυντές του είδους των στις σφαίρες όπου προηγούμενα δραστηριοποιήθηκαν. Όντας νέο σύμπαν, ο Νέβαδον δεν διαθέτει πολλά σεραφείμ αυτής της τάξης.

39:2.2 Τα ανώτερα σεραφείμ δραστηριοποιούνται στις εξής επτά ομάδες:

39:2.31. *Το Σώμα Πληροφοριών.* Τα σεραφείμ αυτά ανήκουν στο προσωπικό επιτελείο του Γαβριήλ, του Λαμπερού και Πρωινού Αστέρα. Διασχίζουν το τοπικό σύμπαν συγκεντρώνοντας πληροφορίες από τους κόσμους ώστε να είναι ενημερωμένος στα συμβούλια του Νέβαδον. Αποτελούν το σώμα πληροφοριών της κραταιάς στρατιάς της οποίας προϊστάται ο Γαβριήλ ως αντιβασιλέας του Κυρίαρχου Υιού. Τα σεραφείμ αυτά δεν συνδέονται άμεσα με τα συστήματα, ή τους αστερισμούς, και οι πληροφορίες τους διοχετεύονται κατ' ευθείαν στον Σάλβινγκτον, μέσω ενός συνεχούς, άμεσου και ανεξάρτητου κυκλώματος.

39:2.4 Τα σώματα πληροφοριών των διαφόρων τοπικών συμπάντων μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους, αλλά μόνο μέσα σ' ένα συγκεκριμένο υπερσύμπαν. Υπάρχει μία διαφοροποίηση ενέργειας η οποία με τρόπο αποτελεσματικό διαχωρίζει τις δραστηριότητες και τις συναλλαγές των διαφόρων υπερκυβερνήσεων. Ένα υπερσύμπαν μπορεί συνήθως να επικοινωνεί με ένα άλλο υπερσύμπαν, μόνο μέσω των παροχών και των διευκολύνσεων του ιδρύματος διευθέτησης του Παραδείσου.

39:2.52. *Η Φωνή του Ελέους.* Το έλεος αποτελεί τη λέξη-κλειδί της σεραφικής υπηρεσίας και της αγγελικής λειτουργίας. Είναι συνεπώς θεμιτό να υπάρχει ένα σώμα αγγέλων οι οποίοι, μ' έναν ιδιαίτερο τρόπο, εκπροσωπούν το έλεος. Τα σεραφείμ αυτά είναι οι πραγματικοί λειτουργοί του ελέους στα τοπικά σύμπαντα. Είναι οι εμπνευσμένοι αρχηγοί που υποθάλπουν τα ανώτερα κίνητρα και τα ιερότερα συναισθήματα των ανθρώπων και των αγγέλων. Οι διευθυντές των λεγεώνων αυτών είναι πάντοτε ολοκληρωμένα σεραφείμ αλλά επίσης και απόφοιτοι φρουροί του ανθρώπινου πεπρωμένου. Με άλλα λόγια, κάθε αγγελικό ζευγάρι έχει οδηγήσει μία τουλάχιστον ψυχή ζωικής προέλευσης κατά τη διάρκεια της θνητής της ζωής, έχει στη συνέχεια διασχίσει τα κυκλώματα του Σεράφινγκτον και έχει ενταχθεί στο Σεραφικό Σώμα της Ολοκλήρωσης.

39:2.63. *Οι Πνευματικοί Συντονιστές.* Η τρίτη ομάδα των ανώτερων σεραφείμ έχει την έδρα της στον Σάλβινγκτον αλλά δραστηριοποιείται σε οποιοδήποτε σημείο του τοπικού σύμπαντος μπορεί να προσφέρει αποτελεσματική υπηρεσία. Ενώ το έργο τους είναι κατά βάση πνευματικό και εξ αυτού πέραν της έμπρακτης κατανόησης του ανθρώπινου νου, θα αντιληφθείτε, ίσως, κάτι από τη λειτουργία τους επί των θνητών, αν σας αποσαφηνισθεί ότι

οι άγγελοι αυτοί είναι διαπιστευμένοι με το έργο της προετοιμασίας των ανερχομένων ταξιδιωτών στον Σάλβινγκτον για την τελευταία τους διέλευση από το τοπικό σύμπαν – από το ανώτατο μοροντιανό επίπεδο στην κατάσταση των νεογέννητων πνευματικών υπάρξεων. Όπως οι σχεδιαστές της διάνοιας στους κόσμους-δώματα βοηθούν τα διασωζόμενα πλάσματα να προσαρμοστούν στις δυναμικές της μοροντιανής διάνοιας και να τη χρησιμοποιήσουν αποτελεσματικά, έτσι και τα σεραφείμ αυτά καθοδηγούν τους απόφοιτους του μοροντιανού επιπέδου στον Σάλβινγκτον πάνω στις νεοαποκτηθείσες ικανότητες της διάνοιας του πνεύματος. Και υπηρετούν τους ανερχόμενους θνητούς με πολλούς ακόμη τρόπους.

^{39:2.74} *Οι Βοηθοί Διδάσκαλοι.* Οι βοηθοί διδάσκαλοι είναι οι αρωγοί και συνεργάτες των συντρόφων τους σεραφείμ, των διδασκόντων συμβούλων. Είναι επίσης, το καθένα ξεχωριστά, συνδεδεμένα με τις εκτεταμένες εκπαιδευτικές επιχειρήσεις του τοπικού σύμπαντος, ιδιαίτερα με το επτάπτυχο σχέδιο της εξάσκησης που εφαρμόζεται στους κόσμους-δώματα των τοπικών συστημάτων. Ένα θαυμάσιο σώμα της τάξης αυτής των σεραφείμ λειτουργεί στην Ουράντια με σκοπό την υποστήριξη και επέκταση της αλήθειας και της δικαιοσύνης.

^{39:2.85} *Οι Μεταφορείς.* Όλες οι ομάδες των λειτουργικών πνευμάτων έχουν τα δικά τους σώματα μεταφοράς, αγγελικές τάξεις αφοσιωμένες στη μεταφορά των προσωπικοτήτων εκείνων οι οποίες είναι ανίκανες αφ' εαυτών να ταξιδέψουν από τη μία σφαίρα στην άλλη. Η πέμπτη ομάδα των ανώτερων σεραφείμ έχει το αρχηγείο της στον Σάλβινγκτον και υπηρετεί διασχίζοντας το διάστημα από και προς το αρχηγείο του τοπικού σύμπαντος. Όπως και οι άλλες υποδιαιρέσεις των ανώτερων σεραφείμ, ορισμένα δημιουργήθηκαν έτσι, ενώ άλλα ανήλθαν από τις κατώτερες, ή λιγότερο χαρισματικές ομάδες.

^{39:2.9} Το «ενεργειακό εύρος» των σεραφείμ είναι απολύτως επαρκές για τις απαιτήσεις ενός τοπικού σύμπαντος, ακόμη και ενός υπερσύμπαντος, δεν θα μπορούσαν, όμως, ποτέ να ανθέξουν τις ενεργειακές απαιτήσεις που συνεπάγεται ένα τόσο μακρύ ταξίδι, όπως αυτό από την Ουβέρσα στη Χαβόνα. Ένα τέτοιο εξαντλητικό ταξίδι απαιτεί τις ιδιαίτερες δυνάμεις ενός κύριου σεκοναφείμ με ικανότητα μεταφοράς. Οι μεταφορείς προσλαμβάνουν ενέργεια για τις πτήσεις τους ενώ ταξιδεύουν στο χώρο και αποκαθιστούν την προσωπική τους δύναμη στο τέλος του ταξιδιού.

^{39:2.10} Ακόμη και στον Σάλβινγκτον, οι ανερχόμενοι θνητοί δεν διαθέτουν ατομικό τρόπο Μετάβασης. Οι ανερχόμενοι πρέπει να εξαρτηθούν από τη σεραφική μεταφορά για να προωθηθούν από τον ένα κόσμο στον άλλο, μέχρις ότου ολοκληρώσουν την τελευταία τους δια του ύπνου ανάπαυση στο εσώτερο κύκλωμα της Χαβόνα και το αιώνιο ξύπνημα στον Παράδεισο. Κατόπιν αυτού, δεν θα εξαρτάστε από τους αγγέλους για τη μεταφορά σας από σύμπαν σε σύμπαν.

^{39:2.11} Η διαδικασία της σεραφειμοποίησης δεν είναι ανόμοια με την εμπειρία του θανάτου, ή του ύπνου, εκτός του ότι υπάρχει ένα αυτόματο στοιχείο χρόνου στον μεταβατικό λήθαργο. Είσαστε συνειδητά αναίσθητος κατά τη σεραφική ανάπαυση. Ο Προσαρμοστής της Σκέψης, όμως, είναι απόλυτα και ολοκληρωτικά ενσυνείδητος, στην πραγματικότητα εξαιρετικά αποτελεσματικός, αφού εσείς δεν είσατε ικανοί να αντιδράσετε, να αντισταθείτε και εμποδίζετε στο δημιουργικό, ή μετασχηματιστικό έργο.

^{39:2.12} Όταν σεραφειμοποιείστε, κοιμάστε για συγκεκριμένο χρόνο και ξυπνάτε την προκαθορισμένη στιγμή. Η διάρκεια του ταξιδιού του ύπνου Μετάβασης είναι άνευ

σημασίας. Δεν έχετε άμεσα γνώση του χρόνου που περνά. Είναι σαν να κοιμηθήκατε σ' ένα μέσο μεταφοράς, σε μία πόλη και, αφού αναπαυθήκατε κοιμώμενοι ειρηνικά όλη τη νύχτα, ξυπνήσατε σε μία άλλη, μακρινή μητρόπολη. Ταξιδεύατε ενώ κοιμόσασταν. Με τον ίδιο τρόπο πετάτε στο διάστημα, σεραφειμοποιημένοι, ενώ αναπαύεστε – κοιμάστε. Ο ύπνος της Μετάβασης είναι αποτέλεσμα της συνεργασίας μεταξύ των Προσαρμοστών και των σεραφικών μεταφορέων.

39:2.13 Οι άγγελοι δεν μπορούν να μεταφέρουν σώματα εντός των οποίων γίνονται καύσεις – από σάρκα και αίμα – σαν αυτά που έχετε τώρα, μπορούν όμως να μεταφέρουν όλα τα άλλα, από τα κατώτερα μοροντιανά ως τις ανώτερες πνευματικές μορφές. Δεν λειτουργούν στην περίπτωση του φυσικού θανάτου. Όταν τελειώσετε την επί της γης πορεία σας, το σώμα σας παραμένει σ' αυτόν τον πλανήτη. Ο Προσαρμοστής σας της Σκέψης προχωρεί στην αγκάλη του Πατέρα, ενώ οι άγγελοι αυτοί δεν έχουν άμεση σχέση με την συνακόλουθη αναδόμηση της προσωπικότητάς σας στους αναγνωριστικούς κόσμους-δώματα. Εκεί το καινούργιο σας σώμα είναι σε μοροντιανή μορφή, μία μορφή που μπορεί να σεραφειμοποιηθεί. «Σπέρνετε ένα θνητό σώμα» στο μνήμα. «Θερίζετε μία μοροντιανή μορφή» στους κόσμους-δώματα.

39:2.146. *Οι Καταγραφείς.* Οι προσωπικότητες αυτές ασχολούνται ιδιαίτερα με την υποδοχή, την αρχειοθέτηση και την επαναδιαβίβαση των αρχείων του Σάλβινγκτον και των συνδεδεμένων μ' αυτόν κόσμων. Υπηρετούν επίσης ως ειδικοί καταγραφείς για τις ομάδες οι οποίες διαμένουν στο υπερσύμπαν καθώς και τις ανώτερες προσωπικότητες, αλλά και ως υπάλληλοι των δικαστηρίων του Σάλβινγκτον και γραμματείς των επ' αυτού κυβερνητών.

39:2.15 *Οι Εκπέμποντες* - παραλήπτες και αποστολείς – είναι μία εξειδικευμένη υποδιαίρεση των σεραφικών καταγραφέων, οι οποίοι ασχολούνται με τη διαβίβαση των αρχείων και την διασπορά των απαραίτητων πληροφοριών. Το έργο τους είναι ανώτερης τάξης, με τόσα πολλά κυκλώματα, ώστε 144,000 μηνύματα να μπορούν ταυτόχρονα να διασχίσουν τις ίδιες ενεργειακές γραμμές. Εφαρμόζουν τις ανώτερες ιδεογραφικές τεχνικές των υπεραφικών προϊσταμένων καταγραφέων και με τα κοινά αυτά σύμβολα διατηρούν αμφίδρομη επαφή τόσο με τους συντονιστές πληροφοριών των τρίτης τάξης υπερναφείμ, όσο και με τους μεγαλυνθέντες συντονιστές πληροφοριών του Σεραφικού Σώματος της Ολοκλήρωσης.

39:2.16 Η σεραφικοί καταγραφείς της ανώτερης τάξης επιτυγχάνουν με τον τρόπο αυτό ένα στενό σύνδεσμο με το σώμα πληροφοριών της τάξης τους αλλά και με όλους τους κατώτερους καταγραφείς, ενώ οι εκπομπές τους καθιστούν ικανούς να διατηρούν συνεχή επικοινωνία με τους ανώτερους καταγραφείς του υπερσύμπαντος και, μέσω του διαύλου αυτού, με τους καταγραφείς της Χαβόνα και τους επόπτες της γνώσης στον Παράδεισο. Πολλοί από την ανώτερη τάξη των καταγραφέων είναι σεραφείμ τα οποία προήχθησαν από παρόμοια καθήκοντα σε κατώτερους τομείς του σύμπαντος.

39:2.177. *Οι Εφεδρείες.* Στον Σάλβινγκτον διατηρούνται μεγάλες εφεδρείες όλων των τύπων των ανώτερων σεραφείμ, οι οποίοι είναι έτοιμοι να μεταφερθούν ακαριαία στους πλέον μακρινούς κόσμους του Νέβαδον, όπως επιτάσσουν οι διευθυντές αποστολών, ή μετά από αίτημα των διοικητών του σύμπαντος. Οι εφεδρείες των ανώτερων σεραφείμ παρέχουν επίσης βοήθεια ως αγγελιαφόροι όταν αυτό ζητηθεί από τον προϊστάμενο των Λαμπερών και Πρωινών Αστέρων, ο οποίος έχει διαπιστευθεί με την εποπτεία και τη διαβίβαση όλων των προσωπικών επικοινωνιών. Ένα τοπικό σύμπαν διαθέτει όλα τα κατάλληλα μέσα ενδοεπικοινωνίας, ωστόσο, πάντα υπάρχουν υπόλοιπα μηνυμάτων τα οποία απαιτούν διαβίβαση από προσωπικούς αγγελιαφόρους.

39:2.18 Οι βασικές εφεδρείες για ολόκληρο το τοπικό σύμπαν διατηρούνται στους σεραφικούς κόσμους του Σάλβινγκτον. Το σώμα αυτό περιλαμβάνει όλους τους τύπους, όλων των ομάδων των αγγέλων.

3. ΤΑ ΕΠΟΠΤΕΥΟΝΤΑ ΣΕΡΑΦΕΙΜ

39:3.1 Η πολύμορφη αυτή τάξη των συμπαντικών αγγέλων είναι επιφορτισμένη με την αποκλειστική υπηρεσία των αστερισμών. Οι ικανοί αυτοί λειτουργοί έχουν τα αρχηγεία τους στις πρωτεύουσες των αστερισμών, αλλά δραστηριοποιούνται σ' ολόκληρο τον Νέβαδον, εξυπηρετώντας τα συμφέροντα των κόσμων στους οποίους υπηρετούν.

39:3.21. *Εποπτεύοντες Βοηθοί.* Η πρώτη τάξη των εποπτευόντων σεραφείμ είναι επιφορτισμένη με το συλλογικό έργο των Πατέρων των Αστερισμών και αποτελεί τους πάντα ικανούς βοηθούς των Ανώτατων. Τα σεραφείμ αυτά ασχολούνται κυρίως με την ενοποίηση και τη σταθεροποίηση του συνόλου ενός αστερισμού.

39:3.32. *Οι Νομικοί Προγνώστες.* Η διανοητική βάση της δικαιοσύνης είναι ο νόμος και σ' ένα τοπικό σύμπαν ο νόμος εκπορεύεται από τις νομοθετικές συνελεύσεις των αστερισμών. Οι εξεταστικές αυτές επιτροπές κωδικοποιούν και θέτουν επισήμως σε ισχύ τους βασικούς νόμους του Νέβαδον, νόμους σχεδιασμένους για να παρέχουν το μεγαλύτερο δυνατό συντονισμό στο σύνολο ενός αστερισμού, συνεπείς στην σταθερή πολιτική της μη παραβίασης της ηθικής, ελεύθερης βούλησης των ατόμων. Αποτελεί καθήκον της δεύτερης τάξης των εποπτευόντων σεραφείμ να φέρουν εις γνώση των δημιουργών του νόμου στους αστερισμούς μία πρόγνωση σχετική με το πώς μία προτεινόμενη νομοθεσία θα μπορούσε να επηρεάσει τη ζωή των ελεύθερης βούλησης πλασμάτων. Είναι απόλυτα αρμόδιοι να επιτελέσουν την υπηρεσία αυτή, εξ αιτίας της μακράς τους εμπειρίας στα τοπικά συστήματα και τους κατοικημένους κόσμους. Τα σεραφείμ αυτά δεν ζητούν ιδιαίτερη εύνοια για τη μία, ή την άλλη ομάδα, αλλά παρουσιάζονται στους ουράνιους δημιουργούς του νόμου για να μιλήσουν εκ μέρους εκείνων οι οποίοι δεν μπορούν να παρευρεθούν για να μιλήσουν αφ' εαυτών. Ακόμη και ο άνθρωπος ο θνητός μπορεί να συνεισφέρει στην εξέλιξη του συμπαντικού νόμου, αφού τα ίδια αυτά τα σεραφείμ πιστά και ολοκληρωμένα παρουσιάζουν, όχι απαραίτητα τις παροδικές και συνειδητές επιθυμίες του ανθρώπου, αλλά μάλλον τους πραγματικούς πόθους του εσώτερου ανθρώπου, της εξελισσόμενης μοροντιανής ψυχής του, εκ της ύλης, θνητού στους κόσμους του διαστήματος.

39:3.43. *Οι Κοινωνικοί Αρχιτέκτονες.* Από τους μεμονωμένους κόσμους μέχρι τους μοροντιανούς εκπαιδευτικούς κόσμους, τα σεραφείμ αυτά κοπιάζουν για να εμπλουτίσουν όλες τις ειλικρινείς κοινωνικές επαφές και να προαγάγουν την κοινωνική εξέλιξη των πλασμάτων του σύμπαντος. Είναι οι άγγελοι που επιζητούν να αφαιρέσουν από τις σχέσεις των ευφυών υπάρξεων κάθε τι τεχνητό, ενώ προσπαθούν να διευκολύνουν τις σχέσεις των ελεύθερης βούλησης πλασμάτων μεταξύ τους, βάσει της αληθούς αυτογνωσίας και της γνήσιας, αμοιβαίας εκτίμησης.

39:3.5 Οι κοινωνικοί αρχιτέκτονες κάνουν τα πάντα μέσα στη σφαίρα επιρροής και δύναμης τους, προκειμένου να συνενώσουν τα άτομα που ταιριάζουν μεταξύ τους και μπορούν να αποτελέσουν ικανές και ομονοούμενες ομάδες εργασίας στη γη. Και κάποιες φορές, οι ομάδες αυτές επανασυνδέθηκαν στους κόσμους-δώματα για τη συνέχιση της καρποφόρας υπηρεσίας τους. Τα σεραφείμ, όμως, δεν επιτυγχάνουν πάντα τους στόχους τους. Δεν είναι πάντα σε θέση να συνενώσουν εκείνους οι οποίοι θα μπορούσαν να σχηματίσουν την πλέον ιδανική ομάδα για την επίτευξη ενός δεδομένου στόχου, ή την ολοκλήρωση ενός

συγκεκριμένου έργου. Υπ' αυτές τις συνθήκες, πρέπει να χρησιμοποιήσουν το καλύτερο από το διατιθέμενο υλικό.

^{39:3.6}Οι άγγελοι αυτοί συνεχίζουν την υπηρεσία τους στους κόσμους-δώματα καθώς και στους ανώτερους μοροντιανούς κόσμους. Ασχολούνται με οποιαδήποτε διεργασία σχετίζεται με την πρόοδο των μοροντιανών κόσμων, οι οποίες απασχολούν τρία, ή περισσότερα άτομα. Δύο υπάρξεις θεωρούνται ως λειτουργούσες σε συντροφική, συμπληρωματική, ή συνεταιρική βάση, όταν όμως τρεις, ή περισσότερες υπηρετούν ομαδοποιημένες, συνιστούν κοινωνικό πρόβλημα και γι' αυτό εμπίπτουν στη δικαιοδοσία των κοινωνικών αρχιτεκτόνων. Τα ικανά αυτά σεραφείμ είναι οργανωμένα σε εβδομήντα υποτομείς στην Εντέντια και οι υποτομείς αυτοί λειτουργούν σε εβδομήντα κόσμους μοροντιανής προόδου, οι οποίοι περιβάλλουν την αρχηγική σφαίρα.

^{39:3.74} *Οι Ηθικοί Ευαισθητοποιητές.* Είναι η αποστολή των σεραφείμ αυτών να υποθάλψουν και να προωθήσουν την αύξηση της εκτίμησης των πλασμάτων πάνω στην ηθική των διαπροσωπικών σχέσεων, αφού αυτός είναι ο πυρήνας και το μυστικό της συνεχιζόμενης και σκόπιμης ανάπτυξης της κοινωνίας και της εξουσίας, ανθρώπινης, ή υπερ-ανθρώπινης. Οι βελτιωτές αυτοί της εκτίμησης της ηθικής λειτουργούν οπουδήποτε και σε κάθε σημείο όπου απαιτείται να υπηρετήσουν ως εθελοντές σύμβουλοι των πλανητικών κυβερνητών και ως εναλλασσόμενοι δάσκαλοι στους κόσμους εξάσκησης του συστήματος. Δεν θα λάβετε, ωστόσο, την πλήρη καθοδήγησή τους, παρά μόνον όταν φθάσετε στα σχολεία της αδελφοποίησης στην Εντέντια, όπου θα εντείνουν την εκτίμησή σας για αυτές καθ' εαυτές τις αλήθειες της αδελφότητας, τις οποίες εν συνεχεία ένθερμα θα διερευνήσετε μέσα από την ουσιαστική εμπειρία της ζωής με τους γιουνιβιτέιτια, στα κοινωνικά εργαστήρια της Εντέντια, των εβδομήντα δορυφόρων της πρωτεύουσας του Νορλέιτιαντεκ.

^{39:3.85} *Οι Μεταφορείς.* Τα εποπτεύοντα σεραφείμ της πέμπτης ομάδας λειτουργούν ως μεταφορείς της προσωπικότητας, μεταφέροντας τα πλάσματα προς και από τα αρχηγεία των αστερισμών. Τα σεραφείμ αυτά μεταφορείς, καθώς πετούν από τη μία σφαίρα στην άλλη, έχουν πλήρη συνείδηση της ταχύτητας, της κατεύθυνσης και της αστρονομικής τους θέσης. Δεν διασχίζουν το διάστημα όπως θα το διέσχιζε ένα άψυχο βλήμα. Μπορούν να πλησιάσουν το ένα το άλλο καθώς πετούν στο διάστημα χωρίς τον ελάχιστο κίνδυνο σύγκρουσης. Είναι απολύτως ικανά να μεταβάλουν την ταχύτητα προώθησής τους και να αλλάξουν την κατεύθυνση της πτήσης τους, ακόμη και να αλλάξουν προορισμό, αν οι διευθυντές των τους δώσουν εντολή να το κάνουν, σε οποιοδήποτε διαστημικό κόμβο των συμπαντικών διανοητικών κυκλωμάτων.

^{39:3.9}Οι προσωπικότητες αυτές μεταφορείς είναι τόσο οργανωμένοι, ώστε μπορούν ταυτόχρονα να κάνουν χρήση και των τριών κατανεμημένων στο σύμπαν γραμμών ενέργειας, κάθε μία από τις οποίες έχει καθαρή διαστημική ταχύτητα 186,280 μιλίων ανά δευτερόλεπτο. Οι μεταφορείς αυτοί, μπορούν, έτσι, να θέσουν την ταχύτητα της ενέργειας υπεράνω της ταχύτητας της δύναμης, μέχρις ότου επιτύχουν μία μέση ταχύτητα, στα μεγάλα ταξίδια τους, που να μεταβάλλεται σε οποιοδήποτε σημείο μεταξύ των 555,000 μέχρι των 559,000 μιλίων ανά δευτερόλεπτο σύμφωνα, με τη μέτρηση του χρόνου σας. Η ταχύτητά τους επηρεάζεται από τη μάζα και την απόσταση της γειτνιαζουσας ύλης, καθώς επίσης από την ισχύ και την κατεύθυνση των κυρίων κυκλωμάτων της συμπαντικής δύναμης που βρίσκονται κοντά. Υπάρχουν πολυάριθμοι τύποι υπάρξεων, παρόμοιων με τα σεραφείμ που μπορούν να διασχίσουν το διάστημα και που επίσης μπορούν να μεταφέρουν άλλες υπάρξεις, κατάλληλα προετοιμασμένες.

39:3.106. *Οι Καταγραφείς.* Τα εποπτεύοντα σεραφείμ της έκτης τάξης λειτουργούν ως ειδικοί καταγραφείς των θεμάτων των αστερισμών. Ένα μεγάλο και ικανό σώμα λειτουργεί στην Εντέντια, το αρχηγείο του αστερισμού του Νορλέιτιαντεκ, στο οποίο ανήκουν το σύστημα και ο πλανήτης σας.

39:3.117. *Οι Εφεδρείες.* Γενικών καθηκόντων εφεδρείες εκ των εποπτευόντων σεραφείμ διατηρούνται στα αρχηγεία των αστερισμών. Οι αγγελικοί αυτοί έφεδροι κατ' ουδεμία έννοια παραμένουν ανενεργοί. Πολλοί υπηρετούν ως βοηθοί αγγελιαφόροι των κυβερνητών των αστερισμών. Άλλοι είναι προσαρτημένοι στις εφεδρείες των Βοροντάντεκ στον Σάλβινγκτον, οι οποίοι δεν έχουν αναλάβει κάποια αποστολή. Άλλοι, πάλι, μπορεί να προσαρτηθούν στους Υιούς Βοροντάντεκ, σε ειδικές αποστολές, όπως είναι οι παρατηρητές Βοροντάντεκ και ενίοτε ο Έφορος των Ανώτατων στην Ουράντια.

4. ΤΑ ΔΙΟΙΚΟΥΝΤΑ ΣΕΡΑΦΕΙΜ

39:4.1 Τα σεραφείμ της τέταρτης τάξης είναι επιφορτισμένα με τα διοικητικά καθήκοντα των τοπικών συστημάτων. Κατάγονται από τις πρωτεύουσες των συστημάτων αλλά σταθμεύουν, σε μεγάλους αριθμούς, στους κόσμους-δώματα, στους μοροντιανούς και στους κατοικημένους κόσμους. Τα τέταρτης τάξης σεραφείμ διαθέτουν εκ φύσεως ασυνήθιστες διοικητικές ικανότητες. Είναι οι άξιοι βοηθοί των διευθυντών των κατώτερων υποδιαίρέσεων της συμπαντικής κυβέρνησης ενός Δημιουργού Υιού και ασχολούνται κυρίως με τα θέματα των τοπικών συστημάτων και των κόσμων που τα αποτελούν. Είναι οργανωμένοι για να υπηρετούν ως εξής:

39:4.21. *Βοηθοί Διοίκησης.* Τα ικανά αυτά σεραφείμ είναι οι άμεσοι βοηθοί του Κυριάρχου ενός Συστήματος, ενός πρωταρχικού Υιού Λανονάντεκ. Είναι οι ανεκτίμητοι βοηθοί στην εκτέλεση των περίπλοκων λεπτομερειών του διοικητικού έργου των αρχηγείων των συστημάτων. Υπηρετούν επίσης ως ατομικοί αντιπρόσωποι των κυβερνητών των συστημάτων, ταξιδεύοντας από το ένα μέρος στο άλλο, σε μεγάλους αριθμούς, στους διάφορους κόσμους μεταφοράς, αλλά και στους κατοικημένους πλανήτες, εκτελώντας πολλές αποστολές για την ευημερία του συστήματος, καθώς επίσης και για τα φυσικά και βιολογικά συμφέροντα των κατοικημένων κόσμων.

39:4.3 Οι ίδιοι αυτοί σεραφικοί διοικητές αναλαμβάνουν επίσης καθήκοντα στις κυβερνήσεις των εξουσιαστών των κόσμων, των Πλανητικών Πριγκίπων. Η πλειονότητα των πλανητών σε ένα συγκεκριμένο σύμπαν βρίσκεται υπό την δικαιοδοσία ενός δευτερεύοντος Υιού Λανονάντεκ, σε ορισμένους, ωστόσο, κόσμους, όπως η Ουράντια, έχει γίνει κακοδιαχείριση του θείου σχεδίου. Στην περίπτωση της αποστασίας ενός Πλανητικού Πρίγκιπα, τα σεραφείμ αυτά προσαρτώνται στους Μελχισεδέκ αποδέκτες της πλανητικής εξουσίας καθώς και στους διαδόχους τους. Ο επί του παρόντος εν λειτουργία κυβερνήτης της Ουράντια έχει τη βοήθεια ενός σώματος χιλίων σεραφείμ της πολύμορφης αυτής τάξης.

39:4.42. *Οι Καθοδηγητές της Δικαιοσύνης.* Πρόκειται για τους αγγέλους εκείνους οι οποίοι παρουσιάζουν το σύνολο των στοιχείων που αφορούν στην αιώνια ευημερία των ανθρώπων και των αγγέλων, όταν παρόμοια θέματα φθάνουν για εκδίκηση στα δικαστήρια ενός συστήματος, ή ενός πλανήτη. Προετοιμάζουν τις καταθέσεις όλων των προκαταρκτικών ακροαματικών διαδικασιών που αφορούν στη σωτηρία των θνητών, καταθέσεις οι οποίες στη συνέχεια μεταφέρονται μαζί με τα αρχεία παρόμοιων υποθέσεων στα ανώτατα δικαστήρια του σύμπαντος και του υπερσύμπαντος. Η υπεράσπιση όλων των αμφίβολης σωτηρίας υποθέσεων προετοιμάζεται από τα σεραφείμ αυτά, τα οποία διαθέτουν τέλεια

κατανόηση όλων των λεπτομερειών, όλων των χαρακτηριστικών, όλων υποθέσεων οι οποίες επισύρουν τις κατηγορίες των διοικητών της συμπαντικής δικαιοσύνης.

^{39:4.5} Η αποστολή των αγγέλων αυτών δεν είναι να ακυρώσουν, ή να παρακωλύσουν τη δικαιοσύνη, αλλά μάλλον να διασφαλίσουν ότι αλάθητη δικαιοσύνη θα απονεμηθεί με γενναιόδωρη ευσπλαχνία, αμερόληπτα, σε όλα τα πλάσματα. Τα σεραφείμ αυτά συχνά λειτουργούν στους τοπικούς κόσμους, εμφανιζόμενα συνήθως στις διαιτητικές, τριμελείς ειρηνευτικές επιτροπές – στα ειρηνοδικεία. Πολλά από εκείνα τα οποία κάποτε υπηρέτησαν ως καθοδηγητές δικαιοσύνης στους κατώτερους κόσμους, εμφανίζονται αργότερα ως Φωνές του Ελέους στις ανώτερες σφαίρες αλλά και στον Σάλβινγκτον.

^{39:4.6} Κατά την εποχή της εξέγερσης του Εωσφόρου στη Σατάνια ελάχιστοι από τους καθοδηγητές της δικαιοσύνης χάθηκαν, περισσότερα, όμως, από το ένα τέταρτο των άλλων διοικητικών σεραφείμ, καθώς και σεραφικοί λειτουργοί των κατώτερων τάξεων παραπλανήθηκαν και εξαπατήθηκαν από τις σοφιστείες της αχαλίνωτης προσωπικής ελευθερίας.

^{39:4.73}. *Οι Ερμηνευτές της Κοσμικής Ιθαγένειας*. Όταν οι ανερχόμενοι θνητοί ολοκληρώσουν την εξάσκησή τους στους κόσμους-δώματα, την πρώτη φάση της μαθητείας τους στη συμπαντική τους πορεία, τους δίδεται η άδεια να απολαύσουν την παροδική ικανοποίηση μιας σχετικής ωριμότητας-ιθαγένειας στην πρωτεύουσα του συστήματος. Ενώ η επίτευξη κάθε στόχου ανέλιξης αποτελεί πραγματικό κατόρθωμα, υπό μία ευρύτερη έννοια παρόμοιοι στόχοι είναι απλά ορόσημα στην μακρά, ανελκτική πορεία προς τον Παράδεισο. Οσοδήποτε όμως κι' αν είναι σχετικές οι επιτυχίες αυτές, κανένα εξελικτικό πλάσμα δεν γνώρισε ποτέ την άρνηση της πλήρους, αν και παροδικής, ικανοποίησης της επίτευξης του στόχου. Πάντα γίνεται μία στάση στην προς τον Παράδεισο ανέλιξη, μια σύντομη στάση για να πάρει ο ανερχόμενος «μια ανάσα», κατά την οποία οι ορίζοντες του σύμπαντος ακινητοποιούνται, το επίπεδο του πλάσματος μένει στάσιμο και η προσωπικότητα δοκιμάζει την απόλαυση της επίτευξης του στόχου.

^{39:4.8} Η πρώτη από τις περιόδους αυτές στην πορεία ενός ανερχόμενου θνητού λαμβάνει χώρα στην πρωτεύουσα ενός τοπικού συστήματος. Κατά την στάση αυτή, ως πολίτης της Τζερουζέμ, θα προσπαθήσετε να εκφράσετε, με τον τρόπο των ζώντων πλασμάτων, τα πράγματα εκείνα που μάθατε στις οκτώ προηγούμενες εμπειρίες ζωής – που περιλαμβάνουν την Ουράντια και τους επτά κόσμους-δώματα.

^{39:4.9} Οι σεραφικοί ερμηνευτές της κοσμικής ιθαγένειας καθοδηγούν τους νέους πολίτες των πρωτευουσών των συστημάτων και επιταχύνουν την κατανόησή τους πάνω στις ευθύνες της συμπαντικής διακυβέρνησης. Τα σεραφείμ αυτά συνεργάζονται επίσης στενά με τους Υλικούς Υιούς στη διακυβέρνηση του συστήματος, ενώ παρουσιάζουν τις ευθύνες και την ηθική της κοσμικής ιθαγένειας στους εκ της ύλης θνητούς στους κατοικημένους κόσμους.

^{39:4.104}. *Οι Διεγέρτες της Ηθικής*. Στους κόσμους-δώματα αρχίζετε να διδάσκεστε την αυτοκυριαρχία προς όφελος όλων όσων σχετίζονται μαζί σας. Ο νους σας μαθαίνει τη συνεργασία, μαθαίνει πώς να κάνει σχέδια μαζί με άλλες, συνετότερες υπάρξεις. Στα αρχηγεία των συστημάτων οι σεραφικοί δάσκαλοι θα διεγείρουν ακόμα περισσότερο την εκτίμησή σας για την κοσμική ηθική – για την αλληλεπίδραση της ελευθερίας και της νομιμοφροσύνης.

^{39:4.11} Τι σημαίνει νομιμοφροσύνη; Είναι ο καρπός της ευφυούς εκτίμησης της συμπαντικής αδελφότητας. Δεν μπορεί κάποιος να παίρνει πολλά και να μην δίνει τίποτε. Καθώς

ανέρχεστε στην κλίμακα της προσωπικότητας, πρώτα μαθαίνετε να είστε νομιμόφρονες, έπειτα να αγαπάτε, κατόπιν να νοιώθετε σαν παιδιά (του Θεού) και τελικά, να νοιώσετε ελεύθεροι. Την τελικότητα της ελευθερίας, όμως, δεν θα την αντιληφθείτε παρά μόνον όταν γίνετε τελικιστής, όταν φθάσετε στην τελειότητα της νομιμοφροσύνης.

39:4.12 Τα σεραφείμ αυτά διδάσκουν την ευκαρπία της υπομονής. Διδάσκουν ότι ο μαρασμός είναι βέβαιος θάνατος, αλλά και ότι η υπερβολικά γρήγορη ανάπτυξη είναι εξ ίσου αυτοκτονική. Ότι όπως μια σταγόνα νερού, από ένα υψηλότερο επίπεδο, πέφτει σ' ένα χαμηλότερο και, κυλώντας μπροστά, περνά ακόμη χαμηλότερα, μέσα από διαδοχικούς, μικρούς καταρράκτες, έτσι και η πρόοδος γίνεται πάντα προς τα ανώτερα επίπεδα, στους μοροντιανούς και πνευματικούς κόσμους – το ίδιο αργά και με τις ίδιες σταδιακές διαδικασίες.

39:4.13 Στους κατοικημένους κόσμους, οι διεγέρτες της ηθικής παρουσιάζουν τη θνητή ζωή ως μία αδιάσπαστη αλυσίδα με πολλούς κρίκους. Η σύντομη διαμονή σας στην Ουράντια, στη σφαίρα αυτή της νηπιακής ηλικίας των θνητών, είναι μόνο ένας μεμονωμένος κρίκος, ο πρώτος στη μακριά αλυσίδα που εκτείνεται μέσα στα σύμπαντα και τις αιώνιες εποχές. Δεν έχει τόσο μεγάλη σημασία το τι μαθαίνετε στην πρώτη αυτή ζωή. Είναι η εμπειρία του να ζήσετε τη ζωή αυτή που έχει σημασία. Ακόμη και το έργο του κόσμου τούτου, αν και κυρίαρχο, δεν είναι τόσο σημαντικό, όσο ο *τρόπος* με τον οποίο επιτελείτε αυτό το έργο. Δεν υπάρχει υλική ανταμοιβή για μία χρηστή ζωή, υπάρχει όμως βαθιά ικανοποίηση – η συνειδητοποίηση του επιτεύγματος – και τούτο υπερβαίνει οποιαδήποτε υλική ανταμοιβή μπορεί να φανταστεί κανείς.

39:4.14 Τα κλειδιά της βασιλείας των ουρανών είναι: ειλικρίνεια, περισσότερη ειλικρίνεια, ακόμη περισσότερη ειλικρίνεια. Όλοι οι άνθρωποι κατέχουν τα κλειδιά αυτά. Ο άνθρωπος τα χρησιμοποιεί – πρόοδος στην πνευματική του κατάσταση – λαμβάνοντας αποφάσεις, περισσότερες αποφάσεις, ακόμη περισσότερες αποφάσεις. Η ανώτατη ηθική επιλογή είναι η επιλογή των κατά το δυνατόν ανώτατων αξιών και πάντα – σε οποιοδήποτε κόσμο, σε όλους τους κόσμους – συνίσταται στο να επιλέξει να πράττει το θέλημα του Θεού. Αν ο άνθρωπος το επιλέξει, *είναι* μεγάλος, έστω κι' αν πρόκειται για τον ταπεινότερο πολίτη της Τζερουζέμ, ή τον έσχατο των θνητών της Ουράντια.

39:4.15 5. *Οι Μεταφορείς.* Πρόκειται για τα σεραφείμ μεταφοράς που λειτουργούν στα τοπικά συστήματα. Στην Σατάνια, το σύστημά σας, μεταφέρουν τους ταξιδιώτες από και προς την Τζερουζέμ ενώ υπηρετούν και με άλλους τρόπους ως διαπλανητικοί μεταφορείς. Σπάνια περνά μία μέρα χωρίς ένα σεραφείμ μεταφοράς της Σατάνια να αποθέσει ένα σπουδάζοντα επισκέπτη, ή κάποιον άλλο πνευματικής, ή ημι-πνευματικής φύσης ταξιδιώτη στις ακτές της Ουράντια. Τα ίδια αυτά σεραφείμ που διασχίζουν το διάστημα θα σας μεταφέρουν κάποια στιγμή προς και από τους διάφορους κόσμους της ομάδας των αρχηγείων του συστήματος και, όταν θα έχετε ολοκληρώσει την αποστολή σας στη Τζερουζέμ, θα σας μεταφέρουν στην Εντέντια. Σε καμία περίπτωση, όμως, δεν θα σας πάνε πίσω, στον κόσμο της ανθρώπινης προέλευσής σας. Ένας θνητός δεν επιστρέφει ποτέ στον πλανήτη όπου γεννήθηκε κατά τη διανομή της προσωρινής του ύπαρξης και αν επιστρέψει σε μία επόμενη διανομή, θα συνοδεύεται από ένα σεραφείμ μεταφοράς, της ομάδας των συμπαντικών αρχηγείων.

39:4.16 6. *Οι Καταγραφείς.* Τα σεραφείμ αυτά είναι οι φύλακες των τρίπτυχων αρχείων των τοπικών συστημάτων. Ο ναός των αρχείων στην πρωτεύουσα ενός συστήματος είναι μία μοναδική κατασκευή, κατά το ένα τρίτο υλική, φτιαγμένη από λαμπερά μέταλλα και κρύσταλλα, κατά το ένα τρίτο μοροντιανή, δομημένη από το σύνδεσμο πνευματικής και

υλικής ενέργειας, πέραν όμως του φάσματος της αντίληψης των θνητών και κατά το ένα τρίτο πνευματική. Οι καταγραφείς της τάξης αυτής προίστανται του τρίπτυχου αυτού συστήματος αρχείων το οποίο και διατηρούν. Οι ανερχόμενοι θνητοί θα συμβουλευθούν κατ' αρχήν τα υλικά αρχεία, οι Υλικοί Υιοί και οι ανώτερες διελαύνουσες υπάρξεις συμβουλευόνται εκείνα των μοροντιανών αιθουσών, ενώ τα σεραφείμ και οι ανώτερες πνευματικές προσωπικότητες του χώρου μελετούν τα αρχεία του πνευματικού τομέα.

39:4.177. *Οι Εφεδρείες.* Τα σεραφείμ του εφεδρικού διοικητικού σώματος στην Τζερουζέμ περνούν πολύ από το χρόνο αναμονής, μένοντας ως πνευματικοί συνοδοί, κοντά στους ανερχόμενους θνητούς που μόλις έφθασαν από τους διάφορους κόσμους του συστήματος – τους διαπιστευμένους απόφοιτους των κόσμων-δωμάτων. Μία από τις απολαύσεις της σύντομης διαμονής σας στην Τζερουζέμ θα είναι το να μιλήσετε και να μείνετε για λίγο – κατά τις περιόδους ανάπαυσης – με τα πολυταξιδεμένα και πολύπειρα αυτά σεραφείμ του εφεδρικού σώματος αναμονής.

39:4.18 Είναι αυτές ακριβώς, οι τόσο φιλικές σχέσεις που κάνουν την πρωτεύουσα ενός συστήματος τόσο αγαπητή στους ανερχόμενους θνητούς. Στην Τζερουζέμ θα βρείτε την πρώτη ανάμιξη Υλικών Υιών, αγγέλων και ανερχόμενων οδοιπόρων. Εδώ αδελφώνονται υπάρξεις καθ' ολοκληρίαν πνευματικές και ημιπνευματικές, καθώς και οντότητες που μόλις αναδύθηκαν από την υλική υπόσταση. Οι θνητές μορφές εδώ διαφοροποιούνται τόσο πολύ και οι αντιδρώσες στο φως θνητές φυλές διευρύνονται σε τέτοιο βαθμό, ώστε να μπορούν όλοι να απολαμβάνουν αμοιβαία αναγνώριση και φιλική, προσωπική κατανόηση.

5. ΠΛΑΝΗΤΙΚΟΙ ΑΡΩΓΟΙ

39:5.1 Τα σεραφείμ αυτά διατηρούν τα αρχηγεία τους στις πρωτεύουσες των συστημάτων και, παρά το ότι συνεργάζονται στενά με τους Αδαμικούς πολίτες που κατοικούν στα συστήματα, η κύρια αποστολή τους είναι να υπηρετούν τους Πλανητικούς Αδάμ, τους βιολογικούς, ή φυσικούς εξυψωτές των υλικών φυλών στους εξελικτικούς κόσμους. Το λειτουργικό έργο των αγγέλων αποκτά μεγαλύτερο ενδιαφέρον καθώς πλησιάζουν τους κατοικημένους κόσμους, καθώς προσεγγίζουν τα ουσιαστικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν άνδρες και γυναίκες, καθώς προετοιμάζονται για την προσπάθεια κατάκτησης του στόχου της αιωνιότητας.

39:5.2 Η πλειονότητα των πλανητικών αρωγών στην Ουράντια απομακρύνθηκε μετά την κατάρρευση του Αδαμικού καθεστώτος και η σεραφική εποπτεία του κόσμου σας περιήλθε, σε μεγαλύτερο βαθμό, στους διαχειριστές, τους λειτουργούς Μετάβασης και τους φρουρούς του πεπρωμένου. Οι σεραφικοί ωστόσο αυτοί βοηθοί των παραβατών Υλικών σας Υιών, εξακολουθούν να υπηρετούν στην Ουράντια στις ακόλουθες ομάδες:

39:5.31. *Οι Φωνές του Κήπου.* Όταν η πλανητική πορεία της ανθρώπινης εξέλιξης φθάσει στο ανώτατο βιολογικό της επίπεδο, εμφανίζονται πάντα οι Υλικοί Υιοί και Θυγατέρες, οι Αδάμ και οι Εύες, για να εγκαινιάσουν την περαιτέρω εξέλιξη των φυλών, δια της ουσιαστικής συνεισφοράς του ανώτερου ζωτικού τους πλάσματος. Το πλανητικό αρχηγείο ενός τέτοιου Αδάμ και Εύας ονομάζεται συνήθως Κήπος της Εδέμ και τα ατομικά τους σεραφείμ είναι συχνά γνωστά ως οι «φωνές του Κήπου.» Τα σεραφείμ αυτά προσφέρουν ανεκτίμητη βοήθεια στους Πλανητικούς Αδάμ σε όλα τους τα σχέδια που αφορούν στη φυσική και διανοητική αναβάθμιση των εξελικτικών φυλών. Μετά την Αδαμική παράβαση στην Ουράντια, ορισμένα από τα σεραφείμ αυτά παρέμειναν στον πλανήτη και προσαρτήθηκαν στους διαδόχους του Αδάμ στην εξουσία.

39:5.42. *Τα Πνεύματα της Αδελφοσύνης.* Είναι προφανές ότι όταν ένας Αδάμ και μία Εύα φθάσουν σ' έναν εξελικτικό κόσμο, το έργο του να επιτύχουν φυλετική αρμονία και κοινωνική συνεργασία μεταξύ των διαφόρων φυλών του, είναι έργο μεγάλου μεγέθους. Σπάνια οι διαφορετικών χρωμάτων και ποικίλων φύσεων αυτές φυλές βλέπουν με καλό μάτι το σχέδιο της ανθρώπινης αδελφοσύνης. Οι πρωτόγονοι αυτοί άνθρωποι φθάνουν στο σημείο να κατανοήσουν τη σοφία των ειρηνικών μεταξύ τους σχέσεων μόνον ως αποτέλεσμα της ώριμης πλέον ανθρώπινης εμπειρίας, αλλά και μέσω της πιστής λειτουργίας των σεραφικών πνευμάτων της αδελφοσύνης. Χωρίς το έργο των σεραφείμ αυτών, οι προσπάθειες των Υλικών Υιών να εναρμονίσουν και να προωθήσουν τις φυλές ενός εξελικτικού κόσμου θα καθυστερούσαν πολύ. Και αν ο δικός σας Αδάμ είχε παραμείνει συνεπής στο αρχικό σχέδιο προόδου της Ουράντια, τα πνεύματα αυτά της αδελφοσύνης θα είχαν, ως τώρα, επιφέρει απίστευτες μεταμορφώσεις στην ανθρώπινη φυλή. Με δεδομένη όμως την Αδαμική παράβαση, είναι πράγματι αξιοσημείωτο το ότι οι σεραφικές αυτές τάξεις κατόρθωσαν να υποστηρίξουν και να πραγματοποιήσουν έστω και το ποσοστό αυτό της αδελφοσύνης που τώρα γνωρίζετε στην Ουράντια.

39:5.53. *Οι Ψυχές της Ειρήνης.* Οι πρώτες χιλιετίες των ανοδικών αγώνων του εξελικτικού ανθρώπου χαρακτηρίζονται από πολλές προσπάθειες. Η ειρήνη δεν αποτελεί φυσική κατάσταση στους υλικούς κόσμους. Οι κόσμοι πρώτα επιτυγχάνουν την «επί γης ειρήνη και εν ανθρώποις ευδοκία» δια της λειτουργίας των σεραφικών ψυχών της ειρήνης. Αν και οι άγγελοι αυτοί αποθαρρύνθηκαν, σε μεγάλο βαθμό, στις πρώτες τους ενέργειες στην Ουράντια, η Βεβόνα, η αρχηγός των ψυχών της ειρήνης την εποχή του Αδάμ παρέμεινε στην Ουράντια και είναι τώρα προσαρτημένη στο επιτελείο του αρμοστή γενικού κυβερνήτη. Και είναι η ίδια η Βεβόνα η οποία, όταν γεννήθηκε ο Μιχαήλ ανήγγειλε στους κόσμους, ως αρχηγός της αγγελικής στρατιάς, «Ωσαννά, εν τοις Υψίστοις στη Χαβόνα, επί γης ειρήνη και εν ανθρώποις ευδοκία.»

39:5.6 Κατά τις περισσότερο προηγμένες εποχές της πλανητικής εξέλιξης, τα σεραφείμ αυτά συντελούν στην αντικατάσταση της άποψης της επανόρθωσης με την θεία εναρμόνιση, ως φιλοσοφία της σωτηρίας των θνητών.

39:5.74. *Τα Πνεύματα της Εμπιστοσύνης.* Η υποψία είναι η εγγενής αντίδραση του πρωτόγονου ανθρώπου. Οι αγώνες για τη σωτηρία των πρώτων αιώνων δεν γεννούν, φυσικά, εμπιστοσύνη. Η εμπιστοσύνη αποτελεί νέο απόκτημα για τον άνθρωπο, το οποίο επέφερε η λειτουργία των πλανητικών αυτών σεραφείμ του Αδαμικού καθεστώτος. Είναι η αποστολή τους το να εμψυχήσουν την εμπιστοσύνη στο νου των εξελισσόμενων ανθρώπων. Οι Θεοί είναι εξαιρετικά έμπιστοι. Ο Πατέρας του Σύμπαντος είναι πρόθυμος να εμπιστευθεί ελεύθερα τον εαυτό του – τον Προσαρμοστή – στην ένωσή του με τον άνθρωπο.

39:5.8 Ολόκληρη αυτή η ομάδα των σεραφείμ μεταφέρθηκε στο νέο καθεστώς μετά την Αδαμική αποτυχία και από τότε συνεχίζει το έργο της στην Ουράντια. Και ουδέποτε απέτυχαν απόλυτα, αφού βρίσκεται εν εξελίξει ένας πολιτισμός που ενσωματώνει πολλά από τα ιδανικά τους πάνω στην αξιοπιστία και την εμπιστοσύνη.

39:5.9 Σε περισσότερο προηγμένες πλανητικές εποχές τα σεραφείμ αυτά επαυξάνουν την ανθρώπινη εκτίμηση για την αλήθεια του ότι η αβεβαιότητα αποτελεί το μυστικό της ευχάριστης συνέχειας. Βοηθούν τους θνητούς φιλοσόφους να κατανοήσουν ότι, όταν η άγνοια είναι βασική για την επιτυχία, θα αποτελούσε κολοσσιαίο σφάλμα για ένα πλάσμα το να γνωρίζει το μέλλον. Επιτείνουν την απόλαυση των ανθρώπων από τη γλυκύτητα της αβεβαιότητας για τα θέλγητρα και τις χάρες του αόριστου και άγνωστου μέλλοντος.

39:5.105. *οι Μεταφορείς.* Οι πλανητικοί μεταφορείς υπηρετούν στους μεμονωμένους κόσμους. Η πλειονότητα των σεραφοποιημένων υπάρξεων που ήρθε στον πλανήτη είναι περαστική. Απλά κάνει μία ενδιάμεση στάση. Συνοδεύουν τους δικούς τους ειδικευμένους σεραφικούς μεταφορείς, υπάρχει ωστόσο ένας μεγάλος αριθμός αυτών των σεραφείμ που σταθμεύει στην Ουράντια. Πρόκειται για τις μεταφορικές προσωπικότητες οι οποίες λειτουργούν από τους τοπικούς πλανήτες, όπως από την Ουράντια στην Τζερουζέμ.

39:5.11 Η συμβατική σας άποψη για τους αγγέλους αποκτήθηκε με τον εξής τρόπο: Ακριβώς τη στιγμή πριν από τον φυσικό θάνατο, ένα ανακλαστικό φαινόμενο λαμβάνει χώρα στον ανθρώπινο νου και αυτή ακριβώς η φθίνουσα συνείδηση φαίνεται ότι σχηματίζει το όραμα κάποιου όντος με τη μορφή του συνοδού αγγέλου και τούτο ερμηνεύεται αμέσως με τους όρους της συνήθους άποψης για τους αγγέλους που υπάρχει στον νου του κάθε ανθρώπου.

39:5.12 Η εσφαλμένη αντίληψη ότι οι άγγελοι έχουν φτερά δεν οφείλεται αποκλειστικά στην παλιομοδίτικη δοξασία ότι πρέπει να έχουν φτερά για να πετάξουν στον αέρα. Στις ανθρώπινες υπάρξεις έχει ορισμένες φορές επιτραπεί να δουν τα σεραφείμ που προετοιμάζονταν για μεταφορική υπηρεσία και οι παραδόσεις των εμπειριών αυτών έχουν σε πολύ μεγάλο βαθμό καθορίσει την Ουραντιανή αντίληψη για τους αγγέλους.

Παρατηρώντας ένα σεραφείμ μεταφοράς να ετοιμάζεται να δεχθεί ένα ταξιδιώτη για την διαπλανητική διέλευση, μπορεί να δει κανείς αυτό που φαινομενικά παρουσιάζεται σαν διπλά φτερά, να εκτείνονται από κεφάλι ως τα πόδια του αγγέλου. Στην πραγματικότητα τα φτερά αυτά είναι ενεργειακοί μονωτές, ασπίδες προστασίας από την τριβή.

39:5.13 Όταν οι ουράνιες υπάρξεις πρόκειται να σεραφοποιηθούν για να μεταβούν από τον ένα κόσμο στον άλλο, μεταφέρονται στο αρχηγείο του πλανήτη και, μετά τη δέουσα καταχώρηση, άγονται στον ύπνο μετάβασης. Εν τω μεταξύ, το σεραφείμ μεταφοράς μετακινείται σε οριζόντια θέση, αμέσως επάνω από τον ενεργειακό πόλο του πλανήτη. Ενώ οι ενεργειακές ασπίδες προστασίας είναι ολάνοιχτες, η κοιμώμενη προσωπικότητα εναποτίθεται επιδέξια, από τους επίσημους σεραφικούς βοηθούς, στο επάνω μέρος του αγγέλου μεταφοράς. Τότε και τα δύο ζευγάρια, το πάνω και το κάτω, των ασπίδων προστασίας κλείνουν προσεκτικά και ρυθμίζονται.

39:5.14 Και τώρα, υπό την επήρεια των μεταφορέων και των αναμεταδοτών, μια παράξενη μεταμόρφωση αρχίζει, καθώς το σεραφείμ είναι έτοιμο για να πετάξει μέσα στα ενεργειακά ρεύματα των συμπαντικών κυκλωμάτων. Ως προς την εξωτερική του εμφάνιση, το σεραφείμ αυξάνει σε ευκρίνεια, και προς τα δύο άκρα και περιβάλλεται από ένα παράξενο κεχριμπαρένιο φως σε τέτοιο βαθμό που, πολύ γρήγορα, είναι αδύνατο να διακρίνει κανείς την σεραφειμοποιημένη προσωπικότητα. Όταν όλα είναι έτοιμα για αναχώρηση, ο προϊστάμενος των μεταφορών κάνει την δέουσα επιθεώρηση του οχήματος της ζωής, κάνει τις συνηθισμένες δοκιμές για να εξασφαλίσει το αν ο άγγελος είναι κατάλληλα συνδεδεμένος με το κύκλωμα, ή όχι και στη συνέχεια αναγγέλλει ότι ο ταξιδιώτης σεραφειμοποιήθηκε δεόντως, ότι οι ενέργειες έχουν ρυθμιστεί, ότι ο άγγελος έχει μονωθεί και ότι όλα είναι έτοιμα για την μεταφορική αστραπή. Οι μηχανικοί ελεγκτές, δύο από αυτούς, παίρνουν κατόπιν τις θέσεις τους. Ως εκείνη τη στιγμή, το σεραφείμ μεταφοράς έχει γίνει ένα σχεδόν διάφανο, δονούμενο, σε σχήμα τορπίλης περίγραμμα σπινθηρίζουσας φωτοβολίας. Τώρα, ο μεταφορικός αποστολέας του κόσμου καλεί τις βοηθητικές συστοιχίες των ζώντων ενεργειακών αναμεταδοτών, χιλίων, συνήθως, στον αριθμό. Καθώς αναγγέλλει τον προορισμό μεταφοράς, απλώνεται και αγγίζει το πλησιέστερο σημείο του σεραφικού οχήματος, το οποίο εκτινάσσεται εμπρός με ταχύτητα αστραπής, αφήνοντας πίσω του μια

γραμμή ουράνιας φωτοβολίας, ως το σημείο στο οποίο φθάνει η επένδυση της ατμόσφαιρας του πλανήτη. Σε λιγότερο από δέκα λεπτά, το φαντασμαγορικό θέαμα θα χαθεί ακόμα και από την ενισχυμένη σεραφική όραση.

39:5.15 Ενώ οι σχετικές με τους πλανήτες διαστημικές αναφορές λαμβάνονται το μεσημέρι, στον μεσημβρινό του καθορισμένου πνευματικού αρχηγείου, οι μεταφορείς αποστέλλονται από την ίδια αυτή θέση τα μεσάνυχτα. Τούτη είναι η πλέον ευνοϊκή στιγμή για αναχώρηση και αποτελεί την τυπική ώρα, αν δεν καθοριστεί διαφορετικά.

39:5.166. *Οι Καταγραφείς.* Τούτοι είναι οι επιτηρητές των μειζόνων θεμάτων ενός πλανήτη, καθώς αυτός λειτουργεί ως μέρος του συστήματος και καθώς συνδέεται και ασχολείται με την συμπαντική διακυβέρνηση. Εργάζονται πάνω στην καταγραφή των πλανητικών υποθέσεων, αλλά δεν ασχολούνται με θέματα ατομικής ζωής και υπόστασης.

39:5.177. *Οι Εφεδρείες.* Το εφεδρικό σώμα των πλανητικών σεραφείμ της Σατάνια διατηρείται στην Τζερουζέμ, σε στενή συνεργασία με τις εφεδρείες των Υλικών Υιών. Οι άφθονες αυτές εφεδρείες διατίθενται πλουσιοπάροχα σε κάθε φάση των πολύπλευρων δραστηριοτήτων της σεραφικής αυτής τάξης. Οι άγγελοι αυτοί είναι επίσης οι ατομικοί αγγελιαφόροι των τοπικών συστημάτων. Υπηρετούν τους διελαύνοντες θνητούς, τους αγγέλους και τους Υλικούς Υιούς, καθώς επίσης και άλλους οι οποίοι κατοικούν στο αρχηγείο του συστήματος. Ενώ η Ουράντια είναι, επί του παρόντος, εκτός των πνευματικών κυκλωμάτων της Σατάνια και του Νορλάτιαντεκ, είστε, με άλλους τρόπους, σε στενή επαφή με τις διαπλανητικές υποθέσεις, αφού οι αγγελιαφόροι αυτοί από την Τζερουζέμ συχνά έρχονται στον κόσμο αυτό, όπως και σε όλες τις άλλες σφαίρες του συστήματος.

6. ΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΙ ΜΕΤΑΒΑΣΗΣ

39:6.1 Όπως δηλώνει το όνομά τους, τα σεραφείμ μεταβατικής λειτουργίας υπηρετούν οπουδήποτε μπορούν να συνεισφέρουν στη μετάβαση των πλασμάτων από την υλική στην πνευματική κατάσταση. Οι άγγελοι αυτοί υπηρετούν από τους κατοικημένους κόσμους ως τις πρωτεύουσες των συστημάτων, εκείνοι ωστόσο που βρίσκονται επί του παρόντος στη Σατάνια, κατευθύνουν τις μεγαλύτερες προσπάθειές τους προς την εκπαίδευση των διασωζόμενων θνητών στους επτά κόσμους-δώματα. Η λειτουργία αυτή διαφοροποιείται σύμφωνα με τις αποστολές των επτά τάξεων που ακολουθούν:

39:6.21. Τα Σεραφικά Ευαγγέλια.

39:6.32. Οι Φυλετικοί Ερμηνευτές.

39:6.43. Οι Σχεδιαστές του Νου.

39:6.54. Οι Μοροντιανοί Σύμβουλοι.

39:6.65. Οι Τεχνικοί.

39:6.76. Οι Καταγραφείς-Διδάσκαλοι.

39:6.87. Οι Λειτουργικές Εφεδρείες.

39:6.9 Περισσότερα για τη λειτουργία των σεραφικών αυτών λειτουργών επί των διελαυνόντων ανερχομένων θα μάθετε στα κείμενα τα οποία αναφέρονται στους κόσμους-δώματα και τη μοροντιανή ζωή.

7. ΤΑ ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

39:7.1 Οι άγγελοι αυτοί δεν λειτουργούν σε μεγάλη έκταση, εκτός των παλαιότερων κόσμων αλλά και των περισσότερο προηγμένων πλανητών του Νέβαδον. Μεγάλοι αριθμοί των σεραφείμ αυτών παραμένουν σε εφεδρεία στους σεραφικούς κόσμους κοντά στον Σάλβινγκτον, όπου αναλαμβάνουν έρευνες σχετικές με τη μακρινή αυγή της εποχής του φωτός και της ζωής στον Νέβαδον. Τα σεραφείμ αυτά δεν δραστηριοποιούνται σε σχέση με την πορεία των ανερχομένων θνητών, αλλά λειτουργούν σχεδόν αποκλειστικά επί των θνητών εκείνων οι οποίοι διασώζονται από μία εκ των τροποποιημένων τάξεων ανέλιξης.

39:7.2 Εφ' όσον οι άγγελοι αυτοί δεν ασχολούνται, επί του παρόντος, άμεσα με την Ουράντια, ή τους Ουραντιανούς, είναι προτιμότερο να μην προχωρήσουμε στην περιγραφή των συναρπαστικών δραστηριοτήτων τους.

8. ΤΟ ΣΕΡΑΦΙΚΟ ΠΕΠΡΩΜΕΝΟ

39:8.1 Τα σεραφείμ κατάγονται από τα τοπικά σύμπαντα και, στους ίδιους αυτούς κόσμους όπου γεννήθηκαν, ορισμένα από αυτά φθάνουν στο δια της υπηρεσίας πεπρωμένο τους. Με τη βοήθεια και τη συμβουλή των αρχαιότερων αρχαγγέλων, ορισμένα σεραφείμ μπορούν να ανελιχθούν στα ανώτερα καθήκοντα των Υπέρλαμπρων Εσπερινών Αστέρων, ενώ άλλα κατακτούν τη θέση και τις υπηρεσίες των μη αποκαλυφθέντων ομόβαθμων των Εσπερινών Αστέρων. Κι' άλλες ακόμη περιπέτειες στο πεπρωμένο των τοπικών συμπάντων μπορεί να επιχειρηθούν, ο Σεράφινγκτον, όμως, παραμένει για πάντα ο αιώνιος στόχος όλων των αγγέλων. Ο Σεράφινγκτον αποτελεί το κατώφλι προς τον Παράδεισο και την κατάκτηση του Θείου, τη σφαίρα διέλευσης από τη λειτουργία του χρόνου στην ανώτερη υπηρεσία της αιωνιότητας.

39:8.2 Τα σεραφείμ μπορούν να φθάσουν στον Παράδεισο με πάρα πολλούς – με εκατοντάδες – τρόπους, οι σημαντικότεροι όμως, όπως παρουσιάζονται στην αφήγηση αυτή, είναι οι εξής:

39:8.3 1. Να επιτύχουν την είσοδο στην εν Παραδείσω σεραφική κατοικία το καθένα με την αξία του, φθάνοντας στην τελειότητα της εξειδικευμένης υπηρεσίας ως ουράνιος τεχνουργός, Τεχνικός Σύμβουλος, ή Ουράνιος Καταγραφέας. Να γίνει Παραδείσιος Σύντροφος και, έχοντας με τον τρόπο αυτό φθάσει στο κέντρο πάντων των πραγμάτων, να γίνει, ίσως, κατόπιν ένας αιώνιος λειτουργός και σύμβουλος των σεραφικών τάξεων, καθώς και άλλων.

39:8.4 2. Να κληθεί στον Σεράφινγκτον. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα σεραφείμ λαμβάνουν άνωθεν εντολές. Σε άλλες περιπτώσεις οι άγγελοι, ορισμένες φορές, φθάνουν στον Παράδεισο σε πολύ μικρότερο χρόνο από τους θνητούς. Ανεξάρτητα όμως από το πόσο ικανό μπορεί να είναι ένα σεραφικό ζευγάρι, δεν μπορεί να αναχωρήσει για τον Σεράφινγκτον, ή οπουδήποτε αλλού. Κανείς, εκτός των επιτυχημένων φρουρών του πεπρωμένου, δεν μπορεί να είναι βέβαιος ότι θα προσεγγίσει τον Παράδεισο μέσω μιας προοδευτικής οδού εξελικτικής ανόδου. Όλοι οι άλλοι πρέπει υπομονετικά να περιμένουν την άφιξη των Παραδείσιων αγγελιαφόρων των τριτευόντων υπερναφείμ, οι οποίοι έρχονται με την κλήτευση που τους διατάσσει να εμφανισθούν στα ανώτερα κλιμάκια.

39:8.5 3. Να φθάσουν στον Παράδεισο δια της εξελικτικής μεθόδου των θνητών. Η υπέρτατη επιλογή των σεραφείμ στην πορεία τους μέσα στο χρόνο είναι το αξίωμα του φρουρού αγγέλου, ώστε να φθάσουν στο στάδιο της τελικότητας και να προκριθούν για να αναλάβουν καθήκοντα στις αιώνιες σφαίρες της σεραφικής υπηρεσίας. Παρόμοιοι

προσωπικού φρουροί των παιδιών του χρόνου αποκαλούνται φρουροί του πεπρωμένου, υπό την έννοια ότι φρουρούν τα θνητά πλάσματα στο μονοπάτι του θείου πεπρωμένου και ότι ενεργώντας με τον τρόπο αυτό, καθορίζουν και το δικό τους, ανώτερο πεπρωμένο.

^{39:8.6}Οι φρουροί του πεπρωμένου επιλέγονται από τις τάξεις των πλέον έμπειρων αγγελικών προσωπικοτήτων όλων των κατηγοριών των σεραφείμ, τα οποία έχουν προκριθεί για την υπηρεσία αυτή. Όλοι οι διασωζόμενοι θνητοί, το πεπρωμένο των οποίων οδηγεί στη συγχώνευση με τον Προσαρμοστή, έχουν κοντά τους προσωρινούς φρουρούς και οι σύντροφοι αυτοί να προσαρτηθούν σ' αυτούς μόνιμα, όταν οι θνητοί διασωθέντες επιτύχουν την απαραίτητη διανοητική και πνευματική εξέλιξη. Προτού οι θνητοί ανερχόμενοι εγκαταλείψουν τους κόσμους-δώματα, έχουν όλοι αποκτήσει μόνιμους σεραφικούς συντρόφους. Η ομάδα αυτή των λειτουργικών πνευμάτων παρουσιάζεται στα σχετικά με την Ουράντια κείμενα.

^{39:8.7}Δεν είναι δυνατόν στους αγγέλους να φθάσουν στο Θεό από το ανθρώπινο επίπεδο προέλευσης, αφού δημιουργήθηκαν «λίγο καλύτεροι από εσάς.» Αυτό, όμως, έχει με σοφία διευθετηθεί και, ενώ δεν τους είναι δυνατόν να αρχίσουν από το κατώτατο σημείο, από την πνευματική «πεδιάδα» της θνητής ύπαρξης, μπορούν να κατέβουν ως εκείνους που αρχίζουν την πορεία τους από το κατώτερο σημείο και να καθοδηγήσουν τα πλάσματα αυτά βήμα προς βήμα, από τον ένα κόσμο στον άλλο, ως τις πύλες της Χαβόνα. Όταν οι θνητοί ανερχόμενοι εγκαταλείψουν την Ουβέρσα για να μουν στα κυκλώματα της Χαβόνα, οι φρουροί εκείνοι των οποίων η αποστολή ήταν επακόλουθο της ζωής στη σάρκα, θα αποχαιρετήσουν προσωρινά τους οδοιπόρους συντρόφους τους, ενώ θα ταξιδεύουν προς τον Σεράφινγκτον, τον αγγελικό προορισμό του μεγάλου σύμπαντος. Εδώ, οι άγγελοι αυτοί θα επιχειρήσουν να κατακτήσουν και, αναμφίβολα θα το πετύχουν, τα επτά κυκλώματα του σεραφικού φωτός.

^{39:8.8}Πολλά, αλλά όχι όλα, από τα σεραφείμ αυτά, τα αποσπασμένα ως φρουροί του πεπρωμένου κατά την υλική ζωή, συνοδεύουν τους θνητούς συντρόφους τους μέσα από τα κυκλώματα της Χαβόνα ενώ ορισμένα άλλα σεραφείμ περνούν μέσα από τα κυκλώματα του κεντρικού σύμπαντος με τρόπο εντελώς διαφορετικό από την ανέλιξη των θνητών. Ανεξάρτητα όμως από την οδό ανέλιξης, όλα τα εξελικτικά σεραφείμ διασχίζουν τον Σεράφινγκτον και η πλειονότητά τους βιώνει την εμπειρία αυτή, αντί εκείνης των κυκλωμάτων της Χαβόνα.

^{39:8.9}Ο Σεράφινγκτον είναι ο πλανήτης προορισμού των αγγέλων και το να κατακτήσουν τον κόσμο αυτό είναι κάτι εντελώς διαφορετικό από τις εμπειρίες των θνητών οδοιπόρων στον Ασέντινγκτον. Οι άγγελοι δεν είναι απόλυτα βέβαιοι για το αιώνιο μέλλον τους μέχρις ότου φθάσουν στον Σεράφινγκτον. Κανείς, από όσο γνωρίζουμε, από τους αγγέλους που φθάνουν στον Σεράφινγκτον δεν παραστράτησε ποτέ. Η αμαρτία δεν θα βρει ποτέ ανταπόκριση στην καρδιά ενός ολοκληρωμένου σεραφείμ.

^{39:8.10}Οι απόφοιτοι του Σεράφινγκτον αναλαμβάνουν διάφορες αποστολές: Οι φρουροί του πεπρωμένου που βιώνουν την εμπειρία των κυκλωμάτων της Χαβόνα, εντάσσονται συνήθως στο Σώμα της Τελικότητας των Θνητών. Άλλοι φρουροί, έχοντας περάσει της εξετάσεις διαχωρισμού της Χαβόνα, συχνά επανασυνδέονται με τους θνητούς συντρόφους τους στον Παράδεισο και άλλοι γίνονται οι αιώνιοι σύντροφοι των θνητών τελικιστών, ενώ άλλοι, πάλι, εντάσσονται στα διάφορα σώματα των μη-θνητών τελικιστών και, τέλος, πολλοί εντάσσονται στο Σώμα της Σεραφικής Ολοκλήρωσης.

9. ΤΟ ΣΩΜΑ ΣΕΡΑΦΙΚΗΣ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗΣ

^{39:9.1} Αφού φθάσουν στον Πατέρα των πνευμάτων και γίνουν δεκτοί στη σεραφική υπηρεσία της ολοκλήρωσης, οι άγγελοι αναλαμβάνουν ορισμένες φορές καθήκοντα επί της λειτουργίας των κόσμων που παγιώθηκαν στο φως και τη ζωή. Επιτυγχάνουν την προσάρτησή τους στις ευγενείς τριαδοποιημένες υπάρξεις των συμπάντων και στις ανώτερες υπηρεσίες του Παραδείσου και της Χαβόνα. Τα σεραφείμ αυτά των τοπικών συμπάντων έχουν δια της εμπειρίας τους αντισταθμίσει τη διαφορά στη θεία δυναμική, η οποία κατά το παρελθόν τα διαχώριζε από τα λειτουργικά πνεύματα του κεντρικού σύμπαντος και των υπερσυμπάντων. Οι άγγελοι του Σεραφικού Σώματος της Ολοκλήρωσης υπηρετούν ως συνεργάτες των σεκοναφείμ του υπερσύμπαντος και ως βοηθοί των ανώτερων τάξεων των υπερναφείμ του Παραδείσου-Χαβόνα. Για τους αγγέλους αυτούς, η πορεία στο χρόνο έχει ολοκληρωθεί. Εφεξής και για πάντα είναι οι υπηρέτες του Θεού, οι συνεργάτες των θείων προσωπικοτήτων, ισότιμοι των εν Παραδείσω τελικιστών.

^{39:9.2} Μεγάλοι αριθμοί των ολοκληρωμένων σεραφείμ επιστρέφουν στα σύμπαντα όπου γεννήθηκαν, για να συμπληρώσουν εκεί τη λειτουργία των θείων ικανοτήτων τους με την λειτουργία της, δια της εμπειρίας, ολοκλήρωσης. Ο Νέβαδον είναι, συγκριτικά μιλώντας, ένα από τα νεώτερα σύμπαντα και γι' αυτό δεν διαθέτει τόσους πολλούς από τους απόφοιτους αυτούς που επέστρεψαν στον Σεράφινγκτον, όσους θα μπορούσε να βρει κανείς σ' ένα παλαιότερο σύμπαν. Παρ' όλ' αυτά, το τοπικό μας σύμπαν είναι επαρκώς εφοδιασμένο με σεραφείμ ολοκλήρωσης, αφού είναι προφανές ότι οι εξελικτικοί κόσμοι παρουσιάζουν αυξημένες ανάγκες για τις υπηρεσίες τους, καθώς πλησιάζουν το φως και τη ζωή. Τα σεραφείμ ολοκλήρωσης υπηρετούν πλέον σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό μαζί με τις ανώτερες τάξεις των σεραφείμ, ορισμένα, ωστόσο, υπηρετούν μαζί με κάθε μία από τις υπόλοιπες τάξεις των αγγέλων. Ακόμη και ο κόσμος σας απολαμβάνει την εκτεταμένη λειτουργία δώδεκα εξειδικευμένων ομάδων του Σεραφικού Σώματος της Ολοκλήρωσης. Τα κυρίαρχα αυτά σεραφείμ της πλανητικής εποπτείας συνοδεύουν κάθε νεοδιορισμένο Πλανητικό Πρίγκιπα στους κατοικημένους κόσμους.

^{39:9.3} Πολλές συναρπαστικές λεωφόροι λειτουργίας είναι ανοικτές για τα σεραφείμ ολοκλήρωσης, αλλά, όπως όλα επιζητούσαν να αναλάβουν καθήκοντα ως φρουροί του πεπρωμένου, κατά τις προ του Παραδείσου εποχές, έτσι και κατά την μετά Παράδεισο εμπειρία τους εκείνο που επιθυμούν περισσότερο είναι να υπηρετήσουν ως ακόλουθοι επιφοίτησης των ενσαρκωμένων Υιών του Παραδείσου. Εξακολουθούν να είναι εξαιρετικά αφοσιωμένοι στο συμπαντικό εκείνο σχέδιο της εκκίνησης του μεγάλου και σαγηνευτικού ταξιδιού των θνητών πλασμάτων των εξελικτικών κόσμων προς τον Παραδείσιο προορισμό του θείου και της αιωνιότητας. Καθ' όλη τη διάρκεια της πορείας των θνητών για να βρουν το Θεό και να επιτύχουν τη θεία τελειότητα, οι πνευματικοί αυτοί λειτουργοί της σεραφικής ολοκλήρωσης, μαζί με τα πιστά λειτουργικά πνεύματα του χρόνου, είναι πάντα και για πάντα οι αληθινοί σας φίλοι και αλάνθαστοι αρωγοί.

^{39:9.4} [Παρουσιάστηκε από έναν Μελχισεδέκ, ο οποίος ενεργεί κατόπιν εντολής του Προϊσταμένου της Σεραφικής Στρατιάς του Νέβαδον.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 40

ΟΙ ΑΝΕΡΧΟΜΕΝΟΙ ΥΙΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

^{40:0.1} Όπως σε πολλές από τις μείζονες ομάδες των συμπαντικών υπάρξεων, έτσι και εδώ επτά επικρατούσες τάξεις Ανερχομένων Υιών του Θεού έχουν αποκαλυφθεί:

40:0.21. Οι με τον Πατέρα συγχωνευόμενοι Θνητοί.

40:0.32. Οι με τον Υιό συγχωνευόμενοι Θνητοί.

40:0.43. Οι με το Πνεύμα συγχωνευόμενοι Θνητοί.

40:0.54. Τα Εξελικτικά Σεραφείμ.

40:0.65. Οι Ανερχόμενοι Υλικοί Υιοί.

40:0.76. Οι Μετασχηματισθέντες Μεσοδιάστατοι.

40:0.87. Οι Εξατομικευμένοι Προσαρμοστές.

40:0.9 Η ιστορία των υπάρξεων αυτών, από τους κατώτερους, ζωικής προέλευσης θνητούς των εξελικτικών κόσμων, μέχρι τους Εξατομικευμένους Προσαρμοστές του Πατέρα του Σύμπαντος, συνιστά μία έξοχη παρουσίαση της απεριόριστης πλήρωσης της θείας αγάπης και της ελεήμονος συγκατάβασης κατά τη διάρκεια όλων των εποχών και σε όλα τα σύμπαντα της απέραντης δημιουργίας των Θεοτήτων του Παραδείσου.

40:0.10 Οι παρουσιάσεις αυτές άρχισαν με μία περιγραφή των Θεοτήτων και, από ομάδα σε ομάδα, η αφήγηση κατήλθε τη συμπαντική κλίμακα των ζωντανών υπάρξεων, μέχρις ότου έφθασε στην κατώτερη τάξη της ζωής, η οποία πληρώθηκε με την δυνατότητα της αθανασίας. Και τώρα, με απέστειλαν από τον Σάλβινγκτον – άλλου καιρού θνητός, προερχόμενος από έναν εξελικτικό κόσμο του διαστήματος – για να επεξεργασθώ και να συνεχίσω την παρουσίαση του αιώνιου στόχου των Θεών, που αφορά στις ανερχόμενες τάξεις των υιών, ιδιαίτερα δε στα θνητά πλάσματα του χρόνου και του διαστήματος.

40:0.11 Εφ' όσον το μεγαλύτερο μέρος της αφήγησης αυτής θα αφιερωθεί στην ανάλυση των τριών βασικών τάξεων των ανερχομένων θνητών, προτεραιότητα θα δοθεί στη μελέτη των μη-θνητών ανερχομένων τάξεων των υιών - την Σεραφική, την Αδαμική, την τάξη των μεσοδιάστατων και τους Προσαρμοστές.

1. ΤΑ ΕΞΕΛΙΚΤΙΚΑ ΣΕΡΑΦΕΙΜ

40:1.1 Τα ζωικής προέλευσης θνητά πλάσματα δεν είναι οι μοναδικές υπάρξεις που έχουν το προνόμιο να απολαμβάνουν την εξέλιξή τους σε υιούς. Οι στρατιές των αγγέλων μοιράζονται επίσης την ουράνια ευκαιρία να κατακτήσουν τον Παράδεισο. Τα σεραφείμ-Φρουροί, δια της εμπειρίας και της υπηρεσίας τους επί των ανερχομένων θνητών του χρόνου, φθάνουν επίσης στο στάδιο των ανερχομένων υιών. Τέτοιοι άγγελοι κατακτούν τον Παράδεισο μέσω του Σεράφινγκτον και πολλοί εντάσσονται ακόμα και στο Σώμα της Τελικότητας των Θνητών.

40:1.2 Το να αναρριχηθεί στα ουράνια ύψη των τελικιστών υιών κοντά στον Θεό, αποτελεί δεινό επίτευγμα για έναν άγγελο, ένα κατόρθωμα που υπερβαίνει κατά πολύ τη δική σας κατάκτηση της αιώνιας σωτηρίας μέσω του σχεδίου του Αιώνιου Υιού και την αεί παρούσα αρωγή του ενοικούντος Προσαρμοστή. Τα σεραφείμ-φρουροί, όμως, καθώς και άλλοι, ενίοτε, πραγματοποιούν ουσιαστικά τέτοιες ανόδους.

2. ΟΙ ΑΝΕΡΧΟΜΕΝΟΙ ΥΛΙΚΟΙ ΥΙΟΙ

40:2.1 Οι Υλικοί Υιοί του Θεού δημιουργήθηκαν στο τοπικό σύμπαν μαζί με τους Μελχισεδέκ και τους συνεργάτες τους, οι οποίοι έχουν όλοι ταξινομηθεί ως κατερχόμενοι Υιοί. Και πράγματι, οι Πλανητικοί Αδάμ – οι Υλικοί Υιοί και Θυγατέρες των εξελικτικών κόσμων –

είναι κατερχόμενοι Υιοί, που κατεβαίνουν στους κατοικημένους κόσμους από τις σφαίρες προέλευσής τους, τις πρωτεύουσες των τοπικών συστημάτων.

40:2.2 Όταν ένας τέτοιος Αδάμ και μία Εύα επιτύχουν απόλυτα στην από κοινού πλανητική αποστολή τους ως βιολογικοί εξυψωτές, μοιράζονται το πεπρωμένο των κατοίκων του κόσμου τους. Όταν αυτός ο κόσμος παγιωθεί στο προηγμένο καθεστώς του φωτός και της ζωής, επιτρέπεται στον πιστό αυτό Υλικό Υιό και στη Θυγατέρα να παραιτηθούν από όλα τα διοικητικά τους καθήκοντα επί του πλανήτη και αφού απαλλαγούν με τον τρόπο αυτό από την προς τα κάτω πορεία τους, τους επιτρέπεται να καταχωρηθούν ως τελειοποιηθέντες Υλικοί Υιοί στα αρχεία του τοπικού σύμπαντος. Με τον ίδιο τρόπο, όταν η πλανητική αποστολή καθυστερεί για καιρό, είναι δυνατόν οι Υλικοί Υιοί ενός σταθερού επιπέδου – οι πολίτες των τοπικών συστημάτων – να αποσυρθούν από τις δραστηριότητες των κόσμων όπου ανήκουν και με τρόπο παρόμοιο να καταχωρηθούν ως τελειοποιηθέντες Υλικοί Υιοί. Μετά τις τυπικές αυτές διαδικασίες, οι Αδάμ και οι Εύες που απηλλάγησαν, αναγνωρίζονται ως ανερχόμενοι Υιοί του Θεού και μπορούν αμέσως να αρχίσουν το μακρύ ταξίδι προς τη Χαβόνα και τον Παράδεισο, ξεκινώντας από το ακριβές σημείο της κατάστασης στην οποία θα βρίσκονται εκείνη τη στιγμή, καθώς και (σύμφωνα) με τα πνευματικά τους επιτεύγματα. Και κάνουν το ταξίδι αυτό συντροφευόμενοι από τους θνητούς και τους άλλους ανερχόμενους Υιούς, συνεχίζοντας μέχρις ότου συναντήσουν το Θεό και κατακτήσουν το Σώμα της Τελικότητας των Θνητών στην αιώνια υπηρεσία των Θεών του Παραδείσου.

3. ΟΙ ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΘΕΝΤΕΣ ΜΕΣΟΔΙΑΣΤΑΤΟΙ

40:3.1 Αν και στερούνται των άμεσων ευεργετημάτων των επί των πλανητών επιφοιτήσεων των κατερχομένων Υιών του Θεού, αν και η προς τον Παράδεισο ανέλιξη έχει από μακρού καθυστερήσει, παρ' όλα αυτά, μόλις ένας εξελικτικός πλανήτης φθάσει στην ενδιάμεση εποχή του φωτός και της ζωής (αν όχι νωρίτερα), και οι δύο ομάδες των μεσοδιάστατων πλασμάτων απαλλάσσονται από τα πλανητικά τους καθήκοντα. Ορισμένες φορές η πλειονότητά τους μετασχηματίζεται, μαζί με τους εξαδέλφους τους ανθρώπους, την ημέρα της καθόδου του ναού του φωτός και της ανέλιξης του Πλανητικού Πρίγκιπα στο αξίωμα του Πλανητικού Κυρίαρχου. Μόλις απαλλαγούν από την πλανητική τους υπηρεσία, και οι δύο τάξεις καταχωρούνται στο τοπικό σύμπαν ως ανερχόμενοι Υιοί του Θεού και αρχίζουν αμέσως την μακρά προς τον Παράδεισο ανέλιξη μέσα από τον ίδιο ακριβώς δρόμο που ορίστηκε για την πρόοδο των θνητών φυλών των υλικών κόσμων. Η βασική ομάδα προορίζεται για τα διάφορα σώματα τελικότητας, η δευτερεύουσα όμως, ή οι Αδαμικοί Μεσοδιάστατοι είναι όλοι προορισμένοι να ενταχθούν στο Σώμα της Τελικότητας των Θνητών.

4. ΟΙ ΕΞΑΤΟΜΙΚΕΥΜΕΝΟΙ ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΤΕΣ

40:4.1 Αν οι θνητοί του χρόνου αποτύχουν να κατακτήσουν την αιώνια σωτηρία της ψυχής τους στην πλανητική τους ένωση με τα πνευματικά δώρα του Πατέρα του Σύμπαντος, μια τέτοια αποτυχία δεν οφείλεται ποτέ, και κατ' ουδένα τρόπο, σε αμέλεια του καθήκοντος, της λειτουργίας, της υπηρεσίας, ή της αφοσίωσης εκ μέρους του Προσαρμοστή. Κατά το φυσικό θάνατο, αυτοί οι εγκαταλειμμένοι Ελεγκτές επιστρέφουν στον Ντιβίνγκτον και εν συνεχεία, μετά την δικαστική απόφαση για τον μη διασωθέντα, μπορεί να αναλάβουν εκ νέου καθήκοντα στους κόσμους του χρόνου και του διαστήματος. Ορισμένες φορές, μετά από επανειλημμένη υπηρεσία του είδους αυτού, ή έπειτα από μία ασυνήθιστη εμπειρία, όπως η λειτουργία ως ενοικούντες Προσαρμοστές ενός ενσαρκωμένου επιφοιτούντος Υιού, οι ικανοί αυτοί Προσαρμοστές εξατομικεύονται από τον Πατέρα του Σύμπαντος.

40:4.2 Οι εξατομικευμένοι Προσαρμοστές είναι υπάρξεις μιας μοναδικής και ανεξιχνίαστης τάξης. Όντας αρχικά σε ένα υπαρξιακό, μη-προσωπικό επίπεδο, απέκτησαν εμπειρίες δια της συμμετοχής των στη ζωή και την πορεία των κατώτερων θνητών των υλικών κόσμων. Και αφού η προσωπικότητα που εναποτέθηκε στους έμπειρους αυτούς Προσαρμοστές της Σκέψης γεννηθεί και αποκτήσει την αστείρευτη πηγή της στην προσωπική και συνεχή λειτουργία του Πατέρα του Σύμπαντος επί των πλασμάτων που δημιούργησε, δια της επιφοίτησης της εμπειρικής προσωπικότητας, οι Εξατομικευμένοι αυτοί Προσαρμοστές ταξινομούνται ως ανερχόμενοι Υιοί του Θεού, ως η ανώτερη όλων αυτών των τάξεων των υιών.

5. ΟΙ ΘΝΗΤΟΙ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

40:5.1 Οι θνητοί αντιπροσωπεύουν τον τελευταίο κρίκο στην αλυσίδα των υπάρξεων εκείνων οι οποίες αποκαλούνται υιοί του Θεού. Η προσωπική επαφή του Αρχικού και Αιώνιου Υιού υποβιβάζεται μέσω μίας σειράς εξατομικεύσεων ελαττούμενης θείας υπόστασης και αυξανόμενης ανθρώπινης υπόστασης μέχρις ότου γίνει μία ύπαρξη σχεδόν σαν κι' εσάς, μία ύπαρξη που μπορείτε να δείτε, να ακούσετε και να αγγίξετε. Και τότε γίνεστε πνευματικά ενήμεροι πάνω στη μεγάλη αλήθεια την οποία η πίστη σας μπορεί να συλλάβει – την υική σας σχέση με τον Αιώνιο Θεό!

40:5.2 Κατά τον ίδιο τρόπο το Αρχικό και Άπειρο Πνεύμα, μέσω μίας μακράς σειράς τάξεων ελαττούμενης θείας υπόστασης και αυξανόμενης θνητής υπόστασης, έλκεται όλο και πιο κοντά στα αγωνιζόμενα πλάσματα των κόσμων, φθάνοντας το όριο της έκφρασης με τη μορφή των αγγέλων – από τους οποίους είστε ελάχιστα κατώτεροι – οι οποίοι προσωπικά σας φυλάσσουν και σας οδηγούν στο ταξίδι της ζωής της θνητής πορείας μέσα στο χρόνο.

40:5.3 Ο Θεός ο Πατέρας δεν υποβιβάζεται, δεν μπορεί να υποβιβαστεί, με τον ίδιο τρόπο ώστε να πραγματοποιήσει μια τέτοια στενή προσωπική επαφή με τον σχεδόν ατέλειωτο αριθμό των ανερχομένων πλασμάτων, σ' όλη την έκταση του σύμπαντος των συμπτάντων. Ο Πατέρας, ωστόσο, δεν στερείται προσωπικής επαφής με τα κατώτερα πλάσματά του. Δεν είσαστε χωρίς τη θεία παρουσία. Αν και ο Θεός ο Πατέρας δεν μπορεί να βρίσκεται μαζί σας μέσω μιας άμεσης εκδήλωσης της προσωπικότητάς του, βρίσκεται εντός σας και αποτελεί μέρος σας με την ταυτότητα των ενοικούντων Προσαρμοστών της Σκέψης, των θείων Ελεγκτών. Με τον τρόπο αυτό ο Πατέρας, ο οποίος είναι ο πλέον μακράν ευρισκόμενος σε σχέση μ' εσάς, όσον αφορά στην προσωπικότητα και το πνεύμα, έλκεται κοντά σας μέσα στο κύκλωμα της προσωπικότητας και την πνευματική επαφή της εσώτερης επικοινωνίας με αυτές καθ' εαυτές τις ψυχές των θνητών υιών και θυγατέρων του.

40:5.4 Η πνευματική αναγνώριση συνιστά το μυστικό της ατομικής σωτηρίας και καθορίζει τον προορισμό της πνευματικής ανέλιξης. Και εφ' όσον οι Προσαρμοστές της Σκέψης είναι τα μόνα πνεύματα με δυνατότητα συγχώνευσης, τα οποία μπορούν να συνταυτισθούν με τον άνθρωπο κατά τη διάρκεια της θνητής του ζωής, οι θνητοί του χρόνου και του διαστήματος ταξινομούνται κατ' αρχήν σύμφωνα με τη σχέση τους προς τα θεία αυτά δώρα, τους ενοικούντες Ελεγκτές των Μυστηρίων. Η ταξινόμηση αυτή έχει ως εξής:

40:5.51. Θνητοί μεταβατικής, ή εμπειρικής παραμονής του Προσαρμοστή.

40:5.62. Θνητοί μη συγχωνευόμενων με τον Προσαρμοστή τύπων.

40:5.73. Θνητοί με δυνατότητα συγχώνευσης με τον Προσαρμοστή.

40:5.8 *Σειρά πρώτη – θνητοί μεταβατικής, ή εμπειρικής παραμονής του Προσαρμοστή.* Ο καθορισμός της σειράς αυτής είναι προσωρινός σε οποιονδήποτε εξελισσόμενο πλανήτη, εφ' όσον χρησιμοποιείται κατά τα πρώιμα στάδια όλων των κατοικημένων κόσμων, εκτός εκείνων της δεύτερης σειράς.

40:5.9 Οι θνητοί της πρώτης σειράς κατοικούν στους κόσμους του διαστήματος κατά τις πρώιμες εποχές της εξέλιξης του ανθρώπινου είδους και περιλαμβάνουν τους πλέον πρωτόγονους τύπους της ανθρώπινης διάνοιας. Σε πολλούς κόσμους, όπως η προ-Αδαμική Ουράντια, μεγάλοι αριθμοί ανώτερων και περισσότερο προηγμένων τύπων πρωτόγονων ανθρώπων αποκτούν την ικανότητα της σωτηρίας, αλλά αποτυγχάνουν να φθάσουν στη συγχώνευση με τον Προσαρμοστή. Για αιώνες επί αιώνων, προ της ανέλιξης του ανθρώπου στο επίπεδο της ανώτερης πνευματικής επιλογής, οι Προσαρμοστές κατοικούν στο νου των αγωνιζόμενων αυτών πλασμάτων κατά τη διάρκεια της σύντομης ζωής τους στη σάρκα και τη στιγμή κατά την οποία τα αυτόβουλα αυτά πλάσματα ενοικούνται από τον Προσαρμοστή, αρχίζει τη λειτουργία της η ομάδα των αγγέλων. Ενώ οι θνητοί αυτοί της πρώτης σειράς δεν έχουν προσωπικούς φρουρούς, έχουν ομαδικούς επιτηρητές.

40:5.10 Ένας εμπειρικός Προσαρμοστής παραμένει κοντά σε μία πρωτόγονη ανθρώπινη ύπαρξη σ' ολόκληρη τη διάρκεια της ζωής της στη σάρκα. Οι Προσαρμοστές συνεισφέρουν σε μεγάλο βαθμό στην πρόοδο των πρωτόγονων ανθρώπων, αλλά είναι ανίκανοι να σχηματίσουν αιώνια ένωση με τους θνητούς αυτούς. Η παροδική αυτή λειτουργία των Προσαρμοστών επιτυγχάνει δύο πράγματα: Κατ' αρχήν αποκτούν πολύτιμη και ουσιαστική εμπειρία πάνω στη φύση και τη λειτουργία της εξελικτικής διάνοιας, μία εμπειρία που θα αποδειχθεί ανεκτίμητη σε σχέση με τις μετέπειτα επαφές σε άλλους κόσμους, με υπάρξεις μεγαλύτερης εξέλιξης. Δεύτερον, η προσωρινή διαμονή των Προσαρμοστών συνεισφέρει στην προετοιμασία των θνητών υποκειμένων τους για την πιθανή, συνακόλουθη συγχώνευση με το Πνεύμα. Όλες οι ψυχές του τύπου αυτού που αναζητούν τον Θεό επιτυγχάνουν την αιώνια ζωή δια του πνευματικού εναγκαλισμού του Πνεύματος-Μητέρα του τοπικού σύμπαντος και γίνονται, με τον τρόπο αυτό, ανερχόμενοι θνητοί του καθεστώτος του τοπικού σύμπαντος. Πολλά άτομα της προ-Αδαμικής Ουράντια προωθήθηκαν έτσι στους κόσμους-δώματα της Σατάνια.

40:5.11 Οι Θεοί που θέσπισαν ότι ο θνητός άνθρωπος πρέπει να ανέλθει στα ανώτερα επίπεδα της πνευματικής διάνοιας μέσα από ατέλειωτους καιρούς εξελικτικών δοκιμών και δεινών, λαμβάνουν υπ' όψιν την κατάσταση και τις ανάγκες του σε κάθε στάδιο της ανέλιξής του. Και είναι πάντα με τρόπο θείο σωστοί και δίκαιοι, ακόμα και σαγηνευτικά ελεήμονες, στην τελική κρίση των αγωνιζόμενων αυτών θνητών των πρώτων ημερών των εξελισσόμενων φυλών.

40:5.12 *Σειρά δεύτερη – θνητοί μη συγχωνευόμενων με τον Προσαρμοστή τύπων.* Πρόκειται για ιδιαίτερους τύπους ανθρώπινων υπάρξεων οι οποίες δεν είναι ικανές να επιτύχουν αιώνια ένωση με τους ενοικούντες Προσαρμοστές τους. Η κατά τύπο ταξινόμηση μεταξύ των φυλών των οποίων η διάνοια ανήκει στην πρώτη, δεύτερη, ή τρίτη σειρά δεν αποτελεί όρο για τη συγχώνευση με τον Προσαρμοστή. Όλοι αυτοί οι θνητοί είναι συγγενείς, οι συγκεκριμένοι όμως τύποι, οι μη συγχωνευόμενοι με τον Προσαρμοστή αποτελούν μία εντελώς διαφορετική και ευδιάκριτα τροποποιημένη τάξη αυτόβουλων πλασμάτων. Πολλοί από τους μη-αναπνέοντες ανήκουν στη σειρά αυτή, ενώ υπάρχουν πολυάριθμες επίσης ομάδες οι οποίες συνήθως δεν συγχωνεύονται με τον Προσαρμοστή.

40:5.13^Οπως και η σειρά υπ' αριθμόν ένα, κάθε μέλος της ομάδας αυτής απολαμβάνει τη λειτουργία ενός και μοναδικού Προσαρμοστή κατά τη διάρκεια της ζωής του στη σάρκα. Κατά την εγκόσμια ζωή, οι Προσαρμοστές αυτοί κάνουν για τους υποκείμενους στην προσωρινή ενοίκησή τους, οτιδήποτε γίνεται σε άλλους κόσμους, όπου οι θνητοί έχουν τη δυνατότητα συγχώνευσης. Οι θνητοί της δεύτερης αυτής σειράς ενοικούνται συχνά από παρθένους Προσαρμοστές, οι ανώτεροι τύποι των ανθρώπων, όμως, συνδέονται συχνά με κυρίαρχους και έμπειρους Ελεγκτές.

40:5.14^Στο ανελικτικό σχέδιο αναβάθμισης των ζωικής προέλευσης πλασμάτων, οι υπάρξεις αυτές απολαμβάνουν την ίδια αφοσιωμένη υπηρεσία των Υιών του Θεού, όπως αυτή επεκτείνεται ως τον τύπο των θνητών της Ουράντια. Η σεραφική συνεργασία με τους Προσαρμοστές στους μη συγχωνευόμενους πλανήτες παρέχεται το ίδιο ολοκληρωμένα όπως στους κόσμους με δυνατότητα συγχώνευσης. Οι φρουροί του πεπρωμένου λειτουργούν επί των κόσμων αυτών ακριβώς όπως λειτουργούν στην Ουράντια ενώ με παρόμοιο τρόπο λειτουργούν και κατά τη στιγμή της σωτηρίας των θνητών, οπότε η διασωζόμενη ψυχή συγχωνεύεται με το Πνεύμα.

40:5.15^Όταν συναντήσετε τους τροποποιημένους αυτούς τύπους θνητών στους κόσμους-δώματα, δεν θα συναντήσετε δυσκολίες στο να επικοινωνήσετε μαζί τους. Εκεί μιλούν την ίδια γλώσσα του συστήματος, αλλά μέσα από μια τροποποιημένη τεχνική. Οι υπάρξεις αυτές είναι ταυτόσημες με τη δική σας τάξη πλασμάτων όσον αφορά στις εκδηλώσεις του πνεύματος και της προσωπικότητας, διαφέροντας μόνο σε ορισμένα φυσικά χαρακτηριστικά και στο γεγονός ότι εκείνοι δεν συγχωνεύονται με τους Προσαρμοστές της Σκέψης.

40:5.16^Όσον αφορά στο γιατί αυτός ο τύπος πλασμάτων δεν μπορεί ποτέ να συγχωνευθεί με τους Προσαρμοστές του Πατέρα του Σύμπαντος, δεν είμαι σε θέση να σας το πω. Ορισμένοι από εμάς τείνουμε να πιστέψουμε ότι οι Φορείς της Ζωής, στην προσπάθειά τους να μορφοποιήσουν υπάρξεις ικανές να διατηρούν την υπόστασή τους σε όχι συνηθισμένο πλανητικό περιβάλλον, βρίσκονται αντιμέτωποι με την ανάγκη να κάνουν τέτοιες ριζικές τροποποιήσεις στο συμπαντικό σχέδιο των έλλογων, αυτόβουλων πλασμάτων, ώστε καθίσταται εγγενώς αδύνατον γι' αυτά να δημιουργήσουν μόνιμη ένωση με τους Προσαρμοστές. Συχνά έχουμε ρωτήσει: Πρόκειται για ένα εκούσιο, ή ακούσιο μέρος του σχεδίου ανέλιξης; Αλλά ποτέ δεν βρήκαμε την απάντηση.

40:5.17^Σειρά τρίτη – *θνητοί με δυνατότητα συγχώνευσης με τον Προσαρμοστή*. Όλοι οι με τον Πατέρα συγχωνευόμενοι θνητοί έχουν ζωική προέλευση, ακριβώς όπως οι Ουραντιανές φυλές. Περιλαμβάνουν θνητούς του πρώτου, δεύτερου και τρίτου τύπου διάνοιας οι οποίοι έχουν τη δυνατότητα να συγχωνευθούν με τον Προσαρμοστή. Οι Ουραντιανοί ανήκουν στον ενδιάμεσο, ή υπ' αριθμόν δύο τύπο διάνοιας, όντας με πολλούς τρόπους ανώτεροι, ως άνθρωποι, από τις ομάδες του υπ' αριθμόν ένα τύπου διάνοιας, αλλά σαφώς περιορισμένοι σε σύγκριση με τις τάξεις του υπ' αριθμόν τρία τύπου διάνοιας. Οι τρεις αυτοί τύποι των φυσικών-διανοητικών ικανοτήτων δεν αποτελούν όρο για την επιφοίτηση του Προσαρμοστή, τη σεραφική υπηρεσία, ή οποιαδήποτε άλλη φάση πνευματικής λειτουργίας. Η διανοητική και πνευματική διαφορά μεταξύ των τριών διανοητικών τύπων χαρακτηρίζει άτομα τα οποία είναι, κατά τα λοιπά, απόλυτα ίδια, όσον αφορά στις διανοητικές ικανότητες και τις πνευματικές δυνατότητες, διαφορά μέγιστη στην εγκόσμια ζωή και με τάση να ελαττωθεί καθώς οι κόσμοι-δώματα διασχίζονται ένας προς έναν. Από τα αρχηγεία των συστημάτων και πέρα, η πρόοδος των τριών αυτών τύπων είναι η ίδια και το τελικό προς τον Παράδεισο πεπρωμένο τους ταυτόσημο.

40:5.18 *Οι μη αριθμημένες σειρές.* Η αφήγηση αυτή δεν είναι δυνατόν να περιλάβει όλες τις συναρπαστικές παραλλαγές των εξελικτικών κόσμων. Γνωρίζετε ότι ένας στους δέκα κόσμους αποτελεί ένα δεκαδικό, ή εμπειρικό πλανήτη, δεν γνωρίζετε όμως τίποτα για τις υπόλοιπες μεταβλητές που σημειοδοτούν την διαδοχή των εξελικτικών κόσμων. Υπάρχουν διαφορές αμέτρητες ώστε να μπορέσουμε τις αφηγηθούμε, ακόμη και μεταξύ των άγνωστων τάξεων των ζώντων πλασμάτων, όπως υπάρχουν και μεταξύ των πλανητών της ίδιας ομάδας, η παρουσίαση όμως αυτή καθιστά σαφείς τις βασικές διαφορές εν σχέσει προς την ανελικτική πορεία. Και η ανελικτική πορεία είναι ο σημαντικότερος παράγων για οποιαδήποτε θεώρηση των θνητών του χρόνου και του διαστήματος.

40:5.19 *Όσον αφορά στις ευκαιρίες για τη σωτηρία των θνητών, ας γίνει μια για πάντα σαφές:* Όλες οι ψυχές, σε οποιαδήποτε δυνατή φάση θνητής ύπαρξης θα σωθούν με την προϋπόθεση ότι θα επιδείξουν τη θέληση να συνεργασθούν με τους ενοικούντες Προσαρμοστές τους και θα εκδηλώσουν την επιθυμία να συναντήσουν το Θεό και να κατακτήσουν τη θεία τελειότητα, έστω κι' αν αυτή η επιθυμία δεν είναι παρά η αρχική, αμυδρή αναλαμπή της πρωτόγονης αντίληψης εκείνου του «αληθούς φωτός το οποίο φωτίζει κάθε άνθρωπο που έρχεται στον κόσμο.»

6. ΟΙ ΥΙΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

40:6.1 *Οι θνητές φυλές αποτελούν τους αντιπροσώπους της κατώτερης τάξης της έλλογης και προσωπικής δημιουργίας. Εσείς οι θνητοί είστε οι πολυαγαπημένοι των θεών και καθένας σας μπορεί να αποφασίσει να αποδεχθεί το συγκεκριμένο πεπρωμένο μιας λαμπρής εμπειρίας, δεν ανήκετε όμως εκ φύσεως στη θεία τάξη. Είστε εξ ολοκλήρου θνητοί. Θα αναγνωρισθείτε ως ανερχόμενοι υιοί τη στιγμή κατά την οποία θα λάβει χώρα η συγχώνευση, αλλά το επίπεδο των θνητών του χρόνου και του διαστήματος είναι εκείνο των υιών της πίστης προ του γεγονότος της τελικής συγχώνευσης της διασωζόμενης θνητής ψυχής με κάποιο τύπο αιώνιου και αθάνατου πνεύματος.*

40:6.2 *Είναι σοβαρό και ουράνιο το γεγονός ότι τέτοια ταπεινά και υλικά πλάσματα όπως οι θνητές υπάρξεις της Ουράντια είναι υιοί του Θεού, παιδιά της πίστης του Ανώτατου. «Ιδού, ποιο είδος αγάπης μας έχει εναποθέσει ο Πατέρας, ώστε να αποκαλούμεθα υιοί του Θεού.» «Σε όσους τον αποδέχθηκαν, έδωσε τη δύναμη να αντιλαμβάνονται ότι είναι οι υιοί του Θεού.» Ενώ «αυτό που θα γίνετε δεν φαίνεται ακόμη,» ενώ ακόμα και τώρα «είσαστε παιδιά της πίστης του Θεού.» «διότι δεν δεχθήκατε το πνεύμα που θα σας προσδέσει πάλι στο φόβο, αλλά δεχθήκατε το πνεύμα των υιών, δια του οποίου εκράξατε 'Πατέρα μας'». Ο αρχαίος προφήτης μίλησε στο όνομα του αιώνιου Θεού: «Θα τους δώσω ακόμη ένα χώρο στον οίκο μου και ένα όνομα καλύτερο από αυτό των υιών. Θα τους δώσω ένα όνομα αιώνιο ένα που δεν θα αποχωριστούν. «Και επειδή είσαστε υιοί του, ο Θεός απέστειλε το πνεύμα του Υιού του στην καρδιά σας.»*

40:6.3 *Όλοι οι εξελικτικοί κόσμοι οι οποίοι κατοικούνται από θνητούς αποτελούν κατοικία αυτών των υιών της πίστης του Θεού, των υιών της Χάρης και του ελέους, των θνητών υπάρξεων που ανήκουν στη θεία οικογένεια και γι' αυτό αποκαλούνται υιοί του Θεού. Οι θνητοί της Ουράντια δικαιούνται να θεωρούν εαυτούς ως υιούς του Θεού διότι:*

40:6.41. *Είστε οι υιοί της πνευματικής επαγγελίας, υιοί της πίστης. Αποδεχθήκατε το καθεστώς της υικής σχέσης. Πιστεύετε στην αλήθεια της υικής σας σχέσης και με τον τρόπο αυτό η υική σας σχέση με το Θεό γίνεται για πάντα αληθής.*

40:6.52. Ένας Δημιουργός Υιός του Θεού έγινε ένας εξ υμών. Είναι στην πραγματικότητα ο μεγαλύτερος αδελφός σας. Και αν γίνετε εν πνεύματι αληθείς αδελφοί του Χριστού, του τροπαιοφόρου Μιχαήλ, τότε εν πνεύματι πρέπει επίσης να γίνετε υιοί του κοινού σας Πατέρα – του ίδιου του Σύμπαντικού Πατέρα των πάντων.

40:6.63. Είστε υιοί επειδή το πνεύμα ενός Υιού σας κατέκλυσε, επειδή απεριόριστα και βέβαια εναποτέθηκε σ' όλες τις φυλές της Ουράνιας. Το πνεύμα αυτό σας έλκει πάντα

προς τον θείο Υιό ο οποίος είναι η γενεσιουργός αιτία και προς τον Πατέρα του Παραδείσου, ο οποίος είναι η γενεσιουργός αιτία του θείου αυτού Υιού.

40:6.74. Από τη θεία, ελεύθερη βούλησή του, ο Πατέρας του Σύμπαντος σας έχει δώσει την προσωπικότητά σας ως πλάσματα. Είσαστε προικισμένοι με μία ποσότητα της θείας αυτής αμεσότητας της δράσης της ελεύθερης βούλησης, την οποία ο Θεός μοιράζεται με όλους όσους γίνονται υιοί του.

40:6.85. Εντός σας κατοικεί ένα κλάσμα του Πατέρα του Σύμπαντος και έτσι σχετίζεστε άμεσα με τον θείο πατέρα όλων των Υιών του Θεού.

7. ΟΙ ΣΥΓΧΩΝΕΥΟΜΕΝΟΙ ΜΕ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΘΝΗΤΟΙ

40:7.1 Η αποστολή των Προσαρμοστών, η ενοίκησή τους, αποτελεί πράγματι ένα από τα ακατανόητα μυστήρια του Θεού του Πατέρα. Τα κλάσματα αυτά της θείας φύσης του Πατέρα του Σύμπαντος φέρουν μαζί τους τη δυναμική της αθανασίας των πλασμάτων. Οι Προσαρμοστές είναι αθάνατα πνεύματα και η ένωση μαζί τους χαρίζει αιώνια ζωή στην ψυχή του συγχωνευόμενου θνητού.

40:7.2 Οι φυλές σας, των διασωζόμενων θνητών, ανήκουν σ' αυτή την ομάδα των ανερχομένων Υιών του Θεού. Είστε τώρα πλανητικοί υιοί, εξελικτικά πλάσματα που προήλθαν από τις εμφυτεύσεις του Φορέα της Ζωής και τροποποιήθηκαν από την συγχώνευση με την Αδαμική ζωή, ωστόσο, μετά βίας μπορείτε να θεωρηθείτε ανερχόμενοι υιοί. Είστε όμως πράγματι υιοί με δυναμική ανέλιξης – ακόμη και στα μεγαλύτερα ύψη της δόξας και του θείου επιτεύγματος – και αυτή την πνευματική κατάσταση των ανερχομένων υιών μπορείτε να την κατακτήσετε δια της πίστης και της εκούσιας συνεργασίας με τις εξαγνισμένες δραστηριότητες των ενοικούντων Προσαρμοστών. Όταν εσείς και ο Προσαρμοστής σας συγχωνευθείτε οριστικά και για πάντα, όταν εσείς οι δύο γίνετε ένα, όπως ακριβώς εντός του Χριστού Μιχαήλ ο Υιός του Θεού και ο Υιός του Ανθρώπου είναι ένα, τότε πράγματι θα έχετε γίνει ανερχόμενοι υιοί του Θεού.

40:7.3 Οι λεπτομέρειες της πορείας του Προσαρμοστή ο οποίος λειτουργεί ενοικών σ' ένα πλάσμα, σ' έναν δόκιμο και εξελικτικό πλανήτη δεν αποτελεί μέρος της αποστολής μου. Η επεξεργασία της μεγάλης αυτής αλήθειας αγκαλιάζει ολόκληρη την διαδρομή σας. Κάνω μνεία ορισμένων λειτουργιών των Προσαρμοστών για να συντάξω μία πλήρη έκθεση πάνω στους με τον Προσαρμοστή συγχωνευόμενους θνητούς. Τα ενοικούντα αυτά κλάσματα του Θεού βρίσκονται κοντά στην κατηγορία της ύπαρξής σας από τις πρώτες μέρες της φυσικής σας υπόστασης σ' ολόκληρο το μήκος της ανελικτικής πορείας στον Νέβαδον και τον Όρβοντον κι' ακόμα προς τη Χαβόνα και τον ίδιο τον Παράδεισο. Μετά ταύτα, στην αιώνια διαδρομή, ο ίδιος αυτός Προσαρμοστής γίνεται ένα μαζί σας και κομμάτι από σας.

40:7.4 Αυτοί είναι οι θνητοί οι οποίοι πήραν την εντολή από τον Πατέρα του Σύμπαντος, «Εστέ τέλειοι, ως εγώ ειμί τέλειος.» Ο Πατέρας έχει εναποθέσει τον εαυτό του πάνω σας, έθεσε το πνεύμα του εντός σας. Γι' αυτό απαιτεί από σας την ύπατη τελειότητα. Η αφήγηση

της ανόδου του ανθρώπου από τις θνητές σφαίρες του κόσμου στα θεία βασίλεια της αιωνιότητας συνιστά μια παράξενη εξιστόρηση η οποία δεν περιλαμβάνεται στα καθήκοντά μου, η ουράνια όμως αυτή περιπέτεια γίνεται η υπέρτατη σπουδή του θνητού ανθρώπου.

40:7.5 Η συγχώνευση με ένα κλάσμα του Πατέρα του Σύμπαντος είναι ισοδύναμη με τη θεία επισημοποίηση της τελικής κατάκτησης του Παράδεισου, και τέτοιοι συγχωνευόμενοι με τον Προσαρμοστή θνητοί αποτελούν τη μοναδική τάξη ανθρωπίνων υπάρξεων που διασχίζουν όλοι τα κυκλώματα της Χαβόνα και βρίσκουν τον Θεό στον Παράδεισο. Για τον συγχωνευόμενο με τον Προσαρμοστή θνητό, η πορεία της συμπαντικής υπηρεσίας είναι ολάνοιχτη. Πόσο αξιοσέβαστο πεπρωμένο και πόσο μεγαλειώδες επίτευγμα περιμένει τον καθένα από εσάς! Μπορείτε να εκτιμήσετε απόλυτα αυτά που έγιναν για σας; Αντιλαμβάνεστε το μεγαλείο της αποκορύφωσης του αιώνιου επιτεύγματος που απλώνεται εμπρός σας; - ακόμα και σ' εσάς που προχωρείτε με κόπο στο ταπεινό μονοπάτι της ζωής, μέσα από την αποκαλούμενη «κοιλιάδα των δακρύων;»

8. ΟΙ ΜΕ ΤΟΝ ΥΙΟ ΣΥΓΧΩΝΕΥΟΜΕΝΟΙ ΘΝΗΤΟΙ

40:8.1 Ενώ πρακτικά όλοι οι διασωζόμενοι θνητοί συγχωνεύονται με τον Προσαρμοστή τους σε κάποιον από τους κόσμους-δώματα, ή αμέσως μετά την άφιξή τους στους ανώτερους μοροντιανούς κόσμους, υπάρχουν ορισμένες περιπτώσεις καθυστερημένης συγχώνευσης, ορισμένοι (θνητοί) που δεν βιώνουν την τελική αυτή βεβαιότητα της σωτηρίας παρά μόνο όταν φθάσουν στους τελευταίους εκπαιδευτικούς κόσμους των αρχηγείων του σύμπαντος. Και λίγοι από τους θνητούς αυτούς υπονήφειους για την αιώνια ζωή αποτυγχάνουν εντελώς να ταυτοποιηθούν δια της συγχώνευσης με τον πιστό Προσαρμοστή τους.

40:8.2 Οι θνητοί αυτοί θεωρήθηκαν άξιοι για σωτηρία από τις δικαστικές αρχές ενώ και οι ίδιοι οι Προσαρμοστές τους, επιστρέφοντας από τον Ντιβίνινγκτον, ενέκριναν την ανέλιξή τους στους κόσμους-δώματα. Οι υπάρξεις αυτές ανήλθαν μέσω ενός συστήματος, ενός αστερισμού, καθώς επίσης και μέσω των εκπαιδευτικών κόσμων του κυκλώματος του Σάλβινγκτον. Απόλαυσαν τις «εβδομήντα φορές επτά» ευκαιρίες για συγχώνευση και παρ' όλ' αυτά στάθηκαν ανίκανοι να επιτύχουν την ενοποίηση με τους Προσαρμοστές τους.

40:8.3 Όταν γίνει πλέον φανερό ότι κάποια δυσκολία στο συγχρονισμό παρακωλύει τη συγχώνευση με τον Πατέρα, συνέρχονται οι κριτές της σωτηρίας του Δημιουργού Υιού. Και όταν το δικαστήριο αυτό της αξιολόγησης της συμπεριφοράς, επικυρωμένο από έναν προσωπικό αντιπρόσωπο των Αρχαίων των Ημερών, αποφασίσει τελικά ότι ο ανερχόμενος θνητός δεν είναι ένοχος για μία συγκεκριμένη αιτία που τον εμπόδισε να επιτύχει τη συγχώνευση, καταχωρούν την απόφασή τους στα αρχεία του τοπικού σύμπαντος και δεόντως μεταβιβάζουν τις διαπιστώσεις τους αυτές στους Αρχαίους των Ημερών. Κατόπιν, ο ενοικών Προσαρμοστής επιστρέφει αμέσως στον Ντιβίνινγκτον για να πάρει την επιβεβαίωση από τους Εξατομικευμένους Ελεγκτές και με την αναχώρηση αυτή, ο μοροντιανός θνητός συγχωνεύεται αμέσως μ' ένα εξατομικευμένο δώρο του πνεύματος του Δημιουργού Υιού.

40:8.4 Όπως περίπου οι μοροντιανές σφαίρες του Νέβαδον μοιράζονται με τους θνητούς που συγχωνεύονται με το Πνεύμα, έτσι και αυτά τα με τον Υιό συγχωνευθέντα πλάσματα μοιράζονται τις υπηρεσίες του Όρβοντον με τους αδελφούς τους, τους συγχωνευθέντες με τον Προσαρμοστή, που ταξιδεύουν προς το μακρινό Νησί του Παραδείσου. Είναι πραγματικοί αδελφοί σας και θ' απολαύσετε σε μεγάλο βαθμό τη σχέση τους μαζί σας, καθώς θα περνάτε από τους εκπαιδευτικούς κόσμους του υπερσύμπαντος.

40:8.5 Οι με τον Υιό συγχωνευθέντες θνητοί δεν αποτελούν πολυάριθμη ομάδα, όντας λιγότεροι από ένα εκατομμύριο στο υπερσύμπαν του Όρβοντον. Εκτός του προορισμού τους να κατοικήσουν στον Παράδεισο, είναι κατά τα πάντα ισότιμοι με τους συγχωνευθέντες με τον Προσαρμοστή συντρόφους τους. Συχνά ταξιδεύουν στον Παράδεισο, σε υπερσυμπαντικές αποστολές, αλλά σπάνια διαμένουν μόνιμα εκεί, αφού ως τάξη περιορίζονται στο υπερσύμπαν όπου γεννήθηκαν.

9. ΟΙ ΜΕ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΣΥΓΧΩΝΕΥΟΜΕΝΟΙ ΘΝΗΤΟΙ

40:9.1 Οι ανερχόμενοι, με το Πνεύμα συγχωνευόμενοι θνητοί δεν αποτελούν προσωπικότητες της Τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας. Περιλαμβάνονται στο κύκλωμα προσωπικοτήτων του Πατέρα, αλλά έχουν συγχωνευθεί με εξατομικεύσεις του προ-διανοητικού πνεύματος της Τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου. Μία τέτοια συγχώνευση με το Πνεύμα ουδέποτε συμβαίνει κατά τη διάρκεια της φυσικής ζωής. Λαμβάνει χώρα μόνο κατά τη στιγμή της επαναφύπνισης των θνητών στη μοροντιανή υπόσταση στους κόσμους-δώματα. Κατά την διαδικασία της συγχώνευσης δεν υπάρχει επικάλυψη. Το αυτόβουλο πλάσμα συγχωνεύεται είτε με το Πνεύμα, είτε με τον Υιό, είτε με τον Πατέρα. Εκείνοι οι οποίοι συγχωνεύονται με τον Προσαρμοστή, ή τον Πατέρα, ουδέποτε συγχωνεύονται με το Πνεύμα, ή τον Υιό.

40:9.2 Το γεγονός ότι οι τύποι αυτοί των θνητών πλασμάτων δεν είναι υποψήφιοι για συγχώνευση με τον Προσαρμοστή, δεν εμποδίζει τους Προσαρμοστές να κατοικούν εντός τους κατά τη ζωή τους στη σάρκα. Οι Προσαρμοστές λειτουργούν στο νου των υπάρξεων αυτών κατά το διάστημα της υλικής ζωής, αλλά ουδέποτε ενοποιούνται αιώνια με τις ψυχές των μαθητών τους. Όσο διαρκεί η προσωρινή αυτή παραμονή, οι Προσαρμοστές με τρόπο δραστικό αναπτύσσουν σταδιακά το ίδιο πνευματικό ισοδύναμο της θνητής φύσης – την ψυχή – το οποίο αναπτύσσουν στους υποψήφιους για τη συγχώνευση μαζί τους. Μέχρι τη στιγμή του φυσικού θανάτου, το έργο των Προσαρμοστών είναι συγγενές προς τη λειτουργία τους επί των φυλών σας, μόλις όμως ο θνητός επιστρέψει στα εξ ων συνετέθη, οι Προσαρμοστές αποχωρίζονται για πάντα τους υποψήφιους αυτούς για συγχώνευση με το Πνεύμα και, προχωρώντας κατ' ευθείαν προς τον Ντιβίνινγκτον, το αρχηγείο όλων των Θείων Ελεγκτών, περιμένουν τις καινούργιες αποστολές της τάξης τους.

40:9.3 Όταν αυτοί οι κοιμώμενοι διασωθέντες επαναπροσωποποιηθούν στους κόσμους-δώματα, η θέση των Προσαρμοστών που απεχώρησαν πληρούται από μία εξατομίκευση του πνεύματος του Θείου Λειτουργού, του αντιπροσώπου του Απείρου Πνεύματος στο συγκεκριμένο τοπικό σύμπαν. Η πνευματική αυτή ενστάλαξη σχηματίζει τα διασωζόμενα αυτά πλάσματα, τους θνητούς που συγχωνεύθηκαν με το Πνεύμα. Οι υπάρξεις αυτές είναι από κάθε άποψη ισότιμες μ' εσάς, εν διανοία και πνεύματι. Και είναι πράγματι σύγχρονοί σας, που μοιράζονται τους κόσμους-δώματα και τις μοροντιανές σφαίρες από κοινού με την τάξη σας των υποψηφίων για συγχώνευση, καθώς και με εκείνους που θα συγχωνευθούν με τον Υιό.

40:9.4 Υπάρχει, ωστόσο, κάτι συγκεκριμένο κατά το οποίο οι με το Πνεύμα συγχωνευόμενοι θνητοί διαφέρουν από τους ανερχόμενους αδελφούς τους: Η θνητή μνήμη της ανθρώπινης εμπειρίας στους υλικούς κόσμους προέλευσης επιζεί του θανάτου της σάρκας, επειδή ο ενοικών Προσαρμοστής απέκτησε ένα ισοδύναμο, ή αντίγραφο των γεγονότων εκείνων της ανθρώπινης ζωής, τα οποία είχαν πνευματική σημασία. Με τους θνητούς όμως που συγχωνεύονται με το Πνεύμα δεν υπάρχει παρόμοιος μηχανισμός δια του οποίου να μπορεί η ανθρώπινη μνήμη να διαρκέσει. Τα αντίγραφα της μνήμης του Προσαρμοστή είναι πλήρη και άθικτα, αλλά τα αποκτήματα ήλθαν στην κατοχή των αναχωρούντων Προσαρμοστών

δια της εμπειρίας και δεν είναι διαθέσιμα στα πλάσματα εντός των οποίων κατοίκησαν προηγούμενα, που για το λόγο αυτό ξύπνησαν στις αίθουσες της ανάστασης στις μοροντιανές σφαίρες του Νέβαδον, σαν να ήταν νεοδημιουργημένες υπάρξεις, πλάσματα χωρίς συνείδηση προηγούμενης υπόστασης.

40:9.5 Τα παιδιά αυτά του τοπικού σύμπαντος είναι σε θέση να επανακτήσουν οι ίδιοι μεγάλο μέρος της προηγούμενης, ανθρώπινης μνήμης των εμπειριών τους, την οποία τους επαναλαμβάνουν τα συντροφικά τους σεραφείμ και χερουβείμ, αλλά και συμβουλευόμενα τις καταγραφές της θνητής πορείας τις οποίες αρχειοθετούν οι καταγράφωντες άγγελοι. Τούτο μπορούν να το πράξουν με αναμφίβολη επιτυχία επειδή η εμπειρικής προέλευσης, στην υλική και θνητή ζωή, διασωζόμενη ψυχή διαθέτει ένα κατάλοιπο εμπειρικής-αναγνωριστικής αντίδρασης σ' αυτά τα ξεχασμένα γεγονότα της παρελθούσης εμπειρίας.

40:9.6 Όταν ένας με το Πνεύμα συγχωνευόμενος θνητός πληροφορηθεί τα γεγονότα της ξεχασμένης παρελθούσας εμπειρίας του, δημιουργείται μία άμεση αντίδραση εμπειρικής αναγνώρισης στην ψυχή (ταυτότητα) του διασωθέντος αυτού, η οποία ακαριαία περιβάλλει το αφηγηθέν γεγονός με τη συναισθηματική χροιά της πραγματικότητας και τις διανοητικές ιδιότητες του γεγονότος. Και η διπλή αυτή αντίδραση συνιστά την ανακατασκευή, την αναγνώριση και την επικύρωση μιας ξεχασμένης πλευράς της θνητής εμπειρίας.

40:9.7 Ακόμη και στην περίπτωση των υποψήφιων για συγχώνευση με τον Προσαρμοστή, μόνον οι άνθρωπινες εκείνες εμπειρίες που είχαν πνευματική αξία αποτελούν κοινή κτήση των διασωζόμενων θνητών και του επιστρέφοντος Προσαρμοστή και εξ αυτού έρχονται αμέσως στην μνήμη, μετά τη σωτηρία του θνητού. Όσον αφορά στα συμβάντα που δεν ήταν σημαντικά από πνευματικής πλευράς, ακόμη και εκείνοι οι οποίοι συγχωνεύονται με τον Προσαρμοστή είναι υποχρεωμένοι να εξαρτώνται από το γεγονός της αναγνώρισης-αντίδρασης στη διασωζόμενη ψυχή. Και, αφού οποιοδήποτε συμβάν μπορεί να έχει πνευματική σημασία για έναν θνητό, αλλά όχι για έναν άλλο, καθίσταται δυνατόν σε μία ομάδα ταυτόχρονα ανερχομένων θνητών από τον ίδιο πλανήτη να συνδυάζει το απόθεμα των δια του Προσαρμοστή ανακαλούμενων γεγονότων και με τον τρόπο αυτό να ανακατασκευάζει οποιαδήποτε εμπειρία την οποία τα μέλη της είχαν από κοινού, η οποία είχε πνευματική αξία στη ζωή οποιουδήποτε μέλους της.

40:9.8 Ενώ κατανοούμε τις τεχνικές αυτές της ανακατασκευής της μνήμης αρκετά καλά, δεν αντιλαμβανόμαστε την τεχνική της αναγνώρισης της προσωπικότητας. Οι προσωπικότητες που κάποτε είχαν σχέσεις μεταξύ τους, ανταποκρίνονται η μία στην άλλη εντελώς ανεξάρτητα από τη λειτουργία της μνήμης, αν και, η μνήμη καθ' εαυτή και οι τεχνικές ανακατασκευής της, είναι απαραίτητες για να εγκατασταθεί παρόμοια αμοιβαία ανταπόκριση των προσωπικοτήτων με την πληρότητα της αναγνώρισης.

40:9.9 Ένας δια του Πνεύματος συγχωνευμένος διασωθείς είναι επιπλέον σε θέση να μάθει πολλά για τη ζωή που έζησε στη σάρκα επισκεπτόμενος τον γενέθλιο κόσμο του, αφού κριθεί στον πλανήτη όπου έζησε. Τα παιδιά αυτά της δια του Πνεύματος συγχώνευσης είναι σε θέση να απολαμβάνουν τις ευκαιρίες αυτές για διερεύνηση της ανθρώπινης διαδρομής τους, αφού, γενικά, περιορίζονται στην υπηρεσία του τοπικού σύμπαντος. Δεν μοιράζονται μ' εσάς το ευγενικό και ανώτερο πεπρωμένο σας στο εν Παραδείσω Σώμα της Τελικότητας. Μόνον οι δια του Προσαρμοστή συγχωνευμένοι θνητοί, ή άλλες, με ειδικό τρόπο, αντιμετωπιζόμενες υπάρξεις εντάσσονται στις τάξεις εκείνων οι οποίοι τελούν εν αναμονή της αιώνιας πορείας προς το Θείο. Οι δια του Πνεύματος συγχωνευμένοι θνητοί είναι οι μόνιμοι πολίτες των τοπικών συμπάντων. Μπορεί διακαώς να επιθυμούν τον εν Παραδείσω

προορισμό τους, αλλά δεν μπορούν να είναι βέβαιοι γι' αυτόν. Στον Νέβαδον ο συμπαντικός τους οίκος είναι η όγδοη ομάδα των κόσμων που περιβάλλουν τον Σάλβινγκτον, ένας προορισμός-παράδεισος η φύση και ο χώρος του οποίου μοιάζουν πολύ με εκείνον που οραματίστηκαν οι πλανητικές παραδόσεις της Ουράντια.

10. ΤΟ ΠΕΠΡΩΜΕΝΟ ΤΩΝ ΑΝΕΡΧΟΜΕΝΩΝ

40:10.1 Οι με το Πνεύμα συγχωνευόμενοι θνητοί είναι, γενικά μιλώντας, εγκλεισμένοι σ' ένα τοπικό σύμπαν. Οι με τον Υιό συγχωνευόμενοι θνητοί περιορίζονται σ' ένα υπερσύμπαν. Οι με τον Προσαρμοστή συγχωνευόμενοι θνητοί προορίζονται να διεισδύσουν στο σύμπαν των συμπάντων. Τα πνεύματα συγχώνευσης των θνητών πάντα ανέρχονται στο επίπεδο προέλευσής τους. Παρόμοιες πνευματικές οντότητες πάντα επιστρέφουν στη σφαίρα απ' όπου αρχικά ξεκίνησαν.

40:10.2 Οι με το Πνεύμα συγχωνευόμενοι θνητοί ανήκουν στο τοπικό σύμπαν. Κανονικά δεν ανέρχονται πέραν των ορίων του γενέθλιου κόσμου τους, πέραν των ορίων του διαστημικού βεληνεκούς του πνεύματος το οποίο τα διαπερνά. Με τον ίδιο τρόπο, οι με τον Υιό συγχωνευόμενοι ανερχόμενοι αναρριχώνται ως την πηγή της πνευματικής δωρεάς, εφ' όσον, όπως περίπου το Πνεύμα της Αλήθειας ενός Δημιουργού Υιού εστιάζεται στον συνεργαζόμενο Θείο Λειτουργό, έτσι και το «συγχωνευόμενο πνεύμα» του λειτουργεί στα Ανακλαστικά Πνεύματα των ανώτερων συμπάντων. Τέτοια πνευματική σχέση μεταξύ του τοπικού σύμπαντος επιπέδου και του υπερσυμπαντικού επιπέδου του Θεού του Επτάπτυχου ίσως είναι δύσκολο να αποσαφηνισθεί, αλλά όχι και να γίνει αντιληπτή, αφού αλάθητα αποκαλύπτεται στα παιδιά εκείνα των Ανακλαστικών Πνευμάτων – τις Φωνές των σεκοναφείμ των Δημιουργών Υιών. Ο Προσαρμοστής της Σκέψης, προερχόμενος από τον εν Παραδείσω Πατέρα, ποτέ δεν σταματά, μέχρις ότου ο θνητός βρεθεί πρόσωπο με πρόσωπο με τον αιώνιο Θεό.

40:10.3 Η μυστηριώδης μεταβλητή στη σχετική τεχνική δια της οποίας μία θνητή ύπαρξη δεν συγχωνεύεται αιώνια, ή δεν μπορεί να συγχωνευθεί, με τον ενοικούντα Προσαρμοστή της Σκέψης, μπορεί να προσφέρει κάποιο σφάλμα στο σχέδιο ανέλιξης. Η συγχώνευση με τον Υιό και η συγχώνευση με το Πνεύμα μοιάζουν, επιφανειακά, όσον αφορά στην επανόρθωση ανεξήγητων αποτυχιών σε κάποιες λεπτομέρειες του σχεδίου κατάκτησης του Παραδείσου. Όλα αυτά τα συμπεράσματα όμως είναι λανθασμένα. Διδαχθήκαμε ότι όλα αυτά τα περιστατικά εκτυλίσσονται υπακούοντας στους παγιωμένους νόμους των Ανώτατων Συμπαντικών Κυβερνητών.

40:10.4 Έχουμε αναλύσει το πρόβλημα αυτό και έχουμε φθάσει στο αναμφίβολο συμπέρασμα ότι η αποστολή όλων των θνητών σ' ένα τελικό, εν Παραδείσω προορισμό θα ήταν αθέμιτη στα σύμπαντα του χρόνου και του διαστήματος, στο βαθμό κατά τον οποίο τα δικαστήρια των Δημιουργών Υιών και των Αρχαίων των Ημερών θα εξηρτώντο, στην περίπτωση αυτή, από τις υπηρεσίες εκείνων οι οποίοι θα μετέβαιναν στους ανώτερους κόσμους. Και φαίνεται απόλυτα σωστό το ότι στις κυβερνήσεις των τοπικών συμπάντων και των υπερσυμπάντων παρέχεται μία μόνιμη ομάδα ανερχομένων πολιτών. Ότι οι λειτουργίες των διοικήσεων αυτών εμπλουτίζονται με τις προσπάθειες ορισμένων ομάδων μεγαλυνθέντων θνητών μόνιμης σειράς, εξελικτικών συμπληρωμάτων των αποχωρούντων και των σουσείτια. Τώρα πλέον είναι απολύτως προφανές ότι το παρόν σχέδιο ανέλιξης παρέχει στις διοικήσεις του χρόνου και του διαστήματος τις συγκεκριμένες ομάδες ανερχομένων πλασμάτων. Κι' έχουμε όλοι πολλές φορές αναρωτηθεί: Αντιπροσωπεύουν, άραγε, όλα αυτά σκόπιμο μέρος των πάνσοφων σχεδίων των Αρχιτεκτόνων του Κυρίαρχου Σύμπαντος, τα οποία

δημιουργήθηκαν για να παράσχουν στους Δημιουργούς Υιούς και στους Αρχαίους των Ημερών ένα μόνιμο πληθυσμό ανερχομένων; Με εξελιγμένες τάξεις πολιτών, οι οποίοι θα γίνονται ολοένα περισσότερο ικανοί να διαχειρίζονται τα θέματα των κόσμων αυτών στους συμπαντικούς καιρούς που θα έλθουν;

40:10.5 Το γεγονός ότι τα πεπρωμένα των θνητών ποικίλουν, κατ' ουδεμία λογική αποδεικνύει ότι το ένα είναι ανώτερο, ή κατώτερο ενός άλλου, αποδεικνύει απλά ότι διαφέρουν. Οι με τον Προσαρμοστή συγχωνευόμενοι θνητοί έχουν πράγματι μια θαυμάσια και μεγαλειώδη πορεία, ως τελικιστές, που απλώνεται μπροστά τους στο αιώνιο μέλλον, αλλά τούτο δεν σημαίνει ότι προκρίνονται περισσότερο από τους ανερχόμενους αδελφούς τους. Δεν υπάρχει φαβοριτισμός, ούτε αυθαιρεσία στην επιλεκτική λειτουργία του θείου σχεδίου της σωτηρίας των θνητών.

40:10.6 Ενώ οι με τον Προσαρμοστή συγχωνευόμενοι τελικιστές απολαμβάνουν φαινομενικά τις μεγαλύτερες ευκαιρίες υπηρεσίας από όλους, η κατάκτηση του στόχου αυτού αυτόματα τους αποκλείει από την ευκαιρία να συμμετάσχουν στον αιώνιο αγώνα κάποιου σύμπαντος, ή υπερσύμπαντος, από τις προγενέστερες και λιγότερο κατασταλαγμένες εποχές, μέχρι τις μεταγενέστερες, παγιωμένες περιόδους της επίτευξης της σχετικής τελειότητας. Οι τελικιστές αποκτούν μια θαυμαστή και εκτεταμένη εμπειρία μεταβατικής υπηρεσίας και τους επτά τομείς του μεγάλου σύμπαντος, αλλά συνήθως δεν αποκτούν την ιδιαίτερη εκείνη γνώση οποιουδήποτε σύμπαντος η οποία χαρακτηρίζει τους με το Πνεύμα συγχωνευόμενους βετεράνους του Σώματος της Ολοκλήρωσης του Νέβαδον. Τα άτομα αυτά απολαμβάνουν την ευκαιρία να γίνουν μάρτυρες της ανελυσσόμενης διαδοχής των πλανητικών εποχών καθώς αυτές ξεδιπλώνονται μία προς μία, σε δέκα εκατομμύρια κατοικημένους κόσμους. Και στην πιστή υπηρεσία των πολιτών αυτών των τοπικών συμπάντων η μία εμπειρία προτίθεται στην άλλη, μέχρις ότου το πλήρωμα του χρόνου ωριμάσει την ανώτερη εκείνη ποιότητα της σοφίας, η οποία δημιουργείται από την επικεντρωμένη εμπειρία – της *αυθεντικής* σοφίας – και τούτο αποτελεί αφ' εαυτού ζωτικό παράγοντα για την παγίωση οποιουδήποτε τοπικού σύμπαντος.

40:10.7 Ο,τι συμβαίνει με εκείνους που συγχωνεύονται με το Πνεύμα, συμβαίνει και με τους θνητούς εκείνους που συγχωνεύονται με τον Υιό, οι οποίοι κατέκτησαν το δικαίωμα να κατοικήσουν στην Ουβέρσα. Ορισμένες από τις υπάρξεις αυτές προέρχονται από τις προγενέστερες εποχές του Όρβοντον και αντιπροσωπεύουν ένα αργά αυξανόμενο σώμα ενορατικής-εμβασθύνουσας σοφίας η οποία συνεισφέρει με αυξανόμενες πάντα υπηρεσίες στην ευημερία και την τελική παγίωση του έβδομου υπερσύμπαντος.

40:10.8 Ποιος θα είναι ο τελικός προορισμός των σταθερών αυτών τάξεων των πολιτών του τοπικού σύμπαντος και του υπερσύμπαντος δεν το γνωρίζουμε, αλλά είναι πολύ πιθανόν, όταν οι εν Παραδείσω τελικιστές ανοίξουν το δρόμο προς τα επεκτεινόμενα όρια της αιωνιότητας στα πλανητικά συστήματα του πρώτου εξωτερικού διαστημικού επιπέδου, οι δια του Υιού και δια του Πνεύματος συγχωνευόμενοι αδελφοί τους, που λαμβάνουν μέρος στην εξελικτική προσπάθεια των ανερχομένων, θα μπορέσουν να συνεισφέρουν στην διατήρηση της εμπειρικής ισορροπίας των τελειοποιημένων υπερσυμπάντων, ενώ θα είναι έτοιμοι να καλωσορίσουν το ρεύμα των οδοιπόρων του Παραδείσου που έρχεται, το οποίο, τη μακρινή εκείνη μέρα, θα εκχυθεί σ' ολόκληρο τον Όρβοντον και τις αδελφές δημιουργίες του, σαν χείμαρρος που αναζητά το πνεύμα από τους μέχρι τώρα αχαρτογράφητους και ακατοίκητους γαλαξίες του εξώτερου διαστήματος.

40:10.9 Ενώ το μεγαλύτερο μέρος των με το Πνεύμα συγχωνευόμενων υπηρετεί μόνιμα ως πολίτες των τοπικών συμπάντων, δεν υπηρετούν όλοι. Αν κάποια φάση της συμπαντικής τους λειτουργίας απαιτήσει την ατομική τους παρουσία στο υπερσύμπαν, τότε οι πολίτες αυτοί θα μετασχηματισθούν ως υπάρξεις με τέτοιο τρόπο ώστε να καταστούν ικανοί να ανέλθουν στο ανώτερο σύμπαν. Και με την άφιξη των Ουράνιων Φρουρών οι οποίοι θα έχουν εντολή να παρουσιάσουν τους με το Πνεύμα συγχωνευθέντες αυτούς θνητούς στα δικαστήρια των Αρχαίων των Ημερών, εκείνοι θα ανέλθουν για να μην επιστρέψουν ποτέ. Γίνονται φύλακες του υπερσύμπαντος, υπηρετώντας ως βοηθοί των Ουράνιων Φρουρών μόνιμα, εκτός των ολίγων εκείνων οι οποίοι στη συνέχεια καλούνται να υπηρετήσουν στον παράδεισο και τη Χαβόνα.

40:10.10 Όπως οι με το Πνεύμα συγχωνευόμενοι αδελφοί τους, έτσι και οι με τον Υιό συγχωνευόμενοι ούτε διασχίζουν τη Χαβόνα, ούτε κατακτούν τον Παράδεισο αν δεν υποβληθούν σε ορισμένους τροποποιητικούς μετασχηματισμούς. Για πολλούς και σωστούς λόγους οι αλλαγές αυτές έχουν γίνει σε ορισμένους με τον Υιό συγχωνευμένους διασωθέντες και οι υπάρξεις αυτές συναπαντώνται παντού στα επτά κυκλώματα του κεντρικού σύμπαντος. Και είναι με τον τρόπο αυτό που ορισμένοι αριθμοί αμφότερων των με τον Υιό και με το Πνεύμα συγχωνευόμενων θνητών πράγματι ανέρχονται στον Παράδεισο, και επιτυγχάνουν ένα στόχο εν πολλοίς ισότιμο εκείνου ο οποίος περιμένει τους με τον Πατέρα συγχωνευόμενους θνητούς.

40:10.11 Οι με τον Πατέρα συγχωνευόμενοι θνητοί είναι εν δυνάμει τελικιστές. Ο προορισμός τους είναι ο Πατέρας του Σύμπαντος και αυτόν κατακτούν, ωστόσο στο πλαίσιο της παρούσας συμπαντικής εποχής, οι τελικιστές, σαν τέτοιοι, δεν ολοκληρώνουν το πεπρωμένο τους. Παραμένουν ανολοκληρώτα πλάσματα – πνεύματα έκτης κατηγορίας – και εξ αυτού ανενεργοί στους εξελικτικούς χώρους της προ του φωτός και της ζωής κατάστασης.

40:10.12 Όταν ένας θνητός τελικιστής περιβληθεί την Τριάδα – γίνει τριαδοποιημένος Υιός, όπως ένας Κραταιός Αγγελιαφόρος – τότε ο τελικιστής αυτός έχει φθάσει στον προορισμό του, τουλάχιστον για την παρούσα συμπαντική εποχή. Οι Κραταιοί Αγγελιαφόροι και οι σύντροφοί τους ίσως δεν είναι στην κυριολεξία έβδομης κατηγορίας πνεύματα, αλλά πέραν των άλλων η περίπτωση της Τριάδας τους προικίζει με κάθε τι, το οποίο θα επιτύχει κάποτε ένας τελικιστής, ως πνεύμα έβδομης κατηγορίας. Όταν οι με το Πνεύμα, ή οι με τον Υιό συγχωνευόμενοι θνητοί τριαδοποιηθούν, βιώνουν την εν Παραδείσω εμπειρία μαζί με τους ανερχόμενους τους συγχωνευόμενους με τον Προσαρμοστή, με τους οποίους είναι ταυτόσημοι σε οτιδήποτε αφορά στην διακυβέρνηση του υπερσύμπαντος. Οι Τριαδοποιημένοι αυτοί Υιοί της Επιλογής, ή της Επίτευξης είναι, τουλάχιστον στην παρούσα φάση ολοκληρωμένα πλάσματα, εν αντιθέσει προς τους τελικιστές οι οποίοι είναι επί του παρόντος μη ολοκληρωμένα πλάσματα.

40:10.13 Με τον τρόπο αυτό, σε τελική ανάλυση, δεν θα ήταν σωστό να χρησιμοποιήσουμε τις λέξεις «ανώτερος», ή «κατώτερος» προκειμένου να αντιδιαστείλουμε το πεπρωμένο των ανερχόμενων τάξεων των υιών. Κάθε τέτοιος υιός του Θεού μοιράζεται την πατρική ιδιότητα του Θεού και ο Θεός αγαπά το ίδιο κάθε ένα από τα παιδιά που δημιούργησε. Δεν λαμβάνει υπ' όψιν του το πεπρωμένο των ανελθόντων περισσότερο από όσο των πλασμάτων τα οποία μπορούν να φθάσουν σ' ένα τέτοιο πεπρωμένο. Ο Πατέρας αγαπά *κάθε* έναν από τους υιούς του και η αγάπη αυτή δεν είναι λιγότερο από αληθινή, ιερή, θεία, απεριόριστη, αιώνια και μοναδική – μια αγάπη που εναποτίθεται σ' αυτόν τον υιό και σ' εκείνον τον υιό, ξεχωριστά, ατομικά και αποκλειστικά. Και μία τέτοια αγάπη επισκιάζει

εντελώς όλα τα άλλα δεδομένα. Η υική σχέση είναι η υπέρτατη σχέση των πλασμάτων προς τον Δημιουργό.

40:10.14 Ως θνητοί μπορείτε τώρα να αναγνωρίσετε τη θέση σας στην οικογένεια των θείων υιών και να αρχίσετε να αισθάνεστε την υποχρέωση να επωφεληθείτε από τα πλεονεκτήματα που τόσο ελεύθερα παρέχονται από το Παραδείσιο σχέδιο της σωτηρίας των θνητών, σχέδιο το οποίο τόσο πολύ εμπλουτίστηκε και καταυγάσθηκε από την εμπειρία της Ζωής ενός επιφοιτούντος Υιού. Κάθε διευκόλυνση και όλη η δύναμη έχουν προβλεφθεί ώστε να σας διασφαλίσουν το ύπατο επίτευγμα του Παραδείσιου στόχου της θείας τελειότητας.

40:10.15 [Παρουσιάστηκε από έναν Κραταιό Αγγελιαφόρο προσωρινά προσαρτημένο στο επιτελείο του Γαβριήλ του Σάλβινγκτον.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 41

ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΤΟΠΙΚΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

41:0.1 Το χαρακτηριστικό διαστημικό φαινόμενο που κάνει κάθε τοπική δημιουργία να ξεχωρίζει από όλες τις άλλες είναι η παρουσία του Δημιουργικού Πνεύματος. Ολόκληρος ο Νέβαδον διαπερνάται σαφώς από τη διαστημική παρουσία του Θείου Λειτουργού του Σάλβινγκτον και η παρουσία αυτή το ίδιο σίγουρα τερματίζεται στα εξώτερα όρια του τοπικού μας σύμπαντος. Αυτό το οποίο διαπερνάται από το Πνεύμα-Μητέρα του τοπικού μας σύμπαντος είναι ο Νέβαδον. Εκείνο το οποίο εκτείνεται πέραν των ορίων της διαστημικής του παρουσίας βρίσκεται έξω από τον Νέβαδον και αποτελεί τις εκτός του Νέβαδον διαστημικές περιοχές του υπερσύμπαντος του Όρβοντον – άλλα τοπικά σύμπαντα.

41:0.2 Ενώ η διοικητική οργάνωση του μεγάλου σύμπαντος αποκαλύπτει σαφή διαχωρισμό μεταξύ των κυβερνήσεων του μεγάλου σύμπαντος, του υπερσύμπαντος και των τοπικών συμπάντων και ενώ οι υποδιαιρέσεις αυτές είναι αστρονομικά παραλληλισμένες στο διαστημικό διαχωρισμό της Χαβόνα και των επτά υπερσυμπάντων, δεν υπάρχουν τέτοιες σαφείς γραμμές φυσικής οροθεσίας που να διαχωρίζουν τις τοπικές δημιουργίες. Ακόμη και οι μείζονες και ελάσσονες τομείς του Όρβοντον είναι (για μας) σαφώς ευδιάκριτοι, αλλά δεν είναι και τόσο εύκολο να αναγνωρισθούν τα φυσικά όρια των τοπικών συμπάντων. Τούτο συμβαίνει επειδή οι τοπικές αυτές δημιουργίες οργανώνονται διοικητικά σύμφωνα με ορισμένες δημιουργικές αρχές οι οποίες διέπουν την κατάτμηση του συνόλου της ενεργειακής αλλαγής ενός υπερσύμπαντος, ενώ τα φυσικά δομικά του μέρη, οι σφαίρες του διαστήματος – οι ήλιοι, τα σκοτεινά νησιά, οι πλανήτες, κλπ, - προέρχονται βασικά από νεφελώματα και τούτο καθιστά την αστρονομική τους εμφάνιση σύμφωνη με ορισμένα προ-δημιουργικά (υπερβατικά) σχέδια των Αρχιτεκτόνων του Κυρίαρχου Σύμπαντος.

41:0.3 Ένα, ή περισσότερα – μπορεί και πολλά – τέτοια νεφελώματα είναι δυνατόν να περιλαμβάνονται στο πλαίσιο ενός τοπικού σύμπαντος, όπως ο Νέβαδον δημιουργήθηκε, υλικά, από τη συνάθροιση των αστρικών και πλανητικών γόνων του Αντρονόβερ και των άλλων νεφελωμάτων. Οι κόσμοι του Νέβαδον προέρχονται από διαφορετικά νεφελώματα, όλοι όμως είχαν ένα ελάχιστο ποσοστό κοινής διαστημικής κίνησης, η οποία ήταν με τέτοιο τρόπο ρυθμισμένη από τις ευφυείς προσπάθειες των διευθυντών δύναμης, ώστε δημιούργησε την παρούσα συγκέντρωση των διαστημικών μας σωμάτων, που όλα μαζί ταξιθεύουν σαν μία συναφής ομάδα πάνω στην τροχιά του υπερσύμπαντος.

41:0.4 Τέτοια είναι η δομή του τοπικού αστρικού νέφους του Νέβαδον, που αιωρείται πλέον σε μια ολοένα και περισσότερο σταθεροποιούμενη τροχιά, γύρω από το κέντρο του Τοξότη, του ελάσσονα εκείνου τομέα του Όρβοντον, στον οποίο ανήκει η τοπική μας δημιουργία.

1. ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΔΥΝΑΜΗΣ ΤΟΥ ΝΕΒΑΔΟΝ.

41:1.1 Τα σπειροειδή αλλά και τα άλλα νεφελώματα, οι μητρικοί τροχοί των κόσμων του διαστήματος, εγκαινιάζονται από τους Παραδείσιους οργανωτές της δύναμης. Και ακολουθώντας την εξέλιξη της βαρυτικής ανταπόκρισης των νεφελωμάτων, εκτοπίζονται στη συμπαντική λειτουργία από τα κέντρα δύναμης και τους φυσικούς ελεγκτές, οι οποίοι αμέσως μετά αναλαμβάνουν πλήρως την ευθύνη του να κατευθύνουν την φυσική εξέλιξη των επερχομένων γενεών των αστρικών και πλανητικών απογόνων. Η φυσική αυτή εποπτεία του προσύμπαντος του Νέβαδον συντονίσθηκε, αμέσως μετά την άφιξη του Δημιουργού Υιού μας, με το σχέδιό του για την οργάνωση του σύμπαντος. Μέσα στο χώρο κυριαρχίας του Παραδείσιου αυτού Υιού του Θεού, τα Ανώτατα Κέντρα της Δύναμης και οι Κυρίαρχοι Φυσικοί Ελεγκτές συνεργάσθηκαν με τους αργότερα εμφανισθέντες Μοροντιανούς Επόπτες Δύναμης και με άλλους για να δημιουργήσουν το απέραντο σύμπλεγμα των γραμμών επικοινωνίας, τα ενεργειακά κυκλώματα και τις γραμμές της δύναμης που σταθερά συγκρατούν τα πολυποίκιλα διαστημικά σώματα του Νέβαδον σε μία ολοκληρωμένη διοικητική μονάδα.

41:1.2 Εκατό Ανώτατα Ενεργειακά Κέντρα της τέταρτης τάξης είναι μόνιμα αποσπασμένα στο τοπικό μας σύμπαν. Οι υπάρξεις αυτές δέχονται τις εισερχόμενες από τα τρίτης τάξης κέντρα της Ουβέρσα γραμμές της δύναμης και αναμεταδίδουν τα υποβιβασμένα και τροποποιημένα κυκλώματα προς τα κέντρα δύναμης των αστερισμών και των συστημάτων μας. Τα κέντρα αυτά της δύναμης, συνεργικά λειτουργούν για να δημιουργήσουν το ζωντανό σύστημα ελέγχου και εξισορρόπησης το οποίο λειτουργεί για να διατηρήσει την ισορροπία και τη διανομή των άλλως διακυμαινόμενων και μεταβλητών ενεργειών. Τα κέντρα δύναμης δεν ασχολούνται πάντως με τις παροδικές και τοπικές ενεργειακές αναταραχές, όπως είναι οι ηλιακές κηλίδες και οι ηλεκτρικές ανωμαλίες των συστημάτων. Το φως και ο ηλεκτρισμός δεν αποτελούν τις βασικές ενέργειες του διαστήματος. Είναι δευτερεύουσες και επικουρικές εκδηλώσεις.

41:1.3 Τα εκατό κέντρα του τοπικού σύμπαντος σταθμεύουν στον Σάλβινγκτον, όπου λειτουργούν στο ακριβές ενεργειακό κέντρο του πλανήτη αυτού. Οι Αρχιτεκτονικές σφαίρες, όπως ο Σάλβινγκτον, η Εντέντια και η Τζερουζέμ φωτίζονται, θερμαίνονται και ενεργοποιούνται με μεθόδους οι οποίες τις καθιστούν εντελώς ανεξάρτητες από τους ήλιους του διαστήματος. Οι σφαίρες αυτές οικοδομήθηκαν – έγιναν κατά παραγγελίαν – από τα κέντρα δύναμης και τους φυσικούς ελεγκτές και σχεδιάστηκαν για να ασκήσουν δυναμική επιρροή επί της διανομής της ενέργειας. Βασίζοντας τις δραστηριότητές τους σε παρόμοια εστιακά σημεία ενεργειακού ελέγχου, τα κέντρα δύναμης, με τις ζώσες παρουσίες τους, κατευθύνουν και διοχετεύουν τις φυσικές ενέργειες του διαστήματος. Και τα ενεργειακά αυτά κυκλώματα είναι θεμελιώδη σε όλα τα φυσικά-υλικά και μοροντιανά-πνευματικά φαινόμενα.

41:1.4 Δέκα Ανώτατα Κέντρα Δύναμης πέμπτης τάξης είναι προσαρτημένα σε κάθε μία από τις βασικές υποδιαιρέσεις του Νέβαδον, τους εκατό αστερισμούς. Στον Νορλάτιαντεκ, τον αστερισμό σας, δεν σταθμεύουν στον αρχηγικό κόσμο, αλλά βρίσκονται στο κέντρο του πελώριου αστρικού συστήματος το οποίο συνιστά το φυσικό πυρήνα του αστερισμού. Στην

Εντέντια υπάρχουν δέκα συνεργαζόμενοι μηχανικοί ελεγκτές και δέκα φράνταλανκς, οι οποίοι διατηρούν τέλειο και αδιάλειπτο σύνδεσμο με τα γειτονικά κέντρα δύναμης.

41:1.5 Ένα Ανώτατο Κέντρο Δύναμης έκτης τάξης σταθμεύει στην ακριβή εστία βαρύτητας κάθε τοπικού συστήματος. Στο σύστημα της Σατάνια το προσαρτημένο κέντρο δύναμης καταλαμβάνει ένα σκοτεινό νησί του διαστήματος που βρίσκεται στο αστρονομικό κέντρο του συστήματος. Πολλά από τα σκοτεινά αυτά νησιά είναι πελώριες ηλεκτρογεννήτριες οι οποίες κινητοποιούν και κατευθύνουν συγκεκριμένες διαστημικές ενέργειες και οι φυσικές αυτές γεννήτριες χρησιμοποιούνται αποτελεσματικά από το Κέντρο Δύναμης της Σατάνια, η ζώσα μάζα του οποίου λειτουργεί ως σύνδεσμος με τα ανώτερα κέντρα, κατευθύνοντας τα ρεύματα περισσότερο υλοποιημένης δύναμης προς τους Κυρίαρχους Φυσικούς Ελεγκτές στους εξελικτικούς πλανήτες του διαστήματος.

2. ΟΙ ΦΥΣΙΚΟΙ ΕΛΕΓΚΤΕΣ ΤΗΣ ΣΑΤΑΝΙΑ

41:2.1 Ενώ οι Κυρίαρχοι Φυσικοί Ελεγκτές δραστηριοποιούνται μαζί με τα κέντρα δύναμης σ' όλη την έκταση του μεγάλου σύμπαντος, οι λειτουργίες τους σ' ένα τοπικό σύστημα γίνονται ευκολότερα κατανοητές. Η Σατάνια είναι ένα από τα εκατό τοπικά συστήματα, τα οποία απαρτίζουν τη διοικητική οργάνωση του αστερισμού του Νορλάτιαντεκ, έχοντας ως πλησιέστερους γείτονες τα συστήματα της Σαντμέτια, της Ασουντια, της Πορόουτζια, της Σορτόρια, της Ραντούλια και της Γκλαντόουνια. Τα συστήματα του Νορλάτιαντεκ διαφέρουν μεταξύ τους από πολλές απόψεις, όλα όμως είναι εξελικτικά και προοδευτικά, ακριβώς όπως η Σατάνια.

41:2.2 Η Σατάνια η ίδια αποτελείται από περισσότερες των επτά χιλιάδων αστρονομικές ομάδες, ή φυσικά συστήματα, ελάχιστα των οποίων είχαν προέλευση παρόμοια μ' εκείνη του ηλιακού σας συστήματος. Το αστρονομικό κέντρο της Σατάνια είναι ένα πελώριο σκοτεινό διαστημικό νησί το οποίο, μαζί με τους πλανήτες που το συνοδεύουν, βρίσκεται όχι μακριά από την έδρα της κυβέρνησης του συστήματος.

41:2.3 Εκτός της παρουσίας των προσαρτημένων κέντρων δύναμης, η διεύθυνση ολόκληρου του φυσικού-ενεργειακού συστήματος της Σατάνια είναι συγκεντρωμένη στην Τζερουζέμ, Ένας Κυρίαρχος Φυσικός Ελεγκτής που βρίσκεται στον αρχηγικό του κόσμο, λειτουργεί σε συντονισμό με το κέντρο δύναμης του συστήματος, χρησιμεύοντας ως κύριος σύνδεσμος των επιθεωρητών δύναμης οι οποίοι έχουν έδρα την Τζερουζέμ και δραστηριοποιούνται σ' ολόκληρο το τοπικό σύστημα.

41:2.4 Η σύνδεση μέσω κυκλωμάτων και η διοχέτευση της ενέργειας εποπτεύεται από πεντακόσιες χιλιάδες ζώντες, ευφυείς διαχειριστές ενέργειας, οι οποίοι είναι διασκορπισμένοι σ' ολόκληρη την έκταση της Σατάνια. Μέσω της δράσης των φυσικών αυτών ελεγκτών, τα εποπτεύοντα κέντρα δύναμης ασκούν πλήρη και τέλειο έλεγχο στο μεγαλύτερο μέρος των βασικών ενεργειών του διαστήματος, στις οποίες περιλαμβάνεται η απαρχή των εξαιρετικά θερμών ουρανίων σωμάτων και των φορτισμένων με σκοτεινή ενέργεια πλανητών. Η ομάδα αυτή των ζωντανών οντοτήτων μπορεί να κινητοποιήσει, να μεταμορφώσει, να μεταλλάξει, να διαχειριστεί και να μεταδώσει όλες σχεδόν τις φυσικές ενέργειες του οργανωμένου διαστήματος.

41:2.5 Η ζωή διαθέτει την εγγενή ικανότητα κινητοποίησης και μετάλλαξης της συμπαντικής ενέργειας. Είστε εξοικειωμένη με τη λειτουργία των φυτών να μετασχηματίζουν τη φυσική ενέργεια του φωτός στις ποικίλες εκφάνσεις του φυτικού βασιλείου. Γνωρίζετε, επίσης, κάτι για την μέθοδο με την οποία η φυτική αυτή ενέργεια μπορεί να μεταλλαγεί στο φαινόμενο

των ζωικών δραστηριοτήτων, δεν γνωρίζετε, όμως, πρακτικά τίποτε για την τεχνική των διευθυντών δύναμης και των φυσικών ελεγκτών, που διαθέτουν την ικανότητα να κινητοποιούν, να μετασχηματίζουν, να κατευθύνουν και να συγκεντρώνουν τις πολυποίκιλες ενέργειες του διαστήματος.

41:2.6 Οι υπάρξεις αυτές του ενεργειακού χώρου δεν ασχολούνται άμεσα οι ίδιες με την ενέργεια ως συστατικό παράγοντα των ζώντων πλασμάτων, ούτε καν με το χώρο της φυσιολογικής χημείας. Ορισμένες φορές ασχολούνται με τη φυσική προεισαγωγή της ζωής, με την επεξεργασία των ενεργειακών εκείνων συστημάτων τα οποία μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως φυσικά οχήματα για τις ζώσες ενέργειες των αρχικών υλικών οργανισμών. Κατά κάποιο τρόπο, οι φυσικοί ελεγκτές σχετίζονται με τις επικρατούσες εκδηλώσεις της υλικής ενέργειας όπως οι συνοδευτικές διάνοιες-πνεύματα ασχολούνται με τις προ-πνευματικές λειτουργίες του υλικού νου.

41:2.7 Τα ευφυή αυτά πλάσματα του ελέγχου της δύναμης και της ενεργειακής διεύθυνσης πρέπει να προσαρμόζουν την τεχνική τους σε κάθε πλανήτη σύμφωνα με τη φυσική δομή και αρχιτεκτονική του πλανήτη αυτού. Κάνουν με τρόπο αλάθητο τους υπολογισμούς και τις αφαιρέσεις από το οικείο επιτελείο τους των φυσικών και των άλλων τεχνικών συμβούλων, πάνω στην, σε τοπικό επίπεδο, επίδραση των εξαιρετικά θερμών ήλιων καθώς και των άλλων τύπων των υπερφορτισμένων αστερών. Ακόμη και οι πελώριοι, ψυχροί και σκοτεινοί γίγαντες του διαστήματος, αλλά και τα συνωστιζόμενα νέφη της αστρικής σκόνης πρέπει να ληφθούν υπ' όψιν. Όλες αυτές οι φυσικές οντότητες πρέπει να ληφθούν υπ' όψιν στα πρακτικά προβλήματα της διαχείρισης της ενέργειας.

41:2.8 Η εποπτεία της δύναμης-ενέργειας των εξελικτικών κατοικημένων κόσμων αποτελεί ευθύνη των Κυρίαρχων Φυσικών Ελεγκτών, ωστόσο, οι υπάρξεις αυτές δεν είναι υπεύθυνες για το σύνολο της ανισοκατανομής της ενέργειας στην Ουράνια. Υπάρχει ένας αριθμός αιτιών για παρόμοιες διαταραχές, ορισμένες των οποίων βρίσκονται πέραν της επιρροής και του ελέγχου των φυσικών εποπτών. Η Ουράνια βρίσκεται στις γραμμές τρομακτικών ενεργειών, ένας μικρός πλανήτης στο κύκλωμα πελώριων μαζών και οι τοπικοί ελεγκτές προσλαμβάνουν, ορισμένες φορές, άπειρους αριθμούς από μέλη της τάξης τους σε μία προσπάθεια να εξισορροπήσουν τις ενεργειακές αυτές γραμμές. Τα καταφέρνουν αρκετά καλά, προκειμένου για τα φυσικά κυκλώματα της Σατάνια, αλλά αντιμετωπίζουν προβλήματα μόνωσης έναντι των ισχυρών ρευμάτων του Νορλάτιαντεκ.

3. ΟΙ ΑΣΤΡΙΚΟΙ ΜΑΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ

41:3.1 Υπάρχουν πάνω από δύο χιλιάδες λαμπροί ήλιοι που σκορπίζουν φως και ενέργεια στη Σατάνια και ο δικός σας ο ήλιος είναι ένα μέσης λαμπρότητας ουράνιο σώμα. Από τους τριάντα ήλιους που βρίσκονται κοντά σας μόνον τρεις είναι λαμπρότεροι. Οι Συμπαντικοί Διευθυντές Δύναμης εγκαινιάζουν τα ειδικά ενεργειακά ρεύματα τα οποία κινούνται μεταξύ των μεμονωμένων αστερών και των οικείων συστημάτων τους. Οι ηλιακοί αυτοί κλίβανοι, μαζί με τους σκοτεινούς γίγαντες του διαστήματος, χρησιμοποιούνται από τα κέντρα δύναμης και τους φυσικούς ελεγκτές ως ενδιάμεσοι σταθμοί για την αποτελεσματική συγκέντρωση και κατεύθυνση των ενεργειακών κυκλωμάτων των υλικών δημιουργιών.

41:3.2 Οι ήλιοι του Νέβαδον δεν είναι διαφορετικοί από εκείνους των άλλων συμπάντων. Η υλική σύνθεση όλων των ήλιων, των σκοτεινών νησιών, των πλανητών και των δορυφόρων, ακόμη και των μετεωριτών, είναι ακριβώς η ίδια. Οι ήλιοι αυτοί έχουν διάμετρο περίπου ένα εκατομμύριο μίλια, με εκείνη του δικού σας ήλιου να είναι κατά τι μικρότερη. Ο

μεγαλύτερος αστέρας στο σύμπαν, το αστρικό νέφος του Αντάρη έχει διάμετρο τετρακόσιες πενήντα φορές μεγαλύτερη από εκείνη του ήλιου σας και εξήντα εκατομμύρια φορές μεγαλύτερο όγκο. Υπάρχει όμως περίσσιο διάστημα για να χωρέσουν όλοι αυτοί οι πελώριοι ήλιοι. Έχουν συγκριτικά τόσο μεγάλη απόσταση μεταξύ τους στο διάστημα, όση θα είχαν μια ντουζίνα πορτοκάλια αν βρίσκονταν σε κύκλο σ' ολόκληρο το εσωτερικό της Ουράνια, αν ο πλανήτης ήταν μία κοίλη σφαίρα.

41:3.3 Όταν ήλιοι, οι οποίοι είναι πολύ μεγάλοι, ξεφεύγουν από τον τροχό του μητρικού νεφελώματος, συχνά διαρρηγνύονται, ή σχηματίζουν διπλούς αστέρες. Όλοι οι ήλιοι αποτελούνται αρχικά μόνον από αέρια, αν και είναι δυνατόν αργότερα να μεταβούν, παροδικά, σε ημίρρευστη κατάσταση. Όταν ο ήλιος σας έφθασε στην ημίρρευστη αυτή κατάσταση εξ αιτίας της υπερβολικά μεγάλης πίεσης των αερίων του, δεν ήταν αρκετά μεγάλος ώστε να διαρραγεί και να σχηματίσει διπλό αστέρα.

41:3.4 Όταν φθάσουν σε μέγεθος λιγότερο από το ένα δέκατο του μεγέθους του ήλιου σας, οι διάπυρες αυτές σφαίρες συρρικνώνονται ραγδαία, συμπυκνώνονται και παγώνουν. Όταν υπερβούν κατά τριάντα φορές το μέγεθος του ήλιου σας - ή, μάλλον, όταν υπερβούν κατά τριάντα φορές το συνολικό περιεχόμενο της πραγματικής μάζας - οι ήλιοι διασπώνται αμέσως σε δύο ξεχωριστά σώματα και γίνονται είτε τα κέντρα νέων συστημάτων, ή άλλως παραμένουν ο ένας στο πεδίο βαρύτητας του άλλου και περιστρέφονται γύρω από ένα κοινό κέντρο, σαν διπλός αστέρας.

41:3.5 Η πιο πρόσφατη από τις μείζονες κοσμικές εκρήξεις στον Όρβοντον ήταν η ασυνήθιστη έκρηξη ενός διπλού αστέρα, το φως του οποίου έφθασε στην Ουράνια το έτος 1572 μ.Χ. Η σύγκρουση ήταν τόσο έντονη που η έκρηξη ήταν καθαρά ορατή ακόμα και στο άπλετο φως της ημέρας.

41:3.6 Δεν είναι όλοι οι αστέρες στερεοί, πολλοί, ωστόσο, από τους παλαιότερους είναι. Ορισμένοι από τους αστέρες που θαμποφέγγουν αμυδρά έχουν αποκτήσει μια πυκνότητα στο κέντρο της πελώριας μάζας τους, που θα μπορούσε να εκφρασθεί λέγοντας ότι μία κυβική ίντσα ενός τέτοιου αστέρα, αν βρισκόταν στην Ουράνια, θα ζύγιζε έξι χιλιάδες λίμπρες. Η τεράστια πίεση συνοδευόμενη από την απώλεια της θερμότητας και της ενέργειας περιστροφής, είχε ως αποτέλεσμα το να έλθουν οι τροχιές των βασικών υλικών μονάδων ολοένα πιο κοντά η μία την άλλη μέχρις ότου τώρα, πλέον, να πλησιάζουν πολύ την κατάσταση της ηλεκτρονικής συμπύκνωσης. Η διαδικασία αυτή της ψύξης και της συρρίκνωσης είναι δυνατόν να εξακολουθήσει μέχρι το οριακό και κρίσιμο σημείο έκρηξης της ουλτιματονικής συμπύκνωσης.

41:3.7 Πολλοί από τους γιγαντιαίους ήλιους είναι σχετικά νέοι. Οι περισσότεροι από τους αστέρες νάνους είναι παλιοί, αλλά όχι όλοι. Οι εκ συγκρούσεως προερχόμενοι νάνοι μπορεί να είναι πολύ καινούργιοι και είναι δυνατόν να λάμπουν με έντονο λευκό φως, χωρίς ποτέ να έχουν γνωρίσει το αρχικό κόκκινο στάδιο της λάμψης της νεότητας. Τόσο οι πολύ νέοι όσο και οι πολύ παλαιοί ήλιοι εκπέμπουν συνήθως κοκκινωπή λάμψη. Η κίτρινη απόχρωση είναι ένδειξη σχετικά μικρής, ή μέσης ηλικίας, ενώ το λαμπερό λευκό φως δείχνει ευρωστία και μακριά, ώριμη ζωή.

41:3.8 Ενώ όλοι οι νεαροί ήλιοι δεν είναι παλλόμενοι, όχι ορατά, τουλάχιστον, όταν κοιτάζετε το διάστημα μπορείτε να παρατηρήσετε πολλούς από τους νεώτερους αυτούς ήλιους, η γιγάντια διακύμανση της ανάσας των οποίων χρειάζεται από δύο έως επτά ημέρες για να ολοκληρώσει ένα κύκλο. Ο δικός σας ο ήλιος έχει ακόμη μια φθίνουσα κληρονομιά των

πελώριων διακυμάνσεων των ημερών της νεότητάς του, η περίοδος όμως έχει επιμηκυνθεί, από τους παλμούς (διακυμάνσεις) των τρεισήμισι ημερών του παρελθόντος στους παρόντες κύκλους των ηλιακών κηλίδων οι οποίοι διαρκούν εντεκάμισι χρόνια.

41:3.9 Οι αστρικές μεταβλητές έχουν πολυάριθμες προελεύσεις. Σε ορισμένους διπλούς αστέρες οι παλίρροιες που προκαλούνται από τις ραγδαία μεταβαλλόμενες διαστάσεις καθώς τα δύο σώματα αιωρούνται ακολουθώντας τις τροχιές τους, προκαλούν, επίσης, περιοδικές διακυμάνσεις στο φως. Οι βαρυτικές αυτές μεταβολές δημιουργούν τακτικές, επαναλαμβανόμενες λάμπσεις, ακριβώς όπως η παγίδευση των μετεωριτών από την αύξηση της υλικής ενέργειας στην επιφάνεια θα οδηγούσε σε μία, συγκριτικά, ξαφνική λάμψη φωτός, η οποία γρήγορα θα υποχωρούσε στο επίπεδο της φυσιολογικής φωτεινότητας για το συγκεκριμένο ήλιο. Ορισμένες φορές, ένας ήλιος παγιδεύει ένα ρεύμα μετεωριτών σε μία σειρά ελαττωμένης βαρυτικής αντίθεσης και οι τυχαίες συγκρούσεις προκαλούν αστρικές λάμπσεις, η πλειονότητα όμως παρόμοιων φαινομένων οφείλεται αποκλειστικά σε εσωτερικές διακυμάνσεις.

41:3.10 Σε μία ομάδα μεταβλητών αστέρων η περίοδος της διακύμανσης του φωτός εξαρτάται άμεσα από τη φωτεινότητα και η γνώση του γεγονότος αυτού καθιστά τους αστρονόμους ικανούς να χρησιμοποιήσουν παρόμοιους ήλιους ως συμπαντικούς φάρους, ή ως σημεία ακριβών μετρήσεων για την περαιτέρω διερεύνηση των μακρινών αστρικών συμπλεγμάτων. Με τον τρόπο αυτό είναι δυνατόν να μετρηθούν οι αστρικές αποστάσεις με μεγαλύτερη ακρίβεια, ακόμα και σε απόσταση μεγαλύτερη του ενός εκατομμυρίου ετών φωτός. Καλύτερες μέθοδοι διαστημικών μετρήσεων και βελτιωμένες τηλεσκοπικές τεχνικές θα αποκαλύψουν κάποτε πλήρως τις δέκα μείζονες υποδιαιρέσεις του υπερσύμπαντος του Όρβοντον. Θα αναγνωρίσετε, τουλάχιστον, οκτώ από τους απέραντους αυτούς τομείς, ως πελώρια και αρκετά συμμετρικά αστρικά συμπλέγματα.

4. Η ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

41:4.1 Η μάζα του ήλιου σας είναι ελαφρώς μεγαλύτερη από τις εκτιμήσεις των φυσικών σας, οι οποίοι την υπολογίζουν σε περίπου δύο οκτάκις εκατομμύρια τόνους (2×10^{27}). Βρίσκεται τώρα στο ενδιάμεσο, περίπου, μεταξύ των πιο πυκνών και των πιο διάχυτων αστέρων, έχοντας περίπου μιάμιση φορά την πυκνότητα του νερού. Ο ήλιος σας όμως δεν είναι υγρός, ούτε στερεός – είναι αεριώδης – και τούτο είναι αληθές, παρά τη δυσκολία του να εξηγήσει κανείς πώς η αεριώδης ύλη μπορεί να φθάσει σ' αυτήν, και σε ακόμη μεγαλύτερη πυκνότητα.

41:4.2 Η αεριώδης, υγρή και στερεά κατάσταση είναι θέματα ατομικών-μοριακών σχέσεων, η πυκνότητα όμως είναι σχέση μεταξύ διαστήματος και μάζας. Η πυκνότητα μεταβάλλεται άμεσα με την ποσότητα της μάζας στο διάστημα και αντίστροφα με το ποσό του κενού χώρου στη μάζα, του χώρου μεταξύ των κεντρικών πυρήνων της ύλης και των σωματιδίων που περιστρέφονται γύρω από τα κέντρα αυτά, καθώς επίσης του διαστήματος εντός των υλικών αυτών σωματιδίων.

41:4.3 Οι ψυχροί αστέρες μπορούν να είναι φυσιολογικά αεριώδεις και ταυτόχρονα τρομακτικά πυκνοί. Δεν είστε εξοικειωμένοι με τα ηλιακά *υπερ-αέρια*, αλλά αυτές, καθώς και άλλες ασυνήθιστες μορφές ύλης εξηγούν το πώς, ακόμη και μη στερεοί ήλιοι, μπορούν να φθάσουν σε πυκνότητα ίση μ' αυτήν του σιδήρου – περίπου ίδια με της Ουράντια – και παρ' όλ' αυτά να βρίσκονται σε εντελώς αεριώδη κατάσταση και να εξακολουθούν να λειτουργούν ως ήλιοι. Τα άτομα στα πυκνά αυτά υπέρ-αέρια είναι εξαιρετικά μικρά.

Περιέχουν ελάχιστα ηλεκτρόνια. Παρόμοιοι ήλιοι έχουν επίσης κατά μέγα μέρος απολέσει τα ελεύθερα αποθέματα ενέργειας των ουλτιματονίων τους.

41:4.4 Ένας από τους γειτονικούς σας ήλιους, ο οποίος άρχισε τη ζωή του με μάζα περίπου ίση με εκείνη του δικού σας, έχει τώρα συρρικνωθεί περίπου στο μέγεθος της Ουράντια και έχει γίνει σαράντα χιλιάδες φορές πυκνότερος από τον ήλιο σας. Το βάρος αυτού του θερμού-ψυχρού στερεού-αεριώδους ήλιου είναι περίπου ένας τόνος ανά κυβική ίντσα. Κι' όμως, ο ήλιος αυτός φέγγει με μια κοκκινωπή λάμψη, τη γερασμένη αναλαμπή ενός βασιλιά του φωτός που πεθαίνει.

41:4.5 Πολλοί από τους ήλιους πάντως δεν είναι τόσο πυκνοί. Ένας από τους κοντινότερους γείτονές σας έχει πυκνότητα ίση ακριβώς μ' εκείνην της ατμόσφαιράς σας στο επίπεδο της θάλασσας. Αν βρισκόσασταν στο εσωτερικό αυτού του ήλιου, θα ήσασταν ανίκανοι να διακρίνετε οτιδήποτε. Και αν το επέτρεπε η θερμοκρασία, θα μπορούσατε να διεισδύσετε στους περισσότερους από τους ήλιους που λαμπυρίζουν στο νυχτερινό ουρανό και να μην παρατηρήσετε την ύπαρξη περισσότερης ύλης από όση αντιλαμβάνεστε στον αέρα του καθιστικού σας στη γη.

41:4.6 Ο ογκώδης ήλιος της Βελούντια, ένας από τους μεγαλύτερους στον Όρβοντον, έχει το ένα χιλιοστό της πυκνότητας της ατμόσφαιρας της Ουράντια. Αν είχε σύνθεση παρόμοια με την ατμόσφαιρά σας και δεν ήταν υπερθερμασμένος, θα ήταν τόσο κενός, που οι ανθρώπινες υπάρξεις θα πάθαιναν αμέσως ασφυξία, αν βρίσκονταν μέσα του, ή πάνω του.

41:4.7 Ένας άλλος από τους γίγαντες του Όρβοντον έχει τώρα θερμοκρασία επιφάνειας ελάχιστα χαμηλότερη από τρεις χιλιάδες βαθμούς. Η διάμετρός του είναι μεγαλύτερη από τρία εκατομμύρια μίλια – αρκετός χώρος για να χωρέσει τον ήλιο σας και την τωρινή τροχιά της γης. Και παρ' όλ' αυτά, παρ' όλο το πελώριο μέγεθός του, πάνω από σαράντα εκατομμύρια φορές εκείνο του ήλιου σας, η μάζα του είναι μόλις τριάντα περίπου φορές μεγαλύτερη. Οι πελώριοι αυτοί ήλιοι έχουν τόσο εκτεταμένες εκτοξεύσεις αερίων που φθάνουν σχεδόν από τον ένα στον άλλο.

5. Η ΗΛΙΑΚΗ ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΙΑ

41:5.1 Το ότι οι ήλιοι του διαστήματος δεν είναι πολύ πυκνοί αποδεικνύεται από τα σταθερά ρεύματα της διαφεύγουσας ενέργειας του φωτός. Μία πάρα πολύ μεγάλη πυκνότητα θα συγκρατούσε το φως καθιστώντας το αδιαφανές, μέχρις ότου η πίεση της ενέργειας του φωτός θα έφθανε σε σημείο έκρηξης. Υπάρχει τρομακτική πίεση φωτός, ή αερίων μέσα σ' ένα ήλιο για να προκαλέσει την εκτόξευση ενός τέτοιου ενεργειακού ρεύματος, ώστε να διεισδύσει στο διάστημα για εκατομμύρια εκατομμυρίων μιλίων, για να ενεργοποιήσει, να φωτίσει και να θερμάνει τους μακρινούς πλανήτες. Δεκαπέντε πόδια επιφάνειας με την πυκνότητα της Ουράντια θα εμπόδιζε με επιτυχία τη διαφυγή του συνόλου των ακτίνων X και της ενέργειας του φωτός από έναν ήλιο, μέχρις ότου η αυξανόμενη εσωτερική πίεση της συσσωρευόμενης ενέργειας που θα προκαλείτο από τη διάσπαση των ατόμων θα υπερνικούσε τη βαρύτητα με μία τρομακτική έκρηξη.

41:5.2 Το φως, με την παρουσία προωστικών αερίων, είναι εξαιρετικά εκρηκτικό όταν περιορισθεί κάτω από υψηλές θερμοκρασίες, από αδιαφανή φράγματα συγκράτησης. Το φως είναι υπαρκτό. Με τον τρόπο που αποτιμάτε την ενέργεια και τη δύναμη στον κόσμο σας, το ηλιακό φως θα ήταν οικονομικότερο κατά ένα εκατομμύριο δολάρια η λίμπρα.

41:5.3 Το εσωτερικό του ήλιου σας είναι μία απέραντη γεννήτρια ακτίνων X. Οι ήλιοι συντηρούνται εκ των έσω με τον αδιάλειπτο βομβαρδισμό των πανίσχυρων αυτών εκπομπών.

41:5.4 Απαιτούνται περισσότερα από μισό εκατομμύριο χρόνια για ένα με ακτίνες X διεγερμένο ηλεκτρόνιο να διασχίσει την απόσταση από αυτό καθ' εαυτό το κέντρο ενός τυπικού ήλιου μέχρι την επιφάνειά του, απ' όπου αρχίζει την πορεία του στο διάστημα, για να θερμάνει ίσως κάποιον κατοικημένο πλανήτη, να παγιδευτεί από ένα μετεωρίτη, να συμμετάσχει στη γέννηση ενός ατόμου, να προσελκυστεί από ένα έντονα φορτισμένο σκοτεινό νησί του διαστήματος, ή να δει τη διαστημική του πορεία να τερματίζεται με μία τελική βουτιά στην επιφάνεια ενός ήλιου παρόμοιου εκείνου της προέλευσής του.

41:5.5 Οι ακτίνες X του εσωτερικού ενός ήλιου φορτίζουν τα υπερθερμασμένα και διαταραγμένα ηλεκτρόνια με ενέργεια αρκετή να τα εκτοξεύσει στο διάστημα, προσπερνώντας το πλήθος των αναχαιτιστικών επιδράσεων της παρεμβαίνουσας ύλης και, παρά τις αποκλίνουσες βαρυτικές έλξεις, να τα στείλει στις μακρινές σφαίρες των απομακρυσμένων συστημάτων. Η τεράστια ενέργεια της ταχύτητας η οποία απαιτείται για να ξεφύγει από τη βαρυτική επίδραση ενός ήλιου είναι αρκετή για να εξασφαλίσει ότι η ηλιακή ακτίνα θα συνεχίσει τα ταξιδεύει με αμείωτη ταχύτητα, μέχρις ότου συναντήσει πάρα πολύ μεγάλες μάζες ύλης, οπότε θα μετασχηματισθεί γρήγορα σε θερμότητα, με την απελευθέρωση (και) άλλων ενεργειών.

41:5.6 Η ενέργεια, είτε ως φως, είτε με άλλη μορφή, κατά τη διαδρομή της στο διάστημα, κινείται ίσια εμπρός. Τα υπάρχοντα σωματίδια υλικής υπόστασης διασχίζουν το διάστημα σαν ομοβροντία βλημάτων. Ταξιδεύουν σε ευθεία, αδιάσπαστη γραμμή, ή πρόοδο, εκτός και εάν επιδράσουν πάνω τους ανώτερες δυνάμεις, όπως επίσης και αν υποκύψουν στην έλξη της γραμμικής βαρύτητας, η οποία είναι εγγενής στις υλικές μάζες, και στην παρουσία της κυκλικής βαρύτητας του Νησιού του Παραδείσου.

41:5.7 Μπορεί η ηλιακή ενέργεια να φαίνεται ότι προωθείται κατά κύματα, αλλά τούτο οφείλεται στη δράση των διαφορετικών επιρροών που συνυπάρχουν μ' αυτήν. Μία δεδομένη μορφή οργανωμένης ενέργειας δεν προωθείται κατά κύματα, αλλά σε ευθείες γραμμές. Η παρουσία μιας δεύτερης, ή τρίτης μορφής ισχύος-ενέργειας μπορεί να κάνει το υπό παρατήρηση ρεύμα να φανεί ότι ταξιδεύει κατά κύματα, όπως ακριβώς σε μία εκτυφλωτική νεροποντή συνοδευόμενη από δυνατό άνεμο, το νερό φαίνεται ορισμένες φορές να πέφτει σαν σεντόνι, ή να κατεβαίνει κατά κύματα. Οι σταγόνες της βροχής κατεβαίνουν σ' ευθεία γραμμή αδιάσπαστης προόδου, η δράση όμως του ανέμου είναι τέτοια που δίνει την εντύπωση σεντονιών από νερό και κυμάτων από σταγόνες της βροχής.

41:5.8 Η δράση ορισμένων δευτερευουσών, αλλά και άγνωστων ενεργειών που υπάρχουν στις διαστημικές περιοχές του τοπικού σας σύμπαντος είναι τέτοια ώστε οι εκπομπές ηλιακού φωτός να φαίνονται ότι εκτελούν ορισμένα κυματώδεις κινήσεις, όπως επίσης και ότι τεμαχίζονται σε απειροελάχιστα κομμάτια καθορισμένου μήκους και βάρους. Και, από πρακτική άποψη, αυτό ακριβώς συμβαίνει. Δεν μπορείτε να ελπίζετε ότι θα φθάσετε σε μία πληρέστερη κατανόηση της συμπεριφοράς του φωτός, ως τη στιγμή που θα αποκτήσετε μία σαφέστερη αντίληψη για τις αλληλεπιδράσεις και τους συσχετισμούς των διαφόρων διαστημικών δυνάμεων και των ηλιακών ενεργειών που λειτουργούν στο διαστημικό χώρο του Νέβαδον. Η σύγχυση στην οποία τώρα βρίσκεστε οφείλεται επίσης στην ατελή σας γνώση του προβλήματος αυτού, καθώς τούτο περιλαμβάνει τις αλληλοσυσχετιζόμενες δραστηριότητες του ατομικού και μη-ατομικού ελέγχου του κυρίαρχου σύμπαντος – την

παρουσία, τις δραστηριότητες και το συντονισμό του Συνδεδεμένου Δρώντος και του Απεριόριστου Απόλυτου.

6. ΑΣΒΕΣΤΙΟ – Ο ΠΕΡΙΠΛΑΝΩΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

41:6.1 Αποκρυπτογραφώντας τα φαινόμενα του φάσματος, πρέπει κανείς να θυμάται ότι το διάστημα δεν είναι κενό. Ότι το φως, καθώς διασχίζει το διάστημα, τροποποιείται ορισμένες φορές ελαφρά από τις διάφορες μορφές ενέργειας και ύλης οι οποίες κυκλοφορούν σ' ολόκληρο το οργανωμένο διάστημα. Ορισμένες από τις γραμμές που υποδηλώνουν την παρουσία άγνωστης ύλης, οι οποίες παρουσιάζονται στο φάσμα του ήλιου σας, οφείλονται στις τροποποιήσεις πολύ γνωστών στοιχείων τα οποία πλανώνται διασκορπισμένα στο διάστημα, τις ατομικές απώλειες των λυσσαλέων συγκρούσεων μεταξύ των ηλιακών στοιχείων. Το διάστημα διαπερνάται από τα περιπλανώμενα αυτά θραύσματα, ιδιαίτερα το νάτριο και το ασβέστιο.

41:6.2 Το ασβέστιο είναι, στην πραγματικότητα, το κύριο στοιχείο διείσδυσης της ύλης σε ολόκληρο τον Όρβοντον. Ολόκληρο το υπερσύμπαν μας είναι πασπαλισμένο με πάρα πολύ μικρά σωματίδια κονιορτοποιημένης πέτρας. Η πέτρα είναι κυριολεκτικά η βασική δομική ύλη των πλανητών και των κόσμων του διαστήματος. Το κοσμικό νέφος, το πελώριο διαστημικό κάλυμμα, αποτελείται στο μεγαλύτερο μέρος του από τροποποιημένα άτομα ασβεστίου. Τα άτομα της πέτρας είναι από τα πλέον διαδεδομένα και διαρκή στοιχεία. Δεν αντέχουν μόνο τον ηλιακό ιονισμό – τη διάσπαση – αλλά εμμένουν σε μία συνδετική ταυτότητα, έστω και αφού βομβαρδιστούν από τις καταστροφικές ακτίνες X και διασκορπιστούν από τις υψηλές ηλιακές θερμοκρασίες. Το ασβέστιο διαθέτει μια μοναδικότητα και μακροβιότητα που υπερβαίνει όλες τις περισσότερο συνηθισμένες μορφές της ύλης.

41:6.3 Όπως υποπτεύθηκαν οι φυσικοί σας, τα παραμορφωμένα αυτά κατάλοιπα του ηλιακού ασβεστίου κυριολεκτικά ταξιδεύουν πάνω στις ακτίνες του φωτός για να (διασχίσουν) διάφορες αποστάσεις και με τον τρόπο αυτό η ευρεία διασπορά τους σ' ολόκληρο το διάστημα διευκολύνεται τρομακτικά. Το άτομο του νατρίου, όταν υποστεί ορισμένες τροποποιήσεις, είναι επίσης σε θέση να ταξιδέψει με το φως και την ενέργεια. Ο άθλος του ασβεστίου είναι κατά πολύ σπουδαιότερος, αφού το στοιχείο αυτό έχει σχεδόν διπλάσια μάζα από το νάτριο. Η τοπική διαπερατότητα του διαστήματος από το ασβέστιο οφείλεται στο γεγονός ότι (το ασβέστιο) διαφεύγει από την ηλιακή φωτόσφαιρα, σε τροποποιημένη μορφή, «ιππεύοντας» κυριολεκτικά τις ακτίνες που φεύγουν από τον ήλιο. Από όλα τα στοιχεία του ήλιου, το ασβέστιο, παρά το συγκριτικό του (μεγάλο) μέγεθος – περιέχει είκοσι περιστρεφόμενα ηλεκτρόνια – είναι το πλέον επιτυχές στο να δραπετεύσει από το εσωτερικό του ήλιου προς τους χώρους του διαστήματος. Τούτο εξηγεί το γιατί υπάρχει ένα στρώμα ασβεστίου, μία επιφάνεια από πέτρα σε αεριώδη μορφή, πάνω στον ήλιο με πάχος έξι χιλιάδες μίλια. Και τούτο, παρά το γεγονός ότι δεκαεννέα ελαφρότερα στοιχεία, αλλά και πολυάριθμα, άλλα, βαρύτερα βρίσκονται κάτω από αυτό.

41:6.4 Το ασβέστιο στις ηλιακές θερμοκρασίες γίνεται ένα ενεργό και πολύμορφο στοιχείο. Το άτομο της πέτρας διαθέτει δύο ευκίνητα και χαλαρά συνδεδεμένα ηλεκτρόνια στα δύο εξωτερικά ηλεκτρονικά κυκλώματα, που βρίσκονται πολύ κοντά μεταξύ τους. Πολύ νωρίς στην ατομική πάλη, χάνει το ένα εξωτερικό του ηλεκτρόνιο, οπότε αναλαμβάνει το επιτακτικό έργο να συγκρατήσει το δέκατο ένατο ηλεκτρόνιο, μπρος – πίσω, μεταξύ του δέκατου ένατου και εικοστού κυκλώματος της ηλεκτρονικής περιστροφής. Εκτινάσσοντας αυτό το δέκατο ένατο ηλεκτρόνιο μπρος και πίσω, από την τροχιά του σ' εκείνη του

χαμένου συντρόφου του περισσότερες από είκοσι πέντε χιλιάδες φορές το δευτερόλεπτο, το παραμορφωμένο αυτό άτομο της πέτρας είναι ικανό εν μέρει να υπερνικήσει τη βαρύτητα και έτσι να κατορθώσει να μεταφερθεί πάνω στα αναδυόμενα ρεύματα του φωτός και της ενέργειας, τις ηλιακές ακτίνες, προς την ελευθερία και την περιπέτεια. Το άτομο αυτό του ασβεστίου κινείται προς τα έξω, με διαδοχικές προώσεις, προσκολλώμενο και αποσπώμενο από την ηλιακή ακτίνα είκοσι πέντε, περίπου, χιλιάδες φορές ανά δευτερόλεπτο. Και γι' αυτό η πέτρα είναι το κύριο συστατικό των κόσμων του διαστήματος. Το ασβέστιο είναι ο πλέον έμπειρος δραπετής της ηλιακής φυλακής.

41:6.5 Η ευκινησία αυτού του ακροβατούντος ηλεκτρονίου του ασβεστίου φαίνεται και από το γεγονός ότι όταν εκτιναχθεί από τις σε θερμοκρασία ακτίνων X ηλιακές δυνάμεις προς τον κύκλο της ανώτερης τροχιάς, μένει στην τροχιά αυτή μόνο για ένα εκατομμυριοστό του δευτερολέπτου. Προτού, όμως, η δύναμη της ηλεκτρικής βαρύτητας του ατομικού πυρήνα το τραβήξει πάλι πίσω στην τροχιά του, μπορεί να ολοκληρώσει ένα εκατομμύριο περιστροφές γύρω από το κέντρο του ατόμου.

41:6.6 Ο ήλιος σας έχει αποχωριστεί μία τεράστια ποσότητα του ασβεστίου του, έχει απολέσει τρομακτικά ποσά κατά την εποχή των σπασμωδικών του εκρήξεων, όταν σχηματιζόταν το ηλιακό σύστημα. Μεγάλο μέρος του ηλιακού ασβεστίου υπάρχει τώρα στο εξωτερικό περίβλημα του ήλιου.

41:6.7 Καλό είναι να θυμόμαστε ότι οι φασματικές αναλύσεις δείχνουν τη σύνθεση της ηλιακής επιφάνειας και μόνο. Για παράδειγμα: Τα ηλιακά φάσματα παρουσιάζουν πολλές γραμμές σιδήρου, ο σίδηρος όμως δεν είναι το κύριο στοιχείο του ήλιου. Το φαινόμενο αυτό οφείλεται σχεδόν αποκλειστικά στην παρούσα θερμοκρασία της επιφάνειας του ήλιου, κατά τι μικρότερη των 6,000 βαθμών, θερμοκρασία ευνοϊκή για την καταγραφή του φάσματος του σιδήρου.

7. ΟΙ ΠΗΓΕΣ ΤΗΣ ΗΛΙΑΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

41:7.1 Η εσωτερική θερμοκρασία πολλών ήλιων, ακόμη και του δικού σας, είναι πολύ υψηλότερη από όσο συνήθως πιστεύεται. Δεν υπάρχει, πρακτικά, ακέραιο άτομο στο εσωτερικό ενός ήλιου. Όλα έχουν λίγο-πολύ διασπασθεί από τον έντονο βομβαρδισμό των ακτίνων X οι οποίες είναι εγγενείς σε τόσο υψηλές θερμοκρασίες. Ανεξάρτητα από το ποια υλικά στοιχεία είναι δυνατόν να παρουσιασθούν στα εξωτερικά επίπεδα ενός ήλιου, εκείνα που βρίσκονται στο εσωτερικό του καθίστανται παρόμοια μεταξύ τους, εξ αιτίας της διαχωριστικής δράσης των διασπαστικών ακτίνων X. Οι ακτίνες X είναι ο μεγάλος καταστροφέας της υπόστασης των ατόμων.

41:7.2 Η επιφανειακή θερμοκρασία του ήλιου σας είναι σχεδόν 6,000 βαθμοί, αλλά αυξάνεται ραγδαία καθώς προχωρούμε προς το εσωτερικό του, μέχρις ότου φθάσει το απίστευτο ύψος των 35,000,000 βαθμών στις κεντρικές περιοχές του (όλες αυτές οι θερμοκρασίες είναι στην κλίμακα Φαρενάιτ.)

41:7.3 Όλα αυτά τα φαινόμενα είναι ενδεικτικά κολοσσιαίας ενεργειακής δαπάνης και οι πηγές της ηλιακής ενέργειας, οι οποίες αναφέρονται με τη σειρά της σπουδαιότητάς τους, είναι:

41:7.41. Μηδενισμός των ατόμων και, τελικά, και των ηλεκτρονίων

41:7.52. Μετασχηματισμός των στοιχείων, περιλαμβανομένης και της ραδιενεργού ομάδας των ενεργειών που με τον τρόπο αυτό απελευθερώνονται

41:7.63. Συσσώρευση και μεταβίβαση ορισμένων συμπαντικών διαστημικών ενεργειών

41:7.74. Διαστημική ύλη και μετεωρίτες τα οποία διαρκώς βυθίζονται στους φλεγόμενους ήλιους.

41:7.85. Ηλιακή συρρίκνωση. Η ψύξη και η επακόλουθη συρρίκνωση ενός ήλιου αποδίδει ενέργεια και θερμότητα κάποιες φορές μεγαλύτερη από εκείνη την οποία προμηθεύει η διαστημική ύλη

41:7.96. Η επίδραση της βαρύτητας, σε υψηλές θερμοκρασίες, μετασχηματίζει ορισμένες αλυσιδωτές δυνάμεις σε ακτινοβολούσα ενέργεια

41:7.107. Ανάκτηση του φωτός, καθώς και άλλων μορφών ύλης, που έλκονται πίσω, προς τον ήλιο, αφού είχαν φύγει από αυτόν, μαζί με άλλες μορφές ενέργειας εξωηλιακής προέλευσης.

41:7.11 Υπάρχει ένα ρυθμιστικό κάλυμμα θερμών αερίων (που ορισμένες φορές έχει θερμοκρασία εκατομμυρίων βαθμών) το οποίο περιβάλλει τους ήλιους και λειτουργεί για να σταθεροποιήσει την απώλεια θερμότητας, αλλά και με άλλους τρόπους να παρεμποδίσει τις καταστροφικές διακυμάνσεις της εκπομπής θερμότητας. Κατά την ενεργό ζωή ενός ήλιου η εσωτερική θερμοκρασία των 35,000,000 βαθμών διατηρείται σχεδόν η ίδια, εντελώς ανεξάρτητα από την προοδευτική πτώση της εξωτερικής θερμοκρασίας.

41:7.12 Μπορείτε να προσπαθήσετε να φαντασθείτε θερμοκρασία 35,000,000 βαθμών, σε συνδυασμό με ορισμένες βαρυτικές πιέσεις, όπως είναι το σημείο ζέσης των ηλεκτρονίων. Κάτω από τόσο μεγάλη πίεση και με τέτοιες θερμοκρασίες, όλα τα άτομα αλλοιώνονται και διασπώνται στα ηλεκτρονικά τους, αλλά και τα άλλα, προγονικά τους στοιχεία. Ακόμη και τα ηλεκτρόνια, καθώς και οι άλλοι σύντροφοι των ουλτιματόνιων μπορεί να διασπασθούν, οι ήλιοι όμως δεν μπορούν να διασπάσουν τα ουλτιματόνια.

41:7.13 Οι ηλιακές αυτές θερμοκρασίες λειτουργούν ώστε να επιταχύνουν τρομακτικά τα ουλτιματόνια και τα ηλεκτρόνια, τουλάχιστον εκείνα από τα τελευταία, τα οποία εξακολουθούν να διατηρούν την ύπαρξή τους κάτω από τις συνθήκες αυτές. Θα συνειδητοποιήσετε τι σημαίνει υψηλή θερμοκρασία για την επιτάχυνση των ουλτιματονικών και ηλεκτρονικών δραστηριοτήτων, όταν σταθείτε και σκεφθείτε ότι μία σταγόνα συνηθισμένου νερού περιέχει πάνω από ένα δισεκατομμύριο τρισεκατομμύρια άτομα. Πρόκειται για την ενέργεια περισσότερων των εκατό ίππων (74,600 W), αν ασκηθεί για δύο χρόνια. Το σύνολο της θερμότητας το οποίο παρέχεται τώρα από τον ήλιο του συστήματος ανά δευτερόλεπτο αρκεί για να βράσει όλο το νερό όλων των ωκεανών της Ουράντια σε ένα μόνο δευτερόλεπτο.

41:7.14 Μόνον οι ήλιοι εκείνοι οι οποίοι λειτουργούν στους άμεσους διαύλους των κυρίων ρευμάτων της συμπαντικής ενέργειας μπορούν να λάμπουν για πάντα. Τέτοιοι ηλιακοί κλίβανοι φλέγονται στην αιωνιότητα, όντας ικανοί να αναπληρώνουν τις υλικές τους απώλειες με την πρόσληψη διαστημικής ισχύος και ανάλογης κυκλοφορούσας ενέργειας. Αστέρεις, όμως, πολύ απομακρυσμένοι από τους κύριους αυτούς διαύλους επαναφόρτισης είναι προορισμένοι να υποστούν μείωση της ενέργειάς τους – να ψυχθούν σταδιακά και, τελικά, να σβήσουν.

41:7.15 Τέτοιοι νεκροί, ή θνήσκοντες ήλιοι μπορούν να ανανεωθούν με την επίδραση μιας σύγκρουσης, ή να επαναφορτισθούν από ορισμένα μη-φωτεινά ενεργειακά νησιά του διαστήματος, ή να «κλέψουν» τη βαρύτητα γειτονικών, μικρότερων ήλιων, ή συστημάτων. Η πλειονότητα των νεκρών ήλιων θα βιώσει την ανανέωση μέσω αυτών, ή άλλων εξελικτικών τεχνικών. Εκείνοι οι οποίοι δεν θα επαναφορτισθούν τελικά, είναι προορισμένοι να υποστούν διάσπαση εξ αιτίας μαζικής έκρηξης, όταν η συμπίκνωση της βαρύτητας

φθάσει στο κρίσιμο επίπεδο της συμπύκνωσης των ουλτιματονίων λόγω ενεργειακής πίεσης. Τέτοιοι εξαφανιζόμενοι ήλιοι μεταβάλλονται με τον τρόπο αυτό σε ενέργεια της πιο σπάνιας μορφής, θαυμαστά διασκευασμένης για να ενεργοποιήσει άλλους, σε πλεονεκτικότερη θέση ευρισκόμενους, ήλιους.

8. ΟΙ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΗΛΙΑΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

41:8.1 Στους ήλιους εκείνους οι οποίοι πλαισιώνονται από τα κυκλώματα των διαύλων διαστημικής ενέργειας, η ηλιακή ενέργεια απελευθερώνεται μέσω διαφόρων σύνθετων αλυσιδωτών πυρηνικών αντιδράσεων, η πλέον κοινή των οποίων είναι η αντίδραση υδρογόνου-άνθρακα-ηλίου. Στην μεταμόρφωση αυτή ο άνθρακας λειτουργεί ως ενεργειακός καταλύτης εφ' όσον κατ' ουδένα τρόπο μεταβάλλεται κατά τη διαδικασία μετατροπής του υδρογόνου σε ήλιο. Υπό ορισμένες συνθήκες υψηλών θερμοκρασιών, το υδρογόνο διαπερνά τους πυρήνες του άνθρακα. Εφ' όσον ο άνθρακας δεν μπορεί να συγκρατήσει περισσότερα από τέσσερα τέτοια πρωτόνια, όταν φθάσει σε κατάσταση κορεσμού αρχίζει να εκπέμπει πρωτόνια τόσο γρήγορα, όσο έρχονται καινούργια. Στην αντίδραση αυτή, τα εισερχόμενα σωματίδια μόρια του υδρογόνου μεταβάλλονται σε άτομα ηλίου.

41:8.2 Η μείωση του περιεχομένου σε υδρογόνο αυξάνει τη φωτεινότητα ενός ήλιου. Σε ήλιους προοριζόμενους να σβήσουν, το μέγιστο της φωτεινότητας επιτυγχάνεται στο σημείο όπου εξαντλείται το υδρογόνο. Όταν περάσει το σημείο αυτό η λαμπρότητά του διατηρείται ως αποτέλεσμα της διαδικασίας συμπύκνωσης της βαρύτητας. Τελικά, ένας τέτοιος αστέρας θα μεταβληθεί σε έναν, όπως λέγεται, λευκό νάνο, μία εξαιρετικά συμπυκνωμένη σφαίρα.

41:8.3 Στους μεγάλους ήλιους – στα μικρά, κυκλικά νεφελώματα – όταν εξαντληθεί το υδρογόνο και προκύψει συμπύκνωση της βαρύτητας, αν ένα σώμα δεν είναι επαρκώς αδιαφανές ώστε να διατηρήσει την εσωτερική πίεση στήριξης των εξωτερικών αεριωδών περιοχών του, υφίσταται ξαφνική κατάρρευση. Οι βαρυτικές-ηλεκτρικές μεταβολές δημιουργούν άπειρες ποσότητες μικροσκοπικών, χωρίς ηλεκτρικό δυναμικό, σωματιδίων και τα σωματίδια αυτά διαφεύγουν αμέσως από το εσωτερικό του ήλιου, προκαλώντας έτσι την κατάρρευση ενός γιγάντιου ήλιου μέσα σε λίγες μέρες. Ήταν μία τέτοια μετανάστευση αυτών των «σωματιδίων-δραπετών» που προκάλεσε την κατάρρευση της γιγάντιας νόβα του αστερισμού της Ανδρομέδας, περίπου πενήντα χρόνια πριν. Το πελώριο αυτό αστρικό σώμα κατέρρευσε σε σαράντα λεπτά σύμφωνα με τη μέτρηση του χρόνου στην Ουράνια.

41:8.4 Ως γενικός κανόνας, η μαζική αποβολή της ύλης εξακολουθεί να λαμβάνει χώρα στα υπολείμματα του ήλιου που ψύχεται με τη μορφή εκτεταμένων νεφών νεφελοειδών αερίων. Και όλο τούτο εξηγεί την προέλευση πολλών τύπων ακανόνιστων νεφελωμάτων, όπως είναι το νεφέλωμα του Καρκίνου, το οποίο δημιουργήθηκε πριν από εννιακόσια χρόνια και του οποίου η μητρική σφαίρα φαίνεται ακόμη σαν μοναχικός αστέρας κοντά στο κέντρο της ακανόνιστης αυτής μάζας του νεφελώματος.

9. Η ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

41:9.1 Οι μεγαλύτεροι ήλιοι διατηρούν τέτοιο βαρυτικό έλεγχο επί των ηλεκτρονίων τους, ώστε το φως διαφεύγει μόνο με τη βοήθεια των ισχυρών ακτίνων Χ. Οι βοηθητικές αυτές ακτίνες διεισδύουν σε ολόκληρο το διάστημα και λειτουργούν πάνω στη διατήρηση των βασικών ουλτιματονικών συνδέσμων της ενέργειας. Οι μεγάλες ενεργειακές απώλειες ενός ήλιου κατά τον πρώτο καιρό της δημιουργίας του, αφού φθάσει στο μέγιστο της θερμοκρασίας του – πάνω από 35,000,000 βαθμούς – δεν οφείλονται τόσο πολύ στη διαφυγή του φωτός όσο στη διαρροή των ουλτιματονίων. Η ενέργεια αυτή των

ουλτιματονίων διαφεύγει στο διάστημα, για να συμμετάσχει στη διαδικασία της ένωσης των ηλεκτρονίων και της υλοποίησης της ενέργειας, ως αυθεντική ενεργειακή έκρηξη η ίδια, στη νεανική ηλικία του ήλιου.

41:9.2 Τα άτομα και τα ηλεκτρόνια επηρεάζονται από τη βαρύτητα. Τα ουλτιματόνια δεν επηρεάζονται από την τοπική βαρύτητα, την αλληλεπίδραση της υλικής έλξης, υπακούουν, όμως, πλήρως στην απόλυτη, ή Παραδείσια βαρύτητα, στην ροπή, στην ταλάντωση του συμπαντικού και αιώνιου κύκλου του σύμπαντος των συμπάντων. Η ενέργεια των ουλτιματονίων δεν υπακούει στη γραμμική, ή άμεση βαρυτική έλξη γειτονικών, ή απομακρυσμένων μαζών ύλης, αιωρείται ωστόσο πάντα με ακρίβεια στο κύκλωμα της μεγάλης έλλειψης της αχανούς δημιουργίας.

41:9.3 Το δικό σας ηλιακό σύστημα ακτινοβολεί εκατό, σχεδόν, δισεκατομμύρια τόνους πραγματικής ύλης κάθε χρόνο, ενώ οι ήλιοι-γίγαντες χάνουν ύλη σε τεράστιες ποσότητες την εποχή της ανάπτυξής τους, τα πρώτα ένα δισεκατομμύριο χρόνια. Η ζωή ενός ήλιου σταθεροποιείται αφού επιτευχθεί το μέγιστο της εσωτερικής του θερμοκρασίας και αρχίσει να απελευθερώνεται η υποατομική ενέργεια. Και είναι σ' αυτό ακριβώς το κρίσιμο σημείο στο οποίο οι μεγαλύτεροι ήλιοι παραδίνονται σε σπασμωδικές διακυμάνσεις (παλμούς).

41:9.4 Η σταθερότητα ενός ήλιου εξαρτάται καθ' ολοκληρίαν από την εξισορρόπηση του σημείου τριβής μεταξύ βαρύτητας και θερμότητας – τις τρομακτικές πιέσεις που αντισταθμίζονται από απίστευτες θερμοκρασίες. Η ελαστικότητα των αερίων του εσωτερικού των ήλιων συγκρατεί τα υπερκείμενα επίπεδα των διαφόρων υλικών και όταν η βαρύτητα και η θερμότητα εξισορροπήσουν, το βάρος των εξωτερικών υλικών ισούται ακριβώς με την πίεση της θερμοκρασίας των υποκειμένων, εσωτερικών αερίων. Σε πολλούς από τους νεώτερους ήλιους η συνεχιζόμενη συμπύκνωση της βαρύτητας παράγει διαρκώς αυξανόμενες εσωτερικές θερμοκρασίες και, καθώς η εσωτερική θερμότητα αυξάνεται, η πίεση των ακτίνων Χ στο εσωτερικό του ανέμου των υπεραερίων γίνεται τόσο μεγάλη, ώστε, σε συνδυασμό με την κεντρόφυγο κίνηση, ο ήλιος αρχίζει να αποβάλλει τα εξωτερικά του επίπεδα πέρα στο διάστημα, επανορθώνοντας με τον τρόπο αυτό την ανισορροπία μεταξύ βαρύτητας και θερμότητας.

41:9.5 Ο ήλιος σας έχει από μακρού φθάσει σε σχετική ισορροπία μεταξύ των κύκλων του διαστολής και συστολής, των διαταραχών εκείνων οι οποίες δημιουργούν τις γιγάντιες διακυμάνσεις πολλών νεώτερων αστερών. Ο ήλιος σας είναι τώρα έξι δισεκατομμυρίων ετών. Προς το παρόν λειτουργεί σε φάση μέγιστης οικονομίας. Θα συνεχίσει να λάμπει με την ίδια όπως τώρα δυναμικότητα για περισσότερα από είκοσι πέντε δισεκατομμύρια χρόνια. Θα περάσει, πιθανόν, από μία μερικώς αποδοτική φάση παρακμής, που θα διαρκέσει όσο οι περίοδοι νεότητάς του και σταθεροποιημένης λειτουργίας μαζί.

10. Η ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΗΜΕΝΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

41:10.1 Μερικοί από τους μεταβλητούς αστέρες, στην κατάσταση, ή κοντά στην κατάσταση, της μέγιστης διακύμανσης, βρίσκονται στη διαδικασία της δημιουργίας εξαρτημένων συστημάτων, πολλά των οποίων θα εξελιχθούν τελικά όπως ο ήλιος σας και οι περιστρεφόμενοι πλανήτες του. Ο ήλιος σας βρισκόταν σε μία τέτοια ακριβώς κατάσταση μέγιστης διακύμανσης (μέγιστου παλμού) όταν το ογκώδες σύστημα της Ανγκόνα, καθώς ταλαντευόταν, τον πλησίασε πάρα πολύ και η εξωτερική επιφάνεια του ήλιου άρχισε να εκτοξεύει πραγματικά ρεύματα – συνεχή σεντόνια – ύλης. Τούτο συνεχίστηκε με αυξανόμενη βιαιότητα μέχρις ότου έφθασε στην πλησιέστερη παράθεση, όταν ο ήλιος

έφθασε στα όρια συνοχής του και μία πελώρια στήλη ύλης, ο προπάτορας του ηλιακού συστήματος αποβλήθηκε. Σε παρόμοιες περιπτώσεις, η στενότερη προσέγγιση του έλκοντος σώματος αποσπά ορισμένες φορές ολόκληρους πλανήτες, ακόμη και το ένα τέταρτο, ή το ένα τρίτο ενός ήλιου. Οι μείζονες αυτές αποσπάσεις σχηματίζουν ορισμένους παράξενους, κυκλωμένους από νέφη, κόσμους, σφαίρες που μοιάζουν πολύ με τον Δία και τον Κρόνο.

41:10.2 Η πλειονότητα, πάντως, των ηλιακών συστημάτων είχε εντελώς διαφορετική προέλευση από το δικό σας και τούτο αληθεύει ακόμη και για εκείνα που δημιουργήθηκαν με την τεχνική της παλιρροϊκής βαρύτητας. Ανεξάρτητα όμως από τον τρόπο δημιουργίας των κόσμων που επικρατεί, η βαρύτητα πάντα παράγει ηλιακού συστήματος τύπο δημιουργίας. Δηλαδή, έναν κεντρικό ήλιο, ή σκοτεινό νησί με πλανήτες, δορυφόρους, υποδορυφόρους και μετεωρίτες.

41:10.3 Οι φυσικές ιδιότητες του κάθε κόσμου χωριστά καθορίζονται σε πολύ μεγάλο βαθμό από τον τρόπο προέλευσής τους, την αστρονομική τους θέση και το φυσικό περιβάλλον. Η ηλικία, το μέγεθος, ο αριθμός των περιστροφών και η ταχύτητα μέσα στο διάστημα αποτελούν επίσης καθοριστικούς παράγοντες. Τόσον οι κόσμοι που αποτελούνται από συμπυκνούμενα αέρια όσο και εκείνοι στους οποίους αυξάνεται η στερεάς τους ύλη, χαρακτηρίζονται από βουνά και κατά τον πρώτο καιρό της ζωής τους, όταν δεν ήταν τόσο μικροί, από την παρουσία νερού και αέρα. Οι κόσμοι που προήλθαν από τήξη-διάσπαση και από σύγκρουση πολλές φορές δεν έχουν εκτεταμένες οροσειρές.

41:10.4 Κατά τις πρώιμες εποχές όλων αυτών των καινούργιων κόσμων, οι σεισμοί είναι συχνοί και όλοι χαρακτηρίζονται από μεγάλες φυσικές διαταραχές. Τούτο αληθεύει ιδιαίτερα προκειμένου για τις σφαίρες που προήλθαν από συμπύκνωση αερίων, για τους κόσμους που γεννήθηκαν από τους απέραντους δακτυλίους των νεφελωμάτων που έμειναν πίσω όταν άρχισε η συμπύκνωση και συρρίκνωση κάποιων μεμονωμένων ήλιων. Οι πλανήτες που έχουν διπλή προέλευση, όπως η Ουράνια, διανύουν μία λιγότερο βίαιη και θυελλώδη νεανική πορεία. Ακόμα κι' έτσι, ο κόσμος σας βίωσε μία πρώιμη φάση έντονων αναστατώσεων που χαρακτηρίζετο από ηφαίστεια, σεισμούς, πλημμύρες και φοβερές καταιγίδες.

41:10.5 Η Ουράνια είναι συγκριτικά απομονωμένη στο εξωτερικό μέρος της Σατάνια, του ηλιακού σας συστήματος, με μία εξαίρεση, είναι η πλέον απομακρυσμένη από την Τζερουζέμ, ενώ η ίδια η Σατάνια βρίσκεται δίπλα στο εξώτερο σύστημα του Νορλάτιαντεκ και ο αστερισμός αυτός διασχίζει τώρα τις παρυφές του Νέβαδον. Ήσασταν στ' αλήθεια μεταξύ των έσχατων ολόκληρης της δημιουργίας, μέχρις ότου η επιφοίτηση του Μιχαήλ ανύψωσε τον πλανήτη σας σε θέση διακεκριμένη, μεγάλου συμπαντικού ενδιαφέροντος. Ορισμένες φορές ο έσχατος γίνεται πρώτος, ενώ αληθώς ο ελάχιστος γίνεται μέγιστος.

41:10.6 [Παρουσιάστηκε από έναν Αρχάγγελο σε συνεργασία με τον Προϊστάμενο των Κέντρων Δύναμης του Νέβαδον.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 42

ΕΝΕΡΓΕΙΑ – ΔΙΑΝΟΙΑ ΚΑΙ ΥΛΗ

42:0.1 τα θεμέλια του σύμπαντος είναι υλικά, υπό την έννοια ότι η ενέργεια είναι η βάση κάθε ύπαρξης και η αμιγής ενέργεια ελέγχεται από τον Πατέρα του Σύμπαντος. Η δύναμη, η ενέργεια, είναι το μόνο πράγμα που διατηρείται ως αιώνιο μνημείο που καταδεικνύει και αποδεικνύει την ύπαρξη και την παρουσία του Συμπαντικού Απόλυτου. Το άπειρο αυτό

ρεύμα ενέργειας που προέρχεται από τις εν Παραδείσω Παρουσίες ουδέποτε ολίσθησε, ουδέποτε απέτυχε. Ουδέποτε υπήρξε διακοπή στην άπειρη φροντίδα.

42:0.2 Η διαχείριση της συμπαντικής ενέργειας γίνεται πάντοτε σύμφωνα με την προσωπική θέληση και τις πάνσοφες εντολές του Πατέρα του Σύμπαντος. Ο προσωπικός αυτός έλεγχος της εκδηλούμενης δύναμης και της κυκλοφορούσας ενέργειας τροποποιείται από τις συντονισμένες πράξεις και αποφάσεις του Αιώνιου Υιού, καθώς επίσης και από τους ενοποιημένους στόχους του Υιού και του Πατέρα οι οποίοι εκτελούνται από τον Συνδεδεμένο Δρώντα. Οι θείες αυτές υπάρξεις ενεργούν προσωπικά και ως άτομα. Λειτουργούν επίσης μέσα από τα πρόσωπα και τις δυνάμεις ενός σχεδόν ατέλειωτου αριθμού υφισταμένων, καθένας των οποίων με διαφορετικό τρόπο εκφράζει τον αιώνιο και θείο σκοπό στο σύμπαν των συμπάντων. Οι λειτουργικές όμως αυτές και πρόσκαιρες τροποποιήσεις και μετουσιώσεις της θείας δύναμης με κανένα τρόπο δεν μειώνουν την αλήθεια της δήλωσης ότι το σύνολο της δύναμης-ενέργειας βρίσκεται υπό τον ύπατο έλεγχο ενός προσωπικού Θεού, που κατοικεί στο κέντρο των πάντων.

1. ΟΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ

42:1.1 Τα θεμέλια του σύμπαντος είναι υλικά, η ουσία όμως της ζωής είναι πνεύμα. Ο Πατέρας των πνευμάτων είναι επίσης ο προπάτορας των συμπάντων. Ο αιώνιος Πατέρας του Πρωταρχικού Υιού είναι επίσης η αιώνια απαρχή του αυθεντικού προτύπου, του Νησιού του Παραδείσου.

42:1.2 Η ύλη – η ενέργεια – αφού δεν είναι παρά διαφορετικές εκδηλώσεις της ίδιας κοσμικής πραγματικότητας, ως συμπαντικό φαινόμενο υπάρχει εγγενώς στον Πατέρα του Σύμπαντος. «Εν αυτό υπάρχουν τα πάντα.» Μπορεί η ύλη να φαίνεται ότι εκδηλώνει εγγενή ενέργεια και να επιδεικνύει ανεξάρτητες δυνάμεις, οι γραμμές όμως της βαρύτητας που επιδρούν στις συγκεκριμένες ενέργειες, σε όλα αυτά τα φυσικά φαινόμενα εκπορεύονται και εξαρτώνται από τον Παράδεισο. Το ουλτιματόνιο, η μικρότερη μετρήσιμη μορφή ενέργειας έχει τον Παράδεισο ως πυρήνα.

42:1.3 Υπάρχει, ενδογενής στην ύλη και παρούσα στο συμπαντικό διάστημα μία μορφή ενέργειας άγνωστης στην Ουράντια. Όταν γίνει, τελικά, η ανακάλυψη αυτή, τότε οι φυσικοί θα αισθανθούν ότι έλυσαν, σχεδόν, τουλάχιστον, το μυστήριο της ύλης. Κι' έτσι θα έχουν προχωρήσει ένα βήμα πιο κοντά στο Δημιουργό. Έτσι θα έχουν κατανοήσει άλλη μία φάση της θείας τεχνικής. Αλλά σε καμία περίπτωση δεν θα έχουν βρει τον Θεό, ούτε θα έχουν πιστοποιήσει την ύπαρξη της ύλης, ή την λειτουργία των φυσικών νόμων, εκτός από την κοσμική τεχνική του Παραδείσου και τα κίνητρα που ωθούν τον Πατέρα του Σύμπαντος στο σκοπό του.

42:1.4 Μετά την ακόμη μεγαλύτερη πρόοδο και τις περαιτέρω ανακαλύψεις, αφού η Ουράντια θα έχει προχωρήσει ανυπολόγιστα, σε σύγκριση με τις παρούσες γνώσεις, αν και θα έχετε αποκτήσει τον έλεγχο των ενεργειακών περιστροφών των ηλεκτρικών μονάδων της ύλης μέχρι του σημείου να τροποποιείτε τις φυσικές τους εκδηλώσεις – ακόμη και μετά από κάθε δυνατή πρόοδο, οι επιστήμονες θα είναι για πάντα ανίσχυροι να φτιάξουν ένα άτομο ύλης, ή να δημιουργήσουν μια αναλαμπή ενέργειας, ή ακόμη να προσθέσουν στην ύλη αυτό που λέμε ζωή.

42:1.5 Η δημιουργία της ενέργειας και το δώρο της ζωής είναι προνόμια του Πατέρα του Σύμπαντος και των συνεργαζόμενων προσωπικοτήτων των Δημιουργών. Ο ποταμός της ενέργειας και της ζωής είναι μία συνεχής εκροή από τις Θεότητες, το συμπαντικό και ενιαίο ρεύμα της δύναμης του Παραδείσου που ξεχύνεται σ' ολόκληρο το διάστημα. Η θεία αυτή ενέργεια διαποτίζει ολόκληρη τη δημιουργία. Οι οργανωτές της δύναμης αρχίζουν τις αλλαγές εκείνες και καθιερώνουν τις συγκεκριμένες τροποποιήσεις της διαστημικής δύναμης που θα οδηγήσουν στην δημιουργία της ενέργειας. Οι διευθυντές της δύναμης μεταστοιχειώνουν την ενέργεια σε ύλη. Έτσι γεννώνται οι υλικοί κόσμοι. Οι Επόπτες της Μοροντιανής Δύναμης με τον ίδιο τρόπο λειτουργούν σε όλους τους χώρους μετάβασης, μεταξύ των υλικών και των πνευματικών κόσμων. Οι ανώτεροι πνευματικοί Δημιουργοί εγκαθιστούν παρόμοιες διαδικασίες για τις θείες μορφές ενέργειας και από τις οποίες προκύπτουν οι ανώτερες πνευματικές μορφές της ευφυούς ζωής.

42:1.6 Η ενέργεια προέρχεται από τον Παράδεισο, διαμορφούμενη κατά τη θεία τάξη. Η ενέργεια – η καθαρή ενέργεια – μετέχει στη φύση της θείας οργάνωσης. Διαμορφώθηκε καθ' ομοίωση των τριών Θεών που είναι ένας, καθώς λειτουργούν στο αρχηγείο του σύμπαντος των συμπτάντων. Και όλη η δύναμη είναι συνδεδεμένη με τον Παράδεισο, εκπορεύεται από τον Παράδεισο και επιστρέφει εκεί και κατ' ουσίαν αποτελεί εκδήλωση της χωρίς αιτία Αιτίας – του Πατέρα του Σύμπαντος. Και χωρίς τον πατέρα, δεν θα υπήρχε τίποτα από όσα υπάρχουν.

42:1.7 Η δύναμη η οποία εκπορεύεται από την αυθύπαρκτη Θεότητα υπάρχει για πάντα αφ' εαυτής. Η δύναμη-ενέργεια είναι άφθαρτη, ακατάλυτη. Οι εκδηλώσεις αυτές του Απείρου μπορεί να υπόκεινται σε χωρίς όρια μεταστοιχειώσεις, ατέλειωτους μετασχηματισμούς και αιώνιες μεταμορφώσεις. Υπό ουδεμία όμως έννοια, ή βαθμό, ούτε και κατά το ελάχιστο φανταστικό σημείο θα μπορούσαν, ή θα μπορέσουν ποτέ να υποστούν εξάλειψη. Η ενέργεια, όμως, αν και πηγάζει από το Άπειρο, δεν έχει άπειρες εκδηλώσεις.

42:1.8 Υπάρχουν εξώτερα όρια, στο επί του παρόντος αντιληπτό κυρίαρχο σύμπαν.

42:1.9 Και όλα αυτά επιβεβαιώνουν την πίστη μας σε ένα κυκλικό, κάπως περιορισμένο αλλά τακτοποιημένο και αχανές σύμπαν των συμπτάντων. Αν τούτο δεν ήταν αλήθεια, τότε η απόδειξη για την ελάττωση της ενέργειας κάποια στιγμή, αργά, ή γρήγορα θα εμφανιζόταν. Όλοι οι νόμοι, η οργάνωση, η διεύθυνση και οι μαρτυρίες των εξερευνητών του σύμπαντος – όλα καταδεικνύουν την ύπαρξη ενός απείρου Θεού, αλλά, και ενός, μέχρι τώρα, πεπερασμένου σύμπαντος, μία κυκλικότητα ατέλειωτης ύπαρξης, σχεδόν απεριόριστης, αλλά πάντως πεπερασμένης, εν αντιθέσει προς το άπειρο.

2. ΤΑ ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΑ, ΜΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ : (ΟΙ ΦΥΣΙΚΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ)

42:2.1 Είναι πράγματι δύσκολο να βρούμε κατάλληλες λέξεις στην Αγγλική γλώσσα με τις οποίες να προσδιορίσουμε και στη συνέχεια να περιγράψουμε τα διάφορα επίπεδα δύναμης και ενέργειας – φυσική, διανοητική, ή πνευματική. Οι αφηγήσεις αυτές δεν μπορούν καθ' ολοκληρίαν να παρακολουθήσουν τους αποδεκτούς προσδιορισμούς σας για τη δύναμη, την ενέργεια και την ισχύ. Υπάρχει τέτοια ελαχιστότητα στη γλώσσα, ώστε πρέπει να χρησιμοποιούμε τους όρους αυτούς με πολλαπλές σημασίες. Στο κεφάλαιο αυτό, για παράδειγμα, η λέξη *ενέργεια* χρησιμοποιείται για να δηλώσει όλες τις φάσεις και τις μορφές των φαινομενικών κινήσεων, λειτουργιών και δυναμικών, ενώ η *ισχύς* χρησιμοποιείται για τα προ της βαρύτητας και η *δύναμη* για τα μετά την βαρύτητα στάδια ενέργειας.

42:2.2 Θα προσπαθήσω, πάντως, να ελαττώσω την εννοιολογική σύγχυση προτείνοντας τη σκοπιμότητα του να υιοθετηθεί η ακόλουθη ταξινόμηση της κοσμικής ισχύος, της αναδυόμενης ενέργειας και της συμπαντικής δύναμης – της φυσικής ενέργειας.

42:2.3 1. *Διαστημική δυναμικότητα*. Τούτη είναι η αδιαμφισβήτητη ελεύθερη διαστημική παρουσία του Απεριόριστου Απόλυτου. Η εξάπλωση της έννοιας αυτής συνεπάγεται τη συμπαντική δυναμική της ισχύος-ενέργειας η οποία είναι εγγενής στη λειτουργική ολικότητα του Απεριόριστου Απόλυτου, ενώ η ένταση της έννοιας αυτής υποδηλώνει την ολικότητα της κοσμικής πραγματικότητας – των συμπάντων – η οποία προήλθε, όπως η αιωνιότητα, από το μηδέποτε αρζάμενο, μηδέποτε λήγον, μηδέποτε κινούμενο, μηδέποτε μεταβαλλόμενο Νησί του Παραδείσου.

42:2.4 Η διαστημική δυναμικότητα αποτελεί μία προ-πραγματικότητα. Είναι ο χώρος κυριαρχίας του Απεριόριστου Απόλυτου και αποκρίνεται μόνο στον προσωπικό έλεγχο του Πατέρα του Σύμπαντος, παρά το γεγονός ότι είναι φαινομενικά τροποποιήσιμη δια της παρουσίας των Οργανωτών της Πρωταρχικής, Κυρίαρχης Δύναμης.

42:2.6 Στην Ουβέρσα, η διαστημική δυναμικότητα αποκαλείται ABSOLUTA.

42:2.7 2. *Πρωταρχική Ισχύς*. Αντιπροσωπεύει την πρώτη βασική αλλαγή στη διαστημική δυναμικότητα και μπορεί να είναι μία από τις λειτουργίες του χαμηλότερου Παραδείσου του Απεριόριστου Απόλυτου. Γνωρίζουμε ότι η διαστημική παρουσία που κατέρχεται από τον κάτω Παράδεισο χαμηλότερο Παράδεισο τροποποιείται, κατά κάποιο τρόπο, από αυτό που εισέρχεται. Ανεξάρτητα όμως από τέτοιους πιθανούς συσχετισμούς, η ευρέως αναγνωρισμένη μεταστοιχείωση της διαστημικής ισχύος σε πρωταρχική ισχύ είναι η βασική διαφοροποιητική λειτουργία της παρουσίας της τάσης των ζώντων εν Παραδείσων Οργανωτών της ισχύος.

42:2.8 Η παθητική και εν δυνάμει ισχύς γίνεται ουσιαστική και πρωταρχική αποκρινόμενη στην αντίσταση που προβάλλεται από τη διαστημική παρουσία των Κυρίαρχων Οργανωτών της Πρωταρχικής Υπάρχουσας Ισχύος. Η ισχύς πλέον αναδύεται από τον αποκλειστικό χώρο κυριαρχίας του Απεριόριστου Απόλυτου στο χώρο κυριαρχίας της πολλαπλής απόκρισης – της απόκρισης σε ορισμένες βασικές κινήσεις που ξεκινούν από το Θεό της Δράσης και αμέσως μετά σε ορισμένες αντισταθμιστικές κινήσεις εκπορευόμενες από το Συμπαντικό Απόλυτο. Η πρωταρχική ισχύς αντιδρά φαινομενικά στην υπερβατική αφορμή, αναλόγως προς το απόλυτο.

42:2.9 Η πρωταρχική ισχύς αναφέρεται ορισμένες φορές ως *αμιγής ενέργεια*. Στην Ουβέρσα την αναφέρουμε ως SEGREGATA (διαχωρισμένη).

42:2.10 3. *Οι αναδυόμενες ενέργειες*. Η παθητική παρουσία των οργανωτών της πρωταρχικής ισχύος είναι αρκετή για να μεταμορφώσει τη διαστημική δυναμικότητα σε πρωταρχική ισχύ και είναι σ' ένα τέτοιο ενεργό διαστημικό πεδίο όπου οι ίδιοι αυτοί οργανωτές της ισχύος ξεκινούν τις αρχικές και δραστήριες λειτουργίες τους. Η πρωταρχική ισχύς είναι προορισμένη να διέλθει από δύο χωριστές φάσεις μεταστοιχείωσης στο χώρο εκδήλωσης της ενέργειας προτού παρουσιασθεί ως συμπαντική δύναμη. Τα δύο αυτά επίπεδα αναδυόμενης ενέργειας είναι:

42:2.11 α. *Ισχυρή ενέργεια*. Πρόκειται για τη δυναμική-κατευθυντήρια, μαζικώς κινούμενη, εξαιρετικά εντεταμένη και βίαια αντιδρώσα ενέργεια – για γιγάντια ενεργειακά συστήματα τα οποία κινητοποιούνται από τις δραστηριότητες των οργανωτών πρωταρχικής ισχύος. Η πρωταρχική αυτή, ή ισχυρή ενέργεια δεν αντιδρά, κατ' αρχήν, σαφώς στην έλξη της

βαρύτητας του Παραδείσου, αν και πιθανόν να παρουσιάζει μία μαζικά αθροιστική, ή διαστημικά κατευθυντήρια αντίδραση στο συλλογικό σύμπλεγμα των απόλυτων επιδράσεων οι οποίες λειτουργούν από την χαμηλότερη πλευρά του Παραδείσου. Όταν η ενέργεια αναδύεται στο επίπεδο της αρχικής αντίδρασης προς την κυκλική και απόλυτης βαρύτητας επίδραση του Παραδείσου, οι οργανωτές της πρωταρχικής ισχύος υποχωρούν χάριν της λειτουργίας των δευτερευόντων συνεργατών τους.

42:2.12β. *Βαρυτική ενέργεια.* Η επί του παρόντος εμφανιζόμενη στην βαρύτητα αντιδρώσα ενέργεια διαθέτει τη δυναμική της διαστημικής δύναμης και γίνεται ο ενεργός πρόγονος όλης της συμπαντικής ύλης. Η δευτερεύουσα αυτή, ή βαρυτική ενέργεια αποτελεί προϊόν της επεξεργασίας της ενέργειας, η οποία είναι αποτέλεσμα της παρουσίας της πίεσης και της ροπής της τάσης που δραστηριοποιούνται από τους Βοηθούς Οργανωτές της Υπερβατικής Κυρίαρχης Ισχύος. Ανταποκρινόμενη στο έργο αυτών των διαχειριστών της ισχύος, η διαστημική ενέργεια περνά από την κατάσταση ισχύος στην κατάσταση βαρύτητας, αντιδρώντας με τον τρόπο αυτό άμεσα στην κυκλική επίδραση της Παραδείσιας (απόλυτης) βαρύτητας, ενώ αποκαλύπτει και κάποια εν δυνάμει ευαισθησία προς την έλξη της γραμμικής βαρύτητας, εγγενούς στην γρήγορα εμφανιζόμενη υλική μάζα των ηλεκτρονικών και μετά-ηλεκτρονικών φάσεων της ενέργειας και της ύλης. Με την εμφάνιση της ανταπόκρισης στη βαρύτητα, οι Βοηθοί Οργανωτές της Κυρίαρχης Ισχύος μπορούν να αποσυρθούν από τους ενεργειακούς κυκλώνες του διαστήματος με την προϋπόθεση ότι οι Συμπαντικοί Οργανωτές Δύναμης θα αναλάβουν αυτόν τον τομέα δράσης.

42:2.13 Δεν είμαστε καθόλου βέβαιοι για τις ακριβείς αιτίες των αρχικών σταδίων της εξέλιξης της ισχύος, αναγνωρίζουμε όμως την ευφυή δράση του Απώτατου και στα δύο επίπεδα της εκδήλωσης της αναδυόμενης ενέργειας. Η ισχυρή και η βαρυτική ενέργεια, εκτιμώμενη συλλογικά, αποκαλείται στην Ουβέρσα ULTIMATA (Απώτατη, Ύπατη.)

42:2.144. *Συμπαντική δύναμη.* Η διαστημική ισχύς έχει μετατραπεί σε διαστημική ενέργεια και εν συνεχεία στην ενέργεια του βαρυτικού ελέγχου. Έτσι έχει ωριμάσει η φυσική ενέργεια, μέχρι του σημείου εκείνου όπου μπορεί να κατευθυνθεί στους διαύλους της δύναμης και να μπορέσει να εξυπηρετήσει τους ποικίλους σκοπούς των συμπαντικών Δημιουργών. Το έργο αυτό διεξάγεται από τους πολύμορφους διευθυντές, κέντρα και ελεγκτές της φυσικής ενέργειας στο μέγα σύμπαν – τις οργανωμένες και κατοικημένες δημιουργίες. Οι Συμπαντικοί αυτοί Διευθυντές της Δύναμης ασκούν τον κατά το μάλλον, ή ήττον ολοκληρωμένο έλεγχο των είκοσι μιας εκ των τριάντα φάσεων της ενέργειας οι οποίες συνιστούν το παρόν ενεργειακό σύστημα των επτά υπερσυμπάντων. Ο χώρος αυτός της δύναμης-ενέργειας-ύλης είναι ο χώρος κυριαρχίας των ευφών δραστηριοτήτων του Επτάπτυχου, ο οποίος λειτουργεί υπό τον υπερέλεγχο χρόνου-διαστήματος του Υπέρτατου.

42:2.15 Στην Ουβέρσα αναφέρουμε το χώρο αυτό κυριαρχίας της συμπαντικής δύναμης ως GRAVITA (βαρύτητα;)

42:2.165. *Η ενέργεια της Χαβόνα.* Ομόφωνα η αφήγηση αυτή κινήθηκε προς την πλευρά του Παραδείσου καθώς ακολουθούσαμε την μεταστοιχείωση της διαστημικής ισχύος, από το ένα επίπεδο στο άλλο, μέχρι το ενεργό επίπεδο της ενέργειας-δύναμης των συμπάντων του χρόνου και του διαστήματος. Συνεχίζοντας προς τον Παράδεισο, συναντούμε στη συνέχεια μία προ-υπαρξιακή φάση της ενέργειας η οποία είναι χαρακτηριστική του κεντρικού σύμπαντος. Εδώ ο εξελικτικός κύκλος φαίνεται να γυρίζει πίσω στον εαυτό του. Η ενέργεια-δύναμη φαίνεται τώρα ότι αιωρείται προς τα πίσω, προς την ισχύ, μία ισχύ όμως η φύση της οποίας είναι πολύ διαφορετική από εκείνη της διαστημικής δυναμικότητας και της

πρωταρχικής ισχύος. Τα ενεργειακά συστήματα της Χαβόνα δεν είναι δυαδικά. Είναι τριαδικά. Τούτος είναι ο χώρος κυριαρχίας της υπαρξιακής ενέργειας του Συνδεδεμένου Δρώντος, λειτουργούντος εκ μέρους της Αγίας Τριάδας του Παραδείσου.

42:2.17 Στην Ουβέρσα οι ενέργειες αυτές της Χαβόνα είναι γνωστές ως TRIATA (ΤΡΙΑΔΙΚΕΣ;)

42:2.18 6. *Υπερβατική Ενέργεια*. Το ενεργειακό αυτό σύστημα λειτουργεί επί των, και από τα ανώτερα επίπεδα του Παραδείσου και μόνο σε σχέση με τους απολυτοειδείς πληθυσμούς. Στην Ουβέρσα ονομάζεται TRANOSTA.

42:2.19 7. *Μονότα*. Η ενέργεια είναι συγγενής προς το θείο, όταν πρόκειται για Παραδείσια ενέργεια. Τείνουμε να πιστεύουμε ότι η μονότα είναι η ζώσα, μη πνευματική ενέργεια του Παραδείσου – ένα αιώνιο ισοδύναμο της ζώσας, πνευματικής ενέργειας του Πρωταρχικού Υιού – εξ αυτού και το μη-πνευματικό ενεργειακό σύστημα του Πατέρα του Σύμπαντος.

42:2.20 Δεν μπορούμε να διακρίνουμε τη φύση του Παραδείσιου πνεύματος και της Παραδείσιας μονότα. Είναι, προφανώς, ανόμοια. Έχουν διαφορετικά ονόματα, αλλά ελάχιστα μπορείτε να μάθετε για μία πραγματικότητα της οποίας οι πνευματικές και οι μη πνευματικές εκδηλώσεις διακρίνονται μόνο από το όνομα.

42:2.21 Γνωρίζουμε ότι τα πεπερασμένα πλάσματα μπορούν να φθάσουν στην εμπειρία της λατρείας του Πατέρα του Σύμπαντος δια της λειτουργίας του Θεού του Επτάπτυχου και των Προσαρμοστών της Σκέψης, αμφιβάλλουμε, όμως, αν κάποια υπό-απόλυτη προσωπικότητα, ακόμη και οι διευθυντές δύναμης, μπορούν να κατανοήσουν το άπειρο της ενέργειας της Πρώτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου. Ένα πράγμα είναι βέβαιο: Αν οι διευθυντές της δύναμης είναι γνώστες της τεχνικής μεταμόρφωσης της διαστημικής δύναμης, δεν αποκαλύπτουν το μυστικό τους σε άλλους εξ ημών. Η άποψή μου είναι ότι δεν κατανοούν απόλυτα τη λειτουργία των οργανωτών ισχύος.

42:2.22 Οι ίδιοι αυτοί οι διευθυντές της δύναμης αποτελούν ενεργειακούς καταλύτες. Δηλαδή, κάνουν την ενέργεια να τεμαχίζεται, να οργανώνεται, ή να συγκεντρώνεται σε ενιαία δομή με την παρουσία τους. Και όλο τούτο σημαίνει ότι πρέπει να υπάρχει κάτι εγγενές στην ενέργεια το οποίο την κάνει να λειτουργεί με τον τρόπο αυτό, υπό την παρουσία αυτών των δυναμικών οντοτήτων. Οι Μελχισεδέκ του Νέβαδον έχουν από μακρού ονομάσει το φαινόμενο της μεταστοιχείωσης της κοσμικής ισχύος σε συμπαντική δύναμη ως ένα εκ των επτά «αείρων του θείου.» Και τούτο είναι το σημείο μέχρι του οποίου θα προχωρήσετε κατά την ανέλιξή σας στο τοπικό σύμπαν.

42:2.23 Παρά την ανικανότητά μας να κατανοήσουμε πλήρως την προέλευση, τη φύση και τις μεταστοιχειώσεις της κοσμικής ισχύος, είμαστε απόλυτοι γνώστες όλων των φάσεων της συμπεριφοράς της αναδυόμενης ενέργειας, από την εποχή της άμεσης και αλάθητης ανταπόκρισής της προς τη δράση της βαρύτητας του Παραδείσου – την εποχή περίπου της αρχής της λειτουργίας των υπερσυμπαντικών διευθυντών της δύναμης.

3. ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ ΤΗΣ ΥΛΗΣ

42:3.1 Η ύλη, σε όλα τα σύμπαντα, εκτός του κεντρικού σύμπαντος, είναι ταυτόσημη. Η ύλη όσον αφορά στις φυσικές της ιδιότητες εξαρτάται από τον εξελικτικό βαθμό των στοιχείων που την απαρτίζουν, την απόστασή τους από το πυρηνικό σώμα, ή το περιεχόμενο του διαστήματος σε ύλη, καθώς επίσης και από την παρουσία ορισμένων δυνάμεων άγνωστων ακόμη στην Ουράντια.

42:3.2 Στους διάφορους ήλιους, πλανήτες και διαστημικά σώματα υπάρχουν δέκα μεγάλες υποδιαίρεσεις της ύλης:

42:3.31. Η ουλτιματονική ύλη (ή ύλη των ουλτιματονίων) – οι αρχικές φυσικές μονάδες υλικής υπόστασης, τα ενεργειακά σωματίδια τα οποία σχηματίζουν τα ηλεκτρόνια.

42:3.42. Η υπο-ηλεκτρονική (κατώτερη από τα ηλεκτρόνια) ύλη – το στάδιο έκρηξης και απώθησης των ηλιακών υπεραερίων

42:3.53. Η ηλεκτρονική ύλη - το ηλεκτρικό στάδιο της υλικής διαφοροποίησης – ηλεκτρόνια, πρωτόνια και διάφορες άλλες μονάδες οι οποίες υπεισέρχονται στους ποικίλους σχηματισμούς των ηλεκτρονικών ομάδων.

42:3.64. Η υπο-ατομική ύλη – η ύλη που υπάρχει σε μεγάλο βαθμό στο εσωτερικό των θερμών ήλιων.

42:3.75. Τα κατακερματισμένα άτομα – βρίσκονται στους ήλιους που ψύχονται καθώς και σ' ολόκληρο το διάστημα.

42:3.86. Η ιονισμένη ύλη – ανεξάρτητα άτομα απογυμνωμένα από τα εξωτερικά τους (χημικώς ενεργά) ηλεκτρόνια εξ αιτίας ηλεκτρικών, θερμικών, ή ακτίνων X δραστηριοτήτων καθώς και εξ αιτίας διαλυτών.

42:3.97. Ατομική ύλη – το χημικό στάδιο της στοιχειώδους οργάνωσης, οι μονάδες που αποτελούν τη μοριακή, ή ορατή ύλη.

42:3.108. Το μοριακό στάδιο της ύλης – η ύλη όπως υπάρχει στην Ουράντια, σε μία κατάσταση σχετικά ομαλής υλοποίησης κάτω από κανονικές συνθήκες

42:3.119. Ραδιενεργός ύλη – η αποδιοργανωτική τάση και δραστηριότητα των βαρύτερων στοιχείων υπό συνθήκες μέτριας θερμότητας και ελαττωμένης βαρυτικής πίεσης.

42:3.1210. Η καταρρεύσασα ύλη – Η σχετικά σταθερή ύλη που βρίσκεται στο εσωτερικό των ψυχρών, ή νεκρών ήλιων. Η μορφή αυτή της ύλης δεν είναι πραγματικά σταθερή. Εξακολουθεί να υπάρχει μία ουλτιματονική, ή και ηλεκτρονική ακόμη δραστηριότητα, αλλά οι μονάδες αυτές βρίσκονται πάρα πολύ κοντά και ο βαθμός περιστροφής των είναι εξαιρετικά μειωμένος.

42:3.13 Η ανωτέρω ταξινόμηση της ύλης αφορά στην οργάνωσή της περισσότερο, παρά στις μορφές με τις οποίες παρουσιάζεται στα πλάσματα της δημιουργίας. Δεν λαμβάνει υπ' όψιν τα προ-ανάδυσης στάδια της ενέργειας, ούτε την αιώνια υλοποίηση στον Παράδεισο και στο κεντρικό σύμπαν.

4. ΜΕΤΑΣΤΟΙΧΕΙΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΥΛΗΣ

42:4.1 Το φως, η θερμότητα, ο ηλεκτρισμός, ο μαγνητισμός, η χημεία, η ενέργεια και η ύλη είναι – εκ προελεύσεως, φύσης και προορισμού – ένα και το αυτό πράγμα, μαζί με άλλες υλικές πραγματικότητες άγνωστες ακόμη στην Ουράντια.

42:4.2 Δεν αντιλαμβανόμαστε απόλυτα τις σχεδόν ατέλειωτες μεταβολές τις οποίες μπορεί να υποστεί η φυσική ενέργεια. Σ' ένα σύμπαν εμφανίζεται ως φως, σ' ένα άλλο ως φως και θερμότητα μαζί, σ' ένα άλλο ως μορφές ενέργειας άγνωστες στην Ουράντια. Σε ανείπωτα εκατομμύρια χρόνια μπορεί να επανεμφανισθεί σαν μία μορφή αεικίνητης, αυξανόμενης ηλεκτρικής ενέργειας, ή μαγνητικής δύναμης. Και ακόμη αργότερα, μπορεί και πάλι να εμφανισθεί σ' ένα μεταγενέστερο σύμπαν σαν μία μορφή μεταβλητής ύλης υποβαλλόμενης σε σειρά μεταμορφώσεων, για να ακολουθήσει η εξωτερική, φυσική της εξαφάνιση σε κάποιο μεγάλο κατακλυσμό στους κόσμους. Και τότε, έπειτα από αμέτρητους αιώνες και σχεδόν ατέλειωτη περιπλάνηση μέσα από άπειρα σύμπαντα, μπορεί και πάλι η ίδια αυτή ενέργεια να επαναναδυθεί και να μεταβάλει πολλές φορές τη μορφή και τη δυναμική της. Κι' έτσι οι μεταστοιχειώσεις αυτές συνεχίζονται μέσα στις εποχές που διαδέχονται η μία την άλλη και σε αμέτρητους κόσμους. Με τον τρόπο αυτό η ύλη αλλάζει, υφίσταται τις μεταστοιχειώσεις του χρόνου, αλλά για πάντα ταλαντεύεται πραγματική στον κύκλο της αιωνιότητας. Ακόμα κι' αν για καιρό πολύ εμποδιστεί να επιστρέψει στην πηγή της, αντιδρά πάντα σ' αυτήν και για πάντα ακολουθεί το μονοπάτι που όρισε η Άπειρη Προσωπικότητα από την οποία βλάστησε.

42:4.3 Τα κέντρα δύναμης και οι συνεργάτες τους απασχολούνται πολύ στο έργο της μεταστοιχειώσεως των ουλτιματονίων στα κυκλώματα και τις περιστροφές των ηλεκτρονίων. Οι μοναδικές αυτές υπάρξεις ελέγχουν και συνθέτουν τη δύναμη με τον επιδέξιο χειρισμό των βασικών μονάδων υλοποιημένης ενέργειας, των ουλτιματονίων. Είναι οι κύριοι της ενέργειας, καθώς αυτή κυκλοφορεί σε πρωτόγονο στάδιο. Σε συνεργασία με τους φυσικούς ελεγκτές είναι ικανοί να ελέγξουν και να κατευθύνουν αποτελεσματικά την ενέργεια ακόμα και αφού μεταστοιχειωθεί στο ηλεκτρικό επίπεδο, το αποκαλούμενο ηλεκτρονικό στάδιο. Η ακτίνα δράσης τους, όμως, περιορίζεται τρομακτικά όταν η ηλεκτρονικά οργανωμένη ενέργεια ταλαντεύεται στις δίνες των ατομικών συστημάτων. Σε μία τέτοια υλοποίηση, οι ενέργειες αυτές υποπίπτουν στην απόλυτη επίδραση της ελκτικής δύναμης της γραμμικής βαρύτητας.

42:4.4 Η βαρύτητα δρα θετικώς φορτισμένα επί των δυναμικών οδών και των ενεργειακών διαύλων των κέντρων δύναμης και των φυσικών ελεγκτών, οι υπάρξεις, ωστόσο, αυτές έχουν μία μόνο αρνητική σχέση προς τη βαρύτητα – την άσκηση των αντιβαρυτικών ιδιοτήτων τους.

42:4.5 Σ' ολόκληρη την έκταση του διαστήματος, ψυχρές αλλά και άλλες δυνάμεις εργάζονται δημιουργικά, οργανώνοντας τα ουλτιματόνια σε ηλεκτρόνια. Η θερμότητα αποτελεί το μέτρο της ηλεκτρονικής δραστηριότητας, ενώ το ψύχος απλά υποδηλώνει την απουσία θερμότητας – συγκριτική ενεργειακή παύση – την κατάσταση της συμπαντικής φόρτισης της ισχύος του διαστήματος, με την προϋπόθεση ότι ούτε η αναδυόμενη ενέργεια, ούτε η οργανωμένη ύλη ήταν παρούσες και ότι (εξ αυτού) δεν αντέδρασαν στη βαρύτητα.

42:4.6 Η παρουσία και η δράση της βαρύτητας είναι εκείνο το οποίο εμποδίζει την εμφάνιση του θεωρητικού απόλυτου μηδενός, αφού το ενδοαστρικό διάστημα δεν έχει θερμοκρασία απόλυτου μηδενός. Σ' ολόκληρο το οργανωμένο διάστημα υπάρχουν αντιδρώντα στη βαρύτητα ενεργειακά ρεύματα, κυκλώματα δύναμης και ουλτιματονικές δραστηριότητες, καθώς επίσης και οργανωμένες ηλεκτρονικές ενέργειες. Πρακτικά μιλώντας, το διάστημα δεν είναι κενό. Ακόμη και η ατμόσφαιρα της Ουράντια λεπταίνει με αυξανόμενο ρυθμό, μέχρις ότου στα τρεις χιλιάδες περίπου μίλια αρχίζει να χάνεται μέσα στη συνήθη διαστημική ύλη, σ' αυτό τον τομέα του σύμπαντος. Το πιο κενό, σχεδόν, διάστημα που είναι

γνωστό στον Νέβαδον περιέχει περίπου εκατό ουλτιματόνια – το ισόποσο ενός ηλεκτρονίου – ανά κυβική ίντσα. Τέτοια σπανιότητα ύλης θεωρείται πρακτικά ως κενό διάστημα.

42:4.7 Η θερμοκρασία – η θερμότητα και το ψύχος - είναι δευτερεύουσα μόνο προς τη βαρύτητα στους κόσμους της ενέργειας και της εξέλιξης της ύλης. Τα ουλτιματόνια ταπεινά υπακούουν στις ακραίες θερμοκρασίες. Οι χαμηλές θερμοκρασίες ευνοούν ορισμένες μορφές δημιουργίας των ηλεκτρονίων και συγκέντρωσης των ατόμων, ενώ οι υψηλές θερμοκρασίες διευκολύνουν όλα τα είδη ατομικής διάσπασης και υλικής αποσύνθεσης.

42:4.8 Όταν εκτεθούν στη θερμότητα και την πίεση ορισμένων εσωτερικών ηλιακών συστημάτων, όλοι, εκτός των πλέον πρωτόγονων, οι συνδυασμοί της ύλης μπορούν να διασπασθούν. Η θερμότητα μπορεί με τον τρόπο αυτό να υπερνικήσει σε μεγάλο βαθμό τη σταθερότητα της βαρύτητας. Καμιά, όμως, γνωστή ηλιακή θερμότητα, ή πίεση μπορεί να γυρίσει τα ουλτιματόνια πίσω και να τα μετατρέψει σε δυναμική ενέργεια.

42:4.9 Οι φλεγόμενοι ήλιοι μπορούν να μετασχηματίσουν την ύλη σε διάφορες μορφές ενέργειας, οι σκοτεινοί κόσμοι, όμως, καθώς και ολόκληρο το εξωτερικό διάστημα μπορούν να επιβραδύνουν την ηλεκτρονική και την ουλτιματονική δραστηριότητα μέχρι του σημείου να μετατρέψουν τις ενέργειες αυτές σε ύλη των κόσμων. Ορισμένοι ηλεκτρονικοί συνδυασμοί αυτόνομης φύσης, καθώς επίσης και πολλοί από τους βασικούς συνδυασμούς της πυρηνικής ύλης, σχηματίζονται σε εξαιρετικά χαμηλές θερμοκρασίες στο ανοικτό διάστημα, διογκούμενες αργότερα, δια του συσχετισμού τους με μεγαλύτερες προσauξήσεις υλοποιημένης ενέργειας.

42:4.10 Στο σύνολο αυτής της ατέλειωτης μεταμόρφωσης της ενέργειας και της ύλης πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν την επίδραση της βαρυτικής πίεσης και της αντιβαρυτικής συμπεριφοράς των ουλτιματονικών ενεργειών υπό συγκεκριμένες συνθήκες θερμοκρασίας, ταχύτητας και περιστροφής. Η θερμοκρασία, τα ενεργειακά ρεύματα, η απόσταση καθώς και η παρουσία των οργανωτών της ζώσης ισχύος και των διευθυντών δύναμης επίσης επιδρούν σε όλα τα φαινόμενα μεταστοιχείωσης της ενέργειας και της ύλης.

42:4.11 Η αύξηση της μάζας στην ύλη ισούται με την αύξηση της ενέργειας, διαιρούμενης δια του τετραγώνου της ταχύτητας του φωτός. Κατά μία δυναμική έννοια, το έργο το οποίο η εν παύσει ύλη μπορεί να πραγματοποιήσει ισούται με την ενέργεια η οποία αναλίσκεται στο να ενώσει τα μέρη της από τον Παράδεισο, μείον την αντίσταση των δυνάμεων τις οποίες αντιπαρέρχεται κατά τη διέλευσή της και την έλξη η οποία ασκούν τα μέρη της ύλης το ένα επί του άλλου.

42:4.12 Η ύπαρξη των προ-ηλεκτρονικών μορφών της ύλης υποδηλώνεται από τα δύο ατομικά βάρη του μολύβδου. Ο μόλυβδος, στον αρχικό σχηματισμό του, ζυγίζει κατά τι περισσότερο από εκείνον που δημιουργείται από τη διάσπαση του ουρανίου με ραδιοακτινοβολία. Και αυτή η διαφορά στο ατομικό βάρος αντιπροσωπεύει την ουσιαστική απώλεια της ενέργειας κατά την ατομική διάσπαση.

42:4.13 Η σχετική ακεραιότητα της ύλης διασφαλίζεται από το γεγονός ότι η ενέργεια μπορεί να απορροφηθεί, ή να απελευθερωθεί μόνο στις ακριβείς εκείνες ποσότητες τις οποίες οι επιστήμονες της Ουράντια έχουν προσδιορίσει ως κβάντα. Η σοφή αυτή μέριμνα στους υλικούς κόσμους χρησιμεύει στο να διατηρεί τα σύμπαντα εν λειτουργία.

42:4.14 Η ποσότητα της ενέργειας που προσλαμβάνεται, ή αποβάλλεται όταν αλλάζουν οι ηλεκτρονικές, ή άλλες θέσεις, είναι πάντα ένα «κβάντο» (ποσότητα), ή κάποιο πολλαπλάσιό του, αλλά η δονούμενη, ή κυματοειδής συμπεριφορά τέτοιων μονάδων ενέργειας

καθορίζεται απόλυτα από τις διαστάσεις των εν προκειμένω υλικών δομών. Παρόμοιες κυματοειδείς ταλαντώσεις ενέργειας έχουν 860 φορές τη διάμετρο των ουλτιματονίων, των ηλεκτρονίων, των ατόμων, ή και άλλων μονάδων που συμπεριφέρονται με τον αυτό τρόπο. Η ατέλειωτη σύγχυση που ακολουθεί την παρατήρηση της κυματοειδούς μηχανικής, ή της συμπεριφοράς των κβάντα οφείλεται στην υπερίσχυση των ενεργειακών κυμάτων: δύο σημεία κορυφές μπορούν να συνδυαστούν για να σχηματίσουν μία διπλού ύψους κορυφή, ενώ ένα σημείο κορυφής και ένα σημείο ύφεσης μπορούν να συνδυαστούν οδηγούμενα έτσι σε αμοιβαία ακύρωση.

5. ΟΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΜΑΤΟΕΙΔΟΥΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

42:5.1 Στο υπερσύμπαν του Όρβοντον υπάρχουν εκατό οκτάβες κυματοειδούς ενέργειας. Από τις εκατό αυτές ομάδες των ενεργειακών εκδηλώσεων, εξήντα μία έχουν καθ' ολοκληρία, ή εν μέρει αναγνωριστεί στην Ουράντια. Οι ακτίνες του ηλίου συνιστούν τέσσερις οκτάβες στην κλίμακα του υπερσύμπαντος, με τις ορατές ακτίνες να περιλαμβάνουν μία μόνο οκτάβα, στην υπ' αριθμόν εξήντα τέσσερα στη σειρά αυτή. Η ομάδα των υπεριωδών ακολουθεί, ενώ δέκα οκτάβες ψηλότερα βρίσκονται οι ακτίνες X, ακολουθούμενες από τις ακτίνες γάμμα του ραδίου. Τριάντα δύο οκτάβες ψηλότερα από το ορατό φως του ήλιου βρίσκονται οι ακτίνες της ενέργειας του εξώτερου διαστήματος που τόσο συχνά συνδέονται με τα σχετικά τους εξαιρετικά ενεργοποιημένα ελάχιστα σωματίδια της ύλης. Στη συνέχεια, κάτω από το ορατό φως του ήλιου εμφανίζονται οι υπέρυθρες ακτίνες και τριάντα οκτάβες χαμηλότερα βρίσκεται η ομάδα ραδιοεκπομπών.

42:5.2 Οι εκδηλώσεις της κυματοειδούς ενέργειας – από την άποψη των επιστημονικών γνώσεων του εικοστού αιώνα στην Ουράντια – μπορούν να ταξινομηθούν στις ακόλουθες δέκα ομάδες:

42:5.31. *Υπο-ουλτιματονικές ακτίνες* – το οριακό σημείο περιστροφών των ουλτιματονίων καθώς αυτά αρχίζουν να αποκτούν σαφή μορφή. Τούτο είναι το πρώτο στάδιο της αναδυόμενης ενέργειας στην οποία κυματοειδή φαινόμενα μπορούν να ανιχνευθούν και να μετρηθούν.

42:5.42. *Ουλτιματονικές ακτίνες*. Η συγκέντρωση της ενέργειας στις ελάχιστες σφαίρες των ουλτιματονίων δημιουργεί δονήσεις στο περιεχόμενο του διαστήματος, οι οποίες είναι διακριτές και μετρήσιμες. Και πολύ πριν οι φυσικοί ανακαλύψουν το ουλτιματόνιο, αναμφίβολα θα ανιχνεύσουν τα φαινόμενα αυτών των ακτίνων καθώς κατακτώνται επί της Ουράντια. Οι βραχείες και ισχυρές αυτές αντίκες αντιπροσωπεύουν την αρχική δραστηριότητα των ουλτιματονίων, καθώς επιβραδύνονται μέχρι του σημείου εκείνου από το οποίο αλλάζουν πορεία προς την ηλεκτρονική οργάνωση της ύλης. Καθώς τα ουλτιματόνια συναθροίζονται για να σχηματίσουν τα ηλεκτρόνια, λαμβάνει χώρα συμπύκνωση με συνακόλουθη αποθήκευση ενέργειας.

42:5.53. *Οι βραχείες διαστημικές ακτίνες*. Πρόκειται για τις βραχύτερες όλων των αμιγώς ηλεκτρονικών δονήσεων και αντιπροσωπεύουν το προ-ατομικό στάδιο της μορφής αυτής της ύλης. Αυτές οι ακτίνες απαιτούν εξαιρετικά υψηλές, ή χαμηλές θερμοκρασίες για την δημιουργία τους. Υπάρχουν δύο είδη από αυτές τις διαστημικές ακτίνες: το ένα συνοδεύει τη γέννηση των ατόμων και το άλλο καταδεικνύει την ατομική διάσπαση. Εκπορεύονται σε μεγάλες ποσότητες από το πυκνότερο επίπεδο του υπερσύμπαντος, τον Γαλαξία, ο οποίος αποτελεί επίσης το πυκνότερο επίπεδο των εξωτερικών συμπάντων.

42:5.64. *Το ηλεκτρονικό στάδιο.* Το στάδιο αυτό της ενέργειας είναι η βάση όλων των υλοποιήσεων στα επτά υπερσύμπαντα. Όταν τα ηλεκτρόνια περνούν από υψηλότερα σε χαμηλότερα επίπεδα ενέργειας τροχιακής περιστροφής, πάντοτε εκπέμπονται κβάντα. Η τροχιακή μετακίνηση των ηλεκτρονίων έχει ως αποτέλεσμα την αποβολή, ή την απορρόφηση πολύ καθορισμένων και ομοιόμορφων μετρήσιμων σωματιδίων της ενέργειας του φωτός, ενώ το μεμονωμένο ηλεκτρόνιο πάντοτε εκπέμπει ένα σωματίδιο φωτεινής ενέργειας όταν υποστεί σύγκρουση. Οι εκδηλώσεις της κυματοειδούς ενέργειας συνοδεύουν επίσης τις λειτουργίες των θετικώς φορτισμένων σωμάτων, καθώς και των άλλων μελών του ηλεκτρονικού σταδίου.

42:5.75. *Ακτίνες γάμμα* – Οι εκπομπές εκείνες οι οποίες χαρακτηρίζουν τον αυτόματο διαχωρισμό της ατομικής ύλης. Η καλύτερη παρουσίαση της μορφής αυτής της ηλεκτρονικής δραστηριότητας βρίσκεται στα φαινόμενα τα σχετικά με τη διάσπαση του ραδίου.

42:5.86. *Η ομάδα των ακτίνων X.* Το επόμενο βήμα στην επιβράδυνση των ηλεκτρονίων οδηγεί στις διάφορες μορφές των ηλιακών ακτίνων X μαζί με τις τεχνητά παραγόμενες ακτίνες X. Το ηλεκτρονικό φορτίο δημιουργεί ηλεκτρικό πεδίο. Η κίνηση δημιουργεί ένα ηλεκτρικό ρεύμα. Το ρεύμα παράγει ένα μαγνητικό πεδίο. Όταν ένα ηλεκτρόνιο σταματήσει αιφνίδια, η προκύπτουσα ηλεκτρομαγνητική διαταραχή παράγει τις ακτίνες X. Οι ακτίνες X είναι αυτή ακριβώς η διαταραχή. Οι ηλιακές ακτίνες X είναι ταυτόσημες εκείνων οι οποίες δημιουργούνται μηχανικά για την διερεύνηση του εσωτερικού του ανθρώπινου σώματος, εκτός του ότι εκείνες έχουν κατά τι μεγαλύτερο μήκος.

42:5.97. *Οι υπεριώδεις*, ή χημικές ακτίνες του ηλιακού φωτός και οι διάφορες μηχανικές παραγωγές (τους).

42:5.108. *Το λευκό φως* – το σύνολο του ορατού φωτός των ήλιων

42:5.119. *Υπέρυθρες ακτίνες* - η επιβράδυνση της ηλεκτρονικής δραστηριότητας ακόμη πλησιέστερα στο επίπεδο της αντιληπτής θερμότητας.

42:5.1210. *Ταχύματα Χερτς* – οι ενέργειες εκείνες που χρησιμοποιούνται στην Ουράντια για εκπομπές.

42:5.13 *Από όλες αυτές τις δέκα φάσεις των δραστηριοτήτων της κυματοειδούς ενέργειας, το ανθρώπινο μάτι μπορεί να αντιδράσει σε μία μόνο οκτάβα, στο σύνολο του ηλιακού φωτός.*

42:5.14 *Ο αποκαλούμενος αιθέρας είναι απλά ένα συλλογικό όνομα που περιγράφει μία ομάδα ισχυρών και δυναμικών ενεργειών που λαμβάνουν χώρα στο διάστημα. Τα ουλτιματόνια, τα ηλεκτρόνια και οι άλλες μαζικές συγκεντρώσεις της ενέργειας είναι ομοιόμορφα σωματίδια ύλης και κατά τη διέλευσή τους μέσα στο διάστημα προχωρούν, πραγματικά, σε ευθείες γραμμές. Το φως και οι άλλες μορφές αναγνωρίσιμων εκδηλώσεων ενέργειας αποτελούνται από μία αλληλουχία καθορισμένων σωματιδίων ενέργειας τα οποία προχωρούν σε ευθείες γραμμές εκτός αν τροποποιηθούν από τη βαρύτητα καθώς και από άλλες παρεμβαίνουσες δυνάμεις. Το ότι οι πρόοδοι αυτές των σωματιδίων ενέργειας εμφανίζονται ως κυματοειδή φαινόμενα κατά την παρατήρηση οφείλεται στην αντίσταση του καλύμματος της αδιαφοροποίητης ισχύος ολόκληρου του διαστήματος, τον υποθετικό αιθέρα, καθώς και στην διαβαρυτική τάση των σχετικών συγκεντρώσεων της ύλης. Η απόσταση μεταξύ των σωματιδίων της ύλης, μαζί με την αρχική ταχύτητα των ενεργειακών ακτίνων καθορίζουν την κυματοειδή εμφάνιση πολλών μορφών υλικής ενέργειας.*

42:5.15 Η διέγερση της ύλης του διαστήματος δημιουργεί μία κυματοειδή αντίδραση στο πέρασμα των ταχύτατα κινούμενων σωματιδίων της ύλης, όπως ακριβώς το πέρασμα ενός πλοίου πάνω μέσα στο νερό δημιουργεί κύματα ποικίλου εύρους και διάρκειας.

42:5.16 Η συμπεριφορά της πρωταρχικής ισχύος πράγματι δημιουργεί φαινόμενα τα οποία είναι κατά πολλούς τρόπους ανάλογα ου υποθετικού σας αιθέρα. Το διάστημα δεν είναι κενό. Οι σφαίρες ολόκληρου του διαστήματος στροβιλίζονται και βυθίζονται σ' έναν απέραντο ωκεανό εκτεταμένης ισχύος-ενέργειας. Ούτε είναι το διαστημικό περιεχόμενο του ενός ατόμου κενό. Παρ' όλα αυτά, δεν υπάρχει αιθέρας και αυτή καθ' εαυτή η απουσία του υποθετικού αυτού αιθέρα βοηθά τους κατοικημένους πλανήτες να αποφεύγουν την πτώση τους στον ήλιο και τα κυκλικά ευρισκόμενα ηλεκτρόνια να αντιστέκονται στην πτώση μέσα στον (ατομικό) πυρήνα.

6. ΟΥΛΤΙΜΑΤΟΝΙΑ, ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΑ ΚΑΙ ΑΤΟΜΑ.

42:6.1 Ενώ η διαστημική φόρτιση της συμπαντικής ισχύος είναι ομοιογενής και αδιαφοροποίητη, η οργάνωση της εξελιχθείσας ενέργειας σε ύλη συνεπάγεται τη συγκέντρωση της ενέργειας σε ξεχωριστές μάζες καθορισμένων διαστάσεων και συγκεκριμένου βάρους – ακριβής βαρυτική αντίδραση.

42:6.2 Η τοπική, ή η γραμμική βαρύτητα ενεργοποιείται πλήρως με την εμφάνιση της ατομικής οργάνωσης της ύλης. Η προ-ατομική ύλη ανταποκρίνεται ελαφρά στη βαρύτητα όταν ενεργοποιηθεί από τις ακτίνες Χ, καθώς και από άλλες παρόμοιες ενέργειες, αλλά ουδεμία μετρήσιμη έλξη γραμμικής βαρύτητας ασκείται επί των ελευθέρων, άθικτων και μη φορτισμένων σωματιδίων της ηλεκτρονικής ενέργειας, ή επί των μη σχετιζομένων ουλτιματονίων.

42:6.3 Τα ουλτιματόνια λειτουργούν δια της αμοιβαίας έλξης των, αντιδρώντας μόνο στην έλξη της κυκλικής βαρύτητας του Παραδείσου. Χωρίς την αντίδραση στην γραμμική βαρύτητα, διατηρούν με τον τρόπο αυτό στη συμπαντική, διαστημική τους πορεία. Τα ουλτιματόνια είναι ικανά να αυξάνουν την ταχύτητα περιστροφής των μέχρι του σημείου της μερικής αντιβαρυτικής συμπεριφοράς, δεν μπορούν, ωστόσο, χωρίς να εξαρτώνται από τους οργανωτές της ισχύος, ή τους διευθυντές της δύναμης, να φθάσουν στην κρίσιμη ταχύτητα διαφυγής της απο-εξατομίκευσης, και να επιστρέψουν στο στάδιο της δυναμικής ενέργειας. Στη φύση, τα ουλτιματόνια διαφεύγουν από την κατάσταση της φυσικής υπόστασης μόνον όταν συμμετέχουν στην τελική διάσπαση ενός ψυχόμενου και θνήσκοντος ήλιου.

42:6.4 Τα ουλτιματόνια, άγνωστα στην Ουράντια, επιβραδύνονται μέσω πολλών φάσεων φυσικής δραστηριότητας μέχρις ότου καλύψουν τις απαιτούμενες για την περιστροφική ενέργεια προϋποθέσεις και οργανωθούν σε ηλεκτρόνια. Τα ουλτιματόνια διαθέτουν τρία είδη κινήσεων: την αμοιβαία αντίσταση απέναντι στην κοσμική ισχύ, τις ξεχωριστές τους περιστροφές της αντιβαρυτικής δυναμικής και τις ενδοηλεκτρονικές θέσεις των εκατό αμοιβαία διασυνδεδεμένων ουλτιματονίων.

42:6.5 Η αμοιβαία έλξη συγκρατεί εκατό ουλτιματόνια μαζί για το σχηματισμό ενός ηλεκτρονίου. Και δεν υπάρχουν ποτέ περισσότερα, ή λιγότερα ουλτιματόνια σε ένα τυπικό ηλεκτρόνιο. Η απώλεια ενός, ή περισσότερων ουλτιματονίων καταστρέφει την τυπική ηλεκτρονική ταυτότητα, δημιουργώντας έτσι μία από τις δέκα τροποποιημένες μορφές των ηλεκτρονίων.

42:6.6 Τα ουλτιματόνια δεν περιγράφουν τροχιές, ή κυκλικές περιδινήσεις μέσα στα ηλεκτρόνια, αλλά απλώνονται, είτε συσσωρεύονται σύμφωνα με την αξονική, περιστροφική τους ταχύτητα, καθορίζοντας έτσι τις διαφορετικές διαστάσεις των ηλεκτρονίων. Η ίδια αυτή η ουλτιματονική ταχύτητα αξονικής περιστροφής προσδιορίζει επίσης τις αρνητικές, ή τις θετικές αντιδράσεις των διαφόρων τύπων των ηλεκτρονικών μονάδων. Το σύνολο της συγκέντρωσης και της ομαδοποίησης της ύλης, των ηλεκτρονίων, μαζί με την ηλεκτρική διαφορικότητα των αρνητικώς φορτισμένων και θετικώς φορτισμένων σωμάτων της υλικής ενέργειας, είναι αποτέλεσμα των διαφόρων λειτουργιών της διασύνδεσης των ουλτιματονίων που την αποτελούν.

42:6.7 Κάθε άτομο έχει διάμετρο κατά τι μεγαλύτερη του ενός εκατοντάκις εκατομμυριοστού ($1/100,000,000$) της ίντσας, ενώ ένα ηλεκτρόνιο ζυγίζει λίγο περισσότερο από το ένα δισχιλιοστό ($1/2000$) του μικρότερου ατόμου, του υδρογόνου. Το θετικό πρωτόνιο, χαρακτηριστικό του ατομικού πυρήνα, ενώ μπορεί να μην είναι μεγαλύτερο από ένα αρνητικό ηλεκτρόνιο, ζυγίζει σχεδόν δύο χιλιάδες φορές περισσότερο.

42:6.8 Αν η μάζα της ύλης μεγεθύνονταν μέχρι του σημείου στο οποίο η μάζα ενός ηλεκτρονίου να φτάσει το ένα δέκατο της ουγγιάς, και στη συνέχεια το μέγεθος αυξανόταν ανάλογα, ο όγκος ενός τέτοιου ηλεκτρονίου θα γινόταν μεγάλος σαν τον όγκο της γης. Αν ο όγκος ενός πρωτονίου – δέκα οκτώ φορές βαρύτερου του ηλεκτρονίου – μεγεθύνονταν στο μέγεθος κεφαλιού καρφίτσας, τότε, συγκριτικά, το κεφάλι της καρφίτσας τα αποκτούσε διάμετρο ίση με εκείνη της γήινης τροχιάς γύρω από τον ήλιο.

7. Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΥΛΗ

42:7.1 Ο σχηματισμός του συνόλου της ύλης ακολουθεί το σχηματισμό ενός ηλιακού συστήματος. Στο κέντρο κάθε ελάχιστου σύμπαντος ενέργειας υπάρχει ένα σχετικά σταθερό, συγκριτικά ακίνητο, πυρηνικό τμήμα υλικής υπόστασης. Η κεντρική αυτή μονάδα διαθέτει τριπλή δυνατότητα εκδηλώσεως. Περιβάλλοντας το ενεργειακό αυτό κέντρο, στροβιλίζονται, σε ατέλειωτη αφθονία, αλλά αυξομειούμενους κύκλους οι ενεργειακές μονάδες οι οποίες μπορούν αμυδρά να συγκριθούν με τους πλανήτες που περιβάλλουν τον ήλιο μιας αστρικής ομάδας, σαν το ηλιακό σας σύστημα.

42:7.2 Μέσα στο άτομο, τα ηλεκτρόνια περιστρέφονται γύρω από το κεντρικό πρωτόνιο έχοντας περίπου την ίδια συγκριτικά απόσταση που έχουν οι πλανήτες καθώς περιστρέφονται γύρω από τον ήλιο στο διάστημα του ηλιακού συστήματος. Υπάρχει η ίδια σχετική απόσταση, εν συγκρίσει προς το πραγματικό μέγεθος, μεταξύ του ατομικού πυρήνα και του εσωτερικού κύκλου των ηλεκτρονίων, η οποία υπάρχει μεταξύ του εσώτατου πλανήτη Ερμή και του ήλιου σας.

42:7.3 Οι αξονικές περιστροφές των ηλεκτρονίων και οι τροχιακές τους ταχύτητες γύρω από τον ατομικό πυρήνα βρίσκονται πέρα από την ανθρώπινη φαντασία, για να μην αναφέρουμε τις ταχύτητες των ουλτιματονίων που τα αποτελούν. Τα θετικώς φορτισμένα σωματίδια του ραδίου εκτοξεύονται στο διάστημα με ταχύτητα δέκα χιλιάδων μιλίων ανά δευτερόλεπτο, ενώ τα αρνητικώς φορτισμένα σωματίδια φθάνουν σε μία ταχύτητα που πλησιάζει εκείνη του φωτός.

42:7.4 Τα τοπικά σύμπαντα είναι δεκαδικής δομής. Υπάρχουν ακριβώς εκατό ευδιάκριτες ατομικές υλοποιήσεις της διαστημικής ενέργειας σ' ένα διπλό σύμπαν. Τούτο αποτελεί το μέγιστο δυνατόν της οργάνωσης της ύλης στον Νέβαδον. Οι εκατό αυτές μορφές της ύλης σχηματίζουν μία κανονική σειρά, στην οποία από ένα έως εκατό ηλεκτρόνια περιστρέφονται

γύρω από ένα κεντρικό και συγκριτικά συμπαγή πυρήνα. Είναι αυτός ο κανονικός και αλληλεξαρτώμενος συσχετισμός των διαφόρων ενεργειών ο οποίος συνιστά την ύλη.

42:7.5 Δεν παρουσιάζει ο κάθε κόσμος εκατό αναγνωρίσιμα στοιχεία στην επιφάνειά του, τα στοιχεία, ωστόσο, αυτά είναι παρόντα σε κάποιο σημείο, ήσαν παρόντα, ή, βρίσκονται στη διαδικασία της εξέλιξης. Οι συνθήκες που επικρατούν κατά τη δημιουργία και τη συνακόλουθη εξέλιξη ενός πλανήτη καθορίζουν πόσοι από τους εκατό ατομικούς τύπους θα μπορούν να παρατηρηθούν. Στην επιφάνεια πολλών κόσμων δεν υπάρχουν τα βαρύτερα άτομα. Ακόμη και την Ουράνια, τα βαρύτερα στοιχεία που είναι γνωστά εκδηλώνουν μία τάση να εκτοξεύονται σε τμήματα, όπως φαίνεται από τη συμπεριφορά του ραδίου.

42:7.6 Η σταθερότητα του ατόμου εξαρτάται από τον αριθμό των ηλεκτρικώς ανενεργών ουδετερονίων στον κεντρικό κορμό. Η χημική συμπεριφορά εξαρτάται καθ' ολοκληρίαν από τα ελεύθερα περιστρεφόμενα ηλεκτρόνια.

42:7.7 Στον Όρβοντον δεν έγινε ποτέ δυνατόν, φυσιολογικά, να συγκεντρωθούν πάνω από εκατό, σε τροχιά ευρισκόμενα, ηλεκτρόνια σε ένα ατομικό σύστημα. Όταν εκατόν ένα ηλεκτρόνια εντάσσονταν τεχνητά σ' ένα τροχιακό πεδίο, το αποτέλεσμα ήταν πάντα η σχεδόν ακαριαία διάσπαση του κεντρικού πρωτονίου με βίαιη διασπορά των ηλεκτρονίων και των άλλων απελευθερωμένων ενεργειών.

42:7.8 Ενώ τα άτομα είναι δυνατόν να περιέχουν από ένα έως εκατό σε τροχιά ευρισκόμενα ηλεκτρόνια, μόνον τα δέκα εξωτερικά ηλεκτρόνια των μεγαλύτερων ατόμων περιστρέφονται γύρω από τον κεντρικό πυρήνα ως ξεχωριστά και ευδιάκριτα σωματίδια, κινούμενα άθικτα και συμπαγή σε ακριβείς και καθορισμένες τροχιές. Τα τριάντα ηλεκτρόνια που βρίσκονται πλησιέστερα στο κέντρο είναι δύσκολο να παρατηρηθούν, ή να ανιχνευθούν ως ξεχωριστά και οργανωμένα σωματίδια. Η ίδια αυτή συγκριτική αναλογία της συμπεριφοράς των ηλεκτρονίων, σε σχέση με την εγγύτητά τους προς τον πυρήνα, επικρατεί σε όλα τα άτομα, ανεξάρτητα από τον αριθμό των περιλαμβανομένων ηλεκτρονίων. Όσο πλησιέστερα στον πυρήνα βρίσκονται τα ηλεκτρόνια, τόσο λιγότερο ξεχωρίζουν. Η κυματοειδής επέκταση της ενέργειας ενός ηλεκτρονίου μπορεί να απλωθεί τόσο πολύ, ώστε να καταλάβει το σύνολο των μικρότερων ατομικών τροχιών. Τούτο αληθεύει κυρίως για τα ηλεκτρόνια που βρίσκονται πλησιέστερα προς τον ατομικό πυρήνα.

42:7.9 Τα τριάντα εσώτερα, σε τροχιά ευρισκόμενα ηλεκτρόνια ξεχωρίζουν, μεν, αλλά τα ενεργειακά τους πεδία τείνουν να συγχωνεύονται, εκτεινόμενα από ηλεκτρόνιο σε ηλεκτρόνιο και, σχεδόν, από τη μία τροχιά ως την άλλη. Τα επόμενα τριάντα ηλεκτρόνια αποτελούν μία δεύτερη οικογένεια, ή ενεργειακή ζώνη, και είναι περισσότερο ξεχωριστά, υλικά σώματα που ασκούν πληρέστερο έλεγχο επί των ενεργειακών πεδίων που τα περιβάλλουν. Τα επόμενα τριάντα ηλεκτρόνια, ή τρίτη ενεργειακή ζώνη, ξεχωρίζουν ακόμη περισσότερο και κινούνται σε περισσότερο ευδιάκριτες και καθορισμένες τροχιές. Τα τελευταία δέκα ηλεκτρόνια, παρόντα μόνο στα δέκα βαρύτερα στοιχεία, χαρακτηρίζονται από ανεξαρτησία και είναι γι' αυτό ικανά να αφίστανται, κατά το μάλλον, ή ήττον, του ελέγχου του μητρικού πυρήνα. Με μία ελάχιστη απόκλιση στη θερμοκρασία και την πίεση, τα μέλη αυτής της τέταρτης και πιο απομακρυσμένης ομάδας των ηλεκτρονίων θα αποδράσουν από την επίδραση του κεντρικού πυρήνα, όπως φαίνεται από την αυτόματη διάσπαση του ουρανίου και των συγγενών του στοιχείων.

42:7.10 Τα πρώτα είκοσι επτά άτομα, εκείνα τα οποία περιέχουν από ένα έως είκοσι επτά, σε τροχιά ευρισκόμενα, ηλεκτρόνια, είναι ευκολότερο να γίνουν αντιληπτά από τα υπόλοιπα.

Από τα είκοσι επτά και πάνω αντιμετωπίζουμε ολοένα και περισσότερο το απρόβλεπτο της υποθετικής παρουσίας του Απεριόριστου Απόλυτου. Ένα μέρος, ωστόσο, του απρόβλεπτου αυτού των ηλεκτρονίων οφείλεται στις διαφορετικές αξονικές ταχύτητες περιστροφής των ουλτιματονίων και την ανεξήγητη τάση «συνωστισμού» τους. Άλλες επιδράσεις – φυσικές, ηλεκτρικές, μαγνητικές και βαρυτικές – συντείνουν επίσης στο να προκληθεί η μεταβλητή συμπεριφορά των ηλεκτρονίων. Για το λόγο αυτό, τα άτομα μοιάζουν με τους ανθρώπους ως προς το απρόβλεπτο. Οι στατιστικολόγοι μπορεί να εξαγγέλλουν νόμους που διέπουν ένα μεγάλο αριθμό ατόμων, ή προσώπων, αλλά ούτε για ένα, έστω, μεμονωμένο άτομο, ή πρόσωπο.

8. Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΣΥΝΟΧΗ

42:8.1 Ενώ η βαρύτητα είναι ένας από τους διάφορους παράγοντες που συντείνουν στο να παραμένει ενωμένο ένα μικροσκοπικό ατομικό σύστημα, βρίσκεται επίσης παρούσα και μεταξύ των βασικών αυτών φυσικών μονάδων μία ισχυρή και άγνωστη ενέργεια, το μυστικό της βασικής τους δομής και της τελικής τους συμπεριφοράς, μία δύναμη που μένει να ανακαλυφθεί στην Ουράνια. Η συμπαντική αυτή επιρροή διαπερνά ολόκληρο το χώρο ο οποίος περιλαμβάνεται εντός της μικροσκοπικής αυτής οργάνωσης της ενέργειας.

42:8.2 Το μεταξύ των ηλεκτρονίων ενός ατόμου διάστημα δεν είναι κενό. Μέσα σ' ολόκληρο το άτομο, ο χώρος μεταξύ των ηλεκτρονίων ενεργοποιείται από κυματοειδείς υλοποιήσεις, οι οποίες είναι τέλεια συγχρονισμένες με την ταχύτητα των ηλεκτρονίων και τις περιστροφές των ουλτιματονίων. Η δύναμη αυτή δεν διέπεται απόλυτα από τους γνωστούς σας νόμους της έλξης θετικού και αρνητικού. Η συμπεριφορά της είναι, γι' αυτό, ορισμένες φορές απρόβλεπτη. Η χωρίς όνομα αυτή επίδραση φαίνεται ότι είναι μια αντίδραση της διαστημικής ισχύος του Απεριόριστου Απόλυτου.

42:8.3 Τα φορτισμένα πρωτόνια και τα μη φορτισμένα ουδετερόνια του πυρήνα του ατόμου παραμένουν ενωμένα δια της παλινδρομικής λειτουργίας του μεσοτρονίου, ενός σωματιδίου ύλης 180 φορές βαρύτερου από το ηλεκτρόνιο. Χωρίς τη ρύθμιση αυτή, το ηλεκτρικό φορτίο των πρωτονίων θα οδηγούσε στη διάσπαση του ατομικού πυρήνα.

42:8.4 Όπως είναι δομημένα τα άτομα, ούτε η ηλεκτρική, αλλά ούτε και οι βαρυτικές δυνάμεις θα μπορούσαν να κρατήσουν ενωμένο τον πυρήνα. Η ακεραιότητα του πυρήνα διατηρείται δια της παλινδρομικής συνεκτικής λειτουργίας του μεσοτρονίου το οποίο μπορεί να συγκρατεί τα φορτισμένα και μη φορτισμένα σωματίδια ενωμένα εξ αιτίας της ανώτερης δύναμης της ισχύος-μάζας καθώς και με την περαιτέρω δράση του στο να προκαλεί τη συνεχή αλλαγή θέσεων μεταξύ των πρωτονίων και των ουδετερονίων. Το μεσοτρόνιο κάνει το ηλεκτρικό φορτίο των σωματιδίων του πυρήνα να πηγαινοέρχονται ακατάπαυστα μπρος-πίσω μεταξύ των πρωτονίων και των ουδετερονίων. Για ένα απειροελάχιστο κλάσμα του δευτερολέπτου ένα δεδομένο πυρηνικό σωματίδιο γίνεται φορτισμένο πρωτόνιο και το επόμενο κλάσμα του δευτερολέπτου μη φορτισμένο ουδετερόνιο. Και οι εναλλαγές αυτές στην ενεργειακή κατάσταση είναι τόσο απίστευτα γρήγορες, ώστε το ηλεκτρικό φορτίο να στερείται κάθε δυνατότητας να λειτουργήσει ως διασπαστική επίδραση. Έτσι λειτουργεί το μεσοτρόνιο, ως ένα σωματίδιο «ενεργειακός φορέας» που με σθένος συνεισφέρει στην πυρηνική σταθερότητα του ατόμου.

42:8.5 Η παρουσία και η λειτουργία του μεσοτρονίου εξηγεί επίσης έναν άλλο ατομικό γρίφο. Όταν τα άτομα γίνονται ραδιενεργά, εκπέμπουν πολύ περισσότερη ενέργεια από όσο θα

αναμενόταν. Τούτο το πλεόνασμα της ακτινοβολίας απορρέει από τη διάσπαση του μεσοτρονίου «φορέα ενέργειας», ο οποίος ως εκ τούτου μεταβάλλεται σε απλό ηλεκτρόνιο. Η μεσοτρονική διάσπαση συνοδεύεται επίσης από την εκπομπή ορισμένων μικρών, μη φορτισμένων σωματιδίων.

42:8.6 Το μεσοτρόνιο εξηγεί ορισμένες συνεκτικές ιδιότητες του ατομικού πυρήνα, αλλά δεν εξηγεί τη συνοχή πρωτονίου με πρωτόνιο, ούτε την προσκόλληση ουδετερονίου σε ουδετερόνιο. Η παράδοση και αποτελεσματική δύναμη της ατομικής συνεκτικής ακεραιότητας αποτελεί μία μορφή ενέργειας, μη αποκαλυφθείσας εισέτι στην Ουράντια.

42:8.7 Τα μεσοτρόνια αυτά βρίσκονται εν αφθονία στις διαστημικές ακτίνες, που τόσο αδιάλειπτα πέφτουν πάνω στον πλανήτη σας.

9. Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ

42:9.1 Η θρησκεία δεν είναι η μόνη δογματική. Η φυσική φιλοσοφία στον ίδιο βαθμό τείνει να δογματίζει. Όταν ένας ξακουστός θρησκευτικός Διδάσκαλος ισχυρίστηκε ότι ο αριθμός επτά ήταν θεμελιώδης στη φύση, επειδή υπάρχουν επτά ανοίγματα στο ανθρώπινο κεφάλι, αν γνώριζε περισσότερα πάνω στη χημεία, θα μπορούσε να υποστηρίξει ότι μία τέτοια πεποίθηση βασίζεται σ' ένα πραγματικό φαινόμενο του φυσικού κόσμου. Υπάρχει σ' όλα τα φυσικά σύμπαντα του χρόνου και του διαστήματος, πατά τις συμπαντικές εκδηλώσεις της δεκαδικής δομής της ενέργειας, η πανταχού παρούσα υπενθύμιση της ύπαρξης της επτάπτυχης ηλεκτρονικής οργάνωσης της προ-ύλης.

42:9.2 Ο αριθμός επτά είναι βασικός στο κεντρικό σύμπαν και το πνευματικό σύστημα της εγγενούς μεταβίβασης της προσωπικότητας, αλλά ο αριθμός δέκα, το δεκαδικό σύστημα, ενυπάρχει στην ενέργεια, την ύλη και την υλική δημιουργία. Παρ' όλα ταύτα, ο ατομικός κόσμος επιδεικνύει ένα ορισμένο περιοδικό χαρακτηρισμό ο οποίος επανεμφανίζεται σε ομάδες των επτά – ένα σημάδι γέννησης που φέρεται από τον υλικό τούτο κόσμο ενδεικτικό της μακρινής πνευματικής του προέλευσης.

42:9.3 Η επτάπτυχη αυτή εμμονή της δομής της δημιουργίας φαίνεται στο χώρο της χημείας ως επανάληψη παρόμοιων φυσικών και χημικών ιδιοτήτων σε ξεχωριστές φάσεις των επτά, όταν τα βασικά στοιχεία είναι τοποθετημένα σύμφωνα με το ατομικό τους βάρος. Όταν τα χημικά στοιχεία της Ουράντια τακτοποιούνται με τον τρόπο αυτό εν σειρά, οποιαδήποτε ιδιότητα, ή χαρακτηριστικό τείνει να επαναλαμβάνεται σε επτάδες. Η περιοδική αυτή αλλαγή σε επτάδες επαναλαμβάνεται σε φθίνουσα τάξη και με αποκλίσεις σ' ολόκληρο το χημικό πίνακα, όντας περισσότερο ευδιάκριτα παρατηρήσιμη στις πρωϊμότερες, ή ελαφρότερες ομαδοποιήσεις των ατόμων. Αρχίζοντας από οποιοδήποτε στοιχείο, αφού παρατηρήσουμε κάποια ιδιότητα, θα δούμε ότι η ιδιότητα αυτή θα αλλάξει στα επόμενα έξι στοιχεία, φθάνοντας όμως στο έβδομο, τείνει να επανεμφανισθεί, δηλαδή, το όγδοο χημικά ενεργό στοιχείο μοιάζει με το πρώτο, το ένατο με το δεύτερο, κ.ο.κ. Ένα τέτοιο γεγονός στο φυσικό κόσμο, αλάθητα οδηγεί προς την επτάπτυχη δομή της προγονικής ενέργειας και είναι ενδεικτικό της βασικής πραγματικότητας της επτάπτυχης ποικιλίας των δημιουργιών του χρόνου και του διαστήματος. Ο άνθρωπος μπορεί επίσης να παρατηρήσει ότι υπάρχουν επτά χρώματα στο φυσικό (ορατό) φάσμα.

42:9.4 Δεν ισχύουν όμως όλες οι υποθέσεις της φυσικής φιλοσοφίας. Για παράδειγμα, ο υποθετικός αιθέρας, που αντιπροσωπεύει την ευφυή προσπάθεια του ανθρώπου να ενοποιήσει την άγνοιά του πάνω στα διαστημικά φαινόμενα. Η φιλοσοφία του σύμπαντος δεν μπορεί να τεκμηριωθεί από τις παρατηρήσεις αυτού που αποκαλείται επιστήμη. Αν μία

τέτοια μεταμόρφωση δεν μπορούσε να γίνει αντιληπτή με την όραση, ο επιστήμονας θα έτεινε να αρνηθεί την πιθανότητα της εξέλιξης μιας πεταλούδας από μία κάμπια.

42:9.5 Η φυσική σταθερότητα σε συνδυασμό με τη βιολογική ευελιξία βρίσκεται παρούσα στη φύση μόνο εξ αιτίας της σχεδόν άπειρης σοφίας που διαθέτουν οι Κυρίαρχοι Αρχιτέκτονες της δημιουργίας. Τίποτε λιγότερο από υπερβατική σοφία δεν θα μπορούσε ποτέ να σχεδιάσει μονάδες ύλης, οι οποίες είναι την ίδια στιγμή τόσο σταθερές και τόσο αποτελεσματικά ελαστικές.

10. ΤΑ ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΑ ΜΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ : (ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΥΛΙΚΟΥ ΝΟΥ)

42:10.1 Το ατέλειωτο περιεχόμενο της σχετικής κοσμικής πραγματικότητας, από το απόλυτο της Παραδείσιας μονότα στο απόλυτο της διαστημικής δυναμικότητας, είναι ενδεικτικό ορισμένων εξελίξεων των σχέσεων στις μη πνευματικές πραγματικότητες της Πρώτης Γενεσιουργού Αιτίας – στις πραγματικότητες εκείνες οι οποίες βρίσκονται κρυμμένες στην διαστημική δυναμικότητα, διαφαίνονται στη μονότα και προσωρινά αποκαλύπτονται στα παρεμβαίνοντα κοσμικά επίπεδα. Ο αιώνιος αυτός κύκλος της ενέργειας, όντας συνδεδεμένος με τον Πατέρα των συμπάντων, είναι απόλυτος και, όντας απόλυτος, δεν είναι εκτατός φύσει, ή θέσει. Παρά ταύτα, ο Πρωταρχικός Πατέρας ακόμη και τώρα – όπως πάντα – αυτό-πραγματώνει μία αεί εκτεινόμενη αρένα ιδεών του χωροχρόνου και του υπερβατικού χωροχρόνου, μία αρένα μεταβαλλόμενων σχέσεων όπου η υλική ενέργεια προοδευτικά υπόκειται στον υπερέλεγχο του ζώντος και θείου πνεύματος δια του αγώνα της ζώσας και εξατομικευμένης διάνοιας.

42:10.2 Οι συμπαντικές μη πνευματικές ενέργειες επανασυνδέονται στα ζώντα συστήματα της διάνοιας των μη-Δημιουργών σε διάφορα επίπεδα, ορισμένα των οποίων μπορούν να παρουσιασθούν ως εξής:

42:10.31. *Προ-συνοδές πνευματικές διάνοιες.* Το επίπεδο αυτό της διάνοιας είναι μη εμπειρικό και στους κατοικημένους κόσμους εποπτεύεται από τους Κυρίαρχους Φυσικούς Ελεγκτές. Τούτος είναι ο μηχανικός νους, η μη δυναμένη να διδαχθεί διάνοια των πλέον πρωτόγονων μορφών της υλικής ζωής. Η μη δυναμένη, όμως, να διδαχθεί διάνοια, λειτουργεί σε πολλά επίπεδα εκτός εκείνων της πρωτόγονης πλανητικής ζωής.

42:10.42. *Συνοδές πνευματικές διάνοιες.* Τούτη είναι η λειτουργία του Πνεύματος-Μητέρα ενός τοπικού σύμπαντος, το οποίο λειτουργεί δια των επτά συνοδών διανοητικών του πνευμάτων στο δυνάμενο να διδαχθεί (μη-μηχανικό) επίπεδο του υλικού νου. Στο επίπεδο αυτό, ο υλικός νους διδάσκεται από τις εμπειρίες του: ως υπανθρώπινη (ζωώδης) διάνοια από τους επτά πρώτους συνοδούς. Ως ανθρώπινη (ηθική) διάνοια από τους επτά συνοδούς. Ως υπερανθρώπινη (μεσοδιάστατη) διάνοια από τους δύο τελευταίους συνοδούς.

42:10.53. *Εξελισσόμενες μοροντιανές διάνοιες* – η διευρυνόμενη συνείδηση των εξελισσομένων προσωπικοτήτων των ανερχομένων στο τοπικό σύμπαν διαδρομών. Τούτη είναι η επιφοίτηση του Πνεύματος-Μητέρα του τοπικού σύμπαντος σε συνεργασία με τον Δημιουργό Υιό. Αυτό το διανοητικό επίπεδο συνεπάγεται την οργάνωση του μοροντιανού τύπου οχήματος της ζωής, μιας σύνθεσης του υλικού και του πνευματικού, η οποία επιτυγχάνεται από τους Επόπτες της Μοροντιανής Δύναμης ενός τοπικού σύμπαντος. Η μοροντιανή διάνοια λειτουργεί διαφορετικά για να ανταποκριθεί στα 570 επίπεδα της μοροντιανής ζωής, αποκαλύπτοντας αύξουσα ικανότητα σύνδεσης με την κοσμική διάνοια των ανώτερων επιπέδων της επίτευξης. Αυτή είναι η εξελικτική πορεία των θνητών

πλασμάτων, η διάνοια ωστόσο μιας μη-μοροντιανής κατηγορίας δέχεται επίσης την πλήρωση ενός Συμπαντικού Υιού και ενός Συμπαντικού Πνεύματος επί των μη-μοροντιανών παιδιών του τοπικού σύμπαντος.

42:10.6 *Η κοσμική διάνοια.* Πρόκειται για την επτάπτυχη διαφοροποιημένη διάνοια του χρόνου και του διαστήματος, κάθε φάση της οποίας ποιμαίνεται από ένα εκ των Επτά Κυρίαρχων Πνευμάτων σε ένα από τα επτά υπερσύμπαντα. Η κοσμική διάνοια περιλαμβάνει όλα τα επίπεδα της πεπερασμένης διάνοιας και συντονίζεται εμπειρικά με τα εξελικτικού θείου επίπεδα της Υπέρτατης διάνοιας και, υπερβατικά, με τα υπαρξιακά επίπεδα της απόλυτης διάνοιας – των άμεσων κυκλωμάτων του Συνδεδεμένου Δρώντος.

42:10.7 Στον Παράδεισο, η διάνοια είναι απόλυτη. Στη Χαβόνα, απολυτοειδής. Στον Όρβοντον, πεπερασμένη. Η διάνοια πάντοτε συνεπάγεται τη δραστήρια παρουσία της ζώσας λειτουργίας επιπλέον των ποικίλων ενεργειακών συστημάτων και τούτο είναι αληθές για όλα τα επίπεδα και για όλα τα είδη της διάνοιας. Πέραν, όμως, της κοσμικής διάνοιας, γίνεται ολοένα δυσκολότερο το να παρουσιάσουμε τις σχέσεις της διάνοιας προς την μη πνευματική ενέργεια. Η διάνοια της Χαβόνα είναι υπό-απόλυτη, αλλά υπερ-εξελικτική. Όντας υπαρξιακή-εξελικτική, βρίσκεται πιο κοντά στο απολυτοειδές από οποιαδήποτε άλλη έννοια σας έχει αποκαλυφθεί. Η Παραδείσια διάνοια βρίσκεται πέραν της ανθρώπινης κατανόησης. Είναι υπαρξιακή, μη χωροταξική και μη εγκόσμια. Παρά ταύτα, όλα τα επίπεδα της διάνοιας επισκιάζονται από τη συμπαντική παρουσία του Συνδεδεμένου Δρώντος – από τον διανοητικής βαρύτητας έλεγχο του Θεού της διάνοιας εν Παραδείσω.

11. ΟΙ ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΟΙ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΙ

42:11.1 Για την εξέλιξη και την αναγνώριση της διάνοιας πρέπει να θυμόμαστε ότι το σύμπαν δεν είναι ούτε μηχανικό, ούτε μαγικό. Είναι μία διανοητική δημιουργία, ένας μηχανισμός που διέπεται από νόμους. Ενώ, όμως, στην πρακτική εφαρμογή, οι νόμοι της φύσης λειτουργούν σ' αυτό που φαίνεται ότι είναι ο διττός χώρος του φυσικού και του πνευματικού, στην πραγματικότητα αυτά τα δύο είναι ένα. Η Πρώτη Γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο είναι η πρωταρχική αιτία κάθε υλοποίησης και ταυτόχρονα ο πρώτος και ο τελικός Πατέρας όλων των πνευμάτων. Ο Πατέρας του Παραδείσου εμφανίζεται προσωπικά στα εκτός της Χαβόνα σύμπαντα μόνο ως αμιγής ενέργεια και αμιγές πνεύμα – ως Προσαρμοστές της Σκέψης καθώς και άλλες παρόμοιες κλασματοποιήσεις.

42:11.2 Οι μηχανισμοί δεν κυριαρχούν απόλυτα στο σύνολο της δημιουργίας. Το σύμπαν των συμπάντων *συνολικά* είναι σχεδιασμένο από τη διάνοια, δομημένο από τη διάνοια και διαχειριζόμενο από τη διάνοια. Ο θείος όμως μηχανισμός του σύμπαντος των συμπάντων είναι καθ' ολοκληρίαν πάρα πολύ τέλειος για τις επιστημονικές μεθόδους της πεπερασμένης διάνοιας του ανθρώπου ώστε να μπορέσει αυτή να διακρίνει έστω κι' ένα ίχνος της κυριαρχίας της άπειρης διάνοιας. Διότι αυτή η δημιουργική, ελέγχουσα και σταθεροποιούσα διάνοια δεν είναι ούτε υλική, ούτε δημιουργημένη διάνοια. Είναι πνευματική διάνοια που λειτουργεί επί των, και από τα επίπεδα των δημιουργών της θείας πραγματικότητας.

42:11.3 Η ικανότητα του να διακρίνει κανείς και να ανακαλύπτει τη διάνοια στους μηχανισμούς του σύμπαντος εξαρτάται απόλυτα από την επιδεξιότητα την αντίληψη και την δυναμικότητα του ερευνώντος νου που ασχολείται μ' ένα τέτοιο έργο παρατήρησης. Οι διάνοιες του χρόνου και του διαστήματος, οργανωμένες πέραν των ενεργειών του χρόνου και του διαστήματος, υπόκεινται στους μηχανισμούς του χωροχρόνου.

42:11.4 Η κίνηση και η συμπαντική έλξη της βαρύτητας αποτελούν τις δύο όψεις του μη-προσωπικού χωροχρονικού μηχανισμού του σύμπαντος των συμπάντων. Τα επίπεδα απόκρισης προς τη βαρύτητα του πνεύματος, της διάνοιας και της ύλης είναι εντελώς ανεξάρτητα του χρόνου, αλλά μόνο τα πραγματικά πνευματικά επίπεδα της πραγματικότητας είναι ανεξάρτητα του χώρου (μη χωροταξικά.) Τα ανώτερα διανοητικά επίπεδα του σύμπαντος – τα πνευματικής διάνοιας επίπεδα – μπορούν επίσης να είναι μη-χωροταξικά, αλλά τα επίπεδα της υλικής διάνοιας, όπως αυτά της ανθρώπινης διάνοιας, αντιδρούν στις αλληλεπιδράσεις της συμπαντικής βαρυτικής έλξης, χάνοντας την αντίδραση αυτή, μόνο κατ' αναλογία με την πνευματική αναγνώριση. Τα πνευματικής πραγματικότητας επίπεδα αναγνωρίζονται από το πνευματικό τους περιεχόμενο και η πνευματικότητα στο χρόνο και το διάστημα μετράται αντίστροφα από την αντίδραση στη γραμμική βαρύτητα.

42:11.5 Η αντίδραση στη γραμμική βαρύτητα αποτελεί ποσοτικό μέτρο της μη πνευματικής ενέργειας. Το σύνολο της μάζας – της οργανωμένης ενέργειας –υπόκειται στον έλεγχο αυτό εκτός από όταν η κίνηση και η διάνοια επιδρούν σ' αυτήν. Η γραμμική βαρύτητα αποτελεί την βραχείας κλίμακας συνεκτική δύναμη του μακρόκοσμου, όπως περίπου οι δυνάμεις της ενδοατομικής συνοχής είναι οι βραχείας κλίμακας δυνάμεις του μικρόκοσμου. Η φυσική, υλοποιημένη ενέργεια, οργανωμένη ως η αποκαλούμενη ύλη, δεν μπορεί να διασχίσει το διάστημα χωρίς να επηρεάσει την αντίδραση προς τη γραμμική βαρύτητα. Αν και μία τέτοια προς τη βαρύτητα αντίδραση είναι ευθέως ανάλογη προς τη μάζα, τροποποιείται με τέτοιο τρόπο από το παρεμβαλλόμενο διάστημα, ώστε το τελικό αποτέλεσμα να μην μπορεί παρά μόνο πρόχειρα να υπολογισθεί, όταν εκφράζεται ως αντιστρόφως ανάλογο προς το τετράγωνο της απόστασης. Το διάστημα τελικά κατανικά την έλξη της γραμμικής βαρύτητας εξ αιτίας της παρουσίας σ' αυτό των αντιβαρυτικών επιδράσεων πολυάριθμων υπερ-υλικών δυνάμεων, οι οποίες λειτουργούν για να εξουδετερώσουν τη βαρυτική δράση και όλες τις εξ αυτής επιρροές.

42:11.6 Οι εξαιρετικά πολύπλοκοι και πολύ αυτοματοποιημένοι, φαινομενικά, κοσμικοί μηχανισμοί τείνουν πάντα να αποκρύπτουν την παρουσία του επινοούντος, ή δημιουργούντος νου που ενοικεί, από κάθε μία αλλά και όλες τις διάνοιες που βρίσκονται μακριά, στα κατώτερα συμπαντικά επίπεδα της φύσης και των δυνατοτήτων αυτού καθ' εαυτού του μηχανισμού. Για το λόγο αυτό είναι αναπόφευκτο το ότι οι ανώτεροι συμπαντικοί μηχανισμοί πρέπει να εμφανίζονται, στις κατώτερες τάξεις των πλασμάτων, ως μη έχοντες διάνοια. Η μόνη δυνατή εξαίρεση σ' ένα τέτοιο συμπέρασμα θα ήταν η επίπτωση της ροπής της διάνοιας στο εκπληκτικό φαινόμενο ενός *φαινομενικά αυτοσυντηρούμενου σύμπαντος* – αλλά αυτό είναι μάλλον φιλοσοφικό ερώτημα, παρά θέμα ουσιαστικής εμπειρίας.

42:11.7 Εφ' όσον η διάνοια συντονίζει το σύμπαν, η σταθερότητα των μηχανισμών είναι ανύπαρκτη. Το φαινόμενο της προοδευτικής εξέλιξης συνδεόμενο με την κοσμική αυτοσυντήρηση είναι συμπαντικό. Η εξελικτική ικανότητα του σύμπαντος είναι ανεξάντλητη στο άπειρο του αυθόρμητου. Η πρόοδος προς την αρμονική ενοποίηση, μία αυξανόμενη εμπειρική σύνθεση, υπερτιθέμενη μιας διαρκώς αυξανόμενης πολυπλοκότητας σχέσεων, είναι δυνατόν να πραγματοποιηθεί μόνο δια της σκόπιμης και κυρίαρχης διάνοιας.

42:11.8 Όσο περισσότερο η συμπαντική διάνοια συνδέεται με κάποιο συμπαντικό φαινόμενο, τόσο δυσκολότερο είναι για τους κατώτερους τύπους διάνοιας να το ανακαλύψουν. Και εφ' όσον η διάνοια του συμπαντικού μηχανισμού είναι δημιουργική πνευματική διάνοια (ακόμη

και η ροπή της διάνοιας του Απείρου), δεν μπορεί ποτέ να ανακαλυφθεί, ή να ξεχωρίσει από τις κατώτερες επιπέδων διάνοιες του σύμπαντος, πολύ δε λιγότερο από την *κατώτατη* διάνοια όλων, την ανθρώπινη. Η εξελισσόμενη ζωική διάνοια, ενώ φυσιολογικά αναζητά τον Θεό, δεν είναι αφ' εαυτής και εγγενώς γνώστης του Θεού.

12. ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΧΗΜΑΤΟΠΟΙΗΜΕΝΗΣ ΔΙΑΝΟΙΑΣ

42:12.1 Η εξέλιξη των μηχανισμών συνεπάγεται και υποδηλώνει την κρυμμένη παρουσία και κυριαρχία της δημιουργικής διάνοιας. Η ικανότητα της διάνοιας των θνητών να συλλαμβάνει, να σχεδιάζει και να δημιουργεί αυτόματους μηχανισμούς καταδεικνύει τις ανώτερες, δημιουργικές και σκοπούμενες ιδιότητες της ανθρώπινης διάνοιας, ως κυρίαρχης επενέργειας στον πλανήτη. Η διάνοια πάντα ψάχνει προς:

42:12.21. Τη δημιουργία υλικών μηχανισμών.

42:12.32. Την ανακάλυψη κρυμμένων μυστικών.

42:12.43. Την εξερεύνηση απομακρυσμένων τόπων.

42:12.54. Το σχηματισμό διανοητικών συστημάτων.

42:12.65. Την επίτευξη των στόχων της σοφίας.

42:12.76. Την κατάκτηση των πνευματικών επιπέδων.

42:12.87. Την εκπλήρωση του θείου προορισμού – υπέρτατου, απώτατου και απόλυτου.

42:12.9 Η διάνοια είναι πάντα δημιουργική. Το διανοητικό δώρο ενός μεμονωμένου ζώου, θνητού, μοροντιανού, πνευματικού ανερχόμενου, ή κάποιου που έφθασε την τελικότητα μπορεί πάντοτε να δημιουργήσει ένα κατάλληλο και εξυπηρετικό σώμα για την ταυτότητα του ζώντος πλάσματος. Το φαινόμενο, όμως, της παρουσίας μιας προσωπικότητας, ή το πρότυπο μιας ταυτότητας, αυτής καθ' εαυτής, δεν αποτελεί εκδήλωση ενέργειας, φυσικής, διανοητικής, ή πνευματικής. Η μορφή της προσωπικότητας είναι το *πρότυπο* μιας ζώσας ύπαρξης. Συνεπάγεται την *διάταξη* των ενεργειών και τούτο, μαζί με τη ζωή και την κίνηση αποτελεί το *μηχανισμό* της ύπαρξης των πλασμάτων.

42:12.10 Ακόμη και οι πνευματικές υπάρξεις έχουν μορφή και αυτές οι πνευματικές μορφές (πρότυπα) είναι πραγματικές. Ακόμη και οι ανώτατοι τύποι των πνευματικών προσωπικοτήτων έχουν μορφή – παρουσία της προσωπικότητάς τους υπό κάθε έννοια ανάλογη με τα θνητά σώματα στην Ουράντια. Όλες σχεδόν οι υπάρξεις που συναντώνται στα επτά υπερσύμπαντα διαθέτουν μορφή. Υπάρχουν, ωστόσο, λίγες εξαιρέσεις σ' αυτόν τον γενικό κανόνα: Οι Προσαρμοστές της Σκέψης φαίνονται να είναι χωρίς μορφή την οποία αποκτούν μετά τη συγχώνευσή τους με τις διασωθείσες ψυχές των θνητών συντρόφων τους. Οι Μοναχικοί Αγγελιαφόροι, Τα Εμπνευσμένα Τριαδικά Πνεύματα, οι Προσωπικοί Αρωγοί του Απείρου Πνεύματος, οι Αγγελιαφόροι της Βαρύτητας, οι Υπερβατικοί Καταγραφείς καθώς και ορισμένοι άλλοι είναι επίσης χωρίς αναγνωρίσιμη μορφή. Αυτές όμως είναι τυπικές ελάχιστες εξαιρέσεις. Η πλειονότητα διαθέτει πραγματικές προσωπικές μορφές, μορφές που είναι ατομικά χαρακτηριστικές, οι οποίες είναι αναγνωρίσιμες και προσωπικά διακριτές.

42:12.11 Η σχέση της κοσμικής διάνοιας και της λειτουργίας των συνοδών διανοητικών πνευμάτων διαμορφώνει ένα κατάλληλο φυσικό σκηνώμα για την εξελισσόμενη ανθρώπινη ύπαρξη. Με τον ίδιο τρόπο, η μοροντιανή διάνοια εξατομικεύει τη μοροντιανή μορφή για όλους τους θνητούς διασωθέντες. Όπως το θνητό σώμα είναι ατομικό και χαρακτηριστικό

για κάθε ανθρώπινη ύπαρξη, έτσι και η μοροντιανή μορφή θα είναι εξαιρετικά προσωπική και επαρκώς χαρακτηριστική της δημιουργικής διάνοιας η οποία κυριαρχεί επ' αυτής. Δύο μοροντιανές μορφές δεν είναι ίδιες περισσότερο από όσο είναι δύο ανθρώπινα σώματα. Οι Επόπτες της Μοροντιανής Δύναμης υποστηρίζουν και τα συνοδεύοντα σεραφείμ παρέχουν το αδιαφοροποίητο μοροντιανό υλικό δια του οποίου η μοροντιανή ζωή μπορεί να αρχίσει να λειτουργεί. Και μετά τη μοροντιανή ζωή, θα αποκαλυφθεί ότι οι πνευματικές μορφές είναι εξ ίσου διαφορετικές, ατομικές και χαρακτηριστικές των οικείων πνευματικών διανοιών που τις ενοικούν.

42:12.12 Σ' έναν υλικό κόσμο πιστεύετε ότι ένα σώμα διαθέτει πνεύμα, εμείς όμως θεωρούμε ότι το πνεύμα έχει σώμα. Τα υλικά μάτια είναι πράγματι τα παράθυρα της εκ του πνεύματος γεννηθείσας ψυχής. Το πνεύμα είναι ο αρχιτέκτονας, η διάνοια είναι ο κτίστης, το σώμα είναι το υλικό κτίριο.

42:12.13 Οι φυσικές, οι διανοητικές και οι πνευματικές ενέργειες, αυτές καθ' εαυτές και στην καθαρή τους μορφή δεν αλληλεπιδρούν απόλυτα ως παρουσίες στα φαινομενικά σύμπαντα. Στον Παράδεισο οι τρεις ενέργειες είναι ισότιμες, στη Χαβόνα συντονισμένες, ενώ στα συμπαντικά επίπεδα των πεπερασμένων δραστηριοτήτων συναπαντώνται όλα τα είδη υλικής, διανοητικής και πνευματικής κυριαρχίας. Σε μη προσωπικές καταστάσεις του χρόνου και του διαστήματος, η φυσική ενέργεια φαίνεται να επικρατεί, αλλά επίσης φαίνεται ότι όσο περισσότερο η λειτουργία της πνευματικής διάνοιας προσεγγίζει το θείο του στόχου και το υπέρτατο της δράσης, τόσο περισσότερο κυριαρχεί η πνευματική φάση. Ότι στο ύπατο (απώτατο) επίπεδο η πνευματική διάνοια δεν μπορεί παρά να δεσπόζει απόλυτα. Στο απόλυτο επίπεδο το πνεύμα σαφώς κυριαρχεί. Και από εκεί και πέρα, στους χώρους του χρόνου και του διαστήματος, οποτεδήποτε μία θεία πνευματική πραγματικότητα είναι παρούσα, οποτεδήποτε μία αληθής πνευματική διάνοια λειτουργεί, υπάρχει πάντα η τάση να δημιουργείται ένα υλικό, ή φυσικό αντίστοιχο της πνευματικής αυτής πραγματικότητας.

42:12.14 Το πνεύμα είναι η δημιουργική πραγματικότητα. Το φυσικό αντίστοιχο είναι η χωροχρονική αντανάκλαση της πνευματικής πραγματικότητας, η φυσική επίπτωση της δημιουργικής δράσης της πνευματικής διάνοιας.

42:12.15 Η διάνοια σε συμπαντικό επίπεδο κυριαρχεί επί της ύλης, έστω και αν με τη σειρά της αντιδρά στον ύπατο υπερέλεγχο του πνεύματος. Και προκειμένου για τους θνητούς, μόνο η διάνοια εκείνη η οποία ελεύθερα προσφέρεται στην καθοδήγηση του πνεύματος μπορεί να ελπίσει ότι θα επιζήσει της θνητής χωροχρονικής υπόστασης ως αθάνατο παιδί του αιώνιου πνευματικού κόσμου του Υπέρτατου, του Απώτατου και του Απόλυτου: του Απείρου.

42:12.16 [Παρουσιάστηκε από έναν Κραταιό Αγγελιαφόρο που υπηρετεί στον Νέβαδον, αιτήσεϊ του Γαβριήλ.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 43

ΟΙ ΑΣΤΕΡΙΣΜΟΙ

43:0.1 Η Ουράντια αναφέρεται κοινώς ως ο αριθμός 606 της Σατάνια στον Νορλάτιαντεκ του Νέβαδον, που σημαίνει ο εξακοσιοστός έκτος κατοικημένος κόσμος στο τοπικό σύστημα της Σατάνια, που βρίσκεται στον αστερισμό του Νορλάτιαντεκ, έναν από τους εκατό αστερισμούς του τοπικού σύμπαντος του Νέβαδον. Επειδή οι αστερισμοί είναι οι βασικές υποδιαίρέσεις ενός τοπικού σύμπαντος, οι κυβερνήτες τους συνδέουν τα τοπικά συστήματα των κατοικημένων κόσμων με την κεντρική διοίκηση του τοπικού σύμπαντος στον

Σάλβινγκτον και, δι' ανακλάσεως, με την υπερδιοίκηση των Αρχαίων των Ημερών στην Ουβέρσα.

43:0.2 Η κυβέρνηση του αστερισμού σας βρίσκεται σ' ένα σύμπλεγμα 771 αρχιτεκτονικών σφαιρών, η κεντρικότερη και μεγαλύτερη των οποίων είναι η Εντέντια, η έδρα της διοίκησης των Πατέρων του Αστερισμού, των Μέγιστων του Νορλάτιαντεκ. Η Εντέντια η ίδια είναι περίπου εκατό φορές μεγαλύτερη από τον κόσμο σας. Οι εβδομήντα μείζονες σφαίρες που περιβάλλουν την Εντέντια έχουν περίπου δέκα φορές το μέγεθος της Ουράντια, ενώ οι δέκα δορυφόροι που περιστρέφονται γύρω από κάθε έναν από τους εβδομήντα αυτούς κόσμους είναι περίπου στο μέγεθος της Ουράντια. Αυτές οι 771 αρχιτεκτονικές σφαίρες μπορούν να συγκριθούν στο μέγεθος απόλυτα μ' εκείνες των άλλων αστερισμών.

43:0.3 Η θεώρηση του χρόνου και η μέτρηση της απόστασης στην Εντέντια είναι εκείνες του Σάλβινγκτον και, όπως οι σφαίρες της πρωτεύουσας του σύμπαντος, οι αρχηγικοί κόσμοι των αστερισμών είναι πλήρως εφοδιασμένοι με όλες τις τάξεις των ουράνιων διανοιών. Γενικά, οι προσωπικότητες αυτές δεν είναι πολύ διαφορετικές από εκείνες που περιγράφηκαν σε σχέση με τη διοίκηση του σύμπαντος.

43:0.4 Τα εποπτεύοντα σεραφείμ, η τρίτη τάξη των αγγέλων του τοπικού σύμπαντος, είναι αποσπασμένα στην υπηρεσία των αστερισμών. Φτιάχνουν τα αρχηγεία τους στις πρωτεύουσες σφαίρες και λειτουργούν σε μεγάλο βαθμό επί των μοροντιανής εκπαίδευσης κόσμων που τις περιβάλλουν. Στον Νορλάτιαντεκ, οι εβδομήντα μείζονες σφαίρες, μαζί με τους επτακόσιους ελάσσονες δορυφόρους, κατοικούνται από τους γιουνιβιτέιτια, τους μόνιμους πολίτες του αστερισμού. Όλοι αυτοί οι αρχιτεκτονικοί κόσμοι διοικούνται πλήρως από τις διάφορες ομάδες της γηγενούς ζωής, αφού το μεγαλύτερο μέρος της δεν έχει αποκαλυφθεί, αλλά περιλαμβάνει τους ικανούς σπιρόνγκα και τους όμορφους σπορνέιτζια. Όντας στο μέσον του μοροντιανής εκπαίδευσης καθεστώτος, όπως μπορείτε να υποθέσετε, η μοροντιανή ζωή των αστερισμών είναι μαζί τυπική και ιδεατή.

1. ΤΑ ΑΡΧΗΓΕΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΙΣΜΩΝ

43:1.1 Στην Εντέντια αφθονούν τα συναρπαστικά βουνά, οι εκτεταμένες ανυψώσεις της ύλης στεφανωμένες με μοροντιανή ζωή και περιβεβλημένες με πνευματικό μεγαλείο, δεν υπάρχουν όμως ακανόνιστες οροσειρές, όπως αυτές που παρουσιάζονται στην Ουράντια. Υπάρχουν δεκάδες χιλιάδων λιμνών που αστράφτουν και χιλιάδες χιλιάδων αλληλοσυνδεόμενων ρυακιών, αλλά δεν υπάρχουν μεγάλες θάλασσες, ούτε χειμαρρώδη ποτάμια. Μόνο τα βουνά είναι άδεια από τα επιφανειακά αυτά ρεύματα.

43:1.2 Το νερό της Εντέντια και των παρόμοιων αρχιτεκτονικών σφαιρών δεν είναι διαφορετικό από το νερό των εξελικτικών πλανητών. Τα διαθέσιμα νερά των σφαιρών αυτών είναι τόσο επιφανειακά όσο και υπόγεια και η υγρασία βρίσκεται σε συνεχή κυκλοφορία. Μπορεί κανείς να περιπλεύσει την Εντέντια μέσω των διαφόρων αυτών υδάτινων δρόμων, αν και ο κύριος δίαυλος μεταφοράς είναι η ατμόσφαιρα. Οι πνευματικές υπάρξεις ταξιδεύουν, φυσικά, πάνω από την επιφάνεια του πλανήτη, ενώ οι μοροντιανές και υλικές υπάρξεις χρησιμοποιούν τα υλικά και ημι-υλικά μέσα προκειμένου να χρησιμοποιήσουν τον ατμοσφαιρικό δίαυλο.

43:1.3 Η Εντέντια και οι συνδεόμενοι μ' αυτήν κόσμοι έχουν πραγματική ατμόσφαιρα, το σύνηθες μείγμα των τριών αερίων, το οποίο είναι χαρακτηριστικό τέτοιων αρχιτεκτονικών δημιουργιών και περιλαμβάνει τα δύο στοιχεία της Ουραντιανής ατμόσφαιρας, συν το μοροντιανό εκείνο αέριο που είναι κατάλληλο για την αναπνοή των μοροντιανών

πλασμάτων. Ενώ όμως αυτή η ατμόσφαιρα είναι μαζί υλική και μοροντιανή, δεν υπάρχουν καταιγίδες, ή τυφώνες. Δεν υπάρχει καλοκαίρι, ούτε χειμώνας. Η απουσία αυτή των ατμοσφαιρικών διαταραχών και των εποχιακών μεταβολών καθιστά δυνατό τον καλλωπισμό όλης της υπαίθρου των ειδικά δομημένων αυτών κόσμων.

43:1.4 Τα βουνά της Εντέντια αποτελούν μεγαλοπρεπή φυσικά χαρακτηριστικά και η ομορφιά τους τονίζεται από τον ατέλειωτο πλούτο της ζωής που αφθονεί σ' ολόκληρο το μήκος και το πλάτος τους. Εκτός από λίγες, μάλλον απομονωμένες κατασκευές, τα βουνά αυτά δεν είναι έργο των χεριών κάποιου πλάσματος. Τα υλικά και τα μοροντιανά στολίδια περιορίζονται στις κατοικημένες περιοχές. Τα χαμηλότερα βουνά είναι οι χώροι ειδικών κατοικιών και είναι στολισμένα με βιολογική αλλά και μοροντιανή τέχνη.

43:1.5 Τοποθετημένες στην κορυφή της έβδομης οροσειράς βρίσκονται οι αίθουσες ανάστασης της Εντέντια, όπου ξυπνούν οι ανελθόντες θνητοί της δευτέρης τροποποιημένης τάξης ανέλιξης. Οι θάλαμοι αυτοί της επανασυγκρότησης των πλασμάτων είναι υπό την εποπτεία των Μελχισεδέκ. Η πρώτη από τις σφαίρες υποδοχής της Εντέντια (όπως και ο πλανήτης Μελχισεδέκ κοντά στον Σάλβινγκτον) επίσης διαθέτει ειδικές αίθουσες ανάστασης, όπου οι θνητοί των τροποποιημένων τάξεων ανέλιξης επανασυγκροτούνται.

43:1.7 Η γυάλινη θάλασσα, η περιοχή υποδοχής της Εντέντια, είναι κοντά στο διοικητικό κέντρο και περιβάλλεται από το αμφιθέατρο του αρχηγείου.

Γύρω από την περιοχή αυτή βρίσκονται τα κυβερνητικά κέντρα για τους εβδομήντα τομείς των θεμάτων των αστερισμών. Το μισό της Εντέντια είναι χωρισμένο σε εβδομήντα τριγωνικές περιοχές, τα όρια των οποίων συγκλίνουν στα κτίρια του αρχηγείου των αντίστοιχων τομέων τους. Το υπόλοιπο αυτής της σφαίρας είναι ένα απέραντο, φυσικό πάρκο, οι κήποι του Θεού.

43:1.8 Κατά τις περιοδικές σας επισκέψεις στην Εντέντια, παρά το ότι ολόκληρος ο πλανήτης είναι ανοικτός για να τον ερευνήσετε, το μεγαλύτερο μέρος του χρόνου σας θα αφιερωθεί στο διοικητικό τρίγωνο, του οποίου ο αριθμός αντιστοιχεί σ' εκείνον του κόσμου στον οποίο επί του παρόντος κατοικείτε. Θα είστε πάντα ευπρόσδεκτοι ως παρατηρητές στις συνελεύσεις των νομοθετικών σωμάτων.

43:1.9 Η μοροντιανή περιοχή η αφιερωμένη στους ανελθόντες θνητούς που κατοικούν στην Εντέντια βρίσκεται στη μέση ζώνη του τριακοστού πέμπτου τριγώνου, το οποίο συνορεύει με το αρχηγείο των τελικιστών, που βρίσκεται στο τριακοστό έκτο τρίγωνο. Το γενικό αρχηγείο των γιουνιβιτέιτια καταλαμβάνει μία απέραντη έκταση στη μεσαία περιοχή του τριακοστού τέταρτου τριγώνου, που άμεσα συνορεύει με την περιοχή όπου κατοικούν οι μοροντιανοί πολίτες. Από τις ρυθμίσεις αυτές γίνεται φανερό ότι έχει ληφθεί μέριμνα για την εξυπηρέτηση τουλάχιστον εβδομήντα μειζόνων υποδιαιρέσεων ουράνιας ζωής, καθώς επίσης και ότι κάθε μία από τις εβδομήντα αυτές τριγωνικές περιοχές συνδέεται με μία από τις εβδομήντα μείζονες σφαίρες της μοροντιανής εκπαίδευσης.

43:1.10 Η γυάλινη θάλασσα της Εντέντια είναι ένας πελώριος, κυκλικός κρύσταλλος με περιφέρεια περίπου εκατό μιλίων και βάθους άνω των τριάντα μιλίων. Ο θαυμάσιος αυτός κρύσταλλος χρησιμεύει ως χώρος υποδοχής όλων των σεραφείμ μεταφοράς αλλά και των άλλων υπάρξεων που φθάνουν από σημεία εκτός του πλανήτη. Μία τέτοια γυάλινη θάλασσα διευκολύνει τα μέγιστα την προσεδάφιση των σεραφείμ μεταφοράς.

43:1.11 Ένας κρυστάλλινος χώρος αυτής της κατηγορίας βρίσκεται σε όλους σχεδόν τους αρχιτεκτονικούς κόσμους και εξυπηρετεί πολλούς σκοπούς, πέραν της διακοσμητικής του

αξίας, χρησιμοποιούμενος για την απεικόνιση της υπερσυμπαντικής ανακλαστικότητας προς τις συναθροισμένες ομάδες, καθώς και ως σταθερός παράγων στην τεχνική μετασχηματισμού της ενέργειας για την τροποποίηση των ρευμάτων του διαστήματος καθώς και την προσαρμογή άλλων εισερχομένων ρευμάτων φυσικών ενεργειών.

2. Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΙΣΜΩΝ

43:2.1 Οι αστερισμοί είναι οι αυτόνομες μονάδες ενός τοπικού σύμπαντος, με τον κάθε αστερισμό να διοικείται σύμφωνα με τα δικά του νομοθετικά διατάγματα. Όταν τα δικαστήρια του Νέβαδον συνεδριάζουν για να κρίνουν συμπαντικά θέματα, όλες οι εσωτερικές υποθέσεις κρίνονται σύμφωνα με τους νόμους που επικρατούν στο συγκεκριμένο αστερισμό. Οι δικαστικές αυτές αποφάσεις του Σάλβινγκτον, μαζί με τα νομοθετικά διατάγματα των αστερισμών, εκτελούνται από τους διοικητές των τοπικών συστημάτων.

43:2.2 Οι αστερισμοί λειτουργούν, έτσι, ως νομοθετικές, ή νομοπαρασκευαστικές μονάδες, ενώ τα τοπικά συστήματα χρησιμεύουν ως εκτελεστικές μονάδες, ή μονάδες εφαρμογής. Η κυβέρνηση του Σάλβινγκτον είναι η ανώτατη δικαστική και συντονιστική αρχή.

43:2.3 Ενώ η ανώτατη δικαστική λειτουργία εδράζει στην κεντρική διοίκηση ενός τοπικού σύμπαντος, υπάρχουν δύο επικουρικά, αλλά μείζονα δικαστήρια στο αρχηγείο του κάθε αστερισμού, το συμβούλιο των Μελχισεδέκ και το δικαστήριο των Μέγιστων.

43:2.4 Όλα τα δικαστικά προβλήματα επανεξετάζονται από το συμβούλιο των Μελχισεδέκ. Δώδεκα από την τάξη αυτή, οι οποίοι διαθέτουν ορισμένη απαραίτητη εμπειρία στους εξελικτικούς πλανήτες και στα αρχηγεία των συστημάτων, εξουσιοδοτούνται να εξετάσουν τα στοιχεία, να συνοψίσουν τις απολογίες και να διατυπώσουν τις προσωρινές ετυμηγορίες, οι οποίες διαβιβάζονται στο δικαστήριο των Μέγιστων, στον κυβερνώντα Πατέρα του Αστερισμού. Ο τομέας των θνητών του τελευταίου αυτού δικαστηρίου απαρτίζεται από επτά δικαστές, που όλοι είναι ανελθόντες θνητοί. Όσο υψηλότερα ανέρχεστε στο σύμπαν, τόσο περισσότερο εξασφαλίζετε ότι θα κριθείτε από εκείνους που ανήκουν στο είδος σας.

43:2.5 Το νομοθετικό σώμα του αστερισμού χωρίζεται σε τρεις ομάδες. Το νομοθετικό πρόγραμμα ενός αστερισμού εκπορεύεται από κατώτερη νομοθετική συνέλευση των ανερχομένων, μία ομάδα της οποίας προίσταται ένας τελικιστής και αποτελείται από χίλιους θνητούς αντιπροσώπους. Κάθε σύστημα διορίζει δέκα μέλη για να παρευρεθούν σ' αυτή την εξεταστική επιτροπή. Στην Εντέντια, το σώμα αυτό δεν είναι πλήρως στελεχωμένο επί του παρόντος.

43:2.6 Το μεσαίο σώμα των νομοθετών αποτελείται από δύο σεραφικές στρατιές και τους συνεργάτες τους, άλλα παιδιά του Πνεύματος-Μητέρα του τοπικού σύμπαντος. Η ομάδα αυτή αριθμεί εκατό μέλη και διορίζεται από τις εποπτεύουσες προσωπικότητες οι οποίες προΐστανται των διαφόρων δραστηριοτήτων των υπάρξεων αυτών, καθώς λειτουργούν μέσα στα όρια του αστερισμού.

43:2.7 Το συμβουλευτικό, ή ανώτατο σώμα των νομοθετών του αστερισμού αποτελείται από τη νομοθετική συνέλευση των ευγενών – τη συνέλευση των θείων Υιών. Το σώμα αυτό εκλέγεται από τους Μέγιστους Πατέρες και αριθμεί δέκα μέλη. Μόνον Υιοί με ειδική εμπειρία μπορούν να υπηρετήσουν σ' αυτή την ανώτερη συνέλευση. Πρόκειται για την ομάδα που αποκαλύπτει τα γεγονότα και μειώνει το χρόνο της διαδικασίας, η οποία πολύ αποτελεσματικά εξυπηρετεί και τους δύο κατώτερους τομείς της νομοθετικής επιτροπής.

43:2.⁸Το συμβούλιο συνεργασίας των νομοθετών έχει τρία μέλη από κάθε έναν από τους ξεχωριστούς αυτούς κλάδους των εξεταστικών επιτροπών του αστερισμού και πρόεδρός του είναι ένας νεώτερος κυβερνών Μέγιστος. Η ομάδα αυτή επικυρώνει την τελική μορφή όλων των θεσμοθετημάτων και εξουσιοδοτεί την δημοσιοποίησή τους δια των εκφωνητών. Η έγκριση της ανώτατης αυτής επιτροπής επικυρώνει τους νόμους του κόσμου. Οι νομοθετικές της πράξεις είναι τελεσίδικες. Οι νομοθετικές δημοσιοποιήσεις της Εντέντια συνιστούν τον βασικό νόμο ολόκληρου του Νορλάτιαντεκ.

3. ΟΙ ΜΕΓΙΣΤΟΙ ΤΟΥ ΝΟΡΛΑΤΙΑΝΤΕΚ

43:3.¹Οι κυβερνήτες των αστερισμών ανήκουν στην τάξη των υιών Βοροντάντεκ του τοπικού σύμπαντος. Όταν αναλάβουν ενεργό δράση στο σύμπαν ως κυβερνήτες αστερισμού, ή με κάποιον άλλο τρόπο, οι Υιοί αυτοί γίνονται γνωστοί ως οι *Μέγιστοι*, εφόσον ενσωματώνουν την ανώτατη διοικητική σοφία, μαζί με την πλέον προβλεπτική και ευφυή νομιμοφροσύνη, από όλες τις τάξεις των Υιών του Θεού του Τοπικού Σύμπαντος. Η προσωπική τους ακεραιότητα και η ομαδική νομιμοφροσύνη τους δεν αμφισβητήθηκαν ποτέ. Καμία περίπτωση έλλειψης αφοσίωσης εκ μέρους των Υιών Βοροντάντεκ δεν παρατηρήθηκε ποτέ στον Νέβαδον.

43:3.²Τουλάχιστον τρεις Υιοί Βοροντάντεκ διορίζονται από τον Γαβριήλ ως Μέγιστοι σε κάθε έναν από τους αστερισμούς του Νέβαδον. Το προεδρεύον μέλος αυτού του τριό είναι γνωστό ως ο *Πατέρας του Αστερισμού* και οι δύο συνεργάτες του ως ο *πρεσβύτερος Μέγιστος* και ο *νεώτερος Μέγιστος*. Ένας Πατέρας του Αστερισμού κυβερνά για δέκα χιλιάδες χρόνια (περίπου 50,000 χρόνια της Ουράντια), έχοντας προηγούμενα υπηρετήσει ως νεώτερος συνεργάτης και ως πρεσβύτερος συνεργάτης για ίσες περιόδους.

43:3.³Ένας από τους συγγραφείς των Ψαλμών γνώριζε ότι η Εντέντια εκυβερνάτο από τρεις Πατέρες του Αστερισμού και γι' αυτό αναφέρθηκε για την κατοικία τους στον πληθυντικό: «Υπάρχει ένας ποταμός, και τα ρυάκια του θα χαροποιήσουν την πόλη του Θεού, τον αγιότερο τόπο της διαμονής των Μέγιστων.»

43:3.⁴Κατά τη διάρκεια των αιώνων δημιουργήθηκε μεγάλη σύγχυση στην Ουράντια σχετικά με τους κυβερνήτες των διαφόρων συμπάντων. Πολλοί μεταγενέστεροι διδάσκαλοι μπέρδεψαν τις ακαθόριστες και ασαφείς θεότητες των φυλών τους με τους Μέγιστους Πατέρες. Πολύ αργότερα, οι Εβραίοι συγχώνευσαν όλους αυτούς τους ουράνιους κυβερνήτες σε μία σύνθετη Θεότητα. Κάποιος διδάσκαλος κατάλαβε ότι οι Μέγιστοι δεν ήταν οι Υπέρτατοι Κυβερνήτες, γιατί είπε, «Εκείνος που διαμένει στο μυστικό τόπο του Μέγιστου, θα κατοικήσει στη σκιά του Παντοκράτορα.» Στα αρχεία της Ουράντια είναι πολύ δύσκολο, κατά καιρούς, να γνωρίζει κανείς ποιος ακριβώς αναφέρεται με τον όρο «Μέγιστος.» Ο Δανιήλ, ωστόσο, κατανόησε απόλυτα τα θέματα αυτά. Είπε, «Οι Μέγιστος κυβερνά στο βασίλειο των ανθρώπων και το παραχωρεί σε οποιονδήποτε επιθυμεί.»

43:3.⁵Οι Πατέρες των Αστερισμών ασχολούνται ελάχιστα με τα άτομα ενός κατοικημένου πλανήτη, αλλά συνδέονται στενά με τις νομοθετικές εκείνες και νομοπαρασκευαστικές λειτουργίες των αστερισμών οι οποίες σε τόσο μεγάλο βαθμό αφορούν κάθε θνητή *φυλή* και εθνική *ομάδα* των κατοικημένων κόσμων.

43:3.⁶Αν και το καθεστώς των αστερισμών βρίσκεται ανάμεσα σ' εσάς και τη διοίκηση του σύμπαντος, ως άτομα θα ασχοληθείτε, κανονικά, ελάχιστα με τη διακυβέρνηση του αστερισμού. Το μεγάλο σας ενδιαφέρον θα επικεντρωθεί, φυσιολογικά, στο τοπικό

σύστημα, τη Σατάνια. Προσωρινά, όμως, η Ουράντια συνδέεται στενά με τους κυβερνήτες του αστερισμού, εξ αιτίας ορισμένων συνθηκών επί του συστήματος και του πλανήτη, οι οποίες διογκώθηκαν με την εξέγερση του Εωσφόρου.

43:3.7 Οι Μέγιστοι της Εντέντια οικειοποιήθηκαν ορισμένες φάσεις της πλανητικής εξουσίας στους επαναστατημένους κόσμους την εποχή της αποστασίας του Εωσφόρου. Εξακολούθησαν να ασκούν αυτή τη δύναμη και οι Αρχαίοι των Ημερών από μακρού επικύρωσαν την ανάληψη αυτή του ελέγχου σ' αυτούς τους απειθάρχητους κόσμους. Θα συνεχίσουν, χωρίς αμφιβολία, να ασκούν την αναληφθείσα αυτή δικαιοδοσία όσο ζει ο Εωσφόρος. Μεγάλο μέρος της εξουσίας αυτής, κανονικά, σ' ένα νομοταγές σύστημα, θα εναποτίθετο στους Κυρίαρχους του Συστήματος. Υπάρχει, όμως, κι' άλλος ένας λόγος για τον οποίο η Ουράντια συνδέθηκε με τρόπο ξεχωριστό με τους Μέγιστους. Όταν ο Μιχαήλ, ο Δημιουργός Υιός, εκτελούσε την τελική του αποστολή επιφοίτησης, εφ' όσον ο διάδοχος του Εωσφόρου δεν είχε απόλυτη εξουσία στο τοπικό σύστημα, όλα τα θέματα της Ουράντια που αφορούσαν στην επιφοίτηση του Μιχαήλ πέρασαν αμέσως στην εποπτεία των Μέγιστων του Νορλάτιαντεκ.

4. Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΡΟΥΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ – Ο ΠΙΣΤΟΣ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

43:4.1 Το πλέον καθαγιασμένο όρος για μία συνέλευση είναι το μέρος όπου κατοικεί ο Πιστός των Ημερών, ο αντιπρόσωπος της Αγίας Τριάδας του Παραδείσου που λειτουργεί στην Εντέντια.

43:4.2 Αυτός ο Πιστός των Ημερών είναι ένας Τριαδικός Υιός του Παραδείσου και βρίσκεται στην Εντέντια ως ο προσωπικός αντιπρόσωπος του Εμμανουήλ από τον καιρό της δημιουργίας του αρχηγικού κόσμου. Ο Πιστός των Ημερών βρίσκεται πάντα εκ δεξιών των Πατέρων του Αστερισμού για να τους συμβουλεύει, αλλά ποτέ δεν προσφέρει τη συμβουλή του, εκτός αν του ζητηθεί. Οι ανώτεροι Υιοί του Παραδείσου δεν συμμετέχουν ποτέ στη διεύθυνση των υποθέσεων ενός τοπικού σύμπαντος εκτός και αν τους ζητηθεί από τους εν ενεργεία κυβερνήτες των χώρων αυτών. Ό,τι όμως είναι ένας Σύνδεσμος των Ημερών για έναν Δημιουργό Υιό, είναι ο Πιστός των Ημερών για τους Μέγιστους ενός αστερισμού.

43:4.3 Η κατοικία του Πιστού των Ημερών της Εντέντια είναι το κέντρο του αστερισμού του Παραδείσου συστήματος εξωσυμπαντικής επικοινωνίας και έρευνας. Αυτοί οι Τριαδικοί Υιοί, με τα επιτελεία τους από προσωπικότητες της Χαβόνα και του Παραδείσου, σε συνεργασία με τον εποπτεύοντα Σύνδεσμο των Ημερών, βρίσκονται σε άμεση και συνεχή επικοινωνία με την τάξη τους μέσα όλα τα σύμπαντα, ακόμα και στη Χαβόνα και τον Παράδεισο.

43:4.4 Το πλέον καθαγιασμένο όρος είναι εξαιρετικά όμορφο και θαυμάσια καθορισμένο, η πραγματική, όμως, κατοικία του Υιού του Παραδείσου είναι ταπεινή, σε σύγκριση με την κεντρική κατοικία των Μέγιστων και τις περιβάλλουσες εβδομήντα κατασκευές που αποτελούν την οικιστική μονάδα των Υιών Βοροντάντεκ. Οι χώροι αυτοί είναι αποκλειστικά οικιστικοί. Είναι εντελώς ξεχωριστοί από τα εκτεταμένα διοικητικά κτίρια του αρχηγείου, όπου διεκπεραιώνονται οι υποθέσεις του αστερισμού.

43:4.5 Η κατοικία του Πιστού των Ημερών στην Εντέντια βρίσκεται στο βόρειο μέρος των κατοικιών αυτών των Μέγιστων και είναι γνωστή ως «το όρος της συνέλευσης του Παραδείσου.» Στο καθαγιασμένο αυτό ύψωμα οι ανερχόμενοι θνητοί συγκεντρώνονται κατά διαστήματα για να ακούσουν τον Υιό αυτό του Παραδείσου να τους μιλά για το μακρύ και ενδιαφέρον ταξίδι των προοδευόντων θνητών δια μέσου του ενός εκατομμυρίου κόσμων

της τελειοποίησης της Χαβόνα μέχρι τις απερίγραπτες απολαύσεις του Παραδείσου. Και είναι στις ιδιαίτερες αυτές επί του Όρους Συγκεντρώσεις που οι μοροντιανοί θνητοί γνωρίζουν καλύτερα τις διάφορες ομάδες των προσωπικοτήτων που προέρχονται από το κεντρικό σύμπαν.

43:4.6 Ο προδότης Εωσφόρος, κάποτε κυβερνήτης της Σατάνια, δηλώνοντας τις απαιτήσεις του για μεγαλύτερη δικαιοδοσία, προσπάθησε να υποσκελίσει όλες τις ανώτερες τάξεις των υιών στο σχέδιο διακυβέρνησης του τοπικού σύμπαντος. Το εννοούσε με την καρδιά του όταν είπε, «θα υψώσω το θρόνο μου πάνω από τους Υιούς του Θεού. Θα καθίσω στο Όρος της Συνέλευσης στο βορρά. Θα γίνω όπως ο Μέγιστος.»

43:4.7 Οι εκατό κυβερνήτες του συστήματος έρχονται περιοδικά στα κονκλάβια στα οποία γίνονται διαβουλεύσεις πάνω στην ευημερία του αστερισμού. Μετά την εξέγερση στη Σατάνια, οι αρχιστασιαστές της Τζερουζέμ συνήθιζαν να έρχονται στα συμβούλια αυτά της Εντέντια όπως ακριβώς έρχονταν σε προηγούμενες περιπτώσεις. Και δεν βρισκόταν τρόπος για να σταματήσει αυτή η ξεδιάντροπη αναίδεια παρά μόνο μετά την επιφοίτηση του Μιχαήλ στην Ουράντια και την επακολουθήσασα ανάληψη της απεριόριστης κυριαρχίας σ' ολόκληρο τον Νέβαδον. Ποτέ, από εκείνη την ημέρα, δεν επετράπη στους υποκινητές αυτούς της αμαρτίας να λάβουν μέρος στα συμβούλια των νομοταγών Κυβερνητών του Συστήματος στην Εντέντια.

43:4.8 Το ότι οι διδάσκαλοι των παλαιότερων καιρών γνώριζαν για τα πράγματα αυτά φαίνεται από την καταγραφή: «Και έφθασε μία μέρα, όπου οι Υιοί του Θεού ήλθαν για να παρουσιασθούν εμπρός στους Μέγιστους και ο Σατανάς ήλθε και αυτός και παρουσιάσθηκε μεταξύ τους.» Και τούτο αποτελεί μία μαρτυρία, ανεξάρτητα από τη θέση στην οποία συμβαίνει να παρουσιάζεται.

43:4.9 Από την εποχή του θριάμβου του Χριστού, ολόκληρος ο Νορλάτιαντεκ καθάρισε από την αμαρτία και τους στασιαστές. Κάποια εποχή πριν από τον θάνατο του θνητού σώματος του Μιχαήλ, ο συνεργάτης του εκπεσόντος Εωσφόρου, ο Σατανάς, προσπάθησε να παρακολουθήσει ένα τέτοιο κονκλάβιο στην Εντέντια, αλλά η παγιωμένη γνώμη κατά των αρχιστασιαστών είχε φθάσει πλέον στο σημείο όπου οι πύλες της συμπάθειας ήταν σε συμπαντικό, σχεδόν, επίπεδο κλειστές και δεν υπήρχε μέρος να σταθούν οι πολέμιοι της Σατάνια. Όταν δεν υπάρχει πόρτα ανοικτή για να υποδεχθεί το κακό, δεν υπάρχει ευκαιρία για την διάπραξη της αμαρτίας. Οι πόρτες της καρδιάς ολόκληρης της Εντέντια έκλεισαν για τον Σατανά. Ομόφωνα απορρίφθηκε από τους συγκεντρωμένους Κυβερνήτες του Συστήματος και ήταν εκείνο τον καιρό που ο Υιός του Ανθρώπου «είδε το Σατανά να πέφτει σαν αστραπή από τον ουρανό.»

43:4.10 Από την εποχή της εξέγερσης του Εωσφόρου μια καινούργια κατασκευή δημιουργήθηκε κοντά στην κατοικία του Πιστού των Ημερών. Το προσωρινό αυτό οικοδόμημα αποτελεί το αρχηγείο του συνεργάτη των Μέγιστων, ο οποίος λειτουργεί, σε στενή συνεργασία με τον Παραδείσιο Υιό, ως σύμβουλος της κυβέρνησης του αστερισμού, σε όλα τα θέματα που αφορούν στην πολιτική και τις θέσεις της τάξης των Ημερών προς την αμαρτία και την εξέγερση.

5. ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΤΗΣ ΕΝΤΕΝΤΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ ΤΟΥ ΕΩΣΦΟΡΟΥ

43:5.1 Η εναλλαγή των Μέγιστων στην Εντέντια ανεστάλη την εποχή της εξέγερσης του Εωσφόρου. Έχουμε τώρα τους ίδιους κυβερνήτες που υπηρετούσαν εκείνο τον καιρό.

Συμπεραίνουμε ότι δεν θα γίνει αλλαγή των κυβερνητών αυτών μέχρις ότου ο Εωσφόρος και οι συνεργάτες του απαλειφθούν.

43:5.2 Η παρούσα κυβέρνηση του αστερισμού, πάντως, επεκτάθηκε ώστε να συμπεριλάβει δώδεκα Υιούς της τάξης των Βοροντάντεκ. Οι δώδεκα αυτοί είναι οι εξής:

43:5.31. Ο Πατέρας του Αστερισμού. Ο παρών Μέγιστος κυβερνήτης του Νορλάτιαντεκ είναι ο υπ' αριθμόν 617,318 της σειράς των Βοροντάντεκ του Νέβαδον. Υπηρέτησε σε πολλούς αστερισμούς, σ' ολόκληρο το τοπικό μας σύμπαν, προτού αναλάβει τα καθήκοντά του στην Εντέντια.

43:5.42. Ο πρεσβύτερος συνεργάτης των Μέγιστων.

43:5.53. Ο νεώτερος συνεργάτης των Μέγιστων

43:5.64. Ο σύμβουλος των Μέγιστων, ο προσωπικός αντιπρόσωπος του Μιχαήλ από την εποχή που έγινε Κυρίαρχος Υιός.

43:5.75. Το διοικητικό στέλεχος των Μέγιστων, που βρίσκεται στην Εντέντια από την εποχή της εξέγερσης του Εωσφόρου

43:5.86. Ο προϊστάμενος των πλανητικών παρατηρητών των Μέγιστων, ο διευθυντής των παρατηρητών Βοροντάντεκ, ο οποίος βρίσκεται στους απομονωμένους κόσμους της Σατάνια.

43:5.97. Ο κριτής των Μέγιστων, ο Υιός Βοροντάντεκ ο οποίος έχει αναλάβει το καθήκον να τακτοποιεί όλες τις δυσκολίες που δημιουργούνται συνεπεία της εξέγερσης μέσα στα όρια του αστερισμού.

43:5.108. Ο διοικητής επειγόντων θεμάτων των Μέγιστων, ο Υιός Βοροντάντεκ ο οποίος είναι επιφορτισμένος με το έργο του να προσαρμόζει τις επείγουσες αποφάσεις του νομοθετικού σώματος του Νορλάτιαντεκ στους εξ αιτίας της στάσης απομονωμένους κόσμους της Σατάνια.

43:5.119. Ο διαμεσολαβητής των Μέγιστων, ο Υιός Βοροντάντεκ που έχει αναλάβει να εναρμονίσει τις ιδιαίτερες επιφοιτιστικές ρυθμίσεις στην Ουράντια με τη συνήθη διοίκηση του αστερισμού. Η παρουσία ορισμένων δραστηριοτήτων των αρχαγγέλων, καθώς και άλλων ασυνήθιστων εκδηλώσεων στην Ουράντια, μαζί με τις ιδιαίτερες δραστηριότητες των Υπέρλαμπρων Εσπερινών Αστέρων στην Τζερουζέμ, καθιστούν απαραίτητο το έργο αυτού του Υιού.

43:5.1210. Ο κριτής-συνήγορος των Μέγιστων, ο επικεφαλής του δικαστηρίου επειγουσών υποθέσεων, ο αφοσιωμένος στην ρύθμιση των ιδιαίτερων προβλημάτων του Νορλάτιαντεκ τα οποία αναφύονται εξ αιτίας της σύγχυσης που ακολούθησε την εξέγερση στη Σατάνια.

43:5.1311. Ο σύνδεσμος των Μέγιστων, ο Υιός Βοροντάντεκ ο αποσπασμένος στους κυβερνήτες της Εντέντια, αλλά διορισμένος ως ειδικός σύμβουλος του Πιστού των Ημερών, σχετικά με την καλύτερη διαδικασία (που πρέπει να ακολουθηθεί) για την επιδίωξη της διευθέτησης των προβλημάτων που αφορούν στην εξέγερση και την απιστία των πλασμάτων.

43:5.1412. ο διευθυντής των Μέγιστων, ο πρόεδρος του συμβουλίου επειγουσών υποθέσεων της Εντέντια. Όλες οι προσωπικότητες που υπηρετούν στον Νορλάτιαντεκ εξ αιτίας της αναστάτωσης που προκλήθηκε από την εξέγερση συνιστούν το συμβούλιο επειγουσών

υποθέσεων και ο προεδρεύων αξιωματούχος τους είναι ένας Υιός Βοροντάντεκ με ασυνήθιστα μεγάλη εμπειρία.

43:5.15 Και σ' αυτούς δεν υπολογίζονται οι πολυάριθμοι Βοροντάντεκ, οι απεσταλμένοι των αστερισμών του Νέβαδον, αλλά και άλλοι, οι οποίοι επίσης διαμένουν στην Εντέντια.

43:5.16 Από την εποχή της εξέγερσης του Εωσφόρου οι Πατέρες της Εντέντια έχουν δείξει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την Ουράντια και τους άλλους απομονωμένους κόσμους της Σατάνια. Αιώνες πριν ο προφήτης αναγνώρισε το χέρι του ελέγχου των Πατέρων του Αστερισμού στις υποθέσεις των εθνών. «Όταν ο Μέγιστος μοίρασε στα έθνη την κληρονομιά τους, όταν χωρίσθηκαν οι υιοί του Αδάμ, έθεσε τα όρια των ανθρώπων.»

43:5.17 Κάθε απομονωμένος, ή ευρισκόμενος σε καραντίνα κόσμος διαθέτει έναν Υιό Βοροντάντεκ ο οποίος δρα ως παρατηρητής. Δεν συμμετέχει στην πλανητική διοίκηση, εκτός εάν διαταχθεί από τον Πατέρα του Αστερισμού να παρέμβει στις υποθέσεις των εθνών. Ουσιαστικά είναι αυτός ο παρατηρητής των Μέγιστων, εκείνος ο οποίος «κυβερνά στα βασίλεια των ανθρώπων.» Η Ουράντια είναι ένας από τους απομονωμένους κόσμους του Νορλάτιαντεκ και ένας παρατηρητής Βοροντάντεκ βρίσκεται στον πλανήτη από την εποχή της προδοσίας του Καλιγκάστια. Όταν ο Μελχισεδέκ Ματσιβέντα έδρασε σε ημι-υλική μορφή στην Ουράντια απέτισε με σεβασμό φόρο τιμής στον παρατηρητή των Μέγιστων που υπηρετούσε τότε, όπως έχει γραφτεί, «Και ο Μελχισεδέκ, ο βασιλέας του Σάλεμ, ήταν ο ιερέας του Μέγιστου.» Ο Μελχισεδέκ αποκάλυψε τις σχέσεις αυτού του Μέγιστου παρατηρητή στον Αβραάμ όταν είπε, «Και ευλογημένος ας είναι ο Μέγιστος, που παρέδωσε τους εχθρούς σου στα χέρια σου.»

6. ΟΙ ΚΗΠΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

43:6.1 Οι πρωτεύουσες των συστημάτων είναι ιδιαίτερα όμορφες με υλικές και ορυκτές κατασκευές, ενώ το αρχηγείο του σύμπαντος αντανakλά περισσότερο το πνευματικό μεγαλείο. Οι πρωτεύουσες, όμως, των αστερισμών αποτελούν την αποκορύφωση των μοροντιανών δραστηριοτήτων και των ζωντανών στολιδιών. Στους αρχηγικούς κόσμους των αστερισμών τα ζωντανά στολίδια χρησιμοποιούνται περισσότερο και είναι αυτή η επικράτηση της ζωής – η βοτανική καλλιτεχνία – που κάνει αυτούς τους κόσμους να αποκαλούνται «οι κήποι του Θεού.»

43:6.2 Περίπου το μισό της Εντέντια διατίθεται στους έξοχους κήπους των Μέγιστων και οι κήποι αυτοί συγκαταλέγονται μεταξύ των πλέον γοητευτικών μοροντιανών δημιουργιών του τοπικού σύμπαντος. Τούτο εξηγεί το γιατί τα εξαιρετικά όμορφα μέρη στους κατοικημένους κόσμους του Νορλάτιαντεκ τόσο συχνά αποκαλούνται «κήπος της Εδέμ.»

43:6.3 Τοποθετημένος στο κέντρο του μεγαλοπρεπούς αυτού κήπου βρίσκεται ο λατρευτικός βωμός των Μέγιστων. Ο συγγραφέας των ψαλμών πρέπει να γνώριζε κάτι για τα πράγματα αυτά, αφού έγραψε: «Ποιος θα ανέβει το λόφο των Μέγιστων; Ποιος θα σταθεί στον άγιο τούτο τόπο; Εκείνος που έχει καθαρά χέρια και αγνή καρδιά, που δεν ανέτεινε την ψυχή του στη ματαιότητα ούτε ορκίστηκε με δόλο.» Στο βωμό αυτό των Μέγιστων, κάθε δέκατη ημέρα της ανάπαυσης, οδηγείται ολόκληρη η Εντέντια στη λατρευτική αναγνώριση της ύπαρξης του Θεού του Υπέρτατου.

43:6.4 Οι αρχιτεκτονικοί κόσμοι απολαμβάνουν δέκα μορφές ζωής της υλικής κατηγορίας. Στην Ουράντια υπάρχουν τα φυτά και τα ζώα, σ' έναν τέτοιο κόσμο, όμως, όπως η Εντέντια, υπάρχουν δέκα υποδιαίρεσεις των υλικών κατηγοριών της ζωής. Αν επρόκειτο να δείτε αυτές τις δέκα υποδιαίρεσεις της ζωής της Εντέντια, γρήγορα θα ταξινομούσατε τις πρώτες

τρεις ως φυτικές και τις τελευταίες τρεις ως ζωικές, αλλά θα ήσασταν εντελώς ανίκανοι να αντιληφθείτε τη φύση των ενδιάμεσων τεσσάρων ομάδων των γόνιμων και μαγευτικών μορφών ζωής.

43:6.5 Ακόμη και η ευδιάκριτη ζωώδης υπόσταση είναι πολύ διαφορετική από εκείνη των εξελικτικών κόσμων, τόσο διαφορετική, ώστε είναι εντελώς αδύνατο να περιγραφεί στο νου των θνητών ο μοναδικός χαρακτήρας και η στοργική φύση των μη ομιλούντων αυτών πλασμάτων. Υπάρχουν χιλιάδες επ' χιλιάδων ζωντανών πλασμάτων τα οποία η φαντασία σας δεν είναι δυνατόν να συλλάβει. Ολόκληρη η ζωική δημιουργία ανήκει σε μία εντελώς διαφορετική κατηγορία από τα χονδροειδή ζωικά είδη των εξελικτικών πλανητών. Όλα όμως αυτά τα ζώα είναι εξαιρετικά ευφυή και πάρα πολύ χρήσιμα. Και όλα τα πολύμορφα είδη είναι εκπληκτικά προσηνή και συγκινητικά κοινωνικά. Δεν υπάρχουν σαρκοβόρα πλάσματα σε τέτοιους αρχιτεκτονικούς κόσμους. Δεν υπάρχει τίποτα, σ' ολόκληρη την Εντέντια που να φοβίσει οποιοδήποτε ζωντανό πλάσμα.

43:6.6 Η φυτική ζωή είναι επίσης πολύ διαφορετική από εκείνη της Ουράντια, αποτελούμενη από υλικές αλλά και μοροντιανές ποικιλίες. Οι υλικές καλλιέργειες έχουν μία χαρακτηριστική πράσινη απόχρωση, αλλά τα μοροντιανά αντίστοιχα της φυτικής ζωής έχουν μία απόχρωση βιολετιά, ή στο χρώμα της ορχιδέας, μεταβαλλόμενου χρωματικού τόνου και αντανάκλασης. Τέτοια μοροντιανή βλάστηση αποτελεί καθαρά ενεργειακή ανάπτυξη. Όταν τρώγεται, δεν αφήνει κατάλοιπα.

43:6.7 Όντας προικισμένοι με δέκα υποδιαίρεσεις φυσικής ζωής, για να μην αναφέρουμε τις μοροντιανές ποικιλίες, οι αρχιτεκτονικοί αυτοί κόσμοι διαθέτουν τρομακτικές δυνατότητες για το βιολογικό καλλωπισμό της υπαίθρου, καθώς και των υλικών και μοροντιανών κατασκευών. Οι ουράνιοι τεχνουργοί κατευθύνουν τους γηγενείς σπορνέιτζια στο εκτεταμένο αυτό έργο της βοτανικής διακόσμησης και του βιολογικού καλλωπισμού. Ενώ οι καλλιτέχνες σας πρέπει να καταφύγουν στο αδρανές χρώμα και στο μάρμαρο για να απεικονίσουν τις ιδέες τους, οι ουράνιοι τεχνουργοί και οι γιουνιβιτέιτια χρησιμοποιούν συχνότερα ζώντα υλικά για να παρουσιάσουν τις ιδέες τους και να αιχμαλωτίσουν τα ιδεώδη τους.

43:6.8 Αν απολαμβάνετε τα άνθη, τη βλάστηση και τα δένδρα της Ουράντια, τότε θα γιορτάσουν τα μάτια σας με τη βοτανική ομορφιά και τη μεγαλοπρέπεια των λουλουδιών των ουράνιων κήπων της Εντέντια. Είναι, όμως, πέρα από τη δύναμη της περιγραφής μου να αναλάβω να μεταδώσω στο θνητό νου μια επαρκή άποψη των καλλόνων αυτών των ουράνιων κόσμων. Αληθινά, τα μάτια δεν έχουν δει τέτοιο μεγαλείο σαν αυτό που σας περιμένει όταν φθάσετε στους κόσμους αυτούς της περιπέτειας της ανέλιξης των θνητών.

7. ΟΙ ΓΙΟΥΝΙΒΙΤΕΙΤΙΑ

43:7.1 Οι Γιουνιβιτέιτια είναι οι μόνιμοι πολίτες της Εντέντια και των συνδεδεμένων μ' αυτήν κόσμων, όλων των επτακοσίων εβδομήντα κόσμων που περιβάλλουν το αρχηγείο του αστερισμού που βρίσκεται υπό την εποπτεία τους. Τα παιδιά αυτά του Δημιουργού Υιού και του Δημιουργικού Πνεύματος προβάλλονται σε ένα επίπεδο ύπαρξης μεταξύ του υλικού και του πνευματικού, αλλά δεν είναι μοροντιανά πλάσματα. Οι γηγενείς ενός εκάστου των εβδομήντα μειζόνων κόσμων της Εντέντια διαθέτουν διαφορετικές ορατές μορφές και οι Μοροντιανοί θνητοί έχουν εναρμονίσει τις μοροντιανές μορφές τους ώστε να αντιστοιχούν στην ανερχόμενη κλίμακα των γιουνιβιτέιτια κάθε φορά που αλλάζουν τόπο διαμονής από

τη μία σφαίρα της Εντέντια σε μία άλλη, καθώς περνούν διαδοχικά από τον υπ' αριθμόν ένα κόσμο στον υπ' αριθμόν εβδομήντα κόσμο.

43:7.2 Πνευματικά, οι γιουνιβιτέτια είναι ίδιοι. Διανοητικά ποικίλουν, όπως οι θνητοί. Ως προς τη μορφή, μοιάζουν πολύ με τη μοροντιανή κατάσταση ύπαρξης και δημιουργούνται για να λειτουργήσουν σε εβδομήντα διαφορετικές κατηγορίες προσωπικότητας. Κάθε μία από τις κατηγορίες αυτές των γιουνιβιτέτια παρουσιάζει δέκα μείζονες παραλλαγές διανοητικής δραστηριότητας και κάθε ένας από τους διαφορετικούς αυτούς διανοητικούς τύπους προΐσταται των ειδικών εκπαιδευτικών και μορφωτικών σχολείων της προοδευτικής επαγγελματικής, ή πρακτικής κοινωνικοποίησης σε κάποιον από τους δέκα δορυφόρους που αιωρούνται γύρω από κάθε έναν από τους μείζονες κόσμους της Εντέντια.

43:7.3 Οι επτακόσιοι αυτοί ελάσσονες κόσμοι είναι τεχνικές σφαίρες πρακτικής εκπαίδευσης για τη λειτουργία ολόκληρου του τοπικού σύμπαντος και είναι ανοικτοί σε όλες τις τάξεις των ευφυών υπάρξεων. Τα εκπαιδευτικά αυτά σχολεία των ειδικών ικανοτήτων και των τεχνικών γνώσεων δεν λειτουργούν αποκλειστικά για τους ανερχόμενους θνητούς, αν και οι μοροντιανοί σπουδαστές αποτελούν αναντίρρητα τη μεγαλύτερη ομάδα από όλες εκείνες οι οποίες παρακολουθούν τις τάξεις αυτές της εκπαίδευσης. Μόλις φθάσετε σε κάποιον από τους εβδομήντα μείζονες κόσμους της κοινωνικής μόρφωσης, σας δίδεται αμέσως η άδεια για κάθε έναν από τους δέκα περιβάλλοντες δορυφόρους.

43:7.4 Στις διάφορες αποικίες καλής θέλησης, οι ανερχόμενοι μοροντιανοί θνητοί επικρατούν μεταξύ των διευθυντών ανάκλησης, οι γιουνιβιτέτια, όμως, αντιπροσωπεύουν τη μεγαλύτερη ομάδα από όσες συνδέονται με το σώμα των ουράνιων τεχνουργών του Νέβαδον. Σε ολόκληρο τον Όρβοντον καμία εκτός της Χαβόνα ύπαρξη, εκτός των αποχωρούντων από την Ουβέρσα, δεν μπορεί να φθάσει τους γιουνιβιτέτια σε καλλιτεχνική δεινότητα, κοινωνική προσαρμοστικότητα και συντονιστική ευφυΐα.

43:7.5 Οι πολίτες αυτοί του αστερισμού δεν είναι ουσιαστικά μέλη του σώματος των τεχνουργών, αλλά συνεργάζονται ελεύθερα με όλες τις ομάδες και συνεισφέρουν τα μάλα στο να κάνουν τους κόσμους των αστερισμών τις κύριες σφαίρες για την πραγματοποίηση των θαυμάσιων καλλιτεχνικών δυνατοτήτων της μεταβατικής μόρφωσης. Δεν δραστηριοποιούνται πέραν των ορίων των αρχηγικών κόσμων των αστερισμών.

8. ΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΚΟΣΜΟΙ ΤΗΣ ΕΝΤΕΝΤΙΑ

43:8.1 Τα φυσικά χαρίσματα της Εντέντια και των σφαιρών που την περιβάλλουν είναι σχεδόν τέλεια. Δύσκολα θα μπορούσαν να φθάσουν το πνευματικό μεγαλείο των σφαιρών του Σάλβινγκτον, αλλά ξεπερνούν κατά πολύ το μεγαλείο των εκπαιδευτικών κόσμων της Τζερουζέμ. Όλες αυτές οι σφαίρες της Εντέντια ενεργοποιούνται άμεσα από τα συμπαντικά διαστημικά ρεύματα και τα πελώρια δυναμικά τους συστήματα, τόσο τα υλικά όσο και τα μοροντιανά, επιδέξια εποπτεύονται και διανέμονται από τα κέντρα των αστερισμών, βοηθούμενα από ένα ικανό σώμα Κυρίαρχων Φυσικών Ελεγκτών και Εποπτών Μοροντιανής Δύναμης.

43:8.2 Ο χρόνος που δαπανάται στους εκπαιδευτικούς κόσμους της μεταβατικής μοροντιανής μόρφωσης, η οποία συνδέεται με την επί της Εντέντια εποχή της ανέλιξης των θνητών, είναι η πλέον σταθερή περίοδος στην πορεία ενός ανερχόμενου θνητού μέχρις ότου φθάσει το επίπεδο του τελικιστή. Αυτή είναι πραγματικά η τυπική μοροντιανή ζωή. Ενώ επαναπροσδιορίζεσθε κάθε φορά που περνάτε από τον ένα μείζονα κόσμο μόρφωσης σ'

έναν άλλο, διατηρείται το ίδιο μοροντιανό σώμα και δεν υπάρχουν περίοδοι μη-συνειδητοποίησης της προσωπικότητας.

43:8.3 Η προσωρινή σας παραμονή στην Εντέντια και τις συνδεδεμένες με αυτήν σφαίρες θα διατεθεί κυρίως για την τέλεια γνώση της ομαδικής δεοντολογίας, του μυστικού του αλληλοσυσχετισμού μεταξύ των διαφόρων συμπαντικών και υπερσυμπαντικών τάξεων των ευφύων προσωπικοτήτων.

43:8.4 Στους κόσμους-δώματα ολοκληρώσατε την ενοποίηση της προσωπικότητας του ανερχομένου θνητού. Στην πρωτεύουσα του συστήματος κατακτήσατε την ιθαγένεια της Τζερουζέμ και αποκτήσατε την προθυμία να τεθείτε στην πειθαρχία των ομαδικών δραστηριοτήτων και των συντονισμένων εγχειρημάτων. Τώρα, όμως, στους εκπαιδευτικούς κόσμους του αστερισμού θα επιτύχετε την πραγματική κοινωνικοποίηση της εξελισσόμενης μοροντιανής σας προσωπικότητας. Το ουράνιο αυτό πολιτισμικό απόκτημα συνίσταται στο να μάθετε πώς:

43:8.51. Να ζείτε ευτυχισμένα και να εργάζεστε αποτελεσματικά μαζί με δέκα διαφορετικούς συντρόφους μοροντιανούς, ενώ δέκα παρόμοιες ομάδες συνδέονται σε ομίλους των εκατό και στη συνέχεια συνασπίζονται σε σώματα των χιλίων.

43:8.62. Να συγκατοικείτε χαρούμενα και να συνεργάζεσθε ολόψυχα με δέκα γιουνιβιτέτια, οι οποίοι, αν και παρόμοιοι διανοητικά με τις μοροντιανές υπάρξεις, είναι κατά τα λοιπά πολύ διαφορετικοί. Και τότε, πρέπει να λειτουργήσετε με την ομάδα αυτή των δέκα καθώς συντονίζεται με δέκα άλλες ομάδες, οι οποίες με τη σειρά τους έχουν συνασπισθεί σε ένα σώμα χιλίων γιουνιβιτέτια.

43:8.73. να επιτύχετε ταυτόχρονη προσαρμογή τόσο προς τους μοροντιανούς σας συντρόφους όσο και προς τους φιλοξενούντες αυτούς γιουνιβιτέτια. Να αποκτήσετε την ικανότητα να συνεργάζεστε εκούσια και αποτελεσματικά με τη δική σας τάξη υπάρξεων, όντας σε στενή συνεργασία με μία κάπως ανόμοια ομάδα ευφύων πλασμάτων.

43:8.84. Ενώ λειτουργείτε, έτσι, κοινωνικά, με υπάρξεις ίδιες και διαφορετικές από εσάς, να επιτύχετε διανοητική αρμονία με, και προσαρμοσθείτε ελεύθερα προς, αμφότερες τις ομάδες των συντρόφων σας.

43:8.95. Ενώ επιτυγχάνετε ικανοποιητική κοινωνικοποίηση της προσωπικότητας σε διανοητικό και βουλευτικό επίπεδο, να τελειοποιείτε περαιτέρω την ικανότητα να ζείτε σε στενή επαφή με παρόμοιες και ελαφρά ανόμοιες προς εσάς υπάρξεις, με φθίνουσα ευερεθιστότητα και ελαττούμενη δυσφορία. Οι διευθυντές ανάκλησης συντελούν σε μεγάλο βαθμό σ' αυτό το τελευταίο επίτευγμα δια των ομαδικώς κατευθυνόμενων δραστηριοτήτων.

43:8.106. Να προσαρμόζετε όλες αυτές τις τεχνικές κοινωνικοποίησης για την επέκταση του προοδευτικού συντονισμού της προς τον Παράδεισο ανελκτικής πορείας. Να διευρύνετε την συμπαντική σας ενόραση βελτιώνοντας την ικανότητά σας να αντιλαμβάνεσθε τις ιδέες του αιώνιου προορισμού που βρίσκονται κρυμμένες μέσα στις φαινομενικά ασήμαντες αυτές χωροχρονικές δραστηριότητες.

43:8.117. Και τότε, να αποκορυφώσετε όλες αυτές τις διαδικασίες της πολλαπλής κοινωνικοποίησης με την ταυτόχρονη βελτίωση της πνευματικής ενόρασης, όπως αυτή αφορά στην επαύξηση όλων των φάσεων των ατομικών ταλέντων, μέσω του ομαδικού πνευματικού συσχετισμού και του μοροντιανού συντονισμού. Διανοητικά, κοινωνικά και πνευματικά δύο ηθικών αρχών πλάσματα δεν διπλασιάζουν απλώς την ατομική τους

δυναμική για το συμπαντικό επίτευγμα, δια της συνεταιριστικής τεχνικής. Σχεδόν τετραπλασιάζουν το επίτευγμά τους και τις πιθανότητες επιτυχίας.

43:8.12 Παρουσιάσαμε την επί της Εντέντια κοινωνικοποίηση ως σχέση ενός μοροντιανού θνητού με μία οικογένεια-ομάδα γιουνιβιτέτια, αποτελούμενη από δέκα διανοητικώς ανόμοια άτομα, η οποία ακολουθείται από μία παρόμοια σχέση με δέκα μοροντιανούς συντρόφους. Στους πρώτους, όμως, επτά μείζονες κόσμους, μόνον ένας ανερχόμενος θνητός ζει με δέκα γιουνιβιτέτια. Στη δεύτερη ομάδα των εβδομήντα μειζόνων κόσμων δύο θνητοί συγκατοικούν με κάθε γηγενή ομάδα των δέκα και ούτω καθεξής, μέχρις ότου, στην τελευταία ομάδα των δέκα μειζόνων κόσμων, δέκα μοροντιανές υπάρξεις κατοικούν με δέκα γιουνιβιτέτια. Καθώς θα μαθαίνετε πώς να δημιουργείτε καλύτερες κοινωνικές σχέσεις με τους γιουνιβιτέτια, θα εφαρμόσετε το ίδιο βελτιωμένη δεοντολογία στις σχέσεις σας με τους συντρόφους σας μοροντιανούς εξελισσόμενους.

43:8.13 Ως ανερχόμενοι θνητοί θα απολαύσετε τη σύντομη παραμονή σας στους κόσμους προόδου της Εντέντια, αλλά δεν θα βιώσετε την προσωπική συγκίνηση της ικανοποίησης που χαρακτηρίζει την αρχική σας επαφή με τα συμπαντικά θέματα στο αρχηγείο του συστήματος, ή στην αποχαιρετιστήρια επαφή σας με τις πραγματικότητες αυτές, στους τελικούς κόσμους της πρωτεύουσας του σύμπαντος.

9. Η ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ENTENTIA

43:9.1 Μετά την αποφοίτηση από τον υπ' αριθμόν εβδομήντα κόσμο, οι ανερχόμενοι θνητοί εγκαθίστανται στην Εντέντια. Οι ανερχόμενοι τώρα, για πρώτη φορά, παρευρίσκονται στις «συνελεύσεις του Παραδείσου» και ακούνε την ιστορία της μακρόχρονης πορείας τους όπως παρουσιάζεται από τον Πιστό των Ημερών, την πρώτη από τις εκ της Υπέρτατης Τριάδας προερχόμενες Προσωπικότητες που συνάντησαν.

43:9.2 Όλη αυτή η προσωρινή διαμονή στους εκπαιδευτικούς κόσμους του αστερισμού, η οποία αποκορυφώνεται με την απόκτηση της ιθαγένειας της Εντέντια, είναι μία περίοδος αληθούς και ουράνιας ευδαιμονίας για τους μοροντιανούς προοδεύοντες. Κατά τη διάρκεια της προσωρινής σας παραμονής στους κόσμους του συστήματος εξελιχθήκατε από ένα σχεδόν ζώωδες σ' ένα μοροντιανό πλάσμα. Ήσαστε περισσότερο υλικοί παρά πνευματικοί. Στις σφαίρες του Σάλβινγκτον θα εξελιχθείτε από μία μοροντιανή ύπαρξη στο επίπεδο του πραγματικού πνεύματος. Θα γίνετε περισσότερο πνευματικοί παρά υλικοί. Στην Εντέντια, όμως, οι ανερχόμενοι βρίσκονται στη μέση της διαδρομής, μεταξύ του προηγούμενου και του μελλοντικού τους επιπέδου, στη μέση της διαδρομής από εξελικτικό ζώο σε ανερχόμενο πνεύμα. Καθ' όλη τη διάρκεια της παραμονής σας στην Εντέντια και τους κόσμους της, είσαστε «σαν τους αγγέλους. Προοδεύετε συνεχώς, αλλά διατηρώντας πάντα ένα γενικό και τυπικό μοροντιανό επίπεδο.

43:9.3 Αυτή η επί του αστερισμού προσωρινή παραμονή ενός ανερχόμενου θνητού είναι η πλέον ομοιόμορφη και σταθεροποιημένη περίοδος σ' ολόκληρη την πορεία του της μοροντιανής προόδου. Η εμπειρία αυτή συνιστά την προ-πνευματική εξάσκηση κοινωνικότητας των ανερχομένων. Είναι ανάλογη προς την προ-τελικιστική πνευματική εμπειρία της Χαβόνα και την προ-απολυτοειδή εξάσκηση στον Παράδεισο.

43:9.4 Οι ανερχόμενοι στην Εντέντια θνητοί απασχολούνται κυρίως με αποστολές στους εβδομήντα προοδευτικούς κόσμους των γιουνιβιτέτια. Υπηρετούν, επίσης, με ποικίλους τρόπους στην ίδια την Εντέντια, συνεργαζόμενοι κυρίως με το πρόγραμμα του αστερισμού

το οποίο αφορά στην ομαδική, φυλετική, εθνική και πλανητική ευημερία. Οι Μέγιστοι δεν ασχολούνται τόσο πολύ με την υποστήριξη των ατομικών επιτευγμάτων στους κατοικημένους κόσμους. Κυβερνούν στα βασίλεια των ανθρώπων, μάλλον, παρά στην καρδιά των ατόμων.

43:9.5 Και εκείνη την ημέρα, όταν θα έχετε ετοιμασθεί να εγκαταλείψετε την Εντέντια για την πορεία σας στον Σάλβινγκτον, θα σταματήσετε και θα κοιτάξετε πίσω σε μία από τις πλέον όμορφες και αναζωογονητικές περιόδους εξάσκησης σ' αυτή την πλευρά του Παραδείσου. Το μεγαλείο όμως όλων αυτών αυξάνεται καθώς ανέρχεστε προς το εσωτερικό και αποκτάτε μεγαλύτερη ικανότητα για διευρυμένη κατανόηση των θείων ιδεών και των πνευματικών αξιών.

43:9.6 [Υποστηρίχθηκε από τον Μελχισεδέκ Μαλαβείτια.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 44 ΟΙ ΟΥΡΑΝΙΟΙ ΤΕΧΝΟΥΡΓΟΙ

44:0.1 Μεταξύ των αποικιών καλής θέλησης των διαφόρων τοπικών και συμπαντικών αρχηγικών κόσμων μπορεί να βρεθεί η μοναδική τάξη των σύνθετων προσωπικοτήτων που ονομάζονται ουράνιοι τεχνουργοί. Οι υπάρξεις αυτές είναι οι επιδέξιοι καλλιτέχνες και τεχνουργοί των μοροντιανών και των κατώτερων πνευματικών χώρων. Είναι τα πνεύματα και τα ημι-πνεύματα που ασχολούνται με τον μοροντιανό καλλωπισμό και την πνευματική ωριοποίηση. Τέτοιοι τεχνουργοί βρίσκονται διανεμημένοι σ' ολόκληρο το μέγα σύμπαν – στους αρχηγικούς κόσμους των υπερσυμπάντων, των τοπικών συμπάντων, των αστερισμών και των συστημάτων καθώς επίσης και σε όλες τις σφαίρες που έχουν εγκατασταθεί στο φως και στη ζωή. Ο κύριος όμως χώρος των δραστηριοτήτων τους βρίσκεται στους αστερισμούς και ιδιαίτερα στους επτακόσιους εβδομήντα κόσμους που περιβάλλουν κάθε αρχηγική σφαίρα.

44:0.2 Αν και το έργο τους μπορεί να είναι σχεδόν ακατανόητο στον υλικό νου, πρέπει να γίνει σαφές ότι οι μοροντιανοί και πνευματικοί κόσμοι δεν στερούνται της ανώτερης τέχνης τους και του ουράνιου πολιτισμού τους.

44:0.3 Οι ουράνιοι τεχνουργοί δεν δημιουργήθηκαν έτσι. Είναι ένα επιλεγμένο και στελεχωμένο σώμα υπάρξεων αποτελούμενο από ορισμένες προσωπικότητες διδασκάλων που γεννήθηκαν στο κεντρικό σύμπαν και τους εθελοντές μαθητές τους, οι οποίοι επιλέχθηκαν από τους ανερχόμενους θνητούς, καθώς και από πολυάριθμες άλλες ουράνιες ομάδες. Το αρχικό διδασκαλικό σώμα των τεχνουργών αυτών διορίστηκε κάποτε από το Άπειρο Πνεύμα συνεργαζόμενο με τα Επτά Κυρίαρχα Πνεύματα και αποτελείτο από επτά χιλιάδες εκπαιδευτές της Χαβόνα, χίλιους για κάθε έναν από τους επτά τομείς των τεχνουργών. Με τέτοιο πυρήνα για αρχή, αναπτύχθηκε δια μέσου των αιώνων το εξέχον αυτό σώμα των ικανών εργατών των πνευματικών και μοροντιανών υποθέσεων.

44:0.4 Κάθε μοροντιανή προσωπικότητα, ή πνευματική οντότητα, δικαιούται να γίνει δεκτή στο σώμα των ουράνιων τεχνουργών, δηλαδή, κάθε ύπαρξη κατώτερη της τάξης των εκ φύσεως θείων υιών. Οι ανερχόμενοι υιοί του Θεού από τις εξελικτικές σφαίρες μπορούν, μετά την άφιξή τους στους μοροντιανούς κόσμους, να κάνουν αίτηση για να εισαχθούν στο σώμα των τεχνουργών και, αν τα ταλέντα τους επαρκούν, μπορούν να επιλέξουν μία τέτοια σταδιοδρομία για μία μεγαλύτερη, ή μία μικρότερη χρονική περίοδο. Κανείς ωστόσο δεν

μπορεί να καταταγεί στους ουράνιους τεχνουργούς για λιγότερο από μία χιλιετία, χίλια χρόνια υπερσμπαντικού χρόνου.

44:0.5 Όλοι οι ουράνιοι τεχνουργοί είναι καταχωρημένοι στο αρχηγείο του υπερσύμπαντος, αλλά κατευθύνονται από τους μοροντιανούς επόπτες προς τις πρωτεύουσες του τοπικού σύμπαντος. Είναι εντεταλμένοι στους ακόλουθους επτά μείζονες τομείς δραστηριοτήτων από το κεντρικό σώμα των μοροντιανών εποπτών και λειτουργούν στον αρχηγικό κόσμο κάθε τοπικού σύμπαντος:

44:0.61. Ουράνιοι Μουσικοί.

44:0.72. Παραδείσιοι Αναπαραγωγοί.

44:0.83. Θείοι Κατασκευαστές.

44:0.94. Καταγραφείς της Σκέψης.

44:0.105. Διαχειριστές της Ενέργειας.

44:0.116. Σχεδιαστές και Διακοσμητές.

44:0.127. Εργάτες της Αρμονίας.

44:0.13 Οι αρχικοί διδάσκαλοι των επτά αυτών ομάδων προέρχονταν όλοι από τους τέλειους κόσμους της Χαβόνα και η Χαβόνα εμπεριέχει τα πρότυπα, τις μελέτες των προτύπων, για όλες τις φάσεις και τις μορφές της πνευματικής καλλιτεχνίας. Ενώ αποτελεί γιγάντιο έργο το να αναλάβει κάποιος να μεταφέρει τις τέχνες αυτές της Χαβόνα στους κόσμους του διαστήματος, οι ουράνιοι τεχνουργοί έχουν βελτιωθεί ως προς την τεχνική και την εκτέλεση από αιώνα σε αιώνα. Όπως σε όλες τις φάσεις της ανελικτικής πορείας, από εκείνους οι οποίοι είναι περισσότερο προοδευμένοι σε κάθε είδους προσπάθεια, ζητείται συνεχώς να μεταδίδουν την ανώτερη γνώση και την τέχνη τους στους λιγότερο προικισμένους συντρόφους τους.

44:0.14 Πρώτα θ' αρχίσετε να ρίχνετε κλεφτές ματιές στις μεταφυτευμένες αυτές τέχνες της Χαβόνα στους κόσμους δώματα, ενώ η ομορφιά τους και η εκτίμησή σας για την ομορφιά τους θα μεγεθύνονται και θα λαμπρύνονται, μέχρις ότου βρεθείτε στις πνευματικές αίθουσες του Σάλβινγκτον και δείτε τα εμπνευσμένα αριστουργήματα των ουράνιων καλλιτεχνών των πνευματικών βασιλείων.

44:0.15 Όλες αυτές οι δραστηριότητες των μοροντιανών και πνευματικών κόσμων είναι πραγματικές. Για τις πνευματικές υπάρξεις ο πνευματικός κόσμος αποτελεί πραγματικότητα. Για μας ο υλικός κόσμος είναι περισσότερο πραγματικός. Οι ανώτερες μορφές των πνευμάτων περνούν ελεύθερα δια μέσου της κοινής ύλης. Τα ανώτερα πνεύματα δεν ανταποκρίνονται σε τίποτε το υλικό, με εξαίρεση ορισμένες από τις βασικές ενέργειες. Για τις υλικές υπάρξεις ο πνευματικός κόσμος είναι λίγο-πολύ μη πραγματικός. Για τις πνευματικές υπάρξεις ο υλικός κόσμος είναι σχεδόν απόλυτα μη-πραγματικός, όντας απλά μια σκιά της υπόστασης των πνευματικών πραγματικοτήτων.

44:0.16 Δεν μπορώ, με την αποκλειστική πνευματική μου όραση, να διακρίνω το κτίριο μέσα στο οποίο η αφήγηση αυτή μεταφράζεται και καταγράφεται. Ένας Θεός Σύμβουλος από την Ουβέρσα που συμβαίνει να βρίσκεται δίπλα μου διακρίνει ακόμα λιγότερες από τις αμιγώς υλικές αυτές δημιουργίες. Αντιλαμβανόμαστε πώς οι υλικές αυτές κατασκευές

φαίνονται σ' εσάς, παρατηρώντας ένα πνευματικό ισοδύναμο που παρουσιάζεται στο νου μας από έναν εκ των μετασχηματιστών της ενέργειας που μας συνοδεύουν. Το υλικό αυτό κτίριο δεν είναι ακριβώς υπαρκτό για μένα, μία πνευματική ύπαρξη, αλλά είναι, φυσικά, απόλυτα πραγματικό και πολύ εξυπηρετικό για τους εκ της ύλης θνητούς.

44:0.17 Υπάρχουν ορισμένοι τύποι οντοτήτων που είναι ικανοί να διακρίνουν την ύπαρξη των πλασμάτων και των πνευματικών και των υλικών κόσμων. Στην τάξη αυτή ανήκουν τα αποκαλούμενα τέταρτα πλάσματα των Υπηρετών της Χαβόνα και τα τέταρτα πλάσματα των συμφιλιωτών. Οι άγγελοι του χρόνου και του διαστήματος είναι προικισμένοι με την ικανότητα να διακρίνουν και τις πνευματικές και τις υλικές υπάρξεις, όπως είναι επίσης οι ανερχόμενοι θνητοί μετά την απελευθέρωσή τους από τη ζωή στη σάρκα. Αφού κατακτήσουν να ανώτερα πνευματικά επίπεδα, οι ανερχόμενοι είναι σε θέση να αναγνωρίζουν τις υλικές, τις μοροντιανές και τις πνευματικές πραγματικότητες.

44:0.18 Βρίσκεται, επίσης εδώ μαζί μου, ένας Κραταιός Αγγελιαφόρος από την Ουβέρσα, ένας δια του Προσαρμοστή συγχωνευθείς ανελθών, ο οποίος κάποτε υπήρξε θνητή ύπαρξη που σας βλέπει όπως ακριβώς είσαστε και που ταυτόχρονα οραματίζεται τον Μοναχικό Αγγελιαφόρο, το υπερναφείμ, καθώς και άλλες ουράνιες υπάρξεις που είναι παρούσες. Ποτέ στη μακρά σας ανέλιξη δεν θα χάσετε τη δύναμη να αναγνωρίζετε τους συντρόφους σας των προηγούμενων ζωών σας. Πάντα, καθώς ανέρχεστε, προς το εσωτερικό, την κλίμακα της ζωής, θα διατηρείτε την ικανότητα να αναγνωρίζετε και να συναδελφώνεστε με τους συντρόφους σας των προηγούμενων και κατώτερων επιπέδων ύπαρξης. Κάθε νέος μετασχηματισμός, ή ανάσταση, θα προσθέτει μία ακόμη ομάδα πνευματικών υπάρξεων στο οπτικό σας πεδίο χωρίς κατ' ελάχιστον να σας στερεί την ικανότητα να αναγνωρίζετε τους φίλους και συντρόφους σας των προηγούμενων καταστάσεών σας.

44:0.19 Όλα αυτά γίνονται δυνατά στην εμπειρία των ανερχομένων θνητών δια της λειτουργίας των ενοικούντων Προσαρμοστών της Σκέψης. Με τη διατήρηση από αυτούς των αντιγράφων των εμπειριών ολόκληρης της ζωής σας, είστε βέβαιοι ότι ποτέ δεν θα χάσετε οποιαδήποτε πραγματική ιδιότητα την οποία είχατε κάποτε. Και οι Προσαρμοστές αυτοί σας ακολουθούν μέχρι τέλους, ως μέρος σας – στην πραγματικότητα σαν να είσαστε *εσείς*.

44:0.20 Με απελπίζει όμως, σχεδόν, το ότι δεν είμαι σε θέση να μεταδώσω στον υλικό νου τη φύση του έργου των ουράνιων τεχνουργών. Βρίσκομαι στην ανάγκη διαρκώς να διαστρεβλώνω τη σκέψη και να παραποιώ τη γλώσσα στην προσπάθειά μου να αποκαλύψω στον θνητό νου την πραγματικότητα των μοροντιανών αυτών διεργασιών και των σχεδόν πνευματικών φαινομένων. Η αντίληψή σας είναι ανίκανη να συλλάβει και η γλώσσα σας ανεπαρκής για να μεταδώσει τη σημασία, την αξία και την συνάφεια αυτών των ημι-πνευματικών δραστηριοτήτων. Και συνεχίζω την προσπάθεια αυτή για να δια φωτίσω τον ανθρώπινο νου πάνω στις πραγματικότητες αυτές, με πλήρη επίγνωση της απόλυτης αδυναμίας μου να επιτύχω σ' ένα τέτοιο έργο.

44:0.21 Δεν μπορώ να κάνω τίποτ' άλλο από το να προσπαθήσω να σκιαγραφήσω ένα άτεχνο παραλληλισμό μεταξύ των θνητών, υλικών δραστηριοτήτων και των πολυποίκιλων λειτουργιών των ουράνιων τεχνουργών. Αν οι φυλές της Ουράντια ήταν περισσότερο προηγμένες στην τέχνη και τα άλλα πολιτισμικά επιτεύγματα, τότε θα μπορούσα να προχωρήσω ακόμα περισσότερο σε μία προσπάθεια να εκτοξεύσω τον ανθρώπινο νου από τα θέματα της ύλης σ' εκείνα της μορόντια. Το μόνο που μπορώ να ελπίσω ότι θα επιτύχω είναι να δώσω έμφαση στο γεγονός της πραγματικότητας των διεργασιών αυτών, των μοροντιανών και πνευματικών κόσμων.

1. ΟΙ ΟΥΡΑΝΙΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ

44:1.1 Με το περιορισμένο εύρος της ανθρώπινης ακοής, μετά βίας μπορείτε να συλλάβετε τις μοροντιανές μελωδίες. Υπάρχει, επιπλέον, και ένα υλικό φάσμα όμορφων ήχων, μη αναγνωριζόμενων από την ανθρώπινη αίσθηση της ακοής, για να μην αναφέρω την ασύλληπτη έκταση της μοροντιανής και πνευματικής αρμονίας. Οι πνευματικές μελωδίες δεν είναι υλικά ηχητικά κύματα, αλλά πνευματικοί παλμοί οι οποίοι λαμβάνονται από τα πνεύματα των ουράνιων προσωπικοτήτων. Υπάρχει άπειρη εμβέλεια και προσωπική έκφραση, καθώς επίσης και μεγαλείο στην εκτέλεση, που συνδέονται με τη μελωδία των κόσμων, απολύτως μακράν της ανθρώπινης αντίληψης. Έχω δει εκατομμύρια εκστασιασμένων υπάρξεων, βυθισμένων σε απόλυτη έκσταση, ενώ η μελωδία των κόσμων αντηχούσε στην πνευματική ενέργεια των ουράνιων κυκλωμάτων. Οι θαυμάσιες αυτές μελωδίες μπορούν να εκπεμφθούν στις εσχατιές του σύμπαντος.

44:1.2 Οι ουράνιοι μουσικοί ασχολούνται με την δημιουργία της ουράνιας αρμονίας, χρησιμοποιώντας τις εξής πνευματικές δυνάμεις:

44:1.3 1. *Πνευματικούς ήχους* – παρεμβάσεις στα πνευματικά ρεύματα,

44:1.4 2. *Πνευματικό φως* – ο έλεγχος και η επίταση του φωτός των μοροντιανών και πνευματικών κόσμων.

44:1.5 3. *Ενεργειακές εισβολές* – μελωδίες παραγόμενες από την επιδέξια διαχείριση των μοροντιανών και των πνευματικών ενεργειών.

44:1.6 4. *Χρωματικές συμφωνίες* – μελωδίες μοροντιανών αποχρώσεων. Τούτο περιλαμβάνεται μεταξύ των ανώτατων επιτευγμάτων των ουράνιων μουσικών.

44:1.7 5. *Αρμονία των συνεργικών πνευμάτων* – αυτή καθ' εαυτή η διευθέτηση και συνεργασία διαφορετικών τάξεων μοροντιανών και πνευματικών υπάρξεων παράγει μεγαλειώδεις μελωδίες.

44:1.8 6. *Μελωδία της σκέψης* – η λειτουργία του πνευματικού διαλογισμού μπορεί να τελειοποιηθεί τόσο πολύ, ώστε να εκφρασθεί στις μελωδίες της Χαβόνα.

44:1.9 7. *Μουσική του διαστήματος* - με κατάλληλη εναρμόνιση οι μελωδίες των άλλων σφαιρών μπορούν να συλληφθούν από τα συμπαντικά κυκλώματα εκπομπών.

44:1.10 Υπάρχουν πλέον των εκατό χιλιάδων διαφορετικών ειδών ήχοι, χρώματα και χειρισμοί της ενέργειας, τεχνικές ανάλογες προς την ανθρώπινη χρησιμοποίηση των μουσικών οργάνων. Τα χορευτικά σας σύνολα αντιπροσωπεύουν αναμφίβολα μία άτεχνη και αλλόκοτη προσπάθεια των υλικών υπάρξεων να προσεγγίσουν την ουράνια αρμονία του καθορισμού της ύπαρξης και της οργάνωσης της προσωπικότητας. Οι υπόλοιπες πέντε μορφές της μοροντιανής μελωδίας δεν αναγνωρίζονται από τον αισθητήριο μηχανισμό των υλικών σωμάτων.

44:1.11 Η αρμονία, η μουσική των επτά επιπέδων του μελωδικού συνειρμού, αποτελεί το μοναδικό συμπαντικό κώδικα πνευματικής επικοινωνίας. Η μουσική, όπως την αντιλαμβάνονται οι θνητοί της Ουράντια, φθάνει στην υψηλότερη έκφρασή της στα σχολεία της Τζερουζέμ, του αρχηγείου του συστήματος, όπου ημι-υλικές υπάρξεις διδάσκονται την αρμονία των ήχων. Οι θνητοί δεν αντιδρούν στις άλλες μορφές της μοροντιανής μελωδίας και της ουράνιας αρμονίας.

44:1.12 Η εκτίμηση της μουσικής στην Ουράντια είναι μαζί υλική και πνευματική. Και οι μουσικοί σας της ανθρώπινης φυλής έχουν κάνει πολλά για να ανυψώσουν το μουσικό αίσθημα από την βάρβαρη μονοτονία των πρώιμων προγόνων σας ως τα ανώτερα επίπεδα της εκτίμησης των ήχων. Η πλειονότητα των θνητών της Ουράντια αντιδρά στη μουσική σε πάρα μεγάλο βαθμό με τους υλικούς μυς και εντελώς επιπόλαια με το νου και το πνεύμα. Υπάρχει όμως μία σταθερή βελτίωση στην εκτίμηση της μουσικής για περισσότερα από τριάντα πέντε χιλιάδες χρόνια.

44:1.13 Η μελωδική μουσική συγκοπή αντιπροσωπεύει την μετάβαση από τη μουσική μονοτονία του πρωτόγονου ανθρώπου στην εκφραστική αρμονία και τις αξιοσημείωτες μελωδίες των μεταγενέστερων μουσικών σας. Οι πρώιμοι αυτοί τύποι του ρυθμού διεγείρουν την αντίδραση της φιλόμουσης αίσθησης χωρίς να συνεπάγονται τη χρήση ανώτερων διανοητικών δυνάμεων εκτίμησης της αρμονίας και έτσι γίνονται περισσότερο ελκυστικοί στα ανώριμα, ή πνευματικά ράθυμα άτομα.

44:1.14 Η ωραιότερη μουσική της Ουράντια δεν είναι παρά μία φευγαλέα ηχώ των μεγαλειωδών μουσικών κομματιών που ακούγονται από τους ουράνιους συντρόφους των μουσικών σας, οι οποίοι δεν άφησαν παρά ίχνη της αρμονίας αυτής των μοροντιανών δυνάμεων καταγραμμένες, ως μουσικές μελωδίες της αρμονίας των ήχων. Η πνευματική-μοροντιανή μουσική όχι σπάνια χρησιμοποιεί όλους τους επτά τρόπους της έκφρασης και της αναπαραγωγής με τέτοιο τρόπο ώστε ο ανθρώπινος νους να δυσκολεύεται τρομακτικά σε οποιαδήποτε προσπάθεια να υποβιβάσει τις μελωδίες αυτές των ανώτερων σφαιρών σε απλές νότες μουσικών ήχων. Μία τέτοια προσπάθεια θα ήταν σαν να προσπαθούσε κανείς να αναπαραγάγει τη μουσική μιας μεγάλης ορχήστρας μέσω ενός και μόνο μουσικού οργάνου.

44:1.15 Ενώ έχετε συνθέσει μερικές ωραίες μελωδίες στην Ουράντια, δεν έχετε προοδεύσει μουσικά τόσο, όσο πολλοί από τους γειτονικούς σας πλανήτες στη Σατάνια. Αν ο Αδάμ και η Εύα είχαν σωθεί, τότε θα είχατε αποκτήσει μουσική, στην πραγματικότητα. Το δώρο, όμως, της αρμονίας, τόσο άφθονο στη φύση τους, έχει εξασθενήσει τόσο πολύ από την πίεση μη μουσικών τάσεων, ώστε μόνο μία φορά σε χίλιες θνητές ζωές υφίσταται κάποια μεγάλη εκτίμηση της αρμονίας. Μην απογοητεύεστε όμως. Κάποια μέρα ένας πραγματικός μουσικός θα εμφανισθεί στην Ουράντια και όλοι οι λαοί θα γοητευθούν από τους υπέροχους ήχους των μελωδιών του. Μία τέτοια ανθρώπινη ύπαρξη θα άλλαζε για πάντα την πορεία ενός ολόκληρου έθνους, μπορεί κι' ολόκληρο τον πολιτισμένο κόσμο. Είναι κυριολεκτικά αλήθεια ότι, «η μελωδία έχει τη δύναμη ολόκληρο τον κόσμο να μεταμορφώσει.» Για πάντα η μουσική θα παραμένει η συμπαντική γλώσσα των ανθρώπων, των αγγέλων και των πνευμάτων. Η αρμονία είναι η γλώσσα της Χαβόνα.

2. ΟΙ ΠΑΡΑΔΕΙΣΙΟΙ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΟΙ

44:2.1 Ο θνητός άνθρωπος μετά βίας μπορεί να ελπίσει για κάτι περισσότερο από μία πενιχρή και διαστρεβλωμένη αντίληψη των λειτουργιών των παραδείσιων αναπαραγωγών, τις οποίες πρέπει να προσπαθήσω να παρουσιάσω μέσω των άτεχνων και περιορισμένων συμβολισμών της υλικής σας γλώσσας. Ο πνευματικός-μοροντιανός κόσμος έχει χίλια και ένα πράγματα ανώτερης αξίας, πράγματα που αξίζουν να αναπαραχθούν, αλλά που είναι άγνωστα στην Ουράντια, εμπειρίες που ανήκουν στην κατηγορία των δραστηριοτήτων οι οποίες μετά βίας «χωρούν στο νου του ανθρώπου,» τις πραγματικότητες εκείνες που ο Θεός έχει φυλάξει για εκείνους που θα σωθούν μετά από τη ζωή στη σάρκα.

44:2.2 Υπάρχουν επτά ομάδες παραδείσιων αναπαραγωγών και θα προσπαθήσω να παρουσιάσω το έργο τους σύμφωνα με την ακόλουθη κατάταξη:

44:2.31. *Οι τραγουδιστές* – οι ειδικοί επί της αρμονίας οι οποίοι επαναλαμβάνουν τις συγκεκριμένες αρμονίες του παρελθόντος και ερμηνεύουν τις μελωδίες του παρόντος. Όλα αυτά όμως επιτυγχάνονται στο μοροντιανό επίπεδο.

44:2.42. *Οι εργάτες των χρωμάτων* – οι καλλιτέχνες εκείνοι του φωτός και της σκιάς που θα μπορούσατε να ονομάσετε ιχνογράφους και ζωγράφους, καλλιτέχνες που διασώζουν τις εφήμερες σκηνές και τα φευγαλέα επεισόδια, για τη μελλοντική μοροντιανή διασκέδαση.

44:2.53. *Οι απεικονιστές του φωτός* – οι κατασκευαστές των μέσων διατήρησης των πραγματικών ημι-πνευματικών φαινομένων, των οποίων ο κινηματογράφος θα αποτελούσε εντελώς χονδροειδή απεικόνιση.

44:2.64. *Οι ιστορικοί αναλυτές* – εκείνοι που παραστατικά αναπαράγουν τα κρίσιμα συμβάντα των συμπαντικών αρχείων και της ιστορίας.

44:2.75. *Οι προφητικοί καλλιτέχνες* – εκείνοι οι οποίοι προβάλλουν τις ιστορικές έννοιες στο μέλλον

44:2.86. *Οι αφηγητές της ιστορίας της ζωής* - εκείνοι οι οποίοι διαιωνίζουν τη σημασία και τη σπουδαιότητα της εμπειρίας της ζωής. Η προβολή των ατομικών εμπειριών του παρόντος στις μελλοντικές αξίες που θα κατακτηθούν.

44:2.97. *Οι διοικητικοί νομοθέτες* – εκείνοι οι οποίοι παρουσιάζουν τη σπουδαιότητα της κυβερνητικής φιλοσοφίας και της διοικητικής τεχνικής, οι ουράνιοι δραματουργοί της κυριαρχίας.

44:2.10 Πολύ συχνά και αποτελεσματικά, οι παραδείσιοι αναπαραγωγοί συνεργάζονται με τους διευθυντές ανάκλησης στη σύνθεση της ανακεφαλαίωσης της μνήμης με ορισμένες μορφές διανοητικής ανάπαυσης και ατομικής ψυχαγωγίας. Πριν από τα μοροντιανά κονκλάβια και τις πνευματικές συγκεντρώσεις, οι αναπαραγωγοί αυτοί συνεργάζονται ορισμένες φορές με καταπληκτικά δραματοποιημένα θεάματα, αντιπροσωπευτικά του σκοπού των συγκεντρώσεων αυτών. Πρόσφατα έγινα μάρτυρας μιας τέτοιας φοβερής παράστασης, κατά την οποία περισσότεροι από ένα εκατομμύριο καλλιτέχνες δημιούργησαν μία σειρά χιλίων σκηνών.

44:2.11 Οι ανώτεροι διανοητικοί διδάσκαλοι και οι λειτουργοί διάβασης ελεύθερα και αποτελεσματικά χρησιμοποιούν τις διάφορες αυτές ομάδες των αναπαραγωγών στις μοροντιανές εκπαιδευτικές τους δραστηριότητες. Δεν είναι όμως όλες τους οι προσπάθειες αφιερωμένες σε φευγαλέες παρουσιάσεις. Μεγάλο, πολύ μεγάλο μέρος του έργου τους είναι μόνιμης φύσης και θα μείνει για πάντα κληρονομιά σ' όλα τα χρόνια που θα έλθουν. Τόσο πολυμήχανοι είναι αυτοί οι τεχνουργοί ώστε, όταν λειτουργούν μαζικά, είναι σε θέση να επαναπροσδιορίζουν μία εποχή και σε συνεργασία με τους σεραφικούς λειτουργούς μπορούν ουσιαστικά να παρουσιάσουν τις αιώνιες αξίες του πνευματικού κόσμου στους θνητούς προφήτες του χρόνου.

3. ΟΙ ΘΕΙΟΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΕΣ

44:3.1 Υπάρχουν πόλεις «των οποίων κατασκευαστής και δημιουργός είναι ο Θεός.» Σε πνευματικό ισοδύναμο έχουμε όλα εκείνα με τα οποία εσείς οι θνητοί είστε εξοικειωμένοι, καθώς και καθώς και πολλά περισσότερα που δεν μπορούν να εκφρασθούν. Έχουμε κατοικίες, πνευματικές ανέσεις και μοροντιανές ανάγκες. Για κάθε υλική ικανοποίηση που

μπορούν να απολαύσουν οι θνητοί, έχουμε χιλιάδες πνευματικών πραγματικοτήτων που χρησιμεύουν στον να εμπλουτίζουν και να διευρύνουν την υπόστασή μας. Οι θείοι κατασκευαστές λειτουργούν σε επτά ομάδες:

44:3.21. *Οι Σχεδιαστές και κατασκευαστές κατοικιών* – εκείνοι οι οποίοι οικοδομούν και ανασκευάζουν τις κατοικίες που προορίζονται για τα άτομα και τις ομάδες εργασίας. Αυτές οι μοροντιανές και πνευματικές κατοικίες είναι υπαρκτές. Θα ήσαν αόρατες στην μικρή εμβέλεια όρασή σας, αλλά είναι απόλυτα υπαρκτές και όμορφες για εμάς. Ως ένα ορισμένο σημείο, όλες οι πνευματικές υπάρξεις μοιράζονται με τους κατασκευαστές ορισμένες λεπτομέρειες από το σχεδιασμό και τη δημιουργία των μοροντιανών, ή πνευματικών κατοικιών τους. Οι κατοικίες αυτές είναι εξοπλισμένες και διακοσμημένες σύμφωνα με τις ανάγκες των μοροντιανών, ή των πνευματικών πλασμάτων που πρόκειται να τις κατοικήσουν. Υπάρχει πλούσια ποικιλία και περίσσιες ευκαιρίες για την ατομική έκφραση σε όλες αυτές τις κατασκευές.

44:3.32. *Οι κατασκευαστές των χώρων εργασίας* – εκείνοι οι εργάζονται οποίοι πάνω στο σχεδιασμό και τη συναρμολόγηση των κατοικιών των μόνιμων και συνηθισμένων εργατών των μοροντιανών και πνευματικών χώρων. Οι κατασκευαστές αυτοί μπορούν να συγκριθούν με εκείνους οι οποίοι οικοδομούν στην Ουράντια τα εργαστήρια και τις άλλες βιομηχανικές εγκαταστάσεις. Οι μεταβατικοί κόσμοι διαθέτουν μία απαραίτητη οικονομία αμοιβαίας λειτουργίας και εξειδικευμένων τομέων εργασίας. Δεν κάνουμε όλοι τα πάντα. Υπάρχει ποικιλία λειτουργιών μεταξύ των μοροντιανών υπάρξεων και των εξελισσομένων πνευμάτων και αυτοί οι κατασκευαστές των χώρων εργασίας δεν φτιάχνουν μόνο καλύτερα εργαστήρια, αλλά συνεισφέρουν επίσης στην βελτίωση των συνθηκών εργασίας των εργατών.

44:3.43. *Οι κατασκευαστές χώρων παιγνιδιού*. Πελώρια κτίρια χρησιμοποιούνται κατά τις περιόδους ανάπαυσης, αυτού που οι θνητοί θα αποκαλούσαν αναψυχή και, κατά μία έννοια, παιγνίδι. Έχει ληφθεί μέριμνα για ένα κατάλληλο περιβάλλον, για τους διευθυντές ανάκλησης, τους ευφυολόγους των μοροντιανών κόσμων, των μεταβατικών αυτών σφαιρών, όπου λαμβάνει χώρα η εκπαίδευση των ανερχομένων υπάρξεων, αλλά που πρόσφατα απομακρύνθηκαν από τους εξελικτικούς κόσμους. Ακόμη και τα ανώτερα πνεύματα ασχολούνται με κάποιου είδους αναμνηστικού χιούμορ κατά τις περιόδους της πνευματικής τους επαναφόρτισης.

44:3.54. *Οι κατασκευαστές των χώρων λατρείας* – οι έμπειροι αρχιτέκτονες των πνευματικών και μοροντιανών ναών. Όλοι οι κόσμοι ανέλιξης των θνητών έχουν ναούς λατρείας και (οι ναοί αυτοί) είναι οι πλέον έξοχες δημιουργίες των μοροντιανών χώρων και των πνευματικών σφαιρών.

44:3.65. *Οι κατασκευαστές των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων* – εκείνοι οι οποίοι οικοδομούν τα αρχηγεία της μοροντιανής εκπαίδευσης και της προηγμένης πνευματικής γνώσης. Πάντα είναι ανοικτός ο δρόμος για την κατάκτηση περισσότερων γνώσεων, την απόκτηση πρόσθετων πληροφοριών, εν σχέσει προς το παρόν αλλά και το μελλοντικό έργο κάποιου, όπως επίσης εν σχέσει προς τις συμπαντικές πολιτισμικές γνώσεις, πληροφορίες που εκπονήθηκαν για να κάνουν τους ανερχόμενους θνητούς περισσότερο επιδέξιους και ικανούς πολίτες των μοροντιανών και των πνευματικών κόσμων.

44:3.76. *Οι μοροντιανοί σχεδιαστές* – εκείνοι που οικοδομούν για τη συντονισμένη συνεργασία όλων των προσωπικοτήτων, όλων των χώρων, όπως ακριβώς βρίσκονται παρούσες

οποιαδήποτε στιγμή, σε οποιαδήποτε σφαίρα. Οι σχεδιαστές αυτοί συνεργάζονται με τους επόπτες Μοροντιανής Δύναμης για να εμπλουτίσουν το συντονισμό της προοδευτικής μοροντιανής ζωής.

44:3.87. *Οι κατασκευαστές των κοινόχρηστων χώρων* – οι τεχνουργοί που σχεδιάζουν και κατασκευάζουν τους χώρους οι οποίοι προορίζονται για συγκεντρώσεις εκτός των λατρευτικών. Θαυμάσιοι και έξοχοι είναι οι χώροι των συνήθων συναθροίσεων.

44:3.9 Ενώ ούτε οι κατασκευές αυτές, ούτε η διακόσμησή τους θα ήταν ακριβώς υπαρκτές από την αισθητήρια αντίληψη των εκ της ύλης θνητών, είναι πολύ υπαρκτές για εμάς. Θα ήσασταν ανίκανοι να δείτε τους ναούς αυτούς, αν βρισκόσασταν εκεί με σάρκα και οστά. Παρ' όλ' αυτά, όλες αυτές οι υπεράνω της ύλης δημιουργίες βρίσκονται πράγματι εκεί και εμείς τις διακρίνουμε καθαρά και με την ίδια πληρότητα τις απολαμβάνουμε.

4. ΟΙ ΚΑΤΑΓΡΑΦΕΙΣ ΤΩΝ ΙΔΕΩΝ

44:4.1 Οι τεχνουργοί αυτοί είναι αφοσιωμένοι στην διατήρηση και την αναπαραγωγή των ανώτερων ιδεών των κόσμων και δραστηριοποιούνται σε επτά ομάδες:

44:4.21. *Οι συντηρητές των ιδεών.* Είναι οι τεχνουργοί οι αφοσιωμένοι στην διατήρηση των ανώτερων ιδεών των κόσμων. Στους μοροντιανούς κόσμους πραγματικά αποθησαυρίζουν τα κοσμήματα της διανοητικής δραστηριότητας. Προτού έλθω για πρώτη φορά στην Ουράντια, είδα καταγραφές και άκουσα εκπομπές των μορφοποιημένων ιδεών ορισμένων από τις μεγάλες διάνοιες του πλανήτη αυτού. Οι καταγραφείς των ιδεών διατηρούν τις ανώτερες αυτές ιδέες στη γλώσσα της Ουβέρσα.

44:4.3 Κάθε υπερσύμπαν έχει τη δική του γλώσσα, μία γλώσσα που μιλούν οι προσωπικότητές του και που επικρατεί σε όλους τους τομείς του. Τούτη είναι γνωστή ως η γλώσσα της Ουβέρσα στο υπερσύμπαν μας. Κάθε τοπικό σύμπαν επίσης διαθέτει τη δική του γλώσσα. Όλες οι ανώτερες τάξεις του Νέβαδον είναι δίγλωσσοι, μιλούν τη γλώσσα του Νέβαδον και τη γλώσσα της Ουβέρσα. Όταν δύο άτομα από διαφορετικά τοπικά σύμπαντα συναντώνται, επικοινωνούν στη γλώσσα της Ουβέρσα. Αν, πάντως, ένας εξ αυτών προέρχεται από άλλο υπερσύμπαν, πρέπει να καταφύγουν σε μεταφραστή. Στο κεντρικό σύμπαν ελάχιστα χρειάζεται κάποια γλώσσα. Υπάρχει τέλεια και σχεδόν απόλυτη κατανόηση. Εκεί, μόνον οι Θεοί δεν γίνονται πλήρως αντιληπτοί. Μάθαμε ότι μία τυχαία συνάντηση στον Παράδεισο παρουσιάζει περισσότερη αμοιβαία κατανόηση από όση θα μπορούσε να επιτευχθεί με μία θνητή γλώσσα σε χίλια χρόνια. Ακόμη και στον Σάλβινγκτον «αντιλαμβανόμεθα, όπως μας αντιλαμβάνονται.»

44:4.4 Η ικανότητα να μετασχηματίζει κάποιος τις ιδέες σε γλώσσα, στους μοροντιανούς και πνευματικούς κόσμους, είναι πέραν της αντίληψης των θνητών. Ο ρυθμός μας για την καταχώρηση των ιδεών σε μόνιμα αρχεία μπορεί να επιταχυνθεί τόσο πολύ από τους έμπειρους καταγραφείς, ώστε το ισοδύναμο περισσότερων του μισού εκατομμυρίου λέξεων,

ή νοητικών συμβόλων, να μπορεί να καταχωρηθεί σε ένα λεπτό του χρόνου της Ουράντια. Οι συμπαντικές αυτές γλώσσες είναι κατά πολύ πληρέστερες του λόγου των εξελικτικών κόσμων. Τα σύμβολα των ιδεών στην Ουβέρσα περιλαμβάνουν περισσότερους του ενός εκατομμυρίου χαρακτήρες, αν και το βασικό αλφάβητο περιέχει μόνο εβδομήντα σύμβολα. Η γλώσσα του Νέβαδον δεν είναι τόσο περίπλοκη, με τα βασικά σύμβολα, ή γράμματα του αλφαβήτου να είναι μόνο σαράντα οκτώ.

44:4.52. *Οι καταγραφείς των ιδεών.* Η δεύτερη αυτή ομάδα των καταγραφέων απασχολείται με τη διατήρηση των της απεικόνισης των ιδεών, των προτύπων των ιδεών. Πρόκειται για μία μορφή μόνιμης κατατραφής άγνωστης στους υλικούς κόσμους και με τη μέθοδο αυτή θα μπορούσα να αποκτήσω περισσότερες γνώσεις σε μία ώρα του χρόνου σας, από όσες θα μπορούσατε να αποκτήσετε σε εκατό χρόνια μελέτης της συνήθους γραπτής γλώσσας.

44:4.63. *Οι καταγραφείς των ιδεογραφημάτων.* Έχουμε τα ισοδύναμα του γραπτού και του προφορικού σας λόγου, αλλά για τη διατήρηση των εννοιών χρησιμοποιούμε συνήθως τεχνικές απεικόνισης και ιδεογραφημάτων. Εκείνοι οι οποίοι διατηρούν τα ιδεογραφήματα είναι ικανοί να βελτιώσουν κατά χίλιες φορές το έργο των καταγραφέων των ιδεών.

44:4.74. *Οι υποστηρικτές της ρητορικής.* Η ομάδα αυτή των καταγραφέων απασχολείται με το έργο της διατήρησης των εννοιών που προορίζονται για αναπαραγωγή δια της ρητορικής. Στη γλώσσα, ωστόσο, του Νέβαδον μπορούμε, σε μισή ώρα μόνο, να καλύψουμε την ύλη ολόκληρης της ζωής ενός θνητού της Ουράντια. Η μόνη σας ελπίδα για να κατανοήσετε αυτές τις διεργασίες είναι να σταματήσετε και να σκεφθείτε την τεχνική των διαταραγμένων και κερματισμένων ονείρων σας – πώς μπορείτε σε λίγα δευτερόλεπτα να διασχίσετε χρόνια εμπειριών στις φαντασιώσεις αυτές της νύχτας.

44:4.8 Η ρητορική του πνευματικού κόσμου είναι μία από σπάνιες χαρές που περιμένουν εσάς που έχετε ακούσει μόνο τις άτεχνες και αποσπασματικές ρητορείες της Ουράντια. Υπάρχει αρμονία της μουσικής και ευφωνία της έκφρασης στη ρητορική του Σάλβινγκτον και της Εντέντια που εμπνέουν πέραν κάθε περιγραφής. Οι φλογερές αυτές ιδέες είναι σαν όμορφα πετράδια στο διάδημα της αιωνιότητας. Μα, εγώ, δεν μπορώ να το κάνω! Δεν μπορώ να μεταδώσω στον ανθρώπινο νου το εύρος και το βάθος των πραγματικοτήτων αυτών ενός άλλου κόσμου!

44:4.95. *Οι διευθυντές εκπομπών.* Οι εκπομπές του Παραδείσου, του υπερσύμπαντος και των τοπικών συμπάντων βρίσκονται υπό τη γενική εποπτεία της ομάδας αυτής των συντηρητών των ιδεών. Υπηρετούν ως λογοκριτές και ως συντάκτες, καθώς επίσης και ως συντονιστές του υλικού εκπομπών, δημιουργώντας μία υπερσυμπαντική προσαρμογή όλων των εκ Παραδείσου εκπομπών, προσαρμόζοντας και μεταφράζοντας τις εκπομπές των Αρχαίων των Ημερών στις ξεχωριστές γλώσσες των τοπικών συμπάντων.

44:4.10 Οι εκπομπές των τοπικών συμπάντων πρέπει επίσης να τροποποιηθούν για λήψη από τα συστήματα και τους μεμονωμένους πλανήτες. Η μετάδοση των διαστημικών αυτών αναφορών εποπτεύεται προσεκτικά και υπάρχει πάντα μία εφεδρική εγγραφή ώστε να διασφαλίζεται η σωστή λήψη κάθε αναφοράς σε κάθε κόσμο, σ' ένα δεδομένο κύκλωμα. Οι διευθυντές αυτοί των εκπομπών είναι, από τεχνικής πλευράς, ειδικοί στη χρήση των διαστημικών ρευμάτων για όλους τους σκοπούς ευφυούς επικοινωνίας.

44:4.116. *Οι καταγραφείς του ρυθμού.* Οι Ουραντιανοί αναμφίβολα θα ονόμαζαν τους τεχνουργούς αυτούς ποιητές, αν και το έργο τους είναι πολύ διαφορετικό από, και υπερβαίνει σχεδόν ως το άπειρο, τις ποιητικές σας δημιουργίες. Ο ρυθμός είναι λιγότερο

εξαντλητικός για τις μοροντιανές και πνευματικές υπάρξεις κι' έτσι γίνεται συχνά προσπάθεια ώστε να αυξηθεί η αποτελεσματικότητα, αλλά και για να μεγαλώσει η απόλαυση με την εκτέλεση πολυάριθμων λειτουργιών σε ρυθμική μορφή. Εύχομαι μόνο να είχατε το προνόμιο να ακούσετε κάποιες από τις ποιητικές αυτές εκπομπές των συναθροίσεων της Εντέντια και να απολαύσετε τον πλούτο των εμφανίσεων και των χαρακτηριστικών των μεγαλοφυών των αστερισμών οι οποίοι είναι αυθεντίες σ' αυτή την έξοχη μορφή της αυτοέκφρασης και της κοινωνικής εναρμόνισης.

44:4.127. *Οι καταγραφείς της μορόντια.* Δεν μπορώ να ξέρω πώς να παρουσιάσω στον υλικό νου τη λειτουργία της σπουδαίας αυτής ομάδας των καταγραφέων των ιδεών, των επιφορτισμένων με τη διατήρηση του συνόλου των εικόνων των διαφόρων ρυθμίσεων των μοροντιανών θεμάτων και των πνευματικών διεργασιών. Παρουσιάζοντάς τους άτεχνα, είναι η ομάδα των φωτογράφων των κόσμων μετάβασης.

Διαφυλάσσουν για το μέλλον τις ζωτικές σκηνές και τις σχέσεις των διαδοχικών εκείνων εποχών, διατηρώντας τις σε αρχεία στις μοροντιανές αίθουσες μητρώων.

5. ΟΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

44:5.1 *Οι ενδιαφέροντες και ικανοί αυτοί τεχνουργοί ασχολούνται με κάθε είδος ενέργειας:* φυσική, διανοητική και πνευματική.

44:5.21. *Διαχειριστές της φυσικής ενέργειας.* Οι διαχειριστές της φυσικής ενέργειας υπηρετούν για μεγάλες περιόδους μαζί με τους διευθυντές δύναμης και είναι ειδικοί στη διαχείριση και τον έλεγχο πολλών εκφάνσεων της φυσικής ενέργειας. Είναι γνώστες των τριών βασικών ρευμάτων και των τριάντα επικουρικών ενεργειακών διαχωρισμών των υπερσυμπάντων. Οι υπάρξεις αυτές προσφέρουν ανεκτίμητη βοήθεια στους Επόπτες Μοροντιανής Δύναμης των κόσμων μετάβασης. Είναι οι διαρκείς σπουδαστές των κοσμικών προβολών του Παραδείσου.

44:5.32. *Διαχειριστές της διανοητικής ενέργειας.* Πρόκειται για τους ειδικούς της ενδοεπικοινωνίας μεταξύ των μοροντιανών και των άλλων τύπων των ευφυών υπάρξεων. Η μορφή αυτή της επικοινωνίας μεταξύ των θνητών είναι πρακτικά ανύπαρκτη στην Ουράντια. Αυτοί είναι οι ειδικοί που προωθούν την ικανότητα των ανερχομένων μοροντιανών υπάρξεων να επικοινωνούν μεταξύ τους και το έργο τους περιλαμβάνει πολυάριθμα, μοναδικά εγχειρήματα διανοητικά συνδεδεμένα, τα οποία βρίσκονται πολύ πέραν της δύναμής μου να τα παρουσιάσω στον υλικό νου. Οι τεχνουργοί αυτοί είναι οι ενθουσιώδεις σπουδαστές των διανοητικών κυκλωμάτων του απείρου Πνεύματος.

44:5.43. *Οι διαχειριστές της πνευματικής ενέργειας.* Οι διαχειριστές της πνευματικής ενέργειας είναι μια ενδιαφέρουσα ομάδα. Η πνευματική ενέργεια λειτουργεί σύμφωνα με παγιωμένους νόμους, όπως και η φυσική ενέργεια. Δηλαδή, η πνευματική δύναμη, όταν μελετηθεί, οδηγεί σε αξιόπιστα συμπεράσματα και μπορεί να τη διαχειρισθεί κάποιος με ακρίβεια, σαν να επρόκειτο για φυσικές ενέργειες. Στον πνευματικό κόσμο υπάρχουν συγκεκριμένοι και αξιόπιστοι νόμοι, όπως ακριβώς υπάρχουν στους υλικούς κόσμους. Στη διάρκεια των τελευταίων λίγων εκατομμυρίων χρόνων, πολλές βελτιωμένες τεχνικές για την πρόσληψη της πνευματικής ενέργειας αναπτύχθηκαν από τους σπουδαστές εκείνους των θεμελιακών νόμων του Αιώνιου Υιού που διέπουν την πνευματική ενέργεια, όπως εφαρμόζονται στη μοροντιανή, αλλά και τις άλλες τάξεις των ουράνιων υπάρξεων σ' ολόκληρα τα σύμπαντα.

44:5.54. *Διαχειριστές της ενιαίας ενέργειας.* Είναι η ριψοκίνδυνη ομάδα καλά εκπαιδευμένων υπάρξεων οι οποίες είναι αφοσιωμένες στη λειτουργική σχέση των τριών αρχικών φάσεων

της θείας ενέργειας που εκδηλώνεται σ' ολόκληρα τα σύμπαντα με τη μορφή των φυσικών, διανοητικών και πνευματικών ενεργειών. Τούτοι είναι οι ενθουσιώδεις προσωπικότητες που στην πραγματικότητα προσπαθούν να ανακαλύψουν τη συμπαντική παρουσία του Θεού του Υπέρτατου, αφού σ' αυτή την Θεία προσωπικότητα πρέπει να λαμβάνει χώρα η εμπειρική ενοποίηση όλης της θείας ουσίας του μεγάλου σύμπαντος. Και μέχρις ενός σημείου, οι τεχνουργοί αυτοί έχουν, σε πρόσφατους καιρούς, σημειώσει κάποια επιτυχία.

44:5.65. *Σύμβουλοι μεταφοράς.* Το σώμα αυτό των τεχνικών συμβούλων των σεραφείμ μεταφοράς είναι απόλυτα ικανό στο να συνεργάζεται με τους σπουδαστές των άστρων στη διεκπεραίωση της διαμεταγωγής και να βοηθά με διάφορους τρόπους τους προϊσταμένους μεταφοράς στους κόσμους του διαστήματος. Είναι οι επιθεωρητές κυκλοφορίας στους πλανήτες και βρίσκονται παρόντες σ' όλους τους κατοικημένους κόσμους. Η Ουράντια εξυπηρετείται από ένα σώμα εβδομήντα συμβούλων μεταφοράς.

44:5.76. *Οι ειδικοί της επικοινωνίας.* Η Ουράντια, με τον ίδιο τρόπο, εξυπηρετείται από δώδεκα τεχνικούς της διαπλανητικής και διασυμπαντικής επικοινωνίας. Οι υπάρξεις αυτές με την μακρόχρονη εμπειρία είναι ειδικοί στη γνώση των νόμων εκπομπών και παρεμβολών, όπως εφαρμόζονται στις επικοινωνίες των κόσμων. Το σώμα αυτό ασχολείται με όλες τις μορφές των διαστημικών μηνυμάτων, εκτός εκείνων των Αγγελιαφόρων της Βαρύτητας και των Μοναχικών Αγγελιαφόρων. Στην Ουράντια μεγάλο μέρος του έργου τους πρέπει να επιτευχθεί δια του κυκλώματος των αρχαγγέλων.

44:5.87. *Οι διδάσκαλοι της ανάπαυσης.* Η θεία ανάπαυση συνδέεται με την τεχνική της πρόσληψης πνευματικής ενέργειας. Η μοροντιανή και η πνευματική ενέργεια πρέπει να ανανεώνονται όπως ακριβώς η φυσική ενέργεια, αλλά όχι για τους ίδιους λόγους. Είμαι, κατ' ανάγκην, υποχρεωμένος να χρησιμοποιήσω άτεχνες παρομοιώσεις στην προσπάθειά μου να σας δια φωτίσω. Πάντως, όμως, εμείς, οι του πνευματικού κόσμου πρέπει να σταματούμε τις συνηθισμένες μας δραστηριότητες περιοδικά και να πηγαίνουμε στους κατάλληλους τόπους συνάντησης, όπου αρχίζουμε τη θεία ανάπαυση και έτσι αναπληρώνουμε τη χαμένη μας ενέργεια.

44:5.9 *Θα λάβετε τα πρώτα σας μαθήματα πάνω στα θέματα αυτά όταν φθάσετε στους κόσμους-δώματα, αφού θα έχετε γίνει υπάρξεις μοροντιανές και θα έχετε αρχίσει να βιώνετε την τεχνική των πνευματικών υποθέσεων. Γνωρίζετε περί του εσώτατου κυκλώματος της Χαβόνα και ότι, αφού οι οδοιπόροι του διαστήματος διασχίσουν τους προηγούμενους κύκλους, πρέπει να εισαχθούν στη μακροχρόνια και αναζωογονητική ανάπαυση του Παραδείσου. Τούτο δεν αποτελεί μόνο τεχνική προϋπόθεση για τη μετάβαση από την πορεία του χρόνου στην υπηρεσία της αιωνιότητας, αλλά είναι επίσης μία αναγκαιότητα, μία μορφή ανάπαυσης η οποία απαιτείται για να αναπληρωθούν οι ενεργειακές απώλειες που συνεπάγονται τα τελικά στάδια της ανελικτικής εμπειρίας, και επίσης για να αποθηκευθεί το απόθεμα της πνευματικής δύναμης για το επόμενο στάδιο της ατέλειωτης πορείας.*

44:5.10 *Οι διαχειριστές αυτοί της ενέργειας λειτουργούν επίσης με εκατοντάδες άλλους τρόπους, πάρα πολλούς για να απαριθμιστούν, όπως είναι οι διαβουλεύσεις με τα σεραφείμ, τα χερουβείμ και τα σανομπείμ σχετικά με τους πλέον αποτελεσματικούς τρόπους πρόσληψης ενέργειας καθώς επίσης και με τη διατήρηση των πλέον χρήσιμων ισορροπιών των διαφορετικών δυνάμεων μεταξύ των ενεργητικών χερουβείμ και των παθητικών σανομπείμ. Με πολλούς διαφορετικούς τρόπους οι ειδικοί αυτοί προσφέρουν βοήθεια στα μοροντιανά και πνευματικά πλάσματα, στις προσπάθειές τους να κατανοήσουν την θεία*

ανάπαυση, που είναι τόσο σημαντική για την αποτελεσματική χρήση των βασικών ενεργειών του διαστήματος.

6. ΣΧΕΔΙΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΕΣ

44:6.1 Πολύ θα ήθελα να γνώριζα πώς να παρουσιάσω το έξοχο έργο αυτών των μοναδικών τεχνουργών! Κάθε προσπάθεια εκ μέρους μου να εξηγήσω το έργο του πνευματικού καλλωπισμού δεν θα θύμιζε στον υλικό νου παρά τις δικές σας θλιβερές, αλλά αξιέπαινες προσπάθειες να κάνετε τα πράγματα αυτά στον δικό σας κόσμο της διάνοιας και της ύλης.

44:6.2 Το σώμα αυτό, ενώ περιλαμβάνει περισσότερες από χίλιους υποτομείς δραστηριότητας, είναι ομαδοποιημένο στις ακόλουθες επτά μείζονες κατηγορίες:

44:6.31. *Οι χειροτέχνες των χρωμάτων.* Είναι εκείνοι που κάνουν τους δέκα χιλιάδες χρωματικούς τόνους της πνευματικής αντανάκλασης να αποστέλλουν ορμητικά τα θαυμάσια μηνύματά τους, του μελωδικού κάλλους. Πέραν της αντίληψης των χρωμάτων, δεν υπάρχει τίποτε στην ανθρώπινη εμπειρία με το οποίο μπορούν να συγκριθούν οι δραστηριότητες αυτές.

44:6.42. *Οι σχεδιαστές των ήχων.* Πνευματικά κύματα με διαφορετική ταυτότητα και μοροντιανή εκτίμηση απεικονίζονται από τους σχεδιαστές αυτούς, εκείνου το οποίο θα αποκαλούσατε ήχο. Οι ωθήσεις αυτές είναι στην πραγματικότητα οι υπέροχες ανακλάσεις των γυμνών και μεγαλειωδών πνευμάτων-ψυχών των ουράνιων στρατιών.

44:6.53. *Οι σχεδιαστές των συγκινήσεων.* Αυτοί οι ενδυναμωτές και συντηρητές των αισθημάτων είναι εκείνοι οι οποίοι διατηρούν τα συναισθήματα της μορόντια και τις συγκινήσεις του θείου για τη μελέτη και την διαπαιδαγώγηση των παιδιών του χρόνου, αλλά και για την έμπνευση και την ωραιοποίηση των μοροντιανών εξελισσομένων και των προοδευόντων πνευμάτων.

44:6.64. *Οι καλλιτέχνες των οσμών.* Η σύγκριση αυτή των ουράνιων πνευματικών δραστηριοτήτων με τη φυσική αναγνώριση των χημικών οσμών είναι, πράγματι, ατυχής, οι θνητοί της Ουράντια, όμως, μετά βίας θα μπορούσαν να αναγνωρίσουν τη λειτουργία αυτή με κάποιο άλλο όνομα. Οι τεχνουργοί αυτοί δημιουργούν τις ποικίλες συμφωνίες τους για την διαπαιδαγώγηση και την τέρψη των προοδευόντων παιδιών του φωτός. Δεν έχετε τίποτε στη γη με το οποίο, αυτός ο τύπος του πνευματικού μεγαλείου, μπορεί έστω και κατ' ελάχιστον να συγκριθεί.

44:6.75. *Οι καλλωπιστές της παρουσίας.* Οι τεχνουργοί αυτοί δεν ασχολούνται με την τέχνη της αυτοδιακόσμησης, ή την τεχνική της ωραιοποίησης των πλασμάτων. Είναι αφοσιωμένοι στη δημιουργία πολυπληθών και ευφρόσυνων αντιδράσεων στα μεμονωμένα μοροντιανά και πνευματικά πλάσματα, δραματοποιώντας τη σημασία των σχέσεων, δια μέσου των εκ της θέσης τους καθοριζόμενων αξιών, όπως ορίζονται στις διαφορετικές μοροντιανές και πνευματικές τάξεις, στα σύνθετα σύνολα των διαφοροποιημένων αυτών υπάρξεων. Οι καλλιτέχνες αυτοί διασκευάζουν υπερ-υλικές υπάρξεις όπως θα κάνατε με ζώσες μουσικές νότες, οσμές, όψεις και κατόπιν τις αναμειγνύουν στους ύμνους της δόξας.

44:6.86. *Οι σχεδιαστές του γούστου.* Και τι μπορεί κανείς να σας πει γι' αυτούς τους καλλιτέχνες! Δειλά μπορώ να υπαινιχθώ ότι είναι οι βελτιωτές του μοροντιανού γούστου και

ότι επίσης μοχθούν για να αυξήσουν την εκτίμηση της ομορφιάς δια της όξυνσης των αισθήσεων του εξελισσόμενου πνεύματος.

44:6.97. *Οι μοροντιανοί συνθετητές.* Αυτοί είναι οι μεγάλοι μάστορες που, όταν όλοι οι άλλοι έχουν κάνει τις αντίστοιχες συνεισφορές τους, εκείνοι τότε προσθέτουν τις ανώτερες και τελικές πινελιές τους στο μοροντιανό σύνολο, επιτυγχάνοντας έτσι μία εμπνευσμένη απεικόνιση του θεϊκά ωραίου, μία διαρκή έμπνευση των πνευματικών υπάρξεων και των μοροντιανών συντρόφων τους. Πρέπει όμως να περιμένετε την απελευθέρωσή σας από το υλικό σώμα πριν μπορέσετε να αρχίσετε να αντιλαμβάνεσθε το καλλιτεχνικό μεγαλείο και την αισθητική ομορφιά των μοροντιανών και των πνευματικών κόσμων.

7. ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΗΣ ΑΡΜΟΝΙΑΣ

44:7.1 Οι καλλιτέχνες αυτοί δεν ασχολούνται με τη μουσική, τη ζωγραφική, ή οτιδήποτε σχετικό, όπως θα μπορούσατε να εικάσετε. Ασχολούνται με τη διαχείριση και την οργάνωση εξειδικευμένων δυνάμεων και ενεργειών οι οποίες είναι παρούσες στον πνευματικό κόσμο, αλλά που δεν αναγνωρίζονται από τους θνητούς. Αν είχα το ελάχιστο δυνατό περιθώριο σύγκρισης, θα επιχειρούσα να σας παρουσιάσω το μοναδικό αυτό πεδίο πνευματικού επιτεύγματος, απελπίζομαι, όμως – δεν υπάρχει ελπίδα να μεταδώσω στο θνητό νου τη σφαίρα αυτή της ουράνιας τέχνης. Παρ' όλα ταύτα, εκείνο που δεν μπορεί να περιγραφεί μπορεί να υπονοηθεί:

44:7.2 Το κάλλος, ο ρυθμός και η αρμονία είναι έννοιες διανοητικά συνδεδεμένες και πνευματικά συγγενείς. Η αλήθεια, η πραγματικότητα και η συνάφεια είναι διανοητικά αχώριστες και συνδέονται με τη φιλοσοφική θεώρηση του κάλλους. Η αγαθότητα, η αρετή και η δικαιοσύνη συσχετίζονται φιλοσοφικά και συνδέονται πνευματικά με τη ζώσα αλήθεια και το θείο κάλλος.

44:7.3 Η κοσμική θεώρηση της αληθούς φιλοσοφίας, η αναπαράσταση της ουράνιας τέχνης, ή η προσπάθεια των θνητών να απεικονίσουν την ανθρώπινη αναγνώριση του θείου κάλλους, δεν μπορεί ποτέ να γίνει πραγματικά ικανοποιητική, αν μία τέτοια επιχειρούμενη από ένα πλάσμα πρόοδος δεν είναι ενιαία. Οι εκφράσεις αυτές της θείας παρόρμησης εντός του εξελισσόμενου πλάσματος μπορεί να είναι διανοητικά αληθείς, συναισθηματικά ωραίες και πνευματικά αγαθές. Το πραγματικό νόημα, όμως, της έκφρασης απουσιάζει, εκτός εάν η πραγματικότητα αυτή της αλήθειας, η έννοια του κάλλους και η αξία της αγαθότητας ενοποιηθούν στην εμπειρία ζωής του τεχνουργού, του επιστήμονα, ή του φιλόσοφου.

8. ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΦΙΛΟΔΟΞΙΕΣ ΚΑΙ ΜΟΡΟΝΤΙΑΝΑ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑΤΑ

44:8.1 Αν και οι ουράνιοι τεχνουργοί δεν δραστηριοποιούνται οι ίδιοι σε υλικούς πλανήτες, όπως είναι η Ουράντια, έρχονται, ωστόσο, από καιρό σε καιρό, από το αρχηγείο του συστήματος για να προσφέρουν βοήθεια στα εκ φύσεως προικισμένα άτομα των θνητών φυλών. Όταν τους ανατεθεί το έργο αυτό, οι τεχνουργοί αυτοί εργάζονται προσωρινά υπό την εποπτεία των πλανητικών αγγέλων προόδου. Οι σεραφικές στρατιές συνεργάζονται με τους τεχνουργούς αυτούς προσπαθώντας να βοηθήσουν τους θνητούς εκείνους καλλιτέχνες, οι οποίοι διαθέτουν εκ φύσεως ταλέντο και που επίσης διαθέτουν Προσαρμοστές ιδιαίτερης και προγενέστερης εμπειρίας.

44:8.2 Υπάρχουν τρεις πιθανές πηγές ιδιαίτερης ανθρώπινης ικανότητας: Στο βάθος, *πάντοτε* υπάρχει η φυσική, ή εγγενής ροπή. Μία ιδιαίτερη ικανότητα δεν αποτελεί ποτέ αυθαίρετο δώρο των Θεών. Υπάρχει πάντα ένα προγονικό θεμέλιο για κάθε εξαιρετικό ταλέντο. Πέραν αυτής της φυσικής ικανότητας, ή μάλλον συμπληρωματικά μ' αυτήν, μπορεί να υπάρχει η

συμβαλλόμενη καθοδήγηση του Προσαρμοστή της Σκέψης, στα άτομα εκείνα των οποίων οι ενοικούντες Προσαρμοστές μπορεί να είχαν ουσιαστικές και γνήσιες εμπειρίες σε παρόμοια θέματα σε άλλους κόσμους και σε άλλα θνητά πλάσματα. Στις περιπτώσεις εκείνες όπου και ο ανθρώπινος νους και ο ενοικών Προσαρμοστής είναι ασυνήθιστα ικανοί, οι πνευματικοί τεχνουργοί μπορεί να εξουσιοδοτηθούν να λειτουργήσουν ως εναρμονιστές των ταλέντων αυτών και με διάφορους τρόπους να βοηθήσουν και να εμπνεύσουν τους θνητούς αυτούς, ώστε να αναζητήσουν τα αεί τελειοποιούμενα ιδανικά και να επιχειρήσουν την εμπλουτισμένη απεικόνισή τους για την διαπαιδαγώγηση του κόσμου.

44:8.3 Δεν υπάρχουν κάστες στις τάξεις των πνευματικών τεχνουργών. Ανεξάρτητα από το πόσο ταπεινή είναι η καταγωγή σας, αν έχετε ικανότητα και το δώρο της έκφρασης, θα επιτύχετε ικανοποιητική αναγνώριση και θα λάβετε τη δέουσα εκτίμηση καθώς θ' ανέρχεστε την κλίμακα της μοροντιανής εμπειρίας και του πνευματικού επιτεύγματος. Δεν μπορεί να υπάρξει φυσικό μειονέκτημα ανθρώπινης κληρονομιάς, ή απώλεια του θνητού περιβάλλοντος το οποίο η μοροντιανή πορεία δεν θα αντισταθμίσει απόλυτα και δεν θα απομακρύνει ολοκληρωτικά. Και όλες αυτές οι ικανοποιήσεις καλλιτεχνικού επιτεύγματος και εκφραστικής αυτοπραγμάτωσης θα επιτευχθούν δια των ατομικών προσπαθειών σας στην προοδευτική σας εξέλιξη. Τελικά οι φιλοδοξίες της εξελικτικής μετρίότητας μπορούν να πραγματοποιηθούν. Ενώ οι θεοί δεν χαρίζουν αυθαίρετα ταλέντα και ικανότητες στα παιδιά του χρόνου, πραγματικά μεριμνούν για την κατάκτηση της ικανοποίησης όλων των ευγενικών ιδανικών τους και για την κάλυψη κάθε ανθρώπινης επιθυμίας για ουράνια αυτοέκφραση.

44:8.4 Ωστόσο, κάθε ανθρώπινη ύπαρξη οφείλει να θυμάται: Πολλές φιλοδοξίες για υπεροχή που ταλανίζουν τους θνητούς στη σάρκα δεν θα διαρκέσουν, στους ίδιους αυτούς θνητούς, στη μοροντιανή και πνευματική τους πορεία. Οι ανελίσσόμενοι μοροντιανοί μαθαίνουν να προσαρμόζουν τις προηγούμενες, καθαρά σαρκικές, επιθυμίες και εγωιστικές φιλοδοξίες. Πάντως, τα πράγματα εκείνα που τόσο θερμά επιθυμούσατε να κάνετε στη γη και τα οποία οι συνθήκες τόσο επίμονα σας αρνήθηκαν, εάν, αφού αποκτήσετε αληθούς υπόστασης διορατικότητα στην μοροντιανή πορεία, εξακολουθείτε ακόμη να επιθυμείτε να τα κάνετε, τότε είναι βέβαιο ότι θα σας δοθεί κάθε ευκαιρία για να ικανοποιήσετε απόλυτα τις μακρόχρονες επιθυμίες σας.

44:8.5 Προτού οι ανερχόμενοι θνητοί εγκαταλείψουν το τοπικό σύμπαν για να ξεκινήσουν την πνευματική τους πορεία, θα ικανοποιηθούν απόλυτα όσον αφορά σε κάθε διανοητική, καλλιτεχνική και κοινωνική τους επιθυμία, ή αληθή φιλοδοξία, που χαρακτήριζε τα θνητά, ή μοροντιανά επίπεδα της ύπαρξής τους. Τούτο είναι το επίτευγμα της ισότητας στην ικανοποίηση της αυτοέκφρασης και της αυτοπραγμάτωσης, αλλά όχι το επίτευγμα της ταυτόσημης εμπειρικής θέσης, ούτε η ολοκληρωτική εξάλειψη της χαρακτηριστικής ατομικότητας σε ικανότητα, τεχνική και έκφραση. Η νέα, όμως, πνευματική διαφορικότητα του ατομικού εμπειρικού επιτεύγματος δεν θα εξομαλυνθεί και δεν θα εξισωθεί, παρά μόνο αφού ολοκληρώσετε και τον τελευταίο κύκλο της πορείας σας προς τη Χαβόνα. Και τότε, οι κάτοικοι του Παραδείσου θα βρεθούν αντιμέτωποι με την ανάγκη της προσαρμογής σ' αυτή την απολυτοειδή διαφορικότητα της προσωπικής εμπειρίας, η οποία μπορεί να εξομαλυνθεί μόνο δια του ομαδικού επιτεύγματος του ύπατου επιπέδου των πλάσμάτων – το έβδομου κύκλου πνευματικό πεπρωμένο των θνητών τελικιστών.

44:8.6 Και τούτη είναι η ιστορία των ουράνιων τεχνουργών, του κοσμοπολίτικου αυτού σώματος των έξοχων εργατών που τόσα πολλά κάνουν για να μεγαλώνουν τις

αρχιτεκτονικές σφαίρες με τις καλλιτεχνικές απεικονίσεις του θείου κάλλους των Παραδείσιων Δημιουργών.

44:8.7[Υπαγορεύθηκε από έναν Αρχάγγελο του Νέβαδον.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 45

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΟΥ ΤΟΠΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

45:0.1 Το διοικητικό κέντρο της Σατάνια συνίσταται σ' ένα σύμπλεγμα αρχιτεκτονικών σφαιρών - εβδομήντα πέντε τον αριθμό – την ίδια την Τζερουζέμ, τους επτά μείζονες δορυφόρους και τους σαράντα εννέα υποδορυφόρους. Η Τζερουζέμ, η πρωτεύουσα του συστήματος, έχει σχεδόν ένα εκατομμύριο φορές το μέγεθος της Ουράντια, αν και η βαρύτητά της είναι κατά τι μικρότερη. Οι μείζονες δορυφόροι της Τζερουζέμ είναι οι επτά κόσμοι διέλευσης, κάθε ένας των οποίων είναι περίπου δέκα φορές μεγαλύτερος από την Ουράντια, ενώ οι επτά υποδορυφόροι των σφαιρών αυτών διέλευσης είναι σχεδόν στο μέγεθος της Ουράντια.

45:0.2 Οι επτά κόσμοι-δώματα είναι οι επτά υποδορυφόροι του κόσμου διέλευσης υπ' αριθμόν ένα.

45:0.3 Ολόκληρο αυτό το σύστημα των πενήντα επτά αρχιτεκτονικών κόσμων έχει ανεξάρτητο φωτισμό, θέρμανση και ύδρευση και ενεργοποιείται δια του συντονισμού του Κέντρου Δύναμης της Σατάνια και των Κυρίαρχων Φυσικών Ελεγκτών, σύμφωνα με την παγιωμένη τεχνική φυσικής οργάνωσης και διευθέτησης των ειδικά δημιουργημένων αυτών σφαιρών. Επίσης, από φυσικής πλευράς, τους φροντίζουν και τους συντηρούν με διάφορους τρόπους οι αυτόχθονες σπορνείτζια.

1. ΚΟΣΜΟΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗΣ

45:1.1 Οι επτά μείζονες κόσμοι που κινούνται κυκλικά γύρω από την Τζερουζέμ είναι γενικά γνωστοί ως σφαίρες μεταβατικής επιμόρφωσης. Οι κυβερνήτες τους καθορίζονται κατά διαστήματα από το ανώτατο εκτελεστικό συμβούλιο της Τζερουζέμ. Οι σφαίρες αυτές αριθμούνται και αποκαλούνται ως εξής:

45:1.2 *Υπ' αριθμόν 1. Ο Κόσμος των Τελικιστών.* Τούτο είναι το αρχηγείο του σώματος των τελικιστών του τοπικού συστήματος και περιβάλλεται από τους κόσμους υποδοχής, τους επτά κόσμους-δώματα, τους τόσο ολοκληρωτικά αφιερωμένους στο σχέδιο της ανέλιξης των θνητών. Ο κόσμος των τελικιστών είναι προσβάσιμος στους κατοίκους όλων των επτά κόσμων-δωμάτων. Τα σεραφείμ μεταφοράς διακομίζουν ανερχόμενες προσωπικότητες πίσω-μπρος στις πορείες αυτές, οι οποίες έχουν σχεδιαστεί για να καλλιεργήσουν την πίστη των ατόμων στο ύπατο πεπρωμένο των διελαυνόντων θνητών. Παρά το ότι οι τελικιστές και οι κοινωνικές τους δομές δεν είναι κανονικά αντιληπτοί από την μοροντιανή όραση, θα νοιώσετε περισσότερο από συγκλονισμένοι, από καιρό σε καιρό, όταν οι μετασχηματιστές της ενέργειας και οι Επόπτες της Μοροντιανής Δύναμης σας καταστήσουν για μία στιγμή ικανούς να ρίξετε μία φευγαλέα ματιά σ' αυτές τις ανώτερες πνευματικές προσωπικότητες, που πραγματικά ολοκλήρωσαν την προς τον Παράδεισο ανέλιξη και που επέστρεψαν στους ίδιους αυτούς κόσμους απ' όπου αρχίζετε το μακρύ τούτο ταξίδι, ως εχέγγυο της διαβεβαίωσης ότι μπορείτε και, σίγουρα, θα ολοκληρώσετε το φοβερό εγχείρημα. Όλοι οι προσωρινά παραμένοντες στους κόσμους-δώματα πηγαίνουν στη σφαίρα των τελικιστών τουλάχιστον μία φορά το χρόνο για τις συναθροίσεις αυτές της νοερής απεικόνισης των τελικιστών.

45:1.3 *Υπ' αριθμόν 2. Ο Μοροντιανός Κόσμος.* Ο πλανήτης αυτός είναι το αρχηγείο των εποπτών της μοροντιανής ζωής και περιβάλλεται από τις επτά σφαίρες όπου οι προϊστάμενοι της μορόντια εκπαιδεύουν τους συνεργάτες τους και τους βοηθούς τους, τόσο μοροντιανές υπάρξεις όσο και ανερχόμενους θνητούς.

45:1.4 *Διασχίζοντας τους επτά κόσμους-δώματα, θα προωθηθείτε, επίσης, και στις επιμορφωτικές αυτές και κοινωνικές σφαίρες της αυξανόμενης μοροντιανής επαφής.* Όταν προωθηθείτε από τον πρώτο στον δεύτερο κόσμο-δώμα, θα αποκτήσετε το δικαίωμα να πάρετε άδεια, ως επισκέπτης, για το μεταβατικό αρχηγείο υπ' αριθμόν δύο, τον μοροντιανό κόσμο, και ούτω καθ' εξής. Και όταν θα βρίσκεστε σε κάποιον από τους επιμορφωτικούς αυτούς κόσμους, μπορείτε, κατόπιν προσκλήσεως, να γίνετε επισκέπτης και παρατηρητής σε οποιονδήποτε από τους επτά περιβάλλοντες κόσμους των σχετικών ομαδικών δραστηριοτήτων.

45:1.5 *Υπ' αριθμόν 3. Ο Αγγελικός Κόσμος.* Τούτο είναι το αρχηγείο όλων των σεραφικών στρατιών που ασχολούνται με δραστηριότητες του συστήματος και περιβάλλεται από τους επτά κόσμους της αγγελικής εξάσκησης και καθοδήγησης. Αυτές είναι οι σεραφικές κοινωνικές σφαίρες.

45:1.6 *Υπ' αριθμόν 4. Ο Υπεραγγελικός Κόσμος.* Η σφαίρα αυτή είναι η πατρίδα των Υπέρλαμπρων Εσπερινών Αστέρων στη Σατάνια κι' ένας απέραντος τόπος συνάντησης ισότιμων και σχεδόν ισότιμων υπάρξεων. Οι επτά δορυφόροι του κόσμου αυτού έχουν εκχωρηθεί στις επτά μείζονες ομάδες των άγνωστης ταυτότητας αυτών ουράνιων υπάρξεων.

45:1.7 *Υπ' αριθμόν 5. Ο Κόσμος των Υιών.* Αυτός ο πλανήτης είναι το αρχηγείο των θείων Υιών όλων των τάξεων, περιλαμβανομένων των δια των πλασμάτων τριαδοποιημένων υιών. Οι περιβάλλοντες επτά κόσμοι είναι αφιερωμένοι σε ορισμένες ατομικές ομάδες των θεϊκά συσχετιζόμενων αυτών υιών.

45:1.8 *Υπ' αριθμόν 6. Ο Κόσμος του Πνεύματος.* Η σφαίρα αυτή χρησιμεύει ως τόπος συνάντησης στο σύστημα των ανώτερων προσωπικοτήτων του Απείρου Πνεύματος. Οι επτά περιβάλλοντες δορυφόροι του έχουν εκχωρηθεί σε μεμονωμένες ομάδες των θείων αυτών τάξεων. Στον κόσμο διέλευσης, όμως, υπ' αριθμόν έξι, δεν υπάρχει αντιπροσώπευση του Πνεύματος, ούτε θα παρατηρηθεί μία τέτοια παρουσία στις πρωτεύουσες των συστημάτων. Ο Θεός Λειτουργός του Σάλβινγκτον βρίσκεται παντού στον Νέβαδον.

45:1.9 *Υπ' αριθμόν 7. Ο Κόσμος του Πατέρα.* Αυτή είναι η σιωπηλή σφαίρα του συστήματος. Καμία ομάδα υπάρξεων δεν κατοικεί σ' αυτήν. Ο μεγάλος ναός του φωτός καταλαμβάνει ένα κεντρικό μέρος, αλλά κανείς δεν φαίνεται μέσα. Όλες οι υπάρξεις, όλων των κόσμων του συστήματος είναι ευπρόσδεκτες ως προσκυνητές.

45:1.10 *Οι επτά δορυφόροι που περιβάλλουν τον κόσμο του Πατέρα αξιοποιούνται με ποικίλους τρόπους στα διάφορα συστήματα.* Στη Σατάνια τώρα χρησιμοποιούνται ως σφαίρες κράτησης των έγκλειστων ομάδων της εξέγερσης του Εωσφόρου. Η πρωτεύουσα του αστερισμού, η Εντέντια, δεν διαθέτει ανάλογους κόσμους-φυλακές. Τα λίγα σεραφείμ και χερουβείμ που προσχώρησαν στους στασιαστές στην εξέγερση της Σατάνια έχουν από καιρό περιοριστεί σ' αυτούς τους κόσμους απομόνωσης της Τζερουζέμ.

45:1.11 *Ως προσωρινός κάτοικος στον έβδομο κόσμο-δώμα, έχετε πρόσβαση στον έβδομο κόσμο διέλευσης, τη σφαίρα του πατέρα του Σύμπαντος και σας επιτρέπεται, επίσης, να επισκεφθείτε τους κόσμους-φυλακές της Σατάνια, οι οποίοι περιβάλλουν τον πλανήτη αυτό, όπου τώρα κρατούνται ο Εωσφόρος και η πλειονότητα των προσωπικοτήτων εκείνων που*

τον ακολούθησαν στην εξέγερση εναντίον του Μιχαήλ. Και το θλιβερό αυτό θέαμα παρατηρείται κατά τη διάρκεια των τελευταίων αυτών αιώνων και θα εξακολουθήσει να χρησιμεύει ως σοβαρή προειδοποίηση σ' ολόκληρο τον Νέβαδον, μέχρις ότου οι Αρχαίοι των Ημερών δικάσουν την αμαρτία του Εωσφόρου και των εκπεσόντων συνεργατών του, οι οποίοι αποποιήθηκαν τη σωτηρία που προσφέρθηκε από τον Μιχαήλ, τον συμπαντικό τους Πατέρα.

2. Ο ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

45:2.1 Το ανώτερο εκτελεστικό στέλεχος ενός τοπικού συστήματος κατοικημένων κόσμων είναι ένας πρωταρχικός Υιός Λανονάντεκ, ο Κυρίαρχος του Συστήματος. Στο τοπικό μας σύμπαν οι κυρίαρχοι αυτοί είναι διαπιστευμένοι με μεγάλες εκτελεστικές ευθύνες, ασυνήθιστα ατομικά προνόμια. Όχι όλα τα σύμπαντα, ούτε καν στον Όρβοντον, δεν είναι τόσο οργανωμένα ώστε να επιτρέπουν στους Κυρίαρχους του Συστήματος να ασκούν τέτοιες ασυνήθιστα ευρείες δυνάμεις προσωπικής ελευθερίας κινήσεων επί των θεμάτων του συστήματος. Σε ολόκληρη, πάντως, την ιστορία του Νέβαδον, οι χωρίς περιορισμούς αυτοί εκτελεστικοί έχουν επιδείξει ανυπακοή μόνο τρεις φορές. Η εξέγερση του Εωσφόρου στο σύστημα της Σατάνια ήταν η τελευταία και πλέον διαδεδομένη απ' όλες.

45:2.2 Στη Σατάνια, ακόμη και μετά την καταστροφική αναστάτωση, απολύτως καμία αλλαγή δεν έγινε στην τεχνική της διακυβέρνησης του συστήματος. Ο τωρινός Κυρίαρχος του Συστήματος διαθέτει κάθε δύναμη και ασκεί κάθε εξουσία που είχε δοθεί στον ανάξιο προκάτοχό του, εκτός ορισμένων θεμάτων που προς το παρόν βρίσκονται υπό την εποπτεία των πατέρων του Αστερισμού, τα οποία οι Αρχαίοι των Ημερών δεν έχουν ακόμη αποδώσει στον Λείναφορτζ, το διάδοχο του Εωσφόρου.

45:2.3 Ο παρών επικεφαλής της Σατάνια είναι ένας χαρισματικός και ευφυής κυβερνήτης και έχει περάσει επιτυχώς τη δοκιμασία για εξέγερση. Όταν υπηρετούσε ως Βοηθός Κυρίαρχος του Συστήματος, ο Λείναφορτζ ήταν πιστός στον Μιχαήλ, σε μία προγενέστερη αναταραχή στο σύμπαν του Νέβαδον. Ο κραταιός αυτός και λαμπρός Κύριος της Σατάνια είναι δοκιμασμένος και ελεγμένος διοικητής.

Την εποχή της εξέγερσης στο δεύτερο σύστημα του Νέβαδον, όταν ο Κυρίαρχος του Συστήματος αμάρτησε και έπεσε στο σκοτάδι, ο Λείναφορτζ, ο πρώτος βοηθός του αμαρτήσαντος αρχηγού, ανέλαβε τα ηνία της κυβέρνησης και διηύθυνε με τέτοιο τρόπο τις υποθέσεις του συστήματος, ώστε λίγες συγκριτικά προσωπικότητες χάθηκαν είτε στους αρχηγικούς κόσμους, είτε στους κατοικημένους πλανήτες του άτυχου αυτού συστήματος. Ο Λείναφορτζ φέρει τη διάκριση του να είναι ο μοναδικός πρωταρχικός Υιός Λανονάντεκ σ' ολόκληρο τον Νέβαδον που εργάστηκε με τόση νομιμοφροσύνη στην υπηρεσία του Μιχαήλ, ενώ λάμβανε χώρα η παράβαση του ανώτερου σε κύρος και προηγούμενου σε βαθμό αδελφού του. Ο Λείναφορτζ δεν θα μετακινηθεί πιθανόν από την Τζερουζέμ, μέχρις ότου όλα τα επακόλουθα της προγενέστερης αφροσύνης ξεπερασθούν και οι καρποί της εξέγερσης απαλειφθούν από τη Σατάνια.

45:2.4 Ενώ όλα τα θέματα των απομονωμένων κόσμων της Σατάνια δεν έχουν επιστρέψει στη δικαιοδοσία του, ο Λείναφορτζ δείχνει μεγάλο ενδιαφέρον για την ευημερία τους και είναι συχνός επισκέπτης της Ουράντια. Όπως (συμβαίνει) σε άλλα, και φυσιολογικά συστήματα, ο Κυρίαρχος προΐσταται του συμβουλίου των κυβερνητών των κόσμων, των Πλανητικών Πριγκίπων και των γενικών κυβερνητών που κατοικούν στους απομονωμένους κόσμους. Το

πλανητικό αυτό συμβούλιο συνέρχεται από καιρό σε καιρό στο αρχηγείο του συστήματος – «Όταν οι Υιοί του Θεού συγκεντρώνονται.»

45:2.5 Μία φορά την εβδομάδα, κάθε δέκα μέρες στην Τζερουζέμ, ο Κυρίαρχος οργανώνει ένα κονκλάβιο με μία ομάδα από τις διάφορες τάξεις των προσωπικοτήτων που διαμένουν στον αρχηγικό κόσμο. Αυτές είναι οι γοητευτικά ανεπίσημες ώρες της Τζερουζέμ και αποτελούν συμβάντα που δεν πρόκειται να ξεχαστούν ποτέ. Στην Τζερουζέμ υπάρχει η μέγιστη αδελφοποίηση μεταξύ όλων των διαφορετικών τάξεων των πλασμάτων, καθώς και μεταξύ κάθε μιας από τις ομάδες αυτές και του Κυρίαρχου του Συστήματος.

45:2.6 Οι μοναδικές αυτές συναθροίσεις λαμβάνουν χώρα στην κρυστάλλινη θάλασσα, το μεγάλο χώρο συγκέντρωσης της πρωτεύουσας του συστήματος. Είναι αμιγώς κοινωνικά και πνευματικά συμβάντα. Τίποτε που να αφορά στην πλανητική διοίκηση, ή έστω στο σχέδιο ανέλιξης δεν συζητείται ποτέ. Οι ανερχόμενοι θνητοί συναντώνται τις στιγμές αυτές απλά για να διασκεδάσουν και να συναντήσουν τους συντρόφους τους Τζερουζεμίτες. Οι ομάδες εκείνες οι οποίες δεν φιλοξενήθηκαν από τον Κυρίαρχο στις εβδομαδιαίες αυτές ώρες χαλάρωσης, συναντώνται στο δικό τους αρχηγείο.

3. Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

45:3.1 Ο ανώτερος διοικητής ενός τοπικού συστήματος, ο Κυρίαρχος του Συστήματος, υποστηρίζεται πάντα από δύο, ή τρεις Υιούς Λανονάντεκ, που λειτουργούν ως πρώτος και δεύτερος βοηθός. Προς το παρόν, όμως, το σύστημα της Σατάνια διοικείται από ένα επιτελείο επτά Λανονάντεκ:

45:3.21. *Τον Κυρίαρχο του Συστήματος* – τον Λείναφορτζ, τον υπ' αριθμόν 2,709 της κύριας σειράς και διάδοχο του αποστάτη Εωσφόρου.

45:3.32. *Τον πρώτο βοηθό Κυρίαρχο* – τον Μανσουρότια, τον υπ' αριθμόν 17,841 των τριτευόντων Λανονάντεκ. Απεστάλη στη Σατάνια μαζί με τον Λείναφορτζ.

45:3.43. *Τον δεύτερο βοηθό Κυρίαρχο* – τον Σαντίμπ, τον υπ' αριθμό 271,402 της τριτεύουσας τάξης. Ο Σαντίμπ επίσης ήλθε στη Σατάνια μαζί με τον Λείναφορτζ.

45:3.54. *Τον επόπτη του συστήματος* – τον Χόλνταντ, τον υπ' αριθμό 19 του τριτεύοντος σώματος, τον εξουσιαστή και ελεγκτή όλων των έγκλειστων πνευμάτων, των υπεράνω της τάξης της θνητήςυπόστασης. Ο Χόλνταντ ήλθε και αυτός στην Σατάνια με τον Λείναφορτζ.

45:3.65. *Τον καταγραφέα του συστήματος* - τον Βίλτον, τον γραμματέα της λειτουργίας των Λανονάντεκ στη Σατάνια, τον υπ' αριθμόν 374 της τρίτης τάξης. Ο Βίλτον ήταν μέλος της αρχικής ομάδας του Λείναφορτζ.

45:3.76. *Τον διευθυντή πλήρωσης* – τον Φόρταντ, τον υπ' αριθμόν 319,647 των εφεδρειών των δευτερευόντων Λανονάντεκ και προσωρινό διευθυντή όλων των συμπαντικών δραστηριοτήτων που μεταφυτεύθηκαν στην Τζερουζέμ, από την εποχή της επιφοίτησης του Μιχαήλ στην Ουράντια. Ο Φόρταντ έχει προσαρτηθεί στο επιτελείο του Λείναφορτζ για χίλια εννιακόσια έτη, σύμφωνα με το χρόνο της Ουράντια.

45:3.87. *Τον ανώτερο σύμβουλο* – τον Χάναβαρντ, τον υπ' αριθμό 67 των κύριων Υιών Λανονάντεκ και μέλος του ανώτερου σώματος των συμπαντικών συμβούλων και συντονιστών. Λειτουργεί ως εν ενεργεία πρόεδρος του εκτελεστικού συμβουλίου της Σατάνια. Ο Χάναβαρντ είναι ο δωδέκατος της τάξης του που υπηρετεί με τον τρόπο αυτό στην Τζερουζέμ από την εποχή της εξέγερσης του Εωσφόρου.

45:3.9 Η εκτελεστική αυτή ομάδα των επτά Λανονάντεκ συνιστά την εκτεταμένη διοίκηση επειγουσών αναγκών, η οποία έγινε απαραίτητη εξ αιτίας των κρίσιμων καταστάσεων (που δημιουργήθηκαν) από την εξέγερση του Εωσφόρου. Υπάρχουν μόνο κατώτερα δικαστήρια στην Τζερουζέμ, αφού το σύστημα είναι διοικητική μονάδα, όχι δικαστική, η διοίκηση όμως των Λανονάντεκ υποστηρίζεται από το εκτελεστικό συμβούλιο της Τζερουζέμ, το ανώτατο συμβουλευτικό σώμα της Σατάνια. Το συμβούλιο αυτό αποτελείται από δώδεκα μέλη!

45:3.101. Τον Χάναβαρντ, τον πρόεδρο των Λανονάντεκ.

45:3.112. Τον Λείναφορτζ, τον Κυρίαρχο του Συστήματος.

45:3.123. Τον Μανσουρότια, τον πρώτο βοηθό Κυρίαρχο.

45:3.134. Τον προϊστάμενο των Μελχισεδέκ της Σατάνια.

45:3.145. Τον εν ενεργεία διευθυντή των Φορέων Ζωής της Σατάνια.

45:3.156. Τον προϊστάμενο των τελικιστών της Σατάνια.

45:3.167. Τον αρχικό Αδάμ της Σατάνια, τον επικεφαλής επόπτη των Υλικών Υιών.

45:3.178. Τον διευθυντή των σεραφικών στρατιών της Σατάνια.

45:3.189. Τον προϊστάμενο των φυσικών ελεγκτών της Σατάνια.

45:3.1910. Τον διευθυντή των Εποπτών Μοροντιανής Δύναμης του συστήματος.

45:3.2011. Τον εν ενεργεία διευθυντή των μεσοδιάστατων πλασμάτων του συστήματος.

45:3.2112. Τον εν ενεργεία επικεφαλής του σώματος των ανερχομένων θνητών.

45:3.22 Το συμβούλιο αυτό εκλέγει περιοδικά τρία μέλη για να εκπροσωπήσουν το τοπικό σύστημα στο ανώτατο συμβούλιο στο αρχηγείο του σύμπαντος, η εκπροσώπηση αυτή, ωστόσο, έχει ανασταλεί εξ αιτίας της εξέγερσης. Η Σατάνια τώρα έχει έναν παρατηρητή στο αρχηγείο του τοπικού σύμπαντος, αλλά από την εποχή της επιφοίτησης του Μιχαήλ, το σύστημα έχει προχωρήσει στην εκλογή δέκα μελών του νομοθετικού σώματος της Εντέντια.

4. ΟΙ ΕΙΚΟΣΙ ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

45:4.1 Στο κέντρο των επτά κύκλων της Τζερουζέμ, όπου κατοικούν οι άγγελοι, βρίσκεται το αρχηγείο του συμβουλευτικού σώματος της Ουράντια, οι είκοσι τέσσερις σύμβουλοι. Ο Ιωάννης ο της Αποκαλύψεως τους αποκάλεσε οι τέσσερις και είκοσι πρεσβύτεροι: «Και εν κύκλω, πέριξ του θρόνου, ευρίσκοντο τέσσαρα και είκοσι καθίσματα και επί των καθισμάτων, είδα τέσσαρες και είκοσι πρεσβύτερους καθημένους, ενδεδυμένους αμφίεση λευκή.» Ο θρόνος στο κέντρο της ομάδας αυτής είναι η δικαστική έδρα του προεδρεύοντος αρχαγγέλου, ο θρόνος του αναστάσιμου προσκλητήριου του ελέους και της δικαιοσύνης για ολόκληρη τη Σατάνια. Η δικαστική αυτή έδρα βρισκόταν ανέκαθεν στην Τζερουζέμ, τα είκοσι τέσσερα όμως καθίσματα που βρίσκονται γύρω της, τοποθετήθηκαν εκεί όχι περισσότερα από χίλια εννιακόσια χρόνια πριν, αμέσως αφού ο Χριστός Μιχαήλ ανυψώθηκε στην απόλυτη κυριαρχία του Νέβαδον. Αυτοί οι είκοσι τέσσερις σύμβουλοι είναι οι προσωπικοί του αντιπρόσωποι στην Τζερουζέμ και έχουν εξουσιοδότηση να αντιπροσωπεύουν τον Κυρίαρχο Υιό σε όλα τα θέματα που αφορούν στα προσκλητήρια της Σατάνια, αλλά και σε πολλές άλλες φάσεις του σχεδίου ανέλιξης των θνητών, των απομονωμένων κόσμων του συστήματος. Είναι οι καθορισμένοι αντιπρόσωποι για την εκτέλεση των ειδικών αιτημάτων του Γαβριήλ και των ασυνήθιστων εντολών του Μιχαήλ.

- 45:4.2 Αυτοί οι είκοσι τέσσερις σύμβουλοι έχουν στρατολογηθεί από τις οκτώ φυλές της Ουράντια και ο τελευταίος της ομάδας αυτής προσχώρησε την εποχή του αναστάσιμου προσκλητήριου του Μιχαήλ, δέκα εννέα αιώνες πριν. Το συμβουλευτικό αυτό σώμα της Ουράντια αποτελείται από τα εξής μέλη:
- 45:4.31. *Τον Όναγκαρ*, τον κυρίαρχο νου της προ των Πλανητικών Πριγκίπων εποχής, ο οποίος οδήγησε τους συντρόφους του στη λατρεία «του Χορηγού της Αναπνοής.»
- 45:4.42. *Τον Μάνσαντ*, τον μεγάλο διδάσκαλο της μετά τους Πλανητικούς Πρίγκιπες εποχής στην Ουράντια, ο οποίος έστρεψε τους συντρόφους του στην απότιση σεβασμού προς το «Μέγα Φως.»
- 45:4.53. *Οναμοναλόντον*, έναν μακρυνό αρχηγό του κόκκινου ανθρώπου, εκείνον που οδήγησε τη φυλή του από τη λατρεία των πολλών θεών στη λατρεία του «Μεγάλου Πνεύματος.»
- 45:4.64. *Τον Ορλάντοφ*, ένα πρίγκιπα των γαλάζιων ανθρώπων και του αρχηγού τους στην αναγνώριση της θείας υπόστασης «Του Υπέρτατου Αρχηγού.»
- 45:4.75. *Τον Πορσιούντα*, τον ιερέα-μάντη της εκλειπούσας φυλής των πορτοκαλόχρωμων ανθρώπων και του αρχηγού του λαού αυτού στη λατρεία του «Μεγάλου Διδάσκαλου.»
- 45:4.86. *Τον Σίνγκλανγκτον*, τον πρώτο των κίτρινων ανθρώπων, ο οποίος δίδαξε και οδήγησε το λαό του στη λατρεία της «Μίας Αλήθειας», αντί των πολλών. Χιλιάδες χρόνια πριν, ο κίτρινος άνθρωπος γνώριζε τον ένα Θεό.
- 45:4.97. *Τον Φάνταντ*, τον ελευθερωτή από το σκοτάδι των πράσινων ανθρώπων και καθοδηγητή τους στη λατρεία της «Μίας Πηγής της Ζωής.»
- 45:4.108. *Τον Όρβονον*, τον διαφωτιστή των σε ιώδες χρώμα φυλών και αρχηγό τους στην πάλαι ποτέ υπηρεσία του «Θεού των Θεών.»
- 45:4.119. *Τον Αδάμ*, τον καθαιρεθέντα αλλά αποκατασταθέντα πλανητικό πατέρα της Ουράντια, έναν Υλικό Υιό του Θεού, ο οποίος απεστάλη στη μορφή της θνητής σάρκας, αλλά που σώθηκε και εν συνεχεία ανυψώθηκε στη θέση αυτή με απόφαση του Μιχαήλ.
- 45:4.1210. *Την Εύα*, την μητέρα της ιώδους φυλής της Ουράντια, η οποία υπέστη την ποινή του σφάλματός της μαζί με τον σύντροφό της και που επίσης αποκαταστάθηκε μαζί του και της ανετέθη να υπηρετήσει στην ομάδα αυτή των θνητών διασωθέντων.
- 45:4.1311. *Τον Ενώχ*, τον πρώτο των θνητών της Ουράντια που συγχωνεύθηκε με τον Προσαρμοστή της Σκέψης, κατά τη διάρκεια της θνητής του ζωής στη σάρκα.
- 45:4.1412. *Τον Μωυσή*, τον απελευθερωτή ενός μικρού κατάλοιπου της καταβυθισμένης ιώδους φυλής και υποκινητή της αναβίωσης της λατρείας του Πατέρα του Σύμπαντος, με το όνομα «Ο Θεός του Ισραήλ.»
- 45:4.1513. *νΤον Ελιζά* μία μετασχηματισμένη ψυχή λαμπρού πνευματικού επιτεύγματος κατά την μετά τους Υλικούς Υιούς εποχή.
- 45:4.1614. *Τον Μελχισεδέκ Ματσιβέντα*, τον μοναδικό υιό της τάξης του που πλήρωσε δια του εαυτού του τις φυλές της Ουράντια. Ενώ ακόμη θεωρείτο ως ένας Μελχισεδέκ, έγινε «για πάντα λειτουργός των Μέγιστων,» αναλαμβάνοντας αιώνια την δέσμευση να υπηρετήσει ως θνητός ανερχόμενος, έχοντας προσωρινά διαμείνει στην Ουράντια, με τη μορφή της θνητής σάρκας στο Σάλεμ, την εποχή του Αβραάμ. Αυτός ο Μελχισεδέκ πρόσφατα ανακηρύχθηκε αντιβασιλέας Πλανητικός πρίγκιπας της Ουράντια, με το αρχηγείο του στην Τζερουζέμ και την εξουσία να δρα εξ ονόματος του Μιχαήλ, ο οποίος είναι στην πραγματικότητα ο

Πλανητικός Πρίγκιπας του κόσμου επί του οποίου βίωσε την τελική του επιφοίτηση με ανθρώπινη μορφή. Παρά το γεγονός αυτό, η Ουράντια εξακολουθεί να εποπτεύεται από διαδοχικούς αυτόχθονες γενικούς κυβερνήτες, μέλη των είκοσι τεσσάρων συμβούλων.

45:4.17¹⁵. Τον Ιωάννη τον Βαπτιστή, τον πρόδρομο της αποστολής του Μιχαήλ στην Ουράντια και, εν σαρκή, μακρυνό εξάδελφο του Υιού του Ανθρώπου.

45:4.18¹⁶. 1-2-3 Τον Πρώτο, τον αρχηγό των νομοταγών μεσοδιάστατων πλασμάτων που βρίσκονταν στην υπηρεσία του Γαβριήλ την εποχή της προδοσίας του Καλιγκάστια, ο οποίος ανυψώθηκε στη θέση αυτή από τον Μιχαήλ, αμέσως μετά την είσοδό του στην απεριόριστη κυριαρχία.

45:4.19¹⁹ Οι εκλεγμένες αυτές προσωπικότητες εξαιρούνται από το καθεστώς ανέλιξης, προς το παρόν, μετά από αίτημα του Γαβριήλ, και δεν έχουμε ιδέα για το πόσο ακόμη θα υπηρετούν μ' αυτή την ιδιότητα.

45:4.20²⁰ Οι έδρες υπ' αριθμόν 17, 18, 19 και 20 δεν καταλαμβάνονται μόνιμα. Συμπληρώνονται προσωρινά δια της ομόφωνης συναίνεσης των δέκα έξι μόνιμων μελών, παραμένοντας κενές για μεταγενέστερη εκχώρηση στους ανερχόμενους θνητούς από την παρούσα, την μετά την επιφοίτηση του Υιού, εποχή της Ουράντια.

45:4.21²¹ Οι αριθμοί 21, 22, 23 και 24 κατά τον ίδιο τρόπο συμπληρώνονται προσωρινά, ενώ κρατούνται ως εφεδρικές για τους μεγάλους διδασκάλους άλλων και μεταγενέστερων εποχών, οι οποίες αναμφίβολα θ' ακολουθήσουν την παρούσα εποχή. Οι περίοδοι των Μαγίστρων Υιών και των Διδασκάλων Υιών, όπως επίσης και οι εποχές του φωτός και της ζωής αναμένονται στην Ουράντια, ανεξάρτητα από τις απρόσμενους ελέγχους των θείων Υιών, οι οποίοι μπορεί να γίνουν, ή μπορεί και όχι.

5. ΟΙ ΥΛΙΚΟΙ ΥΙΟΙ.

45:5.1¹ Οι μεγάλοι υποτομείς της ουράνιας ζωής έχουν το αρχηγείο τους, αλλά και απέραντες εφεδρείες στην Τζερουζέμ, οι οποίες περιλαμβάνουν τις διάφορες τάξεις των θείων Υιών, των ανώτερων πνευμάτων, των υπεραγγέλων, των αγγέλων και των μεσοδιάστατων πλασμάτων. Το κεντρικό κτίριο του θαυμάσιου αυτού τομέα είναι ο κύριος ναός των Υλικών Υιών.

45:5.2² Ο χώρος κυριαρχίας των Αδάμ αποτελεί πόλο έλξης για όλους τους νεοαφικνούμενους στη Τζερουζέμ. Πρόκειται για μία απέραντη έκταση που αποτελείται από χίλια κέντρα, αν και κάθε οίκος των Υλικών Υιών και Θυγατέρων ζει σε δική του ιδιοκτησία μέχρι τη στιγμή της αναχώρησης των μελών του για υπηρεσία στους εξελικτικούς κόσμους του διαστήματος, ή μέχρις ότου αρχίσουν την προς τον Παράδεισο ανελικτική τους πορεία.

45:5.3³ Οι Υλικοί αυτοί Υιοί είναι ο ανώτατος τύπος των σεξουαλικά αναπαραγόμενων υπάρξεων που μπορούν να βρεθούν στους εκπαιδευτικούς κόσμους των εξελισσομένων συμπάντων. Και είναι πραγματικά υλικοί. Ακόμη και οι Πλανητικοί Αδάμ και Εύες είναι καθαρά ορατοί στις θνητές φυλές των κατοικημένων κόσμων. Αυτοί οι Υλικοί Υιοί είναι ο έσχατος και φυσικός κρίκος στην αλυσίδα των προσωπικοτήτων η οποία εκτείνεται από το θείο και την τελειότητα πάνω, μέχρι κάτω, στην ανθρωπότητα και την υλική υπόσταση. Οι Υιοί αυτοί εφοδιάζουν τους κατοικημένους κόσμους μ' έναν ενδιάμεσο, ο οποίος μπορεί να δημιουργήσει αμοιβαία επαφή μεταξύ του αόρατου Πλανητικού Πρίγκιπα και των υλικών πλασμάτων των κόσμων.

45:5.4 Κατά την τελευταία, ανά χιλιετία, εγγραφή στον Σάλβινγκτον, είχαν καταχωρηθεί στον Νέβαδον 161,432,840 Υλικοί Υιοί και Θυγατέρες, ως πολίτες στις πρωτεύουσες των τοπικών συστημάτων. Ο αριθμός των Υλικών Υιών ποικίλει στα διάφορα συστήματα και ο αριθμός αυτός διαρκώς αυξάνει δια της φυσικής αναπαραγωγής. Κατά την ενάσκηση των αναπαραγωγικών τους λειτουργιών δεν καθοδηγούνται αποκλειστικά από προσωπικές επιθυμίες ως προς την επαφή τους με άλλες προσωπικότητες, αλλά επίσης και από τα ανώτερα κυβερνητικά σώματα και τις συμβουλευτικές επιτροπές.

45:5.5 Οι Υλικοί αυτοί Υιοί και Θυγατέρες είναι οι μόνιμοι κάτοικοι της Τζερουζέμ και των συνδεδεμένων μ' αυτήν κόσμων. Κατέχουν απέραντες ιδιοκτησίες στην Τζερουζέμ και συμμετέχουν ελεύθερα στην τοπική διοίκηση της πρωτεύουσας σφαίρας, διαχειριζόμενοι πρακτικά όλες τις συνηθισμένες υποθέσεις με τη βοήθεια των μεσοδιάστατων και των ανερχόμενων.

45:5.6 Στην Τζερουζέμ, οι αναπαραγόμενοι αυτοί Υιοί έχουν την άδεια να πειραματίζονται με τα ιδεώδη της αυτοδιοίκησης, σύμφωνα με τον τρόπο των Μελχισεδέκ και επιτυγχάνουν ένα πολύ υψηλό τύπο κοινωνίας. Οι ανώτερες τάξεις των υιών διατηρούν την άσκηση του βέτο του κόσμου, αλλά από κάθε, σχεδόν, άποψη, οι Αδαμίτες της Τζερουζέμ αυτοκυβερνώνται με συμπαντική ψηφοφορία και κυβέρνηση αντιπροσώπων. Ελπίζουν να τους δοθεί κάποτε απόλυτη ουσιαστικά αυτονομία.

45:5.7 Ο χαρακτήρας της υπηρεσίας των Υλικών Υιών καθορίζεται σε μεγάλο βαθμό από την ηλικία τους. Ενώ δεν δικαιούνται την είσοδο στα Πανεπιστήμια των Μελχισεδέκ, στον Σάλβινγκτον – όντας υλικοί και συνήθως περιορισμένοι σε συγκεκριμένους πλανήτες – οι Μελχισεδέκ, παρ' όλ' αυτά, διατηρούν ένα ισχυρό εκπαιδευτικό σώμα στο αρχηγείο του κάθε συστήματος για την καθοδήγηση των νεώτερων γενεών των Υλικών Υιών. Τα εκπαιδευτικά και πνευματικά επιμορφωτικά συστήματα που παρέχονται για την εξέλιξη των νεώτερων Υλικών Υιών και Θυγατέρων αποτελούν την ακμή της τελειότητας όσον αφορά στο αντικείμενο, την τεχνική και την πρακτική αξία.

6. Η ΑΔΑΜΙΚΗ ΕΞΑΣΚΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΕΡΧΟΜΕΝΩΝ

45:6.1 Οι Υλικοί Υιοί και Θυγατέρες, μαζί με τα παιδιά τους παρουσιάζουν ένα ενδιαφέρον θέαμα, που ποτέ δεν παύει να ξυπνά την περιέργεια και να τραβά την προσοχή όλων των ανερχομένων θνητών. Μοιάζουν τόσο πολύ με τις δικές σας, υλικές, σεξουαλικά αναπαραγόμενες, φυλές, ώστε και οι δύο ανακαλύπτετε μεγάλο, κοινό ενδιαφέρον στο να απασχολείτε τις σκέψεις σας και να περνάτε τον καιρό σας με αδελφικές επαφές.

45:6.2 Οι θνητοί διασωθέντες περνούν πολύ από το χρόνο ανάπαυσής τους στην πρωτεύουσα του συστήματος παρατηρώντας και μελετώντας τις συνήθειες της ζωής και τη συμπεριφορά αυτών των ανώτερων, ημι-φυσικών, εχόντων φύλο πλασμάτων, αφού οι πολίτες αυτοί της Τζερουζέμ είναι οι άμεσοι υποστηρικτές και μέντορες των θνητών διασωθέντων από την εποχή που κατέκτησαν τη θέση των πολιτών του αρχηγικού κόσμου μέχρις ότου αναχωρήσουν για την Εντέντια.

45:6.3 Στους επτά κόσμους-δώματα, παρέχονται στους ανερχόμενους θνητούς άφθονες ευκαιρίες ως αντιστάθμισμα για κάθε μία και για όλες τις εμπειρικές απώλειες που υπέστησαν στους κόσμους προέλευσής των, είτε λόγω κληρονομικότητας, περιβάλλοντος, ή ατυχούς πρόωρου τερματισμού της πορείας τους στη σάρκα. Τούτο είναι καθ' οιανδήποτε έννοια αληθές, εκτός της σεξουαλικής ζωής των θνητών και των συνακόλουθων προσαρμογών της. Χιλιάδες θνητών φθάνουν στους κόσμους-δώματα χωρίς να έχουν

επωφεληθεί ιδιαίτερα από τις καλές μαρτυρίες τις απορρέουσες από τις σωστές κατά μέσο όρο σεξουαλικές τους σχέσεις στις γενέθλιες σφαίρες τους. Η εμπειρία στους κόσμους-δώματα ελάχιστες ευκαιρίες μπορεί να προσφέρει για να αντισταθμιστούν αυτές οι πολύ προσωπικές απώλειες. Η σεξουαλική εμπειρία, κατά τη φυσική έννοια, αποτελεί παρελθόν για τους ανερχόμενους αυτούς, αλλά σε στενή συνεργασία με τους Υλικούς Υιούς και Θυγατέρες, τόσο ως μεμονωμένα άτομα, όσο και ως μέλη των οίκων τους, οι ατελείς σεξουαλικά αυτοί θνητοί μπορούν να αντισταθμίσουν τις κοινωνικές, διανοητικές, συναισθηματικές και πνευματικές πλευρές της ανεπάρκειάς τους. Έτσι, όλοι εκείνοι οι άνθρωποι τους οποίους οι περιστάσεις, ή η κακή εκτίμηση αποστέρησαν από τα οφέλη της πλεονεκτικής σεξουαλικής συνάφειας στους εξελικτικούς κόσμους, εδώ, στις πρωτεύουσες των συστημάτων, είχαν κάθε ευκαιρία να αποκτήσουν αυτές τις απαραίτητες εμπειρίες ως θνητοί σε στενή και τρυφερή συνάφεια με τα ουράνια Αδαμικά, έχοντα φύλο, πλάσματα, που κατοικούν μόνιμα στις πρωτεύουσες των συστημάτων.

45:6.4 Ουδείς ανερχόμενος θνητός, μεσοδιάστατος, ή σεραφείμ μπορεί να ανέλθει στον Παράδεισο, να φθάσει στον Πατέρα και να ενταχθεί στο Σώμα της τελικότητας χωρίς να έχει βιώσει την εξαίσια εκείνη εμπειρία της επίτευξης γονικής σχέσης με ένα εξελισσόμενο παιδί των κόσμων, ή μία άλλη εμπειρία ανάλογη και ισοδύναμη μ' αυτήν. Η σχέση παιδιού και γονέα είναι θεμελιώδης για την βασική θεώρηση του Πατέρα του Σύμπαντος και των συμπαντικών παιδιών του. Για το λόγο αυτό, μία παρόμοια εμπειρία είναι αναπόσπαστη από την εμπειρική εξάσκηση όλων των ανερχόμενων.

45:6.5 Τα ανερχόμενα μεσοδιάστατα πλάσματα και τα εξελικτικά σεραφείμ πρέπει να περάσουν από την εμπειρία αυτή της γονικής ιδιότητας σε συνεργασία με τους Υλικούς Υιούς και Θυγατέρες του αρχηγείου του συστήματος. Έτσι αποκτούν αυτοί οι μη δυνάμενοι να αναπαραχθούν ανερχόμενοι την εμπειρία της γονικής ιδιότητας, βοηθώντας τους Αδάμ και τις Εύες της Τζερουζέμ να αναθρέψουν και να εκπαιδεύσουν τους απογόνους τους.

45:6.6 Όλοι οι θνητοί διασωθέντες οι οποίοι δεν έχουν βιώσει την εμπειρία του να γίνουν γονείς στους εξελικτικούς κόσμους, πρέπει επίσης να αποκτήσουν την απαραίτητη αυτή εκπαίδευση ενώ θα διαμένουν προσωρινά στους οίκους των Υλικών Υιών της Τζερουζέμ, αλλά και ως γονικοί βοηθοί των υπέροχων αυτών πατέρων και μητέρων. Τούτο είναι αληθές, εκτός εάν παρόμοιοι θνητοί μπόρεσαν να αντισταθμίσουν τις ανεπάρκειές τους στον παιδικό σταθμό του συστήματος, που βρίσκεται στον πρώτο κόσμο μεταβατικής επιμόρφωσης της Τζερουζέμ.

45:6.7 Ο δοκιμαστικός αυτός παιδικός σταθμός της Σατάνια υποστηρίζεται από ορισμένες μοροντιανές προσωπικότητες στον κόσμο των τελικιστών, με τον μισό πλανήτη να είναι αφιερωμένος στο έργο αυτό της ανατροφής των παιδιών. Εδώ παραλαμβάνονται και επανασυγκεντρώνονται ορισμένα παιδιά διασωθέντων θνητών, όπως οι απόγονοι εκείνων που χάθηκαν στους εξελικτικούς κόσμους προτού αποκτήσουν πνευματικό κύρος ως άτομα. Η ανέλιξη οποιουδήποτε εκ των δύο φυσικών γονέων του, διασφαλίζει ότι ένα τέτοιο θνητό παιδί των κόσμων θα επανεξατομικευθεί ομόφωνα στον πλανήτη των τελικιστών του συστήματος και ότι θα του επιτραπεί να αποδείξει, με τη μετέπειτα ελεύθερη βούλησή του, το αν θα επιλέξει να ακολουθήσει το δρόμο των γονέων του, της ανέλιξης των θνητών. Τα παιδιά εδώ εμφανίζονται όπως ακριβώς στον κόσμο όπου γεννήθηκαν εκτός από την απουσία της διαφοροποίησης του φύλου. Δεν υφίσταται αναπαραγωγή του είδους των θνητών μετά την εμπειρία της ζωής στους κατοικημένους κόσμους.

45:6.8 Οι σπουδαστές στους κόσμους-δώματα που έχουν ένα, ή περισσότερα παιδιά, στον δοκιμαστικό παιδικό σταθμό του κόσμου των τελικιστών και που οι ίδιοι έχουν ανεπαρκή βασική γονική εμπειρία, μπορούν να ζητήσουν μία έγγραφη άδεια από τους Μελχισεδέκ η οποία θα καταστήσει δυνατή την προσωρινή μεταφορά τους από τα καθήκοντα των ανερχομένων στους κόσμους-δώματα, στον κόσμο των τελικιστών, όπου τους δίδεται η ευκαιρία να εργασθούν ως συνεργαζόμενοι γονείς για δικά τους, αλλά και για τα άλλα παιδιά. Η υπηρεσία αυτή της γονικής λειτουργίας μπορεί αργότερα να επικυρωθεί στην Τζερουζέμ, ως εκπλήρωση του μισού της εκπαίδευσης στην οποία απαιτείται να υποβληθούν οι ανερχόμενοι αυτοί, στους οίκους των Υλικών Υιών και Θυγατέρων.

45:6.9 Ο δοκιμαστικός παιδικός σταθμός αυτός καθ' εαυτός εποπτεύεται από χίλια ζευγάρια Υλικών Υιών και Θυγατέρων, εθελοντών από την αποικία της τάξης τους στην Τζερουζέμ. Έχουν την άμεση βοήθεια ενός ίσου, σχεδόν, αριθμού εθελοντών μεσοδιάστατων γονικών ομάδων οι οποίες κάνουν εδώ μία ενδιαμέση στάση για να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους καθώς πηγαίνουν από τον κόσμο των μεσοδιάστατων της Σατάνια στο άγνωστο πεπρωμένο των ιδιαίτερων κόσμων που τους εξασφαλίστηκαν μεταξύ των σφαιρών των τελικιστών του Σάλβινγκτον.

7. ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΩΝ ΜΕΛΧΙΣΕΔΕΚ

45:7.1 Οι Μελχισεδέκ είναι οι διευθυντές του πολυμελούς αυτού σώματος των καθοδηγητών – εν μέρει εξαγνισμένων αυτόβουλων πλασμάτων και άλλων – οι οποίοι λειτουργούν με τρόπο απόλυτα αποδεκτό στη Τζερουζέμ και τους συνδεδεμένους μ' αυτήν κόσμους, αλλά ιδιαίτερα στους επτά κόσμους-δώματα. Αυτοί είναι οι πλανήτες περιορισμού, όπου οι θνητοί εκείνοι οι οποίοι απέτυχαν να συγχωνευθούν με τους ενοικούντες Προσαρμοστές τους κατά την ένσαρκη ζωή τους, αποκαθίστανται σε μεταβατική μορφή, για να δεχθούν περαιτέρω βοήθεια και να απολαύσουν εκτεταμένες ευκαιρίες να συνεχίσουν τις προσπάθειές τους για πνευματικό επίτευγμα, τις ίδιες εκείνες τις προσπάθειες που πρόωρα διεκόπησαν από το θάνατο. Η, εάν, για οποιαδήποτε αιτία οφειλόμενη σε κληρονομικό μειονέκτημα, δυσμενές περιβάλλον, ή κακές συγκυρίες, το επίτευγμα αυτό της ψυχής δεν ολοκληρώθηκε, ανεξάρτητα από την αιτία, όλοι εκείνοι που έχουν ειλικρινείς προθέσεις και το αξίζουν πνευματικά, θα είναι, ως εαυτοί, παρόντες στους διαδοχικούς πλανήτες, όπου πρέπει να γίνουν κάτοχοι των βασικών θεμάτων της αιώνιας πορείας, να αποκτήσουν ιδιότητες που δεν μπόρεσαν να αποκτήσουν, ή που δεν απέκτησαν κατά τη διάρκεια της ζωής τους στη σάρκα.

45:7.2 Οι Υπέρλαμπροι Εσπερινοί Αστέρες (και οι ανώνυμοι ομοβάθμιοί τους) συχνά υπηρετούν ως δάσκαλοι στις διάφορες εκπαιδευτικές επιχειρήσεις του σύμπαντος, περιλαμβανομένων εκείνων οι οποίες υποστηρίζονται από τους Μελχισεδέκ. Συνεργάζονται επίσης και οι Διδάσκαλοι Υιοί της Τριάδας και μεταδίδουν το άγγιγμα της Παραδείσιας τελειότητας στα διαδοχικά αυτά εκπαιδευτικά σχολεία. Όλες όμως αυτές οι δραστηριότητες δεν είναι αποκλειστικά αφιερωμένες στην πρόοδο των ανερχομένων θνητών. Πολλές αφορούν εξ ίσου στην προοδευτική εξάσκηση των γηγενών πνευματικών προσωπικοτήτων του Νέβαδον.

45:7.3 Οι Υιοί Μελχισεδέκ διευθύνουν ανελλιπικά τα τριάντα διαφορετικά εκπαιδευτικά κέντρα στην Τζερουζέμ. Τα εκπαιδευτικά αυτά σχολεία αρχίζουν με το κολέγιο της αυτό-αξιολόγησης και τελειώνουν με τα σχολεία ιθαγένειας της Τζερουζέμ, όπου οι Υλικοί Υιοί και Θυγατέρες προσχωρούν στους Μελχισεδέκ και στους άλλους, στην υπέρτατη προσπάθειά τους να πιστοποιήσουν τους θνητούς διασωθέντες για την ανάληψη των

υψηλών ευθυνών τους, αυτών της αντιπροσώπευσης της κυβέρνησης. Ολόκληρο το σύμπαν είναι οργανωμένο και διοικείται πάνω στο σχέδιο *αντιπροσώπευσης*. Η αντιπροσώπευση της κυβέρνησης είναι το θείο ιδανικό της αυτοδιοίκησης μεταξύ των ατελών υπάρξεων.

45:7.4 Κάθε εκατό έτη συμπαντικού χρόνου, κάθε σύστημα επιλέγει τους δέκα αντιπροσώπους του που θα λάβουν μέρος στο νομοθετικό σώμα του αστερισμού. Επιλέγονται από το συμβούλιο των χιλίων της Τζερουζέμ, ένα σώμα εκλεκτόρων, επιφορτισμένου με το καθήκον της εκπροσώπησης των ομάδων του συστήματος σε όλα αυτά τα εντεταλμένα, ή καθορισμένα θέματα. Όλοι οι αντιπρόσωποι, ή οι άλλοι εντεταλμένοι επιλέγονται από το συμβούλιο των χιλίων εκλεκτόρων και πρέπει να είναι απόφοιτοι της ανώτατης σχολής του Κολεγίου Διοίκησης των Μελχισεδέκ, όπως είναι επίσης όλοι εκείνοι οι οποίοι απαρτίζουν την ομάδα αυτή των χιλίων εκλεκτόρων. Η σχολή αυτή υποστηρίζεται από τους Μελχισεδέκ, που πρόσφατα βοηθούνται από τους τελικιστές.

45:7.5 Υπάρχουν πολλά σώματα εκλεκτόρων στην Τζερουζέμ και όλοι ψηφίζονται για να ασκήσουν το έργο τους, από καιρό σε καιρό, από τρεις τάξεις πολιτών – τους Υλικούς Υιούς και τις Θυγατέρες, τα σεραφείμ και τους βοηθούς τους, περιλαμβανομένων και των μεσοδιάστατων πλασμάτων, και των ανερχομένων θνητών. Για να λάβει το χρίσμα της τιμής της εκπροσώπησης, ένας υποψήφιος πρέπει να έχει κερδίσει την απαιτούμενη αναγνώριση από τα σχολεία διοίκησης των Μελχισεδέκ.

45:7.6 Η ψηφοφορία είναι συμπαντική στην Τζερουζέμ μεταξύ των τριών αυτών ομάδων των πολιτών, αλλά η ψήφος αποτιμάται διαφορετικά, σύμφωνα με την αναγνωρισμένη και δεόντως εγγεγραμμένη ατομική απόκτηση αληθούς μοροντιανής σοφίας. Η ψήφος που δίδεται στην Τζερουζέμ από οποιαδήποτε προσωπικότητα, έχει μία αξία που κυμαίνεται από το ένα μέχρι το χίλια. Οι πολίτες της Τζερουζέμ ταξινομούνται, έτσι, σύμφωνα με το ουσιαστικό τους επίτευγμα.

45:7.7 Από καιρό σε καιρό οι πολίτες της Τζερουζέμ παρουσιάζονται στους εξεταστές Μελχισεδέκ, οι οποίοι πιστοποιούν την κατάκτηση από αυτούς της μοροντιανής σοφίας. Κατόπιν παρουσιάζονται στο εξεταστικό σώμα των Υπέρλαμπρων Εσπερινών Αστέρων, ή τους εκπροσώπους τους, οι οποίοι επιβεβαιώνουν το βαθμό πνευματικής ενόρασης. Στη συνέχεια παρουσιάζονται στους είκοσι τέσσερις συμβούλους και τους βοηθούς τους, οι οποίοι ελέγχουν την κατάσταση της εμπειρικής επίτευξης της κοινωνικοποίησής τους. Οι τρεις αυτές συνιστώσες μεταφέρονται κατόπιν στους αρχειοφύλακες της ιθαγένειας της κυβέρνησης των αντιπροσώπων, οι οποίοι γρήγορα υπολογίζουν την ουσιαστική τους κατάσταση και προσδιορίζουν την αξία της ψηφοφορίας σύμφωνα με αυτήν.

45:7.8 Υπό την εποπτεία των Μελχισεδέκ, τους ανερχόμενους θνητούς, ειδικά εκείνους οι οποίοι καθυστερούν στην ενοποίηση της προσωπικότητάς τους στα καινούργια μοροντιανά επίπεδα, τους παίρνουν από το χέρι οι Υλικοί Υιοί και τους κάνουν εντατική εξάσκηση, σχεδιασμένη να αποκαθιστά παρόμοιες ανεπάρκειες. Ουδείς ανερχόμενος θνητός εγκαταλείπει το αρχηγείο του συστήματος για την περισσότερο εκτεταμένη και ποικιλόμορφη πορεία κοινωνικοποίησης στον αστερισμό, πριν οι Υλικοί Υιοί πιστοποιήσουν την επίτευξη συμπαγούς προσωπικότητας – ενός ιδιαίτερου γνωρίσματος που συνδυάζει την ολοκληρωμένη θνητή υπόσταση σε εμπειρικό συσχετισμό με την εξελισσόμενη μοροντιανή πορεία, με τα δύο στοιχεία δεόντως αναμειγμένα δια του πνευματικού υπερελέγχου του Προσαρμοστή της Σκέψης.

45:7.9 [Παρουσιάσθηκε από έναν Μελχισεδέκ προσωρινής απόσπασης στην Ουράντια.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 46

ΤΟ ΑΡΧΗΓΕΙΟ ΤΟΥ ΤΟΠΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

46:0.1 Η Τζερουζέμ, το αρχηγείο της Σατάνια, είναι μία συνηθισμένη πρωτεύουσα ενός τοπικού συστήματος και, πέραν των πολυάριθμων ανωμαλιών που δημιουργήθηκαν εξ αιτίας της εξέγερσης του Εωσφόρου και της επιφοίτησης του Μιχαήλ στην Ουράντια, είναι τυπική μεταξύ παρόμοιων σφαιρών. Το τοπικό σας σύστημα έχει περάσει από ορισμένες θυελλώδεις εμπειρίες, επί του παρόντος, όμως, διοικείται πολύ αποτελεσματικά και, καθώς ο καιρός περνά, τα επακόλουθα της δυσαρμονίας αργά αλλά σταθερά απαλείφονται. Η τάξη και η καλή θέληση αποκαθίστανται και οι συνθήκες στην Τζερουζέμ πλησιάζουν όλο και περισσότερο την παραδείσια κατάσταση των παραδόσεών σας, αφού το αρχηγείο του συστήματος είναι, πράγματι, ο παράδεισος που οραματίσθηκε η πλειοψηφία των πιστών της θρησκείας του εικοστού αιώνα.

1. ΦΥΣΙΚΕΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΗΣ ΤΖΕΡΟΥΖΕΜ

46:1.1 Η Τζερουζέμ χωρίζεται σε χίλιους τομείς ως προς το γεωγραφικό πλάτος και δέκα χιλιάδες ζώνες, ως προς το γεωγραφικό μήκος. Ο πλανήτης έχει επτά μείζονες πρωτεύουσες και εβδομήντα ελάσσονα διοικητικά κέντρα. Οι επτά επί μέρους πρωτεύουσες ασχολούνται με διάφορες δραστηριότητες και ο Κυρίαρχος του Συστήματος είναι παρών σε κάθε μία τουλάχιστον μία φορά το χρόνο.

46:1.2 Το τυπικό χιλιόμετρο της Τζερουζέμ είναι ίσο με περίπου ένδεκα χιλιόμετρα της Ουράντια. Το τυπικό βάρος, το «γκράνταντ», δημιουργείται δια του δεκαδικού συστήματος από το ώριμο ουλτιματόνιο και αντιπροσωπεύει σχεδόν ακριβώς διακόσια ενενήντα πέντε γραμμάρια του βάρους σας. Η ημέρα της Σατάνια ισούται με τρεις ημέρες σύμφωνα με το χρόνο της Ουράντια, μείον μία ώρα, τέσσερα λεπτά και δεκαπέντε δευτερόλεπτα, όντας ο χρόνος της αξονικής περιστροφής της Τζερουζέμ. Το έτος του συστήματος αποτελείται από εκατό ημέρες της Τζερουζέμ. Ο χρόνος του συστήματος εκπέμπεται από τους κυρίαρχους χρόνολντεκ.

46:1.3 Η ενέργεια στην Τζερουζέμ ελέγχεται υπέροχα και κυκλοφορεί τριγύρω από τη σφαίρα στις ζώνες διαύλων, οι οποίοι τροφοδοτούνται κατ' ευθείαν από τα ενεργειακά φορτία του διαστήματος και διευθύνονται επιδέξια από τους Κυρίαρχους Φυσικούς Ελεγκτές. Η φυσική αντίσταση στη διέλευση αυτών των ενεργειών μέσω των φυσικών διαύλων αγωγιμότητας εξασφαλίζει την απαιτούμενη για την παραγωγή της σταθερής θερμοκρασίας της Τζερουζέμ ενέργεια. Η θερμοκρασία πλήρους φωτός διατηρείται περίπου στους 21 βαθμούς Κελσίου, ενώ κατά την περίοδο μείωσης του φωτός πέφτει λίγο χαμηλότερα από τους 10 βαθμούς.

46:1.4 Το σύστημα φωτισμού της Τζερουζέμ δεν είναι πολύ δύσκολο να το κατανοήσετε. Δεν υπάρχουν μέρες και νύχτες, ούτε εποχές ζέστης και κρύου. Οι μετασχηματιστές της δύναμης διατηρούν εκατό χιλιάδες κέντρα, από τα οποία αραιωμένες ενέργειες εκτοξεύονται προς τα πάνω, μέσω της ατμόσφαιρας του πλανήτη, υφιστάμενες ορισμένες αλλαγές, μέχρις ότου φθάσουν την ηλεκτρική αερο-οροφή της σφαίρας και τότε οι ενέργειες αυτές ανακλώνται πίσω και κάτω, σαν ένα απαλό, κινούμενο και ομοιόμορφο φως, με την ένταση περίπου του ηλιακού φωτός της Ουράντια, όταν ο ήλιος λάμπει πάνω από το κεφάλι μας στις δέκα το πρωί.

46:1.5 Κάτω από τέτοιες συνθήκες φωτισμού, οι ακτίνες του φωτός δεν φαίνονται ότι έρχονται από μία κατεύθυνση. Κινούνται από τον ουρανό, εκπεμπόμενες εξ ίσου από όλες τις διευθύνσεις του διαστήματος. Το φως αυτό μοιάζει πάρα πολύ με το φυσικό ηλιακό φως,

εκτός του ότι περιέχει πολύ λιγότερη θερμότητα. Έτσι εξηγείται το ότι τέτοιοι αρχηγικοί κόσμοι δεν είναι φωτεινοί στο διάστημα. Αν η Τζερουζέμ βρισκόταν πολύ κοντά στην Ουράντια, δεν θα ήταν ορατή.

46:1.6 Τα αέρια που αντανakλούν τη φωτεινή αυτή ενέργεια από την ανώτερη ιονόσφαιρα της Τζερουζέμ πίσω στο έδαφος, μοιάζουν πάρα πολύ με εκείνα στις ανώτερες ατμοσφαιρικές ζώνες της Ουράντια οι οποίες σχετίζονται με το φαινόμενο αυτού που αποκαλείται βόρειο σέλας, αν και αυτό δημιουργείται από διαφορετικές αιτίες. Στην Ουράντια υπάρχει το ίδιο εκείνο προστατευτικό πεδίο αερίων που εμποδίζει τη διαφυγή των γήινων εκπεμπόμενων κυμάτων, ανακλώντας τα προς τη γη καθώς κτυπούν την αεριώδη αυτή ζώνη κατά την ευθεία, προς τα έξω, πορεία τους. Με τον τρόπο αυτό οι εκπομπές συγκρατούνται κοντά στην επιφάνεια, καθώς ταξιδεύουν στον αέρα, γύρω από τον κόσμο σας.

46:1.7 Ο φωτισμός αυτός του πλανήτη διατηρείται ομοιόμορφα για το εβδομήντα πέντε τοις εκατό της ημέρας της Τζερουζέμ και τότε υφίσταται μία σταδιακή μείωση, μέχρις ότου, την ώρα του ελάχιστου φωτισμού, το φως γίνει περίπου όπως εκείνο της πανσελήνου σε καθαρή νύκτα. Αυτή είναι η σιωπηλή ώρα για ολόκληρη τη Τζερουζέμ. Μόνον οι σταθμοί λήψης εκπομπών λειτουργούν κατά την περίοδο αυτή της ανάπαυσης και της αποκατάστασης.

46:1.8 Η Τζερουζέμ δέχεται ένα αχνό φως από διάφορους κοντινούς ήλιους – ένα είδος λαμπερού αστρικού φωτός – αλλά δεν εξαρτάται από αυτό. Κόσμοι σαν την Τζερουζέμ δεν υπόκεινται στις μεταλλαγές των ηλιακών διαταραχών, ούτε αντιμετωπίζουν το πρόβλημα ενός ψυχόμενου, ή θνήσκοντος ήλιου.

46:1.9 Οι επτά μεταβατικοί κόσμοι μελέτης και οι σαράντα εννέα δορυφόροι τους θερμαίνονται, φωτίζονται, ενεργοποιούνται και υδροδοτούνται δια της τεχνικής της Τζερουζέμ.

ΟΥΡΑΝΤΙΑ

ΤΟΜΟΣ 2ος

2. ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΤΖΕΡΟΥΖΕΜ

46:2.1 Στην Τζερουζέμ θα σας λείψουν οι ακανόνιστες οροσειρές της Ουράντια και των άλλων εξελισσόμενων κόσμων, αφού δεν υπάρχουν ούτε σεισμοί, ούτε βροχοπτώσεις, αλλά θα απολαύσετε τις όμορφες ορεινές περιοχές καθώς και άλλες παραλλαγές της τοπογραφίας και της υπαίθρου. Απέραντες εκτάσεις της Τζερουζέμ διατηρούνται σε «φυσική κατάσταση» και το μεγαλείο τέτοιων περιοχών είναι εντελώς πέραν των ικανοτήτων της ανθρώπινης φαντασίας.

46:2.2 Υπάρχουν χιλιάδες χιλιάδων μικρών λιμνών, αλλά όχι ακανόνιστα ποτάμια, ούτε πελώριοι ωκεανοί. Δεν υπάρχουν βροχές, ούτε καταιγίδες, ή χιονοθύελλες, σε οποιονδήποτε των αρχιτεκτονικών κόσμων, υπάρχει όμως η καθημερινή επιτάχυνση της συμπύκνωσης της υγρασίας τις ώρες της χαμηλότερης θερμοκρασίας, που ακολουθεί τη μείωση του φωτός. (Ο δείκτης υγρασίας είναι υψηλότερος σ' έναν τριών αερίων κόσμο από όσο σε έναν δύο αερίων πλανήτη, όπως η Ουράντια.) Η φυσική, φυτική ζωή και ο μοροντιανός κόσμος των ζώντων πλασμάτων απαιτούν και οι δύο υγρασία, αλλ' αυτή παρέχεται άφθονα από το

σύστημα κυκλοφορίας του υπεδάφους, το οποίο εκτείνεται σ' ολόκληρη τη σφαίρα, ακόμη και πάνω, μέχρι τις κορυφές των ορεινών περιοχών. Το διαθέσιμο αυτό νερό δεν βρίσκεται ολόκληρο κάτω από την επιφάνεια, εφ' όσον υπάρχουν πολλά κανάλια που συνδέουν μεταξύ τους τις αστραφτερές λίμνες της Τζερουζέμ.

46:2.3 Η ατμόσφαιρα της Τζερουζέμ είναι ένα μείγμα τριών αερίων. Ο αέρας αυτός μοιάζει πολύ μ' εκείνον της Ουράντια, με την προσθήκη ενός αερίου προσαρμοσμένου στην αναπνοή της μοροντιανής τάξης της ζωής. Το τρίτο αυτό αέριο κατ' ουδένα τρόπο καθιστά τον αέρα ακατάλληλο για την αναπνοή των ζώων, ή των φυτών των υλικών τάξεων.

46:2.4 Το σύστημα μεταφοράς συνδέεται με το σύστημα κυκλοφορίας της ενεργειακής κίνησης, αυτά τα κύρια ενεργειακά ρεύματα που βρίσκονται τοποθετημένα ανά διαστήματα δέκα μιλίων. Με ρύθμιση των φυσικών μηχανισμών, οι υλικές υπάρξεις ενός πλανήτη μπορούν να προχωρήσουν με βηματισμό που ποικίλει από τριακόσια είκοσι μέχρι οκτακόσια χιλιόμετρα την ώρα. Τα πουλιά μεταφοράς πετούν με περίπου εκατόν εξήντα χιλιόμετρα την ώρα. Οι μηχανισμοί αέρος των Υλικών Υιών ταξιδεύουν κυκλικά με οκτακόσια χιλιόμετρα την ώρα. Οι υλικές και οι πρώιμες μοροντιανές υπάρξεις πρέπει να χρησιμοποιούν τα μηχανικά αυτά μέσα μεταφοράς, οι πνευματικές προσωπικότητες, όμως, προχωρούν συνδεδεμένες με τις ανώτερες δυνάμεις και τις πνευματικές πηγές ενέργειας.

46:2.5 Η Τζερουζέμ και οι συνδεδεμένοι μ' αυτήν κόσμοι είναι εφοδιασμένοι με τις δέκα τυπικές υποδιαιρέσεις της φυσικής ζωής, της χαρακτηριστικής των αρχιτεκτονικών σφαιρών του Νέβαδον. Και εφ' όσον δεν υπάρχει οργανική εξέλιξη στην Τζερουζέμ, δεν υπάρχουν ανταγωνιστικές μορφές ζωής, ούτε αγώνας για την ύπαρξη, ούτε επιβίωση του ικανότερου. Υπάρχει, μάλλον, μία δημιουργική προσαρμογή που προαναγγέλλει την ομορφιά, την αρμονία και την τελειότητα των αιώνιων κόσμων του κεντρικού και θείου σύμπαντος. Και σ' όλη αυτή τη δημιουργική τελειότητα υπάρχει η πιο εκπληκτική ανάμειξη της φυσικής και της μοροντιανής ζωής, καλλιτεχνικά αντιπαραβαλλόμενη από τους ουράνιους τεχνουργούς και τους συντρόφους τους.

46:2.6 Η Τζερουζέμ αποτελεί, πράγματι, μία πρόγευση της αίγλης και του μεγαλείου του Παραδείσου. Δεν μπορείτε, όμως, ποτέ να ελπίζετε ότι θα πάρετε μία επαρκή ιδέα των μεγαλειωδών αυτών αρχιτεκτονικών κόσμων, από οποιαδήποτε επιχειρούμενη περιγραφή. Υπάρχουν τόσο λίγα που να μπορούν να συγκριθούν με κάτι από τον κόσμο σας, αλλά ακόμα και τότε, οι καταστάσεις της Τζερουζέμ υπερβαίνουν τόσο πολύ τις καταστάσεις της Ουράντια, που η σύγκριση είναι σχεδόν αφύσικη. Μέχρις ότου πραγματικά φθάσετε στην Τζερουζέμ, μετά βίας μπορείτε να απολαύσετε κάτι, όπως η πραγματική θεώρηση των παραδείσιων κόσμων, αλλά αυτό δεν βρίσκεται πολύ μακριά στο μέλλον, όταν η μελλοντική εμπειρία σας στην πρωτεύουσα του συστήματος θα συγκριθεί με την προηγούμενη άφιξή σας στις πλέον απομακρυσμένες σφαίρες του σύμπαντος, του υπερσύμπαντος και της Χαβόνα.

46:2.7 Ο κατασκευαστικός, ή εργαστηριακός τομέας της Τζερουζέμ είναι μία μεγάλη έκταση, μία έκταση την οποία οι Ουραντιανοί δύσκολα θα αναγνώριζαν αφού δεν έχει καμινάδες που καπνίζουν. Πάντως όμως, υπάρχει μια περίπλοκη υλική οικονομία που συνδέεται με τους ιδιαίτερους αυτούς κόσμους, υπάρχει τελειότητα της μηχανικής τεχνικής και του φυσικού επιτεύγματος που θα εξέπλησσαν κι' ίσως να τρόμαζαν ακόμη και τους πιο έμπειρους χημικούς και εφευρέτες σας. Σταθείτε να αναλογισθείτε ότι αυτός ο πρώτος κόσμος παραμονής στο προς τον παράδεισο ταξίδι είναι πολύ περισσότερο υλικός απ' όσο πνευματικός. Σ' ολόκληρη τη διάρκεια της παραμονής σας στην Τζερουζέμ και τους

συνδεδεμένους μ' αυτήν κόσμους διέλευσης θα βρίσκεστε πολύ πιο κοντά στη γήινη ζωή σας των υλικών καταστάσεων, απ' όσο στη μετέπειτα ζωή σας, της εξελιγμένης πνευματικής υπόστασης.

46:2.8 Το όρος Σερράφ είναι η μεγαλύτερη εδαφική ανύψωση στη Τζερουζέμ, σχεδόν πέντε χιλιάδες μέτρα ψηλό και αποτελεί σημείο αναχώρησης όλων των σεραφεϊμ μεταφοράς. Πολυάριθμα μηχανικά εξελιγμένα μέσα χρησιμοποιούνται για να παράσχουν την αρχική ενέργεια για τη δραπετεύση από τη βαρύτητα του πλανήτη και την υπερνίκηση της αντίστασης του αέρα. Ένας σεραφικός μεταφορέας αναχωρεί κάθε τρία δευτερόλεπτα του χρόνου της Ουράντια κατά τη διάρκεια της φωτεινής περιόδου και, κάποιες φορές, ακόμα και αφού έχει μειωθεί το φως. Οι μεταφορείς απογειώνονται με περίπου σαράντα συμβατικά χιλιόμετρα ανά δευτερόλεπτο του χρόνου της Ουράντια και δεν φθάνουν στη μέση ταχύτητά τους παρά μόνο αφού βρεθούν πάνω από τρεις χιλιάδες εξακόσια χιλιόμετρα μακριά από την Τζερουζέμ.

46:2.9 Οι μεταφορείς προσεδαφίζονται στο κρυστάλλινο πεδίο, την αποκαλούμενη γυάλινη θάλασσα. Γύρω από την περιοχή αυτή βρίσκονται οι σταθμοί υποδοχής για τις διάφορες τάξεις των υπάρξεων που διασχίζουν το διάστημα δια της σεραφικής μεταφοράς. Κοντά στον σταθμό υποδοχής του πολικού κρυστάλλου για τους σπουδαστές επισκέπτες, μπορείτε να ανέβετε στο μαργαριταρένιο παρατηρητήριο και να δείτε τον πελώριο, ανάγλυφο χάρτη ολόκληρου του αρχηγικού πλανήτη.

3. ΟΙ ΕΚΠΟΜΠΕΣ ΤΗΣ ΤΖΕΡΟΥΖΕΜ

46:3.1 Οι υπερσυμπαντικές και οι του Παραδείσου-Χαβόνα εκπομπές λαμβάνονται στην Τζερουζέμ σε σύνδεση με τον Σάλβινγκτον και μέσω μίας τεχνικής για την οποία χρησιμοποιείται ο πολικός κρύσταλλος, η γυάλινη θάλασσα. Πέραν της πρόβλεψης για τη λήψη αυτών των, εκτός του Νέβαδον, επικοινωνιών, υπάρχουν τρεις ξεχωριστές ομάδες σταθμών λήψης. Οι ξεχωριστές αυτές, αλλά τριπλά κυκλικές ομάδες σταθμών είναι ρυθμισμένες στη λήψη εκπομπών από τους τοπικούς πλανήτες, από το αρχηγείο του αστερισμού και από την πρωτεύουσα του τοπικού σύμπαντος. Όλες αυτές οι εκπομπές προβάλλονται αυτόματα, έτσι ώστε να είναι ευδιάκριτες από όλους τους τύπους των υπάρξεων που βρίσκονται στο κεντρικό αμφιθέατρο των εκπομπών. Από όλες τις φροντίδες για τον ανερχόμενο θνητό στην Τζερουζέμ, καμία δεν είναι πιο δεσμευτική και συναρπαστική από αυτήν, την παρακολούθηση του ατέλειωτου ρεύματος των συμπαντικών διαστημικών αναφορών.

46:3.2 Αυτός ο σταθμός λήψης εκπομπών της Τζερουζέμ περιβάλλεται από ένα απέραντο αμφιθέατρο, φτιαγμένο από λαμπερά υλικά εν πολλοίς άγνωστα στην Ουράντια, με θέσεις για περισσότερες από πέντε δισεκατομμύρια υπάρξεις – υλικές και μοροντιανές – εκτός του ότι μπορεί να φιλοξενήσει αναρίθμητες πνευματικές προσωπικότητες. Είναι η αγαπημένη παράκαμψη ολόκληρης της Τζερουζέμ, που περνά τις ελεύθερες ώρες της στο σταθμό εκπομπών, για να μάθει εκεί για την ευημερία και την κατάσταση του σύμπαντος. Και τούτη είναι η μόνη πλανητική δραστηριότητα που δεν ελαττώνεται κατά τη μείωση του φωτός.

46:3.3 Σ' αυτό το αμφιθέατρο λήψης εκπομπών τα μηνύματα σου Σάλβινγκτον έρχονται συνεχώς. Παράλληλα, ο λόγος της Εντέντια, των Μέγιστων Πατέρων του Αστερισμού, λαμβάνεται τουλάχιστον μία φορά την ημέρα. Περιοδικά, οι τακτικές και έκτακτες εκπομπές της Ουβέρσα διαβιβάζονται μέσω του Σάλβινγκτον και όταν λαμβάνονται τα μηνύματα του Παραδείσου, όλος ο πληθυσμός συγκεντρώνεται γύρω από τη γυάλινη θάλασσα και οι φίλοι

της Ουβέρσα προσθέτουν τα φαινόμενα ανακλαστικότητας στην τεχνική των εκπομπών του Παραδείσου, έτσι ώστε όλα όσα ακούγονται να γίνονται ορατά. Και είναι μ' αυτόν τον τρόπο που η διαρκής πρόγευση της προηγμένης ομορφιάς και του μεγαλείου παρέχονται στους θνητούς διασωθέντες, καθώς ταξιδεύουν προς το εσωτερικό, στην αιώνια πορεία.

46:3.4 Ο σταθμός διεκπεραίωσης της Τζερουζέμ βρίσκεται στον αντίθετο πόλο της σφαίρας. Όλες οι εκπομπές προς τους μεμονωμένους κόσμους διαβιβάζονται από τις πρωτεύουσες του συστήματος, εκτός των μηνυμάτων του Μιχαήλ, τα οποία, ορισμένες φορές πηγαίνουν κατ' ευθείαν στον προορισμό τους δια των κυκλωμάτων των αρχαγγέλων.

4. ΟΙΚΙΣΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ

46:4.1 Μεγάλα τμήματα της Τζερουζέμ έχουν εκχωρηθεί ως οικιστικές περιοχές, ενώ άλλα τμήματα της πρωτεύουσας του συστήματος έχουν παραχωρηθεί για τις απαραίτητες διοικητικές λειτουργίες που αφορούν στην εποπτεία των θεμάτων των 619 κατοικημένων πλανητών, των 56 κόσμων μεταβατικής επιμόρφωσης καθώς και της ίδιας της πρωτεύουσας του συστήματος. Στην Τζερουζέμ και τον Νέβαδον οι διευθετήσεις αυτές είναι σχεδιασμένες ως εξής:

46:4.21. *Οι κύκλοι* – οι περιοχές κατοικίας των μη γηγενών.

46:4.32. *Τα τετράγωνα* – οι διοικητικές-διαχειριστικές περιοχές του συστήματος.

46:4.43. *τα ορθογώνια* – οι τόποι συνάντησης της κατώτερης γηγενούς ζωής.

46:4.54. *Τα τρίγωνα* – οι τοπικών θεμάτων, ή θεμάτων της Τζερουζέμ, διοικητικές περιοχές.

46:4.6 Η διευθέτηση αυτή των δραστηριοτήτων του συστήματος σε κύκλους, τετράγωνα, παραλληλόγραμμα και τρίγωνα είναι κοινή σε όλες τις πρωτεύουσες των συστημάτων του Νέβαδον. Σ' ένα άλλο σύμπαν μπορεί να επικρατεί μία εντελώς διαφορετική διευθέτηση. Αυτά είναι θέματα που καθορίζονται από τα ποικίλα σχέδια των Δημιουργών Υιών.

46:4.7 Η αφήγησή μας πάνω σ' αυτές τις οικιστικές και διοικητικές περιοχές δεν υπολογίζει τις απέραντες και όμορφες ιδιοκτησίες των υλικών Υιών του Θεού, των μόνιμων πολιτών, ούτε αναφέρουμε τις πολυάριθμες άλλες γοητευτικές τάξεις των πνευματικών, ή σχεδόν πνευματικών πλασμάτων. Για παράδειγμα: Η Τζερουζέμ απολαμβάνει τις δυναμικές υπηρεσίες των σπιρόνγκα για το σχεδιασμό της λειτουργίας του συστήματος. Οι υπάρξεις αυτές είναι αφοσιωμένες στην πνευματική λειτουργία εκ μέρους των υπέρνω της ύλης κατοίκων και επισκεπτών. Είναι μία θαυμάσια ομάδα ευφυών και ωραίων υπάρξεων, οι οποίες είναι οι υπηρέτες διέλευσης των ανώτερων μοροντιανών πλασμάτων και των μοροντιανών βοηθών, οι οποίοι μοχθούν για τη συντήρηση και τον καλλωπισμό όλων των μοροντιανών δημιουργιών. Είναι για την Τζερουζέμ ό,τι είναι τα μεσοδιάστατα πλάσματα για την Ουράντια, μεσοδιάστατοι αρωγοί, που λειτουργούν μεταξύ του υλικού και του πνευματικού.

46:4.8 Οι πρωτεύουσες των συστημάτων είναι μοναδικές στο ότι είναι οι μόνοι κόσμοι οι οποίοι αναδεικνύουν σχεδόν τέλεια και τις τρεις φάσεις της συμπαντικής υπόστασης: την υλική, τη μοροντιανή και την πνευματική. Είτε είσαστε υλική, μοροντιανή, ή πνευματική προσωπικότητα, θα νοιώσετε σαν στο σπίτι σας στην Τζερουζέμ. Έτσι αισθάνονται και οι σύνθετες υπάρξεις, όπως είναι τα μεσοδιάστατα πλάσματα και οι Υλικοί Υιοί.

46:4.9 Η Τζερουζέμ διαθέτει θαυμάσια κτίρια, υλικού αλλά και μοροντιανού τύπου, ενώ ο καλλωπισμός των καθαρά πνευματικών ζωνών δεν είναι λιγότερο έξοχος και άφθονος. Αν μπορούσα να βρω τις λέξεις να σας πω για τα μοροντιανά ισοδύναμα του θαυμάσιου

φυσικού εξοπλισμού της Τζερουζέμ! Αν μπορούσα, μόνο, να συνεχίσω να παρουσιάζω το εξαίσιο μεγαλείο και την έξοχη τελειότητα του πνευματικού εξοπλισμού αυτού του αρχηγικού κόσμου! Η πιο ευφάνταστη άποψή σας για την τελειότητα της ομορφιάς και την πληρότητα του εξοπλισμού μετά βίας θα μπορούσε να προσεγγίσει τα μεγαλεία αυτά. Και η Τζερουζέμ δεν είναι παρά το πρώτο σκαλοπάτι στο δρόμο για την υπέρτατη τελειότητα του Παραδείσιου κάλλους.

5. ΟΙ ΚΥΚΛΟΙ ΤΗΣ ΤΖΕΡΟΥΖΕΜ

46:5.1 Οι οικιστικές περιοχές που έχουν δοθεί στις μείζονες ομάδες της συμπαντικής ζωής ονομάζονται οι κύκλοι της Τζερουζέμ. Οι κύκλοι εκείνοι των ομάδων που αναφέρονται στις αφηγήσεις αυτές είναι οι εξής:

46:5.21. Οι κύκλοι των Υιών του Θεού

46:5.32. Οι κύκλοι των αγγέλων και των ανώτερων πνευμάτων

46:5.43. Οι κύκλοι των Συμπαντικών Αρωγών, που περιλαμβάνουν τους δια των πλασμάτων τριαδοποιημένους υιούς, μη προσαρτημένους στους Διδασκάλους Υιούς της τριάδας.

46:5.54. Οι κύκλοι των Κυρίαρχων Φυσικών Ελεγκτών

46:5.65. Οι κύκλοι των προσαρτημένων ανερχομένων θνητών, που περιλαμβάνουν τα μεσοδιάστατα πλάσματα

46:5.76. Οι κύκλοι των αποικιών καλής θέλησης

46:5.87. Οι κύκλοι του Σώματος της Τελικότητας.

46:5.9 Κάθε μία από τις οικιστικές αυτές ομάδες αποτελείται από επτά ομόκεντρους και διαδοχικά ανυψούμενους κύκλους. Όλοι είναι φτιαγμένοι με τον ίδιο τρόπο, αλλά σε διαφορετικό μέγεθος και κατεργασμένοι με διαφορετικά υλικά. Πλαισιώνονται όλοι από απέραντους περιβόλους που συνδέονται μεταξύ τους για να σχηματίζουν εκτεταμένους χώρους περιπάτου, περικλείοντας απόλυτα την κάθε ομάδα των επτά ομόκεντρων κύκλων.

46:5.101. Οι κύκλοι των Υιών του Θεού. Αν και οι Υιοί του Θεού διαθέτουν δικό τους κοινωνικό πλανήτη, έναν από τους κόσμους της μεταβατικής επιμόρφωσης, κατέχουν επίσης τους εκτεταμένους αυτούς χώρους στην Τζερουζέμ. Στον κόσμο τους της μεταβατικής επιμόρφωσης, οι ανερχόμενοι θνητοί αναμειγνύονται ελεύθερα με όλες τις τάξεις των θείων υιών. Εκεί, θα γνωρίσετε προσωπικά και θα αγαπήσετε τους Υιούς αυτούς, αλλά η κοινωνική τους ζωή περιορίζεται εν πολλοίς στον ειδικό αυτό κόσμο και τους δορυφόρους του. Στους κύκλους της Τζερουζέμ, πάντως, οι διάφορες αυτές ομάδες των υιών μπορούν να ιδωθούν εν ώρα εργασίας. Και εφ' όσον η μοροντιανή όραση έχει απέραντο πεδίο, μπορείτε να βαδίσετε στους χώρους περιπάτου των Υιών και να παρακολουθήσετε τις ενδιαφέρουσες δραστηριότητες των πολυάριθμων τάξεών τους.

46:5.11 Οι επτά αυτοί κύκλοι των Υιών είναι ομόκεντροι και διαδοχικά ανυψούμενοι, έτσι ώστε κάθε ένας από τους εξωτερικούς και μεγαλύτερους κύκλους να δεσπόζει επί των εσωτερικών και μικρότερων, όντας ο καθένας τους πλαισιωμένος από ένα δημόσιο, εξωτερικό τοίχο περιπάτου. Οι τοίχοι αυτοί είναι φτιαγμένοι από κρυστάλλινες πέτρες αστραφτερής λαμπρότητας και τόσο ανυψωμένοι ώστε να επιβλέπουν όλους τους αντίστοιχους οικιστικούς κύκλους. Οι πολλές πύλες – από μία, έως εκατό και πενήντα

χιλιάδες – οι οποίες βρίσκονται σε κάθε έναν από τους κύκλους αυτούς αποτελούνται από μεμονωμένους μαργαριτοειδείς κρυστάλλους.

46:5.12 Ο πρώτος κύκλος του χώρου των Υιών καταλαμβάνεται από τους Μαγίστρους Υιούς και το προσωπικό τους επιτελείο. Εδώ συγκεντρώνονται όλα τα σχέδια και οι άμεσες δραστηριότητες των υπηρεσιών επιφοίτησης και δικαστικών αποφάσεων των δικαστών αυτών Υιών. Είναι επίσης δια του κέντρου αυτού που οι Άβοναλ του συστήματος διατηρούν την επαφή τους με το σύμπαν.

46:5.13 Ο δεύτερος κύκλος καταλαμβάνεται από τους Διδασκάλους Υιούς της Τριάδας. Σ' αυτό τον ιερό χώρο οι Ντέηναλ και οι συνεργάτες τους μεταφέρουν την εκπαίδευση των νεοαφικνούμενων βασικών Διδασκάλων Υιών. Και σ' ολόκληρο αυτό το έργο έχουν την αμέριστη βοήθεια μιας ομάδας ορισμένων ομόβαθμων των Υπέρλαμπρων Εσπερινών Αστέρων. Οι δια των πλασμάτων τριαδοποιημένοι υιοί καταλαμβάνουν έναν τομέα του κύκλου των Ντέηναλ. Οι Διδάσκαλοι Υιοί της Τριάδας βρίσκονται πλησιέστερα στο να είναι οι προσωπικοί εκπρόσωποι του Πατέρα του Σύμπαντος σ' ένα τοπικό σύστημα. Είναι τουλάχιστον Τριαδικής προέλευσης υπάρξεις. Ο δεύτερος αυτός κύκλος είναι ένας χώρος ασυνήθιστου ενδιαφέροντος για όλους τους λαούς της Τζερουζέμ.

46:5.14 Ο τρίτος κύκλος είναι αφιερωμένος στους Μελχισεδέκ. Εδώ οι προϊστάμενοι του συστήματος κατοικούν και επιτηρούν τις σχεδόν ατέλειωτες δραστηριότητες των πολυμήχανων αυτών Υιών. Από τον πρώτο κόσμο-δώμα μέχρι το τέλος της πορείας στη Τζερουζέμ των ανερχομένων θνητών, οι Μελχισεδέκ είναι οι θετοί πατέρες και οι αεί παρόντες σύμβουλοι. Δεν θα ήταν λάθος να πούμε ότι αποτελούν την κυρίαρχη επιρροή στην Τζερουζέμ, εκτός των αεί παρουσών δραστηριοτήτων των Υλικών Υιών και Θυγατέρων.

46:5.15 Ο τέταρτος κύκλος είναι η εστία των Βοροντάντεκ και όλων των άλλων τάξεων των επισκεπτών και παρατηρητών Υιών, των οποίων η υπηρεσία δεν προβλέπεται κατ' άλλον τρόπο. Οι Μέγιστοι Πατέρες του Αστερισμού εγκαθίστανται στον οίκο τους, σ' αυτόν τον κύκλο, όταν επισκέπτονται ένα τοπικό σύστημα για να το επιθεωρήσουν. Οι Τελειοποιητές της Σοφίας, οι Θείοι Σύμβουλοι και οι Συμπαντικοί Ελεγκτές, όλοι διαμένουν στον κύκλο αυτό όταν υπηρετούν στο σύστημα.

46:5.16 Ο Πέμπτος κύκλος αποτελεί την εστία των Λανονάντεκ, της τάξης των υιών των Κυριάρχων του Συστήματος και των Πλανητικών Πριγκίπων. Οι τρεις τάξεις αναμειγνύονται σαν μία όταν βρίσκονται στην εστία τους, σ' αυτό το χώρο. Οι εφεδρείες του συστήματος διατηρούνται σ' αυτόν τον κύκλο, ενώ ο Κυρίαρχος του Συστήματος διαθέτει ένα ναό που βρίσκεται στο κέντρο της ομάδας των κυβερνητικών κτιρίων στον διοικητικό λόφο.

46:5.17 Ο έκτος κύκλος είναι ο τόπος συνάντησης των ανερχομένων υιών, των αποσπασμένων εκείνων θνητών, οι οποίοι μπορεί προσωρινά να λειτουργούν στο αρχηγείο του συστήματος, μαζί με τους σεραφικούς τους συνεργάτες.

46:5.18 Όλοι οι πρώην θνητοί, οι υπεράνω της κοινωνικής θέσης των πολιτών της Τζερουζέμ και κάτω από εκείνη των τελικιστών, θεωρούνται ως ανήκοντες στην ομάδα η οποία έχει το αρχηγείο της σ' αυτόν τον κύκλο.

46:5.19 Οι κυκλικές αυτές περιοχές των Υιών καταλαμβάνουν μία απέραντη έκταση και μέχρι πριν χίλια εννιακόσια χρόνια στο κέντρο της υπήρχε ένας εκτεταμένος ελεύθερος χώρος. Η κεντρική αυτή περιοχή καταλαμβάνεται τώρα από το μνημείο του Μιχαήλ, το οποίο

ολοκληρώθηκε κάπου πεντακόσια χρόνια πριν. Τετρακόσια ενενήντα πέντε χρόνια πριν, όταν ο ναός αυτός αφιερώθηκε, ο Μιχαήλ ήταν ο ίδιος παρών και όλη η Τζερουζέμ άκουσε τη συγκινητική ιστορία της ενσάρκωσης του Κυρίαρχου Υιού στην Ουράντια, την τελευταία της Σατάνια. Το μνημείο του Μιχαήλ αποτελεί τώρα το κέντρο όλων των δραστηριοτήτων που περικλείονται στην τροποποιημένη διοίκηση του συστήματος, η οποία προέκυψε από την ενσάρκωση του Μιχαήλ, και περιλαμβάνει τις περισσότερες από τις πλέον πρόσφατα μεταμοσχευθείσες δραστηριότητες του Σάλβινγκτον. Το προσωπικό του μνημείο συνίσταται σε περισσότερα από ένα εκατομμύριο άτομα.

46:5.202. *Οι κύκλοι των αγγέλων.* Όπως η περιοχή της κατοικίας των Υιών, οι κύκλοι αυτοί των αγγέλων συνίστανται σε επτά ομόκεντρους και διαδοχικά ανυψούμενους κύκλους, κάθε ένας των οποίων δεσπόζει επί των εσωτερικών.

46:5.21 Ο πρώτος κύκλος των αγγέλων καταλαμβάνεται από τις Ανώτερες Προσωπικότητες του Απείρου Πνεύματος οι οποίες μπορεί να σταθμεύουν στον αρχηγικό κόσμο – Μοναχικοί Αγγελιαφόροι και οι βοηθοί τους. Ο δεύτερος κύκλος είναι αφιερωμένος στις στρατιές των αγγελιαφόρων, τους Τεχνικούς συμβούλους, τους συντρόφους, τους επόπτες και τους καταγραφείς, οι οποίοι μπορεί να συμβεί λειτουργήσουν στην Τζερουζέμ από καιρό σε καιρό. Ο τρίτος κύκλος κατοικείται από τα λειτουργικά πνεύματα των ανώτερων τάξεων και ομάδων.

46:5.22 Ο τέταρτος κύκλος κατοικείται από τα διοικητικά σεραφείμ και τα υπηρετούντα σ' ένα τοπικό σύστημα όπως η Σατάνια, σεραφείμ είναι μια «αμέτρητη στρατιά αγγέλων.» Ο πέμπτος κύκλος καταλαμβάνεται από τα πλανητικά σεραφείμ, ενώ ο έκτος είναι η εστία των λειτουργών διέλευσης. Ο έβδομος κύκλος είναι η σφαίρα όπου διαμένουν ορισμένες άγνωστες τάξεις των σεραφείμ. Οι καταγραφείς όλων αυτών των ομάδων των αγγέλων δεν μένουν με τους συντρόφους τους, έχοντας κατοικία τους το ναό των αρχείων στην Τζερουζέμ. Όλα τα αρχεία διατηρούνται εις τριπλούν, στην τρίπτυχη αυτή αίθουσα των αρχείων. Στο αρχηγείο ενός συστήματος, τα αρχεία φυλάσσονται πάντα σε υλική, μοροντιανή και πνευματική μορφή.

46:5.23 Οι επτά αυτοί κύκλοι περιβάλλονται από το εμφανιζόμενο πανόραμα της Τζερουζέμ, με περιφέρεια οκτώ χιλιάδες χιλιόμετρα, το οποίο είναι αφιερωμένο στην παρουσίαση της προηγμένης κατάστασης των κατοικημένων κόσμων της Σατάνια και που διαρκώς διορθώνεται, ώστε πραγματικά να αντιπροσωπεύει τις συνθήκες που επικρατούν αυτή τη στιγμή στους μεμονωμένους πλανήτες. Δεν αμφιβάλλω ότι ο απέραντος αυτός χώρος περιπάτου που δεσπόζει των κύκλων των αγγέλων θα είναι το πρώτο πράγμα της Τζερουζέμ που θα τραβήξει την προσοχή σας, όταν θα σας επιτραπεί η παρατεταμένη ανάπαυση, κατά τις πρώτες σας επισκέψεις.

46:5.24 Οι παρουσιάσεις αυτές είναι ευθύνη της αυτόχθονης ζωής της Τζερουζέμ, οι οποίοι όμως έχουν τη βοήθεια των ανερχομένων από τους διάφορους κόσμους της Σατάνια, που μένουν στην Τζερουζέμ κατά την πορεία τους προς την Εντέντια. Η παρουσίαση των πλανητικών συνθηκών και της προόδου του κόσμου πραγματοποιείται με πολλές μεθόδους, μερικές γνωστές σ' εσάς, αλλά κατά το πλείστον με τεχνικές άγνωστες στην Ουράντια. Οι παρουσιάσεις αυτές καταλαμβάνουν την εξωτερική παρυφή του απέραντου αυτού τοίχου. Το υπόλοιπο του χώρου περιπάτου είναι ολόκληρο, σχεδόν, ανοικτό, θαυμάσια και επιβλητικά διακοσμημένο.

46:5.253 *Οι κύκλοι των Συμπαντικών Αρωγών* κατέχουν το αρχηγείο των Εσπερινών Αστέρων που βρίσκεται στο απέραντο κεντρικό διάστημα. Εδώ βρίσκεται το αρχηγείο του συστήματος του Γκαλέντια, του βοηθού επικεφαλής της ισχυρής αυτής ομάδας των υπεραγγέλων, ο οποίος είναι ο πρώτος που ανέλαβε υπηρεσία από όλους τους Εσπερινούς Αστέρες. Αυτός είναι ένας από τους πλέον επιβλητικούς όλων των διοικητικών τομέων της Τζερουζέμ, έστω κι' αν βρίσκεται μεταξύ των πιο πρόσφατων κατασκευών. Το κέντρο αυτό έχει ογδόντα χιλιόμετρα διάμετρο. Το αρχηγείο του Γκαλέντια είναι ένας μονολιθικός, χυτός κρύσταλλος, εντελώς διάφανος. Αυτοί οι υλικοί-μοροντιανοί κρύσταλλοι εκτιμώνται πολύ τόσο από τις μοροντιανές όσο και από τις υλικές υπάρξεις. Οι δημιουργηθέντες Εσπερινοί Αστέρες ασκούν την επιρροή τους σ' ολόκληρη την Τζερουζέμ, έχοντας αυτές τις ασυνήθιστες ιδιότητες. Ολόκληρος ο κόσμος έχει δεχθεί το πνευματικό τους άρωμα, αφού τόσες πολλές από τις δραστηριότητές τους έχουν μεταφερθεί εδώ από τον Σάλβινγκτον.

46:5.264. *Οι κύκλοι των Κυρίαρχων Φυσικών Ελεγκτών.* Οι διάφορες τάξεις των Κυρίαρχων Φυσικών Ελεγκτών είναι ομόκεντρα διευθετημένοι γύρω από τον πελώριο ναό της δύναμης, όπου ασκεί έλεγχο ο προϊστάμενος δύναμης του συστήματος, σε συνεργασία με τον προϊστάμενο των Εποπτών Μοροντιανής Δύναμης. Ο ναός αυτός της δύναμης είναι ο ένας από τους δύο τομείς στη Τζερουζέμ όπου δεν επιτρέπεται η είσοδος στους ανερχόμενους θνητούς και τα μεσοδιάστατα πλάσματα. Ο άλλος είναι ο τομέας αποϋλοποίησης στην περιοχή των Υλικών Υιών, μία σειρά εργαστηρίων όπου τα σεραφείμ μεταφοράς μετασχηματίζουν τις υλικές υπάρξεις σε μία κατάσταση εντελώς όμοια μ' εκείνη της μοροντιανής υπόστασης.

46:5.275. *Οι κύκλοι των ανερχομένων θνητών.* Η κεντρική περιοχή των κύκλων των ανερχομένων θνητών καταλαμβάνεται από μία ομάδα 619 πλανητικών μνημείων, αντιπροσωπευτικών των κατοικημένων κόσμων του συστήματος και οι κατασκευές αυτές υφίστανται περιοδικά μεγάλης κλίμακας αλλαγές. Αποτελεί προνόμιο των θνητών από τον κάθε κόσμο να συμφωνούν, από καιρό σε καιρό, πάνω σε ορισμένες από τις αλλαγές, ή τις προσθήκες στα πλανητικά τους μνημεία. Πολλές αλλαγές γίνονται ακόμα και τώρα στα μνημεία της Ουράντια. Το κέντρο αυτών των 619 ναών καταλαμβάνεται από μία λειτουργούσα μακέτα της Εντέντια και των πολλών της κόσμων της επιμόρφωσης των ανερχομένων. Η μακέτα αυτή έχει διάμετρο 65 χιλιόμετρα και είναι πραγματική αναπαραγωγή του συστήματος της Εντέντια, πανομοιότυπη με το αυθεντικό σε κάθε λεπτομέρεια.

46:5.28 *Οι ανερχόμενοι απολαμβάνουν την υπηρεσία τους στην Τζερουζέμ και βρίσκουν ευχαρίστηση παρατηρώντας τις τεχνικές άλλων ομάδων. Κάθε τι που γίνεται στους κύκλους αυτούς είναι ανοικτό για πλήρη εξέταση σ' ολόκληρη την Τζερουζέμ.*

46:5.29 *Οι δραστηριότητες ενός τέτοιου κόσμου έχουν τρεις ευδιάκριτες παραλλαγές: εργασία, πρόοδο και παιγνίδι. Με άλλα λόγια έχουν: υπηρεσία, μελέτη και χαλάρωση. Οι σύνθετες δραστηριότητες συνίστανται σε κοινωνικές συναναστροφές, ομαδικές διασκεδάσεις και θεία λατρεία. Υπάρχει μεγάλη εκπαιδευτική αξία στην ανάμειξη με τις διάφορες τάξεις προσωπικοτήτων, τάξεις πολύ διαφορετικές από τους συντρόφους κάποιου ατόμου.*

46:5.306. *Οι κύκλοι των αποικιών καλής θέλησης.* Οι επτά κύκλοι των αποικιών καλής θέλησης κοσμούνται από τρεις πελώριες κατασκευές: το απέραντο αστεροσκοπείο της Τζερουζέμ, τη γιγάντια γκαλερί τέχνης της Σατάνια και την αχανή αίθουσα συγκεντρώσεων των Διευθυντών Ανάκλησης, το θέατρο των μοροντιανών δραστηριοτήτων των αφιερωμένων στην ανάπαυση και την ψυχαγωγία.

46:5.31 Οι ουράνιοι τεχνουργοί κατευθύνουν τους σπορνέιτζια και παρέχουν το πλήθος των δημιουργικών διακοσμήσεων και πελώριων μνημείων που αφθονούν σε κάθε χώρο δημόσιας συγκέντρωσης. Τα εργαστήρια αυτών των τεχνουργών είναι μεταξύ των μεγαλύτερων και ωραιότερων, όλων των αντίστοιχων κατασκευών του θαυμάσιου αυτού κόσμου. Οι άλλες αποικίες καλής θέλησης διατηρούν εκτεταμένα και όμορφα αρχηγεία. Πολλά από τα κτίρια αυτά είναι φτιαγμένα αποκλειστικά από ορυκτούς κρυστάλλους. Σε όλους τους αρχιτεκτονικούς κόσμους αφθονούν οι κρύσταλλοι και τα αποκαλούμενα πολύτιμα μέταλλα.

46:5.327. Οι κύκλοι των τελικιστών διαθέτουν μία μοναδική κατασκευή στο κέντρο. Και ο ίδιος αυτός κενός ναός βρίσκεται σε κάθε αρχηγικό κόσμο των συστημάτων, σ' ολόκληρο τον Νέβαδον. Το οικοδόμημα αυτό στην Τζερουζέμ είναι σφραγισμένο με το έμβλημα του Μιχαήλ και φέρει την επιγραφή: «Μη αφιερωμένος στο έβδομο στάδιο του πνεύματος – στην αιώνια αποστολή.» Τη σφραγίδα στο ναό αυτό του μυστηρίου την έθεσε ο Γαβριήλ και ουδείς πλην του Μιχαήλ μπορεί, ή έχει τη δυνατότητα να σπάσει τη σφραγίδα της κυριαρχίας που επικολλήθηκε από τον Λαμπερό και Πρωινό Αστέρα. Κάποια μέρα θα δείτε αυτό τον σιωπηλό ναό, έστω κι' αν δεν μπορέσετε να διεισδύσετε στο μυστήριό του.

46:5.33 Άλλοι κύκλοι της Τζερουζέμ: επιπλέον των κατοικούμενων αυτών κύκλων, υπάρχουν στην Τζερουζέμ πολυάριθμοι, άλλοι καθορισμένοι τόποι κατοικίας.

6. ΤΑ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΑ-ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΤΕΤΡΑΓΩΝΑ.

46:6.1 Οι εκτελεστικές-διοικητικές περιοχές του συστήματος βρίσκονται στα αχανή κλαδικά τετράγωνα, χίλια στον αριθμό. Κάθε διοικητική μονάδα είναι χωρισμένη σε εκατό υποδιαιρέσεις δέκα υπο-ομάδων κάθε μία. Αυτά τα χίλια τετράγωνα είναι ομαδοποιημένα σε δέκα μείζονες υποδιαιρέσεις, σχηματίζοντας, έτσι, τα εξής δέκα διοικητικά τμήματα:

46:6.21. Φυσικής συντήρησης και υλικής βελτίωσης, τους χώρους της φυσικής δύναμης και ενέργειας.

46:6.32. Διαιτησίας, εθίμων και διοικητικών αποφάσεων.

46:6.43. Πλανητικών και τοπικών θεμάτων.

46:6.54. Θεμάτων του αστερισμού και του σύμπαντος.

46:6.65. Εκπαιδευτικών και άλλων δραστηριοτήτων των Μελχισεδέκ.

46:6.76. Πλανητικής και φυσικής προόδου του συστήματος, τους επιστημονικούς χώρους των δραστηριοτήτων της Σατάνια.

46:6.87. Των μοροντιανών θεμάτων.

46:6.98. Των αμιγώς πνευματικών δραστηριοτήτων και εθίμων.

46:6.109. Της λειτουργίας επί των ανερχομένων.

46:6.1110. Της φιλοσοφίας του μεγάλου σύμπαντος.

46:6.12 Οι κατασκευές αυτές είναι διαφανείς. Από εδώ, όλες οι δραστηριότητες του συστήματος είναι ορατές, ακόμη και στους σπουδαστές επισκέπτες.

7. ΤΑ ΟΡΘΟΓΩΝΙΑ– ΟΙ ΣΠΟΡΝΕΙΤΖΙΑ

46:7.1 Τα χίλια ορθογώνια της Τζερουζέμ καταλαμβάνονται από την κατώτερη αυτόχθονα ζωή του αρχηγικού πλανήτη και στο κέντρο τους βρίσκεται το απέραντο κυκλικό αρχηγείο των σπορνέιτζια.

46:7.2 Στην Τζερουζέμ θα εκπλαγείτε από τα γεωργικά επιτεύγματα των θαυμάσιων σπορνέιτζια. Εκεί η γη καλλιεργείται εν πολλοίς για αισθητικούς και διακοσμητικούς σκοπούς. Οι σπορνέιτζια είναι οι κηπουροί της υπαίθρου των αρχηγικών κόσμων και η χρήση που κάνουν στους υπαίθριους χώρους της Τζερουζέμ είναι φυσική αλλά και έντεχνη. Χρησιμοποιούν ζωικά, αλλά και πολυάριθμα μηχανικά τεχνάσματα στην καλλιέργεια του εδάφους. Είναι ευφυώς ειδικοί στη χρήση των δυναμικών ενεργειών των κόσμων τους, όπως επίσης και στη χρήση απειράριθμων τάξεων μικρότερων αδελφών τους από τις κατώτερες ζωικές δημιουργίες, πολλοί από τους οποίους τους παρέχονται σ' αυτούς τους ιδιαίτερους κόσμους. Η τάξη αυτή της ζωικής υπόστασης διευθύνεται τώρα σε μεγάλο βαθμό από τα ανερχόμενα μεσοδιάστατα πλάσματα τα προερχόμενα από τους εξελικτικούς κόσμους.

46:7.3 Οι σπορνέιτζια δεν ενοικούνται από τον Προσαρμοστή. Η ψυχή τους δεν θα σωθεί, αλλά απολαμβάνουν μεγάλης διάρκειας ζωή, που μερικές φορές φθάνει τις σαράντα, ή πενήντα χιλιάδες τυπικά χρόνια. Ο αριθμός τους φθάνει τη λεγεώνα και προσφέρουν φυσική λειτουργία πάνω σε όλες τις τάξεις των συμπαντικών προσωπικοτήτων που χρειάζονται υλικές υπηρεσίες.

46:7.4 Αν και οι σπορνέιτζια δεν διαθέτουν ψυχή που να διασώζεται, ή να εξελίσσεται, αν και δεν έχουν προσωπικότητα, παρ' όλα αυτά, αναπτύσσουν μία ατομικότητα η οποία μπορεί να βιώσει την μετενσάρκωση. Όταν, με το πέρασμα του χρόνου, τα φυσικά σώματα των μοναδικών αυτών πλασμάτων φθαρούν από τη χρήση και την ηλικία, οι δημιουργοί τους, συνεργαζόμενοι με τους Φορείς της Ζωής, φτιάχνουν καινούργια σώματα στα οποία οι γέροντες σπορνέιτζια επανιδρύουν τις κατοικίες τους.

46:7.5 Οι σπορνέιτζια είναι τα μόνα πλάσματα σ' ολόκληρο το σύμπαν του Νέβαδον τα οποία βιώνουν αυτό, ή όποιο άλλο είδος μετενσάρκωσης. Αντιδρούν μόνο στα πρώτα πέντε από τα συνοδευτικά διανοητικά πνεύματα. Δεν αντιδρούν στα πνεύματα της λατρείας και της σοφίας. Αλλά η πέμπτη συνοδευτική διάνοια αντιστοιχεί σε μία ολότητα, ή έκτο επίπεδο πραγματικότητας και είναι αυτός ο παράγων που παραμένει ως εμπειρική ταυτότητα.

46:7.6 Δεν έχω μέτρο σύγκρισης για να προσπαθήσω να περιγράψω τα χρήσιμα αυτά και ασυνήθιστα πλάσματα, αφού δεν υπάρχουν ζώα στους εξελικτικούς κόσμους που να μπορούν να συγκριθούν μαζί τους. Δεν είναι εξελικτικές υπάρξεις, έχοντας προβληθεί από τους Φορείς της Ζωής στην παρούσα τους μορφή και κατάσταση. Είναι αμφισεξουαλικοί και αναπαράγονται εφ' όσον τους ζητείται να ανταποκριθούν στις ανάγκες ενός αυξανόμενου πληθυσμού.

46:7.7 Ίσως μπορέσω να προτείνω κάτι καλύτερο στις διάνοιες της Ουράντια για τη φύση αυτών των όμορφων και χρήσιμων πλασμάτων, λέγοντας ότι διαθέτουν τα συνδυασμένα χαρακτηριστικά ενός πιστού αλόγου και ενός στοργικού σκύλου, ενώ επιδεικνύουν μία ευφυΐα που ξεπερνά εκείνη του ανώτερου τύπου χιμπαντζή. Και είναι πάρα πολύ όμορφα, κρινόμενα με τα φυσικά πρότυπα της Ουράντια. Εκτιμούν πάρα πολύ την προσοχή που τους δίδεται από τους υλικούς και ημι-υλικούς επισκέπτες των αρχιτεκτονικών αυτών κόσμων. Έχουν όραση που τους επιτρέπει να αναγνωρίζουν – πέραν των υλικών υπάρξεων – τις μοροντιανές δημιουργίες, τις κατώτερες αγγελικές τάξεις, τα μεσοδιάστατα πλάσματα και ορισμένες από τις κατώτερες τάξεις των πνευματικών προσωπικοτήτων. Δεν κατανοούν τη λατρεία του Απείρου, ούτε αντιλαμβάνονται τη σπουδαιότητα του Αιώνιου, αλλά μπορούν, με την αγάπη που τρέφουν για τους κυρίους τους, να συμμετάσχουν στις εκπεμπόμενες πνευματικές εκδηλώσεις λατρείας των κόσμων τους.

46:7.8 Υπάρχουν εκείνοι οι οποίοι πιστεύουν ότι, σε μία μελλοντική συμπαντική εποχή, οι πιστοί αυτοί σπορνείτζια θα ξεφύγουν από το ζωώδες επίπεδο της υπόστασής τους και θα κατακτήσουν ένα αξιόλογο εξελικτικό πεπρωμένο προοδευτικής διανοητικής ανάπτυξης και ίσως πνευματικής επίτευξης.

8. ΤΑ ΤΡΙΓΩΝΑ ΤΗΣ ΤΖΕΡΟΥΖΕΜ

46:8.1 Οι αμιγώς τοπικές και συνήθεις υποθέσεις της Τζερουζέμ και διευθύνονται από τα εκατό *τρίγωνα*. Οι μονάδες αυτές είναι συγκεντρωμένες γύρω από τους δέκα θαυμάσιες κατασκευές που στεγάζουν την τοπική διοίκηση της Τζερουζέμ. Τα τρίγωνα περιστοιχίζονται από την πανοραμική απεικόνιση της ιστορίας του αρχηγείου του συστήματος. Προς το παρόν έχουν διαγραφεί πάνω από τρία χιλιόμετρα της κυκλικής αυτής ιστορίας. Ο τομέας αυτός θα αποκατασταθεί με την επανένταξη της Σατάνια στην οικογένεια του αστερισμού. Κάθε μέριμνα για το γεγονός αυτό έχει ληφθεί με θεσπίσματα του Μιχαήλ, το δικαστήριο, όμως, των Αρχαίων των Ημερών δεν έχει ακόμη ολοκληρώσει την εκδίκαση των αφορώντων την εξέγερση του Εωσφόρου. Η Σατάνια μπορεί να μην γίνει πλήρες μέλος της αδελφότητας του Νορλάτιαντεκ όσο περιθάλπει αρχιστασιαστές, ανώτερα δημιουργηθείσες υπάρξεις που έπεσαν από το φως στο σκοτάδι.

46:8.2 Όταν η Σατάνια μπορέσει να επιστρέψει στην αγκαλιά του αστερισμού, τότε θα τεθεί προς εξέταση η επανένταξη των απομονωμένων κόσμων στην οικογένεια των κατοικημένων πλανητών του συστήματος, συνοδευόμενη από την αποκατάστασή τους στην πνευματική επικοινωνία των κόσμων. Αλλά έστω και εάν η Ουράντια απεκαθίστατο στα κυκλώματα του συστήματος, θα νοιώθατε αμήχανα εξ αιτίας του γεγονότος ότι ολόκληρο το σύστημά σας βρίσκεται σε καραντίνα από τον Νορλάτιαντεκ, η οποία εν μέρει το απομονώνει από όλα τα άλλα συστήματα.

46:8.3 Αλλά πριν περάσει πολύς καιρός, η δικαστική απόφαση κατά του Εωσφόρου και των συνεργατών του θα αποκαταστήσει το σύστημα της Σατάνια στον αστερισμό του Νορλάτιαντεκ και, εν συνεχεία, η Ουράντια και οι άλλες απομονωμένες σφαίρες θα αποκατασταθούν στα κυκλώματα της Σατάνια και οι κόσμοι αυτοί θα απολαύσουν ξανά τα προνόμια της διαπλανητικής επικοινωνίας και της εντός του συστήματος κοινότητας.

46:8.4 Θα έλθει το τέλος για τους στασιαστές και την εξέγερση. Οι Ανώτατοι Κυβερνήτες είναι ελεήμονες και υπομονετικοί, ο νόμος, όμως, του εσκεμμένα καλλιεργούμενου πονηρού εκτελείται αλάθητα, σ' ολόκληρο το σύμπαν. «Ο μισθός της αμαρτίας είναι ο θάνατος» - η αιώνια εξόντωση.

46:8.5 [Παρουσιάστηκε από έναν Αρχάγγελο του Νέβαδον.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 47 ΟΙ ΕΠΤΑ ΚΟΣΜΟΙ-ΔΩΜΑΤΑ

47:0.1 Ο Δημιουργός Υιός, όταν ήταν στην Ουράντια, μίλησε για τα «πολλά δώματα στο σύμπαν του Πατρός». Κατά μία έννοια, όλοι οι πενήντα έξι κόσμοι που περιβάλλουν την Τζερουζέμ είναι αφιερωμένοι στην μεταβατική επιμόρφωση των ανερχομένων θνητών, οι επτά, όμως, δορυφόροι του κόσμου υπ' αριθμόν ένα είναι πιο συγκεκριμένα γνωστοί ως κόσμοι-δώματα.

47:0.2 Ο κόσμος διέλευσης υπ' αριθμόν ένα, αυτός καθ' εαυτός, είναι εντελώς αποκλειστικά αφιερωμένος στις δραστηριότητες των ανερχομένων, όντας το αρχηγείο του σώματος των τελικιστών, των αποσπασμένων στη Σατάνια. Ο κόσμος αυτός τώρα χρησιμοποιείται ως

αρχηγείο για περισσότερες από εκατό χιλιάδες ομάδες τελικιστών, ενώ υπάρχουν χίλιες μεγαλυνθείσες υπάρξεις σε κάθε μία από τις ομάδες αυτές.

47:0.3 Όταν ένα σύστημα εγκατασταθεί στο φως και στη ζωή και καθώς οι κόσμοι-δώματα, ένας προς έναν, παύουν να χρησιμεύουν ως σταθμοί εξάσκησης των θνητών, καταλαμβάνονται από τον αυξανόμενο πληθυσμό των τελικιστών, ο οποίος συγκεντρώνεται σε αυτούς τους παλαιότερους και ανωτέρως τελειοποιημένους κόσμους.

47:0.4 Οι επτά κόσμοι-δώματα βρίσκονται υπό την ευθύνη των μοροντιανών εποπτών και των Μελχισεδέκ. Υπάρχει ένας εν ενεργεία κυβερνήτης σε κάθε κόσμο, ο οποίος είναι άμεσα υπεύθυνος έναντι των κυβερνητών της Τζερουζέμ. Οι συμφιλωτές της Ουβέρσα διατηρούν το αρχηγείο τους σε κάθε έναν από τους κόσμους-δώματα, ενώ όμορος είναι ο τοπικός χώρος συνάντησης των Τεχνικών Συμβούλων. Οι διευθυντές ανακλήσεως και οι ουράνιοι τεχνουργοί διατηρούν ομαδικό αρχηγείο σε κάθε έναν από τους κόσμους αυτούς. Οι σπιρόνγκα λειτουργούν από τον κόσμο-δώμα υπ' αριθμόν δύο και πέρα, ενώ και στους επτά, από κοινού με τους άλλους πλανήτες μεταβατικής επιμορφώσεως και τον αρχηγικό κόσμο, διατίθενται εν αφθονία οι σπορνέιτζια συνήθους δημιουργίας.

1. Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΤΕΛΙΚΙΣΤΩΝ

47:1.1 Παρά το ότι μόνο τελικιστές και ορισμένες άλλες ομάδες διασωθέντων παιδιών και εκείνων που τα φροντίζουν είναι κάτοικοι του κόσμου διελεύσεως υπ' αριθμόν ένα, έχει ληφθεί μέριμνα για την διασκέδαση όλων των τάξεων των πνευματικών υπάρξεων, των διελυνόντων θνητών, και των σπουδαστών-επισκεπτών. Οι σπορνέιτζια, οι οποίοι λειτουργούν σε όλους αυτούς τους κόσμους, είναι φιλόξενοι οικοδεσπότες για όλες τις υπάρξεις που μπορούν να αναγνωρίσουν. Έχουν μία ασαφή αίσθηση για τους τελικιστές, αλλά δεν μπορούν να τους οραματισθούν. Πρέπει να τους θεωρούν, εν πολλοίς, όπως εσείς θεωρείτε τους αγγέλους στην παρούσα φυσική σας κατάσταση.

47:1.2 Αν και ο κόσμος των τελικιστών είναι μία σφαίρα εξαιρετικής φυσικής ομορφιάς και ασυνήθιστης μοροντιανής διακόσμησης, η μεγάλη κατοικία του πνεύματος, η οποία βρίσκεται στο κέντρο των δραστηριοτήτων, ο ναός των τελικιστών, δεν είναι ορατός για την αβοήθητη υλική ή πρώιμη μοροντιανή όραση. Οι μετασχηματιστές της ενεργείας, όμως, μπορούν να οπτικοποιήσουν πολλές από τις πραγματικότητες αυτές για τους ανερχόμενους θνητούς και από καιρό σε καιρό λειτουργούν με τον τρόπο αυτό, όπως στις περιπτώσεις των συγκεντρώσεων της τάξης των σπουδαστών του κόσμου-δώματος σ' αυτή την σφαίρα επιμόρφωσης.

47:1.3 Κατά τη διάρκεια ολόκληρης της εμπειρίας σας στους κόσμους-δώματα, είστε κατά κάποιο τρόπο πνευματικά ενήμεροι για την παρουσία των μεγαλυνθέντων αδελφών σας που κατέκτησαν τον Παράδεισο, αλλά είναι πολύ αναζωογονητικό, από καιρού εις καιρόν, να τους αντιλαμβάνεσθε πραγματικά καθώς λειτουργούν στις αρχηγικές τους κατοικίες. Δεν θα οραματισθείτε αυθόρμητα τους τελικιστές, παρά μόνον αφού αποκτήσετε πραγματική πνευματική όραση.

47:1.4 Στον πρώτο κόσμο-δώμα, όλοι οι διασωθέντες πρέπει να περάσουν από τη γονική επιτροπή του γενεθλίου πλανήτη τους. Η παρούσα επιτροπή της Ουράντια συνίσταται σε δώδεκα γονικά ζευγάρια, πρόσφατα αφιχθέντα, οι οποίοι απέκτησαν εμπειρία ως θνητοί ανατρέφοντας τρία ή περισσότερα παιδιά μέχρι την εφηβική τους ηλικία. Η υπηρεσία στο έργο αυτό γίνεται εκ περιτροπής και είναι, κατά κανόνα, μόνο για δέκα χρόνια. Όλοι εκείνοι οι οποίοι αποτυγχάνουν να ικανοποιήσουν τους επιτρόπους ως προς την γονική τους

εμπειρία, οφείλουν να πιστοποιηθούν περαιτέρω υπηρετώντας στην έδρα των Υλικών Υιών στην Τζερουζέμ ή εν μέρει στον δοκιμαστικό παιδικό σταθμό του κόσμου των τελικιστών.

47:1.5 Ανεξάρτητα, όμως, από τη γονική τους εμπειρία, στους γονείς του κόσμου-δώματος που ανέθρεψαν παιδιά στον δοκιμαστικό παιδικό σταθμό δίδεται κάθε ευκαιρία να συνεργασθούν με τους μοροντιανούς επόπτες των παιδιών αυτών πάνω στην καθοδήγηση και στην εκπαίδευσή τους. Στους γονείς αυτούς επιτρέπεται να ταξιδεύουν εκεί ως επισκέπτες τέσσερις φορές το χρόνο. Και αποτελεί μια από τις πιο τρυφερά όμορφες σκηνές, ολόκληρης της πορείας ανέλιξης, να βλέπει κάποιος τους γονείς του κόσμου-δώματος να αγκαλιάζουν τους υλικούς τους απογόνους, με την ευκαιρία των περιοδικών τους επισκέψεων στον κόσμο των τελικιστών. Ενώ ο ένας ή και οι δύο γονείς, μπορούν να εγκαταλείψουν τον κόσμο-δώμα πριν από το παιδί, πάρα πολύ συχνά συνυπάρχουν για κάποιο διάστημα.

47:1.6 Ουδείς ανερχόμενος θνητός μπορεί να διαφύγει από την εμπειρία του να αναθρέψει παιδιά – δικά του ή άλλων – είτε στους υλικούς κόσμους, είτε ακολούθως στον κόσμο των τελικιστών στην Τζερουζέμ. Οι πατέρες πρέπει να περάσουν από τη βασική αυτή εμπειρία όπως ακριβώς και οι μητέρες. Είναι ατυχής και λανθασμένη η αντίληψη των σύγχρονων λαών της Ουράντια, ότι η ανατροφή ενός παιδιού αποτελεί εν πολλοίς έργο της μητέρας. Τα παιδιά χρειάζονται τους πατέρες όσο και τις μητέρες τους και οι πατέρες χρειάζονται την γονική αυτή εμπειρία όσο και οι μητέρες.

2. Ο ΔΟΚΙΜΑΣΤΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ

47:2.1 Οι παιδικοί σταθμοί της Σατάνια βρίσκονται στον κόσμο των τελικιστών, την πρώτη από τις σφαίρες μεταβατικής επιμόρφωσης της Τζερουζέμ. Οι παιδικοί σταθμοί αυτοί είναι επιχειρήσεις αφιερωμένες στην ανατροφή και την εκπαίδευση των παιδιών του χρόνου, περιλαμβανομένων εκείνων που πέθαναν στους εξελικτικούς κόσμους του διαστήματος πριν την απόκτηση ατομικής υπόστασης στα αρχεία του σύμπαντος. Στην περίπτωση διάσωσης ενός, ή και των δύο γονέων ενός τέτοιου παιδιού, ο φρουρός του πεπρωμένου ενεργεί ως αντιπρόσωπος του συνεργαζόμενου χερουβείμ, ως κηδεμόνας της εν δυνάμει ταυτότητας του παιδιού, επιφορτίζοντας το χερουβείμ με την ευθύνη της παράδοσης της ανεξέλικτης αυτής ψυχής στα χέρια των Διδασκάλων του Κόσμου-δώματος, στους δοκιμαστικούς παιδικούς σταθμούς των μοροντιανών κόσμων.

47:2.2 Είναι τα ίδια αυτά, τα εγκαταλειμμένα χερουβείμ τα οποία, ως Διδάσκαλοι των Κόσμων Δωμάτων, υπό την εποπτεία των Μελχισηδέκ, διατηρούν τέτοιες εκπαιδευτικές εγκαταστάσεις για την εξάσκηση των δοκιμαστικών φρουρών των τελικιστών. Οι φρουροί αυτοί των τελικιστών, τα νήπια αυτά των ανερχομένων θνητών, προσωποποιούνται πάντα στην ακριβή φυσική κατάσταση στην οποία βρίσκονταν τη στιγμή του θανάτου, εκτός της αναπαραγωγικής δυναμικής. Η αφύπνιση αυτή λαμβάνει χώρα ακριβώς τη στιγμή που ο γονέας φθάνει στον πρώτο κόσμο-δώμα. Και τότε, δίδεται στα παιδιά αυτά κάθε ευκαιρία, έτσι όπως είναι, να επιλέξουν τον δρόμο του Παραδείσου, ακριβώς όπως θα έκαναν μία τέτοια επιλογή στους κόσμους όπου ο θάνατος τόσο άκαιρα τερμάτισε την πορεία τους.

47:2.3 Στον κόσμο των παιδικών σταθμών, τα δόκιμα πλάσματα ομαδοποιούνται σύμφωνα με το εάν, ή όχι, έχουν Προσαρμοστές, εφ' όσον οι Προσαρμοστές έρχονται να ενοικήσουν στα εκ της ύλης αυτά παιδιά, όπως και στους κόσμους του χρόνου. Τα παιδιά της προ του Προσαρμοστή ηλικίας τα φροντίζουν σε οικογένειες των πέντε, με ηλικίες που κυμαίνονται

από ενός έτους μέχρι πέντε περίπου, ή μέχρι την ηλικία κατά την οποία φθάνει ο Προσαρμοστής.

47:2.4 Όλα τα παιδιά στους εξελισσόμενους κόσμους τα οποία διαθέτουν Προσαρμοστές της Σκέψης, αλλά που πριν πεθάνουν δεν είχαν κάνει κάποια επιλογή όσον αφορά στην προς τον Παράδεισο πορεία, επαναπροσωποποιούνται επίσης στον κόσμο των τελικιστών του συστήματος, όπου με τον ίδιο τρόπο μεγαλώνουν στις οικογένειες των Υλικών Υιών και των βοηθών τους, όπως συμβαίνει και με τους μικρούς που ήλθαν χωρίς Προσαρμοστές, αλλά που στη συνέχεια δέχθηκαν τους Ελεγκτές των Μυστηρίων, αφού έφθασαν στην απαιτούμενη ηλικία της ηθικής επιλογής.

47:2.5 Τα υπό του Προσαρμοστή ενοικούμενα παιδιά και οι νέοι στον κόσμο των τελικιστών, ανατρέφονται επίσης σε οικογένειες των πέντε, με ηλικίες που κυμαίνονται από τα έξι έως τα δεκατέσσερα. Κατά μέσον όρο, οι οικογένειες αυτές αποτελούνται από παιδιά οι ηλικίες των οποίων είναι έξι, οκτώ, δώδεκα και δεκατέσσερα. Οποιαδήποτε στιγμή μετά τα δέκα έξι, αν γίνει η τελική επιλογή, μεταφέρονται στον πρώτο κόσμο-δώμα και αρχίζουν την προς τον Παράδεισο ανέλιξή τους. Ορισμένα κάνουν την επιλογή τους πριν από την ηλικία αυτή και προχωρούν στις σφαίρες ανέλιξης, ελάχιστα, όμως, παιδιά κάτω των δέκα έξι χρόνων, κρινόμενα με τα στάνταρ της Ουράντια, θα βρεθούν στους κόσμους-δώματα.

47:2.6 Τα σεραφείμ-φρουροί ακολουθούν τους νέους αυτούς στον δοκιμαστικό παιδικό σταθμό του κόσμου των τελικιστών, με τον τρόπο ακριβώς που λειτουργούν πνευματικά επί των θνητών στους εξελικτικούς πλανήτες, ενώ οι πιστοί σπορνέιτζια λειτουργούν επί των φυσικών τους αναγκών. Και έτσι τα παιδιά αυτά μεγαλώνουν στον κόσμο διέλευσης μέχρι την εποχή εκείνη κατά την οποία κάνουν την τελική τους επιλογή.

47:2.7 Όταν η υλική ζωή ολοκληρώσει την πορεία της, εάν δεν έχει γίνει επιλογή για την ανερχόμενη ζωή, ή, εάν τα παιδιά αυτά του χρόνου οριστικά αποφασίσουν εναντίον του εγχειρήματος της Χαβόνα, ο θάνατος τερματίζει αυτομάτως την δοκιμαστική τους πορεία. Δεν υπάρχει κρίση για τέτοιες περιπτώσεις. Δεν υπάρχει ανάσταση από ένα τέτοιο, δεύτερο θάνατο. Απλώς γίνονται σαν να μην είχαν υπάρξει.

47:2.8 Αν, όμως, επιλέξουν το Παραδείσιο μονοπάτι της τελειοποίησης, αμέσως ετοιμάζονται για μεταφορά στον πρώτο κόσμο-δώμα, όπου πολλά από αυτά φθάνουν έγκαιρα για να ενωθούν με τους γονείς τους στην ανέλιξη προς τη Χαβόνα. Αφού περάσουν δια μέσου της Χαβόνα και φθάσουν στις Θεότητες, οι διασωθείσες αυτές ψυχές της θνητής προέλευσης απαρτίζουν τους μόνιμους, ανερχόμενους πολίτες του Παραδείσου. Τα παιδιά αυτά, τα οποία έχουν στερηθεί την πολύτιμη και θεμελιώδη εξελικτική εμπειρία στους κόσμους όπου γεννήθηκαν ως θνητοί, δεν εντάσσονται στο Σώμα της Τελικότητας.

3. Ο ΠΡΩΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ-ΔΩΜΑ

47:3.1 Στους κόσμους-δώματα, οι αναστημένοι θνητοί διασωθέντες ξαναρχίζουν τη ζωή τους ακριβώς στο σημείο όπου σταμάτησαν, όταν τους πήρε ο θάνατος. Όταν θα πάρτε από την Ουράντια στον πρώτο κόσμο-δώμα, θα παρατηρήσετε μια αξιοσημείωτη αλλαγή, αν όμως είχατε έλθει από μία περισσότερο φυσιολογική και προοδευτική σφαίρα του χρόνου, μετά βίας θα παρατηρούσατε τη διαφορά, πέραν του γεγονότος ότι θα είχατε ένα διαφορετικό σώμα. Το σκήνωμα της σάρκας και του αίματος εγκαταλείφθηκε πίσω, στον γενέθλιο κόσμο.

47:3.2 Το κέντρο καθ' εαυτό όλων των δραστηριοτήτων στον πρώτο κόσμο-δώμα είναι η αίθουσα ανάστασης, ο απέραντος ναός της συνάθροισης των προσωπικοτήτων. Το γιγάντιο

οικοδόμημα αποτελεί τον τόπο συνάντησης των σεραφικών φρουρών του πεπρωμένου, των Προσαρμοστών της Σκέψης και των Αρχαγγέλων της ανάστασης. Οι Φορείς της Ζωής λειτουργούν επίσης με τις ουράνιες αυτές υπάρξεις στην ανάσταση των νεκρών.

47:3.3 Οι εγγραφές που αφορούν στις διάνοιες των θνητών και τα ενεργά πρότυπα της μνήμης των πλασμάτων, όπως μετασχηματίζονται από τα υλικά επίπεδα στα πνευματικά, αποτελούν ατομική ιδιοκτησία των αποσπασμένων Προσαρμοστών της Σκέψης. Οι πνευματοποιημένες αυτές συνιστώσες της διάνοιας, της μνήμης και της προσωπικότητας του πλάσματος γίνονται για πάντα μέρος των Προσαρμοστών αυτών. Η διανοητική φόρμα του πλάσματος και οι παθητικές δυναμικές της ταυτότητας είναι παρούσες στην μοροντιανή ψυχή η οποία έχει εμπιστευθεί στη φύλαξη των σεραφικών φρουρών του πεπρωμένου. Και είναι η επανασυνδεόμενη πίστη των σεραφείμ για τη μοροντιανή ψυχή και η πίστη των Προσαρμοστών για την πνευματική διάνοια που επαναδομούν την προσωπικότητα του πλάσματος και δημιουργούν την ανάσταση του κοιμώμενου διασωθέντος.

47:3.4 Αν μία διελαύνουσα προσωπικότητα θνητής προέλευσης δεν επαναδομηθεί ποτέ κατ' αυτόν τον τρόπο, τα πνευματικά στοιχεία του μη διασωθέντος θνητού πλάσματος θα συνεχίσουν να υπάρχουν για πάντα ως αναπόσπαστο μέρος της ατομικής εμπειρικής ικανότητας του κάποτε ενοικήσαντος Προσαρμοστή.

47:3.5 Από τον Ναό της Καινούργιας Ζωής εκτείνονται επτά ακτινωτές πτέρυγες, οι αίθουσες ανάστασης των θνητών φυλών. Κάθε μία από τις κατασκευές αυτές είναι αφιερωμένη στην συγκέντρωση μιας από τις επτά φυλές του χρόνου. Υπάρχουν εκατό χιλιάδες ατομικοί θάλαμοι ανάστασης σε κάθε μία από τις επτά αυτές πτέρυγες, οι οποίες καταλήγουν στις κυκλικές αίθουσες συγκέντρωσης των τάξεων, που χρησιμοποιούνται ως θάλαμοι αφύπνισης για σχεδόν ένα εκατομμύριο άτομα. Οι αίθουσες αυτές περιβάλλονται από τους θαλάμους συγκέντρωσης των προσωπικοτήτων των μικτών φυλών των φυσιολογικών, προ-Αδαμικών κόσμων. Ανεξάρτητα από την τεχνική που μπορεί να εφαρμοσθεί στους μεμονωμένους κόσμους του χρόνου εν σχέσει προς τις ειδικές, ή απονεμητικές αναστάσεις, η ουσιαστική και ενσυνείδητη επαναδόμηση της αληθούς και ολοκληρωμένης προσωπικότητας λαμβάνει χώρα στις αίθουσες ανάστασης του δώματος υπ' αριθμόν ένα. Σ' ολοκληρή την αιωνιότητα θα θυμάστε τις βαθιές εντυπώσεις που θα υπάρχουν στη μνήμη σας, από την πρώτη σας μαρτυρία αυτών των αναστάσιμων πρωινών.

47:3.6 Από τις αίθουσες ανάστασης προχωρείτε στον τομέα των Μελχισηδέκ, όπου σας δίδεται μόνιμη κατοικία. Κατόπιν μπαίνετε στην περίοδο των δέκα ημερών ατομικής ελευθερίας. Είστε ελεύθεροι να εξερευνήσετε την περιοχή που άμεσα γειτονεύει με το καινούργιο σας σπίτι και να εξοικειωθείτε με το πρόγραμμα που υπάρχει αμέσως μπροστά σας. Έχετε επίσης χρόνο να ικανοποιήσετε την επιθυμία σας να συμβουλευθείτε τα μητρώα και να προσκαλέσετε τους αγαπημένους σας, όπως και άλλους γήινους φίλους σας που μπορεί να έχουν φθάσει στους κόσμους αυτούς πριν από εσάς. Στο τέλος της δεκαήμερης περιόδου ανάπαυσής σας αρχίζετε το δεύτερο στάδιο του ταξιδιού προς τον Παράδεισο, αφού οι κόσμοι-δώματα είναι πραγματικές εκπαιδευτικές σφαίρες, όχι απλά πλανήτες κράτησης.

47:3.7 Στον κόσμο-δώμα υπ' αριθμόν ένα (ή κάποιον άλλο, σε περίπτωση προηγμένης κατάστασης), θα ξαναρχίσετε τη διανοητική σας εξάσκηση και την πνευματική ανάπτυξη από το ακριβές σημείο από το οποίο διεκόπησαν από το θάνατο. Μεταξύ της στιγμής του πλανητικού θανάτου, ή της μεταφοράς και της ανάστασης στον κόσμο-δώμα, ο θνητός άνθρωπος δεν κερδίζει απολύτως τίποτα, πέραν της εμπειρίας του γεγονότος της σωτηρίας. Ξαναρχίζετε εκεί, ακριβώς από το σημείο που σταματήσατε εδώ κάτω.

47:3.⁸Ολόκληρη σχεδόν η εμπειρία στον κόσμο-δώμα υπ' αριθμόν ένα αφορά στην αποκατάσταση των ατελειών. Οι διασωθέντες που φθάνουν σ' αυτόν τον πρώτο από τους κόσμους κράτησης παρουσιάζουν τόσα πολλά και διαφορετικά ελαττώματα στη δομή τους ως πλάσματα, αλλά και ατέλειες σχετικές με την εμπειρία τους ως θνητών, ώστε οι κυριότερες δραστηριότητες του κόσμου αυτού ασχολούνται με τη διόρθωση και την αποκατάσταση της πολύμορφης αυτής κληρονομιάς της ζωής στη σάρκα, στους υλικούς, εξελικτικούς κόσμους του χρόνου και του διαστήματος.

47:3.⁹Η σύντομη παραμονή στον κόσμο-δώμα υπ' αριθμόν ένα έχει σχεδιαστεί για να εξελίξει τους θνητούς διασωθέντες τουλάχιστον μέχρι το επίπεδο της προ-Αδαμικής απονομής στους φυσιολογικούς, εξελικτικούς κόσμους. Από πνευματικής πλευράς, φυσικά, οι σπουδαστές του κόσμου-δώματος είναι πολύ περισσότερο προηγμένοι από ένα τέτοιο επίπεδο απλής ανθρώπινης εξέλιξης.

47:3.¹⁰Αν δεν πρόκειται να παραμείνετε στον κόσμο-δώμα υπ' αριθμόν ένα, στο τέλος των δέκα ημερών θα εισέλθετε στον ύπνο μεταφοράς και θα προωθηθείτε στον κόσμο υπ' αριθμόν δύο και κάθε δέκα ημέρες από το σημείο αυτό και μετά, θα προωθείστε με τον τρόπο αυτό, μέχρις ότου φθάσετε στον κόσμο της αποστολής σας.

47:3.¹¹Το κέντρο των επτά μειζόνων κύκλων της διοίκησης του πρώτου κόσμου-δώματος καταλαμβάνεται από το Ναό των Μοροντιανών Συνοδών, των προσωπικών οδηγών των αποσπασμένων στους ανερχόμενους θνητούς. Οι συνοδοί αυτοί είναι οι απόγονοι του Πνεύματος-Μητέρα του τοπικού σύμπαντος και υπάρχουν αρκετά εκατομμύρια από αυτούς στους μοροντιανούς κόσμους της Σατάνια. Πέρα από αυτούς οι οποίοι έχουν αναλάβει καθήκοντα ως συνοδοί ομάδων, θα έχετε πολλές συναλλαγές με τους διερμηνείς και τους μεταφραστές, τους φρουρούς των κτιρίων και τους επόπτες των περιηγήσεων. Και όλοι τούτοι οι συνοδοί είναι εξαιρετικά συνεργάσιμοι μ' εκείνους που σχετίζονται με την ανάπτυξη των συνιστωσών της προσωπικότητάς σας διανοητικά και πνευματικά, μέσα στο μοροντιανό σώμα.

47:3.¹²Καθώς ξεκινάτε από τον πρώτο κόσμο-δώμα, ένας Μοροντιανός Συνοδός αναλαμβάνει υπηρεσία σε κάθε ομάδα αποτελούμενη από χίλιους ανερχόμενους θνητούς, θα συναντήσετε, όμως, και μεγαλύτερους αριθμούς καθώς προχωρείτε δια μέσου των επτά κόσμων-δωμάτων. Οι όμορφες και πολύπλευρες αυτές υπάρξεις είναι κοινωνικοί σύντροφοι και χαριτωμένοι οδηγοί. Είναι ελεύθεροι να συνοδεύουν μεμονωμένα άτομα, ή επιλεγμένες ομάδες σε οποιοδήποτε σφαίρα μεταβατικής επιμόρφωσης, περιλαμβανομένων των κόσμων-δορυφόρων τους. Είναι οι οδηγοί περιήγησης και οι σύντροφοι ανάπαυσης όλων των ανερχομένων θνητών. Συνοδεύουν συχνά ομάδες διασωθέντων σε περιοδικές επισκέψεις στην Τζερουζέμ και, οποιαδήποτε μέρα βρεθείτε εκεί, μπορείτε να πάτε στον τομέα μητρώων της πρωτεύουσας του συστήματος και να συναντήσετε ανερχόμενους θνητούς από όλους τους επτά κόσμους-δώματα, αφού ελεύθερα μετακινούνται εμπρός και πίσω μεταξύ των τόπων διαμονής τους και του αρχηγείου του συστήματος.

4. Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ-ΔΩΜΑ

47:4.¹Είναι σ' αυτήν την σφαίρα που εγκαθίσταστε πληρέστερα στη μανσονιανή ζωή. Οι ομάδες της μοροντιανής ζωής αρχίζουν και παίρνουν μορφή. Οι ομάδες εργασίας και οι κοινωνικές οργανώσεις αρχίζουν να λειτουργούν, οι κοινότητες προσλαμβάνουν τυπικές

αναλογίες και οι εξελεγμένοι θνητοί εγκαινιάζουν καινούργιες κοινωνικές τάξεις και κυβερνητικές διευθετήσεις.

47:4.2 Οι δια του πνεύματος συγχωνευθέντες θνητοί καταλαμβάνουν τους κόσμους-δώματα από κοινού με τους δια του Προσαρμοστή συγχωνευθέντες ανερχόμενους θνητούς. Ενώ οι διάφορες τάξεις της ουράνιας ζωής διαφέρουν, όλες είναι φιλικές και αδελφικές. Σε όλους τους κόσμους ανέλιξης δεν θα βρείτε τίποτε που να συγκρίνεται με την ανθρώπινη μισαλλοδοξία και τις διακρίσεις του άφρονος συστήματος των κοινωνικών τάξεων.

47:4.3 Καθώς ανέρχεστε στους κόσμους-δώματα έναν προς ένα, πυκνώνουν σ' αυτούς οι μοροντιανές δραστηριότητες των εξελισσόμενων διασωθέντων. Καθώς προχωρείτε, αναγνωρίζετε ολοένα και περισσότερο τα χαρακτηριστικά της Τζερουζέμ να προστίθενται στους κόσμους-δώματα. Η γυάλινη θάλασσα κάνει την εμφάνισή της στον δεύτερο κόσμο-δώμα.

47:4.4 Ένα πρόσφατα εξελεγμένο και κατάλληλα διαμορφωμένο μοροντιανό σώμα αποκτάται τη στιγμή που πραγματοποιείται η κάθε πρόοδος, από τον ένα κόσμο-δώμα στον άλλο. Πηγαίνετε για να κοιμηθείτε με τον σεραφικό μεταφορέα και ξυπνάτε με το καινούργιο, αλλά μη εξελεγμένο σώμα στις αίθουσες ανάστασης, με τον ίδιο περίπου τρόπο που φθάσατε για πρώτη φορά στον κόσμο-δώμα υπ' αριθμόν ένα, εκτός του ότι ο Προσαρμοστής της Σκέψης δεν σας εγκαταλείπει κατά τη διάρκεια του ύπνου αυτού της διέλευσης μεταξύ των κόσμων-δωμάτων. Η προσωπικότητά σας παραμένει άθικτη αφού περάσετε μία φορά από τους εξελικτικούς κόσμους στον αρχικό κόσμο-δώμα.

47:4.5 Η μνήμη του Προσαρμοστή σας παραμένει απόλυτα ανέπαφη καθώς ανελίσσεστε στη μοροντιανή ζωή. Οι διανοητικοί εκείνοι συνειρμοί που ήσαν καθαρά ζωώδεις και απόλυτα υλικοί χάθηκαν, φυσικά, μαζί με τον υλικό εγκέφαλο, αλλά κάθε τι στη διανοητική σας ζωή που ήταν σημαντικό και άξιζε να διασωθεί, συμπληρώθηκε από τον Προσαρμοστή και διατηρήθηκε ως μέρος της ατομικής μνήμης σ' όλη τη διαδρομή της ανελικτικής πορείας. Θα έχετε συνείδηση όλων των αξιόλογων εμπειριών σας, καθώς θα ανέρχεστε από τον ένα κόσμο-δώμα στον άλλο και από το ένα μέρος του σύμπαντος στο άλλο, ακόμη και στον Παράδεισο.

47:4.6 Αν και έχετε μοροντιανά σώματα, εξακολουθείτε, σε όλους αυτούς τους επτά κόσμους, να τρώτε, να πίνετε και να αναπαύεστε. Συμμετέχετε στην μοροντιανή τάξη σίτισης, ένα βασίλειο ζώσας ενεργείας άγνωστης στους υλικούς κόσμους. Η τροφή και το νερό αξιοποιούνται πλήρως στο μοροντιανό σώμα. Δεν υπάρχουν υπολείμματα για να αποβληθούν. Σταθείτε και σκεφθείτε: Ο κόσμος-δώμα υπ' αριθμόν ένα είναι ένας πολύ υλικός κόσμος, που εμφανίζει την πρώιμη έναρξη του μοροντιανού καθεστώτος. Είσαστε ακόμη σχεδόν ανθρώπινοι και όχι πολύ μακριά από τις περιορισμένες απόψεις της θνητής ζωής, ο κάθε κόσμος, όμως, παρουσιάζει σαφή πρόοδο. Από σφαίρα σε σφαίρα γίνεστε λιγότερο υλικοί, περισσότερο διανοούμενοι και ελαφρά περισσότερο πνευματικοί. Η πνευματική πρόοδος είναι μεγαλύτερη στους τρεις τελευταίους των διαδοχικών αυτών κόσμων.

47:4.7 Οι βιολογικές ανεπάρκειες εν πολλοίς αποκαταστάθηκαν στον πρώτο κόσμο-δώμα. Εκεί, ατέλειες που αφορούσαν στη σεξουαλική ζωή, στις οικογενειακές σχέσεις και τη γονική λειτουργία είτε διορθώθηκαν, είτε προωθήθηκαν για μελλοντική αποκατάσταση μεταξύ των οικογενειών των Υλικών Υιών στην Τζερουζέμ.

47:4.8 Ο κόσμος-δώμα υπ' αριθμόν δύο περισσότερο συγκεκριμένα μεριμνά για την απομάκρυνση όλων των φάσεων της διανοητικής σύγκρουσης και για την ίαση όλων των ειδών της διανοητικής δυσαρμονίας. Η προσπάθεια για την πλήρη κατανόηση της σπουδαιότητας της μοροντιανής σοφίας, που άρχισε στον πρώτο κόσμο-δώμα, συνεχίζεται εδώ με μεγαλύτερο ζήλο. Η ανάπτυξη στον κόσμο-δώμα υπ' αριθμόν δύο συγκρίνεται με τη διανοητική κατάσταση του προ των Μαγίστρων Υιών πολιτισμού των ιδανικών εξελικτικών κόσμων.

5. Ο ΤΡΙΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ-ΔΩΜΑ

47:5.1 Η Μανσόνια η τρίτη είναι το αρχηγείο των Διδασκάλων των κόσμων-Δωμάτων. Αν και λειτουργούν και στις επτά σφαίρες-δώματα, διατηρούν το αρχηγείο τους ως ομάδα στο κέντρο των σχολικών κύκλων του κόσμου υπ' αριθμόν τρία. Υπάρχουν εκατομμύρια από τους καθοδηγητές αυτούς στους κόσμους-δώματα, καθώς και στους ανώτερους μοροντιανούς κόσμους. Τα εξελιχθέντα και μεγαλυνθέντα αυτά χερουβείμ υπηρετούν ως μοροντιανοί διδάσκαλοι σ' όλη την προς τα άνω διαδρομή, από τους κόσμους-δώματα ως την τελευταία σφαίρα της εκπαίδευσης των ανερχομένων του τοπικού σύμπαντος. Θα είναι μεταξύ των τελευταίων που θα σας πουν το τρυφερό αντίο, όταν έλθει η ώρα του αποχαιρετισμού, ή ώρα που θα πείτε αντίο – τουλάχιστον για λίγους αιώνες – στο σύμπαν προέλευσής σας, όταν σεραφειμοποιηθείτε για να μεταφερθείτε στους κόσμους υποδοχής του ελάσσονος τομέα του υπερσύμπαντος.

47:5.2 Όταν διαμένετε προσωρινά στον πρώτο κόσμο-δώμα, έχετε την άδεια να επισκεφθείτε τον πρώτο από τους κόσμους διέλευσης, το αρχηγείο των τελικιστών και τον δοκιμαστικό παιδικό σταθμό του συστήματος, για την ανατροφή των μη ανεπτυγμένων εξελικτικών παιδιών. Όταν φθάσετε στη μανσόνια υπ' αριθμόν δύο, παίρνετε την άδεια να επισκέπτεστε περιοδικά τον κόσμο διέλευσης υπ' αριθμόν δύο, όπου βρίσκονται τα αρχηγεία των μοροντιανών εποπτών για ολόκληρη τη Σατάνια, καθώς και οι σχολές εξάσκησης για τις διάφορες μοροντιανές τάξεις. Όταν φθάσετε στον κόσμο-δώμα υπ' αριθμόν τρία, σας δίδεται αμέσως άδεια για να επισκεφθείτε την τρίτη σφαίρα διέλευσης, το αρχηγείο των αγγελικών τάξεων και έδρα των διάφορων σχολείων εξάσκησής τους, του συστήματος. Οι επισκέψεις στη Τζερουζέμ από τον κόσμο αυτό γίνονται με αυξανόμενο ρυθμό επωφελείς και παρουσιάζουν εντεινόμενο, πάντα, ενδιαφέρον για τους εξελισσόμενους θνητούς.

47:5.3 Η μανσόνια η τρίτη είναι κόσμος μεγάλου ατομικού και κοινωνικού επιτεύγματος για όλους εκείνους οι οποίοι δεν επέτυχαν το αντίστοιχο των κύκλων αυτών της επιμόρφωσης πριν ελευθερωθούν από τη σάρκα, στους γενέθλιους κόσμους τους των θνητών. Στη σφαίρα αυτή άρχισε ένα πιο θετικό εκπαιδευτικό έργο. Η εξάσκηση των δύο πρώτων κόσμων-δωμάτων είναι κυρίως ανεπαρκούς φύσεως – αρνητική – στο ότι έχει κυρίως να κάνει με τη συμπλήρωση της εμπειρίας της ζωής στη σάρκα. Σ' αυτόν τον τρίτο κόσμο-δώμα, οι διασωθέντες αρχίζουν πραγματικά την προοδευτική μοροντιανή τους επιμόρφωση. Ο κύριος σκοπός της εξάσκησης αυτής είναι να ενδυναμώσει την κατανόηση της σχέσης της μοροντιανής σοφίας και της λογικής των θνητών, το συντονισμό της μοροντιανής σοφίας και της ανθρώπινης φιλοσοφίας. Οι διασωθέντες θνητοί τώρα κερδίζουν πρακτική ενόραση στην αληθινή μεταφυσική. Αυτή είναι η πραγματική εισαγωγή στην νοήμονα κατανόηση των κοσμικών εννοιών και των συμπαντικών συσχετισμών. Η επιμόρφωση του τρίτου κόσμου-δωμάτων αποτελεί μέρος της φύσης της προ της επιφοίτησης του Υιού εποχής ενός φυσιολογικού, κατοικημένου κόσμου.

6. Ο ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ-ΔΩΜΑ

47:6.1 Όταν φθάσετε στον τέταρτο κόσμο-δώμα, έχετε για τα καλά μπει στη μοροντιανή πορεία. Έχετε κάνει πολύ δρόμο από την αρχική υλική υπόσταση. Τώρα σας δίδεται η άδεια να επισκεφθείτε τον κόσμο διέλευσης υπ' αριθμόν τέσσερα, για να εξοικειωθείτε εκεί με το διοικητικό κέντρο και τα σχολεία εξάσκησης των υπεραγγέλων, περιλαμβανομένων των Υπέρλαμπρων Εσπερινών Αστέρων. Μέσω της σωστής λειτουργίας των υπεραγγέλων αυτών του τέταρτου κόσμου διέλευσης, οι μοροντιανοί επισκέπτες μπορούν να έλθουν κοντά στις διάφορες τάξεις των Υιών του θεού, κατά τις περιοδικές επισκέψεις τους στη Τζερουζέμ, αφού νέοι τομείς της πρωτεύουσας του συστήματος βαθμιαία ανοίγουν στους εξελισσόμενους θνητούς, καθώς αυτοί πραγματοποιούν τις επανειλημμένες αυτές επισκέψεις στον αρχηγικό κόσμο. Καινούργια μεγαλεία ξεδιπλώνονται προοδευτικά στις διευρυνόμενες διάνοιες των ανερχομένων αυτών.

47:6.2 Στην τέταρτη μανσόνια ο μεμονωμένος ανερχόμενος βρίσκει καλύτερα τη θέση του στην ομαδική εργασία και τις λειτουργίες της τάξης του, της μοροντιανής ζωής. Οι ανερχόμενοι εδώ αναπτύσσουν αυξημένη εκτίμηση για τις εκπομπές και τις άλλες φάσεις της καλλιέργειας και της προόδου του τοπικού σύμπαντος.

47:6.3 Είναι κατά την περίοδο αυτή της εξάσκησης στον κόσμο-δώμα υπ' αριθμόν τέσσερα, που οι ανερχόμενοι θνητοί γνωρίζουν για πρώτη φορά τις απαιτήσεις και τις απολαύσεις της αληθούς κοινωνικής ζωής των μοροντιανών πλασμάτων. Και τούτο είναι, πράγματι, μια καινούργια εμπειρία για τα εξελικτικά πλάσματα, να συμμετέχουν σε κοινωνικές δραστηριότητες οι οποίες δεν στηρίζονται ούτε στην προσωπική μεγέθυνση, ούτε στον ιδιοτελή θρίαμβο. Μία νέα κοινωνική τάξη παρουσιάζεται, μία τάξη βασισμένη στη γεμάτη κατανόηση συμπάθεια της αμοιβαίας εκτίμησης, την ανιδιοτελή αγάπη της αμοιβαίας υπηρεσίας και το εξουσιαστικό κίνητρο της πραγματοποίησης ενός κοινού και υπέρτατου πεπρωμένου – του Παραδείσιου στόχου της σεβάσμιας και θείας τελειότητας. Οι ανερχόμενοι αποκτούν όλοι συνείδηση της γνώσης, της αποκάλυψης, της αναζήτησης και της εύρεσης του Θεού.

47:6.4 Η διανοητική και κοινωνική καλλιέργεια του τέταρτου αυτού κόσμου-δωματος μπορεί να συγκριθεί με τη διανοητική και κοινωνική ζωή της μετά τον Διδάσκαλο Υιό εποχής στους πλανήτες της φυσιολογικής εξέλιξης. Η πνευματική κατάσταση είναι πολύ περισσότερο προοδευμένη από μία τέτοια θνητή απονομή.

7. Ο ΠΕΜΠΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ-ΔΩΜΑ

47:7.1 Η μεταφορά στον πέμπτο κόσμο-δώμα αντιπροσωπεύει ένα τρομακτικό βήμα προς τα εμπρός στη ζωή ενός μοροντιανού εξελισσόμενου. Η εμπειρία σ' αυτόν τον κόσμο είναι μία πραγματική πρόγευση της ζωής στη Τζερουζέμ. Εδώ αρχίζετε να αντιλαμβάνεσθε το υψηλό πεπρωμένο των πιστών εξελικτικών κόσμων, αφού μπορούν φυσιολογικά να προχωρήσουν στο στάδιο αυτό κατά τη φυσική πλανητική ανάπτυξη. Η καλλιέργεια αυτού του κόσμου-δωματος αντιστοιχεί γενικά μ' εκείνη της πρώιμης εποχής του φωτός και της ζωής στους πλανήτες φυσιολογικής εξελικτικής προόδου. Και από αυτό μπορείτε να καταλάβετε γιατί υπάρχει αυτή η διευθέτηση, ώστε οι ανώτερης καλλιέργειας, προοδευτικοί τύποι υπάρξεων, που ορισμένες φορές κατοικούν τους προηγμένους αυτούς εξελικτικούς κόσμους, να εξαιρούνται από το να περάσουν δια μέσου ενός, ή ακόμη και όλων των σφαιρών-δωμάτων.

47:7.2 Έχοντας αποκτήσει βαθιά γνώση της γλώσσας του τοπικού σύμπαντος πριν εγκαταλείψετε τον κόσμο-δώμα υπ' αριθμόν τέσσερα, αφιερώνετε τώρα περισσότερο χρόνο

στην τελειοποίηση της γλώσσας της Ουβέρσα ως το σημείο όπου να μπορείτε να θεωρηθείτε ειδήμονες και στις δύο γλώσσες, πριν φθάσετε στην Τζερουζέμ με την ιδιότητα του κατοίκου. Όλοι οι ανερχόμενοι θνητοί γνωρίζουν δύο γλώσσες, από το αρχηγείο του συστήματος μέχρι επάνω, στη Χαβόνα. Και τότε, το μόνο που χρειάζεται είναι να διευρύνετε το λεξιλόγιο του υπερσύμπαντος, αφού απαιτείται επιπλέον διεύρυνση για να κατοικήσετε στον Παράδεισο.

47:7.3 Φθάνοντας στη μανσόνια υπ' αριθμόν πέντε, ο οδοιπόρος παίρνει την άδεια να επισκεφθεί τον κόσμο διέλευσης με τον αντίστοιχο αριθμό, το αρχηγείο του Υιού. Εδώ ο ανερχόμενος θνητός εξοικειώνεται προσωπικά με τις διάφορες ομάδες των θείων υιών. Έχει ακούσει για τις υπέροχες αυτές υπάρξεις και τις έχει ήδη συναντήσει στην Τζερουζέμ, αλλά τώρα φθάνει να τις γνωρίσει πραγματικά.

47:7.4 Στην πέμπτη μανσόνια αρχίζετε να μαθαίνετε για τους κόσμους μελέτης του αστερισμού. Εδώ συναντάτε τον πρώτο των καθοδηγητών ο οποίος αρχίζει να σας προετοιμάζει για την μετέπειτα παραμονή στον αστερισμό. Περισσότερη από την προετοιμασία αυτή συνεχίζεται στους κόσμους έξι και επτά, ενώ οι τελικές πινελιές μπαίνουν στον τομέα των ανερχομένων θνητών της Τζερουζέμ.

47:7.5 Μία πραγματική γέννηση κοσμικής συνείδησης λαμβάνει χώρα στη μανσόνια υπ' αριθμόν πέντε. Αρχίζετε να ενδιαφέρεστε για το σύμπαν. Τούτη είναι πράγματι μια ώρα όπου διευρύνονται οι ορίζοντες. Αρχίζει να διαφαίνεται στο διευρυμένο νου των ανερχομένων θνητών ότι ένα θαυμάσιο και μεγαλειώδες, ένα ουράνιο και θείο πεπρωμένο περιμένει όλους εκείνους που ολοκληρώνουν την προοδευτική προς τον Παράδεισο ανέλιξη, η οποία με τόσο κόπο, αλλά και τόσο χαρούμενα και ευοίωνα ξεκίνησε. Και στο σημείο, περίπου, αυτό, ο μέσος θνητός ανερχόμενος αρχίζει να εκδηλώνει καλόπιστο εμπειρικό ενθουσιασμό για την ανέλιξη προς τη Χαβόνα. Η μελέτη γίνεται εθελοντική, η ανιδιοτελής υπηρεσία φυσική και η λατρεία αυτόματη. Ένας αληθινός μοροντιανός χαρακτήρας βλασταίνει. Ένα αληθινό μοροντιανό πλάσμα εξελίσσεται.

8. Ο ΕΚΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ-ΔΩΜΑ

47:8.1 Στους προσωρινά διαμένοντες στη σφαίρα αυτή επιτρέπεται να επισκεφτούν τον κόσμο διέλευσης υπ' αριθμόν έξι, όπου μαθαίνουν περισσότερα σχετικά με τα ανώτερα πνεύματα του υπερσύμπαντος, αν και δεν μπορούν να οραματισθούν πολλές από τις ουράνιες αυτές υπάρξεις. Εδώ παίρνουν επίσης τα πρώτα τους μαθήματα πάνω στην αναμενόμενη πνευματική τους πορεία που τόσο γρήγορα ακολουθεί την αποφοίτηση από τη μοροντιανή εκπαίδευση του τοπικού σύμπαντος.

47:8.2 Ο βοηθός Κυρίαρχος του Συστήματος κάνει συχνές επισκέψεις στον κόσμο αυτό και η αρχική διαπαιδαγώγηση αρχίζει εδώ, με την τεχνική της διακυβέρνησης του σύμπαντος. Τα πρώτα μαθήματα που περιλαμβάνουν τα θέματα ενός ολόκληρου σύμπαντος διδάσκονται τώρα.

47:8.3 Τούτη είναι μία εξαιρετική εποχή για τους ανερχόμενους θνητούς και συνήθως γίνεται μάρτυρας της τέλει συγχώνευσης της ανθρώπινης διάνοιας και του θείου Προσαρμοστή. Δυσνητικά, η συγχώνευση αυτή θα μπορούσε να είχε γίνει νωρίτερα, η πραγματική, όμως, λειτουργούσα ταυτοποίηση πολλές φορές δεν επιτυγχάνεται μέχρι τη στιγμή της προσωρινής παραμονής στον πέμπτο κόσμο-δώμα, ή ακόμη και στον έκτο.

47:8.4 Η ένωση της εξελισσόμενης αθάνατης ψυχής με τον αιώνιο και θείο Προσαρμοστή σηματοδοτείται από τη σεραφική κλήτευση του εποπτεύοντος αρχαγγέλου προς τους αναστημένους διασωθέντες και του αρχαγγέλου των αρχείων προς εκείνους οι οποίοι πρόκειται να κριθούν την τρίτη ημέρα. Και τότε, παρουσία των μοροντιανών συντρόφων ενός τέτοιου διασωθέντος, οι αγγελιαφόροι αυτοί του χρίσματος μιλούν: «Τούτος είναι ένας αγαπημένος υιός με τον οποίο είμαι πολύ ευχαριστημένος.» Η απλή αυτή τελετή σηματοδοτεί την είσοδο ενός ανερχόμενου θνητού στην αιώνια πορεία της εν Παραδείσω υπηρεσίας.

47:8.5 Αμέσως μετά την επιβεβαίωση της δια του Προσαρμοστή συγχώνευσης, η νέα μοροντιανή ύπαρξη παρουσιάζεται στους συντρόφους της για πρώτη φορά με το νέο της όνομα και της δίδονται οι σαράντα ημέρες πνευματικής αποχώρησης από όλες τις τακτικές δραστηριότητες ώστε να δει βαθιά μέσα της και να επιλέξει έναν από τους προαιρετικούς δρόμους προς τη Χαβόνα κι' ακόμα να διαλέξει μία από τις διαφορετικές τεχνικές του Παραδείσιου επιτεύγματος.

47:8.6 Ακόμη, όμως, οι θαυμάσιες αυτές υπάρξεις είναι, λίγο-πολύ, υλικές. Βρίσκονται μακράν από του να είναι πραγματικά πνεύματα. Είναι περισσότερο σαν υπερ-θνητοί, από πνευματική πλευρά μιλώντας, ακόμη κατά τι λιγότερο από άγγελοι. Γίνονται, όμως, πράγματι, υπέροχες υπάρξεις.

47:8.7 Κατά την προσωρινή παραμονή τους στον κόσμο-δώμα υπ' αριθμόν έξι, οι σπουδαστές φθάνουν σε μία κατάσταση η οποία μπορεί να συγκριθεί με το ανώτερο επίτευγμα που χαρακτηρίζει τους εξελικτικούς εκείνους κόσμους οι οποίοι φυσιολογικά προόδευσαν πέραν του αρχικού σταδίου του φωτός και της ζωής. Η κοινωνική οργάνωση στη μανσόνια αυτή είναι ανώτερης κατηγορίας. Η σκιά της θνητής φύσης ελαττώνεται όλο και περισσότερο, καθώς οι κόσμοι αυτοί κατακτώνται ένας προς έναν. Γίνεστε ολοένα περισσότερο αξιαγάπητοι καθώς αφήνετε πίσω τα χοντροκομμένα υπολείμματα της πλανητικής ζωόδους προέλευσης. «Η άνοδος μέσω μεγάλων δοκιμασιών» έχει σκοπό να κάνει τους μεγαλυνθέντες θνητούς αληθινά αγαθούς και φιλικούς, πραγματικά πονετικούς και ανεκτικούς.

9. Ο ΕΒΔΟΜΟΣ ΚΟΣΜΟΣ-ΔΩΜΑ

47:9.1 Η εμπειρία σ' αυτή τη σφαίρα είναι το ύψιστο επίτευγμα της άμεσης μετά θάνατον πορείας. Κατά την προσωρινή σας παραμονή εκεί θα δεχθείτε τη διαπαιδαγώγηση πολλών δασκάλων, που όλοι θα συνεργασθούν στο έργο του να σας προετοιμάσουν για παραμονή στην Τζερουζέμ. Οποιοσδήποτε διακριτές διαφορές μεταξύ των θνητών εκείνων, των προερχομένων από τους απομονωμένους και καθυστερημένους κόσμους και των διασωθέντων εκείνων από τις περισσότερο προηγμένες και διαφωτισμένες σφαίρες κυριολεκτικά σβήνουν κατά την προσωρινή παραμονή στον έβδομο κόσμο-δώμα. Εδώ θα εξαγνισθείτε από όλα τα κατάλοιπα μιας ατυχούς κληρονομικότητας, νοσηρού περιβάλλοντος, ή μη πνευματικών πλανητικών τάσεων. Εδώ εξαλείφονται τα τελευταία κατάλοιπα του «σημείου του κτήνους».

47:9.2 Ενώ διαμένετε προσωρινά στη μανσόνια υπ' αριθμόν επτά, σας δίδεται άδεια να επισκεφθείτε τον κόσμο διέλευσης υπ' αριθμόν επτά, τον κόσμο του Πατέρα του Σύμπαντος. Εδώ αρχίζετε μία νέα και περισσότερο πνευματική λατρεία του αόρατου Πατέρα, μία συμπεριφορά που ολοένα και περισσότερο θα επιδιώκετε, σ' ολόκληρη την προς τα άνω

διαδρομή της μακράς ανελικτικής σας πορείας. Βρίσκετε το ναό του Πατρός σ' αυτό τον κόσμο της μεταβατικής επιμόρφωσης, αλλά δεν βλέπετε τον Πατέρα.

47:9.3 Τώρα αρχίζει ο σχηματισμός των τάξεων για την αποφοίτηση στη Τζερουζέμ. Έχετε πάει από κόσμο σε κόσμο ως άτομα, τώρα όμως προετοιμάζεστε να αναχωρήσετε για την Τζερουζέμ σε ομάδες, αν και, εντός ορισμένων ορίων, ένας ανερχόμενος μπορεί να επιλέξει να παραμείνει στον έβδομο κόσμο-δώμα με σκοπό να καταστήσει ικανό ένα βραδυκίνητο μέλος της γήινης, ή μανσονιανής ομάδας του να τον προφθάσει.

47:9.4 Το προσωπικό της έβδομης μανσόνια συγκεντρώνεται στη γυάλινη θάλασσα για να γίνει μάρτυρας της αναχώρησής σας για την Τζερουζέμ, με την ιδιότητα του κατοίκου. Εκατοντάδες, ή χιλιάδες φορές μπορεί να έχετε επισκεφθεί την Τζερουζέμ, αλλά πάντα ως επισκέπτης. Ποτέ πριν δεν προχωρήσατε προς την πρωτεύουσα του συστήματος με τη συντροφιά μιας ομάδας συντρόφων σας, που είπαν το αιώνιο αντίο σ' ολόκληρη την μανσονιανή πορεία ως ανερχόμενοι θνητοί. Γρήγορα θα σας καλωσορίσουν στο χώρο υποδοχής του αρχηγικού κόσμου ως πολίτες της Τζερουζέμ.

47:9.5 Θα απολαύσετε εξαιρετικά την πρόοδό σας μέσω των επτά κόσμων απούλοποίησης. Είναι πραγματικές σφαίρες αποθανατοποίησης. Είστε κυρίως θνητοί στον πρώτο κόσμο-δώμα, μια υλική ύπαρξη μόνο χωρίς το υλικό σώμα, μια ανθρώπινη διάνοια στεγασμένη σε μοροντιανή μορφή – ένα υλικό σώμα του μοροντιανού κόσμου, αλλά όχι ένα θνητό σπίτι από σάρκα και αίμα. Περνάτε πραγματικά από το θνητό επίπεδο στην κατηγορία των αθανάτων τη στιγμή της συγχώνευσης με τον Προσαρμοστή και τη στιγμή που ολοκληρώνετε την πορεία σας στην Τζερουζέμ, έχετε γίνει πλήρως ανεπτυγμένοι μοροντιανοί.

10. Η ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΤΖΕΡΟΥΖΕΜ

47:10.1 Η υποδοχή μιας νέας τάξης αποφοίτων ενός κόσμου-δώματος είναι το σύνθημα για όλη τη Τζερουζέμ να συγκεντρωθεί ως επιτροπή καλωσορίσματος. Ακόμη και οι σπορνέιτζια απολαμβάνουν την άφιξη των θριαμβευτών αυτών ανερχομένων εξελικτικής προέλευσης, εκείνων που έτρεξαν στον πλανητικό αγώνα δρόμου και ολοκλήρωσαν την διαδοχική πορεία τους στους κόσμους-δώματα. Μόνον οι φυσικοί ελεγκτές και οι Επόπτες της Μοροντιανής Δυνάμεως λείπουν από τις περιστάσεις αυτές που δίνουν χαρά.

47:10.2 Ο Ιωάννης ο της Αποκαλύψεως οραματίστηκε την άφιξη μιας τάξης ανερχομένων θνητών από τον έβδομο κόσμο-δώμα στον πρώτο τους ουρανό, τα μεγαλεία της Τζερουζέμ. Κατέγραψε: «Και είδα ότι ήταν σαν θάλασσα από γυαλί, ανάμικτη με φωτιά. Και εκείνους που είχαν νικήσει το κτήνος που αρχικά βρισκόταν εντός τους, αλλά και την ιδέα που επικρατούσε στους κόσμους-δώματα, και τελικά νίκησαν και το τελευταίο σημάδι και ίχνος, να στέκονται στη γυάλινη θάλασσα, να κρατούν τις άρπες του Θεού και να τραγουδούν το τραγούδι της λύτρωσης από το φόβο των θνητών και τον θάνατο.» (Τελειοποιημένη διαστημική επικοινωνία πρόκειται να εγκατασταθεί σ' όλους αυτούς τους κόσμους. Και η λήψη, όπου κι' αν βρίσκεστε, τέτοιας επικοινωνίας γίνεται εφικτή φέροντας την «άρπα του Θεού,» μία μοροντιανή επινόηση που αντισταθμίζει την ανικανότητα του να προσαρμοσθεί άμεσα ο ανώριμος μοροντιανός αισθητήριος μηχανισμός στην λήψη των διαστημικών επικοινωνιών.)

47:10.3 Ο Παύλος είχε επίσης ένα όραμα του αποτελούμενου από ανερχομένους πολίτες σώματος των τελειοποιημένων θνητών στην Τζερουζέμ, αφού έγραψε: «Πάλι ήλθατε στο όρος της Σιών και στην πόλη του ζώντος Θεού, την ουράνια Ιερουσαλήμ, και σε μια

αναρίθμητη συνοδεία αγγέλων, στη μεγάλη συγκέντρωση του Μιχαήλ και στα πνεύματα των απλών ανθρώπων που γίνονται τέλειοι.»

47:10.4 Αφού οι θνητοί αποκτήσουν κατοικία στο αρχηγείο του συστήματος, δεν θα βιώσουν περαιτέρω ουσιαστικές αναστάσεις. Η μοροντιανή μορφή που σας παραχωρήθηκε κατά την αναχώρησή σας από την εμπειρία στους κόσμους-δώματα είναι τέτοια που θα σας διακρίνει μέχρι το τέλος της εμπειρίας σας στο τοπικό σύστημα. Αλλαγές θα γίνονται από καιρό σε καιρό, αλλά θα διατηρήσετε την ίδια αυτή μορφή μέχρις ότου την αποχαιρετήσετε, όταν αναδυθείτε ως πνεύματα πρώτου σταδίου προετοιμαζόμενα για τη μετάβαση στους υπερσμπαντικούς κόσμους της καλλιέργειας των ανερχομένων και της πνευματικής εξάσκησης.

47:10.5 Επτά φορές βιώνουν, οι θνητοί εκείνοι που ολοκληρώνουν την μανσονιανή πορεία, την εμπειρία του ύπνου προσαρμογής και την αναστάσιμη αφύπνηση. Η τελευταία αίθουσα ανάστασης, όμως, ο τελικός θάλαμος αφύπνησης, έμεινε πίσω, στον έβδομο κόσμο-δώμα. Ποτέ πια, μία αλλαγή μορφής δεν θα απαιτήσει την έκπτωση της συνείδησης, ή τη διάσπαση στη συνέχιση της ατομικής μνήμης.

47:10.6 Η θνητή προσωπικότητα που ξεκίνησε στους εξελικτικούς κόσμους και στεγάστηκε στη σάρκα – ενοικημένη από τους Ελεγκτές των Μυστηρίων και περιβεβλημένη από το Πνεύμα της Αλήθειας – δεν κινητοποιείται, δεν πραγματώνεται και δεν ενοποιείται πλήρως μέχρι την ημέρα όπου ένας τέτοιος πολίτης της Τζερουζέμ παίρνει άδεια μετάβασης στην Εντέντια και ανακηρύσσεται πραγματικό μέλος του μοροντιανού σώματος του Νέβαδον – ένας αθάνατος διασωθείς ενωμένος με τον Προσαρμοστή, ένας προς τον Παράδεισο ανερχόμενος, μία προσωπικότητα μοροντιανής υπόστασης, ένα αληθινό παιδί των Μέγιστων.

47:10.7 Ο φυσικός θάνατος είναι μία τεχνική διαφυγής από την υλική ζωή στη σάρκα. Και η μανσονιανή εμπειρία της προοδευτικής ζωής μέσω των επτά κόσμων της διορθωτικής εξάσκησης και της επιμορφωτικής εκπαίδευσης αντιπροσωπεύει την εισαγωγή των θνητών διασωθέντων στην μοροντιανή πορεία, τη μεταβατική ζωή, η οποία μεσολαβεί μεταξύ της εξελικτικής υλικής υπόστασης και του ανώτερου πνευματικού επιτεύγματος των ανερχομένων του χρόνου, που προορίζονται να φθάσουν τις πύλες της αιωνιότητας.

47:10.8 [Υποστηρίχθηκε από έναν Υπέρλαμπρο εσπερινό Αστέρα.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 48

Η ΜΟΡΟΝΤΙΑΝΗ ΖΩΗ

48:0.1 Οι θεοί δεν μπορούν – τουλάχιστον δεν το πράττουν – να μετασχηματίσουν ένα πλάσμα κατώτερης, ζωώδους φύσης σ' ένα τελειοποιημένο πνεύμα μέσω κάποιας μυστηριώδους τεχνικής δημιουργικής μαγείας. Όταν οι Δημιουργοί επιθυμούν να φτιάξουν τέλειες υπάρξεις, το πράττουν μέσω μιας άμεσης και αυθεντικής δημιουργίας, αλλά ουδέποτε αναλαμβάνουν να μεταλλάξουν ζωώδους προέλευσης υλικά πλάσματα σε τέλειες υπάρξεις, με μία μοναδική πράξη.

48:0.2 Η μοροντιανή ζωή, εκτεινόμενη, όπως συμβαίνει, στα διάφορα στάδια της πορείας στο τοπικό σύμπαν, αποτελεί τη μοναδική δυνατή προσέγγιση δια της οποίας οι εκ της ύλης θνητοί μπορούν να φθάσουν στο κατώφλι του πνευματικού κόσμου. Ποια μαγεία θα μπορούσε ο θάνατος, η φυσική αποσύνθεση του υλικού σώματος, να ασκήσει ώστε ένα τέτοιο απλό βήμα να μετασχηματίσει ακαριαία το θνητό και υλικό νου σε ένα αθάνατο,

τελειοποιημένο πνεύμα; Οι πεποιθήσεις αυτές δεν είναι παρά δεισδαιμονίες των αδαών και ευχάριστα παραμύθια.

48:0.3 Πάντα η μοροντιανή αυτή διέλευση μεσολαβεί μεταξύ της θνητής κατάστασης και του επακόλουθου πνευματικού επιπέδου των διασωζόμενων ανθρώπων υπάρξεων. Η ενδιάμεση αυτή κατάσταση της συμπαντικής προόδου διαφέρει σημαντικά στις διάφορες τοπικές δημιουργίες, η πρόθεση, όμως, και το αντικείμενο είναι εντελώς ίδια. Η διευθέτηση των κόσμων-δωμάτων καθώς και των ανώτερων μοροντιανών κόσμων στον Νέβαδον είναι αρκετά ενδεικτική των καθεστώτων μοροντιανής διέλευσης στο τμήμα αυτό του Όρβοντον.

1. Η ΜΟΡΟΝΤΙΑΝΗ ΥΛΗ

48:1.1 Οι μοροντιανοί κόσμοι είναι σφαίρες του τοπικού σύμπαντος οι οποίες χρησιμεύουν ως σύνδεσμοι μεταξύ των υλικών και πνευματικών επιπέδων της υπόστασης των πλασμάτων. Η μοροντιανή αυτή ζωή ήταν γνωστή στην Ουράντια από τον πρώτο καιρό του Πλανητικού Πρίγκιπα. Από καιρό σε καιρό, η μεταβατική αυτή κατάσταση διδάσκεται στους θνητούς και η έννοια, σε παραποιημένη μορφή, βρήκε θέση στις σύγχρονες θρησκείες.

48:1.2 Οι μοροντιανές σφαίρες αποτελούν τις μεταβατικές φάσεις της ανέλιξης των θνητών μέσω της ακολουθίας των κόσμων του τοπικού σύμπαντος. Μόνο οι επτά κόσμοι οι οποίοι περιβάλλουν τη σφαίρα των τελικιστών του τοπικού συστήματος αποκαλούνται κόσμοι-δώματα, αλλά όλες οι πενήντα έξι μεταβατικές κατοικίες του συστήματος, από κοινού με τις ανώτερες σφαίρες γύρω από τους αστερισμούς και το αρχηγείο του σύμπαντος, αποκαλούνται μοροντιανοί κόσμοι. Οι δημιουργίες αυτές μετέχουν στο φυσικό κάλλος και το μοροντιανό μεγαλείο των αρχηγικών σφαιρών του τοπικού σύμπαντος.

48:1.3 Όλοι αυτοί οι κόσμοι είναι αρχιτεκτονικές σφαίρες και διαθέτουν ακριβώς το διπλάσιο αριθμό των στοιχείων των εξελιχθέντων πλανητών. Τέτοιοι κατά παραγγελίαν κόσμοι όχι μόνο είναι πλούσιοι σε βαρέα μέταλλα και οι κρυστάλλους, αφού έχουν εκατό φυσικά στοιχεία, αλλά επιπλέον διαθέτουν εκατό μορφές μιας μοναδικής ενεργειακής οργάνωσης που ονομάζεται *μοροντιανή ύλη*. Οι Κυρίαρχοι Φυσικοί Ελεγκτές και οι Επόπτες της Μοροντιανής Δύναμης είναι σε θέση να τροποποιούν τις περιστροφές των πρωταρχικών μονάδων της ύλης και ταυτόχρονα να μετασχηματίζουν τις ενώσεις αυτές σε ενέργεια, ώστε να δημιουργήσουν την νέα αυτή ουσία.

48:1.4 Η πρώιμη μοροντιανή ζωή στα τοπικά συστήματα μοιάζει πάρα πολύ με εκείνη του παρόντος φυσικού σας κόσμου, ενώ γίνεται λιγότερο υλική και περισσότερο πραγματικά μοροντιανή στους κόσμους μελέτης του αστερισμού. Και καθώς προωθείστε στις σφαίρες του Σάλβινγκτον, όλο και περισσότερο κατακτάτε τα πνευματικά επίπεδα.

48:1.5 Οι Επόπτες Μοροντιανής Δύναμης μπορούν να πραγματοποιήσουν μία συνένωση υλικών και πνευματικών ενεργειών, οργάνωνοντας δι' αυτού του τρόπου μία μοροντιανή μορφή υλοποίησης η οποία είναι δεκτική στην εναπόθεση ενός ελέγχοντος πνεύματος. Όταν διασχίζετε τη μοροντιανή ζωή του Νέβαδον, οι ίδιοι αυτοί υπομονετικοί και άξιοι Επόπτες της Μοροντιανής Δύναμης θα σας με επιτυχία θα σας προμηθεύσουν με 570 μοροντιανά σώματα, που καθένα τους είναι μία φάση του προοδευτικού σας μετασχηματισμού. Από τη στιγμή που εγκαταλείπετε τους υλικούς κόσμους μέχρις ότου αποτελέσετε ένα πρώτου σταδίου πνεύμα στον Σάλβινγκτον, θα υποβληθείτε σε 570 ακριβώς ξεχωριστές και ανελικτικές μοροντιανές μεταβολές. Οκτώ από αυτές λαμβάνουν χώρα στο σύστημα, εβδομήντα μία στον αστερισμό και 491 κατά τη διάρκεια της προσωρινής σας παραμονής στις σφαίρες του Σάλβινγκτον.

48:1.6 Τον καιρό της θνητής σάρκας, το θείο πνεύμα κατοικεί εντός σας σχεδόν σαν κάτι ξεχωριστό – στην πραγματικότητα μία εισβολή στον άνθρωπο του επιφοιτούντος πνεύματος του Πατέρα του Σύμπαντος. Στην μοροντιανή, όμως, ζωή, το πνεύμα θα γίνει πραγματικό μέρος της προσωπικότητάς σας και καθώς θα περνάτε διαδοχικά τις 570 προοδευτικές μεταμορφώσεις, θα ανέρχεσθε από το υλικό στο πνευματικό επίπεδο της ζωής ενός πλάσματος.

48:1.7 Ο Παύλος γνώριζε την ύπαρξη των μοροντιανών κόσμων και την πραγματικότητα των μοροντιανών υλικών, γιατί έγραψε: «Έχουν στον ουρανό μία καλύτερη και ανθεκτικότερη ουσία.» Και αυτά τα μοροντιανά υλικά είναι πραγματικά, κυριολεκτικά, ακριβώς όπως «στην πόλη που έχει θεμέλια, που κτίστης και πλάστης της είναι ο Θεός.» Και κάθε μία από τις θαυμάσιες αυτές σφαίρες είναι «μια καλύτερη χώρα, δηλαδή, μια ουράνια χώρα.»

2. ΟΙ ΕΠΟΠΤΕΣ ΜΟΡΟΝΤΙΑΝΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ

48:2.1 Οι μοναδικές αυτές υπάρξεις ασχολούνται αποκλειστικά με την εποπτεία των δραστηριοτήτων εκείνων, οι οποίες αντιπροσωπεύουν έναν ενεργό συνδυασμό πνευματικών και υλικών, ή ημι-υλικών ενεργειών. Είναι αποκλειστικά αφιερωμένες στη λειτουργία της μοροντιανής προόδου. Όχι ότι λειτουργούν τόσο πολύ επί των θνητών κατά την μεταβατική εμπειρία τους, αλλά μάλλον δημιουργούν το περιβάλλον διέλευσης για τα προοδεύοντα μοροντιανά πλάσματα. Αποτελούν τους διαύλους της μοροντιανής δύναμης, η οποία συντηρεί και ενεργοποιεί τις μοροντιανές φάσεις των κόσμων διέλευσης.

48:2.2 Οι Επόπτες Μοροντιανής Δύναμης είναι οι απόγονοι ενός Πνεύματος-Μητέρα του τοπικού σύμπαντος. Είναι αρκετά τυπικοί ως προς την κατασκευή, αν και διαφέρουν ελαφρά ως προς τη φύση, στις διάφορες δημιουργίες. Σχεδιάστηκαν για τη συγκεκριμένη λειτουργία τους και δεν χρειάζονται εξάσκηση πριν αναλάβουν τις ευθύνες τους.

48:2.3 Η δημιουργία των πρώτων Εποπτών Μοροντιανής Δύναμης είναι ταυτόχρονη με την άφιξη του πρώτου θνητού διασωθέντος στις ακτές ενός από τους κόσμους-δώματα στο τοπικό σύμπαν. Έχουν δημιουργηθεί σε ομάδες των χιλίων, ταξινομημένοι ως εξής:

48:2.41. Ρυθμιστές των Κυκλωμάτων . . . 400

48:2.52. Συντονιστές του Συστήματος . . 200

48:2.63. Πλανητικοί Επόπτες . . 100

48:2.74. Συνδυασμένοι Ελεγκτές . . 100

48:2.85. Σταθεροποιητές των Συνδέσμων . . 100

48:2.96. Επιλεκτικοί Συνοδοί . . 50

48:2.107. Συνεργαζόμενοι Αρχαιοφύλακες . . 50

48:2.11 Οι επόπτες δύναμης υπηρετούν πάντα στο γενέθλιο σύμπαν τους. Κατευθύνονται αποκλειστικά από την κοινή πνευματική δραστηριότητα του Συμπαντικού Υιού και του Συμπαντικού Πνεύματος, κατά τα λοιπά, όμως, είναι μία απόλυτα αυτοκυβερνώμενη ομάδα. Διατηρούν αρχηγεία στον κάθε πρώτο από τους κόσμους-δώματα των τοπικών συστημάτων, όπου δρουν σε στενή συνεργασία τόσο με τους φυσικούς ελεγκτές όσο και με τα σεραφείμ, αλλά λειτουργούν σ' ένα δικό τους κόσμο, όσον αφορά στις ενεργειακές υλοποιήσεις και τις πνευματικές εφαρμογές.

48:2.12 Ορισμένες, επίσης, φορές εργάζονται σε σχέση με υπεράνω της ύλης φαινόμενα στους εξελικτικούς κόσμους, ως λειτουργοί προσωρινού έργου. Σπάνια, όμως, υπηρετούν στους

κατοικημένους πλανήτες. Ούτε εργάζονται στους κόσμους ανώτερης εκπαίδευσης του υπερσύμπαντος, όντας κύρια αφοσιωμένοι στο καθεστώς διέλευσης της μοροντιανής ακολουθίας στο τοπικό σύμπαν.

48:2.131. *Ρυθμιστές των Κυκλωμάτων.* Αυτές είναι οι μοναδικές οντότητες που συντονίζουν τη φυσική και την πνευματική ενέργεια και ρυθμίζουν τη ροή της στους διαχωρισμένους διαύλους των μοροντιανών σφαιρών. Και τα κυκλώματα αυτά είναι αποκλειστικά πλανητικά, περιορισμένα σ' ένα μοναδικό κόσμο. Τα μοροντιανά κυκλώματα διακρίνονται από, και συμπληρώνουν τα φυσικά, αλλά και ενεργειακά κυκλώματα στους κόσμους διέλευσης και απαιτούνται εκατομμύρια από τους ρυθμιστές αυτούς για να ενεργοποιήσουν έστω και ένα σύστημα κόσμων-δωμάτων, όπως αυτό της Σατάνια.

48:2.14 Οι ρυθμιστές των κυκλωμάτων εγκαινιάζουν τις αλλαγές εκείνες στις υλικές ενέργειες, τις οποίες διαχειρίζονται, υποκείμενοι στον έλεγχο και το συντονισμό των συντρόφων τους. Οι υπάρξεις αυτές είναι γεννήτριες μοροντιανής δύναμης, όπως και ρυθμιστές των κυκλωμάτων. Όπως περίπου μία γεννήτρια φαινομενικά παράγει ηλεκτρισμό από την ατμόσφαιρα, έτσι και οι ζώσες αυτές μοροντιανές γεννήτριες φαίνονται ότι μετασχηματίζουν τις απανταχού ενέργειες του διαστήματος στις ύλες εκείνες, τις οποίες οι μοροντιανοί επόπτες υφαίνουν μέσα στα σώματα και τις δραστηριότητες της ζωής των ανερχομένων θνητών.

48:2.152. *Οι Συντονιστές του Συστήματος.* Εφ' όσον κάθε μοροντιανός κόσμος διαθέτει μία ξεχωριστή κατηγορία μοροντιανής ενέργειας, είναι εξαιρετικά δύσκολο για τους ανθρώπους να οραματισθούν τις σφαίρες αυτές. Αλλά σε κάθε διαδοχική σφαίρα διέλευσης, οι θνητοί θα βρουν τη φυτική ζωή, καθώς και οτιδήποτε άλλο αφορά στη μοροντιανή υπόσταση, να τροποποιείται προοδευτικά, ώστε να ανταποκρίνεται στην εξελισσόμενη πνευματοποίηση του ανερχόμενου διασωθέντος. Και εφ' όσον το ενεργειακό σύστημα του κάθε κόσμου είναι έτσι εξατομικευμένο, οι συντονιστές αυτοί λειτουργούν για να εναρμονίσουν και να συνδυάσουν τα διαφορετικά αυτά συστήματα δύναμης σε μία λειτουργική μονάδα για τις σχετικές σφαίρες οποιασδήποτε ομάδας.

48:2.16 Οι ανερχόμενοι θνητοί προοδεύουν βαθμιαία από το φυσικό στο πνευματικό, καθώς προωθούνται από τον ένα μοροντιανό κόσμο στον άλλο. Εξ αυτού και η αναγκαιότητα διασφάλισης μιας ανελικτικής κλίμακας μοροντιανών σφαιρών και μιας ανελικτικής κλίμακας μοροντιανών μορφών.

48:2.17 Όταν οι ανερχόμενοι στους κόσμους-δώματα περνούν από τη μία σφαίρα στην άλλη, παραδίδονται από τα σεραφείμ μεταφοράς στους παραλήπτες των συντονιστών του συστήματος στον εξελιγμένο κόσμο. Εδώ, στους μοναδικούς εκείνους ναούς, στο κέντρο των εβδομήντα ακτινωτών περύγων, όπου βρίσκονται θάλαμοι διέλευσης παρόμοιοι με τις αίθουσες ανάστασης στον αρχικό κόσμο υποδοχής για τους γήινης προέλευσης θνητούς, οι απαραίτητες αλλαγές στη μορφή των πλασμάτων έχουν επιδέξια πραγματοποιηθεί από τους συντονιστές του συστήματος. Οι πρώιμες αυτές μοροντιανές μορφές χρειάζονται περίπου επτά ημέρες τυπικού χρόνου για την ολοκλήρωσή τους.

48:2.183. *Οι Πλανητικοί Επόπτες.* Κάθε μοροντιανός κόσμος, από τις σφαίρες-δώματα μέχρι το αρχηγείο του συστήματος, βρίσκεται υπό την εποπτεία – όσον αφορά στα μοροντιανά θέματα – των εβδομήντα φρουρών. Αποτελούν το τοπικό πλανητικό συμβούλιο του ανώτερου μοροντιανού κύρους. Το συμβούλιο αυτό χορηγεί τα υλικά για τη μοροντιανή μορφή σε όλα τα ανερχόμενα πλάσματα που προσεδαφίζονται στις σφαίρες και εγκρίνει τις

αλλαγές εκείνες στη μορφή των πλασμάτων, οι οποίες καθιστούν δυνατό για έναν ανερχόμενο το να προωθηθεί στην επόμενη σφαίρα. Αφού διασχίσετε τους κόσμους-δώματα, θα μεταφερθείτε από μία φάση μοροντιανής ζωής σε μία άλλη, χωρίς να χρειασθεί να εγκαταλείψετε τη συνείδησή σας. Η έλλειψη συνείδησης συνοδεύει μόνο τις πρώιμες μεταμορφώσεις και τις μετέπειτα διελεύσεις από το ένα σύμπαν στο άλλο και από τη Χαβόνα προς τον Παράδεισο.

48:2.194. *Οι Συνδυασμένοι Ελεγκτές*. Μία από αυτές τις εξαιρετικά μηχανικές οντότητες βρίσκεται πάντα σταθμευμένη στο κέντρο της κάθε διοικητικής μονάδας ενός μοροντιανού κόσμου. Ο συνδυασμένος ελεγκτής είναι ευαίσθητος προς, και λειτουργεί με, τις φυσικές, πνευματικές και μοροντιανές ενέργειες. Και με την οντότητα αυτή, συνδέονται πάντα δύο συντονιστές του συστήματος, τέσσερις ρυθμιστές των κυκλωμάτων, ένας πλανητικός επόπτης, ένας σταθεροποιητής των συνδέσμων και, είτε ένας συνεργαζόμενος αρχειοφύλακας, είτε ένας επιλεκτικός συνοδός.

48:2.205. *Οι Σταθεροποιητές των Συνδέσμων*. Τούτοι είναι οι ρυθμιστές της μοροντιανής ενέργειας σε συνδυασμό με τις φυσικές και πνευματικές δυνάμεις του κόσμου. Καθιστούν δυνατή τη μετατροπή της μοροντιανής ενέργειας σε μοροντιανή ύλη. Ολόκληρη η μοροντιανή οργάνωση ύπαρξης εξαρτάται από τους σταθεροποιητές. Επιβραδύνουν τις περιστροφές της ενέργειας μέχρι του σημείου εκείνου όπου μπορεί να επέλθει η εμφάνιση της ύλης. Δεν βρίσκω, όμως, όρους με τους οποίους θα μπορούσα να συγκρίνω, ή να παρουσιάσω τη λειτουργία τέτοιων υπάρξεων. Βρίσκονται απολύτως πέραν της ανθρώπινης φαντασίας.

48:2.216. *Επιλεκτικοί Συνοδοί*. Καθώς προωθείστε από τη μία κατηγορία, ή φάση ενός μοροντιανού κόσμου σε μία άλλη, πρέπει να επανασυγχρονισθείτε, ή να συγχρονισθείτε σε ανώτερη κλίμακα και τούτο είναι το έργο των επιλεκτικών συνοδών, να διατηρούν τον προοδευτικό συγχρονισμό σας με τη μοροντιανή ζωή.

48:2.22 Ενώ οι βασικές μοροντιανές μορφές ζωής και ύλης είναι ταυτόσημες από τον πρώτο κόσμο-δώμα μέχρι την τελευταία σφαίρα διέλευσης στο σύμπαν, υπάρχει μία λειτουργική πρόοδος η οποία βαθμιαία εκτείνεται από την ύλη στο πνεύμα. Η προσαρμογή σας σ' αυτή τη βασικά ομοιόμορφη, αλλά προοδευτικά εξελισσόμενη και πνευματοποιούμενη δημιουργία πραγματοποιείται με την επιλεκτική αυτή επανευναρμόνιση. Μία παρόμοια ρύθμιση στο μηχανισμό της προσωπικότητας ισοδυναμεί με μια νέα δημιουργία, παρά το γεγονός ότι διατηρείτε την ίδια μοροντιανή μορφή.

48:2.23 Μπορεί κατ' επανάληψη να υποβληθείτε στη δοκιμασία των εξεταστών αυτών και μόλις καταγράψετε ένα ικανοποιητικό πνευματικό επίτευγμα, με χαρά θα σας πιστοποιήσουν για μία προωθημένη θέση. Οι προοδευτικές αυτές αλλαγές οδηγούν σε διαφοροποιημένες αντιδράσεις στο μοροντιανό περιβάλλον, όπως τροποποιήσεις στις απαιτήσεις διατροφής καθώς και πολυάριθμες άλλες ατομικές πρακτικές.

48:2.24 Οι επιλεκτικοί συνοδοί προσφέρουν επίσης μεγάλες υπηρεσίες στην ομαδοποίηση των μοροντιανών προσωπικοτήτων με το σκοπό της μελέτης, της διδασκαλίας καθώς άλλων σχεδίων. Οι ίδιοι, φυσικά, υποδεικνύουν εκείνους οι οποίοι θα λειτουργήσουν καλύτερα σε μία προσωρινή συνεργασία.

48:2.257. *Οι Συνεργαζόμενοι Αρχαιοφύλακες*. Ο μοροντιανός κόσμος έχει τους δικούς του καταγραφείς, οι οποίοι υπηρετούν σε συνεργασία με τους πνευματικούς καταγραφείς στην

εποπτεία και φύλαξη των αρχείων και των άλλων δεδομένων των εγγενών στις μοροντιανές δημιουργίες. Τα μοροντιανά αρχεία είναι διαθέσιμα σε όλες τις τάξεις των προσωπικοτήτων.

48:2.26 Όλοι οι μοροντιανοί κόσμοι διέλευσης είναι το ίδιο προσβάσιμοι στις υλικές και τις πνευματικές υπάρξεις. Ως μοροντιανοί εξελισσόμενοι θα παραμείνετε σε πλήρη επαφή με τον κόσμο της ύλης και τις υλικές προσωπικότητες, ενώ όλο και περισσότερο θα διακρίνετε και θα αδελφοποιείστε με τις πνευματικές οντότητες και, ως τη στιγμή της αναχώρησής σας από το μοροντιανό καθεστώς, θα έχετε δει όλες τις τάξεις των πνευμάτων με εξαίρεση ολίγων από τους ανώτερους τύπους, όπως είναι οι Μοναχικοί Αγγελιαφόροι.

3. ΟΙ ΜΟΡΟΝΤΙΑΝΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ

48:3.1 Τα πλήθη αυτά των κόσμων-δωμάτων και των μοροντιανών κόσμων είναι οι απόγονοι ενός Πνεύματος-Μητέρα του τοπικού σύμπαντος. Δημιουργούνται μέσα στους αιώνες σε ομάδες των εκατό χιλιάδων και στον Νέβαδον υπάρχουν επί του παρόντος πάνω από εβδομήντα εκατομμύρια από τις μοναδικές αυτές οντότητες.

48:3.2 Οι μοροντιανοί σύντροφοι εκπαιδεύονται για υπηρεσία από τους Μελχισεδέκ σ' έναν ειδικό πλανήτη κοντά στον Σάλβινγκτον. Δεν περνούν από τα κεντρικά σχολεία των Μελχισεδέκ. Όσον αφορά στην υπηρεσία τους, πηγαίνουν από τους κατώτερους κόσμους-δώματα του συστήματος μέχρι τις ανώτατες σφαίρες μελέτης του Σάλβινγκτον, ωστόσο, σπάνια απαντώνται στους κατοικημένους κόσμους. Υπηρετούν υπό τη γενική εποπτεία των Υιών του Θεού και την άμεση καθοδήγηση των Μελχισεδέκ.

48:3.3 Οι μοροντιανοί σύντροφοι διατηρούν δέκα χιλιάδες αρχηγεία σ' ένα τοπικό σύμπαν – σε κάθε έναν από τους πρώτους κόσμους-δώματα ενός τοπικού σύμπαντος. Αποτελούν μία, σχεδόν καθ' ολοκληρίαν, αυτοκυβερνώμενη τάξη και είναι, γενικά, μία ευφυής και πιστή ομάδα πλασμάτων. Συχνά, όμως, και σε σχέση με ορισμένες ατυχείς ουράνιες αναταραχές, έχει μαθευτεί ότι παρεξέκλιναν. Χιλιάδες από τα χρήσιμα αυτά πλάσματα χάθηκαν την εποχή της εξέγερσης του Εωσφόρου στη Σατάνια. Το τοπικό σας σύστημα έχει τώρα την πλήρη του αναλογία από τις οντότητες αυτές, με τις απώλειες της εξέγερσης του Εωσφόρου να έχουν μόλις πρόσφατα αποκατασταθεί.

48:3.4 Υπάρχουν δύο ξεχωριστοί τύποι Μοροντιανών Συντρόφων. Ο ένας τύπος είναι επιθετικός και ο άλλος υποχωρητικός, αλλά κατά τα λοιπά ανήκουν στην ίδια κατηγορία. Δεν είναι πλάσματα με φύλο, αλλά επιδεικνύουν μία τρυφερά όμορφη αφοσίωση το ένα για το άλλο. Και ενώ μετά βίας μπορούν να θεωρηθούν κατάλληλοι συνοδοί, υπό την υλική (ανθρώπινη) έννοια, έχουν μεγάλη συγγένεια με τις ανθρώπινες φυλές όσον αφορά στην τάξη της υπόστασης των πλασμάτων. Τα μεσοδιάστατα πλάσματα των κόσμων είναι οι στενότεροι συγγενείς σας. Ύστερα έρχονται τα μοροντιανά χερουβείμ και έπειτα από αυτά, οι Μοροντιανοί Σύντροφοι.

48:3.5 Οι σύντροφοι αυτοί είναι τρυφερά στοργικοί και γοητευτικά κοινωνικές υπάρξεις. Διαθέτουν ξεχωριστές προσωπικότητες και όταν τους συναντήσετε στους κόσμους-δώματα, αφού μάθετε να τους αναγνωρίζετε ως τάξη, γρήγορα θα διακρίνετε την ατομικότητά τους. Οι θνητοί μοιάζουν ο ένας με τον άλλο. Ταυτόχρονα, ο καθένας σας διαθέτει μία ξεχωριστή και αναγνωρίσιμη προσωπικότητα.

48:3.6 Κάτι από την αντίληψη της φύσης του έργου των Μοροντιανών αυτών Συντρόφων μπορεί να εξαχθεί από την ακόλουθη ταξινόμηση των δραστηριοτήτων τους σ' ένα τοπικό σύστημα:

48:3.71. *Οι Φρουροί των Οδοιπόρων* δεν είναι επιφορτισμένοι με ιδιαίτερα καθήκοντα στη σχέση τους με τους μοροντιανούς εξελισσόμενους. Οι σύντροφοι αυτοί είναι υπεύθυνοι για το σύνολο της μοροντιανής πορείας και ως εκ τούτου οι συντονιστές του έργου όλων των άλλων μοροντιανών και μεταβατικών λειτουργιών.

48:3.82. *Οι Παραλήπτες των Οδοιπόρων και Ελεύθεροι Συνεργάτες*. Αυτοί είναι οι κοινωνικοί σύντροφοι των νεοαφικνούμενων στους κόσμους-δώματα. Ένας εξ αυτών θα είναι σίγουρα διαθέσιμος για να σας καλωσορίσει όταν θα ξυπνήσετε στον αρχικό κόσμο-δώμα από τον πρώτο ύπνο διέλευσης στο χρόνο, όταν βιώσετε την εμπειρία της ανάστασης από το θάνατο της σάρκας στη μοροντιανή ζωή. Και από τη στιγμή που έτσι τυπικά σας καλωσορίζουν όταν ξυπνάτε, μέχρις ότου εγκαταλείψετε το τοπικό σύμπαν ως πρώτου βαθμού πνεύμα, οι Μοροντιανοί αυτοί Σύντροφοι είναι ακόμη μαζί σας.

48:3.9 *Οι σύντροφοι* δεν είναι μόνιμα αποσπασμένοι στα μεμονωμένα άτομα. Ο Ανερχόμενος σε κάποιον από τους κόσμους-δώματα, ή τους ανώτερους κόσμους θνητός, μπορεί να έχει διαφορετικό σύντροφο σε κάθε μία από τις διάφορες διαδοχικές περιστάσεις και πάλι, μπορεί να συνεχίσει για μεγάλες περιόδους χωρίς κανέναν. Εξαρτάται από τις απαιτήσεις και επίσης από τη διαθέσιμη παρακαταθήκη των συντρόφων.

48:3.103. *Οι Οικοδεσπότες των Ουράνιων Επισκεπτών*. Τα φιλεύσπλαχνα αυτά πλάσματα είναι αφοσιωμένα στη διασκέδαση των υπερανθρώπινων ομάδων των σπουδαζόντων επισκεπτών και των άλλων ουράνιων, που μπορεί να συμβεί να παραμείνουν προσωρινά στους κόσμους διέλευσης. Θα έχετε άφθονες ευκαιρίες να επισκεφθείτε οποιοδήποτε κόσμο τον οποίο εμπειρικά έχετε κατακτήσει. Οι σπουδάζοντες επισκέπτες επιτρέπονται σε όλους τους κατοικημένους πλανήτες, ακόμη και σ' εκείνους που βρίσκονται σε απομόνωση.

48:3.114. *Συντονιστές και Διευθυντές των Συνδέσμων*. Οι σύντροφοι αυτοί είναι αφοσιωμένοι στη διευκόλυνση των μοροντιανών επαφών και την πρόληψη της σύγχυσης. Είναι οι καθοδηγητές της κοινωνικής συμπεριφοράς και της μοροντιανής προόδου, υποστηρίζοντας τις ανά τάξη, αλλά και άλλες ομαδικές δραστηριότητες μεταξύ των ανερχομένων θνητών. Διατηρούν μεγάλες εκτάσεις στις οποίες συγκεντρώνουν τους μαθητές τους και από καιρό σε καιρό κάνουν αιτήσεις στους ουράνιους τεχνουργούς και τους Διευθυντές Ανάκλησης για την ποίκιλη των προγραμμάτων τους. Καθώς προχωρείτε, θα έλθετε σε στενή επαφή με τους συντρόφους αυτούς και θα αγαπήσετε εξαιρετικά και τις δύο ομάδες. Είναι θέμα τύχης το εάν θα συνδεθείτε με έναν επιθετικό, ή ένα υποχωρητικό τύπο συντρόφου.

48:3.125. *Διερμηνείς και Μεταφραστές*. Κατά την πρώτη πορεία σας στους κόσμους-δώματα θα προσφεύγετε συχνά στους διερμηνείς και τους μεταφραστές. Γνωρίζουν και μιλούν όλες τις γλώσσες ενός τοπικού σύμπαντος. Είναι οι γλωσσομαθείς των κόσμων.

48:3.13 *Δεν θα μάθετε τις καινούργιες γλώσσες αυτόματα*. Θα μάθετε μία γλώσσα εκεί ακριβώς όπως την μαθαίνετε κι' εδώ και οι ευφυείς αυτές υπάρξεις θα γίνουν οι γλωσσικοί σας διδάσκαλοι. Η πρώτη σπουδή σας στους κόσμους-δώματα θα είναι η γλώσσα της Σατάνια και έπειτα η γλώσσα του Νέβαδον. Και ενώ θα μαθαίνετε σε βάθος τις καινούργιες αυτές γλώσσες, οι Μοροντιανοί Σύντροφοι θα γίνουν οι άξιοι διερμηνείς σας και οι υπομονετικοί μεταφραστές. Ποτέ δεν θα συναντήσετε έναν επισκέπτη σε οποιονδήποτε από τους κόσμους αυτούς, αλλά κάποιον από τους Μοροντιανούς Συντρόφους που θα είναι σε θέση να εκτελέσει χρέη διερμηνέα.

48:3.146. *Οι Επόπτες Περιήγησης και Ψυχαγωγίας*. Οι σύντροφοι αυτοί θα σας συνοδεύσουν στα μακρινά σας ταξίδια στην αρχηγική σφαίρα και τους περιβάλλοντες κόσμους της

μεταβατικής επιμόρφωσης. Σχεδιάζουν, διευθύνουν και επιβλέπουν όλες αυτές τις ατομικές και ομαδικές περιηγήσεις στους κόσμους εκπαίδευσης και καλλιέργειας του συστήματος.

48:3.157. *Συνοδοί στους Χώρους και τα Κτίρια.* Ακόμη και οι υλικές, αλλά και οι μοροντιανές κατασκευές αποκτούν περισσότερη τελειότητα και μεγαλείο καθώς προωθείστε στην πορεία σας στους κόσμους-δώματα. Ως άτομα και ως ομάδες σας επιτρέπεται να κάνετε ορισμένες αλλαγές στους χώρους οι οποίοι σας έχουν ορισθεί ως κέντρο, για την προσωρινή σας παραμονή στους διάφορους κόσμους δώματα. Πολλές από τις δραστηριότητες των σφαιρών αυτών λαμβάνουν χώρα σε ανοικτούς, αλλά περιγεγραμμένους, χώρους των ποικιλοτρόπως καθορισμένων κύκλων, τετραγώνων και τριγώνων. Η πλειονότητα των κατασκευών των κόσμων-δωμάτων δεν έχει στέγη, αφού αποτελείται από περιβόλους μεγαλειώδους δόμησης και εξαιρετικής διακόσμησης. Οι κλιματολογικές και οι άλλες συνθήκες που επικρατούν στους αρχιτεκτονικούς κόσμους καθιστούν τις στέγες εντελώς άχρηστες.

48:3.16 Οι συνοδοί αυτοί των μεταβατικών φάσεων της ζωής των ανερχομένων είναι θαυμάσιοι στη διαχείριση των μοροντιανών θεμάτων. Δημιουργήθηκαν γι' αυτό το σκοπό και, εν αναμονή της πραγμάτωσης του Υπέρτατου Όντος, θα παραμείνουν εσαεί Μοροντιανοί Σύντροφοι. Δεν εκτελούν ποτέ διαφορετικά καθήκοντα.

48:3.17 Καθώς τα συστήματα και τα σύμπαντα εγκαθίστανται στο φως και στη ζωή, οι κόσμοι-δώματα όλο και περισσότερο παύουν να λειτουργούν ως μεταβατικές σφαίρες μοροντιανής εξάσκησης. Όλο και περισσότερο οι τελικιστές καταρτίζουν το νέο τους εκπαιδευτικό καθεστώς, που φαίνεται να έχει σχεδιαστεί για να μεταφέρει την κοσμική συνείδηση από το παρόν επίπεδο του μεγάλου σύμπαντος σ' εκείνο των μελλοντικών εξώτερων συμπάντων. Οι Μοροντιανοί Σύντροφοι είναι προορισμένοι να λειτουργούν συνεργαζόμενοι ολοένα και περισσότερο με τους τελικιστές, καθώς και σε πολυάριθμους άλλους χώρους, άγνωστους επί του παρόντος στην Ουράνια.

48:3.18 Μπορείτε να προβλέψετε ότι οι οντότητες αυτές πρόκειται, πιθανόν, να συνεισφέρουν τα μέγιστα στην απόλαυσή σας στους κόσμους-δώματα, είτε η παραμονή σας είναι μακρά, είτε σύντομη. Και θα συνεχίσετε να τους απολαμβάνετε σ' ολόκληρη την ανοδική σας διαδρομή μέχρι τον Σάλβινγκτον. Δεν είναι, από τεχνικής πλευράς, απαραίτητοι σε κάποιο μέρος της πορείας σας προς τη σωτηρία. Θα μπορούσατε να φθάσετε στον Σάλβινγκτον χωρίς αυτούς, αλλά θα σας έλειπαν πολύ. Αποτελούν την ατομική πολυτέλεια της ανελικτικής σας πορείας στο τοπικό σύμπαν.

4. ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΕΣ ΑΝΑΚΛΗΣΗΣ.

48:4.1 Η χαρμόσυνη ιλαρότητα και το αντίστοιχο του χαμόγελου είναι συμπαντικά, σαν τη μουσική. Υπάρχει ένα μοροντιανό και ένα πνευματικό ισοδύναμο της ιλαρότητας και του γέλιου. Η ανελικτική ζωή είναι περίπου εξ ίσου μοιρασμένη ανάμεσα στην εργασία και τη διασκέδαση – την απαλλαγή από την υποχρέωση.

48:4.2 Η ουράνια χαλάρωση και η υπεράνω του ανθρώπινου ευθυμία είναι εντελώς διαφορετικές από τα ανθρώπινα αντίστοιχά τους, ωστόσο όλοι εντρυφούμε, ουσιαστικά, σε μία μορφή και των δύο. Και κάνουν για μας, στην κατάστασή μας, αυτό που το ιδανικό χιούμορ μπορεί να κάνει για εσάς στην Ουράνια. Οι Μοροντιανοί Σύντροφοι είναι άξιοι εγγυητές της διασκέδασης και υποστηρίζονται πολύ έξυπνα από τους Διευθυντές Ανάκλησης.

48:4.3 Πιθανόν να κατανοούσατε καλύτερα τη λειτουργία των Διευθυντών Ανάκλησης αν παρομοιάζονταν με τους ανώτερους τύπους των ευθυμογράφων στην Ουράνια, αν και θα

επρόκειτο για έναν εξαιρετικά τραχύ και κάπως ατυχή τρόπο με τον οποίο θα προσπαθούσε κάποιος να δώσει μία ιδέα της λειτουργίας των διευθυντών αυτών της αλλαγής και της χαλάρωσης, των λειτουργιών αυτών του ανώτερου χιούμορ των μοροντιανών και πνευματικών χώρων.

48:4.4 Περιγράφοντας το πνευματικό χιούμορ, αφήστε με πρώτα να σας πω τι δεν είναι. Το πνευματικό ευφυολόγημα δεν χρωματίζεται ποτέ από τον τονισμό των ατυχιών των αδυνάτων και των σφαλλόντων. Ούτε ποτέ βλασφημεί πάνω στη δικαιοσύνη και το μεγαλείο του θείου. Τα αστεία μας περιλαμβάνουν τρία γενικά επίπεδα κατανόησης:

48:4.51. *Αστεία αναπόλησης.* Είναι η ειρωνεία που βγαίνει από τις αναμνήσεις παρελθόντων συμβάντων στην εμπειρία ενός ατόμου, των αγώνων, των προσπαθειών και, κάποιες φορές, του φόβου του και συχνά της ανόητης και παιδιάστικης ανησυχίας του. Σ' εμάς, αυτό το είδος του χιούμορ εκπορεύεται από την βαθιά εδραιωμένη και εγγενή ικανότητα να χρησιμοποιούμε ως πηγή τροφοδοσίας τις αναμνήσεις του παρελθόντος για να αρωματίσουμε και μάλλον να ελαφρύνουμε τα βαριά φορτία του παρόντος.

48:4.62. *Επίκαιρο χιούμορ.* Ο παραλογισμός πολλών από εκείνα που τόσο συχνά μας απασχολούν σοβαρά, η χαρά του να διαπιστώνουμε το επουσιώδες πολλών από τις πιο σοβαρές, ατομικές μας ανησυχίες. Εκτιμούμε τα μέγιστα αυτό το είδος του χιούμορ, όταν είμαστε καλύτερα σε θέση να προεξοφλήσουμε τις ανησυχίες του παρόντος για χάρη της μελλοντικής σταθερότητας.

48:4.73. *Προφητική Ευτυχία.* Θα είναι, ίσως, δύσκολο για τους θνητούς να αντιληφθούν το είδος αυτό του χιούμορ, ωστόσο εμείς βρίσκουμε ξεχωριστή ικανοποίηση στη διαβεβαίωση «ότι όλα τα πράγματα οδηγούν στο καλό» - για τα πνεύματα και τους μοροντιανούς, όπως επίσης και για τους θνητούς. Η άποψη αυτή του ουράνιου χιούμορ πηγάζει από την πίστη μας στην τρυφερή, ολοκληρωτική φροντίδα των ανωτέρων μας και στην θεία σταθερότητα των Υπέρτατων Διευθυντών μας.

48:4.8 Οι Διευθυντές Ανάκλησης, όμως, των κόσμων δεν ασχολούνται αποκλειστικά με την παρουσίαση του υψηλού χιούμορ των διαφόρων τάξεων των ευφών υπάρξεων. Ασχολούνται, επίσης, με την καθοδήγηση της ψυχαγωγίας, της πνευματικής αναψυχής και της μοροντιανής διασκέδασης. Και για το σκοπό αυτό έχουν την ολόψυχη συνεργασία των ουράνιων τεχνουργών.

48:4.9 Οι ίδιοι οι Διευθυντές Ανάκλησης δεν αποτελούν ομάδα που δημιουργήθηκε για το σκοπό αυτό. Είναι ένα στρατολογημένο σώμα, το οποίο περιλαμβάνει υπάρξεις που ξεκινούν από τους αυτόχθονες της Χαβόνα, περνούν από τα πλήθη των αγγελιαφόρων και τα λειτουργικά πνεύματα του χρόνου και φθάνουν στους μοροντιανούς προοδεύοντας από τους εξελικτικούς κόσμους. Είναι όλοι εθελοντές που αφιερώνονται στο έργο της βοήθειας προς τους συντρόφους τους στην επίτευξη της αλλαγής της σκέψης και της ανάπαυσης του νου, αφού οι ιδιότητες αυτές είναι εξαιρετικά χρήσιμες στην αποκατάσταση των εξαντλημένων ενεργειών.

48:4.10 Όταν κανείς είναι εν μέρει εξαντλημένος από τις προσπάθειες του επιτεύγματος και ενώ περιμένει την λήψη νέου ενεργειακού φορτίου, βρίσκει μία γλυκιά ευχαρίστηση αναβιώνοντας τα πεπραγμένα άλλων καιρών και εποχών. *Οι προγενέστερες εμπειρίες της φυλής, ή της τάξης μας γαληνεύουν όταν τις αναπολούμε.* Και αυτός ακριβώς είναι ο λόγος για τον οποίο οι καλλιτέχνες αυτοί αποκαλούνται Διευθυντές Ανάκλησης – βοηθούν στην

αναστροφή της μνήμης σε ένα προηγούμενο στάδιο ανάπτυξης, ή σε μία λιγότερο βιωμένη κατάσταση ύπαρξης.

48:4.11¹¹Όλες οι υπάρξεις απολαμβάνουν το είδος αυτό της ανάκλησης εκτός εκείνων οι οποίοι είναι εκ φύσεως Δημιουργοί, εξ ου και ανανεώνονται αυτόματα, καθώς και ορισμένοι ανώτερα εξειδικευμένοι τύποι πλασμάτων, όπως τα κέντρα δύναμης και οι φυσικοί ελεγκτές, οι οποίοι είναι πάντοτε και αιώνια επαγγελματικοί σε όλες τις αντιδράσεις τους. Οι περιοδικές αυτές απαλλαγές από την ένταση του καθήκοντος αποτελούν συνηθισμένο κομμάτι της ζωής σε όλους τους κόσμους μέσα στο σύμπαν των συμπάντων, όχι όμως στο Νησί του Παραδείσου. Οι οντότητες που γεννήθηκαν στην κεντρική κατοικία δεν μπορούν να εξαντληθούν και γι' αυτό δεν υπόκεινται σε επαναφόρτιση. Και με τέτοιες τέλειες υπάρξεις του αιώνιου Παραδείσου δεν μπορεί να γίνει παρόμοια ανάκληση σε εξελικτικές εμπειρίες.

48:4.12¹²Οι περισσότεροι από εμάς προήλθαμε από κατώτερα στάδια ύπαρξης, ή μέσω διαδοχικών επιπέδων των τάξεών μας και είναι αναζωογονητικό, και ως ένα βαθμό διασκεδαστικό, το να αναπολούμε ορισμένα επεισόδια παλαιότερων εμπειριών μας. Υπάρχει μία γαλήνη στη μελέτη εκείνων που είναι πλέον παρελθόν για την τάξη κάποιου, και που παραμένει σαν μνήμη στο νου. Το μέλλον σηματοδοτεί αγώνα και εξέλιξη. Απαιτεί δουλειά, προσπάθεια και επιτεύγματα. Το άρωμα του παρελθόντος, όμως, των πραγμάτων το έχουμε κατακτήσει και επιτύχει. Η μελέτη του παρελθόντος μας επιτρέπει τη χαλάρωση κι' ακόμη μια τέτοια ανέμελη ανασκόπηση, που να προκαλεί πνευματική ιλαρότητα και μοροντιανή κατάσταση του νου, και να φθάνει στα όρια της ευδαιμονίας.

48:4.13¹³Ακόμη και το χιούμορ των θνητών γίνεται περισσότερο εγκάρδιο όταν περιγράφει επεισόδια που αφορούν σ' εκείνους που βρίσκονται ελάχιστα χαμηλότερα από το παρόν εξελικτικό επίπεδο ενός ατόμου, ή, όταν παρουσιάζει έναν δήθεν ανώτερο να γίνεται θύμα εμπειριών που συνήθως σχετίζονται με δήθεν κατώτερους. Εσείς οι της Ουράντια έχετε αφήσει πολλά από όσα είναι ταυτόχρονα χυδαία και σκληρά να αναμειχθούν με το χιούμορ σας, αλλά συνολικά, αξίζετε συγχαρητήρια για την, συγκριτικά, έντονη αίσθηση του χιούμορ σας. Ορισμένες από τις φυλές σας διαθέτουν πλούσια φλέβα χιούμορ που τους βοηθά στην επί της γης διαδρομή τους. Προφανώς δέχεστε πολλά, όσον αφορά στο χιούμορ, από την Αδαμική σας κληρονομιά, πολλά περισσότερα από όσα δεχθήκατε σε σχέση με τη μουσική, ή την τέχνη.

48:4.14¹⁴Ολόκληρη η Σατάνια, τον καιρό της ψυχαγωγίας, τις εποχές εκείνες που οι κάτοικοί της αναζωογονητικά αναβιώνουν τις αναμνήσεις ενός κατώτερου επιπέδου ύπαρξης, διαπαιδαγωγείται με το ωραίο χιούμορ ενός σώματος διευθυντών ανάκλησης από την Ουράντια. Διαθέτουμε πάντα την αίσθηση του ουράνιου χιούμορ, ακόμη και όταν αναλαμβάνουμε τις δυσκολότερες αποστολές. Βοηθά να αποφεύγεται η υπερβολική ανάπτυξη της αίσθησης της αλαζονείας. Δεν το αφήνουμε, όμως, ανεξέλεγκτο, όπως θα μπορούσατε να πείτε, «διασκεδάζουμε,» εκτός από όταν αποσυρόμαστε από τις σοβαρές αποστολές που αναλογούν στην τάξη μας.

48:4.15¹⁵Όταν μπαίνουμε στον πειρασμό να μεγαλοποιήσουμε την υπεροψία μας, αν σταθούμε να αναλογισθούμε το άπειρο του μεγαλείου και της χάρης των Δημιουργών μας, η έπαρσή μας γίνεται απόλυτα γελοία, φθάνοντας στα όρια της σάτιρας. Μία από τις λειτουργίες του χιούμορ είναι να βοηθήσει όλους εμάς να παίρνουμε τον εαυτό μας λιγότερο σοβαρά. *Το χιούμορ αποτελεί το θείο αντίδοτο για την υπερεκτίμηση του εγώ.*

48:4.16 Η ανάγκη για χαλάρωση και εκδήλωση του χιούμορ είναι μεγαλύτερη στις τάξεις εκείνες των ανερχομένων υπάρξεων οι οποίες υπέστησαν συνεχές άγχος κατά τις προσπάθειές τους για ανέλιξη. Τα δύο άκρα της ζωής ελάχιστα χρειάζονται την εκδήλωση του χιούμορ. Οι πρωτόγονοι άνθρωποι δεν έχουν την ικανότητα γι' αυτό και οι Παραδείσιες τελειότητες υπάρξεις δεν το χρειάζονται. Τα πλήθη της Χαβόνα είναι, εκ φύσεως, μια χαρούμενη και ιλαρή συνάθροιση υπέρτατα ευτυχισμένων προσωπικοτήτων. Στον Παράδεισο η ποιότητα της λατρείας προλαμβάνει την αναγκαιότητα δραστηριοτήτων ανάκλησης. Μεταξύ εκείνων, όμως, που αρχίζουν την πορεία τους πολύ χαμηλότερα από το στόχο της Παραδείσιας τελειότητας, υπάρχει πολύς χώρος για τη λειτουργία των διευθυντών ανάκλησης.

48:4.17 Όσο ανώτερο είναι ένα θνητό είδος, τόσο μεγαλύτερο είναι το άγχος και τόσο μεγαλύτερη η ικανότητα για την εκδήλωση του χιούμορ, όσο και η ανάγκη γι' αυτό. Στον πνευματικό κόσμο αληθεύει το αντίθετο: Όσο ψηλότερα ανερχόμαστε, τόσο μικρότερη είναι η ανάγκη για ψυχαγωγία, ή εμπειρίες ανάκλησης. Κατερχόμενοι όμως την κλίμακα της πνευματικής ζωής από τον Παράδεισο στα σεραφικά πλήθη, υπάρχει μία αυξανόμενη ανάγκη για τη δράση της χαράς και τη λειτουργία της ευδαιμονίας. Οι υπάρξεις εκείνες που χρειάζονται περισσότερο την αναζωογόνηση της περιοδικής ανάκλησης στην διανοητική κατάσταση προηγούμενων εμπειριών είναι οι ανώτεροι τύποι των ανθρώπινων ειδών, οι μοροντιανοί, οι άγγελοι και οι Υλικοί Υιοί, μαζί με όλους τους σχετικούς τύπους προσωπικοτήτων.

48:4.18 Το χιούμορ πρέπει να λειτουργεί ως αυτόματη ασφαλιστική δικλείδα ώστε να εμποδίζει τη δημιουργία υπερβολικών πιέσεων οφειλόμενων στη μονοτονία της συνεχούς και σοβαρής προσήλωσης του εαυτού μας πάνω στην έντονη προσπάθεια για εξελικτική πρόοδο και ανώτερα επιτεύγματα. Το χιούμορ λειτουργεί επίσης για να ελαττώνει τους κραδασμούς της αναπάντεχης επίδρασης των γεγονότων, ή της πραγματικότητας, των σκληρών, αμείλικτων καταστάσεων και της ευέλικτης, αεί-ζώσας πραγματικότητας. Η θνητή προσωπικότητα, μηδέποτε βεβαία για το τι πρόκειται να αντιμετωπίσει στην πορεία, μέσω του χιούμορ αντιλαμβάνεται γρήγορα – κατανοεί την έννοια και φθάνει στην επίγνωση – την απρόσμενη φύση μιας κατάστασης, είτε πρόκειται για ένα γεγονός, είτε για την πραγματικότητα.

48:4.19 Ενώ το χιούμορ της Ουράντια είναι εξαιρετικά τραχύ και εν πολλοίς άτεχνο, σίγουρα εξυπηρετεί ένα αξιόλογο στόχο, τόσο ως διασφάλιση της υγείας όσο και ως απελευθέρωση από τη συναισθηματική πίεση, προφυλάσσοντας έτσι τραυματικές νευρικές εντάσεις και υπερβολική προσήλωση στον εαυτό μας. Το χιούμορ και η διασκέδαση – η χαλάρωση – δεν αποτελούν ποτέ αντιδράσεις προοδευτικής δράσης. Είναι πάντα ο αντίλαλος μιας ματιάς προς τα πίσω, μιας ανάμνησης του παρελθόντος. Ακόμα και στην Ουράντια, όπου βρίσκεστε τώρα, το βρίσκετε πάντα αναζωογονητικό όταν για λίγο μπορέσετε να αναστείλετε τις προσπάθειες των νεώτερων και ανώτερων διανοητικών επιτευγμάτων και επιστρέψετε στις απλούστερες ενασχολήσεις των προγόνων σας.

48:4.20 Οι αρχές της Ουραντιανής διασκέδασης είναι φιλοσοφικά ορθές και εξακολουθούν να εφαρμόζονται σ' όλη την ανελικτική σας πορεία, μέσω των κυκλωμάτων της Χαβόνα, ως τις αιώνιες ακτές του Παραδείσου. Ως ανερχόμενες οντότητες διαθέτετε ατομικές αναμνήσεις όλων των προηγούμενων και κατώτερων φάσεων ύπαρξης και χωρίς τις προσωπικές αυτές αναμνήσεις του παρελθόντος δεν θα υπήρχε έρεισμα για το χιούμορ του παρόντος, ούτε γέλιο θνητού, ούτε ιλαρότητα μοροντιανού. Είναι αυτή η ανάκληση των εμπειριών του παρελθόντος που παρέχει τη βάση για την παρούσα τέρψη και ψυχαγωγία. Και έτσι θα

απολαμβάνετε τα ουράνια ισοδύναμα του γήινου χιούμορ σας σ' ολόκληρη την ανοδική πορεία της μακράς μοροντιανής σας κατάστασης και της μετέπειτα ολοένα περισσότερο πνευματικής πορείας. Και το κομμάτι αυτό του Θεού (ο Προσαρμοστής) που γίνεται αιώνιο κομμάτι της προσωπικότητας ενός ανερχομένου θνητού συμβάλλει με την αρμονία του θείου στις ευφρόσυνες εκδηλώσεις, ακόμη και στο πνευματικό γέλιο, των ανελικομένων πλασμάτων του χρόνου και του διαστήματος.

5. ΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ-ΔΩΜΑΤΩΝ

48:5.1 Οι διδάσκαλοι των κόσμων-δωμάτων είναι ένα σώμα εγκαταλειφθέντων αλλά μεγαλυνθέντων χερουβείμ και σανομπείμ. Όταν ένας οδοιπόρος του χρόνου προχωρήσει από ένα δοκιμαστικό κόσμο του διαστήματος στους κόσμους-δώματα και τους συνδεδεμένους κόσμους της μοροντιανής εκπαίδευσης, συνοδεύεται από το προσωπικό του σεραφείμ, ή το σεραφείμ της ομάδας του, τον φρουρό του πεπωμένου. Στους κόσμους της θνητής υπόστασης το σεραφείμ βοηθάται έξυπνα από τα χερουβείμ και τα σανομπείμ. Όταν όμως ο θνητός του προστατευόμενος απαλλαγεί από τα δεσμά της σάρκας και αρχίσει την ανελικτική του πορεία, όταν η μετά την ύλη, ή μοροντιανή ζωή αρχίσει, το συνοδεύον σεραφείμ δεν χρειάζεται άλλο τις υπηρεσίες των προηγούμενων υπαξιοματικών του, των χερουβείμ και των σανομπείμ.

48:5.2 Οι εγκαταλειμμένοι αυτοί βοηθοί των λειτουργικών σεραφείμ καλούνται συχνά στο αρχηγείο του σύμπαντος, όπου περνούν στην στενότετη περίπτωση του Συμπαντικού Πνεύματος-Μητέρα και κατόπιν προχωρούν προς τις εκπαιδευτικές σφαίρες του συστήματος ως Διδάσκαλοι των Κόσμων-Δωμάτων. Οι διδάσκαλοι αυτοί επισκέπτονται συχνά τους υλικούς κόσμους και λειτουργούν από τους κατώτερους κόσμους-δώματα μέχρι τις ανώτατες εκπαιδευτικές σφαίρες που συνδέονται με το αρχηγείο του σύμπαντος. Με δική τους πρωτοβουλία μπορούν να επιστρέψουν στην προηγούμενη συνεργασία τους με τα λειτουργικά σεραφείμ.

48:5.3 Υπάρχουν δισεκατομμύρια δισεκατομμυρίων από τους δασκάλους αυτούς στη Σατάνια και ο αριθμός τους διαρκώς αυξάνεται, επειδή, στις περισσότερες περιπτώσεις, όταν ένα σεραφείμ προχωρεί προς το εσωτερικό μαζί με έναν δια του Προσαρμοστή συγχωνευθέντα θνητό, μένουν πίσω ένα χερουβείμ και ένα σανομπείμ.

48:5.4 Οι Διδάσκαλοι των Κόσμων-Δωμάτων, όπως οι περισσότεροι από τους άλλους εκπαιδευτές, διορίζονται από τους Μελχισεδέκ. Γενικά εποπτεύονται από τους Μοροντιανούς Συντρόφους, αλλά ως άτομα και ως δάσκαλοι εποπτεύονται από τους ενεργεια επικεφαλής των σχολείων των σφαιρών, όπου μπορούν να λειτουργήσουν ως εκπαιδευτές.

48:5.5 Τα εξελιγμένα αυτά χερουβείμ εργάζονται συνήθως σε ζευγάρια, όπως και όταν ήταν αποσπασμένα στα σεραφείμ. Είναι εκ φύσεως πολύ κοντά στο μοροντιανό τύπο ύπαρξης και εγγενώς φιλικοί διδάσκαλοι των ανερχομένων θνητών, ενώ διευθύνουν πολύ αποτελεσματικά το πρόγραμμα του κόσμου-δώμα και του μοροντιανού εκπαιδευτικού συστήματος.

48:5.6 Στα σχολεία της μοροντιανής ζωής, οι δάσκαλοι αυτοί ασχολούνται με την ατομική, την ομαδική, την ανά τάξη και τη μαζική διδασκαλία. Στους κόσμους-δώματα τέτοια σχολεία είναι οργανωμένα σε τρεις γενικά ομάδες, εκατό υποδιαιρέσεων η κάθε μία: τα σχολεία της λογικής, τα σχολεία των συναισθημάτων και τα σχολεία των έργων. Όταν φθάσετε στον αστερισμό, προστίθενται τα σχολεία της δεοντολογίας, τα σχολεία της διοίκησης και τα

σχολεία της κοινωνικής προσαρμογής. Στους αρχηγικούς κόσμους του σύμπαντος θα εισαχθείτε στις σχολές της φιλοσοφίας, του θείου και τις αμιγούς πνευματικότητας.

48:5.7 Τα πράγματα εκείνα που μπορεί να είχατε διδαχθεί στη γη, αλλά που δεν κατορθώσατε να μάθετε, πρέπει να κατακτηθούν υπό την καθοδήγηση των πιστών αυτών και υπομονετικών δασκάλων. Δεν υπάρχουν μεγαλοπρεπείς οδοί, σύντομοι δρόμοι, ή εύκολες ατραποί προς τον Παράδεισο. Ανεξάρτητα από τις ατομικές παραλλαγές στην πορεία, κατακτάτε τις γνώσεις της μιας σφαίρας πριν προχωρήσετε σε μία άλλη, τουλάχιστον τούτο είναι αληθές αφού εγκαταλείψετε το γενέθλιο κόσμο σας.

48:5.8 Ένας από τους στόχους της μοροντιανής πορείας είναι να επιτύχετε η μόνιμη εκκρίζωση από τους θνητούς διασωθέντες παρόμοιων ζωδών υπολειμματικών ιδιοτήτων, όπως η αναβολή, η αμφιβολία, η ανειλικρίνεια, η αποφυγή των προβλημάτων, η αδικία και ο ευδαιμονισμός. Η μανσονιανή ζωή διδάσκει από νωρίς τους νεαρούς μοροντιανούς μαθητές ότι η αναβολή κατ' ουδεμία έννοια σημαίνει αποφυγή. Μετά από τη ζωή στη σάρκα, δεν διατίθεται πλέον χρόνος ως τεχνική υπεκφυγής των καταστάσεων, ή καταστρατήγησης δυσάρεστων υποχρεώσεων.

48:5.9 Αρχίζοντας την υπηρεσία τους στις κατώτερες από τις σφαίρες παραμονής, οι Διδάσκαλοι των Κόσμων-Δωμάτων προωθούνται, δια της εμπειρίας, μέσω των εκπαιδευτικών κόσμων του συστήματος και του αστερισμού, στους εκπαιδευτικούς κόσμους του Σάλβινγκτον. Δεν υπόκεινται σε ιδιαίτερη πειθαρχία είτε προτού, είτε αφού δεχθούν την περίπτωση του Συμπαντικού Πνεύματος-Μητέρα. Έχουν ήδη εκπαιδευθεί για το έργο τους ενώ υπηρετούσαν ως σεραφικοί βοηθοί στους γενέθλιους κόσμους των μαθητών που δίδαξαν κατά την παραμονή τους στους κόσμους-δώματα. Έχουν αποκτήσει ουσιαστική εμπειρία με τους ανερχόμενους θνητούς των κατοικημένων κόσμων. Είναι πρακτικοί και φιλικοί δάσκαλοι, συνετοί και γεμάτοι κατανόηση εκπαιδευτές, ικανοί και άξιοι καθοδηγητές. Είναι απόλυτα εξοικειωμένοι με τα σχέδια ανέλιξης και βαθιά έμπειροι στις αρχικές φάσεις της εξελικτικής διαδικασίας.

48:5.10 Πολλοί από τους πρεσβύτερους των δασκάλων αυτών, εκείνοι οι οποίοι έχουν επί μακρόν υπηρετήσει στους κόσμους των κυκλωμάτων του Σάλβινγκτον, ξαναδέχονται την περίπτωση του Συμπαντικού Πνεύματος-Μητέρα και από τη δεύτερη αυτή περίπτωση, τα χερουβείμ και σανομπείμ αυτά αναδύονται με την ιδιότητα του σεραφείμ.

6. ΤΑ ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΩΝ ΜΟΡΟΝΤΙΑΝΩΝ ΚΟΣΜΩΝ – ΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΙ ΔΙΕΛΕΥΣΗΣ

48:6.1 Ενώ όλες οι τάξεις των αγγέλων, από τους πλανητικούς αρωγούς μέχρι τα ανώτατα σεραφείμ, λειτουργούν στους μοροντιανούς κόσμους, οι λειτουργοί διέλευσης είναι με μεγαλύτερη αποκλειστικότητα επιφορτισμένοι με τις δραστηριότητες αυτές. Αυτοί οι άγγελοι ανήκουν στην έκτη τάξη των σεραφικών υπηρετών και η λειτουργία τους είναι αφιερωμένη στη διευκόλυνση της διέλευσης των υλικών και θνητών πλασμάτων από την εγκόσμια ζωή στη σάρκα, προς τα αρχικά στάδια της μοροντιανής υπόστασης στους επτά κόσμους-δώματα.

48:6.2 Πρέπει να κατανοήσετε ότι η μοροντιανή ζωή ενός ανερχομένου θνητού αρχίζει στην πραγματικότητα στους κατοικημένους κόσμους, τη στιγμή της σύλληψης της ψυχής, τη στιγμή κατά την οποία ο ηθικής υπόστασης νους του πλάσματος ενοικείται από τον πνευματικό Προσαρμοστή. Και από τη στιγμή εκείνη και μετά, η θνητή ψυχή έχει εν

δυνάμει την ικανότητα να λειτουργήσει πέραν του θανάτου, ακόμη και να αναγνωρίσει να ανώτερα επίπεδα των μοροντιανών σφαιρών του τοπικού σύμπαντος.

48:6.3 Δεν θα έχετε, πάντως, συνείδηση της λειτουργίας των σεραφείμ διέλευσης μέχρις ότου φθάσετε στους κόσμους-δώματα, όπου εργάζονται ακούραστα για την εξέλιξη των θνητών μαθητών τους, όντας επιφορτισμένοι με υπηρεσία στις ακόλουθες επτά κατηγορίες:

48:6.41. *Σεραφικοί ευαγγελιστές.* Τη στιγμή που αποκτάτε συνείδηση στους κόσμους-δώματα, ταξινομείστε ως εξελισσόμενα πνεύματα στα μητρώα του συστήματος. Είναι αλήθεια, δεν είστε ακόμη πραγματικά πνεύματα, αλλά δεν είστε πλέον θνητές, ή υλικές οντότητες. Έχετε ενταχθεί στην προ-πνευματική διαδικασία και έχετε γίνει δεόντως δεκτοί στην μοροντιανή ζωή.

48:6.5 Στους κόσμους-δώματα οι σεραφικοί ευαγγελιστές θα σας βοηθήσουν να επιλέξετε με σύνεση μεταξύ των προαιρετικών διαδρομών προς την Εντέντια, τον Σάλβινγκτον, την Ουβέρσα και τη Χαβόνα. Αν υπάρξουν διαδρομές ίσης σπουδαιότητας, αυτές θα τεθούν υπ' όψιν σας και θα σας επιτραπεί να επιλέξετε εκείνη που σας φαίνεται περισσότερο ελκυστική. Τα σεραφείμ αυτά, στη συνέχεια, κάνουν τις εισηγήσεις τους στους είκοσι τέσσερις συμβούλους στην Τζερουζέμ σχετικά με την πορεία αυτή, που θα είναι η πλέον επωφελής για κάθε ανερχόμενη ψυχή.

48:6.6 Δεν σας δίδεται απεριόριστη επιλογή, όσον αφορά στη μελλοντική σας πορεία. Μπορείτε, ωστόσο, να διαλέξετε μέσα στα πλαίσια εκείνων για τις οποίες οι λειτουργοί διέλευσης και οι ανώτεροί τους συνετά πιστεύουν ότι είναι οι πλέον κατάλληλες για το μελλοντικό πνευματικό σας επίτευγμα. Ο πνευματικός κόσμος διέπεται από την αρχή του σεβασμού της ελεύθερης επιλογής σας με την προϋπόθεση ότι η πορεία που μπορεί να επιλέξετε δεν είναι επιβλαβής για εσάς, ή επιζήμια για τους συντρόφους σας.

48:6.7 Οι σεραφικοί αυτοί ευαγγελιστές είναι αφιερωμένοι στην εξαγγελία του μηνύματος της αιώνιας προόδου, του θριάμβου της επίτευξης της τελειότητας. Στους κόσμους-δώματα εξαγγέλλουν το σπουδαίο νόμο της συντήρησης και την κυριαρχία της αγαθότητας. Καμία πράξη καλοσύνης δεν χάνεται για πάντα. Μπορεί για καιρό να εμποδίζεται, αλλά ποτέ δεν ακυρώνεται εντελώς και είναι πάντα ισχυρή ανάλογα με το θείο που εμπεριέχεται στα κίνητρά της.

48:6.8 Ακόμη και στην Ουράντια συμβουλεύουν τους δασκάλους της αλήθειας και της αγαθότητας των ανθρώπων να μένουν πιστοί στο κήρυγμα της «καλοσύνης του Θεού που οδηγεί στη μετάνοια,» να κηρύζουν «την αγάπη του Θεού, που διώχνει κάθε φόβο.» Επιπλέον, έτσι έχουν διακηρυχθεί οι αλήθειες αυτές στον κόσμο σας:

48:6.9 Οι Θεοί φροντίζουν για μένα. Δεν θα παρεκκλίνω.

48:6.10 Μαζί με οδηγούν στα όμορφα μονοπάτια και τη θαυμάσια αναζωογόνηση της ζωής της αιώνιας.

48:6.11 Δεν θα πεινάσω ποτέ για τροφή, μπροστά στη Θεία αυτή Παρουσία, ούτε θα διψάσω για νερό.

48:6.12 Έστω κι' αν κατέβω στην κοιλάδα της αβεβαιότητας, ή ανέβω ψηλά στους κόσμους της αμφιβολίας,

48:6.13 Έστω κι' αν προχωρήσω μόνος, ή μαζί με ανθρώπους του είδους μου,

48:6.14^Εστω κι' αν κατακτήσω τις ταξιαρχίες των αγγέλων, ή πλανηθώ στους μοναχικούς τόπους των κόσμων,

48:6.15^Το αγαθό σας πνεύμα θα λειτουργεί πάνω μου και ο θριαμβευτής άγγελός σας θα με ανακουφίσει.

48:6.16^Εστω κι' αν κατέβω στα βάθη του σκότους και του ίδιου του θανάτου,

48:6.17^Δεν θα αμφιβállω για σας, ούτε θα σας φοβηθώ,

48:6.18^Γιατί ξέρω ότι στο πλήρωμα του χρόνου και του θριάμβου του ονόματός σας

48:6.19^Θα με ανυψώσετε για να καθίσω μαζί σας, ψηλά στις επάλξεις.

48:6.20^Αυτή είναι η ιστορία που σαν ψίθυρος ειπώθηκε τη νύχτα στο μικρό βοσκό. Δεν μπόρεσε να τη συγκρατήσει λέξη προς λέξη, αλλά όσο μπορούσε να θυμηθεί, την παρέδωσε έτσι όπως είναι καταγραμμένη σήμερα.

48:6.21^Τα σεραφείμ αυτά είναι επίσης οι ευαγγελιστές της εξαγγελίας της επίτευξης της τελειότητας για ολόκληρο το σύστημα, καθώς επίσης και για τους μεμονωμένους ανερχόμενους. Ακόμη και τώρα, στο νεαρό σύστημα της Σατάνια οι διδασκαλίες και τα σχέδιά τους περιλαμβάνουν τις προετοιμασίες για τις μελλοντικές εποχές, όταν οι κόσμοι-δώματα δεν θα χρησιμεύουν πλέον στους θνητούς ανερχόμενους ως εφελήρια για τις ανώτερες σφαίρες.

48:6.22². *Φυλετικοί ερμηνευτές.* Όλες οι φυλές των θνητών υπάρξεων δεν είναι ίδιες.

Πράγματι, υπάρχει ένα πλανητικό πρότυπο που διαπερνά τις φυσικές, διανοητικές και πνευματικές φύσεις και τάσεις των διαφόρων φυλών ενός συγκεκριμένου κόσμου. Αλλά υπάρχουν, επίσης, ξεχωριστοί φυλετικοί τύποι, ενώ πολύ σαφείς κοινωνικές τάσεις χαρακτηρίζουν τους απογόνους των διαφορετικών αυτών βασικών τύπων των ανθρώπινων υπάρξεων. Στους κόσμους του χρόνου οι σεραφικοί φυλετικοί ερμηνευτές ενισχύουν τις προσπάθειες των επιτρόπων των φυλών να εναρμονίσουν τις ποικίλες απόψεις των φυλών και εξακολουθούν να λειτουργούν στους κόσμους-δώματα, όπου οι ίδιες αυτές διαφορές τείνουν να παραμένουν σταθερές, ως ένα σημείο. Σ' ένα πλανήτη όπου επικρατεί σύγχυση, όπως η Ουράντια, οι ευφυείς αυτές οντότητες μετά βίας είχαν την ευκαιρία να λειτουργήσουν, είναι όμως οι ικανοί κοινωνιολόγοι και οι συνετοί σύμβουλοι δεοντολογίας στον πρώτο κόσμο.

48:6.23^Πρέπει να σκεφθείτε την αναφορά για τον «ουρανό» και τον «ουρανό των ουρανών». Ο ουρανός που συνέλαβαν οι περισσότεροι των προφητών σας ήταν ο πρώτος από τους κόσμους-δώματα του τοπικού συστήματος. Όταν ο απόστολος είπε ότι «έφθασε στον τρίτο ουρανό,» αναφερόταν στην εμπειρία εκείνη, όπου ο Προσαρμοστής του αποσπάσθηκε κατά τη διάρκεια του ύπνου και, στην ασυνήθιστη αυτή κατάσταση, έκανε μία προβολή στον τρίτο από τους επτά κόσμους-δώματα. Κάποιοι από τους σοφούς σας είδαν σε όραμα τον μεγαλύτερο ουρανό, «τον ουρανό των ουρανών,» των οποίων (ουρανών) η επταπλή εμπειρία στους κόσμους-δώματα δεν είναι παρά ο πρώτος. Ο δεύτερος είναι η Τζερουζέμ. Ο τρίτος, η Εντέντια και οι δορυφόροι της. Ο τέταρτος, ο Σάλβινγκτον και οι περιβάλλοντες εκπαιδευτικοί κόσμοι. Ο πέμπτος, η Ουβέρσα, ο έκτος η Χαβόνα ο έβδομος, ο Παράδεισος.

48:6.24³. *Προγραμματιστές του Νου.* Αυτά τα σεραφείμ είναι αφοσιωμένα στην αποτελεσματική ομαδοποίηση των μοροντιανών υπάρξεων και στην οργάνωση της ομαδικής εργασίας τους στους κόσμους-δώματα. Είναι οι ψυχολόγοι του πρώτου ουρανού. Οι περισσότεροι αυτών των, ιδιαίτερης κατηγορίας σεραφικών λειτουργών είχαν αποκτήσει

προηγούμενη εμπειρία ως φύλακες άγγελοι των παιδιών του χρόνου, αλλά οι προστατευόμενοι τους, για κάποιο λόγο, δεν κατόρθωσαν να προσωποποιηθούν στους κόσμους-δωμάτα, ή κάπου αλλού, με την τεχνική της δια του Πνεύματος συγχώνευσης.

48:6.25 Είναι έργο των προγραμματιστών του νου να μελετήσουν τη φύση, τις εμπειρίες και την κατάσταση των ψυχών του Προσαρμοστή, οι οποίες μεταφέρονται δια των κόσμων-δωμάτων και να διευκολύνουν την ομαδοποίησή τους ώστε να αναλάβουν αποστολή και να εξελιχθούν. Οι προγραμματιστές αυτοί του νου, όμως, δεν επιβουλεύονται, δεν παραπλανούν, ούτε με οποιοδήποτε τρόπο επωφελούνται από την άγνοια, ή τους άλλους περιορισμούς των σπουδαστών των κόσμων-δωμάτων. Είναι απόλυτα έντιμοι και εξαιρετικά δίκαιοι. Σέβονται τη νεογέννητη μοροντιανή σας βούληση. Σας θεωρούν ανεξάρτητες, αυτόβουλες οντότητες και προσπαθούν να ενθαρρύνουν την γρήγορη ανάπτυξη και εξέλιξή σας. Εδώ βρίσκεστε πρόσωπο με πρόσωπο με πραγματικούς φίλους και φιλικούς συμβούλους, αγγέλους που μπορούν αληθινά να σας βοηθήσουν «να δείτε τον εαυτό σας όπως, σας βλέπουν οι άλλοι» και να «γνωρίσετε τον εαυτό σας, όπως σας γνωρίζουν οι άγγελοι.»

48:6.26 Ακόμη και στην Ουράντια, τα σεραφείμ αυτά διδάσκουν την αιώνια αλήθεια. Αν η διάνοιά σας δεν σας υπηρετεί σωστά, μπορείτε να την ανταλλάξετε με τη διάνοια του Ιησού της Ναζαρέτ, που πάντα σας υπηρετεί καλά.

48:6.274. *Μοροντιανοί Σύμβουλοι.* Οι σύμβουλοι αυτοί πήραν το όνομά τους επειδή είναι διορισμένοι να διδάσκουν, να κατευθύνουν και να συμβουλεύουν τους διασωζόμενους θνητούς από τους κόσμους της ανθρώπινης προέλευσης, τις ψυχές που μεταφέρονται στα ανώτερα σχολεία του αρχηγείου του συστήματος. Είναι οι δάσκαλοι εκείνων που αναζητούν την βαθιά γνώση στην εμπειρική εναρμόνιση των αποκλινόντων επιπέδων ζωής, εκείνων που επιχειρούν την ολοκλήρωση των εννοιών και την ενοποίηση των αξιών. Αυτή είναι η λειτουργία της φιλοσοφίας στη θνητή ζωή, της σοφίας στους μοροντιανούς κόσμους.

48:6.28 Η σοφία είναι κάτι περισσότερο από ανώτερη φιλοσοφία. Είναι για τη φιλοσοφία ό,τι είναι για κάποιον τα δύο μάτια. Έχει μία στερεοσκοπική επενέργεια στις έννοιες και τις αξίες. Ο υλικός άνθρωπος βλέπει το σύμπαν, όπως θα φαινόταν με ένα μάτι – επίπεδο. Οι σπουδαστές των κόσμων-δωμάτων επιτυγχάνουν κοσμική προοπτική – το βάθος – θέτοντας τις αντιλήψεις της μοροντιανής ζωής επί των αντιλήψεων της φυσικής ζωής. Και κατέστησαν ικανοί να εστιάσουν σωστά, σε μεγάλο βαθμό, τις υλικές αυτές και μοροντιανές απόψεις δια της ακάματης λειτουργίας των σεραφικών συμβούλων τους, που με τόση υπομονή διδάσκουν τους σπουδαστές των κόσμων-δωμάτων και τους μοροντιανούς εξελισσόμενους. Πολλοί από τους συμβούλους διδασκαλίας της ανώτατης τάξης των σεραφείμ άρχισαν την δραστηριότητά τους ως σύμβουλοι των πρόσφατα απελευθερωμένων ψυχών των θνητών του χρόνου.

48:6.295. *Οι Τεχνικοί.* Αυτά είναι τα σεραφείμ που βοηθούν τους καινούργιους ανερχόμενους να προσαρμοσθούν στο νέο και συγκριτικά παράξενο περιβάλλον των μοροντιανών σφαιρών. Η ζωή στους κόσμους διέλευσης συνεπάγεται πραγματική επαφή με τις ενέργειες και τα υλικά τόσο των φυσικών όσο και των μοροντιανών επιπέδων και, ως ένα σημείο, με τις πνευματικές πραγματικότητες. Οι ανερχόμενοι πρέπει να εγκλιματισθούν σε κάθε καινούργιο μοροντιανό επίπεδο και σ' όλα αυτά, βοηθούνται πάρα πολύ από τους σεραφικούς τεχνικούς. Τα σεραφείμ αυτά δρουν ως σύνδεσμοι των Εποπτών Μοροντιανής Δύναμης και των Κυρίαρχων Φυσικών Ελεγκτών και λειτουργούν σε μεγάλο βαθμό ως εκπαιδευτές των ανερχομένων οδοιπόρων πάνω στη φύση εκείνων των ενεργειών, οι οποίες

χρησιμοποιούνται στους κόσμους διέλευσης. Υπηρετούν διασχίζοντας το διάστημα σε επείγουσες περιπτώσεις και επιτελούν πολυάριθμα άλλα τακτικά και ειδικά καθήκοντα.

48:6.306. *Οι Καταγραφείς-Διδάσκαλοι.* Τα σεραφείμ αυτά είναι οι καταγραφείς των διεργασιών που λαμβάνουν χώρα στο μεταίχμιο του πνευματικού και του φυσικού, των σχέσεων των ανθρώπων και των αγγέλων, των μοροντιανών διεργασιών των κατώτερων κόσμων του σύμπαντος. Υπηρετούν επίσης ως εκπαιδευτές πάνω στις δυναμικές και αποτελεσματικές τεχνικές της καταγραφής της πραγματικότητας. Υπάρχει μία τέχνη στην ευφυή συγκέντρωση και στον συντονισμό των σχετικών δεδομένων και η τέχνη αυτή επιτείνεται σε συνεργασία με τους ουράνιους τεχνουργούς, ενώ ακόμη και με οι ανερχόμενοι θνητοί συνδέονται με τα σεραφείμ καταγραφής.

48:6.31 *Οι καταγραφείς όλων των σεραφικών τάξεων αφιερώνουν ορισμένο από το χρόνο τους στην εκπαίδευση και την εξάσκηση των μοροντιανών εξελισσομένων. Οι αγγελικοί αυτοί επόπτες των γεγονότων του χρόνου είναι οι ιδανικοί εκπαιδευτές για όλους εκείνους που αναζητούν τα πραγματικά γεγονότα. Πριν εγκαταλείψετε την τζερουζέμ, θα γνωρίσετε απόλυτα την ιστορία της Σατάνια και των 619 κατοικημένων κόσμων της και μεγάλο μέρος της ιστορίας αυτής θα μεταδοθεί από τους σεραφικούς καταγραφείς.*

48:6.32 *Οι άγγελοι αυτοί ανήκουν όλοι στην αλυσίδα των καταγραφών, ο οποία εκτείνεται από τους κατώτερους μέχρι τους ανώτερους επόπτες των γεγονότων του χρόνου και τις αλήθειες της αιωνιότητας. Κάποια μέρα θα σας μάθουν να αναζητάτε την αλήθεια και τα γεγονότα, να διευρύνετε την ψυχή και το νου σας. Ακόμη και τώρα πρέπει να μάθετε να ποτίζετε τον κήπο της καρδιάς σας, όπως επίσης να αναζητάτε τη στεγνή γη της γνώσης. Τα σχήματα δεν έχουν αξία όταν μάθετε το μάθημά σας. Κανένα κλωσσόπουλο δεν γεννιέται χωρίς το τσόφλι του και κανένα τσόφλι δεν έχει αξία αφού εκκολαφθεί το κλωσσόπουλο. Ορισμένες, όμως, φορές το σφάλμα είναι τόσο μεγάλο, ώστε η αποκατάστασή του θα μπορούσε να αποβεί μοιραία για εκείνες τις αργά παρουσιαζόμενες αλήθειες οι οποίες είναι βασικές για την εμπειρική του ανατροπή. Όταν τα παιδιά έχουν τα ιδανικά τους, μην τα απομακρύνετε. Αφήστε τα να μεγαλώσουν. Και ενώ μαθαίνετε να σκέφτεστε σαν μεγάλοι, πρέπει επίσης να μάθετε να προσεύχεστε σαν παιδιά.*

48:6.33 *Ο νόμος είναι η ίδια η ζωή και όχι οι κανόνες εφαρμογής του. Το πονηρό αποτελεί καταστρατήγηση του νόμου, όχι παραβίαση των κανόνων εφαρμογής που αφορούν στη ζωή, η οποία είναι ο νόμος. Το ψεύδος δεν είναι θέμα τεχνικής αφήγησης, αλλά κάτι προμελετημένο, ως διαστρέβλωση της αλήθειας. Η δημιουργία νέων καταστάσεων από παλιά γεγονότα, η επανατοποθέτηση της ζωής των γονέων στις ζωές των απογόνων – αυτοί είναι οι καλλιτεχνικοί θρίαμβοι της αλήθειας. Η σκιά μιας τρίχας που αλλάζει θέση, προμελετημένη για ψεύτικο σκοπό, η ελάχιστη απόκλιση, ή διαστρέβλωση αυτού που θεωρείται αρχή – αυτά συνιστούν το ψεύδος. Η εμμονή όμως στην αλήθεια των γεγονότων, η απολιθωμένη αλήθεια, τα σιδηρά δεσμά της αποκαλούμενης αναλλοίωτης αλήθειας, περιορίζουν το άτομο τυφλά σ' ένα κλειστό κύκλο ψυχρών γεγονότων. Μπορεί κάποιος να έχει από τεχνικής πλευράς δίκιο, όσον αφορά στα γεγονότα, και αιώνια άδικο, όσον αφορά στην αλήθεια.*

48:6.347. *Οι Λειτουργικές Εφεδρείες.* Ένα πολυμελές σώμα όλων των τάξεων των σεραφείμ μεταφοράς διατηρείται στον πρώτο κόσμο-δώμα. Μετά από τους φρουρούς του πεπρωμένου, οι λειτουργοί αυτοί διέλευσης πλησιάζουν τους ανθρώπους περισσότερο από όλες τις τάξεις των σεραφείμ και θα περάσετε πολλές από τις ώρες ανάπαυσής σας κοντά τους. Οι άγγελοι απολαμβάνουν την υπηρεσία και, όταν δεν τους έχει ανατεθεί κάποια

αποστολή, συχνά υπηρετούν ως εθελοντές. Η ψυχή πολλών ανερχομένων θνητών έχει για πρώτη φορά εξαφθεί από τη θεία φλόγα της επιθυμίας για προσφορά υπηρεσίας μέσω της προσωπικής φιλίας με τους εθελοντές υπηρέτες των σεραφικών εφεδρειών.

48:6.35 Από αυτούς θα μάθετε να δημιουργείτε από την πίεση σταθερότητα και βεβαιότητα. Να είσαστε πιστοί και, επιπλέον, πρόσχαροι. Ν αποδέχεστε τις προκλήσεις χωρίς παράπονο και να αντιμετωπίζετε τις δυσκολίες και τις αβεβαιότητες χωρίς φόβο. Θα σας ρωτήσουν: Αν αποτύχεις, θα σηκωθείς πάλι αδάμαστα για να ξαναπροσπαθήσεις; Αν επιτύχεις, θα διατηρήσεις μια ισορροπημένη στάση – μία σταθερή και πνευματοποιημένη συμπεριφορά – σε κάθε προσπάθεια, στη διάρκεια του μακρόχρονου αγώνα για να σπάσετε τα δεσμά της υλικής αδράνειας, να κατακτήσετε την ελευθερία της πνευματικής υπόστασης;

48:6.36 Επιπλέον, όπως οι θνητοί, έτσι και οι άγγελοι αυτοί έχουν γίνει πρόξενοι πολλών απογοητεύσεων και θα σας τονίσουν ότι, ορισμένες φορές, οι πιο δυσάρεστες απογοητεύσεις σας έγιναν οι μεγαλύτερες ευλογίες για σας. Ορισμένες φορές, το φύτεμα ενός σπόρου απαιτεί το θάνατό του, το θάνατο των πιο αγαπημένων ελπίδων σας, πριν μπορέσει να ξαναγεννηθεί για να δώσει τους καρπούς της νέας ζωής και των καινούργιων ευκαιριών. Και από αυτούς θα μάθετε να υποφέρετε λιγότερο μέσα στη λύπη και την απογοήτευση, αρχικά, επενδύοντας λιγότερα στους άλλους και στη συνέχεια, αποδεχόμενοι την μοίρα σας, αφού θα έχετε πιστά επιτελέσει το καθήκον σας.

48:6.37 Θα μάθετε ότι μεγαλώνετε τα βάρη σας και μειώνετε τις πιθανότητες της επιτυχίας παίρνοντας πάρα πολύ σοβαρά τον εαυτό σας. Τίποτε δεν μπορεί να πάρει την προτεραιότητα από το έργο της οικείας σας σφαίρας – αυτού του κόσμου, ή του επόμενου. Πολύ σημαντικό είναι το έργο της προετοιμασίας για την επόμενη ανώτερη σφαίρα, αλλά τίποτα δεν ισοβαθμίζει τη σπουδαιότητα του έργου του κόσμου όπου πραγματικά ζείτε. Ωστόσο, αν και το έργο είναι σημαντικό, το άτομο δεν είναι. Όταν αισθάνεστε σπουδαίοι χάνετε ενέργεια με τη φυσιολογική φθορά του μεγέθους του εγώ σας, έτσι ώστε ελάχιστη ενέργεια μένει για να επιτελέσετε το έργο σας. Η αλαζονεία, και όχι η σημασία που θα δοθεί στο έργο, εξαντλεί τα ανώριμα πλάσματα. Είναι ο εαυτός μας που μας εξαντλεί, όχι η προσπάθεια για επιτυχία. Μπορείτε να κάνετε σπουδαία δουλειά αν δεν γίνετε αλαζόνες. Μπορείτε να κάνετε πολλά πράγματα τόσο εύκολα, όσο αν ήταν μόνο ένα, αν αφήσετε στην άκρη τον εαυτό σας. Η ποικιλία ξεκουράζει. Η μονοτονία είναι αυτή που φθείρει και εξαντλεί. Η μία ημέρα ίδια με την άλλη - σκέτη ζωή, ή το εναλλακτικό του θανάτου.

7. Η ΜΟΡΟΝΤΙΑΝΗ ΣΟΦΙΑ

48:7.1 Τα κατώτερα επίπεδα της μοροντιανής σοφίας άπτονται ευθέως των ανώτατων επιπέδων της ανθρώπινης φιλοσοφίας. Στον πρώτο κόσμο-δώμα η πρακτική είναι να διδάσκονται οι λιγότερο εξελιγμένοι σπουδαστές δια της παράλληλης τεχνικής. Δηλαδή, σε μία στήλη παρουσιάζονται οι απλούστερες αρχές των εννοιών της σοφίας και στην αντίθετη στήλη γίνεται μνεία των ανάλογων θέσεων της φιλοσοφίας των θνητών.

48:7.2 Όχι πολύ καιρό πριν, ενώ εκτελούσα μία αποστολή στον πρώτο κόσμο-δώμα της Σατάνια, είχα την ευκαιρία να παρακολουθήσω τη μέθοδο αυτή διδασκαλίας. Και παρά το ότι μπορεί να μην αναλάβω να σας παρουσιάσω την περιεχόμενη στο μάθημα σοφία, μου επιτρέπεται να καταγράψω τις είκοσι οκτώ αναφορές της ανθρώπινης φιλοσοφίας, τις οποίες ο εκπαιδευτής αυτός χρησιμοποίησε ως εποπτικό υλικό σχεδιασμένο για να βοηθήσει εκείνους τους νέους διαμένοντες στους κόσμους-δώματα, στις πρώτες τους προσπάθειες να

αντιληφθούν τη σπουδαιότητα και την αξία της σοφίας. Οι παρουσιάσεις αυτές της ανθρώπινης φιλοσοφίας ήταν:

48:7.31. Μία επίδειξη εξειδικευμένης ικανότητας δεν συνεπάγεται κατοχή πνευματικού δυναμικού. Η ευφυΐα δεν αντικαθιστά τον καλό χαρακτήρα.

48:7.42. Ελάχιστα άτομα λειτουργούν σύμφωνα με την πίστη που πραγματικά έχουν. Ο αδικαιολόγητος φόβος αποτελεί μείζονα διανοητική απάτη που λειτουργεί επί της εξελισσόμενης θνητής ψυχής.

48:7.53. Οι εγγενείς ικανότητες δεν μπορούν να υπερκερασθούν. Μία πίντα δεν μπορεί να χωρέσει ένα τέταρτο του γαλονιού.

48:7.64. Ελάχιστοι θνητοί τολμούν κάποτε να αναπτύξουν κάτι που να μοιάζει με το σύνολο των θετικών ιδιοτήτων της προσωπικότητας, όπως εγκαθιδρύθηκαν από τη συνδυασμένη λειτουργία της φύσης και του ελέους. Η πλειονότητα των αποδυναμωμένων ψυχών είναι πραγματικά πλούσια, αλλά αρνείται να το πιστέψει.

48:7.75. Οι δυσκολίες μπορούν να προκαλέσουν τους μέτριους και να νικήσουν τους φοβισμένους, αλλά μόνο ενδυναμώνουν τα πραγματικά παιδιά των Μέγιστων.

48:7.86. Το να απολαμβάνει κάποιος προνόμια χωρίς να κάνει κατάχρηση, να έχει ελευθερία χωρίς ασυδοσία, να διαθέτει δύναμη και σταθερά να αρνείται να τη χρησιμοποιήσει για αυτοπροβολή – αυτά είναι τα σημάδια του ανώτερου πολιτισμού.

48:7.97. Τυφλά και απρόβλεπτα ατυχήματα δεν συμβαίνουν στον κόσμο. Ούτε οι ουράνιες υπάρξεις βοηθούν την κατώτερη ύπαρξη που αρνείται να λειτουργήσει υπό το φως της αλήθειας.

48:7.108. Η προσπάθεια δεν προκαλεί πάντα τη χαρά, αλλά δεν υπάρχει ευτυχία χωρίς ευφυή προσπάθεια.

48:7.119. Η δράση κατακτά τη δύναμη. Η μετριοπάθεια οδηγεί στη γοητεία.

48:7.1210. Η δικαιοσύνη κρούει τις αρμονικές χορδές της αλήθειας και η μελωδία δονεί ολόκληρο το σύμπαν, ως την αναγνώριση του Απείρου.

48:7.1311. Οι αδύναμοι βυθίζονται στην ανάλυση, οι ισχυροί, όμως, δρουν. Η ζωή δεν είναι παρά μιας μέρας δουλειά – κάντε την σωστά. Η δράση είναι δική μας. Οι συνέπειες του Θεού.

48:7.1412. Η μεγαλύτερη οδύνη του κόσμου είναι το να μην έχει υποφέρει ποτέ. Οι θνητοί διδάσκονται τη σοφία μόνο βιώνοντας την δοκιμασία.

48:7.1513. Τα αστέρια διακρίνονται καλύτερα από τη μοναχική ερημιά του βυθού που βιώνεται, όχι από τις φωτισμένες και εκστατικές κορφές των βουνών.

48:7.1614. Τονώστε την έφεση των συντρόφων σας για την αλήθεια. Δώστε συμβουλή μόνον όταν σας ζητηθεί.

48:7.1715. Η επιτήδευση αποτελεί το γελοίο αγώνα του αμαθούς να φανεί συνετός, την προσπάθεια της στείρας ψυχής να φανεί πλούσια.

48:7.1816. Δεν μπορείτε να συλλάβετε την πνευματική αλήθεια μέχρις ότου την βιώσετε συναισθηματικά και πολλές αλήθειες δεν τις αισθανόμαστε στ' αλήθεια παρά μόνο μέσα από την δυστυχία.

- 48:7.19¹⁷. Η φιλοδοξία είναι επικίνδυνη μέχρι τη στιγμή που αποκτά πλήρως κοινωνικό έρεισμα.
- 48:7.20¹⁸. Η ανυπομονησία είναι το δηλητήριο του πνεύματος. Η οργή μοιάζει με πέτρα που εκσφενδονίζεται σε μια σφηκοφωλιά.
- 48:7.21¹⁹. Η αγωνία πρέπει να εγκαταλειφθεί. Οι απογοητεύσεις που δεν μπορεί κανείς να αντέξει είναι εκείνες που δεν έρχονται ποτέ.
- 48:7.22²⁰. Μόνον ένας ποιητής μπορεί να ξεχωρίσει την ποίηση στην κοινότοπη πρόζα της καθημερινής ύπαρξης.
- 48:7.23²¹. Η υψηλή αποστολή κάθε μορφής τέχνης χρειάζεται, δια των ψευδαισθήσεών της, για να προαναγγείλει μια ανώτερη πνευματική πραγματικότητα, για να αποκρυσταλλώσει τα συναισθήματα του χρόνου στην κατανόηση της αιωνιότητας.
- 48:7.24²². Η εξελισσόμενη ψυχή δεν έγινε θεία γι' αυτό που κάνει, αλλά γι' αυτό που προσπαθεί να γίνει.
- 48:7.25²³. Ο θάνατος δεν προσέθεσε τίποτα στο διανοητικό δυναμικό, ή την πνευματική ικανότητα, αλλά προσέθεσε στην εμπειρική κατάσταση τη συνειδητοποίηση της σωτηρίας.
- 48:7.26²⁴. Το πεπρωμένο της αιωνιότητας καθορίζεται στιγμή προς στιγμή από τα επιτεύγματα της ζωής μέρα με την ημέρα. Τα έργα του σήμερα είναι το πεπρωμένο του αύριο.
- 48:7.27²⁵. Το μεγαλείο δεν βρίσκεται τόσο πολύ στην κατοχή της δύναμης, όσο στο να γίνεται συνετή και θεία χρήση της δύναμης αυτής.
- 48:7.28²⁶. Η γνώση γίνεται κτήμα κάποιου μόνο αν τη μοιραστεί. Προστατεύεται από τη σοφία και εξανθρωπίζεται από την αγάπη.
- 48:7.29²⁷. Η πρόοδος απαιτεί ανάπτυξη της ατομικότητας. Η μετριότητα αναζητά τη διαιώνιση στην τυποποίηση.
- 48:7.30²⁸. Η φιλόνηκη υπεράσπιση οποιασδήποτε πρότασης είναι αντιστρόφως ανάλογη με την εμπειρεχόμενη αλήθεια.
- 48:7.31²⁹. Τέτοιο είναι το έργο εκείνων που πρωτοξεκινούν στον πρώτο κόσμο-δώμα, ενώ οι περισσότεροι εξελιγμένοι σπουδαστές στους επόμενους κόσμους κατακτούν τα ανώτερα επίπεδα της κοσμικής επίγνωσης και της μοροντιανής σοφίας.

8. ΟΙ ΜΟΡΟΝΤΙΑΝΟΙ ΕΞΕΛΙΣΣΟΜΕΝΟΙ

- 48:8.1 Από την εποχή της αποφοίτησης από τους κόσμους-δώματα μέχρι την κατάκτηση του πνευματικού κύρους στην υπερσυμπαντική πορεία, οι ανερχόμενοι θνητοί ονομάζονται μοροντιανοί εξελισσόμενοι. Το πέρασμά σας μέσα από την θαυμάσια αυτή μεταίχμιακή ζωή θα γίνει μια αλησμόνητη εμπειρία, μια γοητευτική ανάμνηση. Είναι η εξελικτική πύλη προς την πνευματική ζωή και το συνακόλουθο επίτευγμα της τελειότητας, δια του οποίου οι ανερχόμενοι φθάνουν στο στόχο του χρόνου – την εύρεση του Θεού στον Παράδεισο.
- 48:8.2 Υπάρχει ένας σαφής και θείος σκοπός σε ολόκληρο αυτό το μοροντιανό και εν συνεχεία πνευματικό σχέδιο της προόδου των θνητών, σ' αυτή την περίτεχνη συμπαντική σχολή εκπαίδευσης για τα ανερχόμενα πλάσματα. Αποτελεί σχέδιο των Δημιουργών να παράσχουν στα πλάσματα του χρόνου μία σταδιακή ευκαιρία για να κάνουν κτήμα τους τις λεπτομέρειες της λειτουργίας και της διακυβέρνησης του μεγάλου σύμπαντος και η μακρά

αυτή πορεία εκπαίδευσης διεξάγεται καλύτερα έχοντας τον διασωζόμενο θνητό να αναρριχάται βαθμιαία και ουσιαστικά να συμμετέχει σε κάθε στάδιο της ανέλιξης.

48:8.3 Το σχέδιο σωτηρίας των θνητών έχει πρακτικό και χρήσιμο αντικειμενικό σκοπό. Δεν είστε αποδέκτες όλου αυτού του θείου έργου και της λεπτομερούς εξάσκησης μόνο και μόνο για να σωθείτε και να απολαύσετε την ατέλειωτη ευτυχία και την αιώνια ανάπαυση. Υπάρχει ένας στόχος υπερβατικής υπηρεσίας κρυμμένος πίσω από τον ορίζοντα της παρούσης συμπαντικής εποχής. Αν οι Θεοί είχαν κάνει τα σχέδιά τους απλά και μόνο για να σας πάρουν σε μια μακρά και αιώνια χαρούμενη περιήγηση, σίγουρα δεν θα είχαν μετατρέψει ολόκληρο το σύμπαν, σε τόσο μεγάλο βαθμό, σ' ένα απέραντο και περίπλοκο σχολείο εξάσκησης, που απαιτεί ένα σημαντικό μέρος της ουράνιας δημιουργίας ως διδασκάλους και εκπαιδευτές και μετά να διαθέτουν αιώνες επί αιώνων καθοδηγώντας σας, έναν προς έναν, μέσω του γιγάντιου αυτού συμπαντικού σχολείου εμπειρικής εξάσκησης. Η διεύρυνση του σχεδίου ανέλιξης των θνητών φαίνεται ότι είναι μία από τις κύριες επιχειρήσεις του παρόντος οργανωμένου σύμπαντος και το μεγαλύτερο μέρος των απειράριθμων τάξεων των δημιουργημένων διανοιών ασχολείται είτε άμεσα, είτε έμμεσα, με την προώθηση κάποιας φάσης του προοδευτικού αυτού σχεδίου τελειότητας.

48:8.4 Προχωρώντας την ανελικτική κλίμακα της ζώσας ύπαρξης, από τον θνητό άνθρωπο μέχρι την περίπτυξη του Θείου, ζείτε πραγματικά, αυτή καθ' εαυτή, κάθε δυνατή φάση και στάδιο της τελειοποιημένης υπόστασης των πλασμάτων, μέσα στα πλαίσια της παρούσης συμπαντικής εποχής. Από τον θνητό άνθρωπο, ως τον Παραδείσιο τελικιστή, περιλαμβάνει όλα όσα μπορούν τώρα να υπάρξουν – περικλείει οτιδήποτε είναι επί του παρόντος εφικτό για τις ζώσες τάξεις των ευφυών, τελειοποιημένων, πεπερασμένων πλασμάτων. Αν το μελλοντικό πεπρωμένο των εν Παραδείσω τελικιστών είναι η υπηρεσία σε καινούργια σύμπαντα που τώρα δημιουργούνται, είναι βέβαιο ότι σ' αυτή την νέα και μελλοντική δημιουργία δεν θα υπάρξουν δημιουργημένες τάξεις εμπειρικών πλασμάτων, οι ζωές των οποίων θα είναι εντελώς διαφορετικές από εκείνες τις οποίες οι θνητοί τελικιστές έχουν ζήσει σε κάποιον κόσμο, ως μέρος της ανελικτικής τους εκπαίδευσης, ως ένα εκ των σταδίων της αιώνιας προόδου τους από το ζώο στον άγγελο, από τον άγγελο στο πνεύμα και από το πνεύμα στο Θεό.

48:8.5 [Παρουσιάστηκε από έναν Αρχάγγελο του Νέβαδον.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 49

ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΗΜΕΝΟΙ ΚΟΣΜΟΙ

49:0.1 Όλοι οι κατοικημένοι από θνητούς κόσμοι είναι εξελικτικοί από προέλευση και φύση. Οι σφαίρες αυτές είναι η γη της δημιουργίας, το εξελικτικό λίκνο, των θνητών φυλών του χρόνου και του διαστήματος. Κάθε μονάδα ανερχόμενης ζωής είναι γνήσιο σχολείο εξάσκησης για το αμέσως επόμενο στάδιο ύπαρξης και τούτο είναι αληθές για κάθε στάδιο της προς τον Παράδεισο προοδευτικής ανόδου του ανθρώπου. Είναι το ίδιο αληθές για την αρχική θνητή εμπειρία σ' ένα εξελικτικό κόσμο, όπως είναι στο τελικό σχολείο των Μελχισεδέκ στο αρχηγείο του σύμπαντος, ένα σχολείο που δεν παρακολουθούν ανερχόμενοι θνητοί, παρά μόνο λίγο πριν την μεταφορά τους στο καθεστώς του υπερσύμπαντος και την επίτευξη του πρώτου σταδίου πνευματικής υπόστασης.

49:0.2 Όλοι οι κατοικημένοι κόσμοι είναι βασικά ομαδοποιημένοι για ουράνια διακυβέρνηση στα τοπικά συστήματα και κάθε ένα από τα τοπικά αυτά συστήματα περιορίζεται σε περίπου χίλιους εξελικτικούς κόσμους. Ο περιορισμός αυτός είναι απόφαση των Αρχαίων των

Ημερών και αφορά σε πραγματικούς εξελικτικούς πλανήτες, όπου ζουν οι θνητοί που πρόκειται να σωθούν. Ούτε οι κόσμοι που τελικά εγκαταστάθηκαν στο φως και στη ζωή, ούτε οι πλανήτες στο προ-ανθρώπινο στάδιο ανάπτυξης της ζωής υπολογίζονται σ' αυτήν την ομάδα.

49:0.3 Η Σατάνια η ίδια είναι ένα ατελές σύστημα που περιέχει μόνο 619 κατοικημένους κόσμους. Τέτοιοι πλανήτες αριθμούνται εν σειρά, σύμφωνα με την ταξινόμησή τους ως κατοικημένοι κόσμοι, ως κόσμοι κατοικημένοι από αυτόβουλα πλάσματα. Έτσι δόθηκε στην Ουράντια το αριθμός 606 της Σατάνια, που σημαίνει ο εξακοσιοστός έκτος κόσμος σ' αυτό το τοπικό σύστημα στο οποίο η μακρά εξελικτική διαδικασία της ζωής αποκορυφώθηκε με την εμφάνιση των ανθρώπινων υπάρξεων. Υπάρχουν τριάντα έξι μη κατοικημένοι κόσμοι που πλησιάζουν στο στάδιο εμφάνισης της ζωής, ενώ αρκετοί άλλοι ετοιμάζονται τώρα για τους Φορείς της Ζωής. Υπάρχουν σχεδόν διακόσιες σφαίρες που εξελίσσονται ώστε να είναι έτοιμες για τη εμφύτευση της ζωής εντός των επομένων λίγων εκατομμυρίων ετών.

49:0.4 Δεν είναι όλοι οι πλανήτες κατάλληλοι για να φιλοξενήσουν τη θνητή ζωή. Οι μικροί, που έχουν υψηλή ταχύτητα αξονικής περιστροφής είναι εντελώς ακατάλληλοι για κατοικίες της ζωής. Σε ορισμένα από τα φυσικά συστήματα της Σατάνια οι πλανήτες που περιστρέφονται γύρω από τον κεντρικό ήλιο είναι πολύ μεγάλοι για να κατοικηθούν, με την υπερβολική μάζα τους να προκαλεί συνθλιπτική βαρύτητα. Πολλές από τις πελώριες αυτές σφαίρες έχουν δορυφόρους, κάποιες φορές μισή ντουζίνα, ή και περισσότερους και οι σελήνες αυτές έχουν συχνά μέγεθος περίπου ίδιο με της Ουράντια, έτσι ώστε να είναι σχεδόν ιδανικές για εγκατάσταση.

49:0.5 Ο παλαιότερος κατοικημένος κόσμος της Σατάνια, ο κόσμος υπ' αριθμόν ένα, είναι η Ανόβα, ένας από τους σαράντα τέσσερις δορυφόρους που περιστρέφονται γύρω από έναν πελώριο, σκοτεινό πλανήτη, εκτεθειμένο όμως στο διαφορετικό φως τριών γειτονικών ήλιων. Η Ανόβα βρίσκεται σ' ένα εξελιγμένο στάδιο προοδευτικού πολιτισμού.

1. Η ΠΛΑΝΗΤΙΚΗ ΖΩΗ

49:1.1 Τα σύμπαντα του χρόνου και του διαστήματος αναπτύσσονται σταδιακά. Η προοδευτική πορεία της ζωής – επίγειας, ή ουράνιας – δεν είτε ούτε αυθαίρετη, ούτε μαγική. Η κοσμική εξέλιξη μπορεί να μην είναι πάντα κατανοητή (προβλέψιμη), αλλά σαφώς δεν είναι συμπτωματική.

49:1.2 Η βιολογική μονάδα της υλικής ζωής είναι το πρωτοπλασματικό κύτταρο, ο κοινός συσχετισμός χημικών, ηλεκτρικών και άλλων βασικών ενεργειών. Οι χημικές φόρμουλες διαφέρουν σε κάθε σύστημα και η τεχνική της αναπαραγωγής του ζώντος κυττάρου είναι ελαφρά διαφορετική σε κάθε τοπικό σύμπαν, οι Φορείς της Ζωής, όμως, αποτελούν πάντα τους ζώντες καταλύτες οι οποίοι εγκαινιάζουν τις πρωταρχικές αντιδράσεις της υλικής ζωής. Είναι οι διεγέρτες των ενεργειακών συστημάτων της ζωσας ύλης.

49:1.3 Όλοι οι κόσμοι ενός τοπικού συστήματος αποκαλύπτουν αλάθητη φυσική συγγένεια. Πάντως, όμως, κάθε πλανήτη έχει τη δική του κλίμακα ζωής, χωρίς δύο πλανήτες να είναι ακριβώς ίδιοι, όσον αφορά στην εγκατάσταση των φυτών και των ζώων. Οι πλανητικές αυτές παραλλαγές στη ζωή του συστήματος απορρέουν από τις αποφάσεις των Φορέων της Ζωής. Οι οντότητες αυτές, όμως, δεν είναι ούτε ιδιότροπες, ούτε παράξενες. Τα σύμπαντα διευθύνονται σύμφωνα με τους νόμους και την τάξη. Οι νόμοι του Νέβαδον είναι οι θείες επιταγές του Σάλβινγκτον και η εξελικτική τάξη της ζωής στη Σατάνια είναι σύμφωνη με το εξελικτικό πρότυπο του Νέβαδον.

49:1.4 Η εξέλιξη είναι ο κανόνας της ανθρώπινης ανάπτυξης, η διαδικασία, όμως, αυτή καθ' εαυτή ποικίλει πάρα πολύ στους διάφορους κόσμους. Η ζωή αρχίζει ορισμένες φορές σ' ένα κέντρο, άλλες φορές σε τρία, όπως έγινε στην Ουράντια. Στους κόσμους που διαθέτουν ατμόσφαιρα προέρχεται συνήθως από τη θάλασσα, αλλά όχι πάντα. Πολλά εξαρτώνται από τη φυσική κατάσταση του πλανήτη. Οι Φορείς της Ζωής έχουν ευρύτατο πεδίο στη λειτουργία τους, της αρχής της ζωής.

49:1.5 Στην εξέλιξη της πλανητικής ζωής, η φυτική μορφή προηγείται πάντα της ζωικής και ολοκληρώνει απόλυτα την ανάπτυξή της πριν τα ζωικά πρότυπα διαφοροποιηθούν. Όλοι οι ζωικοί τύποι εξελίσσονται από τα βασικά πρότυπα του προηγθέντος φυτικού βασιλείου των ζώντων πλασμάτων. Δεν είναι ξεχωριστά οργανωμένοι.

49:1.6 Τα πρώτα στάδια της εξέλιξης της ζωής δεν συμφωνούν εντελώς με τις σημερινές απόψεις σας. *Ο θνητός άνθρωπος δεν είναι εξελικτικό ατύχημα.* Υπάρχει ένα ακριβές σύστημα, ένας συμπαντικός νόμος, ο οποίος προσδιορίζει την ανάπτυξη του σχεδίου της πλανητικής ζωής στις σφαίρες του διαστήματος. Ο χρόνος και η παραγωγή σε μεγάλους αριθμούς ενός είδους δεν είναι οι καθοριστικές επιρροές. Τα ποντίκια αναπαράγονται με πολύ μεγαλύτερη ταχύτητα από τους ελέφαντες, παρ' όλ' αυτά, οι ελέφαντες εξελίσσονται πολύ ταχύτερα από τα ποντίκια.

49:1.7 Η διαδικασία της πλανητικής εξέλιξης είναι μεθοδική και ελεγχόμενη. Η ανάπτυξη ανώτερων οργανισμών από τα κατώτερα είδη ζωής δεν είναι τυχαία. Ορισμένες φορές η εξελικτική διαδικασία καθυστερεί προσωρινά εξ αιτίας της καταστροφής ορισμένων ευνοϊκών πεδίων ζωικού πλάσματος που εμπεριέχεται σε επιλεγμένα είδη. Απαιτούνται, συχνά, αιώνες επί αιώνων για να αποκατασταθούν οι ζημίες που προκλήθηκαν εξ αιτίας της απώλειας ενός μοναδικού, ανώτερου χαρακτηριστικού ανθρώπινης κληρονομικότητας. Τα επιλεγμένα αυτά, ανώτερα χαρακτηριστικά του ζώντος πρωτοπλάσματος φυλάσσονται ζηλότυπα και έξυπνα, από τη στιγμή που θα εμφανισθούν. Και στους περισσότερους από τους κατοικημένους κόσμους οι ανώτερες αυτές δυναμικές εκτιμώνται πολύ περισσότερο από όσο στην Ουράντια.

2. ΠΛΑΝΗΤΙΚΟΙ ΦΥΣΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ.

49:2.1 Υπάρχει ένα τυπικό και βασικό πρότυπο φυτών και ζώων σε κάθε σύστημα. Οι Φορείς της Ζωής, όμως, έρχονται συχνά αντιμέτωποι με την αναγκαιότητα της τροποποίησης των βασικών αυτών προτύπων, ώστε να συμμορφώνονται προς τις διαφοροποιούμενες φυσικές συνθήκες τις οποίες συναντούν σε πολυάριθμους κόσμους του διαστήματος. Υιοθετούν ένα γενικευμένο, τύπο θνητών πλασμάτων, στο συγκεκριμένο σύστημα, υπάρχουν, όμως, επτά ξεχωριστοί φυσικοί τύποι, όπως επίσης και χιλιάδες χιλιάδων ελάσσονες παραλλαγές αυτών των επτά διακεκριμένων διαφοροποιήσεων:

49:2.21. Οι ατμοσφαιρικοί τύποι.

49:2.32. Οι Στοιχειώδεις τύποι.

49:2.43. Οι βαρυτικοί τύποι.

49:2.54. Οι θερμοκρασιακοί τύποι.

49:2.65. Οι ηλεκτρικοί τύποι.

49:2.76. Οι ενεργοποιητικοί τύποι.

49:2.87. Οι ανώνυμοι τύποι.

49:2.9 Το σύστημα της Σατάνια εμπεριέχει όλους αυτούς τους τύπους, αλλά και πολυάριθμες ενδιάμεσες ομάδες, αν και ορισμένες ελάχιστα εκπροσωπούνται.

49:2.101. *Οι ατμοσφαιρικοί τύποι.* Οι φυσικές διαφορές στους κόσμους όπου κατοικούν οι θνητοί καθορίζονται κυρίως από τη φύση της ατμόσφαιρας. Οι άλλες επιδράσεις οι οποίες συμμετέχουν στην πλανητική διαφοροποίηση της ζωής είναι, σχετικά, μικρότερες.

49:2.11 Η παρούσα ατμοσφαιρική κατάσταση στην Ουράντια είναι σχεδόν ιδανική για την υποστήριξη του αναπνέοντος τύπου ανθρώπου, ο ανθρώπινος τύπος, όμως, μπορεί να τροποποιηθεί ώστε να μπορεί να ζήσει σε υπερ-ατμοσφαιρικούς αλλά και υπό-ατμοσφαιρικούς πλανήτες. Τέτοιες τροποποιήσεις εκτείνονται επίσης και στην ύπαρξη των ζώων, η οποία διαφέρει πάρα πολύ στους ποικίλους κατοικημένους κόσμους. Υπάρχει μία πολύ μεγάλη διαφοροποίηση ζωικών τάξεων στους υπο-ατμοσφαιρικούς αλλά και στους υπερ-ατμοσφαιρικούς κόσμους.

49:2.12 Από τους ατμοσφαιρικούς τύπους στη Σατάνια, περίπου το δυόμισι τοις εκατό είναι υπο-αναπνέοντες, περίπου το πέντε τοις εκατό υπερ-αναπνέοντες και πάνω από το ενενήντα ένα τοις εκατό μεσο-αναπνέοντες, καλύπτοντας συνολικά το ενενήντα οκτώμισι τοις εκατό των κόσμων της Σατάνια.

49:2.13 Υπάρξεις τέτοιες, όπως οι φυλές της Ουράντια ταξινομούνται ως μεσο-αναπνέοντες. Αντιπροσωπεύετε τη μέση, ή τυπική αναπνέουσα τάξη θνητής ύπαρξης. Αν τα ευφυή πλάσματα ζούσαν σ' έναν πλανήτη με ατμόσφαιρα παρόμοια μ' εκείνη του πλησιέστερου γείτονά σας, της Αφροδίτης, θα ανήκαν στην υπερ-αναπνέουσα ομάδα, ενώ εκείνοι που θα κατοικούσαν σ' έναν πλανήτη με ατμόσφαιρα αραιή, όπως εκείνη του εξωτερικού σας γείτονα, του Άρη, θα ονομάζονταν υπο-αναπνέοντες.

49:2.14 Αν οι θνητοί ζούσαν σ' έναν πλανήτη χωρίς αέρα, όπως η σελήνη σας, θα ανήκαν στην ξεχωριστή κατηγορία των μη-αναπνεόντων. Ο τύπος αυτός αντιπροσωπεύει μία ριζική, ή ακραία προσαρμογή στο πλανητικό περιβάλλον και μελετάται χωριστά. Οι μη-αναπνέοντες καλύπτουν το υπόλοιπο ενάμισι τοις εκατό των κόσμων της Σατάνια.

49:2.152. *Οι Στοιχειώδεις τύποι.* Οι διαφοροποιήσεις αυτές έχουν να κάνουν με τη σχέση των θνητών προς το νερό, τον αέρα και το έδαφος και υπάρχουν τέσσερα ξεχωριστά είδη ευφυούς ζωής, όπως συσχετίζονται με τα περιβάλλοντα αυτά. Οι φυλές της Ουράντια ανήκουν στο είδος του εδάφους.

49:2.16 Είναι εντελώς αδύνατο για σας να φαντασθείτε το περιβάλλον που επικρατεί τις αρχικές εποχές ορισμένων κόσμων. Οι ασυνήθιστες αυτές συνθήκες καθιστούν απαραίτητο για την εξελισσόμενη ζωική ύπαρξη να παραμείνει στο θαλάσσιο περιβάλλον της για μεγαλύτερες περιόδους, απ' όσο στους πλανήτες εκείνους που από πολύ νωρίς παρέχουν ένα φιλόξενο εδάφους-ατμόσφαιρας περιβάλλον. Αντίστροφα, σε κάποιους κόσμους υπερ-αναπνεόντων, όταν ένας πλανήτης δεν είναι πολύ μεγάλος, θεωρείται σκόπιμο, ορισμένες φορές, να διασφαλισθεί ένας θνητός τύπος, ο οποίος να μπορεί εύκολα να χρησιμοποιήσει τη δια της ατμόσφαιρας μεταφορά. Οι ταξιδευτές αυτοί του αέρα πολλές φορές μεσολαβούν μεταξύ των υδάτινων και γήινων ομάδων και πάντα ζουν, ως ένα σημείο επί του εδάφους, εξελισσόμενοι τελικά σε κατοίκους του. Σε άλλους κόσμους, όμως, εξακολουθούν να πετούν ακόμη και αφού γίνουν υπάρξεις του εδάφους.

49:2.17 Είναι μαζί εκπληκτικό και διασκεδαστικό να παρατηρεί κανείς τον πρώιμο πολιτισμό μιας πρωτόγονης φυλής ανθρώπινων υπάρξεων να παίρνει μορφή, στη μία περίπτωση, στον αέρα και στις κορυφές των δένδρων και, σε μία άλλη, μέσα στα ρηχά νερά των καλυμμένων

τροπικών λιμνών, αλλά και στους βυθούς, τις πλαγιές και τις ακτές των θαλάσσιων αυτών κήπων, των αυγινών φυλών, αυτών των εξαιρετικών κόσμων. Ακόμη και στην Ουράντια, υπήρξε μια μακρά περίοδος κατά την οποία ο πρωτόγονος άνθρωπος συντηρήθηκε και προώθησε τον πρωτόγονο πολιτισμό του ζώντας κατά το πλείστον στις κορυφές των δένδρων, όπως έκαναν οι αρχικοί δενδρόβιοι πρόγονοί του. Και στην Ουράντια, έχετε επιπλέον μία ομάδα πάρα πολύ μικρών θηλαστικών (την οικογένεια των νυκτερίδων), οι οποίες είναι ταξιδιώτες του αέρα, ενώ οι φώκιες και οι φάλαινες σας, που ζουν σε θαλάσσιο περιβάλλον, ανήκουν, επίσης, στην κατηγορία των θηλαστικών.

49:2.18 Από τους στοιχειώδεις τύπους στη Σατάνια, το επτά τοις εκατό είναι υδρόβιοι, το δέκα τοις εκατό αερόβιοι, το εβδομήντα τοις εκατό ζουν στο έδαφος και το δέκα τρία τοις εκατό είναι μικτοί τύποι εδάφους-αέρος. Οι τροποποιήσεις, όμως, αυτές των προγενέστερων ευφυών πλασμάτων δεν είναι ανθρώπινα ψάρια, ούτε ανθρώπινα πουλιά. Ανήκουν στους ανθρώπινους και προ-ανθρώπινους τύπους, ούτε υπερ-ψάρια, ούτε θεοποιημένα πουλιά, αλλά σαφώς θνητοί.

49:2.193. *Οι βαρυτικοί τύποι.* Με τροποποίηση του δημιουργικού σχεδιασμού, οι ευφυείς υπάρξεις είναι δομημένες έτσι ώστε να μπορούν να λειτουργήσουν απρόσκοπτα σε σφαίρες μικρότερες, αλλά και μεγαλύτερες από την Ουράντια, όντας με τον τρόπο αυτό, ως ένα σημείο, προσαρμοσμένες στη βαρύτητα των πλανητών εκείνων οι οποίοι δεν έχουν το ιδανικό μέγεθος και πυκνότητα.

49:2.20 Οι διάφοροι πλανητικοί τύποι των θνητών ποικίλουν ως προς το ύψος, ο μέσος όρος του οποίου στον Νέβαδον είναι κατά τι λιγότερο από 2.3 μέτρα. Μερικοί από τους μεγαλύτερους κόσμους κατοικούνται από υπάρξεις που έχουν μόνο 75 εκατοστά, περίπου, ύψος. Το ανάστημα των θνητών κυμαίνεται από το σημείο αυτό, προχωρώντας στο μέσο ύψος σε μέσου μεγέθους πλανήτες, ως τα τρία περίπου μέτρα, στις μικρότερες κατοικημένες σφαίρες. Στη Σατάνια υπάρχει μόνο μία φυλή με ύψος λιγότερο από 1.2 μέτρα. Το είκοσι τοις εκατό των κατοικημένων κόσμων της Σατάνια κατοικούνται από θνητούς διαφοροποιημένων βαρυτικών τύπων, οι οποίοι καταλαμβάνουν τους μεγαλύτερους και τους μικρότερους πλανήτες.

49:2.214. *Οι Θερμοκρασιακοί τύποι.* Είναι δυνατόν να δημιουργηθούν ζώσες υπάρξεις που μπορούν να ανθέξουν θερμοκρασίες πολύ υψηλότερες, αλλά και πολύ χαμηλότερες από τη ζωτική κλίμακα θερμοκρασίας των φυλών της Ουράντια. Υπάρχουν πέντε ξεχωριστές κατηγορίες υπάρξεων, όπως κατατάσσονται εν σχέσει προς τους μηχανισμούς θερμοκρασιακής ρύθμισης. Στην κλίμακα αυτή, οι φυλές της Ουράντια έχουν τον αριθμό τρία. Τριάντα τοις εκατό των κόσμων της Σατάνια κατοικούνται από φυλές τροποποιημένων θερμοκρασιακών τύπων. Δώδεκα τοις εκατό ανήκουν στις υψηλότερες κλίμακες θερμοκρασίας, δέκα οκτώ τοις εκατό στις χαμηλότερες, συγκρινόμενες με τους Ουραντιανούς, οι οποίοι βρίσκονται στην μέσης θερμοκρασίας ομάδα.

49:2.225. *Οι ηλεκτρικοί τύποι.* Η ηλεκτρική, μαγνητική και ηλεκτρονική συμπεριφορά των κόσμων ποικίλει σε μεγάλο βαθμό. Υπάρχουν δέκα πρότυπα θνητής ζωής ποικιλότροπα διαμορφωμένοι ώστε να αντέχουν στη διαφορετική ενέργεια των σφαιρών. Οι δέκα αυτές ποικιλίες επίσης αντιδρούν με ελαφρά διαφορετικούς τρόπους στις χημικές ακτίνες του συνηθισμένου ηλιακού φωτός. Οι ελαφρές, όμως, αυτές παραλλαγές, κατ' ουδένα τρόπο επηρεάζουν την διανοητική και την πνευματική ζωή.

49:2.23 Από τις ηλεκτρικές ομαδοποιήσεις της θνητής ζωής, σχεδόν το είκοσι τρία τοις εκατό ανήκει στην κατηγορία υπ' αριθμόν τέσσερα, τον τύπο ύπαρξης της Ουράντια. Οι τύποι αυτοί είναι κατανεμημένοι ως εξής: Υπ' αριθμόν 1, ένα τοις εκατό. Υπ' αριθμόν 2, δύο τοις εκατό. Υπ' αριθμόν 3, πέντε τοις εκατό. Υπ' αριθμόν 4, είκοσι τρία τοις εκατό. Υπ' αριθμόν 5, είκοσι επτά τοις εκατό. Υπ' αριθμόν 6, είκοσι τέσσερα τοις εκατό. Υπ' αριθμόν 7, οκτώ τοις εκατό, υπ' αριθμόν 8, πέντε τοις εκατό, υπ' αριθμόν 9, τρία τοις εκατό και υπ' αριθμόν 10, δύο τοις εκατό, σε ακέραια ποσοστά.

49:2.246. *Οι ενεργοποιητικοί τύποι.* Δεν είναι όλοι οι κόσμοι ίδιοι στον τρόπο πρόσληψης ενέργειας. Δεν έχουν όλοι οι κατοικημένοι κόσμοι έναν ατμοσφαιρικό ωκεανό κατάλληλο για την, δια της αναπνοής, ανταλλαγή αερίων, όπως είναι τώρα στην Ουράντια. Κατά τα προγενέστερα, αλλά και τα μεταγενέστερα στάδια πολλών πλανητών, πλάσματα της σημερινής σας κατηγορίας δεν θα μπορούσαν να υπάρξουν. Και όταν οι συνιστώσες αναπνοής ενός πλανήτη είναι πολύ υψηλές, ή πολύ χαμηλές, αλλά όλες οι άλλες απαιτούμενες προϋποθέσεις για την ευφυή ζωή κατάλληλες, οι Φορείς της Ζωής συχνά εγκαθιστούν σε τέτοιους κόσμους μία τροποποιημένη μορφή θνητής υπόστασης, υπάρξεις που είναι ικανές να πραγματοποιήσουν τις ζωτικές τους ανταλλαγές άμεσα, δια της φωτεινής ενέργειας και των αρχικών δυναμικών μεταστοιχειώσεων των Κυρίαρχων Φυσικών Ελεγκτών.

49:2.25 Υπάρχουν έξι διαφορετικοί τύποι ζωικής και θνητής θρέψης: Οι υπο-αναπνέοντες χρησιμοποιούν τον πρώτο τύπο θρέψης, οι υδρόβιοι τον δεύτερο, οι μεσο-αναπνέοντες τον τρίτο, όπως στην Ουράντια. Οι υπερ-αναπνέοντες χρησιμοποιούν τον τέταρτο τύπο πρόσληψης ενέργειας, ενώ οι μη αναπνέοντες κάνουν χρήση του πέμπτου τύπου θρέψης και ενέργειας. Η έκτη τεχνική ενεργοποίησης περιορίζεται στα μεσοδιάστατα πλάσματα.

49:2.267. *Οι ανώνυμοι τύποι.* Υπάρχουν πολυάριθμες επιπλέον φυσικές παραλλαγές στην πλανητική ζωή, όλες όμως, οι διαφορές αυτές αποτελούν αποκλειστικά θέμα ανατομικών τροποποιήσεων, φυσιολογικών διαφοροποιήσεων και ηλεκτροχημικών προσαρμογών. Οι διαχωρισμοί αυτοί δεν αφορούν στην διανοητική, ή την πνευματική ζωή.

3. ΟΙ ΚΟΣΜΟΙ ΤΩΝ ΜΗ ΑΝΑΠΝΕΟΝΤΩΝ

49:3.1 Το μεγαλύτερο μέρος των κατοικημένων κόσμων είναι γεμάτοι με ευφυείς υπάρξεις που αναπνέουν. Αλλά υπάρχουν, επίσης, κατηγορίες θνητών οι οποίες είναι ικανές να ζήσουν σε κόσμους με λίγο, ή καθόλου αέρα. Από τους κατοικημένους κόσμους του Όρβοντον, ο τύπος αυτός ισοδυναμεί με λιγότερο από επτά τοις εκατό. Στον Νέβαδον το ποσοστό αυτό είναι λιγότερο από τρία. Σ' ολόκληρη τη Σατάνια υπάρχουν μόνο εννέα τέτοιοι κόσμοι.

49:3.2 Υπάρχουν τόσο λίγοι κόσμοι κατοικημένοι με μη αναπνέοντες τύπους στην Σατάνια, επειδή αυτός, ο πιο πρόσφατα δημιουργημένος, τομέας του Νορλάτιαντεκ είναι ακόμη γεμάτος μετεωρίτες. Και κόσμοι χωρίς ατμόσφαιρα που να προστατεύει από την τριβή, είναι υποκείμενοι σε αδιάκοπο βομβαρδισμό από τους πλάνητες αυτούς. Επιπλέον, ορισμένοι από τους κομήτες αποτελούνται από σμήνη μετεωριτών, κατά κανόνα, όμως, αποτελούνται από διασπασμένα μικρότερα σώματα ύλης.

49:3.4 Η ζωή στους κόσμους των μη αναπνεόντων είναι ριζικά διαφορετική από ό,τι είναι στην Ουράντια. Οι μη αναπνέοντες δεν τρώνε φαγητό και δεν πίνουν νερό, όπως κάνουν οι φυλές της Ουράντια. Οι αντιδράσεις του νευρικού συστήματος, του θερμορυθμιστικού μηχανισμού και του μεταβολισμού των μοναδικών αυτών λαών διαφέρει ριζικά από τις αντίστοιχες

λειτουργίες των θνητών της Ουράντια. Σχεδόν κάθε ζωτική εκδήλωση, εκτός από την αναπαραγωγή, διαφέρει ενώ ακόμη και οι μέθοδοι αναπαραγωγής είναι λίγο διαφορετικές.

49:3.5 Στους κόσμους των μη αναπνεόντων τα είδη των ζώων είναι εντελώς ανόμοια από εκείνα που βρίσκονται στους πλανήτες με ατμόσφαιρα. Η διαδικασία της χωρίς αναπνοή ζωής διαφέρει από τη διαδικασία της ύπαρξης σ' έναν πλανήτη με ατμόσφαιρα. Ακόμη και ως προς την επιβίωση διαφέρουν οι λαοί τους, όντας υποψήφιοι για την δια του Πνεύματος συγχώνευση. Παρ' όλ' αυτά, οι υπάρξεις αυτές απολαμβάνουν τη ζωή και διεξάγουν τις δραστηριότητες του κόσμου με τις ίδιες, σχετικά, δοκιμασίες και απολαύσεις που βιώνονται από τις θνητές υπάρξεις στους κόσμους με ατμόσφαιρα. Στο νου και το χαρακτήρα οι μη αναπνεόντες δεν διαφέρουν από τους άλλους τύπους των θνητών.

49:3.6 Θα νοιώσετε κάτι περισσότερο από ενδιαφέρον στην πλανητική διεύθυνση αυτού του τύπου των θνητών, επειδή μία τέτοια φυλή πλασμάτων κατοικεί σ' έναν κόσμο πολύ κοντά στην Ουράντια.

4. ΤΑ ΕΞΕΛΙΚΤΙΚΑ, ΑΥΤΟΒΟΥΛΑ ΠΛΑΣΜΑΤΑ

49:4.1 Υπάρχουν μεγάλες διαφορές μεταξύ των θνητών στους διάφορους κόσμους, ακόμη και μεταξύ εκείνων οι οποίοι ανήκουν στους ίδιους διανοητικούς και φυσικούς τύπους, ωστόσο όλοι οι θνητοί ελεύθερης βούλησης είναι όρθια ζώα, δίποδα.

49:4.2 Υπάρχουν έξι βασικές εξελικτικές φυλές: τρεις βασικές – η κόκκινη, η κίτρινη και η γαλάζια. Και τρεις δευτερεύουσες – η πορτοκαλόχρωμη, η πράσινη και εκείνη στο χρώμα του λουλακιού. Οι περισσότεροι από τους κατοικημένους κόσμους διαθέτουν όλες αυτές τις φυλές, αλλά πολλοί από τους τριπλού εγκεφάλου πλανήτες φιλοξενούν μόνο τους τρεις βασικούς τύπους. Ορισμένα τοπικά συστήματα επίσης έχουν μόνον αυτές τις τρεις φυλές.

49:4.3 Ο μέσος όρος των ιδιαίτερων φυσικών αισθήσεων με τις οποίες είναι προικισμένες οι ανθρώπινες υπάρξεις είναι δώδεκα, αν και οι ιδιαίτερες αισθήσεις των τριπλού εγκεφάλου θνητών εκτείνονται λίγο περισσότερο από εκείνες των απλού και διπλού εγκεφάλου τύπων. Μπορούν να βλέπουν και να ακούνε πολύ καλύτερα από όσο οι φυλές της Ουράντια.

49:4.4 Τα παιδιά συνήθως γεννιούνται ανά ένα, με τις πολλαπλές γεννήσεις να αποτελούν εξαίρεση και η οικογενειακή ζωή είναι αρκετά ομοιόμορφη σε όλους τους τύπους των πλανητών. Η ισότητα των φύλων επικρατεί σε όλους τους εξελιγμένους κόσμους. Τα αρσενικά και τα θηλυκά είναι ισότιμα όσον αφορά στις διανοητικές ιδιότητες και την πνευματική κατάσταση. Δεν θεωρούμε ότι ένας πλανήτης έχει ξεφύγει από τη βαρβαρότητα, όσο το ένα φύλο προσπαθεί να καταδυναστεύσει το άλλο. Το χαρακτηριστικό αυτό της εμπειρίας των πλασμάτων πάντα βελτιώνεται κατά πολύ μετά την άφιξη ενός Υλικού Υιού και μιας Θυγατέρας.

49:4.5 Μεταβολές στις εποχές και τη θερμοκρασία λαμβάνουν χώρα σε όλους τους πλανήτες που φωτίζονται και θερμαίνονται από τους ήλιους. Η γεωργία είναι συμπαντική, σε όλους τους διαθέτοντες ατμόσφαιρα κόσμους. Η άροση του εδάφους είναι μία ασχολία κοινή στις εξελιγμένες φυλές όλων αυτών των πλανητών.

49:4.6 Όλοι οι θνητοί κάνουν γενικά τους ίδιους αγώνες εναντίον μικροσκοπικών εχθρών, στους πρώιμους καιρούς τους, σαν αυτούς που τώρα βιώνετε στην Ουράντια, αν και, ίσως, όχι σε τόση έκταση. Η διάρκεια της ζωής ποικίλει σε διαφορετικούς πλανήτες, από τα είκοσι πέντε χρόνια στους πρωτόγονους κόσμους, μέχρι τα πεντακόσια, σχεδόν, στις περισσότερο εξελιγμένες και παλαιότερες σφαίρες.

49:4.7 Όλες οι ανθρώπινες υπάρξεις είναι αγελαίες, ως φυλές, αλλά και ως έθνη. Αυτοί οι ομαδικοί διαχωρισμοί είναι εγγενείς όσον αφορά στην καταγωγή και τη δημιουργία τους. Παρόμοιες τάσεις μπορούν να τροποποιηθούν μόνο δια του εξελισσόμενου πολιτισμού και της σταδιακής πνευματοποίησης. Τα κοινωνικά, οικονομικά και κυβερνητικά προβλήματα των κατοικημένων κόσμων ποικίλουν, σύμφωνα με την ηλικία των πλανητών και το βαθμό στον οποίο έχουν δεχθεί την επίδραση των διαδοχικών επισκέψεων των θείων Υιών.

49:4.8 Η διάνοια είναι η πλήρωση του Απείρου Πνεύματος και λειτουργεί με τον ίδιο ακριβώς τρόπο σε ανόμοια περιβάλλοντα.. Η διάνοια των θνητών είναι παρόμοια, ανεξάρτητα από ορισμένες δομικές και χημικές διαφορές που χαρακτηρίζουν την υλική φύση των αυτόβουλων πλασμάτων των τοπικών συστημάτων. Ανεξάρτητα από τις φυσικές πλανητικές διαφορές, η διανοητική ζωή όλων αυτών των ποικίλων τάξεων των θνητών μοιάζει πολύ και η πορεία τους αμέσως μετά τον θάνατο είναι σχεδόν η ίδια.

49:4.9 Ο θνητός, όμως, νους, χωρίς το αθάνατο πνεύμα δεν μπορεί να σωθεί. Ο νους του ανθρώπου είναι θνητός. Μόνο το επιφοιτήσαν πνεύμα είναι αθάνατο. Η σωτηρία εξαρτάται από την πνευματοποίηση δια της λειτουργίας του Προσαρμοστή – κατά τη γέννηση και την εξέλιξη της αθάνατης ψυχής. Τουλάχιστον, δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται ανταγωνιστικά η αποστολή του Προσαρμοστή να πραγματοποιήσει τον πνευματικό μετασχηματισμό του υλικού νου.

5. ΟΙ ΠΛΑΝΗΤΙΚΕΣ ΣΕΙΡΕΣ ΤΩΝ ΘΝΗΤΩΝ.

49:5.1 Θα είναι λίγο δύσκολο να γίνει μία επαρκής παρουσίαση των πλανητικών σειρών των θνητών, διότι γνωρίζετε ελάχιστα γι' αυτούς και διότι υπάρχουν πλείστες παραλλαγές. Τα θνητά πλάσματα, πάντως, μπορούν να μελετηθούν από πάρα πολλές απόψεις, μεταξύ των οποίων είναι οι εξής:

49:5.21. Προσαρμογή στο πλανητικό περιβάλλον

49:5.32. Σειρές εγκεφαλικών τύπων

49:5.43. Σειρές πνευματικής υποδοχής

49:5.54. Εποχές πλανητικών θνητών

49:5.65. Σειρές συγγενών πλασμάτων

49:5.76. Σειρές συγχωνευόμενες δια του Προσαρμοστή

49:5.87. Τεχνικές απόδρασης από τα επίγεια.

49:5.9 Οι κατοικημένες σφαίρες των επτά υπερσυμπάντων κατοικούνται από θνητούς που ταυτόχρονα ταξινομούνται σε μία, ή περισσότερες κατηγορίες από αυτές τις επτά γενικευμένες τάξεις της εξελικτικής ζωής των πλασμάτων. Αλλά και οι γενικές αυτές ταξινομήσεις δεν λαμβάνουν μέριμνα για υπάρξεις όπως οι ενδιάμεσοι, ή ορισμένες άλλες μορφές ευφυούς ζωής. Οι κατοικημένοι κόσμοι, όπως παρουσιάσθηκαν στις αφηγήσεις αυτές, κατοικούνται από εξελικτικά, θνητά πλάσματα, υπάρχουν, ωστόσο, και άλλες μορφές ζωής.

49:5.101. Προσαρμογή στο πλανητικό περιβάλλον. Υπάρχουν τρεις μεγάλες ομάδες κατοικημένων κόσμων, από την άποψη της προσαρμογής των ζώντων πλασμάτων στο πλανητικό περιβάλλον: η ομάδα φυσιολογικής προσαρμογής, η ομάδα ριζικής προσαρμογής και η εμπειρική ομάδα.

49:5.11 Οι φυσιολογικές προσαρμογές στο πλανητικό περιβάλλον ακολουθούν τα γενικά φυσικά πρότυπα που μελετήθηκαν προηγούμενα. Οι κόσμοι των μη αναπνεόντων αντιπροσωπεύουν τη ριζική, ή ακραία προσαρμογή, αλλά στην ομάδα αυτή περιλαμβάνονται, επίσης, και άλλοι τύποι. Οι εμπειρικοί κόσμοι προσαρμόζονται, συνήθως, ιδανικά στις τυπικές μορφές ζωής και στους δεκαδικούς αυτούς πλανήτες οι Φορείς της Ζωής επιχειρούν να δημιουργήσουν ευνοϊκές παραλλαγές των προτύπων της κανονικής ζωής. Εφ' όσον ο κόσμος σας είναι εμπειρικός πλανήτης, διαφέρει σημαντικά από τους αδελφούς πλανήτες στη Σατάνια. Πολλές μορφές ζωής έχουν εμφανισθεί στην Ουράντια που δεν βρίσκονται αλλού. Ωσαύτως υπάρχουν πολλά κοινά είδη απόντα από τον πλανήτη σας.

49:5.12 Στο σύμπαν του Νέβαδον, όλοι οι κόσμοι όπου γίνονται τροποποιήσεις της ζωής είναι εν σειρά συνδεδεμένοι και αποτελούν ένα ιδιαίτερο χώρο συμπαντικών συμβάντων τον οποίο φροντίζουν διορισμένοι διοικητές. Και όλοι αυτοί οι εμπειρικοί κόσμοι επιθεωρούνται κατά περιόδους από ένα σώμα συμπαντικών διευθυντών προϊστάμενος των οποίων είναι ο βετεράνος τελικιστής γνωστός στην Σατάνια ως Τεϊμπαμέντια.

49:5.13 2. *Σειρές εγκεφαλικών τύπων.* Η μοναδική φυσική ομοιομορφία των θνητών είναι ο εγκέφαλος και το νευρικό σύστημα. Παρ' όλ' αυτά, υπάρχουν τρεις βασικές οργανώσεις εγκεφαλικού μηχανισμού: ο απλού, ο διπλού και ο τριπλού εγκεφάλου τύπος. Οι Ουραντιανοί ανήκουν στον διπλού εγκεφάλου τύπο, κάπως περισσότερο ευφάνταστοι, ριψοκίνδυνοι και φιλοσοφημένοι από τους απλού εγκεφάλου θνητούς, αλλά κάπως λιγότερο πνευματικοί, ηθικοί και θρησκευόμενοι από τους τριπλού εγκεφάλου τύπους. Οι εγκεφαλικές αυτές διαφορές χαρακτηρίζουν ακόμη και τις προ-ανθρώπινες, ζωώδεις υπάρξεις.

49:5.14 Από τον δύο ημισφαιρίων τύπο του Ουραντιανού εγκεφαλικού φλοιού, μπορείτε, αναλογικά, να αντιληφθείτε κάτι για τον απλού εγκεφάλου τύπο. Ο τρίτος εγκέφαλος των τριπλού εγκεφάλου τάξεων γίνεται περισσότερο αντιληπτός ως εξέλιξη του δικού σας κατώτερου, ή στοιχειώδους μορφής εγκεφάλου, ο οποίος αναπτύχθηκε μέχρι του σημείου από το οποίο να λειτουργεί κυρίως ελέγχοντας τις φυσικές δραστηριότητες, αφήνοντας τους δύο ανώτερους εγκεφάλους ελεύθερους, για ανώτερες λειτουργίες: έναν για διανοητικές λειτουργίες και τον άλλο για τις συμπληρωματικές των πνευματικών δραστηριότητες του Προσαρμοστή της Σκέψης.

49:5.15 Ενώ τα επίγεια επιτεύγματα των απλού εγκεφάλου φυλών είναι ελαφρά περιορισμένα σε σύγκριση με τις διπλού εγκεφάλου τάξεις, οι παλαιότεροι πλανήτες της τριπλού εγκεφάλου ομάδας παρουσιάζουν πολιτισμούς που θα εξέπλησσαν τους Ουραντιανούς και που ίσως θα ντρόπιαζαν το δικό σας, συγκρινόμενοι μ' αυτόν. Ως προς τη μηχανική εξέλιξη και τον υλικό πολιτισμό, ακόμη και την πνευματική πρόοδο, οι κόσμοι των διπλού εγκεφάλου θνητών μπορούν να φθάσουν τις τριπλού εγκεφάλου σφαίρες. Όσον όμως αφορά στον ανώτερο έλεγχο του νου και την εξέλιξη της διανοητικής και πνευματικής αμοιβαιότητας, είσαστε κάπως κατώτεροι.

49:5.16 Όλες αυτές οι συγκριτικές εκτιμήσεις που αφορούν στην διανοητική πρόοδο, ή τα πνευματικά επιτεύγματα οποιουδήποτε κόσμου, ή ομάδας κόσμων, πρέπει αμερόληπτα να συνυπολογίσουν την πλανητική ηλικία. Πολλά, πάρα πολλά εξαρτώνται από την ηλικία, την αρωγή των βιολογικών εξευγενιστών και τις συνακόλουθες αποστολές των διαφόρων τάξεων των θείων Υιών.

49:5.17 Ενώ οι τριπλού εγκεφάλου λαοί είναι ικανοί για μία ελαφρά ανώτερη πλανητική εξέλιξη από όση οι απλού, ή διπλού εγκεφάλου τάξεις, όλοι έχουν τον ίδιο τύπο ζωτικού πλάσματος και διεξάγουν τις πλανητικές δραστηριότητες με πολύ παρόμοιους τρόπους, εν πολλοίς όπως οι ανθρώπινες υπάρξεις στην Ουράντια. Αυτοί οι τρεις τύποι των θνητών είναι κατανεμημένοι σε όλους τους κόσμους των τοπικών συστημάτων. Στην πλειονότητα των περιπτώσεων οι πλανητικές συνθήκες ελάχιστα έχουν να κάνουν με τις αποφάσεις των Φορέων της Ζωής να σχεδιάσουν τις ποικίλες αυτές κατηγορίες των θνητών στους διαφορετικούς κόσμους. Αποτελεί προνόμιο των Φορέων της Ζωής να σχεδιάζουν και να εκτελούν τα σχέδιά τους με τον τρόπο αυτό.

49:5.18 Οι τρεις αυτές τάξεις βρίσκονται στην ίδια βαθμίδα της ανελικτικής πορείας. Κάθε μία πρέπει να ανέλθει την ίδια διανοητική κλίμακα ανάπτυξης και κάθε μία πρέπει να επιτύχει στις ίδιες πνευματικές δοκιμασίες προόδου. Η διακυβέρνηση του συστήματος και ο, από τον αστερισμό προερχόμενος, υπερέλεγχος των διαφορετικών αυτών κόσμων είναι ομοιόμορφα απαλλαγμένοι από διακρίσεις. Ακόμα και τα καθεστώτα των Πλανητικών πριγκίπων είναι ταυτόσημα.

49:5.19 3. *Οι σειρές πνευματικής υποδοχής.* Υπάρχουν τρεις κατηγορίες σχεδιασμού του εγκεφάλου όσον αφορά την επαφή με τα πνευματικά θέματα. Η κατάταξη αυτή δεν αναφέρεται στις απλού, διπλού και τριπλού εγκεφάλου τάξεις των θνητών. Αναφέρεται κυρίως στη χημεία των αδένων, ειδικότερα δε στον σχηματισμό ορισμένων αδένων που μπορούν να συγκριθούν με τους αδένες της υπόφυσης. Οι φυλές σε ορισμένους κόσμους έχουν έναν αδέν, σε άλλους δύο, όπως οι Ουραντιανοί, ενώ σε άλλες, πάλι, σφαίρες οι φυλές έχουν τρία από τα μοναδικά αυτά σώματα. Η εγγενής φαντασία και η πνευματική δεκτικότητα επηρεάζονται καθοριστικά από τις διαφορετικές αυτές χημικές ιδιότητες.

49:5.20 Από τους τύπους πνευματικής αποδοχής, το εξήντα πέντε τοις εκατό ανήκει στη δεύτερη ομάδα, όπως οι φυλές της Ουράντια. Δώδεκα τοις εκατό ανήκουν στον πρώτο τύπο, φυσικά λιγότερο δεκτικό, ενώ είκοσι τρία τοις εκατό έχουν μεγαλύτερη κλίση προς το πνεύμα κατά την επίγεια ζωή τους. Τέτοιες διακρίσεις, όμως, δεν επιζούν του φυσικού θανάτου. Όλες αυτές οι φυλετικές διαφορές χαρακτηρίζουν μόνο τη ζωή στη σάρκα.

49:5.21 4. *Οι εποχές των πλανητικών θνητών.* Η ταξινόμηση αυτή αναγνωρίζει τη διαδοχή των εγκόσμιων απονομών, όπως αυτές επηρεάζουν την επίγεια κατάσταση του ανθρώπου και την αποδοχή από αυτόν της ουράνιας λειτουργίας.

49:5.22 Η ζωή εγκαινιάζεται στους πλανήτες από τους Φορείς της Ζωής, οι οποίοι εποπτεύουν την ανάπτυξή της μέχρι ενός χρονικού σημείου, μετά την εξελικτική εμφάνιση του θνητού ανθρώπου. Προτού οι Φορείς της Ζωής εγκαταλείψουν ένα πλανήτη, εγκαθίστούν με τον δέοντα τρόπο ένα Πλανητικό πρίγκιπα ως κυβερνήτη του πλανήτη. Μαζί με τον κυβερνήτη αυτό φθάνει μία πλήρης αναλογία από δευτερεύοντες βοηθητικούς και λειτουργικούς αρωγούς και η πρώτη απόφαση για ζώντες και νεκρούς γίνεται ταυτόχρονα με την άφιξή του.

49:5.23 Με την εμφάνιση των ανθρώπινων κατηγοριών, ο Πλανητικός αυτός Πρίγκιπας καταφθάνει για να εγκαινιάσει τον ανθρώπινο πολιτισμό και να συγκεντρώσει την ανθρώπινη κοινωνία. Ο γεμάτος σύγχυση κόσμος σας δεν αποτελεί κριτήριο των πρώιμων ημερών της κυριαρχίας των Πλανητικών Πριγκίπων, εφ' όσον ήταν σχεδόν στην αρχή μιας τέτοιας διακυβέρνησης στην Ουράντια, όταν ο Πλανητικός σας Πρίγκιπας, ο Καλιγκάστια

προσχώρησε στην εξέγερση του Κυρίαρχου του Συστήματος, του Εωσφόρου. Ο πλανήτης σας ακολούθησε από τότε μια παραγμένη πορεία.

49:5.24 Σ' ένα φυσιολογικό εξελικτικό κόσμο, η φυλετική πρόοδος φθάνει στο φυσικό, βιολογικό της αποκορύφωμα κατά τη διάρκεια του καθεστώτος του Πλανητικού Πρίγκιπα και σύντομα, κατόπιν αυτού, ο Κυρίαρχος του Συστήματος αποστέλλει έναν Υλικό Υιό και μία Θυγατέρα στον συγκεκριμένο πλανήτη. Οι εισηγμένες αυτές υπάρξεις υπηρετούν ως βιολογικοί εξευγενιστές. Η παράβασή τους στην Ουράντια περιέπλεξε περισσότερο την ιστορία του πλανήτη σας.

49:5.25 Όταν η διανοητική και ηθική πρόοδος μιας ανθρώπινης φυλής φθάσει στα όρια της εξελικτικής ανάπτυξης, καταφθάνει ένας Υιός Άβοναλ του Παραδείσου με καθήκοντα δικαστή. Και αργότερα, όταν η πνευματική κατάσταση ενός τέτοιου κόσμου πλησιάζει το όριο του φυσικού επιτεύγματος, επισκέπτεται τον πλανήτη ένας Παραδείσιος Υιός της πλήρωσης. Η κύρια αποστολή ενός Υιού πλήρωσης είναι να παγιώσει την πλανητική κατάσταση, να απελευθερώσει το Πνεύμα της Αλήθειας ώστε να λειτουργήσει επί του πλανήτη και έτσι να πραγματοποιηθεί η συμπαντική άφιξη των Προσαρμοστών της Σκέψης.

49:5.26 Εδώ, πάλι, η Ουράντια παρεκκλίνει: Ουδέποτε υπήρξε δικαστική αποστολή στον κόσμο σας, ούτε ο Υιός της πλήρωσης στον πλανήτη σας ανήκε στην τάξη των Άβοναλ. Ο πλανήτης σας απόλαυσε τη μοναδική τιμή να γίνει ο πλανήτης-πατρίδα του, ως θνητού, του Κυρίαρχου Υιού, του Μιχαήλ του Νέβαδον.

49:5.27 Ως αποτέλεσμα της λειτουργίας όλων των διαδοχικών κατηγοριών των θείων υιών, οι κατοικημένοι κόσμοι και οι εξελισσόμενες φυλές τους αρχίζουν να πλησιάζουν τον κολοφώνα της πλανητικής εξέλιξης. Τέτοιοι κόσμοι είναι πλέον ώριμοι για την ύψιστη αποστολή, την άφιξη των Διδασκάλων Υιών της Τριάδας. Η εποχή αυτή των Διδασκάλων Υιών είναι ο προθάλαμος για την τελική πλανητική εποχή – την εξελικτική ουτοπία – την εποχή του φωτός και της ζωής.

49:5.28 Η κατάταξη αυτή των ανθρωπίνων υπάρξεων θα τύχει μεγαλύτερης προσοχής σε επόμενο κεφάλαιο.

49:5.29 5. *Οι σειρές συγγενών πλασμάτων.* Οι πλανήτες δεν είναι οργανωμένοι μόνο κατακόρυφα σε συστήματα, αστερισμούς και ούτω καθεξής, αλλά η διακυβέρνηση του σύμπαντος μεριμνά, επίσης, για τις οριζόντιες ομαδοποιήσεις σύμφωνα με τον τύπο, την κατηγορία και τους λοιπούς συσχετισμούς. Η παράλληλη αυτή διακυβέρνηση του σύμπαντος αφορά ειδικότερα στο συντονισμό των δραστηριοτήτων μιας συγγενούς φύσης η οποία έχει ανεξάρτητα υιοθετηθεί σε διαφορετικές σφαίρες. Οι συνδεδεμένες αυτές τάξεις των συμπαντικών πλασμάτων επιθεωρούνται περιοδικά από ένα σύνθετο σώμα υψηλών προσωπικοτήτων του οποίου προΐστανται τελικιστές με μακρόχρονη εμπειρία.

49:5.30 Οι παράγοντες αυτοί της συγγένειας εκδηλώνονται σε όλα τα επίπεδα, επειδή οι συγγενείς σειρές υπάρχουν τόσο μεταξύ των μη ανθρώπινων οντοτήτων, όσο και μεταξύ των θνητών πλασμάτων – ακόμη και μεταξύ ανθρώπινων και υπεράνω του ανθρώπινου τάξεων. Οι ευφυείς υπάρξεις είναι συνδεδεμένες κατακόρυφα σε δώδεκα μεγάλες ομάδες με επτά μείζονες υποδιαιρέσεις η κάθε μία. Ο συντονισμός αυτών των μοναδικά συνδεδεμένων ομάδων ζώντων πλασμάτων πραγματοποιείται πιθανόν από κάποια, μη πλήρως κατανοητή, τεχνική του Υπέρτατου Όντος.

49:5.31 6. *Οι δια του Προσαρμοστή συγχωνευμένες σειρές.* Η πνευματική ταξινόμηση, ή ομαδοποίηση όλων των θνητών κατά την προ της συγχώνευσης εμπειρία καθορίζεται

ολοκληρωτικά από τη σχέση της ατομικής κατάστασης προς τον ενοικούντα Ελεγκτή των Μυστηρίων. Το ενενήντα, σχεδόν, τοις εκατό των κατοικημένων κόσμων του Νέβαδον φιλοξενούν θνητούς συγχωνευμένους δια του Προσαρμοστή, εν αντιθέσει προς ένα γειτονικό σύμπαν, όπου ελάχιστα περισσότεροι από τους μισούς κόσμους φιλοξενούν υπάρξεις υποψήφιος για ενοίκηση υπό του Προσαρμοστή, για την αιώνια συγχώνευση.

49:5.327. *Τεχνικές απόδρασης από τα επίγεια.* Υπάρχει βασικά ένας μόνο τρόπος δια του οποίου η ζωή των ανθρώπων, ως άτομα, αρχίζει στους κατοικημένους κόσμους και αυτός είναι δια της αναπαραγωγής των πλασμάτων και της φυσικής γέννησης. Υπάρχουν, όμως, πολυάριθμες τεχνικές δια των οποίων ο άνθρωπος αποδρά από τη επίγεια κατάστασή του και βρίσκει πρόσβαση προς το εσωτερικά κινούμενο ρεύμα των προς τον Παράδεισο ανερχομένων.

6. ΑΠΟΔΡΑΣΗ ΑΠΟ ΤΑ ΕΠΙΓΕΙΑ

49:6.1 Όλοι οι διαφορετικοί φυσικοί τύποι και οι πλανητικές σειρές των θνητών απολαμβάνουν το ίδιο τη λειτουργία των Προσαρμοστών της Σκέψης, των φρουρών αγγέλων και των διαφόρων τάξεων του πλήθους των αγγελιαφόρων του Απείρου Πνεύματος. Όλοι το ίδιο αποτινάσσουν τα δεσμά της σάρκας με την απελευθέρωση του φυσικού θανάτου και όλοι το ίδιο προχωρούν από το σημείο αυτό προς τους μοροντιανούς κόσμους της πνευματικής εξέλιξης και της διανοητικής προόδου.

49:6.2 Από καιρό σε καιρό, με πρόταση των πλανητικών αξιωματούχων, ή των κυβερνητών του συστήματος, πραγματοποιούνται έκτακτες αναστάσεις των κοιμώμενων διασωθέντων. Τέτοιες αναστάσεις λαμβάνουν χώρα τουλάχιστον κάθε χιλιετία πλανητικού χρόνου, όταν όχι όλοι, αλλά «πολλοί εξ αυτών οι οποίοι κοιμούνται στη σκόνη ξυπνούν.» Οι έκτακτες αυτές αναστάσεις αποτελούν την ευκαιρία για κινητοποίηση ειδικών ομάδων ανερχομένων για συγκεκριμένη υπηρεσία στο σχέδιο ανέλιξης των θνητών του τοπικού σύμπαντος. Υπάρχουν πρακτικοί λόγοι, αλλά και συναισθηματικές σχέσεις που συνδέονται με τις έκτακτες αυτές αναστάσεις.

49:6.3 Σ' όλη τη διάρκεια των πρώιμων εποχών των κατοικημένων κόσμων, πολλοί καλούνται στις σφαίρες-δώματα κατά τις έκτακτες και τις ανά χιλιετία αναστάσεις, οι περισσότεροι, ωστόσο, διασωθέντες επαναπροσωποποιούνται κατά την εγκαινίαση μιας νέας απονομής, που συνδέεται με την έλευση ενός θείου Υιού πλανητικής υπηρεσίας.

49:6.41. *Οι θνητοί της απονεμητικής, ή ομαδικής τάξης σωτηρίας.* Με την άφιξη του πρώτου Προσαρμοστή σ' έναν κατοικημένο κόσμο, τα σεραφείμ-φρουροί εμφανίζονται επίσης. Είναι απαραίτητα για την απόδραση από τα επίγεια. Καθ' όλη τη διάρκεια της έκπτωσης της ζωής των κοιμώμενων διασωθέντων, οι πνευματικές αξίες και οι αιώνιες πραγματικότητες των νέο-εξελιγμένων και αθάνατων ψυχών φυλάσσονται ως ιερή παρακαταθήκη από τα ατομικά, ή, τα ομαδικά σεραφείμ-φρουρούς.

49:6.5 Οι ομαδικοί φρουροί, οι αποσπασμένοι στους κοιμώμενους διασωθέντες, λειτουργούν πάντοτε με την κρίση των Υιών στους κόσμους έλευσής τους. «Εκείνος θα στείλει τους αγγέλους του και εκείνοι θα συγκεντρώσουν τους εκλεκτούς του από τους τέσσερις ανέμους.» Με κάθε σεραφείμ αποσπασμένο στην επαναπροσωποποίηση ενός κοιμώμενου θνητού, λειτουργεί ο Ρυθμιστής που επέστρεψε, το ίδιο, αθάνατο κλάσμα του Πατέρα, που ζούσε εντός του θνητού κατά την εποχή του στη σάρκα και, με τον τρόπο αυτό, η ταυτότητά του αποκαθίσταται και η προσωπικότητά του ανασταίνεται. Κατά τη διάρκεια του ύπνου

των υποκειμένων τους, οι αναμένοντες αυτοί Προσαρμοστές υπηρετούν στον Ντιβίνινγκτον. Ουδέποτε ενοικούν το νου ενός άλλου θνητού στο διάλειμμα αυτό.

49:6.6 Ενώ οι παλαιότεροι κόσμοι της θνητής εμπειρίας φιλοξενούν αυτούς τους πολύ ανεπτυγμένους και εξαιρετικά πνευματικούς τύπους ανθρώπινων υπάρξεων, που ουσιαστικά εξαιρούνται από τη μοροντιανή ζωή, οι προγενέστερες εποχές των ζωικής προέλευσης φυλών χαρακτηρίζονται από πρωτόγονους θνητούς, οι οποίοι είναι τόσο ανώριμοι, ώστε η συγχώνευση δια του Προσαρμοστή τους είναι αδύνατη. Η επαναφύπνιση αυτών των θνητών επιτυγχάνεται δια των σεραφείμ-φρουρών των συνδεδεμένων με ένα εξατομικευμένο τμήμα του αθάνατου πνεύματος της Τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου.

49:6.7 Έτσι επαναπροσωποποιούνται οι κοιμώμενοι διασωθέντες μιας πλανητικής περιόδου στα απονεμητικά προσκλητήρια. Όσον, όμως, αφορά στις μη δυνάμενες να διασωθούν προσωπικότητες ενός κόσμου, κανένα αθάνατο πνεύμα δεν είναι παρόν για να λειτουργήσει μαζί με τους ομαδικούς φρουρούς του πεπρωμένου και τούτο συνιστά το τέλος της ύπαρξης του πλάσματος. Ενώ ορισμένες από τις καταγραφές σας έχουν παρουσιάσει τα περιστατικά αυτά ως συμβαίνοντα στους πλανήτες του υλικού θανάτου, στην πραγματικότητα όλα λαμβάνουν χώρα στους κόσμους-δώματα.

49:6.82. *Θνητοί ξεχωριστών τάξεων ανέλιξης.* Η ατομική πρόοδος των ανθρώπινων υπάρξεων εκτιμάται ανάλογα με τα διαδοχικά τους επιτεύγματα και τη διάβαση (την τέλεια γνώση) των επτά κοσμικών κύκλων. Αυτοί οι κύκλοι της προόδου των θνητών αποτελούν επίπεδα σχετικών διανοητικών, κοινωνικών, πνευματικών και κοσμικής ενόρασης αξιών. Αρχίζοντας απ' έξω, από τον έβδομο κύκλο, οι θνητοί αγωνίζονται να φθάσουν στον πρώτο και όλοι όσοι έφθασαν στον τρίτο αποκτούν αμέσως τους ατομικούς τους φρουρούς του πεπρωμένου που έχουν εκχωρηθεί σ' αυτούς. Οι θνητοί αυτοί μπορούν να επαναπροσωποποιηθούν στη μοροντιανή ζωή, ανεξάρτητα από τις απονεμητικές, ή άλλες κρίσεις.

49:6.9 Σ' όλη τη διάρκεια των προγενέστερων εποχών ενός εξελικτικού κόσμου, λίγοι θνητοί κρίνονται την τρίτη ημέρα. Καθώς όμως οι εποχές περνούν, ολοένα περισσότεροι φρουροί του πεπρωμένου εκχωρούνται στους ανερχόμενους θνητούς και έτσι αυξανόμενοι αριθμοί των εξελισσόμενων αυτών πλασμάτων επαναπροσωποποιούνται στον πρώτο κόσμο-δώμα στην τρίτη ημέρα, μετά το φυσικό θάνατο. Σε τέτοιες περιπτώσεις, η επιστροφή του Προσαρμοστή σηματοδοτεί την αφύπνιση της ανθρώπινης ψυχής και τούτο αποτελεί την επαναπροσωποποίηση των νεκρών, τόσο ουσιαστικά, όσο όταν γίνεται μαζικό προσκλητήριο στο τέλος μιας απονομής στους εξελικτικούς κόσμους.

49:6.10 Υπάρχουν τρεις ομάδες μεμονωμένων ανερχόμενων: Οι λιγότερο εξελιγμένοι προσεδαφίζονται στον αρχικό, ή πρώτο κόσμο-δώμα. Η περισσότερο εξελιγμένη ομάδα μπορεί να αρχίσει τη μοροντιανή πορεία σε οποιονδήποτε από τους ενδιάμεσους κόσμους-δώματα, σύμφωνα με την προηγούμενη πλανητική της πρόοδο. Η πολύ εξελιγμένη από τις τάξεις αυτές πράγματι αρχίζει τη μοροντιανή της εμπειρία στον έβδομο κόσμο-δώμα.

49:6.113. *Οι θνητοί των εξελικτικών τάξεων, των εξαρτώμενων από τη δοκιμασία.* Η άφιξη ενός Προσαρμοστή αποτελεί ταυτοποίηση στα μάτια του σύμπαντος και όλες οι ενοικούμενες υπάρξεις είναι στο προσκλητήριο για την απονομή δικαιοσύνης. Η εγκόσμια, όμως, ζωή στους εξελικτικούς κόσμους είναι αβέβαιη και πολλοί πεθαίνουν νέοι, πριν επιλέξουν την προς τον Παράδεισο πορεία τους. Τέτοια υπό του Προσαρμοστή ενοικούμενα παιδιά και νέοι ακολουθούν το γονέα της πλέον εξελιγμένης πνευματικής κατάστασης και έτσι πηγαίνουν στον κόσμο των τελικιστών του συστήματος (τους δοκιμαστικούς παιδικούς

σταθμούς) την τρίτη ημέρα, σε μία έκτακτη ανάσταση, ή στα τακτικά, ανά χιλιετία, και απονεμητικά προσκλητήρια.

49:6.12 Τα παιδιά που πέθαναν πολύ μικρά για να έχουν Προσαρμοστές της Σκέψης, επαναπροσωποποιούνται στον κόσμο των τελικιστών των τοπικών συστημάτων ταυτόχρονα με την άφιξη ενός από τους γονείς τους στους κόσμους-δώματα. Ένα παιδί αποκτά φυσική οντότητα, αλλά από την άποψη της σωτηρίας, όλα τα χωρίς Προσαρμοστή παιδιά θεωρούνται ότι είναι ακόμη προσαρτημένα στους γονείς τους.

49:6.13 Σε εύθετο χρόνο οι Προσαρμοστές έρχονται για να ενοικήσουν σ' αυτά τα παιδιά, ενώ η σεραφική λειτουργία και στις δύο ομάδες των από τη δοκιμή εξαρτώμενων για τη σωτηρία ομάδων είναι, γενικά, παρόμοια με εκείνη του περισσότερο εξελιγμένου γονέα, ή, είναι ισοδύναμη με εκείνη του γονέα, στην περίπτωση που μόνο ο ένας σώζεται. Σ' εκείνα που φθάνουν στον τρίτο κύκλο, ανεξάρτητα από την κατάσταση των γονέων τους, παραχωρούνται προσωπικού φρουροί.

49:6.14 Παρόμοιοι δοκιμαστικοί παιδικοί σταθμοί διατηρούνται στις σφαίρες των τελικιστών του αστερισμού και στο αρχηγείο του σύμπαντος για τα χωρίς Προσαρμοστή παιδιά της κύριας και δευτερεύουσας τροποποιημένης τάξης των ανερχομένων.

49:6.15 4. *Θνητοί των δευτερευουσών τροποποιημένων τάξεων ανέλιξης.* Αυτές είναι οι προοδευτικές ανθρώπινες υπάρξεις των ενδιάμεσων εξελικτικών κόσμων. Κατά κανόνα δεν είναι άτρωτοι στο φυσικό θάνατο, αλλά εξαιρούνται από το πέρασμα δια μέσου των επτά κόσμων-δωμάτων.

49:6.16 Η λιγότερο τελειοποιημένη ομάδα επαναφυπνίζεται στο αρχηγείο του τοπικού της συστήματος προσπερνώντας μόνο τους κόσμους-δώματα. Η ενδιάμεση ομάδα πηγαίνει στους εκπαιδευτικούς κόσμους του αστερισμού. Προσπερνά ολόκληρο το μοροντιανό καθεστώς του τοπικού συστήματος. Ακόμη μακρύτερα, στις πλανητικές εποχές του πνευματικού αγώνα, πολύ διασωθέντες αφυπνίζονται στο αρχηγείο του αστερισμού και εκεί αρχίζουν την προς τον Παράδεισο πορεία τους.

49:6.17 Αλλά προτού οποιαδήποτε από τις ομάδες αυτές μπορέσει να προχωρήσει, πρέπει να γυρίσουν πίσω, ως καθοδηγητές στους κόσμους όπου δεν πήγαν, αποκτώντας πολλές εμπειρίες ως διδάσκαλοι στους κόσμους εκείνους τους οποίους προσπέρασαν ως σπουδαστές. Στη συνέχεια, όλοι προχωρούν προς τον Παράδεισο από τις προκαθορισμένες πορείες της προόδου των θνητών.

49:6.18 5. *Θνητοί της κύριας τροποποιημένης τάξης ανέλιξης.* Οι θνητοί αυτοί ανήκουν στον δια του Προσαρμοστή συγχωνευθέντος τύπο εξελικτικής ζωής, αλλά πολύ συχνά αντιπροσωπεύουν τις τελικές φάσεις της ανθρώπινης ανάπτυξης σ' έναν εξελισσόμενο κόσμο. Οι μεγαλυνθείσες αυτές υπάρξεις εξαιρούνται της διέλευσης από τις πύλες του θανάτου. Παραδίδονται στη δικαιοδοσία του Υιού. Μετασχηματίζονται από εκεί που βρίσκονταν, μεταξύ των ζωντανών, και αμέσως εμφανίζονται μπροστά στον Κυρίαρχο Υιό στο αρχηγείο του τοπικού σύμπαντος.

49:6.19 Αυτοί είναι οι θνητοί οι οποίοι συγχωνεύονται δια του Προσαρμοστή τους κατά τη διάρκεια της θνητής ζωής και τέτοιες δια του Προσαρμοστή συγχωνευμένες προσωπικότητες διασχίζουν το διάστημα ανεμπόδιστα, πριν ενδυθούν τη μοροντιανή μορφή. Οι συγχωνευμένες αυτές ψυχές πηγαίνουν μέσω της άμεσης διέλευσης του Προσαρμοστή στις αίθουσες ανάστασης των ανώτερων μοροντιανών σφαιρών, όπου λαμβάνουν το αρχικό

τους μοροντιανό περίβλημα, όπως ακριβώς και όλοι οι άλλοι θνητοί από τους εξελικτικούς κόσμους.

49:6.20 Η αρχική αυτή τροποποιημένη τάξη ανέλιξης τω θνητών μπορεί να εφαρμοσθεί σε άτομα οποιασδήποτε πλανητικής σειράς από τα κατώτερα ως τα ανώτατα στάδια των δια του Προσαρμοστή συγχωνευμένων κόσμων, αλλά λειτουργεί συχνότερα στις παλαιότερες από τις σφαίρες αυτές, αφού δεχθεί τα οφέλη των πολλών επισκέψεων των θείων Υιών.

49:6.21 Με την εγκατάσταση της πλανητικής εποχής του φωτός και της ζωής, πολλοί πηγαίνουν στους μοροντιανούς κόσμους του σύμπαντος δια της αρχικής τροποποιημένης τάξης μεταφοράς. Ακόμη μακρύτερα, στα εξελιγμένα στάδια της παγιωμένης υπόστασης, όταν η πλειονότητα των θνητών εγκαταλείποντας ένα κόσμο, περιλαμβάνεται στην τάξη αυτή, ο πλανήτης θεωρείται ως ανήκων σ' αυτή τη σειρά. Ο φυσικός θάνατος γίνεται λιγότερο συχνός σ' αυτούς τους κόσμους που από καιρό παγιώθηκαν στο φως και στη ζωή.

49:6.22 [Παρουσιάστηκε από ένα Μελχισεδέκ του Σχολείου Πλανητικής Διοίκησης της Τζερουζέμ.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 50

ΟΙ ΠΛΑΝΗΤΙΚΟΙ ΠΡΙΓΚΙΠΕΣ

50:0.1 Ενώ ανήκουν στην τάξη των Υιών Λανονάντεκ, οι Πλανητικοί πρίγκιπες είναι τόσο εξειδικευμένοι στο να υπηρετούν, ώστε να θεωρούνται γενικά ξεχωριστή ομάδα. Μετά την πιστοποίησή τους από τους Μελχισεδέκ ως δευτερεύοντες Λανονάντεκ, οι Υιοί αυτοί του τοπικού σύμπαντος προσαρτώνται στις εφεδρείες της τάξης τους στο αρχηγείο του αστερισμού. Από εδώ τους ανατίθενται διάφορα καθήκοντα από τον Κυρίαρχο του Συστήματος και τελικά διορίζονται ως Πλανητικοί πρίγκιπες και αποστέλλονται να κυβερνήσουν τους εξελισσόμενους κατοικημένους κόσμους.

50:0.2 Το έναυσμα για έναν Κυρίαρχο του Συστήματος να ενεργήσει πάνω στο ζήτημα της αποστολής ενός κυβερνήτη σ' ένα συγκεκριμένο πλανήτη, είναι η λήψη αιτήματος από τους Φορείς της Ζωής για την αποστολή ενός διοικητικού επικεφαλής, που θα λειτουργήσει στον πλανήτη αυτό, όπου εκείνοι έχουν εγκαταστήσει τη ζωή και έχουν δημιουργήσει ευφυείς, εξελικτικές υπάρξεις. Σε όλους τους πλανήτες οι οποίοι κατοικούνται από εξελικτικά θνητά πλάσματα έχει αποσταλεί ένας πλανητικός κυβερνήτης αυτής της τάξης των υιών.

1. Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΠΡΙΓΚΙΠΩΝ

50:1.1 Ο πλανητικός Πρίγκιπας και οι βοηθοί αδελφοί του αντιπροσωπεύουν την στενότερη εξατομικευμένη προσέγγιση (πέραν της ενσάρκωσης), την οποία μπορεί να πραγματοποιήσει ο Αιώνιος Υιός του Παραδείσου προς τα κατώτερα πλάσματα του χρόνου και του διαστήματος. Πράγματι, ο Δημιουργός Υιός επικοινωνεί με τα πλάσματα των κόσμων δια του πνεύματός του, ο Πλανητικός πρίγκιπας, όμως, είναι ο τελευταίος από τις τάξεις των ατομικών Υιών που εκτείνεται από τον Παράδεισο προς τα τέκνα των ανθρώπων. Το Άπειρο Πνεύμα πλησιάζει στο πρόσωπο των φρουρών του πεπρωμένου και των άλλων αγγελικών οντοτήτων. Ο Πατέρας του Σύμπαντος εντός του ανθρώπου δια της προ-ατομικής παρουσίας των Ελεγκτών των Μυστηρίων. Ο Πλανητικός Πρίγκιπας, όμως, αντιπροσωπεύει την ύστατη προσπάθεια του Αιώνιου Υιού και των Υιών του να έλθουν κοντά σας. Σ' έναν πρόσφατα κατοικημένο κόσμο ο Πλανητικός Πρίγκιπας είναι ο μόνος αντιπρόσωπος του ολοκληρωμένου θείου, εκπορευόμενος από τον Δημιουργό Υιό (τον απόγονο του Πατέρα του Σύμπαντος και του Αιώνιου Υιού) και τον Θείο Λειτουργό (τη συμπαντική Θυγατέρα του Αείρου Πνεύματος).

50:1.2 Ο πρίγκιπας ενός πρόσφατα κατοικημένου κόσμου περιβάλλεται από ένα πιστό σώμα βοηθών και αρωγών καθώς επίσης και από μεγάλους αριθμούς λειτουργικών πνευμάτων. Αλλά το διευθύνον σώμα τέτοιων καινούργιων κόσμων πρέπει να ανήκει στις κατώτερες τάξεις των διοικητών ενός συστήματος ώστε να είναι εγγενώς φιλικός προς, και να κατανοεί τα πλανητικά προβλήματα και τις δυσκολίες. Και όλη τούτη η προσπάθεια να παρασχεθεί φιλική κυριαρχία στους εξελικτικούς κόσμους συνεπάγεται την αυξημένη πιθανότητα οι σχεδόν ανθρωπίνες αυτές οντότητες να παραπλανηθούν από την έξαρση της ίδιας της διάνοιάς τους, πέρα και πάνω από τη βούληση των Υπέρτατων Κυβερνητών.

50:1.3 Όντας εντελώς μόνοι ως αντιπρόσωποι του θείου στους μεμονωμένους πλανήτες, οι Υιοί αυτοί ελέγχονται αυστηρά και ο Νέβαδον έχει υποστεί την ατυχία αρκετών εξεγέρσεων. Κατά τη δημιουργία των Κυριάρχων του Συστήματος και των Πλανητικών Πριγκίπων λαμβάνει χώρα η εξατομίκευση μιας αντίληψης, η οποία ολοένα και περισσότερο απομακρύνεται από τον Πατέρα του Σύμπαντος και τον Αιώνιο Υιό και υπάρχει αυξημένος κίνδυνος να απολεσθεί η αίσθηση της αναλογίας όσον αφορά στην υπεροψία ενός ατόμου, καθώς επίσης και μεγαλύτερη πιθανότητα αποτυχίας όσον αφορά στη διατήρηση της σωστής αντίληψης των αξιών και των συσχετισμών των πολυάριθμων τάξεων των θείων οντοτήτων, αλλά και των διαβαθμίσεών τους, όσον αφορά στο κύρος. Το γεγονός ότι ο Πατέρας δεν είναι ο ίδιος παρών στο τοπικό σύμπαν επίσης επιβάλλει έναν έλεγχο πίστης και νομιμοφροσύνης σε όλους αυτούς τους Υιούς.

50:1.4 Ωστόσο, σπάνια αποτυγχάνουν οι πρίγκιπες αυτοί στις αποστολές τους της οργάνωσης και διακυβέρνησης των κατοικημένων πλανητών και η επιτυχία τους διευκολύνει εξαιρετικά τις μετέπειτα αποστολές των Υλικών Υιών, οι οποίοι έρχονται για να μπολιάσουν τις ανώτερες μορφές της ζωής στους πρωτόγονους ανθρώπους των κόσμων. Η κυριαρχία τους προσφέρει επίσης πολλά στην προετοιμασία των πλανητών για τους Παραδείσιους Υιούς του Θεού, οι οποίοι εν συνεχεία έρχονται να κρίνουν τους κόσμους και να εγκαινιάσουν τις διαδοχικές απονομές.

2. Η ΠΛΑΝΗΤΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

50:2.1 Όλοι οι Πλανητικοί πρίγκιπες βρίσκονται υπό τη συμπαντική διοικητική δικαιοδοσία του Γαβριήλ, του διευθύνοντος συμβούλου του Μιχαήλ, ενώ ως προς την άμεση εξουσία υπόκεινται στους κανονισμούς των Κυριάρχων του Συστήματος.

50:2.2 Οι Πλανητικοί Πρίγκιπες μπορούν, οποιαδήποτε στιγμή, να ζητήσουν τη συμβουλή των Μελχισεδέκ, των προηγούμενων εκπαιδευτών και υποστηρικτών τους, αλλά δεν υποχρεώνονται αυθαίρετα να ζητήσουν παρόμοια βοήθεια και, αν μία τέτοια αρωγή δεν ζητηθεί εθελοντικά, οι Μελχισεδέκ δεν παρεμβαίνουν στην πλανητική διοίκηση. Οι κυβερνήτες αυτοί των κόσμων μπορούν επίσης να επωφεληθούν από τις συμβουλές των είκοσι τεσσάρων συμβούλων, που συγκεντρώνονται από τους πληρωθέντες κόσμους του συστήματος. Στη Σατάνια οι σύμβουλοι αυτοί έχουν προς το παρόν γεννηθεί όλοι στην Ουράντια. Και υπάρχει ένα ανάλογο συμβούλιο εβδομήντα μελών στο αρχηγείο του αστερισμού το οποίο επίσης επιλέχθηκε από εξελικτικές υπάρξεις των κόσμων.

50:2.3 Η εξουσία των εξελικτικών πλανητών κατά την αρχική και μη παγιωμένη πορεία τους είναι εν πολλοίς δεσποτική. Οι Πλανητικοί Πρίγκιπες οργανώνουν τις εξειδικευμένες ομάδες τους των βοηθών μέσα από τα σώματα των πλανητικών αρωγών τους. Περιβάλλονται συνήθως από ένα ανώτατο δωδεκαμελές συμβούλιο, αλλά αυτό επιλέγεται με πολλούς τρόπους και απαρτίζεται από διαφορετικά πλάσματα στους ανόμοιους κόσμους.

Ένας Πλανητικός Πρίγκιπας μπορεί επίσης να έχει ως βοηθούς έναν, ή περισσότερους από την τρίτη τάξη του είδους των υιών στην οποία ανήκει και, ορισμένες φορές, σε συγκεκριμένους κόσμους, έναν από την τάξη του, ένα δευτερεύοντα βοηθό Λανονάντεκ.

50:2.4 Ολόκληρο το επιτελείο του κυβερνήτη ενός κόσμου αποτελείται από προσωπικότητες του Απείρου Πνεύματος καθώς και ορισμένους τύπους των ανώτερα εξελιγμένων υπάρξεων και ανερχομένων θνητών από άλλους κόσμους. Ένα τέτοιο επιτελείο αριθμεί από έναν έως χίλια μέλη και καθώς ο πλανήτης προοδεύει, το σώμα αυτό των αρωγών μπορεί να αυξηθεί ως τις εκατό χιλιάδες, ή και περισσότερο. Οποιαδήποτε στιγμή παρουσιασθεί ανάγκη για περισσότερους βοηθούς, οι Πλανητικοί Πρίγκιπες δεν έχουν παρά να αποταθούν στους αδελφούς τους, τους Κυριάρχους των Συστημάτων και το αίτημά τους ικανοποιείται αμέσως.

50:2.5 Οι πλανήτες ποικίλουν πολύ ως προς τη φύση, την οργάνωση και τη διοίκηση, αλλά όλοι μεριμνούν για τις επιτροπές κρίσης. Το δικαστικό σύστημα του τοπικού σύμπαντος έχει την απαρχή του στα δικαστήρια του Πλανητικού Πρίγκιπα, τα οποία προεδρεύονται από ένα μέλος του προσωπικού του επιτελείου. Οι αποφάσεις των δικαστηρίων αυτών αντανακλούν μια πολύ πατρική και διακριτική στάση. Όλα τα προβλήματα που συνεπάγονται κάτι περισσότερα από το συντονισμό των κατοίκων του πλανήτη μπορούν να παρουσιασθούν σε έφεση στο ανώτατο δικαστήριο, αλλά οι υποθέσεις του χώρου κυριαρχίας του, διευθετούνται σε μεγάλο βαθμό σύμφωνα με την προσωπική του άποψη.

50:2.6 Οι περιπλανώμενες ειρηνευτικές επιτροπές εξυπηρετούν και συμπληρώνουν τα πλανητικά δικαστήρια, ενώ οι πνευματικοί και φυσικοί ελεγκτές είναι υποκείμενοι στα πορίσματα αυτών των ειρηνευτών. Ουδεμία, όμως, αυθαίρετη εκτέλεση έλαβε χώρα ποτέ, χωρίς τη συναίνεση του Πατέρα του Αστερισμού, διότι οι «Μέγιστοι κυβερνούν στα βασίλεια των ανθρώπων.»

50:2.7 Οι ελεγκτές και οι μετασχηματιστές πλανητικών αποστολών είναι επίσης ικανοί να συνεργάζονται με αγγέλους και άλλες τάξεις ουράνιων υπάρξεων, καθιστώντας τις τελευταίες αυτές προσωπικότητες ορατές στα θνητά πλάσματα. Σε ειδικές περιπτώσεις οι σεραφικοί βοηθοί, ακόμη και οι Μελχισεδέκ μπορούν και καθιστούν εαυτούς ορατούς στους κατοίκους των εξελικτικών κόσμων. Η κύρια αιτία για την οποία μεταφέρονται θνητοί ανερχόμενοι από την πρωτεύουσα του συστήματος, ως μέρος του επιτελείου του Πλανητικού Πρίγκιπα, είναι να διευκολυνθεί η επικοινωνία με τους κατοίκους του κόσμου.

3. ΤΟ ΥΛΙΚΟ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΙΠΑ

50:3.1 Πηγαίνοντας σ' έναν νέο κόσμο, ο Πλανητικός Πρίγκιπας παίρνει συνήθως μαζί του μία ομάδα εθελοντικών ανερχομένων πλασμάτων από το αρχηγείο του τοπικού συστήματος. Οι ανερχόμενοι αυτοί συνοδεύουν τον πρίγκιπα ως σύμβουλοι και αρωγοί στο έργο βελτίωσης των πρώιμων φυλών. Το σώμα αυτό των υλικών αρωγών αποτελεί το συνδετικό κρίκο μεταξύ του πρίγκιπα και των φυλών των κόσμων. Ο Πρίγκιπας της Ουράντια, ο Καλιγκάστια, διέθετε ένα σώμα εκατό τέτοιων αρωγών.

50:3.2 Τέτοιοι εθελοντές αρωγοί είναι πολίτες της πρωτεύουσας ενός συστήματος και ουδείς εξ αυτών έχει συγχωνευθεί με τους ενοικούντες Προσαρμοστές τους. Η θέση των Προσαρμοστών τέτοιων εθελοντών αρωγών παραμένει εκείνη των πολιτών στην πρωτεύουσα του συστήματος, ενώ αυτοί οι μοροντιανοί εξελισσόμενοι προσωρινά επιστρέφουν σε μία προηγούμενη, υλική κατάσταση.

50:3.3 Οι Φορείς της Ζωής, οι αρχιτέκτονες της μορφής, παρέχουν στους εθελοντές αυτούς νέα φυσικά σώματα, τα οποία νέμονται για τις περιόδους της προσωρινής διαμονής τους στους πλανήτες. Οι μορφές αυτές της προσωπικότητας, ενώ έχουν ανοσία στις συνήθεις ασθένειες των πλανητών, είναι, όπως τα αρχικά μοροντιανά σώματα, υποκείμενες σε ορισμένα ατυχήματα μηχανικής φύσης.

50:3.4 Το υλικό επιτελείο του πρίγκιπα απομακρύνεται συνήθως από τον πλανήτη, σε συνάρτηση με την επόμενη κρίση, τη στιγμή της άφιξης του δεύτερου Υιού στη σφαίρα. Πριν φύγουν αναθέτουν, συνήθως, τα διάφορα καθήκοντά τους στους κοινούς τους απογόνους και σε ορισμένους ανώτερους αυτόχθονες εθελοντές. Σ' εκείνους τους κόσμους όπου στους αρωγούς αυτούς του πρίγκιπα επιτράπη να συνευρεθούν με τις ανώτερες ομάδες των αυτόχθονων φυλών, τέτοιοι απόγονοι συνήθως τους διαδέχονται.

50:3.5 Οι αρωγοί αυτοί του Πλανητικού Πρίγκιπα σπάνια συνευρίσκονται με τις φυλές των κόσμων, αλλά πάντα συνευρίσκονται μεταξύ τους. Δύο κατηγορίες υπάρξεων δημιουργούνται από τις ενώσεις αυτές: ο κύριος τύπος των μεσοδιάστατων πλασμάτων και ορισμένοι ανώτεροι τύποι υλικών υπάρξεων, οι οποίες παραμένουν προσαρτημένες στο επιτελείο του Πρίγκιπα, αφού απομακρυνθούν οι γονείς τους από τον πλανήτη τη στιγμή της άφιξης του Αδάμ και της Εύας. Τα παιδιά αυτά δεν συνευρίσκονται με τις θνητές φυλές, εκτός ορισμένων επειγουσών περιπτώσεων και τότε μόνο υπό την καθοδήγηση του Πλανητικού Πρίγκιπα. Σε τέτοια περίπτωση, τα παιδιά τους – τα εγγόνια του υλικού επιτελείου – ανήκουν στην κατηγορία των ανώτερων φυλών της εποχής και της γενιάς τους. Όλοι οι απόγονοι των ημι-υλικών αυτών αρωγών του Πλανητικού Πρίγκιπα ενοικούνται από τον Προσαρμοστή.

50:3.6 Στο τέλος της απαλλαγής του πρίγκιπα, όταν έρχεται η ώρα για αυτό το «επιτελείο ανάκλησης» να επιστραφεί στο αρχηγείο του συστήματος για τη συνέχιση της προς τον Παράδεισο πορείας, οι ανερχόμενοι αυτοί παρουσιάζονται στους Φορείς της Ζωής με το σκοπό να παραδώσουν τα υλικά τους σώματα. Εισέρχονται στην κατάσταση του ύπνου διέλευσης και ξυπνούν απαλλαγμένοι από το υλικό τους περίβλημα, ενδεδυμένοι με μοροντιανές μορφές, έτοιμοι για τη σεραφική μεταφορά πίσω, στην πρωτεύουσα του συστήματος, όπου οι αποσυνδεδεμένοι Προσαρμοστές τους περιμένουν. Υπάρχει μία ολόκληρη απονομή πίσω από την τάξη τους στη Τζερουζέμ, αλλά έχουν κερδίσει μία μοναδική και ασυνήθιστη εμπειρία, ένα σπάνιο μέρος στην πορεία ενός ανερχομένου θνητού.

4. ΤΑ ΠΛΑΝΗΤΙΚΑ ΑΡΧΗΓΕΙΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΕΙΑ

50:4.1 Το υλικό επιτελείο του πρίγκιπα από νωρίς οργανώνει να πλανητικά σχολεία εξάσκησης και επιμόρφωσης, όπου η αφρόκρεμα των εξελικτικών φυλών εκπαιδεύονται με εν συνεχεία αποστέλλονται να διδάξουν τις καλύτερες αυτές απόψεις στους λαούς τους. Τα σχολεία αυτά του πρίγκιπα βρίσκονται στο υλικό αρχηγείο του πλανήτη.

50:4.2 Μεγάλο μέρος του φυσικού έργου που συνδέεται με την ίδρυση αυτής της αρχηγικής πόλης διεξάγεται από το υλικό επιτελείο. Τέτοιες πόλεις-αρχηγεία, ή εγκαταστάσεις των πρώιμων εποχών του Πλανητικού Πρίγκιπα είναι πολύ διαφορετικές από αυτό που θα μπορούσε να φαντασθεί ένας θνητός της Ουράντια. Είναι, σε σύγκριση με τις μεταγενέστερες εποχές, απλές, χαρακτηριζόμενες από ορυκτές διακοσμήσεις και σχετικά προηγμένες υλικές κατασκευές. Και όλο τούτο βρίσκεται σε αντίθεση προς το Αδαμικό

καθεστώς που επικεντρώνεται γύρω από ένα αρχηγείο-κήπο, από το οποίο το έργο τους για λογαριασμό των φυλών εκτελείται κατά τη δεύτερη απονομή του συμπαντικού Υιού.

50:4.3 Στις εγκαταστάσεις του αρχηγείου του κόσμου σας κάθε για ανθρώπινη κατοικία παρεσχέθη άφθονος χώρος. Αν και οι απομακρυσμένες φυλές εξακολουθούσαν να κυνηγούν και να συλλέγουν την τροφή τους, οι σπουδαστές και οι δάσκαλοι στα σχολεία του πρίγκιπα ήσαν όλοι αγρότες και περιβολάρηδες. Ο χρόνος τους μοιραζόταν εξ ίσου, περίπου μεταξύ των ακόλουθων απασχολήσεων:

50:4.41. *Του φυσικού έργου.* Της καλλιέργειας του εδάφους που συνδέεται με την κατασκευή και διακόσμηση των σπιτιών.

50:4.52. *Των κοινωνικών δραστηριοτήτων.* Των θεατρικών παραστάσεων και των πολιτιστικών, κοινωνικών συναναστροφών.

50:4.63. *Της εφαρμογής της εκπαίδευσης.* Της ατομικής καθοδήγησης πάνω στην οικογενειακή-ομαδική διδασκαλία, συμπληρωμένη από εξειδικευμένη, ανά τάξη, εξάσκηση.

50:4.74. *Της ελεύθερης εκπαίδευσης.* Σχολείων γάμου και νοικοκυριού, σχολείων τέχνης και χειροτεχνίας, καθώς επίσης και τάξεων για την εξάσκηση των δασκάλων – εγκόσμια, πολιτισμική και θρησκευτική.

50:4.85. *Της Πνευματικής επιμόρφωσης.* Της αδελφότητας των δασκάλων, της διαφώτισης των παιδικών και νεανικών ομάδων και της εξάσκησης των υιοθετημένων εντοπίων παιδιών, ως αποστόλων στο λαό τους.

50:4.9 Ένας Πλανητικός Πρίγκιπας δεν είναι ορατός στις θνητές υπάρξεις. Είναι μία δοκιμασία της πίστης να πιστέψει κανείς τις εκπροσωπήσεις των ημι-υλικών υπάρξεων του επιτελείου του. Τα σχολεία, όμως, αυτά της επιμόρφωσης και της εξάσκησης είναι κατάλληλα προσαρμοσμένα στις ανάγκες κάθε πλανήτη και σύντομα αναπτύσσεται μία ενθουσιώδης και αξιόπαινη άμιλλα μεταξύ των φυλών των ανθρώπων στις προσπάθειές τους να επιτύχουν την είσοδο σ' αυτά τα πολύμορφα ιδρύματα της μάθησης.

50:4.10 Από ένα τέτοιο κόσμο, κέντρο πολιτισμού και επιτεύγματος βαθμιαία εκπέμπεται σ' όλους τους λαούς μία εξευγενιστική και εκπολιτιστική επιρροή η οποία αργά και σίγουρα μετασχηματίζει τις εξελικτικές φυλές. Εν τω μεταξύ, τα εκπαιδευμένα και πνευματοποιμένα παιδιά των πληθυσμών που βρίσκονται γύρω, τα οποία έχουν υιοθετηθεί και εκπαιδευτεί στα σχολεία του πρίγκιπα, επιστρέφουν στις γενέθλιες ομάδες τους και, ανάλογα με τις ικανότητές τους, εγκαθιστούν νέα και ισχυρά κέντρα μάθησης και επιμόρφωσης τα οποία διευθύνουν σύμφωνα με το σχέδιο των σχολείων του πρίγκιπα.

50:4.11 Στην Ουράντια τα σχέδια αυτά για πλανητική πρόοδο και πολιτισμική εξέλιξη βρίσκονταν ήδη εν εξελίξει, προχωρώντας απόλυτα ικανοποιητικά, όταν ολόκληρη η επιχείρηση έφθασε σ' ένα ξαφνικό και εξαιρετικά άδοξο τέλος από την προσχώρηση του Καλιγκάστια στην εξέγερση του Εωσφόρου.

50:4.12 Τούτο υπήρξε για μένα ένα από τα πλέον βαθιά συγκλονιστικά επεισόδια της εξέγερσης, όταν έμαθα για τη σκληρή δολιότητα ενός από την τάξη μου, του Καλιγκάστια, ο οποίος εσκεμμένα και με προαποφασισμένη εμπάθεια, συστηματικά διαστρέβλωσε την εκπαίδευση και δηλητηρίασε την διδασκαλία που παρείχετο σε όλα τα πλανητικά σχολεία της Ουράντια που λειτουργούσαν τότε. Η κατάρρευση των σχολείων αυτών ήταν ταχεία και απόλυτη.

50:4.13 Πολλοί από τους απογόνους των ανερχομένων του υλοποιημένου επιτελείου του Πρίγκιπα παρέμειναν νομοταγείς, εγκαταλείποντας τις τάξεις του Καλιγκάστια. Οι νομιμόφρονες αυτοί ενθαρρύνθηκαν από τους Μελχισεδέκ που παρέλαβαν την Ουράντια και σε μεταγενέστερους καιρούς οι απόγονοί τους έκαναν πολλά για να στηρίξουν τις πλανητικές αρχές της αλήθειας και της δικαιοσύνης. Το έργο των πιστών αυτών ευαγγελιστών βοήθησε να αποφευχθεί η ολική εξάλειψη της αλήθειας του πνεύματος στην Ουράντια. Οι θαρραλέες αυτές ψυχές και οι απόγονοί τους κράτησαν ζωντανό ένα μέρος της γνώσης του νόμου του Πατέρα και διατήρησαν για τις φυλές του κόσμου την ιδέα της διαδοχικής πλανητικής απονομής των διαφόρων τάξεων των θείων Υιών.

5. ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

50:5.1 Οι πιστοί πρίγκιπες των κατοικημένων κόσμων παραμένουν μόνιμα στους πλανήτες της αρχικής τους αποστολής. Οι Υιού του Παραδείσου και οι απονομές τους μπορεί να έρχονται και να παρέρχονται, ένας επιτυχημένος, όμως, Πλανητικός Πρίγκιπας εξακολουθεί να είναι ο κυβερνήτης του κόσμου του. Το έργο του είναι απόλυτα ανεξάρτητο από τις αποστολές των ανώτερων Υιών, όντας προορισμένο να υποστηρίξει την ανάπτυξη του πολιτισμού των πλανητών.

50:5.2 Η πρόοδος του πολιτισμού σχεδόν καθόλου δεν μοιάζει σε δύο πλανήτες. Οι λεπτομέρειες της ανάπτυξης της ανθρώπινης εξέλιξης είναι πολύ διαφορετικές στους πολυάριθμους, ανόμοιους κόσμους. Παρά τις πολλές αυτές διαφοροποιήσεις της φυσικής, διανοητικής και κοινωνικής ανάπτυξης των πλανητών, όλες οι εξελικτικές σφαίρες προχωρούν προς συγκεκριμένες, σαφώς καθορισμένες κατευθύνσεις.

50:5.3 Κάτω από την ήπια διακυβέρνηση ενός Πλανητικού Πρίγκιπα, που εγκαινιάσθηκε από τους Υλικούς Υιούς και διακόπηκε από τις περιοδικές αποστολές των Παραδείσιων Υιών, οι θνητές φυλές ενός μέσου κόσμου του χρόνου και του διαστήματος θα περάσουν διαδοχικά από τις ακόλουθες επτά περιόδους ανάπτυξης:

50:5.41. *Την εποχή της θρέψης.* Τα προ-ανθρώπινα πλάσματα και οι αρχικές φυλές του πρωτόγονου ανθρώπου ασχολούνταν κυρίως με το πρόβλημα της τροφής. Οι εξελισσόμενες αυτές υπάρξεις περνούσαν τις ώρες της εγρήγορσης είτε αναζητώντας την τροφή τους, είτε πολεμώντας, αμυνόμενοι, ή επιτιθέμενοι. Η αναζήτηση της τροφής είναι κυρίαρχη στο νου των πρώιμων αυτών προγόνων του πολιτισμού που ακολούθησε.

50:5.52. *Την εποχή της ασφάλειας.* Μόλις ο πρωτόγονος κυνηγός μπορεί να διαθέσει λίγο χρόνο από την αναζήτηση της τροφής, χρησιμοποιεί την πολυτέλεια αυτή για να εγκαινιάσει την ασφάλειά του. Όλο και περισσότερη φροντίδα αφιερώνεται στην τεχνική του πολέμου. Τα σπίτια οχυρώνονται και οι φυλές γίνονται συμπαγείς εξ αιτίας του αμοιβαίου φόβου και της ενστάλαξης του μίσους προς τις ξένες ομάδες. Η αυτοσυντήρηση είναι μία επιδίωξη που πάντα ακολουθεί την αυτοδιατήρηση.

50:5.63. *Την περίοδο της υλικής άνεσης.* Αφού τα προβλήματα της τροφής επιλύθηκαν εν μέρει και επιτεύχθηκε ένας βαθμός ασφάλειας, ο επιπλέον ελεύθερος χρόνος χρησιμοποιείται για να προάγει την ατομική άνεση. Η πολυτέλεια συναγωνίζεται την ανάγκη να βρίσκεται κανείς στο επίκεντρο των ανθρώπινων δραστηριοτήτων. Μία τέτοια εποχή πάρα πολύ συχνά χαρακτηρίζεται από δεσποτισμό, μισαλλοδοξία, πολυφαγία και μέθη. Τα πιο αδύναμα στοιχεία των φυλών τείνουν προς την υπερβολή και τη σκληρότητα. Σταδιακά τα χωρίς χαρακτήρα αυτά άτομα που αναζητούν την απόλαυση υποδουλώνονται από τα ισχυρότερα στοιχεία που αγαπούν την αλήθεια των εξελισσόμενων πολιτισμών.

50:5.74. *Την αναζήτηση της γνώσης και της σοφίας.* Η τροφή, η ασφάλεια, η απόλαυση και ο ελεύθερος χρόνος παρέχουν τα θεμέλια για την ανάπτυξη της κοινωνίας και τη διάδοση της γνώσης. Η προσπάθεια εφαρμογής της γνώσης οδηγεί στη σοφία και όταν μία κοινωνία μάθει πώς να επωφελείται και να βελτιώνεται με την εμπειρία, τότε έχει πράγματι φθάσει ο πολιτισμός. Η τροφή, η ασφάλεια και η υλική άνεση κυριαρχούν ακόμη στην κοινωνία, αλλά πολλά άτομα που βλέπουν μπροστά πεινούν για γνώση και διψούν για σοφία. Σε κάθε παιδί δίδεται μία ευκαιρία να μάθει δια του έργου. Η εκπαίδευση είναι το σύνθημα αυτών των καιρών.

50:5.85. *Την εποχή της φιλοσοφίας και της αδελφικότητας.* Όταν οι θνητοί μάθουν να σκέπτονται και αρχίσουν να επωφελούνται από την εμπειρία, γίνονται φιλόσοφοι – αρχίζουν να σκέπτονται λογικά μόνοι τους και να ασκούν οξυδερκή κρίση. Η κοινωνία της εποχής αυτής αποκτά δεοντολογία και οι θνητοί μιας τέτοιας περιόδου γίνονται πραγματικά ηθικές υπάρξεις. Οι συνετές θνητές υπάρξεις είναι σε θέση να εγκαθιδρύσουν την ανθρώπινη αδελφοσύνη πάνω σ' έναν τέτοιο προοδευτικό κόσμο. Οι δίκαιες και ηθικές υπάρξεις μπορούν να μάθουν πώς να ζουν σύμφωνα με τον χρυσό κανόνα.

50:5.96. *Την εποχή της πνευματικής προσπάθειας.* Όταν οι εξελισσόμενοι θνητοί περάσουν από τα φυσικά, διανοητικά και κοινωνικά στάδια της ανάπτυξης, αργά, ή γρήγορα φθάνουν στα επίπεδα εκείνα της ατομικής ενόρασης που τους παροτρύνουν να αναζητήσουν τις πνευματικές απολαύσεις και την κοσμική κατανόηση. Η θρησκεία ολοκληρώνει την ανέλιξη από τη συναισθηματική κυριαρχία του φόβου και των προλήψεων στα υψηλά επίπεδα της κοσμικής σοφίας και της ατομικής πνευματικής εμπειρίας. Η παιδεία αναρριχάται στην κατανόηση των ιδεών και η μόρφωση αντιλαμβάνεται τις κοσμικές σχέσεις και τις πραγματικές αξίες. Τέτοιοι εξελισσόμενοι θνητοί είναι γνήσια μορφωμένοι, αληθινά εκπαιδευμένοι και εξαιρετικοί γνώστες του Θεού.

50:5.107. *Την εποχή του φωτός και της ζωής.* Τούτη είναι η ανθοφορία των διαδοχικών εποχών της φυσικής ασφάλειας, της διανοητικής διεύρυνσης, της κοινωνικής επιμόρφωσης και του πνευματικού επιτεύγματος. Οι ανθρώπινες αυτές επιτυχίες αναμιγνύονται τώρα, συσχετίζονται και συντονίζονται στην κοσμική ομόνοια και την ανιδιοτελή υπηρεσία. Εντός των πλαισίων της πεπερασμένης φύσης και των υλικών ιδιοτήτων, δεν υπάρχουν όρια στις δυνατότητες εξελικτικής επίτευξης από τις αναπτυσσόμενες γενεές που διαδοχικά ζουν σ' αυτούς τους ουράνιους και παγιωμένους κόσμους του χρόνου και του διαστήματος.

50:5.11 Αφού υπηρετήσουν τις σφαίρες τους μέσω αλληπάλληλων απονομών πλανητικής ιστορίας και διαδοχικών εποχών πλανητικής προόδου, οι Πλανητικοί Πρίγκιπες ανέρχονται στη θέση των Πλανητικών Κυριάρχων, με την έναρξη της εποχής του φωτός και της ζωής.

6. Η ΠΛΑΝΗΤΙΚΗ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗ

50:6.1 Η απομόνωση της Ουράντια καθιστά αδύνατο να αναλάβω την παρουσίαση πολλών λεπτομερειών της ζωής και του περιβάλλοντος των γειτόνων σας στη Σατάνια. Στις παρουσιάσεις αυτές περιοριζόμαστε από την πλανητική καραντίνα και την απομόνωση του συστήματος. Πρέπει να ακολουθούμε αυτούς τους περιορισμούς στις προσπάθειές μας να δια φωτίσουμε τους θνητούς της Ουράντια, αλλά μέχρι του σημείου που επιτρέπεται, έχετε μάθει για την πρόοδο ενός μέσου εξελικτικού κόσμου και είστε ικανοί να συγκρίνετε την πορεία ενός τέτοιου κόσμου με την παρούσα κατάσταση της Ουράντια.

50:6.2 Η ανάπτυξη του πολιτισμού στην Ουράντια δεν διέφερε πολύ από εκείνη άλλων κόσμων που υπέστησαν την ατυχία της πνευματικής απομόνωσης. Όταν όμως συγκριθεί με

τους πιστούς κόσμους του σύμπαντος, ο πλανήτης σας φαίνεται πολύ μπερδεμένος και εξαιρετικά καθυστερημένος σε όλες τις φάσεις της διανοητικής προόδου και του πνευματικού επιτεύγματος.

50:6.3 Εξ αιτίας των ατυχιών του πλανήτη σας, οι Ουραντιανοί εμποδίζονται από το να καταλάβουν αρκετά σχετικά με την καλλιέργεια των κανονικών κόσμων. Δεν πρέπει, όμως, να φαντάζεσθε τους εξελικτικούς κόσμους, ακόμη και τους πλέον ιδανικούς, ως σφαίρες όπου η ζωή είναι στρωμένη με λουλούδια. Η αρχική ζωή των θνητών φυλών συνοδεύεται πάντα από αγώνες. Οι προσπάθειες και οι αποφάσεις αποτελούν βασικό μέρος της κατάκτησης της έννοιας της επιβίωσης.

50:6.4 Η επιμόρφωση προϋποθέτει ποιότητα του νου. Η επιμόρφωση δεν μπορεί να εμπλουτισθεί εκτός και εάν ο νους ανυψωθεί. Η ανώτερη διάνοια θα αναζητήσει μία ανώτερη επιμόρφωση και θα βρει κάποιο τρόπο να επιτύχει ένα τέτοιο στόχο. Οι κατώτερες διάνοιες θα αποποιηθούν την ανώτερη μόρφωση, έστω κι' αν τους παρουσιασθεί έτοιμη. Πολλά εξαρτώνται, επίσης, από τις διαδοχικές αποστολές των θείων Υιών και από την έκταση στην οποία η διαφώτιση προσλαμβάνεται από τις εποχές των αντίστοιχων απονομών τους.

50:6.5 Δεν πρέπει να λησμονείτε ότι για διακόσιες χιλιάδες χρόνια όλοι οι κόσμοι της Σατάνια παρέμειναν υπό την πνευματική απαγόρευση του Νορλάτιαντεκ συνεπεία της εξέγερσης του Εωσφόρου. Και θα απαιτηθούν αιώνες επί αιώνων για να αποκατασταθούν τα μειονεκτήματα που προέκυψαν από την αμαρτία και την αποσκίρτηση. Ο κόσμος σας εξακολουθεί να ακολουθεί μία ακανόνιστη και τεθλασμένη πορεία, ως αποτέλεσμα της διπλής τραγωδίας ενός επαναστάτη Πλανητικού Πρίγκιπα και ενός παραβάτη Υλικού Υιού. Ακόμη και η επιφοίτηση του Χριστού Μιχαήλ στην Ουράντια δεν ακύρωσε άμεσα τις εγκόσμιες συνέπειες των σοβαρών αυτών λαθών, κατά την πρώτη διοίκηση του κόσμου.

7. Η ΑΝΤΑΜΟΙΒΗ ΤΗΣ ΑΠΟΜΟΝΩΣΗΣ

50:7.1 Σε μια πρώτη σκέψη μπορεί να φανεί ότι η Ουράντια και οι συνδεδεμένοι μ' αυτήν απομονωμένοι κόσμοι είναι πολύ άτυχοι όντας αποστερημένοι από την ευεργετική παρουσία και την επίδραση τέτοιων, υπεράνω του ανθρώπινου, προσωπικοτήτων όπως ένας Πλανητικός Πρίγκιπας και ένας Υλικός Υιός και μία Θυγατέρα. Η απομόνωση, όμως, αυτών των κόσμων παρέχει στις φυλές τους μία μοναδική ευκαιρία για την άσκηση της πίστης και την ανάπτυξη ενός ασυνήθιστου είδους εμπιστοσύνης στην κοσμική αξιοπιστία, η οποία δεν εξαρτάται από την αντίληψη, ή οποιοδήποτε άλλο υλικό παράγοντα. Μπορεί να αποδειχθεί, τελικά, ότι τα θνητά πλάσματα τα προερχόμενα από τους κόσμους που απομονώθηκαν συνεπεία μιας εξέγερσης είναι εξαιρετικά τυχερά. Ανακαλύψαμε ότι σε τέτοιους ανερχόμενους εμπιστεύονται από πολύ νωρίς πολυάριθμες ειδικές αποστολές για κοσμικά εγχειρήματα όπου η αναμφισβήτητη πίστη και η υπέρτατη εμπιστοσύνη είναι βασικές για την επιτυχία.

50:7.2 Στην Τζερουζέμ οι ανερχόμενοι από τους απομονωμένους κόσμους καταλαμβάνουν έναν τομέα κατοικιών μόνοι τους και είναι γνωστοί ως οι αγωνιστές, που σημαίνει εξελικτικά, αυτόβουλα πλάσματα που μπορούν να πιστέψουν χωρίς να βλέπουν, να επιμένουν, ενώ βρίσκονται απομονωμένοι και να θριαμβεύουν πάνω στις ανυπέρβλητες δυσκολίες, ακόμη και όταν είναι μόνοι. Η λειτουργική αυτή ομάδα των αγωνιστών παραμένει σταθερή σ' ολόκληρη την ανέλιξη του τοπικού σύμπαντος και τη διέλευση του υπερσύμπαντος. Εξαφανίζεται κατά την παραμονή στη Χαβόνα, αλλά γοργά

επανεμφανίζεται με την κατάκτηση του Παραδείσου και οριστικά παραμένει στο Σώμα Τελικότητας των Θνητών. Ο Τέιμπαμείντια είναι *αγωνιστής* επιπέδου τελικιστή, που διασώθηκε από μία από τις απομονωμένες σφαίρες που έλαβαν μέρος στην πρώτη εξέγερση που έλαβε χώρα ποτέ στα σύμπαντα του χρόνου και του διαστήματος.

50:7.3 Σ' ολόκληρη την προς τον Παράδεισο πορεία, η ανταμοιβή ακολουθεί την προσπάθεια ως αποτέλεσμα των αιτιών. Τέτοιες ανταμοιβές προβάλλουν το άτομο από το μέσο επίπεδο, παρέχουν μία διαφορικότητα στην εμπειρία των πλασμάτων και συνεισφέρουν στην πολυμορφία των ύπατων επιτευγμάτων του συλλογικού σώματος των τελικιστών.

50:7.4 [Παρουσιάστηκε από ένα Δευτερεύοντα Υιό Λανονάντεκ του Εφεδρικού Σώματος.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 51

ΟΙ ΠΛΑΝΗΤΙΚΟΙ ΑΔΑΜ

51:0.1 Κατά την απονομή ενός Πλανητικού Πρίγκιπα, ο πρωτόγονος άνθρωπος φθάνει στο όριο της φυσικής ανάπτυξης και τούτο το βιολογικό επίτευγμα δίνει το σήμα στον Κυρίαρχο του Συστήματος για να αποστείλει σ' έναν τέτοιο κόσμο τη δεύτερη τάξη των υιών, τους βιολογικούς εξευγενιστές. Αυτοί οι Υιοί, εφ' όσον είναι δύο από αυτούς – ο Υλικός Υιός και η Θυγατέρα – γίνονται συνήθως γνωστοί σ' έναν πλανήτη ως Αδάμ και Εύα. Ο αρχικός Υλικός Υιός της Σατάνια είναι ο Αδάμ και εκείνοι οι οποίοι πηγαίνουν στους κόσμους των συστημάτων ως βιολογικοί εξευγενιστές πάντα φέρουν το όνομα του πρώτου αυτού αρχικού Υιού της μοναδικής τάξης τους.

51:0.2 Αυτοί οι Υιοί αποτελούν το υλικό δώρο του Δημιουργού Υιού προς τους κατοικημένους κόσμους. Μαζί με τον Πλανητικό Πρίγκιπα, παραμένουν στον πλανήτη που τους ανετέθη για όλη τη διάρκεια της εξελικτικής πορείας μιας τέτοιας σφαίρας. Ένα παρόμοιο εγχείρημα, το να έχει ένας κόσμος Πλανητικό Πρίγκιπα δεν αποτελεί μεγάλο κίνδυνο, σ' έναν αποστάτη πλανήτη, όμως, έναν κόσμο χωρίς πνευματικό κυβερνήτη, στερούμενο διαπλανητικής επικοινωνίας, μια τέτοια αποστολή είναι γεμάτη σοβαρούς κινδύνους.

51:0.3 Αν και δεν μπορείτε να ελπίζετε ότι θα μάθετε τα πάντα για το έργο αυτών των Υιών σε όλους τους κόσμους της Σατάνια και των άλλων συστημάτων, άλλα κεφάλαια παρουσιάζουν πληρέστερα τη ζωή και τις εμπειρίες του ενδιαφέροντος ζευγαριού, του Αδάμ και της Εύας, που ήλθαν από το σώμα των βιολογικών εξευγενιστών της Τζερουζέμ για να αναβαθμίσουν τις φυλές της Ουράντια. Ενώ υπήρξε κακοδικία των ιδανικών σχεδίων για βελτίωση των αυτόχthonων φυλών σας, παρ' όλ' αυτά, η αποστολή του Αδάμ δεν ήταν μάταιη. Η Ουράντια ωφελήθηκε απροσμέτρητα από το δώρο του Αδάμ και της Εύας και μεταξύ των συντρόφων τους, αλλά και των ανώτερων συμβουλίων, το έργο τους δεν θεωρείται ως ολική απώλεια.

1. ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΚΑΙ ΦΥΣΗ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΥΙΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

51:1.1 Οι υλικοί, ή έχοντες φύλο Υιοί και Θυγατέρες είναι οι απόγονοι του Δημιουργού Υιού. Το Συμπαντικό Πνεύμα-Μητέρα δεν συμμετέχει στην δημιουργία των υπάρξεων αυτών οι οποίες προορίζονται να λειτουργήσουν ως φυσικοί εξευγενιστές στους εξελικτικούς κόσμους.

51:1.2 Η υλική τάξη των υιών δεν είναι ομοιόμορφη σ' ολόκληρο το τοπικό σύμπαν. Ο Δημιουργός Υιός δημιουργεί μόνον ένα ζευγάρι από τις υπάρξεις αυτές σε κάθε τοπικό σύστημα. Αυτά τα αρχικά ζευγάρια διαφέρουν κατά τη φύση, όντας συντονισμένα προς το

πρότυπο ζωής των οικείων συστημάτων τους. Τούτη είναι μία αναγκαία μέριμνα εφ' όσον διαφορετικά, η αναπαραγωγική δυναμική των Αδάμ δεν θα μπορούσε να λειτουργήσει μαζί μ' εκείνη των εξελισσόμενων θνητών υπάρξεων των κόσμων, σε οποιοδήποτε συγκεκριμένο σύστημα. Ο Αδάμ και η Εύα που ήλθαν στην Ουράντια προήλθαν από το αρχικό ζευγάρι των Υλικών Υιών της Σατάνια.

51:1.3 Οι Υλικοί Υιοί ποικίλουν ως προς το ύψος, από 2.6 έως 3.3 μέτρα και τα σώματά τους φεγγοβολούν με τη λάμψη εκπεμπόμενου φωτός ιώδους απόχρωσης. Ενώ το υλικό αίμα κυκλοφορεί στα υλικά τους σώματα, υπερφορτίζονται επίσης με θεία ενέργεια και υπερπληρούνται με ουράνιο φως. Οι Υλικοί αυτοί Υιοί (οι Αδάμ) και οι Υλικές Θυγατέρες (οι Εύες) είναι ίσοι μεταξύ τους, διαφέροντας μόνο στην αναπαραγωγική φύση και ορισμένες χημικές ιδιότητες. Είναι ίσοι αλλά διαφορετικοί, άνδρας και γυναίκα – και εξ αυτού συμπληρωματικοί – και σχεδιάσθηκαν για να υπηρετήσουν σε όλες σχεδόν τις αποστολές ανά ζεύγη.

51:1.4 Οι Υλικοί Υιοί απολαμβάνουν μία διπλή σίτιση. Είναι πραγματικά διττοί στην φύση και την δομή, προσλαμβάνοντας υλοποιημένη ενέργεια, ακριβώς όπως οι φυσικές υπάρξεις του πλανήτη, ενώ η αθάνατη υπόστασή τους συντηρείται πλήρως δια της άμεσης και αυτόματης πρόσληψης ορισμένων κοσμικών ενεργειών συντήρησης. Αν αποτύχει σε κάποια αποστολή που της ανετέθη, ή αν ενσυνείδητα και ελεύθερα εξεγερθεί, η τάξη αυτή των Υιών απομονώνεται, αποκόπτεται από τη σύνδεση με τη συμπαντική πηγή του φωτός και της ζωής. Από το σημείο αυτό και πέρα γίνονται πρακτικά υλικές υπάρξεις, προορισμένες να ακολουθήσουν την πορεία της υλικής ζωής στον κόσμο αποστολής τους και είναι υποχρεωμένοι να καταφύγουν στους συμπαντικούς πλημμελειοδίκες για να κριθούν. Ο υλικός θάνατος θα τερματίσει, εν τέλει, την πλανητική διαδρομή ενός τέτοιου άτυχου και ασύνετου Υλικού Υιού, ή Θυγατέρας.

51:1.5 Οι αρχικοί, ή άμεσα δημιουργηθέντες Αδάμ και Εύες είναι αθάνατοι εκ συμφυούς ιδιότητας, όπως είναι και όλες οι άλλες τάξεις των υιών του τοπικού σύμπαντος, ωστόσο οι γιοι και οι θυγατέρες τους χαρακτηρίζονται από μία ελάττωση της εν δυνάμει αθανασίας. Το αρχικό αυτό ζευγάρι δεν μπορεί να μεταδώσει απόλυτη αθανασία στους αναπαραγόμενους γιους και θυγατέρες τους. Οι απόγονοί τους εξαρτώνται για τη συνέχιση της ζωής από τον αδιάπτωτο διανοητικό συγχρονισμό με το κύκλωμα διανοητικής βαρύτητας του Πνεύματος. Από την έναρξη του συστήματος της Σατάνια, δεκατρείς Πλανητικοί Αδάμ χάθηκαν σε επαναστάσεις και παραβάσεις και 681,204 εξ αιτίας της έλλειψης εμπιστοσύνης. Πολλές από τις λιποταξίες αυτές συνέβησαν την εποχή της εξέγερσης του Εωσφόρου.

51:1.6 Όσο ζουν ως μόνιμοι πολίτες στις πρωτεύουσες των συστημάτων, ακόμη και όταν λειτουργούν σε καθοδικές αποστολές στους εξελικτικούς πλανήτες, οι Υλικοί Υιοί δεν διαθέτουν Προσαρμοστές της Σκέψης, αλλά είναι δια των υπηρεσιών αυτών καθ' εαυτών που αποκτούν εμπειρική ικανότητα για την υπό του Προσαρμοστή ενοίκηση και την προς τον Παράδεισο ανελικτική πορεία. Αυτές οι μοναδικές και θαυμάσια χρήσιμες οντότητες αποτελούν τους συνδετικούς κρίκους μεταξύ των πνευματικών και των υλικών κόσμων. Συγκεντρώνονται στο αρχηγείο του συστήματος, όπου αναπαράγονται και ζουν ως υλικοί πολίτες του χώρου και απ' όπου αποστέλλονται στους εξελικτικούς κόσμους.

51:1.7 Ανόμοια με τους άλλους δημιουργηθέντες Υιούς πλανητικής υπηρεσίας, η υλική τάξη των υιών δεν είναι, εκ φύσεως, αόρατη στα υλικά πλάσματα, όπως είναι οι κάτοικοι της Ουράντια. Αυτοί οι Υιοί του Θεού μπορούν να είναι ορατοί, αντιληπτοί και εναλλακτικά μπορούν να συγχρωτίζονται με τα πλάσματα του χρόνου, ακόμη και να τεκνοποιούν μαζί

τους, αν και ο ρόλος αυτός της βιολογικής αναβάθμισης συνήθως ανατίθεται στους απογόνους των Πλανητικών Αδάμ.

51:1.8 Στην Τζερουζέμ τα πιστά παιδιά κάθε Αδάμ και Εύας είναι αθάνατα, οι απόγονοι, όμως, ενός Υλικού Υιού και Θυγατέρας που γεννήθηκαν μετά την άφιξή τους σ' έναν εξελικτικό πλανήτη δεν είναι το ίδιο άτρωτα απέναντι στο φυσικό θάνατο. Λαμβάνει χώρα μια αλλαγή στο μηχανισμό μετάδοσης της ζωής όταν αυτοί οι Υιοί επανυλοποιούνται για αναπαραγωγική λειτουργία σ' έναν εξελικτικό κόσμο. Οι Φορείς της Ζωής σκόπιμα στερούν από τους Αδάμ και τις Εύες τη δύναμη να αποκτούν αθάνατους γιους και θυγατέρες. Αν δεν υποπέσουν σε παραβάσεις, ένας Αδάμ και μία Εύα σε πλανητική αποστολή μπορούν να ζήσουν απεριόριστα, αλλά μέσα σε ορισμένα πλαίσια, τα παιδιά τους βιώνουν μια ελαττούμενη μακροβιότητα σε κάθε διαδοχική γενεά.

2. Η ΔΙΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΠΛΑΝΗΤΙΚΩΝ ΑΔΑΜ

51:2.1 Με τη λήψη της είδησης ότι άλλος ένας κατοικημένος κόσμος έφθασε στο αποκορύφωμα της φυσικής εξέλιξης, ο Κυρίαρχος του Συστήματος συγκαλεί το Σώμα των Υλικών Υιών και Θυγατέρων στην πρωτεύουσα του συστήματος. Και μετά από τη συζήτηση επί των αναγκών ενός τέτοιου εξελικτικού κόσμου, δύο από την εθελοντική ομάδα – ένας Αδάμ και μία Εύα του αρχαιότερου σώματος των Υλικών Υιών – επιλέγονται για να αναλάβουν το εγχείρημα, να υποβληθούν στον βαθύ, προπαρασκευαστικό ύπνο ώστε να σεραφειμοποιηθούν και να μεταφερθούν από την έδρα της συνεργικής υπηρεσίας τους στον καινούργιο κόσμο των νέων ευκαιριών και των νέων κινδύνων.

51:2.2 Οι Αδάμ και οι Εύες είναι ημι-υλικά πλάσματα και, γι' αυτό, δεν μεταφέρονται από σεραφείμ. Πρέπει να υποστούν αποϋλοποίηση στην πρωτεύουσα του συστήματος πριν σεραφειμοποιηθούν για μεταφορά στους κόσμους που τους ανατίθενται. Τα σεραφείμ μεταφοράς μπορούν να πραγματοποιήσουν τέτοιες αλλαγές στους Υλικούς Υιούς και σε άλλες ημι-υλικές υπάρξεις, καθώς τις καθιστούν ικανές να σεραφειμοποιηθούν και με τον τρόπο μεταφερθούν μέσα στο διάστημα από τον ένα κόσμο, ή σύστημα, στον άλλο. Περίπου τρεις μέρες τυπικού χρόνου καταναλώνονται σ' αυτή την προετοιμασία μεταφοράς και απαιτείται η συνεργασία ενός Φορέα της Ζωής για να αποκαταστήσει ένα τέτοιο αποϋλοποιημένο πλάσμα στην φυσική του κατάσταση, όταν φθάσει στο τέλος του διασεραφικής μεταφοράς ταξιδιού του.

51:2.3 Ενώ υπάρχει αυτή η τεχνική αποϋλοποίησης για την προετοιμασία των Αδάμ προκειμένου να μεταφερθούν από την Τζερουζέμ στους εξελικτικούς κόσμους, δεν υπάρχει αντίστοιχη τεχνική για την απομάκρυνσή τους από τους κόσμους αυτούς, εκτός και εάν ολόκληρος ο πλανήτης πρόκειται να εκκενωθεί, περίπτωση κατά την οποία γίνεται μία επείγουσα ανάγκης εγκατάσταση για αποϋλοποίηση για ολόκληρο τον πληθυσμό που πρόκειται να διασωθεί. Αν κάποια φυσική καταστροφή αφανίσει την πλανητική κατοικία μιας εξελισσόμενης φυλής, οι Μελχισεδέκ και οι Φορείς της Ζωής εγκαθιστούν την τεχνική της αποϋλοποίησης για όλους τους διασωζόμενους και δια της σεραφικής μεταφοράς αυτές τα πλάσματα μεταφέρονται μακριά σ' ένα καινούργιο κόσμο προετοιμασμένο για τη συνεχιζόμενη ύπαρξή τους. Η εξέλιξη μίας ανθρώπινης φυλής, όταν αρχίσει σ' ένα κόσμο του διαστήματος, πρέπει να προχωρήσει εντελώς ανεξάρτητα από τη φυσική επιβίωση του συγκεκριμένου πλανήτη, αλλά κατά τις εξελικτικές εποχές δεν υπάρχει κατά τα λοιπά πρόθεση ένας πλανητικός Αδάμ, ή Εύα να εγκαταλείψουν τον κόσμο επιλογής τους.

^{51:2.4}Με την άφιξη στον πλανητικό τους προορισμό, ο Υλικός Υιός και η Θυγατέρα επανυλοποιούνται υπό την καθοδήγηση των Φορέων της Ζωής. Ολόκληρη αυτή η διαδικασία διαρκεί δέκα με είκοσι οκτώ μέρες του χρόνου της Ουράντια. Η απώλεια των αισθήσεων του σεραφικού ύπνου συνεχίζεται σ' ολόκληρη αυτή την περίοδο της αναδόμησης. Όταν η επανασυναρμολόγηση του φυσικού οργανισμού ολοκληρωθεί, αυτοί οι Υλικοί Υιοί και Θυγατέρες βρίσκονται στις νέες τους εστίες και στους νέους κόσμους τους από κάθε άποψη έτοιμοι, ακριβώς όπως ήταν πριν υποβληθούν στην απούλοποιητική διαδικασία στη Τζερουζέμ.

3. ΟΙ ΑΔΑΜΙΚΕΣ ΑΠΟΣΤΟΛΕΣ

^{51:3.1}Στους κατοικημένους κόσμους οι Υλικοί Υιοί και οι Θυγατέρες οικοδομούν τους νέους τους κήπους-κατοικίες, γρήγορα βοηθούμενοι από τα παιδιά τους. Συνήθως η τοποθεσία του κήπου επιλέγεται από τον Πλανητικό Πρίγκιπα και το υλικό του επιτελείο κάνει μεγάλο μέρος του προκαταρκτικού έργου της προετοιμασίας, με τη βοήθεια πολλών εκ των ανωτέρων τύπων των αυτόχthonων φυλών.

^{51:3.2}Αυτοί οι Κήποι της Εδέμ είναι τόσο περίφημοι στην Εντέντια, την πρωτεύουσα του αστερισμού και επειδή έχουν κατασκευασθεί σύμφωνα με το πρότυπο του βοτανικού μεγαλείου του αρχηγικού κόσμου των Μέγιστων Πατέρων. Τέτοιοι κήποι-κατοικίες βρίσκονται συνήθως σε κάποια απομονωμένη περιοχή, σε μία σχεδόν τροπική ζώνη. Είναι θαυμάσιες δημιουργίες σ' ένα μέσο κόσμο. Δεν μπορείτε να κρίνετε τίποτε από τα όμορφα αυτά κέντρα επιμόρφωσης βάσει της αποσπασματικής εκτίμησης της εγκαταλειμμένης ανάπτυξης παρόμοιου έργου στην Ουράντια.

^{51:3.3}Ο Πλανητικός Αδάμ και η Εύα είναι, εν δυνάμει, το απόλυτο δώρο της φυσικής χάρις προς τις θνητές φυλές. Η κύρια ενασχόληση ενός τέτοιου εισηγμένου ζευγαριού είναι να αναπαράγονται και να εξευγενίζουν τα παιδιά του χρόνου. Δεν υπάρχει όμως άμεση διασταύρωση μεταξύ των κατοίκων του κήπου και εκείνων του κόσμου. Για πολλές γενεές, ο Αδάμ και η Εύα παραμένουν βιολογικά απομονωμένοι από τους εξελικτικούς θνητούς, ενώ οι ίδιοι δημιουργούν μία ισχυρή φυλή της τάξης τους. Τούτη είναι η προέλευση της μωβ φυλής στους κατοικημένους κόσμους.

^{51:3.4}Τα σχέδια για την αναβάθμιση των φυλών προετοιμάζονται από τον Πλανητικό Πρίγκιπα και το επιτελείο του και εκτελούνται από τον Αδάμ και την Εύα. Και εκεί ήταν όπου ο Υλικός σας Υιός και η σύντροφός του βρέθηκαν σε πολύ μειονεκτική θέση όταν έφθασαν στην Ουράντια. Ο Καλιγκάστια επέδειξε μία πονηρή και δυναμική αντίθεση στην Αδαμική αποστολή. Και παρά το γεγονός ότι οι Μελχισεδέκ που τους υποδέχθηκαν στην Ουράντια είχαν δεόντως προειδοποιήσει τόσο τον Αδάμ όσο και την Εύα πάνω στους πλανητικούς κινδύνους που ενυπήρχαν στην παρουσία του επαναστάτη Πλανητικού Πρίγκιπα, ο αρχιστατιαστής αυτός, με μια πανούργα στρατηγική, υπερκέρασε το ζευγάρι της Εδέμ και τους παγίδευσε σε μια παραβίαση της σύμβασης της διαχείρισης που τους είχε εκχωρηθεί, ως ορατών κυβερνητών του κόσμου σας. Ο προδοτικός Πλανητικός Πρίγκιπας πράγματι επέτυχε στο να εκθέσει τον Αδάμ και την Εύα σας, αλλά απέτυχε την προσπάθειά του να τους εμπλέξει στην εξέγερση του Εωσφόρου.

^{51:3.5}Η πέμπτη τάξη των αγγέλων, οι πλανητικοί αρωγοί, είναι προσαρτημένοι στην Αδαμική αποστολή, συνοδεύοντας πάντα τους Πλανητικούς Αδάμ στα επί των κόσμων καθήκοντά τους. Το σώμα της αρχικής προσάρτησης αποτελείται συνήθως από εκατό χιλιάδες. Όταν το έργο του Αδάμ και της Εύας στην Ουράντια διακόπηκε πρόωρα, όταν αποχώρησαν από το

διατεταγμένο σχέδιο, ήταν μία από τις σεραφικές Φωνές του Κήπου που διαμαρτυρήθηκε μαζί τους πάνω στην κατακριτέα συμπεριφορά τους. Και τα κείμενά σας πάνω στο περιστατικό αυτό διευκρινίζουν αρκετά τον τρόπο με τον οποίο οι παραδόσεις του πλανήτη σας είχαν την τάση να αποδώσουν κάθε τι υπερφυσικό στον Κύριο Θεό. Εξ αιτίας αυτού, οι Ουραντιανοί έχουν συχνά μπερδευτεί πάνω στη φύση του Πατέρα του Σύμπαντος, αφού τα λόγια και οι πράξεις όλων των συνεργατών και των υφισταμένων του έχουν γενικά αποδοθεί σ' αυτόν. Στην περίπτωση του Αδάμ και της Εύας, ο άγγελος του Κήπου δεν ήταν άλλος από την προϊσταμένη των εν ενεργεία πλανητικών βοηθών. Το σεραφείμ αυτό, η Σολόνια, εξήγγειλε την διακοπή του θείου σχεδίου και απαίτησε την επιστροφή των παραληπτών Μελχισεδέκ στην Ουράντια.

51:3.6 Τα δευτερεύοντα μεσοδιάστατα πλάσματα γεννώνται κατά τις Αδαμικές αποστολές. Όπως και το υλικό επιτελείο του Πλανητικού Πρίγκιπα, οι απόγονοι των Υλικών Υιών και Θυγατέρων ανήκουν σε δύο κατηγορίες: τα φυσικά τους παιδιά και τη δευτερεύουσα τάξη των μεσοδιάστατων πλασμάτων. Οι υλικοί αυτοί, αλλά συνήθως αόρατοι πλανητικοί λειτουργοί συνεισφέρουν πολύ στην εξέλιξη του πολιτισμού, ακόμη και στην υποταγή των απείθαρχων μειονοτήτων οι οποίες μπορεί να προσπαθήσουν να υπονομεύσουν την κοινωνική ανάπτυξη και την πνευματική πρόοδο.

51:3.7 Οι δευτερεύοντες μεσοδιάστατοι δεν θα πρέπει να συγχέονται με την βασική τάξη, η οποία χρονολογείται από την εποχή της άφιξης του Πλανητικού Πρίγκιπα. Στην Ουράντια, η πλειονότητα των αρχικών αυτών μεσοδιάστατων πλασμάτων προσχώρησε στην εξέγερση με τον Καλιγκάστια και έχει, από την εποχή της Πεντηκοστής, φυλακιστεί. Πολλοί από την Αδαμική ομάδα που δεν έμειναν πιστοί στην πλανητική διοίκηση είναι ωσαύτως φυλακισμένοι.

51:3.8 Την ημέρα της Πεντηκοστής οι πιστοί βασικοί και δευτερεύοντες μεσοδιάστατοι πραγματοποίησαν μία εθελούσια ένωση και από τότε λειτουργούν ως μία μονάδα επί των θεμάτων του κόσμου. Υπηρετούν υπό την αρχηγεία των πιστών μεσοδιάστατων που εναλλακτικά επελέγησαν από τις δύο ομάδες.

51:3.9 Τον κόσμο σας έχουν επισκεφθεί τέσσερις τάξεις υιών: Ο Καλιγκάστια, ο Πλανητικός Πρίγκιπας. Ο Αδάμ και η Εύα, από τους Υλικούς Υιούς του Θεού. Ο Μελχισεδέκ Ματσιβέντα, ο «σοφός του Σάλεμ» την εποχή του Αβραάμ. Και ο Χριστός Μιχαήλ, ο οποίος ήλθε ως επιφοιτών Υιός του Παραδείσου. Πόσο πιο εντυπωσιακό και όμορφο θα ήταν, εάν τον Μιχαήλ, τον υπέρτατο κυβερνήτη του σύμπαντος του Νέβαδον, είχαν καλωσορίσει ένας πιστός και δυναμικός Πλανητικός Πρίγκιπας και ένας αφοσιωμένος και επιτυχημένος Υλικός Υιός, αμφότεροι των οποίων θα μπορούσαν να είχαν κάνει πάρα πολλά για να προαγάγουν τη ζωή και την αποστολή του Υιού επιφοίτησης! Δεν ήσαν, όμως, όλοι οι κόσμοι τόσο άτυχοι όσο η Ουράντια, ούτε οι αποστολές των Πλανητικών Αδάμ υπήρξαν τόσο δύσκολες, ή τόσο επικίνδυνες. Όταν επιτυγχάνουν, συνεισφέρουν στην εξέλιξη ενός θαυμάσιου πληθυσμού, συνεχίζοντας ως αόρατοι επικεφαλής των πλανητικών υποθέσεων, ακόμη και μέχρι την εποχή που ένας τέτοιος κόσμος εγκαθίσταται στο φως και τη ζωή.

4. ΟΙ ΕΞΙ ΕΞΕΛΙΚΤΙΚΕΣ ΦΥΛΕΣ

51:4.1 Η φυλή που επικρατεί κατά τις πρώτες εποχές των κατοικημένων κόσμων είναι ο κόκκινος άνθρωπος, ο οποίος συνήθως είναι ο πρώτος που επιτυγχάνει ανθρώπινα επίπεδα ανάπτυξης. Ενώ, όμως, ο κόκκινος άνθρωπος είναι η αρχαιότερη φυλή των πλανητών, οι

επόμενοι έγχρωμοι λαοί αρχίζουν να κάνουν την εμφάνισή τους πολύ νωρίς στην εποχή της εμφάνισης των θνητών.

51:4.2 Οι πρώιμες φυλές είναι κάπως ανώτερες από τις τελευταίες. Ο κόκκινος άνθρωπος βρίσκεται πολύ ψηλότερα από την μωβ – την μαύρη – φυλή. Οι Φορείς της Ζωής διοχετεύουν την απόλυτη πλήρωση των ζωικών ενεργειών στην αρχική κόκκινη φυλή και κάθε διαδοχική εξελικτική εκδήλωση μιας ξεχωριστής ομάδας θνητών αντιπροσωπεύει μία παραλλαγή εις βάρος των αρχικών ιδιοτήτων. Ακόμη και το ανάστημα των θνητών τείνει να μειώνεται από τον κόκκινο άνθρωπο μέχρι τον μωβ, αν και στην Ουράντια απρόσμενες γενιές γιγάντων παρουσιάζονται μεταξύ των πράσινων και πορτοκαλόχρωμων ανθρώπων.

51:4.3 Στους κόσμους εκείνους οι οποίοι διαθέτουν και τις έξι εξελικτικές φυλές, οι ανώτεροι λαοί είναι η πρώτη, η τρίτη και η πέμπτη φυλή – η κόκκινη, η κίτρινη και η γαλάζια. Οι εξελικτικές φυλές εναλλάσσονται με τον τρόπο αυτό στην ικανότητα για διανοητική ανάπτυξη και πνευματική εξέλιξη, με την δεύτερη, την τέταρτη και την έκτη να είναι, κάπως, λιγότερο προικισμένες. Αυτές οι δευτερεύουσες φυλές είναι οι λαοί που λείπουν από ορισμένους κόσμους. Είναι εκείνοι που εξολοθρεύτηκαν σε πολλούς άλλους. Είναι ατυχία που στην Ουράντια χάσατε σε τόσο μεγάλο βαθμό τους ανώτερους γαλάζιους ανθρώπους, εκτός του ότι εξακολουθούν να υπάρχουν στην μικτή «λευκή φυλή» σας. Η απώλεια των πορτοκαλόχρωμων και πράσινων γενών σας δεν έχει τόσο μεγάλη σημασία.

51:4.4 Η εξέλιξη των έξι – ή των τριών – εγχρώμων φυλών, ενώ φαίνεται να εκφυλίζει τις αρχικές ιδιότητες του κόκκινου ανθρώπου, εξασφαλίζει ορισμένες εξαιρετικά επιθυμητές παραλλαγές στους τύπους των θνητών και παρέχει μία διαφορετικά μη επιτεύξιμη έκφραση των ποικίλων ανθρώπινων δυνατοτήτων. Οι τροποποιήσεις αυτές είναι ευεργετικές για την πρόοδο του ανθρώπινου είδους συνολικά, με την προϋπόθεση ότι στη συνέχεια θα αναβαθμιστούν από την εισηγμένη Αδαμική, ή ιώδη φυλή. Στην Ουράντια, το συνηθισμένο αυτό σχέδιο της ανάμιξης δεν πραγματοποιήθηκε σε μεγάλο βαθμό και η αποτυχία αυτή να εκτελεσθεί το σχέδιο της εξέλιξης των φυλών καθιστά αδύνατο για σας να κατανοήσετε πάρα πολλά πάνω στην κατάσταση των λαών αυτών σ' έναν μέσο, κατοικημένο πλανήτη, παρατηρώντας τα υπολείμματα των πρώιμων αυτών φυλών του κόσμου σας.

51:4.5 Κατά τις πρώτες εποχές της φυλετικής ανάπτυξης υπάρχει μία ελαφρά τάση των κόκκινων, κίτρινων και γαλάζιων ανθρώπων να διασταυρώνονται. Μία παρόμοια τάση υπάρχει με τις πορτοκαλόχρωμες, τις πράσινες και τις μωβ φυλές να αναμειγνύονται.

51:4.6 Οι περισσότερο υποανάπτυκτοι άνθρωποι χρησιμοποιούνται συνήθως ως εργάτες από τις πιο προοδευτικές φυλές. Τούτο εξηγεί την προέλευση της δουλείας στους πλανήτες κατά τους πρώτους καιρούς. Οι πορτοκαλόχρωμοι άνθρωποι υποτάσσονται συνήθως από τους κόκκινους και υποβαθμίζονται στη θέση των υπηρετών – ορισμένες δε φορές εξολοθρεύονται. Οι κίτρινοι και οι κόκκινοι άνθρωποι συχνά αδελφοποιούνται, όχι όμως πάντα. Η κίτρινη φυλή συνήθως υποδουλώνει την πράσινη, ενώ ο γαλάζιος υποτάσσει τον μωβ. Οι φυλές αυτές των πρωτόγονων ανθρώπων δεν διστάζουν να χρησιμοποιήσουν τις υπηρεσίες των υποανάπτυκτων συντρόφων τους σε αναγκαστική εργασία περισσότερο από όσο οι Ουραντιανοί θα δίσταζαν να αγοράσουν και να πουλήσουν άλογα και βόδια.

51:4.7 Στους περισσότερους φυσιολογικούς κόσμους η ακούσια δουλεία δεν επιζεί της απονομής του Πλανητικού Πρίγκιπα, αν και οι διανοητικά καθυστερημένοι καθώς και οι κοινωνικά απόβλητοι συχνά υποχρεώνονται να παράσχουν καταναγκαστικό έργο. Σε όλες

όμως τις φυσιολογικές σφαίρες, το είδος αυτό της πρωτόγονης δουλείας καταργείται γρήγορα μετά την άφιξη της εισηγμένης ιώδους, ή Αδαμικής φυλής.

51:4.8 Οι έξι αυτές εξελικτικές φυλές έχουν προορισμό να αναμειχθούν και δια της ανάμιξης να προαχθούν μαζί με τους απογόνους των Αδαμικών εξευγενιστών. Προτού, όμως, οι λαοί αυτοί αναμειχθούν, οι κατώτεροι και ανίκανοι εξοντώνονται σε μεγάλο βαθμό. Ο Πλανητικός Πρίγκιπας και ο Υλικός Υιός, μαζί με άλλους, κατάλληλους, πλανητικούς αξιωματούχους, ελέγχουν την καταλληλότητα των αναπαραγόμενων γενεών. Η δυσκολία στην εκτέλεση ενός τόσο δραστικού προγράμματος στην Ουράντια συνίσταται στην απουσία ικανών κριτών που θα ελέγξουν την βιολογική καταλληλότητα, ή την ακαταλληλότητα των ατόμων των φυλών του κόσμου σας. Παρά το εμπόδιο αυτό, φαίνεται ότι πρέπει να είστε σε θέση να συμφωνήσετε πάνω στην βιολογική φυλετική απομόνωση των εμφανέστερα ακατάλληλων, ατελών, εκφυλισμένων και αντικοινωνικών γενών σας.

5. ΦΥΛΕΤΙΚΗ ΑΝΑΜΙΞΗ : ΠΛΗΡΩΣΗ ΔΙΑ ΤΟΥ ΑΔΑΜΙΚΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ

51:5.1 Όταν ένας Πλανητικός Αδάμ και μία Εύα φθάνουν σ' έναν κατοικημένο κόσμο, έχουν λάβει πλήρεις οδηγίες από τους ανωτέρους τους όσον αφορά στον καλύτερο τρόπο για να επιτύχουν τη βελτίωση των υπαρχουσών φυλών των ευφυών υπάρξεων. Το σχέδιο που ακολουθείται δεν είναι ομοιόμορφο. Πολλά επαφίενται στην κρίση του λειτουργικού ζεύγους και τα λάθη δεν είναι σπάνια, ιδιαίτερα σε διαταραγμένους, εξεγερμένους κόσμους, όπως η Ουράντια.

51:5.2 Συνήθως οι ιώδεις λαοί δεν αρχίζουν να αναμειγνύονται με τους αυτόχθονες του πλανήτη, μέχρις ότου η ομάδα τους ξεπεράσει το ένα εκατομμύριο. Ενδιάμεσα, όμως, το επιτελείο του Πλανητικού Πρίγκιπα εξαγγέλλει ότι έχουν κατέβει τα παιδιά του Θεού, όπως είναι, για να ενωθούν με τις φυλές των ανθρώπων. Και οι λαοί ανυπομονούν να φθάσει η μέρα που θα γίνει η αναγγελία ότι εκείνοι που πιστοποιήθηκαν ως ανήκοντες στα ανώτερα φυλετικά γένη, μπορούν να προχωρήσουν προς τον Κήπο της Εδέμ και εκεί να επιλεγούν από τους υιούς και τις θυγατέρες του Αδάμ ως οι εξελικτικοί πατέρες και μητέρες της νέας και ανάμικτης τάξης του γένους των ανθρώπων.

51:5.3 Σε φυσιολογικούς κόσμους ο Πλανητικός Αδάμ και η Εύα ουδέποτε συνευρίσκονται με τις εξελικτικές φυλές. Αυτό το έργο της βιολογικής βελτίωσης είναι λειτουργία των Αδαμικών απογόνων. Οι Αδαμίτες, όμως, αυτοί δεν κυκλοφορούν μεταξύ των φυλών. Το επιτελείο του πρίγκιπα φέρνει στον Κήπο της Εδέμ τους ανώτερους άνδρες και γυναίκες για εκούσια συνεύρεση με τους Αδαμικούς απογόνους. Και στους περισσότερους κόσμους θεωρείται ύψιστη τιμή να επιλεγεί κάποιος ως υποψήφιος για συνεύρεση με τους γιους και τις θυγατέρες του κήπου.

51:5.4 Για πρώτη φορά οι πόλεμοι μεταξύ των λαών και οι άλλοι φυλετικοί αγώνες φθίνουν, ενώ οι φυλές του κόσμου ολοένα και περισσότερο προσπαθούν να πιστοποιηθούν για αναγνώριση και είσοδο στον κήπο. Στην καλύτερη περίπτωση δεν μπορείτε να έχετε παρά μια αμυδρή ιδέα για το πώς ο ανταγωνισμός αυτός φθάνει να καταλαμβάνει το επίκεντρο όλων των δραστηριοτήτων σ' έναν φυσιολογικό πλανήτη. Ολόκληρο αυτό το σχέδιο της φυλετικής βελτίωσης απέτυχε νωρίς στην Ουράντια.

51:5.5 Η ιώδης φυλή είναι μονογαμικός λαός και κάθε εξελικτικός άνδρας, ή γυναίκα που ενώνεται με τους Αδαμικούς γιους και θυγατέρες υπόσχεται να μην πάρει άλλους συντρόφους και να διαπαιδαγωγήσει τα παιδιά του, ή τα παιδιά της πάνω στο μονογαμικό πρότυπο. Τα παιδιά κάθε μιας από τις ενώσεις αυτές εκπαιδεύονται και εξασκούνται στα

σχολεία του Πλανητικού Πρίγκιπα και κατόπιν παίρνουν την άδεια να προσχωρήσουν στη φυλή του εξελικτικού γονέα τους, για να παντρευτούν εκεί ένα μέλος μιας εκ των επιλεγμένων ομάδων των ανώτερων θνητών.

51:5.6 Όταν το γένος αυτό των Υλικών Υιών προστίθεται στις εξελισσόμενες φυλές των κόσμων, μια νέα και μεγαλύτερη εποχή εξελικτικής προόδου εγκαινιάζεται. Μετά από την αναπαραγωγική αυτή πλημμύρα εισηγμένων ικανοτήτων και υπερεξελικτικών ιδιοτήτων, ακολουθεί μία διαδοχή ραγδαίων αλμάτων προόδου στον πολιτισμό και τη φυλετική ανάπτυξη. Σε εκατό χιλιάδες χρόνια γίνεται μεγαλύτερη πρόοδος από όση σ' ένα εκατομμύριο χρόνια προηγούμενων προσπαθειών. Στον κόσμο σας, ακόμη και παρουσία της διακοπής των εντεταλμένων σχεδίων, έχει γίνει μεγάλη πρόοδος από την εποχή του δώρου προς τους λαούς σας του Αδαμικού πλάσματος ζωής.

51:5.7 Ενώ όμως τα αμιγούς σειράς παιδιά ενός πλανητικού Κήπου της Εδέμ μπορούν να πληρώσουν δια του εαυτού τους τα ανώτερα μέλη των εξελικτικών φυλών και με τον τρόπο αυτό να αναβαθμίσουν το βιολογικό επίπεδο του ανθρώπινου είδους, δεν αποδεικνύεται επωφελές για τα ανώτερα γένη των θνητών της Ουράνια να συνενυθύνονται με κατώτερες φυλές. Μία τέτοια ασύνετη διαδικασία θα έθετε σε σοβαρό κίνδυνο το σύνολο του πολιτισμού του κόσμου σας. Έχοντας αποτύχει να φθάσετε σε φυλετική εναρμόνιση με την Αδαμική τεχνική, πρέπει τώρα να λύσετε το πρόβλημα της φυλετικής βελτίωσης του πλανήτη σας με άλλες και εν πολλοίς ανθρώπινες μεθόδους προσαρμογής και ελέγχου.

6. ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΗΣ ΕΔΕΜ

51:6.1 Στους περισσότερους από τους κατοικημένους κόσμους, οι Κήποι της Εδέμ παραμένουν μεγαλειώδη επιμορφωτικά κέντρα και εξακολουθούν να λειτουργούν ως κοινωνικά πρότυπα πλανητικής διεύθυνσης και διαχείρισης τη μία εποχή μετά την άλλη. Ακόμη και στους πρώτους καιρούς, όταν οι ιώδεις λαοί είναι σχετικά απομονωμένοι, τα σχολεία τους δέχονται κατάλληλους υποψήφιους από τις φυλές του κόσμου, ενώ η βιομηχανική ανάπτυξη του κήπου ανοίγει νέους διαύλους εμπορικών συναλλαγών. Έτσι λειτουργούν οι Αδάμ και οι Εύες και οι απόγονοί τους συνεισφέρουν στην γοργή εξάπλωση του πολιτισμού και την ραγδαία βελτίωση των εξελικτικών φυλών των κόσμων τους. Και όλες αυτές οι σχέσεις εγκαινιάζονται και επικυρώνονται δια της ανάμιξης των εξελικτικών φυλών και των υιών του Αδάμ, οι οποίοι έχει ως αποτέλεσμα την άμεση αναβάθμιση του βιολογικού επιπέδου, την επιτάχυνση του διανοητικού δυναμικού και την αύξηση της πνευματικής δεκτικότητας.

51:6.2 Σε φυσιολογικούς κόσμους το αρχηγείο του κήπου των ιωδών φυλών γίνεται το δεύτερο κέντρο επιμόρφωσης στον κόσμο και από κοινού με την αρχηγική πόλη του Πλανητικού Πρίγκιπα, δίνει το ρυθμό για την ανάπτυξη του πολιτισμού. Για αιώνες, τα σχολεία της κεντρικής πόλης του Πλανητικού Πρίγκιπα και τα σχολεία του κήπου του Αδάμ και της Εύας λειτουργούν ταυτόχρονα. Συνήθως δεν είναι πολύ μακριά το ένα από το άλλο και λειτουργούν μαζί, με αρμονική συνεργασία.

51:6.3 Σκεφθείτε τι θα σήμαινε για τον κόσμο σας, εάν κάπου στο Λεβάντε υπήρχε ένα πλανητικό κέντρο πολιτισμού, ένα μεγάλο πλανητικό πανεπιστήμιο επιμόρφωσης, που θα λειτουργούσε αδιάλειπτα για 37,000 χρόνια. Κι' ακόμα, σταθείτε να αναλογισθείτε πώς το ηθικό κύρος ενός τέτοιου αρχαίου κέντρου θα ενισχύετο αν όχι πολύ μακριά βρισκόταν ένα επιπλέον, αρχαιότερο αρχηγείο ουράνιας λειτουργίας, οι παραδόσεις του οποίου θα ξεπερνούσαν σε συνολική ισχύ τα 500,000 χρόνια ολοκληρωμένης εξελικτικής επιρροής. Αποτελεί έθιμο που τελικά διαδίδει τα ιδανικά της Εδέμ σ' έναν ολόκληρο κόσμο.

51:6.4 Τα σχολεία του Πλανητικού Πρίγκιπα ασχολούνται βασικά με την φιλοσοφία, τη θρησκεία, τα ήθη και τα ανώτερα διανοητικά και καλλιτεχνικά επιτεύγματα. Τα σχολεία του κήπου του Αδάμ και της Εύας είναι συνήθως αφιερωμένα στις πρακτικές τέχνες, τη βασική διανοητική εξάσκηση, την κοινωνική επιμόρφωση, την οικονομική ανάπτυξη, τις εμπορικές σχέσεις, τη φυσική επάρκεια και την πολιτική κυβέρνηση. Τελικά, τα κοσμικά αυτά κέντρα αναμειγνύονται, αλλά ο ουσιαστικός τους δεσμός δεν επισυμβαίνει, μέχρι την εποχή του πρώτου Υιού Μάγιστρου.

51:6.5 Η συνεχιζόμενη ύπαρξη του Πλανητικού Αδάμ και της Εύας, μαζί με τον αμιγούς σειράς πυρήνα της ιώδους φυλής, μεταδίδει τη σταθερότητα αυτή της ανάπτυξης στην επιμόρφωση της Εδέμ, εξ αιτίας της οποίας παύει να επενεργεί επί του πολιτισμού ενός κόσμου με την αναγκαστική δύναμη της παράδοσης. Σ' αυτούς τους αθάνατους Υλικούς Υιούς και Θυγατέρες συναντούμε τον τελευταίο και απαραίτητο κρίκο που συνδέει τον Θεό με τον άνθρωπο, που γεφυρώνει το σχεδόν άπειρο χάσμα μεταξύ του αιώνιου Δημιουργού και των κατώτατων πεπερασμένων προσωπικοτήτων του χρόνου. Εδώ υπάρχει μία οντότητα ανώτερης προέλευσης, η οποία είναι ένα φυσικό, υλικό, ακόμη και προσδιορισμένου φύλου πλάσμα σαν τους θνητούς της Ουράντια, ένα που μπορεί να δει και να αντιληφθεί τον Πλανητικό πρίγκιπα και να τον ερμηνεύσει στα θνητά πλάσματα του κόσμου, διότι οι Υλικοί Υιοί και Θυγατέρες είναι σε θέση να δουν όλες τις κατώτερες τάξεις των πνευματικών υπάρξεων. Οραματίζονται τον Πλανητικό Πρίγκιπα και ολόκληρο το επιτελείο του, ορατό και αόρατο.

51:6.6 Με το πέρασμα των αιώνων, δια της ανάμιξης των απογόνων τους με τις φυλές των ανθρώπων, ο ίδιος αυτός Υλικός Υιός και η Θυγατέρα γίνονται αποδεκτοί ως οι κοινοί πρόγονοι του ανθρώπινου είδους, οι κοινοί γονείς των αναμειγμένων, πλέον, απογόνων των εξελικτικών φυλών. Είναι σκόπιμο για τους θνητούς που προέρχονται από ένα κατοικημένο κόσμο να έχουν την εμπειρία του να αναγνωρίζουν επτά πατέρες:

51:6.71. Τον βιολογικό πατέρα – τον πατέρα από σάρκα.

51:6.82. Τον πατέρα του πλανήτη – τον Πλανητικό Αδάμ.

51:6.93. Τον πατέρα των σφαιρών – τον Κυρίαρχο του Συστήματος.

51:6.104. Τον Μέγιστο πατέρα – τον Πατέρα του Αστερισμού.

51:6.115. Τον συμπαντικό Πατέρα – τον Δημιουργό Υιό και ανώτατο κυβερνήτη των τοπικών δημιουργιών.

51:6.126. Τους υπέρ-Πατέρες – τους Αρχαίους των Ημερών που κυβερνούν το υπερσύμπαν.

51:6.137. Το Πνεύμα, ή τον πατέρα της Χαβόνα – τον πατέρα του Σύμπαντος, που ενοικεί στον Παράδεισο και εναποθέτει το πνεύμα του για να ζήσει και να λειτουργήσει στο νου των κατώτερων πλασμάτων που κατοικούν στο σύμπαν των συμπτάντων.

7. Η ΑΠΟ ΚΟΙΝΟΥ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

51:7.1 Από καιρό σε καιρό, οι Υιοί Άβοναλ του Παραδείσου έρχονται στους κατοικημένους κόσμους για δικαστική λειτουργία, αλλά ο πρώτος Άβοναλ ποτ φθάνει με δικαστική αποστολή, εγκαινιάζει την τέταρτη απονομή ενός εξελικτικού κόσμου του χρόνου και του διαστήματος. Σε ορισμένους πλανήτες, όπου αυτός ο Μάγιστρος Υιός είναι συμπαντικά αποδεκτός, παραμένει για μία περίοδο. Και έτσι ο πλανήτης ευημερεί, υπό την κοινή κυριαρχία τριών Υιών: του Πλανητικού Πρίγκιπα, του Υλικού Υιού και του Μάγιστρου Υιού, με τους δύο τελευταίους να είναι ορατοί σε όλους τους κατοίκους του πλανήτη.

51:7.2 Πριν ένας Υιός Μάγιστρος ολοκληρώσει την αποστολή του σ' έναν φυσιολογικό, εξελικτικό κόσμο, έχει πραγματοποιηθεί η ενοποίηση του εκπαιδευτικού και διοικητικού έργου του Πλανητικού Πρίγκιπα και του Υλικού Υιού. Το αμάλγαμα αυτό της διπλής εποπτείας ενός πλανήτη δημιουργεί μία νέα και δυναμική τάξη διοίκησης του κόσμου. Με την αποχώρηση του Υιού Μάγιστρου, ο Πλανητικός Αδάμ αναλαμβάνει τη φαινομενική διεύθυνση της σφαίρας. Ο Υλικός Υιός και η Θυγατέρα, με τον τρόπο αυτό δρουν από κοινού ως πλανητικοί διοικητές μέχρι την παγίωση του κόσμου στην εποχή του φωτός και της ζωής, οπότε ο Πλανητικός Πρίγκιπας ανέρχεται στο αξίωμα του Πλανητικού Κυρίαρχου. Κατά την εποχή αυτή της προηγμένης εξέλιξης, ο Αδάμ και η Εύα γίνονται αυτό που θα μπορούσε να αποκληθεί από κοινού πρωθυπουργοί του μεγαλυνθέντος κόσμου.

51:7.3 Μόλις η νέα και ενωμένη πρωτεύουσα του εξελισσόμενου κόσμου έχει καλά εδραιωθεί και μόλις εκπαιδευθούν κατάλληλα οι αρμόδιοι υφιστάμενοι διοικητές, ιδρύονται υπο-πρωτεύουσες σε απομακρυσμένα τμήματα στεριάς και μεταξύ διαφορετικών πληθυσμών. Πριν από την άφιξη ενός άλλου απονεμητικού Υιού, έχουν οργανωθεί από πενήντα έως εκατό τέτοια δευτερεύοντα κέντρα.

51:7.4 Ο Πλανητικός Πρίγκιπας και το επιτελείο του συνεχίζουν να υποστηρίζουν τους πνευματικούς και φιλοσοφικούς χώρους δραστηριοτήτων. Ο Αδάμ και η Εύα δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στην φυσική, επιστημονική και οικονομική κατάσταση του κόσμου. Και οι δύο ομάδες αφιερώνουν εξ ίσου το δυναμικό τους στην προώθηση των τεχνών, των κοινωνικών σχέσεων και των διανοητικών επιτευγμάτων.

51:7.5 Μέχρι τη στιγμή της έναρξης της πέμπτης απονομής των θεμάτων ενός κόσμου, έχει επιτευχθεί μία μεγαλειώδης διαχείριση των πλανητικών δραστηριοτήτων. Η θνητή ύπαρξη σε μία τέτοια καλά διοικούμενη σφαίρα είναι πραγματικά διεγερτική και επωφελής. Και αν οι Ουραντιανοί μπορούσαν έστω και να παρατηρήσουν τη ζωή σ' έναν τέτοιο πλανήτη, θα εκτιμούσαν άμεσα την αξία των πραγμάτων εκείνων τα οποία ο κόσμος τους απώλεσε δια της αποδοχής του πονηρού και της συμμετοχής του στην εξέγερση.

51:7.6 [Παρουσιάστηκε από έναν Δευτερεύοντα Υιό Λανονάντεκ του Εφεδρικού Σώματος.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 52

ΟΙ ΠΛΑΝΗΤΙΚΕΣ ΕΠΟΧΕΣ ΤΩΝ ΘΝΗΤΩΝ

52:0.1 Από την έναρξη της ζωής σ' έναν εξελικτικό κόσμο μέχρι τη στιγμή της τελικής της ανθοφορίας του στην εποχή του φωτός και της ζωής, εμφανίζονται στη σκηνή των δραστηριοτήτων ενός κόσμου τουλάχιστον επτά περίοδοι ανθρώπινης ζωής. Οι διαδοχικές αυτές εποχές προσδιορίζονται από τις πλανητικές αποστολές των θείων Υιών και σ' έναν μέσο κατοικημένο κόσμο οι εποχές αυτές εμφανίζονται με την ακόλουθη σειρά:

52:0.21. Ο προ του Πλανητικού Πρίγκιπα Άνθρωπος

52:0.32. Ο μετά τον Πλανητικό Πρίγκιπα Άνθρωπος

52:0.43. Ο μετά τον Αδάμ Άνθρωπος

52:0.54. Ο μετά τον Υιό Μάγιστρο Άνθρωπος

52:0.65. Ο μετά τον Επιφοιτούντα Υιό Άνθρωπος

52:0.76. Ο μετά τον Διδάσκαλο Υιό Άνθρωπος

52:0.87. Η Εποχή του Φωτός και της Ζωής

52:0.9 Οι κόσμοι του διαστήματος, μόλις γίνουν από φυσικής πλευράς κατάλληλοι για τη ζωή, μπαίνουν στα μητρώα των Φορέων της Ζωής και σε εύθετο χρόνο οι Υιοί αυτοί αποστέλλονται σε τέτοιους πλανήτες με το σκοπό της έναρξης της ζωής. Ολόκληρη η περίοδος από την έναρξη της ζωής μέχρι την εμφάνιση του ανθρώπου ονομάζεται προ του ανθρώπου εποχή και προηγείται των διαδοχικών εποχών των θνητών που μελετώνται στο κεφάλαιο αυτό.

1. Ο ΠΡΩΤΟΓΟΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

52:1.1 Από τη στιγμή της ανάδυσης του ανθρώπου από το ζωώδες επίπεδο – όταν μπορεί να επιλέξει να λατρεύει τον Δημιουργό – μέχρι την άφιξη του Πλανητικού Πρίγκιπα, τα θνητά, αυτόβουλα πλάσματα αποκαλούνται *πρωτόγονοι άνθρωποι*. Υπάρχουν έξι βασικοί τύποι φυλών πρωτόγονων ανθρώπων και αυτοί οι αρχικοί άνθρωποι εμφανίζονται διαδοχικά με τη σειρά των χρωμάτων του φάσματος, αρχίζοντας από το ερυθρό. Το χρονικό διάστημα που αναλύεται στην πρώτη αυτή εξέλιξη της ζωής ποικίλει σε μεγάλο βαθμό σε διαφορετικούς κόσμους, κυμαινόμενο από εκατόν πενήντα χιλιάδες χρόνια έως περισσότερα από ένα εκατομμύριο χρόνια, σύμφωνα με το χρόνο της Ουράνιας.

52:1.2 Οι εξελικτικές φυλές των χρωμάτων – η ερυθρά, η πορτοκαλόχρωμη, η κίτρινη, η πράσινη, η γαλάζια και η μωβ – αρχίζουν να εμφανίζονται περίπου την εποχή που ο πρωτόγονος άνθρωπος αναπτύσσει μία απλή γλώσσα και αρχίζει να χρησιμοποιεί τη δημιουργική φαντασία. Μέχρις εκείνη τη στιγμή, ο άνθρωπος έχει πλέον μάθει καλά να στέκεται όρθιος.

52:1.3 Οι πρωτόγονοι άνθρωποι ήταν ικανοί κυνηγοί και άγριοι πολεμιστές. Ο νόμος της εποχής αυτής είναι η φυσική επιβίωση του ικανότερου. Η διακυβέρνηση των καιρών αυτών είναι καθ' ολοκληρίαν διακυβέρνηση της φυλής. Κατά τους πρώτους φυλετικούς αγώνες σε πολλούς κόσμους, κάποιες από τις εξελικτικές φυλές εξαφανίσθηκαν, όπως έγινε στην Ουράνια. Συνήθως εκείνοι που επιζούν, αναμειγνύονται στη συνέχεια με τη μετέπειτα εισαγόμενη ιώδη φυλή, τους Αδαμικούς λαούς.

52:1.4 Από την άποψη του μετέπειτα πολιτισμού, η εποχή αυτή του πρωτόγονου ανθρώπου είναι ένα μακρύ, σκοτεινό και αιματηρό κεφάλαιο. Τα ήθη της ζούγκλας και η ηθική των πανάρχαιων δασών δεν συμφωνούν με τα πρότυπα των μετέπειτα απονομών της αποκαλυφθείσας θρησκείας και του ανώτερου πνευματικού επιτεύγματος. Σε φυσιολογικούς και μη εμπειρικούς κόσμους αυτή η εποχή είναι πολύ διαφορετική από τους παρατεταμένους και εξαιρετικά σκληρούς αγώνες που χαρακτήρισαν την συγκεκριμένη εποχή στην Ουράνια. Όταν θα έχετε ολοκληρώσει την πρώτη σας εμπειρία στον κόσμο, θα αρχίσετε να αντιλαμβάνεσθε γιατί γίνεται ο μακρύς αυτός και οδυνηρός αγώνας στους εξελικτικούς κόσμους και καθώς θα προχωρείτε εμπρός, στο δρόμο για τον Παράδεισο θα αντιλαμβάνεσθε, ολοένα και περισσότερο, τη σοφία αυτών των φαινομενικά παράξενων γεγονότων. Ωστόσο, παρά την όποια μεταβλητότητα των αρχικών χρόνων της ανθρώπινης εμφάνισης, οι προσπάθειες του πρωτόγονου ανθρώπου αντιπροσωπεύουν ένα εντυπωσιακό, ακόμα και ηρωικό, κεφάλαιο στα χρονικά ενός εξελικτικού κόσμου του χρόνου και του διαστήματος.

52:1.5 Ο πρώτος εξελικτικός άνθρωπος δεν είναι ένα πλάσμα έγχρωμο. Γενικά, οι πρωτόγονοι αυτοί θνητοί είναι κάτοικοι των σπηλαίων, ή των βράχων. Φτιάχνουν, επίσης, άτεχνες καλύβες σε μεγάλα δένδρα. Πριν αποκτήσουν ένα υψηλό βαθμό ευφυΐας, οι πλανήτες ορισμένες φορές κατακλύζονται από τους πλέον μεγαλόσωμους τύπους ζώων. Από νωρίς,

όμως, αυτή την εποχή, οι θνητοί μαθαίνουν να ανάβουν και να συντηρούν τη φωτιά και, με την διεύρυνση της εφευρετικής φαντασίας και την βελτίωση των εργαλείων, ο εξελισσόμενος άνθρωπος σύντομα υποτάσσει τα μεγαλύτερα και περισσότερο δυσκίνητα ζώα. Οι πρώιμες φυλές, κάνουν επίσης ευρεία χρήση των μεγάλων ιπτάμενων ζώων. Τα πελώρια αυτά πουλιά μπορούν να μεταφέρουν έναν, ή και δύο μέσου μεγέθους άνδρες σε μία χωρίς στάση πτήση άνω των οκτακοσίων χιλιομέτρων. Σε μερικούς πλανήτες τα πουλιά αυτά προσφέρουν μεγάλες υπηρεσίες, αφού διαθέτουν ένα μεγάλο βαθμό ευφυΐας, όντας συχνά ικανά να μιλούν πολλές λέξεις από τις γλώσσες του πλανήτη. Τα πουλιά αυτά είναι εξαιρετικά ευφυή, πολύ υπάκουα και απίστευτα στοργικά. Τέτοια μεταφορικά πουλιά έχουν από μακρού εκλείψει στην Ουράντια, αλλά οι αρχαίοι σας πρόγονοι απολάμβαναν τις υπηρεσίες τους.

52:1.6 Η απόκτηση από τον άνθρωπο της δίκαιης κρίσης, της ηθικής βούλησης, συνήθως συμπίπτει με την εμφάνιση της πρώτης, πρώτης γλώσσας. Με την κατάκτηση του ανθρώπινου επιπέδου, μετά την εμφάνιση της ηθικής βούλησης, αυτές οι υπάρξεις αποδέχονται την προσωρινή ενοίκηση των θείων Προσαρμοστών και, με το θάνατο, πολλοί επιλέγονται δεόντως ως διασωθέντες και επικυρώνονται από τους αρχαγγέλους για την εν συνεχεία ανάσταση και τη δια του Πνεύματος συγχώνευση. Οι αρχάγγελοι πάντα συνοδεύουν τους Πλανητικούς Πρίγκιπες και μία απονεμητική κρίση του πλανήτη γίνεται ταυτόχρονα με την άφιξη του Πρίγκιπα.

52:1.7 Όλοι οι θνητοί που ενοικούνται από τον Προσαρμοστή της Σκέψης είναι εν δυνάμει προσκυνητές. Έχουν «φωτιστεί από το πραγματικό φως,» και διαθέτουν την ικανότητα να αναζητήσουν αμοιβαία επαφή με το θείο. Ωστόσο, η πρώιμη, ή βιολογική θρησκεία του πρωτόγονου ανθρώπου είναι σε μεγάλο βαθμό εμμονή του ζωώδους φόβου μαζί με το δέος της άγνοιας και τις προκαταλήψεις της φυλής. Η διατήρηση των προκαταλήψεων στις φυλές της Ουράντια δεν είναι κολακευτική για την εξελικτική σας ανάπτυξη, ούτε συμβατή με τα, κατά τα λοιπά, εντυπωσιακά σας επιτεύγματα πάνω στην υλική πρόοδο. Η πρώιμη, όμως, αυτή θρησκεία του φόβου εξυπηρετεί μία πολύτιμη σκοπιμότητα, του να τιθασεύσει τον ευερέθιστο χαρακτήρα αυτών των πρωτόγονων πλασμάτων. Είναι ο προπομπός του πολιτισμού και το χώμα για το μετέπειτα φύτεμα των σπόρων της αποκαλυφθείσας θρησκείας από τον Πλανητικό Πρίγκιπα και τους λειτουργούς του.

52:1.8 Μέσα σε εκατό χιλιάδες χρόνια από την εποχή που ο άνθρωπος αποκτά την όρθια στάση, ο Πλανητικός Πρίγκιπας συνήθως φθάνει, έχοντας αποσταλεί από τον Κυρίαρχο του Συστήματος, μόλις αναφερθεί από τους Φορείς της Ζωής ότι η βούληση λειτουργεί, έστω και αν συγκριτικά ελάχιστα άτομα έχουν αναπτυχθεί στο σημείο αυτό. Οι πρωτόγονοι θνητοί συνήθως καλωσορίζουν τον Πλανητικό Πρίγκιπα και το ορατό του επιτελείο. Στην πραγματικότητα, συχνά τους αντιμετωπίζουν με δέος και σεβασμό, σχεδόν εκδηλώνοντας λατρεία, αν δεν εμποδιστούν.

2. Ο ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΙΚΟ ΠΡΙΓΚΙΠΑ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

52:2.1 Με την άφιξη του Πλανητικού Πρίγκιπα μία νέα απονομή αρχίζει. Η έννοια του κράτους εμφανίζεται στη γη και φθάνει η εποχή της εξέλιξης της φυλής. Μεγάλα κοινωνικά άλματα γίνονται στη διάρκεια λίγων χιλιάδων χρόνων του καθεστώτος αυτού. Κάτω από φυσιολογικές συνθήκες, οι θνητοί φθάνουν σ' ένα υψηλό επίπεδο πολιτισμού κατά την εποχή αυτή. Δεν αγωνίζονται τόσο πολύ μέσα στη βαρβαρότητα όπως έκαναν οι φυλές της Ουράντια. Η ζωή όμως σ' έναν κατοικημένο κόσμο αλλάζει τόσο πολύ με την εξέγερση,

ώστε ελάχιστα μπορείτε να ξέρετε, ή, να μην έχετε ιδέα ενός τέτοιου καθεστώτος σ' έναν φυσιολογικό κόσμο.

52:2.2 Η μέση διάρκεια της απονομής αυτής είναι περίπου πεντακόσιες χιλιάδες χρόνια, λίγο παραπάνω, λίγο παρακάτω. Κατά την εποχή αυτή ο πλανήτης εγκαθίσταται στα κυκλώματα του συστήματος και μία πλήρης αναλογία σεραφικών και άλλων ουράνιων βοηθών επιφορτίζεται με τη διακυβέρνησή του. Οι Προσαρμοστές της Σκέψης έρχονται σε αυξανόμενους αριθμούς και οι σεραφικοί φρουροί ενισχύουν το καθεστώς τους, της εποπτείας των θνητών.

52:2.3 Όταν ο Πλανητικός Πρίγκιπας φθάσει σ' έναν πρωτόγονο κόσμο, κυριαρχεί η θρησκεία που έχει αναπτυχθεί, του φόβου και της άγνοιας. Ο Πρίγκιπας και το επιτελείο του κάνουν τις πρώτες παρουσιάσεις της ανώτερης αλήθειας και της συμπαντικής οργάνωσης. Οι αρχικές παρουσιάσεις της αποκαλυφθείσας θρησκείας είναι πολύ απλές και αφορούν συνήθως στα θέματα του τοπικού συστήματος. Η θρησκεία είναι συνολικά μία εξελικτική διαδικασία πριν από την άφιξη του Πλανητικού Πρίγκιπα. Συνεπώς, η θρησκεία εξελίσσεται δια της βαθμιαίας αποκάλυψης, ως επίσης και δια της εξελικτικής ανάπτυξης. Κάθε απονομή, κάθε εποχή των θνητών, δέχεται μία διευρυμένη παρουσίαση της πνευματικής αλήθειας και της θρησκευτικής δεοντολογίας. Η ανάπτυξη της ικανότητας για την αποδοχή της θρησκείας από τους κατοίκους ενός κόσμου σε μεγάλο βαθμό καθορίζει το βαθμό της πνευματικής τους προόδου και το μέγεθος της θρησκευτικής αποκάλυψης.

52:2.4 Η απονομή αυτή γίνεται μάρτυρας μιας πνευματικής αυγής ενώ τα διάφορα έθνη και οι ποικίλες φυλές τους τείνουν να αναπτύξουν εξειδικευμένα συστήματα θρησκευτικής και φιλοσοφικής σκέψης. Ομοιόμορφα παρουσιάζονται μέσα από όλες αυτές τις φυλετικές θρησκείες δύο κατευθύνσεις: οι αρχικοί φόβοι του πρωτόγονου ανθρώπου και οι μετέπειτα αποκαλύψεις του Πλανητικού Πρίγκιπα. Από ορισμένες απόψεις, οι Ουραντιανοί δεν φαίνονται να έχουν απολύτως ολοκληρώσει το στάδιο αυτό της πλανητικής εξέλιξης. Καθώς συνεχίζετε τη μελέτη αυτή, θα αντιλαμβάνεστε ολοένα καθαρότερα πόσο πολύ έχει ο κόσμος σας απομακρυνθεί από την μέση πορεία της εξελικτικής προόδου και του επιτεύγματος.

52:2.5 Ο Πλανητικός Πρίγκιπας, όμως, δεν είναι «ο Πρίγκιπας της Ειρήνης.» Εθνικοί αγώνες και πόλεμοι μεταξύ των φυλών συνεχίζονται κατά τη διάρκεια της απονομής αυτής, αλλά με φθίνουσα συχνότητα και δριμύτητα. Τούτη είναι μια σπουδαία εποχή φυλετικής διασποράς και αποκορυφώνεται σε μία περίοδο έντονου εθνικισμού. Το χρώμα είναι η βάση των φυλετικών και εθνικών ομαδοποιήσεων και οι διαφορετικές φυλές συχνά αναπτύσσουν ξεχωριστές γλώσσες. Κάθε διευρυνόμενη ομάδα θνητών τείνει να αναζητά την απομόνωση. Ο διαχωρισμός αυτός ευνοείται από την ύπαρξη πολλών γλωσσών. Πριν από την ενοποίηση των διαφόρων φυλών, οι ατέλειωτες εχθροπραξίες τους έχουν μερικές φορές ως αποτέλεσμα την εξάλειψη ολόκληρων πληθυσμών. Οι πορτοκαλόχρωμοι και οι πράσινοι άνθρωποι είναι ιδιαίτερα υποκείμενοι σε μία τέτοια εξόντωση.

52:2.6 Στους μέσους κόσμους, κατά το τελευταίο μέρος της διακυβέρνησης του πρίγκιπα, η εθνική ζωή αρχίζει να αντικαθιστά την οργάνωση της φυλής, ή μάλλον να επιβάλλεται επί των υπαρχουσών φυλετικών ομαδοποιήσεων. Το μεγάλο, ωστόσο, κοινωνικό επίτευγμα της εποχής του πρίγκιπα είναι η εμφάνιση της οικογενειακής ζωής. Πριν από τότε, οι ανθρώπινες σχέσεις ήσαν κυρίως μέσα στη φυλή. Τώρα, η εστία αρχίζει να υλοποιείται.

52:2.7 Αυτή είναι η απονομή της συνειδητοποίησης της ισότητας των φύλων. Σε ορισμένους πλανήτες ο άνδρας μπορεί να εξουσιάζει την γυναίκα. Σε άλλους επικρατεί το αντίθετο. Κατά την εποχή αυτή οι φυσιολογικοί κόσμοι παγιώνουν την πλήρη ισότητα των φύλων, με την ισότητα αυτή να είναι το προκαταρκτικό στάδιο της πλήρους συνειδητοποίησης των ιδανικών της οικογενειακής ζωής. Τούτη είναι η αυγή του χρυσού αιώνα της οικογένειας. Η ιδέα της διακυβέρνησης της φυλής βαθμιαία παραχωρεί τη θέση της στην διττή αρχή της εθνικής ζωής και της οικογενειακής ζωής.

52:2.8 Κατά την εποχή αυτή η γεωργία κάνει την εμφάνισή της. Η ανάπτυξη του οικογενειακού ιδεώδους είναι ασύμβατη με την περιπλανώμενη και αβέβαιη ζωή του κυνηγού. Σταδιακά η συνήθεια της μόνιμης κατοικίας και η καλλιέργεια του εδάφους γίνονται καθεστώς. Η εξημέρωση των ζώων και η ανάπτυξη της ζωής στο σπίτι προχωρούν γοργά. Με την επίτευξη της αποκορύφωσης της βιολογικής εξέλιξης, ένα ανώτερο επίπεδο πολιτισμού επιτυγχάνεται, μικρή, ωστόσο, είναι η ανάπτυξη της τεχνολογίας. Οι ανακαλύψεις είναι το χαρακτηριστικό της επόμενης εποχής.

52:2.9 Οι φυλές εξαγνίζονται και μεταφέρονται σ' ένα ανώτερο επίπεδο φυλετικής τελειότητας και διανοητικής ισχύος πριν το πέρας της εποχής αυτής. Η αρχική ανάπτυξη ενός φυσιολογικού κόσμου βοηθάται πολύ από το σχέδιο προώθησης της αύξησης των ανώτερων τύπων των θνητών με ανάλογη περικοπή των κατώτερων. Και είναι η αποτυχία των πρώιμων λαών σας να κάνουν δι' αυτού του τρόπου το διαχωρισμό μεταξύ των τύπων αυτών που ερμηνεύει την παρουσία τόσο πολλών ατελών και εκφυλισμένων ατόμων μεταξύ των σημερινών φυλών της Ουράντια.

52:2.10 Ένα από τα μεγαλύτερα επιτεύγματα της εποχής του πρίγκιπα είναι ο περιορισμός του πολλαπλασιασμού των διανοητικά καθυστερημένων και κοινωνικά απροσάρμοστων ατόμων. Πολύ πριν την εποχή της άφιξης των δεύτερων Υιών, των Αδάμ, οι περισσότεροι κόσμοι είχαν αφοσιωθεί σοβαρά στο έργο του εξαγνισμού της φυλής, κάτι το οποίο οι λαοί της Ουράντια δεν έχουν καν επιχειρήσει ακόμη, σοβαρά.

52:2.11 Το πρόβλημα αυτό της βελτίωσης της φυλής δεν είναι τόσο μεγάλο εγχείρημα, όταν αντιμετωπίζεται στο πρώιμο αυτό στάδιο της ανθρώπινης εξέλιξης. Η προηγηθείσα περίοδος των φυλετικών αγώνων και της άγριας διαπάλης για την επιβίωση της φυλής έχει απομακρύνει τα περισσότερα από τα αφύσικα και ατελή γένη. Ένας ηλίθιος δεν έχει μεγάλα περιθώρια επιβίωσης σε μία πρωτόγονη και πολεμική κοινωνική οργάνωση της φυλής. Είναι τα επιπόλαια συναισθήματα των εν μέρει τελειοποιημένων πολιτισμών σας που υποθάλουν, προστατεύουν και διαιωνίζουν τους αγιάτρευτα ατελείς κλάδους των εξελικτικών ανθρώπινων γενών.

52:2.12 Δεν αποτελεί ευαισθησία, ούτε αλτρουισμό να εναποθέτει κανείς μάταιη συμπόνια σε εκφυλισμένες ανθρώπινες υπάρξεις, αφύσικους και κατώτερους θνητούς που δεν μπορούν να σωθούν. Υπάρχουν ακόμα και στους πλέον φυσιολογικούς από τους εξελικτικούς κόσμους αρκετές διαφορές μεταξύ των ατόμων καθώς και μεταξύ των διαφόρων κοινωνικών ομάδων για να διασφαλιστεί η πλήρης εκμετάλλευση όλων εκείνων των ευγενών ιδιοτήτων των αλτρουιστικών αισθημάτων και της ανιδιοτελούς λειτουργίας των θνητών, χωρίς τη διαιώνιση των κοινωνικά απροσάρμοστων και ηθικά εκφυλισμένων γενών της εξελισσόμενης ανθρωπότητας. Υπάρχουν άφθονες ευκαιρίες για την άσκηση της επιείκειας και τη λειτουργία του αλτρουισμού για λογαριασμό εκείνων των άτυχων και ενδεών ατόμων, που δεν έχουν ανεπανόρθωτα απολέσει την ηθική τους κληρονομία και δεν έχουν καταστρέψει για πάντα τα πνευματικά τους πρωτοτόκια.

3. Ο ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΑΔΑΜ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

52:3.1 Όταν η αρχική ώθηση της εξελικτικής ζωής διατρέξει την πορεία της, όταν ο άνθρωπος φθάσει το αποκορύφωμα της ανάπτυξής του ως ζωντανός οργανισμός, τότε φθάνει η δεύτερη τάξη των υιών και η δεύτερη απονομή της ευλογίας και της λειτουργίας εγκαινιάζεται. Τούτο είναι αλήθεια σε όλους τους εξελικτικούς κόσμους. Όταν το ανώτατο δυνατόν επίπεδο της εξελικτικής ζωής επιτευχθεί, όταν ο πρωτόγονος άνθρωπος έχει ανέλθει όσο το δυνατόν υψηλότερα στην βιολογική κλίμακα, ένας Υλικός Υιός και μία Θυγατέρα πάντα εμφανίζονται στον πλανήτη, έχοντας αποσταλεί από τον Κυρίαρχο του Συστήματος.

52:3.2 Οι Προσαρμοστές της Σκέψης πληρούν ολοένα και περισσότερο τους μετά τον Αδάμ ανθρώπους και σε συνεχώς αυξανόμενους αριθμούς οι θνητοί αυτοί αποκτούν την ικανότητα για την μετέπειτα συγχώνευση με τον Προσαρμοστή. Ενώ λειτουργούν ως κατερχόμενοι Υιοί, οι Αδάμ δεν διαθέτουν Προσαρμοστές, οι πλανητικοί τους όμως απόγονοι – άμεσοι και μικτοί – γίνονται νόμιμοι υποψήφιοι για την υποδοχή, σε εύθετο χρόνο, των Ελεγκτών των Μυστηρίων. Με το πέρας της μετά τον Αδάμ εποχής ο πλανήτης διαθέτει την πλήρη του αναλογία ουράνιων λειτουργών. Μόνον οι Προσαρμοστές συγχώνευσης δεν έχουν ακόμη επιφοιτήσει σε συμπαντικό επίπεδο.

52:3.3 Είναι ο κύριος σκοπός του Αδαμικού καθεστώτος να επηρεάσει τον εξελισσόμενο άνθρωπο ώστε να ολοκληρώσει το πέραςμα από το εξελικτικό στάδιο του κυνηγού και του βοσκού σ' εκείνο του γεωργού και του καλλιεργητή, που θα συμπληρωθεί αργότερα με την εμφάνιση των αστικών και βιομηχανικών παρελκόμενων του πολιτισμού. Δέκα χιλιάδες χρόνια της απονομής αυτής των βιολογικών εξευγενιστών είναι αρκετά για να επιτευχθεί μία θαυμάσια μεταμόρφωση. Είκοσι πέντε χιλιάδες χρόνια τέτοιας διακυβέρνησης δια της κοινής ορθής κρίσης του Πλανητικού Πρίγκιπα και των Υλικών Υιών ωριμάζει τη σφαίρα για την έλευση του Μάγιστρου Υιού.

52:3.4 Η εποχή αυτή γίνεται συνήθως μάρτυρας της ολοκλήρωσης της εξάλειψης των απροσάρμοστων και του ακόμη μεγαλύτερου εξαγνισμού των φυλετικών κλάδων. Σε φυσιολογικούς κόσμους οι ανώμαλες, κτηνώδεις τάσεις έχουν σχεδόν εξαφανισθεί από τα αναπαραγόμενα είδη του κόσμου.

52:3.5 Οι Αδαμικοί απόγονοι δεν αναμειγνύονται ποτέ με τους κατώτερους κλάδους των εξελικτικών φυλών. Ούτε αποτελεί θείο σχέδιο για τον Πλανητικό Αδάμ, ή την Εύα να συνευρίσκονται προσωπικά με τους εξελικτικούς λαούς. Το σχέδιο αυτό βελτίωσης της φυλής είναι το έργο των απογόνων τους. Οι γόννοι, όμως, του Υλικού Υιού και της Θυγατέρας επιστρατεύονται για γενιές πριν από αρχίσει η λειτουργία επί της φυλετικής ανάμιξης.

52:3.6 Το αποτέλεσμα του δώρου του πλάσματος της Αδαμικής ζωής στις θνητές φυλές είναι μία άμεση αναβάθμιση των διανοητικών ικανοτήτων και μία επιτάχυνση της πνευματικής προόδου. Συνήθως, υπάρχει επίσης κάποια φυσική βελτίωση. Σ' έναν μέσο κόσμο, η μετά τον Αδάμ απονομή είναι εποχή μεγάλων εφευρέσεων, ελέγχου επί της ενέργειας και τεχνολογικής ανάπτυξης. Αυτή είναι η εποχή της εμφάνισης των πολύμορφων κατασκευών και του ελέγχου των φυσικών δυνάμεων. Είναι ο χρυσός αιώνας των εξερευνήσεων και της τελικής υποταγής του πλανήτη. Μέγα μέρος της υλικής προόδου ενός κόσμου επιτελείται κατά την εποχή αυτή της έναρξης της ανάπτυξης των φυσικών επιστημών, μία τέτοια

ακριβώς εποχή σαν αυτήν που τώρα βιώνει η Ουράντια. Ο κόσμος σας είναι κατά μία πλήρη απονομή και περισσότερο πίσω από το μέσο πλανητικό σχέδιο.

52:3.7 Με το πέρας της Αδαμικής απονομής σ' έναν φυσιολογικό πλανήτη οι φυλές έχουν πρακτικά αναμιχθεί, έτσι ώστε είναι δυνατόν πράγματι να δηλωθεί ότι «ο Θεός από ένα αίμα έφτιαξε όλα τα έθνη,» και ότι ο Υιός του «έφτιαξε με ένα χρώμα όλους τους λαούς.» Το χρώμα μιας τέτοιας μικτής φυλής έχει κάπως μία απόχρωση στο χρώμα της ελιάς, του ιώδους χρωματικού τόνου, το φυλετικό «λευκό» των σφαιρών.

52:3.8 Ο πρωτόγονος άνθρωπος είναι κατά το πλείστον σαρκοφάγος. Οι Υλικοί Υιοί και Θυγατέρες δεν τρώνε κρέας, οι απόγονοί τους όμως, μέσα σε λίγες γενεές συνήθως κινούνται προς το επίπεδο του παμφάγου, αν και ολόκληροι πληθυσμοί των απογόνων τους, ορισμένες φορές, εξακολουθούν να μην είναι σαρκοφάγοι. Η διττή προέλευση των μετά τον Αδάμ φυλών εξηγεί πώς τέτοια μικτά ανθρώπινα γένη παρουσιάζουν ανατομικά υπολείμματα που ανήκουν τόσο στα φυτοφάγα, όσο και στα σαρκοβόρα είδη ζώων.

52:3.9 Μέσα σε δέκα χιλιάδες χρόνια φυλετικών αναμίξεων, τα προκύπτοντα γένη παρουσιάζουν διαφορετικούς βαθμούς ανατομικών συνδυασμών, με ορισμένους κλάδους να φέρουν περισσότερα στοιχεία των μη σαρκοβόρων προγόνων τους, άλλους να παρουσιάζουν περισσότερες από τις ξεχωριστές ιδιότητες και τα φυσικά χαρακτηριστικά των σαρκοβόρων, εξελικτικών προγεννητόρων τους. Η πλειονότητα των φυλών αυτών των κόσμων γρήγορα γίνεται παμφάγα, συντηρούμενη από μία ευρεία ποικιλία τροφίμων από το ζωικό αλλά και το φυτικό βασίλειο.

52:3.10 Η μετά τον Αδάμ εποχή είναι η απονομή του διεθνισμού. Με την ολοκλήρωση, σχεδόν, του έργου της ανάμιξης των φυλών, ο εθνικισμός φθίνει και η αδελφοσύνη των ανθρώπων αρχίζει, πράγματι, να υλοποιείται. Κυβερνήσεις αντιπροσώπων αρχίζουν να παίρνουν τη θέση της μοναρχικής, ή πατριαρχικής μορφής διακυβέρνησης. Το εκπαιδευτικό σύστημα γίνεται παγκόσμιο και βαθμιαία οι γλώσσες των φυλών δίνουν τη θέση τους στη γλώσσα του ιώδους λαού. Παγκόσμια ειρήνη και συνεργασία σπάνια επιτυγχάνονται, ώσπου οι φυλές να αναμιχθούν αρκετά καλά και να μιλούν μία κοινή γλώσσα.

52:3.11 Κατά τους τελευταίους αιώνες της μετά τον Αδάμ εποχής αναπτύσσεται καινούργιο ενδιαφέρον για την τέχνη, την μουσική και τη λογοτεχνία και τούτο το παγκόσμιο ξύπνημα είναι το σύνθημα για την εμφάνιση του Υιού Μάγιστρου. Το κορυφαίο επίτευγμα της εποχής αυτής είναι το παγκόσμιο ενδιαφέρον για τις διανοητικές πραγματικότητες, την αληθή φιλοσοφία. Η θρησκεία γίνεται λιγότερο εθνικιστική, γίνεται ολοένα και περισσότερο μια πλανητική υπόθεση. Καινούργιες αποκαλύψεις της αλήθειας χαρακτηρίζουν τις εποχές αυτές και οι Μέγιστοι του αστερισμού αρχίζουν να κυβερνούν τις υποθέσεις των ανθρώπων. Η αλήθεια αποκαλύπτεται μέχρι τη διοίκηση των αστερισμών.

52:3.12 Μεγάλη ηθική εξέλιξη χαρακτηρίζει την εποχή αυτή. Η αδελφοσύνη των ανθρώπων είναι ο στόχος της κοινωνίας της. Η παγκόσμια ειρήνη – η παύση των συγκρούσεων μεταξύ των φυλών και της εχθρότητας μεταξύ των εθνών – αποτελεί την ένδειξη της πλανητικής ωριμότητας για την έλευση της τρίτης τάξης των υιών, του Υιού Μάγιστρου.

4. Ο ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΜΑΓΙΣΤΡΟ ΥΙΟ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

52:4.1 Σε φυσιολογικούς και πιστούς πλανήτες η εποχή αυτή αρχίζει με τις θνητές φυλές αναμειγμένες και βιολογικά υγιείς. Δεν υπάρχουν προβλήματα φυλής, ή χρώματος. Κυριολεκτικά, όλα τα έθνη και οι φυλές έχουν το ίδιο αίμα. Η συναδέλφωση των ανθρώπων

ανθεί και τα έθνη μαθαίνουν να ζουν στη γη με ειρήνη και ηρεμία. Ένας τέτοιος κόσμος βρίσκεται στα πρόθυρα μιας μεγάλης και κορυφούμενης διανοητικής εξέλιξης.

52:4.2 Όταν ένας εξελικτικός κόσμος καταστεί δια του τρόπου αυτού ώριμος για την εποχή των Μαγίστρων, ένας από την ανώτερη τάξη των Υιών Άβοναλ κάνει την εμφάνισή του σε κυβερνητική αποστολή. Ο Πλανητικός Πρίγκιπας και ο Υλικός Υιός προέρχονται από το τοπικό σύμπαν. Ο Υιός Μάγιστρος έρχεται από τον Παράδεισο.

52:4.3 Όταν οι Παραδείσιοι Άβοναλ έλθουν στις σφαίρες των θνητών για δικαστική λειτουργία, αποκλειστικά ως κριτές της απονομής, δεν ενσαρκώνονται ποτέ. Όταν, όμως, έρχονται με κυβερνητική αποστολή ως μάγιστροι, τουλάχιστον κατά την πρώτη αποστολή, πάντα ενσαρκώνονται, αν και δεν βιώνουν τη γέννηση, ούτε πεθαίνουν με τον θάνατο των πλασμάτων του κόσμου. Μπορούν να εξακολουθήσουν να ζουν για γενεές, στις περιπτώσεις εκείνες που παραμένουν ως κυβερνήτες σε ορισμένους πλανήτες. Όταν οι αποστολές τους ολοκληρωθούν, απεκδύονται την πλανητική τους ζωή και επιστρέφουν στην προτεραία τους κατάσταση των θείων υιών.

52:4.4 Κάθε καινούργια απονομή διευρύνει τον ορίζοντα της δι' αποκαλύψεως θρησκείας και οι Υιοί Μάγιστροι διευρύνουν την αποκάλυψη της αλήθειας για να παρουσιάσουν τις υποθέσεις του τοπικού σύμπαντος και όλων των υποτελών του.

52:4.5 Μετά την αρχική επιθεώρηση ενός Υιού Μάγιστρου, οι φυλές σύντομα επιτυγχάνουν την οικονομική τους απελευθέρωση. Η ημερήσια εργασία που απαιτείται για να διατηρηθεί η ανεξαρτησία του ατόμου θα αντιπροσώπευε δυόμισι ώρες του χρόνου σας. Είναι απολύτως ασφαλές να απελευθερωθούν τέτοιοι ενάρετοι και ευφυείς θνητοί. Τέτοιοι εξευγενισμένοι λαοί γνωρίζουν καλά πώς να χρησιμοποιούν τις ώρες ανάπαυσης για ατομική βελτίωση και πλανητική πρόοδο. Η εποχή αυτή γίνεται μάρτυρας του περαιτέρω εξαγνισμού των φυλετικών κλάδων δια του περιορισμού της αναπαραγωγής μεταξύ των λιγότερο κατάλληλων και ανεπαρκώς προικισμένων ατόμων.

52:4.6 Η πολιτική κυβέρνηση και η κοινωνική διοίκηση των φυλών συνεχίζουν να βελτιώνονται, με την αυτοδιοίκηση να εγκαθίσταται αρκετά καλά με το τέλος της εποχής αυτής. Με τον όρο αυτοδιοίκηση αναφερόμαστε στον ανώτατο τύπο κυβέρνησης δι' αντιπροσώπων. Τέτοιοι κόσμοι προάγουν και τιμούν μόνον εκείνους τους ηγέτες και τους κυβερνήτες οι οποίοι είναι οι πλέον κατάλληλοι να φέρουν κοινωνικές και πολιτικές ευθύνες.

52:4.7 Κατά την εποχή αυτή, η πλειονότητα των θνητών του κόσμου ενοικείται υπό του Προσαρμοστή. Ακόμη και τότε, όμως, η επιφοίτηση των θείων Ελεγκτών δεν είναι πάντα συμπαντική. Οι Προσαρμοστές του πεπρωμένου της συγχώνευσης δεν έχουν ακόμη επιφοιτήσει εφ' όλων των θνητών του πλανήτη. Είναι, ακόμη, απαραίτητο τα αυτόβουλα πλάσματα να διαλέξουν τους Ελεγκτές των Μυστηρίων.

52:4.8 Κατά τις τελευταίες περιόδους της απονομής αυτής, η κοινωνία αρχίζει να επιστρέφει σε περισσότερο απλοποιημένους τρόπους ζωής. Η σύνθετη φύση ενός εξελισσόμενου πολιτισμού ακολουθεί την πορεία της και οι θνητοί μαθαίνουν να ζουν περισσότερο φυσιολογικά και αποτελεσματικά. Και η τάση αυτή αυξάνεται σε κάθε εποχή που ακολουθεί. Τούτη είναι η περίοδος της άνθησης της τέχνης, της μουσικής και της ανώτερης μάθησης. Οι φυσικές επιστήμες έχουν ήδη φθάσει στο απόγειο της ανάπτυξής τους. Το πέρας της εποχής αυτής, σ' έναν ιδανικό κόσμο, γίνεται μάρτυρας της πληρότητας μιας μεγάλης θρησκευτικής αφύπνισης, μιας παγκόσμιας πνευματικής διαφώτισης. Και τούτο το

μέγα ξύπνημα της πνευματικής φύσης των φυλών είναι το σύνθημα για την άφιξη του επιφοιτούντος Υιού και την έναρξη της πέμπτης εποχής των θνητών.

52:4.9 Σε πολλούς κόσμους αποδεικνύεται ότι ο πλανήτης δεν είναι έτοιμος για τον επιφοιτούντα Υιό, από μία κυβερνητική αποστολή. Στην περίπτωση αυτή, θα υπάρξει ένας δεύτερος Μάγιστρος Υιός, ακόμη και μία σειρά Μαγίστρων Υιών, κάθε ένας από τους οποίους θα βελτιώσει τις φυλές από την μία απονομή στην άλλη, μέχρις ότου ο πλανήτης ετοιμαστεί για το δώρο του επιφοιτούντος Υιού. Κατά την δεύτερη, αλλά και τις επόμενες αποστολές, οι Μάγιστροι Υιοί μπορεί να ενσαρκωθούν, μπορεί και όχι. Ανεξάρτητα, όμως, του πόσοι Μάγιστροι Υιοί μπορεί να εμφανισθούν – και μπορούν να εμφανισθούν ως Μάγιστροι Υιοί και μετά τον επιφοιτούντα Υιό – η έλευση του καθενός σηματοδοτεί το τέλος μιας απονομής και την αρχή μιας άλλης.

52:4.10 Οι απονομές αυτές των Μαγίστρων Υιών καλύπτουν οποιαδήποτε περίοδο από είκοσι πέντε χιλιάδες έως πενήντα χιλιάδες χρόνια κατά τη μέτρηση της Ουράντια. Ορισμένες φορές μία τέτοια εποχή είναι πολύ μικρότερη και σε σπάνιες περιπτώσεις ακόμη μεγαλύτερη. Αλλά με το πλήρωμα του χρόνου, ένας από τους ίδιους αυτούς Μαγίστρους Υιούς θα γεννηθεί ως ο επιφοιτών Υιός του Παραδείσου.

5. Ο ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΕΠΙΦΟΙΤΟΥΝΤΑ ΥΙΟ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

52:5.1 Όταν ένα ορισμένο επίπεδο διανοητικής και πνευματικής ανάπτυξης επιτευχθεί σ' έναν κατοικημένο κόσμο, πάντοτε φθάνει ένας επιφοιτών Υιός του Παραδείσου. Σε φυσιολογικούς κόσμους δεν παρουσιάζεται με σάρκα μέχρις ότου οι φυλές ανέλθουν στα ανώτατα επίπεδα της διανοητικής ανάπτυξης και του ηθικού επιτεύγματος. Στην Ουράντια, όμως, ο επιφοιτών Υιός, ο ίδιος ο Δημιουργός Υιός σας, εμφανίστηκε με την ολοκλήρωση της Αδαμικής απονομής, αλλ' αυτή δεν είναι η συνήθης σειρά των γεγονότων στους κόσμους τους διαστήματος.

52:5.2 Όταν οι κόσμοι γίνουν ώριμοι για εξαγνισμό, φθάνει ο επιφοιτών Υιός. Οι Υιοί αυτοί ανήκουν πάντα στην τάξη των Μαγίστρων, ή των Άβοναλ, εκτός από την περίπτωση, μία σε κάθε τοπικό σύμπαν, όταν ο Δημιουργός Υιός ετοιμάζεται για την τελική του επιφοίτηση σε κάποιον εξελικτικό κόσμο, όπως συνέβη όταν ο Μιχαήλ του Νέβαδον εμφανίστηκε στην Ουράντια για να εναποθέσει τον εαυτό του επί των θνητών φυλών σας. Μόνον ένας κόσμος σε σχεδόν δέκα εκατομμύρια μπορεί να απολαύσει ένα τέτοιο δώρο. Όλοι οι άλλοι κόσμοι προοδεύουν πνευματικά δια της επιφοίτησης ενός Παραδείσιου Υιού της τάξης των Άβοναλ.

52:5.3 Ο επιφοιτών Υιός φθάνει σ' έναν κόσμο υψηλής εκπαιδευτικής καλλιέργειας και συναντά μία φυλή εκπαιδευμένη πνευματικά και προετοιμασμένη να αφομοιώσει τις πνευματικές διδασκαλίες και να εκτιμήσει την αποστολή επιφοίτησης. Αυτή είναι μία εποχή που χαρακτηρίζεται από την παγκόσμια επιδίωξη της ηθικής καλλιέργειας και της πνευματικής αλήθειας. Ο πόθος των θνητών αυτής της απονομής είναι η διείσδυση στην κοσμική πραγματικότητα και η μετάληψη της πνευματικής πραγματικότητας. Οι αποκαλύψεις της αλήθειας διευρύνονται για να περιλάβουν το υπερσύμπαν. Εντελώς νέα συστήματα εκπαίδευσης και διακυβέρνησης αναπτύσσονται για να αντικαταστήσουν τα πρωτόγονα καθεστώτα των προηγούμενων εποχών. Η χαρά της ζωής αποκτά καινούργιο ενδιαφέρον και οι εκδηλώσεις της ζωής υψώνονται στις ουράνιες κορυφές της εναρμόνισης.

52:5.4 Ο επιφοιτών Υιός ζει και πεθαίνει για την πνευματική εξύψωση των θνητών φυλών ενός κόσμου. Εγκαθιστά την «καινούργια και ζώσα άποψη.» Η ζωή του είναι η ενσάρκωση της

αλήθειας του Παραδείσου στη θνητή σάρκα, η ίδια αυτή αλήθεια – ακόμη και το Πνεύμα της Αλήθειας - με την κατανόηση της οποίας οι άνθρωποι θα ελευθερωθούν.

52:5.5 Στην Ουράντια η εγκαθίδρυση αυτής της «καινούργιας και ζώσας άποψης» ήταν μία πραγματικότητα, ως επίσης και μία αλήθεια. Η απομόνωση της Ουράντια κατά την εξέγερση του Εωσφόρου ανέστειλε τη διαδικασία δια της οποίας οι θνητοί μπορούν να περάσουν, μετά θάνατον, κατ' ευθείαν στις ακτές των κόσμων-δωμάτων. Πριν από τον καιρό του Χριστού Μιχαήλ στην Ουράντια, όλες οι ψυχές κοιμούνται, μέχρι τις απονεμητικές, ή τις ανά χιλιετία αναστάσεις. Ακόμη και στον Μωυσή δεν επιτρεπόταν να περάσει στην άλλη πλευρά μέχρι την ευκαιρία μιας ειδικής ανάστασης, με τον εκπεσόντα Πλανητικό Πρίγκιπα, τον Καλιγκάστια, να αμφισβητεί μία τέτοια λύτρωση. Από την ημέρα, όμως, της Πεντηκοστής, οι θνητοί της Ουράντια μπορούν και πάλι να προχωρήσουν κατ' ευθείαν προς τις μοροντιανές σφαίρες.

52:5.6 Με την ανάστασή του, ένας επιφοιτών Υιός, την τρίτη ημέρα μετά την παράδοση της ενσαρκωμένης ζωής του, ανέρχεται στα δεξιά του Πατέρα του Σύμπαντος, δέχεται τη διαδεβαίωση της αποδοχής της αποστολής επιφοίτησης και επιστρέφει στον Δημιουργό Υιό στο αρχηγείο του τοπικού σύμπαντος. Από εκεί, ο επιφοιτών Άβοναλ και ο Δημιουργός Μιχαήλ αποστέλλουν το συνδεδεμένο πνεύμα τους, το Πνεύμα της Αλήθειας, στον πληρωθέντα κόσμο. Τούτη είναι η περίπτωση όπου το «πνεύμα του θριαμβευτή Υιού διαποτίζει όλους τους θνητούς.» Το Συμπαντικό Πνεύμα-Μητέρα συμμετέχει επίσης στην επιφοίτηση αυτή του Πνεύματος της Αλήθειας και υπακούοντας σ' αυτό εκδίδει το διάταγμα επιφοίτησης των Προσαρμοστών της Σκέψης. Κατόπιν, όλα τα φυσιολογικά, από διανοητικής πλευράς, αυτόβουλα πλάσματα θα δεχθούν τους Προσαρμοστές μόλις φθάσουν στην εποχή της ηθικής υπευθυνότητας, της πνευματικής επιλογής.

52:5.7 Αν ένας τέτοιος επιφοιτών Άβοναλ επιστρέψει σ' έναν κόσμο μετά την αποστολή του της επιφοίτησης, δεν θα ενσαρκωθεί, αλλά θα έλθει «δοξασμένος, μαζί με τα σεραφικά πλήθη.»

52:5.8 Η μετά τον επιφοιτούντα Υιό εποχή μπορεί να διευρυνθεί από δέκα χιλιάδες έως εκατό χιλιάδες χρόνια. Ο χρόνος δεν κατανέμεται αυθαίρετα, σε καμία από τις απονεμητικές αυτές εποχές. Τούτη είναι η περίοδος μεγάλης ηθικής και πνευματικής προόδου. Υπό την πνευματική επίδραση των καιρών αυτών, η ανθρώπινη προσωπικότητα υφίσταται τρομακτικές μεταμορφώσεις και βιώνει εκπληκτική ανάπτυξη. Καθίσταται δυνατόν να τεθεί ο χρυσός κανόνας σε πρακτική εφαρμογή. Οι διδασκαλίες του Ιησού εφαρμόζονται πραγματικά σ' ένα θνητό κόσμο που έχει δεχθεί την προκαταρκτική εκπαίδευση των προ της επιφοίτησης Υιών, με τις απονομές τους πάνω στον εξευγενισμό της προσωπικότητας και την διεύρυνση της κουλτούρας.

52:5.9 Κατά την εποχή αυτή, τα προβλήματα των ασθενειών και της εγκληματικότητας ουσιαστικά επιλύονται. Ο εκφυλισμός έχει ήδη σε μεγάλο βαθμό εξαλειφθεί δια της επιλεκτικής αναπαραγωγής. Οι ασθένειες έχουν πρακτικά τεθεί υπό έλεγχο δια των εξαιρετικά ανθεκτικών χαρακτηριστικών των Αδαμικών γενών αλλά και δια της ευφυούς και παγκόσμιας εφαρμογής των ανακαλύψεων των φυσικών επιστημών των προηγούμενων εποχών. Η μέση διάρκεια της ζωής, κατά την περίοδο αυτή, ξεπερνά κατά πολύ το αντίστοιχο των τριακοσίων ετών σύμφωνα με το χρόνο της Ουράντια.

52:5.10 Σ' όλη τη διάρκεια αυτής της περιόδου γίνεται μία βαθμιαία μείωση της κυβερνητικής εποπτείας. Η πραγματική αυτοδιοίκηση αρχίζει να λειτουργεί. Όλο και λιγότεροι

περιοριστικοί νόμοι απαιτούνται. Οι στρατιωτικοί κλάδοι της εθνικής αντίστασης χάνονται. Η εποχή της διεθνούς αρμονίας φθάνει πραγματικά. Υπάρχουν πολλά έθνη, καθοριζόμενα κυρίως από τη διανομή της γης, αλλά μία μόνο φυλή, μία γλώσσα και μία θρησκεία. Οι υποθέσεις των θνητών είναι σχεδόν, αλλά όχι απόλυτα, ουτοπιστικές. Τούτη είναι πράγματι μια μεγαλειώδης και λαμπρή εποχή!

6. Η ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΦΟΙΤΗΣΗ ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΤΙΑ

52:6.1 Ο επιφοιτών Υιός είναι ο Πρίγκιπας της ειρήνης. Φθάνει με το μήνυμα, «Επί γης ειρήνη και εν ανθρώποις ευδοκία.» Σε φυσιολογικούς κόσμους γίνεται μία απονομή της παγκόσμιας ειρήνης. Τα έθνη δεν κάνουν πλέον πόλεμο. Τέτοιες ευεργετικές επιδράσεις, όμως, δεν ακολούθησαν την έλευση του δικού σας επιφοιτήσαντος Υιού, του Χριστού Μιχαήλ. Η Ουράντια δεν προχωρεί με το φυσιολογικό τρόπο. Ο κόσμος σας βρίσκεται μακράν της πλανητικής προόδου. Ο Κύριος σας, όταν βρισκόταν στη γη, προειδοποίησε τους μαθητές του ότι η έλευσή του δεν θα έφερνε τη συνηθισμένη κυριαρχία της ειρήνης στην Ουράντια. Καθαρά τους είπε ότι θα γίνονταν «πόλεμοι και φήμες πολέμων,» και ότι τα έθνη θα πολεμούσαν το ένα κατά του άλλου. Κάποια άλλη στιγμή είπε, «Μην πιστέψετε ότι ήλθα για να φέρω την ειρήνη στη γη.»

52:6.2 Ακόμα και στους φυσιολογικούς εξελικτικούς κόσμους η συνειδητοποίηση της παγκόσμιας συναδέλφωσης των ανθρώπων δεν είναι εύκολο επίτευγμα. Σ' έναν μπερδεμένο και διαταραγμένο πλανήτη, σαν την Ουράντια, ένα τέτοιο επίτευγμα απαιτεί πολύ μεγαλύτερο χρόνο και χρειάζεται πολύ μεγαλύτερη προσπάθεια. Η χωρίς βοήθεια κοινωνική επανάσταση μετά βίας μπορεί να επιτύχει τέτοια ευτυχή αποτελέσματα σε μία πνευματικά απομονωμένη σφαίρα. Η θρησκευτική αποκάλυψη είναι απαραίτητη για τη συνειδητοποίηση της συναδέλφωσης στην Ουράντια. Ενώ ο Ιησούς έδειξε το δρόμο για το άμεσο επίτευγμα της πνευματικής συναδέλφωσης, η συνειδητοποίηση της κοινωνικής συναδέλφωσης στον κόσμο σας εξαρτάται κατά πολύ από την επίτευξη των ακόλουθων ατομικών μεταμορφώσεων και πλανητικών προσαρμογών:

52:6.31. *Κοινωνική συναδέλφωση:* Ο πολλαπλασιασμός των διεθνών και διαφυλετικών κοινωνικών επαφών και οι συναδελφικές σχέσεις μέσα από τα ταξίδια, το εμπόριο και την ανταγωνιστική συνεργασία. Η ανάπτυξη μιας κοινής γλώσσας και ο πολλαπλασιασμός των πολύγλωσσων. Η φυλετική και εθνική ανταλλαγή σπουδαστών, δασκάλων, βιομηχανικών κατασκευαστών και θρησκευτικών φιλοσόφων.

52:6.42. *Ευφυής αλληλεπίδραση ιδεών.* Η συναδέλφωση είναι αδύνατη σ' έναν κόσμο οι κάτοικοι του οποίου είναι τόσο πρωτόγονοι ώστε δεν κατορθώνουν να αντιληφθούν την αφροσύνη του άμετρου εγωισμού. Πρέπει να γίνει μία ανταλλαγή εθνικής και φυλετικής φιλολογίας. Κάθε φυλή πρέπει να εξοικειωθεί με τις απόψεις όλων των φυλών. Κάθε έθνος πρέπει να γνωρίσει την έκφραση όλων των εθνών. Η άγνοια γεννά την καχυποψία και η καχυποψία είναι ασύμβατη με την βασική θέση της κατανόησης και της αγάπης.

52:6.53. *Ηθική αφύπνιση.* Μόνον η ηθική συναίσθηση μπορεί να αποκαλύψει την ανηθικότητα της ανθρώπινης μισαλλοδοξίας και την αμαρτία των αδελφοκτόνων αγώνων. Μόνον η ηθική συναίσθηση μπορεί να καταδικάσει την εμπάθεια του φθόνου των εθνών μεταξύ τους και τη ζήλια μεταξύ των φυλών. Μόνον οι ηθικές υπάρξεις θα αναζητούν πάντα για την πνευματική εκείνη διόραση, η οποία είναι απαραίτητη για να ζήσει κανείς σύμφωνα με το χρυσό κανόνα.

52:6.64. *Πολιτική σύνεση.* Η συναισθηματική ωριμότητα είναι βασική για τον αυτοέλεγχο. Μόνον η συναισθηματική ωριμότητα θα διασφαλίσει την αντικατάσταση της βάρβαρης πολεμικής αυθαιρεσίας με τις διεθνείς τεχνικές της πολιτισμένης κρίσης. Συνετοί κυβερνητικοί παράγοντες θα εργασθούν, κάποτε, για την ευημερία της ανθρωπότητας, έστω και αν ενδιάμεσα αγωνίζονται για να προωθήσουν τα συμφέροντα των εθνικών, ή φυλετικών ομάδων τους. Η εγωιστική πολιτική ευθυκρισία είναι, τελικά, αυτοκτονική – καταστροφική για όλες εκείνες τις διαρκείς ιδιότητες που διασφαλίζουν την ομαδική επιβίωση στον πλανήτη.

52:6.75. *Πνευματική ενόραση.* Η συναδέλφωση των ανθρώπων στηρίζεται, τελικά, στην αναγνώριση της πατρικής υπόστασης του Θεού. Ο συντομότερος τρόπος για να γίνει κατανοητή η συναδέλφωση των ανθρώπων στην Ουράντια είναι να επιτευχθεί ο πνευματικός μετασχηματισμός της σημερινής ανθρωπότητας. Ο μοναδικός τρόπος για την επιτάχυνση της φυσικής τάσης της κοινωνικής εξέλιξης είναι εκείνος της εφαρμογής πνευματικής πίεσης από ψηλά, για να διευθυνθεί, με τον τρόπο αυτό, η ηθική συναίσθηση, ενώ θα μεγαλώνει η ικανότητα της ψυχής κάθε θνητού να κατανοήσει και να αγαπήσει κάθε άλλο θνητό. Η αμοιβαία κατανόηση και η αδελφική αγάπη είναι οι υπερβατικοί εκπολιτιστές και οι ισχυροί παράγοντες στην παγκόσμια πραγμάτωση της συναδέλφωσης των ανθρώπων.

52:6.8 Αν μπορούσατε να μεταφυτευθείτε από τον υποανάπτυκτο και μπερδεμένο κόσμο σας σε ένα φυσιολογικό πλανήτη τώρα, στην μετά τον επιφοιτήσαντα Υιό εποχή, θα νομίζατε ότι έχετε μεταφερθεί στον παράδεισο των παραδόσεών σας. Δεν θα πιστεύατε ότι βλέπετε τα φυσιολογικά, εξελικτικά έργα μιας θνητής σφαίρας όπου κατοικούν άνθρωποι. Οι κόσμοι αυτοί βρίσκονται στα πνευματικά κυκλώματα των χώρων τους και απολαμβάνουν όλα τα πλεονεκτήματα των συμπαντικών εκπομπών και τις υπηρεσίες ανάκλασης του υπερσύμπαντος.

7. Ο ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟ ΥΙΟ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

52:7.1 Οι Υιοί της επόμενης τάξης που φθάνουν σ' έναν μέσο εξελικτικό κόσμο είναι οι Τριαδικοί Διδάσκαλοι Υιοί, οι θείοι Υιοί της Αγίας Τριάδας του Παραδείσου. Πάλι βρίσκουμε την Ουράντια μακριά από τους αδελφούς πλανήτες της στο ότι ο Ιησούς σας υποσχέθηκε να επιστρέψει. Την υπόσχεση αυτή θα την τηρήσει οπωσδήποτε, ωστόσο ουδείς γνωρίζει αν η δεύτερη έλευσή του θα προηγηθεί, ή θα ακολουθήσει την εμφάνιση των Υιών Μαγίστρων, ή των Διδασκάλων Υιών στην Ουράντια.

52:7.2 Οι Διδάσκαλοι Υιοί έρχονται σε ομάδες για να εξαγνίσουν τους κόσμους. Ένας Πλανητικός Διδάσκαλος Υιός βοηθάται και υποστηρίζεται από εβδομήντα βασικούς Υιούς, δώδεκα δευτερεύοντες Υιούς και τρεις από τους ανώτατους και πλέον έμπειρους της ύψιστης τάξης των Ντέηναλ. Το σώμα αυτό θα παραμείνει για λίγο καιρό στον κόσμο, αρκετά για να πραγματοποιήσει τη διέλευση από τις εξελικτικές εποχές στην εποχή του φωτός και της ζωής – όχι λιγότερα από χίλια έτη πλανητικού χρόνου και συχνά πολλά περισσότερα. Αυτή η αποστολή αποτελεί τη συνεισφορά της Τριάδας στις προηγηθείσες προσπάθειες όλων των θείων οντοτήτων που λειτούργησαν σ' έναν κατοικημένο κόσμο.

52:7.3 Η αποκάλυψη της αλήθειας διευρύνεται πλέον ως το κεντρικό σύμπαν και στον Παράδεισο. Οι φυλές γίνονται ανώτερες πνευματικά. Ένας σπουδαίος λαός έχει αναπτυχθεί και μια μεγαλειώδης εποχή πλησιάζει. Τα εκπαιδευτικά, οικονομικά και διοικητικά συστήματα του πλανήτη υφίστανται ριζικές μεταβολές. Νέες αξίες και σχέσεις

εγκαθιδρύονται. Το βασίλειο των ουρανών εμφανίζεται στη γη και το μεγαλείο του Θεού διαχέεται σ' ολόκληρο τον κόσμο.

52:7.4 Αυτή είναι η απονομή κατά την οποία πολλοί θνητοί μετασχηματίζονται από τους ζώντες. Καθώς η εποχή των Τριαδικών Διδασκάλων Υιών προχωρεί, η πνευματική υπακοή των θνητών του χρόνου γίνεται ολοένα περισσότερο συμπαντική. Ο φυσικός θάνατος γίνεται λιγότερο συχνός, καθώς οι Προσαρμοστές με αυξανόμενους ρυθμούς συγχωνεύονται με τους υποκειμένους τους κατά τη διάρκεια της ζωής τους στη σάρκα. Ο πλανήτης τελικά ταξινομείται ως πρώτη τροποποιημένης τάξης ανέλιξης των θνητών.

52:7.5 Η ζωή κατά την εποχή αυτή είναι ευχάριστη και προσοδοφόρα. Ο εκφυλισμός και τα προϊόντα της αντικοινωνικής συμπεριφοράς του μακρόχρονου εξελικτικού αγώνα έχουν ουσιαστικά απαλειφθεί. Η διάρκεια της ζωής πλησιάζει τα πεντακόσια Ουραντιανά χρόνια και ο αναπαραγωγικός ρυθμός φυλετικής αύξησης ελέγχεται έξυπνα. Μια εντελώς νέα κοινωνική ευρυθμία έχει συντελεσθεί. Υπάρχουν ακόμη μεγάλες διαφορές μεταξύ των θνητών, αλλά η κοινωνική κατάσταση πλησιάζει πιο κοντά στα ιδανικά της κοινωνικής συναδέλφωσης και της πνευματικής ισότητας. Η κυβερνήσεις των αντιπροσώπων εξαφανίζονται και ο κόσμος περνά στην κυριαρχία του ατομικού αυτοελέγχου. Η λειτουργία της κυβέρνησης κατευθύνεται κυρίως στα συλλογικά έργα της κοινωνικής διαχείρισης και του οικονομικού συντονισμού. Ο χρυσός αιώνας πλησιάζει γοργά. Ο εγκόσμιος στόχος του μακρόχρονου και σκληρού εξελικτικού αγώνα έχει φανεί. Η ανταμοιβή των εποχών γρήγορα θα πραγματοποιηθεί. Η σοφία των Θεών γρήγορα θα εκδηλωθεί.

52:7.6 Η φυσική διακυβέρνηση ενός κόσμου κατά την περίοδο αυτή απαιτεί περίπου μία ώρα εκ μέρους κάθε ενηλίκου ατόμου. Δηλαδή, το αντίστοιχο μιας ώρας της Ουράνιας. Ο πλανήτης είναι σε στενή επαφή με τις συμπαντικές υποθέσεις και ο λαός του ανιχνεύει τις πλέον πρόσφατες εκπομπές με το ίδιο ένθερμο ενδιαφέρον που εσείς εκδηλώνετε τώρα για τις τελευταίες εκδόσεις των ημερήσιων εφημερίδων σας. Οι φυλές αυτές ασχολούνται με χίλια ενδιαφέροντα πράγματα άγνωστα στον κόσμο σας.

52:7.7 Με αυξανόμενο ρυθμό, η πραγματική πίστη στο Υπέρτατο Ον μεγαλώνει. Η μία γενεά μετά την άλλη, όλο και περισσότερα μέλη της φυλής ευθυγραμμίζονται μ' εκείνους που εφαρμόζουν τη δικαιοσύνη και ασκούν το έλεος. Αργά αλλά σίγουρα ο κόσμος κατακτάται από την ευφρόσυνη υπηρεσία των Υιών του Θεού. Οι φυσικές δυσκολίες και τα υλικά προβλήματα έχουν κατά το πλείστον επιλυθεί. Ο πλανήτης γίνεται ώριμος για εξελεγμένη ζωή και περισσότερο σταθερή υπόσταση.

52:7.8 Από καιρό σε καιρό, κατά τη διάρκεια της απονομής τους, οι Διδάσκαλοι Υιοί εξακολουθούν να έρχονται στους ειρηνικούς αυτούς κόσμους. Δεν εγκαταλείπουν έναν κόσμο μέχρις ότου βεβαιωθούν ότι το εξελικτικό σχέδιο, καθ' όσον αφορά στον συγκεκριμένο πλανήτη, λειτουργεί απρόσκοπτα. Ένας Μάγιστρος Υιός κριτής συνοδεύει συνήθως τους Διδασκάλους Υιούς στις διαδοχικές τους αποστολές, ενώ ένας άλλος παρόμοιος Υιός λειτουργεί την εποχή της αναχώρησής τους. Και οι λειτουργίες αυτές της κρίσης συνεχίζονται από τη μία εποχή την άλλη, σ' ολόκληρη τη διάρκεια του καθεστώτος των θνητών του χρόνου και του διαστήματος.

52:7.9 Κάθε επαναλαμβανόμενη αποστολή των Τριαδικών Διδασκάλων Υιών διαδοχικά ανυψώνει έναν τέτοιο ουράνιο κόσμο σε ακόμη μεγαλύτερο αποκορύφωμα σοφίας, πνευματικότητας και κοσμικής διαφώτισης. Οι ανώτεροι, όμως, αυτόχθονες μιας τέτοιας σφαίρας είναι ακόμη πεπερασμένοι και θνητοί. Τίποτα δεν είναι τέλει. Πάντως,

αναπτύσσεται μία σχεδόν τέλεια ποιότητα στη λειτουργία ενός ατελούς κόσμου και τις ζωές των ανθρώπων που τον κατοικούν.

52:7.10 Οι Τριαδικοί Διδάσκαλοι Υιοί μπορούν να επιστρέψουν πολλές φορές στον ίδιο κόσμο. Αλλά αργά, ή γρήγορα, σε συνάρτηση με τον τερματισμό της αποστολής τους, ο Πλανητικός Πρίγκιπας ανέρχεται στη θέση του Πλανητικού Κυριάρχου και ο Κυριάρχος του Συστήματος εμφανίζεται για να αναγγείλει την είσοδο ενός τέτοιου κόσμου στην εποχή του φωτός και της ζωής.

52:7.11 Ήταν κατά την εποχή της ολοκλήρωσης της τελευταίας αποστολής των Διδασκάλων Υιών (τουλάχιστον αυτή θα ήταν η χρονολογία σ' έναν φυσιολογικό κόσμο), όταν ο Ιωάννης έγραψε: «Είδα ένα νέο Παράδεισο και μία νέα γη και την νέα Ιερουσαλήμ να κατέρχεται από τον Θεό του Παραδείσου, έτοιμη σαν πριγκίπισσα στολισμένη για τον πρίγκιπα.»

52:7.12 Είναι η ίδια ανανεωμένη γη, το προηγμένο πλανητικό στάδιο που ο αρχαίος προφήτης οραματίστηκε όταν έγραψε: «Γιατί, όπως ο νέος Παράδεισος και η νέα γη που θα δημιουργήσω, θα παραμείνουν εμπρός μου, έτσι και εσείς και τα παιδιά σας θα επιζήσετε. Και θα φθάσει για γίνει από τη μία νέα σελήνη στην άλλη και από το ένα Σάββατο στο άλλο, όλοι οι θνητοί να έλθουν να προσκυνήσουν εμπρός μου,» είπε ο Κύριος.»

52:7.13 Είναι οι θνητοί μιας τέτοιας εποχής που περιγράφονται ως «περιούσια γενεά, μεγαλειώδης κλήρος, άγιο έθνος, δοξασμένος λαός. Και θα εξυμνήσετε Εκείνον που σας έβγαλε από το σκοτάδι σ' αυτό το εξαίρετο φως.»

52:7.14 Ανεξάρτητα του ποια μπορεί να είναι η ιδιαίτερη φυσική ιστορία ενός μεμονωμένου πλανήτη, χωρίς να λαμβάνεται υπ' όψιν εάν ένας κόσμος υπήρξε απόλυτα πιστός, διεφθαρμένος από το πονηρό, ή καταραμένος από την αμαρτία – ανεξάρτητα του τι μπορεί να ήταν οι προγενέστεροι – αργά, ή γρήγορα η χάρη του Θεού και η λειτουργία των αγγέλων θα αναγγείλουν την ημέρα της έλευσης των Τριαδικών Διδασκάλων Υιών. Και η αναχώρησή τους, μετά την τελευταία τους αποστολή, θα εγκαινιάσει αυτή την ύψιστη εποχή του φωτός και της ζωής.

52:7.15 Όλοι οι κόσμοι της Σατάνια μπορούν να συμμετάσχουν στην προσδοκία εκείνου που έγραψε: «Παρά ταύτα εμείς, σύμφωνα με την υπόσχεσή Του, αναζητούμε ένα νέο παράδεισο και μία νέα γη, όπου ενοικεί η δικαιοσύνη. Γι' αυτό, αγαπημένοι, βλέποντας ότι αναζητάτε αυτά τα πράγματα, ας είστε φίλεργοι, ώστε Εκείνος να σας βρει εν ειρήνη, χωρίς ατίμωση, άμεμπτους.»

52:7.16 Η αναχώρηση του σώματος του Διδασκάλου Υιού, στο τέλος της πρώτης, ή κάποιας επόμενης κυριαρχίας του, εξαγγέλλει την αυγή της εποχής του φωτός και της ζωής – το κατώφλι της διέλευσης από τον χρόνο στον προθάλαμο της αιωνιότητας. Η πλανητική συνειδητοποίηση της εποχής αυτής του φωτός και της ζωής υπερβαίνει κατά πολύ το αντίστοιχο των πιο μύχιων προσδοκιών των θνητών της Ουράνια, που δεν εμφορούνται πλέον από μελλοντικές ιδέες πάνω στη ζωή που θα έλθει, άλλες από εκείνες που εμπεριέχονται στη θρησκευτική πίστη, που περιγράφει τον Παράδεισο ως τον άμεσο προορισμό και την τελική κατοικία των διασωθέντων θνητών.

52:7.17 [Υποστηρίχθηκε από έναν Κραταίο Αγγελιαφόρο προσωρινά προσαρτημένο στο επιτελείο του Γαβριήλ.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 53

Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΕΩΣΦΟΡΟΥ

53:0.1 Ο Εωσφόρος ήταν ένας εξέχων κύριος Υιός Λανονάντεκ του Νέβαδον. Είχε αποκτήσει μεγάλη εμπειρία υπηρετώντας σε πολλά συστήματα, υπήρξε ανώτερος σύμβουλος της ομάδας του και διακρινόταν για τη σοφία, την ευθυκρισία και την αποδοτικότητα του. Ο Εωσφόρος ήταν ο υπ' αριθμόν 37 της τάξης του και όταν ανέλαβε τα καθήκοντά του από τους Μελχισεδέκ, χαρακτηρίστηκε ως μία από τις εκατό πλέον ικανές και εξέχουσες προσωπικότητες, μεταξύ περισσοτέρων των επτακοσίων χιλιάδων του είδους του. Από ένα τέτοιο μεγαλειώδες ξεκίνημα, μέσα από το πονηρό και την πλάνη, αγκάλιασε την αμαρτία και τώρα είναι ο υπ' αριθμόν ένας από τους τρεις Κυρίαρχους του Συστήματος στον Νέβαδον, οι οποίοι υπέκυψαν στον εγωισμό και παραδόθηκαν στις σοφιστείες της πλαστής προσωπικής ελευθερίας – στην απόρριψη της συμπαντικής πίστης και την ασέβεια προς τις αδελφικές υποχρεώσεις, στην τυφλότητα έναντι των κοσμικών σχέσεων.

53:0.2 Στο σύμπαν του Νέβαδον, τον χώρο κυριαρχίας του Χριστού Μιχαήλ, υπάρχουν δέκα χιλιάδες συστήματα κατοικημένων κόσμων. Σ' ολόκληρη την ιστορία των Υιών Λανονάντεκ, σε ολόκληρο το έργο τους μέσα σ' αυτά τα δέκα χιλιάδες συστήματα, αλλά και στο αρχηγείο του σύμπαντος, μόνον τρεις Κυρίαρχοι του Συστήματος βρέθηκαν να έχουν περιφρονήσει την κυριαρχία του Δημιουργού Υιού.

1. ΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ

53:1.1 Ο Εωσφόρος δεν ήταν ανερχόμενη ύπαρξη. Ήταν ένας δημιουργημένος Υιός του τοπικού σύμπαντος και είχε ειπωθεί γι' αυτόν: «Υπήρξες τέλειος απ' όλες τις πλευρές, από την ημέρα που δημιουργήθηκες, μέχρις ότου η αδικία βρέθηκε εντός σου.» Πολλές φορές είχε λάβει μέρος σε συμβούλια με τους Μέγιστους της Εντέντια. Και ο Εωσφόρος κυβερνούσε «επί του ιερού όρους του Θεού,» το όρος όπου βρισκόταν η διοίκηση της Τζερουζέμ, αφού εκείνος ήταν ο κυβερνήτης ενός μεγάλου συστήματος 607 κατοικημένων κόσμων.

53:1.2 Ο Εωσφόρος ήταν μια ύπαρξη μεγαλειώδης, μια προσωπικότητα θαυμάσια. Βρισκόταν δίπλα τους Μέγιστους Πατέρες των Αστερισμών, σε άμεση σύνδεση με τη συμπαντική εξουσία. Παρά το αμάρτημα του Εωσφόρου, οι υποδεέστερες προσωπικότητες απέφυγαν να του δείξουν ασέβεια και περιφρόνηση πριν από την επιφοίτηση του Μιχαήλ στην Ουράντια. Ακόμη και ο αρχάγγελος του Μιχαήλ, την εποχή της ανάστασης του Μωυσή, «δεν τον κατήγγειλε άμεσα, μόνον είπε απλά 'ο Κριτής σε επιπλήττει.'» Η κρίση, σε τέτοια θέματα, ανήκει στους Αρχαίους των Ημερών, τους κυβερνήτες του υπερσύμπαντος.

53:1.3 Ο Εωσφόρος είναι πλέον ο εκπεσών και εκθρονισθείς Κυρίαρχος της Σατάνια. Η προσήλωση ενός ατόμου στον εαυτό του είναι εντελώς καταστροφική, ακόμα και για τις ανώτερες προσωπικότητες του ουράνιου κόσμου. Για τον Εωσφόρο έχει ειπωθεί: «Η καρδιά σου ανυψώθηκε εξ αιτίας της ωραιότητάς σου. Κηλίδωσες τη σοφία σου εξ αιτίας της ευφυΐας σου.» Ο αρχαίος σας προφήτης είδε τη θλιβερή του αυτή κατάσταση, όταν έγραψε: «Πώς έπεσες από τον Ουρανό, ω Εωσφόρε, γιε του πρωινού! Πώς σωριάστηκες κάτω, εσύ, που τόλμησες να δημιουργήσεις σύγχυση στους κόσμους!»

53:1.4 Πολύ λίγα έγιναν γνωστά για τον Εωσφόρο στην Ουράντια, εξ αιτίας του γεγονότος ότι ανέθεσε στον πρώτο υπαρχηγό του, τον Σατανά, να υπερασπισθεί την υπόθεσή του στον πλανήτη σας. Ο Σατανάς ήταν μέλος της ίδιας αρχικής ομάδας των Λανονάντεκ, αλλά δεν είχε ποτέ λειτουργήσει ως Κυρίαρχος του Συστήματος. Προσχώρησε απόλυτα στην εξέγερση του Εωσφόρου. Ο «διάβολος» δεν είναι άλλος από τον Καλιγκάστια, τον εκθρονισμένο Πλανητικό πρίγκιπα της Ουράντια και Υιό της δευτερεύουσας τάξης των

Λανονάντεκ. Την εποχή κατά την οποία ο Μιχαήλ ήταν ενσαρκωμένος στην Ουράντια, ο Εωσφόρος, ο Σατανάς και ο Καλιγκάστια συνασπίσθηκαν για να επιτύχουν την αποτροπή της αποστολής της επιφοίτησής του. Απέτυχαν, όμως, παταγωδώς.

53:1.5 Ο Άμπαντον ήταν ο αρχηγός του επιτελείου του Καλιγκάστια. Ακολούθησε τον κύριο του στην εξέγερση και έκτοτε λειτουργεί ως αρχηγός των επαναστατών της Ουράντια. Ο Μπελζεμπόμπ ήταν ο αρχηγός των άπιστων μεσοδιάστατων πλασμάτων που συμμάχησαν με τις δυνάμεις του προδότη Καλιγκάστια.

53:1.6 Ο δράκοντας έγινε, τελικά η συμβολική αναπαράσταση όλων αυτών των κακών προσωπικοτήτων. Με το θρίαμβο του Μιχαήλ, «ο Γαβριήλ κατέβηκε από τον Σάλβινγκτον και φυλάκισε τον δράκοντα (όλους τους επαναστάτες αρχηγούς) για έναν αιώνα.» Για τους σεραφικούς στασιαστές της Τζερουζέμ έχει γραφεί: «Και για τους αγγέλους που δεν διατήρησαν την προτεραιότητα τους κατάσταση, αλλά εγκατέλειψαν την κατοικία τους, επεφύλαξε τα βέβαια δεσμά του σκότους, μέχρι την ώρα της κρίσης, την μεγάλη ημέρα.»

2. ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ

53:2.1 Ο Εωσφόρος και ο πρώτος βοηθός του, ο Σατανάς, είχαν κυριαρχήσει στην Τζερουζέμ για περισσότερο από πεντακόσιες χιλιάδες χρόνια, όταν μέσα από την καρδιά τους, άρχισαν να αντιπαρά τίθενται στον Πατέρα του Σύμπαντος και τον τότε αντιβασιλέα Υιό του, τον Μιχαήλ.

53:2.2 Δεν υπήρχαν ιδιάζουσες, ή έκτακτες συνθήκες στο σύστημα της Σατάνια, οι οποίες ενέπνευσαν, ή ευνόησαν την εξέγερση. Πεποίθησή μας είναι ότι η ιδέα γεννήθηκε και σχηματίστηκε στο νου του Εωσφόρου και ότι εκείνος θα μπορούσε να έχει προκαλέσει μία τέτοια εξέγερση, ανεξάρτητα από το πού θα μπορούσε να βρίσκεται. Ο Εωσφόρος ανακοίνωσε, αρχικά, τα σχέδιά του στον Σατανά, αλλά χρειάστηκαν πολλοί μήνες για να εκμαυλίσει το νου του ικανού και ευφυούς συνεργάτη του. Πάντως, όμως, από τη στιγμή που προσηλυτίστηκε στις επαναστατικές θεωρίες, έγινε ένας παράτολμος και ένθερμος υπέρμαχος της «αυτοπροβολής και της ελευθερίας.»

53:2.3 Ουδείς ποτέ πρότεινε την εξέγερση στον Εωσφόρο. Η ιδέα της αυτοπροβολής σε αντίθεση προς το θέλημα του Μιχαήλ και προς τα σχέδια του Πατέρα του Σύμπαντος, όπως εκφράζονται στον Μιχαήλ, γεννήθηκε στο νου του και μόνο. Οι σχέσεις του με τον Δημιουργό Υιό ήταν στενές και πάντα εγκάρδιες. Ουδέποτε, πριν την έξαρση του νου του, εξέφρασε ο Εωσφόρος ανοικτά δυσαρέσκεια πάνω στη διακυβέρνηση του σύμπαντος. Παρά τη σιωπή του, για περισσότερα από εκατό έτη τυπικού χρόνου, η Ενοποίηση των Ημερών στον Σάλβινγκτον είχε δι' ανακλάσεως ενημερώσει την Ουβέρσα ότι δεν ήσαν όλα εν τάξει στο νου του Εωσφόρου. Η πληροφορία αυτή είχε επίσης κοινοποιηθεί στον Δημιουργό Υιό και τους Πατέρες του Αστερισμού του Νορλάτιαντεκ.

53:2.4 Κατά τη διάρκεια ολόκληρης αυτής της περιόδου ο Εωσφόρος γινόταν ολοένα περισσότερο κριτικός πάνω σ' ολόκληρη τη διαδικασία της διακυβέρνησης του σύμπαντος, αλλά πάντα δήλωνε ολόψυχη νομιμοφροσύνη προς τους Υπέρτατους Κυβερνήτες. Η πρώτη του ανοικτή απιστία εκδηλώθηκε με την ευκαιρία μιας επίσκεψης του Γαβριήλ στην Τζερουζέμ λίγες μόλις ημέρες πριν την δημόσια εξαγγελία της Διακήρυξης της Ελευθερίας του Εωσφόρου. Ο Γαβριήλ εντυπωσιάστηκε τόσο βαθιά από τη βεβαιότητα της επικείμενης εξέγερσης, ώστε πήγε κατ' ευθείαν στην Εντέντια για να συσχεφθεί με τους Πατέρες του Αστερισμού πάνω στα μέτρα που έπρεπε να ληφθούν στην περίπτωση ανοικτής στάσης.

53:2.5 Είναι πολύ δύσκολο να διακρίνουμε την ακριβή αιτία, ή τις αιτίες που τελικά αποκορυφώθηκαν στην εξέγερση του Εωσφόρου. Είμαστε βέβαιοι για ένα μόνο πράγμα και τούτο είναι ότι: Οποιοδήποτε κι' αν ήταν αυτό το αρχικό ξεκίνημα, γεννήθηκε στο νου του Εωσφόρου. Πρέπει να υπήρξε εγωισμός που καλλιεργήθηκε μέχρι του σημείου της αυταπάτης, έτσι ώστε ο Εωσφόρος, για κάποιο διάστημα, έπεισε στ' αλήθεια τον εαυτό του ότι η εξέγερση που σχεδίαζε ήταν, πράγματι, για το καλό του συστήματος, αν όχι για το καλό του σύμπαντος. Μέχρι τα σχέδιά του να εξελιχθούν ως το σημείο της απογοήτευσης, είχε, αναμφίβολα, προχωρήσει πολύ μακριά, για να επιτρέψει στην αρχική, γεμάτη δολοπλοκίες περηφάνια του να τον σταματήσει. Σε κάποιο σημείο της διαδικασίας αυτής έγινε υποκριτής και το κακό εξελίχθηκε σε εσκεμμένη και εκούσια αμαρτία. Το ότι αυτό συνέβη αποδεικνύεται από την επακόλουθη συμπεριφορά του ευφυούς αυτού διοικητικού. Του προσφέρθηκαν για πολύ καιρό ευκαιρίες για μεταμέλεια, αλλά μόνο λίγοι από τους υφισταμένους του δέχθηκαν ποτέ το έλεος που τους προσφέρθηκε. Ο Πιστός των Ημερών της Εντέντια, κατ' απαίτηση των Πατέρων του Αστερισμού, παρουσίασε ο ίδιος το σχέδιο του Μιχαήλ για τη σωτηρία των ειδεχθών αυτών στασιαστών, αλλά πάντα το έλεος του Δημιουργού Υιού απερρίπτετο και απερρίπτετο με ολοένα μεγαλύτερη περιφρόνηση και αποστροφή.

3. ΤΟ ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΤΟΥ ΕΩΣΦΟΡΟΥ

53:3.1 Οποιαδήποτε κι' αν ήταν η αρχή του κακού στην καρδιά του Εωσφόρου και του Σατανά, η τελική εξέγερση σχηματοποιήθηκε ως η Διακήρυξη της Ελευθερίας του Εωσφόρου. Τα κίνητρα των στασιαστών εκφράστηκαν σε τρεις τίτλους:

53:3.21. *Την πραγματικότητα του Πατέρα του Σύμπαντος.* Ο Εωσφόρος κατήγγειλε ότι ο Πατέρας του Σύμπαντος δεν υπήρχε πραγματικά, ότι η φυσική βαρύτητα και η διαστημική ενέργεια ήσαν εγγενείς στο σύμπαν και ότι ο Πατέρας ήταν μύθος που επινοήθηκε από τους Υιούς του Παραδείσου για να μπορέσουν να διατηρήσουν την εξουσία των συμπτάντων στο όνομα του Πατέρα. Αρνήθηκε το ότι η προσωπικότητα είναι δώρο του Πατέρα του Σύμπαντος. Υπαινίχθηκε ακόμη ότι οι τελικιστές συνωμοτούσαν με τους Υιούς του Παραδείσου για να εξαπατήσουν ολόκληρη τη δημιουργία, αφού ποτέ δεν έδωσαν μία σαφή ιδέα της πραγματικής προσωπικότητας του Πατέρα, όπως αυτή διακρίνεται στον Παράδεισο. Εκμεταλλεύθηκε το σεβασμό ως άγνοια. Η κατηγορία ήταν σαρωτική, τρομερή και βλάσφημη. Ήταν η καλυμμένη αυτή επίθεση κατά των τελικιστών εκείνη που αναμφίβολα επηρέασε τους ανερχόμενους, τότε, πολίτες στην Τζερουζέμ ώστε να αντισταθούν σταθερά και ακλόνητα σ' όλες τις προτάσεις των στασιαστών.

53:3.32. *Τη διακυβέρνηση του σύμπαντος του Δημιουργού Υιού – του Μιχαήλ.* Ο Εωσφόρος ισχυρίστηκε ότι τα τοπικά συστήματα πρέπει να γίνουν αυτόνομα. Διαμαρτυρήθηκε κατά του δικαιώματος του Μιχαήλ, του Δημιουργού Υιού, να αναλάβει την κυριαρχία του Νέβαδον στο όνομα ενός υποθετικού Παραδείσιου Πατέρα και να απαιτεί όλες οι οντότητες να δηλώνουν υποταγή σ' αυτόν τον αόρατο Πατέρα. Ισχυρίστηκε ότι ολόκληρη η διαδικασία της λατρείας ήταν ένα έξυπνο σχέδιο για να μεγαλώνει τους Υιούς του Παραδείσου. Ήταν πρόθυμος να αναγνωρίσει τον Μιχαήλ ως τον Δημιουργό-πατέρα του, αλλά όχι ως Θεό του και δικαιοματικό κυβερνήτη.

53:3.4 Χειρότερα ακόμη επετέθη στο δικαίωμα των Αρχαίων των Ημερών – «των ξένων ηγεμόνων» - να παρεμβαίνουν στις υποθέσεις των τοπικών συστημάτων και συμπτάντων. Κατήγγειλε τους κυβερνήτες αυτούς ως δυνάστες και σφετεριστές. Ενεθάρρυνε τους οπαδούς του να πιστεύουν ότι κανείς από τους κυβερνήτες αυτούς δεν θα μπορούσε να

κάνει τίποτα για να παρέμβει στη λειτουργία ολόκληρης της κυριαρχίας του οίκου τους, εάν οι άνθρωποι και οι άγγελοι είχαν το θάρρος να αυτο-επιβεβαιωθούν και σθεναρά να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους.

53:3.5 Ισχυρίστηκε ότι οι εκτελεστές των Αρχαίων των Ημερών μπορούσαν να αποκλεισθούν από τη λειτουργία στα τοπικά συστήματα αν οι αυτόχθονες υπάρξεις διεκδικούσαν μόνο την ανεξαρτησία τους. Υποστήριξε ότι η αθανασία ήταν εγγενής στις προσωπικότητες του συστήματος, ότι η ανάσταση ήταν φυσική και αυτόματη και ότι όλες οι υπάρξεις θα μπορούσαν να ζήσουν για πάντα, αν δεν τις εμποδίζαν οι αυθαίρετες και άδικες ενέργειες των Αρχαίων των Ημερών.

53:3.63. Την επίθεση κατά του συμπαντικού σχεδίου της εκπαίδευσης των ανερχομένων θνητών. Ο Εωσφόρος υποστήριξε ότι πάρα πολύς χρόνος και ενέργεια αναλίσκονταν στο σχέδιο των τόσο εξονυχιστικά εκπαιδευόμενων ανερχόμενων θνητών πάνω στις αρχές της συμπαντικής διακυβέρνησης, αρχές οι οποίες, ισχυρίστηκε, ήταν ανήθικες και σαθρές. Διαμαρτυρήθηκε εναντίον του προαιώνιου προγράμματος προετοιμασίας των θνητών του διαστήματος για ένα άγνωστο πεπρωμένο και συμπέρανε ότι η παρουσία του σώματος των τελικιστών στην Τζερουζέμ ήταν η απόδειξη ότι αυτοί οι θνητοί είχαν αναλώσει αιώνες προετοιμασίας για κάποιο καθαρά φανταστικό πεπρωμένο. Ειρωνικά τόνισε ότι οι τελικιστές είχαν αντιμετωπίσει ένα πεπρωμένο όχι περισσότερο ένδοξο από το να επιστρέψουν σε ταπεινές σφαίρες παρόμοιες μ' αυτές απ' όπου κατάγονταν. Υπαινίχθηκε ότι είχαν διαφθαρεί από την υπέρμετρη πειθαρχία και την παρατεταμένη εξάσκηση και ότι ήταν στην πραγματικότητα προδότες έναντι των θνητών συντρόφων τους, εφ' όσον συνεργάζονταν τώρα στο σχέδιο εξανδραποδισμού ολόκληρης της δημιουργίας στις φαντασιώσεις ενός μυθικού, αιώνιου πεπρωμένου για τους ανερχόμενους θνητούς. Υπερασπίστηκε την άποψη ότι οι θνητοί πρέπει να απολαμβάνουν την ελευθερία της ατομικής τους αυτοδιάθεσης. Αμφισβήτησε και καταδίκασε ολόκληρο το σχέδιο ανέλιξης των θνητών, ως διαφημιζόμενο από τους εν Παραδείσω Υιούς του Θεού και υποστηριζόμενο από το Άπειρο Πνεύμα.

53:3.7 Και ήταν με τη Διακήρυξη αυτή της Ελευθερίας που ο Εωσφόρος εξαπέλυσε το όργιο του ζόφου και του θανάτου.

4. Η ΕΚΡΗΞΗ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ

53:4.1 Το μανιφέστο του Εωσφόρου δημοσιοποιήθηκε στο ετήσιο κονκλάβιο της Σατάνια, στη γυάλινη θάλασσα, παρουσία των συγκεντρωμένων στρατιών της Τζερουζέμ, την τελευταία ημέρα του χρόνου, περίπου διακόσιες χιλιάδες χρόνια πριν, κατά τον χρόνο της Ουράντια. Ο Σατανάς διεκήρυξε ότι η λατρεία μπορούσε να αποδοθεί στις συμπαντικές δυνάμεις – φυσικές, διανοητικές και πνευματικές – αλλά η υποταγή αυτή θα ομολογείτο μόνο στον ουσιαστικό και παρόντα κυβερνήτη, τον Εωσφόρο, το «φίλο των ανθρώπων και των αγγέλων,» και «Θεό της ελευθερίας.»

53:4.2 Η υπεροψία ήταν η πολεμική ιαχή της εξέγερσης του Εωσφόρου. Ένα από τα κύρια επιχειρήματά του ήταν ότι, αν η αυτοδιαχείριση ήταν καλή και σωστή για τους Μελχισεδέκ και τις άλλες ομάδες, ήταν εξ ίσου καλή για όλες τις νοήμονες τάξεις. Ήταν θρασύς και επίμονος στην υπεράσπιση της «ισότητας το νου» και της «αδελφότητας της διάνοιας.» Υποστήριξε ότι κάθε κυβέρνηση έπρεπε να περιορίζεται στους τοπικούς πλανήτες και την εκούσια ομοσπονδία τους στα τοπικά συστήματα. Κάθε άλλη εποπτεία την απέρριπτε. Υποσχέθηκε στους Πλανητικούς Πρίγκιπες ότι εκείνοι θα κυβερνούσαν τους κόσμους ως ανώτατοι εκτελεστικοί. Αποκήρυξε τον χώρο των νομοθετικών δραστηριοτήτων στο

αρχηγείο του αστερισμού και τη διεξαγωγή των δικαστικών υποθέσεων στην πρωτεύουσα του σύμπαντος. Υποστήριξε ότι όλες αυτές οι λειτουργίες της κυβέρνησης έπρεπε να συγκεντρωθούν στις πρωτεύουσες των συστημάτων και προχώρησε στη δημιουργία δικής του νομοθετικής επιτροπής, οργανώνοντας τα δικά του δικαστήρια υπό την δικαιοδοσία του Σατανά. Και διέταξε τους πρίγκιπες στους αποστάτες κόσμους να κάνουν το ίδιο.

53:4.3 Ολόκληρο το διοικητικό συμβούλιο του Εωσφόρου συνεκλήθη σε σώμα και όλοι ορκίσθηκαν δημόσια ως αξιωματούχοι της κυβέρνησης του νέου επικεφαλής των «απελευθερωμένων κόσμων και συστημάτων.»

53:4.4 Ενώ είχαν λάβει χώρα δύο προηγούμενες εξεγέρσεις στον Νέβαδον, είχαν γίνει σε απομακρυσμένους αστερισμούς. Ο Εωσφόρος θεώρησε ότι οι εξεγέρσεις αυτές ήσαν ανεπιτυχείς επειδή η πλειονότητα των ευφύων υπάρξεων απέτυχε να ακολουθήσει τους αρχηγούς των. Υποστήριξε ότι «οι πλειονότητες κυβερνούν,» ότι «η διάνοια είναι αλάθητη.» Η ελευθερία που του είχε δοθεί από τους κυβερνήτες του σύμπαντος φαινομενικά επιβεβαίωσε πολλούς από τους φαύλους ισχυρισμούς του. Αψήφησε όλους τους ανωτέρους του. Και παρ' όλ' αυτά, εκείνοι, φαινομενικά, δεν έδωσαν σημασία στις πράξεις του. Του είχε δοθεί ελευθερία να εκτελέσει το αποπλανητικό του σχέδιο χωρίς προσκόμματα.

53:4.5 Όλες τις ελεήμονες καθυστερήσεις της απονομής της δικαιοσύνης ο Εωσφόρος τις εξέλαβε ως ανικανότητα της κυβέρνησης των Παραδείσιων Υιών να σταματήσουν την εξέγερση. Ανοικτά, πλέον, αψήφησε και υπεροπτικά αμφισβήτησε τον Μιχαήλ, τον Εμμανουήλ και τους Αρχαίους των Ημερών και κατόπιν θεώρησε το γεγονός της έλλειψης αντίδρασης ως αναντίρρητη απόδειξη της ανικανότητας των κυβερνήσεων του σύμπαντος και του υπερσύμπαντος.

53:4.6 Ο Γαβριήλ ήταν ο ίδιος παρών καθ' όλη τη διάρκεια αυτών των άνομων διαδικασιών και δήλωσε μόνον ότι, σε εύθετο χρόνο, θα μιλούσε εκ μέρους του Μιχαήλ και ότι όλες οι υπάρξεις θα αφήνονταν ελεύθερες και ανεμπόδιστες να επιλέξουν. Ότι η «κυβέρνηση των Υιών για τον Πατέρα επιθυμούσε μόνο την πίστη εκείνη και την αφοσίωση που ήταν εκούσιες, ολόψυχες και απαλλαγμένες από σοφιστείες.»

53:4.7 Στον Εωσφόρο επετράπη απόλυτα να εγκαθιδρύσει και να οργανώσει λεπτομερώς την επαναστατική του κυβέρνηση, προτού ο Γαβριήλ κάνει οποιαδήποτε προσπάθεια να αμφισβητήσει το δικαίωμα της αποστασίας, ή να αντιδράσει στην επαναστατική προπαγάνδα. Οι Πατέρες, όμως του Αστερισμού, αμέσως περιόρισαν τη δραστηριότητα των άπιστων αυτών οντοτήτων στο σύστημα της Σατανία. Οπωσδήποτε όμως, η περίοδος αυτή της καθυστέρησης υπήρξε εποχή μεγάλης δοκιμασίας και εξέτασης των πιστών υπάρξεων ολόκληρης της Σατανία. Για λίγα χρόνια επεκράτησε χάος και δημιουργήθηκε μεγάλη σύγχυση στους κόσμους-δώματα.

5. Η ΦΥΣΗ ΤΗΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗΣ

53:5.1 Μόλις ξέσπασε η εξέγερση στη Σατανία, ο Μιχαήλ συμβουλευθήκε τον εν Παραδείσω αδελφό του, τον Εμμανουήλ. Μετά την κοσμοϊστορική αυτή σύσκεψη, ο Μιχαήλ ανήγγειλε ότι θα ακολουθούσε την ίδια πολιτική η οποία χαρακτήριζε τη συμπεριφορά του σε παρόμοιες αναταραχές στο παρελθόν, μία στάση μη εμπλοκής.

53:5.2 Κατά την εποχή της εξέγερσης αυτής, καθώς και των δύο που προηγήθηκαν, δεν υπήρχε απόλυτη και προσωπική κυριαρχική εξουσία στο σύμπαν του Νέβαδον. Ο Μιχαήλ κυβερνούσε θείω δικαίωματι, ως αντιβασιλέας του Πατέρα του Σύμπαντος, αλλά όχι ακόμη

ως εξουσία ο ίδιος. Δεν είχε ολοκληρώσει την διαδικασία των επιφοιτήσεων. Δεν είχε ακόμη περιβληθεί με «όλη τη δύναμη εν ουρανών και επί της γης.»

53:5.3 Από την έκρηξη της επανάστασης μέχρι την ημέρα της ενθρόνισής του ως κυρίαρχου κυβερνήτη του Νέβαδον, ο Μιχαήλ ουδέποτε παρενέβη στις επαναστατικές δυνάμεις του Εωσφόρου. Τους επέτράπη να ακολουθήσουν μία ελεύθερη πορεία για σχεδόν διακόσιες χιλιάδες χρόνια, κατά το χρόνο της Ουράντια. Ο Χριστός Μιχαήλ είχε, πλέον, υπεραρκετή δύναμη και εξουσία ώστε να χειρισθεί γρήγορα, έστω και συνοπτικά, παρόμοια ξεσπάσματα απιστίας. Αμφιβάλλουμε, όμως, για το ότι αυτή η εξουσία του, ως κυρίαρχου, θα μπορούσε να τον οδηγήσει να δράσει διαφορετικά, αν μία άλλη τέτοια αναταραχή λάμβανε χώρα.

53:5.4 Εφ' όσον ο Μιχαήλ επέλεξε να παραμείνει μακράν των ουσιαστικών συγκρούσεων της εξέγερσης του Εωσφόρου, ο Γαβριήλ συγκάλεσε το προσωπικό του επιτελείο από την Εντέντια και, αφού συσκέφθηκε με τους Μέγιστους, επέλεξε να αναλάβει την αρχηγία των πιστών στρατιών της Σατάνια. Ο Μιχαήλ παρέμεινε στον Σάλβινγκτον, ενώ ο Γαβριήλ προχώρησε στην Τζερουζέμ και, εγκαθιστάμενος στη σφαίρα που προορίζονταν για τον Πατέρα – τον ίδιο Συμπαντικό Πατέρα την οντότητα του οποίου Ο Εωσφόρος και ο Σατανάς είχαν αμφισβητήσει – παρουσία των συγκεντρωμένων στρατιών των πιστών προσωπικοτήτων, επέδειξε το λάβαρο του Μιχαήλ, το υλικό έμβλημα της Τριαδικής κυβέρνησης ολόκληρης της δημιουργίας, τους τρεις κυανούς ομόκεντρους κύκλους σε λευκό φόντο.

53:5.5 Το έμβλημα του Εωσφόρου ήταν ένα λάβαρο λευκό με ένα κόκκινο κύκλο, στο κέντρο του οποίου εμφανίζονταν έναν μαύρος, συμπαγής κύκλος.

53:5.6 «Γινόταν πόλεμος στον ουρανό. Ο Μιχαήλ ήταν ο αρχηγός και οι άγγελοί του πολέμησαν ενάντια στον δράκοντα (τον Εωσφόρο, τον Σατανά και τους αποστάτες πρίγκιπες). Και ο δράκοντας με τους στασιαστές αγγέλους του πολέμησαν, αλλά δεν επεκράτησαν.» Αυτός ο «πόλεμος στον ουρανό» δεν ήταν μία φυσική μάχη, διότι μία τέτοια σύγκρουση θα μπορούσε να είχε γίνει αντιληπτή στην Ουράντια. Τις πρώτες μέρες του αγώνα ο Εωσφόρος μακρηγορούσε ασταμάτητα στο πλανητικό αμφιθέατρο. Ο Γαβριήλ διηύθυνε μια συνεχή αποκάλυψη των επαναστατικών σοφιστειών από το αρχηγείο του εκεί κοντά. Οι διάφορες οντότητες που βρίσκονταν στη σφαίρα και αμφέβαλαν για τη στάση τους, ταξίδευαν ανάμεσα σ' αυτές τις συζητήσεις μέχρις ότου έφθασαν σε μία τελική απόφαση.

53:5.7 Ο πόλεμος αυτός, όμως, στον ουρανό ήταν πολύ δύσκολος και πολύ πραγματικός. Ενώ δεν έγινε καμία από τις βαρβαρότητες, τις τόσο χαρακτηριστικές στους φυσικούς πολέμους, στους ανώριμους κόσμους, η σύγκρουση αυτή ήταν πολύ περισσότερο αδυσώπητη. Η υλική ζωή τίθεται σε κίνδυνο σε μία υλική μάχη, ο πόλεμος όμως στον ουρανό διεξήχθη για την ζωή την αιώνια.

6. ΕΝΑΣ ΠΙΣΤΟΣ ΣΕΡΑΦΙΚΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

53:6.1 Υπήρξαν πολλές ευγενικές και εμπνευσμένες πράξεις αφοσίωσης που έγιναν από πολυάριθμες προσωπικότητες στοπ μεσοδιάστημα μεταξύ της έναρξης των εχθροπραξιών και της άφιξης του νέου κυβερνήτη του συστήματος και του επιτελείου του. Το συναρπαστικότερο, όμως, απ' όλ' αυτά τα παράτολμα μεγαλουργήματα αφοσίωσης ήταν η θαρραλέα συμπεριφορά του Μανότια, του δεύτερου στην τάξη των σεραφείμ του αρχηγείου της Σατάνια.

^{53:6.2}Με την έναρξη της εξέγερσης στην Τζερουζέμ, ο επικεφαλής των σεραφικών στρατιών προσχώρησε στην υπόθεση του Εωσφόρου. Τούτο αναμφίβολα εξηγεί το γιατί ένας τόσο μεγάλος αριθμός από την τέταρτη τάξη, από τα σεραφείμ της διοίκησης του συστήματος, παραστράτησαν. Ο σεραφικός αρχηγός ήταν πνευματικά τυφλωμένος από την εξέχουσα προσωπικότητα του Εωσφόρου. Οι θελκτικοί τρόποι του σαγήνευσαν τις κατώτερες τάξεις των ουράνιων υπάρξεων. Απλά δεν μπορούσαν να αντιληφθούν ότι ήταν δυνατόν μία τέτοια εκθαμβωτική προσωπικότητα να σφάλει.

^{53:6.3}Λίγο καιρό αργότερα, περιγράφοντας τις εμπειρίες του που σχετίζονταν με το ξεκίνημα της εξέγερσης του Εωσφόρου, ο Μανότια είπε: «Μα η πιο ενθουσιώδης στιγμή ήταν η συναρπαστική περιπέτεια σε σχέση με την εξέγερση του Εωσφόρου, όταν, ως δεύτερος σεραφικός διοικητής, αρνήθηκα να λάβω μέρος στην σχεδιαζόμενη επίθεση κατά του Μιχαήλ. Και οι κραταιοί στασιαστές προσπάθησαν να με καταστρέψουν μέσω των συνεκτικών δυνάμεων που είχαν δημιουργήσει. Έγινε μία τρομερή αναταραχή στην Τζερουζέμ, αλλά ούτε ένα πιστό σεραφείμ δεν έπαθε τίποτα.

^{53:6.4}«Μετά το παράπτωμα του αμέσως ανωτέρου μου, ανετέθη σ' εμένα να αναλάβω τη διοίκηση των αγγελικών στρατιών της Τζερουζέμ, ως τιτλούχος διοικητής των μπερδεμένων σεραφικών υποθέσεων του συστήματος. Ηθικά με υποστήριζαν οι Μελχισεδέκ, μου προσφέρθηκε άφθονη βοήθεια από την πλειονότητα των Υλικών Υιών, με εγκατέλειψε μία πολύ μεγάλη μερίδα από την ίδια μου την τάξη, αλλά με υποστήριζαν με τρόπο μεγαλειώδη οι ανερχόμενοι θνητοί στην Τζερουζέμ.

^{53:6.5}«Έχοντας τεθεί αυτομάτως εκτός των κυκλωμάτων του αστερισμού εξ αιτίας της αποστασίας του Εωσφόρου, εξαρτώμασταν από τη νομιμοφροσύνη του σώματός μας των πληροφοριών, οι οποίοι προωθούσαν εκκλήσεις για βοήθεια στην Εντέντια από το γειτονικό σύστημα της Ραντούλια. Και είδαμε ότι το βασίλειο της τάξης, η ευφυΐα της νομιμοφροσύνης και το πνεύμα της αληθείας εγγενώς θριάμβευσαν επί της εξέγερσης, της υπεροψίας και της αποκαλούμενης ατομικής ελευθερίας. Μπορέσαμε να συνεχίσουμε ως την άφιξη του νέου Κυρίαρχου του Συστήματος, του άξιου διαδόχου του Εωσφόρου. Και αμέσως μετά, προσαρτήθηκα στο σώμα αναγκαστικής διαχείρισης των Μελχισεδέκ στην Ουράντια, αναλαμβάνοντας τη δικαιοδοσία επί των πιστών σεραφικών τάξεων στον κόσμο του προδότη Καλιγκάστια, ο οποίος είχε ανακηρύξει τον πλανήτη του ως μέλος του νεοσχεδιαζόμενου συστήματος των 'απελευθερωμένων κόσμων και των χειραφετημένων προσωπικοτήτων', όπως προτάθηκε στην αχρεία Διακήρυξη της Ελευθερίας που δημοσιοποιήθηκε από τον Εωσφόρο στην έκκλησή του προς τις 'φιλελεύθερες, ελεύθερα σκεπτόμενες και φιλοπρόοδες διάνοιες των άναρχων και κακοδιοικούμενων κόσμων της Σατάνια.'»

^{53:6.6}Ο άγγελος αυτός υπηρετεί ακόμη στην Ουράντια, λειτουργών ως βοηθός προϊστάμενος των σεραφείμ.

7. Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ

^{53:7.1}Η εξέγερση του Εωσφόρου απλώθηκε σ' ολόκληρο το σύστημα. Τριάντα επτά αποσκιρτήσαντες Πλανητικοί Πρίγκιπες έστρεψαν τη διοίκηση των κόσμων τους, σε μεγάλο βαθμό, προς την πλευρά του αρχιστασιαστή. Μόνο στον Πανόπτια ο Πλανητικός Πρίγκιπας απέτυχε στο να πάρει το λαό μαζί του. Σ' αυτόν τον κόσμο, υπό την καθοδήγηση των Μελχισεδέκ, ο λαός συσπειρώθηκε για να υποστηρίξει τον Μιχαήλ. Η Ελλανόρα, μία νεαρή γυναίκα από το θνητό αυτό βασίλειο, ανέλαβε την αρχηγεία των ανθρώπινων φυλών και

ούτε μία ψυχή σ' αυτόν τον, κατεστραμμένο από τις συγκρούσεις, κόσμο δεν μπήκε κάτω από το λάβαρο του Εωσφόρου. Και από τότε, οι πιστοί αυτοί Πανοπτιανοί υπηρετούν στον έβδομο κόσμο διέλευσης της Τζερουζέμ ως επόπτες και κατασκευαστές στη σφαίρα του Πατέρα και τους περιβάλλοντες επτά κόσμους κράτησης. Οι Πανοπτιανοί όχι μόνο δρουν ως πραγματικοί επόπτες των κόσμων αυτών, αλλά επίσης εκτελούν τις προσωπικές εντολές του Μιχαήλ για την ωραιοποίηση των σφαιρών αυτών, για κάποια μελλοντική και άγνωστη χρήση. Επιτελούν αυτό το έργο καθώς παραμένουν εκεί, προσωρινά, καθ' οδόν προς την Εντέντια.

53:7.2 Σ' όλη τη διάρκεια αυτής της περιόδου ο Καλιγκάστια υπερασπιζόταν τις θέσεις του Εωσφόρου στην Ουράντια. Οι Μελχισεδέκ αντετέθησαν απόλυτα στον αποστάτη Πλανητικό Πρίγκιπα, αλλά οι σοφιστείες για άκρατη ελευθερία και οι αυταπάτες της υπεροψίας είχαν κάθε ευκαιρία να παραπλανήσουν τους πρωτόγονους λαούς ενός νέου και μη εξελιγμένου κόσμου.

53:7.3 Ολόκληρη η προπαγάνδα της αποστασίας έπρεπε να γίνει με ατομική προσπάθεια, αφού η υπηρεσία εκπομπών και όλες οι άλλες λεωφόροι διαπλανητικής επικοινωνίας είχαν διακοπεί εξ αιτίας των ενεργειών των εποπτών των κυκλωμάτων του συστήματος. Μόλις άρχισε ουσιαστικά η εξέγερση, ολόκληρο το σύστημα της Σατάνια απομονώθηκε από τα κυκλώματα του αστερισμού και του σύμπαντος. Κατά την περίοδο αυτή όλα τα εισερχόμενα και τα εξερχόμενα μηνύματα διαβιβάζονταν από τους σεραφικούς αντιπροσώπους και τους Μοναχικούς Αγγελιαφόρους. Τα κυκλώματα προς τους εκπεσόντες κόσμους είχαν επίσης διακοπεί, έτσι ώστε ο Εωσφόρος να μην μπορεί να χρησιμοποιήσει αυτή την οδό για την επέκταση του φαύλου σχεδίου του. Και τα κυκλώματα αυτά δεν θα αποκατασταθούν όσο ο αρχιστασιαστής ζει μέσα στα όρια της Σατάνια.

53:7.4 Αυτή ήταν μία εξέγερση των Λανονάντεκ. Οι ανώτερες τάξεις των υιών του τοπικού σύμπαντος δεν προσχώρησαν στην αποστασία του Εωσφόρου, αν και λίγοι από τους Φορείς της Ζωής που στάθμευαν στους εξεγερμένους πλανήτες επηρεάστηκαν κάπως από την εξέγερση των άνομων πριγκίπων. Κανείς από τους Τριαδοποιημένους Υιούς δεν παρεξέκλινε. Οι Μελχισεδέκ, οι αρχάγγελοι και οι Υπέρλαμπροι Εσπερινοί Αστέρες υπήρξαν όλοι πιστοί στον Μιχαήλ και, μαζί με τον Γαβριήλ, σθεναρά αγωνίσθηκαν για το θέλημα του Πατέρα και την εξουσία του Υιού.

53:7.5 Καμία από τις καταγόμενες από τον Παράδεισο υπάρξεις δεν αναμίχθηκε στην απιστία. Μαζί με τους Μοναχικούς Αγγελιαφόρους κατέλαβαν το αρχηγείο στον κόσμο του Πνεύματος και παρέμειναν υπό την ηγεσία του Πιστού των Ημερών της Εντέντια. Ουδείς από τους συμφιλιωτές αποστάτησε, κι' ούτε ένας από τους Ουράνιους Καταγραφείς δεν παρεξέκλινε. Βαρύ τίμημα, όμως, πλήρωσαν οι Μοροντιανοί Σύντροφοι και οι Διδάσκαλοι των Κόσμων-Δωμάτων.

53:7.6 Από την ανώτατη τάξη των σεραφείμ ούτ' ένας άγγελος δεν χάθηκε, αλλά μία αρκετά μεγάλη ομάδα από την επόμενη τάξη, την ανώτερη, εξαπατήθηκε και παγιδεύτηκε. Με τον ίδιο τρόπο λίγοι από την τρίτη, ή εποπτεύουσα τάξη των αγγέλων παραπλανήθηκε. Η φοβερή, όμως, κατάρρευση έγινε στην τέταρτη ομάδα, τους διοικητικούς αγγέλους, τα σεραφείμ εκείνα που φυσιολογικά ασκούν καθήκοντα στις πρωτεύουσες των συστημάτων. Ο Μανότια έσωσε τουλάχιστον τα δύο τρίτα από αυτούς, αλλά λίγο περισσότεροι από το ένα τρίτο ακολούθησαν τον αρχηγό τους στις τάξεις των στασιαστών. Το ένα τρίτο όλων των χερουβείμ της Τζερουζέμ που ήσαν προσαρτημένα στους διοικητικούς αγγέλους χάθηκαν μαζί με τα άπιστα σεραφείμ τους.

53:7.7 Από τους πλανητικούς αγγελικούς βοηθούς, εκείνοι που ήσαν προσαρτημένοι στους Υλικούς Υιούς, το ένα τρίτο περίπου, εξαπατήθηκαν και σχεδόν το δέκα τοις εκατό των λειτουργών διέλευσης παγιδεύθηκαν. Ο Ιωάννης το είδε αυτό συμβολικά, όταν έγραψε για τον μεγάλο, κόκκινο δράκοντα, λέγοντας: «Και η ουρά του ρούφηξε το ένα τρίτο από τα αστέρια του ουρανού και τα έριξε στο σκοτάδι.»

53:7.8 Η μεγαλύτερη απώλεια συνέβη στις αγγελικές τάξεις, ωστόσο οι περισσότερες από τις κατώτερες τάξεις είχαν αναμειχθεί στην απιστία. Από τους 681,217 Υλικούς Υιούς που χάθηκαν στην Σατάνια, το ενενήντα πέντε τοις εκατό ήσαν θύματα της εξέγερσης του Εωσφόρου. Μεγάλοι αριθμοί μεσοδιάστατων πλασμάτων χάθηκαν στους μεμονωμένους εκείνους πλανήτες οι Πλανητικοί Πρίγκιπες των οποίων προσχώρησαν στην υπόθεση του Εωσφόρου.

53:7.9 Από πολλές απόψεις, η εξέγερση αυτή ήταν η πλέον εκτεταμένη και καταστροφική από όλες τις παρόμοιες περιπτώσεις στον Νέβαδον. Περισσότερες οντότητες αναμείχθησαν στην αποστασία αυτή από όσες στις δύο άλλες μαζί. Και είναι προς αιώνια ατίμωσή τους το ότι οι απεσταλμένοι του Εωσφόρου και του Σατανά δεν εφείσθησαν ούτε των σχολείων νηπιακής εκπαίδευσης στον επιμορφωτικό πλανήτη των τελικιστών, αλλά μάλλον προσπάθησαν να διαφθείρουν τις αναπτυσσόμενες αυτές διάνοιες που από ευσπλαχνία είχαν διασωθεί από τους εξελικτικούς κόσμους.

53:7.10 Οι ανερχόμενοι θνητοί ήσαν ευάλωτοι, αλλά αντιστάθηκαν στις σοφιστείες της εξέγερσης καλύτερα από τα κατώτερα πνεύματα. Ενώ πολλοί στους κατώτερους κόσμους-δώματα, οι οποίοι δεν είχαν επιτύχει την τελική συγχώνευση με τους Προσαρμοστές τους, εξέπεσαν, έχει καταγραφεί, προς δόξαν της σοφίας του σχεδίου ανέλιξης, ότι ούτε ένας από τους ανερχόμενους πολίτες της Σατάνια, που διέμεναν στην Τζερουζέμ δεν έλαβε μέρος στην εξέγερση του Εωσφόρου.

53:7.11 Ωρα με την ώρα, ημέρα με την ημέρα,, οι σταθμοί εκπομπής ολόκληρου του Νέβαδον γέμιζαν από τους ανήσυχους παρατηρητές κάθε τάξης ουράνιας ευφυΐας που μπορεί να συλλάβει ο νους, που με προσήλωση μελετούσαν τα δελτία της εξέγερσης στην Σατάνια και χαίρονταν καθώς οι αναφορές συνεχώς διηγούνταν την ακλόνητη πίστη των ανερχομένων θνητών, οι οποίοι, υπό την ηγεσία των Μελχισεδέκ τους, αντιστέκονταν με επιτυχία στις συνδυασμένες και παρατεινόμενες προσπάθειες όλων των ύπουλων, πονηρών δυνάμεων, που τόσο γοργά συναθροίστηκαν γύρω από το λάβαρο της αποστασίας και της αμαρτίας.

53:7.12 Μεσολάβησαν περισσότερα από δύο χρόνια, σύμφωνα με το χρόνο του συστήματος, από την έναρξη του «πολέμου στον ουρανό,» μέχρι την εγκατάσταση του διαδόχου του Εωσφόρου. Στο τέλος, όμως, ο νέος Κυρίαρχος ήλθε, προσθαλασσωμένος στη γυάλινη θάλασσα μαζί με το επιτελείο του. Βρισκόμουν μεταξύ των εφεδρειών που κινητοποιήθηκαν στην Εντέντια από τον Γαβριήλ και θυμάμαι καλά το πρώτο μήνυμα του Λέιναφορτζ προς τον Πατέρα του Αστερισμού του Νορλάτιαντεκ. Έγραφε: «Ούτε ένας πολίτης της Τζερουζέμ δεν χάθηκε. Όλοι οι ανερχόμενοι θνητοί επέζησαν από την παράφορη ταλαιπωρία και αναδύθηκαν από την κρίσιμη δοκιμασία θριαμβευτές και απόλυτα νικητές.» Και στον Σάλβινγκτον, την Ουβέρσα και τον Παράδεισο έφθασε αυτό το μήνυμα της διαβεβαίωσης ότι η εμπειρία της διάσωσης της ανέλιξης των θνητών αποτελεί τη μεγαλύτερη ασφάλεια κατά της εξέγερσης και την πλέον βέβαιη διασφάλιση κατά της αμαρτίας. Η ανώτερη αυτή ομάδα των πιστών της Τζερουζέμ αριθμούσε ακριβώς 187,432,811 άτομα.

53:7.13 Με την άφιξη του Λείναφορτζ οι αρχιστασιαστές εκθρονίστηκαν και αποκόπηκαν από όλες τις δυνάμεις διακυβέρνησης, αν και τους επετράπη να κυκλοφορούν ελεύθερα στην Τζερουζέμ, τις μοροντιανές σφαίρες, ακόμη και στους μεμονωμένους κατοικημένους κόσμους. Συνέχισαν τις απατηλές και αποπλανητικές τους προσπάθειες για να συγχύσουν και να παραπλανήσουν το νου των ανθρώπων και των αγγέλων. Όσον αφορά όμως στο έργο τους επί του διοικητικού όρους της Τζερουζέμ, «η θέση τους δεν υπήρχε πια.»

53:7.14 Ενώ ο Εωσφόρος είχε αποστερηθεί όλης της διοικητικής εξουσίας στη Σατάνια, δεν υπήρχε, εκείνη την εποχή, δύναμη στο τοπικό σύμπαν, ούτε δικαστήριο το οποίο θα μπορούσε να περιορίσει, ή να καταστρέψει αυτό τον άνομο επαναστάτη. Την εποχή εκείνη ο Μιχαήλ δεν ήταν ο Κυρίαρχος κυβερνήτης. Οι Αρχαίοι των Ημερών υποστήριζαν τους Πατέρες του Αστερισμού στην οικειοποίηση της διακυβέρνησης του συστήματος, αλλά δεν πήραν ποτέ κάποια συνακόλουθη απόφαση πάνω στις πολλές προσφυγές που ακόμη εκκρεμούν σχετικά με την παρούσα κατάσταση και τη μελλοντική διάθεση του Εωσφόρου, του Σατανά και των συνεργατών τους.

53:7.15 Έτσι οι αρχιστασιαστές αυτοί αφέθηκαν να περιπλανώνται σ' ολόκληρο το σύστημα, να αναζητούν περαιτέρω διείσδυση για τα δόγματά τους της απάρεσκειας και της υπεροψίας. Αλλά σε σχεδόν διακόσιες χιλιάδες Ουραντιανά χρόνια στάθηκαν ανίκανοι να εξαπατήσουν άλλο κόσμο. Κανείς από τους κόσμους της Σατάνια δεν χάθηκε από την εποχή της πτώσης των τριάντα επτά, ούτε καν εκείνοι οι νεότεροι κόσμοι που κατοικήθηκαν από την εποχή εκείνη της εξέγερσης και μετά.

8. Ο ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΣΤΗΝ ΟΥΡΑΝΤΙΑ

53:8.1 Ο Εωσφόρος και το Σατανάς περιπλανήθηκαν ελεύθερα στο σύστημα της Σατάνια μέχρις ότου ολοκληρώθηκε η αποστολή πλήρωσης του Μιχαήλ στην Ουράντια. Τελευταία φορά βρέθηκαν μαζί στον κόσμο σας κατά την εποχή της συνδυασμένης τους επίθεσης κατά του Υιού του Ανθρώπου.

53:8.2 Άλλοτε, όταν οι Πλανητικοί Πρίγκιπες, οι «Υιοί του Θεού,» συγκεντρώνονταν κατά διαστήματα, «ο Σατανάς ερχόταν κι' εκείνος,» υποστηρίζοντας ότι εκπροσωπούσε όλους τους απομονωμένους κόσμους των εκπεσόντων Πλανητικών Πριγκίπων. Δεν του είχε, όμως, παραχωρηθεί τέτοια ελευθερία στην Τζερουζέμ ως την τελική πλήρωση του Μιχαήλ. Μετά τις προσπάθειές τους να διαφθείρουν τον Μιχαήλ όταν επιφοιτούσε ενσαρκωμένος, κάθε ευμένεια προς τον Εωσφόρο και τον Σατανά χάθηκε σ' ολόκληρη τη Σατάνια, δηλαδή, πέραν των απομονωμένων κόσμων της αμαρτίας.

53:8.3 Η επιφοίτηση του Μιχαήλ τερμάτισε την εξέγερση του Εωσφόρου σ' ολόκληρη τη Σατάνια εκτός από τους πλανήτες των αποστατών Πλανητικών Πριγκίπων. Και αυτή ήταν η σημασία της προσωπικής εμπειρίας του Ιησού, μόλις πριν το θάνατό του ως ανθρώπου, όταν μία μέρα ανέκραξε προς τους μαθητές του, «Και είδα το Σατανά να πέφτει σαν αστραπή από τον Ουρανό.» Είχε έλθει μαζί με τον Εωσφόρο στην Ουράντια για τον τελικό, κρίσιμο αγώνα.

53:8.4 Ο Υιός του Ανθρώπου ήταν βέβαιος για την επιτυχία του και γνώριζε ότι ο θρίαμβός του στον κόσμο σας θα παγίωνε για πάντα την κατάσταση των προαιώνιων εχθρών του, όχι μόνο στη Σατάνια, αλλά ακόμη στα δύο άλλα συστήματα όπου είχε εισχωρήσει η αμαρτία. Ήλθε η σωτηρία για τους θνητούς και η ασφάλεια για τους αγγέλους, όταν ο Κύριός σας, απαντώντας στις προτάσεις του Εωσφόρου, ήρεμα και με θεία βεβαιότητα, είπε, «Υπαγε οπίσω μου, Σατανά.» Αυτό ήταν, κατ' αρχήν, το πραγματικό τέλος της εξέγερσης του

Εωσφόρου. Πραγματικά, τα δικαστήρια της Ουβέρσα δεν έχουν ακόμη εκδώσει την εκτελεστική απόφαση πάνω στην προσφυγή του Γαβριήλ, ο οποίος ζήτησε την καταστροφή των στασιαστών, αλλά μία τέτοια απόφαση, αναμφίβολα θα ληφθεί με το πλήρωμα του χρόνου, εφ' όσον το πρώτο βήμα για την ακροαματική διαδικασία της υπόθεσης αυτής έχει ήδη γίνει.

53:8.5 Ο Καλιγκάστια αναγνωρίστηκε από τον Υιό του Ανθρώπου ως ο ειδικός Πρίγκιπας της Ουράντια, σχεδόν μέχρι την εποχή του θανάτου του. Ο Ιησούς είπε, «Τώρα είναι η κρίση αυτού του κόσμου. Τώρα ο πρίγκιπας του κόσμου τούτου θα δυσανεστηθεί.» Και αργότερα, καθώς πλησίαζε στην ολοκλήρωση του έργου της ζωής του, ανήγγειλε, «Ο πρίγκιπας του κόσμου τούτου κρίθηκε.» Και είναι ο ίδιος αυτός εκθρονισμένος και εξευτελισμένος πρίγκιπας που κάποτε ονομάστηκε «Θεός της Ουράντια.»

53:8.6 Η τελευταία πράξη του Μιχαήλ πριν φύγει από την Ουράντια ήταν να προσφέρει έλεος στον Καλιγκάστια και τον Νταλιγκάστια, εκείνοι όμως απέρριψαν περιφρονητικά την ευγενική προσφορά του. Ο Καλιγκάστια, ο αποστάτης Πλανητικός σας Πρίγκιπας, είναι ακόμη ελεύθερος στην Ουράντια για να εκτελέσει τα άνομα σχέδια του, αλλά δεν έχει καμία απολύτως δύναμη ώστε να επηρεάσει το νου των ανθρώπων, ούτε μπορεί να πλησιάσει την ψυχή τους για να την κολάσει, ή να την διαφθείρει, εκτός και αν εκείνοι πραγματικά επιθυμούν να επισύρουν το ανάθεμα με την άνομη παρουσία του.

53:8.7 Πριν από την επιφοίτηση του Μιχαήλ οι κυβερνήτες αυτοί του σκότους προσπαθούσαν να διατηρήσουν την εξουσία τους στην Ουράντια και επίμονα αντιστέκονταν στις ελάσσονες και υποδεέστερες ουράνιες υπάρξεις. Από την ημέρα, όμως, της Πεντηκοστής, ο προδότης αυτός, ο Καλιγκάστια και ο εξ ίσου περιφρονητός σύντροφός του, ο Νταλιγκάστια, είναι υπόδουλοι στο θείο μεγαλείο των Προσαρμοστών της Σκέψης του Παραδείσου και του προστατευτικού Πνεύματος της Αληθείας, του πνεύματος του Μιχαήλ, το οποίο διαχύθηκε σ' όλους τους θνητούς.

53:8.8 Ακόμη κι' έτσι, όμως, κανένα εκπεσόν πνεύμα δεν είχε ποτέ τη δύναμη να εισβάλει στο νου, ή να ταλανίσει την ψυχή των παιδιών του θεού. Ούτε ο Σατανάς, ούτε ο Καλιγκάστια μπόρεσαν ποτέ να αγγίζουν, ή να πλησιάσουν τους πιστούς υιούς του Θεού. Η πίστη αποτελεί δυναμική θωράκιση έναντι της αμαρτίας και της ανομίας. Είναι αλήθεια: «Εκείνος που γεννήθηκε από τον Θεό παραμένει σταθερός και ο άνομος δεν τον αγγίζει.»

53:8.9 Γενικά, όταν οι αδύναμοι και ακόλαστοι θνητοί επηρεάζονται από το διάβολο και τους δαίμονες, απλά κυριαρχούνται από τις υπάρχουσες εντός τους διεφθαρμένες τάσεις, οδηγούμενοι μακριά από τις ίδιες τις φυσικές τους κλίσεις. Στο διάβολο έχει δοθεί μεγάλη αξία για κακά που δεν ανήκουν σ' αυτόν. Ο Καλιγκάστια έγινε συγκριτικά αδύναμος από όταν σταυρώθηκε ο Χριστός.

9. Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ

53:9.1 Από τις πρώτες ημέρες της εξέγερσης του Εωσφόρου, η σωτηρία προσφέρθηκε σ' όλους τους στασιαστές από τον Μιχαήλ. Σε όλους εκείνους που πραγματικά θα έδειχναν ειλικρινή μεταμέλεια προσέφερε, με την κατάκτηση της απόλυτης συμπαντικής κυριαρχίας, συγχώρηση και αποκατάσταση σε κάποιο είδος συμπαντικής υπηρεσίας. Ουδείς από τους αρχηγούς αποδέχθηκε την ελεήμονα αυτή προσφορά. Ωστόσο, χιλιάδες αγγέλων και κατώτερες τάξεις ουράνιων υπάρξεων, περιλαμβανομένων χιλιάδων Υλικών Υιών και Θυγατέρων, αποδέχθηκαν το έλεος που εκδηλώθηκε από τους Πανοπτιανούς και αποκαταστάθηκαν την εποχή της ανάστασης του Ιησού, δέκα εννέα αιώνες πριν. Οι

υπάρξεις αυτές έχουν από τότε μεταφερθεί στον κόσμο του Πατέρα, στην Τζερουζέμ, όπου πρέπει να παραμείνουν, πρακτικά, μέχρις ότου το δικαστήριο της Ουβέρσα καταλήξει σε μία απόφαση, πάνω στην προσφυγή του Γαβριήλ εναντίον του Εωσφόρου. Αναμφίβολα, όμως, όταν η απόφαση εξόντωσης εκδοθεί, οι μεταμεληθείσες και διασωθείσες αυτές προσωπικότητες θα εξαιρεθούν από την απόφαση εξάλειψης. Αυτές οι υπό δοκιμασία ψυχές κοπιάζουν, τώρα, μαζί με τους Πανοπτιανούς στο έργο της φροντίδας του κόσμου του Πατέρα.

^{53:9.2}Ο αρχηγός των απατεώνων δεν ξαναήλθε στην Ουράντια από την εποχή που προσπάθησε να αποτρέψει τον Μιχαήλ από το σκοπό του να ολοκληρώσει την επιφοίτησή του και να εγκατασταθεί τελικά και με ασφάλεια ως απεριόριστος κυβερνήτης του Νέβαδον. Μόλις ο Μιχαήλ έγινε ο μόνιμος επικεφαλής του συστήματος του Νέβαδον, ο Εωσφόρος τέθηκε σε περιορισμό από τους αντιπροσώπους των Αρχαίων των Ημερών της Ουβέρσα και από τότε παραμένει φυλακισμένος στον δορυφόρο υπ' αριθμόν ένα των κόσμων διέλευσης της Τζερουζέμ που ανήκουν στην ομάδα του Πατέρα. Και εδώ οι κυβερνήτες άλλων κόσμων και συστημάτων βλέπουν το τέλος του άπιστου Κυρίαρχου της Σατάνια. Ο Παύλος γνώριζε την κατάσταση των αρχηγών αυτών της εξέγερσης μετά την επιφοίτηση του Μιχαήλ, διότι ανέφερε τους αρχηγούς του Καλιγκάστια ως «πνευματικές ορδές ανοσιότητας στους ουράνιους τόπους.»

^{53:9.3}Ο Μιχαήλ, μόλις ανέλαβε την υπέρτατη κυριαρχία του Νέβαδον, ζήτησε από τους Αρχαίους των Ημερών να φυλακίσουν όλες τις οντότητες που αναμίχθηκαν στην εξέγερση του Εωσφόρου, εν αναμονή των αποφάσεων των υπερσυμπαντικών δικαστηρίων στην υπόθεση του Γαβριήλ κατά του Εωσφόρου, οι οποίες έχουν εγγραφεί στα αρχεία του ανώτατου δικαστηρίου της Ουβέρσα σχεδόν διακόσιες χιλιάδες χρόνια πριν, όπως μετράτε το χρόνο. Όσον αφορά στην ομάδα της πρωτεύουσας του συστήματος, Οι Αρχαίοι των Ημερών ενέδωσαν στο αίτημα του Μιχαήλ, με μία μόνο εξαίρεση: Επετράπη στον Σατανά να επισκέπτεται περιοδικά τους αποστάτες πρίγκιπες στους εκπεσόντες κόσμους, μέχρις ότου ένας άλλος Υιός του θεού γίνει αποδεκτός στους αποστάτες αυτούς κόσμους, ή, μέχρις ότου τα δικαστήρια της Ουβέρσα αρχίσουν την εκδίκαση της υπόθεσης του Γαβριήλ κατά του Εωσφόρου.

^{53:9.4}Ο Σατανάς μπορούσε να έλθει στην Ουράντια, επειδή δεν είχατε μόνιμο διαμένοντα Υιό - ούτε Πλανητικό Πρίγκιπα, ούτε Υλικό Υιό. Ο Μελχισεδέκ Ματσιβέντα είχε από τότε ανακηρυχθεί αντιβασιλέας Πλανητικός Πρίγκιπας της Ουράντια και το άνοιγμα της υπόθεσης του Γαβριήλ κατά του Εωσφόρου σηματοδότησε την έναρξη προσωρινών πλανητικών πολιτευμάτων σε όλους τους απομονωμένους κόσμους. Είναι αληθές ότι ο Σατανάς επισκεπτόταν περιοδικά τον Καλιγκάστια καθώς και άλλους από τους εκπεσόντες πρίγκιπες μέχρι τη στιγμή της παρουσίας αυτών των αποκαλύψεων, οπότε έλαβε χώρα η πρώτη ακροαματική διαδικασία της προσφυγής του Γαβριήλ για την εξόντωση των αρχιστασιαστών. Ο Σατανάς είναι πλέον απόλυτα περιορισμένος στους κόσμους-φυλακές της Τζερουζέμ.

^{53:9.5}Από την εποχή της τελικής πλήρωσης του Μιχαήλ, κανείς στη Σατάνια δεν θέλησε να πάει στους κόσμους-φυλακές για να λειτουργήσει επί των εγκλείστων στασιαστών. Και καμία πλέον ύπαρξη δεν κερδήθηκε από την υπόθεση του πλανευτή. Για χίλια εννιακόσια χρόνια η κατάσταση παρέμεινε αναλλοίωτη.

^{53:9.6}Δεν περιμένουμε απάλειψη των παρόντων περιορισμών της Σατάνια, μέχρις ότου οι Αρχαίοι των Ημερών αποφασίσουν για την τελική εξόντωση των αρχιστασιαστών. Τα

κυκλώματα του συστήματος δεν θα αποκατασταθούν όσο ζει ο Εωσφόρος. Εν τω μεταξύ, είναι απόλυτα ανενεργός.

53:9.7 Η εξέγερση τελειώσε στην Τζερουζέμ. Τελειώνει στους εκπεσόντες κόσμους μόλις φθάσουν οι θείοι Υιοί. Πιστεύουμε ότι όλοι οι στασιαστές που θα αποδέχονταν, κάποτε, το έλεος το έχουν ήδη πράξει. Περιμένουμε τη μετάδοση της εκπομπής που θα αποστερήσει τους προδότες αυτούς από τη φυσική τους υπόσταση. Προσδοκούμε ότι η ετυμηγορία της Ουβέρσα θα αναγγελθεί από τις εκτελεστικές εκπομπές, οι οποίες θα επιφέρουν την εξόντωση των εγκλείστων αυτών στασιαστών. Τότε θα αναζητήσετε τον τόπο τους, εκείνοι όμως δεν θα βρεθούν. «Και εκείνοι που σας γνωρίζουν μεταξύ των κόσμων θα εκπλαγούν από εσάς. Υπήρξατε ο τρόμος, δεν θα είστε, όμως, πια.» Και έτσι, όλοι αυτοί οι ανάξιοι προδότες «θα είναι σαν να μην υπήρξαν ποτέ.» Όλοι περιμένουμε την απόφαση της Ουβέρσα.

53:9.8 Για αιώνες όμως, οι επτά κόσμοι-φυλακές του πνευματικού σκότους στη Σατάνια έχουν αποτελέσει σοβαρή προειδοποίηση σ' ολόκληρο τον Νέβαδον, ανακηρύσσοντας εύγλωττα τη μεγάλη αλήθεια «ότι ο δρόμος των παρανόμων είναι δύσκολος.» «Ότι μέσα σε κάθε αμαρτία είναι κρυμμένος ο σπόρος της ίδιας της καταστροφής της.» Ότι «η αμοιβή της αμαρτίας είναι ο θάνατος.»

53:9.9 [Παρουσιάσθηκε από τον Μελχισεδέκ Μανοβάντετ, ο οποίος κάποτε ήταν αποσπασμένος στη διαχείριση της Ουράντια.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 54

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ ΤΟΥ ΕΩΣΦΟΡΟΥ

54:0.1 Ο εξελικτικός άνθρωπος θεωρεί δύσκολο το να κατανοήσει πλήρως τη σπουδαιότητα και να αντιληφθεί τη σημασία του κακού, της πλάνης, της αμαρτίας και της αδικίας. Ο άνθρωπος αργεί να διακρίνει ότι η διαφορά μεταξύ της τελειότητας και της μη τελειότητας γεννούν το εν δυνάμει κακό. Ότι η ανακόλουθη αλήθεια και το ψεύδος δημιουργούν την πλάνη. Ότι το θείο χάρισμα της επιλογής δια της ελεύθερης βούλησης καταλήγει στα αποκλίνοντα βασίλεια της αμαρτίας και της αρετής. Ότι η επίμονη αναζήτηση του θείου οδηγεί στο βασίλειο του θεού, όπως αντιτίθεται στην συνεχή απόρριψή του, η οποία οδηγεί στο χώρο όπου κυριαρχεί η αδικία.

54:0.2 Οι θεοί ούτε δημιουργούν το κακό, ούτε επιτρέπουν την αμαρτία και την εξέγερση. Το εν δυνάμει κακό ενυπάρχει στο χρόνο, σ' ένα σύμπαν που περιλαμβάνει διαφορετικά επίπεδα εννοιών και αξιών τελειότητας. Η αμαρτία βρίσκεται εν δυνάμει σε όλους τους χώρους όπου υπάρξεις ατελείς είναι προικισμένες με το χάρισμα να επιτελούν μεταξύ του καλού και του κακού. Η εντελώς ανακόλουθη παρουσία της αλήθειας και της αναλήθειας, της πραγματικότητας και της ψεύδους, συνιστούν την λανθάνουσα δυνατότητα της πλάνης. Η εσκεμμένη επιλογή του κακού συνιστά αμαρτία. Η εκούσια απόρριψη της αλήθειας αποτελεί πλάνη. Η επίμονη αναζήτηση της αμαρτίας και της πλάνης συνιστά την αδικία.

1. ΑΛΗΘΗΣ ΚΑΙ ΨΕΥΔΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

54:1.1 Από όλα τα περίπλοκα προβλήματα που διογκώθησαν με την εξέγερση του Εωσφόρου, κανένα δεν δημιούργησε μεγαλύτερες δυσκολίες από όσο η αποτυχία των ανώριμων, εξελικτικών θνητών να διακρίνουν μεταξύ της αληθούς και της ψευδούς ελευθερίας.

54:1.2 Η αληθής ελευθερία είναι η αναζήτηση των αιώνων και η ανταμοιβή της εξελικτικής προόδου. Η ψευδής ελευθερία αποτελεί την ύπουλη εξαπάτηση της πλάνης του χρόνου και

του κακού του διαστήματος. Η διαρκούσα ελευθερία στηρίζεται στην πραγματικότητα της δικαιοσύνης – στην ευφυΐα, την ωριμότητα, την συναδέλφωση και την ισότητα.

54:1.3 Η ελευθερία αποτελεί μία αυτοκαταστροφική τεχνική κοσμικής υπόστασης, όταν τα κίνητρά της είναι ανόητα, απαίδευτα και ανεξέλεγκτα. Η αληθής ελευθερία προοδευτικά συνδέεται με την πραγματικότητα και πάντα υπολογίζει την κοινωνική ισότητα, την κοσμική δικαιοσύνη, την συμπαντική συναδέλφωση και τις θείες υποχρεώσεις.

54:1.4 Η ελευθερία γίνεται αυτοκτονική όταν διαχωρίζεται από την υλική δικαιοσύνη, την διανοητική αμεροληψία, την κοινωνική ανοχή, το ηθικό καθήκον και τις πνευματικές αξίες. Η ελευθερία είναι ανύπαρκτη μακράν της κοσμικής πραγματικότητας και κάθε ατομική πραγματικότητα είναι ανάλογη με τις σχέσεις της προς το θείο.

54:1.5 Αχαλίνωτη ισχυρογνωμοσύνη και ασυντόνιστη αυτοέκφραση ισοδυναμούν με άμετρο εγωισμό, το αποκορύφωμα της απιστίας. Η ελευθερία χωρίς τη συνδεδεμένη και πάντα αυξανόμενη νίκη επί του εαυτού του ατόμου αποτελεί μύθο της εγωιστικής θνητής φαντασίας. Η με εγωιστικά κίνητρα ελευθερία είναι μία βασική αυταπάτη, μία σκληρή παραπλάνηση. Η ασυδοσία που μεταμφιέζεται σε ελευθερία είναι προπομπός αξιοθρήνητης δουλείας.

54:1.6 Η αληθής ελευθερία είναι ο σύντροφος το γνήσιου αυτοσεβασμού. Η ψευδής ελευθερία είναι το ταίρι του αυτοθουμασμού. Η αληθής ελευθερία είναι καρπός του αυτοελέγχου. Η ψευδής ελευθερία, είναι το τεκμήριο της υπεροψίας. Ο αυτοέλεγχος οδηγεί σε αλτρουιστική υπηρεσία. Ο αυτοθουμασμός τείνει προς την εκμετάλλευση των άλλων για την εγωιστική μεγέθυνση ενός τόσο σφάλλλοντος ατόμου, που είναι πρόθυμο να θυσιάσει το ενάρετο επίτευγμα προς χάριν της κατοχής άδικης δύναμης επί των συντρόφων του υπάρξεων.

54:1.7 Ακόμη και η σοφία είναι θεία και αξιόπιστη μόνον όταν έχει κοσμική θεώρηση και πνευματικά κίνητρα.

54:1.8 Δεν υπάρχει μεγαλύτερη πλάνη από το είδος αυτό της αυταπάτης που οδηγεί ευφυείς υπάρξεις στο να επιθυμούν διακαώς να ασκήσουν εξουσία πάνω σε άλλες υπάρξεις με σκοπό να αποστερήσουν τα άτομα αυτά από τις φυσικές τους ελευθερίες. Ο χρυσός κανόνας της ανθρώπινης δικαιοσύνης διαμαρτύρεται εναντίον όλης αυτής της απάτης, της ατιμίας, του εγωισμού και της αδικίας. Μόνον η αληθής και γνήσια ελευθερία είναι συμβατή με την κυριαρχία της αγάπης και την λειτουργία του ελέους.

54:1.9 Πώς τολμά το ισχυρόγνωμον πλάσμα να σφετερισθεί τα δικαιώματα των συντρόφων του στο όνομα της ατομικής ελευθερίας, όταν οι Υπέρτατοι Κυβερνήτες του σύμπαντος παραμερίζουν με ευσπλαχνικό σεβασμό για το προνόμιο αυτό της βούλησης και τις δυναμικές της προσωπικότητας! Ουδεμία ύπαρξη, κατά την άσκηση της υποτιθέμενης ατομικής της ελευθερίας, έχει το δικαίωμα να αποστερεί οποιαδήποτε άλλη ύπαρξη από τα προνόμια εκείνα της υπόστασης που απονεμήθηκαν από τους Δημιουργούς και που γίνονται όπως τους αξίζει σεβαστά από όλους τους νομιμόφρονες συνεργάτες, υποτελείς και υποκειμένους τους.

54:1.10 Ο εξελικτικός άνθρωπος μπορεί να πρέπει να αγωνισθεί για τις υλικές του ελευθερίες με τους δυνάστες και τους καταπιεστές σ' έναν κόσμο αμαρτίας και αδικίας, ή στους πρώιμους καιρούς μιας πρωτόγονης, εξελικτικής σφαίρας, αλλά όχι στους μοροντιανούς κόσμους, ή τις πνευματικές σφαίρες. Ο πόλεμος είναι κληρονομία του αρχικού, πρώιμου εξελικτικού ανθρώπου, αλλά στους κόσμους φυσιολογικού, εξελισσόμενου πολιτισμού, η

φυσική μάχη, ως τεχνική διευθέτησης φυλετικών διαφωνιών έχει από μακρού πέσει σε ανυποληψία.

2. Η ΚΛΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

54:2.1 Με τον Υιό και δια του Πνεύματος ο Θεός σχεδίασε την αιώνια Χαβόνα και από τότε επετεύχθη το αιώνιο πρότυπο της ισότιμης συμμετοχής στην νομή της δημιουργίας. Το πρότυπο αυτό της νομής αποτελεί το κυρίαρχο σχέδιο για κάνε έναν από τους Υιούς και τις Θυγατέρες του Θεού που ταξιδεύουν στο διάστημα για να αφοσιωθούν στην προσπάθεια να αντιγράψουν στο χρόνο το κεντρικό σύμπαν της αιώνιας τελειότητας.

54:2.2 Κάθε πλάσμα, κάθε εξελισσόμενου σύμπαντος που διακαώς επιθυμεί να κάνει το θέλημα του Πατέρα είναι προορισμένο να γίνει ο συνεργάτης των Δημιουργών του χρόνου και του διαστήματος στο μεγαλειώδες αυτό εγχείρημα της δια της εμπειρίας επίτευξης της τελειότητας. Αν αυτό δεν ήταν αληθές, δεν θα προίκιζε ο Πατέρας τα πλάσματα αυτά με δημιουργική ελεύθερη βούληση, ούτε θα κατοικούσε εντός τους, συνεργαζόμενος, ουσιαστικά, μαζί τους μέσω του ίδιου του πνεύματός του.

54:2.3 Η αφροσύνη του Εωσφόρου απετέλεσε την προσπάθεια να κάνει αυτό που δεν μπορεί να γίνει, να βραχυκυκλώσει το χρόνο σ' ένα εμπειρικό σύμπαν. Το έγκλημα του Εωσφόρου ήταν η επιχειρηθείσα αποστέρηση των δημιουργικών δικαιωμάτων κάθε οντότητας στην Σατάνια, η μη εγνωσμένη σύντηξη της ατομικής συμμετοχής των πλασμάτων – της εκούσιας συμμετοχής – στον μακρόχρονο εξελικτικό αγώνα να φθάσουν στην κατάσταση του φωτός και της ζωής, τόσο ατομικά, όσο και συλλογικά. Πράττοντας αυτό, ο κάποτε Κυρίαρχος του συστήματός σας έθεσε την εγκόσμια επιδίωξη της δικής του βούλησης ευθέως κατά της αιώνιας επιδίωξης της βούλησης του Θεού, όπως αυτή αποκαλύπτεται στο δώρο της ελεύθερης βούλησης εφ' όλων των εχόντων ατομικότητα πλασμάτων. Η εξέγερση του Εωσφόρου απετέλεσε, έτσι, τη μεγαλύτερη δυνατή απειλή καταστρατήγησης της δια της ελεύθερης βούλησης επιλογής των ανερχομένων και των υπηρετών του συστήματος της Σατάνια – την απειλή να στερηθεί για πάντα, κάθε μία από τις υπάρξεις αυτές, τη συναρπαστική εμπειρία να συνεισφέρει με κάτι ατομικό και μοναδικό στο βραδέως ανεγειρόμενο μνημείο της εμπειρικής σοφίας, που κάποτε θα υπάρξει ως το τελειοποιημένο σύστημα της Σατάνια. Έτσι, το μανιφέστο του Εωσφόρου, μεταμφιεζόμενο με το ένδυμα της ελευθερίας, παρουσιάζεται στο καθαρό φως της λογικής ως μνημειώδης απειλή που ολοκληρώνει την κλοπή της ατομικής ελευθερίας και τούτο το επιτυγχάνει σε μία κλιμάκωση που μόνο δύο φορές μεθοδεύθηκε σ' ολόκληρη την ιστορία του Νέβαδον.

54:2.4 Εν ολίγοις, εκείνο που ο Θεός είχε χαρίσει στους ανθρώπους και τους αγγέλους, ο Εωσφόρος θα τους το αφαιρούσε, και τούτο είναι το θείο προνόμιο της συμμετοχής στην δημιουργία του ίδιου του πεπρωμένου τους, αλλά και του πεπρωμένου του τοπικού αυτού συστήματος των κατοικημένων κόσμων.

54:2.5 Ουδεμία ύπαρξη, σ' ολόκληρο το σύμπαν διαθέτει τη δικαιωματική ελευθερία να αποστερήσει οποιαδήποτε άλλη ύπαρξη της αληθούς ελευθερίας, του δικαιώματος να αγαπά και να αγαπάται, το προνόμιο να λατρεύει το Θεό και να υπηρετεί τους συντρόφους της.

3. ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΟΡΙΟ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

54:3.1 Τα ενάρετα, αυτόβουλα πλάσματα των εξελικτικών κόσμων βασανίζονται πάντα από το απερίσκεπτο ερώτημα του γιατί οι πάνσοφοι Δημιουργοί επιτρέπουν το κακό και την αμαρτία. Δεν μπορούν να αντιληφθούν ότι και τα δύο είναι αναπόφευκτα, αν τα πλάσματα πρόκειται να είναι πραγματικά ελεύθερα. Η ελεύθερη βούληση του εξελισσόμενου

ανθρώπου, ή του έξοχου αγγέλου δεν αποτελεί μία απλή φιλοσοφική θεώρηση, ένα συμβολικό ιδεώδες. Η ικανότητα του ανθρώπου να επιλέγει το καλό, ή το κακό είναι μία συμπαντική πραγματικότητα. Η ελευθερία αυτή του να αποφασίζει κάποιος για τον εαυτό του αποτελεί δώρο των Υπέρτατων Κυβερνητών και εκείνοι ουδέποτε θα επιτρέψουν σε οποιαδήποτε ύπαρξη, ή κατηγορία υπάρξεων, να αποστερήσει έστω και μία οντότητα στο απέραντο σύμπαν αυτής της θεϊκά χαρισμένης ελευθερίας – ούτε καν να πείσει τις παραπλανημένες και αδαείς αυτές υπάρξεις να απολαύσουν την εσφαλμένα αποκαλούμενη αυτή ατομική ελευθερία.

54:3.2 Αν και η συνειδητή και ολόψυχη ταυτοποίηση με το κακό (την αμαρτία) ισοδυναμεί με μη-ύπαρξη (εκμηδενισμό), μεσολαβεί πάντοτε, μεταξύ του χρόνου μιας τέτοιας ατομικής ταυτοποίησης με την αμαρτία και της εκτέλεσης της ποινής – της αυτόματης κατάληξης μιας τέτοιας εκούσιας αποδοχής του κακού – μία χρονική περίοδος αρκετά μεγάλη, ώστε να κάνει μία τέτοια απόφαση πάνω στη συμπαντική κατάσταση ενός τέτοιου ατόμου απόλυτα ικανοποιητική για όλες τις σχετιζόμενες συμπαντικές προσωπικότητες και η οποία απόφαση θα είναι τόσο αμερόληπτη και δίκαιη, ώστε να κερδίσει την επιδοκιμασία του ίδιου του αμαρτωλού.

54:3.3 Αν, όμως, αυτός ο, εναντίον της πραγματικότητας της αλήθειας και της αγαθότητας, συμπαντικός στασιαστής αρνηθεί να επιδοκιμάσει την ετυμηγορία και αν ο ένοχος αναγνωρίζει στην καρδιά του την ορθότητα της καταδίκης του, αλλά αρνείται να κάνει μία τέτοια ομολογία, τότε η εκτέλεση της καταδικαστικής απόφασης πρέπει να καθυστερήσει, σύμφωνα με τη διακριτική ευχέρεια των Αρχαίων των Ημερών. Και οι Αρχαίοι των Ημερών αρνούνται να εκμηδενίσουν οποιαδήποτε ύπαρξη μέχρις ότου όλες οι ηθικές αξίες και όλες οι πνευματικές πραγματικότητες εκλείψουν τόσο από τον αμαρτωλό, όσο και από όλους τους σχετιζόμενους μ' αυτόν υποστηρικτές και πιθανούς συμπαθούντες.

4. ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΟΡΙΟ ΤΟΥ ΕΛΕΟΥΣ

54:4.1 Ένα άλλο πρόβλημα, κάπως δύσκολο να ερμηνευθεί στον αστερισμό του Νορλάτιαντεκ, αφορά στους λόγους που επέτρεψαν στον Εωσφόρο, τον Σατανά και τους εκπαιδωμένους πρίγκιπες να απεργασθούν το κακό τόσο πολύ καιρό προτού τους αντιληφθούν, τους φυλακίσουν και τους δικάσουν.

54:4.2 Οι γονείς, εκείνοι που έχουν γεννήσει και αναθρέψει παιδιά, είναι περισσότερο ικανοί να κατανοήσουν το γιατί ο Μιχαήλ, ένας Δημιουργός-πατέρας, μπορεί να καθυστερεί να καταδικάσει και να καταστρέψει τους ίδιους του Υιούς. Η παραβολή του Ιησού για τον άσωτο υιό εξηγεί καλά το πώς ένας στοργικός πατέρας μπορεί να περιμένει καιρό για τη μεταμέλεια ενός παιδιού του που έσφαλε.

54:4.3 Αυτό καθ' εαυτό το γεγονός ότι ένα αμαρτωλό πλάσμα μπορεί ουσιαστικά να επιλέξει να κάνει κακό – να διαπράξει αμαρτία – παγιώνει την πραγματικότητα της ελεύθερης βούλησης και δικαιολογεί απολύτως κάθε μακρόχρονη καθυστέρηση στην εκτέλεση της δικαιοσύνης, με την προϋπόθεση ότι το παρατεινόμενο έλεος μπορεί να συντείνει στη μεταμέλεια και την αποκατάσταση.

54:4.4 Τις περισσότερες από τις ελευθερίες που αναζήτησε ο Εωσφόρος, τις είχε ήδη. Στο μέλλον επρόκειτο να λάβει και άλλες. Όλα αυτά τα πολύτιμα δώρα χάθηκαν επειδή υποχώρησε στην ανυπομονησία και ενέδωσε σε μία επιθυμία να αποκτήσει αυτό που κάποιος επιθυμεί τώρα και να το κάνει κτήμα του περιφρονώντας κάθε υποχρέωση να

σεβαστεί τα δικαιώματα και τις ελευθερίες όλων των άλλων υπάρξεων που συνθέτουν το σύμπαν των συμπτάντων. Οι ηθικές υποχρεώσεις είναι έμφυτες, θείες και συμπαντικές.

54:4.5 Υπάρχουν πολλοί λόγοι, γνωστοί σ' εμάς, πάνω στο γιατί οι Υπέρτατοι Κυβερνήτες δεν κατέστρεψαν, ή δεν φυλάκισαν αμέσως τους αρχηγούς της εξέγερσης του Εωσφόρου. Υπάρχουν, αναμφίβολα, ακόμη περισσότεροι και πιθανόν καλύτεροι λόγοι, άγνωστοι σ' εμάς. Η ευσπλαχνία που χαρακτηρίζει την καθυστέρηση αυτή στην εκτέλεση της δικαιοσύνης διευρύνθηκε προσωπικά από τον Μιχαήλ. Του Νέβαδον. Αν δεν υπήρχε η στοργή του Δημιουργού αυτού πατέρα προς τους σφάλλοντες Υιούς του, η υπέρτατη δικαιοσύνη του υπερσύμπαντος θα είχε εφαρμοσθεί. Αν ένα τέτοιο γεγονός, σαν την εξέγερση του Εωσφόρου, είχε λάβει χώρα στον Νέβαδον ενόσω ο Μιχαήλ ήταν ενσαρκωμένος στην Ουράντια, οι ηθικοί αυτουργοί του κακού αυτού θα είχαν ακαριαία και απόλυτα εξοντωθεί.

54:4.6 Η υπέρτατη δικαιοσύνη μπορεί να δραστηριοποιηθεί άμεσα, αν δεν περιορισθεί από το θείο έλεος. Η λειτουργία, όμως, του ελέους πάνω στα παιδιά του χρόνου και του διαστήματος παρέχει πάντοτε το χρονικό αυτό περιθώριο, εξασφαλίζοντας, έτσι, το διάστημα μεταξύ του χρόνου σποράς και συγκομιδής. Αν ο σπόρος που φυτεύεται είναι καλός, το διάστημα αυτό διασφαλίζει τον έλεγχο και την βελτίωση του χαρακτήρα. Αν ο σπόρος που φυτεύεται είναι κακός, η φιλεύσπλαχνη αυτή καθυστέρηση παρέχει το χρόνο για μεταμέλεια και επανόρθωση. Η χρονική αυτή καθυστέρηση στην καταδίκη και την τιμωρία των αμαρτωλών είναι εγγενής στη λειτουργία του ελέους των επτά υπερσύμπαντων. Ο περιορισμός αυτός της δικαιοσύνης δια του ελέους αποδεικνύει ότι ο Θεός είναι αγάπη και ότι ένας τέτοιος Θεός της αγάπης κυριαρχεί στα σύμπαντα και δια του ελέους ελέγχει τη μοίρα και το πεπρωμένο όλων των πλασμάτων του.

54:4.7 Οι ελεήμονες καθυστερήσεις του χρόνου γίνονται με εντολές της ελεύθερης βούλησης των Δημιουργών. Κάτι αγαθό αποκομίζει το σύμπαν από την μέθοδο αυτή της υπομονής στη συμπεριφορά προς τους αμαρτωλούς στασιαστές. Ενώ είναι απολύτως αληθές ότι το καλό δεν μπορεί να προέλθει από το κακό, σ' αυτόν που σχεδιάζει και πράττει το κακό, είναι εξ ίσου αληθές ότι τα πάντα (περιλαμβανομένου του κακού, λανθάνον και εμφανές) συνεργάζονται για το καλό όλων των υπάρξεων που γνωρίζουν τον Θεό, που επιθυμούν να πράττουν το θέλημά του και που ανελίσσονται προς τον Παράδεισο σύμφωνα με το αιώνιο σχέδιό του και τη θεία επιδίωξη.

54:4.8 Οι φιλεύσπλαχνες, όμως, αυτές καθυστερήσεις δεν είναι παντοτινές. Παρά την μακρόχρονη καθυστέρηση (όπως υπολογίζεται ο χρόνος στην Ουράντια) στην εκδίκηση της εξέγερσης του Εωσφόρου, ας σημειώσουμε ότι, κατά την περίοδο που πραγματοποιήθηκε αυτή η αποκάλυψη, η πρώτη ακροαματική διαδικασία στην εκκρεμούσα υπόθεση του Γαβριήλ κατά του Εωσφόρου διεξήχθη στην Ουβέρσα και ότι αμέσως μετά εκδόθηκε η εντολή των Αρχαίων των Ημερών που επέτασσε να εγκλεισθεί, εφεξής, ο Σατανάς στον κόσμο-φυλακή μαζί με τον Εωσφόρο. Τούτο τερματίζει την ικανότητα του Σατανά να κάνει περαιτέρω επισκέψεις σε οποιονδήποτε από τους εκπεσόντες κόσμους της Σατάνια. Η δικαιοσύνη σ' ένα κυριαρχούμενο από το έλεος σύμπαν μπορεί να είναι αργή, αλλά είναι βέβαιη.

5. Η ΣΟΦΙΑ ΤΗΣ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗΣ

- 54:5.1 Από τους πολλούς λόγους που γνωρίζω πάνω στο γιατί ο Εωσφόρος και οι συνένοχοί του δεν φυλακίσθηκαν νωρίτερα, ή δεν δικάστηκαν, μου επιτρέπεται να απαριθμήσω τους εξής:
- 54:5.21. Το έλεος απαιτεί να έχει κάθε αμαρτωλός αρκετό χρόνο ώστε να διατυπώσει μία σοβαρή και απολύτως επιλεγμένη θέση σχετικά με τις κακές του σκέψεις και τις αμαρτωλές του πράξεις.
- 54:5.32. Η υπέρτατη δικαιοσύνη κυριαρχείται από την αγάπη του Πατέρα. Γι' αυτό ποτέ η δικαιοσύνη δεν θα καταστρέψει αυτό που μπορεί να σώσει το έλεος. Ο χρόνος για τη σωτηρία παραχωρείται σε κάθε αμαρτωλό.
- 54:5.43. Ουδείς στοργικός πατέρας βιάζεται να επιβάλλει τιμωρία σ' ένα σφάλλον μέλος της οικογένειάς του. Η υπομονή δεν μπορεί να λειτουργήσει ανεξάρτητα από το χρόνο.
- 54:5.54. Ενώ η αμαρτία είναι πάντα επιβλαβής για μία οικογένεια, η σύνεση και η αγάπη προτρέπουν τα δίκαια παιδιά να ανεχθούν ένα σφάλλοντα αδελφό για το χρόνο που έχει δοθεί από τον στοργικό πατέρα, κατά τον οποίο ο αμαρτωλός μπορεί να δει το σφάλμα της συμπεριφοράς του και να σωθεί.
- 54:5.65. Ανεξάρτητα από τη στάση του Μιχαήλ έναντι του Εωσφόρου, παρά το γεγονός ότι είναι ο Δημιουργός-πατέρας του Εωσφόρου, δεν ήταν στη δικαιοδοσία του Δημιουργού-Υιού να δικάσει συνοπτικά τον αποστάτη Κυρίαρχο του Συστήματος, επειδή δεν είχε ολοκληρώσει την επιφοιτιστική του πορεία, κατακτώντας δι' αυτής την απεριόριστη κυριαρχία του Νέβαδον.
- 54:5.76. Οι Αρχαίοι των Ημερών θα μπορούσαν να είχαν εξοντώσει αμέσως αυτούς τους στασιαστές, αλλά σπάνια εκτελούν τους αμαρτωλούς χωρίς ολοκληρωμένη ακροαματική διαδικασία. Στην προκειμένη περίπτωση αρνήθηκαν να ανατρέψουν τις αποφάσεις του Μιχαήλ.
- 54:5.87. Είναι προφανές ότι ο Εμμανουήλ συμβούλευσε τον Μιχαήλ να μείνει μακριά από τους στασιαστές και να αφήσει την εξέγερση να ακολουθήσει τη φυσιολογική της πορεία της αυτοεξάλειψης. Και η σοφία των Ενοποιήσεων των Ημερών αποτελεί τη χρονική αντανάκλαση της ενωμένης σοφίας της Τριάδας του Παραδείσου.
- 54:5.98. Οι Πιστοί των Ημερών στην Εντέντια συμβούλευσαν τους Πατέρες του Αστερισμού να επιτρέψουν την ελεύθερη πορεία των στασιαστών μέχρι του σημείου όπου όλη η συμπάθεια προς τους αμαρτωλούς αυτούς θα ξεριζωνόταν αμέσως από την καρδιά κάθε παρόντος και μελλοντικού πολίτη του Νορλάτιαντεκ – κάθε θνητού, μοροντιανού, ή πνευματικού πλάσματος.
- 54:5.109. Στην Τζερουζέμ, ο προσωπικός εκπρόσωπος των Υπέρτατων Εκτελεστών του Όρβοντον συμβούλευσε τον Γαβριήλ να παράσχει κάθε ευκαιρία, σε κάθε ζωντανό πλάσμα, να διαμορφώσει μία προσεκτική επιλογή στα θέματα εκείνα που περιλαμβάνονταν στην Διακήρυξη της Ελευθερίας του Εωσφόρου. Όταν τα αιτήματα της εξέγερσης προβλήθηκαν, ο σύμβουλος του Γαβριήλ πάνω σε επείγουσες καταστάσεις του Παραδείσου ανέπτυξε την άποψη ότι εάν μία τέτοια απόλυτη και ελεύθερη ευκαιρία δεν δινόταν σε όλα τα πλάσματα του Νορλάτιαντεκ, τότε η Παραδείσια καραντίνα εναντίον όλων αυτών των πιθανών απρόθυμων, ή γεμάτων αμφιβολίες πλάσμάτων θα επεκτείνετο για λόγους αυτοπροστασίας εναντίον ολόκληρου του αστερισμού. Για να παραμείνουν ανοικτές οι Παραδείσιες πύλες ανέλιξης στις υπάρξεις του Νορλάτιαντεκ, ήταν απαραίτητο να διασφαλισθεί η πλήρης

ανάπτυξη της εξέγερσης και να εξασφαλισθεί η αμέριστη αποφασιστικότητα της στάσης εκ μέρους όλων των υπάρξεων, με οποιονδήποτε τρόπο και εάν συνδέονταν μ' αυτήν.

54:5.11 10. Ο Θεός Λειτουργός του Σάλβινγκτον εξέδωσε, ως τρίτο του ανεξάρτητο διάγγελμα, μία εντολή η οποία επέτασσε ότι τίποτε δεν θα γινόταν ώστε να αποκατασταθεί εν μέρει, να αποσιωπηθεί από δειλία, ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο να αποκρυφθεί το απαίσιο πρόσωπο των στασιαστών και της εξέγερσης. Οι αγγελικές στρατιές πήραν την εντολή να εργασθούν για την πλήρη αποκάλυψη και τις απεριόριστες ευκαιρίες της έκφρασης της αμαρτίας, ως τον συντομότερο δρόμο για την επίτευξη της τέλει και ολοκληρωτικής ίασης της μάζιγας του κακού και της αμαρτίας.

54:5.12 11. Ένα συμβούλιο έκτακτης ανάγκης τέως θνητών, αποτελούμενο από Κραταιούς Αγγελιαφόρους, μεγαλυνθέντες θνητούς που είχαν προσωπική εμπειρία με παρόμοιες καταστάσεις, μαζί με τους συντρόφους τους, οργανώθηκε στην Τζερουζέμ. Ενημέρωσαν τον Γαβριήλ ότι τουλάχιστον τριπλάσιος αριθμός υπάρξεων θα εκμαυλίζονταν αν επιχειρούνταν αυθαίρετες, ή συνοπτικές μέθοδοι καταστολής. Ολόκληρο το συμβουλευτικό σώμα της Ουβέρσα ομόφωνα συνέστησε στον Γαβριήλ να αφήσει την εξέγερση να ακολουθήσει την πλήρη και φυσική της πορεία, έστω και αν απαιτούνταν ένα εκατομμύριο χρόνια για να απαλειφθούν οι συνέπειες.

54:5.13 12. Ο χρόνος, έστω και σ' ένα σύμπαν του χρόνου, είναι σχετικός: Αν ένας θνητός της Ουράντια, με μέση διάρκεια ζωής, διαπράξει ένα έγκλημα που θα οδηγούσε σε παγκόσμιο πανδαιμόνιο και αν γινόταν αντιληπτός, δικαζόταν και εκτελείτο μέσα σε δύο, ή τρεις ημέρες από την διάπραξη του εγκλήματος, θα σας φαινόταν πολύς καιρός; Και όμως, αυτό θα ήταν περισσότερο συγκρίσιμο με τη διάρκεια της ζωής του Εωσφόρου, έστω και αν η δίκη του, που μόλις άρχισε, δεν θα ολοκληρωνόταν για εκατό χιλιάδες Ουραντιανά χρόνια. Το σχετικό πέρασμα του χρόνου από την έποψη της Ουβέρσα, όπου εκκρεμεί η αντιδικία, θα μπορούσε να γίνει κατανοητό λέγοντας ότι το έγκλημα του Εωσφόρου άρχισε να εκδικάζεται μέσα σε δυόμισι δευτερόλεπτα από τη στιγμή που διαπράχθηκε. Από την έποψη του Παραδείσου η εκδίκηση είναι ταυτόχρονη με την διάπραξη.

54:5.14 Υπάρχουν άλλοι τόσοι λόγοι για το ότι δεν αναχαιτίσθηκε αυθαίρετα η εξέγερση του Εωσφόρου, που θα μπορούσαν να γίνουν εν μέρει κατανοητοί σ' εσάς, αλλά που δεν έχω το δικαίωμα να αφηγηθώ. Μπορώ μόνο να σας ενημερώσω ότι στην Ουβέρσα διδάσκουμε σαράντα οκτώ λόγους για τους οποίους επιτρέπεται στο κακό να διανύσει την πλήρη πορεία της ίδιας της ηθικής του χρεοκοπίας και της πνευματικής εξάλειψης. Δεν αμφιβάλλω όλοι υπάρχουν άλλοι τόσοι επιπλέον λόγοι άγνωστοι σ' εμένα.

6. Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

54:6.1 Οποιοσδήποτε δυσκολίες και αν συναντήσουν οι εξελισσόμενοι θνητοί στις προσπάθειές τους να κατανοήσουν την εξέγερση του Εωσφόρου, πρέπει να καταστεί σαφές σε όλους τους στοχαστικούς διανοητές ότι ο τρόπος χειρισμού των στασιαστών αποτελεί δικαίωση της θείας αγάπης. Η φιλόστοργη ευσπλαχνία που φθάνει μέχρι τους στασιαστές πράγματι φαίνεται να εμπλέκει πολλές αθώες υπάρξεις σε δοκιμασίες και βάσανα, όλες όμως αυτές οι ταραγμένες προσωπικότητες μπορούν με ασφάλεια να προσβλέπουν στους πάνσοφους Κριτές να αποφανθούν για το πεπρωμένο τους με ευσπλαχνία αλλά και δικαιοσύνη.

54:6.2 Σε όλες τις συνδιαλλαγές τους με νοήμονες υπάρξεις, τόσο ο Δημιουργός Υιός όσο και ο εν Παραδείσω Πατέρας του εμφορούνται από αγάπη. Είναι αδύνατο να αντιληφθεί κανείς

πολλές φάσεις από την στάση των κυβερνητών του σύμπαντος προς τους στασιαστές και την εξέγερση – την αμαρτία και τους αμαρτωλούς – εκτός αν θυμηθεί ότι ο Θεός, ως Πατέρας έχει προτεραιότητα έναντι όλων των άλλων φάσεων της εκδήλωσης της Θείας φύσης, σε όλες τις συνδιαλλαγές του θείου με την ανθρωπότητα. Πρέπει, επίσης, να θυμόμαστε ότι οι εν Παραδείσω Δημιουργοί Υιοί εμφορούνται από το έλεος.

^{54:6.3} Αν ένας στοργικός πατέρας μιας μεγάλης οικογένειας αποφασίσει να δείξει έλεος σε ένα από τα παιδιά του που ενέχεται σε θλιβερά ανομήματα, μπορεί θαυμάσια να θεωρηθεί ότι η επέκταση αυτή του ελέους προς το ανάρμοστα φερόμενο αυτό παιδί, θα δημιουργήσει προσωρινές δυσκολίες σε όλα τα άλλα, τα καλότερα παιδιά. Τέτοια φαινόμενα είναι αναπόφευκτα. Ένας τέτοιος κίνδυνος είναι αδιαχώριστος από την πραγματική κατάσταση του να έχεις ένα φιλόστοργο γονέα και να είσαι μέλος μιας οικογένειας. Κάθε μέλος μιας οικογένειας ωφελείται από τη σωστή συμπεριφορά κάθε άλλου μέλους. Επιπλέον, κάθε μέλος οφείλει να υφίσταται τις χρονικές επιπτώσεις του παραπτώματος κάθε άλλου μέλους. Οι οικογένειες, οι ομάδες, τα έθνη, οι φυλές, οι κόσμοι, τα συστήματα, οι αστερισμοί και τα σύμπαντα είναι σχέσεις συνεργασίας οι οποίες διαθέτουν ατομικότητα. Και για το λόγο αυτό, κάθε μέλος μιας τέτοιας ομάδας, μεγάλης, ή μικρής, δρέπει τα οφέλη και υφίσταται τις συνέπειες των καλών και των κακών πράξεων όλων των άλλων μελών της περί ης ο λόγος ομάδας.

^{54:6.4} Ένα πράγμα, ωστόσο, πρέπει να γίνει σαφές: Αν πρόκειται να υποστείτε τις βλαβερές συνέπειες ενός ανομήματος κάποιου μέλους της οικογενείας σας, κάποιου συμπολίτη, ή συντρόφου σας, ακόμη και εξέγερση στο σύστημα, ή κάπου αλλού – ασχέτως του τι πρέπει να υπομείνετε εξ αιτίας των κακών πράξεων των συνεργατών, των συντρόφων, ή των ανωτέρων σας – μπορείτε να είστε βέβαιοι, με την αιώνια διαβεβαίωση, ότι οι δοκιμασίες αυτές είναι οδύνες παροδικές. Καμία από τις συνέπειες αυτές της κακής συμπεριφοράς των αδελφών σας στην ομάδα δεν μπορεί ποτέ να θέσει σε κίνδυνο τις αιώνιες ελπίδες σας, ή κατ' ελάχιστο βαθμό να σας στερήσει του θείου δικαιώματός σας της προς τον Παράδεισο ανέλιξης και της κατάκτησης του Θεού.

^{54:6.5} Και υπάρχει αντιστάθμισμα γι' αυτές τις δοκιμασίες, τις καθυστερήσεις και τις απογοητεύσεις, που σταθερά συνοδεύουν την αμαρτία της εξέγερσης. Από τις πολλές, σημαντικές επιπτώσεις της εξέγερσης του Εωσφόρου που μπορούν να κατονομασθούν, μπορώ μόνο να επιστήσω την προσοχή σας στην εμπλουτισμένη πορεία των θνητών εκείνων ανερχομένων, των πολιτών της Τζερουζέμ οι οποίοι, έχοντας αντισταθεί στις σοφιστείες της αμαρτίας, μπήκαν στη σειρά για να γίνουν οι μελλοντικοί Κραταιοί Αγγελιαφόροι, μέλη της τάξης μου. Κάθε ύπαρξη που πέρασε με επιτυχία τη δοκιμασία αυτού του φοβερού επεισοδίου, με τον τρόπο αυτό προώθησε άμεσα τη διοικητική του κατάσταση και μεγάλωσε την πνευματική του αξία.

^{54:6.6} Αρχικά, η αναταραχή του Εωσφόρου φάνηκε να είναι μια αδυσώπητη θεομηνία στο σύστημα και στο σύμπαν. Σταδιακά τα οφέλη άρχισαν να συσσωρεύονται. Με το πέρασμα είκοσι πέντε χιλιάδων ετών κατά το χρόνο του συστήματος (είκοσι χιλιάδων ετών, κατά το χρόνο της Ουράντια), οι Μελχισεδέκ άρχισαν να διδάσκουν ότι το καλό που προέκυψε από την αφροσύνη του Εωσφόρου είχε φθάσει να ισοσκελίσει το κακό που είχε προκληθεί. Το συνολικό κακό είχε, ως εκείνη την ώρα, σχεδόν σταθεροποιηθεί, εξακολουθώντας να μεγαλώνει μόνο σε ορισμένους απομονωμένους κόσμους, ενώ οι ευεργετικές επιπτώσεις συνέχισαν να πολλαπλασιάζονται και να επεκτείνονται μέσα στο σύμπαν και το υπερσύμπαν, ακόμη και στη Χαβόνα. Οι Μελχισεδέκ πλέον διδάσκουν ότι το καλό που

προκύπτει από την εξέγερση της Σατάνια είναι περισσότερο από χίλιες φορές μεγαλύτερο από το συνολικό κακό.

54:6.7 Αλλά μία τέτοια ασυνήθιστη και θεάρεστη συγκομιδή κακών πράξεων θα μπορούσε να προκληθεί μόνο δια της συνετής, θείας και ελεήμονος στάσης όλων των ανωτέρων του Εωσφόρου, που εκτείνονται από τους Πατέρες του Αστερισμού στην Εντέντια, ως τον Πατέρα του Σύμπαντος στον Παράδεισο. Το πέραςμα του χρόνου έχει εμπλουτίσει το επακολουθήσαν καλό που προέκυψε από την αφροσύνη του Εωσφόρου. Και εφ' όσον το κακό που επρόκειτο να τιμωρηθεί είχε σχεδόν πλήρως αναπτυχθεί σε συγκριτικά σύντομο χρόνο, είναι προφανές ότι οι πάνσοφοι και εχέφρονες κυβερνήτες του σύμπαντος σίγουρα θα επεξέτειναν το χρόνο στον οποίο θα έδρεπαν ολοένα αυξανόμενα ευεργετικά αποτελέσματα. Ανεξάρτητα από τους πολλούς επιπλέον λόγους που καθυστέρησαν να γίνουν αντιληπτοί και να δικασθούν οι στασιαστές της Σατάνια, αυτό το συγκεκριμένο κέρδος θα ήταν αρκετό να εξηγήσει το γιατί οι αμαρτωλοί αυτοί δεν φυλακίστηκαν νωρίτερα, γιατί δεν καταδικάστηκαν και δεν εξοντώθηκαν.

54:6.8 Ο κοντόφθαλμος και περιορισμένος από το χρόνο νους των θνητών πρέπει να κρίνει αργά τις χρονικές καθυστερήσεις των εχεφρόνων και πάνσοφων διαχειριστών των συμπαντικών υποθέσεων.

54:6.9 Ένα σφάλμα της ανθρώπινης σκέψης που αφορά στα προβλήματα αυτά συνίσταται στην αντίληψη ότι όλοι οι εξελικτικοί θνητοί σ' έναν αναπτυσσόμενο πλανήτη θα επέλεγαν να ακολουθήσουν την προς τον Παράδεισο πορεία, αν η αμαρτία δεν είχε καταρασθεί τον κόσμο τους. Η ικανότητα να αποποιούνται τη σωτηρία δεν χρονολογείται από την εποχή της εξέγερσης του Εωσφόρου. Ο θνητός άνθρωπος διέθετε πάντα το χάρισμα της αυτόβουλης επιλογής σχετικά με την προς τον Παράδεισο πορεία του.

54:6.10 Καθώς ανέρχεσθε στην εμπειρία της σωτηρίας, διευρύνετε την άποψή σας για το σύμπαν και επεκτείνετε τον ορίζοντα των εννοιών και των αξιών. Και έτσι θα γίνετε ικανοί να κατανοήσετε καλύτερα γιατί σε τέτοιες υπάρξεις, όπως ο Εωσφόρος και ο Σατανάς επετράπη να συνεχίσουν την εξέγερση. Θα αντιληφθείτε, επίσης, καλύτερα πόσο απόλυτο (αν όχι άμεσο) καλό μπορεί να προέλθει από το χρονικά περιορισμένο κακό. Αφού φθάσετε στον Παράδεισο, θα διαφωτισθείτε, πραγματικά και θα ανακουφισθείτε, όταν ακούσετε τους υπεραφικούς φιλοσόφους να συζητούν και να ερμηνεύουν τα βαθιά αυτά προβλήματα της συμπαντικής τακτοποίησης. Ακόμη και τότε, όμως, αμφιβάλλω αν θα ικανοποιηθείτε απόλυτα βαθιά στο νου σας. Εγώ τουλάχιστον δεν ικανοποιήθηκα, ακόμη και όταν είχα, έτσι, φθάσει στο αποκορύφωμα της συμπαντικής φιλοσοφίας. Δεν επέτυχα την πλήρη κατανόηση των πολυπλοκοτήτων αυτών ει μη μόνον όταν μου ανατέθηκαν διοικητικά καθήκοντα στο υπερσύμπαν, όπου δια της ουσιαστικής εμπειρίας κατέκτησα επαρκή εννοιολογική ικανότητα για την κατανόηση τέτοιων πολύπλευρων προβλημάτων στην κοσμική δικαιοσύνη και την πνευματική φιλοσοφία. Καθώς ανέρχεσθε προς τον Παράδεισο, ολοένα και περισσότερο θα μαθαίνετε ότι πολλά προβληματικά χαρακτηριστικά της διοίκησης του σύμπαντος μπορούν να γίνουν κατανοητά μόνο μετά την απόκτηση αυξημένης εμπειρικής ικανότητας και την επίτευξη εμπλουτισμένης πνευματικής ενόρασης. Η κοσμική σοφία είναι βασική για την κατανόηση των κοσμικών καταστάσεων.

54:6.11 [Παρουσιάστηκε από έναν Κραταιό Αγγελιαφόρο της δια της εμπειρίας σωτηρίας στην πρώτη εξέγερση του συστήματος στα σύμπαντα του χρόνου, προσαρτημένου τώρα στην κυβέρνηση του υπερσύμπαντος του Όρβοντον και λειτουργούντος επί του θέματος αυτού μετά από αίτημα του Γαβριήλ του Σάλβινγκτον.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 55

ΟΙ ΣΦΑΙΡΕΣ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

55:0.1 Η εποχή του φωτός και της ζωής είναι το τελικό εξελικτικό επίτευγμα ενός κόσμου του χρόνου και του διαστήματος. Από τους πρώιμους καιρούς του πρωτόγονου ανθρώπου, ένας τέτοιος κατοικημένος κόσμος έχει περάσει από τις διαδοχικές πλανητικές εποχές – τις προ και μετά τον Πλανητικό Πρίγκιπα εποχές, την μετά-Αδαμική εποχή, την μετά τον Υιό Μάγιστρο Εποχή και την μετά τον πληρούντα Υιό εποχή. Και κατόπιν, ένας τέτοιος κόσμος είναι έτοιμος για το κορυφαίο εξελικτικό επίτευγμα, την μόνιμη κατάσταση του φωτός και της ζωής, δια της λειτουργίας των διαδοχικών πλανητικών αποστολών των Διδασκάλων Υιών της Τριάδας, με τις αιώνια εξελισσόμενες αποκαλύψεις τους για τη θεία αλήθεια και την κοσμική σοφία. Στις προσπάθειές τους αυτές οι Διδάσκαλοι Υιοί απολαμβάνουν την αρωγή των Υπέρλαμπρων Εσπερινών Αστέρων, πάντα, καθώς και των Μελχισεδέκ, ορισμένες φορές, στο να εγκαθιδρύσουν την τελική πλανητική εποχή.

55:0.2 Η εποχή αυτή του φωτός και της ζωής, που εγκαινιάστηκε από τους Διδασκάλους Υιούς με την ολοκλήρωση της τελικής πλανητικής αποστολής τους, συνεχίζεται για πάντα στους κατοικημένους κόσμους. Κάθε στάδιο εξέλιξης παγιωμένης μορφής μπορεί να προσδιορισθεί από τις πράξεις κρίσης των Υιών Μάγιστρων ως μία διαδοχή απονομών. Όλες αυτές, όμως, οι πράξεις κρίσης είναι αμιγώς νομικής φύσης και με κανένα τρόπο δεν αλλάζουν την πορεία των πλανητικών συμβάντων.

55:0.3 Μόνον οι πλανήτες εκείνοι οι οποίοι κατακτούν τη θέση τους στα κύρια πλανητικά κυκλώματα του υπερσύμπαντος διασφαλίζουν την συνεχή επιβίωσή τους, αλλά απ' όσα γνωρίζουμε, οι πλανήτες αυτοί που παγιώθηκαν στο φως και τη ζωή προορίζονται να συνεχίσουν μέσα από τις αιώνιες εποχές όλου του μέλλοντος χρόνου.

55:0.4 Υπάρχουν επτά στάδια στην ανάπτυξη της εποχής του φωτός και της ζωής σ' έναν εξελικτικό κόσμο και στο σημείο αυτό πρέπει να σημειώσουμε ότι οι κόσμοι των δια του Πνεύματος συγχωνευόμενων θνητών εξελίσσονται με τρόπους ταυτόσημους προς εκείνους της δια του Προσαρμοστή συγχωνευόμενης σειράς. Τα επτά αυτά στάδια του φωτός και της ζωής είναι:

55:0.51. Το αρχικό, ή πλανητικό στάδιο.

55:0.62. Το δεύτερο στάδιο, ή στάδιο του συστήματος.

55:0.73. Το τρίτο στάδιο, ή στάδιο του αστερισμού.

55:0.84. Το τέταρτο στάδιο, ή στάδιο του τοπικού σύμπαντος.

55:0.95. Το πέμπτο στάδιο, ή στάδιο του ελάσσονος τομέα.

55:0.106. Το έκτο στάδιο, ή στάδιο του μείζονος τομέα.

55:0.117. Το έβδομο στάδιο, ή στάδιο του υπερσύμπαντος.

55:0.12 Στο τέλος του κεφαλαίου αυτού, τα στάδια αυτά της προοδευτικής εξέλιξης περιγράφονται σύμφωνα με τη σχέση τους προς τη συμπαντική οργάνωση, οι πλανητικές αξίες, όμως, του κάθε σταδίου μπορούν να κατακτηθούν από οποιοδήποτε κόσμο, εντελώς ανεξάρτητα από την εξέλιξη των άλλων κόσμων, ή των υπερ-πλανητικών επιπέδων της συμπαντικής διοίκησης.

1. Ο ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΜΟΡΟΝΤΙΑ

55:1.1 Η παρουσία ενός μοροντιανού ναού στην πρωτεύουσα ενός κατοικημένου κόσμου είναι το πιστοποιητικό μιας τέτοιας σφαίρας στις παγιωμένες εποχές του φωτός και της ζωής. Προτού οι Διδάσκαλοι Υιοί εγκαταλείψουν έναν κόσμο, με την ολοκλήρωση της τελικής τους αποστολής, εγκαινιάζουν την τελική αυτή εποχή του εξελικτικού επιτεύγματος. Προϊστανται την ημέρα κατά την οποία «ο ιερός ναός χαμηλώνει στη γη.» Το γεγονός αυτό, που σηματοδοτεί την αυγή της εποχής του φωτός και της ζωής, τιμάται πάντα με την προσωπική παρουσία του επιφοιτούντος Υιού του Παραδείσου του εν λόγω πλανήτη, που έρχεται για να παραστεί ως μάρτυρας της μεγάλης αυτής ημέρας. Εκεί, σ' αυτό το ναό της απaráμιλλης ομορφιάς, ο επιφοιτών αυτός Υιός του Παραδείσου χρίζει τον από μακρού Πλανητικό Πρίγκιπα ως τον νέο Πλανητικό Κυρίαρχο και περιβάλλει έναν τέτοιο πιστό Υιό Λανονάντεκ με νέα δύναμη και διευρυμένη εξουσία επί των πλανητικών υποθέσεων. Ο Κυρίαρχος του Συστήματος είναι επίσης παρών και δια του λόγου του επιβεβαιώνει αυτές τις αναγγελίες.

55:1.2 Ένας μοροντιανός ναός αποτελείται από τρία μέρη: Το κέντρο του είναι το άδυτο του επιφοιτούντος Υιού του Παραδείσου. Στα δεξιά βρίσκεται ο θρόνος του τέως Πλανητικού Πρίγκιπα, τώρα Πλανητικού Κυρίαρχου. Και όταν βρίσκεται στο ναό, αυτός ο Υιός Λανονάντεκ είναι ορατός στα περισσότερα πνευματικά άτομα του κόσμου. Στα αριστερά είναι ο θρόνος του εν ενεργεία αρχηγού των τελικιστών των αποσπασμένων στον πλανήτη.

55:1.3 Αν και οι πλανητικοί ναοί έχουν αναφερθεί ως «ερχόμενοι από τον ουρανό,» στην πραγματικότητα κανένα πραγματικό υλικό δεν μεταφέρεται από το αρχηγείο του συστήματος. Το αρχιτεκτονικό σχέδιο κάθε ναού εκπονείται ως μικρογραφία της πρωτεύουσας του συστήματος και οι Επόπτες της Μοροντιανής Δύναμης φέρουν, στη συνέχεια, τα εγκεκριμένα αυτά σχέδια στον πλανήτη. Εδώ, σε συνεργασία με τους Κυρίαρχους Φυσικούς Ελεγκτές, προχωρούν στην κατασκευή του μοροντιανού ναού σύμφωνα με τις προδιαγραφές.

55:1.4 Ο μέσος μοροντιανός ναός χωράει περίπου τριακόσιες χιλιάδες θεατές. Τα κτίρια αυτά δεν χρησιμοποιούνται για λατρεία, αναψυχή, ή λήψη εκπομπών. Είναι αφιερωμένα στις ειδικές τελετουργίες του πλανήτη, όπως είναι: οι επικοινωνίες με τον Κυρίαρχο του Συστήματος, ή με τους Μέγιστους, ειδικές τελετουργίες οραματισμού, σχεδιασμένες να αποκαλύψουν την προσωπική παρουσία πνευματικών υπάρξεων και σιωπηλή κοσμική συγκέντρωση σε θέματα πνευματικά. Τα σχολεία της κοσμικής φιλοσοφίας εδώ διεξάγουν τις απολυτήριες ασκήσεις τους και εδώ, επίσης, οι θνητοί του κόσμου λαμβάνουν πλανητική αναγνώριση για επιτεύγματα ανώτερης κοινωνικής υπηρεσίας, καθώς και άλλες διακεκριμένες πράξεις.

55:1.5 Ένας τέτοιος μοροντιανός ναός χρησιμεύει, επίσης, ως χώρος συγκέντρωσης, όπου επιβεβαιώνεται η μετάβαση των ζώντων θνητών στη μοροντιανή υπόσταση. Είναι εξ αιτίας του ότι ο ναός μεταφοράς αποτελείται από μοροντιανά υλικά που δεν καταστρέφεται από την φλογερή λάμψη του αδηφάγου πυρός, που τόσο ολοκληρωτικά αφαιρεί κάθε ίχνος των φυσικών σωμάτων των θνητών εκείνων οι οποίοι εκεί ακριβώς βιώνουν την τελική συγχώνευση με τους θείους Προσαρμοστές τους. Σ' έναν μεγάλο κόσμο οι λάμπεις αυτές της αναχώρησης είναι σχεδόν συνεχείς και, καθώς ο αριθμός των μεταβάσεων αυξάνεται, βοηθητικά ιερά μοροντιανής ζωής δημιουργούνται σε διαφορετικές περιοχές του πλανήτη. Δεν είναι πολύς καιρός από όταν έμεινα για λίγο σ' έναν κόσμο, στις βόρειες εσχατιές, στον οποίο λειτουργούσαν είκοσι πέντε μοροντιανά ιερά.

55:1.6 Στους προ της παγίωσης κόσμους, στους πλανήτες χωρίς μοροντιανούς ναούς, οι λάμψεις αυτές της συγχώνευσης απαντώνται πολλές φορές στην ατμόσφαιρα του πλανήτη, όπου το υλικό σώμα ενός υποψήφιου για μεταφορά ανυψώνεται από τα μεσοδιάστατα πλάσματα και τους φυσικούς ελεγκτές.

2. ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΑ

55:2.1 Ο φυσικός, υλικός θάνατος δεν αποτελεί αναπόφευκτη κατάληξη των θνητών. Η πλειονότητα των προηγμένων εξελικτικών υπάρξεων, των πολιτών των κόσμων που βρίσκονται στην τελική εποχή του φωτός και της ζωής δεν πεθαίνουν. Μεταφέρονται κατ' ευθείαν από τη ζωή στη σάρκα, στην μοροντιανή υπόσταση.

55:2.2 Η εμπειρία αυτή της μεταφοράς από την υλική ζωή στη μοροντιανή κατάσταση – συγχώνευση της αθάνατης ψυχής με τον ενοικούντα Προσαρμοστή – αυξάνει σε συχνότητα ανάλογα με την εξελικτική πρόοδο του πλανήτη. Αρχικά, μόνο λίγοι θνητοί, σε κάθε εποχή, φθάνουν στα επίπεδα μεταφοράς της πνευματικής προόδου, αλλά με την έναρξη των διαδοχικών εποχών των Διδασκάλων Υιών, ολοένα και περισσότερες συγχωνεύσεις με τον Προσαρμοστή λαμβάνουν χώρα πριν από τον τερματισμό της επιμηκυνόμενης ζωής των προοδευόντων αυτών θνητών. Και ως την εποχή της τελικής αποστολής των Διδασκάλων Υιών, το ένα τέταρτο περίπου των υπέροχων αυτών θνητών εξαιρούνται από το φυσικό θάνατο.

55:2.3 Όσο προχωρεί η εποχή του φωτός και της ζωής, τα μεσοδιάστατα πλάσματα, ή οι συνεργάτες τους αισθάνονται την κατάσταση της πιθανής ένωσης της ψυχής με τον Προσαρμοστή που πλησιάζει, και το γνωστοποιούν στους φρουρούς του πεπρωμένου, οι οποίοι στη συνέχεια κοινοποιούν τα θέματα αυτά στην ομάδα των τελικιστών, υπό τη δικαιοδοσία των οποίων ο συγκεκριμένος θνητός μπορεί να λειτουργήσει. Κατόπιν δημοσιοποιείται η κλήτευση του Πλανητικού Κυρίαρχου προς ένα τέτοιο θνητό να παραιτηθεί από όλα τα πλανητικά καθήκοντα, να αποχαιρετήσει τον κόσμο της καταγωγής του και να προχωρήσει στον εσωτερικό ναό του Πλανητικού Κυρίαρχου, για να περιμένει εκεί τη διέλευση στη μοροντιανή κατάσταση, τη λάμψη της μετάβασης, από την υλική κυριαρχία της εξέλιξης, στο μοροντιανό επίπεδο της προ-πνευματικής προόδου.

55:2.4 Όταν η οικογένεια, οι φίλοι και οι συνεργάτες ενός τέτοιου υποψήφιου για συγχώνευση συγκεντρωθούν στον μοροντιανό ναό, διαμοιράζονται γύρω από την εξέδρα όπου αναπαύονται οι υποψήφιοι για συγχώνευση, ενώ συνομιλούν ελεύθερα με τους συγκεντρωμένους φίλους τους. Ένας κύκλος παρεμβατικών ουράνιων οντοτήτων διευθετείται έτσι ώστε να προστατεύσει τους εκ της ύλης θνητούς από τη δράση των ενεργειών που εκδηλώνονται τη στιγμή της «λάμψης της ζωής», η οποία ελευθερώνει τους υποψήφιους για ανέλιξη από τα δεσμά της υλικής σάρκας, κάνοντας έτσι στον εξελικτικό αυτό θνητό όλα όσα κάνει ο φυσικός θάνατος σ' εκείνους οι οποίοι δια του τρόπου αυτού ελευθερώνονται από τη σάρκα.

55:2.5 Πολλοί υποψήφιοι για συγχώνευση μπορεί να συγκεντρωθούν στον απέραντο ναό ταυτόχρονα. Και τι θαυμάσια στιγμή είναι αυτή, όταν οι θνητοί συναθροίζονται έτσι για να παραστούν ως μάρτυρες στην ανέλιξη των αγαπημένων τους μέσα σε πνευματικές λάμψεις, τι αντίθεση με τις προηγούμενες εποχές, όταν οι θνητοί έπρεπε να παραδώσουν τους νεκρούς τους στην αγκάλη των γήινων στοιχείων! Οι σκηνές των κλαυθμών και των οδυρμών, χαρακτηριστικές των προηγούμενων εποχών της ανθρώπινης εξέλιξης, αντικαθίστανται τώρα από εκστατική χαρά και απόλυτο ενθουσιασμό, καθώς αυτοί οι

θνητοί που γνώρισαν τον Θεό λένε στους αγαπημένους τους ένα προσωρινό αντίο, ενώ απομακρύνονται από τις υλικές τους συναναστροφές μέσα σε πνευματικές πυρές υπέρτατης μεγαλοπρέπειας και απόλυτου μεγαλείου. Σε κόσμους παγιωμένους στο φως και τη ζωή, οι «κηδείες» γίνονται αιτίες υπέρτατης χαράς, βαθιάς ικανοποίησης και άφατων προσδοκιών.

55:2.6 Οι ψυχές των προοδευόντων αυτών θνητών γεμίζουν ολοένα και περισσότερο με πίστη, ελπίδα και ασφάλεια. Το πνεύμα που διαποτίζει εκείνους που συναθροίστηκαν γύρω από το ιερό της μετάβασης μοιάζει μ' εκείνο των χαρούμενων φίλων και συγγενών που συγκεντρώνονται σε μια γιορτή απονομής πτυχίου, ή που συναντώνται για να παραστούν ως μάρτυρες μιας μεγάλης τιμής που απονέμεται σ' έναν δικό τους. Και θα ήταν ουσιαστικά χρήσιμο αν οι λιγότερο εξελιγμένοι θνητοί μπορούσαν μόνο να μάθουν να αντιμετωπίζουν το φυσικό θάνατο νοιώθοντας λίγη από την ίδια αυτή ευθυμία και φαιδρότητα.

55:2.7 Οι θνητοί παρατηρητές δεν μπορούν να δουν κανένα από τους μετασχηματισθέντες συντρόφους τους, μετά τη λάμψη της συγχώνευσης. Τέτοιες μετασχηματισθείσες ψυχές προχωρούν με τη βοήθεια του Προσαρμοστή κατ' ευθείαν στην αίθουσα ανάστασης του οικείου κόσμου μοροντιανής εκπαίδευσης. Οι διεργασίες αυτές οι οποίες αφορούν στη μεταφορά των ζωντανών ανθρώπινων υπάρξεων στον μοροντιανό κόσμο εποπτεύονται από έναν αρχάγγελο ο οποίος ανέλαβε καθήκοντα σ' έναν τέτοιο κόσμο, την ημέρα που αυτός παγιώθηκε για πρώτη φορά στο φως και τη ζωή.

55:2.8 Ως την εποχή που ένας κόσμος φθάνει στο τέταρτο στάδιο του φωτός και της ζωής, περισσότεροι από τους μισούς θνητούς εγκαταλείπουν τον πλανήτη μετασχηματιζόμενοι από τους ζώντες. Μια τέτοια μείωση του θανάτου συνεχίζεται ατέλειωτα, αλλά δεν γνωρίζω κανένα σύστημα οι κατοικημένοι κόσμοι του οποίου, έστω και αν από μακριού έχουν παγιωθεί στο φως και τη ζωή, ελευθερώνονται απόλυτα από τον φυσικό θάνατο, ως τεχνική διαφυγής από τα δεσμά της σάρκας. Και μέχρις ότου ένα τόσο υψηλό στάδιο πλανητικής εξέλιξης επιτευχθεί ενιαία, οι κόσμοι μοροντιανής εκπαίδευσης του τοπικού σύμπαντος πρέπει να εξακολουθήσουν να παρέχουν υπηρεσίες ως εκπαιδευτικές και επιμορφωτικές σφαίρες για τους εξελισσόμενους μοροντιανούς προοδεύοντες. Η απάλειψη του θανάτου είναι θεωρητικά εφικτή, αλλά δεν έχει ως τώρα επισυμβεί σύμφωνα με τις παρατηρήσεις μου. Πιθανόν μία τέτοια κατάσταση να μπορεί να επιτευχθεί κατά τις μακρινές προεκτάσεις των διαδοχικών εποχών του έβδομου σταδίου παγιωμένης πλανητικής ζωής.

55:2.9 Οι μετασχηματισμένες ψυχές των ανεπτυγμένων εποχών των παγιωμένων σφαιρών δεν περνούν από τους κόσμους-δώματα. Ούτε μένουν προσωρινά, ως σπουδαστές, στους μοροντιανούς κόσμους του συστήματος, ή του αστερισμού. Δεν περνούν από οποιαδήποτε από τις προηγούμενες φάσεις της μοροντιανής ζωής. Είναι οι μοναδικοί ανερχόμενοι θνητοί που σχεδόν ξέφυγαν από τη μοροντιανή διέλευση κατά τη διαδρομή τους από την υλική υπόσταση στην ημιπνευματική κατάσταση. Η αρχική εμπειρία αυτών των, *υπό του Υιού κυριευμένων*, θνητών κατά την ανελικτική πορεία τους βρίσκεται στην υπηρεσία των κόσμων προόδου του αρχηγείου του σύμπαντος. Και από τους σπουδαστικούς αυτούς κόσμους του Σάλβινγκτον, επιστρέφουν ως διδάσκαλοι στους ίδιους αυτούς κόσμους τους οποίους προσπέρασαν, προχωρώντας στη συνέχεια προς το εσωτερικό, προς τον Παράδεισο, δια της καθιερωμένης οδού της ανέλιξης των θνητών.

55:2.10 Αν μπορούσατε να επισκεφθείτε έναν πλανήτη που βρίσκεται σε προηγμένο στάδιο ανάπτυξης, θα αντιλαμβανόσαστε γρήγορα τους λόγους για τους οποίους προβλέπεται διαφορετική υποδοχή των ανερχομένων θνητών προς τους κόσμους-δώματα και τους ανώτερους μοροντιανούς κόσμους. Θα καταλαβαίνατε αμέσως ότι οι υπάρξεις που περνούν

από τόσο ανώτερα εξελιγμένες σφαίρες είναι προετοιμασμένες να συνεχίσουν την προς τον παράδεισο ανέλιξή τους πολύ νωρίτερα από τον μέσο θνητό που φθάνει από έναν διαταραγμένο και οπισθοδρομικό κόσμο, σαν την Ουράντια.

55:2.11 Ανεξάρτητα από ποιο επίπεδο πλανητικού επιτεύγματος μπορούν οι ανθρώπινες υπάρξεις να ανελιχθούν στους μοροντιανούς κόσμους, οι επτά σφαίρες-δώματα τους παρέχουν άφθονες ευκαιρίες για να αποκτήσουν εμπειρία ως διδάσκαλοι-σπουδαστές όλων εκείνων από τα οποία δεν μπόρεσαν να περάσουν, εξ αιτίας της προηγμένης κατάστασης των γενέθλιων πλανητών τους.

55:2.12 Το σύμπαν είναι αλάθητο στην εφαρμογή των εξισορροπητικών αυτών τεχνικών που σχεδιάστηκαν για να διασφαλίσουν το ότι ουδείς ανερχόμενος θα στερηθεί οτιδήποτε είναι βασικό για την ανελικτική του εμπειρία.

3. ΟΙ ΧΡΥΣΟΙ ΑΙΩΝΕΣ

55:3.1 Κατά την εποχή αυτή του φωτός και της ζωής, ο κόσμος ευημερεί ολοένα και περισσότερο κάτω από την πατρική διακυβέρνηση του Πλανητικού Κυρίαρχου. Ως την εποχή αυτή, οι κόσμοι προοδεύουν με την ώθηση μιας γλώσσας, μιας θρησκείας και, προκειμένου για φυσιολογικούς κόσμους, μιας φυλής. Η εποχή, ωστόσο, αυτή δεν είναι τέλεια. Αυτοί οι κόσμοι εξακολουθούν να διαθέτουν καλά εξοπλισμένα νοσοκομεία, ιδρύματα για τη φροντίδα των ασθενών. Εξακολουθούν ακόμη να υπάρχουν τα προβλήματα της περίθαλψης τυχαίων τραυματισμών καθώς και οι αναπόφευκτες αδυναμίες που ακολουθούν τη φθορά του γήρατος και τις διαταραχές της άνοιας. Οι ασθένειες δεν έχουν ολοκληρωτικά νικηθεί, ούτε τα ζώα της γης έχουν υποταχθεί στην τελειότητα. Τέτοιοι κόσμοι, όμως, μοιάζουν με παράδεισο συγκρινόμενοι με τις πρώιμες εποχές του πρωτόγονου ανθρώπου, κατά τους προ του Πλανητικού Πρίγκιπα αιώνες. Αυθόρμητα θα μπορούσατε να περιγράψετε ένα τέτοιο κόσμο – αν μπορούσατε να μεταφερθείτε διαμιάς σ' έναν πλανήτη ο οποίος να βρίσκεται σ' αυτό το στάδιο ανάπτυξης – ως επίγειο παράδεισο.

55:3.2 Η ανθρώπινη διακυβέρνηση στη διεύθυνση των υλικών υποθέσεων εξακολουθεί να λειτουργεί σ' ολόκληρη αυτή την εποχή της σχετικής προόδου και τελειότητας. Οι δημόσιες δραστηριότητες ενός κόσμου στο πρώτο στάδιο του φωτός και της ζωής, τον οποίο πρόσφατα επισκέφθηκα, χρηματοδοτούνταν με τη μέθοδο του φόρου της δεκάτης. Κάθε ενήλικος εργαζόμενος – καθώς και όλοι οι σωματικά ικανοί πολίτες που απασχολούνταν κάπου – πλήρωνε δέκα τοις εκατό από το εισόδημά του, ή την αύξησή του στο δημόσιο ταμείο και το ποσό αυτό εδαπανάτο ως εξής:

55:3.31. Τρία τοις εκατό ξοδευόταν στην προώθηση της αλήθειας – στην επιστήμη, την εκπαίδευση και τη φιλοσοφία

55:3.42. Τρία τοις εκατό διετίθετο στο κάλλος – την αναψυχή, τον ελεύθερο χρόνο του κοινωνικού συνόλου και την τέχνη.

55:3.53. Τρία τοις εκατό ήταν αφιερωμένο στην αγαθότητα – την κοινωνική υπηρεσία, τον αλτρουισμό και τη θρησκεία

55:3.64. Ένα τοις εκατό είχε οριστεί ως απόθεμα ασφαλείας κατά του κινδύνου της ανικανότητας για εργασία συνεπεία ατυχήματος, ασθένειας, γήρατος, ή απρόβλεπτων καταστροφών.

55:3.7 Οι φυσικοί πόροι του πλανήτη αυτού διαχειρίζονταν ως κοινωνικά αγαθά, ως κτήμα της κοινότητας.

55:3.8 Σ' αυτόν τον κόσμο, η ύψιστη τιμή που απενέμετο σ' έναν πολίτη ήταν το παράσημο της «υπέρτατης υπηρεσίας», ο μοναδικός τίτλος αναγνώρισης που θα μπορούσε ποτέ να δοθεί σ' έναν μοροντιανό ναό. Η αναγνώριση αυτή εδίδετο σ' εκείνους οι οποίοι είχαν για πολύ καιρό διακριθεί σε κάποια φάση μιας υπεράνω της ύλης ανακάλυψης, ή σε μία κοινωνική υπηρεσία επί του πλανήτη.

55:3.9 Η πλειονότητα των κοινωνικών και διοικητικών θέσεων κατείχετο από κοινού, από άνδρες και γυναίκες. Το μεγαλύτερο μέρος της διδασκαλίας γινόταν από κοινού. Με τον ίδιο τρόπο, όλες οι δικαστικές υποθέσεις διεξάγονταν από παρόμοια συνεργαζόμενα ζευγάρια.

55:3.10 Σ' αυτούς τους υπέροχους κόσμους η περίοδος της τεκνοποίησης δεν επιμηκύνεται πολύ. Δεν είναι το καλύτερο να έχουν μεγάλη διαφορά ηλικίας τα παιδιά μιας οικογένειας. Όταν έχουν μικρή διαφορά ηλικίας, τα παιδιά μπορούν να συμμετάσχουν πολύ περισσότερο στην αμοιβαία εκπαίδευσή τους. Και στους κόσμους αυτούς εκπαιδεύονται κατά τρόπο θαυμάσιο, δια του ανταγωνιστικού συστήματος της ενθουσιώδους προσπάθειας στους προηγμένους χώρους και τομείς διαφορετικών επιτευγμάτων, πάνω στην απόλυτη γνώση της αλήθειας, του κάλλους και της αγαθότητας. Δεν υπάρχει φόβος ακόμη και τέτοιες μεγαλυνθείσες σφαίρες να εμφανίσουν αφθονία κακού, πραγματικού και δυνητικού, το οποίο διεγείρει την επιλογή μεταξύ της αλήθειας και της πλάνης, του καλού και του κακού, της αμαρτίας και της αρετής.

55:3.11 Οποσδήποτε, όμως, υπάρχει ένα συγκεκριμένο, αναπόφευκτο μειονέκτημα που ακολουθεί τη θνητή υπόσταση σε τέτοιους προηγμένους, εξελικτικούς πλανήτες. Όταν ένας παγιωμένος κόσμος προοδεύει πέραν του τρίτου σταδίου του φωτός και της ζωής, όλοι οι ανερχόμενοι είναι προορισμένοι, πριν φθάσουν στον ελάχιστο τομέα, να δεχθούν κάποιο είδος προσωρινής αποστολής σε κάποιον πλανήτη που περνά από τα αρχικά στάδια της εξέλιξης.

55:3.12 Κάθε μία από τις διαδοχικές αυτές εποχές αντιπροσωπεύει προοδευτικές κατακτήσεις σε όλες τις φάσεις των πλανητικών επιτευγμάτων. Κατά την αρχική εποχή του φωτός η αποκάλυψη της αλήθειας διευρύνθηκε για να περιλάβει τη λειτουργία του σύμπαντος των συμπαντων, ενώ η μελέτη του Θεού κατά τη δεύτερη εποχή αποτελεί την προσπάθεια να γίνει σε βάθος κατανοητή η πολύμορφη έννοια της φύσης, της αποστολής, της λειτουργίας, των σχέσεων, της προέλευσης και του προορισμού των Δημιουργών Υιών, του πρώτου επιπέδου του Θεού του Επτάπτυχου.

55:3.13 Ένας πλανήτης του μεγέθους της Ουράντια, όταν παγιωθεί σχετικά καλά, θα έχει περίπου εκατό υποδιοικητικά κέντρα. Τα δευτερεύοντα αυτά κέντρα θα έχουν ως προϊστάμενο μία από τις ακόλουθες ομάδες αρμόδιων διοικητών:

55:3.14 1. Νεαρούς Υλικούς Υιούς και Θυγατέρες που μεταφέρονται από το αρχηγείο του συστήματος για να εργασθούν ως βοηθοί των κυβερνώντων Αδάμ και Εύας.

55:3.15 2. Τους απογόνους του ημιθνητού επιτελείου του Πλανητικού Πρίγκιπα, οι οποίοι γεννήθηκαν σε ορισμένους κόσμους γι' αυτές, αλλά και άλλες, παρόμοιες ευθύνες.

55:3.16 3. Τους άμεσους πλανητικούς απογόνους του Αδάμ και της Εύας.

55:3.17 4. Τα υλοποιημένα και εξανθρωπισμένα μεσοδιάστατα πλάσματα

55:3.18 5. Τους θνητούς που συγχωνεύθηκαν με τον Προσαρμοστή οι οποίοι, μετά από δική τους αίτηση, εξαιρούνται προσωρινά από τη μεταφορά, κατόπιν εντολής του Εξατομικευμένου Προσαρμοστή, που διαθέτει συμπαντική εξουσία, με το σκοπό να

εξακολουθήσουν να βρίσκονται στον πλανήτη σε συγκεκριμένες σημαντικές διοικητικές θέσεις.

55:3.196. Ειδικά εκπαιδευμένους θνητούς των πλανητικών σχολείων διοίκησης, οι οποίοι έχουν επίσης λάβει το παράσημο της υπέρτατης υπηρεσίας του μοροντιανού ναού.

55:3.207. Ορισμένες αιρετές επιτροπές αποτελούμενες από τρεις κατάλληλα πιστοποιημένους πολίτες, που κάποιες φορές εκλέγονται από τους συμπολίτες τους υπό τις οδηγίες του Πλανητικού Κυρίαρχου, σύμφωνα με την ιδιαίτερη ικανότητά τους να επιτυγχάνουν ένα καθορισμένο έργο, το οποίο είναι αναγκαίο σ' αυτόν τον συγκεκριμένο πλανητικό τομέα.

55:3.21 Το μεγάλο μειονέκτημα που αντιμετωπίζει η Ουράντια πάνω στην επίτευξη του ανώτερου πλανητικού πεπρωμένου του φωτός και της ζωής περικλείεται στα προβλήματα των ασθενειών, του εκφυλισμού, των πολέμων, της πολυχρωμίας των φυλών και της πολυγλωσσίας.

55:3.22 Ουδείς εξελικτικός κόσμος μπορεί να ελπίζει ότι θα προοδεύσει πέραν του πρώτου σταδίου της παγίωσης στο φως, μέχρις ότου αποκτήσει μία γλώσσα, μία θρησκεία και μία φιλοσοφία. Το να υπάρχει μία μόνο φυλή διευκολύνει εξαιρετικά ένα τέτοιο επίτευγμα, οι πολλοί λαοί όμως της Ουράντια δεν αποκλείουν την κατάκτηση ανώτερων επιπέδων.

4. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΑΝΑΠΡΟΣΑΡΜΟΓΕΣ

55:4.1 Στα διαδοχικά στάδια της παγιωμένης υπόστασης οι κατοικημένοι κόσμοι πραγματοποιούν καταπληκτική πρόοδο υπό τη συνετή και φιλική διοίκηση του εθελοντικού Σώματος της Τελικότητας, ανερχομένων που κατέκτησαν τον Παράδεισο, οι οποίοι επέστρεψαν για να λειτουργήσουν επί των αδελφών τους στη σάρκα. Οι τελικιστές αυτοί έχουν δραστήρια συνεργασία με τους Διδασκάλους Υιούς της Τριάδας, αλλά δεν αρχίζουν την ουσιαστική τους συμμετοχή στα θέματα του κόσμου, μέχρις ότου εμφανισθεί στη γη ο μοροντιανός ναός.

55:4.2 Με την τυπική έναρξη της πλανητικής λειτουργίας του Σώματος της Τελικότητας, η πλειονότητα του ουράνιου πλήθους αποσύρεται. Οι σεραφικοί φρουροί του πεπρωμένου, ωστόσο, εξακολουθούν την προσωπική τους λειτουργία επί των θνητών που προχωρούν στο φως. Πραγματικά, οι άγγελοι αυτοί έρχονται σε ολοένα μεγαλύτερους αριθμούς μέσα στις παγιωμένες εποχές, αφού ολοένα μεγαλύτερες ομάδες ανθρώπινων υπάρξεων φθάνουν στον τρίτο κοσμικό κύκλο του συντονισμένου θνητού επιτεύγματος κατά τη διάρκεια της ζωής τους επί του πλανήτη.

55:4.3 Αυτή είναι απλά η πρώτη από τις διαδοχικές διοικητικές αναπροσαρμογές οι οποίες ακολουθούν την εξέλιξη των διαδοχικών εποχών της ολοένα μεγαλύτερης λαμπρής κατάκτησης στους κατοικημένους κόσμους, καθώς περνούν από το πρώτο στο έβδομο στάδιο της παγιωμένης υπόστασης.

55:4.41. Το πρώτο στάδιο του φωτός και της ζωής. Ένας κόσμος σ' αυτό το αρχικό στάδιο παγίωσης διοικείται από τρεις κυβερνήτες:

55:4.5A) Τον Πλανητικό Κυρίαρχο, επί του παρόντος καθοδηγούμενο από έναν σύμβουλο Διδάσκαλο Υιό της Τριάδας, πιθανότατα τον αρχηγό του τελικού σώματος τέτοιων Υιών που λειτουργεί επί του πλανήτη.

55:4.6B) Τον αρχηγό του πλανητικού σώματος των τελικιστών

55:4.7Γ) Τον Αδάμ και την Εύα, οι οποίοι λειτουργούν από κοινού, ως ενοποιητές της διττής αρχηγίας του Πρίγκιπα-Κυριάρχου και του αρχηγού των τελικιστών.

55:4.8Λειτουργώντας ως ερμηνευτές για τους σεραφικούς φρουρούς και τους τελικιστές, βρίσκονται τα τιμημένα και αποδεσμευμένα μεσοδιάστατα πλάσματα. Μία από τις τελευταίες πράξεις των Διδασκάλων Υιών της Τριάδας κατά την τελική τους αποστολή είναι το να αποδεσμεύσουν τους μεσοδιάστατους του κόσμου και να τους προωθήσουν (ή να τους αποκαταστήσουν) σε μία προωθημένη πλανητική θέση, αναθέτοντάς τους υπεύθυνες θέσεις στην νέα διοίκηση της παγιωμένης σφαίρας. Παρόμοιες αλλαγές έχουν ήδη πραγματοποιηθεί στην κλίμακα της ανθρώπινης όρασης, ώστε οι θνητοί να είναι ικανοί να αναγνωρίζουν αυτούς τους μέχρι τώρα αόρατους εξαδέλφους του αρχικού Αδαμικού καθεστώτος. Τούτο καθίσταται δυνατό δια των τελικών ανακαλύψεων των φυσικών επιστημών σε συνδυασμό με τις διευρυμένες πλανητικές λειτουργίες των Κυριάρχων Φυσικών Ελεγκτών.

55:4.9Ο Κυριάρχος του Συστήματος εξουσιοδοτείται να αποδεσμεύει τα μεσοδιάστατα πλάσματα οποιαδήποτε στιγμή μετά το πρώτο παγιωμένο στάδιο, έτσι ώστε να μπορούν να εξανθρωπισθούν στη μοροντιανή κατάσταση με τη βοήθεια των Φορέων της Ζωής και των φυσικών ελεγκτών και, αφού δεχθούν τους Προσαρμοστές της Σκέψης, να αρχίσουν την προς τον Παράδεισο ανέλιξή τους.

55:4.10Στο τρίτο, αλλά και τα επόμενα στάδια, ορισμένοι από τους μεσοδιάστατους εξακολουθούν να λειτουργούν, κυρίως ως συνδετικές οντότητες για τους τελικιστές, καθώς, όμως, έρχεται το κάθε στάδιο του φωτός και της ζωής, νέες σειρές συνδετικών λειτουργιών αντικαθιστούν σε μεγάλο βαθμό τους μεσοδιάστατους. Λίγοι από αυτούς θα μείνουν πέραν του τέταρτου σταδίου του φωτός. Το έβδομο στάδιο θα γίνει μάρτυρας της άφιξης των πρώτων απολυτοειδών λειτουργών από τον Παράδεισο που θα υπηρετήσουν στη θέση ορισμένων συμπαντικών πλασμάτων.

55:4.112. *Το δεύτερο στάδιο του φωτός και της ζωής.* Η εποχή αυτή σηματοδοτείται στους κόσμους από την άφιξη ενός Φορέα της Ζωής, που γίνεται ο εθελοντικός σύμβουλος των κυβερνητών του πλανήτη σχετικά με τις περαιτέρω προσπάθειες για να εξαγνισθεί και να σταθεροποιηθεί η θνητή φυλή. Έτσι οι Φορείς της Ζωής συμμετέχουν δραστήρια στην περαιτέρω εξέλιξη της ανθρώπινης φυλής – φυσικά, κοινωνικά και οικονομικά. Και κατόπιν διευρύνουν την εποπτεία τους στον ακόμη μεγαλύτερο εξαγνισμό της ανθρώπινης φυλής δια της δραστηκής εξάλειψης των καθυστερημένων και επίμονων καταλοίπων κατώτερης δυναμικής, μιας διανοητικής, φιλοσοφικής, κοσμικής και πνευματικής φύσης. Εκείνοι που σχεδιάζουν και εμφυτεύουν τη ζωή σ' έναν κατοικημένο κόσμο είναι απόλυτα ικανοί να συμβουλευθούν τους Υλικούς Υιούς και Θυγατέρες, οι οποίοι έχουν πλήρη και αδιαμφισβήτητη εξουσία να απαλλάξουν τη φυλή από όλες τις επιβλαβείς επιρροές.

55:4.12Από το δεύτερο στάδιο και σ' ολόκληρη την πορεία ενός παγιωμένου πλανήτη οι Διδάσκαλοι Υιοί υπηρετούν ως σύμβουλοι των τελικιστών. Κατά τη διάρκεια τέτοιων αποστολών υπηρετούν εθελοντικά και όχι κατόπιν εντολής. Και υπηρετούν αποκλειστικά με το σώμα των τελικιστών εκτός εάν, με τη συναίνεση του Πλανητικού Κυριάρχου, υπηρετήσουν ως εισηγητές στον Πλανητικό Αδάμ και την Εύα.

55:4.133. *Το τρίτο στάδιο του φωτός και της ζωής.* Κατά την εποχή αυτή, οι κατοικημένοι κόσμοι φθάνουν σε μία νέα εκτίμηση των Αρχαίων των Ημερών, της δεύτερης φάσης του

Θεού του Επτάπτυχου και οι εκπρόσωποι αυτών των υπερσυμπαντικών κυβερνητών δημιουργούν καινούργιες σχέσεις με την πλανητική διοίκηση.

55:4.14 Σε κάθε διαδοχική εποχή παγιωμένης υπόστασης οι τελικιστές λειτουργούν με διαρκώς αυξανόμενη δυναμικότητα. Υπάρχει μία στενή εργασιακή σχέση μεταξύ των τελικιστών, των Εσπερινών Αστέρων (των υπεραγγέλων) και των Διδασκάλων Υιών της Τριάδας.

55:4.15 Κατά τη διάρκεια αυτής, ή της επόμενης εποχής, ένας Διδάσκαλος Υιός, βοηθούμενος από την τετράδα των λειτουργικών πνευμάτων, προσαρτάται στον αιρετό θνητό διευθύνοντα σύμβουλο, ο οποίος πλέον συνεργάζεται με τον Πλανητικό Κυρίαρχο ως από κοινού διαχειριστής των υποθέσεων του κόσμου. Οι θνητοί αυτοί διευθύνοντες σύμβουλοι υπηρετούν για είκοσι πέντε έτη πλανητικού χρόνου και είναι αυτή ακριβώς η νέα εξέλιξη που κάνει εύκολο για τον Πλανητικό Αδάμ και την Εύα το να εξασφαλίσουν την αποδέσμευση από τον κόσμο όπου επί μακρόν υπηρέτησαν, κατά τις επόμενες εποχές.

55:4.16 Η τετράδα των λειτουργικών πνευμάτων αποτελείται από: τον σεραφικό αρχηγό της σφαίρας, τον υπερσυμπαντικό σεκοραφικό σύμβουλο, τον αρχάγγελο των μεταφορών και το ομνιαφείμ το οποίο λειτουργεί ως ο ατομικός εκπρόσωπος του Επιφορτισμένου Φρουρού, που σταθμεύει στο αρχηγείο του συστήματος. Ωστόσο οι εισηγητές αυτοί δεν δίνουν ποτέ τη συμβουλή τους εκτός εάν τους ζητηθεί.

55:4.17 4. Το τέταρτο στάδιο του φωτός και της ζωής. Στους κόσμους οι Διδάσκαλοι Υιοί εμφανίζονται σε νέους ρόλους. Βοηθούμενοι από τους δια των πλασμάτων τριαδοποιημένους υιούς τους από μακρού συνεργαζόμενους με την τάξη τους, έρχονται πλέον στους κόσμους ως εθελοντικοί σύμβουλοι και εισηγητές του Πλανητικού Κυρίαρχου και των συνεργατών του. Τέτοια ζευγάρια – τριαδοποιημένοι υιοί του Παραδείσου-Χαβόνα και δια των ανερχομένων τριαδοποιημένοι υιοί – εκπροσωπούν αποκλίνουσες συμπαντικές απόψεις και διαφορετικές προσωπικές εμπειρίες οι οποίες είναι εξαιρετικά χρήσιμες στους κυβερνήτες του πλανήτη.

55:4.18 Οποιαδήποτε στιγμή μετά από την εποχή αυτή, ο Πλανητικός Αδάμ και η Εύα μπορούν να ζητήσουν από τον Δημιουργό Υιό την αποδέσμευσή τους από τα επί του πλανήτη καθήκοντα, ώστε να αρχίσουν την προς τον Παράδεισο ανέλιξή τους. Ή, μπορούν να παραμείνουν στον πλανήτη ως διευθυντές της νεοεμφανιζόμενης τάξης μιας όλο και περισσότερο πνευματικής κοινωνίας, αποτελούμενης από προηγμένους θνητούς που αγωνίζονται να κατανοήσουν τις φιλοσοφικές διδασκαλίες των τελικιστών, όπως παρουσιάζονται από τους Υπέρλαμπρους Εσπερινούς Αστέρες, οι οποίοι τώρα αναλαμβάνουν υπηρεσία στους κόσμους αυτούς για να συνεργασθούν ανά ζεύγη με το σεκοναφείμ από το αρχηγείο του υπερσύμπαντος.

55:4.19 Οι τελικιστές ασχολούνται κυρίως με την εγκαίνιαση των νέων και υπεράνω της ύλης δραστηριοτήτων του συνόλου – κοινωνικών, επιμορφωτικών, φιλοσοφικών, κοσμικών και πνευματικών. Απ' όσο μπορούμε να διακρίνουμε, θα συνεχίσουν τη λειτουργία αυτή για πάρα πολύ καιρό, στην έβδομη εποχή της εξελικτικής σταθερότητας, όταν, ενδεχομένως, φύγουν για να λειτουργήσουν στο εξώτερο διάστημα. Εξ αυτού εικάζουμε ότι η θέση τους μπορεί να καταληφθεί από απολυτοειδείς οντότητες του Παραδείσου.

55:4.20 5. Το πέμπτο στάδιο του φωτός και της ζωής. Οι αναπροσαρμογές του σταδίου αυτού της παγιωμένης υπόστασης αφορούν σχεδόν απόλυτα στο φυσικό χώρο και αποτελούν το κύριο μέλημα των Κυρίαρχων Φυσικών Ελεγκτών.

55:4.216. Το έκτο στάδιο του φωτός και της ζωής γίνεται μάρτυρας της ανάπτυξης νέων λειτουργιών των διανοητικών κυκλωμάτων του πλανήτη. Η κοσμική σοφία φαίνεται να γίνεται ουσιώδης στη συμπαντική λειτουργία επί του νου.

55:4.227. Το έβδομο στάδιο του φωτός και της ζωής. Νωρίς, κατά την έβδομη εποχή, ο Τριαδικός Διδάσκαλος, σύμβουλος του Πλανητικού Κυρίαρχου ενώνεται με έναν εθελοντή σύμβουλο ο οποίος αποστέλλεται από τους Αρχαίους των Ημερών και αργότερα η ομάδα τους θα διευρυνθεί από έναν τρίτο σύμβουλο, ερχόμενο από τον Υπέρτατο Εκτελεστή του υπερσύμπαντος.

55:4.23 Κατά την εποχή αυτή, αν όχι πριν, ο Αδάμ και η Εύα απαλλάσσονται πάντοτε από τα καθήκοντά τους επί του πλανήτη. Αν υπάρχει ένας Υλικός Υιός στο σώμα των τελικιστών, μπορεί να συνδεθεί μ' έναν θνητό διευθύνοντα σύμβουλο και ορισμένες φορές είναι ένας Μελχισεδέκ εκείνος που εκούσια προσφέρεται να λειτουργήσει με την ιδιότητα αυτή. Αν ένας μεσοδιάστατος βρίσκεται μεταξύ των τελικιστών, όλοι όσοι παραμένουν στον πλανήτη από την τάξη αυτή, αποδεσμεύονται αμέσως.

55:4.24 Μόλις αποδεσμευθούν από την μακραίωνη αποστολή τους, ο Πλανητικός Αδάμ και η Εύα μπορούν να επιλέξουν την πορεία τους, ως εξής:

55:4.251. Μπορούν να εξασφαλίσουν την αποδέσμευση από τον πλανήτη και από το αρχηγείο του σύμπαντος να αρχίσουν αμέσως την προς τον Παράδεισο πορεία τους, δεχόμενοι τους Προσαρμοστές της Σκέψης με την ολοκλήρωση της μοροντιανής εμπειρίας.

55:4.262. Πολύ συχνά, ένας Πλανητικός Αδάμ και μία Εύα θα δεχθούν τους Προσαρμοστές ενώ ακόμη υπηρετούν σ' έναν κόσμο παγιωμένο στο φώς, ταυτόχρονα με την αποδοχή των Προσαρμοστών από κάποια από τα εισαγόμενα, αμιγούς σειράς παιδιά τα οποία προσφέρθηκαν εθελοντικά για μία περίοδο πλανητικής υπηρεσίας. Ακολούθως μπορούν όλοι να πάνε στο αρχηγείο του σύμπαντος και εκεί να αρχίσουν την προς τον Παράδεισο πορεία.

55:4.273. Ένας Πλανητικός Αδάμ και μία Εύα μπορούν να επιλέξουν – όπως κάνουν οι Υλικοί Υιοί και Θυγατέρες από την πρωτεύουσα του συστήματος – να πάνε κατ' ευθείαν στον μεσοδιάστατο κόσμο για μία σύντομη παραμονή, για να δεχθούν εκεί τους Προσαρμοστές τους.

55:4.284. Μπορούν να αποφασίσουν να επιστρέψουν στο αρχηγείο του συστήματος, να καταλάβουν εκεί για λίγο καιρό μία έδρα στο ανώτατο δικαστήριο, μία υπηρεσία μετά από την οποία θα δεχθούν τους Προσαρμοστές και θα αρχίσουν την προς τον Παράδεισο πορεία.

55:4.295. Μπορούν να διαλέξουν να επιστρέψουν από τα διοικητικά τους καθήκοντα στον γενέθλιο κόσμο τους για να υπηρετήσουν ως διδάσκαλοι για μία περίοδο και να ενοικηθούν από τον Προσαρμοστή τη στιγμή της μεταφοράς τους στο αρχηγείο του σύμπαντος.

55:4.30 Καθ' όλη τη διάρκεια των εποχών αυτών, οι εισαγόμενοι βοηθοί Υλικοί Υιοί και Θυγατέρες ασκούν μια τρομακτική επιρροή στις προοδεύουσες κοινωνικές και οικονομικές τάξεις. Είναι εν δυνάμει αθάνατοι, τουλάχιστον μέχρι την εποχή που αποφασίζουν να εξανθρωπισθούν, να δεχθούν τους Προσαρμοστές και να ξεκινήσουν για τον Παράδεισο.

55:4.31 Στους εξελικτικούς κόσμους μία ύπαρξη πρέπει να εξανθρωπισθεί για να δεχθεί τον Προσαρμοστή της Σκέψης. Όλα τα ανερχόμενα μέλη του Σώματος των Θνητών Τελικιστών έχουν ενοικηθεί από τον Προσαρμοστή και έχουν συγχωνευθεί μ' αυτόν, εκτός των

σεραφεΐμ, ενώ έχουν επίσης ενοικηθεί από τον Πατέρα μέσω ενός άλλου τύπου πνεύματος, τη στιγμή που εντάσσονται στο σώμα αυτό.

5. ΤΟ ΑΠΟΚΟΡΥΦΩΜΑ ΤΗΣ ΥΛΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

55:5.1 Τα θνητά πλάσματα που ζουν σ' έναν κτυπημένο από την αμαρτία, κυριευμένο από το κακό, εγωιστικό, απομονωμένο κόσμο, όπως η Ουράντια, δύσκολα μπορούν να συλλάβουν τη φυσική τελειότητα, τα διανοητικά επιτεύγματα και την πνευματική ανάπτυξη που χαρακτηρίζουν της προηγμένες αυτές εποχές της εξέλιξης σ' έναν αναμάρτητο κόσμο.

55:5.2 Τα προηγμένα στάδια ενός κόσμου παγιωμένου στο φως και τη ζωή αντιπροσωπεύουν το αποκορύφωμα της εξελικτικής υλικής ανάπτυξης. Στους πολιτισμένους αυτούς κόσμους, έχουν εκλείψει η κενότητα και οι τριβές των προηγούμενων, πρωτόγονων εποχών. Η ένδεια και η κοινωνική ανισότητα έχουν εξαφανισθεί, ο εκφυλισμός έχει χαθεί και η εγκληματικότητα παρατηρείται σπάνια. Η τρέλα έχει πρακτικά σταματήσει να υφίσταται και η διανοητική ανεπάρκεια αποτελεί σπάνιο φαινόμενο.

55:5.3 Η οικονομική, κοινωνική και διοικητική κατάσταση αυτών των κόσμων ανήκουν σε μία ανώτερη και τελειοποιημένη κατηγορία. Η επιστήμη, η τέχνη και η βιομηχανία ανθίζουν και η κοινωνία είναι ένας εύρυθμα λειτουργών μηχανισμός υψηλών υλικών, διανοητικών και πολιτισμικών επιτεύξεων. Η βιομηχανία έχει αλλάξει πορεία, για να εξυπηρετήσει τις ανώτερες επιδιώξεις ενός τέτοιου υπέροχου πολιτισμού. Η οικονομική ζωή ενός τέτοιου κόσμου έχει γίνει ηθική.

55:5.4 Ο πόλεμος ανήκει πλέον στην ιστορία και δεν υπάρχει πια στρατός, ή αστυνομία. Η κυβέρνηση σταδιακά εξαφανίζεται. Ο αυτοέλεγχος καταργεί σιγά-σιγά τους από τους ανθρώπους θεσμοθετημένους νόμους. Το μέγεθος της πολιτικής κυβέρνησης και των θεσμικών κανονισμών, σ' ένα ενδιάμεσο στάδιο προηγμένου πολιτισμού, είναι αντιστρόφως ανάλογο προς την ηθική και την πνευματικότητα των πολιτών.

55:5.5 Τα σχολεία έχουν πάρα πολύ βελτιωθεί και είναι αφιερωμένα στη διανοητική εξάσκηση και την διεύρυνση της ψυχής. Τα καλλιτεχνικά κέντρα είναι εξαιρετικά και οι μουσικοί οργανισμοί υπέροχοι. Οι ναοί της λατρείας και τα συνδεδεμένα μ' αυτούς σχολεία της φιλοσοφίας και της εμπειρικής φιλοσοφίας είναι δημιουργίες κάλλους και μεγαλείου. Οι υπαίθριοι χώροι λατρευτικών συγκεντρώσεων είναι εξ ίσου θαυμάσιοι μέσα στην απλότητα της καλλιτεχνικής τους ανάδειξης.

55:5.6 Τα παρεχόμενα μέσα για παιγνίδια συναγωνισμού, χιούμορ και άλλες φάσεις ατομικής και ομαδικής επίτευξης είναι άφθονα και πρόσφορα. Ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό των συναγωνιστικών δραστηριοτήτων σ' έναν τέτοιο εξαιρετικά καλλιεργημένο κόσμο αφορά στις προσπάθειες των ατόμων και των ομάδων να αριστεύσουν στις επιστήμες και τη φιλοσοφία της κοσμολογίας. Η λογοτεχνία και η ρητορική ανθούν και η γλώσσα είναι τόσο βελτιωμένη, ώστε να συμβολίζει τις έννοιες και να εκφράζει τις ιδέες. Η ζωή είναι αναζωογονητικά απλή. Ο άνθρωπος έχει, επί τέλους, φθάσει σ' ένα ανώτερο στάδιο τεχνολογικής ανάπτυξης και σ' ένα εμπνευσμένο διανοητικό επίτευγμα και τα έχει και τα δύο υπερκεράσει δια της εξαιρετικής πνευματικής κατάκτησης. Η αναζήτηση της ευτυχίας αποτελεί εμπειρία χαράς και ικανοποίησης.

6. ΤΟ ΘΝΗΤΟ ΑΤΟΜΟ

55:6.1 Καθώς οι κόσμοι προχωρούν προς την παγιωμένη κατάσταση του φωτός και της ζωής, η κοινωνία γίνεται ολοένα περισσότερο ειρηνική. Ο άνθρωπος,, ενώ δεν είναι λιγότερο

ανεξάρτητος και αφοσιωμένος στην οικογένειά του, έχει γίνει περισσότερο αλτρουιστής και με μεγαλύτερη συναίσθηση της αδελφότητας.

55:6.2 Στην Ουράντια και έτσι όπως είσαστε, ελάχιστα μπορείτε να εκτιμήσετε το προηγμένο επίπεδο και την φιλοπρόοδη φύση των διαφωτισμένων φυλών των τελειοποιημένων αυτών κόσμων. Οι λαοί αυτοί αποτελούν το απάνθισμα των εξελικτικών φυλών. Τέτοιες υπάρξεις, ωστόσο, είναι ακόμη θνητές. Εξακολουθούν να αναπνέουν να τρώνε, να κοιμούνται και να πίνουν. Η μεγάλη αυτή εξέλιξη δεν γίνεται στον ουρανό, αλλά είναι ένα ανώτερο προμήνυμα των θείων κόσμων της προς τον Παράδεισο ανέλιξης.

55:6.3 Σ' έναν φυσιολογικό κόσμο, η βιολογική καλή κατάσταση της θνητής φυλής, για πάρα πολύ καιρό, πλησίασε σ' ένα υψηλό επίπεδο κατά τις μετά-Αδαμικές εποχές. Και τώρα, από τον ένα αιώνα στον άλλο, σ' όλη τη διάρκεια των παγιωμένων εποχών, η φυσική εξέλιξη του ανθρώπου συνεχίζεται. Η όραση αλλά και η ακοή διευρύνονται. Ήδη ο πληθυσμός έχει σταθεροποιηθεί σε αριθμό. Η αναπαραγωγή ρυθμίζεται σύμφωνα με τις πλανητικές απαιτήσεις και τα έμφυτα, κληρονομικά χαρίσματα. Οι θνητοί σ' έναν πλανήτη κατά την περίοδο αυτή χωρίζονται σε πέντε έως δέκα κατηγορίες και στις κατώτερες ομάδες επιτρέπεται να κάνουν τα μισά μόνο παιδιά απ' όσα οι ανώτερες. Η συνεχής βελτίωση μιας τέτοιας μεγαλειώδους φυλής, σ' ολόκληρη τη διάρκεια της εποχής του φωτός και της ζωής είναι σε μεγάλο βαθμό θέμα επιλεκτικής αναπαραγωγής των φυλετικών εκείνων γενών τα οποία επιδεικνύουν ανώτερες ποιότητες κοινωνικής, φιλοσοφικής, κοσμικής και πνευματικής φύσης.

55:6.4 Οι Προσαρμοστές εξακολουθούν να έρχονται όπως ακριβώς στις προηγούμενες εξελικτικές εποχές και καθώς οι καιροί περνούν, οι θνητοί αυτοί γίνονται ολοένα περισσότερο ικανοί να επικοινωνούν με το ενοικούν κλάσμα του Πατέρα. Κατά τα εμβρυακά και προ-πνευματικά στάδια ανάπτυξης, τα συνοδευτικά διανοητικά πνεύματα λειτουργούν ακόμη. Το Άγιο Πνεύμα και η λειτουργία των αγγέλων είναι ακόμη περισσότερο αποτελεσματικά καθώς βιώνονται οι διαδοχικές εποχές της παγιωμένης ζωής. Στο τέταρτο στάδιο του φωτός και της ζωής οι προηγμένοι θνητοί φαίνονται να βιώνουν σημαντική ενσυνείδητη επαφή με την πνευματική παρουσία του Κυρίαρχου Πνεύματος υπερσυμπαντικής δικαιοδοσίας, ενώ η φιλοσοφία ενός τέτοιου κόσμου εστιάζεται στην προσπάθεια να κατανοήσει τις νέες αποκαλύψεις του Θεού του Υπέρτατου. Περισσότεροι από τους μισούς κατοίκους σε πλανήτες αυτού του προηγμένου σταδίου βιώνουν τη μετάβαση στην μοροντιανή υπόσταση, από εκείνη των ζώντων. Ακόμα κι' έτσι, «οι παλιές καταστάσεις πεθαίνουν. Κοιτάζτε, όλα γίνονται καινούργια.»

55:6.5 Πιστεύουμε ότι η φυσική εξέλιξη θα φθάσει στην πλήρη ανάπτυξή της με το πέρας της πέμπτης περιόδου της εποχής του φωτός και της ζωής. Παρατηρούμε ότι τα ανώτατα όρια της πνευματικής ανάπτυξης, της σχετιζόμενης με την εξελισσόμενη ανθρώπινη διάνοια, καθορίζονται από το επίπεδο συγχώνευσης με τον Προσαρμοστή των συνδεδεμένων μοροντιανών αξιών και των κοσμικών εννοιών. Όσον αφορά, όμως, στη σοφία: Ενώ πραγματικά δεν γνωρίζουμε, εικάζουμε ότι δεν μπορεί ποτέ να υπάρξει όριο στην διανοητική εξέλιξη και την κατάκτηση της σοφίας. Σ' έναν κόσμο έβδομου σταδίου, η σοφία μπορεί να εξαντλήσει το υλικό δυναμικό, να φθάσει στην ενόραση της μοροντιανής σοφίας και τελικά να πάρει μία γεύση του απολυτοειδούς μεγαλείου.

55:6.6 Παρατηρούμε ότι σ' αυτούς τους πολύ εξελιγμένους και από μακρού ευρισκόμενους στο έβδομο στάδιο κόσμους, οι ανθρώπινες υπάρξεις μαθαίνουν τέλεια τη γλώσσα του τοπικού σύμπαντος προτού μετασχηματισθούν. Και έχω επισκεφθεί λίγους παλιούς πλανήτες όπου οι

Αμπάντοντερς δίδασκαν τους γεροντότερους κατοίκους τη γλώσσα του υπερσύμπαντος. Και σ' αυτούς τους κόσμους παρατήρησα την τεχνική δια της οποίας οι απολυτοειδείς προσωπικότητες αποκαλύπτουν την παρουσία των τελικιστών στο μοροντιανό ναό.

55:6.7 Αυτή είναι η ιστορία του μεγαλειώδους στόχου του ανθρώπινου αγώνα στους εξελικτικούς κόσμους. Και όλος ο αγώνας γίνεται προτού οι ανθρώπινες υπάρξεις αρχίσουν τη μοροντιανή πορεία τους. Όλη αυτή η εντυπωσιακή ανάπτυξη είναι εφικτή από τους εκ της ύλης θνητούς στους κατοικημένους κόσμους, από το πρώτο κιόλας στάδιο αυτής της ατέρμονης και ακατανόητης πορείας της προς τον Παράδεισο ανέλιξης και της κατάκτησης της θεότητας.

55:6.8 Μπορείτε, όμως, να φαντασθείτε, τι είδους εξελικτικοί θνητοί προκύπτουν ενδεχομένως, από κόσμους, από μακρού ευρισκόμενους στην έβδομη εποχή του παγιωμένου φωτός και της ζωής; Τέτοιου είδους, σαν αυτούς που πηγαίνουν στους μοροντιανούς κόσμους της πρωτεύουσας του τοπικού σύμπαντος για να αρχίσουν την ανελικτική πορεία τους.

55:6.9 Αν οι θνητοί της βαθιά διαταραγμένης Ουράντια μπορούσαν να δουν έστω και έναν από τους προηγμένους αυτούς κόσμους, τους από καιρό παγιωμένους στο φως και τη ζωή, δεν θα αμφισβητούσαν πλέον τη σοφία του εξελικτικού σχεδίου της δημιουργίας. Έστω και εάν δεν υπήρχε το μέλλον της αιώνιας προόδου των πλασμάτων, οι μεγαλειώδεις, εν τούτοις, εξελικτικές κατακτήσεις των θνητών φυλών σε τέτοιους παγιωμένους κόσμους τελειοποιημένου επιτεύγματος θα δικαίωναν τη δημιουργία του ανθρώπου στους κόσμους του χρόνου και του διαστήματος.

55:6.10 Συχνά προβληματιζόμαστε: Αν το μέγα σύμπαν εγκαθίστατο στο φως και στη ζωή, θα εξακολουθούσαν οι ανερχόμενοι, εκλεκτοί θνητοί να προορίζονται για το Σώμα της Τελικότητας; Δεν το γνωρίζουμε, όμως.

7. ΤΟ ΠΡΩΤΟ, Η ΠΛΑΝΗΤΙΚΟ ΣΤΑΔΙΟ

55:7.1 Η εποχή αυτή εκτείνεται από την εμφάνιση του μοροντιανού ναού στο νέο πλανητικό αρχηγείο, ως την ώρα της παγίωσης ολόκληρου του συστήματος στο φως και τη ζωή. Η εποχή αυτή εγκαινιάζεται από τους Διδασκάλους Υιούς της Τριάδας με το πέρας των διαδοχικών τους αποστολών στους κόσμους, όταν ο Πλανητικός Πρίγκιπας ανέρχεται στη θέση του Πλανητικού Κυρίαρχου δια της εντολής και της προσωπικής παρουσίας του επιφοιτούντος Υιού του Παραδείσου της εν λόγω σφαίρας. Ταυτόχρονα μ' αυτό, οι τελικιστές εγκαινιάζουν τη δραστήρια συμμετοχή τους στις υποθέσεις του πλανήτη.

55:7.2 Οι φαινομενικές και ορατές προβολές των ουσιαστικών κυβερνητών, ή διευθυντών, ενός τέτοιου κόσμου παγιωμένου στο φως και τη ζωή είναι ο Υλικός Υιός και Θυγατέρα, ο Πλανητικός Αδάμ και η Εύα. Οι τελικιστές είναι αόρατοι, ως επίσης και ο Πρίγκιπας-Κυρίαρχος, εκτός και αν βρίσκεται στο μοροντιανό ναό. Οι ουσιαστικοί και αληθινοί επικεφαλής του πλανητικού καθεστώτος είναι, επομένως, ο Υλικός Υιός και η Θυγατέρα. Είναι η γνώση αυτών των διευθετήσεων εκείνη που έχει προσδώσει κύρος στην ιδέα των βασιλέων και των βασιλισσών σε όλους τους κόσμους του σύμπαντος. Και οι βασιλείς και οι βασίλισσες αποτελούν μεγάλη επιτυχία κάτω από τις ιδανικές αυτές συνθήκες, όταν ένας κόσμος μπορέσει να διατάξει τέτοιες ανώτερες προσωπικότητες να ενεργήσουν εκ μέρους ακόμη ανώτερων, αλλά αόρατων, κυβερνητών.

55:7.3 Όταν μία τέτοια εποχή επιτευχθεί στον κόσμο σας, αναμφίβολα ο Μελχισεδέκ Ματσιβέντα, ο τωρινός τοποτηρητής Πλανητικός Πρίγκιπας της Ουράντια, θα καταλάβει τη θέση του Πλανητικού Κυρίαρχου. Και από καιρό εικάζεται στην Τζερουζέμ ότι θα συνοδεύεται από έναν υιό και μία θυγατέρα του Αδάμ και της Εύας της Ουράντια, οι οποίοι τώρα παραμένουν στην Εντέντια, επιτηρούμενοι από τους Μέγιστους του Νορλάτιαντεκ. Τα παιδιά αυτά του Αδάμ μπορούν να υπηρετήσουν έτσι στην Ουράντια σε συνεργασία με τον Κυρίαρχο Μελχισεδέκ, εφ' όσον τους αφαιρέθηκαν οι αναπαραγωγικές τους δυνατότητες σχεδόν 37,000 χρόνια πριν, την εποχή που εγκατέλειψαν τα υλικά τους σώματα στην Ουράντια, προετοιμαζόμενα για μεταφορά στην Εντέντια.

55:7.4 Η παγιωμένη αυτή εποχή συνεχίζεται αέναα, μέχρις ότου κάθε κατοικημένος πλανήτης στο σύστημα φθάσει στην περίοδο της σταθεροποίησης. Και τότε, όταν ο πιο νέος κόσμος – ο έσχατος που κατακτά το φως και τη ζωή – βιώσει τέτοια παγίωση για μία χιλιετία, σύμφωνα με το χρόνο του συστήματος, ολόκληρο το σύστημα εισέρχεται στην κατάσταση της σταθεροποίησης και οι μεμονωμένοι κόσμοι γίνονται δεκτοί στην εποχή του φωτός και της ζωής του συστήματος.

8. ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΣΤΑΔΙΟ, Ή ΣΤΑΔΙΟ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ.

55:8.1 Όταν το σύνολο ενός συστήματος παγιωθεί στη ζωή, εγκαινιάζεται μία νέα κατηγορία κυβέρνησης. Οι Πλανητικοί Κυρίαρχοι γίνονται μέλη του κονκλάβιου του συστήματος και το καινούργιο αυτό διοικητικό σώμα, υποκείμενο στην αρνησικυρία των Πατέρων του Αστερισμού, ασκεί υπέρτατη εξουσία. Ένα τέτοιο σύστημα κατοικημένων κόσμων καθίσταται κατ' ουσίαν αυτοκυβερνώμενο. Το νομοθετικό σώμα του συστήματος σχηματίζεται στον αρχηγικό κόσμο και κάθε πλανήτης αποστέλλει σ' αυτό τους δέκα αντιπροσώπους του. Τα δικαστήρια εγκαθίστανται, πλέον, στις πρωτεύουσες του συστήματος και μόνο οι εφέσεις εκδικάζονται στο αρχηγείο του σύμπαντος.

55:8.2 Με την παγίωση ενός συστήματος, ο Επιφορτισμένος Φρουρός, εκπρόσωπος του Ανώτατου Διοικητού του υπερσύμπαντος, γίνεται ο εθελοντικός σύμβουλος του ανώτατου δικαστηρίου του συστήματος και ο ουσιαστικός προϊστάμενος λειτουργός του νέου νομοθετικού σώματος.

55:8.3 Μετά την παγίωση ενός ολόκληρου συστήματος στο φως και τη ζωή, οι Κυρίαρχοι του Συστήματος δεν θα πηγαινοέρχονται πλέον. Ένας τέτοιος κυρίαρχος παραμένει αέναα επικεφαλής του συστήματός του. Οι βοηθοί κυρίαρχοι εξακολουθούν να αλλάζουν όπως τις προγενέστερες εποχές.

55:8.4 Κατά την εποχή αυτή της σταθεροποίησης, για πρώτη φορά οι μεσοδιάστατοι έρχονται από τους κόσμους- αρχηγεία του σύμπαντος, όπου διαμένουν προσωρινά, για να λειτουργήσουν ως σύμβουλοι των νομοθετικών σωμάτων και ως εισηγητές των επιτροπών κρίσης των δικαστηρίων. Οι μεσοδιάστατοι αυτοί κάνουν επίσης ορισμένες προσπάθειες για να ενσταλάξουν τις έννοιες της νέας σοφίας των υπέρτατων αξιών στη διαδικασία διδασκαλίας την οποία υποστηρίζουν από κοινού με τους τελικιστές. Αυτό που έκαναν οι Υλικοί Υιοί για τις θνητές φυλές από βιολογική άποψη, κάνουν τώρα τα μεσοδιάστατα πλάσματα για τους ενοποιημένους αυτούς και μεγαλυνθέντες θνητούς στους αιώνια προοδεύοντες χώρους της φιλοσοφίας και της εξαγνισμένης σκέψης.

55:8.5 Στους κατοικημένους κόσμους οι Διδάσκαλοι Υιοί γίνονται εθελοντικοί συνεργάτες με τους τελικιστές και οι ίδιοι αυτοί Διδάσκαλοι Υιοί συνοδεύουν, επίσης, τους τελικιστές στους κόσμους-δώματα, όταν οι σφαίρες αυτές δεν πρόκειται πλέον να χρησιμοποιηθούν ως

κόσμοι διαφορετικής υποδοχής, μετά την παγίωση ολόκληρου του συστήματος στο φως και τη ζωή. Αυτό, τουλάχιστον, ισχύει ως τη στιγμή κατά την οποία ολόκληρος ο αστερισμός έχει εξελιχθεί με τον τρόπο αυτό. Δεν υπάρχουν, ωστόσο, ομάδες τόσο πολύ προηγμένες στον Νέβαδον.

55:8.⁶ Δεν μας επιτρέπεται να αποκαλύψουμε τη φύση του έργου των τελικιστών, οι οποίοι θα εποπτεύσουν τέτοιους εκ νέου αφιερωμένους κόσμους-δώματα. Έχετε, πάντως, πληροφορηθεί ότι υπάρχουν σ' όλη την έκταση του σύμπαντος διάφοροι τύποι ευφυνών πλασμάτων τα οποία δεν έχουν παρουσιασθεί στις αφηγήσεις αυτές.

55:8.⁷ Και τώρα, καθώς τα συστήματα ένα προς ένα εγκαθίστανται στο φως δια της προόδου των κόσμων που τα αποτελούν, έρχεται η ώρα όπου και το τελευταίο σύστημα σ' ένα συγκεκριμένο αστερισμό επιτυγχάνει τη σταθεροποίηση και οι διοικητές του σύμπαντος – ο Κυρίαρχος Υιός, οι Ενοποιήσεις των Ημερών και ο Λαμπρός και Πρωινός Αστέρας – φθάνουν στην πρωτεύουσα του αστερισμού για να ανακηρύξουν τους Μέγιστους ως απεριόριστους κυβερνήτες της πρόσφατα τελειοποιημένης οικογένειας των εκατό παγιωμένων συστημάτων των κατοικημένων κόσμων.

9. ΤΟ ΤΡΙΤΟ ΣΤΑΔΙΟ, Ή ΣΤΑΔΙΟ ΤΟΥ ΑΣΤΕΡΙΣΜΟΥ

55:9.¹ Η ενοποίηση ενός ολόκληρου αστερισμού παγιωμένων συστημάτων ακολουθείται από νέες κατανομές εκτελεστικής εξουσίας και επιπλέον αναπροσαρμογές της συμπαντικής διοίκησης. Η εποχή αυτή γίνεται μάρτυρας προηγμένων επιτευγμάτων σε κάθε κατοικημένο κόσμο, αλλά χαρακτηρίζεται κυρίως από αναπροσαρμογές στο αρχηγείο του αστερισμού, με αξιοσημείωτη διαφοροποίηση των σχέσεων τόσο με την εποπτεία του συστήματος, όσο και με την κυβέρνηση του τοπικού σύμπαντος. Κατά την εποχή αυτή, πολλές δραστηριότητες του αστερισμού και του σύμπαντος μεταφέρονται στις πρωτεύουσες των συστημάτων και οι εκπρόσωποι του υπερσύμπαντος δημιουργούν νέες και περισσότερο στενές σχέσεις με τους κυβερνήτες των πλανητών, των συστημάτων και του σύμπαντος. Ταυτόχρονα με τις καινούργιες αυτές συνεργασίες, ορισμένοι υπερσυμπαντικοί διοικητές εγκαθίστανται στις πρωτεύουσες των αστερισμών ως εθελοντικοί σύμβουλοι των Μέγιστων Πατέρων.

55:9.² Όταν ένας αστερισμός εγκατασταθεί έτσι στο φως, παύει η νομοθετική λειτουργία και αντί γι' αυτήν, λειτουργεί η νομοθετική συνέλευση των Κυριάρχων των Συστημάτων, στην οποία προεδρεύουν οι Μέγιστους. Τώρα, για πρώτη φορά, τέτοιες διοικητικές ομάδες συναλλάσσονται άμεσα με την κυβέρνηση του υπερσύμπαντος πάνω σε θέματα που αφορούν σε σχέσεις της Χαβόνα και του Παραδείσου. Κατά τα λοιπά, ο αστερισμός διατηρεί τις σχέσεις του με το τοπικό σύμπαν όπως πριν. Από στάδιο σε στάδιο της παγιωμένης ζωής, οι γιουνιβιτέτια εξακολουθούν να διοικούν τους μοροντιανούς κόσμους του αστερισμού.

55:9.³ Καθώς οι αιώνες περνούν, οι Πατέρες των Αστερισμών αναλαμβάνουν ολοένα και περισσότερο τις διαχειριστικές λεπτομέρειες, ή τα εποπτικά καθήκοντα τα οποία ήταν συγκεντρωμένα προηγούμενα στο αρχηγείο του σύμπαντος. Με την κατάκτηση του έκτου σταδίου της σταθεροποίησης οι ενοποιημένοι αυτοί αστερισμοί θα έχουν φθάσει στο επίπεδο της σχεδόν απόλυτης αυτονομίας. Η είσοδος στο έβδομο στάδιο παγίωσης θα επιβεβαιώσει χωρίς αμφιβολία την ανάταση των κυβερνητών αυτών στο πραγματικό επίπεδο που δηλώνεται από το όνομά τους, στο επίπεδο των Μεγίστων. Από κάθε άποψη οι

αστερισμοί θα συναλλάσσονται στη συνέχεια άμεσα με τους κυβερνήτες του υπερσύμπαντος, ενώ η κυβέρνηση του τοπικού σύμπαντος θα διευρυνθεί για να αναλάβει τις ευθύνες των νέων καθηκόντων του μεγάλου σύμπαντος.

10. ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ ΣΤΑΔΙΟ, Ή ΣΤΑΔΙΟ ΤΟΥ ΤΟΠΙΚΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

55:10.1 Όταν ένα σύμπαν παγιωθεί στο φως και τη ζωή, γρήγορα εντάσσεται στα εγκατεστημένα υπερσυμπαντικά κυκλώματα και οι Αρχαίοι των Ημερών ανακηρύσσουν την ίδρυση του *ανώτατου συμβουλίου απεριόριστης εξουσίας*. Το νέο αυτό κυβερνητικό σώμα αποτελείται από εκατό Πιστούς των Ημερών, των οποίων προΐσταται μία Ενοποίηση των Ημερών και η πρώτη πράξη του ανώτατου αυτού συμβουλίου είναι να αναγνωρίσει τη συνεχιζόμενη κυριαρχία του Κυρίαρχου Δημιουργού Υιού.

55:10.2 Η συμπαντική διοίκηση, καθ' όσον αφορά στον Γαβριήλ και τον Πατέρα Μελχισεδέκ, είναι σχεδόν αναλλοίωτη. Το συμβούλιο αυτό της απεριόριστης εξουσίας ασχολείται κυρίως με τα καινούργια προβλήματα και τις νέες συνθήκες που προκύπτουν λόγω της προηγμένης κατάστασης του φωτός και της ζωής.

55:10.3 Ο Βοηθός Επιθεωρητής κινητοποιεί τώρα όλους τους Επιφορτισμένους Φρουρούς να συστήσουν το *σώμα σταθεροποίησης του τοπικού σύμπαντος* και ζητά από τον Πατέρα Μελχισεδέκ να μοιρασθεί την εποπτεία του μαζί του. Και τώρα, για πρώτη φορά, ένα σώμα Εμπνευσμένων τριαδικών Πνευμάτων προσαρτάται στην υπηρεσία των Ενοποιήσεων των Ημερών.

55:10.4 Η παγίωση ενός ολόκληρου τοπικού σύμπαντος στο φως και τη ζωή σηματοδοτεί βαθιές αναπροσαρμογές σ' ολόκληρο το σχέδιο διοίκησης, από τους μεμονωμένους κατοικημένους κόσμους μέχρι το αρχηγείο του σύμπαντος. Νέες σχέσεις διευρύνονται ως τους αστερισμούς και τα συστήματα. Το Πνεύμα-Μητέρα του τοπικού σύμπαντος βιώνει καινούργιες στενές σχέσεις με το Κυρίαρχο Πνεύμα του υπερσύμπαντος και ο Γαβριήλ εγκαθιστά άμεση επαφή με τους Αρχαίους των Ημερών, η οποία ενεργοποιείται όταν και όσο καιρό ο Κυρίαρχος Υιός μπορεί να απουσιάζει από τον αρχηγικό κόσμο.

55:10.5 Κατά τη διάρκεια αυτής, αλλά και των επόμενων εποχών, οι Υιοί Μάγιστροι εξακολουθούν να λειτουργούν ως απονεμητικοί κριτές, ενώ εκατό από αυτούς τους Υιούς Άβοναλ του Παραδείσου συνιστούν το νέο ανώτατο συμβούλιο του Λαμπρού και Πρωινού Αστέρα στην πρωτεύουσα του σύμπαντος. Αργότερα, και σύμφωνα με το αίτημα των Πλανητικών Κυριάρχων, ένας από τους Μάγιστρους αυτούς Υιούς θα γίνει ο ανώτατος σύμβουλος που θα σταθμεύει στον αρχηγικό κόσμο κάθε τοπικού σύμπαντος, μέχρις ότου επιτευχθεί το έβδομο στάδιο της ενοποίησης.

55:10.6 Κατά την εποχή αυτή οι Διδάσκαλοι Υιοί της Τριάδας είναι οι εθελοντές σύμβουλοι όχι μόνο των Πλανητικών Κυριάρχων, αλλά σε ομάδες των τριών, με παρόμοιο τρόπο υπηρετούν τους πατέρες των Αστερισμών. Και στο τέλος, οι Υιοί αυτοί βρίσκουν τη θέση τους στο τοπικό σύμπαν, αφού την εποχή αυτή απομακρύνονται από τη δικαιοδοσία της τοπικής δημιουργίας και αναλαμβάνουν καθήκοντα στην υπηρεσία του ανώτατου συμβουλίου της απεριόριστης εξουσίας.

55:10.7 Τώρα, το σώμα των τελικιστών, για πρώτη φορά, αναγνωρίζει τη δικαιοδοσία μιας εκτός του Παραδείσου εξουσίας, του ανώτατου συμβουλίου. Ως τώρα οι τελικιστές δεν αναγνώριζαν την εποπτεία αυτής της πλευράς του Παραδείσου.

55:10.8 Οι Δημιουργοί Υιοί τέτοιων παγιωμένων συμπάντων περνούν μεγάλο μέρος του χρόνου τους στον Παράδεισο και τους συνδεδεμένους μ' αυτόν κόσμους, νουθετώντας τις πολυάριθμες ομάδες των τελικιστών που υπηρετούν σ' ολόκληρη την τοπική δημιουργία. Με τον τρόπο αυτό, ο άνθρωπος του Μιχαήλ θα βρει πληρέστερη αδελφοσύνη στις σχέσεις του με τους μεγαλυνθέντες τελικιστές θνητούς.

55:10.9 Η πιθανολογία πάνω στη λειτουργία αυτών των Δημιουργών Υιών σε σχέση με τα εξώτερα σύμπαντα που τώρα βρίσκονται στη διαδικασία της προκαταρκτικής συγκέντρωσης, είναι εντελώς μάταιη. Όλοι όμως κάνουμε τέτοιες υποθέσεις από καιρό σε καιρό. Φθάνοντας σ' αυτό το τέταρτο στάδιο ανάπτυξης, ο Δημιουργός Υιός αποδεσμεύεται από τα διοικητικά καθήκοντα. Ο Θεός Λειτουργός προοδευτικά συνδυάζει τη λειτουργία του μ' εκείνη του Κυρίαρχου Πνεύματος του υπερσύμπαντος και του Απείρου Πνεύματος. Φαίνεται να αναπτύσσεται μία καινούργια και εξάισια σχέση μεταξύ του Δημιουργού Υιού, του Δημιουργικού Πνεύματος, των Εσπερινών Αστέρων, των Διδασκάλων Υιών και του διαρκώς αυξανόμενου σώματος των τελικιστών.

55:10.10 Αν ο Μιχαήλ εγκατέλειπε ποτέ τον Νέβαδον, ο Γαβριήλ θα γινόταν χωρίς αμφιβολία ο κύριος διαχειριστής, με τον Πατέρα Μελχισεδέκ ως βοηθό του. Ταυτόχρονα, μία νέα κατάσταση θα ίσχυε για όλες τις τάξεις των μόνιμων πολιτών, όπως είναι οι Υλικοί Υιοί, οι γιουνιβιτέτια, οι μεσοδιάστατοι, οι σουσέτια, και οι δια του Πνεύματος συγχωνευμένοι θνητοί. Όσο, όμως, συνεχίζεται η εξέλιξη, τα σεραφείμ και οι αρχάγγελοι θα χρειάζονται στη διοίκηση του σύμπαντος.

55:10.11 Είμαστε, πάντως, ικανοποιημένοι πάνω σε δύο σημεία των υποθέσεών μας: Αν οι Δημιουργοί Υιοί προορίζονται για τα εξώτερα σύμπαντα, οι Θεοί Λειτουργοί αναμφίβολα θα τους συνοδεύσουν. Είμαστε εξ ίσου βέβαιοι ότι οι Μελχισεδέκ πρόκειται να παραμείνουν στα σύμπαντα καταγωγής τους. Πιστεύουμε ότι οι Μελχισεδέκ είναι προορισμένοι να παίζουν ακόμη περισσότερο υπεύθυνους ρόλους στην κυβέρνηση και τη διοίκηση του τοπικού σύμπαντος.

11. ΤΑ ΣΤΑΔΙΑ ΤΟΥ ΜΕΙΖΟΝΟΣ ΚΑΙ ΕΛΑΣΣΟΝΟΣ ΤΟΜΕΑ

55:11.1 Οι μείζονες και οι ελάσσονες τομείς του υπερσύμπαντος δεν εμφανίζονται άμεσα στο σχέδιο παγίωσης του φωτός και της ζωής. Μία τέτοια εξελικτική πρόοδος αναφέρεται βασικά στο τοπικό σύμπαν ως μονάδα και αφορά μόνο στα στοιχεία που συνθέτουν ένα τοπικό σύμπαν. Ένα υπερσύμπαν παγιώνεται στο φως και τη ζωή όταν όλα τα τοπικά σύμπαντα που το απαρτίζουν έχουν με τον τρόπο αυτό τελειοποιηθεί. Ούτε ένα, όμως, από τα επτά υπερσύμπαντα δεν έχει φθάσει καν σε επίπεδο προόδου που να πλησιάζει την κατάσταση αυτή.

55:11.2 *Η εποχή του ελάσσονος τομέα.* Όσο μπορούν να διεισδύσουν οι παρατηρήσεις, το πέμπτο στάδιο σταθεροποίησης, ή στάδιο του ελάσσονος τομέα έχει να κάνει αποκλειστικά με τη φυσική κατάσταση και την ισοδύναμη παγίωση των εκατό συνδεδεμένων τοπικών συμπάντων στα εγκατεστημένα κυκλώματα του υπερσύμπαντος. Προφανώς κανείς, ει μη μόνον τα κέντρα δύναμης και οι συνεργάτες τους ασχολούνται με τις αναπροσαρμογές αυτές της υλικής δημιουργίας.

55:11.3 *Η εποχή του μείζονος τομέα.* Σχετικά με το έκτο στάδιο, ή τη σταθεροποίηση του μείζονος τομέα, μπορούμε να εικάσουμε μόνο, αφού κανείς μας δεν έγινε μάρτυρας τέτοιου γεγονότος. Παρ' όλ' αυτά, μπορούμε να υποθέσουμε πολλά πάνω στις διοικητικές καθώς και

άλλες αναπροσαρμογές που πιθανόν να συνοδεύουν μία τέτοια προηγμένη κατάσταση κατοικημένων κόσμων καθώς και των συμπαντικών συνόλων τους.

55:11.4 Εφ' όσον η κατάσταση του ελάσσονος τομέα έχει να κάνει με την ισοδύναμη φυσική εξισορρόπηση, συμπεραίνουμε ότι η ενοποίηση του μείζονος τομέα θα αφορά σε ορισμένα νέα διανοητικά επίπεδα επίτευξης, πιθανόν κάποιες προηγμένες κατακτήσεις της υπέρτατης συνειδητοποίησης της κοσμικής σοφίας.

55:11.5 Καταλήγουμε σε συμπεράσματα πάνω στις αναπροσαρμογές που θα μπορούσαν ίσως να ακολουθήσουν τη συνειδητοποίηση των έως τώρα ανέφικτων επιπέδων εξελικτικής προόδου παρατηρώντας τα αποτελέσματα τέτοιων επιτευγμάτων σε μεμονωμένους κόσμους καθώς και στην εμπειρία των θνητών ατόμων που χουν σ' αυτούς τους παλαιότερους και εξαιρετικά ανεπτυγμένους πλανήτες.

55:11.6 Ας γίνει σαφές ότι οι διοικητικοί μηχανισμοί και οι κυβερνητικές τεχνικές ενός σύμπαντος, ή ενός υπερσύμπαντος δεν μπορούν με οποιοδήποτε τρόπο να περιορίσουν, ή να καθυστερήσουν την εξελικτική ανάπτυξη, ή την πνευματική πρόοδο ενός μεμονωμένου κατοικημένου πλανήτη, ή οποιουδήποτε μεμονωμένου θνητού σε μία τέτοια σφαίρα.

55:11.7 Σε ορισμένα από τα γηραιότερα σύμπαντα βρίσκουμε κόσμους παγιωμένους στο πέμπτο και έκτο στάδιο του φωτός και της ζωής – εκτεινόμενα ακόμη μακρύτερα, στην έβδομη εποχή – τα τοπικά συστήματα των οποίων δεν έχουν ακόμη εγκατασταθεί στο φως. Νεώτεροι πλανήτες μπορεί να καθυστερήσουν την ενοποίηση του συστήματος αλλά τούτο δεν εμποδίζει ουδέ κατ' ελάχιστο την πρόοδο ενός παλαιότερου και προηγμένου κόσμου. Ούτε μπορούν οι περιβαλλοντικοί περιορισμοί, ακόμη και σ' έναν απομονωμένο κόσμο, να αποθαρρύνουν το προσωπικό επίτευγμα του κάθε θνητού. Ο Ιησούς από τη Ναζαρέτ, ως άνθρωπος μεταξύ ανθρώπων, προσωπικά έφθασε στο στάδιο του φωτός και της ζωής πριν από δέκα εννέα αιώνες στην Ουράντια.

55:11.8 Είναι δια της παρατήρησης του τι λαμβάνει χώρα στους από μακρού παγιωμένους κόσμους που φθάνουμε σε σχετικά ασφαλή συμπεράσματα πάνω στο τι θα γίνει όταν ένα ολόκληρο υπερσύμπαν παγιωθεί στο φως, έστω και αν δεν μπορούμε με βεβαιότητα να υποθέσουμε το αποτέλεσμα της σταθεροποίησης των επτά υπερσυμπάντων.

12. ΤΟ ΕΒΔΟΜΟ ΣΤΑΔΙΟ, Ή ΣΤΑΔΙΟ ΤΟΥ ΥΠΕΡΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

55:12.1 Δεν μπορούμε να προβλέψουμε θετικά τι θα μπορούσε να συμβεί όταν ένα υπερσύμπαν παγιωθεί στο φως, διότι ένα τέτοιο γεγονός δεν έχει ποτέ πραγματοποιηθεί. Από τις διδαχές των Μελχισεδέκ, οι οποίες δεν έχουν ποτέ διαψευσθεί, συμπεραίνουμε ότι σαρωτικές αλλαγές θα γίνουν σ' ολόκληρη την οργάνωση και τη διοίκηση κάθε μονάδας των δημιουργιών του χρόνου και του διαστήματος που θα φθάνουν από τους κατοικημένους κόσμους στο αρχηγείο του υπερσύμπαντος.

55:12.2 Πιστεύεται γενικά ότι μεγάλοι αριθμοί των, κατά τα λοιπά αδέσμευτων, δια των πλασμάτων τριαδοποιημένων υιών πρόκειται να συναθροιστούν στο αρχηγείο και τις πρωτεύουσες των τομέων των παγιωμένων υπερσυμπάντων. Τούτο μπορεί να γίνει εν αναμονή της άφιξης, που θα γίνει κάποτε, των κατοίκων του εξώτερου διαστήματος, κατά την πορεία τους προς τη Χαβόνα και τον Παράδεισο. Δεν το γνωρίζουμε, όμως, πραγματικά.

55:12.3 Αν και όταν ένα υπερσύμπαν παγιωθεί στο φως και τη ζωή, πιστεύουμε ότι οι επί του παρόντος έχοντες συμβουλευτικό ρόλο Απεριόριστοι Επόπτες του Υπέρτατου θα αποτελέσουν το ανώτερο διοικητικό σώμα στον αρχηγικό κόσμο του υπερσύμπαντος.

Τούτες είναι οι οντότητες που μπορούν να επικοινωνήσουν άμεσα με τους απολυτοειδείς διοικητές, οι οποίοι αμέσως θα δραστηριοποιηθούν στο υπερσύμπαν. Αν και οι Απεριόριστοι αυτοί Επόπτες λειτουργούν από μακρού ως εισηγητές και σύμβουλοι στις προηγμένες εξελικτικές μονάδες της δημιουργίας, δεν αναλαμβάνουν διοικητικά καθήκοντα μέχρις ότου η εξουσία του Υπέρτατου Όντος γίνει κυριαρχική.

55:12.4 Οι Απεριόριστοι Επόπτες του Υπέρτατου, οι οποίοι λειτουργούν σε μεγαλύτερη έκταση κατά την εποχή αυτή, δεν είναι πεπερασμένοι, απολυτοειδείς, απώτατοι, ή άπειροι. Είναι το ίδιο το υπέρτατο και εκπροσωπούν μόνο τον Θεό τον Υπέρτατο. Είναι η προσωποποίηση του υπέρτατου στο χρόνο και το χώρο και γι' αυτό δεν λειτουργούν στη Χαβόνα.

Λειτουργούν μόνον ως υπέρτατοι ενοποιητές. Είναι πιθανόν να είναι αναμεμειγμένοι στην τεχνική της συμπαντικής ανακλαστικότητας, αλλά δεν είμαστε βέβαιοι.

55:12.5 Κανείς μας δεν εμφορείται από μία ικανοποιητική άποψη του τι θα συμβεί όταν το μέγα σύμπαν (τα επτά υπερσύμπαντα, ως εξαρτώμενα από τη Χαβόνα) παγιωθεί απόλυτα στο φως και τη ζωή. Το γεγονός αυτό θα αποτελέσει χωρίς αμφιβολία το πλέον συγκλονιστικό περιστατικό στα χρονικά της αιωνιότητας, από την εμφάνιση του κεντρικού σύμπαντος. Υπάρχουν εκείνοι οι οποίοι υποστηρίζουν ότι το ίδιο το Υπέρτατο Ον θα αποκαλυφθεί από το μυστήριο της Χαβόνα που περιβάλλει το πνευματικό του πρόσωπο και θα κατοικήσει στο αρχηγείο του έβδομου υπερσύμπαντος, ως ο κραταιός και εμπειρικός κυρίαρχος των τελειοποιημένων δημιουργιών του χρόνου και του διαστήματος. Δεν το γνωρίζουμε, όμως, στ' αλήθεια.

55:12.6 [Παρουσιάστηκε από έναν Κραταιό Αγγελιαφόρο προσωρινά αποσπασμένο στο Συμβούλιο των Αρχαγγέλων στην Ουράντια.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 56

Η ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

56:0.1 Ο Θεός είναι ενότητα. Το Θείο είναι συμπαντικά συντονισμένο. Το σύμπαν των συμπάντων είναι ένας απέραντος, ολοκληρωμένος μηχανισμός, ο οποίος ελέγχεται απόλυτα από μία άπειρη διάνοια. Οι φυσικοί, διανοητικοί και πνευματικοί χώροι της συμπαντικής δημιουργίας συνδέονται με τρόπο θείο. Το τέλειο και το ατελές πραγματικά αλληλοσυσχετίζονται και ως εκ τούτου μπορεί το πεπερασμένο, εξελικτικό πλάσμα να ανελιχθεί στον Παράδεισο, υπακούοντας στην εντολή του Πατέρα του Σύμπαντος: «Γίνετε τέλειοι, καθώς εγώ είμαι τέλειος.»

56:0.2 Τα διαφορετικά επίπεδα της δημιουργίας είναι όλα ενοποιημένα στα σχέδια και τη διοίκηση των Αρχιτεκτόνων του Κυρίαρχου Σύμπαντος. Στον περιορισμένο νου των θνητών του χρόνου και του διαστήματος, το σύμπαν μπορεί να παρουσιάζει πολλά προβλήματα και καταστάσεις οι οποίες φαινομενικά να εμφανίζουν δυσαρμονία και να υποδηλώνουν απουσία αποτελεσματικού συντονισμού. Αλλά εκείνοι από εμάς που είναι ικανοί να παρατηρήσουν την ευρύτερη έκταση των συμπαντικών φαινομένων και είναι περισσότερο έμπειροι στην τέχνη αυτή του εντοπισμού της βασικής ενότητας, που συνεπάγεται τη δημιουργική ποικιλία και της ανακάλυψης της θείας αρμονίας, η οποία απλώνεται πάνω σ' ολόκληρη αυτή τη λειτουργία της πολλαπλότητας, αντιλαμβάνονται καλύτερα την θεία και μοναδική επιδίωξη που παρουσιάζεται σε όλες αυτές τις πολυποίκιλες εκδηλώσεις της συμπαντικής δημιουργικής ενέργειας.

1. ΦΥΣΙΚΟΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ

56:1.1 Η φυσική, ή υλική δημιουργία δεν είναι άπειρη, αλλά είναι τέλεια συντονισμένη. Υπάρχει ισχύς, ενέργεια και δύναμη, αλλά όλες έχουν μία προέλευση. Τα επτά υπερσύμπαντα είναι φαινομενικά δισυνπόμενα. Το κεντρικό σύμπαν, τρισυνπόμενο. Ο Παράδεισος, όμως, έχει μία και μοναδική φυσική δομή. Και ο Παράδεισος είναι η πραγματική γενεσιουργός αιτία όλων των υλικών συμπάντων – παρελθόντων, παρόντων και μελλοντικών. Τα κοσμικά, όμως, αυτά παράγωγα είναι ένα *αιώνιο* αποτέλεσμα. Σε μηδέν χρόνο - παρελθόντα, παρόντα, ή μέλλοντα – το διάστημα, αλλά και ο υλικός κόσμος εκπορεύονται από το πυρηνικό Νησί του Φωτός. Ως η κοσμική πηγή, ο Παράδεισος λειτουργεί προγενέστερα του διαστήματος και πριν από το χρόνο. Εξ αυτού τα παράγωγά του θα φαίνονταν ότι στερούνται χρόνου και διαστήματος αν δεν αναδύονταν δια του Ανεπιφύλακτου Απόλυτου του ύπατου ταμιευτήρα τους στο διάστημα, του αποκαλυπτή και ρυθμιστή τους στο χρόνο.

56:1.2 Το Ανεπιφύλακτο Απόλυτο στηρίζει το φυσικό σύμπαν, ενώ το Θείο Απόλυτο ενεργοποιεί τον έξοχο υπερέλεγχο εφ' όλης της υλικής πραγματικότητας. Και τα δύο Απόλυτα ενοποιούνται δια του Συμπαντικού Απόλυτου. Αυτός ο συνεκτικός συσχετισμός του υλικού σύμπαντος γίνεται καλύτερα κατανοητός από όλες τις οντότητες – υλικές, μοροντιανές, απολυτοειδείς, ή πνευματικές – δια της παρατήρησης της βαρυτικής απόκρισης του συνόλου της αυθεντικής, υλικής πραγματικότητας προς τη βαρύτητα, την επικεντρωνόμενη στον χαμηλότερο Παράδεισο.

56:1.3 Η ενοποίηση της βαρύτητας είναι συμπαντική και ομοιόμορφη. Η απόκριση προς την αμιγή ενέργεια είναι επίσης συμπαντική και αναπόφευκτη. Η αμιγής ενέργεια (η πρωταρχική δύναμη) και το αμιγές πνεύμα προ-ανταποκρίνονται απολύτως στην βαρύτητα. Οι πρωταρχικές αυτές δυνάμεις, ανήκουσες στα Απόλυτα, ελέγχονται προσωπικά από τον Πατέρα του Σύμπαντος. Ως εκ τούτου, το σύνολο της βαρύτητας επικεντρώνεται στην προσωπική παρουσία του, αμιγούς ενέργειας και πνεύματος, Πατέρα του Σύμπαντος στην υπεράνω της ύλης κατοικία του.

56:1.4 Η αμιγής ενέργεια είναι ο προπάτορας όλων των σχετικών, μη πνευματικών, λειτουργικών πραγματικοτήτων, ενώ το αμιγές πνεύμα είναι το δυναμικό του θείου και κατευθυντήριου υπερελέγχου όλων των βασικών ενεργειακών συστημάτων. Και οι πραγματικότητες αυτές, τόσο διαφορετικές, όπως εκδηλώνονται σ' ολόκληρο το σύμπαν και όπως παρατηρούνται στην κίνηση του χρόνου, επικεντρώνονται και οι δύο στο πρόσωπο του Πατέρα του Παραδείσου. Εντός του γίνονται ένα – πρέπει να ενοποιηθούν – διότι ο Θεός είναι ένας. Η προσωπικότητα του Πατέρα είναι απόλυτα ενοποιημένη.

56:1.5 Στην άπειρη φύση του Θεού του Πατέρα δεν θα ήταν δυνατόν να υπάρχει δισυνπόμενη πραγματικότητα, όπως φυσική και πνευματική. Όταν, όμως, κοιτάξουμε πέραν των άπειρων επιπέδων και της απόλυτης πραγματικότητας των προσωπικών αξιών του Πατέρα του Σύμπαντος, παρατηρούμε την ύπαρξη των δύο αυτών πραγματικοτήτων και αναγνωρίζουμε ότι αντιδρούν πλήρως στην προσωπική του παρουσία. Εντός του συνίστανται τα πάντα.

56:1.6 Τη στιγμή που αφήνετε την ανεπιφύλακτη έννοια της άπειρης προσωπικότητας του Πατέρα του Σύμπαντος, πρέπει να θεωρήσετε τη ΔΙΑΝΟΙΑ ως την αναπόφευκτη τεχνική της ενοποίησης της αεί-διευρυνόμενης απόκλισης αυτών των δισυνπόμενων συμπαντικών εκδηλώσεων της αυθεντικής, μοναδικής υπόστασης, προσωπικότητας του Δημιουργού, της Πρώτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου – του ΕΙΜΑΙ.

2. ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

^{56:2.1}Ο Πατέρας-Λογισμός πραγματοποιεί την έκφραση του πνεύματος στον Λόγο-Υιό και επιτυγχάνει τη διεύρυνση της πραγματικότητας δια του Παραδείσου στα αχανή υλικά σύμπαντα. Οι πνευματικές εκφράσεις του Αιώνιου Υιού συνδέονται με τα υλικά επίπεδα της δημιουργίας μέσω της λειτουργίας του Απείρου Πνεύματος, δια της, προς το πνεύμα αντιδρώσας, διανοητικής λειτουργίας του οποίου και των φυσικών-κατευθυντήριων διανοητικών πράξεων του οποίου, οι πνευματικές πραγματικότητες του Θείου και οι υλικές επιπτώσεις του Θείου συνδέονται οι μεν με τις δε.

^{56:2.2}Η διάνοια αποτελεί το λειτουργικό δώρο του Απείρου Πνεύματος, άπειρη, ως εκ τούτου, δυνητικά και συμπαντική σε πλήρωση. Ο πρωταρχικός λογισμός του Πατέρα του Σύμπαντος διαιωνίζεται σε δυσπόστατη έκφραση: Το Νησί του Παραδείσου και το Θείο του ισόποσο, τον πνευματικό και Αιώνιο Υιό. Τέτοια δυσκότητα της αιώνιας πραγματικότητας καθιστά το διανοητικό Θεό, το Άπειρο Πνεύμα, αναπόφευκτο. Ο νους αποτελεί τον απαραίτητο δίαυλο επικοινωνίας μεταξύ της πνευματικής και υλικής πραγματικότητας. Το υλικό, εξελικτικό πλάσμα μπορεί να συλλάβει και να κατανοήσει το ενοικούν πνεύμα μόνο δια της λειτουργίας του νου.

^{56:2.3}Τούτος ο άπειρος και συμπαντικός νους λειτουργεί στα σύμπαντα του χρόνου και του διαστήματος ως η κοσμική διάνοια. Και παρ' όλον ότι εκτείνεται από την πρωτόγονη λειτουργία των συνοδών πνευμάτων, έως τη μεγαλειώδη διάνοια του διευθύνοντα συμβούλου ενός σύμπαντος, ακόμη και αυτή η κοσμική διάνοια είναι επαρκώς ενοποιημένη στην εποπτεία των Επτά Κυρίαρχων Πνευμάτων, τα οποία είναι και αυτά συντονισμένα με την Υπέρτατη Διάνοια του χρόνου και του διαστήματος και τέλεια συνδεδεμένα με την τα πάντα περικλείουσα διάνοια του Απείρου Πνεύματος.

3. ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΝΟΠΟΙΗΣΗ

^{56:3.1}Καθώς η συμπαντική διανοητική βαρύτητα επικεντρώνεται στην εν Παραδείσω προσωπική παρουσία του Απείρου Πνεύματος, έτσι και η συμπαντική πνευματική βαρύτητα επικεντρώνεται στην Παραδείσια προσωπική παρουσία του Αιώνιου Υιού. Ο Πατέρας του Σύμπαντος είναι ένας, αλλά στο χωροχρόνο αποκαλύπτεται μέσω των δυσπόστατων φαινομένων της αμιγούς ενέργειας και του αμιγούς πνεύματος.

^{56:3.2}Οι πνευματικές πραγματικότητες του Παραδείσου είναι επίσης μία, αλλά σε όλες τις χωροχρονικές καταστάσεις και σχέσεις το μοναδικό αυτό πνεύμα αποκαλύπτεται δια των δυσπόστατων φαινομένων των πνευματικών προσωποτήτων και των εκδηλώσεων του Αιώνιου Υιού, καθώς επίσης και δια των πνευματικών προσωποτήτων και των επιδράσεων του Απείρου Πνεύματος και των συνεργικών δημιουργιών. Επιπλέον, δε, υπάρχει και ένα τρίτο – αμιγώς πνευματική κλασματοποίηση – η πλήρωση του Πατέρα δια των Προσαρμοστών της Σκέψης καθώς και άλλων πνευματικών οντοτήτων, οι οποίες είναι προατομικές.

^{56:3.3}Ανεξαρτήτως του σε ποιο επίπεδο συμπαντικών δραστηριοτήτων μπορεί να συναντήσετε πνευματικά φαινόμενα, ή να επικοινωνήσετε με πνευματικές υπάρξεις, γνωρίζετε ότι όλες εκπορεύονται από τον Θεό ο οποίος είναι πνεύμα, δια της λειτουργίας του Πνεύματος-Υιού και της Άπειρης Διάνοιας-Πνεύματος. Και τούτο το ευρύτατα διεσπαρμένο πνεύμα λειτουργεί ως φαινόμενο στους εξελικτικούς κόσμους του χρόνου, όπως κατευθύνεται από τα αρχηγεία των τοπικών συμπάντων. Από τις πρωτεύουσες αυτές των Δημιουργών Υιών εκπορεύονται το Άγιο Πνεύμα και το Πνεύμα της Αλήθειας, μαζί με

τη λειτουργία των συνοδών διανοιών-πνευμάτων, προς τα κατώτερα, εξελισσόμενα επίπεδα της υλικής διάνοιας.

56:3.4 Ενώ η διάνοια είναι περισσότερο ενοποιημένη στο επίπεδο των Κυρίαρχων Πνευμάτων, σε συνεργασία με το Υπέρτατο Ον, και όπως η κοσμική διάνοια υποτάσσεται στην Απόλυτη Διάνοια, η πνευματική λειτουργία επί των εξελισσόμενων κόσμων είναι περισσότερο άμεσα ενοποιημένη στις προσωπικότητες που κατοικούν στα αρχηγεία των τοπικών συμπάντων και στα πρόσωπα των προεδρευόντων Θείων Λειτουργών, οι οποίοι είναι με τη σειρά τους σχεδόν τέλεια συνδεδεμένοι με το εν Παραδείσω κύκλωμα της βαρύτητας του Αιώνιου Υιού, όπου λαμβάνει χώρα η τελική ενοποίηση όλων των εκδηλώσεων του πνεύματος στο χρόνο και το διάστημα.

56:3.5 Η τελειοποιημένη υπόσταση των πλασμάτων μπορεί να επιτευχθεί, να διατηρηθεί και να γίνει αιώνια δια της συγχώνευσης της συνειδητοποιημένης διάνοιας με ένα κλάσμα του προ-Τριαδικού πνευματικού δώρου ενός εκ των προσώπων της Παραδείσιας Τριάδας. Ο θνητός νους είναι δημιουργία των Υιών και των Θυγατέρων του Αιώνιου Υιού και του Απείρου Πνεύματος και, όταν συγχωνεύεται με τον Προσαρμοστή της Σκέψης που προέρχεται από τον Πατέρα, μετέχει στην τρίπτυχη πνευματική ιδιότητα των εξελικτικών κόσμων. Οι τρεις, όμως, αυτές πνευματικές εκφάνσεις ενοποιούνται τέλεια στους τελικιστές, έστω και όπως ήταν στην αιωνιότητα έτσι ενοποιημένοι με το Συμπαντικό ΕΙΜΑΙ πριν αυτό γίνει ο Συμπαντικός Πατέρας του Αιώνιου Υιού και του Απείρου Πνεύματος.

56:3.6 Το Πνεύμα πρέπει πάντοτε και τελικά να είναι τρίπτυχο, όσον αφορά στην έκφραση και ενοποιημένο δια της Τριάδας στην τελική του πραγμάτωση. Το Πνεύμα προέρχεται από μία πηγή, μέσω μιας τρίπτυχης έκφρασης. Και στην τελικότητα πρέπει και μπορεί να φθάσει στην πλήρη πραγμάτωσή του, στη θεία αυτή ενοποίηση η οποία βιώνεται στην εύρεση του Θεού – την αρμονία με το θείο – στην αιωνιότητα, καθώς επίσης και δια της λειτουργίας της κοσμικής διάνοιας της άπειρης έκφρασης του αιώνιου λόγου του συμπαντικού λογισμού του Πατέρα.

4. ΕΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑΣ

56:4.1 Ο Πατέρας του Σύμπαντος είναι μία θεία τελειοποιημένη προσωπικότητα. Ως εκ τούτου, όλα τα ανερχόμενα παιδιά του που μεταφέρονται στον Παράδεισο δια της ανακτώμενης κεκτημένης ταχύτητας των Προσαρμοστών της Σκέψης, οι οποίοι απεστάλησαν από τον Παράδεισο για να ενοικήσουν τους υλικούς θνητούς υπακούοντας στην εντολή του Πατέρα, με τον ίδιο τρόπο θα γίνουν πλήρως ενοποιημένες προσωπικότητες πριν φθάσουν στη Χαβόνα.

56:4.2 Η προσωπικότητα εγγενώς προσπαθεί να ενοποιήσει όλες τις συνιστώσες πραγματικότητες. Η άπειρη προσωπικότητα της Πρώτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου, ο Πατέρας του Σύμπαντος, ενοποιεί και τα επτά συνιστώντα Απόλυτα του Απείρου. Και η προσωπικότητα του θνητού ανθρώπου, όντας αποκλειστική και άμεση πλήρωση του Πατέρα του Σύμπαντος, με τον ίδιο τρόπο διαθέτει τη δυνατότητα ενοποίησης των παραγόντων που συνιστούν το θνητό πλάσμα. Μία τέτοια ενοποιητική δημιουργικότητα της προσωπικότητας κάθε πλάσματος, αποτελεί γενέθλιο σημάδι, της ανώτερης και αποκλειστικής του προέλευσης, ενώ είναι ένα επιπλέον στοιχείο της αδιάσπαστης επαφής του με την ίδια αυτή προέλευση μέσω του κυκλώματος της προσωπικότητας, δια του οποίου η προσωπικότητα των πλασμάτων διατηρεί άμεση και συνεχή επαφή με τον Πατέρα όλων των προσωπικοτήτων στον Παράδεισο.

56:4.3 Παρ' όλον ότι ο Θεός είναι πασίδηλος από τους χώρους του Επτάπτυχου μέσω του υπέρτατου και του απώτατου στον θεό τον Απόλυτο, το κύκλωμα της προσωπικότητας, επικεντρωνόμενο στον παράδεισο και στο πρόσωπο του Θεού του Πατέρα, μεριμνά για την πλήρη και τέλεια ενοποίηση όλων αυτών των διαφορετικών εκφάνσεων της θείας προσωπικότητας, τόσο, όσον αφορά σε όλες τις προσωπικότητες των πλασμάτων, σε όλα τα επίπεδα της ευφυούς υπόστασης και σε όλους τους χώρους του τέλειου, τελειοποιημένου και τελειοποιούμενου σύμπαντος.

56:4.4 Ενώ ο Θεός είναι για τα σύμπαντα και μέσα σ' αυτά όλα όσα έχουμε παρουσιάσει, παρά ταύτα, για εσάς αλλά και για όλα τα άλλα πλάσματα που γνωρίζουν τον Θεό είναι ένας, ο πατέρας σας και ο Πατέρας τους. Για την προσωπικότητα ο Θεός δεν μπορεί να είναι πλουραλιστικός. Ο θεός είναι ο Πατέρας για κάθε ένα από τα πλάσματά του και είναι κυριολεκτικά αδύνατο για οποιοδήποτε παιδί να έχει περισσότερους από έναν πατέρες.

56:4.5 Φιλοσοφικά, κοσμικά και αναφορικά με τα διαφορετικά επίπεδα και χώρους εκδήλωσης, μπορείτε, αλλά και πρέπει να κατανοήσετε τη λειτουργία των πλουραλιστικών Θεοτήτων και να υποθέσετε την ύπαρξη των πλουραλιστικών Τριάδων. Αλλά στη λατρευτική εμπειρία της ατομικής επικοινωνίας κάθε προσωπικότητας που εκδηλώνει τη λατρεία της, σ' ολόκληρο το κυρίαρχο σύμπαν, ο Θεός είναι ένας. Και αυτή η ενοποιημένη και ατομική Θεότητα είναι ο εν Παραδείσω γονέας μας, ο Θεός ο Πατέρας, ο επιφοιτών, ο προστάτης και Πατέρας όλων των προσωπικοτήτων, από το θνητό άνθρωπο στους κατοικημένους κόσμους, ως τον Αιώνιο Υιό, στο κεντρικό Νησί του Φωτός.

5. Η ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ

56:5.1 Η ακεραιότητα, το αδιαίρετο, της Παραδείσιας Θεότητας είναι υπαρκτό και απόλυτο. Υπάρχουν τρεις αιώνιες εξατομικεύσεις της Θεότητας – ο Πατέρας του Σύμπαντος, ο Αιώνιος Υιός και το Άπειρο Πνεύμα – αλλά στην Παραδείσια Τριάδα είναι ουσιαστικά ένας, αδιαίρετος και αχώριστος.

56:5.2 Από το Από το αρχικό επίπεδο υπαρξιακής πραγματικότητας του Παραδείσου-Χαβόνα, διακρίνονται δύο υπό-απόλυτα επίπεδα και από αυτά άρχισαν ο Πατέρας, ο Υιός και το Πνεύμα τη δημιουργία των πολυάριθμων προσωπικών συνεργατών και υφισταμένων τους. Και ενώ είναι ανάρμοστο, σε σχέση μ' αυτά, να επιχειρήσουμε την μελέτη της απολυτοειδούς ενοποίησης του θείου στα υπερβατικά επίπεδα του απώτατου, είναι εφικτό να εξετάσουμε ορισμένα χαρακτηριστικά της ενοποιητικής λειτουργίας των διαφόρων εξατομικεύσεων της Θεότητας στις οποίες η θεία φύση εκδηλώνεται λειτουργικά στους διαφορετικούς τομείς της δημιουργίας και τις ποικίλες τάξεις των ευφύων υπάρξεων.

56:5.3 Η παρούσα δραστηριοποίηση του θείου στα υπερσύμπαντα εκδηλώνεται δραστικά στη λειτουργία των Υπέρτατων Δημιουργών – των Δημιουργών Υιών και Πνευμάτων του τοπικού σύμπαντος, τους Αρχαίους των Ημερών του υπερσύμπαντος και τα Επτά Κυρίαρχα Πνεύματα του Παραδείσου. Οι υπάρξεις αυτές συνιστούν τα τρία πρώτα επίπεδα του Θεού του Επτάπτυχου, που οδηγούν προς το εσωτερικό, προς τον Πατέρα του Σύμπαντος και ολόκληρος αυτός ο χώρος κυριαρχίας του Θεού του Επτάπτυχου συντονίζεται στο πρώτο επίπεδο της εμπειρικής θεότητας, στο εξελισσόμενο Υπέρτατο Ον.

56:5.4 Στον Παράδεισο και στο κεντρικό σύμπαν η ενότητα του Θείου αποτελεί πραγματικό γεγονός. Σ' όλη την έκταση των εξελισσόμενων συμπάντων του χρόνου και του διαστήματος, η ενότητα του Θείου είναι επίτευγμα.

6. Η ΕΝΟΠΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΚΤΙΚΗΣ ΘΕΟΤΗΤΑΣ

56:6.1 Όταν τα τρία αιώνια πρόσωπα της Θεότητας λειτουργούν ως αδιάσπαστη Θεότητα στην Τριάδα του Παραδείσου, επιτυγχάνουν την τέλεια ενότητα. Επίσης, όταν δημιουργούν, είτε συνεργικά, είτε μεμονωμένα, οι Παραδείσιοι επίγονοί τους επιδεικνύουν τη χαρακτηριστική ενότητα του θείου. Και η θεία αυτή φύση της πρόθεσης που εκδηλώνεται δια των Υπέρτατων Δημιουργών και των Κυβερνητών των χώρων του χρόνου και του διαστήματος, έχει ως αποτέλεσμα την λανθάνουσα ενοποιητική δύναμη της κυριαρχίας του εμπειρικού υπέρτατου, το οποίο, παρουσία της απρόσωπης ενεργειακής ενότητας του σύμπαντος, δημιουργεί μία ένταση στην πραγματικότητα, η οποία μπορεί να αποσοβηθεί μόνο δια της επαρκούς ενοποίησης με τις εμπειρικές πραγματικότητες της προσωπικότητας της εμπειρικής Θεότητας.

56:6.2 Οι πραγματικότητες της υπόστασης του Υπέρτατου Όντος πηγάζουν από τις Θεότητες του Παραδείσου και στον πιλοτικό κόσμο του εξώτερου κυκλώματος της Χαβόνα ενώνονται με τη δυναμική υπεροχή του Παντοδύναμου Υπέρτατου, του προερχόμενου από τη θεία φύση των Δημιουργών του μεγάλου σύμπαντος. Ο Θεός ο Υπέρτατος ως οντότητα υπήρχε στη Χαβόνα πριν από τη δημιουργία των επτά υπερσμπάντων, αλλά εδραστηριοποιείτο μόνο σε πνευματικά επίπεδα. Η ανάπτυξη της Παντοδυναμίας του Υπέρτατου, με διαφορετική θεία σύνθεση στα εξελισσόμενα σύμπαντα, κατέληξε σε μία νέα δυναμική παρουσία της Θεότητας, η οποία συντονίσθηκε με το πνευματικό πρόσωπο του Υπέρτατου στη Χαβόνα δια της Υπέρτατης Διάνοιας, που ταυτόχρονα μεταφέρθηκε από την λανθάνουσα κατοικία της στην άπειρη διάνοια του Απείρου Πνεύματος, στη δρώσα λειτουργική διάνοια του Υπέρτατου Όντος.

56:6.3 Τα υλικής διάνοιας πλάσματα των εξελικτικών κόσμων των επτά υπερσμπάντων μπορούν να κατανοήσουν την ενότητα της Θεότητας μόνο καθώς αυτή εξελίσσεται στη δυναμική αυτή σύνθεση της προσωπικότητας του Υπέρτατου Όντος. Σε οποιοδήποτε επίπεδο ύπαρξης, ο Θεός δεν μπορεί να υπερβεί την ικανότητα κατανόησης των υπάρξεων που βρίσκονται σ' ένα τέτοιο επίπεδο. Ο θνητός άνθρωπος οφείλει, δια της αναγνώρισης της αλήθειας, της εκτίμησης του κάλλους και της λατρείας του καλού, να αναπτύξει την αναγνώριση ενός Θεού αγάπης και μετά να προχωρήσει, δια των ανελικτικών επιπέδων του θείου, στην κατανόηση του Υπέρτατου. Η Θεότητα, έχοντας δια του τρόπου αυτού γίνει κατανοητή ως δυναμικά ενοποιημένη, μπορεί κατόπιν να εξατομικευθεί πνευματικά για να γίνει κατανοητή και να κατακτηθεί από τα πλάσματα.

56:6.4 Ενώ οι ανερχόμενοι θνητοί επιτυγχάνουν την κατανόηση της δύναμης του Παντοδύναμου στις πρωτεύουσες των υπερσμπάντων και την κατανόηση της προσωπικότητας του Υπέρτατου στα εξώτερα κυκλώματα της Χαβόνα, δεν βρίσκουν πραγματικά το Υπέρτατο Ον, όπως είναι προορισμένοι να βρουν τις Θεότητες του Παραδείσου. Ακόμα και οι τελικιστές, πνεύματα έκτου επιπέδου, δεν έχουν βρει το Υπέρτατο Ον, ούτε πρόκειται να το βρουν, μέχρις ότου επιτύχουν το έβδομο επιπέδου πνευματικό στάδιο και μέχρις ότου το Υπέρτατο καταστεί ουσιαστικά ενεργό στις δραστηριότητες των μελλοντικών εξώτερων σμπάντων.

56:6.5 Όταν, όμως, οι ανερχόμενοι γνωρίσουν τον Πατέρα του Σύμπαντος ως το έβδομο επίπεδο του Θεού του Επτάπτυχου, έχουν κατανοήσει την προσωπικότητα του Πρώτου Προσώπου όλων των θείων επιπέδων των προσωπικών σχέσεων με τα πλάσματα του σύμπαντος.

7. ΟΙ ΕΞΕΛΙΚΤΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΣΥΜΠΑΝ

^{56:7.1} Η σταθερή πρόοδος της εξέλιξης στα σύμπαντα του χρόνου και του διαστήματος συνοδεύεται από τις αεί διευρυνόμενες αποκαλύψεις της Θεότητας σ' όλα τα ευφυή πλάσματα. Η επίτευξη του αποκορυφώματος της εξελικτικής προόδου σ' έναν κόσμο, ένα σύστημα, αστερισμό, σύμπαν, υπερσύμπαν, ή στο μέγα σύμπαν, σηματοδοτεί αντίστοιχες διευρύνσεις του θείου οι οποίες λειτουργούν προς, και εντός των προοδευουσών μονάδων της δημιουργίας. Και κάθε τέτοια τοπική βελτίωση της συνειδητοποίησης του θείου ακολουθείται από ορισμένες, σαφώς καθορισμένες επιπτώσεις της διευρυμένης εκδήλωσης του θείου σε όλους τους άλλους τομείς της δημιουργίας. Εκτεινόμενος έξω από τον Παράδεισο, κάθε νέος χώρος κυριαρχίας της πραγματοποιηθείσας και επιτευχθείσας εξέλιξης συνιστά μία νέα και διευρυμένη αποκάλυψη της εμπειρικής Θεότητας στο σύμπαν των συμπτάντων.

^{56:7.2} Καθώς τα απαρτίζοντα ένα τοπικό σύμπαν στοιχεία προοδευτικά εγκαθίστανται στο φως και τη ζωή, ο Θεός ο Επτάπτυχος εκδηλώνεται ολοένα και περισσότερο. Η εξέλιξη του χρόνου και του διαστήματος δρομολογείται σ' έναν πλανήτη με την αρχική έκφραση του θεού του Επτάπτυχου – τη συνεργασία Δημιουργού Υιού-Δημιουργικού Πνεύματος – να αναλαμβάνει τον έλεγχο. Με την παγίωση ενός συστήματος στο φως, αυτός ο σύνδεσμος Υιού-Πνεύματος φθάνει στην πλήρη λειτουργία του. Και όταν ένας ολόκληρος αστερισμός παγιωθεί δια του τρόπου αυτού, η δεύτερη φάση του Θεού του Επτάπτυχου ενεργοποιείται περισσότερο σ' όλη την έκταση ενός τέτοιου τόπου. Η ολοκληρωμένη διοικητική εξέλιξη ενός τοπικού σύμπαντος ακολουθείται από νέα και αμεσότερη επικουρία των Κυρίαρχων Πνευμάτων του υπερσύμπαντος. Και στο σημείο αυτό αρχίζει επίσης η διαρκώς διευρυνόμενη αυτή αποκάλυψη και συνειδητοποίηση του Θεού του Υπέρτατου η οποία αποκορυφώνεται στην κατανόηση του Υπέρτατου Όντος από τους ανερχομένους, ενώ διέρχονται από τους κόσμους του έκτου κυκλώματος της Χαβόνα.

^{56:7.3} Ο Πατέρας του Σύμπαντος, ο Αιώνιος Υιός και το Άπειρο Πνεύμα αποτελούν εμπειρικές εκδηλώσεις του θείου προς τα ευφυή πλάσματα και ως εκ τούτου δεν προχωρούν σε προσωπικές σχέσεις με τα διανοητικά και πνευματικά πλάσματα ολόκληρης της δημιουργίας.

^{56:7.4} Πρέπει να σημειωθεί ότι οι ανερχόμενοι θνητοί μπορεί να βιώσουν την απρόσωπη παρουσία των διαδοχικών επιπέδων της Θεότητας πολύ πριν αποκτήσουν επαρκή πνευματικότητα και σωστή εκπαίδευση ώστε να επιτύχουν την εμπειρική προσωπική αναγνώριση της, και να επικοινωνήσουν με τις Θεότητες αυτές, ως εξατομικευμένες υπάρξεις.

^{56:7.5} Κάθε νέα εξελικτική κατάκτηση σ' έναν τομέα της δημιουργίας, καθώς επίσης και κάθε νέα εισόρμηση στο διάστημα των εκδηλώσεων του θείου, ακολουθείται από ταυτόχρονες διευρύνσεις της λειτουργικής αποκάλυψης της Θεότητας εντός των, κατά την εν λόγω εποχή, υπαρχουσών και προηγούμενως οργανωθείσών μονάδων ολόκληρης της δημιουργίας. Τούτη η νέα εισόρμηση του διοικητικού έργου των συμπτάντων και των συνιστωσών μονάδων τους, μπορεί να μην φαίνεται πάντα ότι εκτελείται με ακρίβεια, σύμφωνα με την τεχνική που περιγράφηκε εδώ, επειδή η πρακτική είναι να αποστέλλονται προπορευόμενες ομάδες διαχειριστών για να προετοιμάσουν το δρόμο για τις επακόλουθες και διαδοχικές εποχές του νέου διοικητικού ελέγχου. Ακόμη και ο Θεός ο Ύπατος προαναγγέλλει τον υπερβατικό του υπερέλεγχο επί των συμπτάντων κατά τα τελευταία στάδια ενός τοπικού σύμπαντος παγιωμένου το φως και τη ζωή.

^{56:7.6}Είναι γεγονός ότι, καθώς οι δημιουργίες του χρόνου και του διαστήματος εγκαθίστανται προοδευτικά σε εξελικτικό επίπεδο, παρατηρείται μία νέα και πληρέστερη δραστηριοποίηση του Θεού του Υπέρτατου ταυτόχρονα με την αντιστοιχούσα ανάκληση των τριών πρώτων εκδηλώσεων του Θεού του Επτάπτυχου. Εάν και όταν το μέγα σύμπαν παγιωθεί στο φως και τη ζωή, ποια θα είναι τότε η μελλοντική λειτουργία των Δημιουργών-Δημιουργικών εκδηλώσεων του Θεού του Επτάπτυχου, εάν ο Θεός ο Υπέρτατος αναλάβει τον άμεσο έλεγχο των δημιουργιών αυτών του χρόνου και του διαστήματος; Πρόκειται αυτοί οι οργανωτές και πρωτοπόροι των συμπάντων του χρόνου και του διαστήματος να αποδεσμευθούν, για παρόμοιες δραστηριότητες στο εξώτερο διάστημα; Δεν το γνωρίζουμε, αλλά πιθανολογούμε πολλά πάνω σ' αυτά, καθώς και σε σχετικά μ' αυτά θέματα.

^{56:7.7}Καθώς τα όρια της εμπειρικής Θεότητας διευρύνονται στους χώρους του Ανεπιφύλακτου Απόλυτου, οραματιζόμαστε τη δραστηριοποίηση του Θεού του Επτάπτυχου κατά τις προηγούμενες εξελικτικές εποχές των δημιουργιών αυτών του μέλλοντος. Δεν συμφωνούμε όλοι πάνω στο μελλοντικό καθεστώς των Αρχαίων των Ημερών και των Κυρίαρχων Πνευμάτων του υπερσύμπαντος. Ούτε γνωρίζουμε εάν το Υπέρτατο Ον θα λειτουργεί τότε, ή όχι, όπως στα επτά υπερσύμπαντα. Όλοι όμως πιθανολογούμε ότι οι Μιχαήλ, οι Δημιουργοί Υιοί, προορίζονται να λειτουργήσουν σ' αυτά τα εξώτερα σύμπαντα. Ορισμένοι υποστηρίζουν ότι οι μελλοντικές εποχές θα γίνουν μάρτυρες μιας εγγύτερης μορφής ενοποίησης μεταξύ των Δημιουργών Υιών και των θείων Λειτουργών. Είναι, επίσης, πιθανό μία τέτοια ενοποίηση των δημιουργών να οδηγήσει σε μία νέα έκφραση της ταυτοποίησης συνεργατών-δημιουργών σ' ένα απώτατο μέλλον. Στην πραγματικότητα, όμως, δεν γνωρίζουμε τις πιθανότητες αυτές του άγνωστου μέλλοντος.

^{56:7.8}Γνωρίζουμε πάντως ότι στα σύμπαντα του χρόνου και του διαστήματος ο Θεός ο Επτάπτυχος προετοιμάζει μία προοδευτική προσέγγιση προς τον πατέρα του Σύμπαντος και ότι αυτή η εξελικτική προσέγγιση ενοποιείται εμπειρικά στον Θεό τον Υπέρτατο. Μπορούμε να εικάσουμε ότι ένα τέτοιο σχέδιο πρέπει να επικρατήσει στα εξώτερα σύμπαντα. Από την άλλη πλευρά, οι νέες τάξεις των υπάρξεων που μπορεί κάποτε να κατοικήσουν τα σύμπαντα αυτά, ίσως καταστούν ικανές να προσεγγίσουν τη Θεότητα σ' ένα απώτατο επίπεδο και μέσω απολυτοειδών τεχνικών. Εν συντομία, δεν έχουμε την παραμικρή ιδέα πάνω στο ποια τεχνική προσέγγισης του θείου μπορεί να εφαρμοσθεί στα μέλλοντα σύμπαντα του εξώτερου διαστήματος.

^{56:7.9}Οπωσδήποτε, όμως, θεωρούμε ότι τα τελειοποιημένα υπερσύμπαντα θα γίνουν, κατά κάποιο τρόπο, μέρος της προς τον Παράδεισο ανελικτικής πορείας των υπάρξεων εκείνων οι οποίες μπορεί να κατοικούν σ' αυτές τις εξώτερες δημιουργίες. Είναι πολύ πιθανό ότι σ' αυτή τη μελλοντική εποχή, θα γίνουμε μάρτυρες της προσέγγισης στη Χαβόνα των κατοίκων του εξώτερου διαστήματος, δια των επτά υπερσυμπάντων, δια της λειτουργίας του Θεού του Υπέρτατου, με, ή χωρίς τη συνεργασία των Επτά Κυρίαρχων Πνευμάτων.

8. Ο ΥΠΕΡΤΑΤΟΣ ΕΝΟΠΟΙΗΤΗΣ

^{56:8.1}Το Υπέρτατο Ον έχει μία τρισυπόστατη λειτουργία στην εμπειρία του θνητού ανθρώπου. Πρώτον, είναι ο ενοποιητής του θείου μέσα στο χρόνο και το διάστημα, ο Θεός ο Επτάπτυχος. Δεύτερον, είναι το μέγιστο της Θεότητας το οποίο μπορούν τα πεπερασμένα πλάσματα να κατανοήσουν. Τρίτον, αποτελεί το μοναδικό δρόμο του θνητού ανθρώπου ώστε να πλησιάσει την υπερβατική εμπειρία της εναρμόνισης με την απολυτοειδή διάνοια, το αιώνιο πνεύμα και την Παραδείσια προσωπικότητα.

56:8.2 Οι ανερχόμενοι τελικιστές, έχοντας γεννηθεί στα τοπικά σύμπαντα, ανατραφεί στα υπερσύμπαντα και εκπαιδευθεί στο κεντρικό σύμπαν, περικλείουν στην προσωπική τους εμπειρία την πλήρη δυναμική της κατανόησης της θείας φύσης του Θεού του Επτάπτυχου στο χρόνο και το διάστημα, ενοποιούμενη στο Υπέρτατο. Οι τελικιστές υπηρετούν διαδοχικά στα σύμπαντα, εκτός εκείνου στο οποίο γεννήθηκαν, συσσωρεύοντας έτσι τη μία εμπειρία επί της άλλης, μέχρις ότου η ολοκλήρωση της επταπλής διαφορικότητας της πιθανής εμπειρίας των πλασμάτων επιτευχθεί. Δια της λειτουργίας των ενοικούντων Προσαρμοστών, οι τελικιστές καθίστανται ικανοί να *βρουν* τον Πατέρα του Σύμπαντος, αλλά είναι δια των τεχνικών αυτών της εμπειρίας που οι τελικιστές αυτοί φθάνουν πράγματι να *γνωρίσουν* το Υπέρτατο Ον, ενώ είναι προορισμένοι να υπηρετήσουν και την *αποκάλυψη* του Υπέρτατου αυτού Όντος εντός και προς τα μελλοντικά σύμπαντα του εξώτερου διαστήματος.

56:8.3 Να θυμάστε όλα αυτά που ο Θεός ο Πατέρας και οι εν Παραδείσω Υιοί του κάνουν για μας, ενώ εμείς με τη σειρά μας και εν πνεύματι έχουμε την ευκαιρία να κάνουμε για, και στο, αναδυόμενο Υπέρτατο Ον. Η εμπειρία της αγάπης, της ευτυχίας και της υπηρεσίας στο σύμπαν είναι αμοιβαία. Ο Θεός ο Πατέρας δεν χρειάζεται να του επιστρέψουν οι υιοί του όλα όσα εκείνος πληροί επ' αυτών, αλλά πρέπει (ή μπορούν) να πληρώσουν και εκείνοι με τη σειρά τους όλα αυτά τα πράγματα επί των συντρόφων τους και επί του αναπτυσσόμενου Υπέρτατου Όντος.

56:8.4 Όλα τα δημιουργικά φαινόμενα αντανakλούν τις προηγηθείσες δραστηριότητες του δημιουργού-πνεύματος. Είπεν ο Ιησούς – και είναι κυριολεκτικά αληθές: «Ο Υιός πράττει μόνο τα πράγματα εκείνα τα οποία βλέπει τον Πατέρα να πράττει.» Εν καιρώ, εσείς οι θνητοί ίσως αρχίσετε την αποκάλυψη του Υπέρτατου στους συντρόφους σας και, με αυξανόμενο ρυθμό, ίσως διευρύνετε την αποκάλυψη αυτή καθώς ανέρχεσθε προς τον Παράδεισο. Στην αιωνιότητα ίσως σας επιτραπεί να κάνετε ολοένα και μεγαλύτερες αποκαλύψεις του Θεού αυτού των εξελικτικών πλασμάτων σε ανώτατα επίπεδα – ακόμη και απώτατα- όπως είναι οι τελικιστές του έβδομου σταδίου.

9. Η ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΟΥ ΑΠΟΛΥΤΟΥ

56:9.1 Το Ανεπιφύλακτο Απόλυτο και το Θείο Απόλυτο ενώνονται στο Συμπαντικό Απόλυτο. Τα Απόλυτα συντονίζονται στο Απώτατο, περιορίζονται στο Υπέρτατο και μεταβάλλονται, μέσα στο χρόνο και το διάστημα, στον Θεό τον Επτάπτυχο. Σε υπό-άπειρα επίπεδα υπάρχουν *τρία* απόλυτα, αλλά στο άπειρο φαίνονται να είναι *ένα*. Στον Παράδεισο υπάρχουν τρεις προσωποποιήσεις της Θεότητας, αλλά στην Τριάδα είναι *μία*.

56:9.2 Το μεγαλύτερο φιλοσοφικό ερώτημα του κυρίαρχου σύμπαντος είναι τούτο: Υπήρχε το Απόλυτο (τα τρία Απόλυτα, ως ένα στην αιωνιότητα) προ της Τριάδας; Και είναι το Απόλυτο πρόγονος της τριάδας, Ή προηγήθηκε η Τριάδα του Απολύτου;

56:9.3 Αποτελεί το Ανεπιφύλακτο Απόλυτο μία δυναμική παρουσία, ανεξάρτητη από την Τριάδα; Επάγεται η παρουσία του θείου Απολύτου την απεριόριστη λειτουργία της Τριάδας; Και είναι το Συμπαντικό Απόλυτο η τελική λειτουργία της Τριάδας, ακόμη και μία Τριάδα των Τριάδων;

56:9.4 Σε πρώτη σκέψη, μία θεώρηση του Απολύτου ως προγόνου πάντων των πραγμάτων – ακόμη και της Τριάδας – φαίνεται να παρέχει μία παροδική ικανοποίηση συνακόλουθης ευαρέσκειας και φιλοσοφικής ενοποίησης, αλλά οποιοδήποτε παρόμοιο συμπέρασμα ακυρώνεται από την πραγματική ύπαρξη της αιώνιας φύσης της Τριάδας του Παραδείσου.

Διδαχθήκαμε και πιστεύουμε ότι ο Πατέρας του Σύμπαντος και οι Τριαδικοί συνεργάτες του είναι αιώνιοι κατά φύση και υπόσταση. Επί πλέον, δεν υπάρχει παρά ένα συνακόλουθο φιλοσοφικό συμπέρασμα και τούτο είναι: Το Απόλυτο είναι, για όλες τις ευφυείς υπάρξεις του σύμπαντος, η απρόσωπη και ισότιμη αντίδραση της Τριάδας (των Τριάδων) σε όλες τις βασικές και πρωταρχικές καταστάσεις του διαστήματος, διασυμπαντικές και εξωσυμπαντικές. Για όλες τις ευφυείς προσωπικότητες του μεγάλου σύμπαντος η Παραδείσια Τριάδα βρίσκεται για πάντα στην τελικότητα, την αιωνιότητα, το υπέρτατο και το απώτατο και, από κάθε πρακτική άποψη ατομικής κατανόησης και συνειδητοποίησης των πλασμάτων, ως απόλυτο.

56:9.5 Με τον τρόπο που ο νους των πλασμάτων μπορεί να εξετάσει το πρόβλημα αυτό, οδηγείται στην τελική θεώρηση του Συμπαντικού ΕΙΜΑΙ ως την πρωταρχική αιτία και την απεριόριστη πηγή της Τριάδας και του Απόλυτου μαζί. Ως εκ τούτου, όταν επιθυμούμε να αποκτήσουμε μία προσωπική θεώρηση του Απόλυτου, ξαναγυρίζουμε στο αιώνιο πρότυπο και το ιδεατό του Πατέρα του Σύμπαντος. Όταν θέλουμε να διευκολύνουμε την κατανόηση, ή να διευρύνουμε τη συνειδητοποίηση αυτού του, κατά τα λοιπά, απρόσωπου Απόλυτου, επανερχόμαστε στο γεγονός ότι ο Πατέρας του Σύμπαντος είναι ο υπαρκτός Πατέρας της απόλυτης προσωπικότητας. Ο Αιώνιος Υιός είναι το Απόλυτο Πρόσωπο, αν και όχι υπό την εμπειρική έννοια, η προσωποποίηση του Απόλυτου. Επιπλέον, εξακολουθούμε να οραματιζόμαστε τις εμπειρικές Τριάδες ως αποκορυφούμενες στην εμπειρική προσωποποίηση του Θείου Απόλυτου, ενώ αντιλαμβανόμαστε το Συμπαντικό Απόλυτο ως απαρτίζον τα συμπαντικά και εξωσυμπαντικά φαινόμενα της εκδηλούμενης παρουσίας των απρόσωπων δραστηριοτήτων των ενοποιημένων και συντονισμένων Θείων συσχετισμών του υπέρτατου, του απώτατου και του απείρου – της Τριάδας των Τριάδων.

56:9.6 Ο Θεός ο Πατέρας διακρίνεται σε όλα τα επίπεδα από το πεπερασμένο ως το άπειρο και, παρά το ότι τα πλάσματά του, από τον Παράδεισο ως τους εξελικτικούς κόσμους, τον αντιλαμβάνονται με ποικίλους τρόπους, μόνον ο Αιώνιος Υιός και το Άπειρο Πνεύμα τον γνωρίζουν ως αιωνιότητα.

56:9.7 Η πνευματική προσωπικότητα είναι απόλυτη μόνο στον Παράδεισο και η θεώρηση του Απόλυτου είναι ανεπιφύλακτη μόνο στην αιωνιότητα. Η Θεία παρουσία είναι απόλυτη μόνο στον Παράδεισο και η αποκάλυψη του Θεού πρέπει πάντα να είναι μερική, σχετική και προοδευτική, μέχρις ότου η δύναμή του γίνει εμπειρικά άπειρη στη διαστημική δυναμικότητα του Ανεπιφύλακτου Απόλυτου, ενώ η εκδήλωση της προσωπικότητάς του γίνεται εμπειρικά άπειρη στην εκδηλούμενη παρουσία του Θείου Απόλυτου και ενώ αυτές οι δύο δυναμικές του απείρου ενοποιούνται πραγματικά στο Συμπαντικό Απόλυτο.

56:9.8 Πέραν, όμως, των υπό-άπειρων επιπέδων, τα τρία Απόλυτα είναι ένα και ως εκ τούτου το άπειρο πραγματώνεται δια της Θεότητας, ανεξάρτητα από το αν οποιαδήποτε άλλη κατηγορία ύπαρξης πραγματώνει ποτέ τη συνειδητοποίηση του απείρου.

56:9.9 Η ύπαρξη στην αιωνιότητα συνεπάγεται την υπαρξιακή αυτοπραγμάτωση του απείρου, έστω και αν μία άλλη αιωνιότητα είναι δυνατόν να απαιτηθεί για να βιωθεί η αυτοπραγμάτωση των εμπειρικών δυναμικών, συμφυών σε μία άπειρη αιωνιότητα – ένα αιώνιο άπειρο.

56:9.10 Και ο Θεός ο Πατέρας είναι η ατομική απαρχή όλων των εκδηλώσεων της Θεότητας, αλλά και η πραγματικότητα για όλα τα ευφυή πλάσματα και τις πνευματικές υπάρξεις σ' ολόκληρο το σύμπαν των συμπάντων. Ως προσωπικότητες, τώρα, ή στις διαδοχικές

συμπαντικές εμπειρίες του αιώνιου μέλλοντος, ανεξάρτητα από το αν επιτύχετε την κατάκτηση του Θεού του Επτάπτυχου, αντιληφθείτε το Θεό τον Υπέρτατο, βρείτε τον Θεό τον Απώτατο, ή προσπαθήσετε να κατανοήσετε την αρχή του Θεού του Απόλυτου, θα ανακαλύψετε, για την αιώνια ικανοποίησή σας ότι με την ολοκλήρωση κάθε περιπέτειας που θα έχετε, σε καινούργια εμπειρικά επίπεδα, ξαναβρήκατε τον αιώνιο Θεό – τον Παραδείσιο πατέρα όλων των προσωπικοτήτων του σύμπαντος.

56:9.11 Ο Πατέρας του Σύμπαντος είναι η δικαίωση της συμπαντικής ενότητας όπως αυτή πρέπει σε βαθμό υπέρτατο, ακόμη και απώτατο, να πραγματώνεται στην μετά το απώτατο ενότητα των απολύτων αξιών και εννοιών – στην απεριόριστη Πραγματικότητα.

56:9.12 Οι Οργανωτές της Κυρίαρχης Δύναμης προχωρούν στο διάστημα και κινητοποιούν τις ενέργειές του ώστε να ανταποκριθούν στη βαρύτητα της Παραδείσιας έλξης του Πατέρα του Σύμπαντος και κατόπιν έρχονται οι Δημιουργοί Υιοί, που διαρρυθμίζουν τις στη βαρύτητα αντιδρώσες αυτές δυνάμεις σε κατοικημένα σύμπαντα όπου εξελίσσονται ευφυή πλάσματα, τα οποία δέχονται εντός τους το πνεύμα του Πατέρα του Παραδείσου, που στη συνέχεια ανελίσσονται προς τον Πατέρα για να γίνουν σαν αυτόν, σε όλες τις δυνατές θείες ιδιότητες.

56:9.13 Η διαρκής και επεκτεινόμενη προέλαση των δημιουργικών δυνάμεων του Παραδείσου μέσα στο διάστημα φαίνεται να προαγγέλλει τον αεί διευρυνόμενο χώρο κυριαρχίας του βαρυτικού ελέγχου του Πατέρα του Σύμπαντος και τον μηδέποτε λήγοντα πολλαπλασιασμό των ποικίλων τύπων των ευφύων πλασμάτων, που μπορούν να αγαπούν το Θεό και να αγαπώνται από αυτόν και τα οποία, γνωρίζοντας έτσι το Θεό, μπορούν να αποφασίσουν να γίνουν σαν αυτόν, να επιλέξουν να κατακτήσουν τον Παράδεισο και να βρουν τον Θεό.

56:9.14 Το σύμπαν των συμπάντων είναι απόλυτα ενοποιημένο. Ο Θεός είναι ένας σε δύναμη και υπόσταση. Υπάρχει συντονισμός όλων των επιπέδων της ενέργειας και όλων των φάσεων της προσωπικότητας. Φιλοσοφικά και εμπειρικά, ως θεώρηση και ως πραγματικότητα, όλες οι καταστάσεις και οι υπάρξεις έχουν κέντρο τον Πατέρα του Σύμπαντος. Ο Θεός είναι τα πάντα και εις τα πάντα και καμία κατάσταση, ή πλάσμα, δεν υπάρχει χωρίς αυτόν.

10. ΑΛΗΘΕΙΑ, ΟΜΟΡΦΙΑ ΚΑΙ ΚΑΛΟΣΥΝΗ

56:10.1 Καθώς οι παγιωμένοι στο φως και τη ζωή κόσμοι προχωρούν από το αρχικό στάδιο, στην έβδομη περίοδο, αντιλαμβάνονται προοδευτικά την πραγμάτωση της αλήθειας του Θεού του Επτάπτυχου, κλιμακούμενοι από την προσκύνηση του Δημιουργού Υιού, μέχρι τη λατρεία του Παραδείσιου Πατέρα του. Σ' όλη τη διάρκεια του συνεχιζόμενου έβδομου σταδίου της ιστορίας ενός τέτοιου κόσμου οι διαρκώς προοδεύοντες θνητοί διευρύνουν τις γνώσεις τους για το Θεό τον Υπέρτατο, ενώ αμυδρά διακρίνουν την πραγματικότητα της υπερισχύουσας λειτουργίας του Θεού του Απώτατου.

56:10.2 Σ' ολόκληρη τη διάρκεια της μεγαλειώδους αυτής εποχής το κύριο μέλημα των διαρκώς προοδεύοντων θνητών είναι η επιδίωξη μιας καλύτερης κατανόησης και μιας πληρέστερης συνειδητοποίησης των αντιληπτών στοιχείων του Θεού – της αλήθειας, της ομορφιάς και της καλοσύνης. Τούτο αντιπροσωπεύει την προσπάθεια του ανθρώπου να διακρίνει το Θεό στη διάνοια, την ύλη και το πνεύμα. Και καθώς ο θνητός κυνηγά αυτή την επιδίωξη, βρίσκει τον εαυτό του να απορροφάται ολοένα και περισσότερο στην εμπειρική μελέτη της φιλοσοφίας, της κοσμολογίας και του θείου.

56:10.3 Τη φιλοσοφία ως ένα σημείο την κατανοείτε και το θείο το αντιλαμβάνεσθε δια της λατρείας, της κοινωνικής προσφοράς και της ατομικής πνευματικής εμπειρίας, την

αναζήτηση όμως της ομορφιάς – της κοσμολογίας – πολύ συχνά την περιορίζετε στη μελέτη των ανθρώπινων, άτεχνων, καλλιτεχνικών προσπαθειών. Η Ομορφιά, η τέχνη, είναι εν πολλοίς θέμα ενοποίησης των αντιθέτων. Η ποικιλία είναι βασική για την θεώρηση της ομορφιάς. Η υπέρτατη ομορφιά, το απαύγασμα της πεπερασμένης τέχνης, είναι το γίνεσθαι της ενοποίησης του απείρου των κοσμικών έσχατων ορίων του Δημιουργού και του δημιουργήματος. Ο άνθρωπος που βρίσκει το Θεό και ο θεός που βρίσκει τον άνθρωπο – το δημιούργημα να γίνεται τέλειο σαν το Δημιουργό – αυτό είναι το ουράνιο επίτευγμα του υπέρτατα ωραίου, η κατάκτηση του κολοφώνα της κοσμικής τέχνης.

56:10.4 Ως εκ τούτου, ο υλισμός, η αθεΐα, είναι η μεγιστοποίηση της ασχήμιας, η κορύφωση της πεπερασμένης αντίθεσης του ωραίου. Η ανώτατη ομορφιά συνίσταται στο πανόραμα της ενοποίησης των παραλλαγών που δημιουργήθηκαν από την προ-υπαρξιακή αρμονική πραγματικότητα.

56:10.5 Η επίτευξη των κοσμολογικών επιπέδων της σκέψης περιλαμβάνει:

56:10.61. *Την περιέργεια.* Την πείνα για αρμονία και τη δίψα για ομορφιά. Συνεχείς προσπάθειες για την ανακάλυψη νέων επιπέδων αρμονικών κοσμικών σχέσεων.

56:10.72. *Την αισθητική εκτίμηση.* Την αγάπη για το ωραίο και την διαρκώς βελτιούμενη εκτίμηση της καλλιτεχνικής επαφής με όλες τις δημιουργικές εκδηλώσεις, σε όλα τα επίπεδα της πραγματικότητας.

56:10.83. *Την ηθική ευαισθησία.* Δια της συνειδητοποίησης της αλήθειας, η εκτίμηση του ωραίου οδηγεί στην αίσθηση της αιώνιας προσαρμογής των πραγμάτων εκείνων που βάλλουν την αναγνώριση της θείας καλοσύνης στις σχέσεις της Θεότητας με όλες τις υπάρξεις. Και έτσι, ακόμη και η κοσμολογία οδηγεί στην αναζήτηση των θείων αξιών της πραγματικότητας – στην συνειδητοποίηση του θεού.

56:10.9 Οι κόσμοι που παγιώθηκαν στο φως και τη ζωή ενδιαφέρονται τόσο απόλυτα για την κατανόηση της αλήθειας, του ωραίου και της καλοσύνης επειδή οι ιδιότητες των εννοιών αυτών περικλείουν την αποκάλυψη της Θεότητας στους κόσμους του χρόνου και του διαστήματος. Οι έννοιες της αιώνιας αλήθειας δημιουργούν μία συνδυασμένη έκκληση στην διανοητική και πνευματική φύση του θνητού ανθρώπου. Η συμπαντική ομορφιά αγκαλιάζει τις αρμονικές σχέσεις και ρυθμούς της κοσμικής δημιουργίας. Τούτο αποτελεί περισσότερο ευδιάκριτα τη διανοητική έλξη και οδηγεί στην ενοποιημένη και σύγχρονη κατανόηση του υλικού σύμπαντος. Η θεία καλοσύνη αντιπροσωπεύει την αποκάλυψη των άπειρων αξιών στον πεπερασμένο νου, ώστε να γίνουν απ' αυτόν αντιληπτές και να εξυψωθούν το ίδιο το κατώφλι του πνευματικού επιπέδου της ανθρώπινης κατανόησης.

56:10.10 Η αλήθεια είναι η βάση της επιστήμης και της φιλοσοφίας, συνιστώσα τη διανοητική βάση της θρησκείας. Η ομορφιά υποστηρίζει την τέχνη, τη μουσική και τους σημαντικούς ρυθμούς ολόκληρης της ανθρώπινης εμπειρίας. Η καλοσύνη περιλαμβάνει την έννοια της ηθικής, του ήθους και της θρησκείας – την πείνα για εμπειρική τελειότητα.

56:10.11 Η ύπαρξη της ομορφιάς συνεπάγεται την παρουσία του νου των πλασμάτων που μπορεί να εκτιμήσει τόσο βέβαια, όσο το γεγονός της προοδευτικής εξέλιξης υποδηλώνει την κυριαρχία της Υπέρτατης Διάνοιας. Η ομορφιά αποτελεί τη διανοητική αναγνώριση της αρμονικής σύνθεσης, στο χρόνο και το διάστημα, της ευρύτατης διαφοροποίησης της φαινομενικής πραγματικότητας, το σύνολο των οποίων προέρχεται από την προ-υπαρξιακή και αιώνια ενότητα.

56:10.12 Η καλοσύνη είναι η διανοητική αναγνώριση των σχετικών αξιών των διαφόρων επιπέδων της θείας τελειότητας. Η αναγνώριση της καλοσύνης συνεπάγεται την ύπαρξη μιας ηθικής διάνοιας, μία ατομική διάνοια με την ικανότητα να διακρίνει μεταξύ του καλού και του κακού. Το να διαθέτει, όμως, κανείς καλοσύνη, μεγαλείο, είναι το μέτρο του πραγματικού θείου επιτεύγματος.

56:10.13 Η αναγνώριση των *πραγματικών σχέσεων* συνεπάγεται την ύπαρξη μιας διάνοιας ικανής να διακρίνει μεταξύ της αλήθειας και της πλάνης. Το επιφοιτούν Πνεύμα της Αλήθειας που περιβάλλει την ανθρώπινη διάνοια στην Ουράντια ανταποκρίνεται αλάθητα στην αλήθεια – τη συνάφεια του ζώντος πνεύματος όλων των πραγμάτων και όλων των υπάρξεων, όπως αυτές είναι συντονισμένες στην αιώνια ανέλιξη προς το Θεό.

56:10.14 Η κάθε ώθηση του κάθε ηλεκτρονίου, της κάθε σκέψης, ή πνεύματος αποτελεί μία δρώσα μονάδα σ' ολόκληρο το σύμπαν. Μόνο η αμαρτία είναι απομονωμένη, μόνο η βαρύτητα του κακού ανθίσταται στα διανοητικά και πνευματικά επίπεδα. Το σύμπαν αποτελεί ένα σύνολο. Κανένα πράγμα, ή πλάσμα δεν υπάρχει, δεν ζει απομονωμένο. Η αυτοπραγμάτωση είναι δυνητικά κακή, αν είναι αντικοινωνική. Είναι κυριολεκτικά αλήθεια: «Ουδείς δύναται να ζήσει μόνος.» Η κοσμική κοινωνικότητα συνιστά την ανώτερη μορφή της ενοποίησης της προσωπικότητας. Είπεν ο Ιησούς: «Ο μέγιστος εξ υμών, γεννηθήτω υπηρέτης πάντων.»

56:10.15 Επιπλέον, η αλήθεια, η ομορφιά και η καλοσύνη – η διανοητική προσέγγιση του ανθρώπου στο σύμπαν της διάνοιας, της ύλης και του πνεύματος – πρέπει να συνδυάζεται σε μία ενοποιημένη θεώρηση ενός θείου και υπέρτατου *ιδεώδους*. Όπως η θνητή προσωπικότητα ενοποιεί την ανθρώπινη εμπειρία με την ύλη, τη διάνοια και το πνεύμα, έτσι και αυτό το θείο και ανώτατο αυτό ιδεώδες ενοποιείται με το Υπέρτατο και εν συνεχεία προσωποποιείται ως Θεός γεμάτος πατρική αγάπη.

56:10.16 Κάθε διείσδυση στις σχέσεις των μερών προς οποιοδήποτε δεδομένο όλο απαιτεί την κατανόηση της σχέσης όλων των μερών προς το σύνολο αυτό. Και στο σύμπαν, τούτο σημαίνει τη σχέση των δημιουργημένων μερών προς το Δημιουργικό Σύνολο. Έτσι η Θεότητα γίνεται ο υπερβατικός, ακόμη και άπειρος στόχος της συμπαντικής και αιώνιας κατάκτησης.

56:10.17 Η συμπαντική ομορφιά είναι η αναγνώριση της ανάκλασης του Νησιού του Παραδείσου στην υλική δημιουργία, ενώ η αιώνια αλήθεια είναι η ιδιαίτερη λειτουργία των Υιών του Παραδείσου, οι οποίοι όχι μόνο πληρούν δια του εαυτού τους τις θνητές φυλές, αλλά επιπλέον παρέχουν αφειδώς το Πνεύμα τους της Αλήθειας σε όλους τους λαούς. Η Θεία καλοσύνη εκδηλώνεται πληρέστερα στη γεμάτη αγάπη λειτουργία των πολύμορφων προσωπικοτήτων του Απείρου Πνεύματος. Η αγάπη, όμως, το σύνολο των τριών αυτών ιδιοτήτων, αποτελεί τον τρόπο δια του οποίου αντιλαμβάνεται ο άνθρωπος το Θεό, ως πνευματικό του Πατέρα.

56:10.18 Η φυσική ύλη είναι η σκιά μέσα στο χρόνο και το διάστημα της ενέργειας του Παραδείσου – η λάμψη των απόλυτων Θεοτήτων. Οι έννοιες της αλήθειας είναι οι επιπτώσεις στην διάνοια των θνητών του αιώνιου λόγου της Θεότητας – η μέσα στο χρόνο και το διάστημα κατανόηση των υπέρτατων αρχών. Οι αξίες της καλοσύνης είναι οι ελεήμονες λειτουργίες των πνευματικών προσωπικοτήτων του Συμπαντικού, του Αιώνιου και του Απείρου προς τα πεπερασμένα πλάσματα, μέσα στο χρόνο και το διάστημα, πλάσματα των εξελικτικών σφαιρών.

56:10.19 Αυτές οι σημαντικές πραγματικές έννοιες του θείου συγχωνεύονται στη σχέση του Πατέρα με κάθε ξεχωριστό πλάσμα ως θεία αγάπη. Συντονίζονται στον Υιό και τους Υιούς του, ως θεία ευσπλαχνία. Εκδηλώνουν τις ιδιότητές τους δια του Πνεύματος και των πνευματικών παιδιών του ως θεία υπηρεσία, ως παρουσίαση του στοργικού ελέους προς τα παιδιά του χρόνου. Οι τρεις αυτές θεότητες πρωταρχικά εκδηλώνονται δια του Υπέρτατου Όντος, ως μία σύνθεση δυναμικής προσωπικότητας. Εκδηλώνονται επίσης ποικιλοτρόπως δια του Θεού του Επτάπτυχου, μέσα από επτά διαφορετικούς συσχετισμούς των θείων εννοιών και αξιών, σε επτά ανελικτικά επίπεδα.

56:10.20 Για τον πεπερασμένο άνθρωπο η αλήθεια, η ομορφιά και η καλοσύνη περικλείουν την πλήρη αποκάλυψη της θείας πραγματικότητας. Καθώς αυτή η δια της αγάπης αντίληψη της Θεότητας βρίσκει πνευματική έκφραση στη ζωή των θνητών που γνωρίζουν το Θεό, δρέπονται οι καρποί του θείου: η διανοητική γαλήνη, η κοινωνική πρόοδος, η ηθική ικανοποίηση, η πνευματική ευτυχία και η κοσμική σοφία. Οι προηγμένοι θνητοί σ' έναν κόσμο που βρίσκεται στο έβδομο στάδιο του φωτός και της ζωής έχουν μάθει ότι η αγάπη είναι το μεγαλύτερο πράγμα στο σύμπαν – και γνωρίζουν ότι ο Θεός είναι αγάπη.

56:10.21 Αγάπη είναι η επιθυμία να κάνει κανείς το καλό στους άλλους.

56:10.22 [Παρουσιάστηκε από έναν Κραταίο Αγγελιαφόρο που διαμένει προσωρινά στην Ουράντια, μετά από αίτημα του Σώματος Αποκάλυψης του Νέβαδον και σε συνεργασία με ένα συγκεκριμένο Μελχισεδέκ, τον επίκουρο Πλανητικό Πρίγκιπα της Ουράντια.]

56:10.23 Το κεφάλαιο αυτό της Συμπαντικής Ενότητας είναι το εικοστό πέμπτο μιας σειράς παρουσιάσεων από διάφορους συγγραφείς, οι οποίοι υποστηρίχθηκαν ως ομάδα από μία επιτροπή προσωπικοτήτων του Νέβαδον, δώδεκα στον αριθμό, και λειτουργούν υπό την καθοδήγηση του Μελχισεδέκ Μαντούτια. Καταγράψαμε τις αναφορές αυτές και τις παρουσιάσαμε στην Αγγλική γλώσσα με μία τεχνική εγκεκριμένη από τους ανωτέρους μας, το έτος 1934, του χρόνου της Ουράντια.)

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ: Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΤΙΑ

ΕΓΓΡΑΦΟ 57

Η ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΤΙΑ

57:0.1 Παρουσιάζοντας αποσπάσματα από τα αρχεία της Τζερουζέμ για τα πεπραγμένα της Ουράντια σχετικά με το παρελθόν και την πρώιμη ιστορία της, έχουμε λάβει οδηγίες να υπολογίσουμε το χρόνο σύμφωνα με την παρούσα χρήση του – με το παρόν μη ολοκληρωμένου έτους ημερολόγιο των 365.1/4 ημερών κατ' έτος. Γενικά δεν θα γίνει προσπάθεια να αποδοθούν ακριβή έτη, αν και αυτά είναι καταγεγραμμένα. Θα χρησιμοποιήσουμε τους πλησιέστερους ακέραιους αριθμούς, ως την καλύτερη μέθοδο παρουσίασης των ιστορικών αυτών γεγονότων.

57:0.2 Όταν αναφερόμαστε σε ένα γεγονός που συνέβη ένα, ή δύο εκατομμύρια χρόνια πριν, θέλουμε να προσδιορίσουμε τη χρονολογία ενός τέτοιου περιστατικού στο παρελθόν με το συγκεκριμένο αριθμό των ετών, μετρώντας από τις πρώτες δεκαετίες του εικοστού αιώνα της Χριστιανικής εποχής. Με τον τρόπο αυτό, παρουσιάζουμε τα, πολύ μακρινά στο παρελθόν, αυτά γεγονότα, ως συμβάντα σε ακριβείς περιόδους χιλιάδων, εκατομμυρίων, ή δισεκατομμυρίων ετών.

1. ΤΟ ΝΕΦΕΛΩΜΑ ΤΟΥ ΑΝΤΡΟΝΟΒΕΡ

57:1.1 Η Ουράντια έλκει την προέλευσή της από τον ήλιο σας και ο ήλιος σας είναι ένας από τους πολυποίκιλους γόνους του νεφελώματος του Αντρονόβερ, το οποίο κάποτε συγκροτήθηκε ως ένα συστατικό μέρος της φυσικής δύναμης και της υλικής ουσίας του τοπικού σύμπαντος του Νέβαδον. Και το ίδιο αυτό το μεγάλο νεφέλωμα προήλθε από την συμπαντική δυναμική φόρτιση του διαστήματος στο υπερσύμπαν του Όρβοντον, πριν από πάρα, πάρα πολύ καιρό.

57:1.2 Τον καιρό της απαρχής αυτής της αφήγησης, Οι Οργανωτές της Πρωταρχικής Κυρίαρχης Δύναμης του Παραδείσου έλεγχαν, ήδη, από μακρού τις διαστημικές ενέργειες, οι οποίες αργότερα συγκροτήθηκαν ως το νεφέλωμα του Αντρονόβερ.

57:1.3 987,000,000,000 χρόνια πριν, ο συνδεδεμένος οργανωτής της δύναμης και τότε ενεργός επιθεωρητής υπ' αριθμόν 811,307 της σειράς του Όρβοντον, ενώ ταξίδευε μακριά από την Ουβέρσα, ανέφερε στους Αρχαίους των Ημερών ότι οι διαστημικές συνθήκες ήσαν ευνοϊκές για την εγκαίνιαση φαινομένων υλοποίησης σε ένα συγκεκριμένο τομέα του, τότε, ανατολικού τμήματος του Όρβοντον.

57:1.4 900,000,000,000 χρόνια πριν, τα αρχεία της Ουβέρσα μαρτυρούν ότι καταχωρήθηκε μία άδεια, η οποία εκδόθηκε από το Συμβούλιο Εξισορρόπησης της Ουβέρσα προς την κυβέρνηση του υπερσύμπαντος, το οποίο εξουσιοδοτούσε την αποστολή ενός οργανωτή δύναμης καθώς και προσωπικού, στον τομέα ο οποίος προηγούμενα είχε υποδειχθεί από τον επιθεωρητή υπ' αριθμόν 811,307. Οι αρχές του Όρβοντον ανέθεσαν στον αρχικό εξερευνητή του εν δυνάμει αυτού σύμπαντος να εκτελέσει την οδηγία των Αρχαίων των Ημερών, δίνοντας την εντολή για τη συγκρότηση μιας νέας υλικής δημιουργίας.

57:1.5 Η καταγραφή της άδειας αυτής σημαίνει ότι ο οργανωτής της δύναμης και το προσωπικό του είχαν ήδη φύγει από την Ουβέρσα, για το μακρύ ταξίδι προς αυτό τον ανατολικό διαστημικό τομέα όπου επρόκειτο στη συνέχεια να ασχοληθούν μ' αυτές τις μακραίωνες δραστηριότητες που θα κατέληγαν στην εμφάνιση μιας νέας φυσικής δημιουργίας στον Όρβοντον.

57:1.6 875,000,000,000 χρόνια πριν, το πελώριο νεφέλωμα του Αντρονόβερ υπ' αριθμόν 876,926 εγκαινιάσθηκε δεόντως. Μόνο η παρουσία του οργανωτή της δύναμης και του προσωπικού του απαιτήθηκε για να εγκατασταθεί η ενεργειακή δίνη, η οποία τελικά εξελίχθηκε σ' αυτόν τον απέραντο κυκλώνα του διαστήματος. Έπειτα από την εκκίνηση αυτών των περιστροφών του νεφελώματος, οι οργανωτές της ζώσας δύναμης απλά απομακρύνονται σε ορθές γωνίες προς το επίπεδο του περιστροφικού δίσκου και, από τη στιγμή αυτή και μετά, οι εγγενείς ιδιότητες της ενέργειας εξασφαλίζουν την προοδευτική και κανονική εξέλιξη ενός τέτοιου, νέου, φυσικού συστήματος.

57:1.7 Την εποχή αυτή, περίπου, η αφήγηση περνά στη λειτουργία των προσωπικοτήτων του υπερσύμπαντος. Στην πραγματικότητα, η ιστορία αρχίζει ουσιαστικά από το σημείο αυτό – την στιγμή ακριβώς κατά την οποία οι Παραδείσιοι οργανωτές της δύναμης ετοιμάζονται να αποσυρθούν, έχοντας προετοιμάσει τις διαστημικές-ενεργειακές συνθήκες για τη δραστηριοποίηση των διευθυντών της δύναμης και των φυσικών ελεγκτών του υπερσύμπαντος του Όρβοντον.

2. ΤΟ ΠΡΩΤΟΓΕΝΕΣ ΣΤΑΔΙΟ ΤΟΥ ΝΕΦΕΛΩΜΑΤΟΣ

57:2.1 Όλες οι εξελικτικές, υλικές δημιουργίες γεννώνται από κυκλικά και σε αεριώδη μορφή ευρισκόμενα νεφελώματα και όλα αυτά τα πρωτογενή νεφελώματα είναι κυκλικά σ' ολόκληρη τη διάρκεια του πρώτου μέρους της αεριώδους ύπαρξής τους. Καθώς

μεγαλώνουν, συνήθως γίνονται σπειραματοειδή και όταν η διαδικασία σχηματισμού των ήλιων ολοκληρώσει την πορεία της, συχνά καταλήγουν ως συμπλέγματα αστερών, ή ως πελώριοι ήλιοι περιβαλλόμενοι από ένα μεταβλητό αριθμό πλανητών, δορυφόρων καθώς και μικρότερων συγκεντρώσεων ύλης, που κατά πολλούς τρόπους μοιάζουν με το δικό σας, μικροσκοπικό, ηλιακό σύστημα.

57:2.2 800,000,000,000 χρόνια πριν η δημιουργία του Αντρονόβερ είχε πλέον εγκατασταθεί ως ένα από τα μεγαλειώδη πρωταρχικά νεφελώματα του Όρβοντον. Καθώς οι αστρονόμοι των γειτονικών συμπάντων παρατηρούσαν αυτό το φαινόμενο του διαστήματος, ελάχιστα είδαν που να τους κινήσουν την προσοχή. Οι υπολογισμοί της βαρύτητας που έγιναν σε όμορες δημιουργίες έδειξαν ότι διαστημικές υλοποιήσεις ελάμβαναν χώρα σε περιοχές του Αντρονόβερ κι' αυτό ήταν όλο.

57:2.3 700,000,000,000 χρόνια πριν το σύστημα του Αντρονόβερ έλαβε γιγάντιες διαστάσεις, ενώ απεστάλησαν επιπλέον φυσικοί ελεγκτές σε εννέα υλικές δημιουργίες που τον πλαισίωναν για να παράσχουν υποστήριξη και να προσφέρουν συνεργασία στα κέντρα της δύναμης αυτού του νέου υλικού συστήματος που εξελισσόταν τόσο γρήγορα. Σ' εκείνη την μακρινή εποχή, όλα τα υλικά κληροδοτήματα για τις επόμενες δημιουργίες παρέμεναν μέσα στα όρια αυτού του γιγάντιου διαστημικού τροχού, που συνέχιζε να περιστρέφεται και, αφού έφθασε το μέγιστο της διαμέτρου του, να περιστρέφεται ολοένα και ταχύτερα, καθώς συνέχιζε να συμπυκνώνεται και να συστέλλεται.

57:2.4 600,000,000,000 χρόνια πριν η περίοδος της ενεργειακής κινητοποίησης του Αντρονόβερ έφθασε στο αποκορύφωμά της. Το νεφέλωμα είχε αποκτήσει το μέγιστο της μάζας του. Την εποχή αυτή ήταν ένα γιγάντιο κυκλικό νέφος αερίων που στο σχήμα έμοιαζε κάπως σαν επίπεδο σφαιροειδές. Αυτή ήταν η πρώτη περίοδος του διαφορικού μαζικού σχηματισμού και της μεταβλητής περιστροφικής ταχύτητας. Η βαρύτητα, αλλά και άλλες δυνάμεις, επρόκειτο να αρχίσουν το έργο τους της μετατροπής των διαστημικών αερίων σε συγκροτημένη ύλη.

3. ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΓΕΝΕΣ ΣΤΑΔΙΟ ΤΟΥ ΝΕΦΕΛΩΜΑΤΟΣ

57:3.1 Το πελώριο νεφέλωμα άρχισε, πλέον, σταδιακά να παίρνει τη μορφή σπειράματος και να γίνεται καθαρά ορατό στους αστρονόμους ακόμη και των απομακρυσμένων συμπάντων. Αυτή είναι η φυσική ιστορία των περισσότερων νεφελωμάτων. Πριν αρχίσουν να εκτοξεύουν ήλιους και πριν ξεκινήσουν τη διαδικασία της δημιουργίας ενός σύμπαντος, αυτά τα δευτερογενή διαστημικά νεφελώματα παρατηρούνται ως *σπειραματοειδή φαινόμενα*.

57:3.2 Οι σπουδαστές των άστρων που βρίσκονταν κοντά, τη μακρινή εκείνη εποχή, καθώς παρατηρούσαν τη μεταμόρφωση αυτή του νεφελώματος του Αντρονόβερ, είδαν ακριβώς αυτό που βλέπουν οι αστρονόμοι του εικοστού αιώνα, όταν στρέφουν τα τηλεσκόπιά τους προς το διάστημα και παρατηρούν τα σημερινά σπειραματοειδή νεφελώματα του όμορου εξωτερικού διαστήματος.

57:3.3 Την εποχή περίπου της απόκτησης του μέγιστου της μάζας, ο βαρυτικός έλεγχος επί του αεριώδους περιεχομένου άρχισε να εξασθενεί και ακολούθησε το στάδιο της διαφυγής αερίων, με τα αέρια να ξεχύνονται σαν δυο γιγάντιοι, ευδιάκριτοι βραχίονες, που ξεκινούσαν από τις δύο αντίθετες πλευρές της μητρικής μάζας. Οι ταχείες περιστροφές αυτού του πελώριου κεντρικού πυρήνα γρήγορα έδωσαν μια σπειραματοειδή εμφάνιση σ' αυτά τα δύο προβαλλόμενα αέρια ρεύματα. Η ψύξη και η επακόλουθη συμπύκνωση τμημάτων αυτών των βραχιόνων που προεξείχαν, τους προσέδωσαν, τελικά, την

«κομπιασμένη» τους εμφάνιση. Τα πυκνότερα αυτά τμήματα ήταν απέραντα συστήματα και υποσυστήματα φυσικής ύλης που στροβιλίζονταν στο διάστημα, μέσα στην αεριώδη μάζα του νεφελώματος, ενώ συγκρατούνταν με ασφάλεια μέσα στο βαρυτικό πεδίο του μητρικού τροχού.

^{57:3.4}Το νεφέλωμα, όμως, είχε αρχίσει να συστέλλεται και η αύξηση της ταχύτητας περιστροφής μείωσε περισσότερο τον έλεγχο της βαρύτητας. Και σύντομα, τα εξωτερικά αεριώδη τμήματα άρχισαν ουσιαστικά να διαφεύγουν από την άμεση περίπτυξη του πυρήνα του νεφελώματος, να χάνονται στο διάστημα σε κύκλους ακανόνιστου περιγράμματος, να επιστρέφουν στην περιοχή του πυρήνα για να ολοκληρώσουν τους κύκλους τους, και ούτω καθεξής. Αυτό, ωστόσο, υπήρξε ένα προσωρινό στάδιο της προοδευτικής μεταβολής του νεφελώματος. Ο διαρκώς αυξανόμενος ρυθμός περιστροφής επρόκειτο σύντομα να εκτοξεύσει πελώριους ήλιους στο διάστημα, σε ανεξάρτητες τροχιές.

^{57:3.5}Και αυτό ακριβώς είναι που συνέβη στον Αντρονόβερ αιώνες αιώνων πριν. Ο ενεργειακός τροχός ολοένα μεγάλωνε μέχρις ότου έφθασε το μέγιστο της διεύρυνσής του και τότε, όταν άρχισε η συστολή, περιστρεφόταν ολοένα και πιο γρήγορα μέχρις ότου, τελικά, έφθασε στο κρίσιμο φυγοκεντρικό στάδιο και άρχισε η μεγάλη διάσπαση.

^{57:3.6}500,000,000,000 χρόνια πριν, γεννήθηκε ο πρώτος ήλιος του Αντρονόβερ. Η εκθαμβωτική αυτή φωτεινή λωρίδα αποσπάστηκε από την μητρική βαρυτική αγκάλη και αποκόπηκε στο διάστημα σε μία ανεξάρτητη πορεία, μέσα στον κόσμο της δημιουργίας. Η τροχιά του καθορίστηκε από την πορεία της διαφυγής του. Τέτοιοι νεαροί ήλιοι γρήγορα γίνονται σφαιρικοί και αρχίζουν την μακρόχρονη και επεισοδιακή διαδρομή τους ως αστέρες του διαστήματος. Με εξαίρεση τους ακραίους πυρήνες των νεφελωμάτων, η άπειρη πλειονότητα των ήλιων του Όρβοντον είχε ανάλογη γέννηση. Αυτοί οι διαφεύγοντες ήλιοι περνούν από διάφορα στάδια εξέλιξης και συνακόλουθη πορεία στο σύμπαν.

^{57:3.7}400,000,000,000 χρόνια πριν άρχισε η περίοδος ανάκτησης του νεφελώματος του Αντρονόβερ. Πολλοί από τους κοντινούς και μικρότερους ήλιους επανεκτήθησαν, ως αποτέλεσμα της σταδιακής διεύρυνσης και περαιτέρω συμπίκνωσης του μητρικού πυρήνα. Πολύ γρήγορα άρχισε η τελική φάση της συμπίκνωσης του πυρήνα, η περίοδος η οποία πάντα προηγείται του τελικού διαχωρισμού αυτών των πελώριων διαστημικών συσσωρεύσεων ενέργειας και ύλης.

^{57:3.8}Ήταν μόλις ένα εκατομμύριο χρόνια μετά την εποχή αυτή, που ο Μιχαήλ του Νέβαδον, ένας Δημιουργός Υιός του Παραδείσου, επέλεξε το διασκορπισμένο αυτό νεφέλωμα ως χώρο του εγχειρήματός του για τη δημιουργία του σύμπαντος. Σχεδόν αμέσως δημιουργήθηκαν οι αρχιτεκτονικοί κόσμοι του Σάλβινγκτον και οι ομάδες των αρχηγικών πλανητών των εκατό αστερισμών. Απαιτήθηκαν σχεδόν ένα εκατομμύριο χρόνια για να ολοκληρωθούν αυτά τα συμπλέγματα των ειδικά δημιουργημένων κόσμων. Οι πλανήτες αρχηγεία του τοπικού συστήματος δημιουργήθηκαν σε μία περίοδο που εκτείνεται από τότε, μέχρι πέντε εκατομμύρια χρόνια πριν.

^{57:3.9}300,000,000,000 χρόνια πριν οι τροχιές των ήλιων του Αντρονόβερ είχαν, πλέον, παγιωθεί και το σύστημα του νεφελώματος πέρασε από μια προσωρινή περίοδο σχετικής φυσικής σταθερότητας. Την εποχή περίπου αυτή, το επιτελείο του Μιχαήλ έφθασε στον Σάλβινγκτον και η κυβέρνηση του Όρβοντον στην Ουβέρσα παρέσχε φυσική αναγνώριση στο τοπικό σύμπαν του Νέβαδον.

57:3.10 200,000,000,000 χρόνια πριν έλαβε χώρα η πρόοδος της συστολής και της συμπύκνωσης με την παραγωγή άπειρης θερμότητας στο κεντρικό σύμπλεγμα του Αντρονόβερ, ή πυρηνική μάζα. Σχετικό κενό εμφανίσθηκε ακόμη και σε περιοχές κοντά στον κεντρικό τροχό του μητρικού ήλιου. Οι εξωτερικές περιοχές σταθεροποιήθηκαν ακόμη περισσότερο και συγκροτήθηκαν καλύτερα. Ορισμένοι πλανήτες που περιστρέφονταν γύρω από τους νεοδημιουργημένους ήλιους είχαν ψυχθεί αρκετά ώστε να γίνουν κατάλληλοι για την εμφύτευση της ζωής. Οι παλαιότεροι κατοικημένοι πλανήτες του Νέβαδον χρονολογούνται από εκείνη την εποχή.

57:3.11 Τώρα, ο ολοκληρωμένος συμπαντικός μηχανισμός του Νέβαδον αρχίζει σε πρώτη φάση να λειτουργεί και η δημιουργία του Μιχαήλ καταχωρείται στην Ουβέρσα ως ένα σύμπαν εγκατάστασης και προοδευτικής ανέλιξης των θνητών.

57:3.12 100,000,000,000 χρόνια πριν η ένταση της συμπύκνωσης του νεφελώματος έφθασε στο αποκορύφωμά της. Είχε επιτευχθεί το σημείο της μέγιστης θερμικής έντασης. Αυτό το κρίσιμο στάδιο της αντίθεσης μεταξύ της βαρύτητας και της θερμότητας μπορεί, ορισμένες φορές, να κρατήσει αιώνες, αλλά αργά, ή γρήγορα, η θερμότητα κερδίζει τον αγώνα έναντι της βαρύτητας και η θεαματική περίοδος της διασκόρπισης ενός ήλιου αρχίζει. Και τούτο σημειοδοτεί το τέλος του δεύτερου σταδίου ενός διαστημικού νεφελώματος.

4. ΤΟ ΤΡΙΤΟ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ ΣΤΑΔΙΟ

57:4.1 Το αρχικό στάδιο ενός νεφελώματος είναι κυκλικό. Το δεύτερο, σπειραματοειδές. Το τρίτο στάδιο είναι εκείνο της πρώτης ηλιακής διασποράς, ενώ το τέταρτο περιλαμβάνει την δεύτερη και τελική φάση της ηλιακής διασποράς, με τον μητρικό πυρήνα να καταλήγει είτε ως σφαιρικό σύμπλεγμα, είτε ως μοναχικός ήλιος, που λειτουργεί ως το κέντρο ενός τερματικού, ηλιακού συστήματος.

57:4.2 75,000,000,000 χρόνια πριν το νεφέλωμα αυτό έφθασε στο μέγιστο της φάσης της δημιουργίας ήλιων. Αυτό ήταν το αποκορύφωμα της πρώτης περιόδου απώλειας των ήλιων. Η πλειονότητα των ήλιων αυτών διαθέτουν από τότε εκτεταμένα συστήματα πλανητών, δορυφόρων, σκοτεινών νησιών, κομητών, μετεωριτών και νεφών κοσμικής σκόνης.

57:4.3 50,000,000,000 χρόνια πριν η πρώτη αυτή περίοδος της διασποράς των ήλιων ολοκληρώθηκε. Το νεφέλωμα τελείωνε γοργά τον τρίτο κύκλο ύπαρξής του, κατά τη διάρκεια του οποίου δημιούργησε 876,926 ηλιακά συστήματα.

57:4.4 25,000,000,000 χρόνια πριν, έλαβε χώρα η ολοκλήρωση του τέταρτου κύκλου της ζωής του νεφελώματος το οποίο επέφερε τη συγκρότηση και τη σχετική σταθεροποίηση των αχανών αστρικών συστημάτων τα οποία προήλθαν από το γονικό αυτό νεφέλωμα. Η διαδικασία, ωστόσο της φυσικής συστολής και της παραγωγής αυξημένης θερμότητας συνεχίσθηκε στην κεντρική μάζα του κατάλοιπου του νεφελώματος.

57:4.5 10,000,000,000 χρόνια πριν άρχισε ο τέταρτος κύκλος του Αντρονόβερ. Το μέγιστο της θερμοκρασίας της μάζας του πυρήνα επετεύχθηκε. Το κρίσιμο σημείο συμπύκνωσης πλησίαζε. Ο αρχικός μητρικός πυρήνας συγκλονιζόταν κάτω από τη συνδυασμένη πίεση της έντασης της ίδιας του της συμπύκνωσης εξ αιτίας της εσωτερικής θερμότητας και της αυξημένης βαρυτικής, παλιρροϊκής έλξης των απελευθερωμένων ηλιακών συστημάτων που τον περιέβαλαν. Οι πυρηνικές εκρήξεις οι οποίες επρόκειτο να εγκαινιάσουν τον δεύτερο κύκλο των ήλιων του νεφελώματος ήταν επικείμενες. Ο τέταρτος κύκλος της ύπαρξης του νεφελώματος άρχιζε.

57:4.6 8,000,000,000 χρόνια πριν η τρομερή τελική έκρηξη άρχισε. Μόνο τα εξωτερικά συστήματα είναι ασφαλή σε περιόδους τέτοιων κοσμικών αναταραχών. Και αυτή ήταν η αρχή του τέλους του νεφελώματος. Η τελική αυτή ηλιακή διάσπαση διήρκεσε για μία περίοδο δύο, σχεδόν, εκατομμυρίων χρόνων.

57:4.7 7,000,000,000 χρόνια πριν η τελική διάσπαση του Αντρονόβερ έφθασε στο αποκορύφωμά της. Αυτή ήταν η περίοδος της δημιουργίας των μεγαλύτερων ακραίων ήλιων και το μέγιστο των τοπικών φυσικών αναταραχών.

57:4.8 6,000,000,000 χρόνια αργότερα σημειοδοτείται το τέλος της τελικής διάσπασης και της γέννησης του ήλιου σας, του πεντηκοστού έκτου από την τελευταία δευτερογενή ηλιακή οικογένεια του Αντρονόβερ. Η τελική αυτή έκρηξη του πυρήνα του νεφελώματος δημιούργησε 136,702 ήλιους, τους περισσότερους των οποίων σε μοναχικές τροχιές. Ο συνολικός αριθμός των ήλιων και των ηλιακών συστημάτων που προήλθαν από το νεφέλωμα του Αντρονόβερ ήταν 1,013,628. Το σύνολο των ηλιακών συστημάτων είναι 1,013,572.

57:4.9 Και τώρα, το μεγάλο νεφέλωμα του Αντρονόβερ δεν υπάρχει πια, αλλά ζει μέσα στους πολλούς ήλιους και τις πλανητικές τους οικογένειες, οι οποίοι προήλθαν από αυτό το μητρικό διαστημικό νέφος. Το υπόλειμμα του πυρήνα που απέμεινε από το μεγαλειώδες αυτό νεφέλωμα καίγεται ακόμη με μία κοκκινωπή λάμψη και εξακολουθεί να εκπέμπει λίγο φως και θερμότητα στην πλανητική οικογένεια που του απέμεινε, των εξήντα πέντε κόσμων, οι οποίοι πλέον περιστρέφονται γύρω από την σεβάσμια αυτή μητέρα των δύο εξαιρετικών γενεών των μοναρχών του φωτός.

5. Η ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΜΟΝΜΕΙΤΙΑ – ΤΟ ΗΛΙΑΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΤΙΑ

57:5.1 5,000,000,000 χρόνια πριν ο ήλιος σας ήταν ένα συγκριτικά απομονωμένο ουράνιο σώμα, που είχε συγκεντρώσει κοντά του το μεγαλύτερο μέρος της διαστημικής ύλης που κυκλοφορούσε κοντά, απομεινάρια της πρόσφατης αναταραχής την οποία ακολούθησε η γέννησή του.

57:5.2 Σήμερα, ο ήλιος σας έχει επιτύχει μία σχετική σταθερότητα, αλλά οι κηλίδες του, σε κύκλους των ενδεκάμισι χρόνων, προδίδουν ότι στα νιάτα του ήταν ένας μεταβλητός αστέρας. Κατά τις αρχικές εποχές του ήλιου σας, η συνεχιζόμενη συστολή και η σταδιακή αύξηση της θερμοκρασίας που ακολούθησε, δημιούργησαν τρομακτικές διαταραχές στην επιφάνειά του. Οι τιτάνιες αυτές ανυψώσεις απαιτούσαν τρεισήμισι μέρες για να ολοκληρώσουν ένα κύκλο μεταβαλλόμενης λαμπρότητας. Η μεταβλητή αυτή κατάσταση, η περιοδική αυτή διακύμανση, έκανε τον ήλιο σας εξαιρετικά ευαίσθητο σε ορισμένες εξωτερικές επιδράσεις, τις οποίες επρόκειτο σύντομα να αντιμετωπίσει.

57:5.3 Έτσι ήταν διαμορφωμένο το τοπικό σύμπαν για τη μοναδική δημιουργία της Μονμείτια, αυτό είναι το όνομα της πλανητικής οικογένειας του ήλιου σας, του ηλιακού συστήματος στο οποίο ανήκει ο κόσμος σας. Λιγότερα από το ένα τοις εκατό των πλανητικών συστημάτων του Όρβοντον είχαν παρόμοια προέλευση.

57:5.4 4,500,000,000 χρόνια πριν το πελώριο σύστημα της Ανγκόνα άρχισε να πλησιάζει στην γειτονιά του μοναχικού αυτού ήλιου. Το κέντρο αυτού του μεγάλου συστήματος ήταν ένας σκοτεινός γίγας του διαστήματος, συμπαγής, πολύ φορτισμένος, ο οποίος διέθετε τρομακτική βαρυτική έλξη.

57:5.5 Καθώς η Ανγκόνα πλησίαζε όλο και πιο κοντά στον ήλιο, τις στιγμές της μέγιστης διεύρυνσης κατά τη διάρκεια των ηλιακών διακυμάνσεων, εκτοξεύονταν στο διάστημα ρεύματα υλικών σε αέρια μορφή, σαν γιγάντιες ηλιακές γλώσσες. Αρχικά, αυτές οι πυρακτωμένες αέριες γλώσσες έπεφταν σταθερά πίσω στον ήλιο, καθώς, όμως, η Ανγκόνα ερχόταν όλο και πιο κοντά, η βαρυτική έλξη του γιγάντιου επισκέπτη έγινε τόσο μεγάλη, ώστε αυτές οι γλώσσες των αερίων διασπάστηκαν σε ορισμένα σημεία, με τα χαμηλότερα μέρη τους να πέφτουν πίσω, μέσα στον ήλιο, ενώ τα εξωτερικά τους τμήματα να αποσπώνται για να σχηματίσουν υλικά σώματα, ηλιακά μετέωρα, τα οποία αμέσως άρχισαν να περιστρέφονται γύρω από τον ήλιο στις δικές τους ελλειπτικές τροχιές.

57:5.6 Καθώς το σύστημα της Ανγκόνα πλησίαζε πιο κοντά, οι ηλιακές προεξοχές γίνονταν ολοένα μεγαλύτερες. Όλο και περισσότερη ύλη αποσπάτο από τον ήλιο για να μεταβληθεί σε ανεξάρτητα, περιστρεφόμενα σώματα στον περιβάλλοντα χώρο. Η κατάσταση αυτή εξελίχθηκε για περίπου πεντακόσιες χιλιάδες χρόνια, μέχρις ότου η Ανγκόνα έκανε τη στενότερη προσέγγισή της προς τον ήλιο. Οπότε ο ήλιος, ταυτόχρονα με μία από τις περιοδικές, εσωτερικές του αναταραχές, υπέστη μερική διάσπαση. Από τις αντίθετες πλευρές, ταυτόχρονα, πελώριοι όγκοι ύλης αποσπάστηκαν. Από την πλευρά που βρισκόταν η Ανγκόνα αφαιρέθηκε μία πελώρια στήλη ηλιακών αερίων, περισσότερο λεπτή στα άκρα και φανερά διογκωμένη στο κέντρο, η οποία αποσπάστηκε μόνιμα από τον άμεσο βαρυτικό έλεγχο του ήλιου.

57:5.7 Η μεγάλη αυτή στήλη των ηλιακών αερίων, που με τον τρόπο αυτό χωρίστηκε από τον ήλιο, εξελίχθηκε αργότερα στους δώδεκα πλανήτες του ηλιακού συστήματος. Η επακόλουθη εκτίναξη αερίων από την αντίθετη πλευρά του ήλιου, σε παλιρροϊκή αντιστοιχία με την εξώθηση του γιγάντιου αυτού προγόνου του ηλιακού συστήματος, συμπυκνώθηκε από τότε στους μετεωρίτες και τη διαστημική σκόνη του ηλιακού συστήματος, αν και πολλή, πάρα πολλή από την ύλη αυτή επανακτήθηκε στη συνέχεια από την ηλιακή βαρύτητα, καθώς το σύστημα της Ανγκόνα αποσύρθηκε στο μακρινό διάστημα.

57:5.8 Αν και η Ανγκόνα επέτυχε να παρασύρει μακριά το προγονικό υλικό των πλανητών του ηλιακού συστήματος και τον πελώριο όγκο της ύλης που πλέον κυκλοφορεί γύρω από τον ήλιο ως αστεροειδείς και μετεωρίτες, δεν εξασφάλισε για λογαριασμό της ένα μέρος αυτού του ηλιακού υλικού. Το σύστημα-επισκέπτης δεν πλησίασε αρκετά κοντά ώστε πραγματικά να κλέψει ένα μέρος της ουσίας του ήλιου, ωστόσο στροβιλίστηκε σε αρκετά μικρή απόσταση ώστε να παρασύρει στο μεσολαβούν διάστημα όλα τα υλικά που αποτελούν το σημερινό ηλιακό σύστημα.

57:5.9 Οι πέντε εσωτερικοί και οι πέντε εξωτερικοί πλανήτες γοργά σχηματίστηκαν, σε μικρογραφία, από τους ψυχόμενους και συμπυκνούμενους πυρήνες στα λιγότερο συμπαγή και μειούμενα άκρα του γιγάντιου βαρυτικού εξογκώματος, το οποίο η Ανγκόνα είχε επιτύχει να αποσπάσει από τον ήλιο, ενώ ο Κρόνος και ο Δίας σχηματίστηκαν από τα περισσότερα συμπαγή και εξογκωμένα κεντρικά τμήματα. Η ισχυρή βαρυτική έλξη του Δία και του Κρόνου γρήγορα αιχμαλώτισε το μεγαλύτερο μέρος των υλικών που είχαν κλαπεί από την Ανγκόνα, καθώς η μαρτυρά η ανάδρομη κίνηση ορισμένων από τους δορυφόρους τους.

57:5.10 Ο Δίας και ο Κρόνος, προερχόμενοι από το ίδιο το κέντρο της πελώριας στήλης των υπερθερμασμένων ηλιακών αερίων, περιείχαν τόσο πολύ θερμασμένο ηλιακό υλικό, ώστε έλαμπαν με εκθαμβωτικό φως και εξέπεμπαν πελώριες ποσότητες θερμότητας. Υπήρξαν, στην πραγματικότητα, δευτερογενείς ήλιοι για μία σύντομη περίοδο μετά το σχηματισμό

τους ως ανεξάρτητα διαστημικά σώματα. Αυτοί οι δύο μεγαλύτεροι πλανήτες του ηλιακού συστήματος έχουν παραμείνει σε μεγάλο βαθμό αεριώδεις έως σήμερα, μη έχοντας ψυχθεί ακόμη μέχρι του σημείου της πλήρους συμπίκνωσης, ή στερεοποίησης.

57:5.11 Οι αεριώδεις πυρήνες των άλλων δέκα πλανητών που υπέστησαν συστολή γρήγορα έφθασαν στο στάδιο της στερεοποίησης και άρχισαν να έλκουν κοντά τους αυξανόμενες ποσότητες της μετεωρικής ύλης που κυκλοφορούσε στο κοντινό διάστημα. Έτσι, λοιπόν, οι κόσμοι του ηλιακού συστήματος έχουν διττή προέλευση: Οι αποτελούμενοι από συμπυκνωμένα αέρια πυρήνες διογκώθηκαν, αργότερα, δια της σύλληψης πελώριων ποσοτήτων μετεωριτών. Πράγματι, ακόμη εξακολουθούν να αιχμαλωτίζουν μετεωρίτες, αλλά σε πολύ μικρότερους αριθμούς.

57:5.12 Οι πλανήτες δεν κινούνται γύρω από τον ήλιο στο επίπεδο του ισημερινού της ηλιακής μητέρας τους, πράγμα που θα έκαναν εάν είχαν αποσπασθεί εξ αιτίας της περιστροφής του ήλιου. Μάλλον, ταξιδεύουν στο επίπεδο της ηλιακής προεξοχής της Ανγκόνα, η οποία βρισκόταν σε μεγάλη γωνία σε σχέση προς το επίπεδο του ισημερινού του ήλιου.

57:5.13 Ενώ η Ανγκόνα δεν ήταν σε θέση να αιχμαλωτίσει ένα μέρος της ηλιακής μάζας, ο ήλιος σας πρόσθεσε στην μεταμορφούμενη πλανητική του οικογένεια ένα μέρος από το κυκλοφορούν διαστημικό υλικό του συστήματος-επισκέπτη. Εξ αιτίας του ισχυρού βαρυτικού πεδίου της Ανγκόνα, η τριτογενής πλανητική του οικογένεια ακολούθησε τροχιές σε μεγάλη απόσταση από τον σκοτεινό γίγαντα. Και σύντομα, μετά την εκβολή της προγονικής μάζας του ηλιακού συστήματος και, ενώ η Ανγκόνα βρισκόταν ακόμη κοντά στον ήλιο, τρεις από τους μεγαλύτερους πλανήτες του συστήματος της Ανγκόνα κινήθηκαν τόσο κοντά στον συμπαγή πρόγονο του ηλιακού συστήματος, ώστε η βαρυτική του έλξη, αυξημένη από αυτήν του ήλιου, ήταν αρκετή για να υπερκαλύψει τη βαρυτική έλξη της Ανγκόνα και να αποσπάσει για πάντα τους τρεις αυτούς υποτελείς του ουράνιου περιπλανώμενου.

57:5.14 Το σύνολο της ύλης του ηλιακού συστήματος που βγήκε από τον ήλιο, χαρακτηριζόταν, αρχικά, από ομοιογένεια στην κατεύθυνση της κίνησης της τροχιάς του και εάν δεν είχαν εισβάλλει αυτά τα τρία ξένα διαστημικά σώματα, το σύνολο της ύλης του ηλιακού συστήματος θα διατηρούσε την ίδια κατεύθυνση της κίνησης της τροχιάς του. Όπως εξελίχθηκε, όμως, η επίδραση των τριών υποτελών της Ανγκόνα ενέβαλε νέες και ξένες δυνάμεις κατεύθυνσης στο δημιουργούμενο ηλιακό σύστημα, με την επακόλουθη εμφάνιση της *ανάδρομης κίνησης*. Η ανάδρομη κίνηση, σε οποιοδήποτε αστρονομικό σύστημα, είναι πάντα συμπτωματική και πάντα εμφανίζεται ως αποτέλεσμα της επίδρασης της πρόσκρουσης με ξένα διαστημικά σώματα. Τέτοιες προσκρούσεις μπορεί να μην δημιουργούν πάντα ανάδρομη κίνηση, αλλά καμία ανάδρομη κίνηση δεν παρουσιάζεται εκτός των συστημάτων τα οποία περιέχουν μάζες που έχουν διαφορετική προέλευση.

6. ΤΟ ΣΤΑΔΙΟ ΤΟΥ ΗΛΙΑΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ – Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΠΛΑΝΗΤΩΝ

57:6.1 Μετά τη γέννηση του ηλιακού συστήματος, επακολούθησε μία περίοδος ελαττούμενης ηλιακής εκροής. Με φθίνοντα ρυθμό, για άλλες πεντακόσιες χιλιάδες χρόνια, ο ήλιος συνέχισε να αποβάλλει μειούμενες ποσότητες ύλης στο περιβάλλον διάστημα. Κατά τη διάρκεια, ωστόσο, αυτών των πρώτων εποχών των ακανόνιστων τροχιών, όταν τα περιβάλλοντα σώματα έκαναν την πλησιέστερη προσέγγισή τους προς τον ήλιο, ο ηλιακός γονέας μπόρεσε να επανακτήσει ένα μεγάλο μέρος του μετεωρικού αυτού υλικού.

57:6.2 Οι πλησιέστεροι προς τον ήλιο πλανήτες ήταν οι πρώτοι των οποίων οι περιστροφές ελαττώθηκαν δια της παλιρροϊκής τριβής. Τέτοιες βαρυτικές επιδράσεις συνεισφέρουν, επίσης, στη σταθεροποίηση των πλανητικών τροχιών, ενώ λειτουργούν ως τροχοπέδη επί της ταχύτητας των αξονικών περιστροφών ενός πλανήτη, κάνοντας τον πλανήτη αυτόν να περιστρέφεται ακόμη αργότερα, έως ότου η αξονική περιστροφή σταματήσει, αφήνοντας το ένα ημισφαίριο του πλανήτη πάντα στραμμένο προς τον ήλιο, ή προς ένα μεγαλύτερο σώμα, όπως φαίνεται στον πλανήτη Ερμή και τη σελήνη, η οποία πάντα στρέφει την ίδια όψη προς την Ουράνια.

57:6.3 Όταν οι παλιρροϊκές τριβές της σελήνης και της γης εξισωθούν, η γη θα στρέφει πάντα το ίδιο ημισφαίριο προς τη σελήνη ενώ η ημέρα και ο μήνας θα γίνουν αναλογικοί – με διάρκεια περίπου σαράντα επτά ημερών. Όταν επιτευχθεί μία τέτοια τροχιακή σταθερότητα, οι παλιρροϊκές τριβές θα αντιστραφούν, δεν θα διώχνουν, πλέον, τη σελήνη από τη γη, αλλά σταδιακά θα έλκουν το δορυφόρο προς τον πλανήτη. Και τότε, σ' αυτό το μακρινό μέλλον, όταν η σελήνη θα πλησιάσει περίπου στα δεκαεπτάμισι χιλιάδες χιλιόμετρα από τη γη, η βαρυτική επίδραση της τελευταίας θα κάνει τη σελήνη να διασπασθεί και αυτή η έκρηξη της παλιρροϊκής βαρύτητας θα θρυμματίσει τη σελήνη σε μικρά σωματίδια, τα οποία μπορεί να συναθροιστούν γύρω από τον πλανήτη ως δακτύλιοι ύλης, μοιάζοντας μ' εκείνα του Κρόνου, ή μπορεί σταδιακά να πέσουν στη γη ως μετεωρίτες.

57:6.4 Αν τα διαστημικά σώματα είναι παρόμοια ως προς το μέγεθος και την πυκνότητα, μπορεί να λάβουν χώρα συγκρούσεις. Αν, όμως, δύο διαστημικά σώματα με παρόμοια πυκνότητα είναι σχετικά ανόμοια ως προς το μέγεθος, τότε, εάν το μικρότερο πλησιάσει προοδευτικά το μεγαλύτερο, η διάσπαση του μικρότερου σώματος θα επισυμβεί όταν η ακτίνα της τροχιάς του γίνει δύομισι φορές μικρότερη από την ακτίνα του μεγαλύτερου σώματος. Συγκρούσεις μεταξύ των γιγάντων του διαστήματος είναι, πράγματι, σπάνιες, αυτές, όμως, οι παλιρροϊκές βαρύτητας, εκρήξεις των μικρότερων σωμάτων είναι πολύ κοινές.

57:6.5 Οι διάττοντες αστέρες σχηματίζουν σμήνη επειδή είναι τμήματα μεγαλύτερων σωμάτων ύλης, η οποία διασπάσθηκε εξ αιτίας της παλιρροϊκής βαρύτητας, που ασκήθηκε από γειτονικά και ακόμη μεγαλύτερα διαστημικά σώματα. Οι δακτύλιοι του Κρόνου είναι τα τμήματα ενός διασπασμένου δορυφόρου. Ένα από τα φεγγάρια του Δία πλησιάζει επικίνδυνα, πλέον, την κρίσιμη ζώνη της παλιρροϊκής διάσπασης και, σε λίγα εκατομμύρια χρόνια, είτε θα διεκδικηθεί από τον πλανήτη, είτε θα υποστεί διάσπαση εξ αιτίας της παλιρροϊκής βαρύτητας. Ο πέμπτος πλανήτης του ηλιακού συστήματος, ο οποίος επί μακρόν ακολούθησε ακανόνιστη τροχιά, γρήγορα θρυμματίσθηκε και μεταβλήθηκε στο σημερινό σύμπλεγμα των αστεροειδών.

57:6.6 4,000,000,000 χρόνια πριν έλαβε χώρα η συγκρότηση των συστημάτων του Δία και του Κρόνου σε μεγάλο βαθμό όπως φαίνονται σήμερα, εκτός από τα φεγγάρια τους, που εξακολούθησαν να αυξάνουν σε μέγεθος για αρκετά δισεκατομμύρια χρόνια. Στην πραγματικότητα, όλοι οι πλανήτες και οι δορυφόροι του ηλιακού συστήματος μεγαλώνουν ακόμη, ως αποτέλεσμα των συνεχιζόμενων αλώσεων των μετεωριτών.

57:6.7 3,500,000,000 χρόνια πριν οι συμπυκνωμένοι πυρήνες των άλλων δέκα πλανητών είχαν πλέον σχηματισθεί καλά και οι πυρήνες των περισσότερων φεγγαριών ήταν άθικτοι, αν και ορισμένοι από τους μικρότερους δορυφόρους ενώθηκαν αργότερα για να σχηματίσουν τα σημερινά μεγαλύτερα φεγγάρια. Η εποχή αυτή μπορεί να θεωρηθεί ως η εποχή της πλανητικής συγκέντρωσης.

57:6.8 3,000,000,000 χρόνια πριν το ηλιακό σύστημα λειτουργούσε σχεδόν όπως λειτουργεί σήμερα. Τα μέλη του εξακολούθησαν να αυξάνουν σε μέγεθος καθώς οι μετεωρίτες του διαστήματος εξακολούθησαν να πέφτουν πάνω στους πλανήτες και τους δορυφόρους τους με πολύ μεγάλη ταχύτητα.

57:6.9 Την εποχή περίπου αυτή το ηλιακό σας σύστημα μπήκε στα φυσικά μητρώα του Νέβαδον και πήρε το όνομά του, Μονμείτια.

57:6.10 2,500,000,000 χρόνια πριν οι πλανήτες είχαν αποκτήσει τεράστιο μέγεθος. Η Ουράντια ήταν μια αρκετά ανεπτυγμένη σφαίρα, περίπου το ένα δέκατο της τωρινής μάζας της και εξακολουθούσε να μεγαλώνει αλματωδώς εξ αιτίας της προσθήκης των μετεωριτών.

57:6.11 Όλη αυτή η τρομακτική δραστηριότητα αποτελεί φυσιολογικό μέρος της δημιουργίας ενός εξελικτικού κόσμου της κατηγορίας της Ουράντια και συνιστά τα αστρονομικά προκαταρκτικά για το στήσιμο της σκηνης, για την έναρξη της φυσικής εξέλιξης τέτοιων κόσμων του διαστήματος, στην προετοιμασία της περιπέτειας της ζωής στο χρόνο.

7. Η ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΜΕΤΕΩΡΙΤΩΝ – Η ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΗΦΑΙΣΤΕΙΩΝ : Η ΠΡΩΤΟΓΟΝΗ ΠΛΑΝΗΤΙΚΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ

57:7.1 Καθ' όλη τη διάρκεια των αρχικών αυτών εποχών, οι διαστημικές περιοχές του ηλιακού συστήματος ήταν κατάμεστες από μικρά διασπασμένα και συμπυκνωμένα σώματα και, απουσία μιας προστατευτικής ατμόσφαιρας ανάφλεξης, τέτοια διαστημικά σώματα προσέκρουαν κατ' ευθείαν πάνω στην επιφάνεια της Ουράντια. Οι ακατάπαυστες αυτές συγκρούσεις διατήρησαν την επιφάνεια του πλανήτη λίγο-πολύ θερμή και τούτο, μαζί με την αυξημένη δραστηριότητα της βαρύτητας, καθώς η σφαίρα μεγάλωνε, άρχισαν να θέτουν σε λειτουργία τις επιδράσεις εκείνες οι οποίες σταδιακά έκαναν τα βαρύτερα στοιχεία, όπως ο σίδηρος, να εγκαθίστανται όλο και περισσότερο προς το κέντρο του πλανήτη.

57:7.2 2,000,000,000 χρόνια πριν η γη άρχισε οριστικά να έλκει τη σελήνη. Ο πλανήτης πάντα ήταν μεγαλύτερος από το δορυφόρο του, αλλά δεν υπήρχε και τόσο μεγάλη διαφορά στο μέγεθός τους ως εκείνη περίπου την εποχή, όταν πελώρια διαστημικά σώματα αιχμαλωτίστηκαν από τη γη. Η Ουράντια τότε είχε περίπου το ένα πέμπτο του σημερινού μεγέθους της και είχε γίνει αρκετά μεγάλη ώστε να συγκρατεί την πρωτόγονη ατμόσφαιρα, η οποία είχε αρχίσει να εμφανίζεται ως αποτέλεσμα της εσωτερικής αντίθεσης των στοιχείων, μεταξύ του θερμού εσωτερικού και της ψυχόμενου φλοιού.

57:7.3 Σαφής ηφαιστειακή δραστηριότητα χρονολογείται από την εποχή εκείνη. Η εσωτερική θερμότητα της γης συνέχισε να αυξάνεται εξ αιτίας της όλο και βαρύτερης ταφής των ραδιενεργών, ή βαρύτερων στοιχείων που είχαν έλθει από το διάστημα με τους μετεωρίτες. Η μελέτη αυτών των ραδιενεργών στοιχείων θα αποκαλύψει ότι η επιφάνεια της Ουράντια έχει ηλικία μεγαλύτερη του ενός δισεκατομμυρίου ετών. Η καταμέτρηση του ραδίου είναι το πλέον αξιόπιστο σύστημα μέτρησης του χρόνου που διαθέτετε για να γίνουν επιστημονικοί υπολογισμοί της ηλικίας του πλανήτη, όλοι αυτοί, όμως, οι υπολογισμοί είναι εντελώς ανεπαρκείς επειδή τα ραδιενεργά υλικά που είναι στη διάθεσή σας για να τα εξετάσετε, προέρχονται όλα από την γήινη επιφάνεια και εξ αυτού αντιπροσωπεύουν τα πρόσφατα, σχετικά, αποκτήματα της Ουράντια, από τα στοιχεία αυτά.

57:7.4 1,500,000,000 χρόνια πριν η γη είχε τα δύο τρίτα του σημερινού μεγέθους της, ενώ η σελήνη πλησίαζε την παρούσα μάζα της. Η αλματώδης αύξηση του μεγέθους της γης έναντι της σελήνης την κατέστησε ικανή να αρχίσει την αργή αρπαγή της λίγης ατμόσφαιρας που είχε, αρχικά, ο δορυφόρος της.

57:7.5 Η ηφαιστειακή δραστηριότητα βρίσκεται, τώρα, στο αποκορύφωμά της. Ολόκληρη η γη είναι ένα πραγματικό πύρινο ηφαίστειο, με την επιφάνεια να μοιάζει με το προηγούμενο, λιωμένο της, στάδιο, πριν τα βαρύτερα μέταλλα κινηθούν προς το κέντρο. Αυτή είναι η εποχή των ηφαιστειών. Παρ' όλ' αυτά, ένας φλοιός, αποτελούμενος κυρίως από τον συγκριτικά ελαφρότερο γρανίτη, σχηματίζεται σταδιακά. Η βάση έχει τεθεί για έναν πλανήτη που μπορεί, κάποτε, να συντηρήσει τη ζωή.

57:7.6 Η πρωτόγονη ατμόσφαιρα του πλανήτη εξελίσσεται αργά, έχοντας, πλέον, λίγους υδρατμούς, μονοξείδιο του άνθρακα, διοξείδιο του άνθρακα και υδροχλώριο, ωστόσο δεν υπάρχει παρά ελάχιστο, ή καθόλου ελεύθερο άζωτο, ή ελεύθερο οξυγόνο. Η ατμόσφαιρα ενός κόσμου κατά την ηφαιστειακή εποχή παρουσιάζει ένα αλλόκοτο θέαμα. Εκτός των αερίων που απαριθμούνται, είναι εξαιρετικά φορτισμένη με πάρα πολλά ηφαιστειακά αέρια και, καθώς το περίβλημα του αέρα ωριμάζει, με τα προϊόντα, επίσης, της καύσης των δυνατών καταιγισμών των μετεωριτών, που διαρκώς προσκρούουν στην επιφάνεια του πλανήτη. Μία τέτοια καύση των μετεωριτών εξαντλεί, σχεδόν, το οξυγόνο της ατμόσφαιρας, ενώ ο ρυθμός του βομβαρδισμού των μετεωριτών είναι ακόμη τρομακτικός.

57:7.7 Τώρα πλέον, η ατμόσφαιρα έγινε πιο σταθερή και ψύχθηκε αρκετά ώστε να αρχίσει η βροχόπτωση στην καυτή, βραχώδη επιφάνεια του πλανήτη. Για χιλιάδες χρόνια η Ουράντια ήταν τυλιγμένη μ' ένα πελώριο και συνεχές κάλυμμα ατμών. Και κατά τη διάρκεια των εποχών αυτών, ο ήλιος δεν έλαμπε ποτέ στην επιφάνεια της γης.

57:7.8 Μεγάλο μέρος του άνθρακα της ατμόσφαιρας διαχωρίστηκε για να σχηματίσει τα άλατα του ανθρακικού οξέος των διαφόρων μετάλλων, τα οποία αφθονούσαν στα επιφανειακά στρώματα του πλανήτη. Αργότερα, πολύ μεγαλύτερες ποσότητες αυτών των ανθρακούχων αερίων αναλώθηκαν από την πρώιμη και γόνιμη φυτική ζωή.

57:7.9 Ακόμη και τις επόμενες περιόδους η συνεχιζόμενη ροή της λάβας και οι μετεωρίτες που εισέρχονταν εξαντλούσαν, σχεδόν εντελώς, το οξυγόνο του αέρα. Ακόμη και τα αρχικά αποθέματα των γοργά εμφανιζόμενων πρωτόγονων ωκεανών δεν περιείχαν χρωματιστές πέτρες, ή σχιστόλιθους. Και για πολύ καιρό, αφού εμφανίσθηκε ο ωκεανός αυτός, δεν υπήρχε σχεδόν καθόλου ελεύθερο οξυγόνο στην ατμόσφαιρα. Και δεν εμφανίσθηκε σε μεγάλες ποσότητες, μέχρις ότου δημιουργήθηκε αργότερα από τα θαλάσσια φυτά, αλλά και τις άλλες μορφές της φυτικής ζωής.

57:7.10 Η πρωτόγονη ατμόσφαιρα του πλανήτη της ηφαιστειακής εποχής παρείχε λίγη προστασία έναντι των επιδράσεων των συγκρούσεων με τα σμήνη των μετεωριτών. Εκατομμύρια εκατομμυρίων μετεωρίτες μπορούν να διαπεράσουν ένα τέτοιο περίβλημα αέρα για να συντριβούν πάνω στο φλοιό του πλανήτη, ως στερεά σώματα. Καθώς όμως ο χρόνος περνά, όλο και λιγότεροι αποδεικνύονται αρκετά μεγάλοι για να αντισταθούν στο ολοένα ισχυρότερο, προστατευτικό κατά της τριβής, κάλυμμα της εμπλουτισμένης σε οξυγόνο ατμόσφαιρας των μετέπειτα εποχών.

8. Η ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΚΡΥΣΤΑΛΛΩΝ : Η ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΩΝ : Ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΩΚΕΑΝΟΣ ΚΑΙ Η ΠΡΩΤΗ ΗΠΕΙΡΟΣ

57:8.1 1,000,000,000 χρόνια πριν χρονολογείται η ουσιαστική απαρχή της ιστορίας της Ουράντια. Ο πλανήτης είχε αποκτήσει περίπου στο σημερινό του μέγεθος. Και την εποχή

περίπου αυτή, μπήκε στα φυσικά μητρώα του Νέβαδον και του εδόθη το όνομά του, *Ουράντια*.

57:8.2 Η ατμόσφαιρα, μαζί με την ακατάπαυστη καθίζηση της υγρασίας, διευκόλυναν την ψύξη του φλοιού της γης. Η ηφαιστειακή δραστηριότητα σύντομα ισοστάθμισε την πίεση της εσωτερικής θερμότητας και την συστολή των κρυστάλλων. Και ενώ τα ηφαίστεια έφθιναν ραγδαία, οι σεισμοί έκαναν την εμφάνισή τους, καθώς η περίοδος αυτή της ψύξης και της προσαρμογής των κρυστάλλων προχωρούσε.

57:8.3 Η πραγματική γεωλογική ιστορία της Ουράντια αρχίζει με την ψύξη του φλοιού της γης, αρκετά, ώστε να προκαλέσει το σχηματισμό του πρώτου ωκεανού. Η συμπύκνωση των υδρατμών στην ψυχόμενη επιφάνεια της γης, που άρχισε κάποια στιγμή, συνεχίστηκε μέχρις ότου ολοκληρώθηκε σχεδόν απόλυτα. Μέχρι το τέλος της περιόδου αυτής, ο ωκεανός είχε καταλάβει ολόκληρο τον πλανήτη με ένα μέσο βάθος μεγαλύτερο από 1.6 χιλιόμετρα. Οι παλίρροιες παρουσιάζονταν περίπου όπως παρατηρούνται και σήμερα, αλλά ο πρωτόγονος αυτός ωκεανός δεν ήταν αλμυρός. Ήταν πρακτικά ένα κάλυμμα του κόσμου από γλυκό νερό. Τις μέρες εκείνες, το μεγαλύτερο μέρος του χλωρίου ήταν ενωμένο με διάφορα μέταλλα, υπήρχε, ωστόσο αρκετό, ενωμένο με υδρογόνο, για να κάνει το νερό αυτό ελαφρά όξινο.

57:8.4 Κατά την έναρξη της μακρινής αυτής εποχής, πρέπει να φανταστούμε την Ουράντια σαν έναν πλανήτη περιβαλλόμενο από νερό. Αργότερα, προερχόμενα από βαθύτερα στρώματα και γι' αυτό πυκνότερα κύματα λάβας ανέβηκαν στον βυθό του σημερινού Ειρηνικού Ωκεανού και η περιοχή αυτή της καλυμμένης με νερό επιφάνειας κατεθλίβη σε μεγάλο βαθμό. Η πρώτη μάζα της ηπειρωτικής ξηράς αναδύθηκε από τον παγκόσμιο ωκεανό, ως αντισταθμιστική προσαρμογή της εξισορρόπησης του σταδιακά διογκούμενου γήινου φλοιού.

57:8.5 950,000,000 χρόνια πριν η Ουράντια παρουσιάζει την εικόνα μιας μεγάλης ηπειρωτικής ξηράς και ενός μεγάλου όγκου νερού, του Ειρηνικού Ωκεανού. Τα ηφαίστεια βρίσκονται, ακόμη, παντού και οι σεισμοί είναι συχνοί αλλά και ισχυροί. Οι μετεωρίτες εξακολουθούν να βομβαρδίζουν τη γη, φθίνουν, όμως, ως προς τη συχνότητα, αλλά και το μέγεθος. Η ατμόσφαιρα καθαρίζει, η ποσότητα όμως του διοξειδίου του άνθρακα εξακολουθεί να είναι μεγάλη. Ο φλοιός της γης σταδιακά σταθεροποιείται.

57:8.6 Ήταν εκείνη, περίπου, την εποχή που η Ουράντια ανατέθηκε στο σύστημα της Σατάνια για πλανητική διοίκηση και μπήκε στα μητρώα ζωής του Νορλάτιαντεκ. Τότε άρχισε η διοικητική αναγνώριση της μικρής και ασήμαντης σφαίρας, η οποία προοριζότο να γίνει ο πλανήτης όπου ο Μιχαήλ θα ανελάμβανε, αργότερα, το φοβερό εγχείρημα της πλήρωσης των θνητών, θα συμμετείχε στις εμπειρίες εκείνες που από τότε έκαναν την Ουράντια να γίνει τοπικά γνωστή ως ο «κόσμος του σταυρού.»

57:8.7 900,000,000 χρόνια πριν βεβαιώθηκε η άφιξη στην Ουράντια της πρώτης αναγνωριστικής ομάδας από τη Σατάνια, η οποία εστάλη από την τζερουζέμ για να εξετάσει τον πλανήτη και να κάνει μία αναφορά πάνω στην προσαρμογή του σε σταθμό πειραμάτων ζωής. Η επιτροπή αυτή συνίστατο σε είκοσι τέσσερα μέλη, περιλαμβάνοντας Φορείς της Ζωής, Υιούς Λανονάντεκ, Μελχισεδέκ, σεραφείμ, καθώς και άλλες τάξεις ουράνιας ζωής, που είχαν σχέση με τις αρχικές περιόδους της συγκρότησης και της διοίκησης του πλανήτη.

57:8.8 Αφού έκανε μία προσεκτική επιθεώρηση στον πλανήτη, η επιτροπή αυτή επέστρεψε στην Τζερουζέμ και έκανε μία ευμενή αναφορά στον Κυρίαρχο του Συστήματος,

συνιστώντας να μπει η Ουράντια στα μητρώα των πειραμάτων ζωής. Ο κόσμος σας στη συνέχεια καταχωρήθηκε στην Τζερουζέμ ως δεκαδικός πλανήτης και οι γνωστοποιήθηκε στους Φορείς της Ζωής ότι θα τους εδίδετο άδεια για να θεσπίσουν νέα πρότυπα μηχανικής, χημικής και ηλεκτρικής κινητοποίησης, την εποχή της επόμενης άφιξής τους, με τις επιταγές της μεταμόσχευσης και της εμφύτευσης της ζωής.

57:8.9 Σε εύλογο χρόνο οι διεργασίες για την κατάληψη του πλανήτη ολοκληρώθηκαν από την μικτή επιτροπή των δώδεκα στην Τζερουζέμ και εγκρίθηκαν από την πλανητική επιτροπή των εβδομήκοντα στην Εντέντια. Τα σχέδια αυτά, τα οποία προτάθηκαν από τους εισηγητές συμβούλους των Φορέων της Ζωής, έγιναν, τελικά, αποδεκτά στον Σάλβινγκτον. Αμέσως μετά οι εκπομπές του Νέβαδον μετέφεραν την αναγγελία ότι η Ουράντια θα γινόταν η σκηνή όπου οι Φορείς της Ζωής θα εκτελούσαν το εξηκοστό πείραμά τους στη Σατάνια, το οποίο ήταν σχεδιασμένο για να ενισχύσει και να βελτιώσει τα, τύπου της Σατάνια, πρότυπα ζωής του Νέβαδον.

57:8.10 Σύντομα, αφού η Ουράντια αναγνωρίστηκε πρώτη μέσω των συμπαντικών εκπομπών σ' ολόκληρο τον Νέβαδον, της παραχωρήθηκε πλήρες συμπαντικό κύρος. Αμέσως μετά καταχωρήθηκε στα αρχεία των αρχηγικών πλανητών του ελάσσονος και του μείζονος τομέα του υπερσύμπαντος. Και πριν τελειώσει η περίοδος αυτή, η Ουράντια είχε καταχωρηθεί στα μητρώα πλανητικής ζωής της Ουβέρσα.

57:8.11 Ολόκληρη η εποχή αυτή χαρακτηριζόταν από συχνές και βίαιες καταιγίδες. Ο αρχικός φλοιός της γης βρισκόταν σε μία κατάσταση συνεχών διακυμάνσεων. Η ψύξη της επιφάνειας εναλλάσσονταν με πελώρια κύματα λάβας. Πουθενά, στην επιφάνεια του κόσμου, δεν μπορεί να βρεθεί οποιοδήποτε μέρος αυτού του αρχικού φλοιού του πλανήτη. Έχει ολόκληρος αναμειχθεί τόσες πολλές φορές με την λάβα που ξεχνόταν από βαθιά, αλλά και ξανά ανακατευθεί με τα μετέπειτα αποθέματα του αρχικού, παγκόσμιου ωκεανού.

57:8.12 Πουθενά στην επιφάνεια του κόσμου δεν θα βρεθούν περισσότερα από τα τροποποιημένα κατάλοιπα των αρχαίων αυτών, των προ της εμφάνισης του ωκεανού, βράχων, από όσα στον βορειοανατολικό Καναδά, γύρω από τον Κόλπο του Χάντσον. Η εκτεταμένη αυτή από γρανίτη έξαρση του εδάφους αποτελείται από πέτρες που ανήκουν στις προ της εμφάνισης του ωκεανού εποχές. Τα στρώματα αυτά των βράχων έχουν θερμανθεί, έχουν λυγίσει, έχουν συστραφεί, έχουν πιεσθεί και έχουν πολλές φορές περάσει από τις διαστρεβλωτικές αυτές, μεταμορφωτικές εμπειρίες.

57:8.13 Σ' ολόκληρη τη διάρκεια των ωκεάνιων εποχών, πελώρια επίπεδα στρωματοποιημένης, χωρίς απολιθώματα, πέτρας εναποτέθηκαν στο βυθό αυτού του αρχαίου ωκεανού. (Ο ασβεστόλιθος μπορεί να σχηματισθεί ως αποτέλεσμα χημικής επιτάχυνσης. Δεν παρήχθη ολόκληρη η ποσότητα των παλαιότερων ασβεστόλιθων από εναποθέσεις θαλάσσιας ζωής.) Σε κανέναν από τους αρχαίους αυτούς σχηματισμούς βράχων δεν θα βρεθεί ίχνος ζωής. Δεν περιέχουν απολιθώματα εκτός εάν, εξ αιτίας κάποιας συγκυρίας, μετέπειτα εναποθέσεις της ωκεάνιας περιόδου αναμείχθηκαν με αυτά τα παλαιότερα προ-ζωικά στρώματα.

57:8.14 Ο αρχικός φλοιός της γης ήταν πολύ ασταθής αλλά δεν είχαν αρχίσει να σχηματίζονται βουνά. Ο πλανήτης συστελλόταν υπό την πίεση της βαρύτητας, καθώς έπαιρνε μορφή. Τα βουνά δεν είναι αποτέλεσμα της κατάρρευσης του ψυχόμενου φλοιού μιας συστελλόμενης σφαίρας. Εμφανίζονται αργότερα ως αποτέλεσμα της δράσης της βροχής, της βαρύτητας και της διάβρωσης.

57:8.15 Η ηπειρωτική μάζα της ξηράς της εποχής αυτής αυξανόταν, μέχρις ότου κάλυψε το δέκα τοις εκατό, περίπου, της επιφάνειας της γης. Οι ισχυροί σεισμοί δεν άρχισαν ει μη μόνον όταν η ηπειρωτική μάζα της ξηράς αναδύθηκε αρκετά από το νερό. Από όταν άρχισαν, αυξάνονταν σε συχνότητα και ισχύ για αιώνες. Για εκατομμύρια εκατομμυρίων ετών οι σεισμοί έχουν μειωθεί, η Ουράντια, όμως, έχει ακόμη ένα μέσο όρο δεκαπέντε σεισμών την ημέρα.

57:8.16 850,000,000 χρόνια πριν, η πρώτη, πραγματική εποχή της σταθεροποίησης του γλοιού της γης άρχισε. Τα περισσότερα από τα βαρύτερα μέταλλα είχαν κατακαθίσει προς το κέντρο της σφαίρας. Ο συστελλόμενος φλοιός είχε παύσει να καταρρέει σε τόσο μεγάλη κλίμακα, όσο σε προηγούμενες εποχές. Είχε επιτευχθεί καλύτερη ισορροπία μεταξύ των προεξοχών της ξηράς και του βαρύτερου ωκεάνιου πυθμένα. Η ροή της λάβας κάτω από την επιφάνεια είχε καλύψει σχεδόν ολόκληρη τη γη και το γεγονός αυτό ισοστάθμισε και σταθεροποίησε τις διακυμάνσεις που οφείλονταν στην ψύξη, τη συστολή και την επιφανειακή μετατόπιση.

57:8.17 Οι ηφαιστειακές εκρήξεις και οι σεισμοί συνέχισαν να μειώνονται σε συχνότητα και σοβαρότητα. Η ατμόσφαιρα καθάριζε από τα ηφαιστειακά αέρια και τους υδρατμούς, το ποσοστό, ωστόσο, του διοξειδίου του άνθρακα ήταν ακόμη υψηλό.

57:8.18 Οι ηλεκτρικές διαταραχές στον αέρα και τη γη μειώνονταν επίσης. Τα κύματα της λάβας είχαν φέρει στην επιφάνεια ένα μείγμα στοιχείων τα οποία διαφοροποίησαν το φλοιό και απομόνωσαν καλύτερα τον πλανήτη από ορισμένες διαστημικές ενέργειες. Και όλα τούτα συνετέλεσαν πολύ στο να διευκολυνθεί ο έλεγχος της γήινης ενέργειας και να ρυθμισθεί η ροή του, όπως αποκαλύπτεται από τη λειτουργία των μαγνητικών πόλων.

57:8.19 800,000,000 χρόνια πριν έγινε η απαρχή της εποχής της πρώτης μεγάλης ξηράς, η εποχή της αυξημένης ανάδυσης των ηπείρων.

57:8.20 Από την εποχή της συμπύκνωσης της υδρόσφαιρας της γης, πρώτα στον παγκόσμιο ωκεανό και στη συνέχεια στον Ειρηνικό Ωκεανό, ο τελευταίος αυτός όγκος του νερού πρέπει να θεωρηθεί ότι, τότε, κάλυπτε τα εννέα δέκατα της επιφάνειας της γης. Οι μετεωρίτες που έπεφταν στη θάλασσα συγκεντρώνονταν στο βυθό του ωκεανού και οι μετεωρίτες αποτελούνται, γενικά μιλώντας, από βαρέα μέταλλα. Εκείνοι που έπεφταν στην ξηρά οξειδώνονταν σε μεγάλο βαθμό, στη συνέχεια φθείρονταν από τη διάβρωση και κατέληγαν στις ωκεάνιες λεκάνες. Έτσι, ο βυθός του ωκεανού γινόταν ολοένα βαρύτερος, ενώ επιπλέον, υπήρχε το βάρος ενός όγκου νερού που είχε σε ορισμένα σημεία βάθος δέκα έξι χιλιόμετρα.

57:8.21 Η αυξημένη καταβύθιση του Ειρηνικού Ωκεανού συνετέλεσε περαιτέρω στην ανύψωση της ηπειρωτικής μάζας της ξηράς. Η Ευρώπη και η Ασία άρχισαν να βγαίνουν από τα βάθη του Ειρηνικού μαζί με τις μάζες εκείνες που τώρα αποκαλούνται Αυστραλία, Βόρεια και Νότια Αμερική, αλλά και η ήπειρος της Ανταρκτικής, ενώ ο βυθός του Ειρηνικού Ωκεανού προχωρούσε σε μία ακόμη προσαρμογή αντισταθμιστικής βύθισης. Με το τέλος της περιόδου αυτής, το ένα τρίτο της επιφάνειας της γης αποτελείτο από ξηρά, σε ένα και μοναδικό ηπειρωτικό σχηματισμό.

57:8.22 Με την αύξηση αυτή της ανύψωσης της ξηράς, εμφανίσθηκαν οι πρώτες κλιματολογικές διαφορές του πλανήτη. Η ανύψωση της ξηράς, τα κοσμικά νέφη και οι επιδράσεις του ωκεανού είναι οι κύριοι παράγοντες για τις διακυμάνσεις του κλίματος. Η κύρια οροσειρά της Ασιατικής ξηράς έφθασε σ' ένα ύψος σχεδόν δεκατεσεράμισυ

χιλιομέτρων την εποχή της μέγιστης ανάδυσης της ξηράς. Αν υπήρχε περισσότερη υγρασία, που να αιωρείται πάνω από τις υψηλές αυτές περιοχές, θα είχαν σχηματισθεί πελώρια στρώματα πάγου. Η εποχή των παγετώνων θα είχε έλθει πολύ νωρίτερα από όσο ήλθε. Μεσολάβησαν αρκετές εκατοντάδες εκατομμυρίων χρόνων προτού μια τόσο μεγάλη ξηρά εμφανισθεί και πάλι πάνω από το νερό.

57:8.23 750,000,000 χρόνια πριν τα πρώτα ρήγματα στην μάζα της ηπειρωτικής ξηράς άρχισαν, όπως το μεγάλο από βορρά προς νότο ρήγμα, το οποίο αργότερα υποδέχθηκε τα νερά των ωκεανών και ετοίμασε το δρόμο για την προς δυσμάς κίνηση των ηπείρων της Βόρειας και της Νότιας Αμερικής, περιλαμβανομένης της Γροιλανδίας. Η μακριά, με ανατολική-δυτική κατεύθυνση, αποκοπή διαχώρισε την Αφρική από την Ευρώπη και απέκοψε τις μάζες της ξηράς, που απετέλεσαν την Αυστραλία, τα Νησιά του Ειρηνικού και την Ανταρκτική, από την Ασιατική ήπειρο.

57:8.24 700,000,000 χρόνια πριν η Ουράντια πλησίαζε την ωρίμανση των συνθηκών που ήταν κατάλληλες για τη συντήρηση της ζωής. Η κίνηση ηπειρωτικής ξηράς συνεχιζόταν. Ο ωκεανός διείσδυε στην ξηρά όλο και περισσότερο, σαν ένα μακρύ δάκτυλο από θάλασσα, δημιουργώντας τα αβαθή εκείνα νερά και τους προφυλαγμένους κόλπους που τόσο είναι κατάλληλοι ως κατοικία της θαλάσσιας ζωής.

57:8.25 650,000,000 χρόνια έγινε ο περαιτέρω διαχωρισμός των μαζών της ξηράς και εν συνεχεία μία περαιτέρω διεύρυνση των ηπειρωτικών θαλασσών. Και τα νερά αυτά γρήγορα απέκτησαν το βαθμό εκείνο αλμυρότητας που ήταν απαραίτητος για τη ζωή στην Ουράντια.

57:8.26 Ήταν αυτές οι θάλασσες, καθώς και αυτές που τις ακολούθησαν, εκείνες που θέσπισαν τις καταγραφές της ζωής στην Ουράντια, όπως στη συνέχεια ανακαλύφθη σε καλά διατηρημένες πέτρινες σελίδες, σε ατέλειωτους τόμους, καθώς οι εποχές διαδέχονταν η μία την άλλη και οι αιώνες περνούσαν ο ένας μετά τον άλλο. Οι εσωτερικές αυτές θάλασσες των παλαιότερων χρόνων ήταν πραγματικά το λίκνο της εξέλιξης.

57:8.27 [Παρουσιάστηκε από ένα Φορέα της Ζωής, ένα μέλος του αρχικού Σώματος της Ουράντια και νυν μόνιμου παρατηρητού.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 58

Η ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΣΤΗΝ ΟΥΡΑΝΤΙΑ

58:0.1 Σ' ολόκληρη τη Σατάνια υπάρχουν εξήντα ένας, μόνο, κόσμοι παρόμοιοι με την Ουράντια, πλανήτες που τροποποιούνται για να εγκατασταθεί η ζωή. Η πλειονότητα των κατοικημένων κόσμων οικούνται σύμφωνα με παγιωμένες τεχνικές. Σε τέτοιες σφαίρες ελάχιστη παρέκκλιση επιτρέπεται στους Φορείς της Ζωής, πάνω στα πρότυπά τους για την εμφύτευση της ζωής. Ωστόσο, ένας περίπου κόσμος στους δέκα, ορίζεται ως δεκαδικός πλανήτης και ανατίθεται στην ειδική καταγραφή των Φορέων της Ζωής. Και σε τέτοιους πλανήτες, μας επιτρέπεται να αναλαμβάνουμε ορισμένα πειράματα ζωής, σε μία προσπάθεια να τροποποιήσουμε, ή να βελτιώσουμε, κατά το δυνατόν, τους συνήθεις τύπους των ζωντανών υπάρξεων.

1. ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΖΩΗΣ

58:1.1 600,000,000 χρόνια πριν η επιτροπή των Φορέων της Ζωής που εστάλη από την τζερουζέμ, έφθασε στην Ουράντια και άρχισε τη μελέτη των φυσικών συνθηκών πριν το ξεκίνημα της ζωής στον κόσμο υπ' αριθμόν 606 του συστήματος της Σατάνια. Αυτή επρόκειτο να γίνει η εξακοσιοστή έκτη εμπειρία μας με την έναρξη των προτύπων ζωής του

Νέβαδον στη Σατάνια και η εξηκοστή ευκαιρία μας να πραγματοποιήσουμε αλλαγές και να καθιερώσουμε τροποποιήσεις στα βασικά και συνηθισμένα πρότυπα ζωής του τοπικού σύμπαντος.

58:1.2 Πρέπει να καταστεί σαφές ότι οι Φορείς της Ζωής δεν μπορούν να εγκαινιάσουν τη ζωή, μέχρις ότου μία σφαίρα είναι ώριμη για την έναρξη του κύκλου εξέλιξης. Ούτε μπορούμε να παράσχουμε μια ταχύτερη εξέλιξη της ζωής από όση μπορεί να υποστηριχθεί και να φιλοξενηθεί βάσει της φυσικής προόδου του πλανήτη.

58:1.3 Οι Φορείς της Ζωής στη Σατάνια είχαν ετοιμάσει ένα πρότυπο ζωής βασισμένο στο χλωριούχο νάτριο. Γι' αυτό δεν μπορούσαν να γίνουν βήματα προς την κατεύθυνση της εμφύτευσής του, μέχρις ότου τα νερά των ωκεανών έγιναν αρκετά αρμυρά. Ο τύπος του πρωτοπλάσματος της Ουράντια μπορεί να λειτουργήσει μόνο σε ένα κατάλληλο διάλυμα αλάτων. Το σύνολο της προηγούμενης ζωής – φυτικής και ζωικής – εξελίχθηκε σε περιβάλλον διαλυμάτων άλατος. Ακόμη και τα πλέον οργανωμένα ζώα της ξηράς δεν θα μπορούσαν να εξακολουθήσουν να ζουν εάν το ίδιο αυτό βασικό διάλυμα αλάτων δεν κυκλοφορούσε στα σώματά τους, μέσα στο αίμα τους, που ελεύθερα λούζει, που κυριολεκτικά πλημμυρίζει κάθε μικροσκοπικό ζωντανό κύτταρο α' αυτή την «αλμυρή θάλασσα.»

58:1.4 Οι πρωτόγονοι προπάτορές σας κυκλοφορούσαν ελεύθερα στον αλμυρό ωκεανό. Σήμερα, το ίδιο, σαν του ωκεανού, διάλυμα κυκλοφορεί ελεύθερα μέσα στα σώματά σας, λούζοντας κάθε κύτταρο ξεχωριστά μ' ένα χημικό υγρό, καθ' όλα τα βασικά συγκρίσιμο με το αλμυρό νερό, το οποίο διήγειρε τις αρχικές πρωτοπλασματικές αντιδράσεις των πρώτων ζώντων κυττάρων ώστε να λειτουργήσουν στον πλανήτη.

58:1.5 Καθώς αρχίζει, όμως, αυτή η εποχή, η Ουράντια με κάθε τρόπο εξελίσσεται προς μία κατάσταση ευμενής για τη συντήρηση των αρχικών μορφών της θαλάσσιας ζωής. Αργά αλλά σταθερά, οι φυσικές εξελίξεις στην γη, καθώς και σε όμορες περιοχές του διαστήματος προετοιμάζουν το έδαφος για τα ης μετέπειτα προσπάθειες να εγκατασταθούν τέτοιες μορφές ζωής, όπως αυτές για τις οποίες είχαμε αποφασίσει ότι θα προσαρμόζονταν καλύτερα στο εξελισσόμενο φυσικό περιβάλλον – τόσο το γήινο, όσο και το διαστημικό.

58:1.6 Εν συνεχεία, η επιτροπή των Φορέων της Ζωής της Σατάνια επέστρεψε στην Τζερουζέμ, προτιμώντας να περιμένει την περαιτέρω διάσπαση της μάζας της ηπειρωτικής ξηράς, η οποία θα παρείχε ακόμη περισσότερες εσωτερικές θάλασσες και προφυλαγμένους κόλπους, πριν αρχίσει, ουσιαστικά, η εμφύτευση της ζωής.

58:1.7 Σ' έναν πλανήτη όπου η ζωή έχει θαλάσσια προέλευση, οι ιδανικές συνθήκες για την εμφύτευση της ζωής διασφαλίζονται από ένα μεγάλο αριθμό εσωτερικών θαλασσών, από μία εκτεταμένη σειρά ακτών με αβαθή νερά και προφυλαγμένους κόλπους. Και μία τέτοια, ακριβώς, κατανομή των νερών της γης εξελίχθηκε ραγδαία. Οι αρχαίες αυτές εσωτερικές θάλασσες σπάνια είχαν βάθος μεγαλύτερο από δέκα έξι, ή είκοσι μέτρα και το ηλιακό φως μπορεί να διαπεράσει το νερό της θάλασσας σε μεγαλύτερο των είκοσι μέτρων βάθος.

58:1.8 Και ήταν από τέτοιες ακτές, με κλίμα εύκρατο και σταθερό μιας μεταγενέστερης εποχής, που η πρωτόγονη φυτική ζωή βρήκε το δρόμο της στην ξηρά. Εκεί, οι μεγάλες ποσότητες του άνθρακα στην ατμόσφαιρα έδωσαν στις καινούργιες ποικιλίες της ξηράς την δυνατότητα να ζήσουν, να παρουσιάσουν μια γοργή και πλούσια ανάπτυξη. Αν και η ατμόσφαιρα αυτή ήταν τότε ιδανική για την ανάπτυξη των φυτών, περιείχε τόσο μεγάλες

ποσότητες διοξειδίου του άνθρακα, που κανένα ζώο, πολύ λιγότερο ο άνθρωπος, δεν θα μπορούσε να ζήσει στην επιφάνεια της γης.

2. Η ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΤΙΑ

58:2.1 Η πλανητική ατμόσφαιρα φιλτράρει ως τη γη περίπου το ένα δις-δισεκατομμυριοστό της συνολικής εκπομπής του ηλιακού φωτός. Αν το φως που πέφτει στη Βόρεια Αμερική αποτιμάτο προς δύο σεντς ανά κιλοβατώρα, ο ετήσιος λογαριασμός για το φως θα ανερχόταν σε 800 τετράκις εκατομμύρια δολάρια την ημέρα. Και πρέπει να θυμάστε ότι δέχεστε από τον ήλιο όλες τις άλλες μορφές ενέργειας – το φως δεν είναι η μοναδική ηλιακή συμμετοχή που φθάνει την ατμόσφαιρά σας. Άπειρη ηλιακή ενέργεια εισρέει στην Ουράντια, περιλαμβάνοντας κύματα με μήκος που εκτείνεται πάνω, αλλά και κάτω από το φάσμα αναγνώρισης της ανθρώπινης όρασης.

58:2.2 Η ατμόσφαιρα της γης κάθε άλλο παρά αδιαφανής είναι, για το μεγαλύτερο μέρος της ηλιακής ακτινοβολίας, στο ακραίο υπεριώδες μέρος του φάσματος. Τα περισσότερα από αυτά τα μικρού μήκους κύματα απορροφώνται από ένα στρώμα όζοντος, το οποίο καλύπτει ένα επίπεδο περίπου δέκα έξι χιλιόμετρα πάνω από την επιφάνεια της γης και το οποίο εκτείνεται προς το διάστημα για άλλα δέκα έξι χιλιόμετρα. Το όζον που διαπερνά την περιοχή αυτή, ανάλογα με τις συνθήκες που επικρατούν στην επιφάνεια της γης, σχηματίζει ένα στρώμα πάχους είκοσι πέντε μόνο χιλιοστών. Παρ' όλ' αυτά, αυτή η σχετικά μικρή και φαινομενικά ασήμαντη ποσότητα του όζοντος, προστατεύει τους κατοίκους της Ουράντια από το πλεόνασμα αυτών των επικίνδυνων και καταστροφικών υπεριωδών ακτινοβολιών, οι οποίες υπάρχουν στο φως του ήλιου. Αν, όμως, το στρώμα αυτό του όζοντος ήταν ελάχιστα παχύτερο, θα εστερείστο τις εξαιρετικά σημαντικές και απαραίτητες για την υγεία υπεριώδεις ακτίνες, οι οποίες τώρα φθάνουν στην επιφάνεια της γης και από τις οποίες προέρχεται μία από τις πλέον βασικές βιταμίνες σας.

58:2.3 Και, παρ' όλ' αυτά, κάποιοι από τους λιγότερο ευφάνταστους θνητούς οπαδούς του μηχανικισμού επιμένουν να θεωρούν την υλική δημιουργία και την ανθρώπινη εξέλιξη ως τυχαίο γεγονός. Οι μεσοδιάστατοι της Ουράντια έχουν συγκεντρώσει περισσότερα από πενήντα χιλιάδες περιστατικά σχετικά με τη φυσική και τη χημεία, τα οποία θεωρούν ότι είναι ασύμβατα με τους νόμους των συμπτώσεων και πάνω σ' αυτό αγωνίζονται καταφανώς να αποδείξουν την παρουσία ευφυούς σκοπού στην υλική δημιουργία. Και όλ' αυτά, χωρίς να λαμβάνεται υπ' όψιν ο κατάλογός τους με περισσότερες από εκατό χιλιάδες διαπιστώσεις, πέραν του χώρου της φυσικής και της χημείας, οι οποίες, υποστηρίζουν, αποδεικνύουν την παρουσία της ευφυΐας στο σχεδιασμό, τη δημιουργία και τη συντήρηση του υλικού κόσμου.

58:2.4 Ο ήλιος σας ξεχύνει μια πραγματική πλημμύρα φονικών ακτίνων και η ευχάριστη ζωή σας οφείλεται στη «γενναία» επίδραση περισσότερων από δύο, φαινομενικά τυχαίων, προστατευτικών λειτουργιών, παρόμοιων με τη δράση του μοναδικού αυτού στρώματος του όζοντος.

58:2.5 Αν δεν υπήρχε η τα κατώτερα «καλυπτική» επίδραση της ατμόσφαιρας τη νύχτα, η θερμότητα θα χανόταν εξ αιτίας της ακτινοβολίας τόσο ραγδαία, ώστε η ζωή θα ήταν αδύνατο να διατηρηθεί, εκτός εάν παρείχετο τεχνητά.

58:2.6 Τα κατώτερα οκτώ, ή δέκα χιλιόμετρα της γήινης ατμόσφαιρας αποτελούν την τροπόσφαιρα. Αυτή είναι η περιοχή των ανέμων και των αέριων ρευμάτων, τα οποία προκαλούν τα καιρικά φαινόμενα. Πάνω από την περιοχή αυτή βρίσκεται η εσωτερική

ιονόσφαιρα και αμέσως από πάνω βρίσκεται η στρατόσφαιρα. Ανερχόμενη από την επιφάνεια της γης, η θερμοκρασία πέφτει σταθερά για δέκα, ή δέκα τρία χιλιόμετρα, ύψος στο οποίο φθάνει περίπου τους 40 βαθμούς υπό το μηδέν. Η θερμοκρασία εκεί κυμαίνεται από 35 έως 40 βαθμούς υπό το μηδέν. Παραμένει αμετάβλητη για άλλα εξήντα πέντε χιλιόμετρων. Αυτή η περιοχή της σταθερής θερμοκρασίας είναι η στρατόσφαιρα. Σ' ένα ύψος εβδομήντα, ή ογδόντα χιλιόμετρων η θερμοκρασία αρχίζει να ανεβαίνει και η αύξηση αυτή συνεχίζεται μέχρις ότου, στο ύψος όπου εμφανίζεται το σέλας, επιτυγχάνεται μία θερμοκρασία 650 βαθμών και είναι αυτή ακριβώς η έντονη θερμότητα εκείνη που ιονίζει το οξυγόνο. Η θερμοκρασία, όμως, σε μία τόσο αραιή ατμόσφαιρα δεν συγκρίνεται με την θερμότητα όπως υπολογίζεται στην επιφάνεια της γης. Έχετε κατά νου ότι το ήμισυ του συνόλου της ατμόσφαιράς σας βρίσκεται στα πέντε πρώτα χιλιόμετρα. Το ύψος της γήινης ατμόσφαιρας υποδηλώνεται από τις ανώτερες εκλάμψεις του σέλαος – περίπου εξακόσια σαράντα χιλιόμετρα.

58:2.7 Τα φαινόμενα του σέλαος έχουν άμεση σχέση με τις ηλιακές κηλίδες, τους ηλιακούς εκείνους κυκλώνες που περιστρέφονται προς αντίθετες κατευθύνσεις πάνω και κάτω από τον ισημερινό του ήλιου, ακριβώς όπως γίνεται με τους γήινους τροπικούς τυφώνες. Τέτοιες ατμοσφαιρικές διαταραχές περιστρέφονται προς αντίθετες κατευθύνσεις, όταν γίνονται πάνω, ή κάτω από τον ισημερινό.

58:2.8 Η δύναμη των ηλιακών κηλίδων να μεταβάλλουν τις συχνότητες του φωτός αποδεικνύει ότι τα κέντρα των ηλιακών αυτών καταιγίδων λειτουργούν ως πελώριοι μαγνήτες. Τέτοια μαγνητικά πεδία μπορούν να εκσφενδονίσουν φορτισμένα σωματίδια από τους κρατήρες των ηλιακών κηλίδων μέσω του διαστήματος προς την εξωτερική ατμόσφαιρα της γης, όπου η ιονίζουσα επίδρασή τους δημιουργεί τις φαντασμαγορικές αυτές εκδηλώσεις του σέλαος. Για το λόγο αυτό, έχετε τα μεγαλύτερα φαινόμενα σέλαος όταν οι ηλιακές κηλίδες είναι στο αποκορύφωμά τους – ή αμέσως μετά – στιγμή κατά την οποία οι κηλίδες βρίσκονται, γενικότερα, τοποθετημένες στον ισημερινό.

58:2.9 Ακόμη και η βελόνα της πυξίδας αντιδρά στην ηλιακή επίδραση, αφού στρέφεται ελαφρά προς την ανατολή, καθώς ο ήλιος ανατέλλει και ελαφρά προς τη δύση, όταν ο ήλιος κοντεύει να βασιλέψει. Αυτό συμβαίνει κάθε μέρα, κατά τη διάρκεια του αποκορυφώματος, όμως, των κύκλων των ηλιακών κηλίδων, η μεταβολή αυτή της πυξίδας είναι δυο φορές μεγαλύτερη. Αυτές οι ημερήσιες αποκλίσεις της πυξίδας είναι η αντίδραση στον αυξημένο ιονισμό της ανώτερης ατμόσφαιρας, ο οποίος δημιουργείται από τον ήλιο.

58:2.10 Είναι η παρουσία δύο διαφορετικών επιπέδων ηλεκτρισμένων περιοχών μεταφοράς στην υπερ-στρατόσφαιρα που λαμβάνεται υπ' όψιν για την μετάδοση, σε μεγάλες αποστάσεις, των ραδιοφωνικών σας εκπομπών σε μακρά και βραχεία κύματα. Οι εκπομπές σας διαταράσσονται ορισμένες φορές από τρομακτικές καταιγίδες που κατά καιρούς λυσομανούν στο χώρο αυτής της εξωτερικής ιονόσφαιρας.

3. ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

58:3.1 Κατά τους αρχικούς χρόνους της υλοποίησης του σύμπαντος, οι χώροι του διαστήματος ήταν διάσπαρτοι με πελώρια νέφη υδρογόνου, τέτοιες ακριβώς δέσμες αστρονομικής σκόνης, όπως αυτές που χαρακτηρίζουν τώρα πολλές περιοχές σ' ολόκληρο το απομακρυσμένο διάστημα. Μεγάλο μέρος της οργανωμένης ύλης, το οποίο οι φλεγόμενοι ήλιοι διέλυσαν και διασκόρπισαν ως ακτινοβολούσα ενέργεια, δημιουργήθηκε αρχικά σ' αυτά τα πρώιμα εμφανιζόμενα νέφη του υδρογόνου στο διάστημα. Υπό ορισμένες,

ασυνήθιστες συνθήκες λαμβάνει χώρα, επίσης, ατομική διάσπαση στον πυρήνα των μεγαλύτερων μαζών του υδρογόνου. Και όλα αυτά τα φαινόμενα της συγκρότησης και της διάλυσης του ατόμου, όπως στα υπερθερμασμένα νεφελώματα, ακολουθούνται από την εμφάνιση παλιρροϊκών πλημμυρίδων βραχέων διαστημικών ακτίνων εκπεμπόμενης ενέργειας. Συνοδεύοντας τις διαφορετικές αυτές ακτινοβολίες, υπάρχει ένας σχηματισμός διαστημικής ενέργειας άγνωστης στην Ουράντια.

58:3.2 Αυτή η μικρού μήκους ενεργειακή φόρτιση του διαστήματος στο σύμπαν είναι τετρακόσιες φορές μεγαλύτερη από όλες τις άλλες μορφές ακτινοβολούσας ενέργειας, η οποία υπάρχει τους χώρους του οργανωμένου διαστήματος. Η έκλυση των μικρού μήκους διαστημικών ακτίνων, είτε προέρχεται από φλεγόμενα νεφελώματα, είτε από έντονα ηλεκτρικά πεδία, είτε από το εξώτερο διάστημα, είτε από τα πελώρια νέφη σκόνης υδρογόνου, τροποποιείται ως προς την ποιότητα και την ποσότητα από διακυμάνσεις και αιφνίδιες μεταβολές της έντασης της θερμοκρασίας, της βαρύτητας και των ηλεκτρονικών πιέσεων.

58:3.3 Τα επακόλουθα αυτά στη γένεση των διαστημικών ακτίνων καθορίζονται από πολλά κοσμικά περιστατικά, καθώς επίσης και από τις τροχιές της κυκλοφορούσας ύλης, οι οποίες ποικίλουν από τροποποιημένους κύκλους έως εκτεταμένες ελλείψεις. Οι φυσικές συνθήκες μπορεί επίσης να μεταβληθούν σε μεγάλο βαθμό, επειδή η περιστροφή των ηλεκτρονίων βρίσκεται, ορισμένες φορές, προς την αντίθετη κατεύθυνση εκείνης την οποία ακολουθεί η περισσότερη ογκώδης ύλη, έστω και αν βρίσκεται στην ίδια φυσική ζώνη.

58:3.4 Τα πελώρια νέφη υδρογόνου είναι πραγματικά κοσμικά χημικά εργαστήρια, που περικλείουν όλες τις φάσεις της εξελισσόμενης ενέργειας και της μεταμορφούμενης της ύλης. Μεγάλες ενεργειακές δραστηριοποιήσεις λαμβάνουν, επίσης, χώρα στα οριακά αέρια των μεγάλων δυαδικών αστέρων τα οποία τόσο συχνά επικαλύπτονται και εξ αυτού αναμειγνύονται σε μεγάλο βαθμό. Καμία, όμως, από τις τρομακτικές αυτές και εκτεταμένες ενεργειακές δραστηριότητες του διαστήματος δεν ασκεί την παραμικρή επίδραση επί των φαινομένων της οργανωμένης ζωής – του πρωτοπλασματικού σπέρματος όλων των ζώντων πλασμάτων και υπάρξεων. Οι ενεργειακές αυτές συνθήκες του διαστήματος είναι κατάλληλες για το βασικό περιβάλλον της εγκατάστασης της ζωής, αλλά δεν επιδρούν στην μετέπειτα τροποποίηση των κληρονομούμενων παραγόντων του πρωτοπλασματικού σπέρματος, όπως ορισμένες μεγαλύτερου κύματος ακτίνες εκπεμπόμενης ενέργειας. Η εμφυτευμένη ζωή των Φορέων της Ζωής είναι απολύτως ανθεκτική έναντι όλης αυτής της εκπληκτικής πλημμυρίδας των βραχέων διαστημικών ακτίνων της συμπαντικής ενέργειας.

58:3.5 Όλες αυτές οι βασικές κοσμικές συνθήκες έπρεπε να εξελιχθούν ευνοϊκά πριν οι Φορείς της Ζωής αρχίσουν ουσιαστικά την εγκατάσταση της ζωής στην Ουράντια.

4. Η ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΑΠΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

58:4.1 Το ότι αποκαλούμεθα Φορείς της Ζωής δεν πρέπει να σας συγχύζει. Μπορούμε και πράγματι μεταφέρουμε τη ζωή στους πλανήτες, αλλά δεν φέραμε εμείς τη ζωή στην Ουράντια. Η ζωή της Ουράντια είναι μοναδική, αυθεντική, μαζί με τον πλανήτη. Η σφαίρα αυτή είναι ένας κόσμος τροποποιημένος για τη ζωή. Το σύνολο της ζωής που εμφανίστηκε σ' αυτόν πήρε μορφή από εμάς, εδώ, πάνω στον πλανήτη. Και δεν υπάρχει άλλος κόσμος, σ' ολόκληρη τη Σατάνια, ούτε καν σ' ολόκληρο τον Νέβαδον όπου να υπάρχει ζωή, ακριβώς όπως αυτή της Ουράντια.

58:4.2 550,000,000 χρόνια πριν το σώμα των Φορέων της Ζωής επέστρεψε στην Ουράντια. Σε συνεργασία με πνευματικές επιρροές και υπεράνω του φυσικού δυνάμεις οργανώσαμε και εγκαταστήσαμε τα αρχικά ζωικά πρότυπα του κόσμου τούτου και τα εμφυτεύσαμε στα φιλόξενα νερά του κόσμου. Το σύνολο της ζωής του πλανήτη (πέραν των εξωπλανητικών προσωπικοτήτων), από την εποχή ακόμη του Καλιγκάστια, του Πλανητικού Πρίγκιπα, προήλθε από τις τρεις αυθεντικές, ταυτόσημες και ταυτόχρονες εμφυτεύσεις μας, της θαλάσσιας ζωής. Αυτές οι τρεις εμφυτεύσεις της ζωής καθορίστηκαν ως: η *κεντρική*, ή Ευρασιατική-Αφρικανική, η *ανατολική*, ή Αυστραλασιατική και η *δυτική*, η οποία περιλαμβάνει τη Γροιλανδία και τη Βόρεια και Νότια Αμερική.

58:4.3 500,000,000 χρόνια πριν η πρωτόγονη θαλάσσια φυτική ζωή είχε ήδη εγκατασταθεί στην Ουράντια. Η Γροιλανδία και η μάζα της αρκτικής ξηράς, μαζί με την Βόρεια και τη Νότια Αμερική, άρχιζαν τη μακρόχρονη και αργή κίνησή τους προς δυσμάς. Η Αφρική μετακινήθηκε ελαφρά προς το νότο, δημιουργώντας μία τάφρο με κατεύθυνση από τα ανατολικά προς τα δυτικά, τη λεκάνη της Μεσογείου, μεταξύ της ίδιας και της μητρικής ξηράς. Η Ανταρκτική, η Αυστραλία καθώς και η ξηρά που ορίζεται από τα νησιά του Ειρηνικού αποκόπησαν στα νότια και ανατολικά και μεταφέρθηκαν πολύ μακριά από τότε.

58:4.4 Εμφυτεύσαμε την πρωτόγονη μορφή της θαλάσσιας ζωής στους προφυλαγμένους τροπικούς κόλπους των κεντρικών θαλασσών του, από ανατολές προς δυσμάς, χωρίσματος της διασπώμενης μάζας της ηπειρωτικής ξηράς. Ο λόγος που κάναμε τρεις εμφυτεύσεις θαλάσσιας ζωής ήταν να διασφαλίσουμε ότι κάθε μεγάλη μάζα ξηράς θα μπορούσε να φέρει τη ζωή αυτή μαζί της, στα θερμά νερά των θαλασσών της, καθώς η ξηρά εν συνεχεία διαχωριζόταν. Διαβλέψαμε ότι στην μετέπειτα εποχή της δημιουργίας της επίγειας ζωής, μεγάλοι ωκεανοί θα διαχωρίζαν αυτές τις κινούμενες μάζες της ηπειρωτικής ξηράς.

5. Η ΚΙΝΗΣΗ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΝ

58:5.1 Η κίνηση της ηπειρωτικής ξηράς συνεχίστηκε. Ο πυρήνας της γης είχε γίνει συμπαγής και άκαμptos σαν ατσάλι, δεχόμενος μία πίεση σχεδόν 10,000 τόνων ανά τετραγωνικό εκατοστό, ενώ εξ αιτίας της υπερβολικής πίεσης της βαρύτητας, ήταν και είναι ακόμη πολύ θερμός στα βάθη του. Η θερμοκρασία αυξάνει από την επιφάνεια προς τα κάτω μέχρις ότου στο κέντρο γίνεται κατά τι μικρότερη από τη θερμοκρασία της επιφάνειας του ήλιου.

58:5.2 Τα εξωτερικά χίλια εξακόσια χιλιόμετρα της γήινης μάζας συνίστανται κυρίως σε διαφορετικά είδη βράχων. Από κάτω βρίσκονται τα πυκνότερα και βαρύτερα μεταλλικά στοιχεία. Σ' ολόκληρη τη διάρκεια των αρχικών και προ της εμφάνισης της ατμόσφαιρας εποχών, ο κόσμος ήταν σε τέτοια, σχεδόν υγρή, κατάσταση, στην λειωμένη και υπερθερμασμένη μορφή του, ώστε τα βαρύτερα μέταλλα κατακάθισαν βαθιά στο εσωτερικό. Εκείνα που βρέθηκαν κοντά στην επιφάνεια, σήμερα αντιπροσωπεύουν την έκχυση των αρχαίων ηφαιστείων, των μετέπειτα, εκτεταμένων ροών της λάβας, καθώς και τις πλέον πρόσφατες εναποθέσεις των μετεωριτών.

58:5.3 Ο εξωτερικός φλοιός είχε πάχος περίπου εξήντα τέσσερα χιλιόμετρα. Το εξωτερικό αυτό κέλυφος υποστηριζόταν και ακουμπούσε πάνω ακριβώς σε μία λειωμένη θάλασσα από βασάλτη μεταβλητής πυκνότητας, ένα κινητό στρώμα λειωμένης λάβας που συγκρατείτο υπό υψηλή πίεση, αλλά που πάντα είχε την τάση να κυλήσει προς πάσα κατεύθυνση, εξισώνοντας την πίεση της κίνησης του πλανήτη, βοηθώντας, με τον τρόπο αυτό, στη σταθεροποίηση του γήινου φλοιού.

58:5.4 Ακόμη και σήμερα οι ήπειροι εξακολουθούν να επιπλέουν πάνω σ' αυτή την μη κρυσταλλοποιημένη, μαλακή θάλασσα από λειωμένο βασάλτη. Αν δεν βρισκόταν η προστατευτική αυτή προϋπόθεση, οι πλέον ισχυροί σεισμοί για κομμάτιαζαν, κυριολεκτικά, τον κόσμο. Οι σεισμοί προκαλούνται από την ολίσθηση και την κίνηση του στερεού, εξωτερικού φλοιού και όχι από τα ηφαίστεια.

58:5.5 Τα στρώματα της λάβας στον γήινο φλοιό, όταν κρυώσουν σχηματίζουν γρανίτη. Η μέση πυκνότητα της Ουράντια είναι λίγο μεγαλύτερη από πεντέμισι φορές εκείνης του νερού. Η πυκνότητα του γρανίτη είναι μικρότερη από το τριπλάσιο της πυκνότητας του νερού. Ο πυρήνας της γής είναι δώδεκα φορές πυκνότερος από το νερό.

58:5.6 Ο βυθός των θαλασσών είναι πυκνότερος από τις μάζες της ξηράς και αυτό είναι που κρατά τις ηπείρους πάνω από το νερό. Όταν ο θαλάσσιος βυθός εξέχει πάνω από το επίπεδο της θάλασσας, βρέθηκε ότι αποτελείται από βασάλτη, μία μορφή λάβας πολύ βαρύτερη από τον γρανίτη των μαζών της ξηράς. Και πάλι, αν οι ήπειροι δεν ήταν ελαφρύτερες από τους βυθούς των ωκεανών, η βαρύτητα θα είλκυε τις παρυφές του ωκεανού μέσα στην ξηρά, τέτοια, όμως, φαινόμενα δεν παρατηρούνται.

58:5.7 Το βάρος των ωκεανών είναι επίσης ένας παράγων που αυξάνει την πίεση στους θαλάσσιους βυθούς. Ο χαμηλότερος, αλλά συγκριτικά βαρύτερος βυθός των ωκεανών, μαζί με το βάρος του υπερκείμενου νερού, προσεγγίζουν το βάρος των υψηλότερα ευρισκόμενων αλλά κατά πολύ ελαφρύτερων μαζών της ξηράς. Όλες, ωστόσο, οι ήπειροι έχουν την τάση να μπαίνουν στον ωκεανό. Η πίεση των ηπείρων στα στρώματα των ωκεάνιων βυθών είναι περίπου 3,500 κιλά ανά τετραγωνικό εκατοστό. Δηλαδή, αυτή θα ήταν η πίεση μιας ηπειρωτικής μάζας που θα βρισκόταν πεντακόσια μέτρα πάνω από τον ωκεάνιο βυθό. Η πίεση του νερού πάνω στο βυθό του ωκεανού είναι μόνο 925, περίπου, ανά τετραγωνικό εκατοστό. Οι διαφορετικές αυτές πιέσεις τείνουν να κάνουν τις ηπείρους να γλιστρούν προς τους βυθούς των ωκεανών.

58:5.8 Η πίεση του ωκεάνιου βυθού κατά τις, προ της εμφάνισης της ζωής εποχές, ανύψωσε μια μοναχική ηπειρωτική μάζα ξηράς σε τέτοιο ύψος, ώστε η πλευρική της πίεση έτεινε να κάνει τις ανατολικές, δυτικές και νότιες οριακές περιοχές να γλιστρήσουν προς τα κάτω, πάνω στα υποκείμενα ημικολλώδη στρώματα της λάβας, μέσα στα νερά του περιβάλλοντα Ειρηνικού Ωκεανού. Αυτό αντιστάθμισε τόσο απόλυτα την πίεση της ηπείρου, ώστε δεν δημιουργήθηκε κάποιο ευρύ ρήγμα στην ανατολική ακτή αυτής της αρχαίας Ασιατικής ηπείρου, αλλά από τότε η ανατολική ακτογραμμή αιωρείται πάνω από το βάραθρο των γειτονικών ωκεάνιων εγκάτων, απειλώντας να γλιστρήσει σ' ένα υδάτινο μνήμα.

6. Η ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

58:6.1 450,000,000 χρόνια πριν έγινε η *μετάβαση από την φυτική στη ζωική μορφή ζωής*. Η μεταμόρφωση αυτή έλαβε χώρα στα αβαθή νερά των προφυλαγμένων τροπικών κόλπων και λιμνών των εκτεταμένων ακτογραμμών των διαχωρισμένων ηπείρων. Και η εξέλιξη αυτή, το σύνολο της οποίας ήταν εγγενές στα αρχικά ζωικά πρότυπα, διαδραματίστηκε σταδιακά. Υπήρξαν πολλά μεταβατικά στάδια μεταξύ των αρχικών, πρωτόγονων μορφών ζωής και των μετέπειτα σαφώς προσδιορισμένων ζωικών οργανισμών. Ακόμη και σήμερα οι μεταβατικοί ζωομύκητες εξακολουθούν να υπάρχουν και δεν μπορούν να ταξινομηθούν ούτε ως φυτά, ούτε ως ζώα.

58:6.2 Αν και η εξέλιξη της φυτικής ζωής μπορεί να ανιχνευθεί στα ζώα και, παρά το ότι έχουν βρεθεί διαβαθμισμένες σειρές φυτών και ζώων τα οποία προοδευτικά προχωρούν από τους

απλούστερους προς τους πολυπλοκότερους και πλέον προηγμένους οργανισμούς, δεν θα μπορούσατε να βρείτε τέτοιους συνδετικούς κρίκους μεταξύ των μεγάλων υποδιαίρεσεων του ζωικού βασιλείου, ούτε μεταξύ των ανώτερων, προ της εμφάνισης του ανθρώπου, τύπων ζώων, ή των πρώτων εκπροσώπων των ανθρώπινων φυλών. Αυτοί οι λεγόμενοι «χαμένοι κρίκοι» θα μείνουν για πάντα χαμένοι, για τον απλό λόγο ότι ουδέποτε υπήρξαν.

58:6.3 Από την μία εποχή στην άλλη καινούργια είδη ζώων, με θεμελιώδεις διαφορές, δημιουργήθηκαν. Δεν εξελίχθηκαν ως αποτέλεσμα της σταδιακής συγκέντρωσης μικρών παραλλαγών. Εμφανίσθηκαν ως πλήρως ανεπτυγμένες και νέες κατηγορίες ζωής και εμφανίσθηκαν *αιφνίδια*.

58:6.4 Η *αιφνίδια* εμφάνιση των νέων ειδών και των διαφοροποιημένων κατηγοριών των ζώντων οργανισμών είναι εντελώς βιολογική, αυστηρά φυσική. Δεν υπάρχει τίποτε το υπερφυσικό που να συνδέεται με τις γενετικές αυτές μεταλλάξεις.

58:6.5 Η εμφάνιση των ζώων εξελίχθηκε όταν να νερά των ωκεανών έφθασαν στον κατάλληλο βαθμό αλμυρότητας και ήταν σχετικά απλό το να μπορέσει το αλμυρό νερό να κυκλοφορήσει στα σώματα των οργανισμών της θαλάσσιας ζωής. Όταν όμως οι ωκεανοί περιορίστηκαν και το ποσοστό του άλατος μειώθηκε πολύ, τα ίδια αυτά ζώα ανέπτυξαν την ικανότητα να μειώνουν την αλμυρότητα των σωματικών υγρών τους, όπως ακριβώς οι οργανισμοί εκείνοι οι οποίοι έμαθαν να ζουν σε γλυκό νερό, αποκτώντας την ικανότητα να διατηρούν τη σωστή ποσότητα χλωριούχου νατρίου στα σωματικά τους υγρά, με έξυπνες τεχνικές διατήρησης του άλατος.

58:6.6 Η μελέτη των περικλειόμενων σε βράχους απολιθωμάτων της θαλάσσιας ζωής αποκαλύπτει τις αρχικές προσπάθειες προσαρμογής των πρωτόγονων αυτών οργανισμών. Τα φυτά και τα ζώα δεν παύουν ποτέ να κάνουν αυτά τα πειράματα προσαρμογής. Ακόμη και το περιβάλλον αλλάζει και πάντα οι ζώντες οργανισμοί προσπαθούν να προσαρμοσθούν στις ατέλειωτες αυτές διακυμάνσεις.

58:6.7 Ο φυσιολογικός εξοπλισμός και η ανατομική δομή όλων των νέων τάξεων της ζωής αποτελούν αντίδραση στη δράση των φυσικών νόμων, το συνακόλουθο, όμως, χάρισμα της διάνοιας αποτελεί την πλήρωση των συνοδών διανοητικών πνευμάτων σύμφωνα με την έμφυτη εγκεφαλική ικανότητα. Η διάνοια, ενώ δεν είναι μία φυσική εξέλιξη, εξαρτάται απόλυτα από τις ικανότητες του εγκεφάλου, η οποία παρέχεται από την καθαρά φυσική και εξελικτική ανάπτυξη.

58:6.8 Μέσω ατέλειωτων, σχεδόν, κύκλων κατακτήσεων και απωλειών, προσαρμογών και αναπροσαρμογών, όλοι οι ζώντες οργανισμοί αιωρούνται μπρος-πίσω από εποχή σε εποχή. Εκείνοι οι οποίοι κατακτούν την κοσμική ενότητα παραμένουν, ενώ εκείνοι οι οποίοι δεν επιτυγχάνουν το στόχο αυτό, παύουν να υπάρχουν.

7. ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΓΕΩΛΟΓΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

58:7.1 Η πελώρια ομάδα των βραχωδών συστημάτων τα οποία συνιστούσαν τον εξωτερικό φλοιό του κόσμου κατά την εποχή της απαρχής της ζωής, ή Προτεροζωική περίοδο δεν φαίνεται πλέον σε πολλά σημεία της γήινης επιφάνειας. Και όταν παρουσιασθεί, κάτω από όλες τις συσσωρεύσεις των μετέπειτα εποχών, θα βρεθούν μόνο τα απολιθώματα των φυτών και των αρχικών, πρωτόγονων ζώων. Ορισμένοι από τους παλαιότερους αυτούς, κατακαθισμένους στο νερό, βράχους, είναι αναμεμειγμένοι με μεταγενέστερα στρώματα και ορισμένες φορές περιέχουν τα απολιθώματα μερικών αρχικών μορφών φυτικής ζωής, ενώ στα ανώτερα στρώματα είναι δυνατόν, ενίοτε, να βρεθούν μερικές από τις πλέον

πρωτόγονες μορφές των πρώτων θαλάσσιων-ζωικών οργανισμών. Σε πολλές περιοχές, τα στρωματοποιημένα αυτά επίπεδα των βράχων, όπου υπάρχουν τα απολιθώματα της πρώιμης θαλάσσιας ζωής, φυτικής αλλά και ζωικής, μπορεί να βρεθούν ακριβώς πάνω από τα παλαιότερα, αδιαφοροποίητα πετρώματα.

58:7.2 Τα απολιθώματα της περιόδου αυτής είναι άλγες, φυτά που μοιάζουν με κοράλλια, πρωτόγονα Πρωτόζωα καθώς επίσης και σπογγοειδείς μεταβατικοί οργανισμοί. Η απουσία, ωστόσο, τέτοιων απολιθωμάτων στα παλαιότερα στρώματα των βράχων, δεν αποδεικνύει κατ' ανάγκην ότι δεν υπήρχαν κάπου αλλού ζώντα πλάσματα, την εποχή της ιζηματοποίησής τους. Η ζωή ήταν σποραδική καθ' όλη τη διάρκεια των αρχικών αυτών εποχών και μόνο με πολύ αργό ρυθμό βρήκε το δρόμο της πάνω στην επιφάνεια της γης.

58:7.3 Οι βράχοι της παλαιότερης εκείνης εποχής βρίσκονται πλέον στην επιφάνεια της γης, ή πολύ κοντά στην επιφάνεια, σε μεγαλύτερο μέρος από το ένα όγδοο, περίπου, της έκτασης που καταλαμβάνει τώρα η ξηρά. Το μέσο πάχος των ενδιάμεσων αυτών πετρωμάτων, των παλαιότερων στρωματοποιημένων επιπέδων των βράχων, είναι περίπου 1.6 και 2.4 χιλιόμετρα. Σε ορισμένα σημεία, τα αρχαία αυτά συστήματα βράχων έχουν πάχος έως και εξήμισι χιλιόμετρα, πολλά όμως από τα επίπεδα που αποδίδονται σ' εκείνη την εποχή ανήκουν σε μεταγενέστερες περιόδους.

58:7.4 Στην Βόρεια Αμερική, το αρχαίο αυτό, γεμάτο πρωτόγονα απολιθώματα στρώμα πετρωμάτων φθάνει ως την επιφάνεια στις ανατολικές, κεντρικές και βόρειες περιοχές του Καναδά. Επιπλέον υπάρχει μία διακοπτόμενη, με κατεύθυνση ανατολική-δυτική, κορυφογραμμή των βράχων αυτών, η οποία εκτείνεται από την Πενσυλβάνια και τα αρχαία Όρη Αντιρόντακ στα δυτικά και διασχίζει το Μίτσιγκαν, το Γουισκόνσιν και τη Μινεσότα. Άλλες κορυφογραμμές εκτείνονται από το Νιουφάουντλαντ ως την Αλαμπάμα και από την Αλάσκα ως το Μέξικο.

58:7.5 Οι βράχοι της εποχής αυτής βρίσκονται εκτεθειμένοι εδώ κι' εκεί, σ' ολόκληρο τον κόσμο, αλλά για κανένα τους δεν είναι τόσο εύκολο να δοθεί ερμηνεία, όσο για εκείνους κοντά στη Λίμνη Σουπήριωρ, καθώς και το Γκράντ Κάνυον του Ποταμού Κολοράντο, όπου οι γεμάτοι με πρωτόγονα απολιθώματα βράχοι, που υπάρχουν σε διάφορα στρώματα, πιστοποιούν τις αναστατώσεις και τις διακυμάνσεις των μακρινών εκείνων καιρών.

58:7.6 Το στρώμα αυτό των πετρωμάτων, η παλαιότερη φέρουσα απολιθώματα διαστρωμάτωση στο φλοιό της γης, έχει πιεσθεί, έχει καταρρεύσει, και έχει με τρόπο αλλόκοτο συστραφεί, ως αποτέλεσμα των αναστατώσεων των σεισμών και των πρώτων ηφαιστειών. Οι ποταμοί της λάβας κατά την εποχή αυτή έφεραν μεγάλες ποσότητες σιδήρου, χαλκού και μολύβδου κοντά στην επιφάνεια του πλανήτη.

58:7.7 Λίγα μέρη υπάρχουν στη γη όπου τέτοιες δραστηριότητες παρουσιάζονται πιο γραφικά, απ' όσο στην κοιλάδα του Σαιντ Κρουά, του Γουισκόνσιν. Στην περιοχή αυτή κύλησαν εκατόν είκοσι επτά διαδοχικά ποτάμια λάβας στην ξηρά με επακόλουθη πλημμύρα και συνακόλουθη εναπόθεση λίθων. Αν και μεγάλο μέρος της ιζηματοποίησης των επιφανειακών λίθων και της διακοπτόμενης ροής της λάβας δεν υπάρχουν σήμερα και, παρά το ότι το πυθμένας του συστήματος είναι θαμμένος βαθιά στη γη, παρά ταύτα, περίπου εξήντα πέντε, ή εβδομήντα από τους στρωματοποιημένους αυτούς βράχους των περασμένων εποχών βρίσκονται τώρα σε κοινή θέα.

58:7.8 Κατά τη διάρκεια αυτών των πρώιμων εποχών, όταν μεγάλο μέρος της ξηράς βρισκόταν κοντά στο επίπεδο της θάλασσας, έλαβαν χώρα πολλές διαδοχικές πλημμύρες και

αναδύσεις. Ο φλοιός της γης άρχιζε, τότε, την μετέπειτα περίοδο της σχετικής σταθεροποίησης. Οι πτυχώσεις, ανυψώσεις και καταβυθίσεις, της πρώιμης κίνησης των ηπείρων συνεισέφεραν στη συχνότητα των περιοδικών πλημμυρών των μεγάλων μαζών ξηράς.

58:7.9 Κατά τις εποχές αυτές της πρωτόγονης θαλάσσιας ζωής, εκτεταμένες περιοχές ηπειρωτικών ακτών βυθίστηκαν στη θάλασσα, από λίγα μέτρα, έως και οκτακόσια μέτρα. Μεγάλο μέρος των παλαιότερων αμμόλιθων και των κροκαλοπαγών αντιπροσωπεύει τις ιζηματογενείς συσσωρεύσεις αυτών των αρχαίων ακτών. Οι ιζηματογενείς βράχοι που ανήκουν στην πρώιμη αυτή διαστρωμάτωση βρίσκονται πάνω ακριβώς στα επίπεδα αυτά, τα οποία χρονολογούνται πολύ πριν από την απαρχή της ζωής, πίσω, στην αρχική εμφάνιση του παγκόσμιου ωκεανού.

58:7.10 Ορισμένα από τα ανώτερα στρώματα των ενδιάμεσων αυτών βραχωδών εναποθέσεων περιέχουν μικρές ποσότητες σχιστόλιθου, ή σκουρόχρωμες πλάκες, πράγμα που υποδηλώνει την παρουσία οργανικού άνθρακα και πιστοποιεί την ύπαρξη των προγόνων των μορφών αυτών της φυτικής ζωής, οι οποίες είχαν καταλάβει τη γη κατά τη μεταγενέστερη Ανθρακούχο εποχή, ή εποχή του άνθρακα. Μεγάλο μέρος του χαλκού σ' αυτά τα στρώματα των βράχων προέρχεται από εναποθέσεις νερού. Ένα μέρος βρίσκεται στα σημεία ρήξης των παλαιότερων βράχων και αποτελεί τη συγκέντρωση των δυσκίνητων, τελματωμένων νερών κάποιας αρχαίας, προφυλαγμένης ακτογραμμής. Τα ορυχεία σιδήρου της Βόρειας Αμερικής και της Ευρώπης βρίσκονται σε αποθέσεις και προεκβολές, κείμενες εν μέρει στους παλαιότερους, μη στρωματοποιημένους, βράχους και εν μέρει στους μετέπειτα αυτούς στρωματοποιημένους βράχους των μεταβατικών περιόδων του σχηματισμού της ζωής.

58:7.11 Η εποχή αυτή έγινε μάρτυρας της εξάπλωσης της ζωής σ' ολόκληρη την έκταση των ωκεανών του κόσμου. Η θαλάσσια ζωή έχει εγκατασταθεί, πλέον, στην Ουράντια. Οι πυθμένες των αβαθών και εκτεταμένων εσωτερικών θαλασσών καταλαμβάνονται σταδιακά από μία πλούσια και περίτεχνη ανάπτυξη της βλάστησης, ενώ τα νερά των ακτογραμμών κατακλύζονται από τις απλές μορφές των ζώων.

58:7.12 Ολόκληρη η ιστορία τούτη δίνεται γραφικά μέσα στις σελίδες των απολιθωμάτων του πελώριου «πέτρινου βιβλίου» των αρχείων του κόσμου. Και οι σελίδες του γιγάντιου αυτού βιο-γεωλογικού αρχείου αλάνθαστα λένε την αλήθεια, απαιτείται όμως τέχνη για την ερμηνεία τους. Πολλοί από τους θαλάσσιους αυτούς πυθμένες έχουν τώρα ανυψωθεί πάνω στην ξηρά και οι εναποθέσεις ατέλειωτων αιώνων λένε την ιστορία των προσπαθειών της ζωής εκείνες τις πρώτες μέρες. Είναι κυριολεκτικά αλήθεια, όπως είπε και ο ποιητής σας. «Η σκόνη που πάνω της περπατάμε, κάποτε ήταν ζωντανή.»

58:7.13 [Παρουσιάστηκε από ένα μέλος του Σώματος των Φορέων της Ζωής της Ουράντια, κατοίκου, τώρα, του πλανήτη.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 59

Η ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΖΩΗΣ ΣΤΗΝ ΟΥΡΑΝΤΙΑ

59:0.1 Θεωρούμε ότι η ιστορία της Ουράντια αρχίζει περίπου ένα δισεκατομμύριο χρόνια πριν και εκτείνεται μέσα από πέντε μείζονες εποχές:

59:0.21. *Η προ της εμφάνισης της ζωής (προζωική) εποχή* περιλαμβάνει τα πρώτα τετρακόσια πενήντα εκατομμύρια χρόνια, από την εποχή, περίπου, κατά την οποία ο πλανήτης έφθασε

στο σημερινό του μέγεθος μέχρι την εποχή της εγκατάστασης της ζωής. Οι σπουδαστές σας έχουν ορίσει την περίοδο αυτή ως *Αρχαιοζωική*.

59:0.32. *Η εποχή της εμφάνισης της ζωής περιλαμβάνει τα επόμενα εκατόν πενήντα εκατομμύρια χρόνια. Η εποχή αυτή μεσολαβεί μεταξύ της προηγούμενης, προζωικής εποχής, ή εποχής του κατακλυσμού και της επόμενης περιόδου της περισσότερο ανεπτυγμένης θαλάσσιας ζωής. Η εποχή αυτή είναι γνωστή στους ερευνητές σας ως Προτεροζωική.*

59:0.43. *Η εποχή της θαλάσσιας ζωής καλύπτει τα επόμενα διακόσια πενήντα εκατομμύρια χρόνια και είναι περισσότερο γνωστή σ' εσάς ως Παλαιοζωική.*

59:0.54. *Η εποχή της πρώιμης επίγειας ζωής περιλαμβάνει τα επόμενα εκατό εκατομμύρια χρόνια και είναι γνωστή ως Μεσοζωική.*

59:0.65. *Η εποχή των θηλαστικών καταλαμβάνει τα τελευταία πενήντα εκατομμύρια χρόνια. Αυτή η πρόσφατη εποχή είναι γνωστή ως Καινοζωική.*

59:0.7 Η εποχή της θαλάσσιας ζωής, επομένως, καλύπτει περίπου το ένα τέταρτο της πλανητικής σας ιστορίας. Μπορεί να υποδιαιρεθεί σε έξι μακρές περιόδους, κάθε μία των οποίων χαρακτηρίζεται από ορισμένες σαφώς προσδιορισμένες εξελίξεις τόσο στο γεωλογικό, όσο και το βιολογικό χώρο.

59:0.8 Καθώς αυτή η εποχή αρχίζει, οι πυθμένες των θαλασσών, οι εκτεταμένες ηπειρωτικές υφαλοκρηπίδες και οι πολυάριθμες, κοντά στις ακτές λεκάνες καλύπτονται από γόνιμη βλάστηση. Οι απλούστερες και περισσότερο πρωτόγονες μορφές των ζώων έχουν ήδη εξελιχθεί από προηγούμενους φυτικούς οργανισμούς και οι πρώτοι ζωικοί οργανισμοί έχουν σταδιακά προχωρήσει κατά μήκος των εκτεταμένων ακτογραμμών των διαφόρων μαζών ξηράς, μέχρις ότου οι πολλές εσωτερικές θάλασσες γεμίζουν με πρωτόγονη θαλάσσια ζωή. Επειδή ελάχιστοι από τους πρώιμους αυτούς οργανισμούς είχαν κέλυφος, δεν έχουν διατηρηθεί πολλά, ως απολιθώματα. Παρ' όλ' αυτά, η βάση έχει ετοιμασθεί για τα πρώτα κεφάλαια του μεγάλου εκείνου «πέτρινου βιβλίου» της διατήρησης των καταγραφών της ζωής, που τόσο μεθοδικά εναποτέθηκε κατά τους επόμενους αιώνες.

59:0.9 Η ήπειρος της Βόρειας Αμερικής είναι θαυμαστά πλούσια σε γεμάτα απολιθώματα ιζήματα ολόκληρης της περιόδου της θαλάσσιας ζωής. Τα αρχικά και παλαιότερα στρώματα χωρίζονται από τις μετέπειτα διαστρωματώσεις της προηγούμενης περιόδου από εκτεταμένα διαβρωμένα ιζήματα, τα οποία διαχωρίζουν σαφώς τα δύο αυτά στάδια της πλανητικής εξέλιξης.

1. Η ΠΡΩΙΜΗ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΖΩΗ ΣΤΙΣ ΑΒΑΘΕΙΣ ΘΑΛΑΣΣΕΣ : ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΤΩΝ ΤΡΙΛΟΒΙΤΩΝ

59:1.1 Με την αυγή της περιόδου αυτής, της σχετικής ηρεμίας στην επιφάνεια της γης, η ζωή περιορίζεται στις διάφορες εσωτερικές θάλασσες και τις ωκεάνιες ακτογραμμές. Μέχρι στιγμής ουδείς οργανισμός ξηράς έχει αναπτυχθεί. Τα πρωτόγονα θαλάσσια ζώα έχουν πλέον εγκατασταθεί και προετοιμάζονται για την επόμενη εξελικτική ανάπτυξη. Η αμοιβάδα είναι τυπικό επιζήσαν είδος του αρχικού αυτού σταδίου της δημιουργίας των ζώων, έχοντας εμφανισθεί προς το τέλος της προηγούμενης μεταβατικής περιόδου.

59:1.2 400,000,000 χρόνια πριν η θαλάσσια ζωή, τόσο των φυτών όσο και των ζώων έχει διαδοθεί αρκετά καλά σ' ολόκληρο τον κόσμο. Το παγκόσμιο κλίμα γίνεται ελαφρά θερμότερο και πιο σταθερό. Όλες οι ακτές, ιδιαίτερα της Βόρειας και Νότιας Αμερικής,

πλημμυρίζουν. Καινούργιοι ωκεανοί εμφανίζονται και οι παλαιότερες θάλασσες διευρύνονται σε μεγάλο βαθμό.

59:1.3 Η βλάστηση πλέον, για πρώτη φορά έρπει στην ξηρά και γρήγορα κάνει σημαντικές προόδους προσαρμογής στο μη θαλάσσιο περιβάλλον.

59:1.4 *Αιφνίδια* και χωρίς προηγούμενες διαβαθμίσεις, τα πρώτα πολυκύτταρα ζώα κάνουν την εμφάνισή τους. Οι τριλοβίτες εξελίσσονται και για αιώνες κυριαρχούν στις θάλασσες. Από την άποψη της θαλάσσιας ζωής, αυτή είναι η εποχή των τριλοβιτών.

59:1.5 Κατά το επόμενο διάστημα της χρονικής αυτής περιόδου, μεγάλο μέρος της Βόρειας Αμερικής και της Ευρώπης αναδύθηκε από τη θάλασσα. Ο φλοιός της γης σταθεροποιήθηκε προσωρινά. Βουνά, ή, μάλλον, μεγάλες εξάρσεις του εδάφους υψώθηκαν κατά μήκος των ακτών του Ατλαντικού και του Ειρηνικού, στις Δυτικές Ινδίες και τη Νότια Ευρώπη. Ολόκληρη η περιοχή της Καραϊβικής ανυψώθηκε σε μεγάλο βαθμό.

59:1.6 390,000,000 χρόνια πριν η ξηρά εξακολουθούσε να ανυψώνεται. Σε περιοχές της ανατολικής και δυτικής Αμερικής, καθώς και της δυτικής Ευρώπης μπορούν να βρεθούν οι διαστρωματώσεις των πετρωμάτων που σχηματίστηκαν την περίοδο αυτή και οι οποίες είναι οι αρχαιότερες πέτρες που περιέχουν απολιθώματα τριλοβιτών. Υπήρχαν πολλοί, σαν δάκτυλα, κόλποι που χώνονταν στις μάζες της ξηράς, στους οποίους εναποτέθηκαν αυτοί οι γεμάτοι απολιθώματα βράχοι.

59:1.7 Μέσα σε λίγα εκατομμύρια χρόνια, ο Ειρηνικός Ωκεανός άρχισε να εισβάλλει στις Αμερικανικές ηπείρους. Η καταβύθιση της ξηράς οφείλετο κυρίως στην προσαρμογή του φλοιού, αν και η εξάπλωση της παράπλευρης ξηράς, ή η αργή μετακίνηση των ηπείρων απετέλεσε άλλον ένα παράγοντα.

59:1.8 380,000,000 η Ασία βυθιζόταν και όλες οι άλλες ήπειροι υπέκειντο σε μία σύντομη ανάδυση. Καθώς, όμως, προχωρούσε η περίοδος αυτή, ο νεοεμφανιζόμενος Ατλαντικός Ωκεανός έκανε εκτεταμένες εισβολές σε όλες τις παρακείμενες ακτογραμμές. Ο Βόρειος Ατλαντικός, ή Αρκτική θάλασσα συνδέονταν τότε με τα νερά του νότιου Κόλπου. Όταν η νότια αυτή θάλασσα εισέβαλε στην τάφρο των Αππαλαχίων, τα κύματά της έσπασαν στα ανατολικά πάνω σε βουνά ψηλά σαν τις Άλπεις, γενικά, όμως, οι ήπειροι ήταν χωρίς ενδιαφέρον πεδιάδες, χωρίς καμία φυσική ομορφιά.

59:1.9 Οι ιζηματογενείς εναποθέσεις των εποχών αυτών είναι τεσσάρων ειδών:

59:1.10 1. Κροκαλοπαγείς – ύλη εναποτεθείσα κοντά στις ακτές.

59:1.11 2. Αμμόλιθοι – εναποθέσεις που έγιναν σε αβαθή νερά, αλλά όπου τα κύματα ήταν αρκετά για να εμποδίσουν το κατακάθισμα της λάσπης.

59:1.12 3. Σχιστόλιθοι – εναποθέσεις που έγιναν σε βαθύτερα και περισσότερο ήρεμα νερά.

59:1.13 4. Ασβεστόλιθοι – που περιλαμβάνουν τις εναποθέσεις των κελυφών των τριλοβιτών σε βαθιά νερά.

59:1.14 Τα απολιθώματα των τριλοβιτών της εποχής εκείνης παρουσιάζουν ορισμένες βασικές ανομοιομορφίες μαζί με ορισμένες αξιοσημείωτες παραλλαγές. Τα πρώτα ζώα που εξελίχθηκαν από τις τρεις αρχικές εμφυτεύσεις της ζωής ήταν χαρακτηριστικά: εκείνα που εμφανίστηκαν στο δυτικό ημισφαίριο ήταν λίγο διαφορετικά από εκείνα της Ευρωπαϊκής ομάδας, καθώς και από τους Αυστραλασιατικούς, ή Αυστραλιανούς-Ανταρκτικούς τύπους.

59:1.15 370,000,000 χρόνια πριν, έλαβε χώρα η μεγάλη και σχεδόν καθολική καταβύθιση της Βόρειας και Νότιας Αμερικής, ακολουθούμενη από την βύθιση της Αφρικής και της Αυστραλίας. Μόνο ορισμένα μέρη της Βόρειας Αμερικής παρέμειναν πάνω από τις αβαθείς αυτές Καμβριανές θάλασσες. Πέντε εκατομμύρια χρόνια αργότερα οι θάλασσες υποχώρησαν εξ αιτίας της ανύψωσης της ξηράς. Και όλα αυτά τα φαινόμενα της βύθισης της ξηράς και της ανύψωσής της δεν ήταν δραματικά, αφού έγιναν αργά, στη διάρκεια πέντε εκατομμυρίων χρόνων.

59:1.16 Οι γεμάτες απολιθώματα τριλοβιτών διαστρωματώσεις της εποχής αυτής εμφανίζονται σε διάφορες περιοχές, σε όλες τις ηπείρους, εκτός της κεντρικής Ασίας. Σε πολλές περιοχές τα πετρώματα αυτά είναι οριζόντια, στα βουνά, όμως, είναι κεκλιμένα και στρεβλωμένα εξ αιτίας της πίεσης και των πτυχώσεων. Και τέτοια πίεση, έχει, σε πολλές περιοχές, μεταβάλει την αρχική δομή αυτών των εναποθέσεων. Ο αμμόλιθος έχει μετατραπεί σε χαλαζία, ο σχιστόλιθος έχει μετατραπεί σε πλακίδια, ενώ ο ασβεστόλιθος έχει μετατραπεί σε μάρμαρο.

59:1.17 360,000,000 χρόνια πριν η ξηρά εξακολουθούσε να ανυψώνεται. Η Βόρεια και η Νότια Αμερική ήταν ήδη ανυψωμένες. Η δυτική Ευρώπη και τα Βρετανικά Νησιά αναδύονταν, εκτός ορισμένων περιοχών της Ουαλίας οι οποίες καταβυθίστηκαν. Δεν υπήρχαν μεγάλα στρώματα πάγου τις εποχές αυτές. Οι υποτιθέμενες εναποθέσεις των παγετώνων που εμφανίζονται σε σχέση με τις διαστρωματώσεις αυτές στην Ευρώπη, την Αφρική, την Κίνα και την Αυστραλία οφείλονται σε μεμονωμένους ορεινούς παγετώνες, ή στην μετατόπιση των παγετωνικών θραυσμάτων που δημιουργήθηκαν αργότερα. Το παγκόσμιο κλίμα ήταν ωκεάνιο, όχι ηπειρωτικό. Οι νότιες θάλασσες ήταν θερμότερες από ό,τι τώρα και εκτείνονταν προς βορράν, πάνω από τη Βόρεια Αμερική, μέχρι τις πολικές περιοχές. Το Ρεύμα του Κόλπου διέσχιζε το κεντρικό τμήμα της Βόρειας Αμερικής αποκλίνοντας προς τα ανατολικά για να περιβρέξει και να θερμάνει τις ακτές της Γροιλανδίας, κάνοντας αυτήν την καλυμμένη με πάγους, τώρα, ήπειρο έναν πραγματικό τροπικό Παράδεισο.

59:1.18 Η θαλάσσια ζωή ήταν παρόμοια σ' ολόκληρο τον κόσμο και συνίστατο σε φύκια, μονοκύτταρους οργανισμούς, απλούς σπόγγους, τριλοβίτες και άλλα οστρακόδερμα – γαρίδες, καβούρια και αστακούς. Τρεις χιλιάδες ποικιλίες βραχιόποδων εμφανίστηκαν κατά το τέλος της περιόδου αυτής, από τα οποία μόνο διακόσια επέζησαν. Τα ζώα αυτά αντιπροσωπεύουν μία ποικιλομορφία της πρώιμης ζωής, η οποία έφθασε ως τις μέρες μας πρακτικά αμετάβλητη.

59:1.19 Ωστόσο οι τριλοβίτες ήταν τα κυριαρχούντα ζώοντα πλάσματα. Ήταν ζώα με φύλο και υπήρχαν σε διάφορες μορφές. Όντας κακοί κολυμβητές, επέπλεαν νωθρά στο νερό, ή σέρνονταν στον βυθό των θαλασσών, κουλουριάζοντας το σώμα τους για να προστατευθούν, όταν τους επιτίθεντο οι μετέπειτα εμφανισθέντες εχθροί. Απέκτησαν μεγαλύτερο μήκος, από τα δύομισι εκατοστά στα τριάντα και εξελίχθηκαν σε τέσσερις ξεχωριστές κατηγορίες: τα σαρκοφάγα, τα φυτοφάγα, τα παμφάγα και τα «λασποφάγα.» Η ικανότητα της τελευταίας κατηγορίας να συντηρούνται σε μεγάλο βαθμό από ανόργανη ύλη – όντας τα τελευταία πολυκύτταρα ζώα που μπορούσαν να το κάνουν αυτό – εξηγεί τη μεγάλη τους αύξηση και την μακρόχρονη επιβίωση.

59:1.20 Αυτή ήταν η βιολογική εικόνα της Ουράντια στο τέλος αυτής της μακρόχρονης περιόδου της ιστορίας του κόσμου, που περιλαμβάνει πενήντα εκατομμύρια χρόνια, και που ονομάζεται από τους γεωλόγους σας *Κάμβρια*.

2. ΤΟ ΣΤΑΔΙΟ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ : Η ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΣΠΟΝΔΥΛΩΤΩΝ ΖΩΩΝ

59:2.1 Τα περιοδικά φαινόμενα της ανύψωσης και της βύθισης της ξηράς, χαρακτηριστικά των εποχών αυτών, ήταν όλα σταδιακά και όχι φαντασμαγορικά, συνοδευόμενα από ελάχιστη ή και καθόλου ηφαιστειακή δράση. Καθ' όλη τη διάρκεια των διαδοχικών αυτών ανυψώσεων και καταβυθίσεων της ξηράς, η Ασιατική ηπειρωτική ήπειρος δεν μοιράσθηκε απόλυτα την ιστορία των άλλων μαζών της ξηράς. Υπέστη πολλές πλημμύρες, βυθιζόμενη πρώτα προς μία κατεύθυνση και κατόπιν προς μία άλλη, ειδικότερα κατά τους αρχικούς χρόνους της ιστορίας της, αλλά δεν παρουσιάζει τις ομοιόμορφες ιζηματοποιήσεις των πετρωμάτων που μπορούν να βρεθούν στις άλλες ηπείρους. Σε πρόσφατες εποχές, η Ασία υπήρξε η πλέον σταθερή από όλες τις μάζες της ξηράς.

59:2.2 350,000,000 είδαν την αρχή της μεγάλης περιόδου των κατακλυσμών, πάνω σε όλες τις ηπείρους, εκτός της κεντρικής Ασίας. Οι μάζες της ξηράς επανειλημμένα καλύφθηκαν από νερά. Μόνο τα παράκτια υψίπεδα παρέμειναν πάνω από αυτές τις αβαθείς, αλλά εκτεταμένες, περιοδικά μεταβαλλόμενες, εσωτερικές θάλασσες. Τρεις μείζονες πλημμύρες χαρακτήρισαν την περίοδο αυτή, πριν τελειώσει, όμως, οι ήπειροι και πάλι αναδύθηκαν, με το σύνολο της ξηράς που ανεδύθη να είναι κατά δέκα πέντε τοις εκατό μεγαλύτερο από όσο είναι σήμερα. Η περιοχή της Καραϊβικής είχε σε μεγάλο βαθμό ανυψωθεί. Η περίοδος αυτή δεν είναι ιδιαίτερα εμφανής στην Ευρώπη, επειδή οι αυξομειώσεις της ξηράς ήταν μικρότερες, ενώ η ηφαιστειακή δραστηριότητα πιο σταθερή.

59:2.3 340,000,000 χρόνια πριν έλαβε χώρα άλλη μία εκτεταμένη καταβύθιση της ξηράς, εκτός της Ασίας και της Αυστραλίας. Τα νερά των ωκεανών του κόσμου, γενικά, αναμείχθηκαν. Αυτή ήταν η μεγάλη ασβεστολιθική εποχή, μεγάλο μέρος των πετρωμάτων της οποίας εναποτέθηκε από τις ασβεστούχες εκκρίσεις των αλγών.

59:2.4 Λίγα εκατομμύρια χρόνια αργότερα, μεγάλα τμήματα των Αμερικανικών ηπείρων και της Ευρώπης άρχισαν να αναδύονται από το νερό. Στο Δυτικό Ημισφαίριο μόνο ένας βραχίονας του Ειρηνικού Ωκεανού παρέμεινε πάνω από το Μεξικό και τις σημερινές περιοχές των Βραχωδών Ορέων, ωστόσο, προς το τέλος της εποχής αυτής, οι ακτές του Ατλαντικού και του Ειρηνικού άρχισαν πάλι να βυθίζονται.

59:2.5 330,000,000 χρόνια πριν σημειοδοτείται η απαρχή μιας χρονικής περιόδου σχετικής ηρεμίας σ' ολόκληρο τον κόσμο, με μεγάλο μέρος της ξηράς και πάλι πάνω από το νερό. Η μοναδική εξαίρεση σ' αυτή την κυριαρχία της ηρεμίας στη γη υπήρξε η έκρηξη του μεγάλου Βορειοαμερικανικού ηφαιστείου του ανατολικού Κεντάκι, μιας από τις μεγαλύτερες, μεμονωμένες ηφαιστειακές δραστηριότητες που γνώρισε ποτέ ο κόσμος. Οι στάχτες αυτού του ηφαιστείου κάλυψαν οκτακόσια τετραγωνικά χιλιόμετρα, σ' ένα βάθος από τεσσεράμισι, έως έξι μέτρα.

59:2.6 320,000,000 χρόνια πριν έλαβε χώρα ο τρίτος μεγάλος κατακλυσμός της περιόδου αυτής. Τα νερά της πλημμύρας αυτής κάλυψαν ολόκληρη την ξηρά η οποία είχε βυθιστεί από τον προηγούμενο κατακλυσμό, ενώ εκτεινόταν περισσότερο, προς πολλές κατευθύνσεις, σ' ολόκληρες τις Αμερικανικές ηπείρους και την Ευρώπη. Η ανατολική Βόρεια Αμερική και η δυτική Ευρώπη βρίσκονταν από τρεις χιλιάδες μέτρα έως τεσσεράμισι χιλιάδες μέτρα κάτω από το νερό.

59:2.7 310,000,000 χρόνια πριν, οι μάζες της ξηράς του κόσμου αναδύθηκαν και πάλι με εξαίρεση τις νότιες περιοχές της Βόρειας Αμερικής. Το Μεξικό αναδύθηκε σχηματίζοντας έτσι τον ομώνυμο Κόλπο, που από τότε διατήρησε την ταυτότητά του.

59:2.8 Η ζωή της περιόδου αυτής εξακολουθεί να εξελίσσεται. Ο κόσμος είναι για μία ακόμη φορά ήρεμος και σχετικά ειρηνικός. Το κλίμα παραμένει ήπιο και σταθερό. Τα φυτά της ξηράς μεταναστεύουν ολοένα μακρύτερα από τις ακτές. Τα πρότυπα της ζωής έχουν πλέον εξελιχθεί, αν και νέα φυτικά απολιθώματα των καιρών εκείνων πρόκειται να βρεθούν.

59:2.9 Αυτή ήταν η μεγάλη εποχή της εξέλιξης των ξεχωριστών ζωικών οργανισμών, αν και πολλές από τις βασικές μεταβολές, όπως η μετάβαση από τα φυτά στα ζώα, είχε γίνει νωρίτερα. Η θαλάσσια πανίδα εξελίχθηκε μέχρι του σημείου όπου κάθε ζωικός τύπος κάτω από την βαθμίδα των σπονδυλωτών αντιπροσωπευόταν στα απολιθώματα των πετρωμάτων εκείνων που αποτέθηκαν κατά την περίοδο αυτή. Όλα, όμως, τα ζώα αυτά ήταν θαλάσσιοι οργανισμοί. Κανένα χερσαίο ζώο δεν έχει ακόμη εμφανισθεί, εκτός λίγων τύπων σκουληκιών, που φώλιαζαν κατά μήκος των ακτών, ούτε είχαν ακόμη τα χερσαία φυτά κατακλύσει τις ηπείρους. Υπήρχε ακόμη πάρα πολύ διοξειδίο του άνθρακα στον αέρα για να επιτρέψει την ύπαρξη ζώων που αναπνέουν. Αρχικά, όλα τα ζώα, εκτός ορισμένων από τα πλέον πρωτόγονα, εξαρτώντο άμεσα, ή έμμεσα από τη φυτική ζωή για να υπάρξουν.

59:2.10 Οι τριλοβίτες κυριαρχούσαν ακόμη. Τα μικρά αυτά ζώα υπήρχαν σε δεκάδες, ή χιλιάδες σχεδίων και ήταν οι πρόγονοι των σημερινών οστρακόδερμων. Μερικοί από τους τριλοβίτες είχαν από είκοσι πέντε, έως σαράντα χιλιάδες μικροσκοπικές οπές. Άλλοι δεν είχαν μάτια. Με το πέρας της εποχής αυτής, οι τριλοβίτες μοιράσθηκαν την κυριαρχία με αρκετές άλλες μορφές ασπόνδυλων ζώων. Τελικά, όμως, χάθηκαν στην αρχή της επόμενης περιόδου.

59:2.11 Οι άλγες με τις ασβεστούχες εκκρίσεις είχαν εξαπλωθεί. Υπήρχαν χιλιάδες είδη των πρώιμων προγόνων των κοραλλιών. Τα θαλάσσια σκουλήκια αφθονούσαν ενώ υπήρχαν πολλές ποικιλίες μεδουσών, οι οποίες από τότε εξολοθρεύθηκαν. Εξελίχθηκαν τα κοράλλια και οι μεταγενέστεροι τύποι των σπόγγων. Τα κεφαλόποδα είχαν ήδη εξελιχθεί και επέζησαν, όπως ο σύγχρονος μαργαριτοφόρος ναυτίλος, το χταπόδι, η σουπιά και το καλαμάρι.

59:2.12 Υπήρχαν πολλές ποικιλίες οστρακόδερμων ζώων, τα κελύφη τους, όμως, δεν τους χρειάζονταν τόσο πολύ για προστασία όσο τις επόμενες εποχές. Τα γαστερόποδα βρίσκονταν στα νερά των αρχαίων ωκεανών και περιελάμβαναν οργανισμούς μονού κελύφους, λιττορίνες και σαλιγκάρια. Τα γαστερόποδα των οποίων το κέλυφος αποτελείτο από δύο μισά δημιουργήθηκαν κατά τη διάρκεια των εκατομμυρίων χρόνων που μεσολάβησαν, όπως ακριβώς υπάρχουν από τότε και περιλαμβάνουν τα μύδια, τις αχιβάδες, τα στρείδια και τα χτένια. Οι μονού κελύφους οργανισμοί εξελίχθηκαν επίσης και τα βραχιόποδα αυτά έζησαν στα αρχαία αυτά νερά περίπου όπως ζουν και σήμερα. Από τότε είχαν αρμούς, εγκοπές καθώς και άλλα είδη προστατευτικών διατάξεων στα κελύφη τους.

59:2.13 Έτσι τελειώνει η εξελικτική ιστορία της δεύτερης μεγάλης περιόδου της θαλάσσιας ζωής, η οποία είναι γνωστή στους γεωλόγους σας ως *Ορδοβισιανή*.

3. ΤΟ ΣΤΑΔΙΟ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ : Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΩΝ ΚΟΡΑΛΛΙΩΝ, Η ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΒΡΑΧΙΟΠΟΔΩΝ

59:3.1 300,000,000 χρόνια πριν άρχισε μία άλλη μεγάλη περίοδος καταβύθισης της ξηράς. Η προς βορρά και προς νότο καταπάτηση της αρχαίας Σιλούριας θάλασσας ήταν έτοιμη να καταποντίσει το μεγαλύτερο μέρος της Ευρώπης και της Βόρειας Αμερικής. Η ξηρά δεν είχε

ανυψωθεί πολύ πάνω από τη θάλασσα, έτσι δεν είχαν γίνει μεγάλες ιζηματοποιήσεις κοντά στις ακτογραμμές. Οι θάλασσες ήταν γεμάτες με ζώα τα οποία είχαν ασβεστούχα κελύφη και η πτώση των αυτών των κελυφών στον βυθό της θάλασσας δημιούργησε σταδιακά πολύ πυκνά στρώματα ασβεστόλιθου. Αυτή είναι η πρώτη εκτεταμένη ιζηματοποίηση του ασβεστόλιθου και καλύπτει πρακτικά ολόκληρη την Ευρώπη και τη Βόρεια Αμερική, αλλά παρουσιάζεται στην επιφάνεια της γης μόνο σε λίγα μέρη. Το πάχος του αρχαίου αυτού στρώματος βράχων είναι κατά μέσον όρο τριακόσια μέτρα, πολλές από τις ιζηματοποιήσεις αυτές, ωστόσο, έχουν παραμορφωθεί από τότε σε μεγάλο βαθμό, εξ αιτίας της κλίσης που πήραν, των αναταραχών και των ρηγματώσεων, ενώ πολλές έχουν μεταβληθεί σε χαλαζία, σχιστόλιθο και μάρμαρο.

59:3.2 Δεν βρίσκονται πυρίτης, ή λάβα στα στρώματα των πετρωμάτων της περιόδου αυτής, εκτός εκείνων των μεγάλων ηφαιστειών της νότιας Ευρώπης και του ανατολικού Μαΐην, καθώς και οι ποταμοί της λάβας του Κεμπέκ. Η ηφαιστειακή δραστηριότητα είχε κατά μέγα μέρος περάσει. Αυτό ήταν το αποκορύφωμα της μεγάλης εγκατάστασης του νερού. Η δημιουργία των βουνών ήταν ελάχιστη, ή μηδενική.

59:3.3 200,000,000 χρόνια πριν η θάλασσα είχε σε μεγάλο βαθμό αποτραβηχτεί από τις ηπείρους και οι πυθμένες των ωκεανών που τις περιέβαλαν βυθίζονταν. Οι μάζες της ξηράς ελάχιστα είχαν αλλάξει, μέχρις ότου καταβυθίστηκαν και πάλι. Οι πρώιμες μετακινήσεις των βουνών όλων των ηπείρων άρχιζαν και οι μεγαλύτερες από τις αναταράξεις αυτές του φλοιού ήταν τα Ιμαλάια στην Ασία και τα μεγάλα Όρη της Καληδονίας, τα οποία εκτείνονται από την Ιρλανδία, μέσω της Σκοτίας και φθάνουν ως το Σπίτζμπεργκεν.

59:3.4 Είναι στις ιζηματοποιήσεις της εποχής αυτής που βρίσκεται μεγάλο μέρος του φυσικού αερίου, του πετρελαίου, του ψευδαργύρου και του μολύβδου. Το φυσικό αέριο και το πετρέλαιο προέρχονται από τις πελώριες συσσωρεύσεις της φυτικής και της ζωικής ύλης, οι οποίες μεταφέρθηκαν στον πυθμένα κατά την εποχή της προηγούμενης καταβύθισης της ξηράς, ενώ οι εναποθέσεις των μετάλλων αντιπροσωπεύουν την ιζηματοποίηση δυσκίνητων όγκων νερού. Πολλές από τις εναποθέσεις άλατος στους βράχους ανήκουν στην περίοδο αυτή.

59:3.5 Οι τριλοβίτες παρήκμασαν ταχύτατα και το προσκήνιο κατελήφθη από μεγαλύτερα μαλάκια, ή κεφαλόποδα. Τα ζώα αυτά έφθασαν σε μήκος τα τεσσεράμισι μέτρα με διάμετρο τριάντα εκατοστών και έγιναν οι κύριοι των θαλασσών. Το είδος αυτό των ζώων εμφανίσθηκε *αιφνίδια* και ανέλαβε την κυριαρχία της θαλάσσιας ζωής.

59:3.6 Η μεγάλη ηφαιστειακή δραστηριότητα της εποχής αυτής ήταν στον Ευρωπαϊκό τομέα. Εκατομμύρια επί εκατομμυρίων χρόνων δεν είχαν τόσο βίαιες και εκτεταμένες ηφαιστειακές εκρήξεις, όσο αυτές που γίνονταν τώρα γύρω από την Μεσογειακή τάφρο και ειδικότερα στην περιοχή των Βρετανικών Νήσων. Η εκροή αυτή της λάβας, σ' ολόκληρη την περιοχή των Βρετανικών Νήσων, σήμερα παρουσιάζεται ως εναλλασσόμενα στρώματα λάβας και πετρωμάτων, πάχους 835 μέτρων. Τα πετρώματα αυτά κατέπεσαν από τα διακεκομμένα κύματα της λάβας, που απλώθηκαν πάνω από ένα αβαθή θαλάσσιο πυθμένα, διασκορπίζοντας, έτσι, τις εναποθέσεις των πετρωμάτων και όλα τούτα, εν συνεχεία, ανυψώθηκαν αρκετά πάνω από τη θάλασσα. Βίαιοι σεισμοί έλαβαν χώρα στη βόρεια Ευρώπη, ιδιαίτερα στην Σκοτία.

59:3.7 Το ωκεάνιο κλίμα παρέμεινε ήπιο και σταθερό και οι ζεστές θάλασσες έβρεχαν τις ακτές της πολικής γης. Βραχιόποδα, καθώς και άλλα απολιθώματα θαλάσσιων ζώων βρίσκονται

στις εναποθέσεις αυτές μέχρι ψηλά, στο Βόρειο Πόλο. Τα γαστερόποδα, τα βραχιόποδα, οι σπόγγοι και τα κοράλλια που σχηματίζουν υφάλους εξακολούθησαν να αυξάνονται.

^{59:3.8}Το τέλος της εποχής αυτής γίνεται μάρτυρας της δεύτερης προέλασης των Σιλουριανών θαλασσών, με άλλη μία ανάμειξη των νερών του βόρειου και του νότιου ωκεανού. Τα κεφαλόποδα κυριαρχούν στη θαλάσσια ζωή, ενώ συνδεδεμένες μορφές ζωής προοδευτικά εξελίσσονται και διαφοροποιούνται.

^{59:3.9}280,000,000 χρόνια πριν οι ήπειροι είχαν σε μεγάλο βαθμό αναδυθεί από το δεύτερο Σιλούριο κατακλυσμό. Οι αποθέσεις των πετρωμάτων της κατάδυσης αυτής είναι γνωστές στη Βόρεια Αμερική ως οι ασβεστόλιθοι του Νιαγάρα, επειδή αποτελούν το στρώμα των πετρωμάτων πάνω στο οποίο κυλούν οι καταρράκτες του Νιαγάρα. Αυτό το στρώμα των πετρωμάτων εκτείνεται από τα ανατολικά βουνά ως την περιοχή της κοιλάδας του Μισισσιπή, δεν προχωρεί, όμως, δυτικότερα, μόνο νότια. Αρκετά στρώματα εκτείνονται στον Καναδά, σε περιοχές της Νότιας Αμερικής, της Αυστραλίας και στο μεγαλύτερο μέρος της Ευρώπης, με το μέσο πάχος της σειράς αυτής του Νιαγάρα να φθάνει περίπου τα εκατόν ογδόντα μέτρα. Ακριβώς επάνω από τις εναποθέσεις του Νιαγάρα, σε πολλές περιοχές βρίσκεται μία συλλογή από κροκαλοπαγή, σχιστόλιθο και αλάτι. Αυτή είναι η συσσώρευση δευτερογενών εναποθέσεων. Το αλάτι αυτό κατακάθισε σε μεγάλες λιμνοθάλασσες οι οποίες αρχικά επικοινωνούσαν με τη θάλασσα, στη συνέχεια αποκόπηκαν κι έτσι άρχισε η εξάτμιση, με εναπόθεση του αλατιού, μαζί με άλλα υλικά που υπήρχαν διαλυμένα. Σε ορισμένες περιοχές τα γεμάτα αλάτι αυτά πετρώματα στους βυθούς έχουν πάχος είκοσι μέτρα.

^{59:3.10}Το κλίμα είναι ομοιόμορφο και ήπιο και τα θαλάσσια απολιθώματα εναποτίθενται στις αρκτικές περιοχές. Με το τέλος της εποχής αυτής οι θάλασσες είναι τόσο πολύ αλμυρές, ώστε ελάχιστα ζώα επιβιώνουν.

^{59:3.11}Προς το πέρας της τελευταίας Σιλούριας καταβύθισης λαμβάνει χώρα μία μεγάλη αύξηση των εχινόδερμων – των απολιθωμένων κρίνων – όπως προκύπτει από τα κρινοειδή ασβεστολιθικά ιζήματα. Οι τριλοβίτες έχουν σχεδόν εξαφανισθεί και τα μαλάκια εξακολουθούν να άρχουν στις θάλασσες. Ο σχηματισμός κοραλλιογενών υφάλων αυξάνεται εξαιρετικά. Κατά την εποχή αυτή στις περισσότερες ευνοϊκές περιοχές των πρωτόγονων νερών εξελίσσονται πρώτα οι σκορπιοί. Αμέσως μετά, και *αιφνίδια*, οι αληθινοί σκορπιοί – που πραγματικά αναπνέουν – κάνουν την εμφάνισή τους.

^{59:3.12}Οι εξελίξεις αυτές τερματίζουν την τρίτη περίοδο της θαλάσσιας ζωής, που καλύπτει είκοσι πέντε εκατομμύρια χρόνια και είναι γνωστή στους ερευνητές σας ως *Σιλούρια*.

4. ΤΟ ΣΤΑΔΙΟ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΝΑΔΥΣΗΣ ΤΗΣ ΞΗΡΑΣ : Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΩΝ ΧΕΡΣΑΙΩΝ ΦΥΤΩΝ : Η ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΨΑΡΙΩΝ

^{59:4.1}Στον μακραίωνα αγώνα ανάμεσα στη στεριά και τη θάλασσα, για μεγάλες περιόδους η θάλασσα ήταν συγκριτικά νικήτρια, ο καιρός όμως της νίκης της ξηράς μόλις αρχίζει. Και οι μετακινήσεις των ηπείρων δεν προχώρησαν περισσότερο από όσο, κατά καιρούς, χρειάστηκε ώστε όλες, πρακτικά, οι στεριές του κόσμου να συνδεθούν με λεπτούς ισθμούς και στενές γέφυρες ξηράς.

^{59:4.2}Καθώς η ξηρά αναδύεται από τον τελευταίο Σιλούριο κατακλυσμό, μια σημαντική περίοδος για την ανάπτυξη του κόσμου και την εξέλιξη της ζωής τελειώνει. Είναι η αυγή μιας καινούργιας εποχής στη γη. Το γυμνό και άχαρο τοπίο των προηγούμενων καιρών ντύνεται με περίτεχνη βλάστηση και τα πρώτα θαυμάσια δάση σύντομα θα εμφανισθούν.

59:4.3 Η θαλάσσια ζωή της εποχής αυτής ήταν πολύ διαφορετική, εξ αιτίας του πρώιμου διαχωρισμού των φυτών, αργότερα, όμως, υπήρξε ελεύθερη ανάμειξη και σύνδεση όλων αυτών των διαφορετικών τύπων. Τα βραχιόποδα έφθασαν νωρίς στο αποκορύφωμά τους και τα διαδέχθηκαν τα αρθρόποδα, ενώ οι πεταλίδες έκαναν την πρώτη τους εμφάνιση. Το σπουδαιότερο, όμως, όλων συμβάν ήταν η αιφνίδια εμφάνιση της οικογένειας των ψαριών. Αυτή έγινε η εποχή των ψαριών, η περίοδος εκείνη της ιστορίας του κόσμου που χαρακτηρίζεται από το *σπονδυλωτό* τύπο των ζώων.

59:4.4 270,000,000 χρόνια πριν όλες οι ήπειροι βρίσκονταν πάνω από το νερό. Τόση πολλή ξηρά δεν είχε ποτέ βρεθεί πάνω από το νερό την ίδια εποχή, για εκατομμύρια εκατομμυρίων χρόνων. Ήταν μία από τις εποχές με τη μεγαλύτερη ανάδυση ξηράς σ' ολόκληρη την ιστορία του κόσμου.

59:4.5 Πέντε εκατομμύρια χρόνια αργότερα οι ξηρές της Βόρειας και Νότιας Αμερικής, της Ευρώπης, της Αφρικής, της βόρειας Ασίας και της Αυστραλίας πλημμύρισαν για λίγο, με την καταβύθιση της Βόρειας Αμερικής, για μία περίοδο, ή για κάποια άλλη, να είναι σχεδόν απόλυτη. Και τα στρώματα του ασβεστόλιθου που σχηματίστηκαν είχαν πάχος από δέκα επτά, έως εκατόν εξήντα πέντε μέτρα. Οι διάφορες αυτές Δεβόνιες θάλασσες επεκτάθηκαν αρχικά προς μία κατεύθυνση και κατόπιν προς μία άλλη, έτσι ώστε η πελώρια αρκτική, Βορειοαμερικανική εσωτερική θάλασσα βρήκε έξοδο προς τον Ειρηνικό Ωκεανό μέσω της βόρειας Καλιφόρνιας.

59:4.6 260,000,000 χρόνια πριν, προς το τέλος αυτής της εποχής καταβύθισης της ξηράς, η Βόρεια Αμερική ήταν εν μέρει κατακλυσμένη από τη θάλασσα, που επικοινωνούσε ταυτόχρονα με τα νερά του Ατλαντικού, του Ειρηνικού, του Αρκτικού Ωκεανού και του Κόλπου. Οι εναποθέσεις των μεταγενέστερων αυτών περιόδων του πρώτου Δεβόνιου κατακλυσμού έχουν μέσο πάχος περίπου τριακόσια τριάντα μέτρα. Οι κοραλλιογενείς ύφαλοι που χαρακτηρίζουν τις εποχές αυτές υποδηλώνουν ότι οι εσωτερικές θάλασσες ήταν καθαρές και αβαθείς. Τέτοιες κοραλλιογενείς εναποθέσεις βρίσκονται στις όχθες του Ποταμού Οχάιο, κοντά στο Λούισβιλ, το Κεντάκι και έχουν πάχος περίπου τριάντα μέτρα, περιλαμβάνοντας περισσότερες από διακόσιες ποικιλίες. Οι κοραλλιογενείς αυτοί σχηματισμοί εκτείνονται μέσω του Καναδά και της βόρειας Ευρώπης προς τις αρκτικές περιοχές.

59:4.7 Μετά τις καταβυθίσεις αυτές, πολλές από τις ακτογραμμές υψώθηκαν σημαντικά, έτσι ώστε οι προηγούμενες εναποθέσεις καλύφθηκαν από λάσπη, ή σχιστόλιθους. Υπάρχει επίσης ένα στρώμα κόκκινου αμμόλιθου που χαρακτηρίζει μία από τις Δεβόνιες πλημμύρες και το κόκκινο αυτό στρώμα εκτείνεται σε μεγάλο μέρος της επιφάνειας της γης, ευρισκόμενο στη Βόρεια και Νότια Αμερική, την Ευρώπη, τη Ρωσία, την Κίνα, την Αφρική και την Αυστραλία. Τέτοιες κόκκινες εναποθέσεις υποδηλώνουν άνυδρες, ή ημι-άνυδρες συνθήκες, το κλίμα, ωστόσο, της εποχής αυτής εξακολουθούσε να είναι ήπιο και σταθερό.

59:4.8 Σ' ολόκληρη τη διάρκεια αυτής της περιόδου, η ξηρά νοτιοανατολικά του Νησιού Σινσινάτι παρέμεινε έξω από το νερό. Μεγάλο μέρος, όμως, της δυτικής Ευρώπης, περιλαμβανομένων των Βρετανικών Νήσων, καταβυθίστηκε. Στην Ουαλία, τη Γερμανία καθώς και σε άλλα μέρη της Ευρώπης, τα Δεβόνια πετρώματα έχουν πάχος 670 μέτρα.

59:4.9 250,000,000 χρόνια πριν έλαβε χώρα η εμφάνιση της πρώτης οικογένειας των ψαριών, των σπονδυλωτών, ενός από τα πλέον σημαντικά στάδια σ' ολόκληρη την, προ της εμφάνισης του ανθρώπου, εξέλιξης.

59:4.10 Τα αρθρόποδα, ή οστρακόδερμα, ήταν οι πρόγονοι των πρώτων σπονδυλωτών. Οι προάγγελοι της οικογένειας των ψαριών ήταν δύο τροποποιημένοι αρθρόποδες πρόγονοι. Το ένα είχε μακρύ κορμό που ένωνε ένα κεφάλι και μία ουρά, ενώ το άλλο ήταν ένα χωρίς σπονδυλική στήλη, χωρίς σιαγόνες προ-ψάρι. Οι πρώιμοι, ωστόσο, αυτοί τύποι εξαφανίσθηκαν γρήγορα όταν τα ψάρια, τα πρώτα σπονδυλωτά του κόσμου των ζώων, έκαναν στην *αιφνίδια* εμφάνισή τους από το βορρά.

59:4.11 Πολλά από τα μεγαλύτερα πραγματικά ψάρια ανήκουν σ' αυτή την εποχή, με ορισμένες από τις ποικιλίες με δόντια να φθάνουν σε μήκος τα ογδόντα εκατοστά, έως ένα μέτρο. Οι σημερινοί καρχαρίες είναι τα επιζήσαντα από τα αρχαία αυτά ψάρια. Τα ψάρια που διαθέτουν πνεύμονες και θωράκιση φθάνουν στο εξελικτικό τους αποκορύφωμα και πριν τελειώσει η εποχή αυτή, τα ψάρια είχαν προσαρμοστεί τόσο στο γλυκό, όσο και στο αλμυρό νερό.

59:4.12 Πραγματικά στρώματα οστών από δόντια και σκελετούς ψαριών βρίσκονται στα ιζήματα που αποτέθηκαν προς το τέλος της περιόδου αυτής, ενώ πλούσια στρώματα απολιθωμάτων βρίσκονται κατά μήκος των ακτών της Καλιφόρνια, αφού πολλοί προφυλαγμένοι κόλποι του Ειρηνικού Ωκεανού εκτείνονταν μέσα στην ξηρά της περιοχής αυτής.

59:4.13 Η γη κυριευόταν γρήγορα από τις καινούργιες κατηγορίες των χερσαίων φυτών. Μέχρι τότε λίγα φυτά αναπτύσσονταν στην ξηρά, και μόνο στις παρυφές του νερού. Τώρα, και *ξαφνικά*, η γόνιμη *οικογένεια της φτέρης* εμφανίσθηκε και γρήγορα εξαπλώθηκε στην επιφάνεια της ταχύτατα αναδυόμενης ξηράς, σε όλα τα μέρη του κόσμου. Είδη δένδρων με εξήντα πόντους πάχος και ενάμισι μέτρο ύψος αναπτύχθηκαν γρήγορα. Αργότερα, εξελίχθηκαν τα φύλλα, οι πρώιμες, όμως, αυτές ποικιλίες είχαν ατροφικό μόνο φύλλωμα. Υπήρχαν πολλά μικρότερα φυτά, τα απολιθώματά τους, ωστόσο, δεν βρίσκονται, εφ' όσον συνήθως καταστρέφονταν από τα ακόμη νωρίτερα εμφανιζόμενα βακτήρια.

59:4.14 Καθώς η ξηρά υψωνόταν, η Βόρεια Αμερική ενώθηκε με την Ευρώπη με γέφυρες ξηράς που εκτείνονταν ως τη Γροιλανδία. Και η Γροιλανδία σήμερα διατηρεί τα κατάλοιπα των πρώιμων αυτών φυτών της ξηράς, κάτω από το μανδύα του πάγου.

59:4.15 240,000,000 χρόνια πριν οι θάλασσες συνέχισαν την υποχώρησή τους. Μεγάλο μέρος της Βόρειας Αμερικής βρισκόταν πάνω από το νερό, ενώ έντονη ηφαιστειακή δραστηριότητα ελάμβανε χώρα στην περιοχή του Αγίου Λαυρεντίου. Το Μάουντ Ρόγιαλ στο Μόντρεαλ είναι ο διαβρωμένος αυχένας ενός από τα ηφαιστεια αυτά. Οι εναποθέσεις ολόκληρης αυτής της εποχής φαίνονται καλά στα Αππαλάχια Όρη της Βόρειας Αμερικής όπου ο Ποταμός Σιουσकेάννα έχει διαχωρίσει μία κοιλάδα αποκαλύπτοντας τα διαδοχικά αυτά επίπεδα, τα οποία έφθασαν σε πάχος πάνω από 430 μέτρα.

59:4.17 Η ανύψωση των ηπείρων συνεχίσθηκε και η ατμόσφαιρα εμπλουτίσθηκε με οξυγόνο. Η γη εκαλύπτετο με απέραντα δάση φτέρης που έφθασε σε ύψος τα τριάντα μέτρα, καθώς και από τα παράξενα δένδρα εκείνων των καιρών, τα σιωπηλά δάση. Κανείς ήχος δεν ακουγόταν, ούτε καν το θρόισμα ενός φύλλου, αφού τα δένδρα αυτά δεν είχαν φύλλα.

59:4.18 Κι' έτσι φθάσαμε στο τέλος μιας από τις πλέον μακραίωνες περιόδους της εξέλιξης της θαλάσσιας ζωής, *της εποχής των ψαριών*. Η περίοδος αυτή της ιστορίας του κόσμου διήρκεσε σχεδόν πενήντα εκατομμύρια χρόνια. Είναι γνωστή στους ερευνητές σας ως *Δεβόνια*.

5. ΤΟ ΣΤΑΔΙΟ ΤΗΣ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗΣ ΤΟΥ ΦΛΟΙΟΥ : Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΑΚΑ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ ΤΗΣ ΦΤΕΡΗΣ : Η ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΒΑΤΡΑΧΩΝ

59:5.1 Η εμφάνιση των ψαριών κατά την προηγούμενη περίοδο σημειοδοτεί το αποκορύφωμα της εξέλιξης της θαλάσσιας ζωής. Από το σημείο αυτό και μετά η εξέλιξη των χερσαίων ζώων γίνεται όλο και περισσότερο σημαντική. Και η περίοδος αυτή αρχίζει με τη σκηνή σχεδόν ιδανικά στημένη για την εμφάνιση των πρώτων χερσαίων ζώων.

59:5.2 220,000,000 χρόνια πριν, πολλές από τις ηπειρωτικές περιοχές, περιλαμβανομένου του μεγαλύτερου μέρους της Βόρειας Αμερικής, βρίσκονταν πάνω από το νερό. Η ξηρά είχε κατακλυσθεί από περίτεχνη βλάστηση. Αυτός ήταν πραγματικά ο αιώνας της φτέρης. Το διοξείδιο του άνθρακα ήταν ακόμη παρόν στην ατμόσφαιρα, σε ελαττούμενη όμως πυκνότητα.

59:5.3 Λίγο καιρό αργότερα, το κεντρικό τμήμα της Βόρειας Αμερικής πλημμύρισε, δημιουργώντας δύο μεγάλες εσωτερικές θάλασσες. Τα παράκτια υψίπεδα του Ατλαντικού και του Ειρηνικού βρίσκονταν λίγο μακρύτερα από τις σημερινές ακτογραμμές. Οι δύο αυτές θάλασσες, ενωμένες σήμερα, ανέμιζαν τις διαφορετικές μορφές ζωής που περιείχαν και η ένωση αυτών των ειδών της θαλάσσιας πανίδας σηματοδότησε την απαρχή της ταχείας και παγκόσμιας έκπτωσης της θαλάσσιας ζωής και την έναρξη της επακόλουθης περιόδου των χερσαίων ζώων.

59:5.4 210,000,000 χρόνια πριν οι γεμάτες θερμά νερά αρκτικές θάλασσες κάλυψαν το μεγαλύτερο μέρος της Βόρειας Αμερικής και της Ευρώπης. Τα νερά του νότιου πόλου κατέκλυσαν τη Νότια Αμερική και την Αυστραλία, ενώ η Αφρική και η Ασία υψώθηκαν πολύ.

59:5.5 Όταν οι θάλασσες βρίσκονταν στο υψηλότερο σημείο τους, ένα καινούργιο εξελικτικό γεγονός συνέβη *ξαφνικά*. Αιφνίδια, εμφανίσθηκε το πρώτο από τα χερσαία ζώα. Υπήρχαν πολυάριθμα είδη των ζώων αυτών, που μπορούσαν να ζουν στην ξηρά και στο νερό. Αυτά τα αναπνέοντα αμφίβια εξελίχθηκαν από τα αρθρόποδα, των οποίων οι νηκτικές κύστεις είχαν εξελιχθεί σε πνεύμονες.

59:5.6 Από τα αλμυρά νερά των θαλασσών βγήκαν έρποντας στην ξηρά σαλιγκάρια, σκορπιοί και βάτραχοι. Οι βάτραχοι σήμερα εξακολουθούν να αποθέτουν τα αυγά τους το νερό και τα μωρά τους ζουν αρχικά σαν μικρά ψάρια, σαν αμφίβιες κάμπιες. Η περίοδος αυτή θα μπορούσε να γίνει γνωστή ως η *εποχή των βατράχων*.

59:5.7 Πολύ σύντομα μετά απ' αυτό, πρωτοεμφανίστηκαν τα έντομα και, μαζί με τις αράχνες, τους σκορπιούς, τις κατσαρίδες, τα τριζόνια και τις ακρίδες, γρήγορα κατέκλυσαν τις ηπείρους του κόσμου. Τα ανισόπτερα είχαν άνοιγμα φτερών επτάμισυ μέτρα. Χίλια είδη κατσαρίδας αναπτύχθηκαν και μερικά έφθασαν σε μέγεθος το ένα μέτρο και είκοσι εκατοστά.

59:5.8 Δύο κατηγορίες εχινόδερμων αναπτύχθηκαν ιδιαίτερα καλά και αυτές αποτελούν στην πραγματικότητα τα απολιθώματα-οδηγούς για την εποχή αυτή. Οι μεγάλοι καρχαρίες που τρέφονταν με κελύφη επίσης εξελίχθηκαν πολύ και για περισσότερα από πέντε εκατομμύρια χρόνια κυριαρχούσαν στους ωκεανούς. Το κλίμα εξακολουθούσε να είναι ήπιο και σταθερό. Η θαλάσσια ζωή είχε αλλάξει λίγο. Ψάρια του γλυκού νερού αναπτύσσονταν και οι τριλοβίτες είχαν σχεδόν εξαφανισθεί. Τα κοράλλια έγιναν σπάνια και μεγάλο μέρος του ασβεστόλιθου δημιουργήθηκε από τα κρινοειδή. Οι καλύτερα δομημένοι ασβεστόλιθοι εναποτέθηκαν κατά τη διάρκεια αυτής της εποχής.

59:5.9 Τα νερά πολλών εσωτερικών θαλασσών γέμισαν τόσο πολύ με ασβέστιο και άλλα μέταλλα, ώστε επέδρασαν σε μεγάλο βαθμό στην πρόοδο και την ανάπτυξη πολλών θαλάσσιων ειδών. Τελικά οι θάλασσες καθάρισαν, ως αποτέλεσμα μιας εκτεταμένης ιζηματοποίησης των πετρωμάτων, τα οποία σε ορισμένα σημεία περιέχουν ψευδάργυρο και μόλυβδο.

59:5.10 Οι εναποθέσεις της πρώιμης αυτής εποχής του Άνθρακα έχουν πάχος από 16.5 έως 66.5 μέτρα και αποτελούνται από αμμόλιθο, σχιστόλιθο και ασβεστόλιθο. Τα παλαιότερα στρώματα περιέχουν τα απολιθώματα θαλάσσιων αλλά και χερσαίων ζώων και φυτών, μαζί με μεγάλες ποσότητες άμμου και ιζημάτων. Λίγος κατεργάσιμος γαιάνθρακας βρίσκεται στα παλαιότερα αυτά στρώματα. Οι ιζηματοποιήσεις αυτές, σ' ολόκληρη την Ευρώπη μοιάζουν πολύ με εκείνες που έχουν εναποτεθεί σ' όλη τη Βόρεια Αμερική.

59:5.11 Προς το τέλος της εποχής αυτής, η ξηρά της Βόρειας Αμερικής αρχίζει να ανυψώνεται. Έγινε μια μικρή διακοπή και η θάλασσα επέστρεψε για να καλύψει περίπου το μισό των προηγούμενων βυθών της. Αυτή υπήρξε μία σύντομη πλημμύρα και το μεγαλύτερο μέρος της ξηράς γρήγορα ξαναβρέθηκε πάνω από το νερό. Η Νότια Αμερική ήταν ακόμη συνδεδεμένη με την Ευρώπη όπως η Αφρική.

59:5.12 Η εποχή αυτή έγινε μάρτυρας της δημιουργίας του Βοζ, του Μαύρου Δάσους και των Ουραλίων ορέων. Υπολείμματα άλλων και παλαιότερων βουνών βρίσκονται σ' ολόκληρη τη Μεγάλη Βρετανία και την Ευρώπη.

59:5.13 200,000,000 άρχισαν τα πραγματικά δυναμικά στάδια της περιόδου του Άνθρακα. Για είκοσι εκατομμύρια χρόνια πριν από την εποχή αυτή, τα παλαιότερα κοιτάσματα γαιάνθρακα βρίσκονταν αποθηκευμένα, τώρα όμως βρίσκονταν σε εξέλιξη δραστηριότητες που οδήγησαν σε περισσότερο εκτεταμένο σχηματισμό γαιάνθρακα. Η διάρκεια της εποχής κατά την οποία έγινε ουσιαστική εναπόθεση γαιάνθρακα ήταν λίγο μεγαλύτερη από είκοσι πέντε εκατομμύρια χρόνια.

59:5.14 Η γη ανυψωνόταν και βυθιζόταν κατά περιόδους εξ αιτίας του μεταβαλλόμενου επιπέδου των θαλασσών, το οποίο προκαλείτο από δραστηριότητες στους βυθούς των ωκεανών. Αυτή η αστάθεια του φλοιού – το κατακάθισμα και η ανύψωση της ξηράς – σε συνδυασμό με την πλούσια βλάστηση των παράκτιων ελών, συνετέλεσαν στην παραγωγή εκτεταμένων κοιτασμάτων γαιάνθρακα, τα οποία ήταν η αιτία ώστε η περίοδος αυτή να γίνει γνωστή ως *Εποχή του Άνθρακα*. Και το κλίμα, εξακολουθούσε να είναι ήπιο σ' ολόκληρο τον κόσμο.

59:5.15 Τα στρώματα του γαιάνθρακα, εναλλάσσονται με σχιστόλιθο, πέτρα και κροκαλοπαγή. Τα στρώματα αυτά του γαιάνθρακα στις κεντρικές και ανατολικές Ηνωμένες Πολιτείες ποικίλουν ως προς το πάχος από 1.3 έως 1.6 μέτρα. Πολλά ωστόσο από τα κοιτάσματα αυτά παρασύρθηκαν κατά τις μεταγενέστερες ανυψώσεις της ξηράς. Σε ορισμένα μέρη της Βόρειας Αμερικής και της Ευρώπης τα γαιανθρακοφόρα στρώματα έχουν πάχος 6,000 μέτρα.

59:5.16 Η παρουσία των ριζών των δένδρων, καθώς αυτά μεγάλωναν, στο χώμα που βρίσκεται κάτω από τα σημερινά κοιτάσματα γαιάνθρακα αποδεικνύει ότι ο γαιάνθρακας σχηματίστηκε εκεί ακριβώς όπου βρίσκεται σήμερα. Ο γαιάνθρακας αποτελεί τα προφυλαγμένα από το νερό και τροποποιημένα από την πίεση κατάλοιπα της υπερανεπτυγμένης βλάστησης που μεγάλωνε στις όχθες των βάλτων και των ελών εκείνης της μακρινής εποχής. Τα στρώματα του γαιάνθρακα συχνά περιέχουν φυσικό αέριο αλλά και

πετρέλαιο. Τα κοιτάσματα τύρφης, των κατάλοιπων της βλάστησης του παρελθόντος, θα μπορούσαν να μετατραπούν σε ένα τύπο γαιάνθρακα αν υπέκειντο στην κατάλληλη πίεση και θερμότητα. Ο ανθρακίτης έχει υποστεί μεγαλύτερη πίεση και θερμότητα από όσο άλλοι τύποι γαιάνθρακα.

59:5.17 Στη Βόρεια Αμερική ο αριθμός των στρωμάτων του γαιάνθρακα στα διάφορα κοιτάσματα, που υποδηλώνουν πόσες φορές η ξηρά βυθίστηκε και ανυψώθηκε, ποικίλουν από δέκα στο Ιλλινόις, είκοσι στην Πενσυλβάνια, τριάντα πέντε στην Αλαμπάμα, μέχρι και εβδομήντα πέντε στον Καναδά. Στα κοιτάσματα γαιάνθρακα βρίσκονται απολιθώματα οργανισμών του γλυκού και του αλμυρού νερού.

59:5.18 Όλη αυτή την εποχή τα βουνά της Βόρειας και Νότιας Αμερικής ήταν δραστήρια, τόσο οι Άνδεις όσο και η νότια, προγονική έξαρση των Βραχωδών Ορέων. Τα μεγάλα, παράκτια υψίπεδα του Ατλαντικού και του Ειρηνικού άρχισαν να βυθίζονται, και τελικά διαβρώθηκαν και καταβυθίστηκαν τόσο πολύ, ώστε οι ακτογραμμές και των δύο ωκεανών αποτραβήχτηκαν στις σημερινές, περίπου, θέσεις τους. Οι αποθέσεις της πλημμύρας αυτής έχουν πάχος περίπου τριάντα τρία μέτρα.

59:5.19 190,000,000 πριν έλαβε χώρα μία προς δυσμάς διεύρυνση της Βορειοαμερικανικής ανθρακούχου θάλασσας πάνω από την σημερινή περιοχή των Βραχωδών Ορέων, με έξοδο προς τον Ειρηνικό Ωκεανό μέσω της βόρειας Καλιφόρνιας. Ο γαιάνθρακας συνέχισε να εναποτίθεται σ' ολόκληρη τη Βόρεια και Νότια Αμερική καθώς και στην Ευρώπη, το ένα στρώμα επάνω στο άλλο, καθώς οι παράκτιες ξηρές υψώνονταν και βυθίζονταν, κατά τη διάρκεια των αιώνων αυτών, των περιοδικών μεταβολών των ακτών.

59:5.20 180,000,000 χρόνια πριν ήλθε το τέλος της εποχής του Άνθρακα, κατά τη διάρκεια της οποίας ο γαιάνθρακας είχε σχηματισθεί σ' ολόκληρο τον κόσμο – στην Ευρώπη, την Ινδία, την Κίνα, τη Βόρεια Αφρική και τις Αμερικανικές ηπείρους. Με το τέλος της περιόδου σχηματισμού του γαιάνθρακα, η Βόρεια Αμερική, ανατολικά της κοιλάδας του Μισισσιπή υψώθηκε και το μεγαλύτερο μέρος της περιοχής αυτής έχει μείνει από τότε πάνω από το νερό. Η περίοδος αυτή της ανύψωσης της ξηράς σηματοδοτεί την απαρχή των σύγχρονων ορέων της Βόρειας Αμερικής, τόσο στις περιοχές των Αππαλαχίων, όσο και στη δύση. Τα ηφαίστεια ήταν ενεργά στην Αλάσκα και την Καλιφόρνια, όπως και στις περιοχές ορογένεσης της Ευρώπης και της Ασίας. Η ανατολική Αμερική και η δυτική Ευρώπη συνδέονταν δια της ηπείρου της Γροιλανδίας.

59:5.21 Η ανύψωση της ξηράς άρχισε να τροποποιεί το ωκεάνιο κλίμα των προηγούμενων εποχών και να το αντικαθιστά με την απαρχή του λιγότερο ήπιου και περισσότερο μεταβλητού ηπειρωτικού κλίματος.

59:5.22 Τα φυτά των εποχών αυτών αναπαράγονταν με σπόρους, τους οποίους ο άνεμος μπορούσε να διασκορπίσει παντού. Οι κορμοί των δένδρων της εποχής του Άνθρακα είχαν συνήθως διάμετρο είκοσι πέντε εκατοστών και συχνά ύψος 4.2 μέτρα. Οι σύγχρονες φτέρες είναι, πραγματικά, υπολείμματα των περασμένων εκείνων καιρών.

59:5.23 Γενικά, αυτές ήταν οι εποχές της ανάπτυξης των οργανισμών του γλυκού νερού. Μικρές αλλαγές έγιναν στην προηγούμενη θαλάσσια ζωή. Το σημαντικό, όμως, χαρακτηριστικό αυτής της περιόδου υπήρξε η *αιφνίδια* εμφάνιση των βατράχων και των πολλών εξαδέλφων τους. Οι εξέχουσες μορφές ζωής της εποχής του γαιάνθρακα ήταν οι *φτέρες* και οι *βάτραχοι*.

6. ΤΟ ΣΤΑΔΙΟ ΤΗΣ ΜΕΤΑΒΟΛΗΣ ΤΟΥ ΚΛΙΜΑΤΟΣ : Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΩΝ ΣΠΕΡΜΑΤΟΦΥΤΩΝ : Η ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ

59:6.1 Η περίοδος αυτή σηματοδοτεί το τέλος της κρίσιμης εξελικτικής ανάπτυξης της θαλάσσιας ζωής και την αρχή της μεταβατικής περιόδου, που οδηγεί στις μεταγενέστερες εποχές των χερσαίων ζώων.

59:6.2 Η εποχή αυτή υπήρξε εποχή μεγάλης ζωικής αποδυνάμωσης. Χιλιάδες θαλάσσιων ειδών χάθηκαν, ενώ η ζωή δεν είχε ακόμη εγκατασταθεί στην ξηρά. Ήταν μία εποχή βιολογικής δοκιμασίας, η εποχή κατά την οποία η ζωή σχεδόν εξαφανίσθηκε από την επιφάνεια της γης και από τα βάθη των ωκεανών. Προς το τέλος της μακρόχρονης εποχής της θαλάσσιας ζωής υπήρχαν περισσότερα από εκατό χιλιάδες είδη ζώντων πλασμάτων στη γη. Στο τέλος της μεταβατικής περιόδου είχαν επιβιώσει λιγότερα από πέντε χιλιάδες.

59:6.3 Οι ιδιαιτερότητες της περιόδου αυτής δεν οφείλονταν τόσο πολύ στην ψύξη του φλοιού της γης, ή στην μακρά απουσία ηφαιστειακής δραστηριότητας, όσο σε ένα ασυνήθιστο συνδυασμό κοινότοπων και προϋπαρχουσών επιδράσεων – στον περιορισμό των θαλασσών και την ανύψωση πελώριων μαζών ξηράς. Το ήπιο ωκεάνιο κλίμα των προηγούμενων περιόδων εξαφανιζόταν και ο δριμύτερος μεσογειακός τύπος κλίματος αναπτύσσετο γρήγορα.

59:6.4 170,000,000 χρόνιας πριν μεγάλες εξελικτικές αλλαγές και προσαρμογές ελάμβαναν χώρα σ' ολόκληρη την επιφάνεια της γης. Η ξηρά ανυψωνόταν σ' ολόκληρο τον κόσμο, καθώς οι πυθμένες των ωκεανών βυθίζονταν. Μεμονωμένες οροσειρές εμφανίσθηκαν. Το ανατολικό μέρος της Βόρειας Αμερικής βρισκόταν ψηλά, πάνω από τη θάλασσα. Το δυτικό υψωνόταν αργά. Οι ήπειροι καλύπτονταν από μεγάλες και μικρές αλμυρές λίμνες και πολυάριθμες εσωτερικές θάλασσες, οι οποίες συνδέονταν με τους ωκεανούς μέσω στενών πορθμών. Οι διαστρωματώσεις της μεταβατικής αυτής περιόδου ποικίλουν σε πάχος από 33.3 έως 233.3 μέτρα.

59:6.5 Ο φλοιός της γης αναδιπλώνετο σε μεγάλη έκταση, κατά τη διάρκεια αυτών των ανυψώσεων της ξηράς. Ήταν μια εποχή ανάδυσης των ηπείρων, εκτός ορισμένων γεφυρών ξηράς, περιλαμβανομένων των ηπείρων, που για τόσο καιρό συνέδεαν την Νότια Αμερική με την Αφρική και τη Βόρεια Αμερική με την Ευρώπη.

59:6.6 Σταδιακά οι εσωτερικές θάλασσες και οι λίμνες αποξηράνθηκαν σ' ολόκληρο τον κόσμο. Μεμονωμένα βουνά και τοπικοί παγετώνες άρχισαν να εμφανίζονται, ιδιαίτερα στο Νότιο Ημισφαίριο και σε πολλές περιοχές, μπορούν να βρεθούν οι παγετωνικές αποθέσεις αυτών των τοπικών σχηματισμών πάγου, ακόμη και ανάμεσα ανώτερα και μεταγενέστερα κοιτάσματα γαιάνθρακα. Δύο νέοι κλιματολογικοί παράγοντες εμφανίσθηκαν – ο σχηματισμός παγετώνων και η ξηρασία. Πολλές από τις υψηλότερες περιοχές της γης έγιναν άγονες και έρημες.

59:6.7 Ολόκληρη αυτή την περίοδο της κλιματολογικής μεταβολής, μεγάλες διαφοροποιήσεις έγιναν και στα χερσαία φυτά. Τα σπερματοφύτα πρωτοεμφανίσθηκαν και απετέλεσαν μια καλύτερη πηγή τροφής για τα χερσαία ζώα που στη συνέχεια αυξήθηκαν. Τα έντομα υπέστησαν ριζικές αλλαγές. Τα μη ενεργά στάδια εξελίχθηκαν για να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις της προσωρινής νάρκης κατά τη διάρκεια του χειμώνα και κατά τις εποχές της ξηρασίας.

59:6.8 Μεταξύ των χερσαίων ζώων, οι βάτραχοι έφθασαν στο μεσουράνημά τους κατά την προηγούμενη περίοδο και ραγδαία εξασθένησαν, ωστόσο, επέζησαν, επειδή μπορούσαν να

ζήσουν για καιρό ακόμη και στις αποξηραίνόμενες λίμνες και γούρνες των μακρινών αυτών και εξαιρετικά ξηρών εποχών. Κατά την περίοδο αυτή της εξασθένησης των βατράχων, στην Αφρική, έγινε το πρώτο βήμα στην εξέλιξη των βατράχων σε αμφίβια. Και, αφού οι μάζες της ξηράς ήταν ακόμη συνδεδεμένες, αυτό το προ-αμφίβιο πλάσμα που ανέπνεε εξαπλώθηκε σ' ολόκληρο τον κόσμο. Ως την εποχή αυτή, η ατμόσφαιρα είχε αλλάξει τόσο πολύ, ώστε βοηθούσε θαυμάσια στην υποστήριξη της λειτουργίας της αναπνοής των ζώων. Ήταν σύντομα μετά την άφιξη αυτών των προ-αμφιβίων βατράχων που η Βόρεια Αμερική απομονώθηκε προσωρινά, αποκόπηκε από την Ευρώπη, την Ασία και τη Νότια Αμερική.

59:6.9 Η σταδιακή ψύξη των νερών των ωκεανών συνετέλεσε σε μεγάλο βαθμό στον περιορισμό της ωκεάνιας ζωής. Τα θαλάσσια ζώα των καιρών εκείνων βρήκαν προσωρινό άσυλο σε τρία ευνοϊκά καταφύγια: Την περιοχή του σημερινού Κόλπου του Μεξικού, τον Κόλπο του Γάγγη, στην Ινδία και τον Κόλπο της Σικελίας, στη λεκάνη της Μεσογείου. Και ήταν από τις τρεις αυτές περιοχές, που τα καινούργια θαλάσσια είδη, γεννημένα για να πολεμήσουν, ξεχύθηκαν αργότερα για να ξαναγεμίσουν τις θάλασσες.

59:6.10 160,000,000 χρόνια πριν μεγάλο μέρος της ξηράς εκαλύπτετο με βλάστηση προσαρμοσμένη να συντηρήσει την ύπαρξη των χερσαίων ζώων, ενώ η ατμόσφαιρα είχε γίνει ιδανική για την αναπνοή των ζώων. Έτσι τελειώνει η περίοδος της περιστολής της θαλάσσιας ζωής και των δοκιμαστικών εκείνων χρόνων της βιολογικής εναντιότητας, η οποία εξάλειψε όλες τις μορφές της ζωής εκτός εκείνων που άξιζε να επιβιώσουν και στις οποίες εδόθη το δικαίωμα να λειτουργήσουν ως πρόγονοι της ταχύτερα εξελισσόμενης και εξαιρετικά διαφοροποιημένης ζωής των επόμενων εποχών της πλανητικής εξέλιξης.

59:6.11 Το τέλος αυτής της περιόδου της βιολογικής δοκιμασίας, γνωστής στους μελετητές σας ως *Περμίου*, επίσης σηματοδοτεί το τέλος της μακρόχρονης *Παλαιοζωικής* εποχής, η οποία καλύπτει το ένα τέταρτο της ιστορίας του πλανήτη, διακόσια πενήντα εκατομμύρια χρόνια.

59:6.12 Το απέραντο ωκεάνιο φυτώριο της ζωής στην Ουράντια είχε εξυπηρετήσει το σκοπό του. Κατά τις μακρόχρονες εποχές, όταν η ξηρά ήταν ακατάλληλη για να υποστηρίξει τη ζωή, προτού η ατμόσφαιρα αποκτήσει αρκετό οξυγόνο για να συντηρήσει τα χερσαία ζώα των υψηλότερων περιοχών, η θάλασσα γέννησε και έθρεψε την πρώιμη ζωή του κόσμου. Τώρα πλέον η βιολογική σημασία της θάλασσας σταδιακά μειώνεται, καθώς το δεύτερο στάδιο της εξέλιξης αρχίζει να αναπτύσσεται στην ξηρά.

59:6.13 [Υποστηρίχθηκε από έναν Φορέα της Ζωής, έναν από το αρχικό σώμα που αποσπάστηκε στην Ουράντια.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 60

Η ΟΥΡΑΝΤΙΑ ΚΑΤΑ : ΤΗΝ ΠΡΩΙΜΗ ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΧΕΡΣΑΙΩΝ ΖΩΩΝ

60:0.1 Η εποχή της αποκλειστικής θαλάσσιας ζωής έχει τελειώσει. Η ανύψωση της ξηράς, ο ψυχόμενος φλοιός και οι ψυχόμενοι ωκεανοί, η ελάττωση των θαλασσών και η επακόλουθη βάθυνση, μαζί με τη μεγάλη αύξηση της ξηράς στα βόρεια πλάτη, όλα συνωμότησαν σε μεγάλο βαθμό για να αλλάξει το κλίμα του κόσμου σε όλες τις απομακρυσμένες από την ζώνη του ισημερινού περιοχές.

60:0.2 Οι καιροί των προηγούμενων περιόδων που τελείωσαν ήταν πράγματι ο αιώνας των βατράχων, οι πρόγονοι όμως αυτοί των χερσαίων σπονδυλωτών δεν κυριαρχούσαν πλέον, έχοντας επιζήσει σε πολύ μειωμένους αριθμούς. Ελάχιστοι τύποι επέζησαν από τις δύσκολες δοκιμασίες της προηγούμενης περιόδου της βιολογικής ταλαιπωρίας. Ακόμη και τα σπερματοφύτα σχεδόν εξοντώθηκαν.

1. Η ΠΡΩΙΜΗ ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΕΡΠΕΤΩΝ

60:1.1 Οι, εξ αιτίας της διάβρωσης, αποθέσεις της περιόδου αυτής ήταν ως επί το πλείστον κροκαλοπαγή, σχιστόλιθοι και αμμόλιθοι. Ο γύψος και οι κόκκινες διαστρωματώσεις σ' όλη την έκταση αυτών των ιζηματοποιήσεων, σε περιοχές της Βόρειας Αμερικής αλλά και της Ευρώπης, υποδηλώνουν ότι το κλίμα αυτών των ηπείρων ήταν ξηρό. Οι ξηρές περιοχές υπέστησαν μεγάλη διάβρωση από τους βίαιους, περιοδικούς κατακλυσμούς στα υψίπεδα που τις περιέβαλαν.

60:1.2 Ελάχιστα απολιθώματα βρίσκονται στα στρώματα αυτά, αλλά παρατηρούνται πάρα πολλά αποτυπώματα των χερσαίων αμφίβιων πάνω στους αμμόλιθους. Σε πολλές περιοχές, τα τριακόσια μέτρα των αποθέσεων του κόκκινου αμμόλιθου της περιόδου αυτής δεν περιέχουν απολιθώματα. Η ζωή των χερσαίων ζώων υπήρξε συνεχής μόνο σε ορισμένα μέρη της Αφρικής.

60:1.3 Οι αποθέσεις αυτές ποικίλουν ως προς το πάχος, από 100 μέτρα έως 334 μέτρα, φθάνοντας ακόμη και τα 600 μέτρα στις ακτές του Ειρηνικού. Η λάβα αναγκάστηκε αργότερα να εισχωρήσει ανάμεσα σε πολλά από τα στρώματα αυτά. Τα Πάλισεηντς, του Ποταμού Χάντσον, σχηματίστηκαν από την εξώθηση της βασαλτικής λάβας ανάμεσα στις Τριασικές αυτές διαστρωματώσεις. Η ηφαιστειακή δραστηριότητα ήταν εκτεταμένη σε διαφορετικές περιοχές του κόσμου.

60:1.4 Σε περιοχές της Ευρώπης, ιδιαίτερα στη Γερμανία και τη Ρωσία μπορούν να βρεθούν εναποθέσεις αυτής της περιόδου. Στην Αγγλία, ο Νέος Κόκκινος Αμμόλιθος ανήκει σ' αυτή την περίοδο. Ο ασβεστόλιθος είχε εναποτεθεί στις νότιες Άλπεις, ως αποτέλεσμα της εισβολής της θάλασσας και τώρα πλέον παρουσιάζεται ως οι ασυνήθιστες πλαγιές, κορυφές και στύλοι από ασβεστολιθικό δολομίτη, στις περιοχές αυτές. Το στρώμα αυτό βρίσκεται παντού στην Αφρική και την Αυστραλία. Το μάρμαρο της Καράρα προέρχεται από τέτοιο παραλλαγμένο ασβεστόλιθο. Τίποτε προερχόμενο από την περίοδο αυτή δεν θα βρεθεί στις νότιες περιοχές της Νότιας Αμερικής, αφού το μέρος αυτό της ηπείρου παρέμεινε βυθισμένο και γι' αυτό, παρουσιάζει μόνο υδάτινες, ή θαλάσσιες εναποθέσεις που συνεχίστηκαν από την προηγούμενη στην επόμενη περίοδο.

60:1.5 150,000,000 χρόνια πριν οι πρώιμες περίοδοι της χερσαίας ζωής στην ιστορία του κόσμου άρχισαν. Η ζωή, γενικά, δεν τελείωσε, αλλά έκανε κάτι καλύτερο απ' αυτό, απέναντι στη σφοδρή και εχθρική ολοκλήρωση της εποχής της θαλάσσιας ζωής.

60:1.6 Καθώς αρχίζει η εποχή αυτή, οι ανατολικές και οι κεντρικές περιοχές της Βόρειας Αμερικής, το βόρειο μισό της Νότιας Αμερικής, το μεγαλύτερο μέρος της Ευρώπης και ολόκληρη η Ασία βρίσκονται αρκετά πάνω από το νερό. Η Βόρεια Αμερική για πρώτη φορά είναι γεωγραφικά απομονωμένη, αλλά όχι για πολύ, καθώς η γέφυρα της ξηράς στον Βερίγγειο Πορθμό γρήγορα αναδύθηκε και πάλι συνδέοντας την ήπειρο με την Ασία.

60:1.7 Μεγάλες τάφροι δημιουργήθηκαν στη Βόρεια Αμερική, παραλληλίζοντας τις ακτές του Ατλαντικού και του Ειρηνικού. Το μεγάλο ρήγμα του ανατολικού Κοννέκτικατ εμφανίστηκε, με τη μία του πλευρά, τελικά να βυθίζεται 3.2 χιλιόμετρα. Πολλές από αυτές τις Βορειοαμερικανικές τάφρους γέμισαν αργότερα με ιζήματα εξ αιτίας της διάβρωσης, όπως γέμισαν, επίσης, πολλές από τις κοιλότητες των λιμνών γλυκού και αλμυρού νερού των ορεινών περιοχών. Αργότερα, οι πλημμυρισμένες αυτές καταβυθίσεις της ξηράς υψώθηκαν σημαντικά εξ αιτίας των ποταμών της λάβας που βρίσκονταν υπόγεια. Τα απολιθωμένα δάση πολλών περιοχών ανήκουν σ' αυτή την εποχή.

60:1.8 Οι ακτές του Ειρηνικού, συνήθως πάνω από το νερό κατά τις πλημμύρες των ηπείρων, βυθίστηκαν, εκτός του νότιου τμήματος της Καλιφόρνιας και ενός μεγάλου νησιού που τότε υπήρχε εκεί που τώρα βρίσκεται ο Ειρηνικός Ωκεανός. Η αρχαία αυτή θάλασσα Καλιφόρνια ήταν πλούσια σε θαλάσσια ζωή και εκτεινόταν προς τα ανατολικά για να συνδεθεί με την παλαιά θαλάσσια λεκάνη της μεσοδυτικής περιοχής.

60:1.9 140,000,000 χρόνια πριν, ξαφνικά και μόνο με την ένδειξη των δύο προ-αμφίβιων προγόνων που εξελίχθηκαν στην Αφρική κατά την προηγούμενη περίοδο, τα ερπετά εμφανίστηκαν σε πλήρως ανεπτυγμένη μορφή. Εξελίχθηκαν ραγδαία, περιλαμβάνοντας σε μικρό διάστημα τους κροκοδείλους, τα φολιδωτά ερπετά και, τελικά, τα θαλάσσια φίλια, αλλά και τα ιπτάμενα ερπετά. Οι μεταβατικοί τους πρόγονοι γρήγορα εξαφανίστηκαν.

60:1.10 Αυτοί οι ραγδαία εξελισσόμενοι έρποντες δεινόσαυροι γρήγορα έγιναν οι μονοκράτορες της εποχής αυτής. Γεννούσαν αυγά και ξεχώριζαν από όλα τα άλλα ζώα για τον μικρό τους εγκέφαλο, που ζύγιζε λιγότερο από μισό κιλό και ήλεγχε σώματα που αργότερα ζύγιζαν έως και σαράντα τόνους. Τα προηγούμενα, ωστόσο, ερπετά ήταν μικρότερα, σαρκοβόρα και περπατούσαν σαν τα καγκουρό, στα πίσω πόδια τους. Είχαν κοίλα οστά, όπως τα πτηνά και αργότερα ανέπτυξαν τρία μόνο δάκτυλα στα πίσω πόδια τους και πολλά από τα απολιθωμένα αποτυπώματα των ποδιών τους έχουν εκληφθεί λανθασμένα ως ανήκοντα σε γιγάντια πτηνά. Αργότερα, αναπτύχθηκαν οι φυτοφάγοι δεινόσαυροι. Περπατούσαν με τα τέσσερα και ένας κλάδος της κατηγορίας αυτής ανέπτυξε προστατευτική θωράκιση.

60:1.11 Αρκετά εκατομμύρια χρόνια αργότερα εμφανίστηκαν τα πρώτα θηλαστικά. Δεν εγκυμονούσαν και γρήγορα εξέπεσαν. Κανένα δεν επέζησε. Αυτή ήταν μία πειραματική προσπάθεια για τη βελτίωση των θηλαστικών μοντέλων, αλλά δεν επέτυχε στην Ουράντια.

60:1.12 Η θαλάσσια ζωή αυτής της περιόδου ήταν πενιχρή, αλλά βελτιώθηκε ραγδαία με την καινούργια εισβολή της θάλασσας, η οποία και πάλι δημιούργησε εκτεταμένες ακτογραμμές αβαθών υδάτων. Εφ' όσον υπήρχαν περισσότερα αβαθή νερά γύρω από την Ευρώπη και την Ασία, τα πλουσιότερα κοιτάσματα απολιθωμάτων βρίσκονται σ' αυτές τις ηπείρους. Αν μελετάτε σήμερα τη ζωή αυτής της περιόδου, εξετάστε τις περιοχές των Ιμαλαΐων, της Σιβηρίας και της Μεσογείου, όπως επίσης και της Ινδίας και των νησιών της λεκάνης του νότιου Ειρηνικού. Ένα κυρίαρχο χαρακτηριστικό της θαλάσσιας ζωής ήταν η παρουσία πλήθους όμορφων αμμονιτών, τα απολιθώματα των οποίων βρίσκονται παντού στον κόσμο.

60:1.13 130,000,000 χρόνια πριν οι θάλασσες ελάχιστα είχαν αλλάξει. Η Σιβηρία και η Βόρεια Αμερική συνδέονταν μέσω της γέφυρας της ξηράς στον Βερίγγειο Πορθμό. Μίας πλούσια και μοναδική θαλάσσια ζωή εμφανίστηκε στην Καλιφορνέζικη ακτή του Ειρηνικού, όπου περισσότερα από χίλια είδη αμμονιτών αναπτύχθηκαν από τους ανώτερους τύπους των κεφαλόποδων. Οι αλλαγές της ζωής αυτής της περιόδου ήταν, πράγματι, επαναστατικές, παρά το ότι ήταν προσωρινές και σταδιακές.

60:1.14 Η περίοδος αυτή διήρκεσε περισσότερα από είκοσι πέντε εκατομμύρια χρόνια και είναι γνωστή ως *Τριασική*.

2. Η ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΗ ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΕΡΙΠΕΤΩΝ

60:2.1 120,000,000 χρόνια πριν, μια καινούργια φάση της εποχής των ερπετών άρχισε. Το μέγα γεγονός της περιόδου αυτής υπήρξε η εξέλιξη και η πτώση των δεινοσαύρων. Η χερσαία ζωή έφθασε στη μεγαλύτερη ανάπτυξή της, από πλευράς μεγέθους και, ουσιαστικά, χάθηκε από το πρόσωπο της γης με το πέρας της εποχής αυτής. Οι δεινόσαυροι εξελίχθηκαν σε όλα

τα μεγέθη, από ένα είδος μικρότερο από εξήντα εκατοστά, έως τους πελώριους μη σαρκοφάγους δεινοσαύρους, με μήκος δυόμισι μέτρα, τους οποίους ποτέ, από τότε, δεν έφθασε σε όγκο κανένα από τα ζώντα πλάσματα.

60:2.2 Οι μεγαλύτεροι δεινόσαυροι προήλθαν από την δυτική Βόρεια Αμερική. Τα τερατώδη αυτά ερπετά είναι θαμμένα παντού στην περιοχή των Βραχωδών Ορέων, μαζί στο σύνολο των ακτών της Βόρειας Αμερικής, παντού στη δυτική Ευρώπη, τη Νότια Αφρική και την Ινδία, όχι όμως στην Αυστραλία.

60:2.3 Τα ογκώδη αυτά πλάσματα γίνονταν λιγότερο δραστήρια και δυνατά καθώς μεγάλωναν σε διαστάσεις. Χρειάζονταν, όμως, τόσο πελώριες ποσότητες τροφής και η γη ήταν τόσο γεμάτη απ' αυτά, ώστε στερήθηκαν την τροφή και εξαφανίσθηκαν – δεν είχαν την ευφυΐα να αντιμετωπίσουν με επιτυχία την κατάσταση.

60:2.4 Μέχρι την εποχή αυτή, το μεγαλύτερο μέρος της ανατολικής πλευράς της Βόρειας Αμερικής, η οποία από πολλούς αιώνες είχε ανυψωθεί, είχε χαμηλώσει και βυθιστεί στον Ατλαντικό Ωκεανό, έτσι ώστε οι ακτές εκτεινόταν αρκετές εκατοντάδες χιλιόμετρα μακρύτερα από όσο τώρα. Το δυτικό μέρος της ηπείρου ήταν ακόμη ανυψωμένο, αλλά ακόμη και αυτές οι περιοχές δέχθηκαν αργότερα την εισβολή τόσο της βόρειας θάλασσας όσο και του Ειρηνικού, ο οποίος επεκτάθηκε προς ανατολάς, ως την περιοχή των μαύρων Λόφων της Ντακότα.

60:2.5 Επρόκειτο για μια εποχή του γλυκού νερού, χαρακτηριζόμενη από πολλές εσωτερικές λίμνες, όπως φαίνεται από τα άφθονα απολιθώματα του γλυκού νερού των αποκαλούμενων κοιτασμάτων Μόρρισον, στο Κολοράντο, τη Μοντάνα και το Γουάιομινγκ. Το πάχος των σύνθετων αυτών των από αλμυρό και γλυκό νερό αποθέσεων ποικίλει από 66.5 έως 166.5 μέτρα. Ελάχιστος, ωστόσο, ασβεστόλιθος υπάρχει στα στρώματα αυτά.

60:2.6 Η ίδια πολική θάλασσα που εκτεινόταν τόσο προς τα κάτω, στη Βόρεια Αμερική, με τον ίδιο τρόπο κάλυψε ολόκληρη τη Νότια Αμερική, εκτός από τα Όρη των Άνδεων που σύντομα εμφανίσθηκαν. Το μεγαλύτερο μέρος της Κίνας και της Ρωσίας είχε πλημμυρίσει, η εισβολή, ωστόσο, του νερού ήταν μεγαλύτερη στην Ευρώπη. Ήταν κατά τη διάρκεια αυτής της καταβύθισης που οι όμορφες λιθογραφικές πέτρες της νότιας Γερμανίας εναποτέθηκαν, τα στρώματα εκείνα στα οποία απολιθώματα, όπως τα λεπτεπίλεπτα φτερά των παλαιότερων εντόμων, διατηρήθηκαν, σαν να ήταν μόλις χθες.

60:2.7 Η χλωρίδα της εποχής αυτής έμοιαζε πολύ μ' αυτήν της προηγούμενης. Οι φτέρες διατηρούνταν, ενώ τα κωνοφόρα και τα πεύκα έμοιαζαν όλο και περισσότερο με τις σημερινές ποικιλίες. Ένα μέρος του γαιάνθρακα εξακολουθούσε να σχηματίζεται κατά μήκος των βόρειων ακτών της Μεσογείου.

60:2.8 Η επιστροφή των θαλασσών βελτίωσε τον καιρό. Τα κοράλλια εξαπλώθηκαν στις θάλασσες της Ευρώπης, επιβεβαιώνοντας ότι το κλίμα εξακολουθούσε να είναι ήπιο και σταθερό, αλλά ποτέ δεν ξαναφάνηκαν στις αργά ψυχόμενες πολικές θάλασσες. Η θαλάσσια ζωή των καιρών αυτών βελτιώθηκε και αναπτύχθηκε σε μεγάλο βαθμό, ειδικά στις Ευρωπαϊκές θάλασσες. Τα κοράλλια, αλλά και τα κρινοειδή εμφανίσθηκαν προσωρινά σε μεγαλύτερους αριθμούς απ' όσο μέχρι τότε, οι αμμόνιτες, όμως, κυριαρχούσαν στην ασπόνδυλη ζωή των ωκεανών, με το μέσο τους μέγεθος να κυμαίνεται από επτάμισι έως δέκα εκατοστά, αν και ένα είδος έφθασε σε μία διάμετρο δυόμισι μέτρων. Οι σπόγγοι βρίσκονταν παντού ενώ και οι σουπιές και τα στρείδια εξακολούθησαν να εξελίσσονται.

60:2.9 110,000,000 χρόνια πριν οι δυναμικές της θαλάσσιας ζωής εξακολουθούσαν να αναπτύσσονται. Ο θαλάσσιος αχινός ήταν μία από τις αξιοσημείωτες μεταλλάξεις της εποχής εκείνης. Τα καβούρια, οι αστακοί, καθώς και οι σύγχρονοι τύποι των οστρακόδερμων ωρίμαζαν. Σημαντικές συνέβησαν στην οικογένεια των ψαριών, με ένα τύπο οξύρρυγχου να εμφανίζεται, τα άγρια, ωστόσο, θαλάσσια ερπετά, που κατάγονταν από τα χερσαία ερπετά, εξακολουθούσαν να λυμαίνονται τις θάλασσες και απειλούσαν να καταστρέψουν ολόκληρη την οικογένεια των ψαριών.

60:2.10 Αυτή συνέχιζε να είναι, σε μεγάλο βαθμό, η εποχή των δεινοσαύρων. Είχαν τόσο κατακλύσει την ξηρά, ώστε δύο είδη κατέφυγαν στη θάλασσα για να συντηρηθούν, κατά την προηγούμενη περίοδο του θαλάσσιου κατακλυσμού. Τα θαλάσσια αυτά ερπετά αντιπροσωπεύουν μία οπισθοχώρηση στην εξέλιξη. Ενώ μερικά καινούργια είδη προοδεύουν, ορισμένα γένη παραμένουν στατικά και άλλα έλκονται προς τα πίσω, οπισθοχωρώντας σε μία προτεραία κατάσταση. Και αυτό ακριβώς συνέβη όταν οι δύο αυτοί τύποι των ερπετών εγκατέλειψαν την ξηρά.

60:2.11 Καθώς περνούσε ο καιρός, τα θαλάσσια ερπετά μεγάλωσαν τόσο πολύ, ώστε έγιναν δυσκίνητα και τελικά χάθηκαν, επειδή δεν είχαν εγκέφαλο αρκετά μεγάλο ώστε να παράσχει προστασία στα πελώρια σώματά τους. Ο εγκέφαλός τους ζύγιζε λιγότερο από εξήντα γραμμάρια, παρά το γεγονός ότι οι πελώριοι αυτοί ιχθυόσαυροι έφθαναν ορισμένες φορές τα δέκα πέντε μέτρα μήκος, με την πλειονότητά τους να έχει μήκος μεγαλύτερο των 10.5 μέτρων. Τα θαλάσσια κροκοδειλοειδή απετέλεσαν, επίσης, μια οπισθοδρόμηση από τον χερσαίο τύπο των ερπετών, επανερχόμενα σε μία προηγούμενη κατάσταση, ωστόσο, αντίθετα προς τα θαλάσσια ερπετά, τα ζώα αυτά πάντα επέστρεφαν στην ξηρά για να αποθέσουν τα αυγά τους.

60:2.12 Σύντομα αφού τα δύο είδη των δεινοσαύρων μετανάστευσαν στη θάλασσα, σε μία μάταιη προσπάθεια να αυτοσυντηρηθούν, δύο άλλοι τύποι οδηγήθηκαν στον αέρα εξ αιτίας του άσπονδου ανταγωνισμού της χερσαίας ζωής. Όμως, οι ιπτάμενοι αυτοί πτερόσαυροι δεν ήταν οι πρόγονοι των αληθινών πτηνών των καιρών που ακολούθησαν. Εξελίχθησαν από τους δεινοσαύρους με τα κοίλα οστά, που πηδούσαν και τα φτερά τους έμοιαζαν στη διάπλαση με τα φτερά των νυκτερίδων, με άνοιγμα από έξι έως επτάμισυ μέτρα. Τα αρχαία αυτά ιπτάμενα ερπετά έφθασαν σε μήκος τα 3.3 μέτρα και είχαν διαχωριζόμενες σιαγόνες, παρόμοιες μ' αυτές των σημερινών φιδιών. Για αρκετό καιρό τα ιπτάμενα αυτά ερπετά φαίνονταν ότι επέτυχαν, αλλά δεν κατόρθωσαν να εξελιχθούν με τρόπο που θα τα καθιστούσε ικανά να επιζήσουν ως ιπτάμενα. Αντιπροσωπεύουν τον μη επιζήσαντα κλάδο των προγόνων των πτηνών.

60:2.13 Οι χελώνες αυξήθηκαν κατά την περίοδο αυτή, εμφανιζόμενες αρχικά στη Βόρεια Αμερική. Οι πρόγονοί τους προήλθαν από την Ασία μέσω μιας βόρειας λωρίδας ξηράς.

60:2.14 Ένα εκατομμύριο χρόνια πριν η εποχή των ερπετών πλησίαζε στο τέλος της. Οι δεινόσαυροι, παρά τον πελώριο όγκο τους, ήταν ζώα ανεγκέφαλα, που δεν είχαν την ευφυΐα να βρουν αρκετή τροφή για να θρέψουν τέτοια πελώρια σώματα. Και έτσι χάθηκαν τα δυσκίνητα αυτά χερσαία ερπετά σε ολοένα μεγαλύτερους αριθμούς. Η εξέλιξη εφεξής θα ακολουθήσει την ανάπτυξη του εγκεφάλου, όχι του σωματικού μεγέθους και η ανάπτυξη του εγκεφάλου θα χαρακτηρίζει κάθε διαδοχική εποχή της εξέλιξης των ζώων και της προόδου του πλανήτη.

60:2.15 Αυτή η περίοδος, η οποία περιλαμβάνει το αποκορύφωμα και την αρχόμενη πτώση των ερπετών, διήρκεσε σχεδόν είκοσι πέντε εκατομμύρια χρόνια και είναι γνωστή ως *Ιουράσιος*.

3. ΤΟ ΚΡΗΤΙΔΙΚΟ ΣΤΑΔΙΟ : Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΩΝ ΑΝΘΟΦΟΡΩΝ ΦΥΤΩΝ : Η ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΠΤΗΝΩΝ

60:3.1 Η μεγάλη κρητιδική περίοδος παίρνει το όνομά της από την κυριαρχία των γόνιμων κρητιδογόνων θαλάσσιων μικροοργανισμών με ασβεστούχο κέλυφος στους ωκεανούς. Η περίοδος αυτή φέρει την Ουράντια κοντά στο τέλος της μακραίωνης κυριαρχίας των ερπετών και γίνεται μάρτυρας της εμφάνισης των ανθοφόρων φυτών και των πτηνών τη γη. Αυτή είναι, επίσης, η εποχή του τερματισμού της προς δυσμάς και νότο κίνησης των ηπείρων, που συνοδεύθηκε από τρομακτικές παραμορφώσεις του φλοιού και ταυτόχρονη εξάπλωση ποταμών λάβας και έντονης ηφαιστειακής δράσης.

60:3.2 Κοντά στο τέλος της προηγούμενης γεωλογικής περιόδου, μεγάλο μέρος της ξηράς των ηπείρων βρισκόταν πάνω από το νερό, αν και, μέχρι τότε, δεν υπήρχαν βουνοκορφές. Καθώς, όμως, η κίνηση της ηπειρωτικής ξηράς συνεχιζόταν, η ξηρά συναντήθηκε με το πρώτο μεγάλο εμπόδιο στον βαθύ πυθμένα του Ειρηνικού. Ο ανταγωνισμός αυτός των γεωλογικών δυνάμεων έδωσε την ώθηση για να σχηματισθούν όλες οι πελώριες βόρειες και δυτικές οροσειρές, οι οποίες εκτείνονται από την Αλάσκα, μέσω του Μεξικού, προς τα κάτω, έως το Ακρωτήριο Χορν.

60:3.3 Η περίοδος αυτή γίνεται έτσι η *φάση της δημιουργίας των σύγχρονων βουνών* της γεωλογικής ιστορίας. Πριν από την εποχή αυτή υπήρχαν λίγες βουνοκορφές, απλά, ανυψωμένες λωρίδες ξηράς μεγάλου εύρους. Η περιοχή της ακτής του Ειρηνικού άρχιζε, πλέον, να ανυψώνεται, αλλά βρισκόταν χίλια εκατό χιλιόμετρα δυτικότερα από τη σημερινή ακτογραμμή. Τα βουνά της Σιέρα άρχιζαν να σχηματίζονται, με τα χρυσοφόρα τους κοιτάσματα από χαλαζία να αποτελούν το προϊόν της ροής της λάβας εκείνου του καιρού. Στο ανατολικό μέρος της Βόρειας Αμερικής, η πίεση του Ατλαντικού ωκεανού συνέβαλε, επίσης, στην ανύψωση της ξηράς.

60:3.4 100,000,000 χρόνια πριν η Βορειοαμερικανική ήπειρος και ένα μέρος της Ευρώπης βρίσκονταν αρκετά πάνω από το νερό. Η στρέβλωση των Αμερικανικών ηπείρων συνεχιζόταν, προκαλώντας τη μεταμόρφωση των Νοτιοαμερικανικών Άνδεων και τη σταδιακή ανύψωση των δυτικών πεδιάδων της Βόρειας Αμερικής. Το μεγαλύτερο μέρος του Μεξικού βυθίστηκε κάτω από τη θάλασσα και ο νότιος Ατλαντικός κατέλαβε την ανατολική ακτή της Νότιας Αμερικής, φθάνοντας, τελικά, στη σημερινή ακτογραμμή. Ο Ατλαντικός και ο Ινδικός Ωκεανός ήταν τότε περίπου όπως είναι σήμερα.

60:3.5 95,000,000 χρόνια πριν οι Αμερικανικές και οι Ευρωπαϊκές μάζες ξηράς άρχισαν και πάλι να βυθίζονται. Οι νότιες θάλασσες άρχισαν να εισβάλλουν στη Βόρεια Αμερική και σταδιακά επεκτάθηκαν προς βορράν, για να ενωθούν με τον Αρκτικό Ωκεανό, αποτελώντας τη δεύτερη μεγαλύτερη καταβύθιση της ηπείρου. Όταν η εποχή αυτή, τελικά, ολοκληρώθηκε, άφησε την ήπειρο όπως περίπου είναι τώρα. Προτού αρχίσει η μεγάλη αυτή καταβύθιση, τα υψίπεδα των ανατολικών Αππαλαχίων είχαν φθαρεί σχεδόν εντελώς, ως το επίπεδο της θάλασσας. Τα πολλά χρωματιστά στρώματα καθαρού πηλού που τώρα χρησιμοποιούνται για την κατασκευή των πήλινων σκευών βρίσκονταν παντού στις περιοχές των ακτών του Ατλαντικού κατά την περίοδο αυτή, με το μέσο πάχος τους να είναι περίπου 66.5 μέτρα.

60:3.6 Έντονη ηφαιστειακή δραστηριότητα ελάμβανε χώρα νότια των Άλπεων και κατά μήκος των παράκτιων βουνών της σημερινής Καλιφόρνιας. Μεγάλες παραμορφώσεις του φλοιού για εκατομμύρια εκατομμυρίων χρόνων γίνονταν στο Μεξικό. Μεγάλες αλλαγές συνέβησαν επίσης στην Ευρώπη, τη Ρωσία, την Ιαπωνία και το νότιο μέρος της Νότιας Αμερικής. Το κλίμα διαφοροποιείτο όλο και περισσότερο.

60:3.7 90,000,000 χρόνια πριν, τα αγγειόσπερμα αναδύθηκαν από τις πρώιμες αυτές Κρητιδικές θάλασσες και γρήγορα γέμισαν τις ηπείρους. Τα χερσαία αυτά φυρά εμφανίσθηκαν *ξαφνικά* μαζί με τις συκίες, τις μανόλιες και τις τουλίπες. Αμέσως μετά την εποχή αυτή οι συκίες, τα ψωμόδενδρα και οι φοίνικες εξαπλώθηκαν σ' ολόκληρη την Ευρώπη και τις δυτικές πεδιάδες της Βόρειας Αμερικής. Δεν εμφανίσθηκαν νέα χερσαία ζώα.

60:3.8 85,000,000 χρόνια πριν ο Βερίγγειος Πορθμός έκλεισε, διακόπτοντας τη ροή των ψυχόμενων υδάτων των βόρειων θαλασσών. Μέχρι τότε, η θαλάσσια ζωή του Ατλαντικού Ωκεανού και του Κόλπου και αυτή του Ειρηνικού Ωκεανού ήταν πολύ διαφορετικές, εξ αιτίας της θερμοκρασιακής διαφοράς των δύο αυτών ωκεανών, οι οποία τώρα έγινε ομοιόμορφη.

60:3.9 Τα κρητιδικά και αργιλασβεστολιθικά από πράσινη άμμο ιζήματα γίνουν το όνομα στην περίοδο αυτή. Οι ιζηματοποιήσεις του καιρού αυτού είναι πολύχρωμες, αποτελούμενες από κρητίδες, σχιστόλιθους, αμμόλιθους, και μικρές ποσότητες ασβεστόλιθων, μαζί με κατώτερης ποιότητας γαιάνθρακα, ή λιγνίτη ενώ σε πολλές περιοχές περιέχουν πετρέλαιο. Τα στρώματα αυτά ποικίλουν ως προς το πάχος, από 6.5 μέτρα, σε ορισμένες περιοχές, έως 334 μέτρα στη δυτική Βόρεια Αμερική, καθώς και σε πάρα πολλές Ευρωπαϊκές τοποθεσίες. Κατά μήκος των ανατολικών ορίων των Βραχωδών Ορέων τα ιζήματα αυτά παρατηρούνται στις κεκλιμένες υπώρειες.

60:3.10 Σ' ολόκληρο τον κόσμο, σ' αυτές τις διαστρωματώσεις έχουν διεισδύσει κρητίδες και τα στρώματα αυτά του μαλακού, πορώδους πετρώματος απορροφούν νερό από ανεστραμμένες προεξοχές και το μεταφέρουν προς τα κάτω, για να εφοδιάσουν με υδάτινα αποθέματα μεγάλο μέρος των σημερινών άνδρων περιοχών της γης.

60:3.11 80,000,000 χρόνια πριν μεγάλες αναταραχές έλαβαν χώρα στο φλοιό της γης. Η προς δυσμάς πρόοδος της ηπειρωτικής πορείας σχεδόν ακινητοποιήθηκε, ενώ η τεράστια ενέργεια της δυσκίνητης κεκτημένης ταχύτητας της μάζας της ηπειρωτικής ενδοχώρας έκανε τις ακτές του Ειρηνικού να ανυψωθούν, τόσο στη Βόρεια όσο και στη Νότια Αμερική και εγκαίνιασε βαθιές αλυσιδωτές αλλαγές κατά μήκος των Ασιατικών ακτών του Ειρηνικού. Αυτή η ανύψωση της πέριξ του Ειρηνικού ξηράς, η οποία κατέληξε στις σημερινές οροσειρές, έχει μήκος μεγαλύτερο από σαράντα χιλιάδες χιλιόμετρα. Και οι αναταραχές που ακολούθησαν τη γέννησή της δημιούργησαν τις μεγαλύτερες παραμορφώσεις της επιφάνειας που έγιναν από όταν εμφανίσθηκε η ζωή στην Ουράντια. Οι ποταμοί της λάβας, τόσο πάνω στο έδαφος όσο και κάτω από αυτό, ήταν εκτεταμένοι και βρίσκονταν παντού.

60:3.12 75,000,000 χρόνια πριν σηματοδοτούν το τέλος της κίνησης των ηπείρων. Από την Αλάσκα έως το Ακρωτήριο Χορν, οι μακριές οροσειρές των ακτών του Ειρηνικού ολοκληρώθηκαν, ωστόσο, λίγες κορυφές υπήρχαν ως τότε.

60:3.13 Η προς τα πίσω πίεση της κίνησης των ηπείρων η οποία είχε πλέον σταματήσει, έκανε να συνεχισθεί η ανύψωση των δυτικών πεδιάδων της Βόρειας Αμερικής, ενώ στα ανατολικά,

τα φθαρμένα Αππαλάχια Όρη της περιοχής των ακτών του Ατλαντικού προεκτάθηκαν ίσια επάνω, με ελάχιστη, ή καθόλου κλίση.

60:3.14 70,000,000 χρόνια πριν έλαβαν χώρα οι παραμορφώσεις του φλοιού που συσχετίζονται με το μέγιστο της ανύψωσης της περιοχής των Βραχωδών Ορέων. Ένα μεγάλο κομμάτι βράχου εξωθήθηκε είκοσι πέντε χιλιόμετρα στην επιφάνεια στη Βρετανική Κολούμπια. Εδώ, τα Κάμβρια πετρώματα έχουν πεταχτεί λοξά πάνω από τα Κρητιδικά στρώματα. Στις ανατολικές πλαγιές των Βραχωδών Ορέων, κοντά στα Καναδικά σύνορα, υπήρχε άλλη μία φαντασμαγορική εξώθηση. Εδώ μπορούν να βρεθούν προζωικά στρώματα πετρωμάτων που εξωθήθηκαν πάνω από τις, τότε, πρόσφατες Κρητιδικές αποθέσεις.

60:3.15 Αυτή ήταν μία εποχή ηφαιστειακής δραστηριότητας σ' ολόκληρο τον κόσμο, που έκανε να ανυψωθούν πολλοί, μικροί, μεμονωμένοι ηφαιστειακοί κώνοι. Υποβρύχια ηφαίστεια εξερράγησαν στην καταβυθισμένη περιοχή των Ιμαλαΐων. Μεγάλο μέρος της υπόλοιπης Ασίας, περιλαμβανομένης της Σιβηρίας, βρισκόταν ακόμη κάτω από το νερό.

60:3.16 65,000,000 χρόνια πριν έγινε μία από τις μεγαλύτερες εκροές λάβας όλων των εποχών. Τα ιζηματογενή στρώματα αυτών, αλλά και των προηγούμενων εκροών λάβας βρίσκονται παντού στις Αμερικανικές ηπείρους, τη Βόρεια και τη Νότια Αφρική, την Αυστραλία και σε μέρη της Ευρώπης.

60:3.17 Τα χερσαία ζώα ελάχιστα είχαν αλλάξει, εξ αιτίας, όμως, της μεγαλύτερης ανάδυσης των ηπείρων, ειδικότερα στη Βόρεια Αμερική, πολλαπλασιάστηκαν ραγδαία. Η Βόρεια Αμερική υπήρξε το θαυμάσιο πεδίο της εξέλιξης των χερσαίων ζώων εκείνων των καιρών, με το μεγαλύτερο μέρος της Ευρώπης να βρίσκεται κάτω από το νερό.

60:3.18 Το κλίμα εξακολουθούσε να είναι θερμό και ομοιόμορφο. Οι αρκτικές περιοχές απολάμβαναν ένα κλίμα που έμοιαζε πολύ με το σημερινό κλίμα των κεντρικών και νότιων περιοχών της Βόρειας Αμερικής.

60:3.19 Μεγάλη εξέλιξη στα φυτά λάμβανε χώρα. Μεταξύ των χερσαίων φυτών κυριαρχούσαν τα αγγειόσπερμα ενώ πολλά σημερινά δένδρα πρωτοεμφανίστηκαν, στα οποία περιλαμβάνονται η οξιά, η σημύδα, η βαλανιδιά, η καρυδιά, ο πλάτανος, ο σφένδαμνος και οι σύγχρονοι φοίνικες. Τα φρούτα, τα χόρτα και τα σιτηρά αφθονούσαν και τα χόρτα αυτά, που είχαν σπόρους, καθώς και τα δένδρα ήταν για το φυτικό κόσμο, ό,τι ήταν οι πρόγονοι του ανθρώπου για τον κόσμο των ζώων – ήταν δεύτεροι σε εξελικτική σημασία, μόνο σε σχέση με την εμφάνιση του ίδιου του ανθρώπου. Ξαφνικά και χωρίς προηγούμενη διαβάθμιση, μεταλλάχθηκε η μεγάλη οικογένεια των ανθοφόρων φυτών. Και η καινούργια αυτή χλωρίδα γρήγορα εξαπλώθηκε σ' ολόκληρο τον κόσμο.

60:3.20 60,000,000 χρόνια πριν, αν και τα χερσαία ερπετά ήδη έφθιναν, οι δεινόσαυροι συνέχισαν ως μονάρχες του κόσμου, με την αρχηγία τώρα να αναλαμβάνεται από τους περισσότερο ευκίνητους και δραστήριους τύπους των μικρότερων ποικιλιών των, σαν καγκουρό μετακινούμενων, σαρκοβόρων δεινοσαύρων. Λίγο καιρό νωρίτερα, όμως, είχαν εμφανισθεί καινούργιοι τύποι φυτοφάγων δεινοσαύρων, των οποίων η ραγδαία αύξηση οφειλόταν στην εμφάνιση της οικογένειας των χόρτων των χερσαίων φυτών. Ένας από τους φυτοφάγους αυτούς δεινοσαύρους ήταν ένα πραγματικό τετράποδο, που είχε δύο κέρατα και ένα κολάρο στους ώμους που έμοιαζε με κάπα. Ο χερσαίος τύπος της χελώνας, με εγκάρσιο μήκος έξι μέτρα, εμφανίσθηκε, όπως εμφανίσθηκαν και οι σύγχρονοι κροκόδειλοι και τα πραγματικά φίδια σύγχρονου τύπου. Μεγάλες αλλαγές γίνονταν, επίσης, μεταξύ των ψαριών, αλλά και των άλλων τύπων θαλάσσιας ζωής.

60:3.21 Τα προ-πτηνά των προηγούμενων καιρών που περπατούσαν και κολυμπούσαν δεν επέτυχαν στον αέρα, ούτε οι ιπτάμενοι δεινόσαυροι επέτυχαν. Ήταν ένα είδος που έζησε για λίγο και που γρήγορα χάθηκε. Κι' αυτοί, επίσης, υπέστησαν την καταδίκη των δεινοσαύρων, τον αφανισμό, επειδή είχαν ελάχιστη εγκεφαλική ουσία σε σύγκριση με το μέγεθος του σώματός τους. Η δεύτερη αυτή προσπάθεια να δημιουργηθούν ζώα που θα μπορούσαν να ταξιδεύσουν στην ατμόσφαιρα απέτυχε, όπως είχε αποτύχει η θνησιγενής προσπάθεια να δημιουργηθούν θηλαστικά κατά τη διάρκεια αυτής, αλλά και της προηγούμενης περιόδου.

60:3.22 55,000,000 χρόνια πριν η εξελικτική προέλαση σηματοδεύτηκε από την *αιφνίδια* εμφάνιση του πρώτου από τα *πραγματικά πτηνά*, ένα μικρό πλάσμα που έμοιαζε με περιστέρι, το οποίο υπήρξε ο πρόγονος όλων των πτηνών. Αυτός ήταν ο τρίτος τύπος ιπτάμενου πλάσματος που εμφανίσθηκε στη γη το οποίο προήλθε απ' ευθείας από την κατηγορία των ερπετών, όχι από τους σύγχρονους ιπτάμενους δεινόσαυρους, ούτε από τους προγενέστερους τύπους των οδοντοφόρων χερσαίων πτηνών. Και έτσι, αυτή γίνεται γνωστή ως η *εποχή των πτηνών*, όπως επίσης ως η εποχή της έκπτωσης των ερπετών.

4. ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΙΔΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

60:4.1 Η μεγάλη Κρητιδική περίοδος πλησίαζε στο τέλος της και η ολοκλήρωση αυτή σηματοδοτεί το πέρας των μεγάλων θαλάσσιων εισβολών στις ηπείρους. Τούτο αληθεύει ιδιαίτερα για τη Βόρεια Αμερική, όπου είχαν λάβει χώρα είκοσι τέσσερις ακριβώς κατακλυσμοί. Και παρά το ότι ακολούθησαν μικρότερες καταβυθίσεις, καμία από αυτές δεν μπορεί να συγκριθεί με τις εκτεταμένες και μακρόχρονες θαλάσσιες εισβολές αυτής, αλλά και των προηγούμενων εποχών. Οι εναλλασσόμενες αυτές περίοδοι της κυριαρχίας της θάλασσας και της ξηράς γίνονταν σε κύκλους εκατομμυρίων ετών. Υπάρχει ένας προαιώνιος ρυθμός που συνδέεται με την ανάδυση αυτή και την πτώση του βυθού των ωκεανών και των επιπέδων της ηπειρωτικής ξηράς. Και οι ίδιες αυτές ρυθμικές κινήσεις του βυθού θα συνεχίσουν από την εποχή αυτή σ' ολόκληρη την ιστορία της γης, με μειούμενη, ωστόσο, συχνότητα και έκταση.

60:4.2 Η περίοδος αυτή, γίνεται επιπλέον μάρτυρας του τέλους της κίνησης των ηπείρων και του σχηματισμού των σύγχρονων βουνών της Ουράντια. Η πίεση, όμως, των ηπειρωτικών μαζών και η αντίθετη ροπή της προαιώνιας κίνησής τους, δεν αποτελούν τη μοναδική επενέργεια στη δημιουργία των βουνών. Ο κύριος και βασικός παράγων στον καθορισμό της τοποθεσίας μιας οροσειράς είναι η προϋπάρχουσα πεδιάδα, ή η τάφρος, η οποία έχει πληρωθεί με τα, συγκριτικά ελαφρότερα, ιζήματα της διάβρωσης της ξηράς και της κίνησης των θαλασσών των προηγούμενων καιρών. Οι ελαφρότερες αυτές περιοχές της ξηράς έχουν μερικές φορές πάχος 4,500 έως 6,000 μέτρα. Γι' αυτό, όταν ο φλοιός υπόκειται σε πίεση, οποιασδήποτε αιτιολογίας, οι ελαφρότερες αυτές περιοχές είναι οι πρώτες που θα πιεσθούν προς τα πάνω, θα αναδιπλωθούν και θα ανυψωθούν για να παράσχουν αντισταθμιστική ρύθμιση στις ανταγωνιστικές και συγκρουόμενες δυνάμεις και πιέσεις που λειτουργούν στην επιφάνεια της γης, ή κάτω από την επιφάνεια. Ορισμένες φορές, οι προς τα πάνω αυτές προβολές της ξηράς γίνονται χωρίς αναδίπλωση. Σχετικά όμως με την ανύψωση των Βραχωδών Ορέων, έλαβε χώρα μία μεγάλη αναδίπλωση και ταλάντωση, που συμπληρώθηκε με κολοσσιαίες προβολές των διαφόρων στρωμάτων, τόσο στο υπέδαφος όσο και στην επιφάνεια.

60:4.3 Τα αρχαιότερα βουνά του κόσμου βρίσκονται στην Ασία, τη Γροιλανδία και τη Βόρεια Ευρώπη, μεταξύ εκείνων των παλαιότερων, με ανατολική-δυτική κατεύθυνση συστημάτων. Τα μέσης ηλικίας βουνά βρίσκονται στην περίξ του Ειρηνικού ομάδα, καθώς και στο

δεύτερο Ευρωπαϊκό, με ανατολική-δυτική κατεύθυνση σύστημα, το οποίο δημιουργήθηκε την ίδια περίπου εποχή. Η γιγάντια αυτή ανύψωση έχει μήκος περίπου δέκα έξι χιλιάδες χιλιόμετρα, εκτεινόμενη από την Ευρώπη μέχρι τις ανυψώσεις της ξηράς στις Δυτικές Ινδίες. Τα νεώτερα βουνά βρίσκονται στο σύστημα των Βραχωδών Ορέων, όπου, για αιώνες, οι ανυψώσεις της ξηράς είχαν συμβεί μόνο για να καλυφθούν αργότερα από τη θάλασσα, αν και μερικές από τις υψηλότερες ξηρές παρέμειναν ως νησιά. Στη συνέχεια του σχηματισμού των μέσης ηλικίας βουνών, ένα πραγματικό ορεινό υψίπεδο δημιουργήθηκε, το οποίο προορίστηκε, εν συνεχεία να σμιλευθεί στα σημερινά Βραχώδη Όρη από τη συνδυασμένη μαστοριά των στοιχείων της φύσης.

60:4.4 Η σημερινή Βορειοαμερικανική περιοχή των Βραχωδών Ορέων δεν είναι η αρχική ανύψωση της ξηράς. Η ανύψωση εκείνη είχε από μακρού ισοπεδωθεί εξ αιτίας της διάβρωσης και, αργότερα, υψωθεί και πάλι. Η σημερινή μετωπική οροσειρά είναι ό,τι έχει απομείνει από τα κατάλοιπα της αρχικής οροσειράς που είχε ανυψωθεί και πάλι. Το Πάικς Πηκ και το Λονγκς Πηκ είναι αξιοσημείωτα παραδείγματα της δραστηριότητας αυτής των βουνών, που εκτείνεται για περισσότερες από δύο γενεές της ζωής των βουνών. Οι δύο αυτές κορυφές κράτησαν τα κεφάλια τους έξω από το νερό κατά τη διάρκεια αρκετών από τους προηγούμενους κατακλυσμούς.

60:4.5 Βιολογικά, αλλά και γεωλογικά, επίσης, αυτή ήταν μια γεμάτη επεισόδια, δραστήρια εποχή στην ξηρά και κάτω από το νερό. Οι θαλάσσιοι αχινοί αυξήθηκαν, ενώ τα κοράλλια και τα κρinoειδή μειώθηκαν. Οι αμμονίτες, των οποίων η επίδραση επικρατούσε κατά την προγενέστερη εποχή, εξέπεσαν το ίδιο ραγδαία. Στην ξηρά τα δάση της φτέρης αντικαταστάθηκαν σε μεγάλη έκταση από τα πεύκα καθώς και άλλα σύγχρονα δένδρα, στα οποία περιλαμβάνονται οι γιγάντιες σεκόιες. Με το τέλος αυτής της περιόδου, ενώ τα εγκυμονούντα θηλαστικά δεν είχαν ακόμη εξελιχθεί, η βιολογική σκηνή είναι απόλυτα έτοιμη για την εμφάνιση, σε μια μεταγενέστερη εποχή, των πρώιμων προγόνων των μελλοντικών θηλαστικών τύπων.

60:4.6 Και έτσι τελειώνει η μακρόχρονη εποχή της εξέλιξης του κόσμου, που κράτησε από την πρώιμη εμφάνιση της χερσαίας ζωής, ως τους πλέον πρόσφατους χρόνους των άμεσων προγόνων του ανθρώπινου είδους και των συγγενών του κλάδων. Αυτή, η *Κρητιδική εποχή*, καλύπτει πενήντα εκατομμύρια χρόνια και φέρει το πέρας της, προ των θηλαστικών, εποχής της χερσαίας ζωής, η οποία εκτείνεται για μία περίοδο ενός εκατομμυρίου χρόνων και είναι γνωστή ως *Μεσοζωική*.

60:4.7 [Παρουσιάστηκε από ένα Φορέα της Ζωής του Νέβαδον αποσπασμένου στη Σατάνια και λειτουργούντος, τώρα, στην Ουράντια.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 61

Η ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΘΗΛΑΣΤΙΚΩΝ ΣΤΗΝ ΟΥΡΑΝΤΙΑ

61:0.1 Η εποχή των θηλαστικών εκτείνεται από τους χρόνους της δημιουργίας των εγκυμονούντων θηλαστικών, έως το τέλος της εποχής των παγετώνων, καλύπτοντας ελάχιστα λιγότερα από πενήντα εκατομμύρια χρόνια.

61:0.2 Κατά την Καινοζωική αυτή εποχή, το τοπίο του κόσμου παρουσίαζε μια ελκυστική εμφάνιση – κυματιστοί λόφοι, εκτεταμένες κοιλάδες, μεγάλα ποτάμια και απέραντα δάση. Δύο φορές, κατά τη διάρκεια αυτής της χρονικής περιόδου, ο ισθμός του Παναμά ανυψώθηκε και βυθίστηκε. Τρεις φορές η γέφυρα της ξηράς στον Βερίγγειο Πορθμό έκανε το ίδιο. Οι τύποι των ζώων ήταν πολλοί, αλλά και ποικίλοι. Τα δένδρα ήταν γεμάτα πουλιά

και ολόκληρος ο κόσμος ήταν ένας παράδεισος για τα ζώα, παρά τον ακατάπαυστο αγώνα των εξελισσόμενων ζωικών ειδών για υπεροχή.

61:0.3 Τα συσσωρευμένα ιζήματα των πέντε περιόδων της εποχής αυτής που διήρκεσε πενήντα εκατομμύρια χρόνια περιέχουν τις μαρτυρίες των απολιθωμάτων των διαδοχικών δυναστειών των θηλαστικών και οδηγούν κατ' ευθείαν στην εποχή της εμφάνισης του ίδιου του ανθρώπου.

1. Η ΝΕΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΞΗΡΑΣ : Η ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΘΗΛΑΣΤΙΚΩΝ

61:1.1 50,000,000 χρόνια πριν, οι χερσαίες περιοχές του κόσμου ήταν, πολύ γενικά, πάνω από το νερό, ή ελαφρά βυθισμένες. Οι σχηματισμοί και τα ιζήματα της περιόδου αυτής είναι χερσαία, αλλά και θαλάσσια, κυρίως όμως χερσαία. Για πάρα πολύ καιρό η ξηρά σταδιακά υψωνόταν, αλλά ταυτόχρονα κατακυλούσε προς τα κατώτερα επίπεδα και προς τη θάλασσα.

61:1.2 Νωρίς, κατά την περίοδο αυτή και στη Βόρεια Αμερική ο τύπος των εγκυμονούντων θηλαστικών εμφανίσθηκε *ξαφνικά* και απετέλεσε την μεγαλύτερη εξελικτική ανάπτυξη ως εκείνη την εποχή. Είχαν υπάρξει προηγούμενες κατηγορίες των μη εγκυμονούντων θηλαστικών, αλλά ο καινούργιος αυτός τύπος προήλθε απ' ευθείας και *αιφνίδια* από τους προϋπάρχοντες έρποντες προγόνους, οι απόγονοι των οποίων διατηρήθηκαν καθ' όλο το διάστημα της έκπτωσης των δεινοσαύρων. Ο πατέρας των εγκυμονούντων θηλαστικών ήταν ένας μικρός, εξαιρετικά δραστήριος σαρκοφάγος, αναπηδώντος τύπου, δεινόσαυρος.

61:1.3 Τα βασικά ένστικτα των θηλαστικών άρχισαν να εκδηλώνονται σ' αυτούς τους πρωτόγονους τύπους των θηλαστικών. Τα θηλαστικά διαθέτουν ένα τεράστιο πλεονέκτημα επιβίωσης σε σχέση με όλες τις άλλες μορφές ζωής, στο ότι μπορούν:

61:1.41. Να γεννούν σχετικά ώριμα και καλοανεπτυγμένους απογόνους.

61:1.52. Να διατρέφουν, να ανατρέφουν και να προστατεύουν τους απογόνους τους με τρυφερή φροντίδα

61:1.63. Να χρησιμοποιούν τη δύναμη του ανώτερου εγκεφάλου τους για την αυτόματη διαιώνιση

61:1.74. Να χρησιμοποιούν την αυξημένη ευστροφία τους για να ξεφεύγουν από τους εχθρούς τους

61:1.85. Να εφαρμόζουν ανώτερη ευφυΐα για τον περιβαλλοντικό συντονισμό και την προσαρμογή τους.

61:1.9 45,000,000 χρόνια πριν οι κύριες οροσειρές των ηπείρων ανυψώθηκαν σε συνδυασμό με μία πολύ γενική καταβύθιση των ακτογραμμών. Η ζωή των θηλαστικών εξελίσσεται ραγδαία. Ένας μικρός έρπων, ωοτόκος τύπος, θηλαστικού άκμασε και οι πρόγονοι των μεταγενέστερων καγκουρό πλανώνταν στην Αυστραλία. Γρήγορα δημιουργήθηκαν μικρά άλογα, γοργοπόδαροι ρινόκεροι, τάπιροι με προβοσκίδες, πρωτόγονοι χοίροι, σκίουροι, λεμούριοι, διδέλφιδες και διάφορες φυλές πιθηκοειδών πλασμάτων. Όλα ήταν μικρά, πρωτόγονα και καλά προσαρμοσμένα για να ζουν μέσα στα δάση των ορεινών περιοχών. Ένα μεγάλο, χερσαίο πουλί που έμοιαζε με στρουθοκάμηλο εξελίχθηκε σε ύψος τριών μέτρων και τριάντα εκατοστών και γεννούσε ένα αυγό είκοσι τρία επί τριάντα τρία εκατοστά. Αυτοί ήταν οι πρόγονοι των μεταγενέστερων γιγάντιων πουλιών-μεταφορέων που ήταν τόσο ευφυή, ώστε κάποτε μετέφεραν ανθρώπινη υπάρξεις στον αέρα.

61:1.10 Τα θηλαστικά της πρώιμης Καινοζωικής εποχής ζούσαν στην ξηρά, κάτω από το νερό, στον αέρα, καθώς και πάνω στις κορυφές των δένδρων. Διέθεταν από ένα έως ένδεκα ζεύγη μαζικών αδένων και ήταν όλα καλυμμένα με μεγάλη ποσότητα τριχώματος. Από κοινού με τις μεταγενέστερα εμφανισθείσες κατηγορίες, ανέπτυξαν δύο διαδοχικές σειρές δόντια και διέθεταν ογκώδεις εγκεφάλους σε σχέση με το μέγεθος του σώματος. Μεταξύ όλων τους, ωστόσο, δεν υπήρχαν σύγχρονες μορφές.

61:1.11 40,000,000 χρόνια πριν οι εκτάσεις της ξηράς του Βόρειου Ημισφαίριου άρχισαν να ανυψώνονται και τούτο ακολουθήθηκε από νέες, εκτεταμένες εναποθέσεις της ξηράς, καθώς και άλλες γήινες δραστηριότητες, περιλαμβανομένων των εκροών της λάβας, των στρεβλώσεων, του σχηματισμού των λιμνών και της διάβρωσης.

61:1.12 Κατά το τελευταίο μέρος της εποχής αυτής, το μεγαλύτερο μέρος της Ευρώπης ήταν βυθισμένο. Μετά από μία ελαφρά ανύψωση της ξηράς, η ήπειρος ήταν καλυμμένη με λίμνες και κόλπους. Ο Αρκτικός Ωκεανός, δια της καταβύθισης των Ουραλίων, κυλούσε προς το νότο, για να ενωθεί με τη Μεσόγειο Θάλασσα, όπως αυτή εκτεινόταν τότε προς βορρά, με τα υψίπεδα των Άλπεων, τα Καρπάθια, τα Απέννινα και τα Πυρηναία να βρίσκονται έξω από το νερό, σαν νησιά στη θάλασσα. Ο ισθμός του Παναμά ήταν έξω από το νερό. Ο Ατλαντικός και ο Ειρηνικός Ωκεανός ήταν διαχωρισμένοι. Η Βόρεια Αμερική συνδεόταν με την Ασία μέσω της γέφυρας της ξηράς στο Βερίγγειο Πορθμό και με την Ευρώπη μέσω της Γροιλανδίας και της Ισλανδίας. Το γήινο κύκλωμα της ξηράς στο Βόρειο Ημισφαίριο διεκόπτετο μόνο από τον Πορθμό των Ουραλίων, ο οποίος συνέδεε την αρκτική θάλασσα με την διευρυμένη Μεσόγειο.

61:1.13 Σημαντικές ποσότητες, περιέχοντας θαλάσσιους μικροοργανισμούς, ασβεστόλιθου ιζηματοποιούνταν στις Ευρωπαϊκές θάλασσες. Σήμερα, τα ίδια αυτά πετρώματα έχουν ανυψωθεί φθάνοντας τα 3,000 μέτρα στις Άλπεις, τα 4,800 μέτρα στα Ιμαλάια και τα 6,000 στο Θιβέτ. Τα κρητιδικά ιζήματα της περιόδου αυτής βρίσκονται κατά μήκος των ακτών της Αφρικής και της Αυστραλίας, στην δυτική ακτή της Νότιας Αμερικής και γύρω από τις Δυτικές Ινδίες.

61:1.14 Καθ' όλη τη διάρκεια της αποκαλούμενης *Ηώκαινου* περιόδου, η εξέλιξη των θηλαστικών και των άλλων, σχετικών μορφών ζωής συνεχίσθηκε με μικρές, ή καθόλου διακοπές. Η Βόρεια Αμερική συνδεόταν, τότε, δια ξηράς με κάθε ήπειρο, εκτός της Αυστραλίας και ο κόσμος σταδιακά κυριευόταν από πρωτόγονη πανίδα θηλαστικών διαφόρων τύπων.

2. Η ΠΡΟΣΦΑΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΥ : Η ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΕΞΕΛΙΓΜΕΝΩΝ ΘΗΛΑΣΤΙΚΩΝ

61:2.1 Η περίοδος αυτή χαρακτηρίζετο από την μεγαλύτερη και ραγδαία εξέλιξη των εγκυμονούντων θηλαστικών, με τις πλέον εξελιγμένες μορφές των θηλαστικών ζώων να αναπτύσσονται κατά τους καιρούς αυτούς.

61:2.2 Αν και τα πρώιμα, εγκυμονούντα θηλαστικά προήλθαν από σαρκοβόρους προγόνους, πολύ σύντομα φυτοφάγοι κλάδοι αναπτύχθηκαν και, σύντομα, εμφανίσθηκαν επίσης οικογένειες παμφάγων θηλαστικών. Τα αγγειόσπερμα αποτελούσαν την κύρια τροφή για τα ραγδαία αυξανόμενα θηλαστικά, με τη σύγχρονη χερσαία χλωρίδα, περιλαμβανομένης της πλειονότητας των σημερινών φυτών και δένδρων, να έχουν ήδη εμφανισθεί κατά τη διάρκεια προηγούμενων περιόδων.

61:2.3 35,000,000 χρόνια πριν σηματοδοτείται η απαρχή της εποχής της κυριαρχίας στον κόσμο των εγκυμονούντων θηλαστικών. Η νότια γέφυρα ξηράς ήταν εκτεταμένη, επανασυνδέοντας την τότε απέραντη Ανταρκτική ήπειρο με τη Νότια Αμερική, τη Νότια Αφρική και την Αυστραλία. Παρά τον όγκο της ξηράς στα μεγαλύτερα γεωγραφικά πλάτη, το παγκόσμιο κλίμα παρέμενε σχετικά ήπιο εξ αιτίας της τρομακτικής αύξησης σε μέγεθος των τροπικών θαλασσών, αλλά ούτε και η ξηρά είχε ανυψωθεί αρκετά ώστε να δημιουργηθούν παγετώνες. Εκτεταμένες εκροές λάβας λάμβαναν χώρα στη Γροιλανδία και την Ισλανδία, με μια ποσότητα γαιάνθρακα να εναποτίθεται μεταξύ των στρωμάτων αυτών.

61:2.4 Αξιοσημείωτες αλλαγές συνέβαιναν στην πανίδα του πλανήτη. Η θαλάσσια ζωή υφίστατο μεγάλες τροποποιήσεις. Οι περισσότερες από τις σημερινές κατηγορίες των θαλάσσιων ζώων υπήρχαν και οι θαλάσσιοι μικροοργανισμοί εξακολουθούσαν να παίζουν σημαντικό ρόλο. Τα έντομα έμοιαζαν πολύ μ' εκείνα της προηγούμενης περιόδου. Τα στρώματα απολιθωμάτων στο Φλόρισαντ του Κολοράντο ανήκουν στους μεταγενέστερους, αυτών των μακρινών καιρών, χρόνους. Οι περισσότερες από τις υπάρχουσες οικογένειες των εντόμων ανάγονται σ' αυτή την περίοδο, αλλά πολλές που τότε υπήρχαν έχουν πλέον εκλείψει, αν και τα απολιθώματά τους διατηρούνται.

61:2.5 Στην ξηρά, αυτή ήταν εξαιρετικά η εποχή της ανανέωσης και επέκτασης των θηλαστικών. Από τα προγενέστερα και περισσότερο πρωτόγονα θηλαστικά, περισσότερα από εκατό είδη εξέλιπαν προτού τελειώσει η περίοδος αυτή. Ακόμη και τα μεγάλου μεγέθους και μικρού εγκεφάλου θηλαστικά γρήγορα χάθηκαν. Ο εγκεφαλος και η ευστροφία είχαν αντικαταστήσει τη θωράκιση και το μέγεθος στην πρόοδο της επιβίωσης των ζώων. Και με την οικογένεια των δεινοσαύρων να εκπίπτει, τα θηλαστικά λίγο-λίγο κατέλαβαν την κυριαρχία της γης, καταστρέφοντας γοργά το υπόλοιπο των ερπόντων προγόνων τους.

61:2.6 Μαζί με την εξαφάνιση των δεινοσαύρων, έλαβαν χώρα διάφορες, μεγάλες αλλαγές στους διάφορους κλάδους της οικογένειας των σαυροειδών. Τα επιζώντα μέλη των πρώιμων οικογενειών των ερπετών είναι οι χελώνες, τα φίδια και οι κροκόδειλοι, μαζί με τον μεγάλοςχημο βάτραχο, τον μόνο εναπομείναντα εκπρόσωπο της ομάδας των παλαιότερων προγόνων του ανθρώπου.

61:2.7 Διάφορες ομάδες θηλαστικών έλκουν την καταγωγή τους από ένα μοναδικό ζώο που τώρα έχει εκλείψει. Το σαρκοβόρο αυτό πλάσμα ήταν κάτι ανάμεσα σε αίλουρο και φώκια. Μπορούσε να ζήσει στην ξηρά, ή στο νερό, ενώ ήταν εξαιρετικά έξυπνο και πολύ δραστήριο. Στην Ευρώπη εξελίχθηκε ο πρόγονος της οικογένειας των κυνιδών, δίνοντας γρήγορα ζωή σε πολλά είδη μικρών σκύλων. Την ίδια περίπου εποχή τα τρωκτικά, που περιλαμβάνουν τους κάστορες, τους σκίουρους, τους μοσχοπόντικες, τους ποντικούς και τους λαγούς εμφανίσθηκαν και σύντομα έγιναν μια διακεκριμένη μορφή ζωής, έχοντας αλλάξει ελάχιστα από όταν δημιουργήθηκε η οικογένεια αυτή. Οι μεταγενέστερες αποθέσεις αυτής της περιόδου περιέχουν τα απολιθώματα των σωμάτων σκύλων, γάτων, ρακούν και κουναβιών στην προγονική τους μορφή.

61:2.8 30,000,000 χρόνια πριν οι σύγχρονοι τύποι των θηλαστικών άρχισαν να κάνουν την εμφάνισή τους. Παλαιότερα, τα θηλαστικά είχαν ζήσει κατά το πλείστον σε λόφους, ανήκοντας στους ορεισίβιους τύπους. Ξαφνικά άρχισε η εξέλιξη του πεδινού, ή χηλοφόρου τύπου, του είδους που έβοσκε, όπως διαφοροποιήθηκε από τα σαρκοβόρα είδη που διέθεταν νύχια. Τα ζώα αυτά που βόσκουν προήλθαν από ένα αδιαφοροποίητο πρόγονο που είχε πέντε δάκτυλα και είκοσι τέσσερα δόντια, ο οποίος χάθηκε πριν το τέλος της περιόδου. Η

ανάπτυξη των δακτύλων δεν προχώρησε πέραν του σταδίου των τριών δακτύλων, καθ' όλη την περίοδο αυτή.

61:2.9 Το άλογο, ένα εξαιρετικό παράδειγμα εξέλιξης, υπήρχε κατά τους χρόνους αυτούς στη Βόρεια Αμερική αλλά και στην Ευρώπη, αν και η ανάπτυξή του δεν είχε απόλυτα ολοκληρωθεί ως τη μεταγενέστερη εποχή των παγετώνων. Ενώ η οικογένεια των ρινόκερων εμφανίσθηκε στο τέλος αυτής της περιόδου, υπέστη τη μεγαλύτερη επέκτασή της αργότερα. Ένα μικρό, χοιρόμορφο πλάσμα επίσης αναπτύχθηκε, το οποίο έγινε ο πρόγονος των πολλών ειδών χοίρων, καθώς και των ιπποπόταμων. Οι καμήλες και τα λάμα εμφανίσθηκαν στη Βόρεια Αμερική στο μέσον, περίπου, αυτής της περιόδου και κατέκλυσαν τις δυτικές πεδιάδες. Αργότερα, τα λάμα μετανάστευσαν στη Νότια Αμερική, οι καμήλες στην Ευρώπη, ενώ σύντομα και τα δύο εξαφανίσθηκαν από τη Βόρεια Αμερική, αν και λίγες καμήλες επέζησαν ως την εποχή των παγετώνων.

61:2.10 Την εποχή περίπου αυτή κάτι το αξιοσημείωτο συνέβη στη δυτική, Βόρεια Αμερική: Οι πρώιμοι πρόγονοι των αρχαίων λεμούριων έκαναν πρώτοι την εμφάνισή τους. Ενώ η οικογένεια αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί ως πραγματική λεμούρια, η έλευσή της σήμανε την εγκαθίδρυση της σειράς από την οποία ξεπήδησαν αργότερα οι πραγματικοί λεμούριοι.

61:2.11 Όπως τα χερσαία φίδια μιας προηγούμενης εποχής μετακινήθηκαν στη θάλασσα, τώρα μια ολόκληρη φυλή εγκυμονούντων θηλαστικών εγκατέλειψε την ξηρά και μετέφερε την κατοικία της στους ωκεανούς, δημιουργώντας τις σύγχρονες φάλαινες, τα δελφίνια, τις φωκοειδείς φάλαινες, τις φώκιες και τους θαλάσσιους λέοντες.

61:2.12 Τα πτηνά του πλανήτη εξακολούθησαν να αναπτύσσονται, με ελάχιστες, όμως, εξελικτικές αλλαγές. Τα περισσότερα από τα σύγχρονα πτηνά υπήρχαν, περιλαμβάνοντας τους γλάρους, τους ερωδιούς, τα φλαμίνγκο, τα αρπακτικά, τα γεράκια, τους αετούς, τις κουκουβάγιες, τα ορτύκια και τις στρουθοκαμήλους.

61:2.13 Ως το τέλος αυτής της *Ολιγόκαινης* αυτής περιόδου που κάλυψε δέκα εκατομμύρια, τα φυτά, μαζί με τα θαλάσσια και τα χερσαία ζώα είχαν εξελιχθεί σε πολύ μεγάλο βαθμό και βρίσκονταν σ' ολόκληρη τη γη, κατά το πλείστον όπως είναι και τώρα. Αξιοσημείωτη εξειδίκευση είχε παρουσιασθεί στη συνέχεια, οι προγονικοί, όμως, τύποι των περισσότερων έμβιων όντων ήταν από τότε ζωντανοί.

3. ΤΟ ΣΤΑΔΙΟ ΤΩΝ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΒΟΥΝΩΝ : Η ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΕΛΕΦΑΝΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΛΟΓΩΝ

61:3.1 Η ανύψωση της γης και ο διαχωρισμός των θαλασσών άλλαζαν σιγά-σιγά τις καιρικές συνθήκες στον κόσμο, ψύχοντάς τον σταδιακά, το κλίμα, ωστόσο, ήταν ακόμη ήπιο. Οι σεκόιες και οι μανόλιες μεγάλωναν στη Γροιλανδία, αλλά τα υποτροπικά φυτά άρχισαν να μεταναστεύουν προς το νότο. Ως το τέλος της περιόδου αυτής αυτά τα θερμού κλίματος φυτά και δένδρα είχαν σε μεγάλο βαθμό εξαφανισθεί από τα βόρεια πλάτη, με τη θέση τους να καταλαμβάνεται από περισσότερο ανθεκτικά φυτά, αλλά και τα φυλλοβόλα δένδρα.

61:3.2 Υπήρξε μια μεγάλη αύξηση των ποικιλιών των χόρτων ενώ τα δόντια πολλών θηλαστικών ειδών άλλαξαν σταδιακά για να διαμορφωθούν στον σημερινό τύπο των φυτοφάγων.

61:3.3 25,000,000 χρόνια πριν έγινε μια ελαφρά καταβύθιση της ξηράς, μετά την μακρόχρονη εποχή της ανύψωσης της ξηράς. Η περιοχή των Βραχωδών Ορέων παρέμεινε εξαιρετικά ανυψωμένη, έτσι ώστε η εναπόθεση των διαβρωμένων υλικών συνεχίσθηκε σε ολόκληρη

των έκταση των πεδιάδων προς ανατολάς. Τα βουνά της Σιέρας είχαν επανυψωθεί αρκετά. Στην πραγματικότητα, εξακολουθούν να ψηλώνουν από τότε. Το μεγάλο μήκους έξι χιλιομέτρων κάθετο ρήγμα στην περιοχή της Καλιφόρνια χρονολογείται από τότε.

61:3.4 20,000,000 χρόνια πριν ήταν πράγματι η χρυσή εποχή των θηλαστικών. Η γέφυρα της ξηράς στον βερίγγειο Πορθμό ήταν έξω από το νερό και πολλές ομάδες ζώων μετανάστευσαν στη Βόρεια Αμερική από την Ασία, περιλαμβάνοντας τα μαστόδοντα με τους τέσσερις χαυλιόδοντες, τους μικροσκελείς ρινόκερους, και πολλές ποικιλίες της οικογένειας των αιλουροειδών.

61:3.5 Το πρώτο ελάφι εμφανίστηκε και η Βόρεια Αμερική γρήγορα κατακλύστηκε από μηρυκαστικά – ελάφια, βόδια, καμήλες, βίσωνες και διάφορα είδη ρινόκερων – οι γιγάντιοι, ωστόσο, χοίροι χάθηκαν.

61:3.6 Οι πελώριοι ελέφαντες αυτής αλλά και των επόμενων περιόδων διέθεταν μεγάλους εγκεφάλους, όσο και μεγάλα σώματα και σύντομα κατέκλυσαν ολόκληρο τον κόσμο εκτός της Αυστραλίας. Για μια φορά ο κόσμος κυριαρχείτο από ένα μεγαλόσωμο ζώο με εγκέφαλο αρκετά μεγάλο ώστε να μπορέσει να επιβιώσει. Αντιμέτωπο με τα υψηλής ευφυΐας ζώα της εποχής εκείνης, κανένα ζώο στο μέγεθος του ελέφαντα δεν θα είχε επιβιώσει, αν δεν διέθετε εγκέφαλο μεγάλου μεγέθους και ανώτερης ποιότητας. Ως προς την ευφυΐα και την προσαρμοστικότητα, ο ελέφαντας προσεγγίζεται μόνο από το άλογο και τον ξεπερνά μόνον ο ίδιος ο άνθρωπος. Ακόμα κι' έτσι, από τα πενήντα είδη ελεφάντων που υπήρχαν στην αρχή αυτής της περιόδου, μόνο δύο έχουν επιβιώσει.

61:3.7 15,000,000 χρόνια πριν οι ορεινές περιοχές της Ευρασίας ανυψώνονταν, ενώ υπήρχε και κάποια ηφαιστειακή δραστηριότητα σ' ολόκληρη την έκταση των περιοχών αυτών, αλλά τίποτα που να συγκρίνεται με τις εκροές της λάβας του Δυτικού Ημισφαιρίου. Οι ασταθείς αυτές συνθήκες επικρατούσαν σ' ολόκληρο τον κόσμο.

61:3.8 Τα Στενά του Γιβραλτάρ έκλεισαν και η Ισπανία συνδέετο με την Αφρική μέσω της παλιάς γέφυρας της ξηράς, η Μεσόγειος, ωστόσο, κυλούσε στον Ατλαντικό μέσω ενός στενού διαύλου ο οποίος εκτείνεται κατά μήκος της Γαλλίας, με τις κορυφές των βουνών και τα υψίπεδα να φαίνονται σαν νησιά, πάνω από την αρχαία αυτή θάλασσα. Αργότερα, οι Ευρωπαϊκές αυτές θάλασσες άρχισαν να αποτραβιούνται. Πολύ αργότερα, η Μεσόγειος συνδέθηκε με τον Ινδικό Ωκεανό, ενώ με το πέρας αυτής της περιόδου, η περιοχή του Σουέζ ανυψώθηκε, έτσι ώστε η Μεσόγειος έγινε, για κάποιο διάστημα, μια εσωτερική, αλμυρή θάλασσα.

61:3.9 Η Ισλανδική γέφυρα της ξηράς καταβυθίστηκε και τα αρκτικά νερά αναμείχθηκαν μ' εκείνα του Ατλαντικού Ωκεανού. Η ακτή του Ατλαντικού στη Βόρεια Αμερική ψύχθηκε ραγδαία, αλλά η ακτή του Ειρηνικού παρέμεινε θερμότερη απ' όσο είναι σήμερα. Τα μεγάλα ωκεάνια ρεύματα ήταν εν δράσει και επηρέαζαν το κλίμα εν πολλοίς όπως σήμερα.

61:3.10 Τα θηλαστικά ζώα εξακολούθησαν να εξελίσσονται. Πολύ μεγάλες αγέλες αλόγων ενώθηκαν με τις καμήλες στις δυτικές πεδιάδες της Βόρειας Αμερικής. Αυτή ήταν, πράγματι, η εποχή των αλόγων, όπως επίσης και των ελεφάντων. Ο εγκέφαλος του αλόγου είναι ο επόμενος, ως προς την ποιότητα, εκείνου του ελέφαντα, αλλά από μία άποψη, είναι αποφασιστικά κατώτερος, διότι το άλογο ουδέποτε αντιπαρήλθε την βαθιά εδραιωμένη κλίση του να δραπετεύει όταν φοβάται. Το άλογο δεν έχει το συναισθηματικό έλεγχο του ελέφαντα, ενώ ο ελέφαντας εμποδίζεται πάρα πολύ από το μέγεθός του και στερείται ευκινησίας. Κατά την περίοδο αυτή εξελίχθηκε ένα ζώο που ήταν κάπως σαν ελέφαντας και

άλογο μαζί. Εξοντώθηκε, όμως, γρήγορα, από την ραγδαία αυξανόμενη οικογένεια των αιλουροειδών.

61:3.11 Καθώς η Ουράντια εισήρχετο στην αποκαλούμενη «χωρίς άλογα εποχή,» σταματήστε και αναλογισθείτε τι σήμαινε αυτό για τους προγόνους σας. Οι άνθρωποι χρησιμοποίησαν, αρχικά, τα άλογα για τροφή, έπειτα για να ταξιδεύουν και αργότερα στη γεωργία και τον πόλεμο. Το άλογο έχει για πάρα πολύ καιρό υπηρετήσει το ανθρώπινο είδος και έχει παίζει ένα σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη του ανθρώπινου πολιτισμού.

61:3.12 Οι βιολογικές εξελίξεις αυτής της περιόδου συνετέλεσαν πολύ στην προετοιμασία της σκηνής για την επακόλουθη εμφάνιση του ανθρώπου. Στην κεντρική Ασία, εξελίχθηκαν οι πραγματικοί τύποι των πρωτόγονων πιθήκων αλλά και του γορίλα, έχοντας ένα κοινό πρόγονο, χαμένο πλέον. Κανένα από τα είδη, όμως, αυτά δεν περιλαμβάνεται στη γραμμή των ζωντανών υπάρξεων οι οποίες επρόκειτο, αργότερα, να γίνουν οι πρόγονοι της ανθρώπινης φυλής.

61:3.13 Η οικογένεια των κυνιδών αντιπροσωπευόταν από διάφορες ομάδες, κυρίως λύκους και αλεπούδες. Η φυλή των αιλουροειδών από τους πάνθηρες και τις μεγάλες, με μακριούς κοφτερούς κυνόδοντες, τίγρεις, οι οποίες εξελίχθηκαν πρώτα στη Βόρεια Αμερική. Οι σύγχρονες οικογένειες των αίλουρων και των κυνιδών αυξήθηκαν αριθμητικά σ' ολόκληρο τον κόσμο. Κουνάβια, νυφίτσες, ενυδρίδες και ρακούν αναπτύχθηκαν και εξελίχθηκαν παντού στα βόρεια πλάτη.

61:3.14 Τα πουλιά εξακολούθησαν να εξελίσσονται, αν και ελάχιστες αξιοσημείωτες αλλαγές έγιναν. Τα ερπετά ήταν παρόμοια με τους σημερινούς τύπους – τα φίδια, τους κροκόδειλους και τις χελώνες.

61:3.15 Έτσι έφθασε στο τέλος της μια γεμάτη συμβάντα και ενδιαφέρουσα περίοδος της ιστορίας του κόσμου. Η εποχή αυτή του ελέφαντα και του αλόγου είναι γνωστή ως *Μειόκαινος*.

4. ΤΟ ΣΤΑΔΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΑΤΗΣ ΕΞΑΡΣΗΣ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΝ : Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ ΤΩΝ ΘΗΛΑΣΤΙΚΩΝ

61:4.1 Αυτή είναι η περίοδος της, προ των παγετώνων, ανύψωσης της ξηράς στη Βόρεια Αμερική, την Ευρώπη και την Ασία. Η ξηρά είχε αλλάξει τοπογραφία σε μεγάλο βαθμό. Οροσειρές δημιουργούνται, ποτάμια άλλαζαν την πορεία τους και μεμονωμένα ηφαίστεια εκρήγνυντο παντού στον κόσμο.

61:4.2 10,000,000 χρόνια πριν άρχισε μία εποχή εκτεταμένων αποθέσεων εντόπιας ξηράς στις πεδιάδες των ηπείρων, οι περισσότερες, ωστόσο, από τις ιζηματοποιήσεις αυτές απαλείφθηκαν αργότερα. Μεγάλο μέρος της Ευρώπης, εκείνο τον καιρό, βρισκόταν ακόμη κάτω από το νερό, περιλαμβάνοντας μέρη της Αγγλίας, του Βελγίου και της Γαλλίας, ενώ η Μεσόγειος Θάλασσα κάλυπτε μεγάλο μέρος της Βόρειας Αφρικής. Στη Βόρεια Αμερική, εκτεταμένες αποθέσεις γίνονταν στα κρηπιδώματα των βουνών, σε λίμνες και στα μεγάλα λεκανοπέδια. Οι αποθέσεις αυτές έχουν μέσο πάχος μόνο εξήντα, περίπου, μέτρα είναι λίγο-πολύ χρωματισμένες, ενώ τα απολιθώματα είναι σπάνια. Δύο μεγάλες, με γλυκό νερό, λίμνες υπήρχαν στη δυτική Βόρεια Αμερική. Τα βουνά της Σιέρας ανυψώνονταν. Η Σάστα, το Χουντ και το Ρενιέ άρχισαν την ύπαρξή τους σαν βουνά. Αλλά δεν ήταν ει μη μόνο κατά την εποχή των παγετώνων που ακολούθησε, που η Βόρεια Αμερική άρχισε να σύρεται προς την κοιλότητα του Ατλαντικού.

61:4.3 Για ένα σύντομο χρονικό διάστημα το σύνολο της ξηράς του κόσμου ήταν συνδεδεμένο και πάλι, εκτός της Αυστραλίας και η τελευταία μεγάλη, παγκόσμια μετανάστευση των ζώων ελάμβανε χώρα. Η Βόρεια Αμερική ήταν συνδεδεμένη τόσο με τη Νότια Αμερική όσο και με την Ασία και η ανταλλαγή των ζώων ήταν ελεύθερη. Ασιατικά δεινόσαυρα, αρμαντίλλοι, αντιλόπες και αρκούδες μπήκαν στη Βόρεια Αμερική, ενώ οι Βορειοαμερικανικές καμήλες πήγαν στην Κίνα. Οι ρινόκεροι μετανάστευσαν σ' ολόκληρο τον κόσμο εκτός της Αυστραλίας και της Νότιας Αμερικής, εξαλείφθηκαν, ωστόσο, στο Δυτικό Ημισφαίριο ως το τέλος αυτής της περιόδου.

61:4.4 Γενικά, η ζωή της προηγούμενης περιόδου εξακολούθησε να εξελίσσεται και να εξαπλώνεται. Η οικογένεια των αιλουροειδών κυριαρχούσε μεταξύ των ζώων και η θαλάσσια ζωή είχε σχεδόν ακινητοποιηθεί. Πολλά από τα άλογα έφεραν ακόμη τρία δάκτυλα, αλλά οι σύγχρονοι τύποι έφθαναν. Τα λάμα και οι καμήλες που έμοιαζαν με καμηλοπαρδάλεις ανακατεύθηκαν με τα άλογα στα βοσκοτόπια. Η καμηλοπάρδαλη εμφανίστηκε στην Αφρική, έχοντας τόσο μακρύ λαιμό, όσο και σήμερα. Στη Νότια Αμερική δεινόσαυρα θηλαστικά, αρμαντίλλοι, μυρμηγκοφάγοι και Νοτιοαμερικανικοί τύποι πρωτόγονων πιθήκων εξελίχθηκαν. Προτού οι ήπειροι απομονωθούν, τελικά, τα ογκώδη αυτά θηλαστικά, τα μαστόδοντα, μετανάστευσαν παντού, εκτός της Αυστραλίας.

61:4.5 5,000,000 χρόνια πριν το άλογο εξελίχθηκε όπως είναι τώρα και από τη Βόρεια Αμερική μετανάστευσε σε ολόκληρο τον κόσμο. Το άλογο, όμως, είχε εξαλειφθεί στην ήπειρο της καταγωγής του πολύ καιρό προτού φθάσει ο κόκκινος άνθρωπος.

61:4.6 Το κλίμα εψύχετο σταδιακά. Τα χερσαία φυτά κινούνταν αργά προς το νότο. Αρχικά ήταν το αυξανόμενο ψύχος στο βορρά που σταμάτησε τις μεταναστεύσεις των ζώων από τους βόρειους ισθμούς. Στη συνέχεια, οι Βορειοαμερικανικές αυτές γέφυρες της ξηράς καταβυθίστηκαν. Αμέσως μετά, η σύνδεση της ξηράς μεταξύ της Αφρικής και της Νότιας Αμερικής, τελικά, βυθίστηκε και το Δυτικό Ημισφαίριο απομονώθηκε εν πολλοίς όπως είναι σήμερα. Από την εποχή αυτή και μετά, ξεχωριστοί τύποι ζώων αναπτύχθηκαν στο Ανατολικό και το Δυτικό Ημισφαίριο.

61:4.7 Και έτσι, η περίοδος αυτή διάρκειας δέκα, σχεδόν, εκατομμυρίων ετών φθάνει στο τέλος της και δεν έχει ακόμη εμφανισθεί ο πρόγονος του ανθρώπου. Αυτή είναι η εποχή που συνήθως ορίζεται ως *Πλειόκαινος*.

5. Η ΠΡΩΤΗ ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΠΑΓΕΤΩΝΩΝ

61:5.1 Με το κλείσιμο της προηγούμενης περιόδου, οι ξηρές του βορειοανατολικού τμήματος της Βόρειας Αμερικής και της βόρειας Ευρώπης είχαν ανυψωθεί πολύ σε εκτεταμένη κλίμακα, με απέραντες περιοχές στη Νότια Αμερική να ανυψώνονται ως τα 9,000 μέτρα και περισσότερο. Ήπιο κλίμα είχε προηγουμένα επικρατήσει στις βόρειες αυτές περιοχές και οι αρκτικές θάλασσες εξατμίζονταν, ενώ εξακολουθούσαν να μην έχουν πάγους ως το τέλος, σχεδόν, της εποχής των παγετώνων.

61:5.2 Ταυτόχρονα με τις ανυψώσεις αυτές της ξηράς, τα ωκεάνια ρεύματα άλλαξαν κατεύθυνση και οι εποχικοί άνεμοι άλλαξαν διεύθυνση. Οι συνθήκες αυτές δημιούργησαν, τελικά, μία σχεδόν συνεχή ιζηματοποίηση της υγρασίας από την κίνηση της εξαιρετικά κορεσμένης ατμόσφαιρας πάνω από τα βόρεια υψίπεδα. Χιόνι άρχισε να πέφτει στις

ανυψωμένες και γι' αυτό ψυχρές αυτές περιοχές και συνέχισε να πέφτει μέχρις ότου έφθασε σε βάθος 7,500 μέτρων. Οι περιοχές με το μεγαλύτερο βάθος του χιονιού, μαζί με το υψόμετρό τους, καθόρισαν τα κεντρικά σημεία πίεσης των μεταγενέστερων ποταμών των παγετώνων. Και η εποχή των παγετώνων διήρκεσε ακριβώς όσο η υπερβολική ιζηματοποίηση συνέχιζε να καλύπτει αυτά τα βόρεια υψίπεδα με το απέραντο αυτό κάλυμμα του χιονιού, που σύντομα μεταμορφώθηκε σε συμπαγή, αλλά αργά μετακινούμενο πάγο.

61:5.3 Τα μεγάλα στρώματα πάγου της εποχής αυτής βρίσκονταν όλα στα ανυψωμένα υψίπεδα, όχι στις ορεινές περιοχές όπου βρίσκονται σήμερα. Το ήμισυ του παγετωνικού πάγου ήταν στη Βόρεια Αμερική, το ένα τέταρτο στην Ευρώπη και το ένα τέταρτο αλλού, κυρίως στην Ανταρκτική. Η Αφρική ελάχιστα επηρεάστηκε από τον πάγο, αλλά η Αυστραλία σχεδόν καλύφθηκε από το στρώμα πάγου της Ανταρκτικής.

61:5.4 Οι βόρειες περιοχές του κόσμου αυτού έχουν γνωρίσει έξι ξεχωριστές και ευδιάκριτες επιδρομές πάγου, αν και υπήρξαν περιπτώσεις προέλασης και υποχώρησης οι οποίες συνδέονταν με τη δραστηριότητα του κάθε μεμονωμένου στρώματος πάγου. Ο πάγος στην Βόρεια Αμερική συγκεντρώθηκε σε δύο και, αργότερα, σε τρία κέντρα. Η Γροιλανδία ήταν καλυμμένη και η Ισλανδία ήταν εντελώς θαμμένη κάτω από το ποτάμι του πάγου. Στην Ευρώπη ο πάγος κάλυψε πολλές φορές τα Βρετανικά Νησιά εκτός των ακτών της νότιας Αγγλίας και εξαπλώθηκε στην δυτική Ευρώπη ως τη Γαλλία.

61:5.5 2,000,000 χρόνια πριν ο πρώτος Βορειοαμερικανικός παγετώνας άρχισε την προς το νότο προέλασή του. Η εποχή των παγετώνων άρχιζε τώρα και ο παγετώνας αυτός χρειάστηκε σχεδόν ένα εκατομμύριο χρόνια για την προέλασή του από, και την υποχώρησή του προς, τα βόρεια κέντρα πίεσης. Το κεντρικό στρώμα του πάγου εκτείνεται προς το νότο ως το Κάνσας. Το ανατολικό και το δυτικό κέντρο του πάγου δεν ήταν, τότε, τόσο εκτεταμένα.

61:5.6 1,500,000 χρόνια πριν ο πρώτος μεγάλος παγετώνας υποχώρησε προς βορράν. Εν τω μεταξύ, πελώριες ποσότητες χιονιού είχαν πέσει στη Γροιλανδία και στο βορειοανατολικό τμήμα της Βόρειας Αμερικής και σύντομα η ανατολική αυτή μάζα του πάγου άρχισε να κυλά προς νότον. Αυτή ήταν η δεύτερη επιδρομή του πάγου.

61:5.7 Αυτές οι δύο πρώτες επιδρομές του πάγου δεν ήταν εκτεταμένες στην Ευρασία. Κατά τις πρώιμες αυτές περιόδους της εποχής των παγετώνων η Βόρεια Αμερική ήταν γεμάτη με μαστόδοντα, δασύτριχα μαμμούθ, άλογα, καμήλες, ελάφια, άγρια βόδια, βίσωνες, χερσαία σλοθ, γιγάντιοι κάστορες, τίγρεις με μακριούς κυνόδοντες, σλοθ μεγάλα σαν ελέφαντες και πολλές ομάδες της οικογένειας των αιλουροειδών και των κυνιδών. Από την εποχή, όμως, αυτή και μετά ο αριθμός τους μειώθηκε ραγδαία εξ αιτίας του αυξανόμενου ψύχους της εποχής των παγετώνων. Προς το τέλος της εποχής των παγετώνων η πλειονότητα των άγριων αυτών ειδών είχε εξαλειφθεί από τη Βόρεια Αμερική.

61:5.8 Μακριά από τους πάγους, η χερσαία και η θαλάσσια ζωή του κόσμου ελάχιστα είχε αλλάξει. Μεταξύ των επιδρομών του πάγου το κλίμα ήταν περίπου τόσο ήπιο όσο και σήμερα, ίσως λίγο θερμότερο. Οι παγετώνες ήταν, εξ άλλου, τοπικά φαινόμενα, αν και είχαν εξαπλωθεί για να καλύψουν απέραντες περιοχές. Το παράκτιο κλίμα είχε μεγάλες διακυμάνσεις μεταξύ των εποχών της παγετωνικής απραξίας και των εποχών εκείνων όταν πελώρια παγόβουνα τεμάχιζαν τις ακτές του Μείν και τις έριχναν στον Ατλαντικό, όταν γλιστρούσαν μέσω του Πάτζετ Σάουντ στον Ειρηνικό και όταν γκρέμιζαν με βροντές τα Νορβηγικά φιόρδ στη Βόρεια Θάλασσα.

6. Ο ΠΡΩΤΟΓΟΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΠΑΓΕΤΩΝΩΝ

61:6.1 Το κυρίαρχο γεγονός αυτής της περιόδου των παγετώνων υπήρξε η εξέλιξη του πρωτόγονου ανθρώπου. Λίγο προς τα δυτικά της Ινδίας, σε μια ξηρά που τώρα βρίσκεται κάτω από την επιφάνεια του νερού και μεταξύ των απογόνων των Ασιατών μεταναστών των αρχαιότερων τύπων των Αμερικανικών λεμούριων, τα πρώτα θηλαστικά εμφανίσθηκαν *ξαφνικά*. Τα μικρόσωμα αυτά ζώα περπατούσαν κατά το πλείστον στα πίσω πόδια τους και διέθεταν μεγάλους εγκεφάλους ανάλογα με το μέγεθός τους και σε σύγκριση με τους εγκεφάλους άλλων ζώων. Στην εβδομηκοστή γενεά της κατηγορίας αυτής των πλασμάτων, μια καινούργια και ανώτερη ομάδα ζώων διαφοροποιήθηκε *αιφνίδια*. Αυτά τα νέα μεσο-θηλαστικά – σχεδόν διπλάσια σε μέγεθος και ύψος από τους προγόνους τους, τα οποία διέθεταν αυξημένη αναλογικά διανοητική ικανότητα – δεν εγκαταστάθηκαν καλά, ει μη μόνο όταν τα Πρωτεύοντα, η τρίτη ζωτικής σημασίας μετάλλαξη, εμφανίσθηκαν *ξαφνικά*. (Κατά την ίδια αυτή εποχή μία ανάδρομη εξέλιξη εντός του γένους των μεσο-θηλαστικών δημιούργησε τους προγόνους των πιθήκων. Και από εκείνη την εποχή έως σήμερα, ο ανθρώπινος κλάδος αναπτύχθηκε δια της προοδευτικής εξέλιξης, ενώ τα είδη των πιθήκων παρέμειναν στατικά, ή ουσιαστικά οπισθοδρόμησαν.)

61:6.2 1,000,000 χρόνια πριν η Ουράντια είχε καταχωρηθεί στα μητρώα ως κατοικημένος κόσμος. Μία μετάλλαξη εντός του γένους των εξελισσόμενων Πρωτευόντων παρήγαγε *αιφνίδια* δύο πρωτόγονες ανθρώπινες υπάρξεις, τους πραγματικούς προγόνους του ανθρώπινου είδους.

61:6.3 Το γεγονός αυτό συνέβη περίπου τον καιρό που άρχιζε η τρίτη επιδρομή των παγετώνων. Μπορεί, λοιπόν, να θεωρηθεί ότι οι πρώιμοι πρόγονοί σας γεννήθηκαν και γονιμοποιήθηκαν σ' ένα διεγερτικό, ενδυναμωτικό και δύσκολο περιβάλλον. Και οι μόνοι επιζήσαντες των πρωτόγονων αυτών ιθαγενών της Ουράντια, οι Εσκιμώοι, ακόμη και σήμερα προτιμούν να κατοικούν στο παγωμένο, βόρειο κλίμα.

61:6.4 Τα ανθρώπινα πλάσματα δεν εμφανίσθηκαν στο Δυτικό Ημισφαίριο ως το τέλος, σχεδόν, της εποχής των παγετώνων. Κατά τη διάρκεια, όμως, των μεταξύ των παγετώνων εποχών, κινήθηκαν δυτικά, γύρω από τη Μεσόγειο και σύντομα κατέκλυσαν την Ευρωπαϊκή ήπειρο. Στις σπηλιές της δυτικής Ευρώπης μπορεί να βρει κανείς ανθρώπινα οστά ανακατεμένα με υπολείμματα τροπικών, αλλά και αρκτικών ζώων, τα οποία επιβεβαιώνουν το ότι ο άνθρωπος έζησε στις περιοχές αυτές καθ' όλη τη διάρκεια των εποχών που ακολούθησαν τους προελαύνοντες και υποχωρούντες παγετώνες.

7. Η ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΗ ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΠΑΓΕΤΩΝΩΝ

61:7.1 Καθ' όλη τη διάρκεια της εποχής των παγετώνων, άλλες δραστηριότητες βρίσκονταν σε εξέλιξη, η δράση, ωστόσο, των πάγων επισκιάζει όλα τα άλλα φαινόμενα στα βόρεια πλάτη. Ουδεμία άλλη γήινη δραστηριότητα αφήνει τόσο χαρακτηριστικά σημάδια στην τοπογραφία. Οι ξεχωριστοί ογκόλιθοι και οι επιφανειακές πτυχώσεις, όπως οι λάκκοι, οι λίμνες, τα μετατοπισμένα πετρώματα και οι κονιορτοποιημένοι βράχοι δεν μπορούν να βρεθούν σε σχέση με κανένα άλλο φαινόμενο στη φύση. Ο πάγος είναι επιπλέον υπεύθυνος για τα μαλακά κελύφη, ή επιφανειακές πτυχώσεις, γνωστές ως «ντράμλιν». Και ένας παγετώνας, καθώς προχωρεί, μετατοπίζει ποταμούς και αλλάζει ολόκληρη την επιφάνεια της γης. Μόνο οι παγετώνες αφήνουν πίσω τους εκείνες τις ενδεικτικές κινήσεις – τους εδαφικούς, πλευρικούς και καταληκτικούς σωρούς χωμάτων και πετρωμάτων. Οι κινήσεις αυτές, κυρίως οι επί του εδάφους συσσωρεύσεις χώματος και πετρωμάτων, εκτείνονται από

την ανατολική ακτή προς βορράν και δυσμάς στη Βόρεια Αμερική και βρίσκονται επίσης στην Ευρώπη και τη Σιβηρία.

61:7.2 750,000 χρόνια πριν το τέταρτο στρώμα πάγου, μία συνένωση των κεντρικών και ανατολικών στρωμάτων πάγου της Βόρειας Αμερικής, είχε ήδη αρχίσει την προς νότον πορεία του. Στο μέγιστο του μεγέθους του έφθανε στο νότιο Ιλλινόις, μετατοπίζοντας το ποτάμι του Μισισσιπή ογδόντα χιλιόμετρα προς δυσμάς, ενώ στα ανατολικά εκτεινότο νότια, ως τον Ποταμό Οχάιο και την κεντρική Πενσυλβάνια.

61:7.3 Στην Ασία, το στρώμα πάγου της Σιβηρίας επέδραμε προς τα νοτιοανατολικά, ενώ στην Ευρώπη ο προελαύνων πάγος σταμάτησε πολύ κοντά στον ορεινό φράκτη των Άλπεων.

61:7.4 500,000 χρόνια πριν, κατά την πέμπτη προέλαση των πάγων, ένα καινούργιο συμβάν επετάχυνε την πορεία της ανθρώπινης εξέλιξης. Ξαφνικά και σε μία γενεά, οι έξι έγχρωμες φυλές μεταλλάχθηκαν από το αρχέγονο γένος των ανθρώπων. Αυτή είναι μία διπλά σημαντική στιγμή, αφού σηματοδοτεί επιπλέον την άφιξη του Πλανητικού Πρίγκιπα.

61:7.5 Στη Βόρεια Αμερική, ο προελαύνων πέμπτος παγετώνας απετέλεσε τη συνδυασμένη επιδρομή και των τριών κέντρων πάγου. Ο κεντρικός λοβός, πάντως, εκτεινότο σε μικρή απόσταση, μόνο, από την κοιλάδα του Αγίου Λαυρεντίου, ενώ το δυτικό στρώμα πάγου προχώρησε λίγο προς νότον. Ο κεντρικός λοβός, όμως, έφθασε νότια για να καλύψει για να καλύψει το μεγαλύτερο μέρος της Πολιτείας της Αιόβα. Στην Ευρώπη η επιδρομή αυτή του πάγου δεν ήταν τόσο εκτεταμένη, όσο η προηγούμενη.

61:7.6 250,000 χρόνια πριν, άρχισε η έκτη και τελευταία κάλυψη με παγετώνες. Και παρά το γεγονός ότι τα βόρεια υψίπεδα είχαν αρχίσει να βυθίζονται ελαφρά, αυτή υπήρξε μία περίοδος μέγιστης εναπόθεσης χιονιού στα βόρεια στρώματα των πάγων.

61:7.7 Κατά την εισβολή αυτή, τα τρία μεγάλα στρώματα πάγου συνενώθηκαν σε μία πελώρια μάζα πάγου και το σύνολο των δυτικών βουνών συμμετέσχε στην παγετωνική αυτή δραστηριότητα. Αυτή ήταν η μεγαλύτερη από όλες τις επιδρομές πάγου στη Βόρεια Αμερική. Ο πάγος κινήθηκε προς νότον για περισσότερα από δύο χιλιάδες τετρακόσια χιλιόμετρα από τα κέντρα πίεσής του και η Βόρεια Αμερική γνώρισε τις χαμηλότερες θερμοκρασίες της.

61:7.8 200,000 χρόνια πριν, κατά τη διάρκεια της προέλασης του τελευταίου παγετώνα, έλαβε χώρας ένα επεισόδιο το οποίο είχε μεγάλη σχέση με την πρόοδο των γεγονότων στην Ουράντια – η εξέγερση του Εωσφόρου.

61:7.9 150,000 χρόνια πριν ο έκτος και τελευταίος παγετώνας έφθασε στη μέγιστη προς νότο προέκτασή του, με το δυτικό στρώμα πάγου να φθάνει ως τα Καναδικά σύνορα, το κεντρικό να κατεβαίνει ως το Κάνσας, το Μισούρι και το Ιλλινόις και το ανατολικό να προχωρεί προς νότο και να καλύπτει το μεγαλύτερο τμήμα της Πενσυλβάνια και του Οχάιο.

61:7.10 Αυτός είναι ο παγετώνας που προεξέτεινε πολλές γλώσσες, ή λοβούς πάγου, οι οποίες σμίλεψαν τις σημερινές λίμνες, μεγάλες και μικρές. Κατά την υποχώρησή του δημιουργήθηκε το σύστημα των μεγάλων Λιμνών στη Βόρεια Αμερική. Και οι Ουραντιανοί γεωλόγοι έχουν με μεγάλη ακρίβεια υπολογίσει τα διάφορα στάδια της εξέλιξης αυτής και έχουν, σωστά, εικάσει ότι οι όγκοι αυτοί του νερού εξέβαλαν, σε διάφορες χρονικές στιγμές, αρχικά στην κοιλάδα του Μισισσιπή, κατόπιν ανατολικά, στην κοιλάδα του Χάντσον και τελικά, από μία βόρεια διαδρομή, στον Άγιο Λαυρέντιο. Είναι τριάντα επτά χιλιάδες χρόνια

αφ' ότου το σύστημα των συνδεδεμένων μεγάλων Λιμνών άρχισε να εκβάλλει στη σημερινή πορεία του Νιαγάρα.

61:7.11 100,000 χρόνια πριν, κατά την υποχώρηση του τελευταίου παγετώνα, τα πελώρια πολικά στρώματα πάγου άρχισαν να σχηματίζονται και το κέντρο του συσσωρευμένου πάγου κινήθηκε σε μεγάλο βαθμό προς βορράν. Και όσο οι πολικές περιοχές εξακολουθούν να καλύπτονται με πάγους, είναι αδύνατο να έλθει μία νέα εποχή παγετώνων, ανεξάρτητα από τις μελλοντικές ανυψώσεις της ξηράς, ή της τροποποίησης των ωκεάνιων ρευμάτων.

61:7.12 Ο τελευταίος αυτός παγετώνας προήλανε για εκατό χιλιάδες χρόνια και χρειάστηκε άλλος τόσος καιρός για να ολοκληρώσει τη βόρεια υποχώρησή του. Οι εύκρατες περιοχές ελευθερώθηκαν από τους πάγους λίγο πριν από πενήντα χιλιάδες χρόνια.

61:7.13 Η σκληρή περίοδος των παγετώνων κατέστρεψε πολλά είδη και μετέβαλε δραστικά πάρα πολλά άλλα. Πολλά υποχρεώθηκαν να σταματήσουν, με τρόπο οδυνηρό, την παλινδρομική μετανάστευσή τους, που είχε γίνει απαραίτητη εξ αιτίας της προέλασης και της υποχώρησης των πάγων. Τα ζώα εκείνα που ακολούθησαν τους παγετώνες πίσω-μπρος πάνω στην ξηρά ήταν οι αρκούδες, οι βίσωνες, οι τάρανδοι, τα άγρια βόδια, τα μαμούθ και τα μαστόδοντα.

61:7.14 Τα μαμούθ αναζητούσαν τους ανοικτούς λειμώνες, αλλά τα μαστόδοντα προτιμούσαν τις προφυλαγμένες υπώρειες των δασωμένων περιοχών. Τα μαμούθ, έως πολύ αργότερα, εξαπλώνονταν από το Μεξικό έως τον Καναδά. Η Σιβηριανή ποικιλία καλύφθηκε με τρίχωμα. Τα μαστόδοντα παρέμειναν στη Βόρεια Αμερική, έως ότου εξοντώθηκαν από τον κόκκινο άνθρωπο, εν πολλοίς όπως ο λευκός άνθρωπος, αργότερα, εξόντωσε τους βίσωνες.

61:7.15 Στη Βόρεια Αμερική, κατά τη διάρκεια της τελευταίας παγετωνικής κάλυψης, τα άλογα, οι τάπιροι, τα λάμα και οι μακρόδοντες τίγρεις εξέλιπαν. Στη θέση τους ήλθαν τα σλοθ, οι αρμαντίγιος και οι χοίροι του νερού από τη Νότια Αμερική.

61:7.16 Η αναγκαστική μετανάστευση των ζώων προ του επελαύνοντος πάγου οδήγησε σε μία ασυνήθιστη ανάμειξη φυτών και ζώων, ενώ με την υποχώρηση της τελευταίας εισβολής του πάγου, πολλά αρκτικά είδη τόσο των φυτών όσο και των ζώων εγκαταλείφθηκαν ψηλά, πάνω σε κάποιες βουνοκορφές, όπου είχαν πάει για να γλιτώσουν από την καταστροφή εξ αιτίας του παγετώνα. Και έτσι, σήμερα, τα εκτοπισμένα αυτά φυτά και ζώα μπορούν να βρεθούν ψηλά στις Ευρωπαϊκές Άλπεις, ακόμη και στα Αππαλάχια Όρη της Βόρειας Αμερικής.

61:7.17 Η εποχή των παγετώνων είναι η τελευταία ολοκληρωμένη γεωλογική περίοδος, η αποκαλούμενη *Πλειστόκαινος*, με διάρκεια μεγαλύτερη των δύο εκατομμυρίων χρόνων.

61:7.18 35,000 χρόνια πριν σημαδεύουν το πέρας της μεγάλης εποχής των παγετώνων, εκτός των πολικών περιοχών του πλανήτη. Η εποχή αυτή είναι επίσης σημαντική στο ότι πλησιάζει την άφιξη ενός Υλικού Υιού και μιας Θυγατέρας, καθώς και την απαρχή της Αδαμικής απονομής, η οποία αντιστοιχεί, περίπου, στην αρχή της Ολόκαινου, ή μεταπαγετωνικής περιόδου.

61:7.19 Η αφήγηση αυτή, που εκτείνεται από την δημιουργία των θηλαστικών ζώων ως την υποχώρηση του πάγου και φθάνει στους ιστορικούς χρόνους, καλύπτει ένα διάστημα πενήντα, σχεδόν, εκατομμυρίων χρόνων. Αυτή είναι η τελευταία – η τρέχουσα – γεωλογική περίοδος και είναι γνωστή στους ερευνητές σας ως η *Καινοζωική*, ή σύγχρονη εποχή.

61:7.20 [Υποστηρίχθηκε από ένα Αρμοστή Φορέα της Ζωής.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 62

ΟΙ ΑΡΧΙΚΕΣ ΦΥΛΕΣ ΤΟΥ ΠΡΩΙΜΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

62:0.1 Περίπου ένα εκατομμύριο χρόνια πριν, οι άμεσοι πρόγονοι του ανθρώπινου είδους έκαναν την εμφάνισή τους μέσω τριών διαδοχικών, αιφνίδιων μεταλλάξεων, οι οποίες προήλθαν από το αρχικό γένος του λεμούριου τύπου των εγκυμονούντων θηλαστικών. Τα κυρίαρχα χαρακτηριστικά των πρώιμων αυτών λεμούριων αντλήθηκαν από τη δυτική, ή μεταγενέστερη Αμερικανική ομάδα του εξελισσόμενου ζωικού πλάσματος. Αλλά πριν την εγκατάσταση της άμεσης γραμμής της ανθρώπινης γενεαλογίας, ο κλάδος αυτός ενισχύθηκε από συνεισφορές της κεντρικής εμφύτευσης της ζωής η οποία εξελίχθηκε στην Αφρική. Η ανατολική ομάδα των ζώων ελάχιστα, ή καθόλου δεν συνεισέφερε στην ουσιαστική δημιουργία των ανθρώπινων ειδών.

1. ΟΙ ΠΡΩΙΜΟΙ ΛΕΜΟΥΡΙΟΙ ΤΥΠΟΙ

62:1.1 Οι πρώιμοι λεμούριοι που εμπλέκονται στη γενεαλογία των ανθρώπινων ειδών δεν σχετίζονταν άμεσα με τις προϋπάρχουσες φυλές του γίββωνα και του πιθήκου που ζούσαν, τότε, στην Ευρασία και τη βόρεια Αφρική, οι απόγονοι των οποίων έχουν επιζήσει ως τις μέρες μας. Ούτε ήταν οι απόγονοι του σύγχρονου τύπου του λεμούριου, αν και προέρχονται από ένα πρόγονο κοινό και για τους δύο, αλλά προ πολλού εκλιπόντα.

62:1.2 Ενώ οι πρώιμοι αυτοί λεμούριοι εξελίχθηκαν στο Δυτικό Ημισφαίριο, η εγκατάσταση των θηλαστικών που απετέλεσαν την άμεση γενεαλογία του ανθρώπινου είδους έλαβε χώρα στην νοτιοδυτική Ασία, στην αρχική περιοχή της κεντρικής εμφύτευσης της ζωής, στα όρια, όμως, των ανατολικών περιοχών. Αρκετά εκατομμύρια χρόνια πριν, οι Βορειοαμερικανικοί τύποι του λεμούριου μετανάστευσαν προς δυσμάς πάνω από τη γέφυρα ξηράς του Βερίγγειου και σιγά-σιγά προχώρησαν προς τα νοτιοδυτικά, κατά μήκος της Ασιατικής ακτής. Οι φυλές αυτές των μεταναστών έφθασαν, τελικά, στην ευμενή για την υγεία περιοχή που βρίσκεται μεταξύ της, τότε, διευρυμένης Μεσογείου και των ανυψούμενων ορεινών περιοχών της Ινδικής χερσονήσου. Σ' αυτά τα εδάφη, δυτικά της Ινδίας, ενώθηκαν με άλλα, πλεονεκτικά γένη, εγκαθιδρύοντας έτσι τη γενεαλογία της ανθρώπινης φυλής.

62:1.3 Με την πάροδο του χρόνου οι ακτές της Ινδίας νοτιοδυτικά των βουνών, σταδιακά, βυθίστηκαν, απομονώνοντας απόλυτα τα ζώα της περιοχής αυτής. Δεν υπήρχε δρόμος προσέγγισης, ή διαφυγής από αυτή τη Μεσοποταμία, ή Περσική χερσόνησο, ει μη μόνο από το βορρά και αυτός είχε διακοπεί επανειλημμένα από τις νότιες εισβολές των παγετώνων. Και ήταν σ' αυτήν την, τότε, σχεδόν παραδείσια χώρα και από τους ανώτερους απογόνους του λεμούριου αυτού τύπου των θηλαστικών, που ξεπήδησαν δύο μεγάλες ομάδες, οι φυλές των σύγχρονων πιθήκων και τα σημερινά ανθρώπινα είδη.

2. ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΘΗΛΑΣΤΙΚΑ

62:2.1 Λίγο περισσότερο από ένα εκατομμύριο χρόνια, πριν τα πρώτα θηλαστικά της Μεσοποταμίας, οι άμεσοι απόγονοι του Βορειοαμερικανικού του λεμούριου τύπου των εγκυμονούντων θηλαστικών εμφανίστηκαν *ξαφνικά*. Ήσαν δραστήρια, μικρόσωμα πλάσματα, σχεδόν ένα μέτρο ψηλά. Και ενώ δεν περπατούσαν τακτικά στα πίσω πόδια τους, εύκολα μπορούσαν να στέκουν όρθια. Ήταν μαλλιαρά, ευκίνητα και φλυαρούσαν όπως οι πίθηκοι, αντίθετα όμως προς τα είδη των πιθήκων, ήσαν σαρκοφάγα. Διέθεταν έναν πρωτόγονο αντιτιθέμενο αντίχειρα, καθώς επίσης και ένα πολύ χρήσιμο μεγάλο δάκτυλο του ποδιού, με το οποίο μπορούσαν να πιάνουν. Από το σημείο αυτό και μετά, τα προανθρώπινα είδη ανέπτυξαν διαδοχικά τον αντίχειρα, ενώ προοδευτικά έχασαν την ικανότητα τα πιάνουν

με το μεγάλο δάκτυλο του ποδιού. Οι μεταγενέστερες φυλές των πιθήκων διατήρησαν το χρηστικό μεγάλο δάκτυλο του ποδιού, αλλά ποτέ δεν ανέπτυξαν τον ανθρώπινο τύπο αντίχειρα.

62:2.2 Τα πρώιμα αυτά θηλαστικά έφθαναν σε πλήρη ανάπτυξη όταν γίνονταν τριών, ή τεσσάρων χρόνων, έχοντας μια προσδοκώμενη μέση διάρκεια ζωής είκοσι, περίπου, χρόνων. Κατά κανόνα γεννούσαν ένα μικρό, αν και περιστασιακά υπήρχαν δίδυμα.

62:2.3 Τα μέλη του νέου αυτού είδους διέθεταν το μεγαλύτερο εγκέφαλο, για το μέγεθός τους, από οποιοδήποτε ζώο είχε υπάρξει ως τότε στη γη. Βίωναν πολλά από τα συναισθήματα και μοιράζονταν πάμπολλα ένστικτα, τα οποία χαρακτήριζαν, αργότερα, τον πρωτόγονο άνθρωπο, όντας εξαιρετικά περίεργα και επιδεικνύοντας αξιοσημείωτη αγαλλίαση όταν επετύγχαναν οποιοδήποτε εγχείρημα. Η πείνα για τροφή και η επιθυμία για σεξ ήταν αρκετά ανεπτυγμένες, ενώ μία σαφής σεξουαλική επιλογή εκδηλωνόταν με μια πρωτόγονη μορφή ερωτοτροπίας και επιλογής συντρόφων. Μπορούσαν να πολεμήσουν με μανία για να υπερασπισθούν τους ομοίους τους και ήταν πολύ τρυφεροί στις οικογενειακές τους σχέσεις, διαθέτοντας μία αίσθηση αυτοταπείνωσης που πλαισίωνε τη ντροπή και τη μεταμέλεια. Ήταν πολύ στοργικοί και συγκινητικά πιστοί στους συντρόφους τους, αν όμως, οι περιστάσεις τους χώριζαν, διάλεγαν άλλους συντρόφους.

62:2.4 Όντας μικρού αναστήματος και έχοντας κοφτερό μυαλό ώστε να αντιλαμβάνονται τους κινδύνους του να κατοικούν στα δάση, ανέπτυξαν ένα ασυνήθιστο φόβο, που τους οδήγησε σ' εκείνα τα συνετά μέτρα προφύλαξης, τα οποία τόσο πολύ συνέβαλαν στην επιβίωση, όπως το ότι έφτιαζαν πρωτόγονα καταλύματα σε ψηλές δεντροκορφές, που εξάλειψαν πολλούς από τους κινδύνους της ζωής στο έδαφος. Η απαρχή της τάσης του ανθρώπινου είδους να φοβάται χρονολογείται, περισσότερο συγκεκριμένα, από τις μέρες εκείνες.

62:2.5 Τα πρώτα αυτά θηλαστικά ανέπτυξαν μεγαλύτερο φυλετικό πνεύμα, απ' όσο είχε παρουσιασθεί προηγούμενα. Ήταν, πράγματι, αγελαία, αλλά παρά ταύτα, εξαιρετικά μαχητικά όταν καθ' οιονδήποτε τρόπο ενοχλούνταν κατά τη συνήθη πορεία της καθημερινής τους ζωής και επεδείκνυαν άγριες διαθέσεις όταν εξοργίζονταν. Η φιλοπόλεμη φύση τους, πάντως, εξυπηρέτησε ένα καλό σκοπό. Οι ανώτερες ομάδες δεν δίστασαν να πολεμήσουν τους κατώτερους γείτονές τους και έτσι, δια της επιλεκτικής επιβίωσης, το είδος εξελίχθηκε προοδευτικά. Πολύ γρήγορα κυριάρχησαν επί των μικρότερων πλασμάτων της περιοχής αυτής και ελάχιστες από τις παλαιότερες, μη σαρκοβόρες, πιθηκοειδείς φυλές επιβίωσαν.

62:2.6 Τα επιθετικά αυτά μικρόσωμα ζώα πολλαπλασιάσθηκαν και εξαπλώθηκαν στη χερσόνησο της Μεσοποταμίας για περισσότερα από χίλια χρόνια, βελτιωνόμενα ως προς το φυσικό τύπο και τη γενική ευφυΐα. Και ήταν ακριβώς εβδομήντα γενεές αφ' ότου η καινούργια αυτή φυλή δημιουργήθηκε από τον ανώτερο τύπο των λεμούριων προγόνων, που έλαβε χώρας η επόμενη εξέλιξη, η οποία διαμόρφωσε μία εποχή - η *αιφνίδια* διαφοροποίηση των προγόνων του επόμενου ζωτικής σημασίας βήματος στην εξέλιξη των ανθρώπινων υπάρξεων στην Ουράνια.

3. ΤΑ ΕΝΔΙΑΜΕΣΑ ΘΗΛΑΣΤΙΚΑ

62:3.1 Νωρίς στη διαδρομή των πρώτων θηλαστικών, στην κατοικία, πάνω σε μια δεντροκορφή, ενός ανώτερου ζεύγους αυτών των εύστροφων πλασμάτων, δύο δίδυμα γεννήθηκαν, ένα αρσενικό και ένα θηλυκό. Συγκρινόμενα με τους προγόνους τους, ήταν πραγματικά όμορφα πλασματάκια. Είχαν λιγοστό τρίχωμα στο σώμα τους, αλλ' αυτό δεν αποτελούσε αναπηρία, γιατί ζούσαν σ' ένα ζεστό και σταθερό κλίμα.

^{62:3.2}Τα παιδιά αυτά μεγάλωσαν για να φθάσουν λίγο παραπάνω από 1.20 μέτρα στο ύψος. Ήταν από κάθε άποψη πιο μεγαλόσωμα από τους γονείς τους, έχοντας μακρύτερα πόδια και κοντύτερα χέρια. Είχαν σχεδόν τέλεια αντιτιθέμενους αντίχειρες, τόσο καλά προσαρμοσμένους για διαφορετικές δουλειές, όσο περίπου είναι ο σημερινός ανθρώπινος αντίχειρας. Περπατούσαν όρθια, έχοντας πέλματα σχεδόν τόσο καλά κατάλληλα για να περπατούν, όσο εκείνα των μεταγενέστερων ανθρώπινων φυλών.

^{62:3.3}Ο εγκέφαλός τους ήταν κατώτερος και μικρότερος εκείνου των ανθρώπων, αλλά πολύ ανώτερος και συγκριτικά πολύ μεγαλύτερος εκείνου των προγόνων τους. Τα δίδυμα επέδειξαν από νωρίς ανώτερη ευφυΐα και σύντομα αναγνωρίστηκαν ως οι αρχηγοί ολόκληρης της φυλής των πρώτων θηλαστικών, εγκαθιδρύοντας πραγματικά μια πρωτόγονη μορφή κοινωνικής οργάνωσης, καθώς και μια χονδροειδή οικονομική κατανομή της εργασίας. Αυτά τα αδέρφια ζευγάρωσαν και σύντομα απόλαυσαν τη συντροφιά είκοσι ενός παιδιών που τους έμοιαζαν πολύ, όλα ψιλότερα από 1.20 μέτρα και από κάθε άποψη ανώτερα του προγονικού είδους. Η καινούργια αυτή ομάδα σχημάτισε τον πυρήνα των ενδιάμεσων θηλαστικών.

^{62:3.4}Όταν η καινούργια και ανώτερη αυτή ομάδα αυξήθηκε αριθμητικά, ξέσπασε ο πόλεμος, ο αδυσώπητος πόλεμος. Και όταν ο τρομακτικός αγώνας τέλειωσε, ούτε ένα μέλος της προϋπάρχουσας, προγονικής φυλής των πρώτων θηλαστικών δεν έμεινε ζωντανό. Οι λιγότεροι σε αριθμό, αλλά περισσότερο ισχυροί και ευφυείς βλαστοί του είδους επέζησαν εις βάρος των προγόνων τους.

^{62:3.5}Και τώρα, για σχεδόν δέκα πέντε χιλιάδες χρόνια (εξακόσιες γενεές), το πλάσμα αυτό έγινε ο τρόμος αυτής της πλευράς του κόσμου. Όλα τα μεγάλα και άγρια ζώα των προηγούμενων καιρών είχαν χαθεί. Τα μεγάλα κτήνη, αυτόχθονα στις περιοχές αυτές, δεν ήταν σαρκοβόρα, ενώ τα μεγαλύτερα είδη της οικογένειας των αιλουροειδών, λιοντάρια και τίγρεις, δεν είχαν ακόμη εισβάλει σ' αυτή την, ξεχωριστά προφυλαγμένη, κόχη της επιφάνειας της γης. Γι' αυτό τα ενδιάμεσα θηλαστικά αυτά έγιναν θαρραλέα και υπέταξαν τα πάντα σ' αυτή τη γωνιά της δημιουργίας.

^{62:3.6}Συγκρινόμενα με τα προγονικά είδη, τα ενδιάμεσα θηλαστικά απετέλεσαν βελτίωση από κάθε άποψη. Ακόμα και η προσδοκώμενη διάρκεια της ζωής τους ήταν μεγαλύτερη, όντας περίπου είκοσι πέντε χρόνια. Ένας αριθμός θεμελιακών ανθρώπινων χαρακτηριστικών εμφανίστηκε στο καινούργιο αυτό είδος. Πέραν των εγγενών κλίσεων που επεδείχθησαν από τους προγόνους τους, αυτά τα ενδιάμεσα θηλαστικά ήταν ικανά να δείχνουν απώθηση έναντι ορισμένων αποκρουστικών καταστάσεων. Διέθεταν, επιπλέον, ένα σαφές ένστικτο αποταμίευσης. Έκρυβαν την τροφή τους για να τη χρησιμοποιήσουν αργότερα και επιδίδονταν μετά μανίας στη συλλογή λείων, στρογγυλών χαλικιών και ορισμένων τύπων στρογγυλής πέτρας κατάλληλης για αμυντικά και επιθετικά όπλα.

^{62:3.7}Αυτά τα ενδιάμεσα θηλαστικά ήταν τα πρώτα που επέδειξαν μία σαφή κλίση προς τις κατασκευές, όπως φαίνεται από το συναγωνισμό τους στην κατασκευή τόσο των κατοικιών τους στις κορυφές των δένδρων, όσο και στα πολυδαίδαλα, υπόγεια καταφύγιά τους. Ήταν το πρώτο είδος θηλαστικών που προνόησε για ασφαλή καταλύματα τόσο επάνω στα δένδρα, όσο και κάτω από την επιφάνεια της γης. Εγκατέλειψαν, σε μεγάλο βαθμό, τα δένδρα ως τόπους κατοικίας, ζώντας στο έδαφος κατά τη διάρκεια της ημέρας και πηγαίνοντας να κοιμηθούν στις δεντροκορφές, τη νύχτα.

62:3.8 Καθώς περνούσε ο καιρός, η φυσική αριθμητική αύξηση είχε, τελικά, ως αποτέλεσμα σκληρό ανταγωνισμό για την τροφή, αλλά και σεξουαλική αντιζηλία, που αποκορυφώθηκαν σε μία σειρά αλληλοεξοντωτικών μαχών, οι οποίες σχεδόν αφάνισαν ολόκληρο το είδος. Οι αγώνες αυτοί εξακολούθησαν μέχρις ότου μόνο μια ομάδα με λιγότερα από εκατό άτομα έμεινε ζωντανή. Ωστόσο η ειρήνη επεκράτησε άλλη μία φορά και αυτή η μοναδική επιζήσασα φυλή έφτιαξε και πάλι τα υπονοματά της στις κορυφές των δέντρων και για άλλη μία φορά ξανάρχισε μια φυσιολογική και σχεδόν ειρηνική ζωή.

62:3.9 Δεν μπορείτε να καταλάβετε πόσο κοντά στην εξάλειψη έφθαναν οι προανθρώπινοι πρόγονοί σας από καιρό σε καιρό. Αν ο πρόγονος ολόκληρης της ανθρωπότητας βάτραχος είχε πηδήσει πέντε εκατοστά λιγότερο κάποια δεδομένη στιγμή, ολόκληρη η πορεία της εξέλιξης θα ήταν πάρα πολύ διαφορετική. Η ίδια η πιθηκόμορφη μητέρα του είδους των πρώτων θηλαστικών γλίτωσε από το θάνατο όχι λιγότερες από πέντε φορές, παρά τρία, πριν γεννήσει τον πατέρα της καινούργιας και ανώτερης τάξης των θηλαστικών. Το χειρότερο απ' όλα όμως ήταν όταν κεραυνός κτύπησε το δένδρο πάνω στο οποίο κοιμόταν η μελλοντική μητέρα των πρωτευόντων διδύμων. Και οι δύο γονείς αυτών των ενδιάμεσων θηλαστικών ταραχθήκαν πολύ και κάηκαν άσχημα. Τρία από τα επτά παιδιά τους σκοτώθηκαν από το κτύπημα αυτό του κεραυνού που ήλθε από τον ουρανό. Τα εξελισσόμενα αυτά ζώα ήταν σχεδόν δεισιδαίμονα. Το ζευγάρι αυτό, του οποίου το δεντρόσπιτο κτυπήθηκε, ήταν πράγματι οι αρχηγοί της πιο προοδευτικής ομάδας του είδους των ενδιάμεσων θηλαστικών. Και ακολουθώντας το παράδειγμά τους, περισσότερο από το μισό της φυλής, που περιελάμβανε τις ευφυέστερες οικογένειες, μετακινήθηκε περισσότερο από τρία χιλιόμετρα από την τοποθεσία αυτή και άρχισαν την κατασκευή της καινούργιας τους κατοικίας πάνω στις δεντροκορφές και των καινούργιων καταφυγίων στο έδαφος – των προσωρινών τους κρησφύγετων σε καιρό αιφνιδίου κινδύνου.

62:3.10 Αμέσως μετά την ολοκλήρωση του σπιτικού τους, το ζευγάρι αυτό, οι βετεράνοι τόσο πολλών αγώνων, βρέθηκαν να είναι οι περήφανοι γονείς των διδύμων, των πιο σπουδαίων και σημαντικών ζώων που γεννήθηκαν ποτέ στον κόσμο μέχρι τότε, αφού αυτοί ήταν οι πρώτοι από το καινούργιο είδος των *Πρωτευόντων Θηλαστικών*, τα οποία θα συνιστούσαν το επόμενο, ζωτικής σημασίας στάδιο για την προανθρώπινη εξέλιξη.

62:3.11 Συγχρόνως με τη γέννηση των Πρωτευόντων αυτών διδύμων, ένα άλλο ζευγάρι – ένα εξαιρετικά καθυστερημένο αρσενικό και ένα θηλυκό της φυλής των ενδιάμεσων θηλαστικών, ένα ζευγάρι το οποίο ήταν διανοητικά αλλά και σωματικά κατώτερο – γέννησε, επίσης, δίδυμα. Τα δίδυμα αυτά, ένα αρσενικό και ένα θηλυκό, αδιαφορούσαν για τις κατακτήσεις. Ενδιαφέρονταν μόνο για να βρουν τροφή και, εφ' όσον δεν ήταν σαρκοφάγα, σύντομα έχασαν κάθε ενδιαφέρον για το κυνήγι. Τα καθυστερημένα αυτά δίδυμα έγιναν οι ιδρυτές των σύγχρονων ειδών των πιθήκων. Οι απόγονοί τους αναζήτησαν τις θερμότερες νότιες περιοχές με το ήπιο κλίμα τους και την αφθονία των τροπικών φρούτων, όπου εξακολούθησαν να ζουν από τότε, εκτός των κλάδων εκείνων οι οποίοι ζευγάρωσαν με τα πρώιμα είδη των γιββώνων και των πιθήκων και κατά συνέπεια εκφυλίσθηκαν σε μεγάλο βαθμό.

62:3.12 Και έτσι, εύκολα μπορεί να γίνει αντιληπτό ότι ο άνθρωπος και ο πίθηκος συνδέονται μόνο στο ότι προήλθαν από τα ενδιάμεσα θηλαστικά, ένα είδος στο οποίο έλαβε χώρα η ταυτόχρονη γέννηση και ο μετέπειτα διαχωρισμός δύο ζευγαριών διδύμων: το κατώτερο ζευγάρι κατέληξε στο να δημιουργήσει τα σύγχρονα είδη πιθήκων, του μπαμπούνου, του

χιμπαντζή και του γορίλα. Το ανώτερο ζευγάρι προορίστηκε να συνεχίσει το δρόμο της προόδου, που εξελίχθηκε στον ίδιο τον άνθρωπο.

62:3.13 Ο σύγχρονος άνθρωπος και τα πιθηκοειδή πράγματι προήλθαν από το ίδιο είδος και γένος, αλλά όχι από τους ίδιους γονείς. Οι πρόγονοι του ανθρώπου προέρχονται από την ανώτερη γενιά των επιλεγμένων καταλοίπων αυτού του είδους των ενδιάμεσων θηλαστικών, ενώ τα σύγχρονα πιθηκοειδή (εκτός ορισμένων ειδών λεμούριων, γιββώνων, πιθήκων καθώς και άλλων πιθηκοειδών πλασμάτων που προϋπήρξαν), είναι οι απόγονοι του κατώτερου ζευγαριού της ομάδας αυτής των θηλαστικών, ενός ζευγαριού που επέζησε μόνο κρυπτόμενο σ' ένα υπόγειο κρησφύγετο-κελάρι για περισσότερες από δύο εβδομάδες, κατά τη διάρκεια της τελευταίας σκληρής μάχης της φυλής τους και που βγήκε μόνον όταν οι εχθροπραξίες είχαν πλέον τελειώσει.

4. ΤΑ ΠΡΩΤΕΥΟΝΤΑ ΘΗΛΑΣΤΙΚΑ

62:4.1 Ας επιστρέψουμε στη γέννηση των ανώτερων διδύμων, ενός αρσενικού και ενός θηλυκού, στα δύο ηγετικά μέλη του είδους των ενδιάμεσων θηλαστικών: Τα μωρά αυτά ανήκαν σε μία σπάνια κατηγορία. Είχαν ακόμη λιγότερο τρίχωμα στο σώμα τους απ' όσο οι γονείς τους και όταν ήσαν πολύ μικρά επέμεναν να περπατούν όρθια. Οι πρόγονοί τους είχαν μάθει να περπατούν στα πίσω πόδια τους, αλλά τα Πρωτεύοντα αυτά δίδυμα στέκονταν όρθια από την αρχή. Έφθασαν σ' ένα ύψος πάνω από ενάμισι μέτρο και τα κεφάλια τους μεγάλωσαν περισσότερο σε σύγκριση με των άλλων μελών της φυλής. Ενώ γρήγορα έμαθαν να επικοινωνούν μεταξύ τους μέσω συμβόλων και ήχων, δεν κατάφεραν να κάνουν τη φυλή τους να κατανοήσει τα νέα αυτά σύμβολα.

62:4.2 Όταν έγιναν περίπου δεκατεσσάρων χρόνων εγκατέλειψαν τη φυλή πηγαίνοντας δυτικά για να φτιάξουν την οικογένειά τους και να ιδρύσουν το καινούργιο είδος των Πρωτευόντων. Και τα καινούργια αυτά πλάσματα πολύ σωστά ονομάστηκαν *Πρωτεύοντα* αφού υπήρξαν οι σε ευθεία γραμμή, άμεσοι πρόγονοι της ίδιας της ανθρώπινης οικογένειας.

62:4.3 Έτσι έγινε και τα Πρωτεύοντα έφθασαν να καταλάβουν μια περιοχή στη δυτική ακτή της χερσονήσου της Μεσοποταμίας, όπως προέβαλε τότε στη νότια θάλασσα, ενώ τα λιγότερο ευφυή και στενά συνδεδεμένα είδη έζησαν στο άκρο της χερσονήσου και στην ανατολική ακτογραμμή.

62:4.4 Τα Πρωτεύοντα ήσαν περισσότερο άνθρωποι και λιγότερο ζώα από όσο τα προηγηθέντα ενδιάμεσα θηλαστικά. Οι σκελετικές αναλογίες αυτού του νέου είδους ήσαν ίδιες σχεδόν μ' αυτές των πρωτόγονων ανθρώπινων φυλών. Ο ανθρώπινος τύπος χεριού και πέλματος είχε αναπτυχθεί πλήρως και τα πλάσματα αυτά μπορούσαν να περπατούν, ακόμη και να τρέχουν τόσο καλά, όσο και οποιοσδήποτε από τους μετέπειτα ανθρώπους-απογόνους τους. Εγκατέλειψαν τη δεινρόβια ζωή σε μεγάλο βαθμό, αν και εξακολούθησαν να καταφεύγουν στις δεινροκορφές, ως μέτρο ασφάλειας τη νύκτα, αφού, όπως ακριβώς οι πρώιμοι πρόγονοί τους, ήταν εξαιρετικά υποκείμενα στο φόβο. Η αυξημένη χρήση των χεριών τους συνέτεινε πολύ στο να αναπτύξουν τις εγγενείς δυνάμεις του εγκεφάλου τους, ωστόσο δεν διέθεταν ακόμη νου που θα μπορούσε πραγματικά να ονομασθεί ανθρώπινος.

62:4.5 Αν και η συγκινησιακή φύση των Πρωτευόντων ελάχιστα διέφερε εκείνης των προγόνων τους, επεδείκνυν περισσότερες ανθρώπινες τάσεις σε όλες τους τις ιδιότητες. Ήταν, πράγματι, θαυμάσια και ανώτερα ζώα, που έφθασαν στην ωριμότητα περίπου στα δέκα χρόνια τους και είχαν μία φυσιολογική διάρκεια ζωής περίπου σαράντα χρόνια. Δηλαδή θα μπορούσαν να είχαν ζήσει τόσο, αν είχαν πεθάνει από φυσικό θάνατο, αλλά τους

παλιούς εκείνους καιρούς ελάχιστα ζώα πέθαιναν με φυσιολογικό θάνατο. Ο αγώνας για την ύπαρξη ήταν πάρα πολύ έντονος.

62:4.6 Και τώρα, μετά από σχεδόν εννιακόσιες γενιές εξέλιξης, οι οποίες κάλυψαν περίπου είκοσι μία χιλιάδες χρόνια από την δημιουργία των πρώτων θηλαστικών, τα Πρωτεύοντα γέννησαν *ξαφνικά* δύο αξιοπρόσεκτα πλάσματα, τις πρώτες αληθινά ανθρώπινες υπάρξεις.

62:4.7 Έτσι έγινε και τα πρώτα θηλαστικά τα οποία προήλθαν από το Βορειοαμερικανικό λεμούριο είδος γέννησαν τα ενδιάμεσα θηλαστικά και τα ενδιάμεσα αυτά θηλαστικά παρήγαγαν τα δύο ανώτερα Πρωτεύοντα, τα οποία έγιναν οι άμεσοι πρόγονοι της πρωτόγονης ανθρώπινης φυλής. Τα είδη των πρωτευόντων υπήρξαν ο τελευταίος ζωτικός κρίκος στην εξέλιξη του ανθρώπου, αλλά σε λιγότερα από πέντε χιλιάδες χρόνια ούτε ένα από τα ασυνήθιστα αυτά είδη δεν είχε απομείνει.

5. ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΥΠΑΡΞΕΙΣ

62:5.1 Από το έτος 1934 μ.Χ. πηγαίνοντας προς τα πίσω, ως τη γέννηση των πρώτων δύο ανθρώπινων υπάρξεων είναι ακριβώς 993,419 χρόνια.

62:5.2 Τα δύο αυτά αξιοπρόσεκτα πλάσματα ήταν αληθινές ανθρώπινες υπάρξεις. Διέθεταν τέλειους ανθρώπινους αντίχειρες, όπως είχαν πολλοί από τους προγόνους τους, ενώ διέθεταν τόσο τέλεια πόδια όσο και οι σημερινές φυλές των ανθρώπων. Περπατούσαν και έτρεχαν, δεν αναρριχώνταν. Η ελκτική λειτουργία του μεγάλου δακτύλου του ποδιού δεν υπήρχε καθόλου. Όταν ο κίνδυνος τα οδηγούσε στις δεντροκορφές, σκαρφάλωναν ακριβώς όπως σκαρφαλώνουν οι σημερινοί άνθρωποι. Μπορούσαν να σκαρφαλώνουν ψηλά στον κορμό ενός δένδρου σαν αρκούδες και όχι όπως θα σκαρφάλωνε ένας χιμπαντζής, ή ένας γορίλας, αιωρούμενος στα κλαδιά.

62:5.3 Αυτές οι πρώτες ανθρώπινες υπάρξεις (και οι απόγονοί τους) έφθασαν σε πλήρη ωριμότητα στα δώδεκα χρόνια τους και είχαν μια προσδοκώμενη μέση διάρκεια ζωής περίπου εβδομήντα πέντε χρόνια.

62:5.4 Πολλά καινούργια συναισθήματα εμφανίσθηκαν γρήγορα σ' αυτά τα ανθρώπινα δίδυμα. Ένοιωθαν θαυμασμό για πράγματα, αλλά και για άλλες υπάρξεις και επεδείκνυν αξιοσημείωτη ματαιοδοξία. Η πλέον αξιοσημείωτη, ωστόσο, πρόοδος στη συναισθηματική τους εξέλιξη ήταν η αιφνίδια εμφάνιση μιας νέας κατηγορίας ανθρώπινων αισθημάτων, των αισθημάτων σεβασμού, τα οποία περιελάμβαναν το δέος, την ευλάβεια, την ταπεινοφροσύνη, ακόμα και μια πρωτόγονη μορφή ευγνωμοσύνης. Ο φόβος, συνδεόμενος με την άγνοια των φυσικών φαινομένων, επρόκειτο να δημιουργήσει τις πρωτόγονες θρησκείες.

62:5.5 Δεν είναι μόνον αυτές οι ανθρώπινες ευαισθησίες που εκδηλώθηκαν σ' αυτούς τους πρωτόγονους ανθρώπους, αλλά και πολλά, κατά πολύ ανώτερα, εξελιγμένα συναισθήματα ήταν επίσης παρόντα σε στοιχειώδη μορφή. Είχαν αμυδρή γνώση του οίκτου, της ντροπής και της επίπληξης, ενώ είχαν σαφή αντίληψη της αγάπης, του μίσους και της εκδίκησης, όντας επίσης επιρρεπή σε έντονα συναισθήματα ζηλοτυπίας.

62:5.6 Αυτοί οι δύο πρώτοι άνθρωποι – τα δίδυμα – απετέλεσαν μεγάλη δοκιμασία για τους Πρωτεύοντες γονείς τους. Ήταν τόσο περίεργοι και ριψοκίνδυνοι, ώστε παρ' ολίγο να χάσουν τη ζωή τους πολλές φορές, πριν γίνουν οκτώ χρονών. Πάντως, είχαν φοβηθεί μάλλον αρκετά μέχρι να γίνουν δώδεκα χρονών.

62:5.7 Πολύ νωρίς έμαθαν να επικοινωνούν δια της ομιλίας. Μέχρις ότου φθάσουν στα δέκα τους χρόνια, είχαν επεξεργασθεί μια βελτιωμένη γλώσσα συμβόλων και λέξεων για πενήντα περίπου έννοιες, ενώ είχαν σε μεγάλο βαθμό βελτιώσει και διευρύνει την πρωτόγονη επικοινωνιακή τεχνική των προγόνων τους. Παρά τις προσπάθειές τους, όμως, ελάχιστα μόνο από τα καινούργια τους σύμβολα και σήματα μπόρεσαν να διδάξουν στους γονείς τους.

62:5.8 Όταν ήταν περίπου εννέα χρόνων, ταξίδεψαν πέρα από το ποτάμι, μια ωραία ημέρα και έκαναν μια βαρυσήμαντη συζήτηση. Κάθε ουράνια ευφυής ύπαρξη που βρισκόταν στην Ουράντια, περιλαμβανομένου του εαυτού μου, ήταν παρούσα ως παρατηρητής των διαμειβομένων στο μεσημεριανό αυτό ραντεβού. Αυτή τη σημαντική μέρα συμφώνησαν να ζήσουν ο ένας με τον άλλο και ο ένας για τον άλλο και αυτή ήταν η πρώτη από μία σειρά παρόμοιων συμφωνιών, οι οποίες αποκορυφώθηκαν, τελικά, με την απόφαση να απομακρυνθούν από τους κατώτερους συντρόφους τους και να ταξιδέψουν προς βορράν, μη γνωρίζοντας ότι με τον τρόπο αυτό θα θεμελιώναν την ανθρώπινη φυλή.

62:5.9 Ενώ όλους μας απασχολούσε πάρα πολύ το τι σχεδίαζαν αυτοί οι δύο άγριοι, ήμασταν ανίκανοι να ελέγξουμε τη λειτουργία του νου τους. Δεν επηρεάσαμε – δεν μπορούσαμε να επηρεάσουμε – αυθαίρετα τις αποφάσεις τους. Ωστόσο, μέσα στα αποδεκτά όρια της πλανητικής λειτουργίας, εμείς, οι Φορείς της Ζωής, μαζί με τους συνεργάτες μας, συνωμοτήσαμε όλοι για να καθοδηγήσουμε τα ανθρώπινα δίδυμα προς το βορρά και μακριά από τον τριχωτό και εν μέρει δενδρόβιο λαό τους. Και έτσι, εξ αιτίας της ευφυούς επιλογής τους, οι δίδυμοι πραγματικά *μετανάστευσαν* και εξ αιτίας της εποπτείας μας μετανάστευσαν *προς βορράν*, σε μία προκαθορισμένη περιοχή όπου απέφυγαν την πιθανότητα της βιολογικής υποβάθμισης δια της ανάμειξης με τους κατώτερους συγγενείς των φυλών των Πρωτευόντων.

62:5.10 Λίγο καιρό πριν την αναχώρησή τους από τα πάτρια δάση, έχασαν τη μητέρα τους σε μία επιδρομή γιββώνων. Ενώ δεν διέθετε την ευφυΐα τους, ένοιωθε πράγματι μια αξιοσημείωτη, χαρακτηριστική των θηλαστικών, στοργή ανώτερου βαθμού για τα μικρά της και χωρίς να φοβηθεί έδωσε τη ζωή της προσπαθώντας να σώσει το θαυμάσιο ζευγάρι. Και η θυσία της δεν ήταν μάταιη, γιατί αντιστάθηκε στον εχθρό μέχρις ότου έφθασε ο πατέρας με ενισχύσεις και έτρεψε τους εισβολείς σε φυγή.

62:5.11 Σύντομα, αφ' ότου το νεαρό αυτό ζευγάρι εγκατέλειψε τους συντρόφους του για να θεμελιώσει την ανθρώπινη φυλή, ο Πρωτεύων πατέρας τους ήταν απαρηγόρητος – του είχε ραγίσει η καρδιά. Αρνιόταν να φάει, ακόμα και όταν του έφερναν τροφή τα άλλα του παιδιά. Με τους εξέχοντες απογόνους του χαμένου, η ζωή δεν φαινόταν να αξίζει ανάμεσα στους κοινούς συντρόφους του. Έτσι, περιπλανήθηκε στο δάσος, όπου του επετέθησαν οι γίββωνες και τον χτύπησαν μέχρι θανάτου.

6. Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΔΙΑΝΟΙΑΣ

62:6.1 Εμείς, οι Φορείς της Ζωής στην Ουράντια, είχαμε περάσει τη μακρόχρονη επιφυλακή της άγρυπνης αναμονής, από την ημέρα που πρωτοφυτέψαμε το πλάσμα της ζωής στα νερά του πλανήτη και, φυσικά, η εμφάνιση των πρώτων αληθινά ευφυών και αυτόβουλων υπάρξεων μας έφερε μεγάλη χαρά και υπέρτατη αγαλλίαση.

62:6.2 Παρακολουθούσαμε τα δίδυμα να αναπτύσσονται διανοητικά, παρατηρώντας τη λειτουργία των επτά συνοδών διανοητικών πνευμάτων που είχαν αποσπασθεί στην Ουράντια στην εποχή της άφιξής μας στον πλανήτη. Καθ' όλη τη διάρκεια της μακράς εξελικτικής ανάπτυξης της πλανητικής ζωής, αυτοί οι ακάματοι διανοητικοί λειτουργοί προσάρμοζαν την αυξανόμενη δυνατότητά τους να επικοινωνούν με τις συνεχώς διευρυνόμενες εγκεφαλικές ικανότητες των προοδευτικά ανώτερων πλασμάτων.

62:6.3 Αρχικά μόνο το πνεύμα της διαισθητικότητας μπορούσε να λειτουργήσει στην ενστικτώδη και ανακλαστική συμπεριφορά του πρωταρχικού ζώου. Με τη διαφοροποίηση ανώτερων τύπων, το πνεύμα της αντίληψης μπόρεσε να πληρώσει τα πλάσματα αυτά με το δώρο της αυτόματης συσχέτισης των εννοιών. Αργότερα είδαμε να λειτουργεί το πνεύμα του θάρρους. Τα εξελισσόμενα ζώα ανέπτυξαν, πράγματι, μια πρωτόγονη μορφή προστατευτικής αυτεπίγνωσης. Μετά την εμφάνιση των ομάδων των θηλαστικών, είδαμε το πνεύμα της γνώσης να εκδηλώνεται με αυξανόμενους ρυθμούς. Και η εξέλιξη των ανώτερων θηλαστικών έφερε τη λειτουργία του πνεύματος της εισήγησης, που είχε ως αποτέλεσμα την ανάπτυξη των αγελαίων ενστίκτων και την απαρχή της πρωτόγονης κοινωνικής ανάπτυξης.

62:6.4 Όλο και περισσότερο, από την αρχή της ζωής ως τα πρώτα θηλαστικά, τα ενδιάμεσα θηλαστικά και τα Πρωτεύοντα, παρατηρούσαμε την αυξανόμενη λειτουργία των πρώτων πέντε συνοδών. Ποτέ, ωστόσο, τα δύο που απέμειναν, οι λειτουργοί της ανώτερης διάνοιας, δεν μπόρεσαν να λειτουργήσουν στον Ουραντιανό τύπο της εξελικτικής διάνοιας.

62:6.5 Φαντασθείτε τη χαρά μας, μια μέρα – τα δίδυμα ήταν περίπου δέκα χρόνων – όταν το πνεύμα της λατρείας έκανε την πρώτη του επαφή με το νου του θηλυκού διδύμου και σύντομα, κατόπιν, με του αρσενικού. Γνωρίσαμε ότι κάτι στενά συγγενές προς τον ανθρώπινο νου πλησίαζε το αποκορύφωμά του. Και όταν, περίπου ένα χρόνο αργότερα, τελικά αποφάσισαν, ως αποτέλεσμα στοχαστικής σκέψης και σκόπιμης απόφασης να εγκαταλείψουν την εστία τους και τα ταξιδέψουν προς βορράν, τότε πράγματι το πνεύμα της σοφίας άρχισε να λειτουργεί στην Ουράντια και σ' αυτές τις δύο, ανεγνωρισμένες πλέον, ανθρωπινές διάνοιες.

62:6.6 Αυτή υπήρξε μια άμεση και νέου βαθμού κινητοποίηση των επτά συνοδών διανοητικών πνευμάτων. Ζούσαμε στην αναμονή. Αντιλαμβανόμασταν ότι η ώρα που τόσο καιρό περιμέναμε πλησίαζε. Γνωρίζαμε ότι βρισκόμασταν στο κατώφλι της πραγμάτωσης της σχεδιασμένης μας προσπάθειας να εξελίξουμε τα αυτόβουλα πλάσματα στην Ουράντια.

7. ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΤΙΑ ΩΣ ΚΑΤΟΙΚΗΜΕΝΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

62:7.1 Δεν χρειάστηκε να περιμένουμε πολύ. Το μεσημέρι, μια μέρα μετά τη φυγή των διδύμων, έγινε η δοκιμαστική, αρχική εκπομπή των σημάτων των συμπαντικών κυκλωμάτων στην πλανητική εστία υποδοχής της Ουράντια. Ήμασταν, φυσικά, όλοι επί ποδός με τη συναίσθηση του ότι ένα μεγάλο γεγονός επέκειτο. Εφ' όσον, όμως, ο κόσμος αυτός ήταν ένας πειραματικός σταθμός ζωής, δεν είχαμε την παραμικρή ιδέα για το πώς θα πληροφορούμασταν την αναγνώριση της ευφυούς ζωής στον πλανήτη. Δεν περιμέναμε, όμως, πολύ. Την τρίτη ημέρα μετά τη φυγή των διδύμων και πριν αναχωρήσει το σώμα των Φορέων της Ζωής, έφθασε ο αρχάγγελος του Νέβαδον για την εγκαθίδρυση του πρώτου πλανητικού κυκλώματος.

62:7.2 Ήταν μια γεμάτη συμβάντα ημέρα όταν η μικρή μας ομάδα συγκεντρώθηκε γύρω από τον πόλο διαστημικής επικοινωνίας του πλανήτη και έλαβε το πρώτο μήνυμα από τον

Σάλβινγκτον μέσω του νεοεγκατεστημένου διανοητικού κυκλώματος του πλανήτη. Και το πρώτο αυτό μήνυμα, υπαγορευμένο από τον προϊστάμενο του σώματος των αρχαγγέλων, έλεγε:

62:7.3 «Προς τους Φορείς της Ζωής στην Ουράντια – Χαίρετε! Μεταβιβάζουμε τη διαβεβαίωση μεγάλης χαράς στον Σάλβινγκτον, την Εντέντια και την Τζερουζέμ προς τιμήν της καταχώρησης στο αρχηγείο του Νέβαδον του σήματος της ύπαρξης στην Ουράντια αυτόβουλης διάνοιας. Η σκόπιμη απόφαση των διδύμων να φύγουν προς βορράν και να διαχωρίσουν τους απογόνους τους από τους κατώτερους προγόνους τους σημειώθηκε. Αυτή είναι η πρώτη διανοητική απόφαση – του ανθρώπινου είδους διάνοιας – στην Ουράντια και αυτόματα εγκαθιστά το κύκλωμα της επικοινωνίας πάνω στο οποίο μεταδίδεται το πρώτο αυτό μήνυμα αναγνώρισης.»

62:7.4 Κατόπιν, μέσω αυτού του νέου κυκλώματος ήλθε ο χαιρετισμός των Μέγιστων της Εντέντια, το οποίο περιείχε οδηγίες για τους διαμένοντες Φορείς της Ζωής, απαγορεύοντάς μας να επέμβουμε στο πρότυπο της ζωής που είχαμε εγκαταστήσει. Μας δόθηκε η εντολή να μην παρέμβουμε στα θέματα της ανθρώπινης προόδου. Δεν πρέπει να συναχθεί ότι οι Φορείς της Ζωής επεμβαίνουν ποτέ, αυθαίρετα και μηχανικά στη φυσική ολοκλήρωση των εξελικτικών σχεδίων του πλανήτη, διότι δεν επεμβαίνουμε. Ωστόσο, ως την ώρα εκείνη, μας είχε επιτραπεί να χειρισθούμε το περιβάλλον και να θωρακίσουμε το πλάσμα της ζωής μ' έναν ιδιαίτερο τρόπο και ήταν αυτή η ασυνήθιστη, αλλά απόλυτα φυσική, εποπτεία που επρόκειτο να διακοπεί.

62:7.5 Και δεν είχαν ακόμα σταματήσει οι Μέγιστοι να μιλούν, όταν το όμορφο μήνυμα του Εωσφόρου, τότε κυρίαρχου του συστήματος της Σατάνια, άρχισε να μεταδίδεται στον πλανήτη. Τώρα οι Φορείς της Ζωής άκουγαν το καλωσόρισμα του προϊσταμένου τους και έλαβαν την άδειά του να επιστρέψουν στην Τζερουζέμ. Το μήνυμα αυτό από τον Εωσφόρο περιείχε την επίσημη αποδοχή του έργου των Φορέων της Ζωής στην Ουράντια και μας απάλλασσε από κάθε μελλοντική κριτική των προσπαθειών μας για να βελτιώσουμε τα πρότυπα ζωής του Νέβαδον, όπως καταρτίστηκαν στο σύστημα της Σατάνια.

62:7.6 Τα μηνύματα αυτά από τον Σάλβινγκτον, την Εντέντια και την Τζερουζέμ σήμαναν επίσημα τον τερματισμό της μακραίωνης εποπτείας των Φορέων της Ζωής στον πλανήτη. Για αιώνες υπηρετούσαμε, βοηθούμενοι μόνο από τα επτά συνοδά διανοητικά πνεύματα και τους Κυρίαρχους Φυσικούς Ελεγκτές. Και τώρα, με τη βούληση, τη δύναμη να επιλέγουν τη λατρεία και την ανέλιξη, να έχει εμφανισθεί στα εξελικτικά πλάσματα του πλανήτη, αντιληφθήκαμε ότι το έργο μας είχε ολοκληρωθεί και η ομάδα μας ετοιμάσθηκε να αναχωρήσει. Με την Ουράντια να είναι ένας κόσμος όπου τροποποιήθηκε η ζωή, μας δόθηκε η άδεια να αφήσουμε πίσω δύο από τους αρχαιότερους Φορείς της Ζωής, με δώδεκα βοηθούς και εγώ ήμουν ένας από την ομάδα που επελέγη και από τότε διαμένω στην Ουράντια.

62:7.7 Είναι ακριβώς 993,408 χρόνια πριν (από το έτος 1934 μ.Χ.) που η Ουράντια αναγνωρίσθηκε επίσημα ως πλανήτη κατοικούμενος από ανθρώπους στο σύμπαν του Νέβαδον. Η βιολογική εξέλιξη είχε για άλλη μία φορά επιτύχει τα ανθρώπινα επίπεδα της ανώτερης βούλησης. Ο άνθρωπος είχε φθάσει στον πλανήτη 606 της Σατάνια.

62:7.8 [Υποστηρίχθηκε από ένα Φορέα της Ζωής του Νέβαδον που διαμένει στην Ουράντια.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 63

Η ΠΡΩΤΗ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

63:0.1 Η Ουράντια είχε καταχωρηθεί στα μητρώα ως κατοικημένος πλανήτης όταν οι πρώτες δύο ανθρώπινες υπάρξεις – τα δίδυμα – ήταν ένδεκα χρονών και πριν γίνουν γονείς του πρωτότοκου της δεύτερης γενεάς των πραγματικών ανθρώπινων υπάρξεων. Και το μήνυμα του αρχαγγέλου από τον Σάλβινγκτον, με την ευκαιρία αυτή της επίσημης αναγνώρισης του πλανήτη, έκλεισε με αυτά τα λόγια:

63:0.2 «Η ανθρώπινη διάνοια εμφανίσθηκε στον 606 της Σατάνια και οι γονείς αυτοί της καινούργιας φυλής θα ονομασθούν Άντον και Φόντα. Και όλοι οι αρχάγγελοι προσεύχονται ώστε τα πλάσματα αυτά να πληρωθούν σύντομα με την προσωπική ενοίκηση του δώρου του πνεύματος του Πατέρα του Σύμπαντος.»

63:0.3 Άντον είναι το όνομα του Νέβαδον που σημαίνει «το πρώτο καθ' ομοίωση του Πατέρα πλάσμα που επιδεικνύει έντονη επιθυμία για την ανθρώπινη τελειότητα.» Φόντα σημαίνει «το πρώτο καθ' ομοίωση του Υιού πλάσμα που επιδεικνύει έντονη επιθυμία για την ανθρώπινη τελειότητα.» Ο Άντον και η Φόντα δεν έμαθαν ποτέ αυτά τα ονόματα, μέχρις ότου επληρώθησαν σ' αυτούς, την εποχή της συγχώνευσής τους με τους Προσαρμοστές της Σκέψης. Καθ' όλη τη διάρκεια της θνητής παραμονής τους στην Ουράντια αποκαλούνταν μεταξύ τους Σόντα-αν και Σόντα-εν, με το Σόντα αν να σημαίνει «εκείνο που τον αγαπά η μητέρα» και Σόντα-εν να σημαίνει «εκείνον που τον αγαπά ο πατέρας.» Έδωσαν στους εαυτούς τους αυτά τα ονόματα και οι έννοιες που είχαν εκφράζουν τον αμοιβαίο σεβασμό και τη στοργή τους.

1. Ο ΑΝΤΟΝ ΚΑΙ Η ΦΟΝΤΑ

63:1.1 Από πολλές απόψεις, ο Άντον και η Φόντα ήταν το πιο αξιόλογο ζευγάρι ανθρώπινων υπάρξεων που έζησαν ποτέ στο πρόσωπο της γης. Το θαυμάσιο αυτό ζευγάρι, οι πραγματικοί γονείς ολόκληρης της ανθρωπότητας, ήταν από κάθε άποψη ανώτεροι πολλών από τους άμεσους απογόνους τους, ενώ ήταν θεμελιωδώς διαφορετικοί από όλους τους προγόνους τους, τόσο τους άμεσους, όσο και τους παλαιότερους.

63:1.2 Οι γονείς αυτού του πρώτου ανθρώπινου ζευγαριού ήταν, φαινομενικά, ελάχιστα διαφορετικοί από το μέσο όρο της φυλής τους, αν και βρίσκονταν μεταξύ των πλέον ευφυών μελών της, στην ομάδα εκείνη που πρώτη έμαθε να πετά πέτρες και να χρησιμοποιεί ρόπαλα στη μάχη. Έκαναν, επίσης, χρήση αιχμηρών λογχών από πέτρα, πυρόλιθο και κόκαλα.

63:1.3 Ενώ ζούσε ακόμα με τους γονείς του, ο Άντον είχε στερεώσει ένα αιχμηρό κομμάτι πυρόλιθου στο άκρο ενός ρόπαλου, χρησιμοποιώντας τένοντες ζώων για το σκοπό αυτό και σε όχι λιγότερες από μια ντουζίνα φορές, έκανε σωστή χρήση του όπλου αυτού σώζοντας τη ζωή του αλλά και τη ζωή της εξ ίσου ριψοκίνδυνης και περίεργης αδελφής του, που πάντα τον συνόδευε, σε όλες τις εξερευνητικές του περιηγήσεις.

63:1.4 Η απόφαση του Άντον και της Φόντα να απομακρυνθούν από τις φυλές των πρωτευόντων υποδηλώνει μια διανοητική ποιότητα κατά πολύ ανώτερη της ταπεινότερης διάνοιας η οποία χαρακτήριζε τόσους πολλούς από τους μετέπειτα απογόνους τους, που υποβαθμίστηκαν για να ζευγαρώσουν με τα καθυστερημένα ξαδέλφια τους, των πιθηκοειδών φυλών. Η ακαθόριστη αίσθησή τους όμως ότι ήταν κάτι περισσότερο από απλά ζώα, οφείλετο στο ότι διέθεταν προσωπικότητα και μεγάλωσε με την ενοικούσα παρουσία των Προσαρμοστών της Σκέψης.

2. Η ΦΥΓΗ ΤΩΝ ΔΙΔΥΜΩΝ

63:2.1 Ενώ ο Άντον και η Φόντα είχαν αποφασίσει να εξαφανισθούν, για ένα διάστημα υπέκυψαν στους φόβους τους, ειδικότερα στο φόβο του να δυσαρεστήσουν τον πατέρα τους και την άμεση οικογένεια. Φαντάσθηκαν ότι τους επετίθεντο εχθρικοί συγγενείς και αναγνώρισαν, έτσι, την πιθανότητα να βρουν το θάνατο από τα χέρια των ήδη ζηλόφθονων μελών της φυλής τους. Σαν παιδιά, τα δίδυμα είχαν περάσει τον περισσότερο χρόνο τους ο ένας με τη συντροφιά του άλλου και για το λόγο αυτό δεν είχαν γίνει ποτέ σε μεγάλο βαθμό δημοφιλείς στα ζώωδους υπόστασης εξαδέλφια τους της φυλής των Πρωτευόντων. Ούτε είχαν βελτιώσει το κύρος τους στη φυλή, φτιάχνοντας ένα ξεχωριστό και πολύ ανώτερο δεντρόσπιτο.

63:2.2 Και ήταν σ' αυτό το καινούργιο σπίτι, ανάμεσα στις δεντροκορφές, μια νύκτα, αφού τους ξύπνησε μια βίαιη καταιγίδα, καθώς κρατούσαν το ένα το άλλο σ' ένα τρομαγμένο και τρυφερό αγκάλιασμα, που τελικά και απόλυτα αποφάσισαν να δραπετεύσουν από το περιβάλλον της φυλής και τις πάτριες δεντροκορφές.

63:2.3 Είχαν ήδη ετοιμάσει ένα πρωτόγονο καταφύγιο στην κορυφή ενός δένδρου, περίπου μισή μέρα ταξίδι προς βορράν. Αυτό ήταν το μυστικό τους και το ασφαλές τους κρησφύγετο για την πρώτη τους μέρα μακριά από τα δάση της πατρίδας. Παρά το γεγονός ότι τα δίδυμα μοιράζονταν το θανάσιμο φόβο των Πρωτευόντων να βρίσκονται στο έδαφος κατά τη διάρκεια της νύκτας, έφυγαν αμέσως πριν πέσει το σκοτάδι για το προς βορράν ταξίδι τους. Ενώ χρειαζόταν ασυνήθιστο θάρρος για να κάνουν το νυκτερινό αυτό ταξίδι, ακόμη και με πανσέληνο, συμπέραναν σωστά ότι ήταν απίθανο να τους χάσουν και να τους κυνηγήσουν τα μέλη της φυλής και οι συγγενείς. Και έκαναν με ασφάλεια τη συνάντηση που είχαν ήδη προετοιμάσει, αμέσως μετά τα μεσάνυχτα.

63:2.4 Καθώς ταξίδευαν προς βορράν, ανεκάλυψαν ένα εκτεθειμένο κοίτασμα πυρόλιθου και, βρίσκοντας πολλές πέτρες κατάλληλα διαμορφωμένες για διάφορες χρήσεις, συγκέντρωσαν αποθέματα για το μέλλον. Προσπαθώντας να κόψουν αυτούς τους πυρόλιθους ώστε να ταιριάζουν καλύτερα σε ορισμένες επιδιώξεις τους, ο Άντον ανεκάλυψε την ιδιότητά τους να παράγουν σπινθήρες και συνέλαβε την ιδέα να ανάψει φωτιά. Η ιδέα, ωστόσο, δεν τον απασχόλησε πάρα πολύ εκείνη τη στιγμή, εφ' όσον το κλίμα ήταν ακόμη υγιεινό και υπήρχε ελάχιστη ανάγκη για φωτιά.

63:2.5 Ο φθινοπωρινός ήλιος, όμως, χαμήλωνε στον ουρανό και καθώς ταξίδευαν προς τα βόρεια, οι νύκτες γίνονταν ολοένα πιο κρύες. Είχαν ήδη υποχρεωθεί να χρησιμοποιήσουν δέρματα ζώων για να ζεσταθούν. Προτού συμπληρώσουν ένα φεγγάρι μακριά από το σπίτι, ο Άντον δήλωσε στη σύντροφό του ότι μπορούσε να ανάψει φωτιά με τον πυρόλιθο. Προσπάθησαν για δύο μήνες να χρησιμοποιήσουν τις σπίθες του πυρόλιθου για να ανάψουν τη φωτιά, αλλά συνάντησαν την αποτυχία. Κάθε μέρα το ζευγάρι αυτό κτυπούσε τους πυρόλιθους και προσπαθούσε να βάλει φωτιά στα ξύλα. Τελικά, ένα βράδυ, την ώρα περίπου που έδυε ο ήλιος, το μυστικό της τεχνικής αποκαλύφθηκε, όταν σκέφθηκε η Φόντα να σκαρφαλώσει σ' ένα κοντινό δέντρο για να ασφαλίσει μια εγκαταλειμμένη φωλιά πουλιών. Η φωλιά ήταν στεγνή και πολύ εύφλεκτη και κατά συνέπεια πήρε φωτιά σα λαμπάδα τη στιγμή που έπεσε επάνω της η σπίθα. Εξεπλάγησαν και αιφνιδιάστηκαν τόσο πολύ με την επιτυχία τους ώστε σχεδόν τους έσβησε η φωτιά, αλλά τη γλίτωσαν, προσθέτοντας το κατάλληλο καύσιμο και τότε άρχισε η πρώτη αναζήτηση καυσόξυλων από τους γονείς ολόκληρης της ανθρωπότητας.

63:2.6 Αυτή ήταν μία από τις πιο χαρούμενες στιγμές στη σύντομη, αλλά γεμάτη συμβάντα ζωή τους. Όλη τη νύκτα κάθονταν και κοιτούσαν τη φωτιά τους να καίει, αντιλαμβανόμενοι

αμυδρά ότι είχαν κάνει μια ανακάλυψη, η οποία θα τους έδινε τη δυνατότητα να αψηφήσουν το κλίμα και έτσι να γίνουν για πάντα ανεξάρτητοι από τους, ζώδους υπόστασης, συγγενείς τους στις νότιες περιοχές. Μετά από ανάπαυση τριών ημερών και αφού απόλαυσαν τη φωτιά, συνέχισαν το ταξίδι τους.

63:2.7 Οι πρωτεύοντες πρόγονοι του Άντον και είχαν συχνά συντηρήσει φωτιά που είχε ανάψει από κεραυνό, αλλά ποτέ πριν τα πλάσματα της γης δεν διέθεταν μία μέθοδο για να ανάβουν φωτιά κατά βούληση. Πέρασε, όμως, πολύς καιρός μέχρις ότου να μάθουν τα δίδυμα ότι τα ξερά βρύα καθώς και άλλα υλικά μπορούσαν να ανάψουν φωτιά το ίδιο καλά όσο οι φωλιές των πουλιών.

3. Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ ΑΝΤΟΝ

63:3.1 Πέρασαν σχεδόν δύο χρόνια από τη νύκτα της αναχώρησης των διδύμων από το σπίτι προτού να γεννηθεί το πρώτο τους παιδί. Το ονόμασαν Σοντάντ. Και ο Σοντάντ ήταν το πρώτο πλάσμα που γεννήθηκε στην Ουράντια, το οποίο τυλίχθηκε σε προστατευτικά σκεπάσματα τη στιγμή της γέννησής του. Η ανθρώπινη φυλή είχε αρχίσει και με την καινούργια αυτή εξέλιξη, εμφανίσθηκε το ένστικτο να φροντίζει κατάλληλα τα εξασθενούντα, σε αυξανόμενο βαθμό, βρέφη, τα οποία θα χαρακτήριζαν την προοδευτική εξέλιξη της διάνοιας της ευφυούς τάξης, σε αντίθεση με τον περισσότερο καθαρά ζωώδη τύπο.

63:3.2 Ο Άντον και η Φόντα είχαν συνολικά δέκα εννέα παιδιά και έζησαν για να απολαύσουν τη συντροφιά πενήντα σχεδόν εγγονών και μισής ντουζίνας δισέγγονων. Η οικογένεια κατοικούσε σε τέσσερα πέτρινα καταφύγια που εφάπτονταν μεταξύ τους, σχεδόν σαν σπηλιές, τρία από τα οποία συνδέονταν μεταξύ τους με διαδρόμους, που είχαν σκαφτεί στο μαλακό ασβεστόλιθο με εργαλεία από πυρόλιθο σχεδιασμένα από τα παιδιά του Άντον.

63:3.3 Οι πρώτοι αυτοί Αντονίτες εκδήλωναν ένα πολύ τονισμένο φυλετικό πνεύμα. Κυνηγούσαν σε ομάδες και ποτέ δεν περιπλανούνταν μακριά από το σπίτι. Φαίνεται πως αντιλαμβάνονταν ότι ήταν μια απομονωμένη και μοναδική ομάδα ζωντανών υπάρξεων και γι' αυτό απέφευγαν να χωρίζονται. Το αίσθημα αυτό της στενής συγγένειας αναμφίβολα οφείλετο στην βελτιωμένη διανοητική λειτουργία των συνοδών πνευμάτων.

63:3.4 Ο Άντον και η Φόντα εργάζονταν ακατάπαυστα για την ανατροφή και τον εξευγενισμό της οικογένειας. Έζησαν μέχρι τα σαράντα δύο, όταν και οι δύο σκοτώθηκαν κατά τη διάρκεια ενός σεισμού, από την πτώση ενός επικρεμάμενου βράχου. Πέντε από τα παιδιά τους και έντεκα εγγόνια τους χάθηκαν, μαζί τους και είκοσι, σχεδόν, από τους απογόνους τους τραυματίστηκαν σοβαρά.

63:3.5 Με το θάνατο των γονιών του, ο Σοντάντ, παρά το σοβαρά τραυματισμένο πόδι του, ανέλαβε αμέσως την αρχηγία της οικογένειας, ενώ είχε την αμέριστη βοήθεια της συζύγου του, της μεγαλύτερης αδελφής του. Η πρώτη τους δουλειά ήταν να συσσωρεύσουν πέτρες για να θάψουν τους νεκρούς γονείς τους, τα αδέλφια τους, τις αδελφές και τα παιδιά τους. Δεν πρέπει να δοθεί υπερβολική σημασία στην πράξη αυτή της ταφής. Οι απόψεις τους για τη μετά θάνατον σωτηρία ήταν πολύ ασαφείς και αόριστες, προερχόμενες κατά μέγα μέρος από τα φανταστικά και έντονα όνειρά τους.

^{63:3.6} Η οικογένεια αυτή του Άντον και της Φόντα έμεινε ενωμένη μέχρι την εικοστή γενεά, όταν ο συνδυασμός ανταγωνισμού για την τροφή και κοινωνικών προστριβών προκάλεσαν την απαρχή του διασκορπισμού.

4. ΟΙ ΑΝΤΟΝΙΚΕΣ ΦΥΛΕΣ

^{63:4.1} Οι πρωτόγονοι άνθρωποι – οι Αντονίτες – είχαν μαύρα μάτια και μελαψό δέρμα, κάτι μεταξύ κόκκινου και κίτρινου. Η μελανίνη είναι μία χρωστική ουσία η οποία βρίσκεται στο δέρμα όλων των ανθρώπινων υπάρξεων. Είναι η αρχική χρωστική ουσία του Αντονικού δέρματος. Στη γενική εμφάνιση και το χρώμα του δέρματος οι πρώιμοι αυτοί Αντονίτες έμοιαζαν περισσότερο με τους σημερινούς Εσκιμώους, απ' όσο με οποιοδήποτε άλλο τύπο σύγχρονων ανθρώπινων υπάρξεων. Ήταν τα πρώτα πλάσματα που χρησιμοποίησαν δέρματα ζώων ως προστασία κατά του κρύου. Είχαν λίγο περισσότερο τρίχωμα στο σώμα τους από τους σύγχρονους ανθρώπους.

^{63:4.2} Η ζωή της φυλής των ζώωδους υπόστασης προγόνων αυτών των πρώιμων ανθρώπων προανήγγειλε την απαρχή πολυάριθμων κοινωνικών συμβάσεων, ενώ με τα διευρυμένα συναισθήματα και τις αυξημένες εγκεφαλικές δυνάμεις των πλασμάτων αυτών, υπήρξε μία άμεση εξέλιξη στην κοινωνική οργάνωση και ένας νέος καταμερισμός των εργασιών στην φυλή. Ήταν εξαιρετικά μιμητικοί, το ένστικτο, όμως, της υποκρισίας ήταν ελάχιστα ανεπτυγμένο και η αίσθηση του χιούμορ ήταν απόλυτα, σχεδόν, απύσχη. Ο πρωτόγονος άνθρωπος χαμογελούσε περιστασιακά, αλλά ποτέ δεν παραδόθηκε σ' ένα εγκάρδιο γέλιο. Το χιούμορ υπήρξε η κληρονομιά της μεταγενέστερης Αδαμικής φυλής. Αυτές οι πρώιμες ανθρώπινες υπάρξεις δεν ήταν τόσο ευαίσθητοι στον πόνο, ούτε αντιδρούσαν τόσο έντονα στις δυσάρεστες καταστάσεις, όσο πολλοί από τους μετέπειτα εξελισσόμενους θνητούς. Η γέννηση των παιδιών δεν αποτελούσε οδυνηρή και εξαντλητική δοκιμασία για τη Φόντα και τις άμεσες απογόνους της.

^{63:4.3} Ήταν μια θαυμάσια φυλή. Τα αρσενικά μάχονταν ηρωικά για την ασφάλεια των συντρόφων τους και των παιδιών τους. Τα θηλυκά ήταν τρυφερά αφοσιωμένα στα παιδιά τους. Ο πατριωτισμός τους, όμως, περιοριζέτο αποκλειστικά στην άμεση οικογένεια. Ήταν πολύ πιστοί στις οικογένειές τους. Πέθαιναν χωρίς δισταγμό για να υπερασπίσουν τα παιδιά τους, αλλά δεν ήταν ικανοί να συλλάβουν την ιδέα να προσπαθήσουν να κάνουν τον κόσμο καλύτερο για τα εγγόνια τους. Ο αλτρουισμός ήταν ακόμη αγέννητος στην ανθρώπινη καρδιά, παρά το ότι όλα τα συναισθήματα τα απαραίτητα για τη γέννηση της θρησκείας ήταν ήδη παρόντα σ' αυτούς τους ιθαγενείς της Ουράντια.

^{63:4.4} Οι πρώιμοι αυτοί άνθρωποι διέθεταν μια συγκινητική στοργή για τους συντρόφους τους και σίγουρα είχαν μια πραγματική, αν και χονδροειδή, αντίληψη της φιλίας. Ήταν κοινό θέαμα, σε μεταγενέστερους καιρούς, κατά τις διαρκώς επαναλαμβανόμενες μάχες τους με κατώτερες φυλές, να βλέπει κανείς έναν από τους πρωτόγονους αυτούς ανθρώπους να μάχεται θαρραλέα με το ένα χέρι, ενώ αγωνιζόταν μαζί, προσπαθώντας να προστατεύσει και να γλιτώσει ένα πληγωμένο συμπολεμιστή. Πολλές από τις πλέον ευγενείς και ανώτερες ανθρώπινες ιδιότητες της μετέπειτα εξελικτικής ανάπτυξης, προαγγέλλονταν συγκινητικά σ' αυτούς τους πρωτόγονους λαούς.

63:4.5 Η αρχική Αντονική φυλή διατήρησε μια αδιάσπαστη γραμμή αρχηγίας ως την εικοστή έβδομη γενεά, όταν, χωρίς αρσενικό απόγονο να υπάρχει μεταξύ των άμεσων απογόνων του Σοντάντ, δύο αντίπαλοι υποψήφιοι αρχηγοί της φυλής άρχισαν πάσει δυνάμει να πολεμούν για την κυριαρχία.

63:4.6 Πριν την εκτεταμένη διασπορά των Αντονικών φυλών, μια αρκετά εξελιγμένη γλώσσα είχε αναπτυχθεί από τις αρχικές τους προσπάθειες να επικοινωνήσουν μεταξύ τους. Η γλώσσα αυτή συνέχισε να αναπτύσσεται και καθημερινές, σχεδόν, προσθήκες γίνονταν σ' αυτήν εξ αιτίας των νέων εφευρέσεων και προσαρμογών στο περιβάλλον, οι οποίες αναπτύχθηκαν από αυτούς τους δραστήριους, ακούραστους και περίεργους λαούς. Και η γλώσσα αυτή έγινε ο λόγος της Ουράντια, η γλώσσα της αρχικής ανθρώπινης οικογένειας, ως τη μεταγενέστερη εμφάνιση των έγχρωμων φυλών.

63:4.7 Καθώς περνούσε ο καιρός, οι Αντονικές φυλές αυξάνονταν αριθμητικά και η επαφή των διασκορπισμένων οικογενειών δημιούργησε προστριβές και παρανοήσεις. Δύο μόνο πράγματα απασχολούσαν το νου αυτών των ανθρώπων: Το κυνήγι για να βρουν τροφή και ο πόλεμος για να εκδικηθούν κάποια πραγματική, ή υποθετική αδικία, ή προσβολή εκ μέρους των γειτονικών φυλών.

63:4.8 Τα οικογενειακά τιμάρια αυξήθηκαν, ξέσπασαν πόλεμοι μεταξύ των φυλών, ενώ οι ευγενέστερες και προηγμένες ομάδες υπέστησαν σημαντικές απώλειες μεταξύ των καλύτερων στοιχείων τους. Ορισμένα από τα πολυτιμότερα γένη με ικανότητες και ευφυία χάθηκαν για πάντα από τον κόσμο. Η πρώιμη αυτή φυλή και ο πρωτόγονος πολιτισμός της απειλήθηκαν με εξόντωση από τον αδιάκοπο αυτό πόλεμο των φυλών.

63:4.9 Είναι αδύνατο να παρακινήσει κανείς τέτοιες πρωτόγονες υπάρξεις να ζήσουν μαζί ειρηνικά για πολύ καιρό. Ο άνθρωπος είναι απόγονος των μαχόμενων ζώων και, όταν έρχονταν σε στενή επαφή, οι απολίτιστοι άνθρωποι εξόργιζαν και προσέβαλλαν ο ένας τον άλλο. Οι Φορείς της Ζωής γνωρίζουν αυτή την τάση μεταξύ των εξελικτικών πλασμάτων και αναλόγως προνοούν για τον τελικό διαχωρισμό των αναπτυσσόμενων ανθρώπινων υπάρξεων σε τουλάχιστον τρεις, και συχνότερα σε έξι, ευδιάκριτες και ξεχωριστές φυλές.

5. Η ΔΙΑΣΠΟΡΑ ΤΩΝ ΑΝΤΟΝΙΤΩΝ

63:5.1 Οι πρώιμες φυλές του Άντον δεν διείσδυσαν βαθιά στην Ασία και δεν πήγαν, αρχικά, στην Αφρική. Η γεωγραφία εκείνων των καιρών τους έδειχνε το βορρά και οι άνθρωποι αυτοί ταξίδεψαν όλο και μακρύτερα, προς το βορρά, μέχρις ότου τους σταμάτησε ο αργά προελαύνων πάγος του τρίτου παγετώνα.

63:5.2 Πριν το εκτεταμένο στρώμα πάγου φθάσει στη Γαλλία και τα Βρετανικά Νησιά, οι απόγονοι του Άντον και της Φόντα είχαν προχωρήσει δυτικά στην Ευρώπη και είχαν ιδρύσει περισσότερες από χίλιες ξεχωριστές αποικίες κατά μήκος μεγάλων ποταμών, που οδηγούσαν στα ζεστά νερά της Βόρειας Θάλασσας.

63:5.3 Αυτές οι Αντονικές φυλές ήταν οι πρώιμοι κάτοικοι των ποταμών της Γαλλίας. Ζούσαν κατά μήκος του ποταμού Σομ για δεκάδες χιλιάδες χρόνων. Ο Σομ είναι το μοναδικό ποτάμι που δεν άλλαξε από τους παγετώνες, κυλώντας προς τη θάλασσα εκείνους τους καιρούς, ακριβώς όπως και σήμερα. Και τούτο εξηγεί το λόγο που τόσα πολλά στοιχεία των απογόνων του Άντον βρίσκονται κατά μήκος της πορείας του ποταμού στην κοιλάδα αυτή.

63:5.4 Οι ιθαγενείς αυτοί της Ουράντια δεν ήσαν δενδρόβιοι, αν και σε επείγουσες περιπτώσεις εξακολουθούσαν να ανεβαίνουν στις δεντροκορφές. Συνήθως κατοικούσαν στα καταφύγια

που τους προσέφεραν επικρεμάμενοι βράχοι κατά μήκος των ποταμών, καθώς και σε σπηλιές στα πρανή των λόφων, οι οποίες τους προσέφεραν καλή θέα οποιουδήποτε πλησίαζε και τους προφύλασσαν από τα στοιχεία της φύσης. Μπορούσαν, έτσι, να απολαμβάνουν την άνεση της φωτιάς τους, χωρίς να ενοχλούνται πάρα πολύ από τον καπνό. Ούτε ήταν πραγματικοί άνθρωποι των σπηλαίων, αν και τους χρόνους που ακολούθησαν, τα μεταγενέστερα στρώματα του πάγου ήλθαν πιο νότια και οδήγησαν τους απογόνους τους στις σπηλιές. Προτιμούσαν να στρατοπεδεύουν κοντά στις παρυφές ενός δάσους και πλάι σ' ένα ποτάμι.

63:5.5 Πολύ γρήγορα έγιναν αξιοπρόσεκτα επιτήδριοι στο να κρύβουν τις εν μέρει προφυλαγμένες κατοικίες τους και επεδείκνυν μεγάλη επιδεξιότητα στο να φτιάχνουν πέτρινα υπνοδωμάτια, θολωτές πέτρινες καλύβες, μέσα στις οποίες έμπαιναν έρποντας τη νύκτα. Η είσοδος σε μια τέτοια καλύβα έκλεινε με μία πέτρα που κυλούσαν μπροστά της, μια μεγάλη πέτρα που είχε τοποθετηθεί στο εσωτερικό για το σκοπό αυτό, πριν μπουν τελικά στη θέση τους οι πέτρες της στέγης.

63:5.6 Οι Αντονίτες ήταν ατρόμητοι και επιτυχημένοι κυνηγοί και, με εξαίρεση τα άγρια μούρα και ορισμένα φρούτα των δένδρων, ζούσαν αποκλειστικά με σάρκα. Όπως ο Άντον είχε εφεύρει το πέτρινο τσεκούρι, έτσι και οι απόγονοί του ανεκάλυψαν γρήγορα και χρησιμοποίησαν αποτελεσματικά τη ρίψη του ρόπαλου και του καμακιού. Επιτέλους, ένας που έφτιαχνε εργαλεία λειτουργούσε σε συνδυασμό με ένα χέρι που μπορούσε να τα χειρισθεί και οι πρώιμοι αυτοί άνθρωποι έγιναν πολύ επιδέξιοι στην κατασκευή εργαλείων από πυρόλιθο. Ταξίδευαν προς κάθε κατεύθυνση αναζητώντας πυρόλιθο, εν πολλοίς όπως οι σύγχρονοι άνθρωποι ταξιδεύουν στα πέρατα της γης σε αναζήτηση χρυσού, πλατίνας και διαμαντιών.

63:5.7 Και με πολλούς άλλους τρόπους, αυτές οι Αντονικές φυλές εκδήλωναν ένα βαθμό ευφυΐας, την οποία οι οπισθοδρομούντες απόγονοί τους δεν επέτυχαν σε μισό εκατομμύριο χρόνια, αν και επανανεκάλυψαν πολλές φορές διάφορες μεθόδους για να ανάβουν φωτιά.

6. Ο ΟΝΑΓΚΑΡ – Ο ΠΡΩΤΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

63:6.1 Καθώς η Αντονική διασπορά διευρύνετο, το πολιτιστικό και πνευματικό επίπεδο των φυλών οπισθοχώρησε για σχεδόν δέκα χιλιάδες χρόνια, μέχρι την εποχή του Όναγκαρ, ο οποίος ανέλαβε την αρχηγία των φυλών αυτών, έφερε την ειρήνη μεταξύ τους και για πρώτη φορά, τους οδήγησε όλους στη λατρεία του «Δότη της Αναπνοής σε ανθρώπους και ζώα.»

63:6.2 Η φιλοσοφία του Άντον ήταν πολύ μπερδεμένη. Μετά βίας είχε αποφύγει το να λατρεύει τη φωτιά, εξ αιτίας της μεγάλης ανακούφισης που έπαιρνε από την τυχαία ανακάλυψη της φωτιάς. Η λογική, ωστόσο, τον οδήγησε από τη δική του ανακάλυψη στον ήλιο, ως ανώτερη πηγή θερμότητας και φωτός που ενέπνεε μεγαλύτερο δέος, αλλά ήταν πολύ μακρινός κι' έτσι ο Άντον δεν λάτρεψε τον ήλιο.

63:6.3 Οι Αντονίτες γρήγορα ανέπτυξαν ένα φόβο έναντι των στοιχείων της φύσης – της βροντής, της αστραπής, της βροχής, του χιονιού, του χαλαζιού και του πάγου. Η πείνα, ωστόσο, ήταν η συνεχώς επαναλαμβανόμενη παρόρμηση των καιρών εκείνων και εφ' όσον σε μεγάλο βαθμό συντηρούνταν από τα ζώα, ανέπτυξαν, τελικά, ένα είδος λατρείας των ζώων. Για τον Άντον, τα μεγαλύτερα ζώα που χρησίμευαν για τροφή, αποτελούσαν σύμβολα δημιουργικού σθένους και υποστηρικτικής δύναμης. Από καιρό σε καιρό, έγινε συνήθεια να ορίζουν διάφορα από τα μεγαλύτερα ζώα ως αντικείμενα λατρείας. Όσο καιρό ένα ζώο ήταν δημοφιλές, χονδροειδή σκίτσα του σχεδιάζονταν στους τοίχους των σπηλαίων και,

αργότερα, καθώς εξακολουθούσε η πρόοδος στις τέχνες, αυτοί οι θεοί-ζώα σκαλίζονταν σε διάφορα κοσμήματα.

63:6.4 Πολύ νωρίς οι Αντονικοί λαοί απέκτησαν τη συνήθεια να απέχουν από τη βρώση της σάρκας του ζώου που λάτρευε η φυλή. Τώρα πλέον, για να εντυπωσιάσουν περισσότερο το νου των νέων τους, ανέπτυξαν μια ευλαβική τελετουργία που ελάμβανε χώρα γύρω από το σώμα ενός από τα λατρεύόμενα αυτά ζώα. Και ακόμη αργότερα, η πρωτόγονη αυτή παράσταση εξελίχθηκε στις περισσότερες περίτεχνες εξιλαστήριες τελετουργίες των απογόνων τους. Και αυτή είναι η απαρχή της θυσίας ως μέρους της λατρείας. Αυτή η ιδέα εκπονήθηκε από τον Μωυσή στην Εβραϊκή ιεροτελεστία και διατηρήθηκε, κατ' αρχήν, από τον Απόστολο Παύλο ως το δόγμα για την εξιλέωση από την αμαρτία δια της «ρύσης του αίματος.»

63:6.5 Το ότι η τροφή ήταν αυτό που είχε τη μεγαλύτερη σπουδαιότητα στη ζωή αυτών των πρωτόγονων ανθρώπινων υπάρξεων, φαίνεται από την προσευχή που διδάσκονταν οι απλοϊκοί αυτοί άνθρωποι από τον Όναγκαρ, το μεγάλο τους δάσκαλο. Και η προσευχή αυτή, έλεγε:

63:6.6 «Ω, Ανάσα της Ζωής, δώσε μας και σήμερα την τροφή της ημέρας, απάλλαξέ μας από την κατάρρα του πάγου, σώσε μας από τους εχθρούς μας στο δάσος και με ευσπλαγχία δέξου μας στο Μεγάλο Επέκεινα.»

63:6.7 Ο Όναγκαρ είχε το αρχηγείο του στις βόρειες ακτές της αρχαίας Μεσογείου, στην περιοχή της σημερινής Κασπίας Θάλασσας, σε μία αποικία που ονομαζόταν Ομπάν, τον τόπο στάσης κατά την προς βορρά στροφή της διαδρομής που οδηγούσε βόρεια της γης της Μεσοποταμίας στο νότο. Από το Ομπάν έστειλε δάσκαλους στις απομακρυσμένες αποικίες για να διαδώσουν το νέο του δόγμα περί της μοναδικής Θεότητας, καθώς και την άποψή του για τη μέλλουσα ζωή, την οποία αποκαλούσε το Μεγάλο Επέκεινα. Αυτοί οι απεσταλμένοι του Όναγκαρ ήταν οι πρώτοι ιεραπόστολοι του κόσμου. Επιπλέον ήταν οι πρώτες ανθρώπινες υπάρξεις που μαγείρευαν το κρέας, οι πρώτοι που χρησιμοποίησαν συστηματικά τη φωτιά για την παρασκευή της τροφής. Μαγείρευαν το κρέας στην άκρη μιας βέργας, καθώς επίσης και σε καυτές πέτρες. Αργότερα έψηναν μεγάλα κομμάτια στη φωτιά, οι απόγονοί τους, όμως, επανήλθαν σχεδόν ολοκληρωτικά στη χρήση του ωμού κρέατος.

63:6.8 Ο Όναγκαρ γεννήθηκε 983,323 χρόνια πριν (από το έτος 1934 μ.Χ.) και έζησε για να φθάσει εξήντα εννέα χρονών. Η καταγραφή των επιτευγμάτων αυτού του κυρίαρχου νου και πνευματικού αρχηγού της προ του Πλανητικού Πρίγκιπα εποχής αποτελεί μια συναρπαστική εξιστόρηση της οργάνωσης αυτών των πρωτόγονων ανθρώπων σε μια πραγματική κοινωνία. Ίδρυσε μια δυναμική κυβέρνηση της φυλής, παρόμοια της οποίας δεν επιτεύχθηκε από τις μετέπειτα γενεές για πολλές χιλιετίες. Ποτέ ξανά, μέχρι την άφιξη του Πλανητικού Πρίγκιπα, δεν υπήρξε τέτοιος ανώτερος πνευματικός πολιτισμός στη γη. Οι απλοϊκός αυτός λαός διέθετε μία αληθινή, αν και πρωτόγονη θρησκεία, η οποία, όμως, χάθηκε από τους εκφυλιζόμενους απογόνους τους.

63:6.9 Παρά το ότι τόσο ο Άντον όσο και η Φόντα είχαν δεχθεί τους Προσαρμοστές της Σκέψης, όπως και πολλοί από τους απογόνους τους, δεν ήταν παρά ως τις μέρες του Όναγκαρ που οι Προσαρμοστές και τα σεραφείμ-φρουροί ήλθαν στην Ουράντια σε μεγάλους αριθμούς. Αυτός ήταν, πράγματι, ο χρυσός αιώνας του πρωτόγονου ανθρώπου.

7. Η ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ANTON ΚΑΙ ΤΗΣ ΦΟΝΤΑ

63:7.1 Ο Άντον και η Φόντα, οι θαυμάσιοι ιδρυτές της ανθρώπινης φυλής, αναγνωρίστηκαν την εποχή της κρίσης της Ουράντια, με την άφιξη του Πλανητικού Πρίγκιπα και σε εύθετο χρόνο εμφανίσθηκαν από το καθεστώς των κόσμων-δωμάτων, με την ιδιότητα των πολιτών της Τζερουζέμ. Αν και δεν τους επιτράπη ποτέ να επιστρέψουν στην Ουράντια, είναι γνώστες της ιστορίας της φυλής την οποία θεμελίωσαν. Εθλίβησαν για την προδοσία του Καλιγκάστια, πικράθηκαν εξ αιτίας της αποτυχίας του Αδάμ, αλλά αγαλλίασαν εξαιρετικά όταν ελήφθη η αναγγελία ότι ο Μιχαήλ είχε επιλέξει τον κόσμο τους ως σκηνή της τελικής του επιφοίτησης.

63:7.2 Στη Τζερουζέμ ο Άντον και η Φόντα συγχωνεύθηκαν με τους Προσαρμοστές τους της Σκέψης, όπως και αρκετά από τα παιδιά τους, περιλαμβανομένου του Σοντάντ, η πλειονότητα, όμως, ακόμη και των άμεσων απογόνων τους, επέτυχε μόνο τη δια του Πνεύματος συγχώνευση.

63:7.3 Ο Άντον και η Φόντα, αμέσως μετά την άφιξή τους στην Τζερουζέμ, έλαβαν την άδεια από τον Κυρίαρχο του Συστήματος να επιστρέψουν στον πρώτο κόσμο-δώμα για να υπηρετήσουν με τις μοροντιανές προσωπικότητες, οι οποίες καλωσόρισαν τους οδοιπόρους του χρόνου από την Ουράντια στις ουράνιες σφαίρες. Και η υπηρεσία αυτή τους ανετέθη επ' αόριστον. Ζήτησαν να στείλουν χαιρετισμούς στην Ουράντια, σχετικά με τις αποκαλύψεις αυτές, αλλά αυτή η παράκλησή τους, συνετά, δεν έγινε δεκτή.

63:7.4 Και αυτή είναι η εξιστόρηση του πλέον ηρωικού και συναρπαστικού κεφαλαίου σ' ολόκληρη την ιστορία της Ουράντια, η ιστορία της εξέλιξης, οι αγώνες της ζωής, ο θάνατος και η αιώνια σωτηρία των μοναδικών γονέων ολόκληρης της ανθρωπότητας.

63:7.5 [Παρουσιάστηκε από έναν Φορέα της Ζωής, ο οποίος διαμένει στην Ουράντια.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 64

ΟΙ ΕΞΕΛΙΚΤΙΚΕΣ ΦΥΛΕΣ ΤΩΝ ΧΡΩΜΑΤΩΝ

64:0.1 Αυτή είναι η ιστορία των εξελικτικών φυλών της Ουράντια από τις μέρες του Άντον και της Φόντα, σχεδόν ένα εκατομμύριο χρόνια πριν, τους καιρούς του Πλανητικού Πρίγκιπα, ως το τέλος της εποχής των παγετώνων.

64:0.2 Η ανθρώπινη φυλή έχει ηλικία σχεδόν ενός εκατομμυρίου χρόνων και το πρώτο ήμισυ της ιστορίας αυτής αντιστοιχεί, πρόχειρα, στις προ του Πλανητικού Πρίγκιπα μέρες της Ουράντια. Το δεύτερο ήμισυ της ιστορίας της ανθρωπότητας αρχίζει την εποχή της άφιξης του Πλανητικού Πρίγκιπα και την εμφάνιση των έξι εγχρώμων φυλών και πρόχειρα αντιστοιχεί στην περίοδο που κοινά θεωρείται ως η Παλαιολιθική Εποχή.

1. ΟΙ ΑΝΤΟΝΙΚΟΙ ΙΘΑΓΕΝΕΙΣ

64:1.1 Ο πρωτόγονος άνθρωπος έκανε την εξελικτική του εμφάνιση στη γη κατά τι λιγότερο από ένα εκατομμύριο χρόνια και είχε μια δυναμική διαδρομή. Ενστικτωδώς προσπάθησε να διαφύγει τον κίνδυνο να αναμειχθεί με τις κατώτερες πιθηκοειδείς φυλές. Δεν μπορούσε, όμως, να μεταναστεύσει προς ανατολάς, εξ αιτίας των άνυδρων ορέων του Θιβέτ, 9,000 μέτρα πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας. Ούτε μπορούσε να προχωρήσει προς δυσμάς, ή προς νότον, εξ αιτίας της διευρυμένης Μεσογείου Θαλάσσης, η οποία τότε εκτείνετο προς τα ανατολικά, ως τον Ινδικό Ωκεανό. Και όπως προχώρησε βόρεια, συνάντησε τον προελαύνοντα πάγο. Αλλά ακόμη και όταν η περαιτέρω μετανάστευση εμποδίστηκε από τον πάγο και, παρά το γεγονός ότι οι διεσπαρμένες φυλές γίνονταν ολοένα περισσότερες

εχθρικές, στις πλέον ευφυείς ομάδες ποτέ δεν άρεσε η ιδέα να πάνε προς νότον, να ζήσουν μεταξύ των τριχωτών, δενδρόβιων εξαδέλφων τους με την κατώτερη διάνοια.

64:1.2 Πολλά από τα αρχαιότερα θρησκευτικά συναισθήματα του ανθρώπου εξελίχθηκαν από την αίσθηση της αδυναμίας του στο απομονωμένο περιβάλλον της γεωγραφικής αυτής περιοχής – βουνά στα δεξιά, θάλασσα στα αριστερά και πάγος μπροστά του. Αλλά οι προοδευτικοί αυτοί Αντονίτες δεν θα επέστρεφαν στους κατώτερους, δενδρόβιους συγγενείς τους στο νότο.

64:1.3 Οι Αντονίτες αυτοί απέφυγαν τα δάση, σε αντίθεση με τις συνήθειες των μη ανθρώπινων συγγενών τους. Στα δάση ο άνθρωπος πάντα εκφυλιζόταν. Η ανθρώπινη εξέλιξη είχε κάνει πρόοδο μόνο σε ανοικτούς χώρους και σε υψηλότερα γεωγραφικά πλάτη. Το κρύο και η πείνα των ανοικτών περιοχών διεγείρει τη δράση, την εφευρετικότητα και τη επινοητικότητα. Ενώ αυτές οι Αντονικές φυλές εξελίσσονταν στους πρωτοπόρους της σύγχρονης ανθρώπινης φυλής, μέσα στις κακουχίες και τις στερήσεις αυτών των άγριων, βόρειων κλιμάτων, τα υποανάπτυκτα εξαδέλφια τους εντρυφούσαν στα νότια τροπικά δάση της γης της αρχικής, κοινής καταγωγής τους.

64:1.4 Τα γεγονότα αυτά συνέβησαν κατά την περίοδο του τρίτου παγετώνα, του πρώτου σύμφωνα με τη άποψη των γεωλόγων. Οι δύο πρώτοι παγετώνες δεν ήταν εκτεταμένοι στη νότια Ευρώπη.

64:1.5 Κατά το μεγαλύτερο μέρος της εποχής των παγετώνων η Αγγλία συνδέετο δια ξηράς με τη Γαλλία, ενώ αργότερα η Αφρική ενώθηκε με την Ευρώπη δια της Σικελικής γέφυρας της ξηράς. Την εποχή των Αντονικών μεταναστεύσεων υπήρχε ένας συνεχής δρόμος ξηράς από την Αγγλία, στη δύση, μέσω της Ευρώπης και της Ασίας, ως την Ιάβα, στην ανατολή. Η Αυστραλία, ωστόσο, ήταν και πάλι απομονωμένη, πράγμα το οποίο εξήρε την ανάπτυξη της δικής της, ιδιάζουσας πανίδας.

64:1.6 950,000 χρόνια πριν, οι απόγονοι του Άντον και της Φόντα είχαν μεταναστεύσει μακριά στην ανατολή και τη δύση. Προς δυσμάς, πέρασαν στην Ευρώπη προς τη Γαλλία και την Αγγλία. Σε κατοπινούς χρόνους διείσδυσαν ανατολικά ως την Ιάβα, όπου πολύ πρόσφατα βρέθηκαν τα οστά τους – του αποκαλούμενου ανθρώπου της Ιάβα – και έπειτα ταξίδεψαν ως την Τασμανία.

64:1.7 Οι ομάδες που πήγαν δυτικά μολύνθηκαν λιγότερο από τα υποανάπτυκτα γένη της κοινής προγονικής καταγωγής, απ' όσο εκείνες που πήγαν ανατολικά, οι οποίες τόσο ελεύθερα αναμείχθηκαν με τα καθυστερημένα, ζώδους υπόστασης, εξαδέλφια τους. Αυτά τα μη προοδευτικά άτομα περιπλανήθηκαν προς νότον και γρήγορα ζευγάρωσαν με κατώτερες φυλές. Αργότερα, αυξημένοι αριθμοί των μιγάδων απογόνων τους επέστρεψαν στο βορρά για να ζευγαρώσουν με τους ραγδαία εξαπλούμενους Αντονικούς λαούς και αυτές οι ατυχείς συνενώσεις εκφύλισαν σίγουρα το ανώτερο γένος. Όλο και λιγότερες από τις πρωτόγονες αποικίες διατήρησαν τη λατρεία του Δότη της Αναπνοής. Αυτός ο πρώιμος, αρχικός πολιτισμός απειλείτο με αφανισμό.

64:1.8 Και έτσι γινόταν στην Ουράντια. Πολλά υποσχόμενοι πολιτισμοί εκφυλίσθηκαν στη συνέχεια και εξοντώθηκαν, τελικά, από την αφροσύνη του να επιτρέπουν στους ανώτερους να τεκνοποιούν με τους κατώτερους.

2. ΟΙ ΛΑΟΙ ΤΟΥ ΦΟΞΩΛΛ

64:2.1 900,000 χρόνια πριν οι τέχνες του Άντον και της Φόντα, αλλά και ο πολιτισμός του Όναγκαρ εξαφανίζονταν από το πρόσωπο της γης. Πολιτισμός, θρησκεία, ακόμη και η επεξεργασία του πυρόλιθου ήταν στη μεγαλύτερή τους ύφεση.

64:2.2 Αυτές ήταν οι εποχές κατά τις οποίες μεγάλοι αριθμοί κατώτερων ομάδων από μιγάδες κατέφθαναν στην Αγγλία από τη νότια Γαλλία. Οι φυλές αυτές είχαν σε τόσο μεγάλο βαθμό αναμειχθεί με τα πιθηκόμορφα πλάσματα των δασών ώστε, μετά βίας θεωρούνταν άνθρωποι. Δεν είχαν θρησκεία, αλλά κατεργάζονταν πρωτόγονα τον πυρόλιθο και διέθεταν αρκετή ευφυΐα για να ανάβουν φωτιά.

64:2.3 Στην Ευρώπη τους ακολούθησε ένας κάπως ανώτερος και γόνιμος λαός, οι απόγονοι των οποίων γρήγορα σκορπίστηκαν σ' ολόκληρη την ήπειρο, από τους πάγους στο βορρά, ως τις Άλπεις και τη Μεσόγειο στο νότο. Οι φυλές αυτές αποτελούν την αποκαλούμενη *Φυλή της Χαϊδελβέργης*.

64:2.4 Κατά τη μακρόχρονη αυτή περίοδο της παρακμής του πολιτισμού οι λαοί του Φόξχωλλ της Αγγλίας και οι φυλές Μπάντοναν βορειοδυτικά της Ινδίας εξακολούθησαν να διατηρούν μερικές από τις παραδόσεις του Άντον και κάποια υπολείμματα της κουλτούρας του Όναγκαρ.

64:2.5 Οι λαοί του Φόξχωλλ πήγαν ακόμη πιο δυτικά και επέτυχαν να διατηρήσουν μεγάλο μέρος της κουλτούρας του Άντον. Διατήρησαν, επίσης, τη γνώση της κατεργασίας του πυρόλιθου, την οποία μετέδωσαν στους απογόνους τους, τους αρχαίους προγόνους των Εσκιμώων.

64:2.6 Αν και τα κατάλοιπα των λαών του Φόξχωλλ ήταν τα τελευταία που ανακαλύφθηκαν στην Αγγλία, αυτοί οι Αντονίτες ήταν πραγματικά οι πρώτες ανθρώπινες υπάρξεις που έζησαν σ' αυτές τις περιοχές. Την εποχή εκείνη η γέφυρα της ξηράς ένωνε τη Γαλλία με την Αγγλία. Και αφού οι περισσότερες από τις πρώιμες αποικίες των απογόνων του Άντον βρίσκονταν κατά μήκος των ποταμών και των ακτών εκείνης της παλιάς εποχής, τώρα είναι κάτω από τα νερά του Αγγλικού Διαύλου και της Βόρειας Θάλασσας, αλλά τρεις, ή τέσσερις είναι ακόμη πάνω από το νερό, στις Αγγλικές ακτές.

64:2.7 Πολλοί από τους περισσότερο ευφυείς και πνευματικούς λαούς του Φόξχωλλ διατήρησαν τη φυλετική τους υπεροχή και διαιώνισαν τα πρωτόγονα θρησκευτικά τους έθιμα. Και αυτοί οι λαοί, καθώς αργότερα αναμείχθηκαν με τα επόμενα γένη, ταξίδεψαν δυτικά από την Αγγλία, μετά την τελευταία δοκιμασία των πάγων και επέζησαν ως οι σημερινοί Εσκιμώοι.

3. ΟΙ ΦΥΛΕΣ ΤΟΥ ΜΠΑΝΤΟΝΑΝ

64:3.1 Εκτός των λαών του Φόξχωλλ στη δύση, ένα άλλο κέντρο αγώνα του πολιτισμού διατηρήθηκε στην ανατολή. Η ομάδα αυτή διέμενε στις υπώρειες των υψιπέδων της βορειοδυτικής Ινδίας, μεταξύ των φυλών του Μπάντοναν, τρισέγγονου του Άντον. Οι λαοί αυτοί ήταν οι μοναδικοί απόγονοι του Άντον οι οποίοι δεν έκαναν ποτέ ανθρωποθυσίες.

64:3.2 Αυτοί οι Μπαντονίτες των υψιπέδων κατέλαβαν ένα εκτεταμένο οροπέδιο που το περιτριγύριζαν δάση, το διέσχιζαν ποτάμια και όπου αφθονούσε το κυνήγι. Όπως μερικά από τα εξαδέλφια τους στο Θιβέτ, ζούσαν σε πρωτόγονες πέτρινες καλύβες, σε σπηλιές στα πρανή των λόφων και σε ημιυπόγεια περάσματα.

64:3.3 Ενώ οι φυλές του βορρά ανέπτυσαν όλο και μεγαλύτερο φόβο για τους πάγους, εκείνοι που ζούσαν κοντά στην κοιτίδα της προέλευσής τους κατέληξαν να φοβούνται υπερβολικά

το νερό. Έβλεπαν τη χερσόνησο της Μεσοποταμίας να βυθίζεται σιγά-σιγά στον ωκεανό και, παρά το ότι ξαναβγήκε μερικές φορές, οι παραδόσεις των πρωτόγονων αυτών φυλών ωρίμασαν γύρω από τους κινδύνους της θάλασσας και το φόβο του περιοδικού καταποντισμού. Και ο φόβος αυτός, μαζί με την εμπειρία τους από τις πλημμύρες των ποταμών, εξηγεί το γιατί αναζήτησαν τα υψίπεδα, ως ασφαλές μέρος για να ζήσουν.

64:3.4 Προς τα ανατολικά των λαών του Μπάντοναν, στους Λόφους του Σίγουαλικ στη βόρεια Ινδία βρίσκονται απολιθώματα, τα οποία πλησιάζουν περισσότερο τους μεταβατικούς τύπους ανθρώπου, καθώς και τις διάφορες προανθρώπινες ομάδες, παρά οποιεσδήποτε άλλες στη γη.

64:3.5 850,000 χρόνια πριν οι ανώτερες Μπαντόνιες φυλές άρχισαν εξοντωτικό πόλεμο εναντίον των κατώτερων, ανιμαλιστών γειτόνων τους. Σε λιγότερα από εκατό χρόνια, οι περισσότερες από τις παραμεθόριες ζώδεις ομάδες των περιοχών αυτών είχαν είτε εξοντωθεί, είτε οπισθοχωρήσει στα νοτιότερα δάση. Η εκστρατεία αυτή για την εξόντωση των κατώτερων επέφερε μία ελαφρά βελτίωση στις φυλές των λόφων, της εποχής εκείνης. Και οι μικτοί απόγονοι αυτού του βελτιωμένου γένους των Μπαντονιτών εμφανίστηκε στο πεδίο της δράσης ως ένας φαινομενικά καινούργιος λαός – η φυλή του *Νεάντερταλ*.

4. ΟΙ ΦΥΛΕΣ ΤΟΥ ΝΕΑΝΤΕΡΤΑΛ

64:4.1 Οι άνθρωποι του Νεάντερταλ ήταν εξαιρετικοί μαχητές και ταξίδευαν πολύ. Σταδιακά εξαπλώθηκαν από τα κέντρα τους στα υψίπεδα της Βορειοδυτικής Ινδίας ως τη Γαλλία, προς τα δυτικά, την Κίνα, προς τα ανατολικά, ακόμα και προς τα κάτω, στη βόρεια Αφρική. Κυριάρχησαν στον κόσμο σχεδόν για μισό εκατομμύριο χρόνια, ως την εποχή της μετανάστευσης των έγχρωμων φυλών.

64:4.2 800,000 χρόνια πριν το κυνήγι ήταν πλούσιο. Πολλά είδη ελαφιών, όπως επίσης ελέφαντες και ιπποπόταμοι περιπλανώντο στην Ευρώπη. Τα βοοειδή ήταν άφθονα. Τα άλογα και οι λύκοι βρίσκονταν παντού. Οι Νεαντερτάλιοι ήταν σπουδαίοι κυνηγοί και οι φυλές στη Γαλλία ήταν οι πρώτες που υιοθέτησαν την πρακτική του να αφήνουν τους πλέον επιτυχημένους κυνηγούς να διαλέγουν τις γυναίκες που ήθελαν ως συζύγους.

64:4.3 Οι τάρανδοι ήταν πάρα πολύ χρήσιμοι σ' αυτούς τους Νεαντερτάλιους λαούς χρησιμεύοντας ως τροφή, ένδυση, αλλά και για την κατασκευή εργαλείων, αφού χρησιμοποιούσαν ποικιλοτρόπως τα κέρατα και τα οστά τους. Είχαν ελάχιστη καλλιέργεια, αλλά είχαν βελτιώσει πολύ την κατεργασία του πυρόλιθου, μέχρις ότου έφθασαν, σχεδόν, τα επίπεδα των ημερών του Άντον. Τα μεγάλα κομμάτια πυρόλιθου που προσδένονταν σε ξύλινες λαβές χρησιμοποιούνταν και πάλι σαν τσεκούρια και αξίνες.

64:4.4 750,000 χρόνια πριν, το τέταρτο στρώμα των πάγων είχε ήδη αρχίσει το ταξίδι του προς το νότο. Με τα βελτιωμένα εργαλεία τους οι Νεαντερτάλιοι έκαναν τρύπες στον πάγο που κάλυπτε τους βόρειους ποταμούς και μπορούσαν, έτσι, να καμακώσουν τα ψάρια που έρχονταν ως αυτά τα ανοίγματα. Ακόμη κι' αυτές οι φυλές υποχώρησαν μπροστά στον προελαύνοντα πάγο, ο οποίος εκείνη την εποχή έκανε την πλέον εκτεταμένη εισβολή του στην Ευρώπη.

64:4.5 Εκείνους τους καιρούς ο Σιβηριανός παγετώνας έκανε την μεγαλύτερη προέλασή του προς το νότο, υποχρεώνοντας τους πρώιμους ανθρώπους να μετακινηθούν ακόμη νοτιότερα, πίσω προς τις περιοχές προέλευσής τους. Τα ανθρώπινα είδη, όμως, είχαν τόσο πολύ

διαφοροποιηθεί, ώστε ο κίνδυνος της περαιτέρω ανάμιξής τους με τους μη προοδευτικούς πιθηκοειδείς συγγενείς είχε κατά πολύ μειωθεί.

64:4.6 700,000 χρόνια πριν ο τέταρτος παγετώνας, ο μεγαλύτερος απ' όλους στην Ευρώπη, υποχώρησε. Άνθρωποι και ζώα επέστρεψαν στο βορρά. Το κλίμα ήταν ψυχρό και υγρό και ο πρωτόγονος άνθρωπος ευδοκίμησε και πάλι στην Ευρώπη και τη δυτική Ασία. Σταδιακά τα δάση εξαπλώθηκαν βόρεια, στα εδάφη που τόσο πρόσφατα είχαν καλυφθεί από τον παγετώνα.

64:4.7 Τα θηλαστικά ελάχιστα είχαν αλλάξει εξ αιτίας του μεγάλου παγετώνα. Τα ζώα αυτά παρέμειναν στην στενή αυτή ζώνη της ξηράς μεταξύ του πάγου και των Άλπεων και, με την υποχώρηση του παγετώνα, εξαπλώθηκαν και πάλι, ραγδαία, σ' ολόκληρη την Ευρώπη. Ήλθαν από την Αφρική, μέσω της Σικελικής γέφυρας της ξηράς, ελέφαντες με μακριούς χαυλιόδοντες, ρινόκεροι με μεγάλες μύτες, ύαινες και Αφρικανικοί λέοντες και τα καινούργια αυτά ζώα κυριολεκτικά εξόντωσαν τις μακρόδοντες τίγρεις και τους ιπποπόταμους.

64:4.8 650,000 χρόνια πριν βεβαιώνουν τη συνέχιση του ήπιου κλίματος. Μέχρι το μέσον της μεταξύ των παγετώνων περιόδου, το κλίμα είχε γίνει τόσο θερμό, ώστε οι Άλπεις είχαν σχεδόν απογυμνωθεί από τους πάγους και το χιόνι.

64:4.9 600,000 χρόνια πριν οι πάγοι έχουν φθάσει στο, τότε, βορειότερο σημείο της υποχώρησής τους και, μετά μία παύση μερικών χιλιάδων χρόνων, άρχισαν πάλι την πέμπτη εισβολή τους προς το νότο. Ελάχιστη, ωστόσο, ήταν η μεταβολή του κλίματος για πενήντα χιλιάδες χρόνια. Οι άνθρωποι και τα ζώα της Ευρώπης πολύ λίγο είχαν αλλάξει. Η ασήμαντη ξηρασία της προηγούμενης περιόδου ελαττώθηκε και οι αλπικοί παγετώνες κατέβηκαν χαμηλά, ως τις κοιλάδες των ποταμών.

64:4.10 550,000 χρόνια πριν, ο προελαύνων πάγος ώθησε και πάλι τον άνθρωπο και τα ζώα προς το νότο. Αλλά αυτή τη φορά, ο άνθρωπος είχε άφθονο χώρο στην ευρεία ζώνη της ξηράς, η οποία εκτείνεται βορειοανατολικά στην Ασία και βρίσκεται μεταξύ του στρώματος πάγου και της, τότε, μεγάλης, προς τη Μαύρη Θάλασσα, προέκτασης της Μεσογείου.

64:4.11 Εκείνοι οι καιροί του τέταρτου και του πέμπτου παγετώνα έγιναν μάρτυρες της περαιτέρω εξάπλωσης του πρωτόγονου πολιτισμού των Νεαντερτάλιων φυλών. Η πρόοδος, όμως, ήταν τόσο μικρή, ώστε πράγματι φάνηκε ότι η προσπάθεια να δημιουργηθεί ένας καινούργιος και τροποποιημένος τύπος ευφυούς ζωής στην Ουράντια θα αποτύγχανε. Για διακόσιες πενήντα, σχεδόν, χιλιάδες χρόνια αυτοί οι πρωτόγονοι λαοί περιπλανώντο, κυνηγώντας και πολεμώντας, βελτιωνόμενοι, ως εκ θαύματος, σε ορισμένους τομείς, αλλά συνολικά, οπισθοδρομώντας σταθερά, συγκρινόμενοι με τους ανώτερους Αντονικούς προγόνους.

64:4.12 Κατά τη διάρκεια αυτών των σκοτεινών, πνευματικά, εποχών, ο πολιτισμός της γεμάτης δεισιδαιμονίες ανθρωπότητας έφθασε στο κατώτερο σημείο του. Οι Νεαντερτάλιοι δεν είχαν, πράγματι, καμιά θρησκεία, πέρα από μία επαίσχυντη δεισιδαιμονία. Φοβούνταν έως θανάτου τα σύννεφα, ιδιαίτερα την καταχνιά και την ομίχλη. Μια πρωτόγονη θρησκεία φόβου για τις φυσικές δυνάμεις αναπτύχθηκε σταδιακά, ενώ η λατρεία των ζώων εγκαταλείφθηκε, αφού η βελτίωση των εργαλείων και η αφθονία του κυνηγιού έκαναν αυτούς τους λαούς να ζουν με λιγότερη αγωνία για την τροφή τους. Οι σεξουαλικές ανταμοιβές στο κυνήγι συνέτειναν πολύ στο να βελτιωθεί η κυνηγετική δεινότητα. Η καινούργια αυτή θρησκεία του φόβου οδήγησε σε προσπάθειες να εξευμενίσουν τις αόρατες

δυνάμεις πίσω από τα φυσικά αυτά στοιχεία και κορυφώθηκε, αργότερα, με τις ανθρωποθυσίες για να ικανοποιήσουν αυτές τις αόρατες και άγνωστες φυσικές δυνάμεις. Και η φοβερή αυτή πρακτική της ανθρωποθυσίας διαιωνίσθηκε στους περισσότερους υποανάπτυκτους λαούς της Ουράντια έως και τον εικοστό αιώνα.

64:4.13 Οι πρώιμοι αυτοί Νεαντερτάλιοι δεν μπορούσαν να αποκληθούν λάτρες του ήλιου. Ζούσαν, μάλλον, με το φόβο του σκότους. Ένοιωθαν θανάσιμο φόβο όταν νύχτωνε. Όσο το φεγγάρι έλαμπε λίγο, τα κατάφερναν, όταν όμως δεν είχε φεγγάρι πανικοβάλλονταν και άρχιζαν τις θυσίες των καλύτερων ανδρών και γυναικών τους σε μια προσπάθεια να πείσουν το φεγγάρι να ξαναλάμψει. Γρήγορα έμαθαν ότι ο ήλιος θα επέστρεφε και πάλι, για το φεγγάρι, όμως, πίστευαν, ότι ερχόταν μόνο επειδή θυσίαζαν τους συντρόφους τους από τη φυλή. Καθώς η φυλή εξελίσσεται, το αντικείμενο και ο σκοπός της θυσίας προοδευτικά άλλαξαν, η προσφορά ωστόσο της ανθρωποθυσίας ως μέρος θρησκευτικών τελετουργιών διατηρήθηκε για πάρα πολύ καιρό.

5. Η ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΕΓΧΡΩΜΩΝ ΦΥΛΩΝ

64:5.1 500,000 χρόνια πριν οι Μπαντόνιες φυλές των βορειοδυτικών υψιπέδων της Ινδίας ενεπλάκησαν σ' έναν άλλο μεγάλο, φυλετικό αγώνα. Για περισσότερα από εκατό χρόνια μαινόταν ο αδυσώπητος αυτός πόλεμος και όταν οι μακρόχρονες μάχες τέλειωσαν, μόνο εκατό, περίπου, οικογένειες είχαν απομείνει. Οι επιζήσαντες, ωστόσο, αυτοί ήταν οι πλέον ευφυείς και καλοί από όλους τους απογόνους του Άντον και της Φόντα που ζούσαν τότε.

64:5.2 Και τώρα, μεταξύ αυτών των Μπαντονιτών των υψιπέδων, συνέβη ένα καινούργιο και παράξενο γεγονός. Ένας άνδρα και μία γυναίκα που ζούσαν στο βορειοανατολικό τμήμα της τότε κατοικημένης περιοχής των υψιπέδων, άρχισαν ξαφνικά να δημιουργούν μία γενιά ασυνήθιστα ευφών παιδιών. Αυτή ήταν η γενιά του Σαντζίκ, οι πρόγονοι και των έξι έγχρωμων φυλών της Ουράντια.

64:5.3 Αυτά τα παιδιά του Σαντζίκ, δεκαεννέα τον αριθμό, δεν ήταν μόνο περισσότερο ευφυή από τους συντρόφους τους, αλλά το δέρμα τους παρουσίαζε μια μοναδική τάση να αλλάζει διάφορα χρώματα με την έκθεση στον ήλιο. Μεταξύ των δεκαεννέα αυτών παιδιών υπήρχαν πέντε κόκκινα, δύο πορτοκαλόχρωμα, τέσσερα κίτρινα, δύο πράσινα, τέσσερα γαλάζια και δύο μπλε-μοβ. Τα χρώματα αυτά τονίζονταν περισσότερο καθώς τα παιδιά μεγάλωναν και όταν οι νέοι αυτοί ζευγάρωσαν με τα μέλη της φυλής τους, όλοι οι απόγονοί τους έτειναν προς το χρώμα του δέρματος του γονέα Σαντζίκ.

64:5.4 Και τώρα, θα διακόψω τη χρονολογική αφήγηση, αφού επιστήσω την προσοχή σας στην άφιξη του Πλανητικού Πρίγκιπα εκείνη, περίπου, την εποχή, ενώ θα εξετάζουμε χωριστά τις έξι φυλές της γενιάς του Σαντζίκ της Ουράντια.

6. ΟΙ ΕΞΙ ΦΥΛΕΣ ΣΑΝΤΖΙΚ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΤΙΑ

64:6.1 Σ' έναν μέσο εξελικτικό πλανήτη οι έξι εξελικτικές έγχρωμες φυλές εμφανίζονται ανά μία. Ο κόκκινος άνθρωπος είναι ο πρώτος που εξελίσσεται και για αιώνες πλανάται στον κόσμο, προτού οι επόμενες έγχρωμες φυλές κάνουν την εμφάνισή τους. Η ταυτόχρονη εμφάνιση και των έξι φυλών στην Ουράντια και σε μία γενεά, ήταν εξαιρετικά ασυνήθιστη.

64:6.2 Η εμφάνιση των πρώτων Αντονιτών στην Ουράντια υπήρξε, επίσης, κάτι νέο στην Σατάνια. Ουδείς άλλος κόσμος στο τοπικό σύστημα διέθετε τέτοια φυλή αυτόβουλων πλασμάτων που να έχουν εξελιχθεί πριν από τις εξελικτικές έγχρωμες φυλές.

64:6.31. *Ο κόκκινος άνθρωπος.* Οι λαοί αυτοί υπήρξαν αξιοπρόσεκτα δείγματα της ανθρώπινης φυλής, από πολλές απόψεις ανώτεροι του Άντον και της Φόντα. Ήταν μια εξαιρετικά ευφυής ομάδα και υπήρξαν τα πρώτα από τα παιδιά του Σαντζίκ τα οποία ανέπτυξαν ένα φυλετικό πολιτισμό και κυβέρνηση. Ήταν πάντα μονογαμικοί. Ακόμη και οι μικτοί απόγονοί τους σπάνια έκαναν πολλαπλούς γάμους.

64:6.4 Σε μεταγενέστερους χρόνους είχαν σοβαρά και μακρόχρονα προβλήματα με τους κίτρινους αδελφούς τους στην Ασία. Τους βοήθησε η πρώιμη εφεύρεση του τόξου και του βέλους, αλλά, ατυχώς, είχαν κληρονομήσει μεγάλο μέρος της τάσης των προγόνων τους να πολεμούν μεταξύ τους και αυτό τους εξασθένησε τόσο πολύ, ώστε οι κίτρινες φυλές κατόρθωσαν να τους διώξουν από την Ασιατική ήπειρο.

64:6.5 Περίπου ογδόντα πέντε χιλιάδες χρόνια πριν, τα, σχετικώς, αμιγή κατάλοιπα της κόκκινης φυλής πέρασαν μαζικά στη Βόρεια Αμερική και σύντομα μετά από αυτό, ο ισθμός ξηράς του Βερίγγειου βυθίστηκε, απομονώνοντάς τους έτσι. Ουδείς κόκκινος άνθρωπος επέστρεψε ποτέ στην Ασία. Σ' ολόκληρη, όμως, τη Σιβηρία, την Κίνα, την κεντρική Ασία και την Ευρώπη άφησαν πίσω πολλούς από το γένος τους, αναμειγμένους με φυλές άλλων χρωμάτων.

64:6.6 Όταν ο κόκκινος άνθρωπος πέρασε αντίπερα, στην Αμερική, έφερε μαζί του πολλές από τις διδασκαλίες και τις παραδόσεις της αρχικής του προέλευσης. Οι άμεσοι πρόγονοί του είχαν επαφή με τις μετέπειτα δραστηριότητες του αρχηγικού κόσμου του Πλανητικού Πρίγκιπα. Σε σύντομο, όμως, χρονικό διάστημα μετά την άφιξή τους στην Αμερική, οι κόκκινοι άνθρωποι άρχισαν να χάνουν την επαφή με τις διδασκαλίες αυτές, ενώ συνέβη μία μεγάλη εξασθένηση στην διανοητική και πνευματική καλλιέργεια. Πολύ σύντομα οι λαοί αυτοί άρχισαν να πολεμούν με τόσο μένος μεταξύ τους, ώστε φαινόταν ότι οι αυτοί πόλεμοι μέσα στη φυλή θα κατέληγαν στην γρήγορη εξόντωση των καταλοίπων αυτών της, σχετικά, αμιγούς κόκκινης φυλής.

64:6.7 Εξ αιτίας αυτής της οπισθοδρόμησης, ο κόκκινος άνθρωπος φαινόταν καταδικασμένος όταν, εξήντα πέντε, περίπου, χιλιάδες χρόνια πριν, ο Οναμοναλόντον παρουσιάσθηκε ως αρχηγός και πνευματικός απελευθερωτής τους. Έφερε προσωρινή ειρήνη μεταξύ των Αμερικανών κόκκινων ανθρώπων και αναβίωσε τη λατρεία τους του «Μεγάλου Πνεύματος.» Ο Οναμοναλόντον έζησε για να γίνει ενενήντα έξι χρόνων και διατήρησε το αρχηγείο του μέσα στις μεγάλες σεκόιες της Καλιφόρνιας. Πολλοί από τους μετέπειτα απογόνους του έφθασαν ως τους σύγχρονους καιρούς, μεταξύ των Μαυροπόδων Ινδιάνων.

64:6.8 Καθώς ο καιρός περνούσε, οι διδασκαλίες του Οναμοναλόντον έγιναν θολές παραδόσεις. Αλληλοεξοντωτικοί πόλεμοι ξανάρχισαν και ποτέ μετά τις μέρες αυτού του μεγάλου δάσκαλου δεν επέτυχε άλλος αρχηγός να φέρει παγκόσμια ειρήνη ανάμεσά τους. Ολοένα και περισσότερο, οι πιο ευφυείς κλάδοι χάθηκαν σ' αυτούς τους φυλετικούς πολέμους. Σε διαφορετική περίπτωση θα είχε δημιουργηθεί ένας μεγάλος πολιτισμός στη Βορειοαμερικανική ήπειρο από αυτούς τους ικανούς και ευφυείς κόκκινους ανθρώπους.

64:6.9 Αφού πέρασαν απέναντι στην Αμερική, από την Κίνα, οι βόρειοι κόκκινοι άνθρωποι δεν ήλθαν ποτέ ξανά σε επαφή με επιδράσεις από τον υπόλοιπο κόσμο (εκτός των Εσκιμώων) μέχρις ότου ανακαλύφθηκαν αργότερα από τους λευκούς. Ήταν εντελώς ατυχές το ότι ο κόκκινος άνθρωπος έχασε σχεδόν τελείως την ευκαιρία να αναβαθμιστεί δια της ανάμιξης με το μεταγενέστερο Αδαμικό γένος. Όπως έγινε, ο κόκκινος άνθρωπος δεν κατόρθωσε να

κυριαρχήσει στο λευκό άνθρωπο και δεν μπορούσε να τον υπηρετήσει εκούσια. Σε μια τέτοια περίπτωση, αν δύο φυλές δεν αναμειχθούν, η μία, ή η άλλη είναι καταδικασμένη.

64:6.102. *Ο πορτοκαλόχρωμος άνθρωπος.* Το εξαιρετικό χαρακτηριστικό αυτής της φυλής ήταν η ιδιαίτερη τάση τους να κατασκευάζουν, να κατασκευάζουν οτιδήποτε και τα πάντα, ακόμη και το να συσσωρεύουν πελώριους σωρούς από πέτρες, μόνο και μόνο για να δουν ποια φυλή θα έφτιαχνε το μεγαλύτερο σωρό. Αν και δεν ήταν προοδευτικός λαός, ωφελήθηκαν πολύ από τα σχολεία του Πρίγκιπα και έστειλαν εκεί αντιπροσώπους για οδηγίες.

64:6.111 *Η πορτοκαλόχρωμη φυλή* ήταν η πρώτη που ακολούθησε την ακτογραμμή προς νότον, προς την Αφρική, καθώς η Μεσόγειος Θάλασσα αποτραβήχτηκε προς τη δύση. Ποτέ, ωστόσο, δεν έβαλαν γερά θεμέλια στην Αφρική και εξολοθρεύτηκαν από την πράσινη φυλή, που έφθασε αργότερα.

64:6.12 Πριν να έλθει το τέλος, ο λαός αυτός έχασε μεγάλο μέρος των πνευματικών και πολιτιστικών του γνώσεων. Έγινε, ωστόσο, μια μεγάλη ανανέωση της ανώτερης ζωής, ως αποτέλεσμα της συνετής αρχηγίας του Πορσιούντα, της κυρίαρχης διάνοιας της άτυχης αυτής φυλής, ο οποίος λειτούργησε επ' αυτών όταν στον τόπο τους δινόταν η μεγάλη μάχη του καλού και του κακού, περίπου τριακόσιες χιλιάδες χρόνια πριν.

64:6.13 *Ο τελευταίος μεγάλος πόλεμος* μεταξύ των πορτοκαλόχρωμων και των πράσινων ανθρώπων έλαβε χώρα στην περιοχή της κοιλάδας του κάτω Νείλου στην Αίγυπτο. Αυτή η από αιώνες ξεχασμένη μάχη διήρκεσε για εκατό, σχεδόν, χρόνια και προς το τέλος της, ελάχιστοι από την πορτοκαλόχρωμη φυλή είχαν μείνει ζωντανοί. Τα σκόρπια υπολείμματα των λαών αυτών απορροφήθηκαν από την πράσινη φυλή καθώς και από τους μετέπειτα αφιχθέντες μαύρους ανθρώπους. Η φυλή, όμως, αυτή του πορτοκαλόχρωμου ανθρώπου έπαψε να υπάρχει περίπου εκατό χιλιάδες χρόνια πριν.

64:6.143. *Ο κίτρινος άνθρωπος.* Οι πρωτόγονες κίτρινες φυλές ήταν οι πρώτες που εγκατέλειψαν το κυνήγι, ίδρυσαν σταθερές κοινότητες και ανέπτυξαν μια κοινωνία βασισμένη την γεωργία. Διανοητικά ήταν λίγο κατώτεροι από τον κόκκινο άνθρωπο, κοινωνικά, όμως και συλλογικά απεδείχθησαν ανώτεροι όλων των λαών του Σαντζίκ, όσον αφορά στην υπόθαλψη του φυλετικού πολιτισμού. Επειδή ανέπτυξαν αδελφικό πνεύμα, με τις διάφορες φυλές να μαθαίνουν να ζουν μαζί σε σχετική ειρήνη, μπόρεσαν να διώξουν την κόκκινη φυλή που προηγήθηκε, καθώς σταδιακά προεκτείνονταν στην Ασία.

64:6.15 Ταξίδεψαν μακριά από τις επιδράσεις του πνευματικού αρχηγείου του κόσμου και περιπλανήθηκαν στη μεγάλη άγνοια που ακολούθησε την αποστασία του Καλιγκάστια. Ήλθε, όμως, μια θαυμάσια εποχή για το λαό αυτό, όταν ο Σίνγκλανγκτον, εκατό, περίπου, χιλιάδες χρόνια πριν, ανέλαβε την αρχηγεία των φυλών αυτών και κήρυξε τη λατρεία της «Μιας Αλήθειας.»

64:6.16 *Η επιβίωση σχετικά μεγάλων αριθμών της κίτρινης φυλής* οφείλεται στην ειρήνη μεταξύ των μελών της. Από τις μέρες του Σίνγκλανγκτον μέχρι την εποχή της σύγχρονης Κίνας, η κίτρινη φυλή θεωρείται από τις πλέον ειρηνικές των εθνών της Ουράντια. Η φυλή αυτή έλαβε μια μικρή, αλλά δυνατή κληρονομιά του μετέπειτα εισαχθέντος Αδαμικού γένους.

64:6.174. *Ο πράσινος άνθρωπος.* Η πράσινη φυλή ήταν μία από τις λιγότερο ικανές ομάδες των πρωτόγονων ανθρώπων, ενώ εξασθένησαν σημαντικά εξ αιτίας των εκτεταμένων μεταναστεύσεων σε διαφορετικές κατευθύνσεις. Πριν τη διασπορά τους, οι φυλές αυτές οι

φυλές αυτές βίωσαν μια μεγάλη αναγέννηση του πολιτισμού τους υπό την αρχηγία του Φάνταντ, κάπου τριακόσιες πενήντα χιλιάδες χρόνια πριν.

64:6.18 Η πράσινη φυλή χωρίστηκε σε τρεις μείζονες υποδιαιρέσεις: Οι βόρειες φυλές υποτάχθηκαν, έγιναν σκλάβοι και απορροφήθηκαν από τις κίτρινες και τις γαλάζιες φυλές. Η ανατολική ομάδα συγχωνεύθηκε με τους Ινδιάνικους λαούς των καιρών εκείνων, ενώ κατάλοιπα εξακολουθούν να υπάρχουν ανάμεσά τους. Το έθνος του νότου εισέβαλε στην Αφρική, όπου κατέστρεψαν τα σχεδόν εξίσου με τους ίδιους κατώτερα πορτοκαλόχρωμα ξαδέλφια τους.

64:6.19 Με πολλούς τρόπους και οι δύο ομάδες βρέθηκαν ισόπαλες σ' αυτόν τον αγώνα, αφού κάθε μια τους περιείχε γένη της τάξης των γιγάντων, με πολλούς από τους αρχηγούς τους να φθάνουν σε ύψος τα δυόμισι, ή και τα τρία μέτρα. Τα γιγάντια αυτά γένη των πράσινων ανθρώπων περιορίστηκαν κυρίως στη νότια αυτή περιοχή του Αιγυπτιακού έθνους.

64:6.20 Τα κατάλοιπα των τροπαιούχων πράσινων ανθρώπων απορροφήθηκαν στη συνέχεια από τους μαύρους, λαούς για να αναπτυχθούν και να μεταναστεύσουν από το αρχικό κέντρο των Σαντζίκ, απ' όπου έγινε η εξάπλωση των φυλών.

64:6.21 5. Ο γαλάζιος άνθρωπος. Οι γαλάζιοι άνθρωποι υπήρξαν σπουδαίος λαός. Νωρίς εφηύραν το δόρυ και αργότερα ανέπτυξαν τις βασικές γνώσεις πολλών από τις τέχνες του σύγχρονου πολιτισμού. Ο γαλάζιος άνθρωπος είχε τη δύναμη του μυαλού του κόκκινου ανθρώπου συνδυασμένη με την ψυχή και το συναίσθημα του κίτρινου ανθρώπου. Οι απόγονοι του Αδάμ τους προτιμούσαν από όλες τις μεταγενέστερα διατηρηθείσες έγχρωμες φυλές.

64:6.22 Οι πρώιμοι γαλάζιοι άνθρωποι ανταποκρίθηκαν στις ιδέες των δασκάλων του επιτελείου του Πρίγκιπα Καλιγκάστια και υπέστησαν μεγάλη σύγχυση από τις μετέπειτα διαστρεβλωμένες διδασκαλίες αυτών των προδοτικών αρχηγών. Όπως και άλλες πρωτόγονες φυλές, ουδέποτε ανένηψαν απόλυτα από την αναταραχή που προκλήθηκε από την προδοσία του Καλιγκάστια, ούτε ξεπέρασαν ολοκληρωτικά την τάση τους να μάχονται μεταξύ τους.

64:6.23 Περίπου πεντακόσια χρόνια μετά την πτώση του Καλιγκάστια, μια ευρύτατη αναβίωση των γνώσεων και της θρησκείας ενός πρωτόγονου τύπου – αλλά καθ' όλα πραγματικής και ευεργετικής - έλαβε χώρα. Ο Ορλάντοφ έγινε ένας σπουδαίος διδάσκαλος για το γαλάζιο γένος και οδήγησε πολλές από τις επί μέρους φυλές πίσω, στη λατρεία του αληθινού Θεού, τον οποίον ονόμαζαν «Υπέρτατο Αρχηγό.» Αυτή υπήρξε η μεγαλύτερη πρόοδος του γαλάζιου ανθρώπου ως τους μεταγενέστερους εκείνους χρόνους, όταν η φυλή αυτή αναβαθμίστηκε εξαιρετικά δια της ανάμιξής της με το γένος του Αδάμ.

64:6.24 Οι Ευρωπαϊκές έρευνες και εξερευνήσεις της Παλαιολιθικής Εποχής έχουν σε μεγάλο βαθμό να κάνουν με τις ανασκαφές των εργαλείων, των οστών και των τεχνών των αρχαίων αυτών γαλάζιων ανθρώπων, εφ' όσον αυτοί διατηρήθηκαν στην Ευρώπη ως τους πρόσφατους χρόνους. Οι αποκαλούμενες λευκές φυλές της Ουράντια είναι οι απόγονοι αυτών των γαλάζιων ανθρώπων, όπως τροποποιήθηκαν αρχικά δια της ελαφράς ανάμιξής τους με τους κίτρινους και τους κόκκινους, αλλά και καθώς, αργότερα, σε μεγάλο βαθμό αναβαθμίστηκαν αφομοιώνοντας το μεγαλύτερο μέρος της ιώδους φυλής.

64:6.25 6. *Μαύρη φυλή.* Όπως ο κόκκινος άνθρωπος ήταν ο πλέον προηγμένος απ' όλους τους λαούς του Σαντζίκ, έτσι και οι μαύροι άνθρωποι ήταν οι λιγότερο προοδευτικοί. Υπήρξαν οι τελευταίοι που μετανάστευσαν από τις εστίες τους στα υψίπεδα. Ταξίδεψαν στην Αφρική,

καταλαμβάνοντας την ήπειρο και από τότε έχουν παραμείνει εκεί, εκτός από όταν υποχρεώθηκαν να φύγουν δια της βίας, κατά διαστήματα, ως σκλάβοι.

64:6.26 Απομονωμένοι στην Αφρική, οι μαύροι αυτοί λαοί, όπως και οι κόκκινοι άνθρωποι δέχθηκαν ελάχιστη, ή καθόλου από την έξαρση, η οποία θα είχε προκύψει από την ενστάλαξη του Αδαμικού γένους. Μόνη στην Αφρική, η μαύρη φυλή έκανε ελάχιστη πρόοδο, ως τις ημέρες του Όρβονον, όταν υπέστησαν μία μεγάλη πνευματική αφύπνιση. Ενώ αργότερα λησμόνησαν σχεδόν εντελώς τον «Θεό των Θεών», που κηρύχθηκε από τον Όρβονον, δεν απώλεσαν ολοκληρωτικά την επιθυμία να λατρέψουν το Άγνωστο. Διατήρησαν τουλάχιστον μια μορφή λατρείας ως πριν λίγες χιλιάδες χρόνια.

64:6.27 Παρά την οπισθοδρόμησή τους, οι μαύροι αυτοί λαοί έχουν την ίδια υπόληψη από τις ουράνιες δυνάμεις, όπως ακριβώς οποιαδήποτε άλλη γήινη φυλή.

64:6.28 Αυτές ήταν περίοδοι έντονων αγώνων μεταξύ των διαφόρων φυλών, κοντά, όμως, στο αρχηγείο του Πλανητικού Πρίγκιπα, οι πλέον φωτισμένες ομάδες, καθώς και εκείνες οι οποίες είχαν πιο πρόσφατα διδαχθεί, έζησαν σε σχετική αρμονία, αν και ουδεμία μεγάλη πνευματική κατάκτηση των φυλών του κόσμου επετεύχθη ποτέ, ως την εποχή της σοβαρής διάσπασης του καθεστώτος αυτού από την έκρηξη της εξέγερσης του Εωσφόρου.

64:6.29 Από καιρό σε καιρό, όλοι αυτοί οι διαφορετικοί λαοί βίωναν πολιτιστική και πνευματική ανανέωση. Ο Μάνσαντ υπήρξε ένας σπουδαίος δάσκαλος της μετά τον Πλανητικό Πρίγκιπα εποχής. Μνεία, ωστόσο, γίνεται μόνο για τους εξέχοντες αρχηγούς και διδασκάλους οι οποίοι επηρέασαν εμφανώς και ενέπνευσαν ολόκληρες φυλές. Με την πάροδο του χρόνου, πολλοί κατώτεροι διδάσκαλοι εμφανίσθηκαν στις διάφορες περιοχές. Και, συνολικά, συνεισέφεραν τα μέγιστα στο ολικό άθροισμα των σωτήριων αυτών επιδράσεων, οι οποίες εμπόδισαν την ολική κατάρρευση του πολιτισμού, ιδιαίτερα κατά τη μακρόχρονη και σκοτεινή περίοδο μεταξύ της εξέγερσης του Καλιγκάστια και της άφιξης του Αδάμ.

64:6.30 Υπάρχουν πολλοί καλοί και επαρκείς λόγοι για το σχέδιο εξέλιξης είτε τριών, είτε έξι έγχρωμων φυλών στους κόσμους του διαστήματος. Αν και οι θνητοί της Ουράντια μπορεί να μην είναι σε θέση να εκτιμήσουν απολύτως όλους αυτούς τους λόγους, θα εφιστούσαμε την προσοχή σας στα εξής:

64:6.31 1. Η ποικιλία είναι απαραίτητη για να δοθεί η ευκαιρία να λειτουργήσει σε μεγάλη κλίμακα η φυσική επιλογή, η διαφορική επιβίωση των ανώτερων γενών.

64:6.32 2. Δυνατότερες και καλύτερες φυλές αναμένονται από την διασταύρωση διαφορετικών πληθυσμών, όταν αυτές οι διαφορετικές φυλές είναι φορείς ανώτερων κληρονομικών χαρακτηριστικών. Και οι φυλές της Ουράντια θα επωφελούντο από μια τέτοια πρώιμη ανάμιξη, με την προϋπόθεση ότι ένας παρόμοιος μικτός πληθυσμός, θα αναβαθμίζετο εν συνεχεία αποτελεσματικά μέσω μιας πλήρους ανάμειξης με το γένος του Αδάμ. Η προσπάθεια να εκτελεσθεί ένα τέτοιο σχέδιο στην Ουράντια υπό τις παρούσες φυλετικές συνθήκες θα ήταν εξαιρετικά καταστροφικό.

64:6.33 3. Ο συναγωνισμός διεγείρεται υγιώς με τη διαφοροποίηση των φυλών.

64:6.34 4. Οι διαφορές στην κατάσταση των φυλών και των ομάδων μέσα σε κάθε φυλή είναι βασικές για την εξέλιξη.

64:6.35 5. Η ομοιογένεια της ανθρώπινης φυλής δεν είναι επιθυμητή, έως ότου οι λαοί ενός εξελισσόμενου κόσμου φθάσουν σε συγκριτικά υψηλά επίπεδα πνευματικής ανάπτυξης.

7. Η ΔΙΑΣΠΟΡΑ ΤΩΝ ΕΓΧΡΩΜΩΝ ΦΥΛΩΝ

64:7.1 Όταν οι έγχρωμοι απόγονοι της γενιάς του Σαντζίκ άρχισαν να πολλαπλασιάζονται και καθώς αναζητούσαν ευκαιρία να επεκταθούν σε γειτονικές περιοχές, ο πέμπτος παγετώνας, ο τρίτος κατά τη γεωλογική μέτρηση, είχε προωθηθεί αρκετά, κατά την προς νότο πορεία του στην Ευρώπη και την Ασία. Αυτές οι πρώιμες, έγχρωμες φυλές δοκιμάστηκαν ασυνήθιστα από τις κακουχίες και τις ταλαιπωρίες της εποχής των παγετώνων της περιοχής απ' όπου κατάγονταν. Ο παγετώνας αυτός ήταν τόσο εκτεταμένος στην Ασία, που για χιλιάδες χρόνια η μετανάστευση προς την ανατολική Ασία είχε διακοπεί. Και ως την μετέπειτα υποχώρηση της Μεσογείου Θάλασσας, που ακολούθησε την ανύψωση της Αραβίας, δεν τους ήταν δυνατόν να φθάσουν στην Αφρική.

64:7.2 Έτσι γινόταν και για, σχεδόν, εκατό χιλιάδες χρόνια οι λαοί αυτοί του Σαντζίκ εξαπλώθηκαν γύρω από τους πρόποδες των λόφων και αναμείχθηκαν λίγο-πολύ, παρά την παράξενη, αλλά φυσιολογική αντιπάθεια η οποία εκδηλώθηκε νωρίς μεταξύ των διαφόρων φυλών.

64:7.3 Ανάμεσα στην εποχή του Πλανητικού Πρίγκιπα και του Αδάμ, η Ινδία έγινε η πατρίδα του πλέον κοσμοπολίτικου πληθυσμού που θα μπορούσε ποτέ να βρεθεί στο πρόσωπο της γης. Ήταν, όμως, ατυχές το ότι η ανάμιξη αυτή έφθασε να περιέχει πολύ μεγάλο μέρος από τις πράσινες, πορτοκαλόχρωμες και μαύρες φυλές. Οι υποδεέστεροι αυτοί πληθυσμοί της γενιάς του Σαντζίκ αναπτύχθηκαν ευκολότερα και ανετότερα στις νότιες περιοχές ενώ πολλοί από αυτούς μετανάστευσαν εν συνεχεία στην Αφρική. Οι αρχικοί πληθυσμοί της γενιάς του Σαντζίκ, οι ανώτερες φυλές απέφυγαν τους τροπικούς, με τον κόκκινο άνθρωπο να πηγαίνει βορειοανατολικά στην Ασία, ακολουθούμενο στενά από τον κίτρινο άνθρωπο, ενώ η γαλάζια φυλή κινήθηκε βορειοδυτικά στην Ευρώπη.

64:7.4 Ο κόκκινος άνθρωπος γρήγορα άρχισε να μεταναστεύει προς τα βορειοανατολικά, στα όρια του πάγου που υποχωρούσε, περνώντας γύρω από τα υψίπεδα της Ινδίας και καταλαμβάνοντας ολόκληρη τη βορειοανατολική Ασία. Τους ακολούθησαν από κοντά οι κίτρινες φυλές, οι οποίες στη συνέχεια τους έδιωξαν από την Ασία προς τη Βόρεια Αμερική.

64:7.5 Όταν τα σχετικά αμιγούς σειράς κατάλοιπα της κόκκινης φυλής εγκατέλειψαν την Ασία, ήταν μόνο έντεκα φυλετικές ομάδες και αριθμούσαν λίγο περισσότερο από επτά χιλιάδες άνδρες, γυναίκες και παιδιά. Οι φυλές αυτές συνοδεύονταν από τρεις μικρές ομάδες μικτών προγόνων, η μεγαλύτερη των οποίων ήταν συνδυασμός της πορτοκαλόχρωμης και της γαλάζιας φυλής. Οι τρεις αυτές ομάδες δεν συναδελφώθηκαν ποτέ απόλυτα με τον κόκκινο άνθρωπο και νωρίς ταξίδεψαν νότια προς το Μεξικό και την Κεντρική Αμερική, όπου αργότερα ενώθηκαν με μία μικρή ομάδα ανάμικτων κόκκινων και κίτρινων. Οι λαοί αυτοί παντρεύτηκαν μεταξύ τους και δημιούργησαν μια νέα, ανάμικτη φυλή, μια φυλή η οποία ήταν πολύ λιγότερο φιλοπόλεμη απ' όσο οι γνήσιοι κόκκινοι άνθρωποι. Μέσα σε πέντε χιλιάδες χρόνια, η ανάμικτη αυτή φυλή διασπάσθηκε σε τρεις ομάδες, ιδρύοντας τους πολιτισμούς, αντίστοιχα, του Μεξικού, της Κεντρικής Αμερικής και της Νότιας Αμερικής. Ο Νοτιοαμερικανικός κλάδος είχε πράγματι ένα αμυδρό ίχνος από το αίμα του Αδάμ.

64:7.6 Ως ένα ορισμένο σημείο, οι πρώτοι κόκκινοι και κίτρινοι άνθρωποι αναμείχθηκαν στην Ασία και οι απόγονοι της ένωσης αυτής ταξίδεψαν προς τα ανατολικά καθώς και κατά μήκος της νότιας ακτογραμμής και τελικά εξωθήθηκαν από την ραγδαία αυξανόμενη κίτρινη

φυλή στις χερσονήσους και τα κοντινά νησιά, στη θάλασσα. Είναι οι σημερινοί καφέ άνθρωποι.

64:7.7 Η κίτρινη φυλή εξακολούθησε να καταλαμβάνει τις κεντρικές περιοχές της ανατολικής Ασίας. Είχε επιβιώσει σε μεγαλύτερους αριθμούς και από τις έξι έγχρωμες φυλές. Ενώ οι κίτρινοι άνθρωποι διεξήγαγαν περιστασιακά πολέμους μεταξύ τους, δεν εμπλέκονταν σε συνεχείς και αδυσώπητους, εξοντωτικούς πολέμους όπως διεξήγοντο από τους κόκκινους, κίτρινους και πορτοκαλόχρωμους ανθρώπους. Αυτές οι τρεις φυλές κυριολεκτικά αυτοκαταστράφηκαν προτού τις εξοντώσουν οι εχθροί τους, από τις άλλες φυλές.

64:7.8 Εφ' όσον ο πέμπτος παγετώνας δεν επεκτάθηκε πολύ νότια στην Ευρώπη, ο δρόμος ήταν εν μέρει ανοικτός για τους πληθυσμούς αυτούς της γενιάς του Σαντζίκ για να μεταναστεύσουν προς τα βορειοδυτικά. Και με την υποχώρηση των πάγων, οι γαλάζιοι άνθρωποι, μαζί με λίγες άλλες μικρές ομάδες φυλών, μετανάστευσαν προς δυσμάς, πάνω στα παλιά ίχνη των φυλών του Άντον. Εισέβαλαν στην Ευρώπη σε διαδοχικά κύματα, καταλαμβάνοντας το μεγαλύτερο μέρος της ηπείρου.

64:7.9 Στην Ευρώπη σύντομα συνάντησαν τους απογόνους του Νεάντερταλ, με τους οποίους είχαν κοινό, αρχικό πρόγονο τον Άντον. Αυτοί οι αρχαιότεροι Ευρωπαίοι Νεαντερτάλιοι διώχθηκαν προς τα νότια και ανατολικά από τον παγετώνα και έτσι βρέθηκαν γρήγορα σε θέση να συναντήσουν και να απορροφήσουν τα εισβάλλοντα εξαδέλφια τους από τις φυλές του Σαντζίκ.

64:7.10 Γενικά και για ν' αρχίσουμε, οι φυλές της γενιάς του Σαντζίκ ήταν περισσότερο ευφυείς και, κατά πολλούς τρόπους, ανώτερες των εκφυλισμένων απογόνων των πρώτων Αντονικών κατοίκων των πεδιάδων. Και η ανάμιξη των φυλών αυτών του Σαντζίκ με τους Νεαντερτάλιους λαούς οδήγησε στην άμεση βελτίωση της παλαιότερης φυλής. Ήταν η έκχυση αυτή του αίματος της γενιάς του Σαντζίκ, ειδικότερα εκείνη του γαλάζιου ανθρώπου που δημιούργησε την αξιοσημείωτη εκείνη βελτίωση στους λαούς του Νεάντερταλ, η οποία παρουσιάστηκε στα διαδοχικά κύματα των ολοένα και περισσότερο ευφυών φυλών οι οποίες κατέκλυσαν την Ευρώπη από την ανατολή.

64:7.11 Κατά τη διάρκεια της επόμενης, της μεταξύ των παγετώνων, περιόδου, η καινούργια αυτή φυλή του Νεάντερταλ εξαπλώθηκε από την Αγγλία ως την Ινδία. Τα κατάλοιπα της γαλάζιας φυλής που είχαν μείνει στην παλιά Περσική χερσόνησο αναμείχθηκαν αργότερα με ορισμένες άλλες φυλές, κυρίως την κίτρινη. Και η ανάμιξη που προέκυψε, αναβαθμισμένη στη συνέχεια, κατά κάποιο τρόπο, από την ιώδη φυλή του Αδάμ, παρέμεινε ως οι μελαψές, νομαδικές φυλές των σύγχρονων Αράβων.

64:7.12 Όλες οι προσπάθειες να αναγνωρισθεί η γενεαλογία του Σαντζίκ στους σύγχρονους πληθυσμούς, πρέπει να λαμβάνουν υπ' όψιν την μεταγενέστερη βελτίωση των φυλετικών γενών δια της μετέπειτα πρόσμιξης του Αδαμικού αίματος.

64:7.13 Οι ανώτερες φυλές αναζήτησαν βόρεια, ή εύκρατα κλίματα, ενώ οι πορτοκαλόχρωμες, πράσινες και μαύρες φυλές συγκεντρώθηκαν διαδοχικά στην Αφρική, πάνω στην πρόσφατα ανυψωμένη γέφυρα της ξηράς που χώριζε την προς τα δυτικά υποχωρούσα Μεσόγειο από τον Ινδικό Ωκεανό.

64:7.14 Ο τελευταίος από τους λαούς της γενιάς του Σαντζίκ που μετανάστευσε από το κέντρο καταγωγής της φυλής ήταν ο μαύρος άνθρωπος. Την εποχή περίπου κατά την οποία ο πράσινος άνθρωπος κατέστρεφε μαζικά την πορτοκαλόχρωμη φυλή στην Αίγυπτο εξασθενώντας ο ίδιος σε μεγάλο βαθμό κάνοντάς το αυτό, άρχισε η μεγάλη μαύρη έξοδος

προς το νότο μέσω της Παλαιστίνης, κατά μήκος της ακτής. Και αργότερα, όταν οι, από φυσικής πλευράς, ισχυροί αυτοί μαύρους άνθρωποι κατέκλυσαν την Αίγυπτο, εξόντωσαν τον πράσινο άνθρωπο με την αριθμητική τους δύναμη και μόνο. Οι μαύρες αυτές φυλές απορρόφησαν τα κατάλοιπα του πορτοκαλόχρωμου ανθρώπου και μεγάλο μέρος του γένους του πράσινου ανθρώπου, ενώ ορισμένες από τις μαύρες φυλές βελτιώθηκαν σημαντικά δια της φυλετικής αυτής ανάμιξης.

64:7.15 Και έτσι φαίνεται ότι η Αίγυπτος κυριαρχήθηκε, αρχικά, από τον πορτοκαλόχρωμο άνθρωπο, κατόπιν από τον πράσινο, στη συνέχεια από τον μαύρο άνθρωπο και ακόμη αργότερα από μια μιγαδική φυλή αποτελούμενη από μαύρους, γαλάζιους και τροποποιημένους πράσινους ανθρώπους. Πολύ πριν, ωστόσο, φθάσει ο Αδάμ, οι γαλάζιοι άνθρωποι της Ευρώπης και οι μικτές φυλές της Αραβίας είχαν εκδιώξει τη μαύρη φυλή από την Αίγυπτο, στις νότιες περιοχές της Αφρικανικής ηπείρου.

64:7.16 Καθώς οι μεταναστεύσεις της γενιάς του Σαντζίκ φθάνει στο τέλος της, η πράσινη και η πορτοκαλόχρωμη φυλή εξαφανίζονται, ο κόκκινος άνθρωπος διατηρεί τη Βόρεια Αμερική, ο κίτρινος άνθρωπος την ανατολική Ασία, ο γαλάζιος άνθρωπος την Ευρώπη, ενώ η μαύρη φυλή έχει εγκατασταθεί στην Αφρική. Η Ινδία φιλοξενεί ένα ανακάτεμα των δευτερογενών φυλών της γενιάς του Σαντζίκ, ενώ ο καφέ άνθρωπος, ένα κράμα κόκκινου και κίτρινου παραμένει στα νησιά πέρα από την Ασιατική ακτή. Μία ανάμικτη φυλή ανώτερων σχετικά δυνατοτήτων καταλαμβάνει τα υψίπεδα της Νότιας Αμερικής. Οι γνησιότεροι Αντονίτες ζουν στις βόρειες εσχατιές της Ευρώπης και της Ισλανδίας, στη Γροιλανδία και το βορειοανατολικό τμήμα της Βόρειας Αμερικής.

64:7.17 Κατά τις περιόδους της μεγαλύτερης παγετωνικής προέλασης, οι Αντονικές φυλές οι οποίες ζούσαν στις δυτικές εσχατιές πλησίασαν πολύ κοντά, οδηγούμενες στη θάλασσα. Έζησαν για χρόνια πάνω σε μια λεπτή λωρίδα στα νότια του σημερινού νησιού της Αγγλίας. Και ήταν η παράδοση αυτών των επαναλαμβανόμενων παγετωνικών εισβολών που τους έκανε να πάνε προς τη θάλασσα, όταν ο έκτος και ο έβδομος παγετώνας εμφανίσθηκαν, τελικά. Υπήρξαν οι πρώτοι θαλασσοπόροι. Ναυπήγησαν σκάφη και άρχισαν να ψάχνουν για καινούργιες στεριές, οι οποίες, πίστευαν, μπορεί να ήταν απαλλαγμένες από τις τρομακτικές εισβολές του πάγου. Και μερικοί από αυτούς έφθασαν στην Ισλανδία, άλλοι στη Γροιλανδία, αλλά οι περισσότεροι χάθηκαν από την πείνα και τη δίψα στο πέλαγος.

64:7.18 Λίγο περισσότερο από ογδόντα χιλιάδες χρόνια πριν, αμέσως αφού ο κόκκινος άνθρωπος εισέβαλε στο βορειοδυτικό τμήμα της Βόρειας Αμερικής, η παγωνιά πάνω από τις βόρειες θάλασσες και η προέλαση των τοπικών στρωμάτων πάγου στη Γροιλανδία οδήγησαν τους Εσκιμώους αυτούς απογόνους των ιθαγενών της Ουράντια να αναζητήσουν μια καλύτερη γη, μια καινούργια πατρίδα. Και πέτυχαν, διασχίζοντας με ασφάλεια τον στενό πορθμό που χώριζε, τότε, τη Γροιλανδία από τις βορειοανατολικές μάζες ξηράς της Βόρειας Αμερικής. Έφθασαν στην ήπειρο περίπου δύο χιλιάδες εκατό χρόνια αφού ο κόκκινος άνθρωπος έφθασε στην Αλάσκα. Στη συνέχεια, ένα μέρος του μικρού γένους του γαλάζιου ανθρώπου ταξίδεψε προς δυσμάς και αναμίχθηκε με τους αργότερα εμφανισθέντες Εσκιμώους και η ένωση αυτή ήταν κάπως ευεργετική για τις φυλές των Εσκιμώων.

64:7.19 Περίπου πέντε χιλιάδες χρόνια πριν έγινε μία τυχαία συνάντηση μεταξύ μιας Ινδιάνικης φυλής και μιας μοναχικής ομάδας Εσκιμώων στις νοτιοανατολικές ακτές του Κόλπου του Χάντσον.

64:7.20 Οι δύο αυτές φυλές δυσκολεύτηκαν να επικοινωνήσουν η μία με την άλλη, αλλά πολύ σύντομα παντρεύτηκαν μεταξύ τους, με αποτέλεσμα οι Εσκιμώοι αυτοί να απορροφηθούν, τελικά, από τους πολυαριθμότερους κόκκινους ανθρώπους. Και τούτο αντιπροσωπεύει τη μοναδική επαφή του κόκκινου ανθρώπου της Βόρειας Αμερικής με οποιοδήποτε άλλο ανθρώπινο γένος, ως και μέχρι πριν χίλια χρόνια πριν, όταν οι λευκοί τυχαία πάτησαν στις ακτές του Ατλαντικού. Οι αγώνες των πρώιμων αυτών εποχών χαρακτηρίζονταν από θάρρος, ανδρεία, ακόμη και ηρωισμό. Και λυπόμαστε που τόσοι πολλοί από τα εξαιρετικά και ρωμαλέα εκείνα γένη των αρχικών προγόνων σας χάθηκαν από τις μετέπειτα εμφανισθείσες φυλές. Ενώ εκτιμούμε την αξία πολλών βελτιώσεων του πολιτισμού που προοδεύει, μας λείπει η υπέροχη εγκαρτέρηση και η έξοχη αφοσίωση των αρχικών προγόνων σας, που συχνά έφθανε στα όρια του μεγαλειώδους και του υπέρτατου.

64:7.21 [Παρουσιάστηκε από ένα Φορέα της Ζωής, διαμένοντα στην Ουράντια.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 65

Ο ΥΠΕΡΕΛΕΓΧΟΣ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΗΣ

65:0.1 Η βασική εξελικτική υλική ζωή – η προ της διάνοιας ζωή – είναι ο σχηματισμός των Κυρίαρχων Φυσικών Ελεγκτών και η λειτουργία της μετάδοσης της ζωής των Επτά Κυρίαρχων Πνευμάτων, σε συνδυασμό με το λειτούργημα των διατεταγμένων Φορέων της Ζωής. Ως αποτέλεσμα της ισότιμης λειτουργίας της τρίπτυχης αυτής δημιουργικότητας, αναπτύσσεται εκ του οργανισμού φυσική ικανότητα για τους διανοητικούς-υλικούς μηχανισμούς που απαιτούνται για την ευφυή αντίδραση στα εξωτερικά περιβαλλοντικά ερεθίσματα και, αργότερα, στα εσωτερικά ερεθίσματα, επιδράσεις προερχόμενες από την ίδια τη διάνοια του οργανισμού.

65:0.2 Υπάρχουν, λοιπόν, τρία ευδιάκριτα επίπεδα δημιουργία της ζωής και εξέλιξης:

65:0.31. Ο χώρος της φυσικής ενέργειας – η δημιουργία της διανοητικής ικανότητας

65:0.42. Η διανοητική λειτουργία των συνοδών πνευμάτων – η οποία προστίθεται στην πνευματική λειτουργία

65:0.53. Η πνευματική ιδιότητα της ανθρώπινης διάνοιας – κορυφούμενη στην πλήρωση των Προσαρμοστών της Σκέψης

65:0.6 Τα μηχανικά, μη δεκτικά στη μάθηση, επίπεδα της ανταπόκρισης του οργανισμού προς το περιβάλλον είναι ο χώρος των φυσικών ελεγκτών. Τα συνοδά διανοητικά πνεύματα δραστηριοποιούν και ρυθμίζουν τους προσαρμόσιμους, ή μη δεκτικούς στη μάθηση τύπους διανοίας – εκείνους τους μηχανισμούς αντίδρασης των οργανισμών, οι οποίοι μπορούν να διδαχθούν από την πείρα. Και, όπως οι πνευματικοί συνοδοί χειρίζονται, με τον τρόπο αυτό, τις διανοητικές δυναμικές, έτσι και οι Φορείς της Ζωής ασκούν σημαντικό, διακριτικό έλεγχο επί των περιβαλλοντικών χαρακτηριστικών των εξελικτικών διαδικασιών, μέχρι τη στιγμή της εμφάνισης της ανθρώπινης βούλησης – της ικανότητας να γνωρίσει κανείς το Θεό και τη δύναμη του να επιλέξει να τον λατρεύει.

65:0.7 Είναι η ολοκληρωμένη λειτουργία των Φορέων τη Ζωής, των φυσικών ελεγκτών και των πνευματικών συνοδών, εκείνη η οποία διέπει τη λειτουργία της οργανικής εξέλιξης στους κατοικημένους κόσμους. Και αυτός είναι ο λόγος που η εξέλιξη – στην Ουράντια, ή αλλού – είναι πάντα σκόπιμη και ποτέ συμπτωματική.

1. ΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΤΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

65:1.1 Οι Φορείς της Ζωής διαθέτουν δυνατότητες μεταμόρφωσης της προσωπικότητας τις οποίες ελάχιστες κατηγορίες πλασμάτων διαθέτουν. Αυτοί οι Υιοί του τοπικού σύμπαντος είναι ικανοί να λειτουργούν σε τρεις διαφορετικές φάσεις της ύπαρξης. Συνήθως ασκούν τα καθήκοντά τους ως ενδιάμεσης φάσης Υιοί, όντας στο επίπεδο αυτό από καταγωγή. Ένας Φορέας της Ζωής, όμως, σε μία τέτοια φάση ύπαρξης,

δεν θα ήταν δυνατόν να λειτουργήσει στον ηλεκτροχημικό χώρο ως κατασκευαστής/συνενωτής των φυσικών ενεργειών και των υλικών σωματιδίων σε μονάδες ζώσας ύπαρξης.

65:1.2 Οι Φορείς της Ζωής μπορούν να λειτουργούν και πράγματι λειτουργούν στα εξής τρία επίπεδα:

65:1.31. Το φυσικό, ηλεκτροχημικό επίπεδο.

65:1.42. Τη συνήθη ενδιάμεση φάση της σχεδόν μοροντιανής ύπαρξης.

65:1.53. Το προηγμένο ημι-πνευματικό επίπεδο.

65:1.6 Όταν οι Φορείς της ζωής ετοιμασθούν για να αρχίσουν την εμφύτευση της ζωής και αφού επιλέξουν τον τόπο ενός τέτοιου εγχειρήματος, συγκαλούν την αρχαγγελική επιτροπή της μεταστοιχείωσης των Φορέων της Ζωής. Η ομάδα αυτή αποτελείται από δέκα τάξεις διαφορετικών οντοτήτων, περιλαμβανομένων των φυσικών ελεγκτών και των συνεργατών τους και προεδρεύεται από τον προϊστάμενο των αρχαγγέλων, ο οποίος λειτουργεί υπό την ιδιότητα αυτή, με την εντολή του Γαβριήλ και την άδεια των Αρχαίων των Ημερών. Όταν οι υπάρξεις αυτές τεθούν σε κύκλωμα σωστά, μπορούν να επιτύχουν τέτοιες τροποποιήσεις στους Φορείς της Ζωής, ώστε να τους κάνουν να λειτουργήσουν αμέσως στα φυσικά ηλεκτροχημικά επίπεδα.

65:1.7 Αφού δομηθούν τα πρότυπα της ζωής και ολοκληρωθούν δεόντως οι υλικές συγκροτήσεις, οι υπεράνω της ύλης δυνάμεις που εμπλέκονται στην εξάπλωση της ζωής δραστηριοποιούνται αμέσως και δημιουργείται η ζωή. Κατόπιν αυτού οι Φορείς της Ζωής επιστρέφουν αμέσως στην φυσιολογική, ενδιάμεση φάση της υπόστασής τους, ως οντότητες, έστω και αν αποκοπούν από κάθε ικανότητα να οργανώνουν – να δημιουργούν – καινούργια πρότυπα ζώσας ύλης.

65:1.8 Αφού η οργανική εξέλιξη ακολουθήσει μια συγκεκριμένη πορεία και η ελεύθερη βούληση του ανθρώπου εμφανισθεί στους ανώτερους εξελισσόμενους οργανισμούς, οι Φορείς της Ζωής πρέπει είτε να εγκαταλείψουν τον πλανήτη, είτε να δώσουν όρκο αποποίησης. Δηλαδή, πρέπει να δεσμευθούν ότι θα απόσχουν κάθε προσπάθειας να επηρεάσουν περαιτέρω την πορεία της οργανικής εξέλιξης. Και όταν παρόμοιοι όρκοι δοθούν εκούσια από τους Φορείς της Ζωής, που επιλέγουν να παραμείνουν στον πλανήτη ως μελλοντικοί σύμβουλοι εκείνων στους οποίους θα εμπιστευθεί η υπόθαλψη των πρόσφατα εξελισσόμενων αυτόβουλων πλασμάτων, συγκαλείται μία δωδεκαμελής επιτροπή, της οποίας προϊστάται ο αρχηγός των Εσπερινών Αστέρων, ο οποίος ενεργεί έχοντας λάβει το δικαίωμα αυτό από τον Κυρίαρχο του Συστήματος καθώς και με την άδεια του Γαβριήλ. Και μετά από αυτό, οι Φορείς της Ζωής μεταστοιχειώνονται στην τρίτη φάση της υπόστασής τους – το ημι-πνευματικό επίπεδο υπόστασης. Έχω κι' εγώ υπηρετήσει στην Ουράντια, σ' αυτή την τρίτη φάση της ύπαρξης, από την εποχή του Άντον και της Φόντα.

65:1.9 Ανυπομονούμε να έλθει η εποχή, όπου το σύμπαν θα εγκατασταθεί στο φως και τη ζωή, σ' ένα πιθανό τέταρτο στάδιο ύπαρξης, όπου θα γίνουμε απόλυτα πνευματικοί, δεν μας έχει, όμως, αποκαλυφθεί ποτέ με ποιο τρόπο μπορούμε να επιτύχουμε αυτό τον επιθυμητό και προηγμένο βαθμό.

2. ΤΟ ΕΞΕΛΙΚΤΙΚΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ

65:2.1 Η ιστορία της ανέλιξης του ανθρώπου από το στάδιο των φυκιών στην κυριαρχία της επί της γης δημιουργίας είναι, πράγματι, μια εποποιία βιολογικού αγώνα και διανοητικής επιβίωσης. Οι αρχικοί πρόγονοι του ανθρώπου ήταν κυριολεκτικά ο βούρκος και η λάσπη του βυθού στους κόλπους και τις λιμνοθάλασσες με τα νωθρά, ζεστά νερά των απέραντων ακτογραμμών των αρχαίων εσωτερικών θαλασσών, των ίδιων εκείνων των νερών στα οποία οι Φορείς της Ζωής εγκατέστησαν τις τρεις ανεξάρτητες εμφυτεύσεις της ζωής στην Ουράνια.

65:2.2 Ελάχιστα είδη των πρώιμων ειδών της θαλάσσιας βλάστησης που συμμετείχαν σ' εκείνες τις εποχιακές αλλαγές, οι οποίες κατέληξαν στους ζωόμορφους, ασαφούς φύσης οργανισμούς, υπάρχουν σήμερα. Οι σπόγγοι είναι τα επιζώντα ενός εκ των πρώιμων αυτών ενδιάμεσων ειδών, των οργανισμών εκείνων δια των οποίων συντελέστηκε η *σταδιακή* μετάβαση από τα φυτά στα ζώα. Οι αρχικές αυτές μεταβατικές μορφές, ενώ δεν ήταν ίδιες με τους σημερινούς σπόγγους, έμοιαζαν πολύ μ' αυτούς. Υπήρχαν πραγματικοί, ασαφούς φύσης οργανισμοί – ούτε φυτά, ούτε ζώα – αλλά οδηγήθηκαν τελικά στην ανάπτυξη των αληθινών ζωικών μορφών.

65:2.3 Τα βακτήρια, απλοί, φυτικοί οργανισμοί πολύ πρωτόγονης φύσης, ελάχιστα έχουν αλλάξει από την απαρχή της ζωής. Παρουσιάζουν, επιπλέον, ένα βαθμό οπισθοδρόμησης στην παρασιτική τους συμπεριφορά. Πολλοί από τους μύκητες αντιπροσωπεύουν επίσης μία οπισθοδρόμηση στην εξέλιξη, όντας φυτά που έχασαν την ικανότητα να παράγουν χλωροφύλλη και έγιναν περισσότερο, ή λιγότερο παρασιτικά. Η πλειονότητα των νοσογόνων βακτηρίων και των συνεπικουρούντων ομάδων των ιών ανήκουν σ' αυτή την ομάδα των αποστατών, παρασιτικών μυκήτων. Κατά τις εποχές που μεσολάβησαν, ολόκληρο το απέραντο βασίλειο των φυτών εξελίχθηκε από προγόνους από τους οποίους προέρχονται, επίσης, τα βακτήρια.

65:2.4 Ο ανώτερος πρωτοζωικός τύπος ζώου εμφανίσθηκε και εμφανίσθηκε *ξαφνικά*. Και από τους μακρινούς αυτούς καιρούς, η αμοιβάδα, ο τυπικός μονοκύτταρος ζωικός οργανισμός, ελάχιστα έχει εξελιχθεί. Διασκεδάζει σήμερα ακριβώς όπως όταν ήταν το τελευταίο και μέγιστο επίτευγμα στην εξέλιξη της ζωής. Το ελαχιστότατο αυτό πλάσμα και τα πρωτόζωα εξαδέλφια του είναι για τη ζωική δημιουργία ό,τι είναι τα βακτήρια για το φυτικό βασίλειο. Αντιπροσωπεύουν την επιβίωση των αρχικών εξελικτικών βημάτων στη διαφοροποίηση της ζωής μαζί με την *αποτυχία της συνακόλουθης εξέλιξης*.

65:2.5 Σύντομα τα πρώιμα είδη των μονοκύτταρων οργανισμών συνενώθηκαν σε κοινότητες, αρχικά στο πρότυπο του μαστιγοφόρου volvox και τώρα πλέον στο πρότυπο της Ύδρας και της μέδουσας. Ακόμη αργότερα αναπτύχθηκαν οι αστερίες, τα απολιθωμένα κρινάκια, οι αχινοί, τα άλλα εχινόδερμα, οι εκατόποδες, τα έντομα, οι αράχνες, τα οστρακόδερμα, καθώς και οι στενά συνδεόμενες ομάδες των χερσαίων σκουληκιών και της βδέλλας, τις οποίες γρήγορα ακολούθησαν τα μαλάκια – τα στρείδια, τα χταπόδια και τα σαλιγκάρια. Εκατοντάδες εκατοντάδων ειδών παρεμβλήθηκαν και χάθηκαν. Αναφορά γίνεται μόνο σ' εκείνα που επέζησαν κατά τον μακραίωνα αγώνα. Τέτοια μη προοδευτικά είδη, μαζί με την

μετέπειτα εμφανισθείσα οικογένεια των ψαριών, αντιπροσωπεύουν σήμερα τους στάσιμους τύπους των πρώιμων και κατώτερων ζώων, κλάδους του δένδρου της ζωής που απέτυχαν να εξελιχθούν.

65:2.6 Η σκηνή ήταν, λοιπόν, έτοιμη για την εμφάνιση των πρώτων σπονδυλωτών ζώων, των ψαριών. Από αυτή την οικογένεια των ψαριών αναπτύχθηκαν δύο μοναδικές παραλλαγές, ο βάτραχος και η σαλαμάνδρα. Και ήταν ο βάτραχος εκείνος που άρχισε τη σειρά αυτή των προοδευτικών διαφοροποιήσεων στην εξέλιξη των ζώων η οποία κορυφώθηκε στον ίδιο τον άνθρωπο.

65:2.7 Ο βάτραχος είναι ένας από τους παλαιότερους επιζώντες προγόνους της ανθρώπινης φυλής, αλλά και εκείνος απέτυχε να εξελιχθεί, παραμένοντας σήμερα εν πολλοίς όπως ήταν εκείνους τους μακρινούς καιρούς. Ο βάτραχος είναι το μοναδικό είδος προγόνου των πρώιμων φυλών που ζει σήμερα στην επιφάνεια της γης. Η ανθρώπινη φυλή δεν έχει επιζώντες προγόνους μεταξύ του βατράχου και των Εσκιμών.

65:2.8 Οι βάτραχοι οδήγησαν στη δημιουργία των Ερπετών, μιας μεγάλης οικογένειας ζώων η οποία έχει, σχεδόν, εκλείψει, αλλά που πριν χαθεί δημιούργησε ολόκληρη την οικογένεια των πτηνών, καθώς και πολυάριθμες κατηγορίες θηλαστικών.

65:2.9 Το μεγαλύτερο, πιθανόν, μεμονωμένο άλμα σ' ολόκληρη την προ του ανθρώπου εξέλιξη έγινε όταν τα ερπετά έγιναν πουλιά. Τα σημερινά είδη των πουλιών – οι αετοί, οι πάπιες, τα περιστέρια και οι στρουθοκάμηλοι – όλα κατάγονται από τα πελώρια ερπετά του πολύ μακρινού παρελθόντος.

65:2.10 Το βασίλειο των ερπετών, που προήλθε από την γενιά των βατράχων, αντιπροσωπεύεται σήμερα από τέσσερις επιζήσασες κατηγορίες: δύο μη προοδευτικές, τα φίδια και τις σαύρες, μαζί με τα ξαδέλφια τους, τους αλιγάτορες και τις χελώνες. Μία εν μέρει προοδευτική, την οικογένεια των πουλιών καθώς και από μία τέταρτη, τους προγόνους των θηλαστικών και τους άμεσους απογόνους του ανθρώπινου είδους. Αν και έχει, ωστόσο, από μακρού χαθεί, το μέγεθος των περαστικών ερπετών αντηχεί στους ελέφαντες και τα μαστόδοντα, ενώ οι παράξενες μορφές τους διαιωνίσθηκαν στα καγκουρό, που προχωρούν πηδώντας.

65:2.11 Μόνο δεκατέσσερις ομάδες ταξινόμησης εμφανίσθηκαν στην Ουράντια, με τα ψάρια να είναι η τελευταία, ενώ δεν εξελίχθηκαν νέες κατηγορίες από όταν εμφανίσθηκαν τα πουλιά και τα θηλαστικά.

65:2.12 Ήταν από ένα ευκίνητο, μικρό, έρποντα δεινόσαυρο με σαρκοβόρες ορέξεις, ο οποίος, όμως, διέθετε μεγάλο εγκέφαλο, που τα εγκυμονούντα θηλαστικά εμφανίσθηκαν *ξαφνικά*. Τα θηλαστικά αυτά εξελίχθηκαν ραγδαία και με πολλούς διαφορετικούς τρόπους, όχι μόνο δημιουργώντας τις συνήθεις, σύγχρονες ποικιλίες, αλλά εξελισσόμενα επίσης σε θαλάσσια είδη, όπως είναι οι φάλαινες και οι φώκιες, καθώς και σε ιπτάμενα, όπως η οικογένεια των νυκτερίδων.

65:2.13 Έτσι, λοιπόν, εξελίχθηκε ο άνθρωπος από τα ανώτερα θηλαστικά, εκπορευόμενος κυρίως από την *εμφύτευση της ζωής που έγινε στη δύση*, στις αρχαίες, από ανατολίας προς δυσμάς προστατευμένες θάλασσες. Οι *ανατολικές και κεντρικές* ομάδες των ζώντων οργανισμών γρήγορα αναπτύχθηκαν καλά, προς την κατάκτηση των προ του ανθρώπου επιπέδων της ζωικής υπόστασης. Καθώς, όμως, οι αιώνες περνούσαν, η ανατολική εστία της τοποθέτησης της ζωής απέτυχε να φθάσει σ' ένα ικανοποιητικό επίπεδο ευφυούς, προ-ανθρώπινης κατάστασης, έχοντας υποστεί τέτοιες επανειλημμένες και ανεπανόρθωτες

απώλειες των ανώτερων ειδών του σπέρματος-πλάσματος, ώστε αποκόπηκε για πάντα από τη δύναμη να αποκαταστήσει τις ανθρώπινες ικανότητες.

65:2.14 Εφ' όσον η ποιότητα της διανοητικής ικανότητας για ανάπτυξη σ' αυτή την ανατολική ομάδα ήταν τόσο συγκεκριμένα κατώτερη εκείνης των δύο άλλων ομάδων, οι Φορείς της Ζωής, με τη συναίνεση των ανωτέρων τους, διαμόρφωσαν έτσι το περιβάλλον ώστε να περιορίσουν περαιτέρω τους κατώτερους αυτούς προ-ανθρώπινους γόνους της εξελισσόμενης ζωής. Σε όλες τις φαινομενικές εκδηλώσεις, η εξαφάνιση αυτών των κατώτερων ομάδων των πλασμάτων ήταν συμπτωματική, στην πραγματικότητα, όμως, ήταν απολύτως σκόπιμη.

65:2.15 Αργότερα στην εξελικτική ανάπτυξη της διάνοιας, οι λεμούριοι πρόγονοι του ανθρώπινου είδους προόδευσαν πολύ περισσότερο στη Βόρεια Αμερική από όσο σε άλλες περιοχές. Και γι' αυτό κατέληξαν να μεταναστεύσουν από τη σκηνή της εμφύτευσης της ζωής στα δυτικά, πάνω από τη γέφυρα ξηράς του Βερίγγειου και να κατηφορίσουν την ακτή προς τη νοτιοδυτική Ασία, όπου εξακολούθησαν να εξελίσσονται και να επωφελούνται από την προσθήκη ορισμένων γενών της κεντρικής ομάδας της ζωής. Έτσι ο άνθρωπος εξελίχθηκε από ορισμένα γένη δυτικής και κεντρικής ζωής, αλλά στις κεντρικές ως τις σχεδόν ανατολικές περιοχές.

65:2.16 Με τον τρόπο αυτό, η ζωή που εμφυτεύθηκε στην Ουράντια εξελίχθηκε μέχρι την εποχή των πάγων, όταν ο άνθρωπος καθ' εαυτός εμφανίσθηκε και άρχισε τη γεμάτη απρόοπτα διαδρομή του στον πλανήτη. Και η εμφάνιση αυτή του πρωτόγονου ανθρώπου στη γη κατά την εποχή των πάγων δεν ήταν απλώς σύμπτωση. Ήταν σχεδιασμένη. Οι κακουχίες και η δριμύτητα του κλίματος υπήρξαν από κάθε άποψη προσαρμοσμένες στο σκοπό της υπόθαλψης της δημιουργίας ενός σκληραγωγημένου τύπου ανθρώπινων υπάρξεων με τρομακτική ικανότητα επιβίωσης.

3. Η ΥΠΟΘΑΛΨΗ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΗΣ

65:3.1 Δύσκολα θα γίνει δυνατόν να εξηγήσουμε στο σημερινό ανθρώπινο νου πολλά από τα παράξενα και φαινομενικά αφύσικα περιστατικά της πρώιμης εξελικτικής προόδου. Ένα σκόπιμο σχέδιο βρισκόταν σε λειτουργία σ' όλες αυτές τις, φαινομενικά παράξενες, εξελίξεις των ζώντων οργανισμών, αλλά δεν μας επιτρέπεται, αυθαίρετα, να αναμιχθούμε στην εξέλιξη των προτύπων της ζωής, αφού τεθούν σε λειτουργία.

65:3.2 Οι Φορείς της Ζωής μπορούν να χρησιμοποιήσουν κάθε δυνατό φυσικό πόρο και να αξιοποιήσουν οποιαδήποτε και όλες τις τυχαίες περιστάσεις, οι οποίες θα βελτιώσουν την εξελικτική πρόοδο του πειράματος της ζωής, αλλά δεν μας επιτρέπεται να παρέμβουμε από μηχανικής πλευράς, ή να χειρισθούμε αυθαίρετα τη καθοδήγηση και την πορεία της εξέλιξης είτε των φυτών, είτε των ζώων.

65:3.3 Έχετε μάθει ότι οι θνητοί της Ουράντια εξελίχθηκαν δια της ανάπτυξης του πρωτόγονου βατράχου και ότι αυτό το ανελυσσόμενο γένος, μεταφέρθηκε εν δυνάμει σ' ένα μοναδικό βάτραχο, που μετά βίας διέφυγε την εξόντωση σε μία δεδομένη στιγμή. Ωστόσο, δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι η εξέλιξη της ανθρωπότητας θα είχε τερματισθεί από ένα ατύχημα στο σημείο αυτό. Την ίδια εκείνη τη στιγμή παρατηρούσαν και υποθάλαπαμε όχι λιγότερα από χίλια διαφορετικά και σε απομακρυσμένες περιοχές ευρισκόμενα, μεταλλασσόμενα ζωικά γένη τα οποία θα μπορούσαν να έχουν κατευθυνθεί σε πολλά διαφορετικά πρότυπα προ-ανθρώπινης εξέλιξης. Ο συγκεκριμένος αυτός προγονικός βάτραχος αντιπροσώπευε την

τρίτη μας επιλογή, με τα δύο προηγούμενα ζωικά γένη να έχουν χαθεί παρ' όλες μας τις προσπάθειες να τα διατηρήσουμε.

65:3.4 Επιπλέον, η απώλεια του Άντον και της Φόντα πριν αποκτήσουν απογόνους, αν και θα καθυστέρουσε την ανθρώπινη εξέλιξη, δεν θα την είχε εμποδίσει. Μετά την εμφάνιση του Άντον και της Φόντα και πριν οι μεταλλασσόμενες δυναμικές της ζωής για τη δημιουργία του ανθρώπου εξαντληθούν, εξελίχθηκαν όχι λιγότερα από επτά χιλιάδες ευνοϊκά γένη που θα μπορούσαν να επιτύχουν ένα είδος ανθρώπινου τύπου εξέλιξης. Και πολλά από τα καλύτερα αυτά γένη αφομοιώθηκαν εν συνεχεία από τους διάφορους κλάδους του διευρυνόμενου ανθρώπινου είδους.

65:3.5 Πολύ πριν ο Υλικός Υιός και η Θυγατέρα, οι βιολογικοί εξευγενιστές, φθάσουν σ' έναν πλανήτη, οι δυναμικές των εξελισσόμενων ζωικών ειδών για τη δημιουργία του ανθρώπου έχουν εξαντληθεί. Η βιολογική αυτή κατάσταση της ζωής αποκαλύπτεται στους φορείς της Ζωής από το φαινόμενο της τρίτης φάσης της συνοδού πνευματικής κινητοποίησης, η οποία επισυμβαίνει αυτόματα, ταυτόχρονα με την εξάντληση της δυνατότητας του συνόλου της ζωής να δημιουργήσει τις μεταλλαγμένες δυναμικές των προ-ανθρώπινων όντων.

65:3.6 Η ανθρώπινη φυλή στην Ουράντια πρέπει να επιλύσει τα προβλήματα της ηθικής ανάπτυξης με τα γένη που διαθέτει – δεν πρόκειται να εξελιχθούν άλλες φυλές από προ-ανθρώπινους πόρους, σε όλους τους μέλλοντες καιρούς. Το γεγονός, ωστόσο, αυτό δεν αποκλείει την δυνατότητα της κατάκτησης απείρως ανώτερων επιπέδων ανθρώπινης ανάπτυξης δια της ευφούς υπόθαλψης των εξελικτικών δυναμικών οι οποίες ακόμη ενυπάρχουν στις ανθρώπινες φυλές. Εκείνοι το οποίο εμείς, οι Φορείς της Ζωής, πράττουμε για την υπόθαλψη και διατήρηση των ζωικών γενών πριν την εμφάνιση της ανθρώπινης βούλησης, πρέπει ο άνθρωπος να το κάνει ο ίδιος για τον εαυτό του μετά από ένα τέτοιο γεγονός και κατόπιν της αποχώρησής μας από την ενεργό συμμετοχή στην εξέλιξη. Μ' ένα γενικό τρόπο, το εξελικτικό πεπρωμένο του ανθρώπου βρίσκεται στα ίδια του τα χέρια και η επιστημονική έρευνα πρέπει, αργά ή γρήγορα, να υπερκεράσει την προγραμματιστή λειτουργία της ανεξέλεγκτης φυσικής επιλογής και της τυχαίας επιβίωσης.

65:3.7 Και μιλώντας για την υπόθαλψη της εξέλιξης, να μην παραλείψουμε να τονίσουμε ότι, στο μακράιωνο μέλλον που έρχεται όταν, κάποια στιγμή, προσαρτηθείτε στο σώμα των Φορέων της Ζωής, θα έχετε άφθονες και μεγάλες ευκαιρίες να προσφέρετε υποδείξεις και να κάνετε κάθε δυνατή βελτίωση στα σχέδια και την τεχνική της διαχείρισης και της μεταφύτευσης της ζωής. Κάνετε υπομονή! Αν έχετε καλές ιδέες, αν ο νους σας γεννήσει καινούργιες μεθόδους διαχείρισης για οποιοδήποτε σημείο του συμπαντικού χώρου, τότε σίγουρα θα έχετε την ευκαιρία να τις παρουσιάσετε στους συνεργάτες και συντρόφους σας διαχειριστές, τα χρόνια που θα έλθουν.

4. ΤΟ ΕΓΧΕΙΡΗΜΑ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΤΙΑ

65:4.1 Μην παραβλέπετε το γεγονός ότι η Ουράντια ανετέθη σ' εμάς ως πειραματικός για τη ζωή κόσμος. Σ' αυτόν τον πλανήτη κάναμε την εξηκοστή μας απόπειρα να τροποποιήσουμε και, ει δυνατόν, να βελτιώσουμε την προσαρμογή της Σατάνια στα πρότυπα ζωής του Νέβαδον, ενώ έχει καταγραφεί ότι επιτύχαμε πολυάριθμες ευεργετικές τροποποιήσεις των τυπικών προτύπων της ζωής. Για να γίνω σαφής, στην Ουράντια επεξεργασθήκαμε και περιγράψαμε ικανοποιητικά όχι λιγότερα από είκοσι οκτώ χαρακτηριστικά τροποποίησης της ζωής, τα οποία θα εξυπηρετήσουν ολόκληρο τον Νέβαδον, σε όλους τους μελλοντικούς καιρούς.

65:4.2 Η εγκαθίδρυση, ωστόσο, της ζωής δε κανένα κόσμο εν είναι ποτέ πειραματική, με την έννοια ότι επιχειρείται κάτι αδόκιμο και άγνωστο. Η εξέλιξη της ζωής είναι μια τεχνική πάντα προοδευτική, διαφορετική και μεταβλητή αλλά ποτέ επικίνδυνη, ανεξέλεγκτη, ούτε εντελώς εμπειρική, με την έννοια του τυχαίου.

65:4.3 Πολλά χαρακτηριστικά της ανθρώπινης ζωής παρέχουν άφθονες αποδείξεις ότι το φαινόμενο της ύπαρξης των θνητών είχε ευφυώς σχεδιασθεί, ότι η οργανική εξέλιξη δεν είναι ένα απλό κοσμικό ατύχημα. Όταν ένα ζωντανό κύτταρο τραυματισθεί, διαθέτει την ικανότητα να επεξεργάζεται ορισμένες χημικές ουσίες οι οποίες είναι έτσι δομημένες, ώστε να διεγείρουν και να δραστηριοποιούν τα γειτονικά, φυσιολογικά κύτταρα, ώστε να μπορέσουν αμέσως να αρχίσουν την έκκριση συγκεκριμένων ουσιών οι οποίες διευκολύνουν τις επουλωτικές διαδικασίες στο τραύμα. Και την ίδια στιγμή, τα φυσιολογικά αυτά, μη τραυματισμένα κύτταρα αρχίζουν να πολλαπλασιάζονται – ουσιαστικά αρχίζουν να λειτουργούν δημιουργώντας νέα κύτταρα για να αντικαταστήσουν οποιαδήποτε συντροφικά κύτταρα καταστράφηκαν, πιθανόν, από το ατύχημα.

65:4.4 Αυτή η χημική δράση και αντίδραση που λαμβάνουν μέρος στην επούλωση των πληγών και την αναπαραγωγή των κυττάρων αντιπροσωπεύει την επιλογή από τους Φορείς της Ζωής μιας φόρμουλας που περιλαμβάνει περισσότερες από εκατό χιλιάδες φάσεις και χαρακτηριστικά πιθανών χημικών αντιδράσεων και βιολογικών επιπτώσεων. Περισσότερα από μισό εκατομμύριο συγκεκριμένα πειράματα είχαν γίνει από τους Φορείς της Ζωής στα εργαστήριά τους, πριν τελικά κατασταλάξουν σ' αυτή τη φόρμουλα για το πείραμα της ζωής στην Ουράντια.

65:4.5 Όταν οι επιστήμονες της Ουράντια μάθουν περισσότερα για τις θεραπευτικές αυτές χημικές ουσίες, θα γίνουν περισσότερο αποτελεσματικοί στην επούλωση των τραυμάτων και, έμμεσα, θα μάθουν περισσότερα πάνω στον έλεγχο ορισμένων σοβαρών ασθενειών.

65:4.6 Απ' όταν η ζωή εγκαταστάθηκε στην Ουράντια, οι Φορείς της Ζωής βελτίωσαν την θεραπευτική αυτή τεχνική, όπως παρουσιάσθηκε σ' έναν άλλο κόσμο της Σατάνια, στο ότι παρέχει μεγαλύτερη ανακούφιση από τον πόνο και ασκεί καλύτερο έλεγχο στην ικανότητα πολλαπλασιασμού των συνδεόμενων φυσιολογικών κυττάρων.

65:4.7 Υπήρχαν πολλές μοναδικές ιδιαιτερότητες στο πείραμα της ζωής στην Ουράντια, τα δύο επεισόδια, όμως, που ξεχωρίζουν ήταν η εμφάνιση της Αντονικής φυλής πριν από την εξέλιξη των έξι έγχρωμων φυλών και η μετέπειτα ταυτόχρονη εμφάνιση των μεταλλαγμένων του γένους του Σαντζίκ σε μία μοναδική οικογένεια. Η Ουράντια είναι ο πρώτος κόσμος στη Σατάνια όπου οι έξι έγχρωμες φυλές εμφανίσθηκαν από την ίδια ανθρώπινη οικογένεια. Κανονικά παρουσιάζονται σε διαφορετικά γένη, από ανεξάρτητες μεταλλάξεις, μέσα από το προ-ανθρώπινο ζωικό απόθεμα και συνήθως εμφανίζονται μία-μία, διαδοχικά, κατά τη διάρκεια μεγάλων χρονικών περιόδων, αρχίζοντας από τον κόκκινο άνθρωπο και περνώντας από τα διάφορα χρώματα ως το μαύρο.

65:4.8 Μία άλλη αξιοσημείωτη παραλλαγή της διαδικασίας ήταν η καθυστερημένη άφιξη του Πλανητικού Πρίγκιπα. Κατά κανόνα, ο Πρίγκιπας εμφανίζεται σ' έναν πλανήτη την εποχή περίπου της ανάπτυξης της θέλησης. Και αν είχε ακολουθηθεί ένα τέτοιο σχέδιο, ο Καλιγκάστια θα μπορούσε να είχε έλθει στην Ουράντια ακόμη και την εποχή που ζούσαν ο Άντον και η Φόντα, αντί για πεντακόσιες, σχεδόν, χιλιάδες χρόνια αργότερα, ταυτόχρονα με την εμφάνιση των έξι έγχρωμων φυλών.

65:4.9 Σ' ένα κανονικό, κατοικημένο κόσμο, ο Πλανητικός Πρίγκιπας θα είχε παραχωρηθεί με το αίτημα των Φορέων της Ζωής, με την εμφάνιση του Άντον και της Φόντα, ή λίγο αργότερα. Με την Ουράντια, όμως, καθορισμένη ως πλανήτη τροποποίησης της ζωής, ήταν προσυμφωνημένο οι παρατηρητές Μελχισεδέκ, δώδεκα τον αριθμό, να σταλούν ως σύμβουλοι των Φορέων της Ζωής και ως επόπτες του πλανήτη ως την μετέπειτα άφιξη του Πλανητικού Πρίγκιπα. Οι Μελχισεδέκ αυτοί ήλθαν την εποχή που ο Άντον και η Φόντα πήραν τις αποφάσεις εκείνες οι οποίες κατέστησαν τους Προσαρμοστές της Σκέψης ικανούς να ενοικήσουν τις θνητές τους διάνοιες.

65:4.10 Στην Ουράντια οι προσπάθειες των Φορέων της Ζωής να βελτιώσουν τα πρότυπα ζωής της Σατάνια κατέληξαν αναγκαστικά στη δημιουργία πολλών φαινομενικά άχρηστων μεταβατικών μορφών ζωής. Αλλά τα οφέλη που είχαν ήδη προκύψει ήταν αρκετά για να δικαιώσουν τις τροποποιήσεις των τυπικών σχεδίων ζωής στην Ουράντια.

65:4.11 Πρόθεσή μας ήταν να δημιουργήσουμε μια πρώιμη εκδήλωση της βούλησης στην εξελικτική ζωή της Ουράντια και το πετύχαμε. Κανονικά, η βούληση δεν εμφανίζεται ει μη μόνο αφού περάσει πολύς καιρός από την δημιουργία των έγχρωμων φυλών, εμφανιζόμενες, συνήθως πρώτα μεταξύ των ανώτερων τύπων των κόκκινων ανθρώπων. Ο κόσμος σας είναι ο μοναδικός πλανήτης στη Σατάνια όπου ο ανθρώπινος τύπος της βούλησης εμφανίσθηκε σε μία προ των έγχρωμων φυλή.

65:4.12 Στην προσπάθειά μας, όμως, να φροντίσουμε για το συνδυασμό και το συσχετισμό αυτό των κληρονομικών παραγόντων, που τελικά δημιούργησαν τους εκ των θηλαστικών προγόνους της ανθρώπινης φυλής, αντιμετωπίσαμε την αναγκαιότητα να αφήσουμε εκατοντάδες και χιλιάδες άλλων και συγκριτικά άχρηστων συνδυασμών και συσχετισμών κληρονομικών παραγόντων να επισυμβούν. Πολλά από τα, φαινομενικά παράξενα, αυτά υποπροϊόντα των προσπαθειών μας είναι βέβαιο ότι θα πέσουν στην αντίληψή σας, καθώς διερευνάτε το παρελθόν του πλανήτη και μπορώ πολύ καλά να αντιληφθώ πόσο αινιγματικά πρέπει να είναι ορισμένα από τα πράγματα αυτά από την περιορισμένη ανθρώπινη σκοπιά.

5. ΟΙ ΜΕΤΑΛΛΑΓΕΣ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΗΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

65:5.1 Υπήρξε πηγή απογοήτευσης για τους Φορείς της Ζωής το ότι οι ιδιαίτερες προσπάθειές μας να τροποποιήσουμε την ευφυή ζωή στην Ουράντια έπρεπε να δυσκολευθούν από τραγικές διαστρεβλώσεις πέρα από τον έλεγχό μας: Την προδοσία του Καλιγκάστια και την Αδαμική παράβαση.

65:5.2 Καθ' όλη τη διάρκεια, ωστόσο, αυτού του βιολογικού εγχειρήματος, η μεγαλύτερη απογοήτευσή μας δημιουργήθηκε από την οπισθοδρόμηση ορισμένων πρωτόγονων φυτών στα προ της χλωροφύλλης επίπεδα των παρασιτικών βακτηρίων σε πολύ εκτεταμένη και απρόσμενη κλίμακα. Το γεγονός αυτό στην εξέλιξη των φυτών προκάλεσε πολλές ενοχλητικές ασθένειες στα ανώτερα θηλαστικά, ιδιαίτερα στο περισσότερο ευάλωτο ανθρώπινο είδος. Όταν ήλθαμε αντιμέτωποι με την περίπλοκη αυτή κατάσταση, υποβαθμίσαμε, κάπως, τις δυσκολίες που υπήρχαν, επειδή γνωρίζαμε ότι η μετέπειτα πρόσμιξη με το πλάσμα της Αδαμικής ζωής θα ενίσχυε τόσο πολύ τις δυνάμεις αντίστασης της προκύπτουσας μικτής φυλής, ώστε να την καταστήσουν πρακτικά άνοση σε όλες τις ασθένειες οι οποίες δημιουργούνται από τους φυτικού τύπου οργανισμούς. Οι προσδοκίες μας, όμως, ήταν καταδικασμένες να γνωρίσουν την απογοήτευση εξ αιτίας της ατυχίας της Αδαμικής παράβασης.

65:5.3 Το σύμπαν των συμπάντων, το οποίο περιλαμβάνει τον μικρό αυτό κόσμο που ονομάζεται Ουράντια, δεν κυβερνάται απλά για να το εγκρίνουμε, ούτε μόνο για να εξυπηρετήσει την άνεσή μας, πολύ λιγότερο για να ευχαριστήσει τις ιδιοτροπίες μας, ή να ικανοποιήσει την περιέργειά μας. Οι σοφές και παντοδύναμες υπάρξεις οι οποίες είναι υπεύθυνες για τη διακυβέρνηση του σύμπαντος, αναμφίβολα γνωρίζουν ακριβώς τι κάνουν. Και έτσι δημιουργούνται οι Φορείς της Ζωής και αναγκάζεται ο θνητός νους να περιμένει υπομονητικά και να συνεργάζεται ολόψυχα με τους κανόνες της σοφίας, την κυριαρχία της δύναμης και την εξέλιξη της προόδου.

65:5.4 Υπάρχουν, φυσικά, ορισμένες ανταμοιβές για τις δοκιμασίες, όπως η πλήρωση του Μιχαήλ στην Ουράντια. Ανεξάρτητα, όμως, από όλους αυτούς τους παράγοντες, οι μεταγενέστεροι ουράνιοι επόπτες αυτού του πλανήτη εκφράζουν πλήρη εμπιστοσύνη στον ύπατο εξελικτικό θρίαμβο της ανθρώπινης φυλής και την τελική δικαίωση των αρχικών σχεδίων μας και των προτύπων της ζωής.

6. ΕΞΕΛΙΚΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

65:6.1 Είναι αδύνατο να προσδιορίσει κανείς με ακρίβεια τον ακριβή τόπο και ταυτόχρονα την ταχύτητα ενός κινούμενου αντικειμένου. Οποιαδήποτε απόπειρα μέτρησης ενός εκ των δύο αναπόφευκτα συνεπάγεται αλλαγή στο άλλο. Το ίδιο είδος αντίφασης αντιμετωπίζει ο θνητός άνθρωπος όταν επιχειρεί τη χημική ανάλυση του πρωτοπλάσματος. Ο χημικός μπορεί να αποσαφηνίσει τη χημεία του νεκρού πρωτοπλάσματος, αλλά δεν μπορεί να διακρίνει ούτε τη φυσική συγκρότηση, ούτε τη δυναμική λειτουργικότητα του ζώντος πρωτοπλάσματος. Οι επιστήμονες θα πλησιάζουν ολοένα περισσότερο τα μυστικά της ζωής, αλλά ποτέ δεν θα τα βρουν και όχι για άλλο λόγο, από το ότι πρέπει να σκοτώσουν το πρωτόπλασμα για να το αναλύσουν. Το νεκρό πρωτόπλασμα ζυγίζει όσο και το ζων πρωτόπλασμα, αλλά δεν είναι το ίδιο.

65:6.2 Υπάρχει ένα ανεπανάληπτο χάρισμα προσαρμογής στα ζώντα πράγματα και πλάσματα, Σε κάθε ζωντανό φυτικό, ή ζωικό κύτταρο, σε κάθε ζώντα οργανισμό – υλικό, ή πνευματικό – υπάρχει μια ακόρεστη λαχτάρα για την κατάκτηση της αιώνια αυξανόμενης τελειότητας της περιβαλλοντικής ρύθμισης, της προσαρμογής των οργανισμών και της αυξημένης συνειδητοποίησης της ζωής. Οι ατέρμονες αυτές προσπάθειες όλων των ζώντων πλασμάτων αποδεικνύουν την ύπαρξη εντός τους ενός εγγενούς αγώνα προς την τελειότητα.

65:6.3 Το πλέον σημαντικό βήμα στην εξέλιξη των φυτών υπήρξε η ανάπτυξη της ικανότητας παραγωγής χλωροφύλλης ενώ η δεύτερη μεγαλύτερη πρόοδος ήταν η εξέλιξη των σπορίων στους σύνθετους σπόρους. Το σπόριο είναι εξαιρετικά ικανό ως αναπαραγωγικός παράγων, αλλά στερείται των δυναμικών της ποικιλίας και της προσαρμοστικότητας οι οποίες εγγενώς υπάρχουν στους σπόρους.

65:6.4 Ένα από τα πλέον χρήσιμα και σύνθετα επεισόδια στην εξέλιξη των ανώτερων τύπων των ζώων συνίστατο στην ανάπτυξη της ικανότητας του σιδήρου, μέσα στα κυκλοφορούντα κύτταρα του αίματος, να παίζει διπλό ρόλο: να μεταφέρει το οξυγόνο και να απομακρύνει το διοξείδιο του άνθρακα. Και η λειτουργία αυτή των ερυθρών κυττάρων του αίματος καταδεικνύει πώς οι εξελισσόμενοι οργανισμοί μπορούν να προσαρμόσουν τις λειτουργίες τους σε τροποποιούμενο, ή μεταβλητό περιβάλλον. Τα ανώτερα ζώα, περιλαμβανομένου του ανθρώπου, οξυγονώνουν τους ιστούς τους δια της λειτουργίας του σιδήρου των ερυθρών κυττάρων του αίματος, ο οποίος μεταφέρει οξυγόνο στα ζωντανά κύτταρα και το ίδιο αποτελεσματικά απομακρύνει το διοξείδιο του άνθρακα. Και άλλα μέταλλα, ωστόσο,

μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τον ίδιο σκοπό. Η σουπιά επιστρατεύει το χαλκό για τη λειτουργία αυτή και άλλα μικροσκοπικά μαλάκια χρησιμοποιούν το βανάδιο.

65:6.5 Η συνέχιση τέτοιων βιολογικών προσαρμογών φαίνεται στην εξέλιξη των δοντιών των ανώτερων θηλαστικών της Ουράντια. Αυτά έφθασαν τα τριάντα έξι στους μακρινούς προγόνους του ανθρώπου και κατόπιν άρχισε μια σταδιακή αναπροσαρμογή στα τριάντα δύο, στους πρώτους ανθρώπους και τους κοντινούς του συγγενείς. Τώρα το ανθρώπινο είδος τείνει αργά προς τα είκοσι οκτώ. Η διαδικασία της εξέλιξης βρίσκεται ακόμη, ενεργά και προσαρμοσμένα, σε πρόοδο, σ' αυτόν τον πλανήτη.

65:6.6 Πολλές, ωστόσο, φαινομενικά μυστηριώδεις, προσαρμογές των ζώντων οργανισμών είναι καθαρά χημικές, απόλυτα φυσικές. Οποιαδήποτε χρονική στιγμή, στο αίμα οποιασδήποτε ανθρώπινης ύπαρξης υπάρχει η πιθανότητα να γίνονται περισσότερες από 15,000,000 χημικές αντιδράσεις, σχετικές με την έκλυση των ορμονών μιας δωδεκάδας ενδοκρινών αδένων.

65:6.7 Οι κατώτερες μορφές των φυτών αντιδρούν απόλυτα στο φυσικό, χημικό και ηλεκτρικό περιβάλλον. Καθώς, όμως, η κλίμακα της ζωής ανέρχεται, μία προς μία οι διανοητικές λειτουργίες των επτά συνοδών πνευμάτων αρχίζουν να δραστηριοποιούνται, ενώ ο νους γίνεται όλο και περισσότερο προσαρμοστικός, δημιουργικός, συνεργάσιμος και κυριαρχικός. Η ικανότητα των ζώων να προσαρμόζονται στον αέρα, το νερό και την ξηρά δεν είναι υπερφυσικό χάρισμα, αλλά μια υπεράνω της φύσης προσαρμογή.

65:6.8 Η φυσική και η χημεία μόνες τους δεν μπορούν να εξηγήσουν πώς μια ανθρώπινη ύπαρξη εξελίχθηκε από το πανάρχαιο πρωτόπλασμα των πρώτων θαλασσών. Η ικανότητα της μάθησης, της μνήμης και της διαφορετικής αντίδρασης προς το περιβάλλον είναι ιδιότητα του νου. Οι νόμοι της φυσικής δεν αντιδρούν στη διδασκαλία. Είναι αμετάβλητοι και αναλλοίωτοι. Οι χημικές αντιδράσεις δεν αλλάζουν με την παιδεία. Είναι ομοιόμορφες και αξιόπιστες. Ο νους όμως μπορεί να επωφεληθεί από την εμπειρία, μπορεί να μάθει από τις αντιδραστικές έξεις της συμπεριφοράς, σε απόκριση της επανάληψης των ερεθισμάτων.

65:6.9 Οι προ της εμφάνισης της διάνοιας οργανισμοί αντιδρούν στα περιβαλλοντικά ερεθίσματα, αλλά οι οργανισμοί εκείνοι οι οποίοι αντιδρούν στην λειτουργία επί της διανοίας μπορούν να προσαρμόσουν και να χειρισθούν το ίδιο το περιβάλλον.

65:6.10 Ο φυσικός εγκέφαλος, με το συνδεδεμένο μ' αυτόν νευρικό σύστημα διαθέτει εγγενή ικανότητα να ανταποκρίνεται στη διανοητική λειτουργία, όπως ακριβώς η εξελισσόμενη διάνοια μιας προσωπικότητας διαθέτει μία ορισμένη εγγενή ικανότητα να δέχεται το πνεύμα και επομένως να εμπεριέχει τις δυναμικές της πνευματικής προόδου και επιτεύγματος. Η διανοητική, κοινωνική, ηθική και πνευματική εξέλιξη εξαρτώνται από την λειτουργία επί της διανοίας των επτά συνοδών πνευμάτων και των υπεράνω της φύσης συνεργατών τους.

7. ΤΑ ΕΞΕΛΙΚΤΙΚΑ ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΑ ΕΠΙΠΕΔΑ

65:7.1 Τα επτά συνοδά διανοητικά πνεύματα είναι οι πολύπλευροι διανοητικοί λειτουργοί των κατώτερων ευφυών-0 υπάρξεων ενός τοπικού σύμπαντος. Η κατηγορία αυτή της διάνοιας κυβερνάται από το αρχηγείο του τοπικού σύμπαντος, ή από έναν κόσμο συνδεδεμένο μ' αυτό, υπάρχει όμως μια σημαίνουσα καθοδήγηση της λειτουργίας της κατώτερης διάνοιας από τις πρωτεύουσες του συστήματος.

65:7.2 Σ' έναν εξελικτικό κόσμο πολλά, πάρα πολλά, εξαρτώνται από το έργο των επτά αυτών συνοδών. Είναι, όμως, διανοητικοί λειτουργοί. Δεν ασχολούνται με τη φυσική εξέλιξη, το

χώρο κυριαρχίας των Φορέων της Ζωής. Παρ' όλα ταύτα, η τέλεια ενσωμάτωση αυτών των πνευματικών ιδιοτήτων με την προκαθορισμένη και φυσική διαδικασία του αναπτυσσόμενου και εγγενούς συστήματος των Φορέων της Ζωής είναι υπεύθυνη για την ανικανότητα του ανθρώπου να διακρίνει, στο φαινόμενο της διάνοιας, τίποτα περισσότερο από το χέρι της φύσης και το έργο των φυσικών διαδικασιών, αν και μερικές φορές μπερδεύεστε με την εξήγηση όλων των θεμάτων που σχετίζονται με τις φυσικές αντιδράσεις της διάνοιας, καθώς αυτή συνδέεται με την ύλη. Και αν η Ουράντια λειτουργούσε περισσότερο σύμφωνα με τα αρχικά σχέδια, θα παρατηρούσατε ακόμη λιγότερα πράγματα που θα μπορούσαν να κρατήσουν την προσοχή σας πάνω στο φαινόμενο της διάνοιας.

65:7.3 Τα επτά συνοδά πνεύματα μοιάζουν περισσότερο μ' ένα κύκλωμα, απ' όσο με οντότητες και σε κανονικούς κόσμους είναι διακυκλωμένα με άλλες συνοδές λειτουργίες, σ' ολόκληρη την έκταση του τοπικού σύμπαντος. Σε πλανήτες όπου διεξάγεται το πείραμα της ζωής, πάντως, είναι σχετικά απομονωμένα. Και στην Ουράντια, εξ αιτίας της μοναδικής φύσης των προτύπων της ζωής, οι κατώτεροι συνοδοί αντιμετωπίζουν πολύ μεγαλύτερη δυσκολία στην επικοινωνία με τους εξελικτικούς οργανισμούς, απ' όσο θα αντιμετώπιζαν σε ένα περισσότερο τυποποιημένο είδος ζωικών ιδιοτήτων.

65:7.4 Και πάλι, σ' έναν μέσο εξελικτικό κόσμο τα επτά συνοδά πνεύματα είναι πολύ καλύτερα συγχρονισμένα με τα προηγμένα στάδια της ανάπτυξης των ζώων απ' όσο ήταν στην Ουράντια. Με μία μοναδική εξαίρεση, οι συνοδοί αντιμετωπίζουν τη μέγιστη δυσκολία στην επικοινωνία με τις εξελισσόμενες διάνοιες των οργανισμών της Ουράντια που αντιμετώπισαν ποτέ σε όλη τους τη λειτουργία, σ' ολόκληρο το σύμπαν του Νέβαδον. Σ' αυτόν τον κόσμο αναπτύχθηκαν πολλές μορφές οριακών φαινομένων – συνδυασμοί των μηχανικών-μη διδασκόμενων και των μη μηχανικών-διδασκόμενων τύπων αντίδρασης των οργανισμών - τα οποία προκαλούν σύγχυση.

65:7.5 Τα επτά συνοδά πνεύματα δεν επικοινωνούν με τις αμιγώς μηχανικές κατηγορίες της περιβαλλοντικής αντίδρασης των οργανισμών. Τέτοιες, προδιανοητικές αντιδράσεις των ζώντων οργανισμών αφορούν καθαρά στον ενεργειακό χώρο των κέντρων δύναμης, των φυσικών ελεγκτών και των συνεργατών τους.

65:7.6 Η απόκτηση της δυναμικής της ικανότητας να *μαθαίνει* κανείς από την εμπειρία σηματοδοτεί την απαρχή της λειτουργίας των συνοδών πνευμάτων και αυτά λειτουργούν από τις ταπεινότερες διάνοιες των πρωτόγονων και αόρατων υπάρξεων ως τους ανώτερους τύπους της εξελικτικής κλίμακας των ανθρώπινων υπάρξεων. Είναι η αρχή και το πρότυπο για την κατά τα άλλα λίγο-πολύ μυστηριώδη συμπεριφορά και τις ελλιπώς κατανοητές, γρήγορες αντιδράσεις του νου προς το υλικό περιβάλλον. Για πάρα πολύ καιρό πρέπει αυτές οι πιστές και πάντα έγκυρες επιδράσεις να φέρουν την προκαταρκτική τους λειτουργία πριν η ζωώδης διάνοια φθάσει στα ανθρώπινα επίπεδα πνευματικής δεκτικότητας.

65:7.7 Οι συνοδοί λειτουργούν αποκλειστικά επί της εξέλιξης της αποκτώσας πείρα διάνοιας ως το επίπεδο της έκτης φάσης, του πνεύματος της λατρείας. Στο επίπεδο αυτό λαμβάνει χώρα η αναπόφευκτη εκείνη υπέρθεση της λειτουργίας – το φαινόμενο του ανώτερου που κατέρχεται για να συντονισθεί με το κατώτερο, προσδοκώντας τη επακόλουθη κατάκτηση των προηγμένων επιπέδων εξέλιξης. Και επιπλέον, πρόσθετη πνευματική λειτουργία συνοδεύει τη δράση του έβδομου και τελευταίου συνοδού, του πνεύματος της σοφίας. Σ' ολόκληρη τη λειτουργία του πνευματικού κόσμου, το άτομο ποτέ δεν βιώνει αιφνίδιες μεταπτώσεις της πνευματικής συνεργασίας. Πάντα οι αλλαγές αυτές είναι σταδιακές και αμφίδρομες.

^{65:7.8} Πάντα πρέπει οι χώροι των φυσικών (ηλεκτροχημικών) και διανοητικών αντιδράσεων στα περιβαλλοντικά ερεθίσματα να είναι διαφοροποιημένοι και εναλλακτικά πρέπει όλοι να αναγνωρίζονται ως φαινόμενα πέραν των πνευματικών δραστηριοτήτων. Οι χώροι της φυσικής, διανοητικής και πνευματικής βαρύτητας είναι ξεχωριστά βασίλεια κοσμικής πραγματικότητας, παρά τους στενούς τους συσχετισμούς.

8. Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΣΤΟ ΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΤΟ ΧΩΡΟ

^{65:8.1} Ο χρόνος και το διάστημα είναι ακατάλυτα δεμένοι. Υπάρχει μία εγγενής σχέση. Οι χρονικές καθυστερήσεις είναι αναπόφευκτες υπό την παρουσία συγκεκριμένων διαστημικών συνθηκών.

^{65:8.2} Αν η ανάλωση τόσο πολύ χρόνου για την πραγματοποίηση των αλλαγών της εξέλιξης της ζωής γίνεται αιτία σύγχυσης, θα έλεγα ότι δεν μπορούμε να συγχρονίσουμε τις διαδικασίες της ζωής ώστε να αναπτυχθούν ταχύτερα από όσο επιτρέπουν οι φυσικές μεταμορφώσεις ενός πλανήτη. Πρέπει να περιμένουμε τη φυσιολογική, υλική ανάπτυξη ενός πλανήτη. Δεν έχουμε απολύτως κανένα έλεγχο πάνω στη γεωλογική εξέλιξη. Αν οι φυσικές συνθήκες το επέτρεπαν, θα κανονίζαμε για την ολοκληρωμένη εξέλιξη της ζωής σε πολύ λιγότερα από ένα εκατομμύριο χρόνια. Αλλά είμαστε όλοι υπό τη δικαιοδοσία των Υπέρτατων Κυβερνητών του Παραδείσου και ο χρόνος είναι ανύπαρκτος στον Παράδεισο.

^{65:8.3} Η βαθμολογημένη ράβδος του ατόμου για τη μέτρηση του χρόνου είναι η διάρκεια της ζωής του. Γι' αυτό το λόγο, όλα τα πλάσματα περιορίζονται από το χρόνο και έτσι θεωρούν πράγματι την εξέλιξη ως μία μακρά, αφαιρετική διαδικασία. Σ' εκείνους από εμάς των οποίων η διάρκεια της ζωής δεν περιορίζεται από την επίγεια υπόσταση, η εξέλιξη δεν φαίνεται να είναι τόσο παρατεταμένη διεργασία. Στον Παράδεισο, όπου ο χρόνος είναι ανύπαρκτος, οι καταστάσεις αυτές αποτελούν όλες *παρόν* για τη διάνοια του Απόλυτου και τα έργα της Αιωνιότητας.

^{65:8.4} Καθώς η διανοητική εξέλιξη εξαρτάται και καθυστερείται από την αργή ανάπτυξη των φυσικών συνθηκών, έτσι και η πνευματική πρόοδος εξαρτάται από την διανοητική διεύρυνση και πάντα καθυστερεί από τη διανοητική καθυστέρηση. Τούτο, όμως, δεν σημαίνει ότι η πνευματική εξέλιξη εξαρτάται από την εκπαίδευση, την καλλιέργεια, ή τη σοφία. Η ψυχή μπορεί να εξελιχθεί ανεξάρτητα από την διανοητική καλλιέργεια, αλλά όχι υπό την απουσία της διανοητικής ικανότητας και επιθυμίας – της επιλογής της σωτηρίας και της απόφασης να φθάσει κανείς στην πάντα αυξανόμενη τελειότητα – να πράττει το θέλημα του Πατέρα εν ουρανοίς. Αν και η σωτηρία μπορεί να μην εξαρτάται από την κατοχή της γνώσης και της σοφίας, η πρόοδος οπωσδήποτε εξαρτάται.

^{65:8.5} Στα κοσμικά, εξελικτικά εργαστήρια ο νους πάντα κυριαρχεί επί της ύλης και το πνεύμα συνδέεται πάντα με τη διάνοια. Αποτυχία των διαφορετικών αυτών ιδιοτήτων να συγχρονισθούν και να συνεργασθούν μπορεί να προκαλέσει χρονικές καθυστερήσεις, αν όμως το άτομο πραγματικά γνωρίζει τον θεό και επιθυμεί να τον βρει και να γίνει σαν κι' αυτόν, τότε η σωτηρία είναι βέβαιη, ανεξάρτητα από τα μειονεκτήματα του χρόνου. Η φυσική κατάσταση μπορεί να δυσκολέψει το νου και η διανοητική δυστροπία μπορεί να

καθυστερήσει το πνευματικό επίτευγμα, αλλά κανένα από τα εμπόδια αυτά δεν μπορεί να νικήσει την ολόψυχη επιλογή της βούλησης.

65:8.6 Όταν οι φυσικές συνθήκες ωριμάσουν, μπορεί να λάβουν χώρα *αιφνίδιες* διανοητικές εξελίξεις. Όταν η διανοητική κατάσταση είναι ευνοϊκές, *αιφνίδιες* πνευματικές μεταμορφώσεις μπορεί να επισυμβούν. Όταν οι πνευματικές αξίες λάβουν την προσήκουσα αναγνώριση, τότε οι κοσμικές ιδέες γίνονται ευδιάκριτες και με αυξανόμενο ρυθμό η προσωπικότητα απαλλάσσεται από τα εμπόδια του χρόνου και ελευθερώνεται από τους περιορισμούς του διαστήματος.

65:8.7 [Υποστηρίχθηκε από ένα Φορέα της Ζωής διαμένοντα στην Ουράντια.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 66

Ο ΠΛΑΝΗΤΙΚΟΣ ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΤΙΑ

66:0.1 Η έλευση ενός Υιού Λανονάντεκ σ' ένα μέσο κόσμο δηλοί ότι η βούληση, η ικανότητα να επιλέγει κανείς το δρόμο της αιώνιας σωτηρίας, έχει αναπτυχθεί στο νου του πρωτόγονου ανθρώπου. Στην Ουράντια, όμως, ο Πλανητικός Πρίγκιπας έφθασε σχεδόν μισό εκατομμύριο χρόνια μετά την εμφάνιση της ανθρώπινης βούλησης.

66:0.2 Περίπου πεντακόσιες χιλιάδες χρόνια πριν και ταυτόχρονα με την εμφάνιση των έξι έγχρωμων φυλών, ή φυλών του Σαντζίκ, ο Καλιγκάστια, ο Πλανητικός Πρίγκιπας έφθασε στην Ουράντια. Υπήρχαν σχεδόν μισό δισεκατομμύριο πρωτόγονες ανθρώπινες υπάρξεις στη γη την εποχή της άφιξης του Πρίγκιπα και βρίσκονταν για καλά σκορπισμένοι στην Ευρώπη, την Ασία και την Αφρική. Το αρχηγείο του Πρίγκιπα, εγκατεστημένο στην Μεσοποταμία, βρισκόταν περίπου στο κέντρο του ανθρώπινου πληθυσμού.

1. Ο ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ ΚΑΛΙΓΚΑΣΤΙΑ

66:1.1 Ο Καλιγκάστια ήταν ένας Υιός Λανονάντεκ, ο υπ' αριθμόν 9,344 της δευτερεύουσας τάξης. Ήταν έμπειρος στη διακυβέρνηση των θεμάτων του τοπικού σύμπαντος, γενικά και, κατά τη διάρκεια των μεταγενέστερων εποχών, στη διοίκηση του τοπικού συστήματος της Σατάνια, ειδικότερα.

66:1.2 Πριν από την ηγεμονία του Εωσφόρου στη Σατάνια, ο Καλιγκάστια ήταν αποσπασμένος στο συμβούλιο των εισηγητών των Φορέων της Ζωής στην Τζερουζέμ. Ο Εωσφόρος προβίβασε τον Καλιγκάστια σε μία θέση στο προσωπικό του επιτελείο και εκείνος εξετέλεσε με τρόπο αποδεκτό πέντε διαδοχικές αποστολές εντιμότητας και εμπιστοσύνης.

66:1.3 Ο Καλιγκάστια από πολύ νωρίς ζήτησε εξουσιοδότηση ως Πλανητικός Πρίγκιπας, επανειλημμένα, όμως, όταν το αίτημά του παρουσιάστηκε για έγκριση στο συμβούλιο του αστερισμού, απέτυχε να λάβει τη συγκατάθεση των Πατέρων του Αστερισμού. Ο Καλιγκάστια φαινόταν να επιθυμεί ιδιαίτερα να αποσταλεί ως πλανητικός κυβερνήτης σ' έναν δεκαδικό, ή ζωικής τροποποίησης κόσμο. Η αίτησή του είχε απορριφθεί αρκετές φορές πριν, τελικά, του ανατεθεί η Ουράντια.

66:1.4 Ο Καλιγκάστια έφυγε από την Τζερουζέμ για να κυριαρχήσει στον κόσμο που του εμπιστεύθηκαν μ' έναν αξιοζήλευτο φάκελο πίστης και αφοσίωσης στην ευημερία του σύμπαντος της καταγωγής και προσωρινής διαμονής του, παρά την ύπαρξη μιας χαρακτηριστικής ανυπομονησίας η οποία συμπληρώνετο με μία τάση να διαφωνεί με την καθεστηκυία τάξη σε ορισμένα ήσσονα θέματα.

66:1.5 Ήμουν παρών στην Τζερουζέμ όταν ο λαμπρός Καλιγκάστια έφυγε από την πρωτεύουσα του συστήματος. Ουδείς πρίγκιπας των πλανητών ξεκίνησε ποτέ την

σταδιοδρομία του κυβερνήτη ενός κόσμου με πλουσιότερη προκαταρκτική εμπειρία, ή με καλύτερες προοπτικές από όσο ο Καλιγκάστια, τη σπουδαία εκείνη ημέρα πριν μισό δισεκατομμύριο χρόνια. Ένα πράγμα είναι βέβαιο: Καθώς εκτελούσα την αποστολή μου να βάλω την αφήγηση αυτή στις εκπομπές του τοπικού σύμπαντος, ούτε για μια στιγμή δεν μου πέρασε, ούτε κατ' ελάχιστον η ιδέα ότι ο μεγαλειώδης αυτός Υιός Λανονάντεκ θα πρόδιδε τόσο σύντομα την ιερή παρακαταθήκη της επιτήρησης του πλανήτη και θα κηλίδωνε τόσο φριχτά το έντιμο όνομα της ανώτερης τάξης του, των υιών του σύμπαντος. Πραγματικά θεωρούσα την Ουράντια ως ανήκουσα στους πέντε, ή έξι ιδιαίτερα μακάριους πλανήτες σ' ολόκληρη τη Σατάνια, επειδή επρόκειτο να έχει μία τόσο έμπειρη, λαμπρή και ανεπανάληπτη διάνοια επικεφαλής των υποθέσεων του κόσμου. Δεν κατάλαβα τότε ότι ο Καλιγκάστια ύπουλα ερωτευόταν τον εαυτό του. Δεν είχα, τότε, αντιληφθεί απόλυτα τις ύπουλες εκφάνσεις της ατομικής έπαρσης.

2. ΤΟ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΙΠΑ

66:2.1 Ο Πλανητικός Πρίγκιπας της Ουράντια δεν απεστάλη μόνος στο έργο του, αλλά συνοδευόταν από το σύννηδες σώμα των βοηθών και διοικητικών αρωγών.

66:2.2 Επικεφαλής της ομάδας αυτής ήταν ο Νταλιγκάστια, ο σύντροφος-βοηθός του Πλανητικού Πρίγκιπα. Ο Νταλιγκάστια ήταν επίσης ένας δευτερεύων Υιός Λανονάντεκ, ο αριθμός 319,407 της τάξης εκείνης. Είχε το βαθμό του βοηθού την εποχή της αποστολής του, ως συνεργάτης του Καλιγκάστια.

66:2.3 Το πλανητικό επιτελείο περιελάμβανε ένα μεγάλο αριθμό αγγελικών συνεργατών και ένα πλήθος άλλων ουράνιων υπάρξεων, επιφορτισμένων να προωθήσουν τα συμφέροντα και να προαγάγουν την ευημερία των ανθρώπινων φυλών. Από τη δική σας άποψη, όμως, η πλέον ενδιαφέρουσα ομάδα όλων ήταν τα υλικά μέλη του επιτελείου του Πρίγκιπα – οι οποίοι αναφέρονται ορισμένες φορές ως *Οι εκατό του Καλιγκάστια*.

66:2.4 Αυτά τα εκατό επανυλοποιημένα μέλη του επιτελείου του Πρίγκιπα επιλέχθηκαν από τον Καλιγκάστια μέσα από περισσότερους από 785,000 ανερχόμενους πολίτες της Τζερουζέμ, οι οποίοι προσφέρθηκαν εθελοντικά να λάβουν μέρος στο εγχείρημα της Ουράντια. Κάθε ένας από τους επιλεγμένους εκατό ήταν από διαφορετικό πλανήτη και κανείς τους δεν ήταν από την Ουράντια.

66:2.5 Οι Τζερουζεμίτες αυτοί εθελοντές ήλθαν δια της σεραφικής μεταφοράς απ' ευθείας από την πρωτεύουσα του συστήματος στην Ουράντια και όταν έφθασαν παρέμειναν σεραφοποιημένοι μέχρις ότου μπορέσουν να αποκτήσουν ατομικές μορφές της διττής φύσης της ειδικής πλανητικής υπηρεσίας, πραγματικά σώματα, αποτελούμενα από σάρκα και αίμα, αλλά επιπλέον εναρμονισμένα στα κυκλώματα ζωής του συστήματος.

66:2.6 Λίγο καιρό πριν από την άφιξη αυτών των εκατό πολιτών της Τζερουζέμ, οι δύο εποπτεύοντες Φορείς της Ζωής οι οποίοι διέμεναν στην Ουράντια, έχοντας προηγουμένως τελειοποιήσει τα σχέδιά τους, αιτήθηκαν στην Τζερουζέμ και την Εντέντια την άδεια να μεταφυτεύσουν το πλάσμα της ζωής των εκατό επιλεγμένων διασωθέντων της γενιάς του Άντον και της Φόντα στα υλικά σώματα που επρόκειτο να δημιουργηθούν για τα υλικά μέλη του επιτελείου του Πρίγκιπα. Η αίτηση ικανοποιήθηκε στην Τζερουζέμ και επικυρώθηκε στην Εντέντια.

66:2.7 Κατόπιν αυτού, πενήντα άνδρες και πενήντα γυναίκες εκ των απογόνων του Άντον και της Φόντα, οι οποίοι αντιπροσωπεύουν τη σωτηρία των καλύτερων γόνων αυτής της μοναδικής φυλής, επελέγησαν από τους Φορείς της Ζωής. Με μία, ή δύο εξαιρέσεις, οι

Αντονίτες αυτοί που συνέβαλαν στην βελτίωση της φυλής, ήταν ξένοι ο ένας προς τον άλλο. Συγκεντρώθηκαν από περιοχές που απείχαν πολύ μεταξύ τους μέσω των συντονισμένων οδηγιών των Προσαρμοστών της Σκέψης και της σεραφικής καθοδήγησης στο κατώφλι του πλανητικού αρχηγείου του Πρίγκιπα. Εδώ, τα εκατό ανθρώπινα υποκείμενα παραδόθηκαν στα χέρια της εξαιρετικά επιδέξιας εθελοντικής επιτροπής από τον Άβαλον, η οποία διηύθυνε την υλική απόσπαση ενός μέρους του πλάσματος της ζωής αυτών των απογόνων του Άντον. Το ζωντανό αυτό υλικό μεταφέρθηκε, κατόπιν, στα υλικά σώματα που φτιάχτηκαν για να χρησιμοποιηθούν από τα εκατό μέλη του επιτελείου του Πρίγκιπα από την Τζερουζέμ. Εν τω μεταξύ, αυτοί οι νεοφερμένοι πολίτες της πρωτεύουσας του συστήματος παρέμειναν κοιμισμένη για τη σεραφική μεταφορά.

66:2.8 Οι διεργασίες αυτές, μαζί με την πραγματική δημιουργία ειδικών σωμάτων για τους εκατό του Καλιγκάστια, γέννησαν άπειρους μύθους, πολλοί από τους οποίους συγχύστηκαν στη συνέχεια με μεταγενέστερες παραδόσεις, πάνω στην εγκατάσταση του Αδάμ και της Εύας στον πλανήτη.

66:2.9 Ολόκληρη η διαδικασία της επαναπροσωποποίησης, από τη στιγμή της άφιξης των σεραφικών μεταφορέων που έφεραν τους εκατό εθελοντές από την Τζερουζέμ, μέχρις ότου αυτοί έγιναν συνειδητοποιημένες, τρίπτυχες υπάρξεις, απαιτήσε ακριβώς δέκα ημέρες.

3. ΝΤΑΛΑΜΕΙΤΙΑ – Η ΠΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΙΠΑ

66:3.1 Το αρχηγείο του Πλανητικού Πρίγκιπα βρισκόταν στην περιοχή του Περσικού Κόλπου εκείνων των ημερών, στην περιοχή που αντιστοιχεί στην μετέπειτα Μεσοποταμία.

66:3.2 Το κλίμα και το τοπίο στη Μεσοποταμία εκείνων των καιρών ήταν από κάθε άποψη ευνοϊκό για το έργο του επιτελείου του Πρίγκιπα και των συνεργατών τους, πολύ διαφορετικό από τις συνθήκες που επικρατούν, μερικές φορές, από τότε. Ήταν απαραίτητο να έχουν τόσο ευνοϊκό κλίμα ως μέρος του φυσικού περιβάλλοντος, που είχε σχεδιασθεί για να παρακινήσει τους Ουραντιανούς να κάνουν ορισμένες αρχικές προόδους στην παιδεία και τον πολιτισμό. Το μοναδικό μεγάλο επίτευγμα εκείνου του καιρού ήταν η μεταμόρφωση του ανθρώπου από κυνηγό σε βοσκό, με την ελπίδα ότι αργότερα θα εξελίσσετο σε φιλειρηνικό, έχοντα εστία, γεωργό.

66:3.3 Το αρχηγείο του Πλανητικού Πρίγκιπα στην Ουράντια ήταν τυπικό για τέτοιους σταθμούς, σε μία νέα και αναπτυσσόμενη σφαίρα. Ο πυρήνας των εγκαταστάσεων του Πρίγκιπα ήταν μια πολύ απλή, μα όμορφη πόλη, η οποία περιβαλλόταν από ένα τείχος δώδεκα μέτρα ψηλό. Αυτό το παγκόσμιο κέντρο κουλτούρας ονομαζόταν Νταλαμέιτια προς τιμήν του Νταλιγκάστια.

66:3.4 Η πόλη ήταν χωρισμένη σε δέκα τομείς με τα αρχηγικά δώματα των δέκα συμβούλων του υλικού επιτελείου να βρίσκονται στο κέντρο των τομέων αυτών. Στο κέντρο της πόλης υπήρχε ο ναός του αθέατου Πατέρα. Η διοικητική έδρα του Πρίγκιπα και των συνεργατών του ήταν διαρρυθμισμένη σε δώδεκα αίθουσες που βρίσκονταν συγκεντρωμένες ακριβώς γύρω από τον ίδιο το ναό.

66:3.5 Τα κτίρια της Νταλαμέιτια είχαν όλα ένα όροφο, εκτός του αρχηγείου των συμβούλων, το οποίο είχε δύο ορόφους και του κεντρικού ναού του Πατέρα των πάντων, ο οποίος ήταν μικρός, αλλά είχε τρεις ορόφους ύψος.

66:3.6 Η πόλη αντιπροσώπευε την καλύτερη τεχνική του καιρού εκείνου όσον αφορά στα δομικά υλικά – τα τούβλα. Ελάχιστη πέτρα, ή ξύλο χρησιμοποιείτο. Η κατασκευή των

σπιτιών και η αρχιτεκτονική των πόλεων μεταξύ των λαών που περιέβαλαν την πόλη βελτιώθηκε πάρα πολύ από το παράδειγμα της Νταλαμείτια.

66:3.7 Κοντά στο αρχηγείο του Πρίγκιπα κατοικούσαν όλα τα χρώματα και τα στρώματα των ανθρώπινων υπάρξεων. Και ήταν από τις γειτονικές αυτές φυλές οι πρώτοι μαθητές που στελέχωσαν τα σχολεία του Πρίγκιπα. Αν και τα πρώιμα αυτά σχολεία της Νταλαμείτια ήταν χονδροειδή, παρείχαν όλα όσα θα μπορούσαν να γίνουν για τους άνδρες και τις γυναίκες της πρωτόγονης εκείνης εποχής.

66:3.8 Το υλικό επιτελείο του Πρίγκιπα συνεχώς συγκέντρωνε γύρω του τα ανώτερα άτομα των γειτονικών φυλών και, αφού εκπαίδευε και ενέπνεε αυτούς τους μαθητές, τους έστειλε πίσω ως διδάσκαλους και αρχηγούς των λαών τους.

4. ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΗΜΕΡΕΣ ΤΩΝ ΕΚΑΤΟ

66:4.1 Η άφιξη του επιτελείου του Πρίγκιπα δημιούργησε βαθιά εντύπωση. Ενώ χρειαζόνταν χίλια, σχεδόν, χρόνια για να διαδοθεί το νέο, εκείνες οι φυλές κοντά στο αρχηγείο της Μεσοποταμίας επηρεάστηκαν τρομακτικά από τις διδασκαλίες και την καθοδήγηση των εκατό νέων παρεπιδημούντων στην Ουράντια. Και μεγάλο μέρος της μετέπειτα μυθολογίας σας δημιουργήθηκε από τους διαστρεβλωμένους μύθους των πρώτων αυτών ημερών, όταν τα, μέλη αυτά του επιτελείου του Πρίγκιπα επαναπροσωποποιήθηκαν στην Ουράντια ως υπεράνθρωποι.

66:4.2 Το μεγαλύτερο κώλυμα στην καλή επίδραση των εξωπλανητικών αυτών διδασκάλων είναι η τάση των ανθρώπων να τους θεωρούν θεούς, πέραν όμως της τεχνικής της εμφάνισής τους στη γη, οι εκατό του Καλιγκάστια – πενήντα άνδρες και πενήντα γυναίκες – δεν κατέφυγαν σε υπερφυσικές μεθόδους, ούτε σε υπεράνθρωπους χειρισμούς.

66:4.3 Το υλικό, ωστόσο, επιτελείο ήταν, παρά ταύτα, υπεράνθρωπο. Άρχισαν την αποστολή τους στην Ουράντια ως έκτακτες, τρίπτυχες υπάρξεις:

66:4.4 1. Διέθεταν σώματα και ήταν κατά μία έννοια άνθρωποι, αφού ενσωμάτωναν το πραγματικό ζωικό πλάσμα μιας εκ των ανθρώπινων φυλών, το Αντονικό ζωικό πλάσμα της Ουράντια.

66:4.5 Αυτά τα εκατό μέλη του επιτελείου του Πρίγκιπα ήσαν εξ ίσου χωρισμένοι, όσον αφορά στο φύλο, αλλά και σύμφωνα με την προηγούμενη κατάστασή τους, ως θνητοί. Κάθε άτομο της ομάδας αυτής ήταν ικανό να γίνει ο ένας εκ των δύο γονέων μιας καινούργιας τάξης φυσικών υπάρξεων, αλλά είχαν λάβει προσεκτικές οδηγίες να καταφύγουν στην ιδιότητα του γονέα μόνο υπό ορισμένες συνθήκες. Ήταν σύνηθες για το υλικό επιτελείο του Πρίγκιπα να αναπαράγουν τους διαδόχους τους λίγο καιρό πριν αποσυρθούν από την ειδική υπηρεσία επί του πλανήτη. Συνήθως αυτό γινόταν κατά τη στιγμή της άφιξης του Πλανητικού Αδάμ και της Εύας, ή λίγο αργότερα.

66:4.6 Ως εκ τούτου, οι ξεχωριστές αυτές υπάρξεις είχαν ελάχιστη, ή καθόλου ιδέα ως προς το τι είδους τύπος υλικού πλάσματος θα δημιουργείτο με τη σεξουαλική τους ένωση. Και πραγματικά, δεν το έμαθαν ποτέ. Πριν έλθει η εποχή για ένα τέτοιο βήμα στην εκτέλεση του έργου τους στο κόσμο, ολόκληρο το σύστημα ανετράπη από την εξέγερση και εκείνοι οι οποίοι αργότερα λειτούργησαν στο ρόλο του γονέα είχαν απομονωθεί από τα κυκλώματα ζωής του συστήματος.

66:4.7 Ως προς το χρώμα του δέρματος και τη γλώσσα, τα υλοποιημένα αυτά μέλη του επιτελείου του Καλιγκάστια ακολούθησαν την Αντονική φυλή. Προσλάμβαναν την τροφή

όπως οι θνητοί του κόσμου με την εξής διαφορά: Τα επαναδημιουργημένα σώματα της ομάδας αυτής ικανοποιούνταν απόλυτα από μια διατροφή χωρίς κρέας. Αυτός ήταν ένας από τους λόγους που καθόρισαν την κατοικία τους σε μια περιοχή ζεστή, με αφθονία φρούτων και καρπών. Η πρακτική του να συντηρείται κανείς με μία χωρίς κρέας διατροφή χρονολογείται από την εποχή των εκατό του Καλιγκάστια, αφού η συνήθεια αυτή διαδόθηκε σε μικρές και μεγάλες αποστάσεις για να επηρεάσει τις διατροφικές συνήθειες πολλών γειτονικών φυλών, ομάδων με προέλευση από τις κάποτε αποκλειστικά σαρκοβόρες εξελικτικές φυλές.

66:4.82. Οι εκατό ήταν υλικές, αλλά υπερανθρώπινες υπάρξεις, αφού είχαν ανακατασκευασθεί στην Ουράντια ως μοναδικοί άνδρες και γυναίκες ανώτερης και μοναδικής τάξης.

66:4.9 Η ομάδα αυτή, ενώ απολάμβανε την προσωρινή ιδιότητα του πολίτη στη Τζερουζέμ, ήταν, ως τότε, συγχωνευμένη ακόμη με τους Προσαρμοστές της Σκέψης. Και όταν προσφέρθηκαν εθελοντικά και έγιναν δεκτοί για υπηρεσία επί του πλανήτη σε σύνδεση με τις σειρές των απογόνων των υιών, οι Προσαρμοστές τους αποσπάστηκαν. Οι Τζερουζεμίτες, όμως, αυτοί ήταν υπερανθρώπινες υπάρξεις – διέθεταν ψυχή κυρίαρχης προέλευσης. Κατά την ανθρώπινη ζωή τους στη σάρκα η ψυχή βρίσκεται σε εμβρυϊκό στάδιο. Γεννάται (ανασταίνεται) στη μοροντιανή ζωή και βιώνει την ανάπτυξή της μέσω των διαδοχικών μοροντιανών κόσμων. Και οι ψυχές των εκατό του Καλιγκάστια διευρύνθηκαν, έτσι, μέσω των προοδευτικών εμπειριών των επτά κόσμων-δωμάτων κι' έφθασαν στο στάδιο των πολιτών στην Τζερουζέμ.

66:4.10 Υπακούοντας στις οδηγίες που είχαν λάβει, τα μέλη του επιτελείου δεν ενεπλάκησαν σε αναπαραγωγή για της σεξουαλικής οδού, αλλά μελέτησαν προσεκτικά την ατομική τους ιδιοσυστασία και διερεύνησαν προσεκτικά κάθε φάση που μπορούσαν να φαντασθούν διανοητικού (νοητικού) και μοροντιανού (ψυχικού) συνδέσμου. Και ήταν κατά τη διάρκεια του τριακοστού έτους της παραμονής τους στην Νταλαμέιτια, πολύ πριν ολοκληρωθεί το τείχος, που ο αριθμός δύο και ο αριθμός επτά της ομάδας των Δανιτών συμπτωματικά ανεκάλυψε ένα φαινόμενο το οποίο ακολούθησε το σύνδεσμο των μοροντιανών εαυτών τους (υποθετικά χωρίς φύλο και χωρίς υλική υπόσταση). Και το αποτέλεσμα της περιπέτειας αυτής απεδείχθη ότι ήταν το πρώτο από τα αρχικά μεσοδιάστατα πλάσματα. Η καινούργια αυτή ύπαρξη ήταν απόλυτα ορατή στο επιτελείο του πλανήτη και τους ουράνιους συνεργάτες τους, αλλά δεν ήταν ορατή στους άνδρες και τις γυναίκες των διάφορων ανθρώπινων φυλών. Με εξουσιοδότηση του Πλανητικού Πρίγκιπα, ολόκληρο το υλικό επιτελείο ανέλαβε την παραγωγή αντίστοιχων μ' αυτούς υπάρξεων και επέτυχαν όλοι, ακολουθώντας τις οδηγίες του πρωτοπόρου ζεύγους των Δανιτών. Έτσι δημιούργησε, τελικά, το επιτελείο του Πρίγκιπα το αρχικό σώμα των 50,000 πρωτογενών μεσοδιαστάτων.

66:4.11 Αυτά τα ενδιάμεσου τύπου πλάσματα προσέφεραν μεγάλες υπηρεσίες στην διεξαγωγή των υποθέσεων του αρχηγείου του κόσμου. Ήταν αόρατα στις ανθρώπινες υπάρξεις, αλλά οι πρωτόγονοι παρεπιδημούντες στην Νταλαμέιτια διδάχθηκαν για τα αόρατα αυτά ημι-πνεύματα και για αιώνες τα πλάσματα αυτά απετέλεσαν το σύνολο του πνευματικού κόσμου για τους εξελισσόμενους αυτούς θνητούς.

66:4.123. Οι εκατό του Καλιγκάστια ήταν προσωπικά αθάνατοι, ή μη θνήσκοντες. Μέσα στις υλικές μορφές τους κυκλοφορούσαν τα συμπληρωματικά αντίδοτα των ζωικών ρευμάτων του συστήματος και, εάν δεν είχαν χάσει την επαφή τους με τα ζωικά κυκλώματα εξ αιτίας της εξέγερσης, θα ζούσαν απεριόριστα, ως την άφιξη ενός επόμενου Υιού του Θεού, ή ως

την απαλλαγή τους, κάποια στιγμή αργότερα, για να συνεχίσουν το ταξίδι τους που διεκόπη προς τη Χαβόνα και τον Παράδεισο.

66:4.13 Τα συμπληρωματικά αυτά αντίδοτα των ζωικών ρευμάτων της Σατάνια προέρχονταν από τον καρπό του δένδρου της ζωής, ενός θάμνου της Εντέντια που απεστάλη στην Ουράντια από τους Μέγιστους του Νορλάτιαντεκ στην εποχή της άφιξης του Καλιγκάστια. Την εποχή της Νταλαμέιτια το δένδρο αυτό μεγάλωσε στην κεντρική αυλή του ναού του αθώρητου Πατέρα και ήταν ο καρπός του δένδρου της ζωής που έκανε τις υλικές και κατά τα λοιπά θνητές υπάρξεις του επιτελείου του Πρίγκιπα να ζήσουν ατέλειωτα για όσο καιρό θα μπορούσαν να έχουν πρόσβαση σ' αυτόν.

66:4.14 Αν και δεν είχε αξία για τις εξελικτικές φυλές, αυτή η υπερ-ουσία ήταν απολύτως επαρκής για να προσφέρει διαρκή ζωή στους εκατό του Καλιγκάστια, καθώς επίσης στους εκατό τροποποιημένους Αντονίτες που συνδέονταν μαζί τους.

66:4.15 Πρέπει να εξηγήσουμε στο σημείο αυτό ότι, την εποχή κατά την οποία οι εκατό συνεισέφεραν το ανθρώπινο σπέρμα-πλάσμα τους στα μέλη του επιτελείου του Πρίγκιπα, οι Φορείς της Ζωής εισήγαγαν στα θνητά τους σώματα το συμπλήρωμα των κυκλωμάτων του συστήματος. Και έτσι μπόρεσαν να ζήσουν παράλληλα με το επιτελείο, τον ένα αιώνα μετά τον άλλο, περιφρονώντας το φυσικό θάνατο.

66:4.16 Τελικά, οι εκατό Αντονίτες ενημερώθηκαν για τη συνεισφορά τους στις νέες μορφές των ανωτέρων τους και τα ίδια αυτά τα εκατό παιδιά των φυλών του Άντον παρέμειναν στο αρχηγείο ως οι προσωπικοί ακόλουθοι του υλικού επιτελείου του Πρίγκιπα.

5. Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΕΚΑΤΟ

66:5.1 Οι εκατό ήταν οργανωμένοι για να υπηρετούν σε δέκα αυτόνομα συμβούλια με δέκα μέλη το καθένα. Όταν δύο, ή περισσότερα από τα δέκα αυτά συμβούλια συναντώνταν σε κοινή συνεδρίαση, οι συνδεδεμένες αυτές συγκεντρώσεις προεδρεύονταν από τον Νταλιγκάστια. Οι δέκα αυτές ομάδες είχαν την εξής σύνθεση:

66:5.21. *Το συμβούλιο επί της διατροφής και της υλικής ευημερίας.* Η ομάδα αυτή είχε πρόεδρο τον Ανγκ. Η διατροφή, η ύδρευση, ο ρουχισμός και η υλική πρόοδος του ανθρώπινου είδους υποστηρίζονταν από το επιδέξιο αυτό σώμα. Δίδασκαν την εκσκαφή των πηγαδιών, τον έλεγχο των πηγών και την άρδευση. Δίδασκαν εκείνους που ζούσαν σε υψηλότερα γεωγραφικά πλάτη και στο βορρά βελτιωμένες μεθόδους κατεργασίας του δέρματος για χρήση στην ένδυση, ενώ ύφανση παρουσιάσθηκε αργότερα από τους διδασκάλους της τέχνης και της επιστήμης.

66:5.3 Μεγάλες πρόοδοι έγιναν στις μεθόδους αποθήκευσης των τροφίμων. Η τροφή διετερείτο με το μαγείρεμα, την ξήρανση και το κάπνισμα. Απετέλεσε, έτσι, την πρώτη περιουσία. Ο άνθρωπος διδάχθηκε να προνοεί για τους κινδύνους του λιμού, ο οποίος κατά περιόδους αποδεκάτιζε τον κόσμο.

66:5.42. *Το συμβούλιο εξημέρωσης και εκμετάλλευσης των ζώων.* Το συμβούλιο αυτό ήταν αφιερωμένο στο έργο της επιλογής και εκτροφής των ζώων εκείνων των καλύτερα προσαρμοσμένων για να βοηθούν τις ανθρώπινες υπάρξεις με το να κουβαλούν βάρη, να μεταφέρουν τους ίδιους, να τους προμηθεύουν τροφή και, αργότερα, να χρησιμοποιούνται στην καλλιέργεια του εδάφους. Το επιτήδειο αυτό σώμα διευθύνετο από τον Μπον.

66:5.5 Διάφορα είδη χρήσιμων ζώων, τα οποία τώρα έχουν εκλείψει, είχαν εξημερωθεί, μαζί με ορισμένα άλλα τα οποία συνεχίζουν ως εξημερωμένα μέχρι σήμερα. Ο άνθρωπος είχε από

μακρού ζήσει με το σκύλο και ο γαλάζιος άνθρωπος είχε ήδη επιτύχει να εξημερώσει τον ελέφαντα. Η αγελάδα είχε τόσο πολύ βελτιωθεί με την προσεκτική εκτροφή, ώστε είχε γίνει μια πολύτιμη πηγή τροφής. Το βούτυρο και το τυρί έγιναν καθημερινά είδη της ανθρώπινης διατροφής. Οι άνθρωποι έμαθαν να χρησιμοποιούν τα βόδια για να κουβαλούν βάρη, τα άλογα, όμως, δεν εξημερώθηκαν και μη μόνο αργότερα. Τα μέλη αυτής της ομάδας έμαθαν στον άνθρωπο να χρησιμοποιεί τον τροχό για τη διευκόλυνση της έλξης.

66:5.6 Ήταν εκείνους τους καιρούς που τα ταχυδρομικά περιστέρια πρωτοχρησιμοποιήθηκαν, πηγαίνοντας μακρινά ταξίδια με σκοπό να στείλουν μηνύματα, ή να ζητήσουν βοήθεια. Η ομάδα του Μπον επέτυχε να εκπαιδεύσει τα μεγάλα φάντορς ως για να μεταφέρουν ανθρώπους, αλλά αυτά έχουν εκλείψει για περισσότερα από τριάντα χιλιάδες χρόνια.

66:5.73. *Οι σύμβουλοι πάνω στην κατάκτηση των αρπακτικών ζώων.* Δεν αρκούσε το ότι ο πρώιμος άνθρωπος έπρεπε να προσπαθήσει να εξημερώσει ορισμένα ζώα, αλλά έπρεπε επίσης να μάθει πώς να προστατεύεται από την καταστροφή μέσα στον υπόλοιπο αφιλόξενο κόσμο των ζώων. Η ομάδα αυτή είχε αρχηγό τον Νταν.

66:5.8 Ο σκοπός των τειχών μιας αρχαίας πόλης ήταν να προστατεύει από τα άγρια ζώα, καθώς επίσης και να εμποδίζει απρόσμενες επιθέσεις από τους εχθρούς. Εκείνοι που ζούσαν χωρίς τείχη και στα δάση, εξαρτώντο από τις κατοικίες πάνω στα δένδρα, τις πέτρινες καλύβες και τη συντήρηση της νυχτερινής φωτιάς. Για το λόγο αυτό, ήταν πολύ φυσικό το ότι οι δάσκαλοι αυτοί έπρεπε να αφιερώνουν πολύ χρόνο για να καθοδηγήσουν τους μαθητές τους πάνω στη βελτίωση των κατοικιών τους. Εφαρμόζοντας βελτιωμένες τεχνικές, αλλά και με τη χρήση των παγίδων, έγινε μεγάλη πρόοδος στην καθυπόταξη των ζώων.

66:5.94. *Οι καθηγητές για τη διασπορά και τη διατήρηση της γνώσης.* Η ομάδα αυτή συγκροτούσε και διηύθυνε τις αμιγώς εκπαιδευτικές προσπάθειες των πρώιμων εκείνων ημερών. Προεδρεύετο από τον Φαντ. Οι εκπαιδευτικές μέθοδοι του Φαντ συνίσταντο στην εποπτεία της απασχόλησης, ακολουθούμενης από οδηγίες πάνω σε βελτιωμένες μεθόδους εργασίας. Ο Φαντ σχηματοποίησε το πρώτο αλφάβητο και εισήγαγε ένα σύστημα γραφής. Το αλφάβητο αυτό περιείχε είκοσι πέντε χαρακτήρες. Ως γραφική ύλη οι πρώιμοι αυτοί λαοί χρησιμοποιούσαν φλοιούς δέντρων, πήλινες πινακίδες, πέτρινες πλάκες, ένα είδος περγαμηνής φτιαγμένης από επεξεργασμένα δέρματα και ένα πρωτόγονο είδος υλικού που έμοιαζε με χαρτί φτιαγμένο από φωλιές σφηκών. Η βιβλιοθήκη της Νταλαμείτια, η οποία καταστράφηκε αμέσως μετά την αλλοτρίωση του Καλιγκάστια, περιείχε περισσότερα από δύο εκατομμύρια χωριστές καταγραφές και ήταν γνωστή ως ο «οίκος του Φαντ.»

66:5.10 Ο γαλάζιος άνθρωπος έδειξε προτίμηση στην αλφαβητική γραφή και έκανε τη μεγαλύτερη πρόοδο προς την κατεύθυνση αυτή. Ο κόκκινος άνθρωπος προτιμούσε την εικονική γραφή, ενώ οι κίτρινες φυλές κατευθύνθηκαν προς τη χρήση συμβόλων για λέξεις και ιδέες, που μοιάζουν πολύ μ' αυτά που χρησιμοποιούν σήμερα. Το αλφάβητο, όμως, αλλά και πολλά περισσότερα, χάθηκαν στη συνέχεια από τον κόσμο κατά την αναταραχή που ακολούθησε την εξέγερση. Η αποστασία του Καλιγκάστια κατέστρεψε την προσδοκία του κόσμου για μια παγκόσμια γλώσσα, τουλάχιστον για ανείπωτους αιώνες.

66:5.115. *Η επιτροπή για τη βιομηχανία και το εμπόριο.* Το συμβούλιο αυτό ασχολείτο με την υποστήριξη της βιομηχανίας στο εσωτερικό των φυλών και την προώθηση του εμπορίου μεταξύ των διαφόρων φιλειρηνικών ομάδων. Αρχηγός του ήταν ο Νοντ. Κάθε είδος πρωτόγονης κατασκευής ενθαρρύνετο από την ομάδα αυτή. Συνέβαλαν άμεσα στην βελτίωση των προτύπων διαβίωσης παρέχοντας πολλά καινούργια προϊόντα για να

ελκύσουν την προτίμηση των πρωτόγονων ανθρώπων. Διεύρυναν πολύ το εμπόριο του βελτιωμένου αλατιού που παρήγετο από το συμβούλιο της επιστήμης και της τέχνης.

66:5.12 Ήταν μεταξύ των φωτισμένων αυτών ομάδων, των εκπαιδευμένων στα σχολεία της Νταλαμείτια όπου εφαρμόσθηκε η πρώτη εμπορική πίστωση. Από μία κεντρική ανταλλαγή πιστώσεων εξασφάλιζαν κουπόνια τα οποία γίνονταν δεκτά δίκην πραγματικών ανταλλάξιμων αντικειμένων. Ο κόσμος δεν βελτίωσε τις επιχειρηματικές αυτές μεθόδους για εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια.

66:5.13 6. Το κολέγιο της αποκαλυφθείσας θρησκείας. Το σώμα αυτό ήταν αργό στη λειτουργία του. Ο πολιτισμός της Ουράντια κυριολεκτικά σφυρηλατήθηκε μεταξύ του αμονιού της αναγκαιότητας και των σφυριών του φόβου. Η ομάδα, ωστόσο, αυτή είχε κάνει αξιοσημείωτη πρόοδο προσπαθώντας να υποκαταστήσουν το φόβο του Δημιουργού με το φόβο των πλασμάτων (τη λατρεία του πνεύματος) πριν το έργο τους διακοπεί από τη μετέπειτα σύγχυση που ακολούθησε την αναταραχή της αποστασίας. Ο επικεφαλής του συμβουλίου αυτού ήταν ο Χαπ.

66:5.14 Ουδείς από το επιτελείο του Πρίγκιπα θα παρουσίαζε την αποκάλυψη για να περιπλέξει την εξέλιξη. Παρουσίαζαν την αποκάλυψη μόνο ως την κορύφωση της εξάντλησης των δυνάμεών τους της εξέλιξης. Ο Χαπ, ωστόσο, ενέδωσε στην επιθυμία των κατοίκων της πόλης για την ίδρυση ενός είδους θρησκευτικής τελετουργίας. Η ομάδα του προμήθευσε στους Νταλαμειτιανούς με τους επτά ύμνους της λατρείας και τους έδωσε επίσης την καθημερινή δοξαστική φράση, ενώ στο τέλος τους δίδαξε «την προσευχή του Πατέρα,» που έλεγε:

66:5.15 «Πατέρα των πάντων, που τον Υιό σου τιμούμε, σκέψου μας με ευμένεια. Απάλλαξέ μας από το φόβο για όλα εκτός από εσένα. Κάνε να χαίρονται μαζί μας οι θείοι μας διδάσκαλοι και για πάντα βάλε την αλήθεια στα χείλη μας. Απάλλαξέ μας από τη βία και την οργή. Δώσε μας το σεβασμό για τους γηραιότερους και γι' αυτό που ανήκει στο γείτονά μας. Δώσε μας την εποχή αυτή πράσινες βοσκές και καρπερά κοπάδια να χαρεί η καρδιά μας. Προσευχόμαστε για να έλθει γρήγορα ο εμψυχωτής που μας υποσχέθηκες και θα κάνουμε το θέλημά σου στον κόσμο αυτό, όπως άλλοι το κάνουν σε κόσμους μακρινούς.»

66:5.16 Αν και το επιτελείο του Πρίγκιπα ήταν περιορισμένο στα φυσικά μέσα και τις συνήθειες μεθόδους βελτίωσης της φυλής, διατήρησε την υπόσχεση του Αδαμικού δώρου μιας καινούργιας φυλής, ως τον στόχο μετέπειτα εξελικτικής ανάπτυξης, με την κατάκτηση του αποκορυφώματος της βιολογικής εξέλιξης.

66:5.17 7. Οι φρουροί της υγείας και της ζωής. Αυτό το συμβούλιο ασχολείτο με την εισαγωγή της απολύμανσης και την προώθηση της υγιεινής και αρχηγός του ήταν ο Λιουτ.

66:5.18 Τα μέλη του δίδαξαν πολλά πράγματα που χάθηκαν μέσα στην σύγχυση των μετέπειτα εποχών, για να μην ανακαλυφθούν ξανά, μέχρι τον εικοστό αιώνα. Έμαθαν στο ανθρώπινο είδος ότι το μαγείρεμα, το βράσιμο και το ψήσιμο, ήταν ένα μέσο αποφυγής των ασθενειών. Επίσης ότι το καλό μαγείρεμα ελάττωνε τη θνησιμότητα των νεογνών και διευκόλυνε τον πρώιμο απογαλακτισμό.

66:5.19 Πολλά από τα αρχικά διδάγματα των φρουρών του Λιουτ διατηρήθηκαν μεταξύ των φυλών της γης ως τις μέρες του Μωυσή αν και διαστρεβλώθηκαν πολύ και άλλαξαν σε μεγάλο βαθμό.

66:5.20 Το μεγάλο εμπόδιο στη διαδικασία προώθησης της υγιεινής μεταξύ των αδαών αυτών λαών συνίστατο στο γεγονός ότι τα πραγματικά αίτια πολλών ασθενειών ήταν πάρα πολύ μικρά για να γίνουν αντιληπτά με γυμνό μάτι, αλλά και στο ότι πυροδοτούσαν τη δεισιδαιμονία τους. Χρειάστηκαν χιλιάδες χρόνια για να πεισθούν να καίνε τα σκουπίδια. Εν τω μεταξύ παρακινούνταν για να θάβουν τα αποσυντιθέμενα απορρίμματα. Η μεγαλύτερη υγειονομική πρόοδος της εποχής εκείνης ήλθε από τη διάδοση της γνώσης σχετικά με τις ιδιότητες του ήλιου, που χαρίζουν υγεία και εξαφανίζουν τις ασθένειες.

66:5.21 Πριν την άφιξη του Πρίγκιπα, το μπάνιο ήταν μία αποκλειστικά θρησκευτική τελετή. Υπήρξε, πράγματι, δύσκολο να πεισθούν οι πρωτόγονοι άνθρωποι να πλένουν το σώμα τους για λόγους υγιεινής. Ο Λιουτ έπεισε τελικά τους ιεροδιδάσκαλους να περιλάβουν τον καθαρισμό με νερό ως μέρος των τελετών εξαγνισμού που έπρεπε να εφαρμόζεται σε σχέση με τις μεσημβρινές τους προσευχές, μία φορά την εβδομάδα, στη λατρεία του Πατέρα των πάντων.

66:5.22 Αυτοί οι φρουροί της υγείας προσπάθησαν, επίσης, να εισαγάγουν τη χειραψία σε αντικατάσταση της ανταλλαγής σάλιου, ή της πόσης του αίματος, ως επισφράγιση της ατομικής φιλίας, ή ως ένδειξη νομιμοφροσύνης προς την ομάδα. Όταν, όμως, βρίσκονταν πέρα από την επιτακτική πίεση των διδασχών των ανώτερων αρχηγών τους, οι πρωτόγονοι αυτοί λαοί δεν αργούσαν να γυρίσουν στις παλαιότερες, καταστροφικές για την υγεία και ευνοϊκές για τις ασθένειες, πρακτικές της άγνοιας και της προκατάληψης.

66:5.23 8. *Το πλανητικό συμβούλιο επί της τέχνης και της επιστήμης.* Το σώμα αυτό έκανε πολλά για να βελτιώσει τη βιομηχανική τεχνική του πρώιμου ανθρώπου και να εξάρει την αντίληψή του για την ομορφιά. Ο αρχηγός τους ήταν ο Μεκ.

66:5.24 Η τέχνη και η επιστήμη βρίσκονταν σε παρακμή σ' ολόκληρο τον κόσμο, αλλά οι αρχές της φυσικής και της χημείας διδάχθηκαν στους Νταλαμειτιανούς. Η αγγειοπλαστική προόδευσε, οι διακοσμητικές τέχνες βελτιώθηκαν όλες και τα ιδανικά της ανθρώπινης ομορφιάς εμπλουτίστηκαν πολύ. Η μουσική, ωστόσο, ελάχιστη πρόοδο έκανε έως και μετά την άφιξη της ιώδους φυλής.

66:5.25 Αυτοί οι πρωτόγονοι άνθρωποι δεν συναινούσαν να πειραματισθούν με τη δύναμη του ατμού, παρά τις επανειλημμένες προτροπές των διδασκάλων τους, ούτε ποτέ μπόρεσαν να ξεπεράσουν το μεγάλο τους φόβο για την εκρηκτική δύναμη του υπό πίεση ατμού. Πάντως, πείσθηκαν, τελικά, να κατεργασθούν το μέταλλο, αν και ένα κομμάτι κόκκινου από τη φωτιά μετάλλου ήταν αντικείμενο τρόμου για τους πρώτους ανθρώπους.

66:5.26 Ο Μεκ έκανε πολλά για να προωθήσει την κουλτούρα των Αντονιτών και να βελτιώσει την τέχνη του γαλάζιου ανθρώπου. Μία ανάμιξη του γαλάζιου ανθρώπου με το γένος του Άντον δημιούργησε ένα προικισμένο καλλιτεχνικά είδος και πολλοί από αυτούς έγιναν μέγιστοι γλύπτες. Δεν σκάλιζαν την πέτρα, ή το μάρμαρο, αλλά τα έργα τους από πηλό, σκληρυμένα με το ψήσιμο, κοσμούσαν τους κήπους της Νταλαμείτια.

66:5.27 Μεγάλη πρόοδος έγινε και στη διακόσμηση των σπιτιών, το μεγαλύτερο μέρος της οποίας χάθηκε κατά τις μακρόχρονες και ζοφερές εποχές της εξέγερσης, για να μην επανανακαλυφθούν παρά μόνο κατά τη σύγχρονη εποχή.

66:5.28 9. *Οι κυβερνήτες των προηγμένων φυλετικών σχέσεων.* Αυτή ήταν η ομάδα στην οποία είχαν εμπιστευθεί το έργο του να φέρει την κοινωνία των ανθρώπων στο επίπεδο πολιτείας. Ο αρχηγός τους ήταν ο Τιουτ.

66:5.29 Οι αρχηγοί αυτοί συνεισέφεραν πολύ στο να γίνουν γάμοι μεταξύ των φυλών. Υπέθαλψαν την ερωτοτροπία και το γάμο, μετά τις δέουσες επιφυλάξεις και αφού είχε δοθεί κάθε ευκαιρία για να γνωρισθούν οι μελλόνυμφοι. Οι καθαρά πολεμικοί χοροί εξευγενίσθηκαν και εξυπηρετούσαν πλέον σημαντικούς κοινωνικούς σκοπούς. Πολλά ανταγωνιστικά παιχνίδια εισήχθησαν, οι αρχαίες, όμως, αυτές φυλές ήταν σοβαροί λαοί. Ελάχιστο χιούμορ ομόρφαινε τις πρώιμες αυτές φυλές. Λίγες από τις πρακτικές αυτές επέζησαν από την αποδιοργάνωση εξ αιτίας της πλανητικής εξέγερσης που ακολούθησε.

66:5.30 Ο Τιουτ και οι συνεργάτες του εργάσθηκαν σκληρά για να προάγουν ειρηνικές ομαδικές σχέσεις, να ρυθμίσουν και να εξανθρωπίσουν τον πόλεμο, να συντονίσουν τις σχέσεις μεταξύ των φυλών και να βελτιώσουν τις κυβερνήσεις των φυλών. Στα περίχωρα της Νταλαμέιτια αναπτύχθηκε ένας περισσότερο προηγμένος πολιτισμός και οι βελτιωμένες αυτές κοινωνικές σχέσεις ήταν πολύ χρήσιμες στο να επηρεάσουν τις πλέον απομακρυσμένες φυλές. Το πρότυπο, ωστόσο, του πολιτισμού που επικρατούσε στο αρχηγείο του Πρίγκιπα ήταν εντελώς διαφορετικό από την βαρβαρική κοινωνία που εξελίσσετο αλλού, ακριβώς όπως η κοινωνία του εικοστού αιώνα στο Κέιπταουν, στη Νότια Αφρική, είναι εντελώς ανόμοια με την πρωτόγονη κουλτούρα των λιλιπούτειων Βουσμάνων στο βορρά.

66:5.31 10. *Το ανώτατο δικαστήριο του φυλετικού συντονισμού και της εθνικής συνεργασίας.* Το ανώτατο αυτό συμβούλιο διευθύνετο από τον Βαν και αποτελούσε το εφετείο όλων των υπόλοιπων εννέα ειδικών επιτροπών των επιφορτισμένων με την εποπτεία των ανθρώπινων υποθέσεων. Αυτό το συμβούλιο ήταν συμβούλιο διευρυμένων λειτουργιών, όντας εμπιστευμένο με όλα τα θέματα που αφορούσαν στη γη, τα οποία δεν είχαν ανατεθεί συγκεκριμένα στις άλλες ομάδες. Το επιλεγμένο αυτό σώμα είχε εγκριθεί από τους Πατέρες του Αστερισμού της Εντέντια, πριν εξουσιοδοτηθεί να αναλάβει τις δραστηριότητες του ανώτατου δικαστηρίου της Ουράντια.

6. Η ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΙΠΑ

66:6.1 Ο βαθμός του πολιτισμού ενός κόσμου μετράται από την κοινωνική κληρονομία των αυτόχθονων υπάρξεων και ο λόγος της πολιτιστικής εξάπλωσης εξαρτάται απόλυτα από την ικανότητα των κατοίκων του να κατανοούν καινούργιες και προηγμένες έννοιες.

66:6.2 Η υποταγή στην παράδοση δημιουργεί σταθερότητα και συνεργασία συνδέοντας συναισθηματικά το παρελθόν με το παρόν, αλλά επίσης αποθαρρύνει την πρωτοβουλία και υποδουλώνει τις δημιουργικές δυνάμεις της προσωπικότητας. Ολόκληρος ο κόσμος είχε πιαστεί στο αδιέξοδο των προσκολλημένων στην παράδοση ηθών, όταν οι εκατό του Καλιγκάστια έφθασαν και άρχισαν την κήρυξη του καινούργιου ευαγγελίου της ιδιωτικής πρωτοβουλίας εντός των κοινωνικών ομάδων του καιρού εκείνου. Η αγαθοεργή, όμως, αυτή αρχή διεκόπη τόσο γρήγορα, ώστε οι φυλές δεν απηλλάγησαν ποτέ ολοκληρωτικά από τη σκλαβιά της συνήθειας. Η συνήθεια εξακολουθεί να κυριαρχεί, αδικαιολόγητα, στην Ουράντια.

66:6.3 Οι εκατό του Καλιγκάστια – απόφοιτοι των κόσμων-δωμάτων της Σατάνια – γνώριζαν καλά τις τέχνες και τον πολιτισμό της Τζερουζέμ, αλλά τέτοιες γνώσεις είναι σχεδόν άχρηστες σ' ένα βαρβαρικό πλανήτη κατοικούμενο από πρωτόγονους ανθρώπους. Οι συνετές αυτές υπάρξεις γνώριζαν περισσότερα από το να αναλάβουν τον *αιφνίδιο* μετασχηματισμό, ή την μαζική αναβάθμιση των πρωτόγονων φυλών του καιρού εκείνου.

Καταλάβαιναν καλά την αργή εξέλιξη του ανθρώπινου είδους και σοφά απέφυγαν κάθε ριζοσπαστική απόπειρα να τροποποιήσουν την κατάσταση της ανθρώπινης ζωής στη γη.

^{66:6.4}Κάθε μία από τις δέκα πλανητικές επιτροπές ανέλαβε αργά και φυσικά να προαγάγει τα συμφέροντα που της είχαν εμπιστευθεί. Το σχέδιό τους συνίστατο στο να προσελκύσουν τις καλύτερες διάνοιες των γειτονικών φυλών και, αφού τις εκπαιδεύσουν, να τις στείλουν πίσω στους λαούς τους ως αντιπροσώπους για την κοινωνική αναβάθμιση.

^{66:6.5}Ξένοι αντιπρόσωποι ουδέποτε εστάλησαν σε μία φυλή, εκτός εάν η φυλή εκείνη το ζητούσε ρητά. Εκείνοι οι οποίοι εργάζονταν για την αναβάθμιση και την προώθηση μιας συγκεκριμένης φυλής, ή έθνους, κατάγονταν πάντα από τη συγκεκριμένη φυλή, ή έθνος. Πάντα εργάζονταν υπομονετικά για να αναβαθμίσουν και να προάγουν τα δοκιμασμένα από το χρόνο ήθη κάθε έθνους. Οι απλοί άνθρωποι της Ουράντια μετέφεραν τα έθιμά τους στην Νταλαμέιτια όχι για να τα ανταλλάξουν με καινούργιες και καλύτερες πρακτικές, αλλά για να τα αναβαθμίσουν δια της επαφής μ' έναν ανώτερο πολιτισμό και δια της συνεργασίας με ανώτερες διάνοιες. Η διαδικασία ήταν αργή, αλλά εξαιρετικά αποτελεσματική.

^{66:6.6}Οι διδάσκαλοι της Νταλαμέιτια προσπάθησαν να προσθέσουν συνειδητές κοινωνικές επιλογές στις αμιγώς φυσικές επιλογές της βιολογικής εξέλιξης. Δεν διατάραξαν την ανθρώπινη κοινωνία, αλλά επετάχυναν σημαντικά την φυσιολογική και υλική της εξέλιξη. Το κίνητρό τους ήταν πρόοδος δια της εξέλιξης και όχι εξέγερση δια της αποκάλυψης. Η ανθρώπινη φυλή είχε περάσει αιώνες για να αποκτήσει την ελάχιστη θρησκεία και το ήθος που διέθετε και οι υπεράνθρωποι αυτοί γνώριζαν περισσότερα από το να κλέψουν από το ανθρώπινο είδος την ελάχιστη αυτή πρόοδο με τη σύγχυση και το φόβο που πάντα εμφανίζεται όταν φωτισμένες και ανώτερες υπάρξεις αναλαμβάνουν να αναβαθμίσουν τις υποανάπτυκτες φυλές διδάσκοντάς τες και διαφωτίζοντάς τες υπερβολικά.

^{66:6.7}Όταν οι Χριστιανοί ιεραπόστολοι πήγαν στην καρδιά της Αφρικής, όπου οι γιοι και οι θυγατέρες υποτίθεται ότι πρέπει να παραμένουν υπό τον έλεγχο και την καθοδήγηση των γονέων τους καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής των γονέων, δημιούργησαν μόνο σύγχυση, αλλά και την κατάρρευση κάθε εξουσίας, όταν προσπάθησαν, σε μία μοναδική γενεά, να εκτοπίσουν την τεχνική αυτή διδάσκοντας ότι τα παιδιά αυτά έπρεπε να απαλλαγούν από κάθε γονικό περιορισμό, όταν έφθαναν στην ηλικία των είκοσι ενός ετών.

7. Η ΖΩΗ ΣΤΗΝ ΝΤΑΛΑΜΕΙΤΙΑ

^{66:7.1}Το αρχηγείο του Πρίγκιπα, αν και εξαιρετικά όμορφο και σχεδιασμένο για να προκαλεί δέος στους πρωτόγονους ανθρώπους της εποχής εκείνης, ήταν συνολικά ταπεινό. Τα κτίρια δεν ήταν ιδιαίτερα μεγάλα, αφού το κίνητρο εκείνων των εισαχθέντων διδασκάλων ήταν να ενθαρρύνουν την τελική ανάπτυξη στις γεωργίες, δια της εισαγωγής της χρήσης των ζώων. Η έκταση της γης μέσα στα τείχη της πόλης ήταν αρκετή για να εξασφαλίζει βοσκοτόπια και κήπους για τη συντήρηση ενός πληθυσμού είκοσι χιλιάδων περίπου.

^{66:7.2}Το εσωτερικό του κεντρικού ναού της λατρείας και τα δώματα των δέκα συμβουλίων των εποπτευουσών ομάδων των υπεράνθρώπων ήταν πράγματι θαυμάσια έργα τέχνης. Και ενώ τα κτίρια των κατοικιών ήταν πρότυπα τάξης και καθαριότητας, τα πάντα ήταν πολύ απλά και εντελώς πρωτόγονα σε σύγκριση με τις μετέπειτα εξελίξεις. Στο αρχηγείο αυτό του πολιτισμού δεν εφαρμόζονταν μέθοδοι οι οποίες δεν ανήκαν φυσιολογικά στην Ουράντια.

^{66:7.3}Το υλικό επιτελείο του Πρίγκιπα διέμενε σε απλές και υποδειγματικές κατοικίες, τις οποίες διατηρούσε ως εστίες σχεδιασμένες να εμπνέουν και να επηρεάζουν ευνοϊκά τους

σπουδαστές-μελετητές που παρεπιδημούσαν στο κοινωνικό κέντρο του κόσμου και στην εκπαιδευτική έδρα.

66:7.4 Η συγκεκριμένη διάταξη της οικογενειακής ζωής και η διαβίωση των μελών μιας οικογένειας μαζί, σε μία κατοικία, η οποία βρίσκεται σε μία συγκριτικά μόνιμη τοποθεσία, χρονολογείται από την εποχή εκείνη της Νταλαμέιτια και οφείλετο κυρίως στο παράδειγμα και τις διδαχές των εκατό και των μαθητών τους. Το σπίτι, ως κοινωνική μονάδα δεν είχε ποτέ επιτύχει, μέχρις ότου οι υπεράνδρες και οι υπεργυναίκες της Νταλαμέιτια καθοδήγησαν το ανθρώπινο είδος στο να αγαπά και να προνοεί για τα εγγόνια του και για τα παιδιά των εγγονιών του. Ο άγριος άνθρωπος αγαπά τα παιδιά του, ο πολιτισμένος άνθρωπος, όμως, αγαπά επίσης και τα εγγόνια του.

66:7.5 Τα μέλη του επιτελείου του Πρίγκιπα ζούσαν μαζί, ως πατέρες και μητέρες. Πράγματι, δεν είχαν δικά τους παιδιά, αλλά οι πενήντα πρότυπες εστίες της Νταλαμέιτια ουδέποτε φιλοξένησαν λιγότερα από πέντε χιλιάδες υιοθετημένα παιδιά, συγκεντρωμένα από τις ανώτερες οικογένειες των Αντονιτών και των φυλών του Σαντζίκ. Πολλά από αυτά τα παιδιά ήταν ορφανά. Ευτύχησαν να δεχθούν την πειθαρχία και την εκπαίδευση αυτών των υπεργονέων. Και έπειτα, μετά από τρία χρόνια στα σχολεία του Πρίγκιπα (φοιτούσαν εκεί από τα δεκατρία ως τα δεκαπέντε), εδικαιούνται να παντρευτούν και ήταν έτοιμα να αναλάβουν την εντολή ως αντιπρόσωποι του Πρίγκιπα προς τις ενδεείς φυλές των οικείων εθνών τους.

66:7.6 Ο Φαντ υποστήριξε το σχέδιο της Νταλαμέιτια για τη διδασκαλία, η οποία εκτελείτο ως τεχνικό μάθημα, στο οποίο οι μαθητές διδάσκονταν δια του έργου και μέσω του οποίου εξασκούσαν δια της καθημερινής εκτέλεσης χρήσιμων έργων. Το εκπαιδευτικό αυτό σχέδιο δεν αγνοούσε την κρίση και το συναίσθημα στην διάπλαση του χαρακτήρα. Έδινε, ωστόσο, προτεραιότητα στη χειρωνακτική εξάσκηση. Οι οδηγίες ήταν ατομικές και συλλογικές. Οι μαθητές διδάσκονταν από άνδρες, από γυναίκες αλλά και από άνδρα και γυναίκα μαζί. Το ήμισυ αυτής της ομαδικής διδασκαλίας γινόταν κατά φύλο. Το άλλο ήμισυ ήταν σε μικτές τάξεις. Οι μαθητές διδάσκονταν τη χειρωνακτική επιδεξιότητα ατομικά και κοινωνικοποιούνταν σε ομάδες, ή τάξεις. Εξασκούσαν στο να συναδελφώνονται με ομάδες νεώτερων και ομάδες μεγαλύτερων, καθώς και ενηλίκων, καθώς επίσης και στην ομαδική εργασία με άτομα της ηλικίας τους. Επιπλέον ήταν εξοικειωμένοι σε σχέσεις όπως οι οικογενειακές ομάδες, αθλητικές ομάδες και σχολικές τάξεις.

66:7.7 Μεταξύ των μεταγενέστερων μαθητών που εκπαιδεύθηκαν στη Μεσοποταμία για να εργασθούν με τις οικείες φυλές τους ήταν Αντονίτες από τα υψίπεδα της δυτικής Ινδίας μαζί με εκπροσώπους των κόκκινων ανθρώπων και των γαλάζιων ανθρώπων. Ακόμη αργότερα, ένας μικρός αριθμός της κίτρινης φυλής έγινε, επίσης, δεκτός.

66:7.8 Ο Χαπ δώρισε στις πρώιμες φυλές ένα ηθικό νόμο. Ο κώδικας αυτός ήταν γνωστός ως «Το Θέλημα του Πατέρα» και συνίστατο στις ακόλουθες επτά εντολές:

66:7.9 1. Δεν θα φοβηθείτε ποτέ, ούτε θα υπηρετήσετε άλλο Θεό, εκτός του Πατέρα των πάντων.

66:7.10 2. Δεν θα παρακούσετε τον Υιό του Πατέρα, τον κυβερνήτη του κόσμου, ούτε θα δείξετε ασέβεια στους πάνω από τον άνθρωπο συνεργάτες του.

66:7.11 3. Δεν θα πείτε ψέματα όταν κληθείτε μπροστά στους δικαστές του λαού.

66:7.12 4. Δεν θα δολοφονήσετε άνδρες, γυναίκες, ή παιδιά.

66:7.135. Δεν θα κλέψετε τα αγαθά, ή τα ζώα του γείτονά σας.

66:7.146. Δεν θα αγγίζετε τη γυναίκα του φίλου σας.

66:7.157. Δεν θα δείξετε ασέβεια στους γονείς σας, ή στους γηραιότερους της φυλής.

66:7.16 Αυτός υπήρξε ο νόμος της Νταλαμέιτια για τριακόσιες, σχεδόν, χιλιάδες χρόνια. Και πολλές από τις πέτρες πάνω στις οποίες ήταν χαραγμένος αυτός ο νόμος κείνται, τώρα, κάτω από τα νερά έξω από τις ακτές της Μεσοποταμίας και της Περσίας. Έγινε συνήθεια να έχει κανείς στο νου του τις εντολές αυτές κάθε ημέρα της εβδομάδας, να τις χρησιμοποιεί για χαιρετισμό και για την προσευχή κατά την ώρα του γεύματος.

66:7.17 Το μέτρο του χρόνου εκείνων των καιρών ήταν ο σεληνιακός μήνας, μία περίοδος είκοσι οκτώ ημερών. Αυτή, με την εξαίρεση της ημέρας και της νύκτας, ήταν η μόνη θεώρηση του χρόνου που γνώριζαν οι πρώιμοι λαοί. Η εβδομάδα των επτά ημερών εισήχθη από τους διδασκάλους της Νταλαμέιτια και δημιουργήθηκε από το γεγονός ότι το επτά ήταν το ένα τέταρτο του είκοσι οκτώ. Η σημασία του αριθμού επτά στο υπερσύμπαν αναμφίβολα τους έδωσε την ευκαιρία να εισαγάγουν μία πνευματική υπόμνηση στην συνήθη θεώρηση του χρόνου. Δεν υπάρχει, ωστόσο, φυσική προέλευση για την περίοδο της εβδομάδας.

66:7.18 Η περιοχή γύρω από την πόλη ήταν καλά τακτοποιημένη σε μία ακτίνα εκατόν εξήντα χιλιομέτρων. Ακριβώς έξω από την πόλη, εκατοντάδες αποφοίτων των σχολείων του Πρίγκιπα ασχολούνταν με την κτηνοτροφία και κατά τα λοιπά εφάρμοζαν τη διδασκαλία που είχαν δεχθεί από το επιτελείο του και τους πολυάριθμους βοηθούς του εκ των ανθρώπων.

66:7.19 Το ανθρώπινο είδος δεν δεσμεύθηκε με τη σκληρή, αγροτική δουλειά για να τιμωρηθεί για κάποια υποθετική αμαρτία. Το: «Με τον ιδρώτα του προσώπου σας θα φάγετε τους καρπούς των αγρών» δεν ήταν μία καταδίκη η οποία ανηγγέλθη εξ αιτίας της συμμετοχής του ανθρώπου στην αφροσύνη της εξέγερσης του Εωσφόρου, υπό την κυριαρχία του προδότη Καλιγκάστια. Η καλλιέργεια της γης είναι συμφυής με την παγίωση του προαγόμενου πολιτισμού στους εξελικτικούς κόσμους και η εντολή αυτή υπήρξε ο πυρήνας του συνόλου της διδασκαλίας του Πλανητικού Πρίγκιπα και του επιτελείου του καθ' όλη τη διάρκεια των τριακοσίων χιλιάδων χρόνων που μεσολάβησαν μεταξύ της άφιξής τους στην Ουράντια και των τραγικών εκείνων ημερών, όταν ο Καλιγκάστια συνεργάσθηκε, μαζί με τους ανθρώπους του, με τον στασιαστή Εωσφόρο. Η δουλειά της γης δεν είναι κατάρρα. Μάλλον είναι η ανώτερη ευλογία προς όλους εκείνους στους οποίους επιτρέπεται, έτσι, να απολαύσουν την πλέον ανθρώπινη από όλες τις ανθρώπινες δραστηριότητες.

66:7.20 Με την έναρξη της εξέγερσης, η Νταλαμέιτια είχε ένα μόνιμο πληθυσμό έξι σχεδόν χιλιάδων. Ο αριθμός αυτός περιλαμβάνει τους τακτικούς μαθητές αλλά δεν περικλείει τους επισκέπτες και τους παρατηρητές, ο αριθμός των οποίων ήταν, πάντα, μεγαλύτερος των χιλίων. Δεν μπορείτε, όμως, να έχετε ει μη μόνο ελάχιστη, ή καθόλου άποψη για τη θαυμάσια πρόοδο των μακρινών εκείνων ημερών. Πρακτικά, όλες οι θαυμάσιες ανθρώπινες κατακτήσεις των ημερών εκείνων σβήσθηκαν από την τρομακτική σύγχυση και την άθλια πνευματική τυφλότητα που ακολούθησε την καταστροφή εξ αιτίας της απάτης και της ανταρσίας του Καλιγκάστια.

8. ΤΑ ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΛΙΓΚΑΣΤΙΑ

66:8.1 Κοιτάζοντας προς τα πίσω, την μακρόχρονη πορεία του Καλιγκάστια, δεν βρίσκουμε παρά ένα μόνο εξαιρετικό χαρακτηριστικό στην πολιτεία του, το οποίο θα μπορούσε να

ελκύσει την προσοχή. Ήταν υπερατομικιστής. Είχε την τάση να υποστηρίζει κάθε κίνηση διαμαρτυρίας και συνήθως ήταν φιλικός με εκείνους οι οποίοι εξέφραζαν ήπια υποδηλούμενη κριτική. Διακρίνουμε την πρώιμη εμφάνιση αυτής της τάσης να γίνεται ανήσυχη κάτω από την εξουσία, να δυσανασχετεί, ήπια, σε κάθε μορφή επιστασίας. Ενώ δυσανασχετούσε ελαφρά έναντι των γηραιότερων συμβούλων και ήταν λίγο ανυπότακτος έναντι της ανώτερης εξουσίας, παρ' όλ' αυτά, οποτεδήποτε προέκυπτε κάποια δοκιμασία, απεδεικνύετο πάντα νομιμόφρων προς τους κυβερνήτες του σύμπαντος και υπάκουος στις εντολές των Πατέρων του Αστερισμού. Κανένα ελάττωμα δεν είχε βρεθεί σ' αυτόν, ως τη στιγμή της επονείδιστης προδοσίας της Ουράντια.

^{66:8.2}Πρέπει να σημειωθεί ότι τόσο στον Εωσφόρο όσο και στον Καλιγκάστια είχαν δοθεί με υπομονή οδηγίες και τους είχαν με τρόπο στοργικό επιστήσει την προσοχή πάνω στις επικίνδυνες τάσεις τους και την ύπουλη ανάπτυξη της φιλαυτίας τους και της συνακόλουθης μεγαλοποίησης του αισθήματος της αλαζονείας. Όλες, όμως, αυτές οι προσπάθειες να τους βοηθήσουν παρερμηνεύθηκαν ως αθέμιτη κριτική και ως αδικαιολόγητη παρέμβαση στις ατομικές τους ελευθερίες. Και οι δύο τους, ο Καλιγκάστια και ο Εωσφόρος, θεώρησαν τους φιλικούς τους συμβούλους ως υποκινούμενους από τα ίδια αυτά τα αξιόμεμπα κίνητρα που άρχιζαν να κυριαρχούν στη δική τους διεστραμμένη σκέψη και τη λανθασμένη τους μεθόδευση. Έκριναν τους ανιδιοτελείς συμβούλους με το δικό τους αναπτυσσόμενο εγωισμό.

^{66:8.3}Από την άφιξη του Πρίγκιπα Καλιγκάστια, ο πολιτισμός του πλανήτη προόδευσε με αρκετά φυσιολογικό τρόπο για τριακόσιες, σχεδόν, χιλιάδες χρόνια. Πέραν του να είναι μία σφαίρα τροποποίησης της ζωής και ως εκ τούτου υποκείμενη σε πολυάριθμες ανωμαλίες και ασυνήθιστα επεισόδια εξελικτικών διακυμάνσεων, η Ουράντια προόδευσε πολύ ικανοποιητικά στην πλανητική της διαδρομή ως την εποχή της εξέγερσης του Εωσφόρου και της παράλληλης προδοσίας του Καλιγκάστια. Το σύνολο της μετέπειτα ιστορίας έχει σαφώς τροποποιηθεί από το καταστροφικό αυτό λάθος, όπως επίσης και από την μεταγενέστερη αποτυχία του Αδάμ και της Εύας να εκπληρώσουν την πλανητική τους αποστολή.

^{66:8.4}Ο Πρίγκιπας της Ουράντια περιέπεσε στο σκότος την εποχή της εξέγερσης του Εωσφόρου, διαιωνίζοντας, έτσι, τη μακραίωνη σύγχυση του πλανήτη. Στη συνέχεια του αφαιρέθηκε η κυριαρχική εξουσία από τη συντονισμένη δράση των κυβερνητών του αστερισμού και άλλων συμπαντικών αξιωματούχων. Μοιράσθηκε την αναπόφευκτη μεταβλητότητα της απομονωμένης Ουράντια ως την εποχή της προσωρινής παραμονής του Αδάμ στον πλανήτη και συνέβαλε, σε κάποιο βαθμό, στην αποτυχία του σχεδίου ανύψωσης των θνητών φυλών δια της ενστάλαξης του αίματος της καινούργιας ιώδους φυλής – των απογόνων του Αδάμ και της Εύας.

^{66:8.5}Η δύναμη του εκπεσόντος Πρίγκιπα να διασαλεύει τις ανθρώπινες υποθέσεις περιορίσθηκε τρομακτικά από την ενσάρκωση ως θνητού του Μελχισεδέκ Ματσιβέντα την εποχή του Αβραάμ. Και εν συνεχεία, κατά την εποχή της ένσαρκης ζωής του Μιχαήλ, ο προδότης αυτός Πρίγκιπας αποκόπηκε από κάθε εξουσία στην Ουράντια.

^{66:8.6}Το δόγμα ενός ατομικού δαίμονα στην Ουράντια, αν και είχε κάποια βάση στην πλανητική παρουσία του προδότη και άδικου Καλιγκάστια, υπήρξε παρά ταύτα εντελώς ψευδές στις διδαχές του, ότι ένας τέτοιος «διάβολος» θα μπορούσε να επηρεάσει το φυσιολογικό ανθρώπινο νου εναντίον της ελεύθερης και φυσικής επιλογής του. Ακόμη και πριν την επιφοίτηση του Μιχαήλ στην Ουράντια, ούτε ο Καλιγκάστια, ούτε ο Νταλιγκάστια

υπήρξαν ποτέ ικανοί να καταδυναστεύσουν τους θνητούς, ή να εξαναγκάσουν οποιοδήποτε φυσιολογικό άτομο να κάνει οτιδήποτε εναντίον της ανθρώπινης βούλησης. Η ελεύθερη βούληση του ανθρώπου είναι ανώτερη σε ηθικά θέματα. Ακόμη και ο ενοικών Προσαρμοστής της Σκέψης αρνείται να υποχρεώσει τον άνθρωπο να κάνει έστω και μία σκέψη, ή να πραγματοποιήσει μια μοναδική ενέργεια εναντίον της επιλογής της ελεύθερης βούλησής του.

66:8.7 Και τώρα, αυτός ο στασιαστής του κόσμου, αποκομμένος από κάθε δύναμη να βλάψει τους προηγούμενους υπηκόους του, περιμένει την τελική κρίση, από τους Αρχαίους των Ημερών της Ουβέρσα, για όλους όσους συμμετείχαν στην εξέγερση του Εωσφόρου.

66:8.8 [Παρουσιάστηκε από έναν Μελχισεδέκ του Νέβαδον.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 67

Η ΠΛΑΝΗΤΙΚΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ

67:0.1 Τα προβλήματα που συνδέονται με την ύπαρξη του ανθρώπου στην Ουράντια είναι αδύνατον να γίνουν κατανοητά χωρίς τη γνώση ορισμένων μεγάλων εποχών του παρελθόντος, κυρίως την εμφάνιση και τις συνέπειες της πλανητικής εξέγερσης. Αν και η αναταραχή αυτή δεν υπεισήλθε σοβαρά στην πρόοδο της οργανικής εξέλιξης, τροποποίησε σημαντικά την πορεία της κοινωνικής εξέλιξης και της πνευματικής ανάπτυξης. Ολόκληρη η υπερφυσική ιστορία του πλανήτη επηρεάστηκε βαθιά από την σαρωτική θεομηνία.

1. Η ΠΡΟΔΟΣΙΑ ΤΟΥ ΚΑΛΙΓΚΑΣΤΙΑ

67:1.1 Για τριακόσιες χιλιάδες χρόνια ο Καλιγκάστια ήταν ο υπεύθυνος στην Ουράντια, όταν ο Σατανάς, ο συνεργάτης του Εωσφόρου, έκανε μία από τις περιοδικές του επιθεωρήσεις. Και όταν ο Σατανάς έφθασε στον πλανήτη, η εμφάνισή του κατ' ουδένα τρόπο δεν έμοιαζε με τις καρικατούρες της φαύλης μεγαλειότητάς του. Ήταν κι' ακόμα είναι, ένας Υιός Λανονάντεκ μεγάλης λαμπρότητας. «Και μην απορείτε, γιατί ο ίδιος ο Σατανάς είναι ένα λαμπρό πλάσμα του φωτός.»

67:1.2 Στην πορεία της επιθεώρησής του ο Σατανάς ενημέρωσε τον Καλιγκάστια για την «Διακήρυξη της Ελευθερίας» που τότε είχε προτείνει ο Εωσφόρος και, όπως γνωρίζουμε, ο Πρίγκιπας συμφώνησε να προδώσει τον πλανήτη μόλις θα γινόταν η αναγγελία της εξέγερσης. Οι πιστές προσωπικότητες του σύμπαντος αντιμετώπισαν με ιδιαίτερη αποστροφή τον Πρίγκιπα Καλιγκάστια εξ αιτίας της εσκεμμένης αυτής προδοσίας της εμπιστοσύνης τους. Ο Δημιουργός Υιός εξέφρασε την περιφρόνησή του όταν είπε: «Είσαι σαν τον αρχηγό σου, Εωσφόρε, και αμαρτωλά έχεις διαιωνίσει το ανόμημά του. Ήταν απατεώνας από την απαρχή της ματαιοδοξίας του, γιατί δεν κατοικεί στην αλήθεια.»

67:1.3 Στο σύνολο του διοικητικού έργου ενός τοπικού σύμπαντος δεν θεωρείται παρακαταθήκη πιο ιερή από εκείνη που εναποτίθεται στον Πλανητικό Πρίγκιπα, ο οποίος αναλαμβάνει την ευθύνη για την ευημερία και την καθοδήγηση των εξελισσόμενων θνητών σ' ένα νεοκατοικημένο κόσμο. Και απ' όλες τις μορφές του κακού, καμία δεν είναι περισσότερο καταστροφική για το κύρος της προσωπικότητας, από την προδοσία της εμπιστοσύνης και την απείθεια κάποιου έναντι των φίλων που τον εμπιστεύονται. Διαπράττοντας το εσκεμμένο αυτό ανόμημα, ο Καλιγκάστια διέστρεψε την προσωπικότητά του τόσο απόλυτα, ώστε ο νους του δεν κατόρθωσε από τότε να επανακτήσει πλήρως την ισορροπία του.

67:1.4 Υπάρχουν πολλοί τρόποι να εξετάσει κανείς την αμαρτία, ωστόσο, από τη φιλοσοφική άποψη του σύμπαντος η αμαρτία είναι η θέση μιας προσωπικότητας, η οποία εν γνώσει της ανθίσταται στην κοσμική πραγματικότητα. Το σφάλμα μπορεί να θεωρηθεί ως παρανόηση, ή διαστρέβλωση της πραγματικότητας. Το κακό είναι μία εν μέρει συνειδητοποίηση των συμπαντικών πραγματικοτήτων, ή μία κακή προσαρμογή σ' αυτές. Η αμαρτία, όμως, αποτελεί σκόπιμη αντίσταση στη θεία πραγματικότητα – μία συνειδητή επιλογή να αντιτεθεί κανείς στην πνευματική πρόοδο – ενώ το ανόμημα συνίσταται σε μία ανοικτή και σταθερή περιφρόνηση της αναγνωρισμένης πραγματικότητας και εκφράζει μία τέτοια αποσύνθεση της προσωπικότητας, ώστε να φθάνει στα όρια της κοσμικής τρέλας.

67:1.5 Το σφάλμα υποδηλώνει έλλειψη διανοητικής οξύτητας. Το κακό, έλλειμμα σύνεσης. Η αμαρτία, άθλια πνευματική πενία. Η ανομία, όμως, καταδεικνύει μηδενισμό του ελέγχου επί της προσωπικότητας.

67:1.6 Και όταν η αμαρτία έχει τόσες πολλές φορές επιλεγεί και τόσο συχνά επαναληφθεί, μπορεί να γίνει συνήθεια. Οι καθ' ἑξιν αμαρτωλοί μπορούν εύκολα να γίνουν άνομοι, να γίνουν ολόψυχοι στασιαστές κατά του σύμπαντος και όλων των θείων πραγματικοτήτων του. Ενώ όλες οι μορφές της αμαρτίας μπορεί να συγχωρηθούν, αμφιβάλλουμε εάν ο εγνωσμένος άνομος θα νοιώσει θλίψη για τα παραπτώματά του, ή αν θα δεχθεί συγχώρεση για τις αμαρτίες του.

2. ΤΟ ΞΕΣΠΑΣΜΑ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ

67:2.1 Σύντομα μετά την επιθεώρηση του Σατανά και όταν η πλανητική διοίκηση βρισκόταν στα πρόθυρα της πραγμάτωσης μεγάλων επιτευγμάτων στην Ουράντια, μια μέρα, στην καρδιά του χειμώνα των βόρειων ημερών, ο Καλιγκάστια είχε μια μακρά συνομιλία με το συνεργάτη του, τον Νταλιγκάστια, μετά την οποία ο τελευταίος συνεκάλεσε τα δέκα συμβούλια της Ουράντια σε έκτακτη σύσκεψη. Η συνάθροιση αυτή άνοιξε με την δήλωση ότι ο Πρίγκιπας Καλιγκάστια επρόκειτο να αυτοανακηρυχθεί απόλυτος κυρίαρχος της Ουράντια και απαίτησε από όλα τα διοικητικά κλιμάκια να παραιτηθούν, παραδίδοντας όλες τις λειτουργίες και τις δυνάμεις τους στα χέρια του Νταλιγκάστια ως θεματοφύλακα, εν αναμονή της επαναδιοργάνωσης της κυβέρνησης του πλανήτη και την επακόλουθη ανακατανομή των αξιωμάτων αυτών της διοικητικής εξουσίας.

67:2.2 Η παρουσίαση αυτής της εκπληκτικής αυτής απαίτησης ακολουθήθηκε από την αριστοτεχνική προσφυγή του Βαν, προέδρου του ανώτατου συμβουλίου συντονισμού. Ο διακεκριμένος αυτός διοικητής και άξιος νομοδιδάσκαλος χαρακτήρισε την διαδικασία που υπέδειξε ο Καλιγκάστια ως πράξη εγγίζουσα τα όρια της πλανητικής εξέγερσης και έκανε έκκληση στους συμμετέχοντες στο συμβούλιο να απόσχουν από κάθε συμμετοχή, έως ότου μία τέτοια προσφυγή διακομισθεί στον Εωσφόρο, τον Κυρίαρχο του Συστήματος της Σατάνια. Και κέρδισε την υποστήριξη ολόκληρου του επιτελείου. Στη συνέχεια, η προσφυγή διεβιβάσθη στην Τζερουζέμ και από εκεί ήλθαν οι εντολές οι οποίες καθόριζαν τον Καλιγκάστια ως ανώτατο κυρίαρχο στην Ουράντια και επέτασσαν απόλυτη και αναντίρρητη πίστη στις εντολές του. Και ήταν σε απάντηση του εκπληκτικού αυτού μηνύματος που ο επιβλητικός Βαν έκανε την αξιομνημόνευτη αγόρευσή του διάρκειας επτά ωρών στην οποία επίσημα κατηγόρησε τον Καλιγκάστια, τον Νταλιγκάστια και τον Εωσφόρο ως

περιφρονούντες την κυριαρχία του σύμπαντος του Νέβαδον. Και προσέφυγε στους Μέγιστους της Εντέντια για υποστήριξη και επικύρωση.

67:2.3 Εν τω μεταξύ, τα κυκλώματα του συστήματος είχαν διακοπεί. Η Ουράντια είχε απομονωθεί. Κάθε ομάδα ουράνιας ζωής στον πλανήτη βρέθηκε αιφνίδια και χωρίς προειδοποίηση απομονωμένη, εντελώς αποκομμένη από κάθε εξωτερική εισήγηση και συμβουλή.

67:2.4 Ο Νταλιγκάστια επίσημα ανακήρυξε τον Καλιγκάστια «Θεό της Ουράντια και υπέρτατο όλων». Με την διακήρυξη αυτή εμπρός τους, καθόρισαν τα θέματα. Και κάθε ομάδα κινήθηκε μόνη της και άρχισε τις διαβουλεύσεις, συζητήσεις που είχαν σκοπό να προσδιορίσουν τελικά τη μοίρα της κάθε, υπεράνω του ανθρώπινου, προσωπικότητας στον πλανήτη.

67:2.5 Τα σεραφείμ και τα χερουβείμ καθώς και οι άλλες ουράνιες υπάρξεις αναμίχθηκαν στις αποφάσεις αυτού του πικρού αγώνα, αυτής της μακρόχρονης και αμαρτωλής αντιπαράθεσης. Πολλές, υπεράνω του ανθρώπινου, ομάδες που έτυχε να βρίσκονται στην Ουράντια υποχρεώθηκαν να διαλέξουν μεταξύ του κακού και του καλού – μεταξύ των μεθόδων του Εωσφόρου και του θελήματος του αόρατου Πατέρα.

67:2.6 Ο αγώνας αυτός συνεχίστηκε για περισσότερα από επτά χρόνια. Οι αρχές της Εντέντια δεν επρόκειτο να επέμβουν, ή να μεσολαβήσουν μέχρις ότου κάθε αναμειγμένη προσωπικότητα φθάσει σε μία τελική απόφαση. Ούτε ο Βαν και οι πιστοί του σύντροφοι επρόκειτο να δικαιωθούν και να απαλλαγούν από τη μακρόχρονη αγωνία τους και την αφόρητη αβεβαιότητα, ως τη στιγμή αυτή.

3. ΤΑ ΕΠΤΑ ΚΡΙΣΙΜΑ ΧΡΟΝΙΑ

67:3.1 Το ξέσπασμα της εξέγερσης στην Τζερουζέμ, την πρωτεύουσα της Σατάνια, μεταδόθηκε από το συμβούλιο των Μελχισεδέκ. Οι Μελχισεδέκ που ήσαν υπεύθυνοι για περιπτώσεις επείγουσας ανάγκης μεταφέρθηκαν αμέσως στην Τζερουζέμ και ο Γαβριήλ προσφέρθηκε να ενεργήσει ως εκπρόσωπος του Δημιουργού Υιού, η εξουσία του οποίου είχε αμφισβητηθεί. Με την εκπομπή αυτή του δεδομένου της εξέγερσης στη Σατάνια το σύστημα απομονώθηκε, τέθηκε σε καραντίνα, από τα αδελφά του συστήματα. Γινόταν «πόλεμος στον ουρανό», στο αρχηγείο της Σατάνια και εξαπλώθηκε σε κάθε πλανήτη στο τοπικό σύστημα.

67:3.2 Στην Ουράντια σαράντα μέλη του υλικού επιτελείου των εκατό (περιλαμβανομένου και του Βαν) αρνήθηκαν να ενταχθούν στην εξέγερση. Πολλοί από τους εξ ανθρώπων βοηθοί του επιτελείου (τροποποιημένοι, ή όχι) στάθηκαν επίσης γενναίοι και ανώτεροι υπερασπιστές του Μιχαήλ και της συμπαντικής κυβέρνησης. Υπήρξε μια τρομακτική απώλεια προσωπικοτήτων μεταξύ των σεραφείμ και των χερουβείμ. Το ήμισυ σχεδόν των διοικητικών και μεταφορικών σεραφείμ των αποσπασμένων στον πλανήτη ενώθηκαν με τον αρχηγό τους και τον Νταλιγκάστια υποστηρίζοντας την υπόθεση του Εωσφόρου. Σαράντα χιλιάδες εκατόν δέκα εννέα πρωταρχικών μεσοδιάστατων πλασμάτων έδωσαν τα χέρια με τον Καλιγκάστια, οι υπόλοιπες, ωστόσο, από τις υπάρξεις αυτές έμειναν πιστές στα καθήκοντά τους.

67:3.3 Ο προδότης Πρίγκιπας παρέταξε τα απειθή μεσοδιάστατα πλάσματα και τις άλλες ομάδες των επαναστατημένων προσωπικοτήτων και τους οργάνωσε για να εκτελέσουν τις εντολές του, ενώ ο Βαν συγκέντρωσε τους πιστούς μεσοδιάστατους καθώς και τις άλλες πιστές ομάδες και άρχισε τη μεγάλη μάχη για τη σωτηρία του επιτελείου του πλανήτη, αλλά και των άλλων εξόριστων ουράνιων προσωπικοτήτων.

67:3.4 Κατά την εποχή αυτού του αγώνα οι πιστοί οπαδοί έμεναν σ' έναν απερίφρακτο και ελάχιστα προστατευόμενο καταυλισμό, λίγα χιλιόμετρα ανατολικά της Νταλαμέτια, οι κατοικίες τους, ωστόσο φυλάσσονταν μέρα και νύκτα από τα άγρυπνα και πάντα προσεκτικά, πιστά, μεσοδιάστατα πλάσματα, ενώ είχαν στην κατοχή τους το ανεκτίμητο δένδρο της ζωής.

67:3.5 Με την έκρηξη της εξέγερσης, τα πιστά χερουβείμ και σεραφείμ, με τη βοήθεια των τριών πιστών μεσοδιάστατων, ανέλαβαν την επιτήρηση του δένδρου της ζωής και επέτρεπαν μόνο στους σαράντα πιστούς του επιτελείου και τους συνεργαζόμενους μ' αυτούς τροποποιημένους θνητούς να παίρνουν τους καρπούς και τα φύλλα του γεμάτου ενέργεια αυτού φυτού. Υπήρχαν πενήντα έξι από αυτούς τους τροποποιημένους Αντονίτες συνεργάτες του επιτελείου, με δέκα έξι από τους Αντονίτες συνοδούς του άπιστου επιτελείου να αρνούνται να προσχωρήσουν στην εξέγερση μαζί με τους κυρίους τους.

67:3.6 Κατά τη διάρκεια των επτά κρίσιμων χρόνων της εξέγερσης του Καλιγκάστια, ο Βαν αφοσιώθηκε ολοκληρωτικά το έργο της λειτουργίας επί του πιστού του στρατού των ανθρώπων, των μεσοδιάστατων και των αγγέλων. Η πνευματική ενόραση και η ηθική σταθερότητα η οποία κατέστησε τον Βαν ικανό να διατηρήσει μία τέτοια απαρασάλευτη στάση πίστης προς την κυβέρνηση του σύμπαντος, ήταν το προϊόν καθαρής σκέψης, συνετής κρίσης, λογικής απόφασης, ειλικρινών κινήτρων, ανιδιοτελών προθέσεων, ευφυούς πίστης, εμπειρικής μνήμης, πειθαρχημένου χαρακτήρα και αναμφισβήτητης αφοσίωσης της προσωπικότητάς του στο να πράττει το θέλημα του εν Παραδείσω Πατέρα.

67:3.7 Τα επτά αυτά χρόνια της αναμονής ήταν η εποχή της εξέτασης της προσωπικότητας και της ψυχικής πειθαρχίας. Τέτοιες κρίσεις στις υποθέσεις ενός σύμπαντος καταδεικνύουν την τρομακτική επίδραση της διάνοιας ως παράγοντα πνευματικής επιλογής. Η παιδεία, η εξάσκηση και η εμπειρία αποτελούν σταθερούς όρους στο πλείστον των ζωτικών αποφάσεων όλων των εξελικτικών, ηθικής υπόστασης, πλασμάτων. Είναι, ωστόσο, απολύτως πιθανό για το ενοικούν πνεύμα να επικοινωνήσει άμεσα με τις δυνάμεις της ανθρώπινης προσωπικότητας οι οποίες καθορίζουν τις αποφάσεις, έτσι ώστε να ενισχύσει την πλήρως καθαγιασμένη βούληση του πλάσματος να πραγματοποιήσει εκπληκτικές πράξεις πίστης αφοσίωσης στο θέλημα και την άποψη του εν Παραδείσω Πατέρα. Και αυτό είναι που συνέβη στην εμπειρία του Άμαντον, του τροποποιημένου εκ των ανθρώπων συντρόφου του Βαν.

67:3.8 Ο Άμαντον είναι ο διακεκριμένος εξ ανθρώπων ήρωας της εξέγερσης του Εωσφόρου. Ο άνδρας αυτός απόγονος του Άντον και της Φόντα ήταν ένας από τους εκατό οι οποίοι συνεισέφεραν ζωτικό πλάσμα στο επιτελείο του Πρίγκιπα και από το γεγονός αυτό και μετά προσαρτήθηκε στον Βαν ως συνεργάτης και εξ ανθρώπων βοηθός του. Ο Άμαντον επελέγη για να μείνει μαζί με τον αρχηγό του καθ' όλη τη διάρκεια του πολύχρονου και δύσκολου αγώνα. Κι' ήταν θέαμα που προκαλούσε τον ενθουσιασμό το να βλέπει κανείς τον απόγονο αυτό των εξελικτικών φυλών να παραμένει αμετακίνητος από τις σοφιστείες του Νταλιγκάστια, ενώ καθ' όλη τη διάρκεια του επτάχρονου αγώνα, ο ίδιος και οι πιστοί σύντροφοί του αντιστάθηκαν με άκαμπτη καρτερία σε όλες τις απατηλές διδαχές του λαμπρού Καλιγκάστια.

67:3.9 Ο Καλιγκάστια, διαθέτοντας ένα μέγιστο ευφυΐας και απέραντη εμπειρία στα συμπαντικά θέματα, παραστράτησε - ενστερνίσθηκε την αμαρτία. Ο Άμαντον, με ελάχιστη ευφυΐα και στερούμενος εντελώς συμπαντικής εμπειρίας, παρέμεινε σταθερός στην υπηρεσία του σύμπαντος και πιστός στο συνεργάτη του. Ο Βαν αξιοποίησε τόσο τη διάνοια

όσο και το πνεύμα σ' ένα μεγαλειώδη και δραστικό συνδυασμό διανοητικής αποφασιστικότητας και πνευματικής ενόρασης, επιτυγχάνοντας με τον τρόπο αυτό ένα εμπειρικό επίπεδο συναίσθησης της προσωπικότητας, του μέγιστου δυνατού είδους. Η διάνοια και το πνεύμα, όταν ενωθούν πλήρως, έχουν τη δυνατότητα της δημιουργίας υπεράνω του ανθρώπινου αξιών, ακόμη και μοροντιανών πραγματικοτήτων.

67:3.10 Δεν υπάρχει τέλος στην αφήγηση των συναρπαστικών γεγονότων εκείνων των τραγικών ημερών. Στο τέλος, όμως, ελήφθη η οριστική απόφαση και της τελευταίας προσωπικότητας και τότε, αλλά μόνο τότε, έφθασε ένας Μέγιστος από την Εντέντια μαζί με τους επειγουσών περιστάσεων Μελχισεδέκ για να καταλάβει την εξουσία στην Ουράντια. Οι πανοραμικές καταγραφές της κυριαρχίας του Καλιγκάστια στην Τζερουζέμ απαλείφθηκαν και άρχισε η δοκιμαστική εποχή της αποκατάστασης του πλανήτη.

4. ΟΙ ΕΚΑΤΟ ΤΟΥ ΚΑΛΙΓΚΑΣΤΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ

67:4.1 Όταν έγινε το τελικό προσκλητήριο, τα υλικά μέλη του επιτελείου του Πρίγκιπα βρέθηκαν να έχουν ευθυγραμμισθεί ως εξής: Ο Βαν και ολόκληρο το νομοθετικό σώμα συντονισμού είχαν παραμείνει πιστοί. Ο Ανγκ και τρία μέλη του συμβουλίου σίτισης είχαν διασωθεί. Τα μέλη του συμβουλίου κτηνοτροφίας είχαν όλα παρασυρθεί στην εξέγερση, όπως επίσης και όλοι οι σύμβουλοι απόκτησης ζώων. Ο Φαντ και πέντε μέλη του προσωπικού των εκπαιδευτικών είχαν διασωθεί. Ο Νοντ και ολόκληρη η επιτροπή βιομηχανίας και εμπορίου προσχώρησαν στον Καλιγκάστια. Ο Χαπ και ολόκληρο το σώμα κληρικών αποκαλυφθείσας θρησκείας παρέμειναν πιστοί μαζί με τον Βαν και την ανώτερη ομάδα του. Ο Λιουτ και ολόκληρο το συμβούλιο υγείας χάθηκαν. Το συμβούλιο τέχνης και επιστήμης παρέμεινε πιστό στο σύνολό του, αλλά ο Τιουτ και η επιτροπή των φυλετικών κυβερνήσεων είχαν όλοι παρασπονδήσει. Έτσι, οι σαράντα από τους εκατό διασώθηκαν, για να μεταφερθούν αργότερα στην Τζερουζέμ, απ' όπου συνέχισαν την πορεία τους προς τον Παράδεισο.

67:4.2 Τα εξήντα μέλη του πλανητικού επιτελείου που προσχώρησαν στην εξέγερση, επέλεξαν τον Νοντ ως αρχηγό τους. Εργάστηκαν ολόψυχα για τον επαναστάτη Πρίγκιπα, αλλά γρήγορα ανέκλυψαν ότι τους είχαν στερήσει την υποστήριξη των κυκλωμάτων ζωής του συστήματος. Συνειδητοποίησαν το γεγονός ότι είχαν υποβαθμισθεί σε θνητές υπάρξεις. Ήταν, πράγματι, υπεράνω του ανθρώπινου, αλλά, ταυτόχρονα, υλικοί και θνητοί. Σε μία προσπάθεια να αυξήσει τον αριθμό τους, ο Νταλιγκάστια διέταξε άμεση προσφυγή στη σεξουαλική αναπαραγωγή, γνωρίζοντας πάρα πολύ καλά ότι οι αρχικοί εξήντα και οι σαράντα τέσσερις τροποποιημένοι Αντονίτες συνεργάτες τους ήταν καταδικασμένοι να υποστούν εξάλειψη δια του θανάτου, αργά, ή γρήγορα. Μετά την άλωση της Νταλαμείτια, το άπιστο επιτελείο μετανάστευσε στο βορρά και την ανατολή. Οι απόγονοί τους ήταν για αιώνες γνωστοί ως Νοδίτες και ο τόπος όπου κατοικούσαν ως «η γη του Νοντ.»

67:4.3 Η παρουσία των εξαιρετικών αυτών υπερ-ανδρών και υπερ-γυναικών που εγκαταλείφθηκαν εξ αιτίας της εξέγερσης και ζευγάρωναν, πλέον, με τους γιους και τις θυγατέρες της γης, εύκολα δημιούργησε τις παραδοσιακές εκείνες ιστορίες για τους θεούς που ήλθαν στη γη για να ζευγαρώσουν με τους θνητούς. Και έτσι άρχισαν οι χίλιοι και ένας θρύλοι, που ανήκουν στη σφαίρα του μύθου, αλλά που βασίζονται στα γεγονότα των μετά την εξέγερση ημερών, οι οποίες αργότερα βρήκαν θέση στους λαϊκούς μύθους και τις παραδόσεις των διάφορων λαών, των οποίων οι πρόγονοι είχαν λάβει μέρος στις επαφές αυτές με τους Νοδίτες και τους απογόνους τους.

67:4.4 Οι εκ του επιτελείου στασιαστές, στερημένοι από την πνευματική υποστήριξη, βρήκαν, τελικά, φυσικό θάνατο. Και μεγάλο μέρος της μετέπειτα ειδωλολατρίας των ανθρώπινων φυλών δημιουργήθηκε από την επιθυμία να διαιωνίσουν τη μνήμη αυτών εξαιρετικά τιμώμενων υπάρξεων της εποχής του Καλιγκάστια.

67:4.5 Όταν το επιτελείο των εκατό ήλθε στην Ουράντια, αποσπάσθηκε προσωρινά από τους Προσαρμοστές της Σκέψης. Αμέσως μόλις έφθασαν οι επίτροποι Μελχισεδέκ, οι πιστές προσωπικότητες (εκτός του Βαν) επέστρεψαν στην Τζερουζέμ και επανενώθηκαν με τους Προσαρμοστές που τους περίμεναν. Δεν γνωρίζουμε τη μοίρα των εξήντα στασιαστών του επιτελείου. Οι Προσαρμοστές τους βρίσκονται ακόμη στην Τζερουζέμ. Τα πράγματα θα μείνουν αναμφίβολα ως έχουν μέχρις ότου ολοκληρωθεί η εξέγερση του Εωσφόρου κριθεί, τελικά, και αποφασισθεί η μοίρα όλων των συμμετασχόντων.

67:4.6 Ήταν πολύ δύσκολο για τέτοιες υπάρξεις, όπως είναι οι άγγελοι και οι μεσοδιάστατοι να κατανοήσουν το ότι ευφυείς και έμπιστοι αρχηγοί, όπως ο Καλιγκάστια και ο Νταλιγκάστια ξεστράτισαν – διαπράττοντας την αμαρτία της προδοσίας. Οι υπάρξεις εκείνες οι οποίες υπέπεσαν στην αμαρτία – που δεν προσχώρησαν εσκεμμένα, ή προσχεδιασμένα – παραπλανήθηκαν από τους ανωτέρους τους, εξαπατήθηκαν από τους αρχηγούς τους που εμπιστευόνταν. Ήταν εξ ίσου εύκολο να κερδίσουν την υποστήριξη των πρωτόγονης διάνοιας εξελικτικών θνητών.

67:4.7 Η μεγάλη πλειονότητα όλων των ανθρώπων και των υπεράνω του ανθρώπινου υπάρξεων που έπεσαν θύματα της εξέγερσης του Εωσφόρου στην Τζερουζέμ και τους διάφορους παραπλανημένους πλανήτες έχουν ολόψυχα, από καιρό, μετανοήσει για την αφροσύνη τους. Και πραγματικά πιστεύουμε ότι όλοι αυτοί οι ειλικρινά μετανοήσαντες θα αποκατασταθούν, κατά κάποιο τρόπο και θα επανέλθουν σε κάποια φάση συμπαντικής υπηρεσίας, όταν οι Αρχαίοι των Ημερών ολοκληρώσουν, τελικά, την κρίση των υποθέσεων της εξέγερσης της Σατάνια, την οποία άρχισαν μόλις πρόσφατα.

5. ΤΑ ΑΜΕΣΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ

67:5.1 Μεγάλη σύγχυση επεκράτησε στην Νταλαμέιτια και γύρω απ' αυτήν για σχεδόν πενήντα χρόνια μετά την πρόκληση της εξέγερσης. Επιχειρήθηκε η ολοκληρωτική και ριζοσπαστική αναδιοργάνωση ολόκληρου του κόσμου. Η επανάσταση υποσκέλισε την εξέλιξη ως τακτική πολιτισμικής προόδου και φυλετικής βελτίωσης. Μεταξύ των ανώτερων και εν μέρει εκπαιδευμένων παρεπιδημούντων μέσα και γύρω από την Νταλαμέιτια εμφανίσθηκε μια αιφνίδια πρόοδος στην πολιτισμική κατάσταση, όταν όμως οι καινούργιες αυτές και ριζοσπαστικές μέθοδοι δοκιμάσθηκαν στους εκτός της πόλης πληθυσμούς, το άμεσο αποτέλεσμα ήταν απερίγραπτη σύγχυση και φυλετικό πανδαιμόνιο. Η ελευθερία γρήγορα μετατράπηκε σε ασυδοσία από τους ημιεξελιγμένους πρωτόγονους ανθρώπους εκείνων των ημερών.

67:5.2 Πολύ γρήγορα μετά την εξέγερση ολόκληρο το επιτελείο της ανταρσίας ασχολήθηκε με την ενεργητική υπεράσπιση της πόλης εναντίον των ορδών των ημιάγριων που πολióρκησαν τα τείχη της, ως αποτέλεσμα των δογμάτων περί ελευθερίας τα οποία τους είχαν πρόωρα διδαχθεί. Και χρόνια πριν το όμορφο αρχηγείο χαθεί στα κύματα του νότου, οι παραπλανημένες και λανθασμένα καθοδηγημένες φυλές της ενδοχώρας της Νταλαμέιτια είχαν ήδη επιπέσει, σε μια ημιάγρια επίθεση, στην θαυμάσια πόλη, οδηγώντας τους αποσκιρτήσαντες επιτελείς και τους συνεργάτες τους στο βορρά.

67:5.3 Το σχέδιο του Καλιγκάστια για άμεση αναδόμηση της ανθρώπινης κοινωνίας σύμφωνα με τις απόψεις του περί ατομικής ελευθερίας και ομαδικών ελευθεριών απεδείχθη άμεση και λίγο-πολύ απόλυτη αποτυχία. Η κοινωνία γρήγορα βυθίστηκε πάλι στο παλιό βιολογικό της επίπεδο και ο αγώνας προς τα εμπρός ξεκίνησε πάλι από την αρχή, από ένα σημείο όχι πολύ μακριά από εκείνο που βρισκόταν κατά την απαρχή της κυριαρχίας του Καλιγκάστια, με την αναταραχή αυτή να έχει αφήσει τον κόσμο σε σύγχυση πολύ χειρότερα από πριν.

67:5.4 Εκατόν εξήντα δύο χρόνια μετά την εξέγερση, ένα παλιρροϊκό κύμα επέπεσε στην Νταλαμέιτια και το αρχηγείο του πλανήτη βυθίστηκε κάτω από τα νερά της θάλασσας. Η γη αυτή δεν αναδύθηκε ποτέ ξανά, μέχρις ότου κάθε ίχνος, σχεδόν, του ανώτερου πολιτισμού εκείνων των θαυμάσιων καιρών χάθηκε.

67:5.5 Όταν η πρώτη πρωτεύουσα του κόσμου καταποντίστηκε, φιλοξενούσε μόνο τους κατώτερους τύπους των φυλών του Σαντζίκ της Ουράντια, αποστάτες που είχαν ήδη μετατρέψει το ναό του Πατέρα σε βωμό αφιερωμένο στον Νογκ, τον ψεύτικο θεό του φωτός και της ζωής.

6. ΒΑΝ, Ο ΣΤΑΘΕΡΟΣ

67:6.1 Οι οπαδοί του Βαν γρήγορα αποσύρθηκαν στα υψίπεδα δυτικά της Ινδίας, όπου απηλλάγησαν από τις επιθέσεις των συγχυσμένων φυλών των κάμπων και, από τη θέση αυτή στην οποία είχαν αποσυρθεί, σχεδίαζαν την αποκατάσταση του κόσμου, όπως ακριβώς οι παλιοί Μπαντονίτες προκάτοχοί τους είχαν, κάποτε, εντελώς ασυναισθητα, εργασθεί για την ευημερία του ανθρώπινου είδους πριν ακριβώς από τις μέρες της δημιουργίας των φυλών του Σαντζίκ.

67:6.2 Πριν από την άφιξη των επιτρόπων Μελχισεδέκ, ο Βαν ανέθεσε τη διαχείριση των ανθρώπινων υποθέσεων στα χέρια των δέκα τετραμελών επιτροπών, ομάδων ταυτόσημων εκείνων του καθεστώτος του Πρίγκιπα. Οι ανώτεροι διαμένοντες Φορείς της Ζωής ανέλαβαν προσωρινά την αρχηγία αυτού του συμβουλίου των σαράντα, το οποίο λειτούργησε καθ' όλη τη διάρκεια των επτά ετών της αναμονής. Παρόμοιες ομάδες Αμαντονιτών ανέλαβαν τις ευθύνες αυτές, όταν τα τριάντα εννέα πιστά μέλη του επιτελείου επέστρεψαν στην Τζερουζέμ.

67:6.3 Αυτοί οι *Αμαντονίτες* προήλθαν από την ομάδα των 144 πιστών Αντονιτών στους οποίους ανήκε ο Άμαντον και οι οποίοι έγιναν γνωστοί με το όνομά του. Η ομάδα αυτή περιελάμβανε τριάντα εννέα άνδρες και εκατόν πέντε γυναίκες. Πενήντα έξι από το σύνολο αυτό ήσαν αθάνατοι και όλοι (εκτός του Άμαντον) μετασχηματίστηκαν μαζί με τα πιστά μέλη του επιτελείου. Το υπόλοιπο της ανώτερης αυτής ομάδας εξακολούθησε να ζει στη γη ως το τέλος των ημερών τους ως θνητοί υπό την αρχηγία του Βαν και του Άμαντον. Ήταν η βιολογική μαγιά, που πολλαπλασιάστηκε και συνέχισε να προσφέρει την αρχηγία στον κόσμο, μέσα στις πολύχρονες, σκοτεινές εποχές της μετά την εξέγερση περιόδου.

67:6.4 Ο Βαν έμεινε στην Ουράντια ως την εποχή του Αδάμ, διατελώντας τιμητικός επικεφαλής όλων των υπεράνω του ανθρώπινου προσωπικοτήτων οι οποίες λειτουργούσαν στον πλανήτη. Αυτός και ο Άμαντον συντηρήθηκαν με την τεχνική του δένδρου της ζωής, σε συνδυασμό με την εξειδικευμένη ζωτική λειτουργία των Μελχισεδέκ για περισσότερα από εκατόν πενήντα χιλιάδες χρόνια.

67:6.5 Τις υποθέσεις της Ουράντια διαχειρίστηκε για πάρα πολύ καιρό ένα συμβούλιο πλανητικών επιτρόπων, δώδεκα Μελχισεδέκ, επικυρωμένων με εντολή του ανώτερου κυβερνήτη του αστερισμού, του Μέγιστου Πατέρα του Νορλάτιαντεκ. Σε συνεργασία με

τους επιτρόπους Μελχισεδέκ ήταν ένα εισηγητικό συμβούλιο αποτελούμενοι από: έναν από τους πιστούς βοηθούς του εκπεσόντος Πρίγκιπα, τους δύο διαμένοντες Φορείς της Ζωής, ένα Τριαδοποιημένο Υιό ο οποίος μαθήτευε εκπαιδευόμενος, ένα εθελοντή Διδάσκαλο Υιό, έναν Υπέρλαμπρο Εσπερινό Αστέρα του Άβαλον (κατά περιόδους), τους αρχηγούς των σεραφείμ και των χερουβείμ, συμβούλους από δύο γειτονικούς πλανήτες, τον γενικό διευθυντή των υφισταμένων αγγέλων και τον Βαν, τον αρχηγό διοικητή των μεσοδιάστατων πλασμάτων. Έτσι εκυβερνάτο και εδιοικείτο η Ουράντια ως την άφιξη του Αδάμ. Δεν είναι περίεργο το ότι ο γενναίος και πιστός Βαν πήρε μία θέση στο συμβούλιο των πλανητικών επιτρόπων, το οποίο για τόσο πολύ καιρό διεχειριζέτο τις υποθέσεις της Ουράντια.

67:6.6 Οι δώδεκα επίτροποι Μελχισεδέκ της Ουράντια επετέλεσαν έργο ηρωικό. Διέσωσαν τα υπολείμματα του πολιτισμού και οι πλανητικές τους τακτικές εκτελέσθηκαν πιστά από τον Βαν. Μέσα σε χίλια χρόνια μετά την εξέγερση ο Βαν είχε περισσότερες από τριακόσιες πενήντα προηγμένες ομάδες, διασκορπισμένες έξω στον κόσμο. Οι εμπροσθοφυλακές αυτές του πολιτισμού αποτελούνταν κατά μέγα μέρος από τους απογόνους των πιστών Αντονιτών, ελαφρά αναμειγμένων με τις φυλές του Σαντζίκ, ιδιαίτερα με τους γαλάζιους ανθρώπους, όπως επίσης και με τους Νοδίτες.

67:6.7 Παρά την τρομερή οπισθοδρόμηση εξ αιτίας της εξέγερσης, υπήρχαν πολλά καλά γένη βιολογικά υποσχόμενων στη γη. Υπό την εποπτεία των επιτρόπων Μελχισεδέκ, ο Βαν και ο Άμαντον συνέχισαν το έργο της υπόθαλψης της φυσικής εξέλιξης της ανθρώπινης φυλής, προωθώντας τη βιολογική εξέλιξη του ανθρώπου έως ότου έφθασε στο αποκορύφωμα αυτό του επιτεύγματος, το οποίο δικαιολόγησε την αποστολή ενός Υλικού Υιού και Θυγατέρας στην Ουράντια.

67:6.8 Ο Βαν και ο Άμαντον παρέμειναν στη γη έως και λίγο μετά την άφιξη του Αδάμ και της Εύας. Λίγα χρόνια μετά μεταφέρθηκαν στην Τζερουζέμ, όπου ο Βαν ενώθηκε και πάλι με τον Προσαρμοστή του που περίμενε. Ο Βαν πλέον υπηρετεί για λογαριασμό της Ουράντια, περιμένοντας την εντολή να προχωρήσει το μακρύ, ατέλειωτο μονοπάτι προς την τελειότητα του Παραδείσου και το άγνωστο πεπρωμένο του συναθροιζόμενου Σώματος της Τελικότητας των Θνητών.

67:6.9 Πρέπει να καταγραφεί ότι, όταν ο Βαν προσέφυγε στους Μέγιστους της Εντέντια, αφού ο Εωσφόρος είχε υποστηρίξει τον Καλιγκάστια στην Ουράντια, οι Πατέρες του Αστερισμού απέστειλαν μια άμεση απόφαση υποστηρίζοντας τον Βαν σε κάθε σημείο της διένεξής του. Η ετυμηγορία αυτή δεν κατόρθωσε να τον φθάσει, επειδή τα πλανητικά κυκλώματα επικοινωνίας είχαν διακοπεί ενώ η αποστολή βρισκόταν καθ' οδόν. Μόνο πρόσφατα ανακαλύφθηκε η πραγματικά επίσημη αυτή απόφαση να βρίσκεται στην κατοχή ενός ενδιάμεσου ενεργειακού αναμεταδότη, όπου είχε εξοβελισθεί από την εποχή της απομόνωσης της Ουράντια. Χωρίς αυτή την ανακάλυψη, η οποία έγινε ως αποτέλεσμα των ερευνών των μεσοδιάστατων της Ουράντια, η ανακοίνωση της απόφασης αυτής θα περίμενε την αποκατάσταση της Ουράντια στα κυκλώματα του αστερισμού. Και το προφανές αυτό ατύχημα της διαπλανητικής επικοινωνίας κατέστη δυνατόν επειδή οι ενεργειακοί αναμεταδότες μπορούν να λαμβάνουν και να μεταδίδουν πληροφορίες, αλλά δεν μπορούν να εκκινήσουν την επικοινωνία.

67:6.10 Το νομικό κύρος του Βαν στα νόμιμα αρχεία της Σατάνια δεν σταθεροποιήθηκε ουσιαστικά και τελικά, ει μη μόνο όταν η επίσημη αυτή απόφαση των πατέρων της Εντέντια κατεγράφη στην Τζερουζέμ.

7. ΟΙ ΕΜΜΕΣΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ

67:7.1 Οι ατομικές (κεντρομόλες) επιπτώσεις της εκούσιας και σταθερής απόρριψης από τα πλάσματα του φωτός είναι αναπόφευκτες, αλλά και ατομικές και ενδιαφέρουν μόνο τη θεότητα και το συγκεκριμένο πλάσμα. Ένας τέτοιος, καταστροφικός για την ψυχή καρπός της ανομίας είναι η εσωτερική ωρίμανση του άνομου αυτόβουλου πλάσματος.

67:7.2 Δεν συμβαίνει, ωστόσο, το ίδιο και με τις εξωτερικές επιπτώσεις της αμαρτίας: Οι απρόσωπες (κεντρόφυγες) επιπτώσεις της ενστερνιζόμενης αμαρτίας είναι αναπόφευκτες, αλλά και συλλογικές και αφορούν σε κάθε πλάσμα που λειτουργεί μέσα στην ακτίνα δράσης τέτοιων γεγονότων.

67:7.3 Πενήντα χιλιάδες χρόνια μετά την κατάρρευση της πλανητικής διοίκησης, οι υποθέσεις της γης ήταν τόσο αποδιοργανωμένες και επιβραδυνμένες, ώστε η ανθρώπινη φυλή ελάχιστα είχε κερδίσει σε σχέση με τη γενική εξελικτική κατάσταση η οποία επικρατούσε κατά την εποχή της άφιξης του Καλιγκάστια, πριν από τριακόσιες πενήντα χιλιάδες χρόνια. Από ορισμένες απόψεις είχε γίνει κάποια πρόοδος. Από άλλες πλευρές, πολύ έδαφος είχε χαθεί.

67:7.4 Η αμαρτία δεν έχει ποτέ τοπικές, μόνο, επιπτώσεις. Οι διοικητικοί τομείς των συμπάντων είναι σαν οργανισμοί. Η κακή κατάσταση μιας προσωπικότητας πρέπει, ως ένα βαθμό, να καταμερισθεί σε όλους. Η αμαρτία, όντας θέση ενός ατόμου προς την πραγματικότητα, είναι προορισμένη να επιδειξί τους εγγενείς, αρνητικούς καρπούς της σε κάθε ένα και σε όλα τα σχετικά επίπεδα των συμπαντικών αξιών. Οι πλήρεις επιπτώσεις, ωστόσο, της λανθασμένης σκέψης, της διάπραξης του κακού, ή του αμαρτωλού σχεδιασμού βιώνονται μόνο στο επίπεδο του ουσιαστικού επίτευγματος. Η καταστρατήγηση του συμπαντικού νόμου μπορεί να αποβεί μοιραία στο φυσικό χώρο, χωρίς να εμπλέκει σοβαρά τη διάνοια, ή να βλάπτει την πνευματική εμπειρία. Η αμαρτία είναι γεμάτη με μοιραίες επιπτώσεις για τη σωτηρία της προσωπικότητας μόνο όταν αποτελεί θέση του συνόλου της ύπαρξης, όταν συμβολίζει την επιλογή της διάνοιας και τη βούληση της ψυχής.

67:7.5 Το κακό και η αμαρτία φέρουν επιπτώσεις στους υλικούς και κοινωνικούς χώρους και μπορούν, ορισμένες φορές, ακόμη και να καθυστερήσουν την πνευματική πρόοδο σε ορισμένα επίπεδα συμπαντικής πραγματικότητας, αλλά ποτέ η αμαρτία οποιασδήποτε ύπαρξης δεν αποστερεί μία άλλη από την συνειδητοποίηση του θείου δικαιώματος της ατομικής σωτηρίας. Η αιώνια σωτηρία μπορεί να απειληθεί μόνο με τις αποφάσεις του νου και τις επιλογές της ψυχής του κάθε ατόμου.

67:7.6 Η αμαρτία στην Ουράντια ελάχιστα συνέβαλε στο να καθυστερήσει η βιολογική εξέλιξη, αλλά ασφαλώς λειτούργησε για να αποστερήσει τις ανθρώπινες φυλές από τα πλήρη προνόμια της Αδαμικής κληρονομιάς. Η αμαρτία καθυστερεί απέραντα την διανοητική εξέλιξη, την ανθρώπινη ανάπτυξη, την κοινωνική πρόοδο και το μαζικό πνευματικό επίτευγμα. Δεν εμποδίζει, όμως, το ανώτερο πνευματικό επίτευγμα οποιουδήποτε ατόμου, το οποίο επιλέγει να γνωρίσει τον Θεό και ειλικρινά να πράξει το θείο του θέλημα.

67:7.7 Ο Καλιγκάστια στασίασε, ο Αδάμ και η Εύα υπέπεσαν σε σφάλμα, αλλά κανένας θνητός που γεννήθηκε αργότερα στην Ουράντια δεν δοκιμάστηκε, όσον αφορά στην προσωπική, πνευματική του εμπειρία εξ αιτίας αυτών των παραστρατημάτων. Κάθε θνητός που γεννήθηκε στην Ουράντια από την εποχή της εξέγερσης του Καλιγκάστια έχει, κατά κάποιο τρόπο, τιμωρηθεί μέσα στο χρόνο, αλλά η μέλλουσα ευημερία των ψυχών αυτών ουδέποτε διακινδύνευσε κατ' ελάχιστο την αιωνιότητα. Ουδείς άνθρωπος δημιουργήθηκε για να

υποστεί ζωτική πνευματική αποστέρηση εξ αιτίας της αμαρτίας ενός άλλου. Η αμαρτία είναι απόλυτα προσωπική, ως προς την ηθική ενοχή, ή τις πνευματικές επιπτώσεις, παρά τον εκτεταμένο της αντίκτυπο στους διοικητικούς, διανοητικούς και κοινωνικούς χώρους.

67:7.8 Ενώ δεν μπορούμε να προσμετρήσουμε τη σοφία που επιτρέπει τέτοιες καταστροφές, μπορούμε πάντα να διακρίνουμε το ευεργετικό έργο των τοπικών αυτών αναταραχών, καθώς ανακλώνται, γενικά, στο σύμπαν.

8. Ο ΕΞ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΗΡΩΑΣ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ

67:8.1 Στην εξέγερση του Εωσφόρου αντιστάθηκαν πολλές θαρραλέες υπάρξεις στους διάφορους κόσμους της Σατάνια. Τα αρχεία, ωστόσο, του Σάλβινγκτον παρουσιάζουν τον Άμαντον ως τον υπέροχο χαρακτήρα ολόκληρου του συστήματος, μέσα στην μεγαλειώδη του απόρριψη της παλirroιας της ανταρσίας και στην σταθερή αφοσίωσή του στον Βαν – παρέμειναν μαζί, αμετακίνητοι στην νομιμοφροσύνη τους προς την υπεροχή του αόρατου Πατέρα και του Υιού του, του Μιχαήλ.

67:8.2 Κατά την περίοδο των κοσμοϊστορικών αυτών γεγονότων βρισκόμουν στην Εντέντια και έχω ακόμη ζωντανή την ευφροσύνη που ένοιωσα, καθώς μελετούσα προσεκτικά τις εκπομπές του Σάλβινγκτον, που μιλούσαν από μέρα σε μέρα για την απίστευτη σταθερότητα, την υπερβατική αφοσίωση και την εξαιρετη νομιμοφροσύνη αυτού του, κάποτε, ημιάγγριου απόγονου από το πειραματικό και αρχέτυπο γένος της Αντονικής φυλής.

67:8.3 Από την Εντέντια, πάνω, μέσω του Σάλβινγκτον κι' ακόμα ως την Ουβέρσα, για επτά ατέλειωτα χρόνια, η πρώτη ερώτηση όλων των δευτερευόντων ουράνιων πλασμάτων σχετικά με την εξέγερση στη Σατάνια, ήταν πάντα: «Τι γίνεται με τον Άμαντον της Ουράντια, παραμένει ακόμη ακλόνητος;»

67:8.4 Αν η εξέγερση του Εωσφόρου έχει δημιουργήσει προβλήματα στο τοπικό σύστημα και τους εκπεσόντες κόσμους του, αν η απώλεια αυτού του Υιού και των παραπλανημένων συνεργατών του έχει προσωρινά εμποδίσει την πρόοδο του αστερισμού του Νορλάτιαντεκ, τότε, υπολογίστε τις επιπτώσεις της απέραντης παρουσίας της εγκαρδιωτικής επίτευξης του μοναδικού αυτού παιδιού της φύσης και της αποφασιστικής του ομάδας των 143 συντρόφων να παραμείνουν σταθεροί για τις ανώτερες ιδέες της συμπαντικής διεύθυνσης και διοίκησης υπό το κράτος μιας τόσο τρομακτικής και εχθρικής πίεσης που ασκήθηκε από τους άπιστους ανωτέρους του. Και σας διαβεβαιώνω, αυτό έχει ήδη κάνει μεγαλύτερο καλό στο σύμπαν του Νέβαδον και το υπερσύμπαν του Όρβοντον από όσο μπορεί ποτέ να κάνει το σύνολο του κακού και της πίκρας εξ αιτίας της εξέγερσης του Εωσφόρου.

67:8.5 Και όλα τούτα είναι μια συγκινητική και υπέροχα μεγαλειώδης αποσαφήνιση της σοφίας του συμπαντικού σχεδίου του Πατέρα για την κινητοποίηση του Σώματος της Τελικότητας των Θνητών στον Παράδεισο και τη στελέχωση της πελώριας αυτής ομάδας των μυστηριωδών υπηρετών του μέλλοντος, κατά μέγα μέρος από τον κοινό πηλό των θνητών της ανελικτικής προόδου – τέτοιων ακριβώς θνητών, σαν τον ακαταμάχητο Άμαντον.

67:8.6 [Παρουσιάστηκε από έναν Μελχισεδέκ του Νέβαδον.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 68 Η ΑΥΓΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

68:0.1 Αυτή είναι η αρχή της αφήγησης του μακρού, ατέλειωτου προς τα εμπρός αγώνα του ανθρώπινου είδους, από μία κατάσταση που ήταν λίγο καλύτερη από την υπόσταση ενός

ζώου, μέσα στις εποχές που μεσολάβησαν κι' ως τους πρόσφατους χρόνους, όταν ένας πραγματικός, αν και ατελής, πολιτισμός εξελίχθηκε μεταξύ των ανώτερων φυλών της ανθρωπότητας.

68:0.2 Ο πολιτισμός αποτελεί φυλετικό απόκτημα. Δεν είναι βιολογικά εγγενής. Για το λόγο αυτό, πρέπει όλα τα παιδιά να ανατρέφονται σ' ένα περιβάλλον πολιτισμένο, ενώ κάθε διαδοχική γενιά νέων πρέπει να εκπαιδεύεται από την αρχή. Οι ανώτερες ιδιότητες του πολιτισμού – επιστημονικές, φιλοσοφικές και θρησκευτικές – δεν μεταδίδονται από τη μία γενεά στην άλλη κληρονομικά. Τα πολιτισμικά αυτά επιτεύγματα διατηρούνται μόνο δια της φωτισμένης συντήρησης της κοινωνικής κληρονομιάς.

68:0.3 Η κοινωνική εξέλιξη δια της συνεργασίας εγκαινιάσθηκε από τους διδασκάλους της Νταλαμέιτια και για τριακόσιες χιλιάδες χρόνια η ανθρωπότητα εξέθρεψε την ιδέα των ομαδικών δραστηριοτήτων. Ο γαλάζιος άνθρωπος, περισσότερο απ' όλους, επωφελήθηκε από τις διδαχές αυτές, ο κόκκινος άνθρωπος ως ένα σημείο και ο μαύρος άνθρωπος λιγότερο από όλους. Στους πλέον πρόσφατους χρόνους η κίτρινη φυλή και η λευκή φυλή παρουσίασαν την πλέον προηγμένη κοινωνική εξέλιξη στην Ουράντια.

1. Η ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ

68:1.1 Όταν έλθουν πολύ κοντά, οι άνθρωποι μαθαίνουν να αγαπούν ο ένας τον άλλο, αλλά ο πρωτόγονος άνθρωπος δεν ήταν από τη φύση του πλημμυρισμένος από το πνεύμα του αδελφικού αισθήματος και την επιθυμία κοινωνικής επαφής με τους συντρόφους του. Οι πρώιμες φυλές έμαθαν, μάλλον, μέσω θλιβερών εμπειριών το «η ισχύς εν τη ενώσει.» Και είναι ακριβώς αυτή η έλλειψη της φυσικής αδελφικής έλξης που εμποδίζει τώρα την άμεση πραγμάτωση της αδελφοσύνης του ανθρώπου στην Ουράντια.

68:1.2 Η συνεργασία έγινε από νωρίς το τίμημα της σωτηρίας. Ο μοναχικός άνθρωπος ήταν αβοήθητος, εκτός εάν έφερε κάποιο φυλετικό σημάδι, το οποίο πιστοποιούσε ότι ανήκε σε μία ομάδα που με βεβαιότητα θα εκδικείτο οποιαδήποτε επίθεση εναντίον του. Ακόμη και την εποχή του Κάιν ήταν μοιραίο το να πηγαίνει κάποιος στο εξωτερικό χωρίς ένα σημάδι φυλετικής αναγνώρισης. Ο πολιτισμός είχε γίνει η διασφάλιση του ανθρώπου εναντίον του βίαιου θανάτου, ενώ το τίμημα πληρώνεται δια της υπαγωγής στις πολυάριθμες νομικές απαιτήσεις της κοινωνίας.

68:1.3 Η πρωτόγονη κοινωνία θεμελιώθηκε, λοιπόν, στην αμοιβαιότητα της ανάγκης και την μεγαλύτερη ασφάλεια που προσέφεραν οι σχέσεις. Και η ανθρώπινη κοινωνία έχει εξελιχθεί σε ατέλειωτους κύκλους, ως αποτέλεσμα του απομονωτικού αυτού φόβου, όπως, επίσης, μέσω της απρόθυμης συνεργασίας.

68:1.4 Οι πρωτόγονες ανθρώπινες υπάρξεις έμαθαν νωρίς ότι οι ομάδες είναι κατά πολύ καλύτερες και ισχυρότερες από όσο το απλό σύνολο των ατόμων που τις αποτελούν. Εκατό άνθρωποι ενωμένοι, οι οποίοι ενεργούν με ομοφωνία μπορούν να μετακινήσουν ένα μεγάλο βράχο. Μια εικοσάδα καλά εκπαιδευμένων φρουρών της ειρήνης μπορούν να αναχαιτίσουν ένα εξαγριωμένο πλήθος. Και έτσι δημιουργήθηκε η κοινωνία, όχι εξ αιτίας απλού συσχετισμού των αριθμών, αλλά μάλλον ως αποτέλεσμα της *συγκρότησης* των ευφύων συνεργατών. Η συνεργασία, ωστόσο, δεν αποτελεί φυσικό χαρακτηριστικό του ανθρώπου. Ο άνθρωπος μαθαίνει να συνεργάζεται, αρχικά από φόβο και αργότερα επειδή ανακαλύπτει ότι έτσι είναι κατά πολύ ευκολότερο να αντιμετωπίσει τις δυσκολίες του χρόνου και να προστατευθεί έναντι των υποθετικών κινδύνων της αιωνιότητας.

68:1.5 Οι λαοί που έμαθαν έτσι νωρίς να οργανώνονται σε μια πρωτόγονη κοινωνία επέτυχαν περισσότερο στις εφόδους τους απέναντι στη φύση, καθώς επίσης και στην άμυνά τους κατά των συντρόφων τους. Είχαν μεγαλύτερες πιθανότητες να επιβιώσουν. Έτσι ο πολιτισμός προόδευσε σταθερά στην Ουράντια, παρά τις πολλές παλινωδίες του. Και τούτο συνέβη μόνο εξ αιτίας του ότι μεγάλωσε η αξία της επιβίωσης σε συσχετισμό με το γεγονός ότι πολλές από τις ανθρώπινες ανοησίες δεν κατόρθωσαν να σταματήσουν, ή να καταστρέψουν τον ανθρώπινο πολιτισμό.

68:1.6 Το ότι η σύγχρονη πολιτισμική κοινωνία είναι ένα μάλλον πρόσφατο φαινόμενο αποδεικνύεται περίτρανα από την ως τις μέρες μας επιβίωση τέτοιων πρωτόγονων κοινωνικών συνθηκών, όπως είναι αυτές που χαρακτηρίζουν τους Αυστραλούς ιθαγενείς, καθώς, επίσης, τους Βουσμάνους και τους Πυγμαίους της Αφρικής. Μεταξύ των υποανάπτυκτων αυτών λαών μπορεί να δει κανείς κάτι από την πρωτινή εχθρότητα της ομάδας, την ατομική καχυποψία, καθώς και άλλα αντικοινωνικά γνωρίσματα, που τόσο ήταν χαρακτηριστικά όλων των πρωτόγονων φυλών. Τα αξιολύπητα αυτά κατάλοιπα των μη κοινωνικοποιημένων λαών των αρχαίων καιρών εύγλωττα μαρτυρούν το γεγονός ότι η φυσική, ατομιστική τάση του ανθρώπου δεν μπορεί να ανταγωνισθεί με επιτυχία την αποτελεσματικότερη και ισχυρότερη οργάνωση και τις σχέσεις της κοινωνικής προόδου. Αυτές οι υποανάπτυκτες και καχύποπτες αντικοινωνικές φυλές, οι οποίες μιλούν από μια διαφορετική διάλεκτο κάθε εξήντα πέντε, ή ογδόντα χιλιόμετρα, δείχνουν σε τι κόσμο θα μπορούσατε να ζείτε αν δεν υπήρχε η συνδυασμένη διδασκαλία του υλικού επιτελείου του Πλανητικού Πρίγκιπα και οι μεταγενέστεροι εργάτες της Αδαμικής ομάδας των εξευγενιστών των φυλών.

68:1.7 Η σύγχρονη φράση, «πίσω στη φύση,» είναι μία αυταπάτη οφειλόμενη σε άγνοια, μία πίστη στο γεγονός του, κάποτε, φανταστικού «χρυσού αιώνα.» Η μοναδική βάση για το μύθο του χρυσού αιώνα είναι το ιστορικό γεγονός της Νταλαμέιτια και της Εδέμ. Αλλά οι βελτιωμένες αυτές κοινωνίες απείχαν μακράν των ουτοπικών ονείρων.

2. ΣΤΑΘΕΡΟΙ ΟΡΟΙ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΟΔΟ.

68:2.1 Η πολιτισμένη κοινωνία είναι το αποτέλεσμα των πρώιμων προσπαθειών του ανθρώπου να αντιπαρέλθει την απαρέσκειά του για την *απομόνωση*. Τούτο, όμως, δεν σημαίνει κατ' ανάγκην αμοιβαία αφοσίωση και η παρούσα βίαιη κατάσταση ορισμένων πρωτόγονων ομάδων καταδεικνύει σαφώς από ποια στάδια πέρασαν οι πρώιμες φυλές. Ωστόσο, αν και τα άτομα που απαρτίζουν ένα πολιτισμό μπορεί να συγκρούονται μεταξύ τους και να πολεμούν ο ένας τον άλλο, έστω κι' αν ο πολιτισμός ο ίδιος φαίνεται σαν ένα ανακόλουθο πλήθος που παλεύει και αγωνίζεται, τούτο αποδεικνύει την ύπαρξη ένθερμου αγώνα, όχι τη θανάσιμη μονοτονία του μαρασμού.

68:2.2 Ενώ το επίπεδο της διάνοιας συνεισέφερε σημαντικά στο βαθμό της πολιτισμικής προόδου, η κοινωνία έχει βασικά σχεδιασθεί για να ελαχιστοποιεί το στοιχείο του κινδύνου στον τρόπο διαβίωσης των ατόμων και έχει προοδεύσει αρκετά γρήγορα, ώστε να επιτύχει την ελάττωση του πόνου και την αύξηση του στοιχείου της απόλαυσης στη ζωή. Έτσι, λοιπόν, πορεύεται ολόκληρο το κοινωνικό σώμα, αργά, προς τον προορισμό του πεπρωμένου – την απάλειψη, ή τη σωτηρία – αναλόγως του εάν ο στόχος αυτός είναι η αυτοσυντήρηση, ή η ατομική ικανοποίηση. Η αυτοσυντήρηση είναι η απαρχή της κοινωνίας, ενώ η υπερβολική ατομική ικανοποίηση καταστρέφει τον πολιτισμό.

68:2.3 Η κοινωνία ασχολείται με την αυτοδιαίωνιση, την αυτοσυντήρηση και την ατομική ευχαρίστηση, αλλά η αυτοπραγμάτωση αξίζει να γίνει ο άμεσος στόχος πολλών πολιτισμικών ομάδων.

68:2.4 Το ένστικτο της αγέλης στον απολίτιστο άνθρωπο δεν αρκεί για να ερμηνεύσει την ανάπτυξη μιας τέτοιας κοινωνικής συγκρότησης, όπως αυτή που τώρα υπάρχει στην Ουράντια. Παρά το ότι η αγελαία αυτή τάση βρίσκεται στην καρδιά της ανθρώπινης κοινωνίας, μεγάλο μέρος της κοινωνικότητας του ανθρώπου είναι επίκτητο. Δύο σημαντικοί παράγοντες οι οποίοι συνέβαλαν στις πρώιμες σχέσεις των ανθρώπινων υπάρξεων ήταν η πείνα για τροφή και η αγάπη για το σεξ. Ο άνθρωπος μοιράζεται τις ενστικτώδεις αυτές παρορμήσεις με τον κόσμο των ζώων. Δύο άλλα συναισθήματα που έκαναν τους ανθρώπους να πλησιάσουν ο ένας τον άλλο και τους κράτησαν μαζί ήταν η ματαιοδοξία και ο φόβος, ειδικότερα ο φόβος των πνευμάτων.

68:2.5 Η ιστορία δεν είναι παρά η καταγραφή του αιώνιου αγώνα του ανθρώπου για την τροφή. *Ο πρωτόγονος άνθρωπος σκεφτόταν μόνο όταν πεινούσε.* Η φύλαξη της τροφής ήταν η πρώτη του αυταπάρηση, η πρώτη του αυτοπειθαρχία. Με την εξέλιξη της κοινωνίας η πείνα για τροφή έπαψε να αποτελεί το μοναδικό κίνητρο για συνύπαρξη. Πάμπολλα άλλα είδη πείνας, η συνειδητοποίηση των διαφόρων αναγκών, όλα οδήγησαν την ανθρωπότητα σε στενότερες σχέσεις. Ωστόσο, σήμερα η κοινωνία είναι βαρυφορτωμένη με την υπερανάπτυξη των υποτιθέμενων ανθρωπίνων αναγκών. Ο δυτικός πολιτισμός του εικοστού αιώνα στενάζει κάτω από το τρομακτικό βάρος της πολυτέλειας και τον άμετρο πολλαπλασιασμό των ανθρωπίνων επιθυμιών και προσδοκιών. Η σύγχρονη κοινωνία υφίσταται την ένταση μιας εκ των πλέον επικίνδυνων φάσεων της εκτεταμένης αλληλοδιασύνδεσης και της περίπλοκης αλληλεξάρτησης.

68:2.6 Η πείνα, η ματαιοδοξία και ο φόβος των πνευμάτων ήσαν διαρκείς όσον αφορά στην κοινωνική πίεση, αλλά η σεξουαλική ικανοποίηση ήταν παροδική και σπασμωδική. Η σεξουαλική παρόρμηση από μόνη της δεν εξώθησε τους πρωτόγονους άνδρες και γυναίκες να αναλάβουν τα βάρη της συντήρησης του σπιτιού. Ο αρχικός οίκος βασίστηκε στην σεξουαλική αβεβαιότητα του αρσενικού, όταν στερήθηκε τη συχνή ικανοποίηση, καθώς επίσης και στην αφοσιωμένη μητρική στοργή του ανθρώπινου θηλυκού, την οποία ως ένα σημείο μοιράζεται με τα θηλυκά όλων των ανώτερων ζώων. Η παρουσία ενός αδύναμου βρέφους καθόρισε την πρώιμη διαφοροποίηση των δραστηριοτήτων του αρσενικού και του θηλυκού. Η γυναίκα έπρεπε να διατηρεί ένα μόνιμο σπιτικό, όπου θα μπορούσε να καλλιεργεί το έδαφος. Και από τους πρώτους κι' όλας χρόνους, εκεί όπου βρισκόταν η γυναίκα, εθεωρείτο πάντα ότι είναι το σπίτι.

68:2.7 Έτσι η γυναίκα έγινε απαραίτητη στο αναπτυσσόμενο κοινωνικό πλαίσιο, όχι τόσο πολύ εξ αιτίας του παροδικού σεξουαλικού πάθους, όσο ως συνέπεια της *ανάγκης για τροφή.* Ήταν ένας βασικός εταίρος στην αυτοσυντήρηση. Ήταν η προμηθεύτρια της τροφής, υποζύγιο, αλλά και ο σύντροφος, που ανεχόταν μεγάλη κακομεταχείριση χωρίς βίαιη δυσφορία, ενώ επιπλέον όλων αυτών των επιθυμητών τάσεων, ήταν ένα αεί παρόν μέσο σεξουαλικής ικανοποίησης.

68:2.8 Σχεδόν οτιδήποτε σταθερής αξίας στον πολιτισμό έχει τις ρίζες του στην οικογένεια. Η οικογένεια υπήρξε η πρώτη επιτυχής ειρηνική ομάδα, με τον άνδρα και τη γυναίκα να μαθαίνουν πώς να διευθετούν τις ανταγωνιστικές τους τάσεις, ενώ ταυτόχρονα να διδάσκουν την επιδίωξη της ειρήνης στα παιδιά τους.

68:2.⁹ Η λειτουργία του γάμου στην εξέλιξη αποτελεί τη διασφάλιση της επιβίωσης της φυλής, όχι απλά την πραγματοποίηση της ατομικής ευτυχίας. Η αυτοσυντήρηση και η αυτοδιαιώνιση είναι τα ουσιαστικά αντικείμενα της οικογένειας. Η ατομική ικανοποίηση είναι συμπτωματική και όχι βασική, εκτός του ότι αποτελεί ένα κίνητρο το οποίο διασφαλίζει τη σεξουαλική συνεύρεση. Η φύση απαιτεί την επιβίωση, τα έργα, όμως, του πολιτισμού εξακολουθούν να αυξάνουν τις ηδονές του γάμου και τις ικανοποιήσεις της οικογενειακής ζωής.

68:2.¹⁰ Αν η ματαιοδοξία διευρυνθεί ώστε να καλύψει την υπερηφάνεια, τη φιλοδοξία και την τιμή, τότε μπορούμε να διακρίνουμε όχι μόνο πώς οι τάσεις αυτές συνεισφέρουν στο σχηματισμό των ανθρώπινων σχέσεων, αλλά πώς μπορούν επίσης να ενώσουν τους ανθρώπους, αφού παρόμοια συναισθήματα είναι μάταια χωρίς κοινό για να επιδειχθούν εμπρός του. Σύντομα η ματαιοδοξία ενώθηκε με άλλα συναισθήματα και παρορμήσεις, οι οποίες απαιτούσαν την κοινωνική σκηνή όπου θα μπορούσαν να παρουσιασθούν και ικανοποιηθούν. Το σύνολο αυτό των συναισθημάτων δημιούργησε την πρώιμη απαρχή όλων των τεχνών, των τελετουργιών και όλες τις μορφές των αθλητικών παιγνιδιών και αγωνισμάτων.

68:2.¹¹ Η ματαιοδοξία συνέβαλε πάρα πολύ στη γέννηση της κοινωνίας. Την εποχή, όμως, αυτών των αποκαλύψεων, οι ύπουλοι αγώνες μιας κενόδοξης γενεάς απείλησαν να τελματώσουν και να καταβυθίσουν ολόκληρη την περίπλοκη διάρθρωση ενός εξαιρετικά εξειδικευμένου πολιτισμού. Η απαίτηση για ηδονή έχει από καιρό υπερκεράσει την απαίτηση για τροφή. Οι εύλογες κοινωνικές επιδιώξεις για αυτοσυντήρηση μετατρέπονται ραγδαία σε βασικές και απειλητικές μορφές ατομικής ικανοποίησης. Η αυτοσυντήρηση οικοδομεί την κοινωνία. Η αχαλίνωτη ατομική ικανοποίηση καταστρέφει, αλάθητα, τον πολιτισμό.

3. Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΙΗΤΙΚΗ ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΦΟΒΟΥ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

68:3.¹ Οι πρωτόγονες διαθέσεις δημιούργησαν την αρχέτυπη κοινωνία, αλλά ο φόβος του αγνώστου την κράτησε σε συνοχή και μετέδωσε μία πέραν του ανθρώπινου άποψη στην ύπαρξή της. Ο κοινός φόβος είχε φυσιολογική προέλευση. Ο φόβος για τον σωματικό πόνο, την ανικανοποίητη πείνα, ή κάποια εγκόσμια θεομηνία. Ο φόβος, όμως, των πνευμάτων ήταν ένα καινούργιο και ανώτερο είδος τρόμου.

68:3.² Πιθανόν ο μεγαλύτερος μεμονωμένος παράγων στην εξέλιξη της ανθρώπινης κοινωνίας ήταν ο φόβος των πνευμάτων. Παρά το ότι τα περισσότερα όνειρα συντάραζαν εξαιρετικά τον πρωτόγονο νου, τα όνειρα με πνεύματα ουσιαστικά τρομοκρατούσαν τους πρωτόγονους ανθρώπους. Οδηγώντας αυτούς τους προληπτικούς ονειροπόλους τον ένα στην αγκαλιά του άλλου σε μια εκούσια και ένθερμη συναναστροφή για την αμοιβαία προστασία τους έναντι των ασαφών και αόρατων ονειρικών κινδύνων του πνευματικού κόσμου. Τα όνειρα με πνεύματα απετέλεσαν μία από τις νωρίτερα εμφανισθείσες διαφορές μεταξύ του ζώου και του ανθρώπινου τύπου διάνοιας. Τα ζώα δεν οραματίζονται τη μετά θάνατο σωτηρία.

68:3.³ Πέραν αυτού του φόβου των πνευμάτων, ολόκληρη η κοινωνία βασίστηκε σε θεμελιακές ανάγκες και δομικές βιολογικές παρορμήσεις. Ο φόβος, όμως, των πνευμάτων εισήγαγε ένα καινούργιο παράγοντα στον πολιτισμό, ένα φόβο ο οποίος υπερβαίνει κατά πολύ τις στοιχειώδεις ανάγκες του ατόμου και που ορθώνεται πολύ ψηλότερα ακόμα και από τις προσπάθειες να διατηρηθεί η ομάδα. Ο τρόμος των πνευμάτων που εγκατέλειψαν τους νεκρούς έφερε στο φως ένα καινούργιο και εκπληκτικό είδος φόβου, ένα φρικτό και

πανίσχυρο τρόμο, που συνέβαλε στο να συγκεντρωθούν οι χαλαρές κοινωνικές ορδές των πρώιμων καιρών στις περισσότερες πειθαρχημένες και καλύτερα ελεγχόμενες πρωτόγονες ομάδες των αρχαίων χρόνων. Η παράλογη αυτή πρόληψη, μέρος της οποίας ακόμη διατηρείται, προετοίμασε το νου των ανθρώπων, δια του προληπτικού φόβου, για το εξωπραγματικό και το υπερφυσικό, για την μετέπειτα ανακάλυψη του «φόβου του Κυρίου, που συνιστά την αρχή της σοφίας.» Οι αβάσιμοι φόβοι της εξέλιξης είναι φτιαγμένοι για να αντικαθίστανται από το δέος προς το Θείο, το οποίο εμπνέεται από την αποκάλυψη. Η πρώιμη πίστη στο φόβο των πνευμάτων έγινε ένας ισχυρός κοινωνικός δεσμός και από εκείνη την τόσο μακρινή εποχή η ανθρωπότητα αγωνίζεται λιγότερο, ή περισσότερο, για την κατάκτηση της πνευματικότητας.

68:3.4 Η πείνα και η αγάπη έκαναν τους ανθρώπους να μείνουν μαζί. Η ματαιοδοξία και ο φόβος των πνευμάτων τους κράτησαν μαζί. Τα συναισθήματα, όμως, αυτά από μόνα τους, χωρίς την επίδραση των προαγουσών την ειρήνη αποκαλύψεων, είναι ανίκανα να αντέξουν την ένταση της καχυποψίας και την παρόξυνση των ανθρώπινων αλληλοσυσχετισμών. Χωρίς βοήθεια από υπερανθρώπινες πηγές, η κοινωνική ένταση καταρρέει μόλις φθάσει σε συγκεκριμένα όρια και αυτές καθ' εαυτές οι επιρροές της κοινωνικής κινητοποίησης – η πείνα, η αγάπη, η ματαιοδοξία και ο φόβος – συνωμοτούν για να κάνουν την ανθρωπότητα να βυθιστεί στον πόλεμο και την αιματοχυσία.

68:3.5 Η κλίση προς την ειρήνη της ανθρώπινης φυλής δεν αποτελεί φυσική ιδιότητα. Αντλείται από τα διδάγματα της αποκαλυφθείσας θρησκείας, από τη συσσωρευμένη εμπειρία των προοδευτικών φυλών, αλλά ειδικότερα, από τη διδασκαλία του Ιησού, του Πρίγκιπα της Ειρήνης.

4. Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΩΝ ΗΘΩΝ

68:4.1 Το σύνολο της σύγχρονης κοινωνικής παιδείας προκύπτει από την εξέλιξη των πρωτόγονων ηθών των άγριων προγόνων σας. Οι σημερινές συμβάσεις είναι τα τροποποιημένα και διευρυμένα έθιμα του χθες. Ό,τι είναι η συνήθεια για το άτομο, είναι τα έθιμα για την ομάδα. Και τα ομαδικά έθιμα εξελίσσονται σε λαϊκές, ή φυλετικές παραδόσεις – σε μαζικές συνήθειες. Από την πρώιμη αυτή απαρχή είναι που έλκει την προέλευσή του το σύνολο της παιδείας της ανθρώπινης κοινωνίας του σήμερα.

68:4.2 Πρέπει να σημειωθεί ότι τα ήθη προήλθαν από την προσπάθεια του να προσαρμοσθεί η ομαδική διαβίωση στις συνθήκες της μαζικής ύπαρξης. Τα ήθη απετέλεσαν την αρχική κοινωνική διαπαιδαγώγηση του ανθρώπου. Και όλες αυτές οι αντιδράσεις των φυλών αναπτύχθηκαν από την προσπάθεια τα αποφευχθεί ο πόνος και η ταπείνωση, ενώ ταυτόχρονα οι φυλές προσπαθούσαν να απολαύσουν τις ηδονές και τη δύναμη. Η προέλευση των λαϊκών παραδόσεων, όπως και η προέλευση των γλωσσών, είναι πάντα ασυνείδητη και ακούσια και, εξ αυτού, πάντα καλυμμένη με μυστήριο.

68:4.3 Ο φόβος των πνευμάτων οδήγησε τον πρωτόγονο άνθρωπο να οραματισθεί το υπερφυσικό και εξ αυτού να θέσει με ασφάλεια τα θεμέλια των ισχυρών εκείνων κοινωνικών επιρροών της ηθικής και της θρησκείας, οι οποίες εν συνεχεία διατήρησαν απαραβίαστα τα ήθη και τα έθιμα της κοινωνίας από γενεά σε γενεά. Το πράγμα εκείνο που από νωρίς καθιέρωσε και αποκρυστάλλωσε τα ήθη ήταν η πεποίθηση ότι οι νεκροί φθονούσαν τον τρόπο με τον οποίο είχαν ζήσει και πεθάνει. Γι' αυτό θα επέβαλαν τρομερές ποινές στους ζώντες εκείνους θνητούς, που τόλμησαν να αντιμετωπίσουν με αδιάφορη καταφρόνια τους κανόνες διαβίωσης, τους οποίους εκείνοι είχαν τιμήσει όταν ζούσαν. Όλα

αυτά φαίνονται καλύτερα στον σημερινό σεβασμό της κίτρινης φυλής προς τους προγόνους της. Η μετέπειτα αναπτυχθείσα πρωτόγονη θρησκεία ενίσχυσε πάρα πολύ το φόβο προς τα πνεύματα σταθεροποιώντας τα ήθη, ο πολιτισμός, όμως, που προόδευε απάλλαξε σε πολύ μεγάλο βαθμό την ανθρωπότητα από τα δεσμά του φόβου και τη σκλαβιά της δεισιδαιμονίας.

68:4.4 Πριν από την διαφώτιση των διδασκάλων της Νταλαμείτια για απαλλαγή και φιλελευθεροποίηση, ο αρχαίος άνθρωπος παρέμενε αδύναμο θύμα των εθιμικών τελετουργιών. Ο πρωτόγονος άγριος βρισκόταν περικυκλωμένος από ατέλειωτες τελετουργίες. Κάθε τι που έκανε, από την ώρα που ξυπνούσε το πρωί, ως τη στιγμή που πήγαινε να κοιμηθεί στη σπηλιά του τη νύκτα, έπρεπε να γίνεται έτσι ακριβώς – σύμφωνα με τις λαϊκές παραδόσεις της φυλής. Ήταν σκλάβος της τυραννίας της συνήθειας. Η ζωή του δεν περιελάμβανε τίποτα το ελεύθερο, αυθόρμητο, ή αυθεντικό. Δεν υπήρχε φυσική πρόοδος προς μία ανώτερη διανοητική, ηθική, ή κοινωνική υπόσταση.

68:4.5 Ο πρώιμος άνθρωπος ήταν πιασμένος γερά στη συνήθεια. Ο άγριος ήταν πραγματικός σκλάβος των εθίμων. Είχαν εμφανισθεί, ωστόσο και πάλι οι παραλλαγές εκείνες από το πρότυπο που τόλμησαν να εγκαινιάσουν καινούργιους τρόπους σκέψης και βελτιωμένες μεθόδους διαβίωσης. Παρά ταύτα, η αδράνεια του πρωτόγονου ανθρώπου συνιστά τη βιολογική τροχοπέδη ασφαλείας κατά του να περιπέσει εντελώς ξαφνικά στην καταστροφική, λανθασμένη εκτίμηση ενός ταχύτατα αναπτυσσόμενου πολιτισμού.

68:4.6 Οι συνήθειες, ωστόσο, αυτές δεν συνιστούν το απόλυτο κακό. Η εξέλιξή τους συνεχίζεται. Είναι σχεδόν μοιραίο για τη συνέχιση του πολιτισμού να επιχειρήσει την ολοκληρωτική τους τροποποίηση δια της ριζοσπαστικής εξέλιξης. Η συνήθεια υπήρξε το νήμα της συνέχειας που κράτησε τον πολιτισμό σε συνοχή. Ο δρόμος της ανθρώπινης ιστορίας είναι στρωμένος με τα κατάλοιπα των εθίμων που απορρίφθηκαν και τις άχρηστες κοινωνικές πρακτικές. Κανείς, όμως, πολιτισμός δεν διήρκεσε, έχοντας εγκαταλείψει τα ήθη του, ει μη μόνο για να υιοθετήσει καλύτερα και περισσότερο αρμόζοντα έθιμα.

68:4.7 Η επιβίωση μιας κοινωνίας εξαρτάται κυρίως από την προοδευτική εξέλιξη των ηθών της. Η διαδικασία της εξέλιξης των ηθών αναπτύσσεται από την επιθυμία για πειραματισμό. Νέες ιδέες προτείνονται – με επακόλουθο τον ανταγωνισμό. Ένας αναπτυσσόμενος πολιτισμός αγκαλιάζει τις προοδευτικές ιδέες και διαρκεί. Ο χρόνος και οι συνθήκες, τελικά, ξεχωρίζουν την καταλληλότερη ομάδα που θα επιβιώσει. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι κάθε ξεχωριστή και μεμονωμένη αλλαγή στη σύνθεση της ανθρώπινης κοινωνίας έγινε για το καλύτερο. Όχι! Πραγματικά όχι! Διότι έχουν γίνει πολλές, πάρα πολλές οπισθοδρομήσεις στον μακρόχρονο, προς τα εμπρός, αγώνα του πολιτισμού της Ουράντια.

5. Η ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΓΗΣ – Η ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ

68:5.1 Η γη είναι το προσκήνιο της κοινωνίας. Οι άνθρωποι είναι οι ηθοποιοί. Και ο άνθρωπος πρέπει πάντα να προσαρμόζει τις προσπάθειές του ώστε να συμμορφώνονται προς την κατάσταση της γης. Η εξέλιξη των ηθών εξαρτάται πάντα από την αναλογία γης-ανθρώπου. Τούτο είναι γεγονός, παρά τη δυσκολία που παρουσιάζει στο να γίνει κατανοητό. Ο τρόπος που ο άνθρωπος καλλιεργεί τη γη, ή η τέχνη της διατροφής, συν τα βιοτικά του πρότυπα ισούνται με το σύνολο των λαϊκών παραδόσεων, των εθίμων. Και το σύνολο της προσαρμογής του ανθρώπου προς τις απαιτήσεις της ζωής ισούται με το πολιτιστικό του επίπεδο.

68:5.2 Οι παλαιότεροι ανθρωπinoι πολιτισμοί εμφανίσθηκαν κατά μήκος των ποταμών του Ανατολικού Ημισφαιρίου και υπήρξαν τέσσερα μεγάλα βήματα στην εξέλιξη του πολιτισμού. Αυτά ήταν:

68:5.31. *Το στάδιο της συλλογής.* Η ανάγκη για τροφή, η πείνα, οδήγησαν στην αρχική μορφή της βιομηχανικής συγκρότησης, στις πρωτόγονες γραμμές συλλογής της τροφής. Μερικές φορές, μία τέτοια γραμμή πορείας εξ αιτίας της πείνας μπορούσε να φθάσει σε μήκος τα δεκαπέντε χιλιόμετρα καθώς προχωρούσε πάνω στη γη συλλέγοντας τροφή. Αυτό υπήρξε το πρωτόγονο νομαδικό στάδιο του πολιτισμού και είναι ο τρόπος ζωής που ακολουθείται σήμερα από τους Αφρικανούς Βουσμάνους.

68:5.42. *Το στάδιο του κυνηγιού.* Η ανακάλυψη των εξοπλισμού έκανε τον άνθρωπο να γίνει κυνηγός και έτσι να κερδίσει μεγάλη ελευθερία από τη σκλαβιά της τροφής. Ένας συνετός Αντονίτης, που είχε κτυπήσει άσχημα τη γροθιά του σε μια σοβαρή μάχη, επανανεκάλυψε την ιδέα να χρησιμοποιήσει μια μακριά βέργα αντί για το μπράτσο του και ένα κομμάτι σκληρού πυρόλιθου, δεμένο στις άκρες με τένοντες, αντί για τη γροθιά του. Πολλές φυλές έκαναν ανεξάρτητες ανακαλύψεις αυτού του είδους και οι διάφορες αυτές μορφές σφυριού αντιπροσωπεύουν ένα από τα μεγαλύτερα προς τα εμπρός βήματα στον ανθρωπino πολιτισμό. Σήμερα, κάποιοι Αυστραλοί ιθαγενείς έχουν ελάχιστα προοδεύσει πέρα από το στάδιο αυτό.

68:5.5 Οι γαλάζιοι άνθρωποι έγιναν δεξιοτέχνες κυνηγοί και παγιδευτές. Φράσσοντας τα ποτάμια έπιαναν ψάρια σε μεγάλους αριθμούς, ξεραίνοντας τα πλεονάζοντα για να τα χρησιμοποιήσουν το χειμώνα. Πολλά έξυπνα δόκανα και παγίδες χρησιμοποιούνταν στο παιγνίδι της σύλληψης, οι περισσότεροι πρωτόγονες, ωστόσο, φυλές δεν κυνηγούσαν τα μεγαλύτερα ζώα.

68:5.63. *Το βουκολικό στάδιο.* Η φάση αυτή του πολιτισμού κατέστη εφικτή δια της εξημέρωσης των ζώων. Οι Άραβες και οι ιθαγενείς της Αφρικής είναι μεταξύ των πλέον πρόσφατων βουκολικών λαών.

68:5.7 Η βουκολική ζωή επέτρεψε την περαιτέρω ανακούφιση από τη δουλεία της τροφής. Ο άνθρωπος έμαθε να ζει με τον τόκο του κεφαλαίου του, την αύξηση των κοπαδιών του. Και τούτο του παρέσχε περισσότερο ελεύθερο χρόνο για παιδεία και πρόοδο.

68:5.8 Η προβουκολική κοινωνία υπήρξε κοινωνία σεξουαλικής συνεργασίας, η εξάπλωση, όμως, της εκτροφής των ζώων περιόρισε τις γυναίκες στα βάθη της κοινωνικής δουλείας. Στους παλαιότερους καιρούς ήταν δουλειά του άνδρα να εξασφαλίσει το ζώο-τροφή και δουλειά των γυναικών να εξασφαλίσουν τα βρώσιμα λαχανικά. Γι' αυτό, όταν ο άνθρωπος εισήλθε στη βουκολική εποχή ως οντότητα, η αξία της γυναίκας έπεσε σε μεγάλο βαθμό. Πρέπει ακόμη να μοχθεί για να προμηθεύεται τα απαραίτητα για τη ζωή λαχανικά, ενώ ο άνδρας χρειάζεται μόνο να πάει στα κοπάδια του για να προμηθευθεί άφθονη τροφή από τα ζώα. Έτσι ο άνδρας ανεξαρτητοποιήθηκε, ως ένα σημείο, από τη γυναίκα. Κατά τη διάρκεια ολόκληρης της βουκολικής εποχής το κύρος της γυναίκας έφθινε σταθερά. Με το πέρας αυτής της εποχής ήταν ελάχιστα καλύτερη από ένα ανθρωπino ζώο, προορισμένο να δουλεύει και να γεννά ανθρωπino μικρά, ακριβώς όπως περίμεναν από τα ζώα του κοπαδιού να γεννούν και να μεγαλώνουν τα μικρά τους. Οι άνθρωποι της βουκολικής εποχής έτρεφαν μεγάλη αγάπη για τα γελάδια τους. Και το χειρότερο, δεν μπορούσαν να νοιώσουν μεγαλύτερη αγάπη για τις γυναίκες τους.

68:5.94. Το γεωργικό στάδιο. Η εποχή αυτή αναπτύχθηκε με την καλλιέργεια των φυτών και αντιπροσωπεύει τον ανώτερο τύπο υλικού πολιτισμού. Τόσον ο Καλιγκάστια όσο και ο Αδάμ προσπάθησαν να διδάξουν την φυτοκομία και τη γεωργία. Ο Αδάμ και η Εύα ήταν κηπουροί, όχι βοσκοί και η κηπευτική αποτελούσε προηγμένη κουλτούρα, εκείνες τις μέρες. Η καλλιέργεια των φυτών ασκεί μια εξευγενισμένη επίδραση σε όλες τις φυλές της ανθρωπότητας.

68:5.10 Η γεωργία υπερτετραπλασίασε την αναλογία γης και ανθρώπων του κόσμου. Μπορεί να συνδυασθεί με τις βουκολικές ενασχολήσεις του προηγούμενου πολιτισμικού σταδίου. Όταν τα τρία στάδια επικαλύπτονται, οι άνδρες κυνηγούν και οι γυναίκες καλλιεργούν το έδαφος.

68:5.11 Υπήρχαν ανέκαθεν τριβές μεταξύ των βοσκών και των καλλιεργητών του εδάφους. Ο κυνηγός και ο βοσκός είναι μαχητικοί, φιλοπόλεμοι. Ο γεωργός είναι περισσότερο τύπος φιλειρηνικός. Η συνύπαρξη με τα ζώα υποδηλοί αγώνα και δύναμη. Η συνύπαρξη με τα φυτά ενσταλάζει υπομονή, ηρεμία και γαλήνη. Η γεωργία και η οργάνωση της βιομηχανικής κοινωνίας είναι οι δραστηριότητες της ειρήνης. Η αδυναμία, ωστόσο, και των δύο, ως παγκόσμιων κοινωνικών δραστηριοτήτων, είναι το ότι τους λείπει η διέγερση και η περιπέτεια.

68:5.12 Η ανθρώπινη κοινωνία έχει εξελιχθεί από το στάδιο του κυνηγιού, μέσω εκείνου των βοσκών, στο εδαφικό στάδιο της γεωργίας. Και κάθε στάδιο του προοδευτικού αυτού πολιτισμού συνοδεύεται ολοένα και λιγότερο από το νομαδισμό. Όλο και περισσότερο, ο άνθρωπος άρχισε να ζει στο σπίτι.

68:5.13 Και τώρα, είναι η βιομηχανία που συμπληρώνει τη γεωργία, με αυξανόμενη, κατά συνέπεια, αστικοποίηση και πολλαπλασιασμό των μη γεωργικών ομάδων των τάξεων των πολιτών. Μία βιομηχανική εποχή, ωστόσο, δεν μπορεί να ελπίζει ότι θα επιζήσει αν οι αρχηγοί της δεν κατορθώσουν να αναγνωρίσουν ότι ακόμη και τα ανώτερα κοινωνικά επιτεύγματα πρέπει πάντα να στηρίζονται σε μία σταθερή γεωργική βάση.

6. Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

68:6.1 Ο άνθρωπος είναι πλάσμα της γης, ένα παιδί της φύσης. Δεν έχει σημασία πόσο σκληρά μπορεί να προσπαθήσει να ξεφύγει από τη γη, στο τέλος είναι βέβαιο ότι θα αποτύχει. «Χους ει και εις χουν απελεύσει» - είναι κυριολεκτικά αληθές για ολόκληρη την ανθρωπότητα. Οι βασικοί αγώνες του ανθρώπου ήταν, είναι και θα είναι πάντα για τη γη. Οι πρώτες κοινωνικές συνεργασίες των πρωτόγονων ανθρώπων υπάρξεων έγιναν με το σκοπό να κερδίσουν αυτούς τους αγώνες για τη γη. Η σχέση γης-ανθρώπου βρίσκεται κάτω από το σύνολο του ανθρώπινου πολιτισμού.

68:6.2 Η ευφυΐα του ανθρώπου, μέσω των τεχνών και της επιστήμης, αύξησε την απόδοση της γης. Ταυτόχρονα, η φυσική αύξηση των απογόνων ετέθη, κάπως, υπό έλεγχο και έτσι εξασφαλίσθηκε η τροφή και ο ελεύθερος χρόνος για να οικοδομηθεί ο πολιτισμός.

68:6.3 Η ανθρώπινη κοινωνία ελέγχεται από ένα νόμο ο οποίος επιβάλλει ότι ο πληθυσμός πρέπει να μεταβάλλεται ευθέως σύμφωνα με την καλλιέργεια της γης και αντιστρόφως με ένα δεδομένο πρότυπο διαβίωσης. Καθ' όλη τη διάρκεια των πρώιμων αυτών εποχών και ακόμη περισσότερο σήμερα, ο νόμος της παροχής και της ζήτησης, όσον αφορά στον άνθρωπο και στη γη, προσδιόρισε την υπολογιζόμενη αξία και των δύο. Κατά τις εποχές που η γη ήταν άφθονη – μη κατακτημένα εδάφη – η ανάγκη για άνδρες ήταν μεγάλη, γι' αυτό η αξία της ανθρώπινης ζωής είχε κατά πολύ υπερτιμηθεί. Για το λόγο αυτό, η απώλεια της

ζωής ήταν περισσότερο τρομακτική. Κατά τις περιόδους σπανιότητας της γης και συνδυασμένου υπερπληθυσμού, η ανθρώπινη ζωή έγινε συγκριτικά ευτελέστερη, έτσι ώστε ο πόλεμος, ο λιμός και ο λοιμός να αντιμετωπίζονται λιγότερο σοβαρά.

68:6.4 Όταν η απόδοση της γης μειώνεται, ή ο πληθυσμός αυξάνεται, ο αναπόφευκτος αγώνας ανανεώνεται. Οι χειρότερες ιδιότητες της ανθρώπινης φύσης έρχονται στην επιφάνεια. Η βελτίωση της απόδοσης της γης, η επέκταση των μηχανολογικών τεχνικών και η μείωση του πληθυσμού, όλα τείνουν να υποθάλψουν την εξέλιξη της καλύτερης πλευράς της ανθρώπινης φύσης.

68:6.5 Η μεθοριακή κοινωνία αναπτύσσει την μη εξειδικευμένη πλευρά της ανθρωπότητας. Οι καλές τέχνες και η πραγματική επιστημονική πρόοδος, μαζί με την πνευματική καλλιέργεια, άκμασαν όλες στα μεγαλύτερα κέντρα διαβίωσης, όταν ενισχύονταν από έναν γεωργικό και βιομηχανικό πληθυσμό ελάχιστα μικρότερο της αναλογίας γης-ανθρώπου. Οι πόλεις πάντα πολλαπλασιάζουν τη δύναμη των κατοίκων τους για το καλό, ή για το κακό.

68:6.6 Το μέγεθος της οικογένειας επηρεάζεται πάντα από τα πρότυπα διαβίωσης. Όσο υψηλότερα ήταν τα πρότυπα, τόσο μικρότερη ήταν η οικογένεια, ως το σημείο της παγίωσης μιας κατάστασης, ή της σταδιακής εξαφάνισης.

68:6.7 Καθ' όλη τη διάρκεια των αιώνων, τα πρότυπα διαβίωσης καθόρισαν την ποιότητα του επιβιούντος πληθυσμού σε αντίθεση με το απλό μέγεθός του. Τα κατά τόπους ταξικά πρότυπα διαβίωσης δημιούργησαν νέες φυλετικές κάστες, νέα έθιμα. Όταν τα πρότυπα διαβίωσης έγιναν σε μεγάλο βαθμό περίπλοκα, ή εξαιρετικά πολυτελή, γρήγορα απέβησαν αυτοκτονικά. Η κάστα είναι το άμεσο αποτέλεσμα της υψηλής κοινωνικής πίεσης του έντονου ανταγωνισμού, ο οποίος δημιουργήθηκε από τον υπερπληθυσμό.

68:6.8 Οι πρώιμες φυλές συχνά κατέφευγαν σε πρακτικές σχεδιασμένες να περιορίζουν τον πληθυσμό. Όλες οι πρωτόγονες φατρίες θανάτωναν τα παραμορφωμένα και ασθενικά παιδιά. Τα θηλυκά μωρά συχνά θανατώνονταν πριν από την εποχή όπου αγόραζαν τις συζύγους. Πολλές φορές τα παιδιά στραγγαλιζόνταν τη στιγμή της γέννησης, αλλά η αγαπημένη τους μέθοδος ήταν η εγκατάλειψη. Όταν ένας πατέρας αποκτούσε δίδυμα, συνήθως επέμενε να θανατωθεί το ένα, αφού οι πολύδυμες κυήσεις επιστεύετο ότι προκαλούνταν από μαγεία, είτε απιστία. Κατά κανόνα, πάντως, τα δίδυμα του ίδιου φύλου γλίτωναν. Ενώ οι προκαταλήψεις αυτές σχετικά με τους διδύμους υπήρξαν κάποτε παγκόσμιες, δεν απέτελεσαν ποτέ μέρος των εθίμων των Αντονιτών. Οι λαοί αυτοί πάντα θεωρούσαν τα δίδυμα ως οiwονούς καλοτυχίας.

68:6.9 Πολλές φυλές έμαθαν την τεχνική της άμβλωσης και η πρακτική αυτή έγινε πολύ κοινή μετά την παγίωση της προκατάληψης πάνω στις γεννήσεις μεταξύ αγάμων. Για αιώνες ήταν σύνηθες για μια άγαμη να θανατώνει το παιδί της, ωστόσο, μεταξύ των περισσότερο πολιτισμένων ομάδων, τα παράνομα αυτά παιδιά κηδεμονεύονταν από τις μητέρες που είχαν κορίτσια. Πολλές πρωτόγονες φατρίες κυριολεκτικά αφανίσθηκαν εξ αιτίας της εφαρμογής τόσο των αμβλώσεων, όσο και της βρεφοκτονίας. Ανεξάρτητα, όμως, από τις επιταγές των ηθών, ελάχιστα παιδιά θανατώνονταν από την εποχή του θηλασμού και μετά. Η μητρική αγάπη είναι πάρα πολύ δυνατή.

68:6.10 Ακόμα και στον εικοστό αιώνα διατηρούνται κατάλοιπα του πρωτόγονου αυτού ελέγχου των πληθυσμών. Υπάρχει μία φυλή στην Αυστραλία, οι μητέρες της οποίας αρνούνται να μεγαλώσουν περισσότερα από δύο, ή τρία παιδιά. Πριν από όχι πολλά χρόνια, μία φυλή κανιβάλων έτρωγε ένα παιδί στα πέντε που γεννιόταν. Στη Μαδαγασκάρη, κάποιες

φυλές εξακολουθούν να θανατώνουν όλα τα παιδιά που γεννώνται σε ορισμένες όχι τυχερές μέρες, πράγμα που έχει ως αποτέλεσμα το θάνατο του είκοσι πέντε περίπου τοις εκατό όλων των βρεφών.

68:6.11 Από μία παγκόσμια άποψη, ο υπερπληθυσμός δεν απετέλεσε ποτέ σοβαρό πρόβλημα κατά το παρελθόν, αλλά, εάν οι πόλεμοι μειωθούν και η επιστήμη ελέγξει σε μεγάλο βαθμό τις ανθρώπινες ασθένειες, μπορεί να αποτελέσει πραγματικό πρόβλημα στο εγγύς μέλλον. Σε μία τέτοια περίπτωση, θα πραγματοποιηθεί η μεγαλύτερη δοκιμασία της σύνεσης του κόσμου. Θα έχουν οι κυβερνήτες της Ουράντια την οξυδέρκεια και το θάρρος να υποθάλψουν τον πολλαπλασιασμό της μέσης, ή κανονικής ανθρώπινης ύπαρξης, αντί των ακραίων υπεράνω του φυσιολογικού, ή των απέραντα αυξανόμενων, κατώτερων του φυσιολογικού, ομάδων; Ο μέσος άνθρωπος πρέπει να υποστηριχθεί. Είναι η σπονδυλική στήλη του πολιτισμού και η πηγή των μεταλλαγμένων ιδιοφυϊών της φυλής. Ο κατώτερος του φυσιολογικού άνθρωπος πρέπει να μείνει υπό τον έλεγχο της κοινωνίας. Δεν πρέπει να δημιουργούνται περισσότεροι από όσους χρειάζονται για να απασχολούνται στα κατώτερα επίπεδα της βιομηχανίας, στα έργα εκείνα που απαιτούν μεν ευφυΐα ανώτερη από εκείνη των ζώων, αλλά που δεν έχουν απαιτήσεις τόσες ώστε να γίνουν πραγματικοί σκλάβοι και δέσμιοι των ανώτερων ανθρώπινων τύπων.

68:6.12 [Παρουσιάστηκε από έναν Μελχισεδέκ, ο οποίος κάποτε διέμενε στην Ουράντια.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 69

ΟΙ ΘΕΣΜΟΙ ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΓΟΝΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

69:0.1 Συναισθηματικά, ο άνθρωπος υπερβαίνει τους εκ των ζώων προγόνους του με την ικανότητά του να εκτιμά το χιούμορ, την τέχνη και τη θρησκεία. Κοινωνικά, ο άνθρωπος επιδεικνύει την ανωτερότητά του στο ότι φτιάχνει εργαλεία, επικοινωνεί και δημιουργεί θεσμούς.

69:0.2 Όταν οι ανθρώπινες υπάρξεις διατηρούν μακροχρόνια κοινωνικές ομάδες, οι συγκεντρώσεις αυτές έχουν πάντα ως αποτέλεσμα τη δημιουργία ορισμένων ροπών δραστηριοτήτων οι οποίες κορυφώνονται στην δημιουργία θεσμών. Οι περισσότεροι από τους θεσμούς του ανθρώπου απεδείχθησαν ότι σχεδιάστηκαν για να απαλλάσσουν από τον μόχθο, ενώ ταυτόχρονα συνεισφέρουν κάτι στην αύξηση της ασφάλειας της ομάδας.

69:0.3 Ο πολιτισμένος άνθρωπος είναι πολύ υπερήφανος για το χαρακτήρα, τη σταθερότητα και τη συνέχιση των παγιωμένων θεσμών του, ωστόσο, όλοι οι άνθρωποι θεσμοί αποτελούν, απλά, τα συσσωρευμένα έθιμα του παρελθόντος, όπως αυτά διατηρήθηκαν μέσα από τις προκαταλήψεις και εξυψώθηκαν από τη θρησκεία. Παρόμοιες κληρονομίες γίνονται παραδόσεις και οι παραδόσεις, τελικά, μεταμορφώνονται σε κατεστημένο.

1. ΟΙ ΒΑΣΙΚΟΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΙ ΘΕΣΜΟΙ

69:1.1 Όλοι οι άνθρωποι θεσμοί εξυπηρετούν κάποια κοινωνική ανάγκη, παρελθούσα, ή παρούσα, παρά το ότι η υπερανάπτυξή τους σταθερά μειώνει την αξία του ατόμου, στο ότι η προσωπικότητα επισκιάζεται και η πρωτοβουλία φθίνει. Ο άνθρωπος πρέπει να ελέγχει τους θεσμούς του μάλλον, από το να αφήνει τον εαυτό του να κυριαρχείται από τις δημιουργίες αυτές του προοδεύοντος πολιτισμού.

69:1.2 Οι άνθρωποι θεσμοί ανήκουν σε τρεις γενικές κατηγορίες:

69:1.31. *Οι θεσμοί της αυτοσυντήρησης.* Οι θεσμοί αυτοί περικλείουν τις πρακτικές εκείνες οι οποίες αναπτύσσονται εξ αιτίας της πείνας για τροφή και τα σχετικά μ' αυτήν ένστικτα της αυτοσυντήρησης. Περιλαμβάνουν τη βιομηχανία, την ιδιοκτησία, τους κατακτητικούς πολέμους και όλους τους ρυθμιστικούς μηχανισμούς της κοινωνίας. Αργά, ή γρήγορα, το ένστικτο του φόβου υποθάλλει την παγίωση αυτών των θεσμών επιβίωσης δια των προκαταλήψεων, των κοινωνικών συμβάσεων και των θρησκευτικών περιορισμών. Ο φόβος, ωστόσο, η άγνοια και η δεισιδαιμονία έχουν παίξει κυριαρχικό ρόλο στην αρχική δημιουργία και την μετέπειτα εξέλιξη όλων των ανθρώπινων θεσμών.

69:1.42. *Οι θεσμοί της αυτοδιαίωσης.* Αυτό είναι το κοινωνικό κατεστημένο που δημιουργήθηκε εξ αιτίας της σεξουαλικής επιθυμίας, του μητρικού ενστίκτου και των ανώτερων στοργικών συναισθημάτων των φυλών. Σ' αυτό εντάσσεται η κοινωνική κατοχύρωση της εστίας και του σχολείου, της οικογενειακής ζωής, της εκπαίδευσης, των εθίμων και της θρησκείας. Περιλαμβάνει τα έθιμα του γάμου, τους αμυντικούς πολέμους και την δημιουργία των εστιών.

69:1.53. *Οι θεσμοί της αυτό-ευαρέσκειας.* Πρόκειται για τις πρακτικές που δημιουργούνται εξ αιτίας των εγωιστικών τάσεων και των αισθημάτων υπεροψίας. Και περιλαμβάνουν τα έθιμα στην ένδυση και τον ατομικό στολισμό, τα κοινωνικά ήθη, τους πολέμους για τη δόξα, το χορό, τη διασκέδαση, τα αθλήματα, καθώς και άλλες εκφάνσεις τέρψης των αισθήσεων. Ο πολιτισμός, όμως, ποτέ δεν ανέπτυξε διακριτικούς θεσμούς αυτό-ευαρέσκειας.

69:1.6 *Οι τρεις αυτές κατηγορίες των κοινωνικών πρακτικών είναι στενά συνδεδεμένες και λεπτομερώς αλληλεξαρτώμενες η μία με την άλλη. Στην Ουράντια αντιπροσωπεύουν μία περίπλοκη οργάνωση η οποία λειτουργεί ως ένας μοναδικός κοινωνικός μηχανισμός.*

2. Η ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

69:2.1 Η πρωτόγονη βιομηχανία αναπτύχθηκε αργά ως διασφάλιση έναντι του τρόμου του λιμού. Από όταν άρχισε να υπάρχει, ο πρωτόγονος άνθρωπος άρχισε να παίρνει μαθήματα από ορισμένα ζώα πάνω στο ότι σε περιόδους αφθονίας, πρέπει να αποθηκεύει τρόφιμα για τις εποχές της ένδειας.

69:2.2 Πριν από την εμφάνιση της πρώιμης λιτότητας και της πρωτόγονης βιομηχανίας, η μοίρα μιας μέσης φυλής ήταν μοίρα ένδειας και δυστυχίας. Ο πρώιμος άνθρωπος είχε να παλέψει με ολόκληρο το ζωικό βασίλειο για την τροφή του. Η βαρύτητα του ανταγωνισμού έλκει πάντα τον άνθρωπο προς το επίπεδο του ζώου. Η πενία είναι η φυσική και τυραννική του περιουσία. Η ευμάρεια δεν αποτελεί φυσικό δώρο. Είναι αποτέλεσμα της σκληρής εργασίας, της γνώσης και της συγκρότησης.

69:2.3 Ο πρωτόγονος άνθρωπος δεν άργησε να αναγνωρίσει τα πλεονεκτήματα της συνεργασίας. Η συνεργασία οδήγησε στην οργάνωση και το άμεσο αποτέλεσμα της οργάνωσης ήταν ο καταμερισμός της εργασίας, με άμεση οικονομία στο χρόνο και τα υλικά. Οι εξειδικεύσεις αυτές της εργασίας δημιουργήθηκαν δια της προσαρμογής στις ανάγκες – την επιδίωξη τρόπων λιγότερης αντίστασης. Οι πρωτόγονοι άγριοι ουδέποτε έκαναν μια πραγματική δουλειά χαρούμενα και εκούσια. Γι' αυτούς η υπακοή οφείλετο τον εξαναγκασμό της νομοτέλειας.

69:2.4 Ο πρωτόγονος άνθρωπος αποστρεφόταν τη σκληρή δουλειά και δεν βιαζόταν ποτέ, εκτός εάν αντιμετώπιζε σοβαρό κίνδυνο. Το στοιχείο του χρόνου την εργασία, η ιδέα του να επιτελέσει ένα δεδομένο έργο εντός ορισμένων χρονικών πλαισίων, είναι μία εντελώς σύγχρονη αντίληψη. Οι αρχαίοι δεν βιάζονταν ποτέ. Ήταν οι διττές απαιτήσεις του έντονου

αγώνα για επιβίωση και των διαρκώς βελτιούμενων συνθηκών διαβίωσης που οδήγησαν τις εκ φύσεως αδρανείς φυλές του πρώιμου ανθρώπου στις λεωφόρους της εκβιομηχάνισης.

^{69:2.5} Η σκληρή εργασία, οι προσπάθειες σχεδιασμού, ξεχωρίζουν τον άνθρωπο από το ζώο, του οποίου η δράση είναι σε μεγάλο βαθμό ενστικτώδης. Η αναγκαιότητα της εργασίας είναι η υπέρτατη ευλογία του ανθρώπου. Το επιτελείο του Πρίγκιπα εργαζόταν στο σύνολό του. Έκαναν πάρα πολλά για να εξευγενίσουν την φυσική εργασία στην Ουράντια. Ο Αδάμ ήταν κηπουρός. Ο Θεός των Εβραίων εργαζόταν. Ήταν ο δημιουργός και ο υποστηρικτής των πάντων. Οι Εβραίοι υπήρξαν η πρώτη φυλή που έθεσε υψηλή αμοιβή στην εργασία. Υπήρξαν ο πρώτος λαός που θέσπισε ότι «ο μη εργαζόμενος μη εσθιέτω.» Πολλές, όμως, από τις θρησκείες του κόσμου επέστρεψαν στο παλιό ιδεώδες της αδράνειας. Ο Δίας ήταν γλεντοκόπος και ο Βούδας έγινε ο στοχαστικός ζηλωτής της αργίας.

^{69:2.6} Οι φυλές του Σαντζίκ είχαν αρκετά ανεπτυγμένη βιομηχανία όταν κατοικούσαν μακριά από τους τροπικούς. Ένας ατέλειωτος, ωστόσο, αγώνας διεξήγετο μεταξύ των αδρανών οπαδών της μαγείας και των αποστόλων της εργασίας – εκείνων οι οποίοι ασκούσαν την πρόνοια.

^{69:2.7} Η πρώτη ανθρώπινη πρόνοια είχε αντικείμενο την διατήρηση της φωτιάς, του νερού και της τροφής. Ο πρωτόγονος, όμως, άνθρωπος ήταν ένας εκ φύσεως παίκτης. Ήθελε πάντα να κερδίζει κάτι χωρίς κόπο και πάρα πολύ συχνά, κατά τους πρώιμους αυτούς καιρούς, η επιτυχία που προέκυπτε δια της υπομονητικής πρακτικής απεδίδετο σε μαγγανεία. Η μαγεία επρόκειτο αργά-αργά να δώσει τη θέση της στην πρόνοια, την αυταπάρνηση και τη βιομηχανοποίηση.

3. Η ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

^{69:3.1} Οι κατηγοριοποιήσεις Της εργασίας στην πρωτόγονη κοινωνία καθορίζονταν πρώτα από τη φύση και κατόπιν από τις κοινωνικές συνθήκες. Η αρχική κατηγοριοποίηση της εξειδίκευσης στην εργασία ήταν:

^{69:3.21} *Εξειδίκευση βασιζόμενη στο φύλο.* Η εργασία της γυναίκας πήγαζε από την επιλεκτική παρουσία του παιδιού. Οι γυναίκες από τη φύση τους αγαπούν τα μωρά περισσότερο από όσο τα αγαπούν οι άνδρες. Έτσι η γυναίκα ασχολήθηκε με τις συνηθισμένες εργασίες, ενώ ο άνδρας έγινε κυνηγός και πολεμιστής, περνώντας σαφώς διαχωρισμένες περιόδους εργασίας και αργίας.

^{69:3.3} Καθ' όλη τη διάρκεια των αιώνων οι απαγορεύσεις λειτούργησαν στο να κρατήσουν τη γυναίκα αυστηρά στο χώρο της. Ο άνδρας είχε εντελώς εγωιστικά επιλέξει τις πιο ευχάριστες ασχολίες, αφήνοντας τις αγγαρείες στη γυναίκα. Ο άνδρας πάντοτε ντρεπόταν να κάνει γυναικείες δουλειές, αλλά η γυναίκα δεν είχε ποτέ δείξει απροθυμία στο να κάνει ανδρικές δουλειές. Κατά περίεργο, όμως, τρόπο που αξίζει να σημειωθεί, τόσο οι άνδρες όσο και οι γυναίκες εργάστηκαν πάντα μαζί στην κατασκευή και τον εξοπλισμό του σπιτιού.

^{69:3.42} *Διαφοροποιήσεις σύμφωνα με την ηλικία και τη φυσική κατάσταση.* Οι διαφορές αυτές καθόρισαν τον επόμενο καταμερισμό εργασίας. Οι γηραιότεροι και οι ανάπηροι από νωρίς ασχολήθηκαν με την κατασκευή εργαλείων και όπλων. Αργότερα τους ανετέθη η κατασκευή αρδευτικών έργων.

69:3.53. *Διαφοροποίηση βασιζόμενη στη θρησκεία.* Εκείνοι που ασκούσαν την ιατρική ήταν οι πρώτοι οι οποίοι εξαιρέθηκαν από τη φυσική εργασία. Αποτελούσαν την πρωτοπόρο επαγγελματική τάξη. Οι μεταλλουργοί ήταν μια μικρή ομάδα που ανταγωνιζόταν τους γιατρούς στη μαγεία. Η ικανότητά τους να δουλεύουν με τα μέταλλα έκανε τον κόσμο να τους φοβάται. Οι «λευκοί μεταλλουργοί» και οι «μαύροι μεταλλουργοί» δημιούργησαν τις πανάρχαιες δοξασίες για τη λευκή και τη μαύρη μαγεία. Και οι δοξασίες αυτές συνδέθηκαν αργότερα με τις δεισιδαιμονίες περί καλών και κακών στοιχείων, καλών και κακών πνευμάτων.

69:3.6 Οι μεταλλουργοί ήταν η πρώτη, μη θρησκευτική, ομάδα που απολάμβανε ιδιαίτερα προνόμια. Θεωρούνταν ουδέτεροι σε περιόδους πολέμου και η επιπλέον αυτή άνεση τους έκανε να γίνουν, ως τάξη, οι πολιτικοί της πρωτόγονης κοινωνίας. Επειδή, όμως, έκαναν κακή χρήση των προνομίων τους αυτών σε πολύ μεγάλο βαθμό, οι σιδηρουργοί έγιναν μισητοί σε παγκόσμιο επίπεδο ενώ οι γιατροί δεν έχασαν χρόνο και υπέθαλψαν το μίσος προς τους ανταγωνιστές τους. Σ' αυτή την πρώτη αναμέτρηση ανάμεσα στην επιστήμη και τη θρησκεία, η θρησκεία (οι δεισιδαιμονίες) επεκράτησε. Αφού εκδιώχθηκαν από τα χωριά, οι σιδηρουργοί έφτιαξαν τα πρώτα πανδοχεία, χώρους κοινής ενδιαίτησης, στα προάστια των οικισμών.

69:3.74. *Αφέντες και δούλοι.* Η επόμενη διαφοροποίηση της εργασίας δημιουργήθηκε βάσει των σχέσεων των νικητών προς τους ηττημένους και τούτο σήμανε την απαρχή της ανθρώπινης δουλείας.

69:3.85. *Διαφοροποίηση βάσει διαφορετικών φυσικών και διανοητικών ιδιοτήτων.* Περαιτέρω καταμερισμός της εργασίας έγιναν χάριν των εγγενών διαφορών των ανθρώπων. Δεν έχουν γεννηθεί ίσες όλες οι ανθρώπινες υπάρξεις.

69:3.9 Οι πρώτοι σπεσιαλίστες στην βιομηχανία ήταν εκείνοι που έκοβαν σε νιφάδες τον πυρόλιθο και οι λιθοξόοι. Έπειτα έρχονταν οι μεταλλουργοί. Στη συνέχεια εξελίχθηκε η ομαδική εξειδίκευση. Ολόκληρες οικογένειες και φυλές αφοσιώθηκαν σε ορισμένα είδη εργασίας. Η γένεση μιας από τις παλαιότερες κάστες των ιερέων, πέραν του ότι ήταν οι γιατροί της φυλής, οφείλετο στην δεισιδαίμονα εξύψωση μιας οικογένειας εξειδικευμένων κατασκευαστών σπαθιών.

69:3.10 Οι πρώτοι σπεσιαλίστες που ανήκαν σε ομάδα ήταν οι εξαγωγείς αλατιού από τους βράχους και οι αγγειοπλάστες. Οι γυναίκες έφτιαχναν τα απλά πήλινα σκεύη και οι άνδρες τα περίτεχνα. Σε ορισμένες φυλές το ράψιμο και η υφαντουργία γίνονταν από τις γυναίκες, σε άλλες, από τους άνδρες.

69:3.11 Οι πρώτοι έμποροι ήταν γυναίκες. Λειτουργούσαν ως κατάσκοποι, κάνοντας εμπόριο ως πάρεργο. Σήμερα που το εμπόριο έχει διευρυνθεί οι γυναίκες εργάζονται ως ενδιάμεσοι – για το «μεροκάματο». Αργότερα αναπτύχθηκε η επιχειρηματική τάξη, η οποία επέβαλε προμήθεια, κέρδος, για τις υπηρεσίες της. Η ανάπτυξη των ομαδικών ανταλλαγών εξελίχθηκε στο εμπόριο. Και μετά την ανταλλαγή των αγαθών ήλθε η ανταλλαγή ειδικευμένης εργασίας.

4. Η ΑΠΑΡΧΗ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ

69:4.1 Όπως ακριβώς ο γάμος δια συμβολαίου ακολούθησε το γάμο δια της αρπαγής, έτσι και οι ομαδικές ανταλλαγές ακολούθησαν τις καταλήψεις από εισβολείς. Ωστόσο, μια μακρά περίοδος πειρατείας μεσολάβησε μεταξύ των πρώιμων πρακτικών των σιωπηρών

ανταλλαγών και των μετέπειτα εμπορικών συναλλαγών, με τις σύγχρονες μεθόδους ανταλλαγής.

69:4.2 Η πρώτη ανταλλαγή διεξήχθη από οπλισμένους εμπόρους που άφηναν τα αγαθά τους σ' ένα ουδέτερο σημείο. Οι γυναίκες διατηρούσαν τις πρώτες αγορές. Υπήρξαν οι πρώτοι έμποροι και τούτο συνέβη επειδή εκείνες κουβαλούσαν τα βάρη. Οι άνδρες ήταν οι πολεμιστές. Από πολύ νωρίς δημιουργήθηκε ο πάγκος των εμπόρων, ένας τοίχος αρκετά μεγάλος, ώστε να εμποδίζει τους εμπόρους να φθάνουν ο ένας τον άλλο με τα όπλα.

69:4.3 Ένα είδωλο χρησιμοποιείτο για να φρουρεί τις αποθήκες των αγαθών έναντι των σιωπηρών ανταλλαγών. Τέτοιες αγορές ήταν ασφαλείς κατά της κλοπής. Τίποτε δεν μπορούσε να απομακρυνθεί πέραν της ανταλλαγής, ή της αγοράς. Με ένα είδωλο ως φρουρό, τα αγαθά ήταν πάντοτε ασφαλή. Οι πρώτοι έμποροι ήταν απολύτως έντιμοι απέναντι στις φυλές τους, αλλά θεωρούσαν ότι ήταν εντάξει το να εξαπατούν εμπόρους που έρχονταν από μακριά. Ακόμη και οι πρώτοι Εβραίοι αναγνώριζαν ένα ξεχωριστό κώδικα ηθικής στις συναλλαγές τους με τους ειδωλολάτρες.

69:4.4 Για αιώνες η σιωπηρή ανταλλαγή συνεχίστηκε πριν οι άνθρωποι συναντήσουν ο ένας τον άλλο, άοπλοι, στις ιερές αγορές. Οι ίδιες αυτές οι πλατείες της αγοράς έγιναν οι πρώτοι χώροι λατρείας και σε μερικές χώρες έγιναν αργότερα γνωστοί ως «πόλεις καταφυγής.» Οποιοσδήποτε δραπετής έφθανε στην αγορά, ήταν προφυλαγμένος και ασφαλής έναντι των επιθέσεων.

69:4.5 Οι πρώτες μονάδες βάρους ήταν κόκκοι σταριού και άλλων δημητριακών. Το πρώτο μέσο συναλλαγής ήταν ένα ψάρι, ή μία κατσίκια. Αργότερα, έγινε η αγελάδα μονάδα ανταλλαγής.

69:4.6 Η σύγχρονη γραφή προήλθε από τις πρώιμες εμπορικές καταγραφές. Το πρώτο λογοτέχνημα του ανθρώπου υπήρξε ένα έγγραφο εμπορικής προώθησης, μια διαφήμιση αλατιού. Πολλοί από τους αρχικούς πολέμους διεξήχθησαν για τα φυσικά κοιτάσματα, όπως είναι ο πυρόλιθος, το αλάτι και τα μέταλλα. Η πρώτη επίσημη συνθήκη μεταξύ των φυλών αφορούσε στην διαφυλετική εκμετάλλευση ενός κοιτάσματος αλατιού. Οι συνθήκες αυτές έδιναν την ευκαιρία για φιλική και ειρηνική ανταλλαγή ιδεών, καθώς και την ανάμιξη διαφόρων φυλών.

69:4.7 Η γραφή εξελίχθηκε περνώντας από τα στάδια της «ράβδου μηνυμάτων,» των δεμένων σχοινιών, της αναπαράστασης με εικόνες, των ιερογλυφικών και των ιμάντων με χάντρες ως τα πρώτα συμβολικά αλφάβητα. Η αποστολή μηνυμάτων εξελίχθηκε από τα πρωτόγονα σήματα καπνού, τους αγγελιαφόρους, τους αναβάτες ζώων, τα τρένα και τα αεροπλάνα, όπως επίσης και με τον τηλεγράφο, το τηλέφωνο και τις ασύρματες επικοινωνίες.

69:4.8 Νέες ιδέες και καλύτερες μέθοδοι μεταφέρονταν παντού στον κατοικημένο κόσμο από τους αρχαίους εμπόρους. Το εμπόριο, συνδεδεμένο με την περιπέτεια, οδήγησε στις εξερευνήσεις και τις ανακαλύψεις. Και όλα αυτά δημιούργησαν τις μεταφορές. Το εμπόριο υπήρξε ο μέγας εκπολιτιστής δια της προώθησης της αλληλεπίδρασης των ιδεών του πολιτισμού.

5. Η ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

69:5.1 Το κεφάλαιο είναι το προϊόν εργασίας το οποίο χρησιμοποιείται ως αποκήρυξη του παρόντος προς χάριν του μέλλοντος. Η αποταμίευση αντιπροσωπεύει μία μορφή διασφάλισης της συντήρησης και της επιβίωσης. Η συσσώρευση της τροφής ανέπτυξε τον

αυτοέλεγχο και δημιουργήσε τα πρώτα προβλήματα κεφαλαίου και εργασίας. Ο άνθρωπος που διέθετε τροφή, με την προϋπόθεση ότι μπορούσε να την προστατεύσει από τους κλέφτες, είχε ένα σαφές πλεονέκτημα έναντι του ανθρώπου ο οποίος δεν διέθετε τροφή.

69:5.2 Ο πρώτος τραπεζίτης ήταν ο γενναίος άνδρας της φυλής. Κρατούσε αποθηκευμένα τα πλούτη της ομάδας, ενώ ολόκληρη η φυλή υπερασπιζόταν την καλύβα του στην περίπτωση επίθεσης. Έτσι, η συσσώρευση του ιδιωτικού κεφαλαίου και του ομαδικού πλούτου οδήγησε άμεσα στη στρατιωτική οργάνωση. Αρχικά, παρόμοιες προφυλάξεις προορίζονταν για να υπερασπίσουν την ιδιοκτησία από τους ξένους εισβολείς, αλλά αργότερα έγινε συνήθεια να διατηρούν τη στρατιωτική οργάνωση σε ετοιμότητα, πραγματοποιώντας εισβολές στην ιδιοκτησία και τα πλούτη γειτονικών φυλών.

69:5.3 Οι βασικές ανάγκες οι οποίες οδήγησαν στη συσσώρευση κεφαλαίου ήταν:

69:5.41. *Η πείνα – συνδεδεμένη με την πρόνοια.* Η φύλαξη και η συντήρηση της τροφής σήμαιναν δύναμη και άνεση για εκείνους που διέθεταν αρκετή *προνοητικότητα* ώστε να μεριμνήσουν για τις μελλοντικές ανάγκες. Η αποθήκευση της τροφής αποτελούσε ικανοποιητική εξασφάλιση κατά του λιμού και της θεομηνίας. Και το σύνολο των πρωτόγονων εθίμων ήταν πραγματικά προορισμένο να βοηθήσει τον άνθρωπο να δεσμεύσει το παρόν χάριν του μέλλοντος.

69:5.52. *Η αγάπη της οικογένειας* – η επιθυμία να φροντίσει για τις ανάγκες της. Το κεφάλαιο αντιπροσωπεύει την εξοικονόμηση της περιουσίας παρά την πίεση των αναγκών του σήμερα, ώστε να υπάρξει εξασφάλιση έναντι των αναγκών του μέλλοντος. Ένα μέρος αυτών των μελλοντικών αναγκών μπορεί να έχει σχέση με τους απογόνους ενός ανθρώπου.

69:5.63. *Η αλαζονεία* – η επιθυμία να επιδείξει κάποιος τη συσσώρευση του πλούτου του. Ο επιπλέον ρουχισμός ήταν ένα από τα πρώτα σημεία που ξεχώριζαν. Η κενοδοξία που οδηγεί στη συλλογή από νωρίς σαγήνευσε την αλαζονεία του ανθρώπου.

69:5.74. *Η θέση* - ο ζήλος να αποκτήσει κάποιος κοινωνικό και πολιτικό γόητρο. Από νωρίς δημιουργήθηκε μια βασισμένη στο εμπόριο αριστοκρατία, η είσοδος στην οποία εξηρτάτο από την πραγματοποίηση κάποιας ιδιαίτερης υπηρεσίας προς την άρχουσα τάξη, ή παρεχωρείτο απλά έναντι χρημάτων.

69:5.85. *Η δύναμη* - η έντονη επιθυμία να γίνει κανείς κυρίαρχος. Ο δανεισμός του πλούτου συνεχιζόταν ως μέσο υποδούλωσης, με το ποσοστό του ενός τοις εκατό το χρόνο να είναι η αποτίμηση του δανεισμού εκείνους τους αρχαίους χρόνους. Οι δανειστές γίνονταν βασιλείς δημιουργώντας ένα μόνιμο στρατό οφειλετών. Οι δούλοι ήταν μεταξύ των πρώτων μορφών ιδιοκτησίας που συσσωρεύονταν και σε παλαιότερους καιρούς η δουλεία εξ αιτίας χρεών έφθανε ως το σημείο να εξουσιάζεται το σώμα ακόμη και μετά θάνατον.

69:5.96. *Ο φόβος των πνευμάτων των νεκρών* – τα τέλη των ιερέων για την παροχή προστασίας. Οι άνθρωποι άρχισαν από νωρίς να προσφέρουν μεταθανάτια δώρα στους ιερείς με σκοπό να χρησιμοποιήσουν την περιουσία τους για να διευκολύνουν την πρόοδό τους στην επόμενη ζωή. Ο κλήρος έγινε, με τον τρόπο αυτό, πολύ πλούσιος. Ήταν οι κυριότεροι μεταξύ των αρχαίων κεφαλαιούχων.

69:5.107. *Η σεξουαλική παρόρμηση* – η επιθυμία να αγοράσουν μία, ή περισσότερες γυναίκες. Η πρώτη μορφή εμπορίου του ανθρώπου ήταν η ανταλλαγή γυναικών. Προηγήθηκε κατά πολύ την ανταλλαγή των αλόγων. Ουδέποτε, ωστόσο, η ανταλλαγή σεξουαλικών σκλάβων έκανε την κοινωνία να προοδεύσει. Παρόμοιες αγοραπωλησίες ήταν και είναι ατίμωση για

τη φυλή, αφού ταυτόχρονα εμποδίζει την ανάπτυξη της οικογένειας και μόλυνε τη βιολογική υγεία των ανώτερων λαών.

69:5.118. *Πάμπολλές μορφές αυτο-ευαρέσκειας.* Πολλοί αναζητούσαν τα πλούτη επειδή τους έδιναν δύναμη, άλλοι μοχλούσαν για να αποκτήσουν περιουσία επειδή τούτο σήμαινε άνεση. Οι πρώτοι άνθρωποι (και ορισμένοι από τους μεταγενέστερους) είχαν την τάση να σπαταλούν τους πόρους τους ζώντας πολυτελώς. Τα οιοπνευματώδη και τα ναρκωτικά διήγειραν την περιέργεια των πρωτόγονων φυλών.

69:5.12Καθώς ο πολιτισμός αναπτύσσετο, ο άνθρωπος απέκτησε νέα κίνητρα για αποταμίευση. Καινούργιες ανάγκες προστέθηκαν ταχύτατα στην αρχική επιθυμία για τροφή. Η πενία έγινε τόσο μισητή, ώστε μόνον οι πλούσιοι επρόκειτο να πάνε κατ' ευθείαν στον παράδεισο όταν πέθαιναν. Η ιδιοκτησία απέκτησε τόσο μεγάλη αξία, ώστε το να δίνει κανείς μια φιλόδοξη γιορτή, απομάκρυνε την ατίμωση από το όνομά του.

69:5.13Η συσσώρευση του πλούτου έγινε από νωρίς το έμβλημα της κοινωνικής υπεροχής. Οι ιδιώτες, σε ορισμένες φυλές, συσσώρευαν πλούτη για χρόνια μόνο και μόνο για να δημιουργήσουν εντύπωση καίγοντάς τα σε κάποια γιορτή, ή μοιράζοντάς τα ελεύθερα τους συντρόφους τους από τη φυλή. Τούτο τους έκανε μεγάλους. Ακόμη και οι σύγχρονοι λαοί βρίσκουν ικανοποίηση στο σπάταλο μοίρασμα δώρων τα Χριστούγεννα, ενώ οι πλούσιοι συντηρούν μεγάλα φιλανθρωπικά και εκπαιδευτικά ιδρύματα. Οι τεχνικές του ανθρώπου αλλάζουν, αλλά οι τάσεις του παραμένουν εντελώς αναλλοίωτες.

69:5.14Πρέπει, ωστόσο, να αναφέρουμε ότι πολλοί από τους αρχαίους εύπορους διάνειμαν μεγάλο μέρος της περιουσίας τους εξ αιτίας του φόβου ότι θα τους σκοτώσουν εκείνοι που εποφθαλμιούσαν τα πλούτη τους. Οι εύποροι συχνά θυσίαζαν εικοσάδες σκλάβων για να δείξουν την περιφρόνησή τους προς τα πλούτη.

69:5.15Παρά το ότι το κεφάλαιο έτεινε να απελευθερώσει τον άνθρωπο, έχει περιπλέξει σε πολύ μεγάλο βαθμό την κοινωνική και βιομηχανική του οργάνωση. Η κακή χρήση του κεφαλαίου από κακόπιστους κεφαλαιούχους δεν αναιρεί το γεγονός ότι τούτο αποτελεί τη βάση της σύγχρονης βιομηχανικής κοινωνίας. Μέσω του κεφαλαίου και των εφευρέσεων η σημερινή γενιά απολαμβάνει ένα μεγαλύτερο βαθμό ελευθερίας από οποιαδήποτε άλλη προηγήθηκε ποτέ επί της γης. Τούτο καταγράφεται ως γεγονός και όχι ως νομιμοποίηση των πολλών καταχρήσεων του κεφαλαίου από απερίσκεπτους και ιδιοτελείς φύλακές του.

6. Η ΦΩΤΙΑ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ

69:6.1Η πρωτόγονη κοινωνία με τις τέσσερις υποδιαιρέσεις της – κατασκευαστική, ρυθμιστική, θρησκευτική και στρατιωτική – αναπτύχθηκε δια της συνδρομής της φωτιάς, των ζώων, των σκλάβων και της ιδιοκτησίας.

69:6.2Το άναμμα της φωτιάς, με ένα μοναδικό άλμα, διαχώρισε για πάντα τον άνθρωπο από τα ζώα. Είναι η βασική ανθρώπινη επινόηση, ή ανακάλυψη. Η φωτιά κατέστησε τον άνθρωπο ικανό να παραμένει στο έδαφος κατά τη διάρκεια της νύκτας, αφού όλα τα ζώα την φοβούνται. Η φωτιά ενθάρρυνε τη βραδυνή κοινωνική συναναστροφή. Δεν προστάτευε μόνο από το κρύο και τα άγρια ζώα, αλλά χρησίμευε και ως ασφάλεια έναντι των πνευμάτων. Αρχικά χρησιμοποιήθηκε περισσότερο για φως και έπειτα για θέρμανση. Πολλές υποανάπτυκτες φυλές αρνούνται να κοιμηθούν αν δεν καίει η φωτιά όλη νύκτα.

69:6.3Η φωτιά υπήρξε μέγας εκπολιτιστής, παρέχοντας στον άνθρωπο τα μέσα να γίνει αλτρομιστής χωρίς απώλειες, κάνοντάς τον ικανό να γίνει αναμμένα κάρβουνα στο γείτονα

χωρίς να στερεί τον εαυτό του. Η φωτιά της εστίας, την οποία πρόσεχε η μητέρα, ή η μεγαλύτερη κόρη, υπήρξε ο πρώτος παιδαγωγός, αφού απαιτούσε προσοχή και αξιοπιστία. Η πρώτη εστία δεν αποτελούσε οικοδόμημα, αλλά η οικογένεια συγκεντρωνόταν γύρω από τη φωτιά, την οικογενειακή εστία. Όταν ένας από τους γιους έφτιαχνε καινούργιο σπίτι, έφερνε σ' αυτό ένα δαυλό από την οικογενειακή εστία.

69:6.4 Αν και ο Άντον, εκείνος που ανακάλυψε τη φωτιά, απέφυγε να την αντιμετωπίσει ως αντικείμενο λατρείας, πολλοί από τους απογόνους του θεώρησαν τη φλόγα ως είδωλο, ή ως πνεύμα. Δεν κατόρθωσαν να αποκομίσουν τα εξυγιαντικά οφέλη της φωτιάς επειδή δεν έκαιγαν τα σκουπίδια. Ο πρωτόγονος άνθρωπος φοβόταν τη φωτιά και πάντα προσπαθούσε να την εξυμενίζει, εξ ου και η χρήση του λιβανιού. Οι αρχαίοι σε καμία περίπτωση δεν έφτυναν μέσα στη φωτιά, ούτε ποτέ περνούσαν ανάμεσα σε κάποιον και την αναμμένη φωτιά. Ακόμη και ο σιδηροπυρίτης, και ο πυρόλιθος που χρησιμοποιούνταν για το άναμμα της φωτιάς θεωρούνταν ιεροί από τους πρώτους ανθρώπους.

69:6.5 Ήταν αμαρτία να σβήσει κανείς μια φλόγα. Αν μια καλύβα έπιανε φωτιά, την άφηναν να καεί. Οι φωτιές των ναών και των βωμών ήσαν ιερές και δεν τις άφηναν ποτέ να σβήσουν, εκτός των περιπτώσεων όπου το έθιμο απαιτούσε να ανάβουν καινούργιες φωτιές κάθε χρόνο, ή έπειτα από μια θεομηνία. Οι γυναίκες επιλέγονταν ως ιέρειες, επειδή εκείνες συντηρούσαν τη φωτιά της εστίας.

69:6.6 Οι αρχικοί μύθοι σχετικά με το πώς προήλθε η φωτιά από τους θεούς δημιουργήθηκαν παρατηρώντας τη φωτιά που προκαλείτο από τους κεραυνούς. Οι ιδέες αυτές περί της υπερφυσικής της προέλευσης οδήγησαν άμεσα στη λατρεία της φωτιάς και η λατρεία της φωτιάς οδήγησε στο έθιμο του «να περνούν μέσα από τη φωτιά,» μια συνήθεια που εξακολούθησε ως την εποχή του Μωυσή. Ακόμη και σήμερα διατηρείται η άποψη του περάσματος μέσα από τη φωτιά μετά θάνατον. Ο μύθος της φωτιάς απετέλεσε ένα μεγάλο δεσμό στους πρώιμους χρόνους και διατηρείται ακόμη στο συμβολισμό των Ζωροαστριτών.

69:6.7 Η φωτιά οδήγησε στο μαγείρεμα και ο όρος «αυτός που τρώει ωμές τροφές» έγινε κοροϊδευτικός. Και το μαγείρεμα μείωσε την κατανάλωση της φυσικής ενέργειας που ήταν απαραίτητη για την πέψη των τροφών και έτσι άφηνε δυνάμεις στον πρώιμο άνθρωπο για κοινωνικές συναναστροφές, ενώ η κτηνοτροφία, μειώνοντας τις προσπάθειες που χρειαζόνταν για την εξασφάλιση τροφής, έδωσε το χρόνο για κοινωνικές δραστηριότητες.

69:6.8 Πρέπει να θυμόμαστε ότι η φωτιά άνοιξε τις πόρτες στη μεταλλουργία και οδήγησε στην μετέπειτα ανακάλυψη της δύναμης του ατμού και τις σημερινές χρήσεις του ηλεκτρισμού.

7. Η ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

69:7.1 Για να ξεκινήσουμε, ολόκληρος ο κόσμος των ζώων αποτελούσε εχθρό του ανθρώπου. Οι ανθρώπινες υπάρξεις έπρεπε να μάθουν να προστατεύονται από τα θηρία. Αρχικά ο άνθρωπος έτρωγε τα ζώα, αργότερα, όμως, έμαθε να τα εξημερώνει και να τα κάνει να τον υπηρετούν.

69:7.2 Η εξημέρωση των ζώων έγινε τυχαία. Ο άγριος άνθρωπος κυνηγούσε αγέλες ζώων, όπως ακριβώς οι Ινδιάνοι της Αμερικής κυνηγούσαν τους βίσωνες. Περικυκλώνοντας την αγέλη μπορούσαν να ελέγχουν τα ζώα, κατορθώνοντας να τα σκοτώνουν, αφού τα ήθελαν για τροφή. Αργότερα, δημιουργήθηκαν οι στάνες και έτσι μπορούσαν να συλληφθούν ολόκληρες αγέλες.

69:7.3 Ήταν εύκολο να δαμαστούν ορισμένα ζώα, αλλά όπως ο ελέφαντας, πολλά από αυτά δεν αναπαράγονται σε συνθήκες αιχμαλωσίας. Επιπλέον ανακαλύφθηκε ότι ορισμένα είδη ζώων υποτάσσονταν στην παρουσία του ανθρώπου και αναπαράγονταν σε συνθήκες αιχμαλωσίας. Η εξημέρωση των ζώων προωθήθηκε, λοιπόν, με την επιλεκτική εκτροφή, μία τέχνη η οποία έχει κάνει μεγάλη πρόοδο από τις μέρες της Νταλαμέιτια.

69:7.4 Ο σκύλος ήταν το πρώτο ζώο που εξημερώθηκε και η δύσκολη εμπειρία της εξημέρωσης άρχισε όταν ένας σκύλος, αφού είχε ακολουθήσει ένα κυνηγό ολόκληρη την ημέρα, γύρισε, ουσιαστικά, σπίτι μαζί του. Για αιώνες οι σκύλοι χρησιμοποιούνταν για τροφή, κυνήγι, μεταφορά και συντροφιά. Αρχικά οι σκύλοι ούρλιαζαν μόνο, αργότερα, όμως, έμαθαν να γαβγίζουν. Η οξεία αίσθηση της όσφρησης του σκύλου οδήγησε στην άποψη ότι μπορούσε να δει τα πνεύματα και έτσι δημιουργήθηκε η λατρεία του ειδώλου του σκύλου. Η χρησιμοποίηση σκύλων-φυλάκων κατέστησε αρχικά δυνατόν, για ολόκληρη τη φυλή, το να κοιμάται τη νύκτα. Κατόπιν έγινε συνήθεια να χρησιμοποιούνται σκύλοι-φύλακες για να προστατεύουν το σπίτι από τα πνεύματα, αλλά και από τους υπαρκτούς εχθρούς. Όταν ο σκύλος γάβγιζε, σήμαινε ότι πλησίαζε άνθρωπος, ή θηρίο, όταν όμως ο σκύλος ούρλιαζε, σήμαινε ότι κοντά βρίσκονταν πνεύματα. Ακόμη και σήμερα πολλοί εξακολουθούν να πιστεύουν ότι το ουρλιαχτό του σκύλου τη νύκτα προαναγγέλλει θάνατο.

69:7.5 Όταν οι άνδρες ήταν κυνηγοί, ήταν αρκετά ευγενικοί με τις γυναίκες, ωστόσο, μετά την εξημέρωση των ζώων, μαζί με την αναταραχή του Καλιγκάστια, πολλές φυλές μεταχειρίζονταν τις γυναίκες τους με τρόπο αισχρό. Τις αντιμετώπιζαν συνολικά με τον ίδιο τρόπο που αντιμετώπιζαν τα ζώα. Η κτηνώδης μεταχείριση της γυναίκας από τον άνδρα αποτελεί ένα από τα θλιβερότερα κεφάλαια της ανθρώπινης ιστορίας.

8. Η ΔΟΥΛΕΙΑ ΩΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

69:8.1 Ο πρωτόγονος άνθρωπος δεν δίστασε ποτέ να εξανδραποδίσει τους συντρόφους του. Η γυναίκα ήταν ο πρώτος σκλάβος, ο σκλάβος της οικογένειας. Οι άνδρες της βουκολικής εποχής έκαναν τις γυναίκες σκλάβες, ως κατώτερες σεξουαλικές συντρόφους. Το είδος αυτό της σεξουαλικής δουλείας δημιουργήθηκε καθώς μειωνόταν η εξάρτηση του άνδρα από τη γυναίκα.

69:8.2 Όχι πριν πάρα πολύ καιρό, η υποδούλωση ήταν η μοίρα εκείνων των αιχμαλώτων πολέμου οι οποίοι αρνούνταν να αποδεχθούν τη θρησκεία του νικητή. Σε παλαιότερους καιρούς, τους αιχμαλώτους τους έτρωγαν, τους βασάνιζαν έως θανάτου, τους έβαζαν να πολεμούν ο ένας τον άλλον, τους θυσίαζαν στα πνεύματα, ή τους υποδούλωναν. Η δουλεία απετέλεσε μεγάλη πρόοδο έναντι του σφαγιασμού και του κανιβαλισμού.

69:8.3 Η δουλεία ήταν ένα βήμα μπροστά για την σπλαγχνική μεταχείριση των αιχμαλώτων πολέμου. Η ενέδρα του Άϊ, με την ομαδική σφαγή ανδρών, γυναικών και παιδιών και με το βασιλιά να έχει σωθεί, μόνο, για να ικανοποιήσει τη ματαιοδοξία του νικητή, αποτελεί πιστή εικόνα του βάρβαρου μακελειού που γινόταν ακόμη και από λαούς που θεωρούνταν πολιτισμένοι. Η εισβολή κατά του Ογκ, του βασιλιά της Μπασάν, ήταν τόσο κτηνώδης, όσο και αποτελεσματική. Οι Εβραίοι «κατέστρεψαν ολοκληρωτικά» τους εχθρούς τους, παίρνοντας όλη τους την περιουσία ως λάφυρα. Έβαλαν σε όλες τις πόλεις φόρο υποτελείας, με την ποινή «αφανισμού όλων των ανδρών.» Πολλές, όμως, από τις σύγχρονες φυλές, έχοντας λιγότερο φυλετικό εγωισμό, είχαν καιρό πριν αρχίσει να εγκολπώνονται τους ανώτερους αιχμαλώτους.

69:8.4 Ο κυνηγός, όπως οι Αμερικανοί Ερυθρόδερμοι, δεν υποδούλωνε. Είτε αποδεχόταν είτε σκότωνε τους αιχμαλώτους του. Η δουλεία δεν ήταν διαδεδομένη μεταξύ των βουκολικών λαών, αφού ελάχιστους εργάτες χρειαζόνταν. Σε περιόδους πολέμου οι βοσκοί συνήθιζαν να σκοτώνουν όλους τους άνδρες αιχμαλώτους και να παίρνουν σκλάβους μόνο γυναίκες και παιδιά. Ο Μωσαϊκός νόμος περιελάμβανε συγκεκριμένες οδηγίες σχετικά με το να κάνουν συζύγους τους τις αιχμάλωτες αυτές γυναίκες. Αν δεν τους ικανοποιούσαν μπορούσαν να τις διώξουν, αλλά οι Εβραίοι δεν είχαν το δικαίωμα να πωλούν τις απορριφθείσες αυτές συζύγους ως σκλάβες – αυτό, τουλάχιστον, ήταν μία πρόοδος στον πολιτισμό. Αν και τα κοινωνικά πρότυπα των Εβραίων ήταν πρωτόγονα, βρίσκονταν μακράν εκείνων των φυλών που τους περιέβαλαν.

69:8.5 Οι βοσκοί ήταν οι πρώτοι κεφαλαιοκράτες. Τα κοπάδια τους αντιπροσώπευαν κεφάλαια και εκείνοι ζούσαν από τους τόκους – τη φυσική αύξηση. Και δεν τους άρεσε να εμπιστεύονται τον πλούτο αυτό στη φύλαξη είτε των σκλάβων, είτε των γυναικών. Αργότερα, όμως, έπαιρναν άνδρες αιχμαλώτους και τους υποχρέωναν να καλλιεργούν τη γη. Αυτή είναι η πρώτη απαρχή της δουλοπαροικίας – ο άνθρωπος προσαρτημένος στη γη. Οι Αφρικανοί μάθαιναν εύκολα να καλλιεργούν το έδαφος. Γι' αυτό έγιναν η μεγάλη φυλή των σκλάβων.

69:8.6 Η δουλεία υπήρξε ο απαραίτητος κρίκος στην αλυσίδα του ανθρώπινου πολιτισμού. Ήταν η γέφυρα, πάνω από την οποία η κοινωνία πέρασε από το χάος και την οκνηρία στην τάξη και τις πολιτισμένες δραστηριότητες. Υποχρέωσε τους υποανάπτυκτους και νωθρούς λαούς να εργασθούν και έτσι να εξασφαλίσουν πλούτη και ελεύθερο χρόνο για την κοινωνική εξέλιξη των ανωτέρων τους.

69:8.7 Ο θεσμός της δουλείας υποχρέωσε τον άνθρωπο να εφεύρει το ρυθμιστικό μηχανισμό της πρωτόγονης κοινωνίας. Δημιούργησε την απαρχή της διακυβέρνησης. Η δουλεία απαιτεί ισχυρή ρύθμιση και κατά τη διάρκεια του Ευρωπαϊκού Μεσαίωνα κυριολεκτικά εξαφανίστηκε επειδή οι φεουδάρχες δεν μπορούσαν να ελέγξουν τους σκλάβους. Οι υποανάπτυκτες φυλές των αρχαίων καιρών, όπως ακριβώς οι ιθαγενείς της Αυστραλίας σήμερα, δεν είχαν ποτέ σκλάβους.

69:8.8 Πράγματι, η δουλεία ήταν τυραννική, ήταν όμως στα σχολεία της τυραννίας όπου ο άνθρωπος έμαθε την παραγωγή. Στο τέλος οι σκλάβοι συμμετείχαν στην ευλογία μιας ανώτερης κοινωνίας, την οποία εντελώς παρά τη θέλησή τους είχαν βοηθήσει να δημιουργηθεί. Η δουλεία δημιουργεί μια πολιτισμική οργάνωση και μια κοινωνική επίτευξη, αλλά γρήγορα και ύπουλα επιτίθεται στην κοινωνία εκ των έσω, ως η σοβαρότερη από όλες τις καταστροφικές κοινωνικές ασθένειες.

69:8.9 Οι σύγχρονες μηχανολογικές εφευρέσεις έκαναν τους σκλάβους άχρηστους. Η δουλεία, όπως και η πολυγαμία, παρέρχεται επειδή δεν αποφέρει όφελος. Ωστόσο, έχει αποδειχθεί ότι είναι πάντα καταστροφικό το να απελευθερώνονται μεγάλοι αριθμοί σκλάβων. Λιγότερα προβλήματα προκύπτουν όταν χειραφετούνται σταδιακά.

69:8.10 Σήμερα, οι άνθρωποι δεν είναι κοινωνικοί σκλάβοι, ωστόσο χιλιάδες αφήνουν τη φιλοδοξία να τους υποδουλώσει στο χρέος. Η ακούσια υποδούλωση άνοιξε το δρόμο τη δημιουργία μιας καινούργιας και βελτιωμένης μορφής παραλλαγμένης κοινωνικής σκλαβιάς.

69:8.11 Ενώ το ιδανικό της κοινωνίας είναι η παγκόσμια ελευθερία, η ανεργία δεν πρέπει να γίνει ποτέ ανεκτή. Όλα τα αρτιμελή άτομα πρέπει να υποχρεώνονται να κάνουν, για την συντήρησή τους, τουλάχιστον, μία ποσότητα έργου.

69:8.12 Η σύγχρονη κοινωνία βρίσκεται σε αντίστροφη κίνηση. Η δουλεία έχει σχεδόν εξαφανισθεί. Τα εξημερωμένα ζώα χάνονται. Ο πολιτισμός γυρίζει πίσω στη φωτιά – τον ανόργανο κόσμο – για δύναμη. Ο άνθρωπος βγήκε από την άγρια κατάσταση μέσω της φωτιάς, των ζώων και της δουλείας. Σήμερα οπισθοδρομεί, απορρίπτοντας τη βοήθεια των σκλάβων και την αρωγή των ζώων, ενώ προσπαθεί να αποσπάσει καινούργια μυστικά και πηγές πλούτου και δύναμης από την αποθήκη των στοιχείων της φύσης.

9. Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

69:9.1 Ενώ η πρωτόγονη κοινωνία ήταν ουσιαστικά κοινόκτητη, ο πρωτόγονος άνθρωπος δεν έγινε οπαδός των σύγχρονων δογμάτων του κομμουνισμού. Ο κομμουνισμός των πρώιμων εκείνων ημερών δεν ήταν απλά θεωρία, ή κοινωνικό δόγμα. Ήταν μια απλή και αυτόματη προσαρμογή. Ο κομμουνισμός απέτρεπε την ένδεια και τις ελλείψεις. Η επαιτεία και η πορνεία ήταν σχεδόν άγνωστες μεταξύ των αρχαίων αυτών φυλών.

69:9.2 Ο πρωτόγονος κομμουνισμός δεν υποβίβαζε τους ανθρώπους, ούτε εξήρε τις μετριότητες, αλλά έδινε ένα επίδομα στην αδράνεια και την ανεργία, ενώ, πράγματι, αποθάρρυνε την παραγωγή και κατέστρεφε τις φιλοδοξίες. Ο κομμουνισμός υπήρξε απαραίτητη σκαλωσιά στην ανάπτυξη της πρωτόγονης κοινωνίας, ωστόσο υποχώρησε στην εξέλιξη μιας ανώτερης κοινωνικής τάξης, επειδή υπήρξε αντίθετος σε τέσσερις δυνατές ανθρώπινες τάσεις:

69:9.31. *Την οικογένεια.* Ο άνθρωπος δεν λαχταρά μόνο να αποκτήσει περιουσία. Επιθυμεί να κληροδοτήσει τα κεφάλαια και τα αγαθά του στους απογόνους του. Στην αρχική, όμως, κοινωνία της κοινοκτημοσύνης, η περιουσία ενός ανθρώπου είτε αναλίσκετο άμεσα, είτε διεμοιράζετο μεταξύ των μελών της ομάδας με το θάνατό του. Δεν υπήρχε κληρονομία της περιουσίας – ο φόρος κληρονομιάς ήταν εκατό τοις εκατό. Τα μεταγενέστερα έθιμα συσσώρευσης κεφαλαίων και κληρονομιάς της περιουσίας απετέλεσαν μία σαφή κοινωνική πρόοδο. Και τούτο είναι αληθές, παρά την μετέπειτα εκμετάλλευση που ακολούθησε τις καταχρήσεις των κεφαλαίων.

69:9.42. *Τις θρησκευτικές τάσεις.* Ο πρωτόγονος άνθρωπος ήθελε, επιπλέον, να διαφυλάξει την περιουσία του ως πυρήνα, για να αρχίσει τη ζωή στην επόμενη υπόστασή του. Το κίνητρο αυτό εξηγεί το γιατί επεκράτησε για τόσο πολύ καιρό το έθιμο να θάβουν τα ατομικά υπάρχοντα ενός ανθρώπου μαζί του. Οι αρχαίοι πίστευαν ότι μόνον οι πλούσιοι διασώζονταν μετά θάνατο, μαζί με όλες τις άμεσες απολαύσεις και το κύρος τους. Οι διδάσκαλοι των αποκαλυφθεισών θρησκειών, πιο συγκεκριμένα οι Χριστιανοί διδάσκαλοι, ήσαν οι πρώτοι που κήρυξαν ότι και φτωχοί θα έβρισκαν τη σωτηρία, το ίδιο ακριβώς με τους πλούσιους.

69:9.53. *Την επιθυμία για ελευθερία και άνεση.* Τις πολύ παλιές μέρες της κοινωνικής εξέλιξης ο καταμερισμός των ατομικών κερδών μεταξύ της ομάδας αποτελούσε, ουσιαστικά, ένα είδος σκλαβιάς. Ο εργαζόμενος γινόταν σκλάβος του αργόσχολου. Τούτο ήταν η αυτοκτονική αδυναμία του κομμουνισμού: Οι επιμηθείς συνήθως ζούσαν καλά εις βάρος των προνοητικών. Ακόμη και στους σύγχρονους καιρούς οι μη λαμβάνοντες πρόνοια εξαρτώνται από το κράτος (τους προνοητικούς φορολογούμενους) να τους φροντίσει.

Εκείνοι που δεν διαθέτουν χρήματα εξακολουθούν να περιμένουν από εκείνους που έχουν να τους συντηρήσουν.

69:9.64. *Το ένστικτο για ασφάλεια και δύναμη.* Ο κομμουνισμός καταστράφηκε, τελικά, από τις απατηλές πρακτικές των προοδευτικών και επιτυχημένων ατόμων, οι οποίοι κατέφυγαν σε διάφορα τεχνάσματα, σε μία προσπάθεια να διαφύγουν την υποδούλωση στους ανίκανους αργόσχολους των φυλών τους. Αρχικά, όμως, το σύνολο της αποθησαύρισης γινόταν κρυφά. Η πρωτόγονη ανασφάλεια εμπόδιζε την εμφανή συσσώρευση πλούτου. Και σε μεταγενέστερους, ακόμη, χρόνους ήταν εξαιρετικά επικίνδυνο να συγκεντρώνει κανείς μεγάλο πλούτο. Ο βασιλιάς σίγουρα θα μηχανευόταν κάποια κατηγορία για να κατάσχει την περιουσία ενός πλουσίου και όταν ένας πλούσιος πέθαινε, δεν γινόταν η κηδεία του, έως ότου η οικογένεια δωρίσει ένα μεγάλο ποσό στην κοινωνική πρόνοια, ή στον βασιλιά, ένα φόρο κληρονομιάς.

69:9.7 Τα πολύ παλιά χρόνια οι γυναίκες ήσαν ιδιοκτησία της κοινότητας και η μητέρα κυβερνούσε την οικογένεια. Οι πρώιμοι αρχηγοί κατείχαν το σύνολο της γης και ήσαν οι ιδιοκτήτες όλων των γυναικών. Ο γάμος απαιτούσε τη συναίνεση του κυβερνήτη της φυλής. Όταν τέλειωσε η κοινοκτημοσύνη, η γυναίκα ανήκε σε έναν μόνο και ο πατέρας, σταδιακά, ανέλαβε τον έλεγχο της οικογένειας. Έτσι ξεκίνησε η έννοια της εστίας και τα επικρατούντα έθιμα πολυγαμίας υποσκελίσθηκαν, σταδιακά, από τη μονογαμία. (Η πολυγαμία αποτελεί διατήρηση του στοιχείου της υποδούλωσης του θηλυκού στο γάμο. Η μονογαμία είναι το, χωρίς υπόδουλο μέλος, ιδεώδες της μοναδικής σχέσης ενός άνδρα και μιας γυναίκας στο έξοχο εγχείρημα του να φτιάξουν ένα σπίτι, να μεγαλώσουν παιδιά, να εξελιχθούν μαζί και να βελτιωθούν ο καθένας χωριστά.)

69:9.8 Αρχικά, το σύνολο της ιδιοκτησίας, περιλαμβανομένων των εργαλείων και των όπλων, αποτελούσε κοινό κτήμα της φυλής. Η ατομική περιουσία αποτελείτο, στην αρχή, από όλα τα πράγματα που μπορούσε να αγγίξει κανείς. Αν ένας ξένος έπινε από μια κούπα, η κούπα γινόταν, μετά απ' αυτό, δική του. Κατόπιν, οποιοδήποτε μέρος που πάνω του είχε χυθεί αίμα γινόταν ιδιοκτησία του πληγωμένου ατόμου, ή ομάδας.

69:9.9 Η ατομική περιουσία έγινε εξ αυτού, αρχικά, αξιοσέβαστη επειδή υποτίθεται ότι είχε πληρωθεί με ένα κομμάτι της προσωπικότητας του κατόχου της. Η ακεραιότητα της περιουσίας ήταν ασφαλής εξ αιτίας αυτού του είδους της πρόληψης. Δεν χρειαζόταν αστυνομία για να φρουρεί την ατομική περιουσία. Δεν γίνονταν κλοπές μέσα στην ομάδα, αν και οι άνθρωποι δεν δίσταζαν να σφετερίζονται τα αγαθά άλλων φυλών. Οι ιδιοκτησιακές σχέσεις δεν τερματίζονταν με το θάνατο. Αρχικά, τα ατομικά υπάρχοντα καίγονταν, αργότερα θάβονταν με το νεκρό και αργότερα, κληρονομούνταν από την επιζήσασα οικογένεια, ή από τη φυλή.

69:9.10 Τα διακοσμημένα προσωπικά είδη προήλθαν από τη χρήση των φυλακτών. Η ματαιοδοξία μαζί με τον φόβο των πνευμάτων έκαναν τον πρώιμο άνθρωπο να αντισταθεί σε όλες τις προσπάθειες για να απαλλαγεί από τα αγαπημένα του φυλακτά, αποδίδοντας σε μια τέτοια ιδιοκτησία αξία πάνω από τα απαραίτητα.

69:9.11 Ο χώρος του ύπνου απετέλεσε μία από τις πρώτες ιδιοκτησίες του ανθρώπου. Αργότερα, οι τόποι όπου υπήρχαν τα σπίτια ορίζονταν από τους αρχηγούς της φυλής, οι οποίοι διαχειρίζονταν το σύνολο της ακίνητης περιουσίας για την ομάδα. Τώρα πλέον, το μέρος όπου βρισκόταν η φωτιά θεωρείτο ιδιοκτησία. Και ακόμη αργότερα, ένα πηγάδι συνιστούσε τίτλο τιμής για τη γειτονική γη.

69:9.12 Οι κοιλότητες με νερό και τα πηγάδια ήταν μεταξύ των πρώτων ατομικών ιδιοκτησιών. Το σύνολο των εθίμων γύρω από τα φετίχ χρησιμοποιήθηκε για να φρουρήσει τις γούρνες με το νερό, τα [πηγάδια, τα δένδρα, τα σπαρτά και το μέλι. Μετά την απώλεια της πίστης προς τα φετίχ, δημιουργήθηκαν οι νόμοι για να προστατεύουν την ατομική ιδιοκτησία. Ωστόσο οι σχετικοί με το κυνήγι νόμοι, το δικαίωμα του κυνηγιού προηγήθηκαν κατά πολύ των νόμων για τη γη. Ο Αμερικανός Ερυθρόδερμος ποτέ δεν κατάλαβε την ατομική ιδιοκτησία της γης. Δεν μπορούσε να κατανοήσει την άποψη του λευκού.

69:9.13 Η ατομική ιδιοκτησία σημαδεύτηκε από νωρίς με το οικογενειακό έμβλημα και τούτο αποτελεί την πρώιμη καταγωγή των οικοσήμεν. Η κτηματική περιουσία μπορούσε, επίσης, να τεθεί υπό τη φύλαξη των πνευμάτων. Οι ιερείς «καθαγίαζαν» ένα κομμάτι γης και εφεξής το κομμάτι αυτό τελούσε υπό την προστασία των μαγικών απαγορεύσεων που εφαρμόστηκαν σ' αυτό. Οι ιδιοκτήτες ενός τέτοιου κομματιού γης ελέγετο ότι διέθεταν έναν «τίτλο ιδιοκτησίας από τον ιερέα.» Οι Εβραίοι έτρεφαν μεγάλο σεβασμό για τα οικογενειακά αυτά ορόσημα: «Ας είναι κατηραμένος όποιος μετακινεί το ορόσημο του γείτονά του.» Αυτά τα πέτρινα σημάδια έτρεφαν τα αρχικά του ιερέα. Ακόμη και δένδρα, όταν έφεραν μονόγραμμα, γίνονταν ατομική ιδιοκτησία.

69:9.14 Αρχικά μόνο τα σπαρτά ήσαν ατομικά, αλλά οι αλλεπάλληλες σπορές προσέφεραν τίτλο ιδιοκτησίας. Η γεωργία απετέλεσε, έτσι, τη γένεση της ατομικής ιδιοκτησίας της γης. Στα μεμονωμένα άτομα δινόταν αρχικά μόνο μία ισόβια μίσθωση. Με το θάνατό τους η γη επεστρέφετο στη φυλή. Οι πρώτοι τίτλοι ιδιοκτησίας της γης που δωρίστηκαν από τη φυλή σε άτομα ήσαν τάφοι – τόποι ταφής της οικογένειας. Σε μεταγενέστερους χρόνους η γη ανήκε σ' εκείνους που την περιέφραζαν. Οι πόλεις, ωστόσο, πάντα διατηρούσαν ορισμένα τμήματα γης για την κοινή βοσκή, αλλά και για χρήση σε περίπτωση πολιορκίας. Αυτά τα «δημόσια κτήματα» αντιπροσωπεύουν την επιβίωση της προγενέστερης μορφής της συλλογικής ιδιοκτησίας.

69:9.15 Με τον καιρό, η πολιτεία παρείχε την ιδιοκτησία στο άτομο, διατηρώντας το δικαίωμα φορολόγησης. Έχοντας εξασφαλίσει τους τίτλους ιδιοκτησίας, οι γαιοκτήμονες συγκέντρωναν μισθώματα και η γη έγινε πηγή εισοδήματος – κεφαλαίου. Τελικά, η γη έγινε αληθινά μέσο διαπραγμάτευσης, με πωλήσεις, μεταβιβάσεις, υποθήκες και κατασχέσεις.

69:9.16 Η ατομική ιδιοκτησία έφερε μεγαλύτερη ελευθερία και περισσότερη σταθερότητα. Η ατομική ιδιοκτησία, ωστόσο, της γης έγινε κοινωνικά αποδεκτή μόνο μετά την αποτυχία του ελέγχου και της διεύθυνσης από την κοινότητα ενώ γρήγορα ακολουθήθηκε από μία σειρά σκλάβων, δουλοπάροικων και ακτημόνων τάξεων. Τα μηχανήματα, ωστόσο, που βελτιώνονται απαλλάσσουν, σταδιακά, τον άνθρωπο από τον δουλικό μόχθο.

69:9.17 Το δικαίωμα στην ιδιοκτησία δεν είναι απόλυτο. Είναι καθαρά κοινωνικό. Όλες οι μορφές διακυβέρνησης, όμως, οι νόμοι, η τάξη, τα πολιτικά δικαιώματα, οι κοινωνικές ελευθερίες, οι συνθήκες, η ειρήνη και η ευτυχία, έτσι όπως τα απολαμβάνουν οι σύγχρονοι λαοί, δημιουργήθηκαν γύρω από την ατομική ιδιοκτησία της περιουσίας.

69:9.18 Η παρούσα κοινωνική δομή δεν είναι κατ' ανάγκην ορθή – ούτε θείο, ή ιερό – ωστόσο η ανθρωπότητα θα πράξει σωστά αν κινηθεί αργά-αργά για να κάνει αλλαγές. Αυτό που διαθέτετε είναι άπειρα καλύτερο από οποιοδήποτε σύστημα ήταν γνωστό στους προγόνους σας. Βεβαιωθείτε ότι όταν αλλάζετε την κοινωνική δομή, την αλλάζετε προς το καλύτερο. Μην πεισθείτε να κάνετε πειράματα με τα απορριφθέντα πρότυπα των προπατόρων σας.

Πηγαίνετε εμπρός, όχι πίσω! Αφήστε την εξέλιξη να προχωρήσει! Μην κάνετε οπισθοδρομικά βήματα!

69:9.19[Παρουσιάστηκε από έναν Μελχισεδέκ του Νέβαδον.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 70

Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

70:0.1 Ο άνθρωπος δεν έλυσε, εν μέρει, το πρόβλημα της διαβίωσης, ει μη μόνο αφού αντιμετώπισε το έργο της ρύθμισης των ανθρώπινων επαφών. Η ανάπτυξη της βιομηχανίας απαιτούσε νόμους, τάξη και κοινωνική προσαρμογή. Η ιδιωτική περιουσία είχε την ανάγκη διακυβέρνησης.

70:0.2 Σ' έναν εξελικτικό κόσμο, οι ανταγωνισμοί είναι φυσικοί. Η ειρήνη διασφαλίζεται μόνο με κάποιο είδος κοινωνικού ρυθμιστικού συστήματος. Η κοινωνική ρύθμιση είναι αδιαχώριστη από την κοινωνική οργάνωση. Η συνεργασία συνεπάγεται κάποια αρχή ελέγχου. Η διακυβέρνηση επιτάσσει τον συντονισμό του ανταγωνισμού των φυλών, των φατριών, των οικογενειών και των ατόμων.

70:0.3 Η διακυβέρνηση αποτελεί ασύνειδη εξέλιξη. Προχωρεί μέσα από δοκιμές και λάθη. Δεν διαθέτει αξία για την επιβίωση. Γι' αυτό γίνεται παραδοσιακή. Η αναρχία διόγκωσε τη δυστυχία. Έτσι, η διακυβέρνηση, ο σχετικός νόμος και η τάξη, αργά-αργά δημιουργήθηκαν, ή δημιουργούνται. Οι πιεστικές απαιτήσεις του αγώνα για την ύπαρξη κυριολεκτικά οδήγησαν την ανθρώπινη φυλή στον προοδευτικό δρόμο προς τον πολιτισμό.

1. Η ΓΕΝΕΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

70:1.1 Ο πόλεμος αποτελεί τη φυσική κατάσταση και κληρονομία του εξελισσόμενου ανθρώπου. Η ειρήνη είναι το κοινωνικό μέτρο που προσμετρά την πρόοδο του πολιτισμού. Πριν από την εν μέρει κοινωνικοποίηση των προοδευουσών φυλών, ο άνθρωπος υπήρξε υπερβολικά ατομικιστής, εξαιρετικά καχύποπτος και απίστευτα εριστικός. Η βία είναι ο νόμος της φύσης, η εχθρότητα είναι η αυτόματη αντίδραση των παιδιών της φύσης, ενώ ο πόλεμος δεν είναι παρά οι ίδιες αυτές δραστηριότητες, διεξαγόμενες συλλογικά. Και, οπουδήποτε και οποτεδήποτε η δομή του πολιτισμού πιέζεται από τις περιπλοκές της εξέλιξης της κοινωνίας, γίνεται πάντα μια άμεση και καταστροφική επιστροφή στις πανάρχαιες αυτές μεθόδους της βίαιης ρύθμισης των παροξύνσεων των ανθρώπινων διασυσχετισμών.

70:1.2 Ο πόλεμος είναι μία ζωώδης αντίδραση έναντι των διαφωνιών και των παροξύνσεων. Η ειρήνη εξυπηρετεί την πολιτισμένη επίλυση όλων αυτών των προβλημάτων και δυσκολιών. Οι φυλές του Σαντζίκ, μαζί με τους μετέπειτα εκφυλισμένους Αδαμίτες και Νοδίτες, ήσαν όλοι φιλοπόλεμοι. Οι Αντονίτες διδάχθηκαν από νωρίς το χρυσό κανόνα και, ακόμη και σήμερα, οι Εσκιμώοι απόγονοί τους ζουν εν πολλοίς βάσει αυτού του κώδικα. Τα έθιμα είναι πολύ ισχυρά ανάμεσά τους, ενώ είναι σε μεγάλο βαθμό απαλλαγμένοι από βίαιους ανταγωνισμούς.

70:1.3 Ο Άντον δίδαξε τα παιδιά του να διευθετούν τις διαφορές τους ο καθένας κτυπώντας ένα δένδρο με ένα ραβδί, ενώ ταυτόχρονα καταριόνταν το δένδρο. Εκείνος του οποίου το ραβδί έσπαζε πρώτο ήταν ο νικητής. Οι μεταγενέστεροι Αντονίτες συνήθιζαν να διευθετούν τις διαφορές τους κάνοντας μια δημόσια παράσταση, κατά την οποία οι αντίπαλοι

γελοιοποιούσαν και σάρκαζαν ο ένας τον άλλο, ενώ το κοινό αποφαινόταν για το ποιος ήταν ο νικητής με το χειροκρότημά του.

70:1.4 Δεν υπήρχαν, όμως, φαινόμενα τέτοια όπως ο πόλεμος, έως ότου η κοινωνία εξελίχθηκε αρκετά, ώστε να βιώσει ουσιαστικά περιόδους ειρήνης και να καθιερώσει πρακτικές πολέμου. Αυτή καθ' εαυτή η αρχή του πολέμου συνεπάγεται ένα βαθμό οργάνωσης.

70:1.5 Με την δημιουργία των κοινωνικών ομάδων, οι ατομικές αιτίες εμπλοκής άρχισαν να εξαφανίζονται μέσα στα αισθήματα της ομάδας και τούτο προώθησε τη διαφυλετική ηρεμία, αλλά εις βάρος της ειρήνης μεταξύ των φυλών. Η ειρήνη, λοιπόν, εφαρμόστηκε αρχικά μέσα στην ομάδα, ή τη φυλή, η οποία πάντα αντιπαθούσε και μισούσε τις άλλες φυλές, τους ξένους. Ο πρώιμος άνθρωπος θεωρούσε αρετή να χύνει το αίμα των ξένων.

70:1.6 Ακόμη κι' αυτό, ωστόσο, δεν λειτούργησε από την αρχή. Όταν οι πανάρχαιοι αρχηγοί προσπαθούσαν να διευθετήσουν τις διαφωνίες, έβρισκαν συχνά απαραίτητο, τουλάχιστον μία φορά το χρόνο, να επιτρέψουν τους λιθοβολισμούς μέσα στη φυλή. Η φατρία διαιρείτο σε δύο ομάδες και έδινε μάχη όλη την ημέρα. Και τούτο για κανένα άλλο λόγο, ει μη μόνο επειδή τους άρεσε. Πραγματικά απολάμβαναν τις μάχες.

70:1.7 Οι πόλεμοι συνεχίζονται επειδή ο άνθρωπος είναι άνθρωπος, επειδή εξελίχθηκε από τα ζώα και όλα τα ζώα είναι φιλοπόλεμα. Μεταξύ των πανάρχαιων αιτίων πολέμου περιλαμβάνονταν:

70:1.81. *Η πείνα*, η οποία οδηγούσε σε επιδρομές για την τροφή. Η σπανιότητα της γης κατέληγε πάντα σε πόλεμο και κατά τη διάρκεια των αγώνων αυτών οι πρώιμες φιλειρηνικές φυλές πρακτικά εξοντώθηκαν.

70:1.92. *Η έλλειψη των γυναικών* – μια προσπάθεια να ανακουφισθούν από την έλλειψη βοήθειας στο σπίτι. Η αρπαγή των γυναικών πάντα προκαλούσε πόλεμο.

70:1.103. *Η ματαιοδοξία* – η επιθυμία να επιδειχθεί η γενναιότητα της φυλής. Οι ανώτερες ομάδες πολεμούσαν για να επιβάλλουν τον τρόπο της ζωής τους στους κατώτερους λαούς.

70:1.114. *Οι δούλοι* – η ανάγκη διατήρησης του αριθμού των εργατικών τάξεων

70:1.125. *Η εκδίκηση* αποτελούσε αιτία πολέμου, όταν μία φυλή πίστευε ότι μία γειτονική φυλή είχε προκαλέσει το θάνατο ενός συντρόφου από τη φυλή. Το πένθος συνεχιζόταν έως ότου φέρουν το κεφάλι του εχθρού στη φυλή. Οι εκδικητικοί πόλεμοι συνεχίστηκαν ως τους, σχετικά, σύγχρονους καιρούς.

70:1.136. *Ευχαρίστηση* – ο πόλεμος εθεωρείτο διασκέδαση από τους νεαρούς άνδρες εκείνων των πανάρχαιων καιρών. Αν δεν ανεφύετο μια εύλογη και ικανοποιητική αφορμή για πόλεμο, όταν η ειρήνη γινόταν τυραννική, οι γειτονικές φυλές συνήθιζαν να αρχίζουν ημι-φιλικούς πολέμους και να λεηλατούν σαν να πήγαιναν σε γιορτή, να απολαμβάνουν μια εικονική μάχη.

70:1.147. *Η θρησκεία* – η επιθυμία να κάνουν προσηλυτισμούς στη θρησκεία. Όλες οι πρωτόγονες θρησκείες επιδοκίμαζαν τον πόλεμο. Μόνο κατά τους πρόσφατους χρόνους άρχισε η θρησκεία να αντιμετωπίζει τον πόλεμο με σκεπτικισμό. Οι αρχαίοι ιερείς συμμαχούσαν, δυστυχώς, με τις στρατιωτικές δυνάμεις. Ένα από τα μεγαλύτερα ειρηνιστικά κινήματα όλων των εποχών υπήρξε η προσπάθεια να διαχωρισθεί η εκκλησία από το κράτος.

70:1.15 Οι αρχαίες αυτές φυλές πάντα έκαναν πολέμους κατά διαταγήν των θεών τους, κατόπιν εντολής των αρχηγών, ή των μάγων τους. Οι Εβραίοι πίστευαν σ' ένα τέτοιο «Θεό των πολέμων». Και η αφήγηση της επιδρομής τους κατά των Μιδιανιτών αποτελεί τυπική εξιστόρηση ειδικού σκληρότητας των αρχαίων πολέμων των φυλών. Η επίθεση αυτή, με τη σφαγή όλων των ανδρών και την μετέπειτα θανάτωση όλων των αρσενικών παιδιών καθώς και όλων των γυναικών που δεν ήσαν παρθένες, αποτελούσε τιμή για τα ήθη ενός φύλαρχου, δυο χιλιάδες χρόνια πριν. Και όλα αυτά γίνονταν στο όνομα του «Κυρίου Θεού του Ισραήλ.»

70:1.16 Αυτή είναι μία αφήγηση της εξέλιξης της κοινωνίας – η φυσική επίλυση των προβλημάτων των φυλών - ο άνθρωπος που φτιάχνει μόνος του το πεπρωμένο του στη γη. Τέτοιες φρικαλεότητες δεν προκαλούνται από το Θείο, παρά την τάση του ανθρώπου να αποθέτει την ευθύνη στους θεούς του.

70:1.17 Η ευσπλαχνία του στρατού άργησε να έλθει στην ανθρωπότητα. Ακόμη και όταν μία γυναίκα, η Δεββώρα, κυβερνούσε τους Εβραίους, η ίδια συνολικά σκληρότητα επικρατούσε. Ο στρατηγός της με τη νίκη του επί των απίστων έκανε «όλο το στρατό να σκοτωθεί από τα ξίφη. Κανείς δεν γλίτωσε.»

70:1.18 Από πολύ νωρίς στην ιστορία της φυλής χρησιμοποιήθηκαν δηλητηριασμένα όπλα. Εφαρμόσθηκαν όλα τα είδη ακρωτηριασμών. Ο Σαούλ δεν δίστασε να απαιτήσει εκατό ακροβυστίες Φιλισταίων ως προίκα την οποία έπρεπε να πληρώσει ο Δαβίδ για την θυγατέρα του, την Μιχάλ.

70:1.19 Οι πολύ αρχαίοι πόλεμοι γίνονταν μεταξύ των φυλών, συνολικά, αλλά, σε μεταγενέστερους χρόνους, όταν δύο άτομα από διαφορετικές φυλές είχαν μία διαφωνία, αντί να πολεμούν και οι δύο φυλές, μονομαχούσαν οι δύο διαφωνούντες. Έγινε, επίσης, έθιμο δύο στρατοί να στοιχηματίζουν τα πάντα στο αποτέλεσμα της αναμέτρησης μεταξύ των αντιπροσώπων οι οποίοι εκλέγονταν ένας από κάθε πλευρά, όπως στην περίπτωση του Δαβίδ και του Γολιάθ.

70:1.20 Ο πρώτος εξευγενισμός του πολέμου υπήρξε η σύλληψη αιχμαλώτων. Στη συνέχεια, εξαιρέθηκαν οι γυναίκες από τις εχθροπραξίες και αργότερα ήλθε η αναγνώριση των αμάχων. Οι στρατιωτικές κάστες και οι μόνιμες στρατιές των μισθοφόρων σύντομα ανέπτυξαν την ικανότητα να συμβαδίζουν με την αυξανόμενη πολυπλοκότητα του πολέμου. Στους πολεμιστές αυτούς από νωρίς απαγορεύθηκε να σχετίζονται με γυναίκες και οι γυναίκες είχαν από καιρού πάψει τα πολεμούν, αν και είχαν πάντα προσφέρει τροφή και φροντίδα στους στρατιώτες και τους παρότρυναν στη μάχη.

70:1.21 Η πρακτική της κήρυξης πολέμου απετέλεσε μεγάλη πρόοδο. Τέτοιες διακηρύξεις πρόθεσης πολέμου προανήγγειλαν την απαρχή μιας αίσθησης δικαιοσύνης και τούτο ακολουθήθηκε από τη σταδιακή ανάπτυξη των κανόνων του «πολιτισμένου» πολέμου. Πολύ νωρίς έγινε συνήθεια να μην γίνονται μάχες κοντά σε ναούς και, ακόμη αργότερα, να μην γίνονται μάχες κατά τη διάρκεια ορισμένων ιερών ημερών. Αργότερα ήλθε η γενική αναγνώριση του δικαιώματος του ασύλου. Οι πολιτικοί φυγάδες προστατεύονταν.

70:1.22 Έτσι εξελίχθηκε σταδιακά η τέχνη του πολέμου από το πρωτόγονο ανθρωποκυνηγητό ως το κάπως πιο μεθοδικό σύστημα των μεταγενέστερων «πολιτισμένων» εθνών. Ωστόσο, η κοινωνική θέση της φιλίας αντικατέστησε σιγά-σιγά εκείνη της εχθρότητας.

2. Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

70:2.1 Σε παλαιότερες εποχές, ένας λυσσαλέος πόλεμος συνιστούσε κοινωνικές αλλαγές και διευκόλυνε την υιοθέτηση καινούργιων ιδεών, όπως δεν θα είχαν αναπτυχθεί φυσιολογικά σε δέκα χιλιάδες χρόνια. Το φοβερό τίμημα που πληρωνόταν για τα βέβαια αυτά πλεονεκτήματα του πολέμου ήταν ότι η κοινωνία, προσωρινά, γύριζε πίσω, στον πρωτογονισμό. Η πολιτισμένη λογική εγκαταλείπετο. Ο πόλεμος είναι ακριβό γιατρικό, πολύ ακριβό και εξαιρετικά επικίνδυνο. Ενώ συχνά θεραπεύει ορισμένες κοινωνικές ταραχές, πολλές φορές σκοτώνει τον ασθενή, καταστρέφει την κοινωνία.

70:2.2 Η διαρκής ανάγκη εθνικής άμυνας δημιουργεί πολλές καινούργιες και προηγμένες κοινωνικές προσαρμογές. Η κοινωνία σήμερα απολαμβάνει το πλεονέκτημα ενός μεγάλου καταλόγου χρήσιμων καινοτομιών οι οποίες, αρχικά, ήσαν στο σύνολό τους στρατιωτικές, ενώ χρωστά στον πόλεμο ακόμη και το χορό, μία από τις πρώτες μορφές του οποίου ήταν στρατιωτική άσκηση.

70:2.3 Ο πόλεμος διέθετε κοινωνική αξία στους πολιτισμούς του παρελθόντος, διότι:

70:2.41. Επέβαλε πειθαρχία, ενίσχυε τη συνεργασία.

70:2.52. Επιβράβευε τη γενναιότητα και το θάρρος.

70:2.63. Υπέθαλπε και σταθεροποιούσε τον εθνικισμό.

70:2.74. Αφάνιζε τους αδύναμους και ανίκανους λαούς.

70:2.85. Διέλυε την αυταπάτη της πρωτόγονης ισότητας και επιλεκτικά στρωματοποιούσε την κοινωνία.

70:2.9 Ο πόλεμος διαθέτει μία συγκεκριμένη εξελικτική και επιλεκτική αξία, ωστόσο, όπως η δουλεία, πρέπει να εγκαταλειφθεί, καθώς ο πολιτισμός εξελίσσεται αργά-αργά. Οι πόλεμοι, κάποτε, προωθούσαν τα ταξίδια και τις πολιτιστικές επαφές. Οι σκοποί αυτοί εξυπηρετούνται, πλέον, καλύτερα δια των σύγχρονων μεθόδων μεταφοράς και επικοινωνίας. Οι πόλεμοι, κάποτε, ενίσχυαν τα έθνη, οι σύγχρονοι, όμως, αγώνες διαλύουν τον πολιτισμό. Οι αρχαίοι πόλεμοι κατέληγαν στον αποδεκατισμό των κατώτερων λαών. Το καθαρό αποτέλεσμα των σύγχρονων συγκρούσεων είναι η επιλεκτική καταστροφή των καλύτερων ανθρώπινων γόνων. Οι πανάρχαιοι πόλεμοι προήγαγαν την συγκρότηση και την αποτελεσματικότητα, αλλά αυτά αποτελούν, πλέον, επιδίωξη της σύγχρονης βιομηχανίας. Κατά τη διάρκεια παλαιότερων εποχών, ο πόλεμος ήταν η κοινωνική μαγιά που ωθούσε τον πολιτισμό προς τα εμπρός. Το αποτέλεσμα αυτό επιτυγχάνεται, πλέον, καλύτερα δια της φιλοδοξίας και των ανακαλύψεων. Οι αρχαίοι πόλεμοι υποστήριζαν την αντίληψη ενός Θεού του πολέμου, αλλά ο σύγχρονος άνθρωπος γνωρίζει ότι ο Θεός είναι αγάπη. Ο πόλεμος εξυπνέτησε πολλούς και μεγάλης αξίας σκοπούς στο παρελθόν, υπήρξε το απαραίτητο έρεισμα στην οικοδόμηση του πολιτισμού, αλλά μετατρέπεται ραγδαία σε πολιτισμική χρεοκοπία – ανίκανος να εξασφαλίσει μερίσματα κοινωνικού κέρδους, τα οποία να αναλογούν, με οποιοδήποτε τρόπο, προς τις τρομακτικές απώλειες που ακολουθούν την επίκλησή του.

70:2.10 Κάποτε οι γιατροί πίστευαν στην αφαίμαξη ως θεραπεία για πολλές παθήσεις, αλλά από τότε ανακάλυψαν καλύτερα φάρμακα για τις περισσότερες από αυτές τις διαταραχές. Και έτσι πρέπει η παγκόσμια αιματοχυσία του πολέμου να αντικατασταθεί, σίγουρα, από την ανακάλυψη καλύτερων μεθόδων θεραπείας των προβλημάτων μεταξύ των εθνών.

70:2.11 Τα έθνη της Ουράντια έχουν ήδη εμπλακεί στο γιγάντιο αγώνα μεταξύ του εθνικιστικού милитарισμού και της οργάνωσης της βιομηχανικής κοινωνίας. και με πολλούς

τρόπους, η σύγκρουση αυτή είναι ανάλογη με τον πανάρχαιο αγώνα μεταξύ των βοσκών-κυνηγών και των αγροτών. Ωστόσο, αν η οργάνωση της βιομηχανικής κοινωνίας πρόκειται να θριαμβεύσει επί του милитарισμού, πρέπει να αποφύγει τους κινδύνους που την περιστοιχίζουν. Οι κίνδυνοι της αναπτυσσόμενης εκβιομηχάνισης στην Ουράντια είναι:

70:2.12¹. Το ισχυρό ρεύμα προς τον υλισμό, η πνευματική τυφλότητα.

70:2.13². Η λατρεία της δύναμης του πλούτου, η παραποίηση των αξιών.

70:2.14³. Η διαφθορά της πολυτέλειας, η πολιτισμική ανωριμότητα.

70:2.15⁴. Οι αυξανόμενοι κίνδυνοι της νωθρότητας, της κοινωνικής αναισθησίας.

70:2.16⁵. Η ανάπτυξη της ανεπιθύμητης φυλετικής μαλθακότητας, η βιολογική φθορά.

70:2.17⁶. Η απειλή της τυποποιημένης βιομηχανικής σκλαβιάς, ο μαρασμός της προσωπικότητας. Η εργασία εξευγενίζει, αλλά η σκλαβιά ναρκώνει.

70:2.18^Ο милитаризμός είναι δεσποτικός και σκληρός – άγριος. Προάγει την κοινωνική συγκρότηση μεταξύ των νικητών, αλλά αποσαθρώνει τους ηττημένους. Η οργάνωση της βιομηχανικής κοινωνίας είναι περισσότερο πολιτισμένη και θα έπρεπε να διεξάγεται έτσι ώστε να προωθεί την πρωτοβουλία και να ενθαρρύνει την ατομικότητα. Η κοινωνία πρέπει με κάθε δυνατό τρόπο να υποβάλει την πρωτοτυπία.

70:2.19^Μην κάνετε το λάθος να θεοποιήσετε τον πόλεμο. Είναι προτιμότερο να διακρίνετε το τι έχει κάνει για την κοινωνία, ώστε να μπορείτε με μεγαλύτερη ακρίβεια να φαντασθείτε τι πρέπει να διασφαλίσουν τα υποκατάστατά του, ώστε να συνεχισθεί η πρόοδος του πολιτισμού. Και αν δεν εξασφαλισθούν τέτοια, ικανοποιητικά υποκατάστατα, τότε να είστε βέβαιοι ότι οι πόλεμοι θα συνεχίζονται στο διηνεκές.

70:2.20^Ο άνθρωπος ποτέ δεν θα αποδεχθεί την ειρήνη ως φυσιολογικό τρόπο διαβίωσης, έως ότου πεισθεί βαθιά και επανειλημμένα ότι η ειρήνη είναι προτιμότερη για την υλική του ευημερία, αλλά και έως ότου η κοινωνία διασφαλίσει με σύνεση ειρηνικά υποκατάστατα για την ικανοποίηση της εγγενούς εκείνης τάσης, ώστε, κατά διαστήματα, να εκτονώνεται μια συλλογική παρόρμηση, η οποία είναι σχεδιασμένη για να απελευθερώνει τα αεί συσσωρευόμενα συναισθήματα και την ενέργεια που ανήκουν στις αντιδράσεις αυτοσυντήρησης του ανθρώπινου είδους.

70:2.21^Εστω, όμως, και αν παρέλθει, ο πόλεμος πρέπει να τιμάται ως το σχολείο της εμπειρίας, το οποίο ανάγκασε μία φυλή αλαζόνων ατομικιστών να υποταχθούν σε μία εξαιρετικά συγκεντρωτική εξουσία – έναν κυβερνήτη. Οι παλιομοδίτικοι πόλεμοι πράγματι επέλεξαν τους εκ φύσεως καλύτερους άνδρες για αρχηγούς, οι σύγχρονοι, όμως, πόλεμοι δεν το κάνουν πλέον. Για να βρει αρχηγούς, η κοινωνία πρέπει τώρα να στραφεί προς τις ειρηνικές κατακτήσεις: τη βιομηχανία, την επιστήμη και τα κοινωνικά επιτεύγματα.

3. ΟΙ ΠΑΝΑΡΧΑΙΕΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

70:3.1^Στην πλέον πρωτόγονη κοινωνία, η *ορδή* είναι τα πάντα. Ακόμη και τα παιδιά αποτελούν από κοινού ιδιοκτησία. Η εξελισσόμενη οικογένεια αντικατέστησε την ορδή στην ανατροφή των παιδιών, ενώ οι δημιουργούμενες φατρίες και φυλές πήραν τη θέση της ως κοινωνικές μονάδες.

70:3.2 Η σεξουαλική πείνα και η μητρική αγάπη ίδρυσαν την οικογένεια. Η πραγματική διακυβέρνηση, όμως, δεν εμφανίσθηκε ει μη μόνο όταν άρχισαν να σχηματίζονται υπερ-οικογενειακές ομάδες. Την προ της δημιουργίας της οικογένειας εποχή των ορδών, η αρχηγία εξασφαλιζέτο δια των ανεπίσημα επιλεγόμενων ατόμων. Οι Αφρικανοί Βουσμάνοι ουδέποτε προόδευσαν πέραν του πρωτόγονου αυτού σταδίου. Δεν έχουν αρχηγούς στις ορδές τους.

70:3.3 Οι οικογένειες ενώθηκαν με δεσμούς αίματος σε φατρίες, συναθροίσεις συγγενών. Και αυτές αργότερα εξελίχθηκαν σε φυλές, τοπικές κοινωνίες. Ο πόλεμος και η εξωτερική πίεση έσπρωξαν τη συγκρότηση της φυλής προς τη δημιουργία συγγενικών ομάδων, αλλά ήταν το εμπόριο και οι συναλλαγές που κράτησαν αυτές τις πρώιμες και πρωτόγονες ομάδες ενωμένες, με κάποιο βαθμό εσωτερικής ειρήνης.

70:3.4 Η ειρήνη στην Ουράντια θα προωθηθεί πολύ περισσότερο μέσω των οργανώσεων διεθνούς εμπορίου, παρά με όλες τις συναισθηματικές σοφιστείες των χιμαιρικών ειρηνικών σχεδιασμών. Οι εμπορικές σχέσεις έχουν διευκολυνθεί από την εξέλιξη των γλωσσών και τις βελτιωμένες μεθόδους επικοινωνίας, καθώς επίσης και τις καλύτερες μεταφορές.

70:3.5 Η απουσία μιας κοινής γλώσσας πάντοτε εμπόδιζε την ανάπτυξη ειρηνικών ομάδων, αλλά το χρήμα έχει γίνει η παγκόσμια γλώσσα του σύγχρονου εμπορίου. Η σύγχρονη κοινωνία διατηρείται ενωμένη, σε μεγάλο βαθμό, εξ αιτίας της αγοράς της βιομηχανίας. Το κίνητρο του κέρδους είναι μέγας εκπολιτιστής όταν προσαυξάνεται από την επιθυμία της υπηρεσίας.

70:3.6 Κατά τους πρώιμους καιρούς, κάθε φυλή ήταν τριγυρισμένη από ομόκεντρους κύκλους φόβου και καχυποψίας. Από εκεί ξεκίνησε και η συνήθεια να σκοτώνουν όλους τους ξένους και, αργότερα, να τους κάνουν σκλάβους. Η αρχαία αντίληψη της φιλίας σήμαινε υιοθεσία από τη φατρία. Και η ιδιότητα του μέλους της φατρίας επιστεύετο ότι επιζούσε του θανάτου - μία από τις αρχαιότερες απόψεις περί αιώνιας ζωής.

70:3.7 Η τελετουργία της υιοθεσίας συνίστατο στην πόση του αίματος του ενός από τον άλλο. Σε ορισμένες ομάδες γινόταν ανταλλαγή σάλιου τη θέση της πόσης του αίματος και αυτή είναι η πανάρχαιη προέλευση του εθίμου του κοινωνικού φιλιού. Και όλες οι τελετουργίες που αφορούσαν στις σχέσεις, είτε γάμου, είτε υιοθεσίας, κατέληξαν πάντα σε γιορτή.

70:3.8 Σε μεταγενέστερους χρόνους, χρησιμοποιείτο αίμα αραιωμένο με κόκκινο κρασί και τελικά έπιναν μόνο κρασί για να επισφραγίσουν την τελετουργία της υιοθεσίας, η οποία εκφράζετο με το άγγιγμα των ποτηριών του κρασιού και ολοκληρώνετο με την κατάποση του ποτού. Οι Εβραίοι εφάρμοζαν μία τροποποιημένη μορφή αυτής της τελετουργίας υιοθεσίας. Οι Άραβες πρόγονοί τους έκαναν χρήση ενός όρκου που δινόταν ενώ το χέρι του υποψήφιου ακουμπούσε στο γεννητικό όργανο του αυτόχθονα της φυλής. Οι Εβραίοι μεταχειρίζονταν τους ξένους που είχαν υιοθετηθεί ευγενικά και αδελφικά. «Ο ξένος που κατοικεί μαζί σας θα είναι σαν να έχει γεννηθεί ανάμεσά σας και θα τον αγαπάτε όπως τον εαυτό σας.»

70:3.9 «Η φιλία με τους ξένους» υπήρξε σχέση προσωρινής φιλοξενίας. Όταν οι φιλοξενούμενοι επισκέπτες έφευγαν, έσπαζαν ένα πιάτο στα δύο, με το ένα κομμάτι να δίδεται στον αναχωρούντα φίλο, ώστε να χρησιμοποιηθεί ως πρόσφορη σύσταση για έναν τρίτο που θα ερχόταν αργότερα. Ήταν συνηθισμένο για τους φιλοξενούμενους να ξεπληρώνουν την παραμονή τους λέγοντας ιστορίες για τα ταξίδια και τις περιπέτειές τους.

Οι παραμυθάδες των παλαιότερων καιρών έγιναν τόσο δημοφιλείς, ώστε, τελικά, το έθιμο τους απαγόρευε να λένε ιστορίες σε περιόδους κυνηγιού, ή συγκομιδής.

70:3.10 Οι πρώτες συνθήκες ειρήνης ήταν οι «δεσμοί αίματος.» Οι πρεσβευτές της ειρήνης δύο φυλών που βρίσκονταν σε πόλεμο μεταξύ τους συναντιόνταν, υπέβαλαν τα σέβη τους και στη συνέχεια τρυπούσαν το δέρμα τους ώσπου να ματώσει. Τότε, ρουφούσαν ο ένας το αίμα του άλλου και κήρυσσαν την ειρήνη.

70:3.11 Οι πρώτες ειρηνικές αποστολές συνίσταντο σε αντιπροσωπείες ανδρών οι οποίοι έφεραν τις παρθένες που είχαν επιλέξει για τη σεξουαλική ικανοποίηση των πάλαι ποτέ εχθρών τους, με τη σεξουαλική επιθυμία να χρησιμοποιείται για να καταστείλει την παρόρμηση για πόλεμο. Η φυλή που τόσο πολύ τιμήθηκε, έκανε μία επίσκεψη ανταπόδοσης, με τη δική της προσφορά παρθένων. Μετά ταύτα, η ειρήνη είχε πλέον ακλόνητα παγιωθεί. Και γρήγορα επικυρώνονταν οι γάμοι μεταξύ των οικογενειών των αρχηγών των φυλών.

4. ΦΑΤΡΙΕΣ ΚΑΙ ΦΥΛΕΣ

70:4.1 Η πρώτη ομάδα ειρήνης υπήρξε η οικογένεια, αργότερα η φατρία, η φυλή και ακόμη αργότερα το έθνος, το οποίο τελικά έγινε το σύγχρονο τοπικό κράτος. Το γεγονός ότι οι σημερινές ομάδες ειρήνης έχουν από μακρού διευρυνθεί πέραν των δεσμών του αίματος για να περιλάβουν έθνη είναι εξαιρετικά ενθαρρυντικό, παρά το ότι τα έθνη της Ουράνια εξακολουθούν να δαπανούν τεράστια ποσά για πολεμικούς εξοπλισμούς.

70:4.2 Οι φατρίες ήταν ομάδες ενωμένες με δεσμούς αίματος, μέσα στη φυλή και όφειλαν την ύπαρξή τους σε ορισμένα κοινά ενδιαφέροντα, όπως:

70:4.31. Κατάγονταν από έναν κοινό πρόγονο.

70:4.42. Πίστευαν σ' ένα κοινό, θρησκευτικό τοτέμ.

70:4.53. Μιλούσαν την ίδια διάλεκτο.

70:4.64. Μοιράζονταν μία κοινόχρηστη κατοικία.

70:4.75. Φοβούνταν τους ίδιους εχθρούς.

70:4.86. Διέθεταν κοινή στρατιωτική εμπειρία.

70:4.9 Οι αρχηγοί της φατρίας ήσαν πάντα υφιστάμενοι του αρχηγού της φυλής, έτσι ώστε οι πρώιμες φυλετικές κυβερνήσεις να αποτελούν μια χαλαρή συνομοσπονδία φατριών. Οι ιθαγενείς Αυστραλοί ουδέποτε ανέπτυξαν μια φυλετική μορφή διακυβέρνησης.

70:4.10 Οι αρχηγοί των φατριών που ασχολούνταν με τη διατήρηση της ειρήνης κυβερνούσαν συνήθως από την γραμμή της μητέρας. Οι πολεμικοί αρχηγοί των φυλών εγκαθίδρυσαν την πατρική γραμμή. Τα δικαστήρια των αρχηγών των φυλών, όπως και οι πρώτοι βασιλείς αποτελούνταν από τους αρχηγούς των φατριών, τους οποίους ήταν σύνηθες να προσκαλούν σε ακρόαση από τον βασιλιά αρκετές φορές το χρόνο. Τούτο έδινε στον βασιλιά τη δυνατότητα να τους επιτηρεί και να διασφαλίζει καλύτερα τη συνεργασία τους. Οι φατρίες υπηρετούσαν ένα πολύτιμο σκοπό στην τοπική αυτοδιοίκηση, αλλά καθυστέρησαν σε μεγάλο βαθμό την ανάπτυξη μεγάλων και ισχυρών εθνών.

5. Η ΑΠΑΡΧΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

70:5.1 Κάθε ανθρώπινος θεσμός έχει μία αρχή και η πολιτική διακυβέρνηση αποτελεί το προϊόν της προοδευτικής εξέλιξης, όπως ακριβώς και ο γάμος, η βιομηχανία και η θρησκεία. Από τις πανάρχαιες φατρίες και τις πρωτόγονες φυλές σταδιακά εξελίχθηκαν οι διαδοχικές

κατηγορίες της ανθρώπινης κυβέρνησης, οι οποίες ήλθαν και παρήλθαν ως οι μορφές εκείνες της κοινωνικής και πολιτικής προσαρμογής οι οποίες χαρακτηρίζουν το δεύτερο τρίτο του εικοστού αιώνα.

70:5.2 Με τη σταδιακή εμφάνιση των οικογενειακών μονάδων μπήκαν τα θεμέλια της διακυβέρνησης στην οργάνωση των φατριών, την ομαδοποίηση των οικογενειών που είχαν το ίδιο αίμα. Το πρώτο πραγματικό κυβερνητικό σώμα ήταν το *συμβούλιο των γερόντων*. Η ρυθμιστική αυτή ομάδα αποτελείτο από γέροντες οι οποίοι είχαν διακριθεί με κάποιο δυναμικό τρόπο. Η σύνεση και η εμπειρία από νωρίς εκτιμήθηκαν, ακόμη και από τους βαρβάρους, έτσι, ακολούθησε μια μακράιωνη περίοδος γεροντοκρατίας. Η κυριαρχία αυτή της ολιγαρχίας των ηλικιωμένων σταδιακά εξελίχθηκε στην έννοια της πατριαρχίας.

70:5.3 Στα αρχικά συμβούλια των γερόντων βρισκόταν η δυναμική όλων των διακυβερνητικών λειτουργιών: η εκτελεστική, η νομοθετική και η δικαστική. Όταν το συμβούλιο ερμήνευε τα κρατούντα έθιμα, ήταν δικαστήριο. Όταν κατάρτιζε νέες μεθόδους κοινωνικής εφαρμογής, ήταν νομοθετικό. Ως το βαθμό όπου τέτοιες αποφάσεις και θεσπίσματα επιβάλλονταν, ήταν εκτελεστικό. Ο πρόεδρος του συμβουλίου ήταν ένας από τους προπομπούς των μεταγενέστερων αρχηγών της φυλής.

70:5.4 Ορισμένες φυλές είχαν συμβούλια αποτελούμενα από γυναίκες και από καιρό σε καιρό πολλές φυλές διέθεταν γυναίκες κυβερνήτες. Μερικές φυλές των κόκκινων ανθρώπων διατήρησαν τη διδασκαλία του Οναμοναλόντον, ακολουθώντας την ομόφωνη κυβέρνηση του «συμβουλίου των επτά.»

70:5.5 Υπήρξε δύσκολο για την ανθρωπότητα να μάθει ότι ούτε η ειρήνη, ούτε ο πόλεμος μπορούν να λειτουργήσουν σε μια διαφωνούσα κοινωνία. Οι πρωτόγονες «διασκέψεις» σπάνια ήταν χρήσιμες. Η φυλή έμαθε από νωρίς ότι ένα στράτευμα που διοικείται από μία ομάδα αρχηγών των φατριών δεν είχε καμία ευκαιρία έναντι ενός στρατού που διοικείται από έναν. Ο πόλεμος υπήρξε πάντα ο δημιουργός των βασιλέων.

70:5.6 Αρχικά, οι στρατιωτικοί αρχηγοί εκλέγονταν μόνο για στρατιωτική υπηρεσία και παραιτούνταν από ένα μέρος της εξουσίας τους σε περιόδους ειρήνης, όταν τα καθήκοντά τους ήταν περισσότερο κοινωνικής φύσης. Σταδιακά, όμως, άρχισαν να σφετερίζονται τα ειρηνικά διαλείμματα, τείνοντας να συνεχίσουν να κυβερνούν από τον ένα πόλεμο ως τον επόμενο. Συχνά διαπίστωναν ότι ο ένας πόλεμος δεν απείχε πολύ από τον άλλο. Αυτοί οι πρώιμοι κύριοι του πολέμου δεν επιθυμούσαν την ειρήνη.

70:5.7 Σε μεταγενέστερους χρόνους μερικοί αρχηγοί εκλέχθηκαν για άλλη, εκτός της στρατιωτικής, υπηρεσία, επιλεγθέντες εξ αιτίας των ασυνήθιστων φυσικών, ή εξαιρετικών ατομικών ικανοτήτων τους. Οι κόκκινοι άνθρωποι διέθεταν συχνά δύο ομάδες αρχηγών – τους σάτσεμ, ή αρχηγούς της ειρήνης και τους κληρονομικούς πολεμικούς αρχηγούς. Οι κυβερνήτες των περιόδων ειρήνης ήσαν επίσης δικαστές και δάσκαλοι.

70:5.8 Ορισμένες πρώιμες κοινότητες κυβερνώνταν από μάγους, οι οποίοι λειτουργούσαν συχνά ως αρχηγοί. Ο ίδιος άνθρωπος μπορούσε να λειτουργεί ως ιερέας, γιατρός και κυβερνήτης. Πολύ συχνά τα πολύ παλαιά βασιλικά εμβλήματα ήταν αρχικά σύμβολα, ή εμβλήματα των ιερατικών στολών.

70:5.9 Και ήταν μέσα από τα στάδια αυτά, που δημιουργήθηκε ο εκτελεστικός κλάδος της διακυβέρνησης. Τα συμβούλια των φατριών και των φυλών συνέχισαν να έχουν συμβουλευτική ισχύ και να είναι οι προπομποί των μετέπειτα εμφανισθέντων νομοθετικών

και δικαστικών κλάδων. Στην Αφρική, σήμερα, όλες αυτές οι μορφές πρωτόγονης διακυβέρνησης εξακολουθούν να υφίστανται, ουσιαστικά, μεταξύ των διαφόρων φυλών.

6. ΜΟΝΑΡΧΙΚΗ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

70:6.1 Η αποτελεσματική κρατική διακυβέρνηση προέκυψε με την άφιξη ενός αρχηγού με πλήρη εκτελεστική εξουσία. Ο άνθρωπος ανακάλυψε ότι αποτελεσματική κυβέρνηση μπορεί να έχει μόνο δίδοντας δύναμη σε μία προσωπικότητα, όχι υιοθετώντας μία ιδέα.

70:6.2 Η κυριαρχία αναπτύχθηκε από την αντίληψη της οικογενειακής εξουσίας, ή του πλούτου. Όταν ένας πατριαρχικός βασιλίσκος γινόταν πραγματικός βασιλιάς, αποκαλείτο, ορισμένες φορές, «πατέρας του λαού του.» Αργότερα, πιστευότο ότι οι βασιλείς προέρχονταν από ήρωες. Και, ακόμη αργότερα, η κυριαρχία έγινε κληρονομική, εξ αιτίας της πίστης στη θεία προέλευση των βασιλέων.

70:6.3 Η κληρονομική βασιλεία απομάκρυνε την αναρχία η οποία είχε προηγούμενα δημιουργήσει τόσο μεγάλη καταστροφή, ανάμεσα στο θάνατο ενός βασιλιά και την εκλογή του διαδόχου του. Η οικογένεια είχε ένα βιολογικό αρχηγό. Η φατρία έναν εκλεγμένο φυσικό αρχηγό. Η φυλή και αργότερα το κράτος δεν είχαν φυσικό αρχηγό και τούτος υπήρξε ένας επιπλέον λόγος για να γίνουν οι αρχηγοί-βασιλείς κληρονομικοί. Η αντίληψη των βασιλικών οικογενειών και της αριστοκρατίας βασίζετο, επίσης, στα έθιμα της «ιδιοκτησίας του ονόματος» των φατριών.

70:6.4 Η διαδοχή των βασιλέων θεωρήθηκε, τελικά, ως υπερφυσική, με το βασιλικό αίμα να πιστεύεται ότι πηγαίνει πίσω στον καιρό του υλοποιημένου επιτελείου του Πρίγκιπα Καλιγκάστια. Έτσι, οι βασιλείς έγιναν προσωπικότητες-είδωλα και προκαλούσαν υπερβολικό φόβο, ενώ υπήρχε μια ειδική μορφή λόγου που χρησιμοποιείτο στις βασιλικές αυλές. Ακόμη και σε πρόσφατους χρόνους, πιστευότο ότι το άγγιγμα του βασιλιά θεράπευε τις ασθένειες και μερικοί λαοί της Ουράντια θεωρούν ακόμη τους κυβερνήτες τους ως έχοντες θεία προέλευση.

70:6.5 Ο πανάρχαιος βασιλέας-είδωλο συχνά κρατείτο απομονωμένος. Θεωρείτο πολύ ιερός για να τον βλέπουν, εκτός των εορτών, ή των αγίων ημερών. Συνήθως επελέγετο ένας εκπρόσωπος για να τον εκπροσωπήσει και τούτο αποτελεί την προέλευση των πρωθυπουργών. Ο πρώτος υπουργός υπήρξε ένας διαχειριστής τροφίμων. Σύντομα ακολούθησαν και άλλοι. Οι κυβερνήτες γρήγορα διόρισαν εκπροσώπους για να αναλάβουν το εμπόριο και τη θρησκεία. Και η δημιουργία ενός υπουργείου υπήρξε ένα άμεσο βήμα προς την κατεύθυνση της αποπροσωποποίησης της εκτελεστικής εξουσίας. Οι βοηθοί αυτοί των πρώιμων βασιλέων απετέλεσαν την αποδεκτή αριστοκρατία, ενώ οι σύζυγοι του βασιλέα σταδιακά ανήλθε στη θέση της βασίλισσας, καθώς οι γυναίκες έφθασαν να εκτιμώνται περισσότερο.

70:6.6 Οι αδίστακτοι κυβερνήτες απέκτησαν μεγάλη δύναμη με την ανακάλυψη των δηλητηρίων. Η πρώτη μαγεία των βασιλικών αυλών ήταν διαβολική. Οι εχθροί του βασιλιά πέθαιναν γρήγορα. Αλλά, ακόμη και ο πλέον δεσποτικός τύραννος υπέκειτο σε ορισμένους περιορισμούς. Περιοριζότο, τουλάχιστον, από τον πανταχού παρόντα φόβο της δολοφονίας. Οι μάγοι, οι θεραπευτές και οι ιερείς ασκούσαν πάντοτε ισχυρό έλεγχο στους βασιλείς. Εν συνεχεία, οι γαιοκτήμονες, η αριστοκρατία, άσκησαν περιοριστική επιρροή. Και, από καιρό σε καιρό, οι φατρίες και οι φυλές ορθώνονταν, απλά, και ανέτρεπαν τους δεσπότες και τους τυράννους τους. Στους καθαιρεμένους κυβερνήτες, όταν καταδικάζονταν σε θάνατο, δινόταν

συχνά η δυνατότητα να αυτοκτονήσουν, πράγμα το οποίο απετέλεσε την προέλευση της αρχαίας κοινωνικής μόδας της αυτοκτονίας σε ορισμένες περιπτώσεις.

7. ΟΙ ΠΡΩΤΟΓΟΝΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΚΥΣΤΙΚΕΣ ΕΤΑΙΡΙΕΣ

70:7.1 Η εξ αίματος συγγένεια προσδιόρισε τις πρώτες κοινωνικές ομάδες. Οι σχέσεις διεύρυναν τη φατρία του βασιλιά. Οι μεταξύ τους γάμοι ήσαν το επόμενο στάδιο στη διεύρυνση της ομάδας και η προκύψασα σύνθετη φυλή υπήρξε το πρώτο, πραγματικό, πολιτικό σώμα. Το επόμενο βήμα προόδου στην κοινωνική ανάπτυξη ήταν η εξέλιξη των θρησκειών και των πολιτικών συλλόγων. Εμφανίσθηκαν, πρώτα, ως μυστικές εταιρίες και αρχικά ήσαν καθ' ολοκληρίαν θρησκευτικές. Εν συνεχεία έγιναν ρυθμιστικές. Στην αρχή ήσαν σύλλογοι ανδρών. Αργότερα εμφανίσθηκαν και οι σύλλογοι γυναικών. Σήμερα έχουν χωρισθεί σε δύο κατηγορίες. Τους κοινωνικοπολιτικούς και τους θρησκευτικούς-μυστικιστικούς.

70:7.2 Υπήρχαν πολλοί λόγοι για τη μυστικότητα των εταιριών αυτών, όπως:

70:7.3 1. Ο φόβος ότι θα συναντούσαν την δυσαρέσκεια των κυβερνητών, εξ αιτίας της καταστρατήγησης ορισμένων απαγορεύσεων.

70:7.4 2. Για να πραγματοποιήσουν θρησκευτικές τελετές που αφορούσαν στη μειοψηφία.

70:7.5 3. Με το σκοπό της διατήρησης πολύτιμου «πνεύματος», ή μυστικών του εμπορίου.

70:7.6 4. Για την απόλαυση ορισμένων ειδικών φυλακτών, ή μαγικών.

70:7.7 Η μυστικότητα αυτή καθ' εαυτή των εταιριών αυτών προσέδωσε σε όλα τα μέλη τους τη δύναμη του μυστηρίου έναντι των υπολοίπων της φυλής. Η μυστικότητα, επιπλέον, γοητεύει τη ματαιοδοξία. Οι μύστες αποτελούσαν την κοινωνική αριστοκρατία του καιρού τους. Μετά τη μύηση, τα αγόρια κυνηγούσαν με τους άνδρες, ενώ πριν μάζευαν λαχανικά μαζί με τις γυναίκες. Και αποτελούσε υπέρτατη ταπείνωση, ατίμωση της φυλής, το να αποτύχει κανείς να περάσει τις δοκιμασίες της εφηβείας και να υποχρεωθεί, ως εκ τούτου, να μείνει έξω από τον οίκο των ανδρών, με τις γυναίκες και τα παιδιά, να θεωρείται εκθηλυμένος. Εξάλλου, οι μη μνημένοι δεν επιτρέπετο να παντρευτούν.

70:7.8 Οι πρωτόγονοι λαοί δίδασκαν από νωρίς τους εφήβους τους το σεξουαλικό έλεγχο. Έγινε έθιμο να απομακρύνουν τα αγόρια από τους γονείς, από την εφηβεία έως το γάμο, με την εκπαίδευση και την εξάσκησή τους εμπιστευμένες στις μυστικές εταιρίες των ανδρών. Και μία από τις κύριες λειτουργίες των συλλόγων αυτών ήταν να ελέγχουν τους νεαρούς εφήβους, εμποδίζοντας, έτσι, τα παράνομα παιδιά.

70:7.9 Η εμπορευματοποιημένη πορνεία άρχισε όταν αυτοί οι ανδρικοί σύλλογοι πλήρωναν χρήματα για τη χρήση γυναικών από άλλες φυλές. Οι πρωιμότερες, ωστόσο, ομάδες ήταν απαλλαγμένες από τη χαλάρωση των σεξουαλικών ηθών.

70:7.10 Η τελετουργία μύησης των εφήβων διαρκούσε, συνήθως, μία περίοδο πέντε χρόνων. Πολύς αυτοβασανισμός και οδυνηρές εγχαραξεις εντάχθηκαν στις τελετουργίες αυτές. Η περιτομή εφαρμόσθηκε αρχικά ως τελετουργία μύησης σε μία από τις μυστικές αυτές αδελφότητες. Το σημάδι της φυλής εγχαρασσέτο στο σώμα, ως μέρος της εφηβικής μύησης. Το τατουάζ προήλθε ως ένα τέτοιο έμβλημα μέλους. Παρόμοια μαρτύρια, μαζί με μεγάλη στέρηση, είχαν δημιουργηθεί για να σκληραγωγήσουν τους νέους αυτούς, να τους μάθουν την πραγματικότητα της ζωής και τις αναπόφευκτες δυσκολίες της. Ο σκοπός αυτός επιτυγχάνεται καλύτερα με τους μετέπειτα εμφανισθέντες αθλητικούς αγώνες και τα σωματικά αθλήματα.

- 70:7.11 Οι μυστικές, ωστόσο, εταιρίες αποσκοπούσαν στη βελτίωση του ήθους των εφήβων. Ένας από τους κύριους σκοπούς των τελετουργιών της εφηβείας ήταν να μάθει το αγόρι ότι πρέπει να αφήνει ήσυχες τις γυναίκες των άλλων.
- 70:7.12 Μετά τα χρόνια αυτά της αυστηρής πειθαρχίας και εξάσκησης και ακριβώς πριν το γάμο, οι νέοι άνδρες αποδεσμεύονταν για μια μικρή περίοδο ανάπαυσης και ελευθερίας, μετά την οποία επέστρεφαν για να παντρευτούν και να υποταχθούν σε ισόβια υπακοή στις απαγορεύσεις της φυλής. Και αυτό το αρχαίο έθιμο συνεχίστηκε μέχρι τη σύγχρονη εποχή, ως η ανόητη δοξασία της «σποράς άγριας βρώμης.»
- 70:7.13 Πολλές μεταγενέστερες φυλές καθιέρωσαν τη δημιουργία γυναικείων μυστικών συλλόγων, σκοπός των οποίων ήταν να προετοιμάσουν τις έφηβες κοπέλες για τα καθήκοντα της συζύγου και της μητέρας. Μετά την μύηση, τα κορίτσια μπορούσαν νόμιμα να προχωρήσουν σε γάμο και τους επιτρέπετο να παρευρεθούν στην «παρουσίαση της νύφης,» τη δημόσια γιορτή εκείνης της εποχής. Πολύ νωρίς εμφανίσθηκαν γυναικείες αδελφότητες οι οποίες δεσμεύονταν κατά του γάμου.
- 70:7.14 Τώρα πλέον, εμφανίσθηκαν οι μη μυστικοί σύλλογοι, όταν ομάδες ανύμφευτων ανδρών και ομάδες ανέγγιχτων γυναικών σχημάτισαν τις ξεχωριστές οργανώσεις τους. Οι όμιλοι αυτοί υπήρξαν, πραγματικά, τα πρώτα σχολεία. Και ενώ οι σύλλογοι ανδρών και γυναικών καταδυνάστευαν συχνά ο ένας τον άλλο, ορισμένες προοδευτικές φυλές, μετά την επαφή τους με τους διδάσκαλους της Νταλαμέιτια, πειραματίσθηκαν με τη μικτή εκπαίδευση, δημιουργώντας οικοτροφεία και για τα δύο φύλα.
- 70:7.15 Οι μυστικές εταιρίες συνεισέφεραν στη δημιουργία των κοινωνικών τάξεων κυρίως μέσω του μυστικιστικού χαρακτήρα των μυήσεών τους. Τα μέλη αυτών των εταιριών αρχικά φορούσαν μάσκες για να φοβίζουν τους περίεργους και να τους κρατούν μακριά από τις πένθιμες τελετές τους – τη λατρεία των προγόνων. Αργότερα, η τελετουργία αυτή εξελίχθηκε σε μία ψευδο-συνεδρία κατά την οποία θεωρείτο ότι εμφανίζονταν τα πνεύματα. Οι αρχαίες εταιρίες της «νέας γέννησης» χρησιμοποιούσαν σύμβολα και μιλούσαν μία ειδική, μυστική γλώσσα. Επιπλέον ορκίζονταν να μην χρησιμοποιήσουν ορισμένες τροφές και ποτά. Δρούσαν ως νυκτερινή αστυνομία και κατά τα λοιπά λειτουργούσαν σε μία ευρεία κλίμακα κοινωνικών δραστηριοτήτων.
- 70:7.16 Όλες οι μυστικές εταιρίες επέβαλλαν έναν όρκο, επέτασσαν εχεμύθεια και δίδασκαν τη φύλαξη των μυστικών. Οι αδελφότητες αυτές φόβιζαν και έλεγχαν τα πλήθη. Ενεργούσαν, επίσης, ως εταιρίες εγρήγορσης, εφαρμόζοντας, έτσι, το νόμο του λυντς. Υπήρξαν οι πρώτοι κατάσκοποι όταν οι φυλές βρίσκονταν σε πόλεμο και η πρώτη μυστική αστυνομία σε περιόδους ειρήνης. Περισσότερο απ' όλα κρατούσαν τους ασυνείδητους βασιλείς σε αμφιβολία για το θρόνο τους. Για να τους εξουδετερώσουν, οι βασιλείς υπέθαλψαν τη δική τους μυστική αστυνομία.
- 70:7.17 Οι εταιρίες αυτές δημιούργησαν τα πρώτα πολιτικά κόμματα. Το πρώτο κόμμα που έγινε κυβέρνηση ήταν το «ισχυρό» κατά του «αδύναμου.» Στους αρχαίους καιρούς μια αλλαγή στη διοίκηση ακολουθούσε μόνο έναν εμφύλιο πόλεμο, επαρκέστατη απόδειξη ότι ο αδύναμος είχε γίνει ισχυρός.
- 70:7.18 Οι σύλλογοι αυτοί χρησιμοποιούνταν από τους εμπόρους για να συγκεντρώνουν οφειλές και από τους κυβερνήτες για να συγκεντρώνουν φόρους. Η φορολογία υπήρξε μια μακραίωνη προσπάθεια, με μία από τις παλαιότερες μορφές να είναι η δεκάτη, το ένα δέκατο, δηλαδή, του κνηγιού, ή των λαφύρων. Οι φόροι επεβλήθησαν αρχικά για να

συντηρήσουν το βασιλικό οίκο, αλλά διαπιστώθηκε ότι ήταν ευκολότερο να συγκεντρωθούν αν μεταμφιέζονταν σε προσφορά για την συντήρηση της υπηρεσίας των ναών.

70:7.19 Με τον καιρό, οι μυστικές αυτές εταιρίες έγιναν οι πρώτοι φιλανθρωπικοί οργανισμοί και αργότερα εξελίχθηκαν στις αρχικές θρησκευτικές εταιρίες – τους προπομπούς των εκκλησιών. Τελικά ορισμένες από τις εταιρίες αυτές έγιναν διαφυλετικές, οι πρώτες διεθνείς αδελφότητες.

8. ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΤΑΞΕΙΣ

70:8.1 Η διανοητική και φυσική ανισότητα των ανθρώπινων υπάρξεων εξασφαλίζει το ότι θα εμφανισθούν οι κοινωνικές τάξεις. Οι μόνοι κόσμοι χωρίς κοινωνικές διαστρωματώσεις είναι οι περισσότερο πρωτόγονοι και οι περισσότερο προηγμένοι. Ένας αρχόμενος πολιτισμός δεν έχει ακόμη αρχίσει τη διαφοροποίηση των κοινωνικών στρωμάτων, ενώ ένας κόσμος παγιωμένος στο φως και τη ζωή έχει, σε μεγάλο βαθμό, εξαλείψει τους διαχωρισμούς αυτούς της ανθρωπότητας, οι οποίοι τόσο είναι χαρακτηριστικοί όλων των ενδιάμεσων εξελικτικών σταδίων.

70:8.2 Καθώς η κοινωνία εξελίσσεται από την αγριότητα στον βαρβαρισμό, τα ανθρώπινα πλάσματα που την αποτελούσαν έτειναν να ομαδοποιηθούν σε τάξεις για τους ακόλουθους, γενικούς λόγους:

70:8.31. *Φυσικούς* - την επικοινωνία, τη συγγένεια, το γάμο. Οι πρώτες κοινωνικές διακρίσεις βασιζόνταν στο φύλο, την ηλικία και την καταγωγή – τη συγγένεια προς τον αρχηγό.

70:8.42. *Προσωπικούς* – την αναγνώριση των ικανοτήτων, της αντοχής, της επιδεξιότητας και της γενναιότητας. Ακολουθήθηκαν γρήγορα από την αναγνώριση της δεξιοτεχνίας της γλώσσας, των γνώσεων και της γενικής ευφυΐας.

70:8.53. *Τυχαίους* – ο πόλεμος και η μετανάστευση είχαν ως αποτέλεσμα το διαχωρισμό των ανθρώπινων ομάδων. Η εξέλιξη των τάξεων επηρεάστηκε δυναμικά από τις κατακτήσεις, τη σχέση του νικητή προς τον ηττημένο, ενώ η δουλεία δημιούργησε τον πρώτο διαχωρισμό της κοινωνίας σε ελεύθερους και σκλάβους.

70:8.64. *Οικονομικούς* – πλούσιοι και φτωχοί. Ο πλούτος και η κατοχή δούλων υπήρξε η γενετική βάση για μία κοινωνική τάξη.

70:8.75. *Γεωγραφικούς* - τάξεις δημιουργήθηκαν μετά την αστική, ή αγροτική εγκατάσταση. Οι πόλεις και η εξοχή έχουν αντίστοιχα συμβάλλει στη διαφοροποίηση των βοσκών-αγροτών και των εμπόρων-επαγγελματιών, με τις αποκλίνουσες απόψεις και αντιδράσεις.

70:8.86. *Κοινωνικούς* - οι τάξεις δημιουργήθηκαν σταδιακά σύμφωνα με την κοινή εκτίμηση περί κοινωνικής αξίας των διαφόρων ομάδων. Μεταξύ των αρχαιότερων διαχωρισμών του είδους αυτού υπήρξαν οι οροθεσίες μεταξύ ιερέων-διδασκάλων, κυβερνητών-πολεμιστών, κεφαλαιοκρατών-εμπόρων, εργατών και σκλάβων. Ο σκλάβος δεν μπορούσε ποτέ να γίνει κεφαλαιούχος, αν και ορισμένες φορές εκείνος που αμοίβετο με μισθό μπορούσε να διαλέξει να ενωθεί με τις τάξεις των κεφαλαιούχων.

70:8.97. *Επαγγελματικούς*. Καθώς τα επαγγέλματα πολλαπλασιάζονταν, έτειναν να καθιερώσουν κάστες και συντεχνίες. Οι εργάτες χωρίζονταν σε τρεις ομάδες: τις τάξεις των

επαγγελματιών, που περιελάμβαναν και τους μάγους, έπειτα τους ειδικευμένους εργάτες, που ακολουθούνταν από τους ανειδίκευτους εργάτες.

70:8.108. *Θρησκευτικούς* – οι πρώιμοι θρησκευτικοί σύλλογοι δημιουργούσαν τις δικές τους τάξεις μέσα στις φατρίες και τις φυλές, ενώ η θρησκοληψία και ο μυστικισμός των ιερέων τους κατέστησαν για αιώνες ξεχωριστή, κοινωνική ομάδα.

70:8.119. *Φυλετικούς* - η παρουσία δύο, ή περισσότερων φυλών σ' ένα συγκεκριμένο έθνος, ή τοπική μονάδα, συνήθως δημιουργεί έγχρωμες κάστες. Το αρχικό σύστημα των κοινωνικών τάξεων της Ινδίας βασίστηκε στο χρώμα, όπως και αυτό της αρχαίας Αιγύπτου.

70:8.1210. *Ηλικίας* - νεότητας και ωριμότητας. Μέσα στις φυλές, το αγόρι παρέμενε υπό την επιτήρηση του πατέρα του όσο ζούσε ο πατέρας, ενώ το κορίτσι αφηνόταν στη φροντίδα της μητέρας έως ότου παντρευτεί.

70:8.13Οι ευέλικτες και μετακινούμενες κοινωνικές τάξεις είναι αναπόσπαστες από έναν εξελισσόμενο πολιτισμό, αλλά όταν η τάξη γίνεται *κάστα*, όταν τα κοινωνικά επίπεδα απολιθώνονται, η αύξηση της κοινωνικής σταθερότητας στηρίζεται στη μείωση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Η κοινωνική κάστα επιλύει το πρόβλημα του να βρει κανείς τη θέση του στην παραγωγή, αλλά επίσης περικόπτει δραστικά την ιδιωτική ανάπτυξη και κυριολεκτικά εμποδίζει την κοινωνική συνεργασία.

70:8.14Οι τάξεις στην κοινωνία, αν έχουν σχηματισθεί φυσιολογικά, θα διατηρηθούν, έως ότου ο άνθρωπος σταδιακά επιτύχει την εξελικτική τους διαγραφή δια της ευφυούς διαχείρισης των βιολογικών, διανοητικών και πνευματικών πόρων ενός προοδεύοντος πολιτισμού, όπως:

70:8.151. Την βιολογική ανανέωση των φυλετικών γενών – την επιλεκτική εξάλειψη των κατώτερων ανθρώπινων γενών. Τούτο θα κατατείνει στην απάλειψη πολλών ανθρώπινων ανισοτήτων.

70:8.162. Την εκπαιδευτική εξάσκηση της αυξημένης εγκεφαλικής δύναμης η οποία θα προκύψει από μία τέτοια βιολογική βελτίωση.

70:8.173. Την θρησκευτική επιτάχυνση των αισθημάτων της ανθρώπινης συγγένειας και συναδέλφωσης

70:8.18Ωστόσο, τα μέτρα αυτά μπορούν να δώσουν τους πραγματικούς τους καρπούς μόνο στις μακρινές χιλιετίες του μέλλοντος, αν και μεγάλο μέρος της κοινωνικής βελτίωσης θα προκύψει άμεσα από τον ευφυή, συνετό και *υπομονητικό* χειρισμό αυτών των παραγόντων επιτάχυνσης της πολιτισμικής προόδου. Η θρησκεία είναι ο κύριος μοχλός που ανεβάζει τον πολιτισμό από το χάος, είναι, όμως, ανίσχυρη χωρίς το υπομόχλιο του υγιούς και φυσιολογικού νου που στηρίζεται με ασφάλεια σε μια υγιή και φυσιολογική κληρονομικότητα.

9. ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

70:9.1Η φύση δεν προσφέρει δικαιώματα στον άνθρωπο, μόνο τη ζωή κι' ένα κόσμο για να ζει. Η φύση δεν του προσφέρει καν το δικαίωμα να ζει, όπως μπορεί να συναχθεί, αν αναλογισθούμε τι θα μπορούσε ίσως να συμβεί αν ένας άοπλος άνθρωπος συναντάτο με μία

πεινασμένη τίγρη πρόσωπο με πρόσωπο, σ' ένα πρωτόγονο δάσος. Το κυριότερο δώρο της κοινωνίας προς τον άνθρωπο είναι η ασφάλεια.

70:9.2 Σταδιακά, η κοινωνία επιβεβαίωσε τα δικαιώματά της και, σήμερα πλέον, αυτά είναι:

70:9.31. Η διασφάλιση της παροχής τροφής.

70:9.42. Η στρατιωτική άμυνα – η ασφάλεια μέσω της προετοιμασίας.

70:9.53. Η διατήρηση της εσωτερικής ειρήνης – η απότρεψη προσωπικής βίας και κοινωνικής αταξίας.

70:9.64. Ο σεξουαλικός έλεγχος – ο γάμος, ο θεσμός της οικογένειας.

70:9.75. Η ιδιοκτησία – το δικαίωμα ενός να κατέχει.

70:9.86. Η υπόθαλψη του ατομικού, ή ομαδικού ανταγωνισμού.

70:9.97. Η φροντίδα για την εκπαίδευση και την εξάσκηση των νέων.

70:9.108. Η προώθηση των συναλλαγών και του εμπορίου – βιομηχανική ανάπτυξη.

70:9.119. Η βελτίωση των συνθηκών εργασίας και οι ανταμοιβές.

70:9.1210. Η εγγύηση της ελευθερίας των θρησκευτικών καθηκόντων, μέχρι του σημείου όπου όλες αυτές οι διαφορετικές δραστηριότητες μπορούν να εξαρθούν αποκτώντας πνευματικά κίνητρα.

70:9.13 Όταν τα δικαιώματα είναι παλιά και δεν είναι γνωστή η προέλευσή τους, συχνά αποκαλούνται *φυσικά δικαιώματα*. Τα ανθρώπινα δικαιώματα, όμως, δεν είναι πράγματι φυσικά. Είναι καθ' ολοκληρίαν κοινωνικά. Είναι σχετικά και μεταβάλλονται συνεχώς, δεν είναι τίποτε περισσότερο από τους κανόνες του παιγνιδιού – αναγνωρισμένες προσαρμογές των σχέσεων που διέπουν τα συνεχώς μεταβαλλόμενα φαινόμενα του ανθρώπινου ανταγωνισμού.

70:9.14 Αυτό που μπορεί να θεωρηθεί δικαίωμα για μία ηλικία, μπορεί να μην θεωρείται το ίδιο σε μία άλλη. Η επιβίωση μεγάλων αριθμών διανοητικά καθυστερημένων και εκφυλισμένων δεν είναι επειδή αυτοί έχουν οποιοδήποτε φυσικό δικαίωμα να επιβαρύνουν με τον τρόπο αυτό τον πολιτισμό του εικοστού αιώνα, αλλά απλά, επειδή η κοινωνία της εποχής, τα ήθη, το επιτάσσουν.

70:9.15 Ελάχιστα ανθρώπινα δικαιώματα αναγνωρίζονταν κατά τον Ευρωπαϊκό Μεσαίωνα. Τότε, κάθε άνθρωπος ανήκε σε κάποιον άλλο και τα δικαιώματα ήταν μόνο προνόμια, ή χάρες που γίνονταν από το κράτος, ή την εκκλησία. Και η αποστασιοποίηση από το λάθος αυτό ήταν εξ ίσου εσφαλμένη στο ότι οδήγησε στην πεποίθηση ότι όλοι οι άνθρωποι είναι γεννημένοι ίσοι.

70:9.16 Οι αδύναμοι και οι κατώτεροι αγωνίσθηκαν πάντα για ίσα δικαιώματα. Επέμεναν πάντα ότι το κράτος πρέπει να υποχρεώνει τους ισχυρούς και ανώτερους να καλύπτουν τις ανάγκες τους και κατά τα λοιπά να αποκαθιστά τις ανεπάρκειες εκείνες, οι οποίες, πολύ συχνά, είναι το φυσικό αποτέλεσμα της ίδιας τους της αδιαφορίας και αβελτηρίας.

70:9.17 Το ιδεώδες, όμως, αυτό της ισότητας είναι παιδί του πολιτισμού. Δεν βρίσκεται στη φύση. Ακόμη και ο ίδιος ο πολιτισμός καταδεικνύει συμπερασματικά την εγγενή ανισότητα των ανθρώπων μέσα από τις ίδιες τις άνισες ικανότητές τους γι' αυτόν. Η αιφνίδια και μη εξελικτική πραγμάτωση της υποτιθέμενης φυσικής ισότητας θα έκανε γρήγορα τον πολιτισμένο άνθρωπο να οπισθοδρομήσει στις σκληρές συνθήκες των πρωτόγονων εποχών.

Η κοινωνία δεν μπορεί να προσφέρει ίσα δικαιώματα σε όλους, αλλά μπορεί να υποσχεθεί ότι θα διαχειρισθεί τα διαφορετικά δικαιώματα του καθενός με δικαιοσύνη και ισότητα. Είναι το έργο και το καθήκον της κοινωνίας να παράσχει στο παιδί της φύσης δίκαιη και ειρηνική ευκαιρία ώστε να επιδιώξει την αυτοσυντήρησή του, να συμμετάσχει στη διαιώνισή του, ενώ ταυτόχρονα να απολαύσει ένα βαθμό ικανοποίησης – και το σύνολο των τριών αυτών παραγόντων συνιστά την ανθρώπινη ευτυχία.

10. Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

70:10.1 Η δικαιοσύνη της φύσης είναι μία θεωρία φτιαγμένη από τον άνθρωπο. Δεν αποτελεί πραγματικότητα. Στη φύση, η δικαιοσύνη είναι καθαρά θεωρητική, καθ' ολοκληρίαν φανταστική. Η φύση δεν εξασφαλίζει παρά ένα είδος δικαιοσύνης – αναπόφευκτη συμμόρφωση του αποτελέσματος στην αιτία.

70:10.2 Η δικαιοσύνη, όπως την αντιλαμβάνεται ο άνθρωπος, σημαίνει την απόκτηση δικαιωμάτων και έχει, εξ αυτού, γίνει θέμα της προοδευτικής εξέλιξης. Η ιδέα της δικαιοσύνης μπορεί να είναι εποικοδομητική σε μια υπό του πνεύματος πληρούμενη διάνοια, αλλά δεν υφίσταται διάχυτη στους κόσμους του διαστήματος.

70:10.3 Ο πρωτόγονος άνθρωπος απέδωσε όλα τα φαινόμενα σε ένα πρόσωπο. Σε περίπτωση θανάτου ο άγριος ρωτούσε όχι τι τον σκότωσε, αλλά ποιος; Για το λόγο αυτό, δεν αναγνωρίζετο μία κατά τύχην δολοφονία και κατά την τιμωρία του εγκλήματος το κίνητρο του εγκληματία δεν λαμβάνετο καθόλου υπ' όψιν. Η δικαιοσύνη απεδίδετο ανάλογα με τη βλάβη που είχε προκληθεί.

70:10.4 Στην αρχική, πρωτόγονη κοινωνία η κοινή γνώμη λειτουργούσε άμεσα. Δεν χρειάζονταν δικαστές. Δεν υπήρχε ιδιωτικότητα στη πρωτόγονη ζωή. Οι γείτονες ενός ανθρώπου ήταν υπεύθυνοι για τη διαγωγή του. Εξ αυτού και το δικαίωμα να αναμειγνύονται στα προσωπικά του. Η κοινωνία εδιοικείτο βάσει της θεωρίας ότι τα μέλη μιας ομάδας πρέπει να ενδιαφέρονται και, ως ένα βαθμό να ελέγχουν, τη συμπεριφορά των ιδιωτών.

70:10.5 Από πολύ νωρίς πιστεύετο ότι τα πνεύματα απέδιδαν δικαιοσύνη μέσω των μάγων και των ιερέων. Τούτο κατέστησε τις τάξεις αυτές τους πρώτους ανιχνευτές του εγκλήματος και τους πρώτους δικαστές. Οι αρχικές τους μέθοδοι στην ανίχνευση του εγκλήματος συνίσταντο στη διεξαγωγή δοκιμασιών με δηλητήριο, φωτιά και πόνο. Αυτές οι άγριες δοκιμασίες δεν ήταν τίποτε περισσότερο από σκληρές τεχνικές διαιτησίας. Δεν επέλυαν, κατ' ανάγκην, μία διαφορά με τρόπο δίκαιο. Για παράδειγμα: Όταν έδιναν δηλητήριο σε κάποιον και αυτός έκανε εμετό, ήταν αθώος.

70:10.6 Η Παλαιά Διαθήκη αναφέρει μία από τις δοκιμασίες αυτές, μια δοκιμασία απιστίας στο γάμο: Αν ένας άνδρας υποπτευόταν ότι η γυναίκα του ήταν άπιστη, την πήγαινε στον ιερέα και του ανέφερε τις υποψίες του. Μετά από αυτό ο ιερέας ετοίμαζε ένα παρασκεύασμα αποτελούμενο από αγιασμένο νερό και σκουπίδια από το πάτωμα του ναού. Μετά από τη δέουσα τελετουργία, στην οποία περιλαμβάνονταν απειλητικές κατάρες, η κατηγορούμενη σύζυγος έπρεπε να πιει το αηδιαστικό ποτό. Αν ήταν ένοχη, «το νερό που επισύρει την κατάρρα θα εισέλθει εντός της και θα γίνει πικρό και η κοιλιά της θα πρηστεί και οι μηροί της θα σαπίσουν και η γυναίκα θα έχει την κατάρρα του λαού της.» Αν, κατά τύχην, μία γυναίκα κατάπινε το σιχαμένο ποτό και δεν έδειχνε συμπτώματα φυσικής αρρώστιας, απαλλάσσετο από τις κατηγορίες που είχαν γίνει από το ζηλότυπο σύζυγό της.

70:10.7 Οι φρικαλέες αυτές μέθοδοι ανίχνευσης του εγκλήματος εφαρμόζονταν από όλες σχεδόν τις εξελισσόμενες φυλές, τη μία, ή την άλλη εποχή. Η μονομαχία αποτελεί πιο σύγχρονη εκδοχή της δοκιμασίας μέσα από δεινοπαθήματα.

70:10.8 Δεν είναι άξιον απορίας το ότι οι Εβραίοι, αλλά και άλλες ημι-πολιτισμένες φυλές εφαρμόζαν τέτοιες πρωτόγονες τεχνικές απόδοσης της δικαιοσύνης τρεις χιλιάδες χρόνια πριν, αλλά είναι απολύτως εκπληκτικό το ότι σκεπτόμενοι άνθρωποι διατήρησαν, στη συνέχεια, ένα τέτοιο κατάλοιπο βαρβαρισμού μέσα στις σελίδες μιας συλλογής ιερών γραφών. Μια στοχαστική θεώρηση θα καθιστούσε σαφές ότι καμία θεία ύπαρξη δεν έδωσε ποτέ στο θνητό άνθρωπο τόσο άδικες εντολές σχετικά με την ανίχνευση και την τιμωρία υποθετικής απιστίας στο γάμο.

70:10.9 Η κοινωνία υιοθέτησε από νωρίς την άποψη της ανταπόδοσης αντιποίνων: οφθαλμόν αντί οφθαλμού, ζωή αντί ζωής. Οι εξελισσόμενες φυλές αναγνώριζαν όλες το δικαίωμα αυτό της δια του αίματος εκδίκησης. Η εκδίκηση έγινε σκοπός για τους πρωτόγονους, ωστόσο η θρησκεία έχει από τότε μεταβάλλει σε μεγάλο βαθμό αυτές τις πανάρχαιες πρακτικές των φυλών. Οι διδάσκαλοι της αποκαλυφθείσας θρησκείας κήρυσσαν πάντα, «'Η εκδίκηση είναι δική μου', λέγει ο Κύριος.» Ο φόνος από εκδίκηση κατά τους πανάρχαιους καιρούς δεν ήταν εντελώς διαφορετικός από τις σημερινές δολοφονίες υπό το πρόσχημα του άγραφου νόμου.

70:10.10 Η αυτοκτονία αποτελούσε κοινή πρακτική αντεκδίκησης. Αν κάποιος δεν μπορούσε να πάρει εκδίκηση εν ζωή, πέθαινε, απολαμβάνοντας την πεποίθηση ότι, ως πνεύμα, θα επέστρεφε και θα εκδικείτο τον εχθρό του. Και, εφ' όσον η πεποίθηση αυτή ήταν γενικευμένη, η απειλή της αυτοκτονίας στο κατώφλι του εχθρού, αρκούσε συνήθως για να επιτευχθεί συμφωνία. Ο πρωτόγονος άνθρωπος δεν θεωρούσε τη ζωή πολύτιμη. Η αυτοκτονία για ασήμαντες αφορμές ήταν συνηθισμένη, οι διδασκαλίες, ωστόσο, των Νταλαμεϊτιανών ελάττωσαν σε μεγάλο βαθμό το έθιμο αυτό, ενώ σε πιο πρόσφατους καιρούς, ο ελεύθερος χρόνος, οι ανέσεις, η θρησκεία και η φιλοσοφία ενώθηκαν για να κάνουν τη ζωή πιο γλυκειά και πιο επιθυμητή. Οι απεργίες πείνας, πάντως, αποτελούν μία σύγχρονη αναλογία αυτού του παλιοκαιρίτικου τρόπου αντιποίνων.

70:10.11 Μία από τις πρώτες διατυπώσεις του προηγμένου νόμου των φυλών είχε να κάνει με την ανάληψη της βεντέτας αίματος από τη φυλή, ως υπόθεση που την αφορούσε. Είναι παράξενο, ωστόσο, να αναφέρουμε, ότι ακόμη και τότε, ένας άνδρας μπορούσε να σκοτώσει τη γυναίκα του χωρίς τιμωρία, με την προϋπόθεση ότι είχε πληρώσει ολόκληρο το ποσό που απαιτείτο γι' αυτήν. Οι σημερινοί Εσκιμώοι, πάντως, εξακολουθούν να αφήνουν την ποινή για ένα έγκλημα, ακόμη και για φόνο, να οριστεί και να εφαρμοσθεί από την οικογένεια που προκάλεσε τη βλάβη.

70:10.12 Μία επιπλέον πρόοδος ήταν η επιβολή προστίμων για παραβιάσεις των απαγορεύσεων, η διάταξη κυρώσεων. Τα πρόστιμα αυτά απετέλεσαν τα πρώτα δημόσια έσοδα. Η πρακτική της πληρωμής του «χρήματος του αίματος» έγινε, επίσης, της μόδας ως υποκατάστατο της δια του αίματος εκδίκησης. Τέτοιες βλάβες πληρώνονταν συνήθως σε γυναίκες, ή κοπάδια. Πέρασε πάρα πολύς καιρός πριν επιβληθούν πραγματικά πρόστιμα, χρηματικές αποζημιώσεις, ως ποινή για το έγκλημα. Και, εφ' όσον η έννοια της ποινής ήταν, βασικά, η αποζημίωση, κάθε τι, περιλαμβανομένης και της ανθρώπινης ζωής, έφθασε, τελικά, να έχει μία τιμή με την οποία μπορούσε να πληρώσει τις βλάβες. Οι Εβραίοι ήταν οι πρώτοι που κατήργησαν την πρακτική της πληρωμής του χρήματος του αίματος. Ο Μωυσής δίδαξε ότι «δεν έπρεπε να αποζημιώνονται για τη ζωή ενός δολοφόνου, ενός που είναι ένοχος θανάτου. Είναι βέβαιο ότι θα θανατωθεί.»

70:10.13 Έτσι, λοιπόν, η δικαιοσύνη αρχικά απονεμήθηκε από την οικογένεια, κατόπιν από τη φατρία και πολύ αργότερα από την φυλή. Η εφαρμογή της πραγματικής δικαιοσύνης χρονολογείται από την εποχή όπου η εκδίκηση έφυγε από τα χέρια των ιδιωτικών και συγγενικών ομάδων και εναποτέθηκε στα χέρια της κοινωνικής ομάδας, του κράτους.

70:10.14 Η τιμωρία με το θάνατο στην πυρά υπήρξε κάποτε κοινή πρακτική. Αναγνωρίζεται από πολλούς αρχαίους κυβερνήτες, του Χαμουραμπί και του Μωσέ περιλαμβανομένων, με τον τελευταίο να επιτάσσει ότι πολλά εγκλήματα, ιδίως εκείνα τα σοβαρής σεξουαλικής φύσης, έπρεπε να τιμωρούνται με θάνατο στην πυρά, πάνω σ' ένα πάσσαλο. Αν «η θυγατέρα ενός ιερέα», ή άλλου επιφανούς πολίτη εστρέφετο στην πορνεία, ήταν Εβραϊκό έθιμο να «την καίνε στην πυρά.»

70:10.15 Η προδοσία – το «πούλημα», ή το «κάρφωμα» των συντρόφων κάποιου μέσα στη φυλή – υπήρξε το πρώτο έγκλημα που τιμωρήθηκε με θάνατο. Η κλοπή των κοπαδιών τιμωρείτο παγκοσμίως με άμεσο θάνατο, ενώ ακόμη και πρόσφατα, η κλοπή των αλόγων τιμωρείτο με παρόμοιο τρόπο. Καθώς, όμως, περνούσε ο καιρός έγινε σαφές ότι η σοβαρότητα της ποινής δεν είχε τόσο μεγάλη αξία για την αποθάρρυνση του εγκλήματος, όσο είχε η βεβαιότητα της τιμωρίας και η ταχύτητά της.

70:10.16 Όταν η κοινωνία δεν κατορθώνει να τιμωρήσει το έγκλημα, η ομαδική προσβολή εκφράζει τη διαμαρτυρία της ως νόμος του Λυντς. Η παροχή ασύλου ήταν ένας τρόπος για να διαφύγει κάποιος την αιφνίδια αυτή οργή της ομάδας. Το λυντσάρισμα και η μονομαχία αντιπροσωπεύουν την απροθυμία του ατόμου να εναποθέσει την προσωπική του αποκατάσταση στην πολιτεία.

11. ΝΟΜΟΙ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

70:11.1 Είναι τόσο δύσκολο το να τεθεί σαφής διαχωρισμός μεταξύ νόμων και εθίμων, όσο το να προσδιορισθεί ποια στιγμή ακριβώς, την αυγή, τη νύκτα διαδέχεται η ημέρα. Τα έθιμα είναι νόμος αλλά και αστυνομικές διατάξεις εν τω γίνεσθαι. Όταν παγιωθούν για πάρα πολύ καιρό, τα απροσδιόριστα έθιμα τείνουν να αποκρυσταλλωθούν σε ακριβείς νόμους, άκαμπτους κανονισμούς και σαφώς καθορισμένες κοινωνικές συνθήκες.

70:11.2 Ο νόμος αρχικά είναι πάντα αρνητικός και απαγορευτικός. Σε προοδευμένους πολιτισμούς γίνεται όλο και περισσότερο θετικός και κατευθυντήριος. Η αρχική κοινωνία λειτουργούσε αρνητικά, παραχωρώντας στο άτομο το δικαίωμα να ζει, με την επιβολή εφ' όλων των άλλων της εντολής «δεν θα σκοτώσεις.» Κάθε παραχώρηση δικαιωμάτων, ή ελευθεριών προς το άτομο συνεπάγεται περιστολή των ελευθεριών των άλλων και τούτο επιτυγχάνεται δια των απαγορεύσεων, του πρωτόγονου νόμου. Ολόκληρη η άποψη περί απαγορευμένου είναι εγγενώς αρνητική, επειδή η πρωτόγονη κοινωνία υπήρξε καθ' ολοκληρίαν αρνητική στην οργάνωσή της και εφαρμογή, αρχικά, της δικαιοσύνης συνίστατο στην ενίσχυση των απαγορεύσεων. Ωστόσο αρχικά, οι νόμοι αυτοί εφαρμόζονταν μόνο στα μέλη της φυλής, όπως φαίνεται στους μετέπειτα Εβραίους, οι οποίοι είχαν ένα διαφορετικό κώδικα δεοντολογίας για τις συναλλαγές τους με τους μη Εβραίους.

70:11.3 Ο όρκος πρωτάρχισε την εποχή της Νταλαμέιτια σε μία προσπάθεια να καταστήσει την κατάθεση περισσότερο ειλικρινή. Τέτοιοι όρκοι συνίσταντο στην απαγγελία κατάρας πάνω σε κάποιον. Προηγούμενα, κανείς δεν κατέθετε εις βάρος της φυλής του.

70:11.4 Το έγκλημα αποτελούσε προσβολή των εθίμων της φυλής, η αμαρτία ήταν καταστρατήγηση των απαγορεύσεων εκείνων οι οποίες ετύγγαναν της επιδοκιμασίας των

πνευμάτων, ενώ υπήρχε μεγάλη σύγχυση, οφειλόμενη στην αδυναμία να διαχωρισθεί το έγκλημα από την αμαρτία.

70:11.5 Η ιδιοτέλεια καθιέρωσε την απαγόρευση στη δολοφονία, η κοινωνία επικύρωσε την απαγόρευση ως παραδοσιακή ηθική, ενώ η θρησκεία καθαγίασε το έθιμο ως ηθικό νόμο και έτσι οι τρεις αυτοί παράγοντες συνωμότησαν στο να καταστεί η ανθρώπινη ζωή ασφαλέστερη και ιερή. Η κοινωνία δεν θα μπορούσε να μείνει συγκροτημένη κατά τους πρώιμους χρόνους αν τα δικαιώματα δεν είχαν την επιδοκιμασία της θρησκείας. Η πρόληψη ήταν η ηθική και κοινωνική αστυνομική δύναμη των μακραίωνων εξελικτικών εποχών. Όλοι οι αρχαίοι ισχυρίζονταν ότι οι παλαιότεροι νομοί τους, οι απαγορεύσεις, είχαν δοθεί στους προγόνους τους από τους θεούς.

70:11.6 Ο νόμος αποτελεί την κωδικοποιημένη καταγραφή της μακράς ανθρώπινης εμπειρίας, της κοινής γνώμης αποκρυσταλλωμένης και νομιμοποιημένης. Τα έθιμα ήσαν η πρώτη ύλη της συσσωρευμένης εμπειρίας, από την οποία αργότερα, οι άρχουσες διάνοιες διατύπωσαν τους γραπτούς νόμους. Ο αρχαίος δικαστής δεν είχε νόμους. Όταν έβγαζε μία απόφαση, απλά έλεγε: «Είναι το έθιμο.»

70:11.7 Η αναφορά σε προηγούμενες δικαστικές αποφάσεις αντιπροσωπεύει την προσπάθεια των δικαστών να προσαρμόσουν τους γραπτούς νόμους στις μεταβαλλόμενες συνθήκες της κοινωνίας. Τούτο διασφαλίζει την προοδευτική προσαρμογή στις μεταβαλλόμενες κοινωνικές συνθήκες, σε συνδυασμό με την εντύπωση που δημιουργεί η παραδοσιακή συνέχιση.

70:11.8 Οι σχετικές με την ιδιοκτησία διαφωνίες αντιμετωπίζονταν με πολλούς τρόπους, όπως:

70:11.9 1. Με την καταστροφή της επίμαχης ιδιοκτησίας.

70:11.10 2. Δια της βίας – οι αντιμαχόμενοι την διεκδικούσαν.

70:11.11 3. Με διαιτησία – ένας τρίτος αποφάσιζε.

70:11.12 4. Με έφεση στους γεροντότερους- αργότερα στα δικαστήρια.

70:11.13 Τα πρώτα δικαστήρια ήταν οργανωμένες πυγμαχίες. Οι δικαστές ήταν απλά κριτές, ή διαιτητές. Φρόντιζαν ώστε ο αγώνας να διεξάγεται σύμφωνα με αποδεκτούς κανόνες. Όταν εμπλέκονταν σε δικαστικό αγώνα, κάθε μέρος έκανε μια κατάθεση στο δικαστή να πληρώσει το κόστος και το πρόστιμο αφού ο ένας θα είχε ηττηθεί από τον άλλο. «Ο ισχυρός είχε πάντα δίκιο.» Αργότερα, οι φραστικές αντιδικίες υποκατέστησαν τα σωματικά κτυπήματα.

70:11.14 Η όλη αντίληψη της πρωτόγονης δικαιοσύνης δεν ήταν τόσο το να είναι σωστή, όσο το να διευθετήσει τη διαφωνία και εξ αυτού να αποτρέψει τη δημόσια αταξία και την ατομική βία. Ο πρωτόγονος, όμως, άνθρωπος δεν δυσανασχετούσε μ' αυτό που τώρα θεωρείται αδικία. Ήταν δεδομένο ότι εκείνοι που διέθεταν δύναμη θα τη χρησιμοποιούσαν ιδιοτελώς. Παρά ταύτα, η κατάσταση του κάθε πολιτισμού μπορεί να προσδιορισθεί με ακρίβεια από την πληρότητα και την αμεροληψία των δικαστηρίων του, αλλά και από την ακεραιότητα των δικαστών του.

12. ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

70:12.1 Ο μεγάλος αγώνας στην εξέλιξη της διακυβέρνησης αφορούσε στη συγκέντρωση της δύναμης. Οι διοικητές του σύμπαντος έχουν μάθει από πείρα ότι οι εξελικτικοί λαοί στους κατοικημένους κόσμους κυβερνώνται καλύτερα με τον δι' αντιπροσώπων τύπο πολιτικής

κυβέρνησης, όταν διατηρείται σωστή ισορροπία δυνάμεων μεταξύ των σωστά συντονισμένων εκτελεστικών, νομοθετικών και δικαστικών κλάδων.

70:12.2 Ενώ η πρωτόγονη εξουσία βασιζέτο στην ισχύ, την φυσική δύναμη, η ιδανική κυβέρνηση είναι το δι' αντιπροσώπων σύστημα όπου η αρχηγία βασίζεται στην ικανότητα, την εποχή, όμως, του βαρβαρισμού γίνονταν, συνολικά, πάρα πολλοί πόλεμοι, ώστε να επιτραπεί σε μία κυβέρνηση αντιπροσώπων να λειτουργήσει ικανοποιητικά. Κατά τον μακραίωνα αγώνα μεταξύ της κατανομής της εξουσίας και της ενότητας της ηγεσίας, νίκησαν οι δικτάτορες. Οι αρχικές και διάχυτες δυνάμεις του πρωτόγονου συμβουλίου των γερόντων συγκεντρώθηκαν σταδιακά στο πρόσωπο του απόλυτου μονάρχη. Μετά την εμφάνιση των πραγματικών βασιλέων οι ομάδες των γερόντων παρέμειναν ως ημι-νομοθετικά, ημι-δικαστικά συμβουλευτικά σώματα. Αργότερα εμφανίσθηκε η συντονισμένη νομοθετική εξουσία και τελικά τα ανώτατα δικαστήρια κρίσης ιδρύθηκαν χωριστά από το νομοθετικό σώμα.

70:12.3 Ο βασιλιάς ήταν εκείνος που εφάρμοζε τα έθιμα, τον αρχικό, ή άγραφο νόμο. Αργότερα επέβαλε τις νομοθετικές πράξεις, την αποκρυστάλλωση της κοινής γνώμης. Η λαϊκή συγκέντρωση, ως έκφραση της κοινής γνώμης, αν και άργησε να εμφανισθεί, σηματοδότησε μεγάλη κοινωνική πρόοδο.

70:12.4 Οι πρώτοι βασιλείς περιορίζονταν σε μεγάλο βαθμό από τα έθιμα – από την παράδοση, ή από την κοινή γνώμη. Σε πρόσφατους χρόνους, ορισμένα έθνη της Ουράντια κωδικοποίησαν τα έθιμα αυτά σε τεκμηριωμένα θεμέλια για την κυβέρνηση.

70:12.5 Οι θνητοί της Ουράντια έχουν δικαίωμα στην ελευθερία. Πρέπει να δημιουργήσουν δικά τους συστήματα διακυβέρνησης. Πρέπει να προσαρμόσουν τους θεσμούς τους, ή τις άλλες συμβάσεις δημόσιας εξουσίας και διοικητικής δικονομίας. Και αφού το κάνουν αυτό, πρέπει να επιλέξουν τους πλέον ικανούς και αξιόλογους συνανθρώπους τους, ως διοικητές. Ως αντιπροσώπους στον νομοθετικό κλάδο πρέπει να επιλέξουν μόνον εκείνους οι οποίοι έχουν τα εφόδια διανοητικά και ηθικά για να εκπληρώσουν αυτές τις ιερές ευθύνες. Ως δικαστές των ανώτερων και ανώτατων δικαστηρίων τους, μόνον εκείνοι οι οποίοι διαθέτουν φυσική ικανότητα και που έχουν αποκτήσει σοφία μέσα από μεγάλη εμπειρία πρέπει να εκλέγονται.

70:12.6 Αν οι άνθρωποι επιθυμούν να διατηρήσουν την ελευθερία τους, πρέπει, αφού επιλέξουν το σύνταγμα της ελευθερίας αυτής, να μεριμνήσουν για τη συνετή, ευφυή και θαρραλέα ερμηνεία της, μέχρι του σημείου όπου μπορεί να αποτραπεί:

70:12.7 1. Η ιδιοποίηση αθέμιτης δύναμης είτε από τον εκτελεστικό, είτε από τον νομοθετικό κλάδο.

70:12.8 2. Οι σκευωρίες αδαών και προληπτικών ταραξιών.

70:12.9 3. Η καθυστέρηση της επιστημονικής προόδου.

70:12.10 4. Το αδιέξοδο της κυριαρχίας των μετριοτήτων.

70:12.11 5. Η επικράτηση διεφθαρμένων μειονοτήτων.

70:12.12 6. Ο έλεγχος από φιλόδοξους και επιτήδειους υποψήφιους δικτάτορες.

70:12.13 7. Η καταστροφική διάσπαση εξ αιτίας του φόβου.

70:12.14 8. Η εκμετάλλευση από τους ασυνείδητους.

70:12.15 9. Η υποδούλωση εξ αιτίας της φορολογίας των πολιτών από το κράτος.

70:12.1610. Η αποτυχία της κοινωνικής και οικονομικής δικαιοσύνης.

70:12.1711. Η ενότητα εκκλησίας και κράτους.

70:12.1812. Η απώλεια της ατομικής ελευθερίας.

70:12.19Αυτοί είναι οι σκοποί και οι επιδιώξεις των συνταγματικών δικαστηρίων τα οποία λειτουργούν ως ελεγκτές των μηχανισμών των δι' αντιπροσώπων κυβερνήσεων σ' έναν εξελικτικό κόσμο.

70:12.20Ο αγώνας της ανθρωπότητας να τελειοποιήσει τη διακυβέρνηση στην Ουράντια έχει να κάνει με την τελειοποίηση των μέσων διοίκησης, με την προσαρμογή τους στο διαρκώς μεταβαλλόμενο ρεύμα των αναγκών, με τη βελτιούμενη κατανομή δυνάμεων μέσα στους κόλπους των κυβερνήσεων και, κατόπιν, με την επιλογή αρχηγών διοίκησης πραγματικά συνετών. Ενώ υπάρχει μία θεία και ιδανική μορφή κυβέρνησης, αυτή δεν μπορεί να αποκαλυφθεί, αλλά πρέπει αργά και με κόπο να την ανακαλύψουν οι άνδρες και οι γυναίκες κάθε πλανήτη, σ' ολόκληρη την έκταση των συμπάντων του χρόνου και του διαστήματος.

70:12.21[Παρουσιάστηκε από έναν Μελχισεδέκ του Νέβαδον.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 71 Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

71:0.1Το κράτος αποτελεί μία χρήσιμη εξέλιξη του πολιτισμού. Αντιπροσωπεύει το καθαρό κέρδος της κοινωνίας από τις καταστροφές και τα δεινά του πολέμου. Η ομαλή πολιτική δεξιότεχνία είναι απλά η συσσωρευμένη τεχνική για τη ρύθμιση της ανταγωνιστικής αναμέτρησης των δυνάμεων μεταξύ των αγωνιζόμενων φυλών και εθνών.

71:0.2Το σύγχρονο κράτος είναι ο θεσμός που επέζησε κατά τον μακράιωνα αγώνα για την ομαδική δύναμη. Η ανώτερη δύναμη, τελικά, επεκράτησε και δημιούργησε μία πραγματικότητα – το κράτος – μαζί με τον ηθικό μύθο της απόλυτης υποχρέωσης του πολίτη να ζει και να πεθαίνει για το κράτος. Το κράτος, ωστόσο, δεν έχει θεία γένεση. Δεν δημιουργήθηκε καν από την εκούσια ευφυή ανθρώπινη δράση. Είναι καθαρά ένας εξελικτικός θεσμός και η προέλευσή του υπήρξε απολύτως αυτόματη.

1. ΤΟ ΕΜΒΡΥΪΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

71:1.1Το κράτος είναι ένας τοπικός, κοινωνικός ρυθμιστικός οργανισμός και το ισχυρότερο, δυναμικότερο και μακροβιότερο κράτος αποτελείται από ένα και μόνον έθνος, ο λαός του οποίου έχει κοινή γλώσσα, έθιμα και θεσμούς.

71:1.2Τα αρχικά κράτη ήταν μικρά και όλα προήλθαν από κατακτήσεις. Δεν δημιουργήθηκαν από εκούσιες ενώσεις. Πολλά ιδρύθηκαν από κατακτητές νομάδες, που εφορούσαν εναντίον φιλήσυχων βοσκών, ή μόνιμα εγκατεστημένων γεωργών, για να τους εξουδετερώσουν και να τους υποδουλώσουν. Τέτοια κράτη, προκύπτοντα από κατακτήσεις, ήταν, κατ' ανάγκην, στρωματοποιημένα. ΟΙ τάξεις ήταν αναπόφευκτες και οι ταξικοί αγώνες πάντα ήταν επιλεκτικοί.

71:1.3Οι βόρειες φυλές των Αμερικανών ερυθρόδερμων ουδέποτε απέκτησαν πραγματικό κράτος. Ουδέποτε προόδευσαν πέραν μιας χαλαρής συνομοσπονδίας φυλών, μιας πολύ πρωτόγονης μορφής κράτους. Η πλησιέστερη προσέγγισή τους ήταν η ομοσπονδία των Ιροκή, αλλά η ομάδα αυτή των έξι εθνών δεν λειτούργησε ποτέ θετικά ως κράτος και δεν κατόρθωσε να επιζήσει εξ αιτίας της απουσίας ορισμένων βασικών στοιχείων της σύγχρονης εθνικής ζωής, όπως είναι:

- 71:1.41. Η απόκτηση και η κληρονομιά της ατομικής περιουσίας.
- 71:1.52. Οι πόλεις, μαζί με τη γεωργία και τη βιομηχανία.
- 71:1.63. Τα χρήσιμα οικόσιτα ζώα.
- 71:1.74. Η πρακτική, οικογενειακή συγκρότηση. Οι ερυθρόδερμοι ήταν προσκολλημένοι στην οικογένεια της μητέρας και τις κληρονομίες των ανιψιών.
- 71:1.85. Οι οριοθετημένες περιοχές.
- 71:1.96. Ένας ισχυρός, εκτελεστικός επικεφαλής.
- 71:1.107. Η υποδούλωση των αιχμαλώτων – είτε τους υιοθετούσαν, είτε τους σφαγίαζαν.
- 71:1.118. Οι αποφασιστικές κατακτήσεις.
- 71:1.12Οι ερυθρόδερμοι ήταν πολύ δημοκρατικοί. Διέθεταν καλή διακυβέρνηση, η οποία όμως απέτυχε. Τελικά θα είχαν δημιουργήσει κράτος, αν δεν είχαν πρόωρα συναντηθεί με τον περισσότερο προηγμένο πολιτισμό των λευκών, οι οποίοι ακολουθούσαν τις μεθόδους διακυβέρνησης των Ελλήνων και των Ρωμαίων.
- 71:1.13Το επιτυχημένο Ρωμαϊκό κράτος βασίστηκε στα εξής:
- 71:1.141. Την πατρική οικογένεια.
- 71:1.152. Τη γεωργία και την εξημέρωση των ζώων.
- 71:1.163. Τη συμπύκνωση του πληθυσμού – τις πόλεις.
- 71:1.174. Την ατομική περιουσία και γη.
- 71:1.185. Τη δουλεία – τις τάξεις των πολιτών.
- 71:1.196. Τις κατακτήσεις και την αναδιοργάνωση των αδύναμων και υποανάπτυκτων λαών.
- 71:1.207. Τις οριοθετημένες περιοχές με οδικό δίκτυο.
- 71:1.218. Προσωποπαγείς και ισχυρούς κυβερνήτες.
- 71:1.22Η μεγάλη αδυναμία στο Ρωμαϊκό πολιτισμό, αλλά και ένας παράγων στην τελική κατάρρευση της αυτοκρατορίας, υπήρξε η υποτιθέμενη φιλελεύθερη και προηγμένη διάταξη για τη χειραφέτηση των αγοριών στα είκοσι ένα καθώς και η απεριόριστη ελευθερία των κοριτσιών, τα οποία ήταν έτσι ελεύθερα να παντρευτούν τον άνδρα της επιλογής τους, ή να πάνε αλλού και να γίνουν ανήθικες. Η ζημία στην κοινωνία συνίστατο όχι στις συγκεκριμένες μεταρρυθμίσεις καθ' εαυτές, αλλά μάλλον στον ξαφνικό και εκτεταμένο τρόπο εφαρμογής τους. Η κατάρρευση της Ρώμης δείχνει το τι μπορεί να αναμένεται όταν ένα κράτος υφίσταται πολύ γρήγορη διεύρυνση, που συνοδεύεται από εσωτερικό εκφυλισμό.
- 71:1.23Το εμβρυϊκό κράτος κατέστη δυνατόν να υπάρξει εξ αιτίας της ελάττωσης των δεσμών αίματος, προς χάριν των δεσμών γης και οι ομοσπονδίες αυτές των φυλών ενώνονταν, συνήθως, σταθερά δια των κατακτήσεων. Ενώ η εθνική κυριαρχία που αντιπαρέρχεται όλους τους δευτερεύοντες αγώνες και τις διαφορές των ομάδων χαρακτηρίζει το αληθινό κράτος, παρά ταύτα, πολλές τάξεις και κάστες διατηρούνται στις μετέπειτα κρατικές δομές, ως κατάλοιπα των φατριών και των φυλών των παλαιότερων καιρών. Τα μεταγενέστερα και μεγαλύτερα σε έκταση κράτη διεξήγαγαν μακρόχρονους και σκληρούς αγώνες με τις μικρότερες αυτές ομάδες των φατριών με το ίδιο αίμα, με τις κυβερνήσεις των φυλών να διασφαλίζουν μία πολύτιμη μετάβαση από την εξουσία της οικογένειας στην εξουσία του

κράτους. Κατά τους μεταγενέστερους χρόνους πολλές φατρίες αναπτύχθηκαν μέσα από τις εμπορικές και τις άλλες παραγωγικές σχέσεις.

71:1.24 Η αδυναμία της ενοποίησης του κράτους έχει ως αποτέλεσμα την οπισθοδρόμηση σε τεχνικές διακυβέρνησης οι οποίες ίσχυαν πριν την εμφάνιση του κράτους, όπως ο φεουδαλισμός του Ευρωπαϊκού Μεσαίωνα. Κατά τις ζοφερές αυτές εποχές το εδαφικό κράτος κατέρρευσε, ενώ υπήρξε επιστροφή στις μικρές ομάδες που ζούσαν μέσα στα κάστρα, επανεμφανίσθηκαν τα στάδια ανάπτυξης των φατριών και των φυλών. Παρόμοια ημι-κράτη υπάρχουν ακόμη και τώρα στην Ασία και την Αφρική αλλά δεν αποτελούν όλα εξελικτικές οπισθοδρομήσεις. Πολλά είναι οι εμβρυϊκοί πυρήνες των κρατών του μέλλοντος.

2. Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΩΝ ΔΙ' ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ

71:2.1 Η δημοκρατία, αν και ιδεώδης, είναι προϊόν του πολιτισμού, όχι της εξέλιξης. Προχωρήστε αργά! Επιλέξτε προσεκτικά! Γιατί οι κίνδυνοι της δημοκρατίας είναι:

71:2.21. Αποθέωση της μετριότητας.

71:2.32. Επιλογή κατώτερων και αδαών κυβερνητών.

71:2.43. Αδυναμία να αναγνωρισθούν τα βασικά δεδομένα της κοινωνικής εξέλιξης.

71:2.54. Κίνδυνος να περιέλθει το δικαίωμα ψήφου, σε παγκόσμιο επίπεδο, στα χέρια απαίδευτων και ασυνείδητων πλειονοτήτων.

71:2.65. Υποδούλωση στην κοινή γνώμη. Η πλειοψηφία δεν έχει πάντα δίκιο.

71:2.7 Η γνώμη του κόσμου, η κοινή γνώμη, επιβράδυνε πάντα την κοινωνία. Παρά ταύτα είναι πολύτιμη, διότι, ενώ καθυστερεί την κοινωνική εξέλιξη, συντηρεί, πράγματι, τον πολιτισμό. Η εκπαίδευση της κοινής γνώμης είναι η μοναδική ασφαλής και πραγματική μέθοδος επιτάχυνσης του πολιτισμού. Η δύναμη χρησιμεύει μόνο προσωρινά και η πολιτισμική ανάπτυξη θα επιταχύνεται όλο και περισσότερο, καθώς τα όπλα δίνουν τη θέση τους στις ψήφους. Η κοινή γνώμη, τα έθιμα, είναι η βασική και στοιχειώδης ενέργεια στην κοινωνική εξέλιξη και την κρατική ανάπτυξη, αλλά για να αποκτήσει αξία ως συστατικό του κράτους, πρέπει να μην εκφράζεται βίαια.

71:2.8 Το μέτρο της κοινωνικής προόδου καθορίζεται άμεσα από το βαθμό στον οποίο η κοινή γνώμη μπορεί να ελέγχει την ατομική συμπεριφορά και τον κρατικό συντονισμό δια της μη βίαιης έκφρασης. Η πραγματικά πολιτισμένη διακυβέρνηση εμφανίσθηκε όταν η κοινή γνώμη διέθετε τη δύναμη των ατομικών προνομίων. Οι λαϊκές εκλογές μπορεί να μην κρίνουν πάντα τα πράγματα σωστά, αλλά αντιπροσωπεύουν το σωστό τρόπο για να γίνει ακόμη και το λάθος. Η εξέλιξη δεν διασφαλίζει μονομιάς υπέρτατη τελειότητα, αλλά μάλλον σχετική και προοδευτική πρακτική προσαρμογή.

71:2.9 Υπάρχουν δέκα βήματα, ή στάδια, στην εξέλιξη μιας πρακτικής και αποτελεσματικής μορφής διακυβέρνησης δι' αντιπροσώπων, τα οποία είναι:

71:2.101. *Η ατομική ελευθερία.* Η υποδούλωση, η υποτέλεια και όλες οι μορφές ανθρώπινης δουλείας πρέπει να εξαφανισθούν

71:2.112. *Η διανοητική ελευθερία.* Έως ότου ένας λαός ελεύθερος εκπαιδευθεί – διδαχθεί να σκέπτεται έξυπνα και να σχεδιάζει με σύνεση – η ελευθερία κάνει συνήθως μεγαλύτερο κακό, παρά καλό.

71:2.123. *Η κυριαρχία του νόμου.* Την ελευθερία την απολαμβάνουμε καλύτερα όταν οι αποφάσεις και οι ιδιοτροπίες των κυβερνώντων τους ανθρώπους αντικαθίστανται από τις νομοθετικές πράξεις, σύμφωνα με τους αποδεκτούς θεμελιώδεις νόμους.

71:2.134. *Η ελευθερία του λόγου.* Η δι' αντιπροσώπων κυβέρνηση είναι αδιανόητη χωρίς ελευθερία όλων των μορφών της έκφρασης των ανθρώπινων ιδανικών και απόψεων.

71:2.145. *Η διασφάλιση της ιδιοκτησίας.* Καμία κυβέρνηση δεν μπορεί να κρατήσει για πολύ αν αποτύχει να διασφαλίσει το δικαίωμα να απολαμβάνει κάποιος την ιδιοκτησία του με κάποιο τρόπο. Ο άνθρωπος επιθυμεί το δικαίωμα να χρησιμοποιεί, να ελέγχει, να δωρίζει, να πωλεί, να εκμισθώνει και να κληροδοτεί την ατομική του ιδιοκτησία.

71:2.156. *Το δικαίωμα της ένστασης.* Η κυβέρνηση των αντιπροσώπων αναγνωρίζει το δικαίωμα των πολιτών να ακούγονται. Το προνόμιο της ένστασης είναι εγγενές στην ελεύθερη πολιτεία.

71:2.167. *Το δικαίωμα στην διακυβέρνηση.* Δεν είναι αρκετό το να ακούγεται κάποιος. Η δύναμη της ένστασης πρέπει να προοδεύσει ως την πραγματική διαχείριση της κυβέρνησης.

71:2.178. *Το παγκόσμιο δικαίωμα ψήφου.* Η κυβέρνηση των αντιπροσώπων προϋποθέτει ένα ευφύες, αποτελεσματικό και παγκόσμιο εκλογικό σώμα. Η αξιοπιστία μιας τέτοιας κυβέρνησης θα προσδιορίζεται πάντα από την αξιοπιστία και το κύρος εκείνων οι οποίοι την απαρτίζουν. Καθώς ο πολιτισμός προοδεύει, το δικαίωμα ψήφου, ενώ παραμένει παγκόσμιο και για τα δύο φύλα, θα τροποποιηθεί και θα αναδιοργανωθεί δραστικά, ενώ θα διαφοροποιηθεί και με άλλους τρόπους.

71:2.189. *Ο έλεγχος των δημόσιων λειτουργιών.* Καμία πολιτική κυβέρνηση δεν είναι χρήσιμη και αποτελεσματική, ει μη μόνον εάν οι πολίτες διαθέτουν και εφαρμόζουν συνετές τεχνικές καθοδήγησης και ελέγχου των αξιωματούχων και των δημόσιων λειτουργιών.

71:2.1910. *Ευφυής και εξασκημένη αντιπροσώπευση.* Η επιβίωση της δημοκρατίας εξαρτάται από την επιτυχημένη κυβέρνηση δι' αντιπροσώπων. Τούτο προϋποθέτει την πρακτική επιλογής σε δημόσια αξιώματα μόνο των ατόμων εκείνων τα οποία είναι από τεχνικής πλευράς εκπαιδευμένα, διανοητικά επαρκή, κοινωνικά νομιμόφρονα και ηθικά κατάλληλα. Μόνο κάτω από αυτές τις προϋποθέσεις μπορεί μία κυβέρνηση ανθρώπων, από τους ανθρώπους και για τους ανθρώπους να διατηρηθεί.

3. ΤΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

71:3.1 Η πολιτική, ή διαχειριστική μορφή μιας κυβέρνησης έχει ελάχιστες επιπτώσεις, με την προϋπόθεση ότι παρέχει τα απαραίτητα για την κοινωνική πρόοδο – ελευθερία, ασφάλεια, παιδεία και κοινωνικό συντονισμό. Σημασία δεν έχει το τι είναι το κράτος, αλλά το τι κάνει, εκείνο που καθορίζει την πορεία της κοινωνικής εξέλιξης. Και τελικά, κανένα κράτος δεν μπορεί να αγνοήσει τις ηθικές αξίες των πολιτών του, όπως παραδειγματίζονται από τους εκλεγμένους ηγέτες τους. Η άγνοια και η ιδιοτέλεια θα εξασφαλίσουν την πτώση ακόμη και του ανώτερου τύπου κυβέρνησης.

71:3.2 Παρά το ότι είναι πολύ λυπηρό, ο εθνικός εγωισμός υπήρξε βασικός στην κοινωνική επιβίωση. Το δόγμα του εκλεκτού λαού υπήρξε βασικός παράγων στη συνένωση των φυλών και τη δόμηση του έθνους, ως τη σύγχρονη εποχή. Κανένα κράτος, ωστόσο, δεν μπορεί να φθάσει τα ιδανικά επίπεδα λειτουργίας, έως ότου κάθε μορφή μισαλλοδοξίας νικηθεί. Είναι αιώνια βλαπτική για την πρόοδο των ανθρώπων. Και η μισαλλοδοξία καταπολεμάται

καλύτερα με τη συνεργασία της επιστήμης, του εμπορίου, του αθλητισμού και της θρησκείας.

71:3.3 Το ιδανικό κράτος λειτουργεί υπό την ώθηση των τριών ισχυρών και σύντονων δυναμικών:

71:3.41. Της αγάπης προς τη νομιμοφροσύνη, από τη συνειδητοποίηση της αδελφосύνης των ανθρώπων

71:3.52. Του ευφυούς πατριωτισμού ο οποίος βασίζεται σε συνετά ιδεώδη

71:3.63. Της κοσμικής ενόρασης, η οποία ερμηνεύεται σε όρους πλανητικών δεδομένων, αναγκών και στόχων

71:3.7 Οι νόμοι του ιδανικού κράτους είναι λίγοι σε αριθμό και έχουν διέλθει από την εποχή των αρνητικών απαγορεύσεων, προς την εποχή της θετικής προόδου της ατομικής ελευθερίας, η οποία ακολουθεί τον αυξημένο αυτοέλεγχο. Το προηγμένο κράτος δεν υποχρεώνει μόνο τους πολίτες του να εργάζονται, αλλά τους ελκύει, επιπλέον, σε επωφελή και εξευγενιστική αξιοποίηση του αυξανόμενου ελεύθερου χρόνου, ο οποίος είναι αποτέλεσμα της απελευθέρωσης από τη βαριά εργασία, εξ αιτίας της προοδευούσας μηχανικής εποχής. Ο ελεύθερος χρόνος πρέπει να παράγει όσο και να αναλύσει.

71:3.8 Καμία κοινωνία δεν προοδεύει πολύ, όταν επιτρέπει την αδράνεια, ή ανέχεται την πενία. Η πενία, όμως, και η εξάρτηση δεν θα εξαλειφθούν ποτέ, εάν τα καθυστερημένα και εκφυλισμένα γένη υποστηρίζονται ελεύθερα και τους επιτρέπεται να αναπαράγονται χωρίς περιορισμούς.

71:3.9 Μία ηθική κοινωνία πρέπει να προσπαθεί να διατηρεί τον αυτοσεβασμό των πολιτών της και να τους παρέχει κάθε φυσιολογική, επαρκή, ατομική ευκαιρία για αυτοπραγμάτωση. Ένα τέτοιο πλάνο κοινωνικού επιτεύγματος θα απαιτούσε πολιτισμένη κοινωνία ανώτατης κατηγορίας. Η κοινωνική εξέλιξη πρέπει να ενθαρρύνεται από την κυβερνητική εποπτεία, η οποία ασκεί ένα ελάχιστο ρυθμιστικό έλεγχο. Καλύτερο είναι το κράτος εκείνο το οποίο περισσότερο συντονίζει και λιγότερο κυβερνά.

71:3.10 Τα ιδεώδη του κράτους πρέπει να επιτυγχάνονται δια της εξέλιξης, δια της αργής ανάπτυξης της αστικής συνείδησης, της αναγνώρισης της υποχρέωσης και προνομίου της κοινωνικής υπηρεσίας. Αρχικά οι άνθρωποι αναλαμβάνουν τα βάρη της κυβέρνησης ως καθήκον, όταν τελειώσει η διακυβέρνηση των πολιτικών ρουσφετολόγων, αλλά αργότερα επιζητούν μία τέτοια λειτουργία ως προνόμιο, ως τη μεγαλύτερη τιμή. Η κατάσταση οποιουδήποτε επιπέδου πολιτισμού απεικονίζεται πιστά από το κύρος των πολιτών του, που προσφέρονται να αποδεχθούν τις ευθύνες του κράτους.

71:3.11 Σε μία πραγματική κοινοπολιτεία το έργο διακυβέρνησης των πόλεων και των επαρχιών γίνεται από ειδικούς και διοικείται όπως ακριβώς όλες οι άλλες μορφές οικονομικών και εμπορικών σχέσεων του λαού.

71:3.12 Σε προηγμένα κράτη, η υπηρεσία προς την πολιτεία εκτιμάται ως η ύψιστη αφοσίωση των πολιτών. Η μέγιστη φιλοδοξία των πλέον συνετών και ευγενών πολιτών είναι να κερδίσουν τη δημόσια αναγνώριση, να εκλεγούν, ή να διορισθούν σε μία θέση κυβερνητικής εμπιστοσύνης και τέτοιες κυβερνήσεις προσφέρουν τις ανώτερες τιμές αναγνώρισης για υπηρεσία στους πολιτικούς και κοινωνικούς τους λειτουργούς. Οι τιμές στη συνέχεια χαρίζονται με τη σειρά στους φιλοσόφους, τους εκπαιδευτικούς, τους επιστήμονες, τους κατασκευαστές και τους στρατιωτικούς. Οι γονείς ανταμείβονται δεόντως με την

λαμπρότητα των παιδιών τους και οι αμιγώς θρησκευτικοί ηγέτες, όντας πρεσβευτές ενός πνευματικού βασιλείου λαμβάνουν την πραγματική τους ανταμοιβή σ' έναν άλλο κόσμο.

4. Ο ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

71:4.1 Η οικονομία, η κοινωνία και η κυβέρνηση πρέπει να εξελίσσονται, αν πρόκειται να διατηρηθούν. Οι στατικές συνθήκες σ' έναν εξελικτικό κόσμο είναι ενδεικτικές μααρασμού. Μόνον οι θεσμοί αυτοί που πάνε μπροστά με το ρεύμα της εξέλιξης διατηρούνται.

71:4.2 Το προοδευτικό πρόγραμμα ενός διευρυνόμενου πολιτισμού περιλαμβάνει:

71:4.3 1. Διατήρηση των ατομικών ελευθεριών.

71:4.4 2. Προστασία της οικογένειας.

71:4.5 3. Προώθηση της οικονομικής ασφάλειας.

71:4.6 4. Πρόληψη των ασθενειών.

71:4.7 5. Αναγκαστική εκπαίδευση.

71:4.8 6. Αναγκαστική απασχόληση.

71:4.9 7. Επωφελή αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου.

71:4.10 8. Φροντίδα για τους αναξιοπαθείς.

71:4.11 9. Βελτίωση της φυλής.

71:4.12 10. Προώθηση της επιστήμης και της τέχνης.

71:4.13 11. Προώθηση της φιλοσοφίας – σοφία.

71:4.14 12. Αύξηση της κοσμικής ενόρασης – πνευματικότητα.

71:4.15 Και η πρόοδος αυτή στην τέχνη του πολιτισμού οδηγεί κατ' ευθείαν στην πραγμάτωση των ανώτατων ανθρώπινων και θείων στόχων των προσπαθειών των θνητών – το κοινωνικό επίτευγμα της συναδέλφωσης των ανθρώπων και της συνειδητοποίησης του Θεού από το άτομο, η οποία αποκαλύπτεται στην υπέρτατη επιθυμία του κάθε ατόμου να κάνει το θέλημα του Πατέρα εν ουρανοίς.

71:4.16 Η εμφάνιση της γνήσιας αδελφοσύνης σημαίνει ότι έχει επέλθει κοινωνική ευρυθμία στην οποία όλοι οι άνθρωποι ευαρεστούνται να φέρουν ο ένας τα βάρη του άλλου. Πραγματικά επιθυμούν να εφαρμόσουν το χρυσό κανόνα. Μία τέτοια ιδανική κοινωνία, όμως, δεν μπορεί να επιτευχθεί όταν είτε οι αδύναμοι, είτε οι άνομοι περιμένουν να αποκομίσουν αθέμιτα και ανόσια πλεονεκτήματα έναντι εκείνων οι οποίοι κυρίως ωθούνται από αφοσίωση στην υπηρεσία της αλήθειας, της ομορφιάς και της καλοσύνης. Σε μία τέτοια κατάσταση ένας μόνο δρόμος είναι σωστός: Οι «χρυσοί κυβερνήτες» μπορούν να ιδρύσουν μία προοδευτική κοινωνία στην οποία να ζουν σύμφωνα με τα ιδανικά τους, ενώ διατηρούν μια επαρκή άμυνα έναντι των συντρόφων τους που ζουν στο σκοτάδι και που μπορεί να προσπαθήσουν είτε να εκμεταλλευθούν την παθητική τους στάση, η να καταστρέψουν τον προοδεύοντα πολιτισμό τους.

71:4.17 Ο ιδεαλισμός δεν μπορεί ποτέ να επιζήσει σ' έναν εξελισσόμενο πλανήτη αν οι ιδεαλιστές κάθε γενιάς επιτρέπουν στους εαυτούς τους να εξολοθρεύονται από τις κατώτερες τάξεις της ανθρωπότητας. Και εδώ είναι η μεγαλύτερη δοκιμασία του ιδεαλισμού: Μπορεί μία προηγμένη κοινωνία να διατηρήσει τη στρατιωτική ετοιμότητα που τη διασφαλίζει από κάθε επίθεση εκ μέρους των φιλοπόλεμων γειτόνων της, χωρίς να

υποπέσει στον πειρασμό να χρησιμοποιήσει τη στρατιωτική αυτή δύναμη σε επιθετικές επιχειρήσεις εναντίον άλλων λαών, με σκοπό το ιδιοτελές κέρδος, ή την εθνική επέκταση. Η επιβίωση του έθνους απαιτεί ετοιμότητα και ο θρησκευτικός ιδεαλισμός, μόνος του, μπορεί να αποτρέψει τον εξευτελισμό της επέκτασης σε επίθεση. Μόνο η αγάπη, η συναδέλφωση, μπορούν να αποτρέψουν το δυνατό από το να συνθλίψει τον αδύναμο.

5. Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

71:5.1 Ο ανταγωνισμός είναι βασικός για την κοινωνική πρόοδο, αλλά ο ανεξέλεγκτος ανταγωνισμός γεννά τη βία. Στην παρούσα κοινωνία, ο ανταγωνισμός αντικαθιστά σιγά-σιγά τον πόλεμο στο ότι προσδιορίζει τη θέση του ατόμου στην παραγωγή, ενώ επίσης αποφασίζει την επιβίωση των παραγωγικών μονάδων αυτών καθ' εαυτών. (Ο φόνος και ο πόλεμος διαφέρουν ως προς το κύρος, όσον αφορά στο πώς αντιμετωπίζονται από τα έθιμα, με το φόνο να θεωρείται παράνομος από όταν πρωτοδημιουργήθηκε η κοινωνία, ενώ ο πόλεμος δεν έχει ακόμη θεωρηθεί παράνομος από την ανθρωπότητα συνολικά.)

71:5.2 Το ιδεώδες κράτος αναλαμβάνει να συντονίσει την κοινωνική συμπεριφορά τόσο, όσο χρειάζεται για να ελαχιστοποιήσει τη βία του ατομικού ανταγωνισμού και να αποτρέψει την αδικία στην ιδιωτική πρωτοβουλία. Εδώ υπάρχει ένα μεγάλο πρόβλημα στο κράτος: Πώς μπορείτε να εγγυηθείτε την ειρήνη και την ηρεμία στην παραγωγή, να πληρώσετε τους φόρους για να ενισχύσετε τη δύναμη του κράτους και ταυτόχρονα να αποτρέψετε τη φορολογία από το να εμποδίσει την παραγωγή και να προφυλάξετε το κράτος από το να γίνει παρασιτικό, ή τυραννικό;

71:5.3 Καθ' όλη τη διάρκεια των πρώιμων χρόνων του κάθε κόσμου, ο ανταγωνισμός είναι βασικός για τον προοδευτικό πολιτισμό. Καθώς η εξέλιξη του ανθρώπου προχωρεί, η συνεργασία γίνεται όλο και περισσότερο αποτελεσματική. Σε προηγμένους πολιτισμούς η συνεργασία είναι περισσότερο αποτελεσματική από τον ανταγωνισμό. Ο πρώιμος άνθρωπος διεγείρεται από τον ανταγωνισμό. Η πρώιμη εξέλιξη χαρακτηρίζεται από την επιβίωση του βιολογικά κατάλληλου, αλλά οι μετέπειτα πολιτισμοί προάγονται καλύτερα δια της ευφυούς συνεργασίας, της γεμάτης κατανόησης συναδέλφωσης και της πνευματικής συνάφειας.

71:5.4 Πράγματι, ο ανταγωνισμός στην παραγωγή είναι εντελώς περιττός και πάρα πολύ αναποτελεσματικός, αλλά καμία απόπειρα να εξαλειφθεί αυτή η λανθασμένη οικονομική κίνηση δεν πρέπει να ενθαρρυνθεί, αν μία τέτοια ρύθμιση συνεπάγεται την ελάχιστη, έστω, ακύρωση οποιασδήποτε των βασικών ελευθεριών του ατόμου.

6. ΤΟ ΚΙΝΗΤΡΟ ΤΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ

71:6.1 Η σημερινή κερδοσκοπική οικονομία είναι καταδικασμένη εκτός εάν τα κίνητρα του κέρδους διευρυνθούν από τα κίνητρα προσφοράς υπηρεσίας. Ο ανελέητος ανταγωνισμός που βασίζεται στη στενόμυαλη ιδιοτέλεια είναι, τελικά, καταστροφικός ακόμη και για τα πράγματα εκείνα που προσπαθεί να διατηρήσει. Το αποκλειστικό και ιδιοτελές κίνητρο του κέρδους δεν συνάδει με τα Χριστιανικά ιδανικά – πολύ λιγότερο συνάδει με τη διδασκαλία του Ιησού.

71:6.2 Στην οικονομία, το κίνητρο του κέρδους είναι για το κίνητρο προσφοράς υπηρεσίας ό,τι είναι ο φόβος για την αγάπη στη θρησκεία. Το κίνητρο του κέρδους, όμως, δεν πρέπει να απαλειφθεί, ή να αφανισθεί, ξαφνικά. Κάνει πολλούς, κατά τα άλλα νωθρούς, ανθρώπους να δουλεύουν σκληρά. Δεν είναι απαραίτητο, πάντως, αυτός ο αφυπνιστής της κοινωνικής δραστηριότητας να μείνει για πάντα εγωιστικός στις επιδιώξεις του.

71:6.3 Το κίνητρο του κέρδους στις οικονομικές δραστηριότητες είναι εντελώς ποταπό και ολότελα ανάξιο μιας, προηγμένης τάξης, κοινωνίας. Παρά ταύτα, αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο καθ' όλη τη διάρκεια των πρώιμων φάσεων του πολιτισμού. Το κίνητρο του κέρδους δεν πρέπει να αφαιρείται από τον άνθρωπο, μέχρις ότου αποκτήσουν σταθερά ανώτερους τύπους μη κερδοσκοπικών κινήτρων για την οικονομική διαπάλη και την κοινωνική εξυπηρέτηση – τις υπερβατικές παροτρύνσεις της υπέρτατης σοφίας, της ενδιαφέρουσας συναδέλφωσης και της λαμπρότητας του πνευματικού επιτεύγματος.

7. Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

71:7.1 Το κράτος που διαρκεί βασίζεται στον πολιτισμό, διέπεται από ιδανικά και παροτρύνεται από την προσφορά υπηρεσίας. Ο σκοπός της εκπαίδευσης πρέπει να είναι η απόκτηση ικανοτήτων, η επιδίωξη της σοφίας, η συνειδητοποίηση του εαυτού και η κατάκτηση των πνευματικών αξιών.

71:7.2 Στο ιδανικό κράτος, η εκπαίδευση συνεχίζεται ολόκληρη τη διάρκεια της ζωής και η φιλοσοφία γίνεται, μερικές φορές, η κύρια επιδίωξη των πολιτών του. Οι πολίτες μιας τέτοιας κοινοπολιτείας επιδιώκουν τη σοφία, ως επίταξη της ενόρασης για τη σπουδαιότητα των ανθρώπινων σχέσεων, τις έννοιες της πραγματικότητας, την ευγένεια των αξιών, τους στόχους της ζωής και τη δόξα του κοσμικού πεπρωμένου.

71:7.3 Οι Ουραντιανοί πρέπει να αποκτήσουν το όραμα μιας καινούργιας και ανώτερης πολιτισμένης κοινωνίας. Η εκπαίδευση θα κάνει άλμα σε νέα επίπεδα αξιών, με την πάροδο του, καθαρά κερδοσκοπικών κινήτρων, οικονομικού συστήματος. Η οικονομία έχει παραμείνει για πάρα πολύ καιρό τοπικιστική, μιλιταριστική, εγωιστική και καιροσκοπική. Πρέπει τελικά να γίνει παγκόσμια, ιδεαλιστική, να αποκτήσει αυτοσυνείδηση και κοσμική αντίληψη.

71:7.4 Η εκπαίδευση πέρασε πρόσφατα από τον έλεγχο του κλήρου σ' εκείνον των δικηγόρων και των επιχειρηματιών. Πρέπει, τελικά, να δοθεί στους φιλοσόφους και τους επιστήμονες. Οι δάσκαλοι πρέπει να γίνουν υπάρξεις ελεύθερες, πραγματικοί ηγέτες, μέχρι του σημείου που η φιλοσοφία, η αναζήτηση της σοφίας, μπορεί να καταστεί η κύρια εκπαιδευτική επιδίωξη.

71:7.5 Η εκπαίδευση αποτελεί σκοπό ζωής. Πρέπει να συνεχίζεται καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής, έτσι ώστε η ανθρωπότητα να μπορέσει σταδιακά να βιώσει τα ανελισσόμενα επίπεδα της σοφίας των θνητών, τα οποία είναι:

71:7.61. Η γνώση των πραγμάτων.

71:7.72. Η συνειδητοποίηση των εννοιών.

71:7.83. Η εκτίμηση των αξιών.

71:7.94. Η ευγένεια της εργασίας – το καθήκον.

71:7.105. Το κίνητρο των στόχων – η ηθική αντίληψη.

71:7.116. Η αγάπη για την προσφορά υπηρεσίας – ο χαρακτήρας.

71:7.127. Η κοσμική ενόραση – η ικανότητα να διακρίνει κανείς το πνεύμα.

71:7.13 Και τότε, δια των επιτευγμάτων αυτών, πολλοί θα ανέλθουν στο ανώτατο για τους θνητούς σημείο του διανοητικού επιτεύγματος, τη συνειδητοποίηση του Θεού.

8. Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

71:8.1 Το μοναδικό σεβαστό χαρακτηριστικό οποιασδήποτε ανθρώπινης κυβέρνησης είναι η διαίρεση του κράτους σε τρεις χώρους εκτελεστικής, νομοθετικής και δικαστικής εξουσίας. Το σύμπαν διοικείται σύμφωνα με ένα παρόμοιο σχέδιο διαχωρισμού λειτουργιών και εξουσίας. Πέραν αυτής της θείας άποψης για τον αποτελεσματικό κοινωνικό συντονισμό, ή την πολιτική κυβέρνηση, ελάχιστη σημασία έχει το ποια μορφή κράτους θα επιλέξει ένας λαός να έχει, με την προϋπόθεση ότι οι πολίτες εξελίσσονται πάντα προς τον στόχο του αυξημένου αυτοελέγχου και της περισσότερης κοινωνικής προσφοράς. Η διανοητική ικανότητα η οικονομική σύνεση, η κοινωνική εξυπνάδα και η ηθική καρτερία ενός λαού, όλα ανακλώνται πιστά στο κράτος.

71:8.2 Η εξέλιξη του κράτους απαιτεί πρόοδο, από το ένα επίπεδο στο άλλο, ως εξής:

71:8.31. Τη δημιουργία μιας τρίπτυχης κυβέρνησης με εκτελεστικό, νομοθετικό και δικαστικό κλάδο.

71:8.42. Την ελευθερία των κοινωνικών, πολιτικών και θρησκευτικών δραστηριοτήτων.

71:8.53. Την κατάλυση όλων των μορφών της σκλαβιάς και της ανθρώπινης δουλείας.

71:8.64. Την ικανότητα των πολιτών να ελέγχουν την επιβολή των φόρων.

71:8.75. Την ίδρυση παγκόσμιας εκπαίδευσης – μάθησης που να αρχίζει στην κούνια και να τελειώνει στο μνήμα.

71:8.86. Τον σωστό συντονισμό μεταξύ τοπικής και εθνικής κυβέρνησης.

71:8.97. Την υπόθαλψη των επιστημών και το θρίαμβο επί των ασθενειών.

71:8.108. Τη δέουσα αναγνώριση της ισότητας των φύλων και τη συντονισμένη δραστηριοποίηση ανδρών και γυναικών στο σπίτι, στο σχολείο και την εκκλησία, με εξειδίκευση των γυναικών στην παραγωγή και την κυβέρνηση.

71:8.119. Την απάλειψη της επίπονης σκλαβιάς εξ αιτίας των μηχανικών εφευρέσεων και την συνακόλουθη βαθιά γνώση της μηχανικής εποχής.

71:8.1210. Τη νίκη επί των διαλέκτων - το θρίαμβο μιας παγκόσμιας γλώσσας.

71:8.1311. Το τέλος του πολέμου – τη διεθνή επιδίκαση εθνικών και φυλετικών διαφορών από δικαστήρια που θα αποτελούνται από τα κράτη κάθε ηπείρου και θα προεδρεύονται από ένα ανώτατο πλανητικό δικαστήριο, το οποίο θα στελεχώνεται αυτόματα από τους κατά περιόδους παραιτούμενους επικεφαλής των ηπειρωτικών δικαστηρίων. Τα δικαστήρια των ηπείρων ασκούν εξουσία. Τα παγκόσμια δικαστήρια είναι συμβουλευτικά – ηθικά.

71:8.1412. Την παγκόσμια τάση επιδίωξης της σοφίας – την έξαρση της φιλοσοφίας. Την εξέλιξη ενός παγκόσμιου έθνους, που θα προαναγγέλλει την είσοδο του πλανήτη στις πρώιμες φάσεις της παγίωσης στο φως και τη ζωή.

71:8.15 Αυτές είναι οι προϋποθέσεις μιας προοδευτικής κυβέρνησης και τα γνωρίσματα μιας ιδανικής πολιτείας. Η Ουράντια βρίσκεται μακράν της πραγμάτωσης αυτών των ανώτερων ιδανικών, αλλά οι πολιτισμένες φυλές έχουν κάνει μία αρχή – η ανθρωπότητα προχωρεί προς τα ανώτερα εξελικτικά πεπρωμένα.

71:8.16 [Υποστηρίχθηκε από έναν Μελχισεδέκ του Νέβαδον.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 72

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ Σ' ΕΝΑ ΓΕΙΤΟΝΙΚΟ ΠΛΑΝΗΤΗ

72:0.1 Με την άδεια του Λείναφορτζ και την έγκριση των Μέγιστων της Εντέντια, είμαι εξουσιοδοτημένος να σας αφηγηθώ κάτι από την κοινωνική, ηθική και πολιτική ζωή της πλέον προηγμένης ανθρώπινης φυλής η οποία ζει σ' έναν όχι πολύ μακρινό πλανήτη, που ανήκει στο σύστημα της Σατάνια.

72:0.2 Απ' όλους τους κόσμους της Σατάνια οι οποίοι απομονώθηκαν εξ αιτίας της συμμετοχής τους στην εξέγερση του Εωσφόρου, ο πλανήτης αυτός έχει βιώσει μία ιστορία η οποία μοιάζει πολύ μ' εκείνη της Ουράντια. Η ομοιότητα των δύο σφαιρών αναμφίβολα εξηγεί το γιατί μου δόθηκε η άδεια για κάνω την εξαιρετική αυτή παρουσίαση, αφού είναι εντελώς ασύνηθες για τους κυβερνήτες του συστήματος να συναινούν στην εξιστόρηση σ' έναν πλανήτη των θεμάτων ενός άλλου.

72:0.3 Ο πλανήτης αυτός, όπως ακριβώς η Ουράντια, εκμαυλίστηκε εξ αιτίας της απιστίας του Πλανητικού του Πρίγκιπα που συνδέθηκε με την εξέγερση του Εωσφόρου. Υποδέχθηκε έναν Υλικό Υιό λίγο μετά την άφιξη του Αδάμ στην Ουράντια και ο Υιός αυτός επίσης περιέπεσε σε σφάλμα, αφήνοντας τη σφαίρα απομονωμένη, αφού κανείς Υιός Μάγιστρος δεν επεφοίτησε ποτέ στις θνητές της φυλές.

1. ΤΟ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΕΘΝΟΣ

72:1.1 Παρ' όλα αυτά τα πλανητικά μειονεκτήματα, ένας πραγματικά ανώτερος πολιτισμός αναπτύσσεται σε μια απομονωμένη ήπειρο, στο μέγεθος περίπου της Αυστραλίας. Το έθνος αυτό αριθμεί περίπου 140 εκατομμύρια. Ο λαός του είναι μια μικτή φυλή, με δεσπόζουσες την γαλάζια και την κίτρινη, ο οποίος διαθέτει ένα μεγαλύτερο ποσοστό της ιώδους φυλής, από όσο η επονομαζόμενη λευκή φυλή της Ουράντια. Οι διαφορετικές αυτές φυλές δεν έχουν ακόμη αναμιχθεί πλήρως, αλλά είναι αδελφωμένες και διατηρούν κοινωνικές σχέσεις σε αρκετά αποδεκτό βαθμό. Η μέση διάρκεια της ζωής στην ήπειρο αυτή είναι τώρα ενενήντα χρόνια, δεκαπέντε τοις εκατό μεγαλύτερη από εκείνη οποιοδήποτε άλλου λαού στον πλανήτη.

72:1.2 Ο βιομηχανικός μηχανισμός του έθνους αυτού απολαμβάνει ένα αδιαφιλονίκητο, μεγάλο πλεονέκτημα το οποίο πηγάζει από τη μοναδική τοπογραφία της ηπείρου. Τα ψηλά βουνά, στα οποία δυνατές βροχές πέφτουν οκτώ μήνες το χρόνο, βρίσκονται στο κέντρο ακριβώς της χώρας. Η φυσική αυτή τοποθέτηση ευνοεί τη χρήση της δύναμης του νερού και διευκολύνει τα μέγιστα την άρδευση του πλέον ξηρού δυτικού τμήματος της ηπείρου.

72:1.3 Οι λαοί αυτοί είναι αυτοσυντήρητοι, δηλαδή, μπορούν να ζουν ανεπιόριστα χωρίς να εισάγουν τίποτε από τα γειτονικά έθνη. Οι φυσικοί τους πόροι είναι άφθονοι, ενώ με επιστημονικές τεχνικές έχουν μάθει πώς να εξισορροπούν τις ελλείψεις τους στα βασικά της ζωής. Απολαμβάνουν ένα ζωηρό εσωτερικό εμπόριο, αλλά έχουν ελάχιστες εμπορικές σχέσεις με το εξωτερικό, εξ αιτίας της επικρατούσας εχθρότητας των λιγότερο προοδευτικών γειτόνων τους.

72:1.4 Το ηπειρωτικό αυτό έθνος, γενικά, ακολούθησε την εξελικτική τάση του πλανήτη: Η εξέλιξη από το στάδιο της φυλής έως την εμφάνιση ισχυρών κυβερνητών και βασιλέων απαίτησε χιλιάδες χρόνια. Τους απόλυτους μονάρχες διαδέχθηκαν πολλές διαφορετικές κατηγορίες κυβερνήσεων – θνησιγενείς δημοκρατίες, κομμουνιστικά κράτη και δικτάτορες ήλθαν και πέρασαν σε μια ατέλειωτη αφθονία. Η ανάπτυξη αυτή συνεχίστηκε έως πεντακόσια, περίπου, χρόνια πριν, όταν, σε μία περίοδο πολιτικού αναβρασμού, ένας από τους ισχυρούς δικτάτορες της τριανδρίας που κυβερνούσε το έθνος υπέστη μια βαθιά αλλαγή. Προσφέρθηκε να παραιτηθεί, υπό τον όρο ότι ο ένας από τους άλλους κυβερνήτες,

ο κατώτερος των υπολοίπων δύο θα εγκατέλειπε, επίσης, τη δικτατορία του. Έτσι, η κυριαρχία της ηπείρου πέρασε στα χέρια ενός κυβερνήτη. Η ενωμένη πολιτεία προόδευσε υπό την ισχυρά μοναρχική κυβέρνηση για περισσότερα από εκατό χρόνια, κατά τη διάρκεια των οποίων αναπτύχθηκε ένα πανίσχυρο σύνταγμα ελευθερίας.

72:1.5 Η μετέπειτα μετάβαση από τη μοναρχία σε ένα είδος κυβέρνησης των αντιπροσώπων ήταν σταδιακή, με τους βασιλείς να παραμένουν ως απλές κοινωνικές, ή συναισθηματικές μορφές και τελικά να εξαφανίζονται όταν οι άρρενες απόγονοί τους πέθαναν. Η παρούσα δημοκρατία υφίσταται τώρα ακριβώς διακόσια χρόνια, στη διάρκεια των οποίων γίνεται συνεχής πρόοδος προς την κατεύθυνση των κυβερνητικών τεχνικών οι οποίες πρόκειται να εξιστορηθούν, με τις τελευταίες εξελίξεις στους χώρους της βιομηχανίας και της πολιτικής να έχουν γίνει κατά τα τελευταία δέκα χρόνια.

2. Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

72:2.1 Το ηπειρωτικό αυτό έθνος έχει, πλέον, μία κυβέρνηση αντιπροσώπων με μία πρωτεύουσα που βρίσκεται στο κέντρο του. Η κεντρική κυβέρνηση συνίσταται σε μία ισχυρή ομοσπονδία εκατό, ανεξάρτητων, συγκριτικά, πολιτειών. Οι πολιτείες αυτές εκλέγουν τους κυβερνήτες και τους νομοθέτες τους για δέκα χρόνια και ουδείς δικαιούται να επανεκλεγεί. Οι πολιτειακοί δικαστές διορίζονται ισόβια από τους κυβερνήτες και επικυρώνονται από τα νομοθετικά σώματα, τα οποία αποτελούνται από έναν αντιπρόσωπο για κάθε εκατό χιλιάδες πολιτών.

72:2.2 Υπάρχουν πέντε διαφορετικοί τύποι μητροπολιτικής κυβέρνησης, αναλόγως του μεγέθους της πόλης, αλλά καμία πόλη δεν επιτρέπεται να έχει περισσότερους από ένα εκατομμύριο κατοίκους. Συνολικά, αυτά τα δημοτικά κυβερνητικά σχήματα είναι πολύ απλά, άμεσα και οικονομικά. Οι λίγοι αξιωματούχοι της διοίκησης της πόλης ανευρίσκονται με προσοχή μεταξύ των ανώτερων τύπων των πολιτών.

72:2.3 Η ομοσπονδιακή κυβέρνηση περιλαμβάνει τρεις ισότιμους τομείς: τον εκτελεστικό, το νομοθετικό και το δικαστικό. Ο ομοσπονδιακός κυβερνήτης εκλέγεται κάθε έξι χρόνια με γενική τοπική ψηφοφορία. Δεν δικαιούται να επανεκλεγεί, εκτός εάν τούτο αιτηθεί από εβδομήντα πέντε, τουλάχιστον, πολιτειακά νομοθετικά σώματα, τα οποία συνταυτίζονται με τους αντίστοιχους κυβερνήτες των πολιτειών, αλλά μόνο για μία φορά. Ενημερώνεται από ένα υπερ-υπουργείο, αποτελούμενο από όλους τους εν ζωή τέως ομοσπονδιακούς κυβερνήτες.

72:2.4 Το νομοθετικό τμήμα περιλαμβάνει τρεις συνελεύσεις:

72:2.5 1. Η *ανώτερη συνέλευση* εκλέγεται από βιομηχανικούς εργάτες, επαγγελματίες, γεωργούς, αλλά και άλλες ομάδες εργαζομένων οι οποίοι ψηφίζουν σύμφωνα με τις οικονομικές συνθήκες.

72:2.6 2. Η *κατώτερη συνέλευση* εκλέγεται από ορισμένες κοινωνικές οργανώσεις οι οποίες περιλαμβάνουν τις κοινωνικές, πολιτικές και φιλοσοφικές ομάδες οι οποίες δεν περικλείονται στη βιομηχανία, ή τα επαγγέλματα. Όλοι οι ευυπόληπτοι πολίτες συμμετέχουν στην εκλογή και των δύο τάξεων των αντιπροσώπων, αλλά ομαδοποιούνται διαφορετικά, αναλόγως του εάν η εκλογή αφορά στην ανώτερη, ή κατώτερη συνέλευση.

72:2.7 3. Η *τρίτη συνέλευση* - οι γηραιότεροι κυβερνητικοί – περιλαμβάνει τους παλαίμαχους της αστικής υπηρεσίας και περικλείει πολλά εξέχοντα άτομα τα οποία διορίζονται από τον ομοσπονδιακό κυβερνήτη, από τους περιφερειακούς (υποομοσπονδιακούς) διοικητές, από τον

προϊστάμενο του ανώτατου δικαστηρίου, καθώς και από τους προεδρεύοντες αξιωματούχους του ενός εκ των δύο άλλων νομοθετικών συνελεύσεων. Το κλιμάκιο αυτό περιορίζεται σε εκατό μέλη και τα μέλη αυτά εκλέγονται με πράξη της πλειονότητας των ίδιων των γηραιότερων πολιτειακών παραγόντων. Η ιδιότητα του μέλους είναι ισόβια και όταν υπάρχουν χρεώουσες θέσεις, εκλέγεται με τον δέοντα τρόπο το πρόσωπο εκείνο το οποίο συγκεντρώνει τη μεγαλύτερη ψηφοφορία από τη λίστα των υποψηφίων. Το αντικείμενο του σώματος αυτού είναι καθαρά συμβουλευτικό, αποτελεί, ωστόσο, ισχυρό ρυθμιστή της κοινής γνώμης και ασκεί μεγάλη επιρροή σε όλους τους κλάδους της κυβέρνησης.

72:2.8 Πολύ μεγάλο μέρος του ομοσπονδιακού διοικητικού έργου επιτελείται από τις δέκα περιφερειακές (υποομοσπονδιακές) εξουσίες, κάθε μία από τις οποίες συνίσταται στη συνεργασία δέκα πολιτειών. Αυτές οι περιφερειακές υποδιαιρέσεις είναι καθ' ολοκληρίαν εκτελεστικές και διοικητικές, μη έχοντας ούτε νομοθετικές, ούτε δικαστικές λειτουργίες. Οι δέκα περιφερειακοί διοικητές είναι διορισμένοι προσωπικά από τον ομοσπονδιακό κυβερνήτη και ο χρόνος υπηρεσίας τους είναι ταυτόχρονος με το χρόνο της δικής του – έξι χρόνια. Το ομοσπονδιακό ανώτατο δικαστήριο εγκρίνει το διορισμό αυτών των δέκα περιφερειακών διοικητών και, ενώ μπορεί να μην επαναδιορισθούν, ο αποχωρών διοικητής γίνεται αυτόματα συνεργάτης και σύμβουλος του διαδόχου του. Κατά τα λοιπά, οι περιφερειακοί αυτοί προϊστάμενοι επιλέγουν τα υπουργεία τους που αποτελούνται από διοικητικούς αξιωματούχους.

72:2.9 Το έθνος αυτό διαθέτει δύο μείζονα δικαστικά συστήματα – τα νομικά δικαστήρια και τα κοινωνικο-οικονομικά δικαστήρια. Τα νομικά δικαστήρια λειτουργούν στα ακόλουθα τρία επίπεδα:

72:2.10 1. *Τα ελάσσονα δικαστήρια* δημοτικής και τοπικής δικαιοδοσίας, οι αποφάσεις των οποίων μπορούν να εφεσιβληθούν στα ανώτατα πολιτειακά δικαστήρια.

72:2.11 2. *Τα πολιτειακά, ανώτατα δικαστήρια*, οι αποφάσεις των οποίων είναι τελεσίδικες για όλα τα θέματα τα οποία δεν εμπλέκουν την ομοσπονδιακή κυβέρνηση, ή δεν θέτουν σε κίνδυνο τα δίκαια και την ελευθερία των πολιτών.

72:2.12 3. *Το ομοσπονδιακό ανώτατο δικαστήριο* – το ανώτατο δικαστήριο για την εκδίκαση των εθνικών διενέξεων και των εφεσίβλητων υποθέσεων οι οποίες προέρχονται από τα πολιτειακά δικαστήρια. Το ανώτατο αυτό δικαστήριο αποτελείται από δώδεκα άνδρες άνω των σαράντα και κάτω των εβδομήντα πέντε ετών, οι οποίοι έχουν υπηρετήσει δύο, ή περισσότερα χρόνια σε ένα πολιτειακό δικαστήριο και έχουν διορισθεί στην υψηλή αυτή θέση από τον ομοσπονδιακό κυβερνήτη, με την έγκριση της πλειονότητας του υπερυπουργείου και της τρίτης συνέλευσης του νομοθετικού σώματος. Όλες οι αποφάσεις αυτού του ανώτατου δικαστικού σώματος απαιτούν την ψήφο τουλάχιστον των δύο τρίτων.

72:2.13 Τα κοινωνικο-οικονομικά δικαστήρια λειτουργούν στις εξής τρεις υποδιαιρέσεις:

72:2.14 1. *Τα γονικά δικαστήρια*, τα σχετιζόμενα με τους νομοθετικούς και εκτελεστικούς τομείς του οικογενειακού και κοινωνικού συστήματος.

72:2.15 2. *Τα εκπαιδευτικά δικαστήρια* – τα δικαστικά σώματα τα οποία συνδέονται με τα πολιτειακά και περιφερειακά συστήματα των σχολείων και σχετίζονται με τους εκτελεστικούς και νομοθετικούς κλάδους του εκπαιδευτικού διοικητικού μηχανισμού.

72:2.163. Τα εργατικά δικαστήρια – τα δικαιοδοτικά εργαστήρια στα οποία έχει δοθεί πλήρης εξουσία για τη ρύθμιση όλων των οικονομικών διαφωνιών.

72:2.17 Το ανώτατο ομοσπονδιακό δικαστήριο δεν εκδικάζει κοινωνικο-οικονομικές υποθέσεις εκτός εκείνων που έλαβαν την ψήφο των τριών τετάρτων του τρίτου νομοθετικού κλάδου της εθνικής κυβέρνησης, της συνέλευσης των γηραιότερων κυβερνητικών. Κατά τα άλλα, όλες οι αποφάσεις των γονικών, εκπαιδευτικών και εργατικών δικαστηρίων είναι τελεσίδικες.

3. Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΖΩΗ

72:3.1 Στην ήπειρο αυτή είναι παράνομο για δύο οικογένειες να ζουν κάτω από την ίδια στέγη. Και εφ' όσον η ομαδική κατοίκηση έχει τεθεί εκτός νόμου, οι περισσότεροι τύποι κτιρίων με διαμερίσματα έχουν κατεδαφιστεί. Οι ανύπανδροι, ωστόσο, εξακολουθούν να ζουν σε λέσχες, ξενοδοχεία και άλλες ομαδικές κατοικίες. Το μικρότερο οικόπεδο που επιτρέπεται πρέπει να διαθέτει 15000 τετραγωνικά μέτρα γης. Το σύνολο της γης, αλλά και οι άλλες ιδιοκτησίες που χρησιμοποιούνται για κατοικία απαλλάσσονται από τη φορολογία, για εκτάσεις έως και δέκα φορές μεγαλύτερες του ελάχιστου μεριδίου κατοικίας.

72:3.2 Η οικογενειακή ζωή του λαού αυτού βελτιώθηκε πολύ κατά τον τελευταίο αιώνα. Η φοίτηση των γονέων, των πατέρων αλλά και των μητέρων, στα γονικά σχολεία είναι υποχρεωτική. Ακόμη και οι γεωργοί, που διαμένουν σε μικρούς οικισμούς επιτελούν το έργο αυτό δι' αλληλογραφίας, πηγαίνοντας στα γειτονικά κέντρα προφορικής διδασκαλίας μία φορά κάθε δέκα ημέρες – κάθε δύο εβδομάδες, αφού ακολουθούν εβδομάδα των πέντε ημερών.

72:3.3 Ο μέσος αριθμός των παιδιών σε κάθε οικογένεια είναι πέντε και όλα βρίσκονται υπό τον πλήρη έλεγχο των γονέων τους, ή, σε περίπτωση θανάτου του ενός, ή και των δύο, υπό τον έλεγχο των κηδεμόνων οι οποίοι ορίζονται από τα γονικά δικαστήρια. Θεωρείται μεγάλη τιμή για μια οικογένεια το να της απονεμηθεί η κηδεμονία ενός παιδιού ορφανού και από τους δύο γονείς. Διαγωνιστικές εξετάσεις γίνονται μεταξύ των γονέων και το ορφανό ανατίθεται στην οικογένεια εκείνων που επιδεικνύουν τα καλύτερα γονικά πιστοποιητικά.

72:3.4 Ο λαός αυτός θεωρεί την οικογένεια ως το βασικό θεσμό του πολιτισμού του. Προσδοκάται ότι το πολυτιμότερο μέρος της εκπαίδευσης ενός παιδιού και της άσκησης του χαρακτήρα του θα εξασφαλισθεί από τους γονείς, στο σπίτι, ενώ οι πατέρες αφιερώνουν τόση, σχεδόν, προσοχή στην καλλιέργεια ενός παιδιού, όση και οι μητέρες.

72:3.5 Ολόκληρη η σεξουαλική διαπαιδαγώγηση γίνεται στο σπίτι από τους γονείς, ή από νόμιμους κηδεμόνες. Η διδασκαλία των ηθών προσφέρεται από διδάσκαλους κατά τη διάρκεια των περιόδων αναπαύσεως στα σχολικά εργαστήρια, αλλά δεν συμβαίνει το ίδιο και με τη θρησκευτική διδασκαλία, η οποία θεωρείται ότι είναι αποκλειστικό προνόμιο των γονιών, εφ' όσον η θρησκεία θεωρείται αναπόσπαστο μέρος της οικογενειακής ζωής. Η αμιγώς θρησκευτική διδασκαλία γίνεται δημόσια μόνο στους ναούς της φιλοσοφίας. Δεν έχουν δημιουργηθεί τέτοια αποκλειστικά θρησκευτικά ιδρύματα, όπως είναι οι εκκλησίες της Ουράντια, για το λαό αυτό. Σύμφωνα με τη φιλοσοφία τους, θρησκεία είναι ο αγώνας να γνωρίσει κανείς το Θεό και να εκδηλώσει την αγάπη προς τον πλησίον δια της υπηρεσίας του προς αυτόν, τούτο όμως δεν αποτελεί την τυπική θρησκευτική κατάσταση των άλλων εθνών του πλανήτη. Η θρησκεία είναι ένα τόσο αποκλειστικό οικογενειακό θέμα για το λαό αυτό, ώστε δεν υπάρχουν δημόσιοι χώροι αφιερωμένοι αποκλειστικά σε θρησκευτικές συγκεντρώσεις. Από πολιτικής πλευράς, η εκκλησία και η πολιτεία, όπως συνηθίζουν να

λένε οι Ουραντιανοί, είναι εντελώς ξεχωριστές, υπάρχει, ωστόσο, μία περίεργη υπέρθεση της θρησκείας και της φιλοσοφίας.

72:3.6 Μέχρι πριν είκοσι χρόνια οι πνευματικοί διδάσκαλοι (που μπορούν να συγκριθούν με τους πάστορες της Ουράντια), οι οποίοι επισκέπτονται κάθε οικογένεια περιοδικά για να εξετάσουν τα παιδιά και να βεβαιωθούν ότι έχουν κατάλληλα διδαχθεί από τους γονείς τους, βρίσκονταν υπό κυβερνητική εποπτεία. Οι πνευματικοί αυτοί σύμβουλοι και εξεταστές είναι τώρα υπό τη διεύθυνση ενός νεοδημιουργηθέντος Ιδρύματος Πνευματικής Προόδου, ενός ιδρύματος το οποίο υποστηρίζεται από εθελοντικές εισφορές. Το ίδρυμα αυτό πιθανόν να μην εξελιχθεί περαιτέρω, έως και μετά την άφιξη ενός εκ του Παραδείσου Μάγιστρου Υιού.

72:3.7 Τα παιδιά παραμένουν νομικά υποκείμενα στους γονείς τους μέχρις ότου γίνουν δέκα πέντε χρονών, οπότε λαμβάνει χώρα η πρώτη μύηση στην αστική ευθύνη. Μετά από αυτό, κάθε πέντε χρόνια, για πέντε διαδοχικές περιόδους γίνονται παρόμοιες δημόσιες ασκήσεις για ομάδες τέτοιας ηλικίας, κατά τις οποίες οι υποχρεώσεις προς τους γονείς ελαττώνονται, ενώ νέες αστικές και κοινωνικές ευθύνες προς την πολιτεία αναλαμβάνονται. Η ψηφοφορία απονέμεται στα είκοσι, το δικαίωμα γάμου χωρίς την γονική συναίνεση δεν δίδεται μέχρι τα είκοσι πέντε και τα παιδιά πρέπει να εγκαταλείψουν το σπίτι μόλις φθάσουν την ηλικία των τριάντα.

72:3.8 Οι νόμοι που αφορούν στο γάμο και το διαζύγιο είναι ομοιόμορφοι σ' ολόκληρο το έθνος. Ο γάμος πριν τα είκοσι – την ηλικία της πολιτικής απελευθέρωσης – δεν επιτρέπεται. Άδεια γάμου δίδεται μόνο μετά από αναγγελία πρόθεσης ένα χρόνο πριν και αφού τόσο η νύφη όσο και ο γαμπρός παρουσιάσουν πιστοποιητικά τα οποία να δηλώνουν ότι έχουν δεόντως διδαχθεί στα γονικά σχολεία τα σχετικά με τις ευθύνες της έγγαμης ζωής.

72:3.9 Οι νόμοι που αφορούν στο διαζύγιο είναι κάπως χαλαροί, οι αποφάσεις, όμως, για τη διάζευξη μπορεί να μην εκδοθούν έως και ένα χρόνο από όταν καταγραφεί η αίτηση – και ο χρόνος στον πλανήτη αυτόν είναι σημαντικά μεγαλύτερος από όσο στην Ουράντια. Παρά τους εύκολους για το διαζύγιο νόμοι τους, η παρούσα αναλογία των διαζυγίων είναι μόνο το ένα δέκατο εκείνων των πολιτισμένων φυλών της Ουράντια.

4. ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

72:4.1 Το εκπαιδευτικό σύστημα αυτού του έθνους είναι υποχρεωτικό και μικτό στα προ του κολεγίου σχολεία, τα οποία ο μαθητής παρακολουθεί από τα πέντε έως τα δεκαοκτώ. Τα σχολεία αυτά είναι απέραντα διαφορετικά από εκείνα της Ουράντια. Δεν υπάρχουν αίθουσες μαθημάτων, μόνο ένα θέμα μελετάται κάθε φορά και μετά τα τρία πρώτα χρόνια, όλοι οι μαθητές γίνονται βοηθοί διδάσκαλοι καθοδηγώντας εκείνους που βρίσκονται σε κατώτερες τάξεις. Τα βιβλία χρησιμοποιούνται μόνο για να εξασφαλίσουν πληροφορίες οι οποίες θα βοηθήσουν στην επίλυση των προβλημάτων που ανακύπτουν στα σχολικά εργαστήρια και τα σχολικά συγκροτήματα. Μεγάλο μέρος των επίπλων που χρησιμοποιούνται στην ήπειρο, όπως επίσης και οι πολλές μηχανικές συσκευές – τούτη είναι μια λαμπρή εποχή ανακαλύψεων και μηχανοποίησης – φτιάχνονται στα εργαστήρια αυτά. Δίπλα σε κάθε εργαστήριο υπάρχει μία βασική βιβλιοθήκη όπου ο μαθητής μπορεί να συμβουλευθεί τα απαραίτητα σχετικά βιβλία. Η γεωργία και η κτηνοτροφία διδάσκονται επίσης καθ' όλη τη διάρκεια της εκπαιδευτικής περιόδου στα εκτεταμένα αγροκτήματα που συνορεύουν με κάθε τοπικό σχολείο.

72:4.2 Οι διανοητικά καθυστερημένοι ασκούνται μόνο στη γεωργία και την κτηνοτροφία και παραδίδονται δια βίου σε ειδικές κηδεμονικές αποικίες, όπου διαχωρίζονται αναλόγως του

φύλου για να αποφευχθεί η πιθανότητα να γίνουν γονείς, κάτι που απαγορεύεται σε όλους τους κατώτερους του κανονικού ανθρώπους. Τα περιοριστικά αυτά μέτρα είναι σε λειτουργία για εβδομήντα πέντε χρόνια. Οι αποφάσεις εγκλεισμού μεταβιβάζονται από τα γονικά δικαστήρια.

72:4.3 Όλοι παίρνουν ένα μήνα διακοπές το χρόνο. Τα προκολεγιακά σχολεία λειτουργούν για εννέα μήνες στους δέκα, με τις διακοπές να περνούν με τους γονείς, ή τους φίλους σε ταξίδια. Τα ταξίδια αυτά αποτελούν μέρος του προγράμματος εκπαίδευσης ενηλίκων και συνεχίζονται σ' ολόκληρη τη διάρκεια της ζωής, ενώ τα χρήματα που απαιτούνται για την αντιμετώπιση των εξόδων αυτών συγκεντρώνονται με τις ίδιες μεθόδους οι οποίες εφαρμόζονται για την ασφάλιση γήρατος.

72:4.4 Το ένα τέταρτο του σχολικού χρόνου αφιερώνεται στο παιγνίδι – στα ανταγωνιστικά αθλήματα – με τους μαθητές να προχωρούν στους αγώνες αυτούς από το τοπικό επίπεδο, στο πολιτειακό και περιφερειακό, ως τους εθνικούς αγώνες επιδεξιότητας και γενναιότητας. Ωσαύτως, ρητορικοί και μουσικοί διαγωνισμοί, όπως επίσης διαγωνισμοί στην επιστήμη και τη φιλοσοφία, απορροφούν την προσοχή των μαθητών, από τις κατώτερες κοινωνικές τάξεις, ως τους διαγωνισμούς για τα κρατικά βραβεία.

72:4.5 Η διοίκηση των σχολείων είναι πανομοιότυπη της εθνικής κυβέρνησης, με τους τρεις συσχετιζόμενους κλάδους της και το διδακτικό προσωπικό να λειτουργεί ως ο τρίτος, ή συμβουλευτικός νομοθετικός τομέας. Το κύριο αντικείμενο της εκπαίδευσης σ' αυτή την ήπειρο είναι το να γίνει ο κάθε μαθητής ένας αυτοσυντηρούμενος πολίτης.

72:4.6 Κάθε παιδί που αποφοιτά από το σύστημα των προκολεγιακών σχολείων είναι ένας επιδέξιος τεχνουργός. Κατόπιν αρχίζει η μελέτη των βιβλίων και η αναζήτηση των ειδικών γνώσεων, είτε στα σχολεία ενηλίκων, είτε στα κολέγια. Όταν ένας ευφυής μαθητής ολοκληρώσει την εργασία του νωρίτερα από το προγραμματισμένο, παίρνει ένα βραβείο χρόνου, καθώς και τους πόρους για να εκτελέσει κάποιο ευνοούμενο έργο δικής του επινοήσης. Ολόκληρο το εκπαιδευτικό σύστημα είναι σχεδιασμένο ώστε να διδάσκει επαρκώς τα άτομα.

5. Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

72:5.1 Η κατάσταση των εργατών του λαού αυτού μακράν απέχει των ιδανικών του. Το κεφάλαιο και η εργατική τάξη εξακολουθούν να έχουν προβλήματα, αλλά και οι δύο αρχίζουν να προσαρμόζονται στο σχέδιο ειλικρινούς συνεργασίας. Στη μοναδική αυτή ήπειρο οι εργαζόμενοι γίνονται μέτοχοι με αυξανόμενο ρυθμό σε όλες τις βιομηχανίες. Κάθε ικανός εργάτης γίνεται, αργά-αργά, ένας μικρός κεφαλαιοκράτης.

72:5.2 Ο κοινωνικός ανταγωνισμός μειώνεται και η καλή θέληση αναπτύσσεται γοργά. Δεν έχουν αναφύει σοβαρά οικονομικά προβλήματα εξ αιτίας της κατάργησης της δουλείας (περισσότερα από εκατό χρόνια πριν), εφ' όσον η ρύθμιση αυτή έγινε σταδιακά με την απελευθέρωση ενός ποσοστού δύο τοις εκατό κάθε χρόνο. Στους δούλους εκείνους οι οποίοι πέρασαν ικανοποιητικά τις διανοητικές, ηθικές και φυσικές δοκιμασίες δόθηκε η ιδιότητα του πολίτη. Πολλοί από τους ανώτερους αυτούς δούλους ήσαν αιχμάλωτοι πολέμου, ή παιδιά τέτοιων αιχμαλώτων. Κάπου πενήντα χρόνια πριν απέλασαν τον τελευταίο από τους κατώτερους δούλους και ακόμη πιο πρόσφατα αφοσιώθηκαν στο έργο του να μειώσουν τους αριθμούς των εκφυλισμένων και μειονεκτικών φυλών τους.

72:5.3 Οι λαοί αυτοί ανέπτυξαν πρόσφατα νέες τεχνικές για τη ρύθμιση των εργατικών διαφωνιών, καθώς και για την αποκατάσταση οικονομικών καταχρήσεων, τεχνικές οι οποίες

αποτελούν αξιοσημείωτες βελτιώσεις σε σχέση με τις παλαιότερες μεθόδους αντιμετώπισης τέτοιων προβλημάτων. Η βία έχει τεθεί εκτός νόμου, ως τρόπος για τη ρύθμιση είτε προσωπικών, είτε εργατικών διαφορών. Οι μισθοί, τα κέρδη και τα άλλα οικονομικά προβλήματα δεν επιλύονται αυστηρά, αλλά γενικά ελέγχονται από τα εργατικά νομοθετικά σώματα, ενώ όλες οι διαφωνίες οι οποίες προκύπτουν εξ αιτίας εργατικών θεμάτων εκδικάζονται από τα εργατικά δικαστήρια.

72:5.4 Τα εργατικά δικαστήρια έχουν ηλικία μόνο τριάντα χρόνων, αλλά λειτουργούν πολύ ικανοποιητικά. Η πλέον πρόσφατη εξέλιξη προβλέπει ότι από τούδε και στο εξής, τα εργατικά δικαστήρια θα αναγνωρίζουν τις νομικές αποζημιώσεις, ως εμπίπτουσες σε τρεις κατηγορίες:

72:5.51. Νόμιμη αναλογία τόκου σε επενδυμένα κεφάλαια

72:5.62. Εύλογες αποδοχές για ικανότητες που εφαρμόζονται στην εργασία

72:5.73. Επαρκείς και δίκαιους μισθούς για την εργασία

72:5.8 Αυτά θα εφαρμόζονται αρχικά βάσει συμβολαίου, ή, στην περίπτωση μειωμένων κερδών, θα καταμερίζονται αναλογικά σε προσωρινές μειώσεις. Και, σύμφωνα με αυτά, όλα τα κέρδη πλέον των καθορισμένων αυτών εξόδων, θα θεωρούνται μερίσματα και θα διανέμονται αναλογικά και στους τρεις τομείς: το κεφάλαιο, την εξειδίκευση και την εργασία.

72:5.9 Κάθε δέκα χρόνια οι περιφερειακοί διοικητές προσαρμόζουν και ορίζουν τις κατά το νόμο ημερήσιες ώρες επικερδούς εργασίας. Η βιομηχανία λειτουργεί, πλέον, σε μία εβδομάδα πέντε ημερών, με τέσσερις ημέρες εργασίας και μία ανάπαυσης. Οι λαοί αυτοί εργάζονται έξι ώρες κάθε εργάσιμη ημέρα και, όπως οι μαθητές, εννέα μήνες σε ένα έτος δέκα μηνών. Οι διακοπές αναλύσκονται, συνήθως, σε ταξίδια και νέες μέθοδοι μεταφοράς έχουν τόσο εξελιχθεί πρόσφατα, ώστε ολόκληρο το έθνος να είναι βατό. Το κλίμα ευνοεί τα ταξίδια περίπου οκτώ μήνες το χρόνο και οι κάτοικοι επωφελούνται όσο μπορούν περισσότερο.

72:5.10 Διακόσια χρόνια πριν το κίνητρο του κέρδους κυριαρχούσε απόλυτα στη βιομηχανία, σήμερα, όμως, αντικαθίσταται ραγδαία από άλλες, ανώτερες κατευθυντήριες δυνάμεις. Ο ανταγωνισμός είναι έντονος στην ήπειρο αυτή, μεγάλο μέρος του, ωστόσο, έχει μεταφερθεί από τη βιομηχανία στα παιγνίδια, την επίδειξη ικανοτήτων, τα επιστημονικά επιτεύγματα και τα διανοητικά κατορθώματα. Είναι εξαιρετικά ενεργοποιημένος στις κοινωνικές υπηρεσίες και την νομιμοφροσύνη προς την κυβέρνηση. Ανάμεσα στο λαό αυτό η κοινωνική υπηρεσία μετατρέπεται γοργά σε κύριο στόχο φιλοδοξίας. Ο πλουσιότερος άνθρωπος στην ήπειρο εργάζεται έξι ώρες την ημέρα στο εργαστήριό του και έπειτα τρέχει στο τοπικό παράρτημα του πολιτειακού σχολείου, όπου προσπαθεί να αποκτήσει τα εφόδια για κοινωνική υπηρεσία.

72:5.11 Η εργασία γίνεται ολοένα περισσότερο έντιμη στην ήπειρο αυτή και όλοι οι αρτιμελείς πολίτες άνω των δεκαοκτώ εργάζονται είτε στο σπίτι και στα αγροκτήματα, σε κάποια αναγνωρισμένη μονάδα, ή στα δημόσια έργα, όπου απορροφώνται οι προσωρινά άνεργοι, ή στα σώματα των υποχρεωτικά εργαζόμενων στα ορυχεία.

72:5.12 Οι λαοί αυτοί αρχίζουν, επιπλέον, να υιοθετούν μία νέα μορφή κοινωνικής απαρέσκειας – απαρέσκεια τόσο για την οκηνηρία, όσο και για τον μη δεδουλευμένο πλούτο. Αργά αλλά βέβαια νικούν τα ορμέφυτά τους. Κάποτε, κι' εκείνοι αγωνίζονταν για πολιτική

ελευθερία και συνακόλουθη οικονομική ελευθερία. Τώρα αρχίζουν να τα απολαμβάνουν και τα δύο, ενώ επιπλέον αρχίζουν να εκτιμούν τον σωστά κερδισμένο ελεύθερο χρόνο τους, ο οποίος μπορεί να αφιερωθεί στην μεγαλύτερου βαθμού αυτοπραγμάτωση.

6. Η ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΓΗΡΑΤΟΣ

72:6.1 Το έθνος αυτό κάνει μία σαφή προσπάθεια να αντικαταστήσει την, καταστροφική για τον αυτοσεβασμό, φιλανθρωπία με την αξιοπρεπή εξασφάλιση της κρατικής ασφάλειας στην γεροντική ηλικία. Το έθνος αυτό παρέχει μόρφωση σε κάθε παιδί και εργασία σε κάθε άτομο. Ως εκ τούτου, μπορεί με επιτυχία να φέρει εις πέρας ένα τέτοιο ασφαλιστικό σχέδιο για την προστασία των αδύναμων και των γερόντων.

72:6.2 Ανάμεσα στο λαό αυτό, όλα τα άτομα πρέπει να αποσυρθούν από την επικερδή απασχόληση στα εξήντα πέντε, εκτός αν εξασφαλίσουν άδεια από τον επίτροπο εργασίας της πολιτείας, η οποία θα τους επιτρέπει να παραμείνουν στην εργασία τους ως την ηλικία των εβδομήντα. Το όριο αυτό της ηλικίας δεν ισχύει για τους κυβερνητικούς ταγούς, ή τους φιλοσόφους. Οι σωματικά ανίκανοι, ή οι μόνιμα ανάπηροι μπορούν να περιληφθούν στον κατάλογο αποχώρησης σε οποιαδήποτε ηλικία κατόπιν δικαστικής εντολής, επικυρωμένης από τον επίτροπο συντάξεων της περιφερειακής κυβέρνησης.

72:6.3 Τα κεφάλαια για τις συντάξεις γήρατος αντλούνται από τέσσερις πηγές:

72:6.4 1. Τα έσοδα μιας ημέρας κάθε μήνα επιτάσσονται από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση για το σκοπό αυτό - και στη χώρα αυτή όλοι εργάζονται.

72:6.5 2. Από τα κληροδοτήματα – πολλοί εύποροι πολίτες αφήνουν χρήματα γι' αυτό το σκοπό.

72:6.6 3. Από τα κέρδη της υποχρεωτικής εργασίας στα κρατικά ορυχεία. Μετά τη στρατολόγησή τους, οι εργάτες συντηρούν τον εαυτό τους και βάζουν κατά μέρος τις εισφορές για τη σύνταξή τους. Όλα τα επιπλέον κέρδη από την εργασία τους παραδίδονται σ' αυτό το συνταξιοδοτικό κεφάλαιο.

72:6.7 4. Από το εισόδημα εκ των φυσικών πόρων. Ολόκληρος ο φυσικός πλούτος της ηπείρου παραμένει ως κοινωνική παρακαταθήκη από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση και το εισόδημα από αυτούς χρησιμοποιείται για κοινωνικούς σκοπούς, όπως είναι η πρόληψη των ασθενειών, η εκπαίδευση των ιδιοφυών και τα έξοδα των ειδικά προικισμένων ατόμων στα κρατικά σχολεία. Το ήμισυ του εισοδήματος από τους φυσικούς πόρους πηγαίνει στις συντάξεις γήρατος.

72:6.8 Παρά το ότι τα κρατικά και περιφερειακά ασφαλιστικά ιδρύματα παρέχουν πολλούς τύπους προστατευτικής ασφάλισης, οι γέροντες λαμβάνουν τις παροχές τους αποκλειστικά από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση, μέσω των δέκα περιφερειακών υπουργείων.

72:6.9 Η διαχείριση αυτών των κυβερνητικών κεφαλαίων είναι έντιμη από πάρα πολλά χρόνια. Μετά την προδοσία και το έγκλημα, οι βαρύτερες ποινές που απονέμονται από τα δικαστήρια αφορούν στην κατάχρηση της κοινής περιουσίας. Η κοινωνική και η πολιτική απιστία θεωρούνται πλέον ως τα ειδεχθέστερα των εγκλημάτων.

7. Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

72:7.1 Η ομοσπονδιακή κυβέρνηση είναι πατριαρχική μόνο στη διαχείριση των συντάξεων γήρατος και την υπόθαλψη της ιδιοφυούς και δημιουργικής πρωτοτυπίας. Οι κρατικές κυβερνήσεις ενδιαφέρονται λίγο περισσότερο με τους πολίτες ατομικά, ενώ οι τοπικές

κυβερνήσεις είναι πολύ περισσότερο πατριαρχικές, ή σοσιαλιστικές. Η πόλη (ή κάποια υποδιαίρεσή της) ασχολείται με θέματα όπως η υγεία, η αποχέτευση, οι κανονισμοί των κτιρίων, ο καλλωπισμός, η ύδρευση, ο φωτισμός, η θέρμανση, η αναψυχή, η μουσική και οι επικοινωνίες.

72:7.2 Σε όλα τα εργοστάσια, άμεση προτεραιότητα δίδεται στην υγεία. Ορισμένες φάσεις σωματικής υγείας θεωρούνται απαραίτητες προϋποθέσεις για την βιομηχανία και την κοινότητα, αλλά τα ατομικά και οικογενειακά προβλήματα υγείας είναι θέματα προσωπικής ευθύνης και μόνο. Στην ιατρική, όπως και σε όλα τα αμιγώς προσωπικά θέματα, αποτελεί σχέδιο της κυβέρνησης, που εφαρμόζεται με αυξανόμενο ρυθμό, να αποφεύγει να αναμιγνύεται.

72:7.3 Οι πόλεις δεν έχουν δυνατότητα να φορολογούν, ούτε μπορούν να γίνουν οφειλέτες. Λαμβάνουν παροχές κατά κεφαλήν από το Υπουργείο Οικονομικών και οφείλουν να συμπληρώνουν το εισόδημα αυτό από τα κέρδη των κοινωνικών τους επιχειρήσεων και τη χορήγηση αδειών για διάφορες εμπορικές δραστηριότητες.

72:7.4 Οι ταχείας διέλευσης δυνατότητες, οι οποίες καθιστούν πρακτικά σπουδαίο το να επεκτείνονται τα όρια των πόλεων, βρίσκονται υπό δημοτικό έλεγχο. Οι πυροσβεστικές υπηρεσίες των πόλεων ενισχύονται από ιδρύματα για την πρόληψη της πυρκαϊάς και τους ασφαλιστικούς οργανισμούς, ενώ όλα τα κτίρια, στις πόλεις, ή την εξοχή, είναι ασφαλή απέναντι στη φωτιά – είναι έτσι για περισσότερα από εβδομήντα πέντε χρόνια.

72:7.5 Δεν υπάρχουν από το δήμο διορισμένοι αστυνομικοί. Οι αστυνομικές δυνάμεις συντηρούνται από τις κρατικές κυβερνήσεις. Το τμήμα αυτό στελεχώνεται σχεδόν καθ' ολοκληρίαν από ανύπανδρους άνδρες μεταξύ είκοσι πέντε και πενήντα. Οι περισσότερες πολιτείες επιβάλλουν ένα μάλλον βαρύ φόρο αγαμίας, ο οποίος αποδίδεται σε όλους τους άνδρες που υπηρετούν στην κρατική αστυνομία. Σε μία μέση πολιτεία, η αστυνομική δύναμη έχει πλέον το ένα δέκατο του μεγέθους που είχε πριν από πενήντα χρόνια.

72:7.6 Υπάρχει ελάχιστη, ή καθόλου ομοιομορφία μεταξύ των φορολογικών πλαισίων των εκατό συγκριτικά ανεξάρτητων και κυριαρχικών πολιτειών, αφού οι οικονομικές αλλά και οι λοιπές συνθήκες ποικίλουν πάρα πολύ στις διάφορες περιοχές της ηπείρου. Κάθε πολιτεία διαθέτει δέκα βασικές, συνταγματικές διατάξεις οι οποίες δεν μπορούν να τροποποιηθούν, εκτός και αν λάβουν την έγκριση του ανώτατου ομοσπονδιακού δικαστηρίου και ένα από τα άρθρα αυτά αποτρέπει την είσπραξη φόρου μεγαλύτερου του ενός τοις εκατό επί της αξίας οποιασδήποτε ιδιοκτησίας σ' ένα χρόνο, ενώ εξαιρούνται τα οικοπέδα, είτε βρίσκονται στην πόλη, είτε στην εξοχή.

72:7.7 Η ομοσπονδιακή κυβέρνηση δεν μπορεί να γίνει οφειλέτης και ένα δημοψήφισμα που απαιτεί τα τρία τέταρτα των ψήφων πρέπει να διεξάγεται, πριν η κάθε πολιτεία μπορέσει να δανείσει, εκτός αν πρόκειται για πολεμικούς σκοπούς. Εφ' όσον η ομοσπονδιακή κυβέρνηση δεν μπορεί να προκαλέσει οφειλή, σε περίπτωση πολέμου, το Εθνικό Συμβούλιο Αμύνης εξουσιοδοτείται να δασμολογήσει τις πολιτείες για τη συγκέντρωση χρημάτων, όπως επίσης να ζητήσει άνδρες και πολεμοφόδια, αναλόγως των αναγκών. Καμία οφειλή, ωστόσο, δεν μπορεί να υπάρχει για περισσότερα από είκοσι πέντε χρόνια.

72:7.8 Το εισόδημα για τη συντήρηση της ομοσπονδιακής κυβέρνησης αντλείται από τις εξής πέντε πηγές:

72:7.91. Τους εισαγωγικούς δασμούς. Όλα τα εισαγόμενα προϊόντα υπόκεινται σε δασμό μελετημένο για να προστατεύει το μέσο επίπεδο διαβίωσης σ' αυτή την ήπειρο, το οποίο

είναι μακράν υψηλότερο εκείνου οποιουδήποτε άλλου έθνους στον πλανήτη. Οι δασμοί αυτοί καθορίζονται από το ανώτατο εργατικό δικαστήριο, αφού και οι δύο συνελεύσεις του εργατικού συνεδρίου επικυρώσουν τις εισηγήσεις του διοικητού των οικονομικών υποθέσεων, ο οποίος διορίζεται από κοινού από τα δύο αυτά νομοθετικά σώματα.

72:7.102. Τα πνευματικά δικαιώματα. Η ομοσπονδιακή κυβέρνηση ενθαρρύνει τις εφευρέσεις και την αυθεντική δημιουργία στα δέκα περιφερειακά εργαστήρια, βοηθώντας κάθε είδος ιδιοφυΐας – καλλιτέχνες, συγγραφείς και επιστήμονες – και προστατεύοντας τις ευρεσιτεχνίες τους. Σε αντάλλαγμα, η κυβέρνηση παίρνει το ήμισυ των εσόδων που πραγματοποιούνται από όλες αυτές τις εφευρέσεις και τις δημιουργίες, είτε αφορούν σε μηχανήματα, βιβλία, τέχνες, φυτά, ή ζώα.

72:7.113. Τον φόρο κληρονομίας. Η ομοσπονδιακή κυβέρνηση εισπράττει ένα διαβαθμισμένο φόρο κληρονομίας κυμαινόμενο από ένα έως πενήντα τοις εκατό, ο οποίος εξαρτάται από το μέγεθος της περιουσίας, καθώς και από άλλες συνθήκες.

72:7.124. Τον στρατιωτικό εξοπλισμό. Η κυβέρνηση κερδίζει ένα σημαντικό ποσό από την ενοικίαση στρατιωτικού και ναυτικού εξοπλισμού για εμπορική, ή ψυχαγωγική χρήση.

72:7.135. Τους φυσικούς πόρους. Το εισόδημα από φυσικούς πόρους, όταν δεν απαιτείται εξ ολοκλήρου για τους συγκεκριμένους σκοπούς, που καθορίζονται από το σύνταγμα της ομόσπονδης πολιτείας, επιστρέφεται στο κρατικό θησαυροφυλάκιο.

72:7.14 Τα ομοσπονδιακά κονδύλια, εκτός των κεφαλαίων πολέμου τα οποία εισπράττονται από το Εθνικό Συμβούλιο Αμύνης, προέρχονται από την ανώτατη νομοθετική συνέλευση, με συναίνεση της κατώτερης συνέλευσης, την έγκριση του διοικητή και τέλος την επικύρωση της εκατονταμελούς ομοσπονδιακής επιτροπής προϋπολογισμού. Τα μέλη της επιτροπής αυτής ορίζονται από τους κυβερνήτες των πολιτειών και εκλέγονται από τα νομοθετικά σώματα των πολιτειών για να υπηρετήσουν για είκοσι τέσσερα χρόνια, ενώ κάθε το τέταρτο της επιτροπής εκλέγεται κάθε έξι χρόνια. Κάθε έξι χρόνια, το σώμα αυτό, με την ψηφοφορία των τριών τετάρτων του εκλογικού σώματος, εκλέγει ένα από τα μέλη του ως προϊστάμενο, ο οποίος γίνεται έτσι διευθυντής-ελεγκτής του ομοσπονδιακού υπουργείου οικονομικών.

8. ΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΚΟΛΕΓΙΑ

72:8.1 Πέραν του βασικού, υποχρεωτικού, εκπαιδευτικού προγράμματος που εκτείνεται από τα πέντε ως τα δέκα οκτώ, υπάρχουν ειδικά σχολεία, ως εξής:

72:8.21. Σχολές πολιτικών επιστημών. Οι σχολές αυτές ανήκουν σε τρεις κατηγορίες: εθνικές, περιφερειακές και πολιτειακές. Οι δημόσιες υπηρεσίες του έθνους χωρίζονται σε τρεις κατηγορίες. Η πρώτη κατηγορία των δημοσίων υπηρεσιών αφορά κυρίως στην εθνική διοίκηση και όλοι οι αξιωματούχοι της ομάδας αυτής πρέπει να είναι απόφοιτοι των περιφερειακών αλλά και των εθνικών σχολείων πολιτικών επιστημών. Οι ιδιώτες μπορούν να καταλάβουν μία πολιτική θέση δι' εκλογής, ή διορισμού στη δεύτερη κατηγορία, μόλις αποφοιτήσουν από οποιοδήποτε εκ των δέκα περιφερειακών σχολών πολιτικών επιστημών. Τα καθήκοντά τους αφορούν σε θέματα περιφερειακής διοίκησης και πολιτειακών κυβερνήσεων. Η κατηγορία υπ' αριθμόν τρία περιλαμβάνει πολιτειακά καθήκοντα και τέτοιοι αξιωματούχοι χρειάζονται μόνο πτυχίο πολιτειακής σχολής. Η τέταρτη και τελευταία κατηγορία αξιωματούχων δεν χρειάζεται να διαθέτει πτυχίο σχολής πολιτικών επιστημών, αφού οι αξιωματούχοι αυτοί είναι όλοι διορισμένοι. Καταλαμβάνουν κατώτερες θέσεις βοηθών, γραμματέων και τεχνικών συμβούλων, στις οποίες διορίζονται σύμφωνα με τις

επαγγελματικές τους σπουδές και τη δυνατότητα που έχουν για να ασχοληθούν με τη δημόσια διοίκηση.

72:8.3 Οι δικαστές των κατώτερων δικαστηρίων και των πολιτειακών δικαστηρίων έχουν πτυχία από τις πολιτειακές σχολές πολιτικών επιστημών. Οι δικαστές των περιφερειακών δικαστηρίων που αφορούν σε κοινωνικά, εκπαιδευτικά και εργατικά θέματα έχουν πτυχία από τις περιφερειακές σχολές. Οι δικαστές του ανώτατου ομοσπονδιακού δικαστηρίου πρέπει να έχουν πτυχία από όλες αυτές τις σχολές των πολιτικών επιστημών.

72:8.42. *Φιλοσοφικές σχολές.* Οι σχολές αυτές συνδέονται με τους ναούς της φιλοσοφίας και σχετίζονται περισσότερο, ή λιγότερο με τη θρησκεία ως κοινωνική εκδήλωση.

72:8.53. *Επιστημονικά ιδρύματα.* Οι τεχνικές αυτές σχολές σχετίζονται περισσότερο με τη βιομηχανία από όσο με το εκπαιδευτικό σύστημα και διοικούνται σε δεκαπέντε τμήματα.

72:8.6 MISSING PARAGRAPH

72:8.75. *Στρατιωτικές και ναυτικές σχολές.* Κοντά στην κρατική έδρα και στα εικοσιπέντε παράκτια στρατιωτικά κέντρα βρίσκονται τα ιδρύματα αυτά, τα αφιερωμένα στη στρατιωτική εκπαίδευση των εθελοντών πολιτών που φοιτούν από τα δέκα οκτώ έως τα τριάντα τους χρόνια. Απαιτείται γονική συναίνεση πριν τα είκοσι πέντε για να εισαχθούν στις σχολές αυτές.

9. Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ

72:9.1 Αν και οι υποψήφιοι για όλες τις κρατικές θέσεις περιορίζονται στους αποφοίτους των πολιτειακών, περιφερειακών, ή ομοσπονδιακών σχολών πολιτικών επιστημών, οι φιλοπρόοδοι αρχηγοί του έθνους αυτού ανακάλυψαν μία σοβαρή αδυναμία στη διαδικασία της καθολικής ψηφοφορίας και πριν από πενήντα χρόνια περίπου θέσπισαν μία συνταγματική διάταξη για ένα τροποποιημένο πλαίσιο ψηφοφορίας το οποίο περιλαμβάνει τα εξής χαρακτηριστικά:

72:9.21. Κάθε άνδρας και γυναίκα από τα είκοσι και πάνω διαθέτει μία ψήφο. Μόλις φθάσουν σ' αυτή την ηλικία, όλοι οι πολίτες οφείλουν να αποδεχθούν την ένταξή τους ως μέλη σε δύο ομάδες ψηφοφορίας: Εντάσσονται στην πρώτη σύμφωνα με την οικονομική τους δραστηριότητα – βιομηχανία, ελεύθερα επαγγέλματα, γεωργία, ή εμπόριο. Εντάσσονται στη δεύτερη κατηγορία σύμφωνα με την πολιτική, φιλοσοφική και κοινωνική τους προδιάθεση. Έτσι, όλοι οι εργάτες ανήκουν σε μία οικονομική ομάδα με δικαίωμα ψήφου και οι συντεχνίες αυτές, όπως και οι μη οικονομικοί συνεταιρισμοί, διοικούνται κατά το πλείστον όπως η εθνική κυβέρνηση, με την τριπλή διαίρεση εξουσίας. Η καταχώρηση στις ομάδες αυτές δεν μπορεί να αλλάξει για δώδεκα χρόνια.

72:9.32. Με την ανάδειξή τους από τους κυβερνήτες των πολιτειών, ή τους περιφερειακούς διοικητές και κατόπιν εντολής των περιφερειακών ανώτατων δικαστηρίων, οι ιδιώτες οι οποίοι έχουν προσφέρει σημαντικές κοινωνικές υπηρεσίες, ή έχουν επιδείξει εξαιρετική σύνεση σε κυβερνητική υπηρεσία, μπορούν να αποκτήσουν επιπλέον ψήφους, οι οποίες τους προσφέρονται όχι συχνότερα από πέντε χρόνια, ενώ τέτοιες πρόσθετες ψήφοι δεν μπορούν να υπερβούν τις εννέα. Το μέγιστο δικαίωμα ψήφου οποιουδήποτε πολλαπλού ψηφοφόρου είναι δέκα ψήφοι. Οι επιστήμονες, οι εφευρέτες, οι διδάσκαλοι, οι φιλόσοφοι και οι πνευματικοί ηγέτες αναγνωρίζονται δια του τρόπου αυτού και τιμώνται με αυξημένη πολιτική δύναμη. Τα προηγμένα αυτά πολιτικά προνόμια προσφέρονται από τα πολιτειακά και τα περιφερειακά ανώτατα δικαστήρια, σχεδόν όπως τα διπλώματα απονέμονται από τα

ειδικά κολέγια και οι αποδέκτες νοιώθουν περήφανοι να επισυνάπτουν τα σύμβολα μιας τέτοιας πολιτικής αναγνώρισης μαζί με τα άλλα τους διπλώματα, στους καταλόγους των προσωπικών τους επιτευγμάτων.

72:9.43. Όλοι οι ιδιώτες οι οποίοι έχουν καταδικασθεί σε υποχρεωτική εργασία στα ορυχεία, καθώς και όλοι οι δημόσιοι λειτουργοί οι οποίοι συντηρούνται από τη φορολογία δεν έχουν δικαίωμα ψήφου, για τις περιόδους παρόμοιας υπηρεσίας. Τούτο δεν εφαρμόζεται στους ηλικιωμένους οι οποίοι μπορούν να συνταξιοδοτηθούν στα εξήντα πέντε.

72:9.54. Υπάρχουν πέντε κατηγορίες ψηφοφορίας αναλόγως του μέσου ετήσιου φόρου που καταβάλλεται για κάθε περίοδο πέντε χρόνων. Στους βαριά φορολογούμενους επιτρέπονται επιπλέον ψήφοι έως τις πέντε. Το προνόμιο αυτό είναι ανεξάρτητο οποιασδήποτε άλλης αναγνώρισης, αλλά σε καμία περίπτωση δεν μπορεί ένα άτομο να διαθέσει περισσότερες από δέκα ψήφους.

72:9.65. Την εποχή που υιοθετήθηκε αυτός ο τρόπος δικαιώματος ψήφου, το κατά περιοχές σύστημα ψηφοφορίας εγκαταλείφθηκε προς χάριν του οικονομικού, ή υπηρεσιακού συστήματος. Όλοι οι πολίτες, πλέον, ψηφίζουν ως μέλη εργατικών, κοινωνικών, ή επαγγελματικών ομάδων, ανεξαρτήτως του τύπου κατοικίας τους. Έτσι, το σώμα των εκλεκτόρων συνίσταται σε σταθερές, ενωμένες και ευφυείς ομάδες οι οποίες εκλέγουν τα καλύτερα μόνο μέλη τους σε θέσεις κυβερνητικής εμπιστοσύνης και ευθύνης. Υπάρχει μία μόνο εξαίρεση στο πλαίσιο αυτό της υπηρεσιακής, ή ομαδικής ψηφοφορίας: Η εκλογή ενός ομοσπονδιακού διοικητή κάθε έξι χρόνια γίνεται με εθνική ψηφοφορία και ουδείς πολίτης δικαιούται ψήφους επιπλέον της μιας.

72:9.7 Με τον τρόπο αυτό, εκτός της εκλογής του παραπάνω διοικητή, το δικαίωμα ψήφου ασκείται από οικονομικές, επαγγελματικές, διανοητικές και κοινωνικές ομάδες πολιτών. Το ιδανικό κράτος είναι συστηματοποιημένο και κάθε ελεύθερη και ευφυής ομάδα πολιτών αντιπροσωπεύει ένα ζωτικό και ενεργό όργανο μέσα σ' ένα μεγαλύτερο κυβερνητικό οργανισμό.

72:9.8 Οι σχολές πολιτικών επιστημών έχουν τη δύναμη να αρχίσουν τις διαδικασίες στα πολιτειακά δικαστήρια προς την κατεύθυνση της στέρησης του δικαιώματος ψήφου οποιουδήποτε διανοητικά καθυστερημένου, αδρανούς, αδιάφορου, ή ποινικά διωκόμενου πολίτη. Οι άνθρωποι αυτοί αναγνωρίζουν ότι, όταν το πενήντα τοις εκατό ενός έθνους είναι κατώτεροι, ή καθυστερημένοι και διαθέτουν δικαίωμα ψήφου, το συγκεκριμένο έθνος είναι καταδικασμένο. Πιστεύουν ότι η επικράτηση των μετριότητων σημαίνει την πτώση οποιουδήποτε έθνους. Η ψηφοφορία είναι υποχρεωτική, ενώ βαριά πρόστιμα επιβάλλονται έναντι όλων εκείνων οι οποίοι παραλείπουν να δώσουν την ψήφο τους.

10. Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

72:10.1 Οι μέθοδοι του λαού αυτού στην αντιμετώπιση του εγκλήματος, του ακαταλόγιστου και του εκφυλισμού, ενώ από ορισμένες απόψεις θα άρεσαν, από άλλες, θα αποδεικνύονταν, αναμφίβολα, ειδικά στους περισσότερους Ουραντιανούς. Συνήθως οι εγκληματίες και οι διανοητικά καθυστερημένοι τοποθετούνται κατά φύλο σε διαφορετικές αγροτικές αποικίες και είναι απολύτως αυτοσυντηρούμενοι. Οι περισσότερο σοβαροί καθ' εξιν εγκληματίες καθώς και οι ανίατα παράφρονες καταδικάζονται σε θάνατο σε θαλάμους αερίων από τα δικαστήρια. Πάμπολλα εγκλήματα, πέραν της δολοφονίας, περιλαμβανομένης της προδοσίας κατά της κυβέρνησης, επισύρουν την ποινή του θανάτου, ενώ η εφαρμογή της δικαιοσύνης είναι βέβαιη και άμεση.

72:10.2 Οι άνθρωποι αυτοί περνούν από την αρνητική στη θετική εποχή του νόμου. Πρόσφατα προχώρησαν τόσο, ώστε να επιχειρήσουν την πρόληψη του εγκλήματος καταδικάζοντας εκείνους οι οποίοι πιστεύεται ότι είναι εν δυνάμει εγκληματίες, καθώς και τους μεγαλύτερους κακοποιούς σε ισόβια κάθειρξη σε αποικίες περιορισμού. Αν οι κατάδικοι αυτοί, αποδείξουν στη συνέχεια ότι έγιναν περισσότερο φυσιολογικοί, μπορούν είτε να αποφυλακισθούν με εγγύηση, είτε να αμνηστευθούν. Η αναλογία ανθρωποκτονιών στην ήπειρο αυτή είναι μόνο το ένα τοις εκατό εκείνης των άλλων εθνών.

72:10.3 Οι προσπάθειες για την αποφυγή της υπόθαλψης των εγκληματιών και των καθυστερημένων έχουν αρχίσει πριν από εκατό και περισσότερα χρόνια και έχουν ήδη δώσει ικανοποιητικά αποτελέσματα. Δεν υπάρχουν φυλακές, η νοσοκομεία για τους παράφρονες. Αν μη τι άλλο, οι κατηγορίες αυτές είναι περίπου το ένα δέκατο εκείνων οι οποίες υπάρχουν στην Ουράντια.

11. Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΤΟΙΜΟΤΗΤΑ

72:11.1 Οι απόφοιτοι των ομοσπονδιακών στρατιωτικών σχολών μπορούν να τοποθετηθούν ως «φύλακες πολιτισμού» σε επτά βαθμούς, αναλόγως της ικανότητας και της εμπειρίας τους, από τον πρόεδρο του Εθνικού Συμβουλίου Αμύνης. Το συμβούλιο αυτό αποτελείται από είκοσι πέντε μέλη, τα οποία ορίζονται από τα ανώτατα γονικά, εκπαιδευτικά και εργατικά δικαστήρια, επικυρώνονται από το ανώτατο ομοσπονδιακό δικαστήριο και προεδρεύονται τιμητικά από τον προϊστάμενο του επιτελείου των συντονισμένων στρατιωτικών υποθέσεων. Τα μέλη αυτά υπηρετούν ως την ηλικία των εβδομήντα χρόνων.

72:11.2 Η εξέλιξη που ακολουθούν οι εντεταλμένοι αυτοί αξιωματούχοι έχει διάρκεια τεσσάρων ετών και σχετίζεται σταθερά με την άριστη γνώση κάποιας πρακτικής, ή επαγγέλματος. Η στρατιωτική εκπαίδευση δεν παρέχεται ποτέ χωρίς αυτή τη συσχετιζόμενη εργατική, επιστημονική, ή επαγγελματική μαθητεία. Όταν ολοκληρωθεί η στρατιωτική εκπαίδευση, το άτομο έχει λάβει, κατά την τετραετή θητεία του, το ήμισυ της εκπαίδευσης η οποία δίδεται σε οποιαδήποτε από τις ειδικές σχολές, όπου τα μαθήματα έχουν επίσης διάρκεια τεσσάρων ετών. Με τον τρόπο αυτό αποφεύγεται η δημιουργία μιας επαγγελματικής στρατιωτικής τάξης, εφ' όσον δίδεται η ευκαιρία αυτή σ' ένα μεγάλο αριθμό ανδρών να συντηρηθούν, ενώ εξασφαλίζουν το ήμισυ της τεχνικής, ή επαγγελματικής τους εκπαίδευσης.

72:11.3 Οι στρατιωτικές υπηρεσίες, σε περιόδους ειρήνης, είναι απολύτως εθελοντικές και η κατάταξη σε όλους τους κλάδους υπηρεσίας είναι για τέσσερα χρόνια, στη διάρκεια των οποίων κάθε άνδρας ακολουθεί μία ειδική γραμμή σπουδών επιπλέον της επιστήμης της στρατιωτικής τακτικής. Η εκπαίδευση στη μουσική είναι μία από τις κύριες επιδιώξεις των κεντρικών στρατιωτικών σχολών και των είκοσι πέντε εκπαιδευτικών εγκαταστάσεων οι οποίες είναι διεσπαρμένες στην περιφέρεια της ηπείρου. Σε περιόδους εργατικής υποτονικότητας, χιλιάδες ανέργων χρησιμοποιούνται αυτόματα στην εποικοδόμηση της στρατιωτικής άμυνας της ηπείρου κατά ξηρά, θάλασσα και αέρα.

72:11.4 Παρά το ότι οι άνθρωποι αυτοί διατηρούν έναν ισχυρό πολεμικό μηχανισμό ως άμυνα έναντι των επιδρομών από τους περιβάλλοντες εχθρικούς λαούς, μπορεί να καταχωρηθεί στα υπέρ τους ότι για περισσότερα από εκατό χρόνια δεν έχουν χρησιμοποιήσει τις στρατιωτικές αυτές δυνάμεις για επιθετικούς σκοπούς. Έχουν εκπολιτισθεί μέχρι του

σημείου εκείνου, από το οποίο μπορούν να υπερασπισθούν σθεναρά τον πολιτισμό τους χωρίς να υποκύπτουν στον πειρασμό να χρησιμοποιήσουν τις πολεμικές τους δυνάμεις για επίθεση. Δεν έχουν γίνει εμφύλιοι πόλεμοι από την ίδρυση του ενωμένου ηπειρωτικού κράτους, κατά τη διάρκεια, ωστόσο, των τελευταίων διακοσίων χρόνων, ο λαός αυτός εκλήθη να διεξαγάγει εννέα λυσσαλέους αμυντικούς πολέμους, τρεις από τους οποίους ήσαν εναντίον πανίσχυρων συμμαχικών δυνάμεων από όλον τον πλανήτη. Αν και το έθνος αυτό διατηρεί επαρκή άμυνα εναντίον των επιθέσεων εχθρικών γειτόνων, δίνει πολύ μεγαλύτερη σημασία στην εκπαίδευση των πολιτικών, των επιστημόνων και των φιλοσόφων.

72:11.5 Όταν βρίσκεται σε ειρήνη με τον πλανήτη, όλοι οι κινητοί αμυντικοί μηχανισμοί ασχολούνται απολύτως με τις επιχειρήσεις, το εμπόριο και την αναψυχή. Όταν κηρύσσεται πόλεμος, κινητοποιείται ολόκληρο το έθνος. Καθ' όλη την περίοδο των εχθροπραξιών ο μισθός των στρατιωτικών πληρώνεται από όλες τις επιχειρήσεις και οι αρχηγοί όλων των στρατιωτικών τομέων γίνονται μέλη του υπουργικού συμβουλίου του διοικητού.

12. ΤΑ ΑΛΛΑ ΕΘΝΗ

72:12.1 Παρά το ότι η κοινωνία και η κυβέρνηση του μοναδικού αυτού λαού είναι από πολλές απόψεις ανώτερες εκείνων των εθνών της Ουράντια, πρέπει να σημειωθεί ότι στις άλλες ηπείρους (υπάρχουν ένδεκα στον πλανήτη αυτό), οι κυβερνήσεις είναι σαφώς κατώτερες εκείνων των περισσότερο προηγμένων εθνών της Ουράντια.

72:12.2 Ακριβώς τώρα, η ανώτερη αυτή κυβέρνηση προτίθεται να ιδρύσει διπλωματικές σχέσεις με τους κατώτερους λαούς και για πρώτη φορά παρουσιάστηκε ένας μεγάλος θρησκευτικός ηγέτης ο οποίος συνηγορεί στην αποστολή ιεραποστόλων στα γειτονικά αυτά έθνη. Φοβούμαστε ότι πρόκειται να κάνουν το λάθος που τόσοι άλλοι έχουν κάνει, όταν επεχείρησαν να εισαγάγουν δια της βίας έναν ανώτερο πολιτισμό και μια ανώτερη θρησκεία σε άλλες φυλές. Πόσο θαυμάσιο θα ήταν για τον πλανήτη, αν το ηπειρωτικό αυτό έθνος με τον προηγμένο πολιτισμό έφερνε κοντά του τους καλύτερους από τους γειτονικούς λαούς και κατόπιν, αφού τους εκπαίδευε, να τους έστελνε πίσω ως αντιπροσώπους του πολιτισμού στους αδελφούς τους που ζουν στο σκοτάδι! Φυσικά, αν ένας Μάγιστρος Υιός επρόκειτο να έλθει σύντομα στο προηγμένο αυτό έθνος, αμέσως θα συνέβαιναν σπουδαία πράγματα σ' αυτόν τον πλανήτη.

72:12.3 Η αφήγηση αυτή των υποθέσεων ενός γειτονικού πλανήτη έγινε κατόπιν ειδικής αδείας με πρόθεση την πρόοδο του πολιτισμού και την βελτίωση της εξέλιξης των κυβερνήσεων στην Ουράντια. Πολλά περισσότερα θα μπορούσαν να ειπωθούν, που αναμφίβολα θα ενδιέφεραν και θα συνάρπαζαν τους Ουραντιανούς, αλλά οι αποκαλύψεις αυτές καλύπτουν τα όρια που μας επιτρέπονται, σύμφωνα με τις εντολές μας.

72:12.4 Οι Ουραντιανοί, πάντως, πρέπει να σημειώσουν ότι ο αδελφός πλανήτης τους στην οικογένεια της Σατάνια δεν έχει ευεργετηθεί ούτε από την διοικητική, ούτε από την επιφοιτιστική αποστολή των Υιών του Παραδείσου. Ούτε οι διάφοροι λαοί της Ουράντια διακρίνονται ο ένας από τον άλλο από τόσο μεγάλη πολιτισμική ανακολουθία όπως αυτή που χωρίζει το ηπειρωτικό έθνος από τους επί του πλανήτη συντρόφους του.

72:12.5 Η άφθονη ροή του Πνεύματος της Αληθείας παρέχει την πνευματική βάση για την πραγματοποίηση σπουδαίων επιτευγμάτων προς τα συμφέροντα των ανθρώπινων φυλών του επιφοιτούμενου κόσμου. Ως εκ τούτου, η Ουράντια είναι πολύ καλύτερα προετοιμασμένη για την περισσότερο άμεση υλοποίηση μιας πλανητικής κυβέρνησης με τους νόμους, τους μηχανισμούς, τα σύμβολα, τις συνήθειες και τη γλώσσα του διαθέτει –

και που όλα μπορούν να συμβάλουν τόσο σθεναρά στην εγκαθίδρυση της παγκόσμιας ειρήνης, σύμφωνα με τους νόμους και που θα οδηγούσαν στην απαρχή, κάποτε, μιας πραγματικής εποχής πνευματικών αγώνων. Και μία τέτοια εποχή αποτελεί το κατώφλι του πλανήτη προς τις ουτοπιστικές εποχές του φωτός και της ζωής.

72:12.⁶[Παρουσιάστηκε από έναν Μελχισεδέκ του Νέβαδον.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 73 Ο ΚΗΠΟΣ ΤΗΣ ΕΛΕΜ

73:0.¹Η πολιτισμική παρακμή και η πνευματική πενία που προήλθαν από την πτώση του Καλιγκάστια και την επακόλουθη κοινωνική σύγχυση, ελάχιστες επιπτώσεις είχαν στη φυσική, ή τη βιολογική κατάσταση των λαών της Ουράντια. Η οργανική εξέλιξη προχώρησε γοργά, εντελώς ανεξάρτητα από την πολιτισμική και ηθική οπισθοδρόμηση, που τόσο γρήγορα ακολούθησε το σχίσμα του Καλιγκάστια και του Νταλιγκάστια. Και ήλθε ένας καιρός στην ιστορία του πλανήτη, σχεδόν σαράντα χιλιάδες χρόνια πριν, όταν οι υπηρετούντες Φορείς της Ζωής διεπίστωσαν ότι από καθαρά βιολογική άποψη, η εξελικτική πρόοδος των φυλών της Ουράντια έφθανε στο αποκορύφωμά της. Οι αποδέκτες Μελχισεδέκ, συμφωνώντας με την άποψη αυτή, συμφώνησαν αμέσως να κάνουν μαζί με τους Φορείς της Ζωής μία αίτηση στους Μέγιστους της Εντέντια ζητώντας τους να επιθεωρηθεί η Ουράντια, με σκοπό να εγκριθεί η αποστολή βιολογικών εξευγενιστών, ενός Υλικού Υιού και μιας Θυγατέρας.

73:0.²Το αίτημα αυτό απευθύνθηκε στους Μέγιστους της Εντέντια, επειδή είχαν την άμεση δικαιοδοσία σε πολλές υποθέσεις της Ουράντια από την εποχή της πτώσης του Καλιγκάστια και την προσωρινή παραίτηση της εξουσίας στην Τζερουζέμ.

73:0.³Ο Τέιμπαμεϊντια, ο κυρίαρχος επόπτης της σειράς των δεκαδικών, ή πειραματικών κόσμων, ήλθε για να επιθεωρήσει τον πλανήτη και, αφού εκτίμησε την πρόοδο των φυλών, συνέστησε δεόντως να παραχωρηθεί στην Ουράντια ένας Υλικός Υιός. Σε λιγότερο από εκατό χιλιάδες χρόνια από την εποχή της επιθεώρησής του, ο Αδάμ και η Εύα, ένας Υλικός Υιός και μια Θυγατέρα του τοπικού συστήματος, έφθασαν και άρχισαν το δύσκολο έργο του να επιχειρήσουν να διευθετήσουν τις μπερδεμένες υποθέσεις ενός πλανήτη που είχε επιβραδυνθεί εξ αιτίας της εξέγερσης και βρισκόταν καταδικασμένος σε πνευματική απομόνωση.

1. ΟΙ ΝΟΔΙΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΜΑΝΤΟΝΙΤΕΣ

73:1.¹Σ' έναν κανονικό πλανήτη η άφιξη ενός Υλικού Υιού αναγγέλλει συνήθως την προσέγγιση μιας σπουδαίας εποχής εφευρέσεων, υλικής προόδου και διανοητικού διαφωτισμού. Η μετά τον Αδάμ εποχή είναι η σπουδαία εποχή της επιστήμης για τους περισσότερους κόσμους, αλλά όχι και για την Ουράντια. Αν και ο πλανήτης κατοικείτο από φυλές κατάλληλες από φυσιολογική πλευρά, οι φατρίες εξασθένησαν στα βάθη της βαρβαρότητας και του ηθικού μαρασμού.

73:1.²Δέκα χιλιάδες χρόνια μετά την εξέγερση, όλα, πρακτικά, τα οφέλη από τη διοίκηση του Πρίγκιπα είχαν εξαλειφθεί. Οι φυλές του κόσμου ήταν λίγο καλύτερα από όσο εάν αυτός ο πλανημένος Υιός δεν είχε έλθει ποτέ την Ουράντια. Μόνο μεταξύ των Νοδιτών και των Αμαντονιτών υπήρχε εμμονή στις παραδόσεις της Νταλαμείτια και την κουλτούρα του Πλανητικού Πρίγκιπα.

73:1.3 Οι *Νοδίτες* ήσαν οι απόγονοι των επαναστατημένων μελών του επιτελείου του Πρίγκιπα και το όνομά τους προέρχεται από τον πρώτο τους ηγέτη, τον Νοντ, κάποτε πρόεδρο της επιτροπής της Νταλαμείτια για τη βιομηχανία και το εμπόριο. Οι *Αμαντονίτες* ήσαν οι απόγονοι των Αντονιτών εκείνων που επέλεξαν να παραμείνουν πιστοί με τον Βαν και τον Άμαντον. Ο όρος «Αμαντονίτης» είναι περισσότερο πολιτισμικός και θρησκευτικός προσδιορισμός, απ' όσο όρος που αφορά στη φυλή. Από φυλετικής πλευράς, οι Αμαντονίτες ήσαν, βασικά, *Αντονίτες*. Η λέξη «Νοδίτης» αποτελεί όρο πολιτισμικό αλλά και φυλετικό, εφ' όσον οι ίδιοι οι Νοδίτες αποτελούσαν την όγδοη φυλή της Ουράντια.

73:1.4 Υπήρχε μία παραδοσιακή εχθρότητα μεταξύ των Νοδιτών και των Αμαντονιτών. Η βεντέτα αυτή ερχόταν διαρκώς στο προσκήνιο κάθε φορά που οι απόγονοι των δύο αυτών ομάδων προσπαθούσαν να συνεργασθούν σε μία κοινή επιχείρηση. Ακόμη και αργότερα, στα θέματα της Εδέμ, ήταν εξαιρετικά δύσκολο γι' αυτούς να συνεργασθούν ειρηνικά.

73:1.5 Σύντομα μετά την καταστροφή της Νταλαμείτια, οι οπαδοί του Νοντ χωρίσθηκαν σε τρεις μείζονες ομάδες. Η κεντρική ομάδα παρέμεινε πολύ κοντά στην αρχική τους εστία, κοντά στο αρχηγείο του Περσικού Κόλπου. Η ανατολική ομάδα μετανάστευσε στην περιοχή των υψιπέδων του Ελάμ, ανατολικά της κοιλάδας του Ευφράτη. Η δυτική ομάδα εγκαταστάθηκε στις Μεσογειακές ακτές της βορειοανατολικής Συρίας και τη γειτονική περιοχή.

73:1.6 Οι Νοδίτες αυτοί ζευγάρωσαν ελεύθερα με τις φυλές του Σαντζίκ και άφησαν πίσω τους άφθονους απογόνους. Και ορισμένοι από τους απογόνους των στασιαστών Νταλαμείτιανών ενώθηκαν στη συνέχεια με τον Βαν και τους πιστούς οπαδούς του στις περιοχές βόρεια της Μεσοποταμίας. Εδώ, κοντά στη Λίμνη Βαν και την περιοχή της νότιας Κασπίας Θάλασσας, οι Νοδίτες αναμίχθηκαν και ενώθηκαν με τους Αμαντονίτες και λογίζονταν μεταξύ των «παλαιών κραταιών ανθρώπων.»

73:1.7 Πριν την άφιξη του Αδάμ και της Εύας, οι ομάδες αυτές – οι Νοδίτες και οι Αμαντονίτες – ήσαν οι πλέον προηγμένες και εκπολιτισμένες φυλές στη γη.

2. Ο ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ

73:2.1 Εκατό, σχεδόν, χρόνια πριν την επιθεώρηση του Τέιμπαμείντια, ο Βαν και οι συνεργάτες του, από τα υψίπεδα όπου είχαν το αρχηγείο τους για την ηθική και τον πολιτισμό του κόσμου, κήρυτταν τον ερχομό ενός επαγγελθέντος Υιού του Θεού, ενός φυλετικού εξευγενιστή, ενός διδασκάλου της αλήθειας, άξιου διαδόχου του προδότη Καλιγκάστια. Παρά το ότι η πλειονότητα των κατοίκων του κόσμου εκείνου του καιρού επεδείκνυε ελάχιστο, ή καθόλου ενδιαφέρον για μία τέτοια προφητεία, εκείνοι οι οποίοι βρίσκονταν σε άμεση επαφή με τον Βαν και τον Άμαντον έπαιρναν τις διδασκαλίες αυτές σοβαρά και άρχισαν να κάνουν σχέδια για την ουσιαστική υποδοχή του επαγγελθέντος Υιού.

73:2.2 Ο Βαν είπε στους άμεσους συνεργάτες του την ιστορία του Υλικών Υιών της Τζερουζέμ. Αυτά που γνώριζε γι' αυτούς, προτού καν έλθει στην Ουράντια. Γνώριζε καλά ότι αυτοί οι Αδαμικοί Υιοί ζούσαν πάντοτε σε απλούς, αλλά όμορφους κήπους-σπίτια και πρότεινε, ογδόντα τρία χρόνια πριν από την άφιξη του Αδάμ και της Εύας, να αφοσιωθούν στην εξαγγελία της άφιξής τους και στην προετοιμασία ενός κήπου-σπιτιού για την υποδοχή τους.

73:2.3 Από το αρχηγείο τους στα υψίπεδα και από εξήντα μία, σε μεγάλες αποστάσεις διασκορπισμένες, αποικίες, ο Βαν και ο Άμαντον στρατολόγησαν ένα σώμα αποτελούμενο από περισσότερους των τριών χιλιάδων αποφασισμένων και γεμάτων ενθουσιασμό εργατών,

οι οποίοι, σε μία σοβαρή συνάντησή, αφιερώθηκαν στην αποστολή αυτή της προετοιμασίας για τον επαγγελθέντα – αναμενόμενο, τουλάχιστον – Υιό.

73:2.4 Ο Βαν χώρισε τους εθελοντές του σε εκατό ομάδες με έναν αρχηγό η κάθε μία και ένα βοηθό, ο οποίος υπηρετούσε στο προσωπικό του επιτελείου ως αξιωματικός-σύνδεσμος, κρατώντας τον Άμαντον ως δικό του συνεργάτη. Οι ομάδες αυτές άρχισαν όλες με ζέση το προπαρασκευαστικό έργο τους και η επιτροπή για την εγκατάσταση στον Κήπο εξόρμησε για να βρει το ιδανικό σημείο.

73:2.5 Παρά το ότι ο Καλιγκάστια και ο Νταλιγκάστια είχαν εξ αιτίας του κακού στερηθεί μεγάλο μέρος της δύναμής τους, έκαναν κάθε τι που μπορούσαν για να αποθαρρύνουν και να παρεμποδίσουν το έργο της προετοιμασίας του Κήπου. Οι πονηρές δολοπλοκίες τους, όμως, αντισταθμίστηκαν σε μεγάλο βαθμό από τις γεμάτες πίστη δραστηριότητες των δέκα, σχεδόν, χιλιάδων πιστών μεσοδιάστατων πλάσμάτων που τόσο ακούραστα μόχθησαν για να προχωρήσουν την επιχείρηση.

3. Η ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ

73:3.1 Η επιτροπή εγκατάστασης έλειψε για τρία, σχεδόν, χρόνια. Έστειλε ευνοϊκές αναφορές για τρεις πιθανές τοποθεσίες: Η πρώτη ήταν ένα νησί στον Περσικό Κόλπο. Η δεύτερη ήταν η περιοχή του ποταμού που αργότερα κατοικήθηκε ως ο δεύτερος κήπος. Η τρίτη, μια μακριά, στενή χερσόνησος – σχεδόν νησί – που πρόβαλε προς τα δυτικά, από τις ανατολικές ακτές της Μεσογείου Θάλασσας.

73:3.2 Η επιτροπή, σχεδόν ομόφωνα, έκλινε υπέρ της τρίτης επιλογής. Ο τόπος αυτός διαλέχτηκε και δύο χρόνια χρειάστηκαν για να μεταφερθεί το πολιτιστικό αρχηγείο του κόσμου, περιλαμβανομένου του δένδρου της ζωής, σ' αυτή τη χερσόνησο της Μεσογείου. Δεν έφυγε παρά μια μικρή ομάδα κατοίκων της χερσονήσου, όταν έφθασαν ο Βαν και η ομάδα του.

73:3.3 Η μεσογειακή αυτή χερσόνησος διέθετε υγιεινό κλίμα και σταθερή θερμοκρασία. Αυτός ο σταθερός καιρός οφείλετο στα περιβάλλοντα όρη καθώς και στο γεγονός ότι αυτή η περιοχή ήταν ουσιαστικά νησί μέσα σε μια θάλασσα-νησί. Ενώ οι βροχές ήταν άφθονες στα γύρω υψώματα, σπάνια έβρεχε πολύ στην Εδέμ. Αλλά κάθε βράδυ, από το εκτεταμένο δίκτυο των τεχνητών αρδευτικών καναλιών, μια «ομίχλη σηκώνόταν» για να δροσίσει τη βλάστηση του Κήπου.

73:3.4 Η ακτογραμμή αυτού του τμήματος της ξηράς ήταν αρκετά υπερυψωμένη και ο λαιμός που την ένωνε με την κυρίως ξηρά είχε εύρος μόνο 43.5 χιλιόμετρα στο στενότερο σημείο του. Το μεγάλο ποτάμι που ύδρευε τον Κήπο κατέβαινε από τα υψώματα της χερσονήσου και κυλούσε προς τα ανατολικά, μέσω του λαιμού της χερσονήσου προς την κυρίως ξηρά και από εκεί μέσα από τις πεδιάδες της Μεσοποταμίας, προς τη θάλασσα, πέρα. Τροφοδοτείτο από τέσσερις παραπόταμους που ξεκινούσαν από τους παράκτιους λόφους της χερσονήσου της Εδέμ και αυτοί είναι οι «τέσσερις κεφαλές» που «έφευγαν από την Εδέμ» και που αργότερα συγχύστηκαν με τους παραποτάμους που περιέβαλαν τον δεύτερο κήπο.

73:3.5 Τα βουνά που περιέβαλαν τον Κήπο διέθεταν άφθονους πολύτιμους λίθους και μέταλλα, αν και τους έδιναν μικρή σημασία. Η κυρίαρχη ιδέα ήταν η αποθέωση της κηπουρικής και η προαγωγή της γεωργίας.

73:3.6 Ο τόπος που επελέγη για τον Κήπο ήταν ίσως το ωραιότερο σημείο του είδους του σ' ολόκληρο τον κόσμο και το κλίμα ήταν, τότε, ιδανικό. Πουθενά αλλού δεν υπήρχε τέτοιος τόπος, που να διατίθεται τόσο τέλεια για να γίνει ένας σωστός παράδεισος βοτανικής έκφρασης. Σ' αυτό το ραντεβού, συναθροίστηκε η αφρόκρεμα του πολιτισμού της Ουράντια. Εκτός και πέραν του Κήπου, ο κόσμος βρισκόταν στο σκοτάδι, στην άγνοια και τη βαρβαρότητα. Η Εδέμ ήταν το μοναδικό φωτεινό σημείο στην Ουράντια. Ήταν από τη φύση ένα όνειρο ομορφιάς και γρήγορα έγινε ένα ποίημα έξοχης και τελειοποιημένης μεγαλοπρέπειας του τοπίου.

4. Η ΕΓΚΑΘΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ

73:4.1 Όταν οι Υλικοί Υιοί, οι βιολογικοί εξευγενιστές, ξεκινούσαν τη διαμονή τους σ' έναν εξελικτικό κόσμο, ο τόπος κατοικίας τους συχνά αποκαλείτο Κήπος της Εδέμ, επειδή χαρακτηριζόταν από τη λουλουδένια ομορφιά και το βοτανικό μεγαλείο της Εντέντια, της πρωτεύουσας του αστερισμού. Ο Βαν γνώριζε καλά τα έθιμα αυτά και επομένως φρόντισε ώστε ολόκληρη η χερσονήσος να αφιερωθεί στον Κήπο. Η βοσκή και η κτηνοτροφία μεταφέρθηκαν στη γειτονική κυρίως ξηρά. Απ' όλα τα ζώα, μόνο τα πουλιά και τα διάφορα εξημερωμένα είδη βρίσκονταν στο πάρκο. Οι εντολές του Βαν ήταν να γίνει η Εδέμ κήπος και μόνο κήπος. Ποτέ δεν σκοτώθηκαν ζώα στην περιοχή του. Όλο το κρέας που έτρωγαν οι εργάτες του Κήπου, όλα τα χρόνια της κατασκευής του, μεταφερόταν από τα κοπάδια που διατηρούνταν φυλαγμένα στην κυρίως ξηρά.

73:4.2 Το πρώτο έργο ήταν η οικοδόμηση του τούβλινου τοίχου εγκάρσια στο λαιμό της χερσονήσου. Αφού ολοκληρώθηκε αυτό, το πραγματικό έργο της ωραιοποίησης του τοπίου και της οικοδόμησης των σπιτιών μπορούσε να προχωρήσει απρόσκοπτα.

73:4.3 Ένας ζωολογικός κήπος δημιουργήθηκε με το κτίσιμο ενός μικρότερου τοίχου, έξω ακριβώς από τον κυρίως τοίχο. Ο ενδιαμέσος χώρος κατελήφθη από όλα τα είδη των άγριων ζώων, που χρησίμευαν ως επιπλέον άμυνα έναντι των εχθρικών επιθέσεων. Το θηριοτροφείο αυτό ήταν συγκροτημένο σε δώδεκα μεγάλα τμήματα και περιτειχισμένα μονοπάτια οδηγούσαν, ανάμεσα από τα τμήματα αυτά, στις δώδεκα πύλες του Κήπου, τον ποταμό και τα γειτονικά του βοσκοτόπια που κατελάμβαναν την κεντρική περιοχή.

73:4.4 Στην προετοιμασία του Κήπου, μόνο εθελοντές εργάτες απασχολούνταν. Δεν χρησιμοποιήθηκαν, καν, μισθοφόροι. Καλλιεργούσαν τον Κήπο και φρόντιζαν τα κοπάδια τους για να συντηρούνται. Τρόφιμα λαμβάνονταν, επίσης, ως συνεισφορά από τους γείτονες πιστούς. Και η μεγάλη αυτή επιχείρηση ολοκληρώθηκε παρά τις δυσκολίες που ακολούθησαν την μπερδεμένη κατάσταση του κόσμου, κατά τους ταραγμένους αυτούς καιρούς.

73:4.5 Υπήρξε, όμως, αιτία για μεγάλη απογοήτευση όταν ο Βαν, μη γνωρίζοντας πόσο γρήγορα ο αναμενόμενος Υιός και η Θυγατέρα θα έρχονταν, πρότεινε να εκπαιδευτεί και η νεότερη γενιά στο έργο της συνέχισης της επιχείρησης, στην περίπτωση που η άφιξή τους καθυστερούσε. Τούτο έμοιαζε σαν αποδοχή της έλλειψης πίστης εκ μέρους του Βαν και δημιούργησε μέγα πρόβλημα, προκάλεσε πολλές λιποταξίες, ο Βαν, όμως, προχώρησε στο σχέδιο της προετοιμασίας, πληρώνοντας εν τω μεταξύ τις θέσεις των λιποτακτών με νεώτερους εθελοντές.

5. Η ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ.

73:5.1 Στο κέντρο της χερσονήσου της Εδέμ βρισκόταν ο θαυμάσιος πέτρινος ναός του Πατέρα του Σύμπαντος, ο ιερός βωμός του Κήπου. Προς τα βόρεια ήταν εγκατεστημένη η

έδρα διοίκησης. Προς τα νότια ήσαν κτισμένες οι κατοικίες για τους εργάτες και τις οικογένειές τους. Προς τα δυτικά είχε προβλεφθεί χώρος για τα μελλοντικά σχολεία του εκπαιδευτικού συστήματος του αναμενόμενου Υιού, ενώ προς τα «ανατολικά της Εδέμ» ήσαν κτισμένες οι κατοικίες που προορίζονταν για τον επαγγελθέντα Υιό και τους άμεσους απογόνους του. Τα αρχιτεκτονικά σχέδια της Εδέμ προέβλεπαν κατοικίες και άφθονη γη για ένα εκατομμύριο ανθρώπινων υπάρξεων.

73:5.2 Την εποχή της άφιξης του Αδάμ, αν και ο Κήπος ήταν μόνο κατά το ένα τέταρτο ολοκληρωμένος, διέθετε χιλιάδες χιλιόμετρα αρδευτικές τάφρους και περισσότερα από είκοσι χιλιάδες χιλιόμετρα πλακοστρωμένα μονοπάτια και δρόμους. Υπήρχαν λίγα περισσότερα από πέντε χιλιάδες τούβλινα κτίρια στους διάφορους τομείς, ενώ τα δένδρα και τα φυτά ήσαν, σχεδόν, άπειρα. Επτά ήταν ο μέγιστος αριθμός των κτιρίων που απάρτιζαν το κάθε σύμπλεγμα στον κήπο. Και παρά το ότι οι κατασκευές του Κήπου ήσαν απλές, ήσαν πολύ καλλιτεχνικά φτιαγμένες. Οι δρόμοι και τα μονοπάτια ήσαν καλοφτιαγμένα και το τοπίο μαγευτικό.

73:5.3 Οι εγκαταστάσεις υγιεινής του Κήπου ήσαν πολύ περισσότερο προηγμένες από οτιδήποτε είχε επιχειρηθεί ως τότε στην Ουράντια. Το πόσιμο νερό της Εδέμ διατηρείτο υγιεινό κάτω από την αυστηρή επιτήρηση των υγειονομικών κανονισμών οι οποίοι είχαν σχεδιασθεί για να προστατεύουν την καθαρότητά του. Κατά τους πρώιμους αυτούς χρόνους πολλά προβλήματα προέρχονταν από αμέλεια των κανόνων αυτών, αλλά ο Βαν σταδιακά έκανε τους συνεργάτες του να κατανοήσουν τη σπουδαιότητα του να μην αφήνουν τίποτε να πέφτει στα αποθέματα νερού του Κήπου.

73:5.4 Πριν από την μετέπειτα εγκατάσταση αποχετευτικού συστήματος, οι Εδεμίτες εφαρμόζαν τη σχολαστική ταφή όλων των απορριμμάτων, ή των αποσυντιθέμενων υλικών. Οι επόπτες του Άμαντον έκαναν περιπολίες κάθε μέρα, ψάχνοντας για πιθανές αιτίες ασθενειών. Οι Ουραντιανοί και πάλι δεν αντελήφθησαν τη σπουδαιότητα της πρόληψης των ανθρωπονόσων, ει μη μόνο πολύ αργότερα, τον δέκατο ένατο και τον εικοστό αιώνα. Πριν τη διάσπαση του Αδαμικού καθεστώτος είχε κατασκευασθεί ένα σύστημα αποχετευτικών αγωγών καλυμμένο με τούβλα, που βρισκόταν κάτω από τα τείχη και άδειαζε στον ποταμό της Εδέμ, σχεδόν ενάμισι χιλιόμετρο μακριά από το εξωτερικό, ή μικρότερο τείχος του Κήπου.

73:5.5 Ως την εποχή της άφιξης του Αδάμ τα περισσότερα φυτά αυτής της περιοχής του κόσμου μεγάλωναν στην Εδέμ. Ήδη, πολλά από τα φρούτα, τα δημητριακά και τους καρπούς είχαν βελτιωθεί σε μεγάλο βαθμό. Πολλά σύγχρονα λαχανικά και δημητριακά πρωτοκαλλιεργήθηκαν εκεί, μεγάλοι αριθμοί, ωστόσο, ποικιλιών βρώσιμων φυτών χάθηκαν στη συνέχεια από τον κόσμο.

73:5.6 Το πέντε, περίπου, τοις εκατό του Κήπου βρισκόταν υπό υψηλή, τεχνητή καλλιέργεια, το δεκαπέντε τοις εκατό καλλιεργείτο εν μέρει, ενώ το υπόλοιπο παρέμενε σε μία λίγο-πολύ φυσική κατάσταση, εν αναμονή της άφιξης του Αδάμ, με τη σκέψη ότι ήταν καλύτερα να ολοκληρωθεί ο κήπος σύμφωνα με τις απόψεις του.

73:5.7 Και έτσι ετοιμάσθηκε ο Κήπος της Εδέμ για την υποδοχή του επαγγελθέντος Αδάμ και της συντρόφου του. Και ο Κήπος αυτός θα ήταν τιμή για ένα κόσμο που θα διέθετε τελειοποιημένη διοίκηση και φυσιολογικό έλεγχο. Ο Αδάμ και η Εύα ευχαριστήθηκαν πολύ με το γενικό σχέδιο της Εδέμ, αν και έκαναν πολλές αλλαγές στον εξοπλισμό της προσωπικής κατοικίας τους.

73:5.8 Παρά το ότι το έργο του καλλωπισμού δεν είχε ολοκληρωθεί όταν έφθασε ο Αδάμ, ο χώρος ήταν ήδη ένα κόσμημα βοτανικού κάλλους. Και κατά τον αρχικό καιρό της παραμονής του στην Εδέμ, ολόκληρος ο Κήπος πήρε νέα μορφή και απέκτησε καινούργιες αναλογίες κάλλους και μεγαλείου. Ποτέ πριν από την εποχή αυτή, ούτε μετά, φιλοξένησε η Ουράντια μία τόσο όμορφη και πλούσια έκθεση κηπουρικής και γεωργίας.

6. ΤΟ ΔΕΝΔΡΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

73:6.1 Στο κέντρο του ναού του Κήπου ο Βαν φύτεψε το από μακρού φυλασσόμενο δένδρο της ζωής, τα φύλλα του οποίου χρησίμευαν για την «ίαση όλων των εθνών» και που οι καρποί του τον είχαν για πάρα πολύ καιρό συντηρήσει στη γη. Ο Βαν γνώριζε καλά ότι ο Αδάμ και η Εύα θα εξαρτώντο, επίσης, από το δώρο αυτό της Εντέντια για να διατηρηθούν στη ζωή, αφού θα είχαν εμφανισθεί στην Ουράντια με υλική μορφή.

73:6.2 Οι Υλικοί Υιοί των πρωτευουσών του συστήματος δεν χρειάζονται το δένδρο της ζωής για να συντηρηθούν. Μόνο οι επαναπροσωποποιούμενοι στους πλανήτες εξαρτώνται από τη βοήθεια αυτή για τη φυσική τους αθανασία.

73:6.3 Το «δένδρο της γνώσης του καλού και του κακού» μπορεί να αποτελεί σχήμα λόγου, ένα συμβολικό προσδιορισμό που καλύπτει ένα πλήθος ανθρωπίνων εμπειριών, αλλά το «δένδρο της ζωής» δεν ήταν μύθος. Ήταν πραγματικό και για πολύ καιρό υπήρχε στην Ουράντια. Όταν οι Μέγιστοι της Εντέντια ενέκριναν την αποστολή του Καλιγκάστια ως Πλανητικού Πρίγκιπα στην Ουράντια και τους εκατό εκείνους πολίτες της Τζερουζέμ ως το διοικητικό επιτελείο του, έστειλαν στον πλανήτη, με τους Μελχισεδέκ, ένα θάμνο της Εντέντια και το φυτό αυτό μεγάλωσε για να γίνει το δένδρο της ζωής στην Ουράντια. Η μορφή αυτή της μη ευφυούς ζωής είναι γηγενής στις πρωτεύουσες σφαίρες του αστερισμού, ενώ επίσης βρίσκεται στους αρχηγικούς κόσμους του τοπικού σύμπαντος και του υπερσύμπαντος, καθώς επίσης και στις σφαίρες της Χαβόνα, αλλά όχι στις πρωτεύουσες του συστήματος.

73:6.4 Το υπερ-φυτό αυτό είχε εναποθηκευμένες ορισμένες διαστημικές ενέργειες οι οποίες αποτελούσαν αντίδοτο στα, εξ αιτίας της ηλικίας, παραγόμενα στοιχεία των ζωικών οργανισμών. Ο καρπός του δένδρου της ζωής ήταν σαν ένας υπερ-χημικός συσσωρευτής, που, όταν το έτρωγε κάποιος, με τρόπο μυστηριώδη απελευθέρωνε τη συμπαντική δύναμη παράτασης της ζωής. Το είδος αυτό συντήρησης ήταν απόλυτα άχρηστο για τα συνήθη, εξελικτικά πλάσματα της Ουράντια, αλλά ήταν ιδιαίτερα χρήσιμο στα εκατό υλοποιημένα μέλη του επιτελείου του Καλιγκάστια και στους εκατό τροποποιημένους Αντονίτες που είχαν συνεισφέρει το ζωικό τους πλάσμα στο επιτελείο του Πρίγκιπα και που με τη σειρά τους έγιναν κάτοχοι του συμπληρώματος αυτού της ζωής, που έκανε γι' αυτούς δυνατόν το να αξιοποιούν τον καρπό του δένδρου της ζωής για μια απεριόριστη επιμήκυνση της, άλλως, θνητής τους ύπαρξης.

73:6.5 Κατά την εποχή της κυριαρχίας του Πρίγκιπα το δένδρο μεγάλωνε από τη γη στην κεντρική, κυκλική αυλή του ναού του Πατέρα. Με την έκρηξη της εξέγερσης, ξαναμεγάλωσε από τον πυρήνα του, που φρόντιζε ο Βαν και οι συνεργάτες του στο προσωρινό τους στρατόπεδο. Αυτός ο θάμνος της Εντέντια μεταφέρθηκε στη συνέχεια στο ορεινό τους κρησφύγετο, όπου έθρεψε τον Βαν και τον Άμαντον για περισσότερες από εκατόν πενήντα χιλιάδες χρόνια.

73:6.6 Όταν ο Βαν και οι συνεργάτες του ετοίμασαν τον Κήπο για τον Αδάμ και την Εύα, μεταφύτευσαν το δένδρο της Εντέντια στον Κήπο της Εδέμ, όπου, για άλλη μία φορά,

μεγάλωσε σε μία κεντρική, κυκλική αυλή ενός άλλου ναού αφιερωμένου στον Πατέρα. Και ο Αδάμ με την Εύα έτρωγαν τον καρπό του από καιρό σε καιρό για τη διατήρηση της διττής μορφής της υλικής ζωής τους.

73:6.7 Όταν τα σχέδια του Υλικού Υιού οδήγησαν σε σφάλμα, δεν επετράπη στον Αδάμ και την οικογένειά του να βγάλουν το βασικό τμήμα του δένδρου από τον Κήπο. Όταν οι Νοδίτες εισέβαλαν στην Εδέμ, τους είπαν ότι θα γίνονταν «όπως οι θεοί, αν έτρωγαν τον καρπό του δένδρου.» Προς μεγάλη τους έκπληξη το βρήκαν αφύλακτο. Έτρωγαν ελεύθερα τους καρπούς για χρόνια, αλλά δεν τους έκαναν τίποτα. Ήταν όλοι τους θνητά πλάσματα του κόσμου. Τους έλειπε το χάρισμα εκείνο που λειτουργούσε ως συμπλήρωμα στο δένδρο της ζωής. Εξαγριώθηκαν με την ανικανότητά τους να επωφεληθούν από το δένδρο της ζωής και σε έναν από τους εμφύλιους πολέμους τους, ο ναός και το δένδρο καταστράφηκαν και τα δύο από φωτιά. Μόνον τα πέτρινα τείχη έμειναν, έως ότου ο Κήπος, στη συνέχεια, καταβυθίστηκε. Αυτός ήταν ο δεύτερος ναός του Πατέρα που χάθηκε.

73:6.8 Και τώρα όλοι οι θνητοί της Ουράντια πρέπει να ακολουθήσουν τη φυσική πορεία της ζωής και του θανάτου. Ο Αδάμ, η Εύα, τα παιδιά τους και τα παιδιά των παιδιών τους, μαζί με τους συνεργάτες τους, χάθηκαν όλοι με την πάροδο του χρόνου και έγιναν έτσι μέρος του σχεδίου ανέλιξης του τοπικού σύμπαντος, όπου η ανάσταση στους κόσμους-δώματα ακολουθεί τον υλικό θάνατο.

7. ΤΟ ΠΕΠΡΩΜΕΝΟ ΤΗΣ ΕΔΕΜ

73:7.1 Αφού ο πρώτος κήπος εγκαταλείφθηκε από τον Αδάμ, καταλήφθηκε σε διαφορετικές στιγμές από τους Νοδίτες, τους Κουτίτες και τους Σαντίτες. Αργότερα έγινε τόπος κατοικίας των από βορράν Νοδιτών που αντιστάθηκαν στη συνεργασία με τους Αδαμίτες.

Η χερσόνησος κατακλύσθηκε από τους κατώτερους αυτούς Νοδίτες για τέσσερις, σχεδόν, χιλιάδες χρόνια αφ' ότου εγκατέλειψε τον Κήπο ο Αδάμ, όταν, εξ αιτίας της βίαιης δραστηριότητας των τριγύρω ηφαιστειών και την καταβύθιση της γέφυρας της ξηράς που ένωνε τη Σικελία με την Αφρική, ο ανατολικός πυθμένας της Μεσογείου Θάλασσας καταβυθίστηκε, παρασύροντας κάτω από τη θάλασσα ολόκληρη τη χερσόνησο της Εδέμ. Ταυτόχρονα με την πελώρια αυτή καταβύθιση, η ακτογραμμή της ανατολικής Μεσογείου ανυψώθηκε σε μεγάλο βαθμό. Και τούτο ήταν το τέλος της πιο όμορφης φυσικής δημιουργίας που είχε ποτέ υπάρξει στην Ουράντια. Η καταβύθιση δεν ήταν ξαφνική, χρειάστηκαν αρκετές εκατοντάδες χρόνια για να βυθιστεί εντελώς ολόκληρη η χερσόνησος.

73:7.2 Δεν μπορούμε να θεωρήσουμε ότι η εξαφάνιση αυτή του Κήπου υπήρξε, με οποιοδήποτε τρόπο, αποτέλεσμα της αποτυχίας των θείων σχεδίων, ή ότι προήλθε από τα σφάλματα του Αδάμ και της Εύας. Δεν θεωρούμε την καταβύθιση της Εδέμ τίποτε άλλο ει μη μόνο φυσικό φαινόμενο, πιστεύουμε, ωστόσο, ότι η βύθιση του Κήπου είχε προγραμματισθεί να συμβεί την εποχή περίπου της συγκέντρωσης μεγάλων εφεδρειών της ιώδους φυλής, με σκοπό το έργο της αναμόρφωσης των λαών του κόσμου.

73:7.3 Οι Μελχισεδέκ συμβούλευσαν τον Αδάμ να μην αρχίσει το πρόγραμμα φυλετικού εξευγενισμού και ανάμιξης έως ότου η οικογένειά του αριθμήσει μισό εκατομμύριο. Δεν υπήρξε ποτέ η πρόθεση να γίνει ο Κήπος μόνιμη κατοικία των Αδαμιτών. Επρόκειτο να γίνουν οι αντιπρόσωποι μιας καινούργιας ζωής σ' όλο τον κόσμο. Επρόκειτο να κινητοποιηθούν για την ανιδιοτελή πλήρωση επί των ενδεών φυλών της γης.

73:7.4 Οι οδηγίες που είχε πάρει ο Αδάμ από τους Μελχισεδέκ υποδήλωναν ότι επρόκειτο να εγκαταστήσει φυλετικά, ηπειρωτικά και περιφερειακά αρχηγεία τα οποία θα διοικούσαν οι

άμεσοι γιοι και θυγατέρες του, ενώ εκείνος και η Εύα θα μοίραζαν το χρόνο τους μεταξύ των διαφόρων πρωτευουσών του κόσμου ως σύμβουλοι και συντονιστές της παγκόσμιας διεξαγωγής του βιολογικού εξευγενισμού, της διανοητικής προόδου και της ηθικής αναμόρφωσης.

73:7.5[Παρουσιάστηκε από τον Σολόνια, τη σεραφική «Φωνή του Κήπου.»]

ΕΓΓΡΑΦΟ 74

Ο ΑΔΑΜ ΚΑΙ Η ΕΥΑ

74:0.1 Ο Αδάμ και η Εύα έφθασαν στην Ουράντια 37,848 χρόνια πριν το έτος 1934 μ.Χ. Ήταν στο μέσον της εποχής όπου ο Κήπος βρισκόταν στη μεγαλύτερή του άνθιση όταν έφθασαν. Το καταμεσήμερο και χωρίς αναγγελία, οι δύο σεραφικοί μεταφορείς, συνοδευόμενοι από το διαπιστευμένο με τη μεταφορά των βιολογικών εξευγενιστών στην Ουράντια επιτελείο της Τζερουζέμ, προσγειώθηκαν απαλά στην επιφάνεια του περιστρεφόμενου πλανήτη, κοντά στο ναό του Πατέρα του Σύμπαντος. Ολόκληρο το έργο της επανυλοποίησης των σωμάτων του Αδάμ και της Εύας πραγματοποιήθηκε μέσα στα όρια αυτού του καινουργιοφτιαγμένου βωμού. Και από τη στιγμή της άφιξής τους, πέρασαν δέκα μέρες πριν επαναδημιουργηθούν σε διττή ανθρώπινη μορφή, για να παρουσιασθούν ως οι νέοι κυβερνήτες του κόσμου. Επανεκτήσαν τις αισθήσεις τους ταυτόχρονα. Οι Υλικοί Υιοί και οι Θυγατέρες πάντα υπηρετούν μαζί. Αποτελεί την ουσία της υπηρεσίας τους κάθε εποχή και σε κάθε τόπο να μην χωρίζουν ποτέ. Τους ανατίθεται να εργάζονται σε ζευγάρια. Σπάνια λειτουργούν μεμονωμένα.

1. Ο ΑΔΑΜ ΚΑΙ Η ΕΥΑ ΣΤΗΝ ΤΖΕΡΟΥΖΕΜ

74:1.1 Ο Πλανητικός Αδάμ και η Εύα της Ουράντια ήταν μέλη του αρχαιότερου σώματος των Υλικών Υιών στην Τζερουζέμ, έχοντας από κοινού τον αριθμό 14,311. Ανήκαν στην τρίτη φυσική σειρά και είχαν ύψος λίγο περισσότερο από δύομισι μέτρα.

74:1.2 Όταν ο Αδάμ επελέγη για να έλθει στην Ουράντια, πέρασε, μαζί με τη σύντροφό του, από τα υλικά εργαστήρια δοκιμασίας και ελέγχου της Τζερουζέμ. Για περισσότερες από δέκα πέντε χιλιάδες χρόνια ήσαν διευθυντές στο τμήμα πειραματικής ενέργειας, όπως αυτή εφαρμόζεται για την τροποποίηση των ζωντανών μορφών. Πολύ πριν από αυτό, ήσαν δάσκαλοι στα σχολεία των πολιτών για τους νεοαφικνούμενους στη Τζερουζέμ. Και όλα αυτά πρέπει να τα έχετε υπ' όψιν σας σε σχέση με την διήγηση της μετέπειτα συμπεριφοράς τους στην Ουράντια.

74:1.3 Όταν δημοσιεύθηκε η αναγγελία που καλούσε εθελοντές για την αποστολή του Αδαμικού εγχειρήματος στην Ουράντια, ολόκληρο το αρχαιότερο σώμα των Υλικών Υιών και Θυγατέρων προσφέρθηκε εθελοντικά. Οι εξεταστές Μελχισεδέκ, με την έγκριση του Λείναφορτζ και των Μέγιστων της Εντέντια, επέλεξαν, τελικά, τον Αδάμ και την Εύα, οι οποίοι εν συνεχεία ήλθαν για να λειτουργήσουν ως βιολογικοί εξευγενιστές στην Ουράντια.

74:1.4 Ο Αδάμ και η Εύα είχαν παραμείνει πιστοί στον Μιχαήλ κατά τη διάρκεια της εξέγερσης του Εωσφόρου. Παρά ταύτα, το ζευγάρι εκλήθη να παρουσιασθεί στον Κυρίαρχο του Συστήματος και ολόκληρο το υπουργικό του συμβούλιο για να εξετασθούν και να λάβουν οδηγίες. Οι λεπτομέρειες των θεμάτων της Ουράντια παρουσιάστηκαν λεπτομερώς. Τους δόθηκαν εξαντλητικές οδηγίες πάνω στα σχέδια που επρόκειτο να εφαρμόσουν, αποδεχόμενοι τις ευθύνες της ηγεσίας σ' έναν τέτοιο σπαρασσόμενο από τις συγκρούσεις κόσμο. Τους έβαλαν να δώσουν από κοινού όρκους υποταγής στους Μέγιστους της Εντέντια και στον Μιχαήλ του Σάλβινγκτον. Και τους συμβούλευσαν δεόντως να θεωρούν εαυτούς

ως υποκείμενους στο σώμα των αποδεκτών Μελχισεδέκ της Ουράντια, έως ότου το κυβερνών αυτό σώμα θεωρήσει σωστό να τους εκχωρήσει την κυριαρχία στον κόσμο που τους ανετέθη.

74:1.5 Το ζευγάρι αυτό της Τζερουζέμ άφησε πίσω του στην πρωτεύουσα της Σατάνια, αλλά και αλλού, εκατό απογόνους – πενήντα γιους και πενήντα θυγατέρες - θαυμάσια πλάσματα που είχαν διαφύγει τις παγίδες της προόδου και που όλοι υπηρετούσαν ως πιστοί επόπτες των προσδοκιών του σύμπαντος, κατά την εποχή της αναχώρησης των γονέων τους για την Ουράντια. Και ήσαν όλοι παρόντες στον όμορφο ναό των Υλικών Υιών, παρακολουθώντας τις αποχαιρετιστήριες τελετές που σχετίζονταν με τις τελευταίες τελετουργίες της αποδοχής της επιφοίτησης. Τα παιδιά αυτά συνόδευσαν τους γονείς τους στο αρχηγείο αποϋλοποίησης της τάξης τους και ήταν οι τελευταίοι που τους αποχαιρέτησαν και τους ευχήθηκαν θεία ταχύτητα, καθώς εκείνοι κοιμούνταν στην προσωπική απώλεια της συνείδησης η οποία προηγείται της προετοιμασίας για τη σεραφική μεταφορά. Τα παιδιά πέρασαν λίγη ώρα μαζί, στον τόπο συνάντησης της οικογένειας, χαρούμενα που οι γονείς τους επρόκειτο σύντομα να γίνουν οι ορατοί ηγέτες, στην πραγματικότητα οι μοναδικοί κυβερνήτες, του πλανήτη 606 στο σύστημα της Σατάνια.

74:1.6 Και έτσι άφησαν τη Τζερουζέμ ο Αδάμ και η Εύα, εν μέσω επαίνων και ευχών από τους πολίτες της. Έφυγαν για τις καινούργιες τους ευθύνες, κατάλληλα εφοδιασμένοι και έχοντας πλήρεις οδηγίες πάνω σε κάθε καθήκον και κίνδυνο που θα συναντούσαν στην Ουράντια.

2. Η ΑΦΙΞΗ ΤΟΥ ΑΔΑΜ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΥΑΣ

74:2.1 Ο Αδάμ και η Εύα κοιμήθηκαν στην Τζερουζέμ και όταν ξύπνησαν στο ναό του Πατέρα στην Ουράντια, παρουσία μεγάλου πλήθους που είχε συγκεντρωθεί για να τους καλωσορίσει, βρέθηκαν πρόσωπο με πρόσωπο με δύο πλάσματα για τα οποία είχαν ακούσει πολλά, τον Βαν και τον πιστό του συνεργάτη τον Άμαντον. Αυτοί οι δύο ήρωες της αποστασίας του Καλιγκάστια ήσαν οι πρώτοι που τους καλωσόρισαν στο καινούργιο τους σπίτι, τον κήπο.

74:2.2 Η γλώσσα της Εδέμ ήταν μια Αντονική διάλεκτος, όπως τη μιλούσε ο Άμαντον. Ο Βαν και ο Άμαντον είχαν βελτιώσει σημαντικά τη γλώσσα αυτή, φτιάχνοντας ένα καινούργιο αλφάβητο με είκοσι τέσσερα γράμματα και έλπιζαν να τη δουν να γίνεται η γλώσσα της Ουράντια, καθώς ο πολιτισμός της Εδέμ θα εξαπλώνονταν σ' ολόκληρο τον κόσμο. Ο Αδάμ και η Εύα κατείχαν πλήρως την ανθρώπινη αυτή διάλεκτο πριν φύγουν από τη Τζερουζέμ, έτσι ώστε ο γιος αυτός του Άντον άκουσε τον ανώτερο κυβερνήτη του κόσμου του να του απευθύνεται στην ίδια του τη γλώσσα.

74:2.3 Και την ημέρα εκείνη υπήρχε μεγάλη υπερένταση και χαρά, σ' ολόκληρη την Εδέμ καθώς οι αγγελιαφόροι πήγαιναν πολύ βιαστικά στον όπου βρίσκονταν τα περιστέρια-μεταφορείς, που είχαν συγκεντρωθεί από κοντά και μακριά, φωνάζοντας: «Αφήστε ελεύθερα τα πουλιά. Αφήστε τα να διαδώσουν το λόγο, ότι ο επαγγελθείς Υιός ήλθε.» Εκατοντάδες αποικίες οπαδών είχαν πιστά, χρόνο με το χρόνο, διατηρήσει τον αριθμό αυτών των οικοσπιτών περιστερών για μια τέτοια ακριβώς περίσταση.

74:2.4 Καθώς το νέο για την άφιξη του Αδάμ διαδόθηκε παντού, χιλιάδες μέλη των γειτονικών φυλών αποδέχθηκαν τη διδασκαλία του Βαν και του Άμαντον, ενώ για μήνες και μήνες, προσκυνητές συνέχιζαν να ξεχύνονται στην Εδέμ για να καλωσορίσουν τον Αδάμ και την Εύα και να δηλώσουν την υποταγή τους στον αόρατο Πατέρα τους.

^{74:2.5} Αμέσως μόλις ξύπνησαν ο Αδάμ και η Εύα πήγαν με συνοδεία για την τυπική υποδοχή στο μεγάλο ύψωμα, βόρεια του ναού. Ο φυσικός αυτός λόφος είχε διευρυνθεί και είχε ετοιμαστεί για την εγκατάσταση των καινούργιων κυβερνητών του κόσμου. Εδώ, το μεσημέρι, η επιτροπή υποδοχής της Ουράντια καλωσόρισε αυτό τον Υιό και τη Θυγατέρα του συστήματος της Σατάνια. Ο Άμαντον ήταν ο πρόεδρος της επιτροπής αυτής, που αποτελείτο από δώδεκα μέλη, στα οποία περιλαμβάνετο ένας εκπρόσωπος από κάθε μία από τις έξι φυλές του Σαντζίκ. Ο αναπληρωματικός προϊστάμενος των μεσοδιάστατων. Η Αννάν, μία κόρη πιστή, εκπρόσωπος των Νοδιτών. Ο Νώε, ο γιος του αρχιτέκτονα και κατασκευαστή του Κήπου και εκτελεστής των σχεδίων του νεκρού πατέρα του. Και οι δύο Φορείς της Ζωής που κατοικούσαν στην Ουράντια.

^{74:2.6} Η επόμενη πράξη ήταν η παράδοση της διεύθυνσης της εποπτείας του πλανήτη στον Αδάμ και την Εύα από τον αρχαιότερο Μελχισεδέκ, τον προϊστάμενο του συμβουλίου των υποδοχέων στην Ουράντια. Ο Υλικός Υιός και η Θυγατέρα έδωσαν όρκο υποταγής στους Μέγιστους του Νορλάτιαντεκ και στον Μιχαήλ του Νέβαδον και ανακηρύχθηκαν κυβερνήτες της Ουράντια από τον Βαν, ο οποίος έτσι εκχώρησε την ονομαστική εξουσία, την οποία είχε για περισσότερο από εκατόν πενήντα χιλιάδες χρόνια διατηρήσει συνεπεία της δράσης των υποδοχέων Μελχισεδέκ.

^{74:2.7} Έτσι ο Αδάμ και η Εύα φόρεσαν βασιλικούς μανδύες για την περίπτωση αυτή, τη στιγμή που ανέλαβαν επίσημα την κυριαρχία του κόσμου. Δεν είχαν χαθεί όλες οι τέχνες της Νταλαμέιτια από τον κόσμο. Η υφαντουργία εξακολουθούσε να εξασκείται την εποχή της Εδέμ.

^{74:2.8} Τότε ακούσθηκε η αναγγελία των αρχαγγέλων και η εκπεμπόμενη φωνή του Γαβριήλ όρισε το δεύτερο προσκλητήριο κρίσης της Ουράντια και την ανάσταση των κοιμώμενων διασωθέντων της δεύτερης απονομής χάριτος και ελέους στον πλανήτη 606 της Σατάνια. Η απονομή του Πρίγκιπα είχε τελειώσει, η εποχή του Αδάμ, η τρίτη πλανητική εποχή, ανοίγει εν μέσω σκηνών άπειρου μεγαλείου. Και οι νέοι κυβερνήτες της Ουράντια αρχίζουν την κυριαρχία τους κάτω από φαινομενικά ευνοϊκές συνθήκες, παρά την παγκόσμια σύγχυση που προκλήθηκε εξ αιτίας της έλλειψης συνεργασίας των προκατόχων τους στην εξουσία επί του πλανήτη.

3. Ο ΑΔΑΜ ΚΑΙ Η ΕΥΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΗ.

^{74:3.1} Και τώρα, μετά την τυπική τους εγκατάσταση, ο Αδάμ και η Εύα έμαθαν με τρόπο οδυνηρό για την πλανητική τους απομόνωση. Σίγησαν οι γνώριμες εκπομπές και έγιναν ανύπαρκτα τα κυκλώματα εξωπλανητικής επικοινωνίας. Οι σύντροφοί τους στην Τζερουζέμ είχαν πάει σε κόσμους που λειτουργούσαν ομαλά, με έναν σωστά εγκατεστημένο Πλανητικό Πρίγκιπα και ένα έμπειρο επιτελείο έτοιμο να τους υποδεχθεί και ικανό να συνεργασθεί μαζί τους κατά την αρχική τους εμπειρία σε τέτοιους κόσμους. Στην Ουράντια, όμως, η εξέγερση είχε αλλάξει τα πάντα. Εδώ ο Πλανητικός Πρίγκιπας ήταν περισσότερο από παρών και, παρά το ότι είχε αποκοπεί από το μεγαλύτερο μέρος της δύναμής του να κάνει το κακό, ήταν ακόμη σε θέση να κάνει το έργο του Αδάμ και της Εύας δύσκολο και, ως ένα σημείο, επικίνδυνο. Ήταν ένας σοβαρός Υλικός Υιός και μια σοβαρή θυγατέρα της Τζερουζέμ, που είχαν χάσει τις ψευδαισθήσεις τους αυτοί που περπατούσαν εκείνη τη νύκτα μέσα στον Κήπο, κάτω από τη λάμψη του γεμάτου φεγγαριού, συζητώντας τα σχέδιά τους για την επόμενη μέρα.

74:3.2 Έτσι τέλειωσε η πρώτη μέρα του Αδάμ και της Εύας στην απομονωμένη Ουράντια, τον ευρισκόμενο σε σύγχυση πλανήτη της προδοσίας του Καλιγκάστια. Και περπατούσαν και μιλούσαν πολύ μέσα στη νύχτα, την πρώτη τους νύχτα στη γη – και ήταν τόσο μοναχική.

74:3.3 Η δεύτερη μέρα του Αδάμ στη γη πέρασε σε συνεδρίαση με τους πλανητικούς υποδοχείς και το συμβούλιο εισηγητών. Από τους Μελχισεδέκ και τους συνεργάτες τους, ο Αδάμ και η Εύα έμαθαν περισσότερα για τις λεπτομέρειες της εξέγερσης του Καλιγκάστια και το αποτέλεσμα της αναστάτωσης αυτής πάνω στην πρόοδο του κόσμου. Και ήταν, συνολικά, μια αποκαρδιωτική ιστορία, η μεγάλη αυτή αφήγηση της κακοδιαχείρισης των υποθέσεων του κόσμου. Έμαθαν όλα τα γεγονότα πάνω στην απόλυτη κατάρρευση του σχεδίου του Καλιγκάστια για την επιτάχυνση της διαδικασίας της κοινωνικής εξέλιξης. Έφθασαν, επίσης, στο να κατανοήσουν πλήρως την αφροσύνη του να επιχειρηθεί η επίτευξη πλανητικής εξέλιξης, ανεξάρτητα από το θείο σχέδιο προόδου. Και έτσι τέλειωσε μια θλιβερή αλλά διαφωτιστική μέρα – η δεύτερη μέρα τους στην Ουράντια.

74:3.4 Η τρίτη μέρα αφιερώθηκε στην επιθεώρηση του Κήπου. Από τα μεγάλα πουλιά που μετέφεραν επιβάτες – τα φάντορς – ο Αδάμ και η Εύα κοιτούσαν κάτω, τις απέραντες εκτάσεις του Κήπου, ενώ μεταφέρονταν στον αέρα πάνω από αυτό, το ωραιότερο σημείο στη γη. Η μέρα αυτή της επιθεώρησης τελείωσε με ένα πολύ μεγάλο επίσημο γεύμα προς τιμήν όλων εκείνων οι οποίοι είχαν μοχθήσει για να δημιουργήσουν τον κήπο αυτό με την ομορφιά και το μεγαλείο της Εντέντια. Και πάλι, αργά τη νύκτα της τρίτης τους μέρας, ο Υιός και η σύντροφός του περπάτησαν μέσα στον Κήπο και μίλησαν για το άπειρο μέγεθος των προβλημάτων τους.

74:3.5 Την τέταρτη μέρα ο Αδάμ και η Εύα απευθύνθηκαν στη συνέλευση του Κήπου. Από το λόφο απ' όπου ξεκίνησαν μίλησαν στον κόσμο σχετικά με τα σχέδιά τους για την αποκατάσταση του κόσμου και περιέγραψαν τις μεθόδους δια των οποίων θα προσπαθούσαν να ανασχηματίσουν την κοινωνική κουλτούρα της Ουράντια από τα χαμηλά επίπεδα στα οποία είχε πέσει, εξ αιτίας της αμαρτίας και της εξέγερσης. Τούτη ήταν μια σπουδαία μέρα και έκλεισε με μια γιορτή για το συμβούλιο των ανδρών και των γυναικών οι οποίοι είχαν επιλεγεί για να αναλάβουν υπεύθυνες θέσεις στην καινούργια διοίκηση των υποθέσεων του κόσμου. Σημειώστε! Οι γυναίκες, όπως και οι άνδρες συμμετείχαν σ' αυτή την ομάδα και ήταν η πρώτη φορά που συνέβαινε κάτι τέτοιο στη γη, από την εποχή της Νταλαμείτια. Ήταν ένας εκπληκτικός νεωτερισμός να βλέπει κανείς την Εύα, μια γυναίκα, να μοιράζεται τις τιμές και τις ευθύνες των υποθέσεων του κόσμου με έναν άνδρα. Κι' έτσι τέλειωσε η τέταρτη μέρα στη γη.

74:3.6 Η πέμπτη μέρα γέμισε με την συγκρότηση της προσωρινής κυβέρνησης, τη διοίκηση η οποία επρόκειτο να λειτουργήσει έως ότου οι υποδοχείς Μελχισεδέκ θα εγκατέλειπαν την Ουράντια.

74:3.7 Η έκτη ημέρα αφιερώθηκε στην επιθεώρηση των πολυάριθμων τύπων ανθρώπων και ζώων. Κατά μήκος του τείχους, προς τα ανατολικά της Εδέμ, ο Αδάμ και η Εύα συνοδεύονταν όλη την ημέρα, παρατηρώντας τα ζώα του πλανήτη και αποκτώντας καλύτερη αντίληψη ως προς το τι πρέπει να γίνει ώστε να επέλθει η τάξη μέσα από τη σύγχυση, σ' ένα κόσμο κατοικούμενο από τόσο μεγάλη ποικιλία ζώντων πλασμάτων.

74:3.8 Εξέπληξε σε μεγάλο βαθμό εκείνους που συνόδευσαν τον Αδάμ και την Εύα σ' αυτό το ταξίδι το να παρατηρούν πόσο απόλυτα κατανοούσε τη φύση και τη λειτουργία των χιλιάδων επί χιλιάδων ζώων που του έδειχναν. Τη στιγμή που κοιτούσε ένα ζώο, μπορούσε

να υποδείξει τη φύση και τη συμπεριφορά του. Ο Αδάμ μπορούσε να δώσει ονόματα που να περιγράφουν την προέλευση, τη φύση και τη λειτουργία όλων των υλικών πλασμάτων που έβλεπε. Εκείνοι που τον οδηγούσαν σ' αυτή την περιήγηση επιθεώρησης δεν γνώριζαν ότι ο καινούργιος κυβερνήτης του κόσμου ήταν ένας από τους πλέον έμπειρους ανατόμους ολόκληρης της Σατάνια. Και η Εύα ήταν εξ ίσου ειδήμων.

Ο Αδάμ εξέπληξε τους συντρόφους του περιγράφοντας πλήθος ζώντων πλασμάτων, πάρα πολύ μικρά για να μπορεί να τα δει μάτι ανθρώπου.

74:3.9 Όταν η έκτη μέρα της προσωρινής τους παραμονής στη γη τελείωσε, ο Αδάμ και η Εύα αναπαύθηκαν για πρώτη φορά στο καινούργιο τους σπίτι, «ανατολικά της Εδέμ.» Οι πρώτες έξι μέρες της περιπέτειας στην Ουράντια ήταν πολυάσχολες και πρόσμεναν με μεγάλη ευχαρίστηση μια ολόκληρη μέρα απαλλαγής απ' όλες τις δραστηριότητες.

74:3.10 Οι περιστάσεις, όμως, άλλα υπαγόρευαν. Η εμπειρία της ημέρας που μόλις είχε περάσει, κατά την οποία ο Αδάμ είχε με τόση ευφυΐα και τόσες λεπτομέρειες συζητήσει για τα ζώα της Ουράντια, μαζί με τον αριστοτεχνικό εναρκτήριο λόγο του και τους γοητευτικούς του τρόπους, είχαν σε τέτοιο βαθμό κερδίσει τις καρδιές και είχαν τόσο πολύ κατακτήσει το νου των κατοίκων του Κήπου, ώστε δεν ήσαν μόνο διατεθειμένοι να αποδεχθούν ολόψυχα τον νεοφερμένο Υιό και τη Θυγατέρα της Τζερουζέμ ως κυβερνήτες, αλλά οι περισσότεροι από αυτούς ήταν έτοιμοι να γονατίσουν και να τους λατρέψουν σαν θεούς.

4. Η ΠΡΩΤΗ ΑΝΑΤΑΡΑΧΗ

74:4.1 Τη νύκτα εκείνη, τη νύκτα που ακολούθησε την έκτη ημέρα, ενώ ο Αδάμ και η Εύα κοιμούνταν, πράγματα παράξενα συνέβαιναν κοντά στο ναό του Πατέρα, στον κεντρικό τομέα της Εδέμ. Εκεί, κάτω από τις ακτίνες ενός ώριμου φεγγαριού, εκατοντάδες ενθουσιασμένων και συνεπαρμένων ανδρών και γυναικών άκουγαν επί ώρες τις παθιασμένες εκκλήσεις των αρχηγών τους. Είχαν καλές προθέσεις, αλλά, απλώς, δεν μπορούσαν να καταλάβουν την απλότητα του αδελφικού και δημοκρατικού τρόπου των καινούργιων κυβερνητών τους. Και πολύ πριν το ξημέρωμα, οι νέοι και προσωρινοί διαχειριστές των θεμάτων του κόσμου έφθασαν σ' ένα σχεδόν ομόφωνο συμπέρασμα, ότι ο Αδάμ και η σύντροφός του ήταν εντελώς μετριόφρονες και ανεπιτήδευτοι. Αποφάσισαν ότι η Θεότητα είχε κατέβει στη γη, με τη μορφή του σώματος, ότι ο Αδάμ και η Εύα ήταν στην πραγματικότητα θεοί, ή κάτι άλλο τόσο σχετικό με τέτοια ιδιότητα, ώστε να αξίζει την ταπεινή τους λατρεία.

74:4.2 Τα εκπληκτικά γεγονότα των πρώτων έξι ημερών του Αδάμ και της Εύας στη γη, ήταν στο σύνολό τους πάρα πολύ για τον απροετοίμαστο νου ακόμη και των καλύτερων ανθρώπων του κόσμου. Το κεφάλι τους στριφογύριζε. Είχαν παρασυρθεί από την πρόταση να φέρουν το επιβλητικό ζευγάρι στον ναό του Πατέρα το καταμεσήμερο, ώστε ο καθένας να μπορέσει να υποκλιθεί σε μία γεμάτη σεβασμό λατρεία και να πέσουν στη γη, δηλώνοντας ταπεινή υποταγή. Και οι κάτοικοι του Κήπου ήσαν πράγματι ειλικρινείς σε όλ' αυτά.

74:4.3 Ο Βαν διαμαρτυρήθηκε. Ο Άμαντον έλειπε, όντας υπεύθυνος της τιμητικής φρουράς που είχε μείνει πίσω με τον Αδάμ και την Εύα κατά τη διάρκεια της νύκτας. Η διαμαρτυρία, όμως, του Βαν δεν ελήφθη υπ' όψιν. Του είπαν ότι ήταν κι' αυτός το ίδιο μετριοπαθής, το ίδιο ανεπιτήδευτος. Ότι δεν απείχε πολύ από το να είναι και ο ίδιος θεός, διαφορετικά πώς είχε ζήσει τόσο πολύ στη γη και πώς είχε προκαλέσει ένα τόσο σπουδαίο γεγονός, όπως

ήταν ο ερχομός του Αδάμ; Και καθώς οι ξανααμμένοι Εδεμίτες ήταν έτοιμοι να τον πιάσουν και να τον πάνε στο ύψωμα για να τον λατρέψουν, ο Βαν άνοιξε το δρόμο του ανάμεσα στο πλήθος και, όντας σε θέση να επικοινωνεί με τους μεσοδιάστατους, έστειλε τον αρχηγό τους πολύ βιαστικά στον Αδάμ.

74:4.4 Ήταν κοντά στην αυγή της έβδομης ημέρας στη γη, όταν ο Αδάμ και η Εύα άκουσαν το απρόσμενο νέο της πρότασης αυτών των καλοπροαίρετων, αλλά παραπλανημένων θνητών. Και τότε, ενώ ακόμη τα μεταφορικά πουλιά πετούσαν γρήγορα για να τους μεταφέρουν στο ναό, οι μεσοδιάστατοι, όντας ικανοί να κάνουν παρόμοια πράγματα, μετέφεραν τον Αδάμ και την Εύα στο ναό του Πατέρα. Ήταν νωρίς το πρωί της έβδομης αυτής ημέρας και από το ύψωμα της τόσο πρόσφατης υποδοχής τους, απ' όπου ο Αδάμ μίλησε για ώρα πολλή, εξηγώντας τις εντολές των θείων υιών και κατέστησε σαφές στις γήινες αυτές διάνοιες ότι μόνον ο Πατέρας και εκείνοι τους οποίους αυτός ορίζει μπορούν να λατρεύονται. Ο Αδάμ είπε με απλά λόγια ότι μπορούσε να δεχθεί κάθε τιμή και να έχει κάθε σεβασμό, αλλά λατρεία, ποτέ!

74:4.5 Ήταν μια κοσμοϊστορική μέρα και μόλις πριν το μεσημέρι, την ώρα περίπου της άφιξης του σεραφικού αγγελιαφόρου που μετέφερε την αναγνώριση της Τζερουζέμ για την εγκατάσταση των κυβερνητών του κόσμου, ο Αδάμ και η Εύα, ξεφεύγοντας από το πλήθος, έδειξαν προς το ναό του Πατέρα και είπαν: «Πηγαίνετε τώρα στο υλικό έμβλημα της αόρατης παρουσίας του Πατέρα και υποκλιθείτε για να δείξετε τη λατρεία σας γι' αυτόν που μας δημιούργησε όλους και που μας κρατά στη ζωή. Και ας γίνει η πράξη αυτή η ειλικρινής υπόσχεση ότι ποτέ ξανά δεν θα υποκύψετε στον πειρασμό να λατρέψετε οποιονδήποτε εκτός του Θεού.» Όλοι έκαναν αυτό που τους διέταξε ο Αδάμ. Ο Υλικός Υιός και η Θυγατέρα έμειναν μόνοι στο ύψωμα, με το κεφάλι σκυμμένο, ενώ ο λαός έπεφτε καταγής γύρω από το ναό.

74:4.6 Και αυτή ήταν η απαρχή της παράδοσης της ημέρας του Σαββάτου. Πάντα στην Εδέμ η έβδομη ημέρα ήταν αφιερωμένη στη μεσημβρινή συγκέντρωση στο ναό. Για πάρα πολύ καιρό ήταν έθιμο να αφιερώνεται αυτή η ημέρα στην αυτοβελτίωση. Το πρωί ήταν αφιερωμένο στη φυσική βελτίωση, το μεσημέρι στην πνευματική λατρεία, το απόγευμα στη διανοητική καλλιέργεια ενώ το βράδυ περνούσε σε κοινωνικές συναναστροφές. Αυτό δεν έγινε ποτέ νόμος στην Εδέμ, αλλά ήταν έθιμο, για όσο καιρό η διακυβέρνηση του Αδάμ κυριαρχούσε στη γη.

5. Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΟΥ ΑΔΑΜ

74:5.1 Για επτά, σχεδόν, χρόνια μετά την άφιξη του Αδάμ, παρέμειναν υπεύθυνοι οι υποδοχείς Μελχισεδέκ, αλλά ήλθε τελικά η ώρα που παρέδωσαν τη διαχείριση των υποθέσεων του κόσμου στον Αδάμ και επέστρεψαν στην Τζερουζέμ.

74:5.2 Ο αποχαιρετισμός των υποδοχέων κράτησε ολόκληρη μέρα και προς το βράδυ κάθε ένας από τους Μελχισεδέκ έδινε στον Αδάμ και την Εύα καθώς έφευγε τις συμβουλές του και τις καλύτερες ευχές του. Ο Αδάμ είχε αρκετές φορές ζητήσει από τους συμβούλους του να μείνουν στη γη μαζί του, αλλά πάντα οι εκκλήσεις του αποκρούονταν. Είχε έλθει η στιγμή κατά την οποία οι Υλικοί Υιοί έπρεπε να αναλάβουν πλήρη δέσμευση για τη διαχείριση των θεμάτων του κόσμου. Και έτσι, τα μεσάνυχτα, οι σεραφικοί μεταφορείς της Σατάνια άφησαν τον πλανήτη με δεκατέσσερις υπάρξεις για την Τζερουζέμ,

με την μεταφορά του Βαν και του Άμαντον να επισυμβαίνει ταυτόχρονα με την αναχώρηση των δώδεκα Μελχισεδέκ.

74:5.3 Όλα πήγαιναν αρκετά καλά για λίγο καιρό στην Ουράντια και φαινόταν ότι ο Αδάμ θα μπορούσε τελικά να αναπτύξει κάποιο σχέδιο για να προωθήσει τη σταδιακή επέκταση του Εδεμικού πολιτισμού. Ακολουθώντας τις συμβουλές των Μελχισεδέκ άρχισε να υποστηρίζει την τέχνη των κατασκευών με την ιδέα να αναπτύξει εμπορικές σχέσεις με τον εξωτερικό κόσμο. Όταν η Εδέμ διαλύθηκε, υπήρχαν περισσότερες από εκατό πρωτόγονες κατασκευαστικές εγκαταστάσεις σε λειτουργία, ενώ είχαν δημιουργηθεί εκτεταμένες εμπορικές σχέσεις με τις γειτονικές φυλές.

74:5.4 Για αιώνες ο Αδάμ και η Εύα είχαν διδαχθεί την τεχνική της βελτίωσης ενός κόσμου, ώστε να είναι έτοιμος για την εξειδικευμένη τους συνεισφορά στην πρόοδο του εξελικτικού πολιτισμού. Τώρα, όμως, βρίσκονταν πρόσωπο με πρόσωπο με προβλήματα πειστικά, όπως η εγκαθίδρυση του νόμου και της τάξης σ' έναν κόσμο αγρίων, βαρβάρων και ημιπολιτισμένων ανθρώπων υπάρξεων. Εκτός από τους καλύτερους του πληθυσμού της γης, που είχαν συγκεντρωθεί στον Κήπο, λίγες μόνο ομάδες, εδώ κι' εκεί, ήσαν έτοιμες για να δεχθούν τον Αδαμικό πολιτισμό.

74:5.5 Ο Αδάμ έκανε μια ηρωική και αποφασιστική προσπάθεια να ιδρύσει μια παγκόσμια κυβέρνηση, αλλά συναντούσε παντού πεισματική αντίδραση. Ο Αδάμ είχε ήδη θέσει σε λειτουργία ένα σύστημα ομαδικού ελέγχου σ' ολόκληρη την Εδέμ και είχε συνδέσει ομοσπονδιακά όλες αυτές τις ομάδες στη λεγεώνα της Εδέμ. Ωστόσο προβλήματα, σοβαρά προβλήματα προέκυψαν όταν βγήκε έξω από τον Κήπο και επεχείρησε να εφαρμόσει τις ιδέες αυτές στις εξωτερικές φυλές. Τη στιγμή που οι συνεργάτες του Αδάμ άρχισαν να εργάζονται έξω από τον Κήπο, συνάντησαν την άμεση και καλοσχεδιασμένη αντίσταση του Καλιγκάστια και του Νταλιγκάστια. Ο εκπαιδευτής Πρίγκιπας είχε εκθρονισθεί από παγκόσμιος κυβερνήτης, αλλά δεν είχε διωχθεί από τον πλανήτη. Βρισκόταν ακόμα στη γη και μπορούσε, τουλάχιστον μέχρι ενός σημείου, να αντισταθεί σε όλα τα σχέδια του Αδάμ για την αναμόρφωση της κοινωνίας των ανθρώπων. Ο Αδάμ προσπάθησε να προειδοποιήσει τις φυλές κατά του Καλιγκάστια, αλλά το έργο του αυτό έγινε πολύ δύσκολο, επειδή ο αρχιεχθρός του ήταν αόρατος στα μάτια των ανθρώπων.

74:5.6 Ακόμη και μεταξύ των Εδεμιτών υπήρχαν εκείνα τα μπερδεμένα μυαλά που έκλιναν προς τις διδαχές του Καλιγκάστια περί ανεξέλεγκτης ατομικής ελευθερίας. Και προκάλεσαν ατέλειωτα προβλήματα στον Αδάμ. Πάντα ανέτρεπαν τα τέλεια φτιαγμένα για κανονική πρόοδο και ουσιαστική εξέλιξη σχέδια. Υποχρεώθηκε, τελικά, να ανακαλέσει το πρόγραμμά του για άμεση κοινωνικοποίηση. Επέστρεψε στη μέθοδο οργάνωσης του Βαν, χωρίζοντας τους Εδεμίτες σε ομάδες των εκατό, με έναν αρχηγό η κάθε μία και με υπαρχηγούς υπεύθυνους για μικρότερες ομάδες των δέκα.

74:5.7 Ο Αδάμ και η Εύα είχαν έλθει για να ιδρύσουν κυβέρνηση αντιπροσώπων στη θέση της μοναρχίας, αλλά δεν βρήκαν κάποια κυβέρνηση που να αξίζει να λέγεται κυβέρνηση σ' ολόκληρη την επιφάνεια της γης. Επί του παρόντος ο Αδάμ εγκατέλειψε κάθε προσπάθεια να ιδρύσει κυβέρνηση αντιπροσώπων και πριν από την κατάρρευση του καθεστώτος της Εδέμ, επέτυχε να δημιουργήσει εκατό, σχεδόν, εξωτερικά εμπορικά και κοινωνικά κέντρα, όπου ισχυρά άτομα κυβερνούσαν επ' ονόματί του. Τα περισσότερα από τα κέντρα αυτά είχαν συγκροτηθεί άλλοτε από τον Βαν και τον Άμαντον.

74:5.8 Η αποστολή αντιπροσώπων από τη μία φυλή στην άλλη χρονολογείται από την εποχή του Αδάμ. Τούτο ήταν ένα σπουδαίο βήμα προς τα εμπρός στην εξέλιξη της κυβέρνησης.

6. Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΑΔΑΜ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΥΑΣ

74:6.1 Ο χώρος της οικογένειας του Αδάμ περιελάμβανε λίγο περισσότερο από οκτώ τετραγωνικά χιλιόμετρα. Ακριβώς γύρω από τον τόπο αυτό της κατοικίας τους, είχε ληφθεί μέριμνα για τη φροντίδα περισσότερων των τριακοσίων χιλιάδων αμιγών απογόνων τους. Όμως, μόνο η πρώτη μονάδα των προγραμματισμένων κτιρίων κατασκευάστηκε ποτέ. Προτού το μέγεθος της οικογένειας του Αδάμ ξεπεράσει τις προβλέψεις αυτές, ολόκληρο το Αδαμικό σχέδιο διαλύθηκε και ο Κήπος εκκενώθηκε.

74:6.2 Ο Άνταμσαν υπήρξε ο πρωτότοκος της ιώδους φυλής της Ουράντια, ακολουθούμενος από την αδελφή του και τον Ήβσαν το δευτερότοκο γιο του Αδάμ και της Εύας. Η Εύα ήταν μητέρα πέντε παιδιών πριν φύγουν οι Μελχισεδέκ – τριών γιων και δύο θυγατέρων. Τα επόμενα δύο ήταν δίδυμα. Γέννησε εξήντα τρία παιδιά, τριανταδύο κόρες και τριανταένα γιους, πριν το παραστράτημα. Όταν ο Αδάμ και η Εύα εγκατέλειψαν τον Κήπο, η οικογένειά τους αποτελείτο από τέσσερις γενιές που αριθμούσαν 1,647 καθαρούς απογόνους. Απέκτησαν σαράντα δύο παιδιά αφού έφυγαν από τον κήπο, εκτός των δύο απογόνων που απέκτησαν από κοινού με τα θνητά γένη της γης. Και σ' αυτό δεν περιλαμβάνεται η γονική συμμετοχή του Αδάμ στους Νοδίτες και τις εξελικτικές φυλές.

74:6.3 Τα παιδιά του Αδάμ δεν έπιναν γάλα ζώων, όταν σταματούσαν να θηλάζουν τη μητέρα τους, σε ηλικία ενός χρόνου. Η Εύα είχε πρόσβαση στο γάλα μεγάλης ποικιλίας καρπών και στους χυμούς πολλών φρούτων και, γνωρίζοντας πάρα πολύ καλά τις χημικές ιδιότητες και την ενέργεια των τροφών αυτών, τις συνδύαζε κατάλληλα για τη διατροφή των παιδιών της, μέχρι να βγάλουν δόντια.

74:6.4 Ενώ οι άνθρωποι σε ολόκληρο τον κόσμο μαγείρευαν, εκτός του άμεσου Αδαμικού τομέα της Εδέμ, τίποτε δεν μαγειρευόταν στο σπίτι του Αδάμ. Έβρισκαν την τροφή τους – φρούτα, καρπούς και δημητριακά – έτοιμα καθώς ωρίμαζαν. Έτρωγαν μία φορά την ημέρα, λίγο μετά το μεσημέρι. Ο Αδάμ και η Εύα απορροφούσαν «φως και ενέργεια» κατ' ευθείαν από ορισμένες διαστημικές εκπομπές σε συνδυασμό με τη λειτουργία του δένδρου της ζωής.

74:6.5 Τα σώματα του Αδάμ και της Εύας φεγγοβολούσαν, αλλά πάντα φορούσαν ρούχα συμμορφούμενοι με το έθιμο των συντρόφων τους. Αν και ελάχιστα ρούχα φορούσαν κατά τη διάρκεια της ημέρας, το βράδυ τυλίγονταν με νυκτερινά ρούχα. Η προέλευση του παραδοσιακού φωτοστέφανου που περιβάλλει το κεφάλι των υποτιθέμενων ευσεβών και αγίων ανθρώπων χρονολογείται από τις μέρες του Αδάμ και της Εύας. Εφ' όσον οι εκπομπές φωτός των σωμάτων τους κρύβονταν σε μεγάλο βαθμό από τα ρούχα τους, μόνο η ακτινοβολούσα λάμψη από το κεφάλι τους διακρίνετο. Οι απόγονοι του Άνταμσαν πάντα παρουσίαζαν με τον τρόπο αυτό την άποψή τους για τα άτομα που πιστεύετο ότι διέθεταν ασυνήθιστη πνευματική ανάπτυξη.

74:6.6 Ο Αδάμ και η Εύα μπορούσαν να επικοινωνούν μεταξύ τους αλλά και με τα άμεσα παιδιά τους από μία απόσταση περίπου ογδόντα χιλιομέτρων. Αυτή η ανταλλαγή σκέψεων επιτυγχάνετο μέσω των μικροσκοπικών αεροθαλάμων που βρίσκονταν πολύ κοντά στον εγκέφαλό τους. Με τον μηχανισμό αυτό, μπορούσαν να αποστέλλουν και να λαμβάνουν κύματα σκέψεων. Η δύναμη, όμως, αυτή ανεστάλη ακαριαία, μόλις ο νους τους παραδόθηκε στην αταξία και την διάλυση του κακού.

74:6.7 Τα παιδιά του Αδάμ φοιτούσαν στα δικά τους σχολεία έως ότου γίνονταν δέκα έξι, με το μικρότερο να διδάσκεται από το μεγαλύτερο. Τα μικρά άλλαζαν ασχολία κάθε τριάντα λεπτά, τα μεγαλύτερα κάθε ώρα. Και ήταν σίγουρα ένα καινούργιο θέαμα στην Ουράντια να βλέπει κανείς αυτά τα παιδιά του Αδάμ και της Εύας στο παιγνίδι, σε χαρούμενες και

διασκεδαστικές δραστηριότητες, για την καθαρή χαρά του παιγνιδιού και μόνο. Η διασκέδαση και το χιούμορ των σημερινών φυλών προέρχονται σε μεγάλο βαθμό από το γένος του Αδάμ. Οι Αδαμίτες έτρεφαν όλοι μεγάλη εκτίμηση για τη μουσική, ενώ διέθεταν επίσης έντονη αίσθηση του χιούμορ.

74:6.8 Η μέση ηλικία κατά την οποία μνηστεύονταν ήταν τα δέκα οκτώ και αυτοί οι νέοι εντάσσονταν στη συνέχεια σε διετή μαθητεία, προετοιμαζόμενοι για την ανάληψη των καθηκόντων του γάμου. Στα είκοσι είχαν το δικαίωμα να παντρευτούν. Και μετά το γάμο άρχιζαν την κύρια εργασία τους, ή ακολουθούσαν ειδική προετοιμασία γι' αυτήν.

74:6.9 Η πρακτική ορισμένων μεταγενέστερων εθνών να επιτρέπουν στις βασιλικές οικογένειες που υποτίθεται ότι κατάγονται από τους θεούς να παντρεύονται αδέλφια μεταξύ τους, χρονολογείται από τις παραδόσεις των Αδαμικών απογόνων – που ζευγάρωναν, όταν ήταν αναγκαίο, μεταξύ τους. Οι τελετές του γάμου της πρώτης και της δεύτερης γενιάς του Κήπου γίνονταν πάντα από τον Αδάμ και την Εύα.

7. Η ΖΩΗ ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ.

74:7.1 Τα παιδιά του Αδάμ, εκτός από φοίτηση τεσσάρων χρόνων στα σχολεία που βρίσκονταν δυτικά, ζούσαν και εργάζονταν «ανατολικά της Εδέμ.» Εκπαιδεύονταν διανοητικά μέχρις ότου γίνονταν δέκα έξι, σύμφωνα με τις μεθόδους των σχολείων της Τζερουζέμ. Από τα δέκα έξι ως τα είκοσι διδάσκονταν στα σχολεία της Ουράντια στην άλλη άκρη του Κήπου, υπηρετώντας επίσης ως δάσκαλοι στις μικρότερες τάξεις.

74:7.2 Ολόκληρη η επιδίωξη του συστήματος των δυτικών σχολείων του Κήπου ήταν η *κοινωνικοποίηση*. Οι πρωινές περίοδοι ανάπαυσης ήταν αφιερωμένες στην πρακτική κηπουρική και γεωργία, οι απογευματινές περίοδοι στα παιγνίδια συναγωνισμού. Τα βράδια περνούσαν με κοινωνικές συναναστροφές και την καλλιέργεια ατομικών φιλικών σχέσεων. Η θρησκευτική και η σεξουαλική εκπαίδευση θεωρούνταν δικαιοδοσία της οικογένειας, καθήκον των γονέων.

74:7.3 Η διδασκαλία στα σχολεία αυτά περιελάμβανε οδηγίες που αφορούσαν:

74:7.41. Στην υγεία και τη φροντίδα του σώματος.

74:7.52. Στον χρυσό κανόνα, το πρότυπο της κοινωνικής επαφής.

74:7.63. Στη σχέση των ατομικών δικαιωμάτων προς τα ομαδικά δικαιώματα και τις υποχρεώσεις προς την κοινότητα.

74:7.74. Στην ιστορία και τον πολιτισμό των διαφόρων φυλών της γης.

74:7.85. Στις μεθόδους προόδου και βελτίωσης του παγκόσμιου εμπορίου.

74:7.96. Στο συντονισμό αντικρουόμενων καθηκόντων και συναισθημάτων.

74:7.107. Στην καλλιέργεια του παιγνιδιού, του χιούμορ και των ανταγωνιστικών υποκατάστατων της φυσικής πάλης.

74:7.11 Τα σχολεία, στην πραγματικότητα κάθε δραστηριότητα του Κήπου, ήταν πάντα ανοικτά στους επισκέπτες. Άοπλοι παρατηρητές γίνονταν ελεύθερα δεκτοί στην Εδέμ για σύντομες επισκέψεις. Για να μείνει προσωρινά στον Κήπο, ένας Ουραντιανός έπρεπε να «υιοθετηθεί.» Λάμβανε οδηγίες πάνω στο σχέδιο και το σκοπό της επιφοίτησης του Αδάμ, δήλωνε την πρόθεσή του να προσχωρήσει στην αποστολή αυτή και έπειτα έκανε δήλωση νομιμοφροσύνης προς τους κοινωνικούς κανονισμούς του Αδάμ και της πνευματικής κυριαρχίας του Πατέρα του Σύμπαντος.

74:7.12 Οι νόμοι του Κήπου βασίζονταν στους παλαιούς κώδικες της Νταλαμέιτια και είχαν τεθεί σε ισχύ κάτω από πέντε ενότητες:

74:7.13 1. Τους νόμους για την υγεία και την υγιεινή.

74:7.14 2. Τους κοινωνικούς κανονισμούς του Κήπου.

74:7.15 3. Τον κώδικα των συναλλαγών και του εμπορίου.

74:7.16 4. Τους νόμους για δίκαιη μεταχείριση και ανταγωνισμό.

74:7.17 5. Τους νόμους της οικογενειακής ζωής.

74:7.18 6. Τους αστικούς κώδικες του χρυσού κανόνα.

74:7.19 7. Τις επτά εντολές του ανώτατου ηθικού κανόνα.

74:7.20 Ο ηθικός νόμος της Εδέμ ήταν λίγο διαφορετικός από τις επτά εντολές της Νταλαμέιτια. Οι Αδαμίτες, όμως, δίδασκαν πολλούς επιπλέον λόγους για τις εντολές αυτές. Για παράδειγμα, σχετικά με τις δικαστικές αποφάσεις εναντίον του φόνου, η ενοίκηση των Προσαρμοστών της Σκέψης παρουσιάζετο ως ένας επιπλέον λόγος για να μην καταστρέφεται η ανθρώπινη ζωή. Δίδασκαν ότι «Όποιος χύσει αίμα ανθρώπου, θα δει και το δικό του να χύνεται, γιατί ο άνθρωπος πλάσθηκε κατ' εικόνα του Θεού.»

74:7.21 Η κοινή ώρα λατρείας ήταν το μεσημέρι. Το απόγευμα ήταν η ώρα της οικογενειακής λατρείας. Ο Αδάμ έκανε ό,τι μπορούσε για να αποθαρρύνει τη χρήση τυποποιημένων προσευχών, διδάσκοντας ότι η ουσιαστική προσευχή πρέπει να είναι εντελώς προσωπική, ότι πρέπει να αποτελεί «επιθυμία της ψυχής.» Οι Εδεμίτες, όμως, εξακολούθησαν να χρησιμοποιούν προσευχές και τύπους που είχαν σχηματισθεί από την εποχή της Νταλαμέιτια. Ο Αδάμ προσπάθησε, επίσης, να αντικαταστήσει με προσφορά των καρπών της γης τις θυσίες αίματος στις θρησκευτικές τελετές, αλλά ελάχιστη πρόοδο επέτυχε πριν από τη διάλυση του Κήπου.

74:7.22 Ο Αδάμ προσπάθησε να διδάξει στις φυλές την ισότητα των φύλων. Ο τρόπος με τον οποίον η Εύα εργαζόταν στο πλευρό του συζύγου της έκανε βαθιά εντύπωση σε όλους τους κατοίκους του Κήπου. Ο Αδάμ τους δίδαξε με σαφήνεια ότι η γυναίκα, εξ ίσου με τον άνδρα, συνεισφέρει τους ζωτικούς αυτούς παράγοντες που ενώνονται για να δημιουργήσουν μία νέα ύπαρξη. Ως τότε, η ανθρωπότητα πίστευε ότι ολόκληρη η διαδικασία της αναπαραγωγής βρισκόταν στις «λαγόνες του πατέρα.» Αντιμετώπιζαν τη μητέρα σαν να ήταν απλά εκείνη που μεριμνούσε για την κυοφορία των αγέννητων και την φροντίδα των νεογέννητων.

74:7.23 Ο Αδάμ δίδαξε τους συγχρόνους του όλα όσα θα μπορούσαν να κατανοήσουν, αλλ' αυτά δεν ήταν και πάρα πολλά, συγκριτικά μιλώντας. Παρά ταύτα, οι πιο έξυπνες φυλές της γης δεν έβλεπαν την ώρα που θα τους επέτρεπε να τελέσουν γάμο με τα ανώτερα παιδιά της ιώδους φυλής. Και πόσο διαφορετικός κόσμος θα είχε γίνει η Ουράντια, αν το σχέδιο αυτό του εξευγενισμού των φυλών είχε ολοκληρωθεί! Αλλά, ακόμη κι' έτσι, τρομακτικά κέρδη προέκυψαν από τη μικρή ποσότητα αίματος της εισαγόμενης αυτής φυλής, την οποία οι εξελικτικοί λαοί εξασφάλισαν συμπτωματικά.

74:7.24 Και έτσι εργάστηκε ο Αδάμ για την ευημερία και τον εξευγενισμό του κόσμου της προσωρινής του διαμονής. Υπήρξε, όμως, έργο δύσκολο να οδηγήσει αυτές τις ανάμικτες και μπασταρδεμένες φυλές σ' έναν καλύτερο δρόμο.

8. Ο ΜΥΘΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

74:8.1 Η ιστορία της δημιουργίας της Ουράντια σε έξι μέρες βασίστηκε στην παράδοση ότι ο Αδάμ και η Εύα χρειάστηκαν ακριβώς έξι μέρες για την αρχική τους επιθεώρηση στον Κήπο. Το γεγονός αυτό χάρισε σχεδόν ιερή σημασία στη χρονική περίοδο της εβδομάδας, η οποία είχε αρχικά εισαχθεί από τους Νταλαμεϊτιανούς. Το ότι ο Αδάμ χρειάστηκε έξι μέρες για να επιθεωρήσει τον Κήπο και να διατυπώσει τα προκαταρκτικά του σχέδια για ανασυγκρότηση δεν ήταν προαποφασισμένο. Εξελίσσετο από μέρα σε μέρα. Η επιλογή της έβδομης ημέρας για τη λατρεία ήταν εντελώς συμπτωματική προς τα γεγονότα που παρουσιάστηκαν εδώ.

74:8.2 Ο μύθος της δημιουργίας του κόσμου σε έξι ημέρες ήταν μεταγενέστερος, στην πραγματικότητα δημιουργήθηκε περισσότερο από τριάντα χιλιάδες χρόνια αργότερα. Ένα χαρακτηριστικό του μύθου, η αιφνίδια εμφάνιση του ήλιου και της σελήνης, ίσως προήλθε από τις παραδόσεις σχετικά με την κατά το παρελθόν αιφνίδια ανάδυση του κόσμου μέσα από ένα πυκνό διαστημικό νέφος μορίων ύλης, που για πολύ καιρό είχε σκοτεινιάσει τον ήλιο και τη σελήνη.

74:8.3 Η ιστορία της δημιουργίας της Εύας από το πλευρό του Αδάμ είναι μια μπερδεμένη συμπύκνωση της Αδαμικής άφιξης και της ουράνιας επέμβασης για την ανταλλαγή ζωτικών ουσιών οι οποίες είχαν σχέση με την έλευση του υλικού επιτελείου του Πλανητικού Πρίγκιπα, περισσότερο από τετρακόσιες πενήντα χιλιάδες χρόνια πριν.

74:8.4 Οι περισσότεροι από τους λαούς του κόσμου είχαν επηρεασθεί από την παράδοση ότι ο Αδάμ και η Εύα είχαν σώματα που φτιάχτηκαν γι' αυτούς μόλις έφθασαν στην Ουράντια. Η πεποίθηση ότι ο άνθρωπος είχε φτιαχτεί από πηλό ήταν σχεδόν καθολική στο Ανατολικό Ημισφαίριο. Η παράδοση αυτή μπορεί να βρεθεί από τα νησιά των Φιλιππίνων, και γύρω στον κόσμο, ως την Αφρική. Και πολλοί λαοί αποδέχθηκαν την ιστορία αυτή της προέλευσης του ανθρώπου από τον πηλό με κάποια μορφή ειδικής δημιουργίας, στη θέση των προγενέστερων πεποιθήσεων περί προοδευτικής δημιουργίας-εξέλιξης.

74:8.5 Μακριά από τις επιδράσεις της Νταλαμείτια και της Εδέμ, η ανθρωπότητα έτεινε προς την πεποίθηση της σταδιακής ανέλιξης της ανθρώπινης φυλής. Το γεγονός της εξέλιξης δεν αποτελεί σύγχρονη ανακάλυψη. Οι αρχαίοι καταλάβαιναν τον αργό και εξελικτικό χαρακτήρα της ανθρώπινης προόδου. Οι αρχαίοι Έλληνες είχαν σαφείς απόψεις γι' αυτό, παρά τη γειτνίασή τους με τη Μεσοποταμία. Αν και διάφορες φυλές της γης μπερδεύτηκαν θλιβερά, όσον αφορά στις αντιλήψεις τους για την εξέλιξη, παρά τούτα πολλές από τις πρωτόγονες φυλές πίστευαν και δίδασκαν ότι ήσαν απόγονοι διάφορων ζώων. Οι πρωτόγονοι λαοί συνήθιζαν να διαλέγουν για τα «τοτέμ» τους τα ζώα που υποτίθεται ότι ήσαν πρόγονοί τους. Ορισμένες Βορειοαμερικανικές Ινδιάνικες φυλές πίστευαν ότι προέρχονταν από τους κάστορες και τα κογιότ. Μερικές Αφρικανικές φυλές διδάσκουν ότι είναι απόγονοι της ύαινας, μια φυλή της Μαλαισίας από τους κερκοπιθήκους, μια φυλή της Νέας Γουινέας από τον παπαγάλο.

74:8.6 Οι Βαβυλώνιοι, εξ αιτίας της άμεσης επαφής τους με τα κατάλοιπα του πολιτισμού των Αδαμιτών, μεγάλωσαν και ομόρφυναν την ιστορία της δημιουργίας του ανθρώπου. Δίδασκαν ότι ο άνθρωπος είχε προέλθει κατ' ευθείαν από τους θεούς. Επέμεναν σε μία αριστοκρατική καταγωγή για τη φυλή τους, που ήταν ανακόλουθη ακόμα και προς το δόγμα της δημιουργίας από πηλό.

74:8.7 Η εκτίμηση της Παλαιάς Διαθήκης για τη δημιουργία χρονολογείται πολύ αργότερα από την εποχή του Μωσή. Εκείνος ποτέ δεν δίδαξε τους Εβραίους μια τέτοια διαστρεβλωμένη

ιστορία. Παρουσίασε, ωστόσο, μια απλή και συνοπτική αφήγηση της δημιουργίας στους Ισραηλίτες, ελπίζοντας μ' αυτό να μεγιστοποιήσει την έκκλησή τους προς αυτούς να λατρεύουν τον Δημιουργό, τον Πατέρα του Σύμπαντος, τον οποίον αποκαλούσε ο Κύριος και Θεός του Ισραήλ.

74:8.8 Στις πρώτες του διδασκαλίες, ο Μωυσής, με μεγάλη σύνεση, δεν επεχείρησε να γυρίσει πίσω, στην εποχή του Αδάμ και εφ' όσον ο Μωυσής υπήρξε ο ανώτατος διδάσκαλος των Εβραίων, οι ιστορίες του Αδάμ συνδέθηκαν στενά με εκείνες της δημιουργίας. Το ότι οι παλαιότερες παραδόσεις αναγνώριζαν τον προ του Αδάμ πολιτισμό, φαίνεται καθαρά από το γεγονός ότι οι μεταγενέστεροι συντάκτες, με την πρόθεση να απαλείψουν όλες τις αναφορές στα προ της εποχής του Αδάμ ανθρώπινα θέματα, παρέλειψαν να αφαιρέσουν την διαδεδομένη αναφορά στη μετανάστευση του Κάιν στη γη του Νοντ, όπου βρήκε σύζυγο.

74:8.9 Οι Εβραίοι δεν είχαν γραπτή γλώσσα σε γενική χρήση για πάρα πολλούς αιώνες, αφού έφθασαν στην Παλαιστίνη. Έμαθαν τη χρήση ενός αλφαβήτου από τους γειτονικούς Φιλισταίους, οι οποίοι ήταν πολιτικοί φυγάδες από τον ανώτερο πολιτισμό της Κρήτης. Οι Εβραίοι άφησαν ελάχιστα γραπτά μνημεία μέχρι περίπου το 900 π.Χ. και μη έχοντας γραπτή γλώσσα ως μία τόσο μεταγενέστερη εποχή, είχαν αρκετές διαφορετικές ιστορίες για τη δημιουργία σε χρήση, αλλά μετά την αιχμαλωσία στη Βαβυλώνα έκλιναν περισσότερο προς το να αποδεχθούν μια τροποποιημένη Μεσοποταμιακή εκδοχή.

74:8.10 Η Εβραϊκή παράδοση αποκρυσταλλώθηκε την εποχή του Μωυσή και, επειδή εκείνος προσπάθησε να βρει τη γενεαλογία του Αβραάμ ως την εποχή του Αδάμ, οι Εβραίοι υπέθεσαν ότι ο Αδάμ ήταν ο πρώτος από ολόκληρη την ανθρωπότητα. Ο Γιαχβέ ήταν ο δημιουργός και αφού ο Αδάμ υποτίθεται ότι ήταν ο πρώτος άνθρωπος, τότε ο Γιαχβέ πρέπει να είχε φτιάξει τον κόσμο ακριβώς πριν δημιουργήσει τον Αδάμ. Και τότε, η παράδοση των έξι ημερών του Αδάμ πλέχτηκε στην ιστορία, με αποτέλεσμα, χίλια σχεδόν χρόνια μετά την παραμονή του Μωυσή στη γη, να καταγραφεί η παράδοση της δημιουργίας σε έξι μέρες και στη συνέχεια να αποδοθεί σ' αυτόν.

74:8.11 Όταν οι Εβραίοι ιερείς επέστρεψαν στην Ιερουσαλήμ, είχαν ήδη ολοκληρώσει τη συγγραφή των κειμένων τους πάνω στην αρχή των πραγμάτων. Σύντομα ισχυρίστηκαν ότι οι διηγήσεις αυτές ήταν μια πρόσφατα ανακαλυφθείσα εξιστόρηση της δημιουργίας γραμμένη από τον Μωυσή. Οι σύγχρονοί τους όμως Εβραίοι, του 500, περίπου π.Χ., δεν θεώρησαν τα κείμενα αυτά θείες αποκαλύψεις. Τα αντιμετώπισαν όπως περίπου οι μεταγενέστεροι λαοί αντιμετώπισαν τις μυθολογικές αφηγήσεις.

74:8.12 Αυτό το πλαστό έγγραφο, που πιστεύετο ότι ήταν οι διδασκαλίες του Μωυσή, ετέθη υπ' όψιν του Πτολεμαίου, του Έλληνα βασιλέα της Αιγύπτου, ο οποίος έβαλε να το μεταφράσει στα Ελληνικά μία επιτροπή εβδομήντα φιλολόγων, για την καινούργια του βιβλιοθήκη στην Αλεξάνδρεια. Και έτσι, το κείμενο αυτό βρήκε τη θέση του μεταξύ των συγγραμμάτων εκείνων που αργότερα έγιναν μέρος της μετέπειτα συλλογής των «ιερών γραφών» της Εβραϊκής και της Χριστιανικής θρησκείας. Και δια της ταυτοποίησης με τα θεολογικά αυτά συστήματα, παρόμοιες απόψεις για αιώνες επηρέασαν βαθιά τη φιλοσοφία πολλών Δυτικών λαών.

74:8.13 Οι Χριστιανοί διδάσκαλοι διαιώνισαν την πίστη στην κατ' εντολήν δημιουργία της ανθρώπινης φυλής και όλα αυτά οδήγησαν κατ' ευθείαν στη διατύπωση της υπόθεσης ενός προγενέστερου χρυσού αιώνα ουτοπικής ευδαιμονίας και στη θεωρία της πτώσης του ανθρώπου, ή του υπερανθρώπου, η οποία εξηγούσε τη μη ουτοπική κατάσταση της

κοινωνίας. Οι απόψεις αυτές για τη ζωή και τη θέση του ανθρώπου στο σύμπαν ήταν στην καλύτερη περίπτωση αποθαρρυντικές, αφού στηρίζονταν στην πεποίθηση της οπισθοχώρησης, παρά της προόδου, ενώ επίσης υπαινίσσονταν μία εκδικητική Θεότητα που είχε ρίξει την οργή της επί της ανθρώπινης φυλής ως τιμωρία για τα σφάλματα κάποιων, προηγούμενων, πλανητικών διοικήτων.

74:8.14 Ο «χρυσός αιώνας» είναι μύθος, αλλά η Εδέμ είναι γεγονός και ο πολιτισμός του Κήπου ανετράπη, πραγματικά. Ο Αδάμ και η Εύα διηύθυναν τον Κήπο για εκατόν δεκαεπτά χρόνια όταν, εξ αιτίας της ανυπομονησίας της Εύας και των σφαλμάτων κρίσης του Αδάμ, τόλμησαν να βγουν από τον δρόμο που τους είχε οριστεί, καταστρέφοντας πολύ γρήγορα τον εαυτό τους και προκαλώντας ολέθρια καθυστέρηση στην εξελικτική πρόοδο ολόκληρης της Ουράντια.

74:8.15 [Παρουσιάστηκε από τον Σολόνια, τη σεραφική «Φωνή στον Κήπο.»]

ΕΓΓΡΑΦΟ 75

Η ΠΑΡΑΒΑΣΗ ΤΟΥ ΑΔΑΜ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΥΑΣ

75:0.1 Ύστερα από περισσότερα από εκατό χρόνια προσπαθειών στην Ουράντια, ο Αδάμ ελάχιστη πρόοδο μπορούσε να δει έξω από τον Κήπο. Ο κόσμος, γενικά, δεν φαινόταν να προοδεύει πολύ. Η πραγματοποίηση της βελτίωσης της φυλής έμοιαζε να βρίσκεται πάρα πολύ μακριά και η κατάσταση φαινόταν τόσο απελπιστική, ώστε να χρειάζεται κάτι για βοήθεια, κάτι που δεν περιλαμβάνετο στα αρχικά σχέδια. Τουλάχιστον αυτό ήταν που συχνά περνούσε από το μυαλό του Αδάμ και που το είχε πει πολλές φορές στην Εύα. Ο Αδάμ και η σύντροφός του ήσαν πιστοί, αλλά ήσαν απομονωμένοι από τους ομοίους τους και επιπλέον ήσαν οδυνηρά δυστυχείς για την αξιοθρήνητη κατάσταση του κόσμου τους.

1. ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΤΙΑ

75:1.1 Η Αδαμική αποστολή στην πειραματική, καμένη από την εξέγερση και απομονωμένη Ουράντια ήταν ένα δύσκολο εγχείρημα. Και ο Υλικός Υιός και η Θυγατέρα αντελήφθησαν αμέσως τις δυσκολίες και την αβεβαιότητα της πλανητικής τους αποστολής. Παρά ταύτα, καταπιάστηκαν θαρραλέα με το έργο της επίλυσης των πολύμορφων προβλημάτων τους. Όταν όμως αφοσιώθηκαν στο μέγιστης σπουδαιότητας έργο της εξάλειψης των καθυστερημένων και εκφυλισμένων από τα γένη των ανθρώπων, απογοητεύθηκαν πολύ. Δεν μπορούσαν να βρουν διέξοδο από το δίλημμα δεν μπορούσαν να συμβουλευθούν τους ανωτέρους τους, είτε στην Τζερουζέμ είτε στην Εντέντια. Βρίσκονταν εδώ, απομονωμένοι και, μέρα με την ημέρα, αντιμέτωποι με ένα καινούργιο και περίπλοκο μπέρδεμα, ένα πρόβλημα που φαινόταν να είναι άλυτο.

75:1.2 Υπό φυσιολογικές συνθήκες, η πρώτη δουλειά ενός Πλανητικού Αδάμ και μιας Εύας θα ήταν ο συντονισμός και η ανάμιξη των φυλών. Στην Ουράντια, όμως, ένα τέτοιο σχέδιο φαινόταν σχεδόν αδύνατο να πραγματοποιηθεί, επειδή οι φυλές, αν και βιολογικά έτοιμες, δεν είχαν ποτέ απαλλαγεί από τα καθυστερημένα και εκφυλισμένα γένη τους.

75:1.3 Ο Αδάμ και η Εύα βρέθηκαν σε μια σφαίρα καθ' ολοκληρίαν απροετοίμαστη για την αναγγελία της αδελφοσύνης των ανθρώπων, σ' έναν κόσμο που έψαχνε στα τυφλά, μέσα σε αξιοθρήνητο πνευματικό σκοτάδι, καταδικασμένο σε σύγχυση που γινόταν ακόμη χειρότερη από την αποτυχία της αποστολής της προηγούμενης διοίκησης. Η διάνοια και η ηθική βρίσκονταν στα κατώτατα επίπεδα και αντί να αρχίσουν το έργο της επίτευξης θρησκευτικής ενότητας, έπρεπε να ξαναρχίσουν το έργο του προσηλυτισμού των κατοίκων στις απλούστερες μορφές θρησκευτικής πίστης. Αντί να βρουν μια γλώσσα έτοιμη να

αποδεχθούν, βρέθηκαν αντιμέτωποι με την παγκόσμια σύγχυση εκατοντάδων επί εκατοντάδων τοπικών διαλέκτων. Κανείς Αδάμ πλανητικής υπηρεσίας δεν είχε ποτέ προσγειωθεί σε πιο δύσκολο κόσμο. Τα εμπόδια φαίνονταν αξεπέραστα και τα προβλήματα πέρα από τις λύσεις που θα μπορούσαν να δώσουν οι άνθρωποι.

75:1.4 Ήσαν απομονωμένοι και το φοβερό αίσθημα μοναξιάς που τους βάραινε γινόταν ακόμη μεγαλύτερο από την πρώιμη αναχώρηση των υποδοχέων Μελχισεδέκ. Μόνο έμμεσα, μέσω των τάξεων των αγγέλων, μπορούσαν να επικοινωνήσουν με οποιαδήποτε ύπαρξη εκτός του πλανήτη. Σιγά-σιγά το κουράγιο τους εξασθενίζε, το ηθικό τους έφθινε και κάποιες φορές η πίστη τους σχεδόν ταλαντεύετο.

75:1.5 Και αυτή είναι η πραγματική εικόνα της απελπισίας αυτών των δύο ευγενικών ψυχών, καθώς αναλογίζονταν τις δυσκολίες που τους περίμεναν. Γνώριζαν και οι δύο πάρα πολύ καλά την τερατώδη δέσμευση που συνεπάγετο η εκτέλεση της πλανητικής τους αποστολής.

75:1.6 Πιθανόν κανείς από τους Υλικούς Υιούς του Νέβαδον δεν είχε ποτέ αντιμετωπίσει ένα τόσο δύσκολο και φαινομενικά αδύνατο έργο σαν αυτό που αντιμετώπιζαν ο Αδάμ και η Εύα με την άθλια κατάσταση της Ουράντια. Θα μπορούσαν, όμως, να είχαν κάποτε επιτύχει, αν ήταν περισσότερο προβλεπτικοί και υπομονετικοί. Και οι δύο τους, ιδιαίτερα η Εύα, ήταν πάρα πολύ ανυπόμονοι. Δεν είχαν καμία διάθεση να υποστούν την πολύχρονη δοκιμασία αντοχής. Ήθελαν να δουν κάποια άμεσα αποτελέσματα και τα είδαν, τα αποτελέσματα, όμως, που εξασφάλισαν με τον τρόπο αυτό, απεδείχθησαν εντελώς καταστροφικά και για τους ίδιους και για τον κόσμο τους.

2. Η ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΤΟΥ ΚΑΛΙΓΚΑΣΤΙΑ

75:2.1 Ο Καλιγκάστια έκανε συχνές επισκέψεις στον Κήπο και είχε πολλές συζητήσεις με τον Αδάμ και την Εύα, εκείνοι, όμως, ήταν ανένδοτοι σε όλες τις προτάσεις του για συγκερασμό και άμεσα εγχειρήματα. Είχαν εμπρός τους αρκετά από τα αποτελέσματα της εξέγερσης να τους κάνουν δραστικά άτρωτους έναντι όλων αυτών των υπαινικτικών προτάσεων. Ακόμη και τα μικρά παιδιά του Αδάμ έμεναν ανεπηρέαστα από τις προτάσεις συμφωνίας του Νταλιγκάστια. Και φυσικά, ούτε ο Καλιγκάστια, ούτε ο συνεργάτης του είχαν δύναμη να επηρεάσουν οποιοδήποτε άτομο παρά τη θέλησή του, πολύ λιγότερο να πείσουν τα παιδιά του Αδάμ να πράξουν το κακό.

75:2.2 Πρέπει να θυμόμαστε ότι ο Καλιγκάστια ήταν ακόμη ο κατ' όνομα Πλανητικός Πρίγκιπας της Ουράντια, ένας παραπλανημένος αλλά, παρ' όλ' αυτά, ανώτερος Υιός του τοπικού σύμπαντος. Δεν εκθρονίσθηκε απόλυτα ως την εποχή του Χριστού Μιχαήλ στην Ουράντια.

75:2.3 Ο εκπεσών Πρίγκιπας, ωστόσο, ήταν επίμονος και αποφασισμένος. Γρήγορα σταμάτησε να ασχολείται με τον Αδάμ και αποφάσισε να προσπαθήσει μια πανούργα, πλάγια επίθεση στην Εύα. Ο πονηρός κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η μοναδική ελπίδα επιτυχίας βρισκόταν στην έξυπνη χρησιμοποίηση κατάλληλων ατόμων που ανήκαν στα ανώτερα στρώματα της φυλής των Νοδιτών, των απογόνων του αλλοτινού υλικού επιτελείου του. Και τα σχέδιά του ετοιμάσθηκαν ανάλογα για να παγιδεύσουν τη μητέρα της ιώδους φυλής.

75:2.4 Ήταν πέραν των προθέσεων της Εύας να κάνει οτιδήποτε θα αντιστρατεύετο στα σχέδια του Αδάμ, ή θα έθετε σε κίνδυνο την πλανητική τους αποστολή. Γνωρίζοντας την τάση των γυναικών να επιδιώκουν άμεσα αποτελέσματα από το να σχεδιάζουν προνοητικά για αποτελέσματα στο απώτερο μέλλον, οι Μελχισεδέκ, προτού να φύγουν, είχαν ειδικά ενημερώσει την Εύα ως προς τους ιδιαίτερους κινδύνους που περικύκλωναν την

απομονωμένη θέση τους στον πλανήτη και την είχαν ειδικότερα προειδοποιήσει να μην απομακρυνθεί από το πλευρό του συντρόφου της, δηλαδή, να μην επιχειρήσει κανένα ατομικό, ή μυστικό τρόπο για να προαγάγει τις κοινές τους υποχρεώσεις. Η Εύα είχε ακολουθήσει τις οδηγίες τους με μεγάλη ευσυνειδησία για περισσότερα από εκατό χρόνια και ποτέ δεν είχε περάσει από το νου της ότι οποιοσδήποτε κίνδυνος μπορούσε να συνδεθεί με τις όλο και περισσότερο οικείες και εμπιστευτικές συζητήσεις που απολάμβανε με κάποιον Νοδίτη ηγέτη που λεγόταν Σεραπατέιτια. Ολόκληρη η υπόθεση εξελίχθηκε τόσο σταδιακά και φυσικά, ώστε η Εύα κατελήφθη εξ απίνης.

75:2.5 Οι κάτοικοι του Κήπου βρίσκονταν σε επαφή με τους Νοδίτες από τις αρχικές ημέρες της Εδέμ. Από τους μικτούς αυτούς απογόνους των παραστρατημένων μελών του επιτελείου του Καλιγκάστια είχαν δεχθεί μεγάλη και πολύτιμη βοήθεια και συνεργασία και μέσω αυτών το καθεστώς της Εδέμ επρόκειτο πλέον να αντιμετωπίσει την πλήρη του ανατροπή και την τελική του πτώση.

3. Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΥΑΣ

75:3.1 Ο Αδάμ μόλις είχε συμπληρώσει τα πρώτα του εκατό χρόνια στη γη όταν ο Σεραπατέιτια, με τον θάνατο του πατέρα του, έγινε αρχηγός της δυτικής Συριακής ομοσπονδίας των φυλών των Νοδιτών. Ο Σεραπατέιτια ήταν ένας άνθρωπος με χρώμα καφέ, ένας λαμπρός απόγονος του πάλαι ποτέ ηγέτη της επιτροπής υγείας της Νταλαμέιτια που πήρε για σύντροφό του μία από τις μεγαλύτερες θηλυκές διάνοιες της γαλάζιας φυλής εκείνων των μακρινών καιρών. Δια μέσου των αιώνων, η γενιά αυτή είχε διατηρήσει την εξουσία και ασκούσε μεγάλη επιρροή ανάμεσα στις προς δυσμάς φυλές των Νοδιτών.

75:3.2 Ο Σεραπατέιτια είχε κάνει αρκετές επισκέψεις στον Κήπο και είχε εντυπωσιασθεί βαθιά από την ορθότητα των σκοπών του Αδάμ. Και αμέσως αφού ανέλαβε την ηγεσία των Συρίων Νοδιτών, ανακοίνωσε την πρόθεσή του να εδραιώσει μια σχέση με το έργο του Αδάμ και της Εύας στον Κήπο. Το μεγαλύτερο μέρος του λαού του τον ακολούθησε στο πρόγραμμα αυτό και ο Αδάμ χάρηκε με το νέο ότι η ισχυρότερη και ευφυέστερη από όλες τις γειτονικές φυλές είχε έλθει κοντά του, σχεδόν σύσσωμη, για να υποστηρίξει το πρόγραμμα για τη βελτίωση του κόσμου. Ήταν αποφασιστικά εγκαρδιωτικό. Και αμέσως μετά το σπουδαίο αυτό συμβάν, Ο Σεραπατέιτια και το καινούργιο του επιτελείο έγιναν δεκτοί από τον Αδάμ και την Εύα στο ίδιο τους το σπίτι.

75:3.3 Ο Σεραπατέιτια έγινε ένας από τους πιο ικανούς και δραστήριους υπαρχηγούς του Αδάμ. Ήταν απόλυτα έντιμος και βαθιά ειλικρινής σε όλες του τις δραστηριότητες. Δεν είχε συναίσθηση, ούτε καν αργότερα, ότι χρησιμοποιείτο ως περιστασιακό όργανο του δόλιου Καλιγκάστια.

75:3.4 Τώρα πλέον ο Σεραπατέιτια έγινε ο αντιπρόεδρος της Εδεμικής επιτροπής επί των φυλετικών σχέσεων και πολλά σχέδια καταστρώθηκαν για πιο δραστική εκτέλεση του έργου του να κερδίσουν τις μακρινές φυλές για χάρη της υπόθεσης του Κήπου.

75:3.5 Έκανε πολλές συσκέψεις με τον Αδάμ και την Εύα – ιδιαίτερα με την Εύα – και συζητήσαν για πολλά σχέδια πάνω στη βελτίωση των μεθόδων τους. Μια μέρα, ενώ συζητούσε με την Εύα, ο Σεραπατέιτια σκέφθηκε ότι θα ήταν πολύ χρήσιμο αν, ενώ περίμεναν τη στρατολόγηση πάρα πολλών από την ιώδη φυλή, θα μπορούσε να γίνει κάτι ενδιάμεσα, ώστε να προαγάγει άμεσα τις ενδεείς φυλές που βρίσκονταν σε αναμονή. Ο Σεραπατέιτια ισχυρίστηκε ότι, αν οι Νοδίτες, ως η πλέον προοδευτική και συνεργαζόμενη φυλή, είχαν ένα ηγέτη από τη φυλή τους, αλλά με μερική καταγωγή από την ιώδη γενεά,

αυτό θα αποτελούσε ισχυρό δεσμό, ο οποίος θα ένωνε τους λαούς αυτούς πιο στενά με τον Κήπο. Και όλα τούτα, ήρεμα και ειλικρινά, θεωρήθηκε ότι ήταν για το καλό του κόσμου, αφού το παιδί αυτό, που επρόκειτο να ανατραφεί και να εκπαιδευθεί στον Κήπο, θα ασκούσε μεγάλη επιρροή για το καλό στο λαό του πατέρα του.

75:3.6 Πρέπει και πάλι να τονισθεί ότι ο Σεραπατέιτια ήταν απόλυτα έντιμος και εντελώς ειλικρινής για όλα όσα πρότεινε. Ούτε για μία φορά δεν υποπτεύθηκε ότι ήταν παιγνίδι στα χέρια του Καλιγκάστια και του Νταλιγκάστια. Ο Σεραπατέιτια ήταν απόλυτα πιστός στο σχέδιο της δημιουργίας ισχυρών εφεδρειών της ιώδους φυλής προτού επιχειρηθεί η παγκόσμια αναβάθμιση των σε σύγχυση ευρισκόμενων λαών της Ουράντια. Όλα αυτά, όμως, χρειάζονταν εκατοντάδες χρόνια για να ολοκληρωθούν κι' αυτός ήταν ανυπόμονος. Ήθελε να δει κάποια άμεσα αποτελέσματα – κάτι, όσο ζούσε. Κατέστησε σαφές στην Εύα ότι και ο Αδάμ συχνά αποθαρρύνετο από τα λίγα που είχαν επιτευχθεί προς την κατεύθυνση της αναβάθμισης του κόσμου.

75:3.7 Για περισσότερα από πέντε χρόνια τα σχέδια αυτά ωρίμαζαν κρυφά. Τελικά, ωρίμασαν μέχρι του σημείου που η Εύα συναίνεσε να κάνει μια μυστική συνομιλία με τον Κάνο, τη λαμπρότερη διάνοια και δραστήριο ηγέτη της γειτονικής αποικίας φιλικών Νοδιτών. Ο Κάνο ήταν πολύ φιλικός προς το Αδαμικό καθεστώς. Στην πραγματικότητα, ήταν ο αγνός πνευματικός ηγέτης εκείνων των γειτόνων Νοδιτών που διατηρούσαν φιλικές σχέσεις με τον Κήπο.

75:3.8 Η μοιραία συνάντηση έγινε στο μισόφωτο της φθινοπωρινής εσπέρας, όχι μακριά από το σπίτι του Αδάμ. Η Εύα δεν είχε ποτέ πριν συναντήσει τον όμορφο και γεμάτο ενθουσιασμό Κάνο – κι' εκείνος ήταν ένα θαυμάσιο δείγμα της επιβίωσης της σωματικής δομής και της ασυνήθιστης ευφυΐας των μακρινών του προγόνων, που ανήκαν στο επιτελείο του Πρίγκιπα. Και ο Κάνο, επίσης, πίστεψε βαθιά στην ορθότητα του σχεδίου του Σεραπατέιτια. (Εκτός του Κήπου, οι πολλαπλές σχέσεις ήταν κοινή πρακτική.)

75:3.9 Επηρεασμένη από την κολακεία, τον ενθουσιασμό και τη μεγάλη προσωπική πεποίθηση, η Εύα συναίνεσε, εκεί και τότε, να ξεκινήσει το πολυσυζητημένο εγχείρημα, να προσθέσει το δικό της μικρό σχέδιο για τη σωτηρία του κόσμου στο ευρύτερο και περισσότερο μεγαλεπήβολο θείο σχέδιο. Προτού καταλάβει καλά τι συνέβαινε, το μοιραίο βήμα είχε γίνει. Ήταν πλέον γεγονός.

4. Η ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΒΑΣΗΣ

75:4.1 Η ουράνια ζωή του πλανήτη βρισκόταν σε αναβρασμό. Ο Αδάμ αντιλαμβάμετο ότι κάτι δεν πήγαινε καλά και ζήτησε από την Εύα να έλθει μαζί του στον Κήπο. Και τώρα, για πρώτη φορά, ο Αδάμ άκουσε ολόκληρη την ιστορία του επί μακρόν προετοιμαζόμενου σχεδίου για την επιτάχυνση της βελτίωσης του κόσμου δια της λειτουργίας, ταυτόχρονα, προς δύο κατευθύνσεις: την εκτέλεση του θείου σχεδίου μαζί με την εκτέλεση του εγχειρήματος του Σεραπατέιτια.

75:4.2 Και καθώς ο Υλικός Υιός και η Θυγατέρα συζητούσαν, έτσι, στο φεγγαροφωτισμένο Κήπο, «η φωνή στον Κήπο» τους επέπληξε για ανυπακοή. Κι' εκείνη η φωνή δεν ήταν άλλη από τη δική μου αναγγελία προς το ζευγάρι της Εδέμ ότι είχαν παραβιάσει τη σύμβαση του Κήπου. Ότι είχαν παρακούσει τις εντολές των Μελχισεδέκ. Ότι είχαν κάνει παράβαση κατά την εκτέλεση των όρκων πίστης που είχαν δώσει στον κυρίαρχο του συστήματος.

75:4.3 Η Εύα είχε συναινέσει να συμμετάσχει στην άσκηση του καλού και του κακού. Το καλό είναι η πραγματοποίηση των θείων σχεδίων. Η αμαρτία είναι η εσκεμμένη παραβίαση της

θείας θέλησης. Το κακό είναι η κακή τακτοποίηση των σχεδίων και η λανθασμένη προσαρμογή των τεχνικών που κατέληξαν σε παγκόσμια δυσαρμονία και πλανητική σύγχυση.

75:4.4 Κάθε φορά που το ζευγάρι του Κήπου έτρωγε από τον καρπό του δένδρου της ζωής, προειδοποιείτο από τον αρχάγγελο συνοδό να αρνηθεί να παραδοθεί στις υποδείξεις του Καλιγκάστια, να συνδυάσει το καλό με το κακό. Τους είχαν προειδοποιήσει ότι: «Την ημέρα που θα συνδέσετε το καλό με το κακό, να είσαστε βέβαιοι ότι θα γίνετε όπως οι θνητοί του κόσμου. Να είσαστε βέβαιοι ότι θα πεθάνετε.»

75:4.5 Η Εύα μίλησε στον Κάνο γι' αυτήν την συχνά επαναλαμβανόμενη προειδοποίηση, τη μοιραία στιγμή της μυστικής τους συνάντησης, αλλά ο Κάνο, μη γνωρίζοντας τη σημασία, ή τη σπουδαιότητα μιας τέτοιας προειδοποίησης, την διαβεβαίωσε ότι οι άνδρες και οι γυναίκες με αγαθά κίνητρα και αγνές προθέσεις δεν μπορούσαν να κάνουν κακό. Ότι βέβαια δεν θα πέθαινε, αλλά μάλλον ότι θα ξαναζούσε στο πρόσωπο του παιδιού τους, που θα μεγάλωνε για να βοηθήσει και να σταθεροποιήσει τον κόσμο.

75:4.6 Αν και το σχέδιο αυτό της τροποποίησης του θείου σχεδίου είχε συλληφθεί και εκτελεσθεί με απόλυτη μυστικότητα και μόνο με τα ευγενέστερα κίνητρα για στην ευημερία του κόσμου, απετέλεσε πράξη κακή, διότι αντιπροσώπευε το λανθασμένο τρόπο δια του οποίου επιτυγχάνονται ορθά αποτελέσματα, αφού ξεφεύγει από τον ίδιο δρόμο, από το θείο σχέδιο.

75:4.7 Πράγματι, η Εύα είχε βρει τον Κάνο ελκυστικό στην όψη και θεώρησε όλα όσα της είπε ο εκμαυλιστής της ως «μία νέα και πληρέστερη γνώση των ανθρώπινων υποθέσεων, καθώς επίσης και μια ταχύτερη κατανόηση της ανθρώπινης φύσης, ως συμπληρωματικής στην αντίληψη της Αδαμικής φύσης.»

75:4.8 Μίλησα στον πατέρα και τη μητέρα της ιώδους φυλής εκείνη τη νύκτα στον Κήπο, όπως επέτασσε το καθήκον μου υπό τις θλιβερές εκείνες συνθήκες. Άκουσα με προσοχή την αφήγηση όλων εκείνων που είχαν οδηγήσει στην παράβαση της Μητέρας Εύας και έδωσα και στους δύο συμβουλές και ορμήνιες πάνω στην παρούσα κατάσταση. Μερικές από τις συμβουλές μου τις ακολούθησαν. Μερικές τις αγνόησαν. Η συζήτηση αυτή εμφανίζεται στις καταγραφές σας ως «ο Κύριος και Θεός που φωνάζει τον Αδάμ και την Εύα στον Κήπο και ρωτά, 'πού είσαστε;'» Ήταν πρακτική των μεταγενέστερων γενεών να αποδίδουν οτιδήποτε ασυνήθιστο και παράξενο, είτε υλικό, είτε πνευματικό, κατ' ευθείαν στην προσωπική παρέμβαση των Θεών.